

The Holy Bible: Romanian Translation

by

Anonymous

About *The Holy Bible: Romanian Translation*

Title: The Holy Bible: Romanian Translation
URL: <http://www.ccel.org/ccel/bible/ro.html>
Author(s): Anonymous
Publisher: Grand Rapids, MI: Christian Classics Ethereal Library
Description: This Bible translation was converted automatically from data files made available by the Unbound Bible project. Book names, introductions, titles, paragraphs, and the like were not available, so standard English names have been used. Therefore this file would benefit from additional work by someone who has access to a print edition.
Source: The Unbound Bible
Language: ro
Rights: Public Domain
Date Created: 2002-12-31
CCEL Subjects: All; Bible; Old Testament; New Testament

Table of Contents

<i>About This Book.</i>	p. ii
Title Page.	p. 1
Old Testament.	p. 2
Genesis.	p. 2
Genesis 1.	p. 2
Genesis 2.	p. 3
Genesis 3.	p. 4
Genesis 4.	p. 5
Genesis 5.	p. 6
Genesis 6.	p. 7
Genesis 7.	p. 7
Genesis 8.	p. 8
Genesis 9.	p. 9
Genesis 10.	p. 10
Genesis 11.	p. 11
Genesis 12.	p. 12
Genesis 13.	p. 12
Genesis 14.	p. 13
Genesis 15.	p. 14
Genesis 16.	p. 15
Genesis 17.	p. 15
Genesis 18.	p. 17
Genesis 19.	p. 18
Genesis 20.	p. 19
Genesis 21.	p. 20
Genesis 22.	p. 21
Genesis 23.	p. 22
Genesis 24.	p. 23
Genesis 25.	p. 25
Genesis 26.	p. 26
Genesis 27.	p. 28
Genesis 28.	p. 29
Genesis 29.	p. 30
Genesis 30.	p. 31
Genesis 31.	p. 33

Genesis 32.	p. 34
Genesis 33.	p. 36
Genesis 34.	p. 36
Genesis 35.	p. 38
Genesis 36.	p. 39
Genesis 37.	p. 40
Genesis 38.	p. 41
Genesis 39.	p. 42
Genesis 40.	p. 43
Genesis 41.	p. 44
Genesis 42.	p. 46
Genesis 43.	p. 47
Genesis 44.	p. 48
Genesis 45.	p. 50
Genesis 46.	p. 51
Genesis 47.	p. 52
Genesis 48.	p. 53
Genesis 49.	p. 54
Genesis 50.	p. 55
Exodus.	p. 56
Exodus 1.	p. 56
Exodus 2.	p. 57
Exodus 3.	p. 58
Exodus 4.	p. 59
Exodus 5.	p. 60
Exodus 6.	p. 61
Exodus 7.	p. 62
Exodus 8.	p. 63
Exodus 9.	p. 64
Exodus 10.	p. 66
Exodus 11.	p. 67
Exodus 12.	p. 67
Exodus 13.	p. 69
Exodus 14.	p. 70
Exodus 15.	p. 72
Exodus 16.	p. 73
Exodus 17.	p. 74
Exodus 18.	p. 75
Exodus 19.	p. 76
Exodus 20.	p. 77

Exodus 21.	p. 78
Exodus 22.	p. 79
Exodus 23.	p. 80
Exodus 24.	p. 81
Exodus 25.	p. 82
Exodus 26.	p. 83
Exodus 27.	p. 84
Exodus 28.	p. 85
Exodus 29.	p. 87
Exodus 30.	p. 88
Exodus 31.	p. 90
Exodus 32.	p. 90
Exodus 33.	p. 92
Exodus 34.	p. 93
Exodus 35.	p. 94
Exodus 36.	p. 95
Exodus 37.	p. 97
Exodus 38.	p. 98
Exodus 39.	p. 99
Exodus 40.	p. 100
Leviticus.	p. 101
Leviticus 1.	p. 101
Leviticus 2.	p. 102
Leviticus 3.	p. 103
Leviticus 4.	p. 104
Leviticus 5.	p. 105
Leviticus 6.	p. 106
Leviticus 7.	p. 107
Leviticus 8.	p. 109
Leviticus 9.	p. 110
Leviticus 10.	p. 111
Leviticus 11.	p. 112
Leviticus 12.	p. 113
Leviticus 13.	p. 114
Leviticus 14.	p. 116
Leviticus 15.	p. 118
Leviticus 16.	p. 119
Leviticus 17.	p. 121
Leviticus 18.	p. 121
Leviticus 19.	p. 122

Leviticus 20.	p. 123
Leviticus 21.	p. 125
Leviticus 22.	p. 126
Leviticus 23.	p. 127
Leviticus 24.	p. 129
Leviticus 25.	p. 129
Leviticus 26.	p. 131
Leviticus 27.	p. 133
Numbers.	p. 134
Numbers 1.	p. 134
Numbers 2.	p. 136
Numbers 3.	p. 137
Numbers 4.	p. 139
Numbers 5.	p. 141
Numbers 6.	p. 142
Numbers 7.	p. 143
Numbers 8.	p. 146
Numbers 9.	p. 147
Numbers 10.	p. 148
Numbers 11.	p. 149
Numbers 12.	p. 150
Numbers 13.	p. 151
Numbers 14.	p. 152
Numbers 15.	p. 154
Numbers 16.	p. 155
Numbers 17.	p. 157
Numbers 18.	p. 158
Numbers 19.	p. 159
Numbers 20.	p. 160
Numbers 21.	p. 161
Numbers 22.	p. 162
Numbers 23.	p. 164
Numbers 24.	p. 165
Numbers 25.	p. 166
Numbers 26.	p. 167
Numbers 27.	p. 169
Numbers 28.	p. 169
Numbers 29.	p. 171
Numbers 30.	p. 172
Numbers 31.	p. 173

Numbers 32.	p. 174
Numbers 33.	p. 176
Numbers 34.	p. 177
Numbers 35.	p. 178
Numbers 36.	p. 179
Deuteronomy.	p. 180
Deuteronomy 1.	p. 180
Deuteronomy 2.	p. 182
Deuteronomy 3.	p. 183
Deuteronomy 4.	p. 184
Deuteronomy 5.	p. 187
Deuteronomy 6.	p. 188
Deuteronomy 7.	p. 189
Deuteronomy 8.	p. 190
Deuteronomy 9.	p. 191
Deuteronomy 10.	p. 192
Deuteronomy 11.	p. 193
Deuteronomy 12.	p. 194
Deuteronomy 13.	p. 196
Deuteronomy 14.	p. 197
Deuteronomy 15.	p. 198
Deuteronomy 16.	p. 199
Deuteronomy 17.	p. 200
Deuteronomy 18.	p. 201
Deuteronomy 19.	p. 202
Deuteronomy 20.	p. 203
Deuteronomy 21.	p. 204
Deuteronomy 22.	p. 205
Deuteronomy 23.	p. 206
Deuteronomy 24.	p. 207
Deuteronomy 25.	p. 207
Deuteronomy 26.	p. 208
Deuteronomy 27.	p. 209
Deuteronomy 28.	p. 210
Deuteronomy 29.	p. 213
Deuteronomy 30.	p. 214
Deuteronomy 31.	p. 215
Deuteronomy 32.	p. 216
Deuteronomy 33.	p. 218
Deuteronomy 34.	p. 219

Joshua	p. 220
Joshua 1.	p. 220
Joshua 2.	p. 221
Joshua 3.	p. 222
Joshua 4.	p. 223
Joshua 5.	p. 224
Joshua 6.	p. 224
Joshua 7.	p. 225
Joshua 8.	p. 227
Joshua 9.	p. 228
Joshua 10.	p. 229
Joshua 11.	p. 231
Joshua 12.	p. 232
Joshua 13.	p. 233
Joshua 14.	p. 234
Joshua 15.	p. 235
Joshua 16.	p. 237
Joshua 17.	p. 237
Joshua 18.	p. 238
Joshua 19.	p. 239
Joshua 20.	p. 240
Joshua 21.	p. 241
Joshua 22.	p. 242
Joshua 23.	p. 244
Joshua 24.	p. 245
Judges.	p. 247
Judges 1.	p. 247
Judges 2.	p. 248
Judges 3.	p. 249
Judges 4.	p. 250
Judges 5.	p. 251
Judges 6.	p. 252
Judges 7.	p. 254
Judges 8.	p. 255
Judges 9.	p. 257
Judges 10.	p. 259
Judges 11.	p. 260
Judges 12.	p. 261
Judges 13.	p. 262
Judges 14.	p. 263

Judges 15.	p. 264
Judges 16.	p. 265
Judges 17.	p. 266
Judges 18.	p. 267
Judges 19.	p. 268
Judges 20.	p. 270
Judges 21.	p. 272
Ruth.	p. 273
Ruth 1.	p. 273
Ruth 2.	p. 274
Ruth 3.	p. 275
Ruth 4.	p. 275
1 Samuel.	p. 276
1 Samuel 1.	p. 276
1 Samuel 2.	p. 277
1 Samuel 3.	p. 279
1 Samuel 4.	p. 280
1 Samuel 5.	p. 281
1 Samuel 6.	p. 281
1 Samuel 7.	p. 282
1 Samuel 8.	p. 283
1 Samuel 9.	p. 284
1 Samuel 10.	p. 285
1 Samuel 11.	p. 286
1 Samuel 12.	p. 287
1 Samuel 13.	p. 288
1 Samuel 14.	p. 289
1 Samuel 15.	p. 291
1 Samuel 16.	p. 293
1 Samuel 17.	p. 294
1 Samuel 18.	p. 296
1 Samuel 19.	p. 297
1 Samuel 20.	p. 298
1 Samuel 21.	p. 300
1 Samuel 22.	p. 300
1 Samuel 23.	p. 302
1 Samuel 24.	p. 303
1 Samuel 25.	p. 304
1 Samuel 26.	p. 305
1 Samuel 27.	p. 307

1 Samuel 28.	p. 307
1 Samuel 29.	p. 308
1 Samuel 30.	p. 309
1 Samuel 31.	p. 310
2 Samuel.	p. 311
2 Samuel 1.	p. 311
2 Samuel 2.	p. 312
2 Samuel 3.	p. 313
2 Samuel 4.	p. 315
2 Samuel 5.	p. 315
2 Samuel 6.	p. 316
2 Samuel 7.	p. 317
2 Samuel 8.	p. 318
2 Samuel 9.	p. 319
2 Samuel 10.	p. 320
2 Samuel 11.	p. 321
2 Samuel 12.	p. 322
2 Samuel 13.	p. 323
2 Samuel 14.	p. 324
2 Samuel 15.	p. 326
2 Samuel 16.	p. 327
2 Samuel 17.	p. 328
2 Samuel 18.	p. 330
2 Samuel 19.	p. 331
2 Samuel 20.	p. 333
2 Samuel 21.	p. 334
2 Samuel 22.	p. 335
2 Samuel 23.	p. 337
2 Samuel 24.	p. 338
1 Kings.	p. 339
1 Kings 1.	p. 339
1 Kings 2.	p. 341
1 Kings 3.	p. 343
1 Kings 4.	p. 345
1 Kings 5.	p. 346
1 Kings 6.	p. 346
1 Kings 7.	p. 348
1 Kings 8.	p. 350
1 Kings 9.	p. 353
1 Kings 10.	p. 354

1 Kings 11.	p. 355
1 Kings 12.	p. 357
1 Kings 13.	p. 358
1 Kings 14.	p. 360
1 Kings 15.	p. 361
1 Kings 16.	p. 362
1 Kings 17.	p. 364
1 Kings 18.	p. 365
1 Kings 19.	p. 366
1 Kings 20.	p. 368
1 Kings 21.	p. 369
1 Kings 22.	p. 371
2 Kings.	p. 373
2 Kings 1.	p. 373
2 Kings 2.	p. 374
2 Kings 3.	p. 375
2 Kings 4.	p. 376
2 Kings 5.	p. 378
2 Kings 6.	p. 379
2 Kings 7.	p. 380
2 Kings 8.	p. 381
2 Kings 9.	p. 383
2 Kings 10.	p. 384
2 Kings 11.	p. 386
2 Kings 12.	p. 387
2 Kings 13.	p. 388
2 Kings 14.	p. 389
2 Kings 15.	p. 390
2 Kings 16.	p. 392
2 Kings 17.	p. 392
2 Kings 18.	p. 394
2 Kings 19.	p. 396
2 Kings 20.	p. 397
2 Kings 21.	p. 398
2 Kings 22.	p. 400
2 Kings 23.	p. 401
2 Kings 24.	p. 402
2 Kings 25.	p. 403
1 Chronicles.	p. 405
1 Chronicles 1.	p. 405

1 Chronicles 2.	p. 406
1 Chronicles 3.	p. 407
1 Chronicles 4.	p. 408
1 Chronicles 5.	p. 409
1 Chronicles 6.	p. 410
1 Chronicles 7.	p. 412
1 Chronicles 8.	p. 413
1 Chronicles 9.	p. 414
1 Chronicles 10.	p. 415
1 Chronicles 11.	p. 415
1 Chronicles 12.	p. 417
1 Chronicles 13.	p. 418
1 Chronicles 14.	p. 419
1 Chronicles 15.	p. 419
1 Chronicles 16.	p. 420
1 Chronicles 17.	p. 422
1 Chronicles 18.	p. 423
1 Chronicles 19.	p. 423
1 Chronicles 20.	p. 424
1 Chronicles 21.	p. 425
1 Chronicles 22.	p. 426
1 Chronicles 23.	p. 427
1 Chronicles 24.	p. 428
1 Chronicles 25.	p. 429
1 Chronicles 26.	p. 430
1 Chronicles 27.	p. 431
1 Chronicles 28.	p. 432
1 Chronicles 29.	p. 433
2 Chronicles.	p. 435
2 Chronicles 1.	p. 435
2 Chronicles 2.	p. 435
2 Chronicles 3.	p. 436
2 Chronicles 4.	p. 437
2 Chronicles 5.	p. 438
2 Chronicles 6.	p. 439
2 Chronicles 7.	p. 441
2 Chronicles 8.	p. 442
2 Chronicles 9.	p. 442
2 Chronicles 10.	p. 444
2 Chronicles 11.	p. 445

2 Chronicles 12.	p. 445
2 Chronicles 13.	p. 446
2 Chronicles 14.	p. 447
2 Chronicles 15.	p. 448
2 Chronicles 16.	p. 449
2 Chronicles 17.	p. 449
2 Chronicles 18.	p. 450
2 Chronicles 19.	p. 451
2 Chronicles 20.	p. 452
2 Chronicles 21.	p. 454
2 Chronicles 22.	p. 455
2 Chronicles 23.	p. 455
2 Chronicles 24.	p. 456
2 Chronicles 25.	p. 458
2 Chronicles 26.	p. 459
2 Chronicles 27.	p. 460
2 Chronicles 28.	p. 460
2 Chronicles 29.	p. 462
2 Chronicles 30.	p. 463
2 Chronicles 31.	p. 464
2 Chronicles 32.	p. 465
2 Chronicles 33.	p. 467
2 Chronicles 34.	p. 468
2 Chronicles 35.	p. 470
2 Chronicles 36.	p. 471
Ezra.	p. 472
Ezra 1.	p. 472
Ezra 2.	p. 473
Ezra 3.	p. 474
Ezra 4.	p. 475
Ezra 5.	p. 476
Ezra 6.	p. 477
Ezra 7.	p. 478
Ezra 8.	p. 479
Ezra 9.	p. 481
Ezra 10.	p. 481
Nehemiah.	p. 483
Nehemiah 1.	p. 483
Nehemiah 2.	p. 483
Nehemiah 3.	p. 484

Nehemiah 4.	p. 486
Nehemiah 5.	p. 487
Nehemiah 6.	p. 488
Nehemiah 7.	p. 488
Nehemiah 8.	p. 490
Nehemiah 9.	p. 491
Nehemiah 10.	p. 493
Nehemiah 11.	p. 494
Nehemiah 12.	p. 495
Nehemiah 13.	p. 496
Esther.	p. 498
Esther 1.	p. 498
Esther 2.	p. 499
Esther 3.	p. 500
Esther 4.	p. 501
Esther 5.	p. 502
Esther 6.	p. 502
Esther 7.	p. 503
Esther 8.	p. 504
Esther 9.	p. 505
Esther 10.	p. 506
Job.	p. 506
Job 1.	p. 507
Job 2.	p. 507
Job 3.	p. 508
Job 4.	p. 509
Job 5.	p. 509
Job 6.	p. 510
Job 7.	p. 511
Job 8.	p. 511
Job 9.	p. 512
Job 10.	p. 513
Job 11.	p. 513
Job 12.	p. 514
Job 13.	p. 515
Job 14.	p. 515
Job 15.	p. 516
Job 16.	p. 517
Job 17.	p. 517
Job 18.	p. 518

Job 19.	p. 519
Job 20.	p. 519
Job 21.	p. 520
Job 22.	p. 521
Job 23.	p. 522
Job 24.	p. 522
Job 25.	p. 523
Job 26.	p. 523
Job 27.	p. 524
Job 28.	p. 524
Job 29.	p. 525
Job 30.	p. 526
Job 31.	p. 526
Job 32.	p. 527
Job 33.	p. 528
Job 34.	p. 529
Job 35.	p. 530
Job 36.	p. 530
Job 37.	p. 531
Job 38.	p. 532
Job 39.	p. 533
Job 40.	p. 534
Job 41.	p. 534
Job 42.	p. 535
Psalms.	p. 536
Psalm 1.	p. 536
Psalm 2.	p. 536
Psalm 3.	p. 536
Psalm 4.	p. 537
Psalm 5.	p. 537
Psalm 6.	p. 538
Psalm 7.	p. 538
Psalm 8.	p. 538
Psalm 9.	p. 539
Psalm 10.	p. 539
Psalm 11.	p. 540
Psalm 12.	p. 540
Psalm 13.	p. 541
Psalm 14.	p. 541
Psalm 15.	p. 541

Psalm 16.	p. 542
Psalm 17.	p. 542
Psalm 18.	p. 543
Psalm 19.	p. 544
Psalm 20.	p. 544
Psalm 21.	p. 545
Psalm 22.	p. 545
Psalm 23.	p. 546
Psalm 24.	p. 546
Psalm 25.	p. 547
Psalm 26.	p. 547
Psalm 27.	p. 548
Psalm 28.	p. 548
Psalm 29.	p. 549
Psalm 30.	p. 549
Psalm 31.	p. 550
Psalm 32.	p. 550
Psalm 33.	p. 551
Psalm 34.	p. 551
Psalm 35.	p. 552
Psalm 36.	p. 553
Psalm 37.	p. 553
Psalm 38.	p. 554
Psalm 39.	p. 555
Psalm 40.	p. 555
Psalm 41.	p. 556
Psalm 42.	p. 557
Psalm 43.	p. 557
Psalm 44.	p. 557
Psalm 45.	p. 558
Psalm 46.	p. 559
Psalm 47.	p. 559
Psalm 48.	p. 560
Psalm 49.	p. 560
Psalm 50.	p. 561
Psalm 51.	p. 561
Psalm 52.	p. 562
Psalm 53.	p. 562
Psalm 54.	p. 563
Psalm 55.	p. 563

Psalm 56.	p. 564
Psalm 57.	p. 564
Psalm 58.	p. 565
Psalm 59.	p. 565
Psalm 60.	p. 566
Psalm 61.	p. 566
Psalm 62.	p. 567
Psalm 63.	p. 567
Psalm 64.	p. 568
Psalm 65.	p. 568
Psalm 66.	p. 568
Psalm 67.	p. 569
Psalm 68.	p. 569
Psalm 69.	p. 570
Psalm 70.	p. 571
Psalm 71.	p. 572
Psalm 72.	p. 572
Psalm 73.	p. 573
Psalm 74.	p. 574
Psalm 75.	p. 574
Psalm 76.	p. 575
Psalm 77.	p. 575
Psalm 78.	p. 576
Psalm 79.	p. 578
Psalm 80.	p. 578
Psalm 81.	p. 579
Psalm 82.	p. 579
Psalm 83.	p. 580
Psalm 84.	p. 580
Psalm 85.	p. 581
Psalm 86.	p. 581
Psalm 87.	p. 582
Psalm 88.	p. 582
Psalm 89.	p. 582
Psalm 90.	p. 584
Psalm 91.	p. 584
Psalm 92.	p. 585
Psalm 93.	p. 585
Psalm 94.	p. 585
Psalm 95.	p. 586

Psalm 96.	p. 586
Psalm 97.	p. 587
Psalm 98.	p. 587
Psalm 99.	p. 588
Psalm 100.	p. 588
Psalm 101.	p. 588
Psalm 102.	p. 589
Psalm 103.	p. 589
Psalm 104.	p. 590
Psalm 105.	p. 591
Psalm 106.	p. 592
Psalm 107.	p. 593
Psalm 108.	p. 594
Psalm 109.	p. 595
Psalm 110.	p. 595
Psalm 111.	p. 596
Psalm 112.	p. 596
Psalm 113.	p. 596
Psalm 114.	p. 597
Psalm 115.	p. 597
Psalm 116.	p. 597
Psalm 117.	p. 598
Psalm 118.	p. 598
Psalm 119.	p. 599
Psalm 120.	p. 602
Psalm 121.	p. 603
Psalm 122.	p. 603
Psalm 123.	p. 603
Psalm 124.	p. 603
Psalm 125.	p. 604
Psalm 126.	p. 604
Psalm 127.	p. 604
Psalm 128.	p. 605
Psalm 129.	p. 605
Psalm 130.	p. 605
Psalm 131.	p. 605
Psalm 132.	p. 606
Psalm 133.	p. 606
Psalm 134.	p. 606
Psalm 135.	p. 606

Psalm 136.	p. 607
Psalm 137.	p. 608
Psalm 138.	p. 608
Psalm 139.	p. 608
Psalm 140.	p. 609
Psalm 141.	p. 610
Psalm 142.	p. 610
Psalm 143.	p. 610
Psalm 144.	p. 611
Psalm 145.	p. 611
Psalm 146.	p. 612
Psalm 147.	p. 612
Psalm 148.	p. 613
Psalm 149.	p. 613
Psalm 150.	p. 613
Proverbs.	p. 614
Proverbs 1.	p. 614
Proverbs 2.	p. 615
Proverbs 3.	p. 615
Proverbs 4.	p. 616
Proverbs 5.	p. 617
Proverbs 6.	p. 617
Proverbs 7.	p. 618
Proverbs 8.	p. 619
Proverbs 9.	p. 620
Proverbs 10.	p. 620
Proverbs 11.	p. 621
Proverbs 12.	p. 622
Proverbs 13.	p. 623
Proverbs 14.	p. 624
Proverbs 15.	p. 624
Proverbs 16.	p. 625
Proverbs 17.	p. 626
Proverbs 18.	p. 627
Proverbs 19.	p. 628
Proverbs 20.	p. 629
Proverbs 21.	p. 629
Proverbs 22.	p. 630
Proverbs 23.	p. 631
Proverbs 24.	p. 632

Proverbs 25.	p. 633
Proverbs 26.	p. 634
Proverbs 27.	p. 634
Proverbs 28.	p. 635
Proverbs 29.	p. 636
Proverbs 30.	p. 637
Proverbs 31.	p. 638
Ecclesiastes.	p. 638
Ecclesiastes 1.	p. 638
Ecclesiastes 2.	p. 639
Ecclesiastes 3.	p. 640
Ecclesiastes 4.	p. 641
Ecclesiastes 5.	p. 642
Ecclesiastes 6.	p. 642
Ecclesiastes 7.	p. 643
Ecclesiastes 8.	p. 644
Ecclesiastes 9.	p. 645
Ecclesiastes 10.	p. 646
Ecclesiastes 11.	p. 646
Ecclesiastes 12.	p. 647
Song of Solomon.	p. 647
Song of Solomon 1.	p. 647
Song of Solomon 2.	p. 648
Song of Solomon 3.	p. 648
Song of Solomon 4.	p. 649
Song of Solomon 5.	p. 650
Song of Solomon 6.	p. 650
Song of Solomon 7.	p. 651
Song of Solomon 8.	p. 651
Isaiah.	p. 652
Isaiah 1.	p. 652
Isaiah 2.	p. 653
Isaiah 3.	p. 654
Isaiah 4.	p. 655
Isaiah 5.	p. 655
Isaiah 6.	p. 656
Isaiah 7.	p. 657
Isaiah 8.	p. 658
Isaiah 9.	p. 659
Isaiah 10.	p. 660

Isaiah 11.	p. 661
Isaiah 12.	p. 661
Isaiah 13.	p. 662
Isaiah 14.	p. 663
Isaiah 15.	p. 664
Isaiah 16.	p. 664
Isaiah 17.	p. 665
Isaiah 18.	p. 665
Isaiah 19.	p. 666
Isaiah 20.	p. 667
Isaiah 21.	p. 667
Isaiah 22.	p. 668
Isaiah 23.	p. 669
Isaiah 24.	p. 670
Isaiah 25.	p. 670
Isaiah 26.	p. 671
Isaiah 27.	p. 672
Isaiah 28.	p. 672
Isaiah 29.	p. 674
Isaiah 30.	p. 675
Isaiah 31.	p. 676
Isaiah 32.	p. 676
Isaiah 33.	p. 677
Isaiah 34.	p. 678
Isaiah 35.	p. 679
Isaiah 36.	p. 679
Isaiah 37.	p. 680
Isaiah 38.	p. 682
Isaiah 39.	p. 683
Isaiah 40.	p. 683
Isaiah 41.	p. 684
Isaiah 42.	p. 686
Isaiah 43.	p. 686
Isaiah 44.	p. 688
Isaiah 45.	p. 689
Isaiah 46.	p. 690
Isaiah 47.	p. 691
Isaiah 48.	p. 691
Isaiah 49.	p. 692
Isaiah 50.	p. 693

Isaiah 51.	p. 694
Isaiah 52.	p. 695
Isaiah 53.	p. 696
Isaiah 54.	p. 696
Isaiah 55.	p. 697
Isaiah 56.	p. 698
Isaiah 57.	p. 698
Isaiah 58.	p. 699
Isaiah 59.	p. 700
Isaiah 60.	p. 701
Isaiah 61.	p. 702
Isaiah 62.	p. 702
Isaiah 63.	p. 703
Isaiah 64.	p. 704
Isaiah 65.	p. 704
Isaiah 66.	p. 705
Jeremiah.	p. 707
Jeremiah 1.	p. 707
Jeremiah 2.	p. 708
Jeremiah 3.	p. 709
Jeremiah 4.	p. 710
Jeremiah 5.	p. 711
Jeremiah 6.	p. 713
Jeremiah 7.	p. 714
Jeremiah 8.	p. 715
Jeremiah 9.	p. 716
Jeremiah 10.	p. 717
Jeremiah 11.	p. 718
Jeremiah 12.	p. 719
Jeremiah 13.	p. 720
Jeremiah 14.	p. 721
Jeremiah 15.	p. 722
Jeremiah 16.	p. 723
Jeremiah 17.	p. 724
Jeremiah 18.	p. 725
Jeremiah 19.	p. 726
Jeremiah 20.	p. 727
Jeremiah 21.	p. 728
Jeremiah 22.	p. 729
Jeremiah 23.	p. 730

Jeremiah 24.	p. 732
Jeremiah 25.	p. 732
Jeremiah 26.	p. 734
Jeremiah 27.	p. 735
Jeremiah 28.	p. 736
Jeremiah 29.	p. 737
Jeremiah 30.	p. 738
Jeremiah 31.	p. 739
Jeremiah 32.	p. 741
Jeremiah 33.	p. 743
Jeremiah 34.	p. 744
Jeremiah 35.	p. 745
Jeremiah 36.	p. 746
Jeremiah 37.	p. 747
Jeremiah 38.	p. 748
Jeremiah 39.	p. 750
Jeremiah 40.	p. 750
Jeremiah 41.	p. 751
Jeremiah 42.	p. 752
Jeremiah 43.	p. 753
Jeremiah 44.	p. 754
Jeremiah 45.	p. 756
Jeremiah 46.	p. 756
Jeremiah 47.	p. 757
Jeremiah 48.	p. 758
Jeremiah 49.	p. 759
Jeremiah 50.	p. 761
Jeremiah 51.	p. 763
Jeremiah 52.	p. 766
Lamentations.	p. 767
Lamentations 1.	p. 767
Lamentations 2.	p. 768
Lamentations 3.	p. 769
Lamentations 4.	p. 771
Lamentations 5.	p. 771
Ezekiel.	p. 772
Ezekiel 1.	p. 772
Ezekiel 2.	p. 773
Ezekiel 3.	p. 774
Ezekiel 4.	p. 775

Ezekiel 5.	p. 775
Ezekiel 6.	p. 776
Ezekiel 7.	p. 777
Ezekiel 8.	p. 778
Ezekiel 9.	p. 779
Ezekiel 10.	p. 780
Ezekiel 11.	p. 780
Ezekiel 12.	p. 781
Ezekiel 13.	p. 783
Ezekiel 14.	p. 784
Ezekiel 15.	p. 785
Ezekiel 16.	p. 785
Ezekiel 17.	p. 788
Ezekiel 18.	p. 789
Ezekiel 19.	p. 790
Ezekiel 20.	p. 791
Ezekiel 21.	p. 793
Ezekiel 22.	p. 794
Ezekiel 23.	p. 795
Ezekiel 24.	p. 797
Ezekiel 25.	p. 798
Ezekiel 26.	p. 799
Ezekiel 27.	p. 800
Ezekiel 28.	p. 801
Ezekiel 29.	p. 802
Ezekiel 30.	p. 803
Ezekiel 31.	p. 804
Ezekiel 32.	p. 805
Ezekiel 33.	p. 807
Ezekiel 34.	p. 808
Ezekiel 35.	p. 809
Ezekiel 36.	p. 810
Ezekiel 37.	p. 811
Ezekiel 38.	p. 813
Ezekiel 39.	p. 814
Ezekiel 40.	p. 815
Ezekiel 41.	p. 817
Ezekiel 42.	p. 818
Ezekiel 43.	p. 819
Ezekiel 44.	p. 820

Ezekiel 45.	p. 821
Ezekiel 46.	p. 823
Ezekiel 47.	p. 824
Ezekiel 48.	p. 825
Daniel.	p. 826
Daniel 1.	p. 826
Daniel 2.	p. 827
Daniel 3.	p. 829
Daniel 4.	p. 831
Daniel 5.	p. 833
Daniel 6.	p. 834
Daniel 7.	p. 836
Daniel 8.	p. 837
Daniel 9.	p. 838
Daniel 10.	p. 840
Daniel 11.	p. 841
Daniel 12.	p. 843
Hosea.	p. 843
Hosea 1.	p. 843
Hosea 2.	p. 844
Hosea 3.	p. 845
Hosea 4.	p. 845
Hosea 5.	p. 846
Hosea 6.	p. 846
Hosea 7.	p. 847
Hosea 8.	p. 847
Hosea 9.	p. 848
Hosea 10.	p. 849
Hosea 11.	p. 849
Hosea 12.	p. 850
Hosea 13.	p. 850
Hosea 14.	p. 851
Joel.	p. 852
Joel 1.	p. 852
Joel 2.	p. 852
Joel 3.	p. 854
Amos.	p. 854
Amos 1.	p. 855
Amos 2.	p. 855
Amos 3.	p. 856

Amos 4.	p. 857
Amos 5.	p. 857
Amos 6.	p. 858
Amos 7.	p. 859
Amos 8.	p. 860
Amos 9.	p. 860
Obadiah.	p. 861
Obadiah 1.	p. 861
Jonah.	p. 862
Jonah 1.	p. 862
Jonah 2.	p. 863
Jonah 3.	p. 863
Jonah 4.	p. 864
Micah.	p. 864
Micah 1.	p. 864
Micah 2.	p. 865
Micah 3.	p. 866
Micah 4.	p. 866
Micah 5.	p. 867
Micah 6.	p. 867
Micah 7.	p. 868
Nahum.	p. 869
Nahum 1.	p. 869
Nahum 2.	p. 870
Nahum 3.	p. 870
Habakkuk.	p. 871
Habakkuk 1.	p. 871
Habakkuk 2.	p. 872
Habakkuk 3.	p. 873
Zephaniah.	p. 873
Zephaniah 1.	p. 874
Zephaniah 2.	p. 874
Zephaniah 3.	p. 875
Haggai.	p. 876
Haggai 1.	p. 876
Haggai 2.	p. 877
Zechariah.	p. 878
Zechariah 1.	p. 878
Zechariah 2.	p. 879
Zechariah 3.	p. 879

Zechariah 4.	p. 880
Zechariah 5.	p. 880
Zechariah 6.	p. 881
Zechariah 7.	p. 881
Zechariah 8.	p. 882
Zechariah 9.	p. 883
Zechariah 10.	p. 884
Zechariah 11.	p. 884
Zechariah 12.	p. 885
Zechariah 13.	p. 886
Zechariah 14.	p. 886
Malachi.	p. 887
Malachi 1.	p. 887
Malachi 2.	p. 888
Malachi 3.	p. 889
Malachi 4.	p. 890
New Testament.	p. 891
Matthew.	p. 891
Matthew 1.	p. 891
Matthew 2.	p. 892
Matthew 3.	p. 892
Matthew 4.	p. 893
Matthew 5.	p. 894
Matthew 6.	p. 895
Matthew 7.	p. 897
Matthew 8.	p. 898
Matthew 9.	p. 899
Matthew 10.	p. 900
Matthew 11.	p. 901
Matthew 12.	p. 902
Matthew 13.	p. 904
Matthew 14.	p. 906
Matthew 15.	p. 907
Matthew 16.	p. 908
Matthew 17.	p. 909
Matthew 18.	p. 910
Matthew 19.	p. 911
Matthew 20.	p. 912
Matthew 21.	p. 913
Matthew 22.	p. 915

Matthew 23.	p. 916
Matthew 24.	p. 917
Matthew 25.	p. 919
Matthew 26.	p. 920
Matthew 27.	p. 922
Matthew 28.	p. 924
Mark.	p. 925
Mark 1.	p. 925
Mark 2.	p. 926
Mark 3.	p. 927
Mark 4.	p. 928
Mark 5.	p. 930
Mark 6.	p. 931
Mark 7.	p. 933
Mark 8.	p. 934
Mark 9.	p. 935
Mark 10.	p. 937
Mark 11.	p. 938
Mark 12.	p. 940
Mark 13.	p. 941
Mark 14.	p. 942
Mark 15.	p. 944
Mark 16.	p. 946
Luke.	p. 947
Luke 1.	p. 947
Luke 2.	p. 949
Luke 3.	p. 950
Luke 4.	p. 952
Luke 5.	p. 953
Luke 6.	p. 954
Luke 7.	p. 956
Luke 8.	p. 958
Luke 9.	p. 960
Luke 10.	p. 962
Luke 11.	p. 963
Luke 12.	p. 965
Luke 13.	p. 967
Luke 14.	p. 968
Luke 15.	p. 969
Luke 16.	p. 970

Luke 17.	p. 971
Luke 18.	p. 973
Luke 19.	p. 974
Luke 20.	p. 975
Luke 21.	p. 977
Luke 22.	p. 978
Luke 23.	p. 980
Luke 24.	p. 981
John.	p. 983
John 1.	p. 983
John 2.	p. 984
John 3.	p. 985
John 4.	p. 986
John 5.	p. 988
John 6.	p. 989
John 7.	p. 991
John 8.	p. 993
John 9.	p. 995
John 10.	p. 996
John 11.	p. 997
John 12.	p. 999
John 13.	p. 1000
John 14.	p. 1002
John 15.	p. 1003
John 16.	p. 1003
John 17.	p. 1005
John 18.	p. 1005
John 19.	p. 1007
John 20.	p. 1008
John 21.	p. 1009
Acts.	p. 1010
Acts 1.	p. 1010
Acts 2.	p. 1011
Acts 3.	p. 1013
Acts 4.	p. 1014
Acts 5.	p. 1015
Acts 6.	p. 1017
Acts 7.	p. 1017
Acts 8.	p. 1019
Acts 9.	p. 1021

Acts 10.	p. 1022
Acts 11.	p. 1024
Acts 12.	p. 1025
Acts 13.	p. 1025
Acts 14.	p. 1027
Acts 15.	p. 1028
Acts 16.	p. 1030
Acts 17.	p. 1031
Acts 18.	p. 1032
Acts 19.	p. 1034
Acts 20.	p. 1035
Acts 21.	p. 1036
Acts 22.	p. 1038
Acts 23.	p. 1039
Acts 24.	p. 1040
Acts 25.	p. 1041
Acts 26.	p. 1042
Acts 27.	p. 1044
Acts 28.	p. 1045
Romans.	p. 1046
Romans 1.	p. 1046
Romans 2.	p. 1048
Romans 3.	p. 1049
Romans 4.	p. 1050
Romans 5.	p. 1051
Romans 6.	p. 1052
Romans 7.	p. 1052
Romans 8.	p. 1053
Romans 9.	p. 1055
Romans 10.	p. 1056
Romans 11.	p. 1057
Romans 12.	p. 1058
Romans 13.	p. 1059
Romans 14.	p. 1059
Romans 15.	p. 1060
Romans 16.	p. 1061
1 Corinthians.	p. 1062
1 Corinthians 1.	p. 1062
1 Corinthians 2.	p. 1063
1 Corinthians 3.	p. 1064

1 Corinthians 4.	p. 1065
1 Corinthians 5.	p. 1066
1 Corinthians 6.	p. 1066
1 Corinthians 7.	p. 1067
1 Corinthians 8.	p. 1069
1 Corinthians 9.	p. 1069
1 Corinthians 10.	p. 1070
1 Corinthians 11.	p. 1071
1 Corinthians 12.	p. 1072
1 Corinthians 13.	p. 1073
1 Corinthians 14.	p. 1074
1 Corinthians 15.	p. 1075
1 Corinthians 16.	p. 1077
2 Corinthians.	p. 1077
2 Corinthians 1.	p. 1077
2 Corinthians 2.	p. 1078
2 Corinthians 3.	p. 1079
2 Corinthians 4.	p. 1080
2 Corinthians 5.	p. 1081
2 Corinthians 6.	p. 1081
2 Corinthians 7.	p. 1082
2 Corinthians 8.	p. 1083
2 Corinthians 9.	p. 1084
2 Corinthians 10.	p. 1084
2 Corinthians 11.	p. 1085
2 Corinthians 12.	p. 1086
2 Corinthians 13.	p. 1087
Galatians.	p. 1088
Galatians 1.	p. 1088
Galatians 2.	p. 1089
Galatians 3.	p. 1090
Galatians 4.	p. 1091
Galatians 5.	p. 1092
Galatians 6.	p. 1092
Ephesians.	p. 1093
Ephesians 1.	p. 1093
Ephesians 2.	p. 1094
Ephesians 3.	p. 1095
Ephesians 4.	p. 1095
Ephesians 5.	p. 1096

Ephesians 6.	p. 1097
Philippians.	p. 1098
Philippians 1.	p. 1098
Philippians 2.	p. 1099
Philippians 3.	p. 1100
Philippians 4.	p. 1101
Colossians.	p. 1102
Colossians 1.	p. 1102
Colossians 2.	p. 1103
Colossians 3.	p. 1104
Colossians 4.	p. 1105
1 Thessalonians.	p. 1105
1 Thessalonians 1.	p. 1105
1 Thessalonians 2.	p. 1106
1 Thessalonians 3.	p. 1107
1 Thessalonians 4.	p. 1107
1 Thessalonians 5.	p. 1108
2 Thessalonians.	p. 1109
2 Thessalonians 1.	p. 1109
2 Thessalonians 2.	p. 1109
2 Thessalonians 3.	p. 1110
1 Timothy.	p. 1111
1 Timothy 1.	p. 1111
1 Timothy 2.	p. 1111
1 Timothy 3.	p. 1112
1 Timothy 4.	p. 1113
1 Timothy 5.	p. 1113
1 Timothy 6.	p. 1114
2 Timothy.	p. 1115
2 Timothy 1.	p. 1115
2 Timothy 2.	p. 1116
2 Timothy 3.	p. 1117
2 Timothy 4.	p. 1117
Titus.	p. 1118
Titus 1.	p. 1118
Titus 2.	p. 1119
Titus 3.	p. 1119
Philemon.	p. 1120
Philemon 1.	p. 1120
Hebrews.	p. 1121

Hebrews 1.	p. 1121
Hebrews 2.	p. 1121
Hebrews 3.	p. 1122
Hebrews 4.	p. 1123
Hebrews 5.	p. 1123
Hebrews 6.	p. 1124
Hebrews 7.	p. 1125
Hebrews 8.	p. 1126
Hebrews 9.	p. 1126
Hebrews 10.	p. 1127
Hebrews 11.	p. 1129
Hebrews 12.	p. 1130
Hebrews 13.	p. 1131
James.	p. 1132
James 1.	p. 1132
James 2.	p. 1133
James 3.	p. 1134
James 4.	p. 1135
James 5.	p. 1135
1 Peter.	p. 1136
1 Peter 1.	p. 1136
2 Peter.	p. 1137
2 Peter 1.	p. 1137
2 Peter 2.	p. 1138
2 Peter 3.	p. 1139
1 John.	p. 1139
1 John 1.	p. 1139
1 John 2.	p. 1140
1 John 3.	p. 1141
1 John 4.	p. 1142
1 John 5.	p. 1143
2 John.	p. 1143
2 John 1.	p. 1143
3 John.	p. 1144
3 John 1.	p. 1144
Jude.	p. 1145
Jude 1.	p. 1145
Revelation.	p. 1146
Revelation 1.	p. 1146
Revelation 2.	p. 1147

Revelation 3.	p. 1148
Revelation 4.	p. 1149
Revelation 5.	p. 1149
Revelation 6.	p. 1150
Revelation 7.	p. 1151
Revelation 8.	p. 1151
Revelation 9.	p. 1152
Revelation 10.	p. 1153
Revelation 11.	p. 1153
Revelation 12.	p. 1154
Revelation 13.	p. 1155
Revelation 14.	p. 1156
Revelation 15.	p. 1157
Revelation 16.	p. 1157
Revelation 17.	p. 1158
Revelation 18.	p. 1159
Revelation 19.	p. 1160
Revelation 20.	p. 1161
Revelation 21.	p. 1162
Revelation 22.	p. 1163

Holy Bible

Romanian Translation

Old Testament

Genesis

Chapter 1

¹La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. ²Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întunec, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor. ³Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” și a fost lumină. ⁴Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întunec. ⁵Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunecul lăuna numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi. ⁶Dumnezeu a zis: „Să fie o întindere între ape, și ea să despărțască apele de ape.” ⁷Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sînt dedesubtul întinderii de apele care sînt deasupra întinderii. și a a fost. ⁸Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua. ⁹Dumnezeu a zis: „Să se strîngă la un loc apele care sînt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!” și a a fost. ¹⁰Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. ¹¹Apoi Dumnezeu a zis: „Să dea pământul verdeață, iarba cu sămînță, pomi roditori, cari să facă rod după soiul lor și cari să aibă în ei sămînță a lor pe pământ.” și a a fost. ¹²Pământul a dat verdeață, iarba cu sămînță după soiul ei, și pomi cari fac rod și cari își au sămînța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. ¹³Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia. ¹⁴Dumnezeu a zis: „Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despărțască ziua de noapte; ei să fie niște semne cari să arate vremile, zilele și anii; ¹⁵și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul.” și a a fost. ¹⁶Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stea pînă la ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stea pînă la noaptea; a făcut și stelele. ¹⁷Dumnezeu și-a așezat în întinderea cerului, ca să lumineze pământul, ¹⁸să stea pînă la ziua și noaptea, și să despărțască lumina de întunec. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. ¹⁹Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra. ²⁰Dumnezeu a zis: „Să mișc apele de vieuitoare, și să sboare pînă deasupra pământului pe întinderea cerului.” ²¹Dumnezeu a făcut pe tîi cei mari și toate vieuitoarele cari se mișcă și de cari mișcă apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune. ²²Dumnezeu le-a binecuvîntat, și a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți apele mării; și se înmulțească și păsările pe pământ.” ²³Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea. ²⁴Dumnezeu a zis: „Să dea pământul vieuitoare după soiul lor, vite, tîrîtoare și fiare pămîntești, după soiul lor.” și a a fost. ²⁵Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate tîrîtoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune. ²⁶Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemnarea Noastră; el să stea pînă la peste

pe tii m rii, peste p s rile cerului, peste vite, peste tot p mîntul i peste toate tîrîtoarele cari se mi c pe p mînt.`` 27Dumnezeu a f cut pe om dup chipul S u, l -a f cut dup chipul lui Dumnezeu; parte b rb teasc i parte femeiasc i -a f cut. 28Dumnezeu i -a binecuvîntat, i Dumnezeu le -a zis: „Cre te i, îmul i i-v , umple i p mîntul, i supune i -l; i st pîni i peste pe tii m rii, peste p s rile cerului, i peste orice vie uitoare care se mi c pe p mînt.`` 29 i Dumnezeu a zis: „Iat c v'am dat orice iarb care face s mîn i care este pe fa a întregului p mînt, i orice pom, care are în el rod cu s mîn : aceasta s fie hrana voastr .`` 30Iar tuturor fiarelor p mîntului, tuturor p s rilor cerului, i tuturor viet ilor cari se mi c pe p mînt, cari au în ele o suflare de via , le-am dat ca hran toat iarba verde.`` i a a a fost. 31Dumnezeu S'a uitat la tot ce f cuse; i iat c erau foarte bune. Astfel a fost o sear , i apoi a fost o diminea : aceasta a fost ziua a asea.

Chapter 2

1Astfel au fost sfîr ite cerurile i p mîntul, i toat o tîrea lor. 2În ziua a aptea Dumnezeu i -a sfîr it lucrarea, pe care o f cuse; i în ziua a aptea S'a odihnit de toat lucrarea Lui pe care o f cuse. 3Dumnezeu a binecuvîntat ziua a aptea i a sfîn it -o, pentru c în ziua aceasta S'a odihnit de toat lucrarea Lui, pe care o zidise i o f cuse. 4Iat istoria cerurilor i a p mîntului, cînd au fost f cute. 5În ziua cînd a f cut Domnul Dumnezeu un p mînt i ceruri, nu era înc pe p mînt nici un cop cel de cîmp i nici o iarb de pe cîmp nu încol ea înc : fiindc Domnul Dumnezeu nu d duse înc ploaie pe p mînt i nu era nici un om ca s lucreze p mîntul. 6Ci un abur se ridica de pe p mînt i uda toat fa a p mîntului. 7Domnul Dumnezeu a f cut pe om din rîna p mîntului, i -a suflat în n ri suflare de via , i omul s'a f cut astfel un suflet viu. 8Apoi Domnul Dumnezeu a s dit o gr din în Eden, spre r s rit; i a pus acolo pe omul pe care -l întocmise. 9Domnul Dumnezeu a f cut s r sar din p mînt tot felul de pomi, pl cu i la vedere i buni la mîncare, i pomul vie îi în mijlocul gr dinii, i pomul cuno tin ei binelui i r ului. 10Un rîu ie ea din Eden i uda gr dina; i de acolo se împ r ea i se f cea patru bra e. 11Numele celui dintîi este Pison; el înconjoar toat ara Havila, unde se g se te aur. 12Aurul din ara aceasta este bun; acolo se g se te i bedelion i piatr de onix. 13Numele rîului al doilea este Ghihon; el înconjoar toat ara Cu . 14Numele celui de al treilea este Hidechel: el curge la r s ritul Asiriei. Al patrulea rîu este Eufratul. 15Domnul Dumnezeu a luat pe om i l -a a ezat în gr dina Edenului, ca s'o lucreze i s'o p zeasc . 16Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Po i s m nînci dup pl cere din orice pom din gr din ; 17dar din pomul cuno tin ei binelui i r ului s nu m nînci, c ci în ziua în care vei mînce din el, vei muri negre it.`` 18Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul s fie singur; am s -i fac un ajutor potrivit pentru el.`` 19Domnul Dumnezeu a f cut din p mînt toate fiarele cîmpului i toate p s rile cerului; i le -a adus la om, ca s vad cum are s le numeasc ; i orice nume pe care -l d dea omul fiec rei vie uitoare, acela -i era numele. 20 i omul a pus nume tuturor vitelor, p s rilor cerului i tuturor fiarelor cîmpului; dar, pentru om, nu s'a g sit niciun ajutor, care s i se potriveasc . 21Atunci Domnul Dumnezeu a trimes un somn adînc

peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. ²²Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om. ²³și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi, femeie, pentru că a fost luată din om.” ²⁴De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup. ²⁵Omul și nevasta lui erau amândoi goi, și nu le erau rușine.

Chapter 3

¹Arpele era mai rău decât toate fiarele câmpului pe cari le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mănâncă din toți pomii din grădina?”” ²Femeia a răspuns arpelui: „Putem să mănâncăm din rodul tuturor pomilor din grădina.” ³Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mănâncă din el, și nici să nu vă atingă de el, ca să nu muriți.” ⁴Atunci arpele a zis femeii: „Hot rău, că nu veți muri: ⁵dar Dumnezeu ție că, în ziua când veți mănâca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” ⁶Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat din el. ⁷Atunci li s'au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolalt frunze de smochin și i-au făcut o ură din ele. ⁸Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădina în răcoarea zilei: și omul și nevasta lui s'au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădina. ⁹Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om, și i-a zis: „Unde ești?” ¹⁰El a răspuns: „i-am auzit glasul în grădina; și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m'am ascuns.” ¹¹și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine i-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?” ¹²Omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.” ¹³și Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?” Femeia a răspuns: „Arpele m'a amăgii, și am mâncat din pom.” ¹⁴Domnul Dumnezeu a zis arpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vetele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale să te târâți pe pînțele, și să mănânci rîn. ¹⁵Vrămăție voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îți vei zdrobi călcâiul.” ¹⁶Femeii i-a zis: „Voi muri foarte mult suferină și înscălnare; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor îndeplini după bărbatul tău, iar el va stăpîni peste tine.” ¹⁷Omului i-a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale, și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: „Să nu mănânci deloc din el,” blestemat este acum pînțul din pricina ta. Cu multă trudă și oboseală îți hrăni din el în toate zilele vieții tale; ¹⁸spini și plămîșuri și dea, și să mănânci iarba de pe câmp. ¹⁹În sudoarea feței tale și mănâncă pâinea, pînțele vei întoarce în pînță, și din el ai fost luat; și în rîn te vei întoarce.” ²⁰Adam a pus nevestei sale numele Eva: căci ea a fost mama tuturor celor vii. ²¹Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și nevestei lui haine de piele, și i-a îmbrăcat cu ele. ²²Domnul Dumnezeu a zis: „Iată că

omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscînd binele i r ul. S -l împedec m dar acum ca nu cumva s - i întind mîna, s ia i din pomul vie ii, s m nînce din el, i s tr iasc în veci.`` 23De aceea Domnul Dumnezeu l -a izgonit din gr dina Edenului, ca s lucreze p mîntul, din care fusese luat. 24Astfel a izgonit El pe Adam; i la r s ritual gr dinii Edenului a pus ni te heruvimi, cari s învîrteasc o sabie înv p iat , ca s p zeasc drumul care duce la pomul vie ii.

Chapter 4

1Adam s'a împreunat cu nevast -sa Eva; ea a r mas îns rcinat , i a n scut pe Cain. i a zis: „Am c p tat un om cu ajutorul Domnului!`` 2A mai n scut i pe fratele s u Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar. 3Dup o bucat de vreme, Cain a adus Domnului o jertf de mîncare din roadele p mîntului. 4Abel a adus i el o jertf de mîncare din oile întîi n scute ale turmei lui i din gr simea lor. Domnul a privit cu pl cere spre Abel i spre jertfa lui; 5dar spre Cain i spre jertfa lui, n'a privit cu pl cere. Cain s'a mîniat foarte tare, i i s'a posomorît fa a. 6i Domnul a zis lui Cain: „Pentru ce te-ai mîniat, i pentru ce i s'a posomorît fa a? 7Nu -i a a? Dac faci bine, vei fi bine primit; dar dac faci r u, p catul pînde te la u ; dorin a lui se ine dup tine, dar tu s -l st pîne ti.`` 8Îns Cain a zis fratelui s u Abel: „Haidem s ie im la cîmp.`` Dar pe cînd erau la cîmp, Cain s'a ridicat împotriva fratelui s u Abel, i l -a omorît. 9Domnul a zis lui Cain: „Unde este fratele t u Abel?`` El a r spus: „Nu tiu. Sînt eu p zitorul fratelui meu?`` 10i Dumnezeu a zis: „Ce ai f cut? Glasul sîngelui fratelui t u strig din p mînt la Mine. 11Acum blestemat e ti tu, isgonit din ogorul acesta, care i -a deschis gura ca s primeasc din mîna ta sîngele fratelui t u! 12Cînd vei lucra p mîntul, s nu- i mai dea bog ia lui. Pribeag i fugar s fii pe p mînt.`` 13Cain a zis Domnului: „Pedeapsa mea e prea mare ca s'o pot suferi. 14Iat c Tu m izgone ti azi de pe fa a p mîntului; eu voi trebui s m ascund de Fa a Ta, i s fiu pribeag i fugar pe p mînt; i oricine m va g si, m va omorî.`` 15Domnul i -a zis: „Nicidecum; ci dac va omorî cineva pe Cain, Cain s fie r z bunat de eapte ori.`` i Domnul a hot rît un semn pentru Cain, ca oricine îl va g si, s nu -l omoare. 16Apoi, Cain a ie it din Fa a Domnului, i a locuit în ara Nod, la r s rit de Eden. 17Cain s'a împreunat cu nevast -sa; ea a r mas îns rcinat i a n scut pe Enoh. El a început apoi s zideasc o cetate, i a pus acestei cet i numele fiului s u Enoh. 18Enoh a fost tat l lui Irad; Irad a fost tat l lui Mehuiael; Mehuiael a fost tat l lui Metu ael; i Metu ael a fost tat l lui Lameh. 19Lameh i -a luat dou neveste: numele uneia era Ada, i numele celeilalte era ila. 20Ada a n scut pe Iabal: el a fost tat l celor ce locuiesc în corturi i p zesc vitele. 21Numele fratelui s u era Iubal: el a fost tat l tuturor celor ce cînt cu al uta i cu cavatul. 22ila, de partea ei, a n scut i ea pe Tubal-Cain, f uritorul tuturor uneltelor de aram i de fer. Sora lui Tubal-Cain era Naama. 23Lameh a zis nevestelor sale: „Ada i ila, asculta i glasul meu! Nevestele lui Lameh, asculta i cuvîntul meu! Am omorît un om pentru rana mea, i un tîn r pentru vîn t ile mele. 24Cain va fi r sbunat de eapte ori, iar Lameh de aptezeci de ori cîte apte.`` 25Adam s'a împreunat iar cu nevast -sa; ea a n scut un fiu, i i -a pus numele Set; „c ci``, a zis ea, „Dumnezeu mi -a dat o alt

s mîn în locul lui Abel, pe care l -a ucis Cain.`` 26Lui Set i s'a n scut i lui un fiu, i i -a pus numele Enos. Atunci au început oamenii s cheme Numele Domnului.

Chapter 5

1Iat cartea neamurilor lui Adam. În ziua cînd a f cut Dumnezeu pe om, l -a f cut dup asem narea lui Dumnezeu. 2I -a f cut parte b rb teasc i parte femeiasc , i le -a dat numele de „om``, în ziua cînd au fost f cu i. 3La vîrsta de o sut treizeci de ani, Adam a n scut un fiu dup chipul i asem narea lui, i i -a pus numele Set. 4Dup na terea lui Set, Adam a tr it opt sute de ani; i a n scut fii i fiice. 5Toate zilele pe cari le -a tr it Adam, au fost de nou sute trei zeci de ani; apoi a murit. 6La vîrsta de o sut cinci ani, Set a n scut pe Enos. 7Dup na terea lui Enos, Set a mai tr it opt sute apte ani, i a n scut fii i fiice. 8Toate zilele lui Set au fost de nou sute doisprezece ani; apoi a murit. 9La vîrsta de nou zeci de ani, Enos a n scut pe Cainan. 10Dup na terea lui Cainan, Enos a mai tr it opt sute cincisprezece ani, i a n scut fii i fiice. 11Toate zilele lui Enos au fost de nou sute cinci ani; apoi a murit. 12La vîrsta de apte zeci de ani, Cainan a n scut pe Mahalaleel. 13Dup na terea lui Mahalaleel, Cainan a mai tr it opt sute patruzeci de ani; i a n scut fii i fiice. 14Toate zilele lui Cainan au fost de nou sute zece ani; apoi a murit. 15La vîrsta de ase zeci i cinci de ani, Mahalaleel a n scut pe Iared. 16Dup na terea lui Iared, Mahalaleel a mai tr it opt sute treizeci de ani; i a n scut fii i fiice. 17Toate zilele lui Mahalaleel au fost de opt sute nou zeci i cinci de ani; apoi a murit. 18La vîrsta de o sut asezeci i doi de ani, Iared a n scut pe Enoh. 19Dup na terea lui Enoh, Iared a mai tr it opt sute de ani; i a n scut fii i fiice. 20Toate zilele lui Iared au fost de nou sute ase zeci i doi de ani; apoi a murit. 21La vîrsta de ase zeci i cinci de ani, Enoh a n scut pe Metusala. 22Dup na terea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; i a n scut fii i fiice. 23Toate zilele lui Enoh au fost trei sute ase zeci i cinci de ani. 24Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s'a mai v zut, pentru c l -a luat Dumnezeu. 25La vîrsta de o sut opt zeci i apte de ani, Metusala a n scut pe Lameh. 26Dup na terea lui Lameh, Metusala a mai tr it apte sute opt zeci i doi de ani; i a n scut fii i fiice. 27Toate zilele lui Metusala au fost de nou sute ase zeci i nou de ani; apoi a murit. 28La vîrsta de o sut optzeci i doi de ani, Lameh a n scut un fiu. 29El i -a pus numele Noe, zicînd: „Acesta ne va mîngîia pentru osteneala i truda mînilor noastre, cari vin din acest p mînt, pe care l -a blestemat Domnul.`` 30Dup na terea lui Noe, Lameh a mai tr it cinci sute nou zeci i cinci de ani; i a n scut fii i fiice. 31Toate zilele lui Lameh au fost de apte sute aptezeci i apte de ani; apoi a murit. 32Noe, la vîrsta de cinci sute de ani, a n scut pe Sem, Ham i Iafet.

Chapter 6

¹Cînd au început oamenii să se înmultească pe fața pământului, și li s'au născut fete, ²fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe cari și le-au ales. ³Atunci Domnul a zis: „Duhul Meu nu va rămînea pururea în om, căci omul nu este decît carne pe care toată zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.” ⁴Uriașii erau pe pământ în vremurile acelea, și chiar și după ce s'au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, și le-au născut ele copii: aceștia erau vitejii cari au fost în vechime, oameni cu nume. ⁵Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. ⁶În-așa rău Domnului că a făcut pe om pe pământ, și s'a mîhnit în inima Lui. ⁷Și Domnul a zis: „Am să terg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, dela om pînă la vite, pînă la tîrîtoare, și pînă la păsările cerului; căci Îmi pare rău că și-am făcut.” ⁸Dar Noe a căpătămîl înaintea Domnului. ⁹Iată cari sînt urmașii lui Noe. Noe era un om neprihănit și frăpat între cei din vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu. ¹⁰Noe a născut trei fii: Sem, Ham și Iafet. ¹¹Pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu, pământul era plin de silnicie. ¹²Dumnezeu s'a uitat spre pământ, și iată că pământul era stricat; căci orice faptură și stricase calea pe pământ. ¹³Atunci Dumnezeu a zis lui Noe: „Sfîrșitul oricărui faptură este hotărît înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul. ¹⁴Fă-mi o corabie din lemn de gofer (chiparos); corabia aceasta s'o împarți în camere, și s'o tencuiești cu smoală pe dinlăuntru și pe dinafară. ¹⁵Iată cum s'o faci: corabia să aibă trei sute de coși în lungime, cincizeci de coși în lățime și treizeci de coși în înălțime. ¹⁶Să faci corăbiei o fereastră, sus, lăsată de un cot; și să faci în lățimea corăbiei; și să faci un rînd de camere jos, altul la mijloc și altul sus. ¹⁷Și, iată că Eu am să fac să vină un potop de ape pe pământ, că să nimicească orice faptură de sub cer, care are suflare de viață; tot ce este pe pământ va pieri. ¹⁸Dar cu tine fac un legământ; și intri în corabie, tu și fiii tăi, neveste-ta și nevestele fiilor tăi împreună cu tine. ¹⁹Din tot ce trăiește, din orice faptură, să ieși în corabie câte două din fiecare soi, ca să le ai vii cu tine: să fie o parte bărbătească și o parte femească. ²⁰Din păsări după soiul lor, din vite după soiul lor, și din toate tîrîtoarele de pe pământ după soiul lor, să vină la tine în lăuntru câte două din fiecare soi, ca să le ai cu viață. ²¹Și tu, ia-ți din toate bucatele cari se mîncă, și fă-le merinde din ele, ca să-ți slujească de hrană și lor.” ²²Așa și-a făcut Noe: așa și-a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu.

Chapter 7

¹Domnul a zis lui Noe: „Intră în corabie, tu și toată casa ta; căci te-am văzut frăpătat înaintea Mea în neamul acesta de oameni. ²Ia cu tine câte două perechi din toate dobitoacele curate, câte o parte bărbătească și câte o parte femească; și o pereche din dobitoacele care nu sînt curate, câte o parte bărbătească și câte o parte femească; ³și câte două perechi de asemenea, din păsările cerului, câte o parte bărbătească și câte o parte femească, pentru că să le ai vii și să-ți mîntuiești pe toată fața pământului. ⁴Căci

după apte zile, voi face să ploaie pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți; și voi terge astfel de pe fața pământului toate fipturile pe cari le-am făcut. 5 Noe a făcut tot ce-i poruncise Domnul. 6 Noe era de ase sute de ani, când a venit potopul pe pământ. 7 și Noe a intrat în corabie cu fiii săi, cu nevastă-sa și cu nevestele fiilor săi, din pricina apelor potopului. 8 Din dobitoacele curate și din dobitoacele necurate, din păsări și din tot ce se târte pe pământ, 9 au intrat în corabie la Noe, două câte două, câte o parte bărbătească și câte o parte femească, așa cum poruncise Dumnezeu lui Noe. 10 După cele apte zile, au venit apele potopului pe pământ. 11 În anul al șesutelea al vieții lui Noe, în luna a doua, în ziua a șaptesprezecea a lunii, în ziua aceea, s-au rupt toate izvoarele Adâncului celui mare și s-au deschis stările cerurilor. 12 Ploaia a căzut pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți. 13 În aceea zi au intrat în corabie: Noe, Sem, Ham și Iafet, fiii lui Noe, nevasta lui Noe și cele trei neveste ale fiilor lui cu ei: 14 ei, și toate fiarele câmpului, după soiul lor, toate vitele după soiul lor, toate târtoarele cari se târsc pe pământ după soiul lor, toate păsările după soiul lor, toate păsările, tot ce are aripi. 15 Au intrat în corabie la Noe, două câte două, din orice fiptură care are suflare de viață. 16 Cele cari au intrat, erau câte o parte bărbătească și câte o parte femească, din orice fiptură, după cum poruncise Dumnezeu lui Noe. Apoi Domnul a închis ușa după el. 17 Potopul a fost patruzeci de zile pe pământ. Apele au crescut și au ridicat corabia, și ea s'a înălțat deasupra pământului. 18 Apele au ajuns mari și au crescut foarte mult pe pământ, și corabia plutea pe deasupra apelor. 19 Apele au ajuns din ce în ce mai mari și toți munții înalți, cari sînt sub cerul întreg, au fost acoperiți. 20 Cu cincisprezece coci s'au înălțat apele deasupra munților, cari au fost acoperiți. 21 și a pierit orice fiptură care se mișcă pe pământ, atât păsările cât și vitele și fiarele, tot ce se țira pe pământ, și toți oamenii. 22 Tot ce răsuflă, tot ce avea suflare de duh de viață în nări, tot ce era pe pământul uscat, a murit. 23 Toate fipturile cari erau pe fața pământului au fost nimicite, dela om până la vite, până la târtoare și până la păsările cerului: au fost nimicite de pe pământ. N'a rămas decât Noe și ce era cu el în corabie. 24 Apele au fost mari pe pământ o sută cincizeci de zile.

Chapter 8

1 Dumnezeu și-a adus aminte de Noe, de toate vieuitoarele și de toate vitele cari erau cu el în corabie; și Dumnezeu a făcut să sufle un vânt pe pământ, și apele s'au potolit. 2 Izvoarele Adâncului și stările cerurilor au fost închise, și ploaia din cer a fost oprită. 3 Apele au scăzut de pe fața pământului, scurgîndu-se și împuindu-se, și, după o sută cincizeci de zile, apele s'au micșorat. 4 În luna a șaptea, în ziua a șaptesprezecea a lunii, corabia s'a oprit pe munții Ararat. 5 Apele au mers scăzînd până în luna a zecea. În luna a zecea, în ziua întâia a lunii, s'au văzut vîrfurile munților. 6 După patruzeci de zile, Noe a deschis fereastra corăbiei pe care o făcuse. 7 A dat drumul unui corb, care a ieșit, ducîndu-se și întorcîndu-se, până cînd au secat apele de pe pământ. 8 A dat drumul și unui porumbel, ca să vadă dacă scuzer apele de pe fața pământului. 9 Dar porumbelul n'a găsit nici un loc ca să-și pună piciorul, și s'a întors la el în corabie, căci erau ape pe toată fața pământului. Noe a

întins mîna, l-a luat, i l-a b gat la el în corabie. ¹⁰A mai a teptat alte apte zile, i iar a dat drumul porumbelului din corabie. ¹¹Porumbelul s'a întors la el spre sear; i iat c în ciocul lui era o frunz de m slin rupt de curînd. Noe a cunoscut astfel c apele sc zuser pe p mînt. ¹²A mai a teptat alte apte zile; i a dat drumul porumbelului. Dar porumbelul nu s'a mai întors la el. ¹³În anul ase sute unu, în luna întîi, în ziua întîi a lunii, apele secaser pe p mînt. Noe a ridicat învelitoarea cor biei: s'a uitat, i iat c fa a p mîntului se uscasc. ¹⁴În luna a doua, în a dou zeci i aptea zi a lunii, p mîntul era uscat de tot. ¹⁵Atunci Dumnezeu a vorbit lui Noe, i i-a zis: ¹⁶„Ie i din corabie, tu i nevast -ta, fiii t i i nevestele fiilor t i cu tine! ¹⁷Scoate afar împreun cu tine toate vie uitoarele de tot felul cari sînt cu tine, atît p s rile cît i vitele i toate tîrîtoarele cari se tîr sc pe p mînt: s mi une pe p mînt, s creasc i s se înmul easc pe p mînt.`` ¹⁸i Noe a ie it afar cu fiii s i, cu nevast -sa i cu nevestele fiilor s i. ¹⁹Toate dobitoacele, toate tîrîtoarele, toate p s rile, tot ce se mi c pe p mînt, dup soiurile lor, au ie it din corabie. ²⁰Noe a zidit un altar Domnului; a luat din toate dobitoacele curate i din toate p s rile curate, i a adus arderi de tot pe altar. ²¹Domnul a mirosit un miros pl cut; i Domnul a zis în inima Lui: „Nu voi mai blestema p mîntul, din pricina omului, pentruc întocmirile gîndurilor din inima omului sînt rele din tinere a lui; i nu voi mai lovi tot ce este viu, cum am f cut. ²²Cît va fi p mîntul, nu va înceta s m natul i seceratul, frigul i c ldura, vara i iarna, ziua i noaptea!``

Chapter 9

¹Dumnezeu a binecuvîntat pe Noe i pe fiii s i, i le -a zis: „Cre te i, înmul i i-v , i umple i p mîntul. ²S'apuce groaza i frica de voi pe orice dobitoc de pe p mînt, pe orice pas re a cerului, pe tot ce se mi c pe p mînt i pe to i pe tii m rii: vi le-am dat în mînile voastre! ³Tot ce se mi c i are via , s v slujeasc de hran : toate acestea vi le dau, ca i iarba verde. ⁴Numai carne cu via a ei, adic sîngele ei, s nu mînc a i. ⁵C ci voi cere înapoi sîngele vie ilor voastre; îl voi cere înapoi dela orice dobitoc; i voi cere înapoi via a omului din mîna omului, din mîna oric rui om, care este fratele lui. ⁶Dac vars cineva sîngele omului, i sîngele lui s fie v rsat de om; c ci Dumnezeu a f cut pe om dup chipul Lui. ⁷Iar voi, cre te i i înmul i i-v ; r spîndi i-v pe p mînt, i înmul i i-v pe el!`` ⁸Dumnezeu a mai vorbit lui Noe i fiilor lui cari erau cu el, i a zis: ⁹„Iat , Eu fac un leg mînt cu voi, i cu s mîn a voastr , care va veni dup voi; ¹⁰cu toate vie uitoarele, cari sînt cu voi, atît p s rile cît i vitele, i toate fiarele de pe p mînt cari sînt cu voi; cu toate cele cari au ie it din corabie i cu orice alte dobitoace de pe p mînt. ¹¹Fac un leg mînt cu voi c nicio f ptur nu va mai fi nimic it de apele potopului, i nu va mai veni potop ca s pustiasc p mîntul.`` ¹²i Dumnezeu a zis: „Iat semnul leg mîntului pe care -l fac între Mine i voi, i între toate vie uitoarele cari sînt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci: ¹³curcubeul Meu, pe care l-am a ezat în nor, el va sluji ca semn al leg mîntului dintre Mine i p mînt. ¹⁴Cînd voi strînge nori deasupra p mîntului, curcubeul se va ar ta în nor; ¹⁵i Eu Îmi voi aduce aminte de leg mîntul dintre Mine i voi i dintre toate vie uitoarele de orice trup; i apele nu se vor mai face un potop, ca s nimiceasc orice f ptur . ¹⁶Curcubeul va fi

în nor; i Eu M voi uita la el, ca s -Mi aduc aminte de leg mîntul cel vecinic dintre Dumnezeu i toate vie uitoarele de orice trup de pe p mînt`. ¹⁷ i Dumnezeu a zis lui Noe: „Acesta este semnul leg mîntului pe care l-am f cut între Mine i orice f ptur de pe p mînt.`` ¹⁸Fiii lui Noe, cari au ie it din corabie, erau: Sem, Ham i Iafet: Ham este tat l lui Canaan. ¹⁹Ace tia au fost cei trei fii ai lui Noe, i din ei s'au r spîndit oameni peste tot p mîntul. ²⁰Noe a început s fie lucr tor de p mînt, i a s dit o vie. ²¹A b ut vin, s'a îm b tat i s'a desgolit în mijlocul cortului s u. ²²Ham, tat l lui Canaan, a v zut goliciunea tat lui s u, i a spus celor doi fra i ai lui afar . ²³Atunci Sem i Iafet au luat mantaua, au pus -o pe umeri, au mers dea'nd ratelea i au acoperit goliciunea tat lui lor; fiindc fe ele le erau întoarse înapoi, n'au v zut goliciunea tat lui lor. ²⁴Noe s'a trezit din ame eala vinului, i a aflat ce -i f cuse fiul s u cel mai tîn r. ²⁵Si a zis: „Blestemat s fie Canaan! S fie robul robilor fra ilor lui!`` ²⁶El a mai zis: „Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul lui Sem, i Canaan s fie robul lui! ²⁷Dumnezeu s l rgeasc locurile st pînite de Iafet, Iafet s locuiasc în corturile lui Sem, i Canaan s fie robul lor!`` ²⁸Noe a tr it, dup potop, trei sute cincizeci de ani. ²⁹Toate zilele lui Noe au fost de nou sute cincizeci de ani; apoi a murit.

Chapter 10

¹Iat spi a neamului fiilor lui Noe: Sem, Ham i Iafet. Dup potop li s'au n scut fii. ²Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Me ec i Tiras. ³Fiii lui Gomer: A chenaz, Rifat i Togarma. ⁴Fiii lui Iavan: Eli a, Tar i , Chitim, i Dodanim. ⁵Dela ei se trag popoarele din rile neamurilor de pe malul m rii, dup inuturile lor, dup limba fiec ruia, dup familiile lor, dup semin iile lor. ⁶Fiii lui Ham au fost: Cu , Mi raim, Put i Canaan. - ⁷Fiii lui Cu : Seba, Havila, Sabta, Raema i Sabteca. Fiii lui Raema: eba i Dedan. ⁸Cu a n scut i pe Nimrod: el este acela care a început s fie puternic pe p mînt. ⁹El a fost un viteaz vîn tor înaintea Domnului; iat de ce se zice: „Ca Nimrod, viteaz vîn tor înaintea Domnului.`` ¹⁰El a domnit la început peste Babel, Erec, Acad i Calne, în ara inear. ¹¹Din ara aceasta a intrat în Asiria; a zidit Ninive, Rehobot-Ir, Calah ¹² i Resen între Ninive i Calah; aceasta este cetatea cea mare. - ¹³Mi raim a n scut pe Ludimi, Anamimi, Lehabimi, Naftuhimi, ¹⁴Patrusimi, Casluhimi, (din cari au ie it Filistenii) i pe Caftorimi. ¹⁵Canaan a n scut pe Sidon, întîiul lui n scut, i pe Het; ¹⁶ i pe Iebusi i, pe Amori i, pe Ghirgasi i, ¹⁷pe Hevi i, pe Archi i, pe Sini i, ¹⁸pe Arvadi i, pe emari i, pe Hamati i. În urm , familiile Canani ilor s'au împr tiat. ¹⁹Hotarele Canani ilor se întindeau dela Sidon, cum mergi spre Gherar, pîn la Gaza, i cum mergi spre Sodoma, Gomora, Adma i eboim, pîn la Le a. ²⁰Ace tia sînt fiii lui Ham, dup familiile lor, dup limbile lor, dup rile lor, dup neamurile lor. ²¹ i lui Sem, tat l tuturor fiilor lui Eber, i fratele cel mai mare al lui Iafet, i s'au n scut fii. ²²Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arpac ad, Lud i Aram. ²³Fii lui Aram: U , Hul, Gheter i Ma . ²⁴Arpac ad a n scut pe elah; i elah a n scut pe Eber. ²⁵Lui Eber i s'au n scut doi fii: numele unuia era Peleg, numit a a pentru c pe vremea lui

s'a împ r it p mîntul; iar numele fratelui s u era Ioctan. ²⁶Ioctan a n scut pe Almodad, pe elef, pe A armavet, pe Ierah, ²⁷pe Adoram, pe Uzal, pe Dicla, ²⁸pe Obal, pe Abimael, pe Seba, ²⁹pe Ofir, pe Havila, i pe Iobab. To i ace tia au fost fiii lui Ioctan. ³⁰Ei au locuit dela Me a, cum mergi spre Sefar, pîn la muntele r s ritului. ³¹Ace tia sînt fiii lui Sem, dup familiile lor, dup limbile lor, dup rile lor, dup neamurile lor. ³²Acestea sînt familiile fiilor lui Noe, dup spi a neamului lor, dup neamurile lor. i din ei au ie it neamurile cari s'au r spîndit pe p mînt dup potop.

Chapter 11

¹Tot p mîntul avea o singur limb i acelea i cuvinte. ²Pornind ei înspre r s rit, au dat peste o cîmpie în ara inear; i au desc lecat acolo. ³i au zis unul c tre altul: „Haidem! s facem c r mizi, i s le ardem bine în foc.” i c r mida le -a inut loc de piatr , iar smoala le -a inut loc de var. ⁴Si au mai zis: „Haidem! s ne zidim o cetate i un turn al c rui vîrf s ating cerul, i s ne facem un nume, ca s nu fim împr tia i pe toat fa a p mîntului.” ⁵Domnul S'a pogorît s vad cetatea i turnul, pe care -l zideau fiii oamenilor. ⁶i Domnul a zis: „Iat , ei sînt un singur popor, i to i au aceea limb ; i iac de ce s'au apucat; acum nimic nu i-ar împedeca s fac tot ce i-au pus în gînd. ⁷Haidem! s Ne pogorîm i s le încurc m acolo limba, ca s nu- i mai în eleag vorba unii altora.” ⁸i Domnul i -a împr tiat de acolo pe toat fa a p mîntului; a a c au încetat s zideasc cetatea. ⁹De aceea cetatea a fost numit Babel, c ci acolo a încurcat Domnul limba întregului p mînt, i de acolo i -a împr tiat Domnul pe toat fa a p mîntului. ¹⁰Iat spi a neamului lui Sem. La vîrsta de o sut de ani, Sem a n scut pe Arpac ad, la doi ani dup potop. ¹¹Dup na terea lui Arpac ad, Sem a tr it cincisute de ani; i a n scut fii i fiice. ¹²La vrîsta de treizeci i cinci de ani, Arpac ad a n scut pe elah. ¹³Dup na terea lui elah, Arpac ad a mai tr it patrusute trei ani; i a n scut fii i fiice. ¹⁴La vrîsta de treizeci de ani, elah a n scut pe Eber. ¹⁵Dup na terea lui Eber, elah a mai tr it patrusute trei ani; i a n scut fii i fiice. ¹⁶La vîrsta de treizeci i patru de ani, Eber a n scut pe Peleg. ¹⁷Dup na terea lui Peleg, Eber a mai tr it patrusute treizeci de ani; i a n scut fii i fiice. ¹⁸La vîrsta de treizeci de ani, Peleg a n scut pe Reu. ¹⁹Dup na terea lui Reu, Peleg a mai tr it dou sute nou ani; i a n scut fii i fiice. ²⁰La vîrsta de treizeci i doi de ani, Reu a n scut pe Serug. ²¹Dup na terea lui Serug, Reu a mai tr it dou sute apte ani; i a n scut fii i fiice. ²²La vîrsta de treizeci de ani, Serug a n scut pe Nahor. ²³Dup na terea lui Nahor, Serug a mai tr it dou sute de ani; i a n scut fii i fiice. ²⁴La vîrsta de dou zeci i nou de ani, Nahor a n scut pe Terah. ²⁵Dup na terea lui Terah, Nahor a mai tr it o sut nou sprezece ani; i a n scut fii i fiice. ²⁶La vîrsta de aptezeci de ani, Terah a n scut pe Avram, pe Nahor i pe Haran. ²⁷Iat spi a neamului lui Terah. Terah a n scut pe Avram, pe Nahor i pe Haran. -Haran a n scut pe Lot. ²⁸i Haran a murit în fa a tat lui s u Terah, în ara în care se n scuse, în Ur în Haldea. - ²⁹Avram i Nahor i-au luat neveste. Numele nevestei lui Avram era Sarai, i numele nevestei lui Nahor era Milca, fiica lui Haran, tat l Milc i i Isc i. ³⁰Sarai era stearp : n'avea copii deloc. ³¹Terah

a luat pe fiul s u Avram, i pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului s u, i pe Sarai, noru-sa, nevasta fiului s u Avram. Au ie it împreun din Ur din Haldea, ca s mearg în ara Canaan. Au venit pîn la Haran, i s'au a ezat acolo. ³²Zilele lui Terah au fost de dou sute cinci ani; i Terah a murit în Haran.

Chapter 12

¹Domnul zisese lui Avram: „Ie i din ara ta, din rudenia ta, i din casa tat lui t u, i vino în ara pe care i -o voi ar ta. ²Voi face din tine un neam mare, i te voi binecuvînta; î i voi face un nume mare, i vei fi o binecuvîntare. ³Voi binecuvînta pe ceice te vor binecuvînta, i voi blestema pe cei ce te vor blestema; i toate familiile p mîntului vor fi binecuvîntate în tine. ⁴Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, i a plecat i Lot împreun cu el. Avram avea aptezeci i cinci de ani, cînd a ie it din Haran. ⁵Avram a luat pe Sarai, nevast -sa, i pe Lot, fiul fratelui s u, împreun cu toate averile, pe cari le strînseser i cu toate slugile pe cari le cî tigaser în Haran. Au plecat în ara Canaan, i au ajuns în ara Canaan. ⁶Avram a str b tut ara pîn la locul numit Sihem, pîn la stejarul lui More. Canani ii erau atunci în ar . ⁷Domnul S'a ar tat lui Avram, i i -a zis: „Toat ara aceasta o voi da semin ei tale.`` i Avram a zidit acolo un altar Domnului, care i Se ar tase. ⁸De acolo a pornit spre munte, la r s rit de Betel, i i -a întins cortul, avînd Betelul la apus i Ai la r s rit. A zidit i acolo un altar Domnului, i a chemat Numele Domnului. ⁹Avram i -a urmat drumul, înainteînd mereu spre meaz zi. ¹⁰A venit îns o foamete în ar ; i Avram s'a pogorît în Egipt, ca s locuiasc pentru cît va vreme acolo; c ci era mare foamete în ar . ¹¹Cînd era aproape s intre în Egipt, a zis nevastei sale Sarai: „Iat , tiu c e ti o femeie frumoas la fa . ¹²Cînd te vor vedea Egiptenii, vor zice: „Aceasta este nevasta lui!`` i pe mine m vor omorî, iar pe tine te vor l sa cu via . ¹³Spune, rogu-te, c e ti sora mea, ca s -mi mearg bine din pricina ta, i sufletul meu s tr iasc datorit ie.`` ¹⁴Cînd a ajuns Avram în Egipt, Egiptenii au v zut c nevasta lui era foarte frumoas . ¹⁵Slujba ii cei mai de frunte ai lui Faraon au v zut -o i ei, i au l udat -o la Faraon; i femeia a fost adus în casa lui Faraon. ¹⁶Pe Avram l -a primit bine din pricina ei; i Avram a c p tat oi, boi, m gari, robi i roabe, m g ri e i c mile. ¹⁷Dar Domnul a lovit cu mari urgii pe Faraon i casa lui, din pricina nevastei lui Avram Sarai. ¹⁸Atunci Faraon a chemat pe Avram, i i -a zis: „Ce mi-ai f cut? Pentruce nu mi-ai spus c este nevast -ta? ¹⁹De ce ai zis: „Este sora mea``, i am luat -o astfel de nevast ? Acum, iat - i nevasta; ia -o, i pleac !`` ²⁰i Faraon a dat porunc oamenilor lui s -l petreac pe el, pe nevast -sa i tot ce avea.

Chapter 13

¹Avram s'a suit din Egipt în ara dela meaz zi, el, nevast -sa, i tot ce avea, împreun cu Lot. ²Avram era foarte bogat în vite, în argint, i în aur. ³Din ara dela meaz zi s'a îndreptat i a mers

pîn la Betel, pîn la locul unde fusese cortul lui la început, între Betel și Ai, ⁴în locul unde era altarul, pe care-l făcuse mai înainte. și acolo, Avram a chemat Numele Domnului. ⁵Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el oi, boi și corturi. ⁶și inutul acela nu și-începea să locuiască împreună; și ci averile lor erau așa de mari, încît nu puteau să locuiască împreună. ⁷S'a iscat o ceartă între pizitorii vitelor lui Avram și pizitorii vitelor lui Lot. Cananiții și Feresiții locuiau atunci în țară. ⁸Avram a zis lui Lot: „Te rog, să nu fie ceartă între mine și tine, și între pizitorii mei și pizitorii tăi, și ci sîntem frați. ⁹Nu și-oare toată țara înaintea ta? Mai bine desparte-te de mine: dacă apuci tu la stînga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stînga.” ¹⁰Lot și-a ridicat ochii, și a văzut că toată Cîmpia Iordanului era bine udată în întregime. Înainte de a nimici Domnul Sodoma și Gomora, pîn la oară, era ca o grădină a Domnului, ca țara Egiptului. ¹¹Lot și-a ales toată Cîmpia Iordanului, și a mers spre răsrit. Astfel s'au despărțit ei unul de altul. ¹²Avram a locuit în țara Canaan, iar Lot a locuit în cetățile din Cîmpie, și și-a întins corturile pîn la Sodoma. ¹³Oamenii din Sodoma erau răi, și afară din cale de pînă în împotriva Domnului. ¹⁴Domnul a zis lui Avram, după ce s'a despărțit Lot de el: „Ridică și ochii tăi, din locul în care ești, privește spre mează noapte și spre mează zi, spre răsrit și spre apus; ¹⁵și ci toată țara pe care o vezi, și-o dai și seminții tale în veac. ¹⁶Îți voi face să mîna ca pulberea pînă mîntului de mare; și așa că, dacă poate numai cineva pulberea pînă mîntului, și să mîna ta va putea să fie numai rat. ¹⁷Scoală-te, străbate țara în lung și în lat; și ci și-o dai.” ¹⁸Avram și-a ridicat corturile, și a venit de a locuit lângă stejarii lui Mamre, cari sînt lângă Hebron. și acolo a zidit un altar Domnului.

Chapter 14

¹Pe vremea lui Amrafel, împăratul inearului, lui Arioc, împăratul Elasarului, lui Chedorlaomer, împăratul Elamului, și lui Tideal, împăratul Goiimului, ²s'a întîmplat că ei au făcut război cu Bera, împăratul Sodomei, cu Biră, împăratul Gomorei, cu Ineab, împăratul Admei, cu Emeeber, împăratul eboimului și cu împăratul Belei sau oarului. ³Aceștia din urmă s'au adunat cu toții în valea Sidim, adică Marea Sărat. ⁴Timpu de doisprezece ani fuseser asupra lui Chedorlaomer; și în anul al treisprezecelea s'au răsculat. ⁵Dar, în anul al patrusprezecelea Chedorlaomer și împărații cari erau cu el au pornit, și au bătut pe Refaimi la Aterot-Carnaim, pe Zuzimi la Ham, pe Emimi la Ave-Chiriataim, ⁶și pe Hori în muntele lor Seir, pîn la stejarul Paran, care este lângă pustie. ⁷Apoi s'au întors, au venit la En-Mi pat, sau Cades, și au bătut pe Amaleci și pe tot inutul lor, că și pe Amoriți, cari locuiau la Haon-Tamar. ⁸Atunci au ieșit împăratul Sodomei, împăratul Gomorei, împăratul Admei, împăratul eboimului și împăratul Belei sau oarului, și s'au alăturat în linie de bătăie împotriva lor, în valea Sidim, ⁹și anume: împotriva lui Chedorlaomer, împăratul Elamului, împotriva lui Tideal, împăratul Goiimului, împotriva lui Amrafel, împăratul inearului și împotriva lui Arioc, împăratul Elasarului: patru împărați împotriva a cinci. ¹⁰Valea Sidim era acoperită cu fîntîni de smoală. Împăratul Sodomei și împăratul Gomorei au luat-o la fugă, și au căzut în ele; ceilalți au fugit

spre munte. ¹¹Biruatorii au luat toate bogiile Sodomei și Gomorei, și toate merindele lor, și au plecat. ¹²Au luat și pe Lot, fiul fratelui lui Avram, care locuia în Sodoma; au luat și averile lui, și au plecat. ¹³A venit unul, care se pase, și a dat de țire lui Avram, Evreul; acesta locuia lângă țejarii lui Mamre, Amoritul, fratele lui Ecol, și fratele lui Aner, cari făcuseră legătură de pace cu Avram. ¹⁴Cum a auzit Avram că fratele său fusese luat prins de război, a înarmat treisute optsprezece din cei mai viteji slujitori ai lui, și s-a dus în casa lui, și a urmărit pe împărații aceia până la Dan. ¹⁵și -a urmărit oamenii în mai multe cetate, s-a aruncat asupra lor noaptea, și -a bătut, și -a urmărit până la Hoba, care este la stînga Damascului. ¹⁶A adus înapoi toate bogiile; a luat înapoi și pe fratele său Lot, cu averile lui, precum și pe femei, și norodul. ¹⁷Dup ce s-a întors Avram de la înfrîngerea lui Chedorlaomer și a împăraților cari erau împreună cu el, împăratul Sodomei și -a ieșit în întâmpinare în valea ave, sau Valea Împăratului. ¹⁸Melhisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin: el era preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt. ¹⁹Melhisedec a binecuvîntat pe Avram, și a zis: „Binecuvîntat să fie Avram de Dumnezeul Celui Prea Înalt, Ziditorul cerului și al pământului. ²⁰Binecuvîntat să fie Dumnezeul Celui Prea Înalt, care a dat pe vrăjmații tăi în mâinile tale!” și Avram și -a dat zeciuial din toate. ²¹Împăratul Sodomei a zis lui Avram: „Dă-mi oamenii, și îine bogiile pentru tine.” ²²Avram a răspuns împăratului Sodomei: „Ridică mîna spre Domnul, Dumnezeul Celui Prea Înalt, Ziditorul cerului și al pământului, ²³și jură că nu voi lua nimic din tot ce este al tău, nici măcar un fir de aș, nici măcar o curea de încălțăminte, ca să-ți zici: „Am îmbogățit pe Avram.” Nimic pentru mine! ²⁴afară de ce au mîncat fructii, și partea oamenilor cari au mers cu mine, Aner, Ecol și Mamre: ei pot să-ți ia partea lor!”

Chapter 15

¹Dup aceste întîmplări, Cuvîntul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie, și a zis: „Avrame, nu te teme; Eu sînt scutul tău, și răsplăta ta cea foarte mare.” ²Avram a răspuns: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc.” ³și Avram a zis: „Iată că nu mi-ai dat sămînță, și slujitorul nescut în casa mea va fi moștenitorul meu.” ⁴Atunci Cuvîntul Domnului și -a vorbit astfel: „Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.” ⁵și, după ce l-a dus afară, și -a zis: „Uită-te spre cer, și număr stelele, dacă poți să le numeri.” și și -a zis: „Așa va fi sămînța ta.” ⁶Avram a crezut pe Domnul, și Domnul și -a socotit lucrul acesta ca neprihănit. ⁷Domnul și -a mai zis: „Eu sînt Domnul, care te-am scos din Ur din Haldea, ca să-ți dau în stăpînire țara aceasta.” ⁸Avram a răspuns: „Doamne Dumnezeule, prin ce voi cunoaște că o vei stăpîni?” ⁹și Domnul și -a zis: „Ia o juncă de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui de porumbel.” ¹⁰Avram a luat toate dobitoacele acestea, le -a despicat în două, și a pus fiecare bucată una în fața alteia; dar pasările nu le -a despicat. ¹¹Pasările răpitoare s-au năstărit peste stîrvuri; dar Avram le -a izgonit. ¹²La apusul soarelui, un somn adîncăcăzut peste Avram; și iată că l-a apucat o groază și un mare întunec. ¹³și Domnul a zis lui

Avram: „S tii hot rît c s mîn a ta va fi str in într'o ar , care nu va fi a ei; acolo va fi robit , i o vor ap sa greu, timp de patru sute de ani. ¹⁴Dar pe neamul c ruia îi va fi roab , îl voi judeca Eu: i pe urm va ie i deacolo cu mari bog ii. ¹⁵Tu vei merge în pace la p rin ii t i; vei fi îngropat dup o b trîne fericit . ¹⁶În al patrulea neam, ea se va întoarce aici; c ci nelegiuirea Amori ilor nu i -a atins înc vîrful.`` ¹⁷Dup ce a asfin it soarele, s'a f cut un întunec adînc; i iat c a ie it un fum ca dintr'un cuptor, i ni te fl c ri au trecut printre dobitoacele despicate. ¹⁸În ziua aceea, Domnul a f cut un leg mînt cu Avram, i i -a zis: „Semin ei tale dau ara aceasta, dela rîul Egiptului pîn la rîul cel mare, rîul Eufrat, ¹⁹i anume; ara Cheni ilor, a Chenizi ilor, a Cadmoni ilor, ²⁰a Heti ilor, a Ferezi ilor, a Refaimi ilor, ²¹a Amori ilor, a Canani ilor, a Ghirgasi ilor i a Iebusi ilor.``

Chapter 16

¹Sarai, nevasta lui Avram, nu -i n scuse deloc copii. Ea avea o roab egipteană numit Agar. ²i Sarai a zis lui Avram: „Iat , Domnul m'a f cut stearp ; într , te rog, la roaba mea; poate c voi avea copii dela ea.`` Avram a ascultat cele spuse de Sarai. ³Atunci Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe Egipteanca Agar, roaba ei, i a dat -o de nevast b rbatului s u Avram, dup ce Avram locuise ca str in zece ani în ara Canaan. ⁴El a intrat la Agar, i ea a r mas îns rcinat . Cînd s'a v zut ea îns rcinat , a privit cu dispre pe st pîn -sa. ⁵i Sarai a zis lui Avram: „Asupra ta s cad batjocura aceasta, care mi se face! Eu însumi i-am dat în bra e pe roaba mea; i ea, cînd a v zut c a r mas îns rcinat , m'a privit cu dispre . S judece Domnul între mine i tine!`` ⁶Avram a r spus Saraiei: „Iat , roaba ta este în mîna ta; f -i ce- i place!`` Atunci Sarai s'a purtat r u cu ea; i Agar a fugit de ea. ⁷Îngerul Domnului a g sit -o lîng un izvor de ap în pustie, i anume lîng izvorul care este pe drumul ce duce la ur. ⁸El a zis: „Agar, roaba Saraiei, de unde vii, i unde te duci?`` Ea a r spus: „Fug de st pîna mea Sarai.`` ⁹Îngerul Domnului i -a zis: „Întoarce-te la st pîn -ta, i supune-te supt mîna ei.`` ¹⁰Îngerul Domnului i -a zis: „Î i voi înmul i foarte mult s mîn a, i ea va fi afît de mult la num r, c nu va putea fi num rat .`` ¹¹Îngerul Domnului i -a zis: „Iat , acum e ti îns rcinat , i vei na te un fiu, c ruia îi vei pune numele Ismael; c ci Domnul a auzit mîhnirea ta. ¹²El va fi ca un m gar s lbatic printre oameni; mîna lui va fi împotriva tuturor oamenilor, i mîna tuturor oamenilor va fi împotriva lui; i va locui în fa a tuturor fra ilor lui.`` ¹³Ea a numit Numele Domnului care -i vorbea: „Tu e ti Dumnezeu care m vede!`` C ci a zis ea: „Cu adev rat, am v zut aici spatele Celuice m'a v zut!`` ¹⁴De aceea fîntîna aceea s'a numit „Fîntîna Celui viu care m vede``; ea este între Cades i Bared. ¹⁵Agar a n scut lui Avram un fiu; i Avram a pus fiului, pe care i l -a n scut Agar, numele Ismael. ¹⁶Avram era de optzeci i ase de ani, cînd i -a n scut Agar pe Ismael.

Chapter 17

¹Cînd a fost Avram în vîrst de nou zeci i nou ani, Domnul i S'a aratat, i i -a zis: „Eu sînt Dumnezeul Cel atotputernic. Umbl înaintea Mea, i fii f r prihan . ²Voi face un leg mînt între Mine i tine, i te voi înmul i nespus de mult``. ³Avram s'a aruncat cu fa a la p mînt; i Dumnezeu i -a vorbit astfel: ⁴„Iat leg mîntul Meu, pe care -l fac cu tine: vei fi tat l multor neamuri. ⁵Nu te vei mai numi Avram; ci numele t u va fi Avraam; c ci te fac tat l multor neamuri. ⁶Te voi înmul i nespus de mult; voi face din tine neamuri întregi; i din tine vor ie i împ ra i. ⁷Voi pune leg mîntul Meu între Mine i tine i s mîn a ta dup tine din neam în neam; acesta va fi un leg mînt vecinic, în puterea c ruia, Eu voi fi Dumnezeul t u i al semin ei tale dup tine. ⁸ie, i semin ei tale dup tine, î i voi da ara în care locuie ti acum ca str in, i anume î i voi da toat ara Canaanului în st pînire vecinic ; i Eu voi fi Dumnezeul lor.`` ⁹Dumnezeu a zis lui Avraam: „S p ze ti leg mîntul Meu, tu i s mîn a ta dup tine, din neam în neam. ¹⁰Acesta este leg mîntul Meu pe care s -l p zi i între Mine i voi, i s mîn a ta dup tine: tot ce este de parte b rb teasc între voi s fie t iat împrejur. ¹¹S v t ia i împrejur în carnea prepu ului vostru: i acesta s fie semnul leg mîntului dintre Mine i voi. ¹²La vîrsta de opt zile, orice copil de parte b rb teasc dintre voi s fie t iat împrejur, neam dup neam: fie c este rob n scut în cas , fie c este cump rat cu bani dela vreun str in, care nu face parte din neamul t u. ¹³Va trebui t iat împrejur afît robul n scut în cas cît i cel cump rat cu bani; i astfel leg mîntul Meu s fie înt rit în carnea voastr ca un leg mînt vecinic. ¹⁴Un copil de parte b rb teasc net iat împrejur în carnea prepu ului lui, s fie nimic din mijlocul neamului s u: a c lcat leg mîntul Meu.`` ¹⁵Dumnezeu a zis lui Avraam: „S nu mai chemi Sarai pe nevast -ta Sarai; ci numele ei s fie Sara. ¹⁶Eu o voi binecuvînta, i î i voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvînta, i ea va fi mama unor neamuri întregi; chiar împ ra i de noroade vor ie i din ea.`` ¹⁷Avraam s'a aruncat cu fa a la p mînt i a rîs, c ci a zis în inima lui: „S i se mai nasc oare un fiu unui b rbat de o sut de ani? i s mai nasc oare Sara la nou zeci de ani?`` ¹⁸i Avraam a zis lui Dumnezeu: „S tr iasc Ismael înaintea Ta!`` ¹⁹Dumnezeu a zis: „Cu adev rat, nevast -ta Sara î i va na te un fiu; i -i vei pune numele Isaac. Eu voi încheia leg mîntul Meu cu el, ca un leg mînt vecinic pentru s mîn a lui dup el. ²⁰Dar i cu privire la Ismael te-am ascultat. Iat , îl voi binecuvînta, îl voi face s creasc , i îl voi înmul i nespus de mult; doisprezece voievozi va na te, i voi face din el un neam mare. ²¹Dar leg mîntul meu îl voi încheia cu Isaac, pe care i -l va na te Sara la anul pe vremea aceasta.`` ²²Cînd a ispr vit de vorbit cu el, Dumnezeu S'a în l at dela Avraam. ²³Avraam a luat pe fiul s u Ismael, pe to i ceice se n scuser în casa lui, i pe to i robii cump ra i cu bani, adic pe to i cei de parte b rb teasc dintre oamenii din casa lui Avraam, i le -a t iat împrejur carnea prepu ului, chiar în ziua aceea, dup porunca, pe care i -o d duse Dumnezeu. ²⁴Avraam era în vîrst de nou zeci i nou de ani, cînd a fost t iat împrejur în carnea prepu ului s u. ²⁵Fiul s u Ismael era în vîrst de treisprezece ani, cînd a fost t iat împrejur în carnea prepu ului s u. ²⁶Avraam i fiul s u Ismael au fost t ia i împrejur chiar în ziua aceea. ²⁷i to i oamenii din casa lui: robi n scu i în casa lui, sau cump ra i cu bani dela str ini, au fost t ia i împrejur împreun cu el.

Chapter 18

¹Domnul i S'a ar tat la stejarii lui Mamre, pe cînd Avraam edea la u a cortului, în timpul z dufului zilei. ²Avraam a ridicat ochii, i s'a uitat: i iat c trei b rba i st teau în picioare lîng el. Cînd i -a v zut, a alergat înaintea lor, dela u a cortului, i s'a plecat pîn la p mînt. ³Apoi a zis: „Doamne, dac am c p tat trecere în ochii T i, nu trece, rogu-Te, pe lîng robul T u. ⁴Îng duie s se aduc pu in ap , ca s vi se spele picioarele; i odihni i-v subt copacul acesta. ⁵Am s m duc s iau o bucat de pîne, ca s prinde i la inim , i dup aceea v ve i vedea de drum; c ci pentru aceasta trece i pe lîng robul vostru.`` „F cum ai zis``, i-au r spus ei. ⁶Avraam s'a dus repede în cort la Sara, i a zis: „Ia repede, trei m suri de f in alb , fr mînt , i f turte.`` ⁷ i Avraam a alergat la vite, a luat un vi el tîn r i bun, i l -a dat unei slugi s -l g teasc în grab . ⁸Apoi a luat unt i lapte, împreun cu vi elul pe care -l g tise, i l -a pus înaintea lor. El însu a st tut lîng ei, sub copac, i le -a slujit p n ce au mîncat. ⁹Atunci ei i-au zis: „Unde este nevast -ta Sara?`` „Uite -o în cort,`` a r spus el. ¹⁰Unul dintre ei a zis: „La anul pe vremea aceasta, M voi întoarce negre it la tine; i iat c Sara, nevast -ta, va avea un fiu.`` Sara asculta la u a cortului, care era înapoia lui. ¹¹Avraam i Sara erau b trîni, înainta i în vîrst ; i Sarei nu -i mai venea rînduiala femeilor. ¹²Sara a rîs în sine, zicînd: „Acum, cînd am îmb trînit, s mai am pofte? Domnul meu b rbatul de asemenea este b trîn.`` ¹³Domnul a zis lui Avraam: „Pentru ce a rîs Sara, zicînd: „Cu adev rat s mai pot avea copil eu, care sînt b trîn ?`` ¹⁴Este oare ceva prea greu pentru Domnul? La anul pe vremea aceasta, M voi întoarce la tine, i Sara va avea un fiu.`` ¹⁵Sara a t g duit, i a zis: „N'am rîs.`` C ci i -a fost fric . Dar El a zis: „Ba da, ai rîs.`` ¹⁶B rba ii aceia s'au sculat s plece, i s-au uitat înspre Sodoma. Avraam a plecat cu ei, s -i petreac . ¹⁷Atunci Domnul a zis: „S ascund Eu oare de Avraam ce am s fac?... ¹⁸C ci Avraam va ajunge negre it un neam mare i puternic, i în el vor fi binecuvîntate toate neamurile p mîntului. ¹⁹C ci Eu îl cunosc i tiu c are s porunceasc fiilor lui i casei lui dup el s in Calea Domnului, f cînd ce este drept i bine, pentruca astfel Domnul s împlineasc fa de Avraam ce i -a f g duit``... ²⁰ i Domnul a zis: „Strig tul împotriva Sodomei i Gomorei s'a m rit, i p catul lor într'adev r este nespus de greu. ²¹Deaceea M voi pogorî acum s v d dac în adev r au lucrat în totul dup zvonul venit pîn la Mine; i dac nu va fi a a, voi ti.`` ²²B rba ii aceia s'au dep rtat, i au plecat spre Sodoma. Dar Avraam st tea tot înaintea Domnului. ²³Avraam s'a apropiat, i a zis: „Vei nimici Tu oare i pe cel bun împreun cu cel r u?`` ²⁴Poate c în mijlocul cet ii sînt cincizeci de oameni buni: îi vei nimici oare i pe ei, i nu vei ierta locul acela din pricina celor cinci zeci de oameni buni, cari sînt în mijlocul ei? ²⁵S omori pe cel bun împreun cu cel r u, a a ca cel bun s aib aceea i soart ca cel r u, departe de Tine a a ceva! Departe de Tine! Cel ce judec tot p mîntul nu va face oare dreptate?`` ²⁶ i Domnul a zis: „Dac voi g si în Sodoma cincizeci de oameni buni în mijlocul cet ii, voi ierta tot locul acela din pricina lor.`` ²⁷Avraam a luat din nou cuvîntul, i a zis: „Iat , am îndr snit s vorbesc Domnului, eu care nu sînt decît praf i cenu . ²⁸Poate c din cincizeci de oameni buni vor lipsi cinci: pentru cinci, vei nimici Tu oare toat cetatea?`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici, dac voi g si în ea patruzeci i cinci de oameni buni.`` ²⁹Avraam I -a vorbit mai departe, i a zis: „Poate

c se vor g si în ea numai patruzeci de oameni buni.`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici pentru cei patruzeci.`` ³⁰Avraam a zis: „S nu Te mîinii, Doamne, dac voi mai vorbi. Poate c se vor g si în ea numai treizeci de oameni buni.`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici, dac voi g si în ea treizeci de oameni buni.`` ³¹Avraam a zis: „Iat , am îndr snit s vorbesc Domnului. Poate c se vor g si în ea numai dou zeci de oameni buni.`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici, pentru cei dou zeci.`` ³²Avraam a zis: „S nu Te mîinii, Doamne, dac voi mai vorbi numai de data aceasta. Poate c se vor g si în ea numai zece oameni buni.`` i Domnul a zis: „N'o voi nimici, pentru cei zece oameni buni.`` ³³Dup ce a ispr vit de vorbit lui Avraam, Domnul a plecat. i Avraam s'a întors la locuin a lui. Cei doi îngerii la Sodoma.

Chapter 19

¹Cei doi îngerii au ajuns la Sodoma seara; i Lot edea la poarta Sodomei. Cînd i -a v zut Lot, s'a sculat, le -a ie it înainte, i s'a plecat pîn la p mînt. ²Apoi a zis: „Domnii mei, intra i, v rog, în casa robului vostru, ca s r mîne i peste noapte în ea i sp la i-v picioarele; mîne v ve i scula de diminea , i v ve i vedea de drum.`` „Nu``, au r spus ei, „ci vom petrece noaptea în uli ``. ³Dar Lot a st ruit de ei pîn au venit i au intrat în casa lui. Le -a preg tit o cin , a pus s coac azimi i au mîncat. ⁴Dar nu se culcaser înc , i oamenii din cetate, b rba ii din Sodoma, tineri i b trîni, au înconjurat casa; tot norodul a alergat din toate col urile. ⁵Au chemat pe Lot, i i-au zis: „Unde sînt oamenii cari au intrat la tine în noaptea aceasta? Scoate -i afar la noi, ca s ne împreun m cu ei.`` ⁶Lot a ie it afar la ei la u , a încuiat u a dup el, ⁷i a zis: „Fra ilor, v rog, nu face i o asemenea r utate! ⁸Iat c am dou fete cari nu tiu de b rbat; am s vi le aduc afar , i le ve i face ce v va pl cea. Numai, nu face i nimic acestor oameni, fiindc au venit supt umbra acoperi ului casei mele.`` ⁹Ei au strigat: „Pleac !`` i au zis: „Omul acesta a venit s locuiasc aici ca un str in, i acum vrea s fac pe judec torul. Ei bine, o s - i facem mai r u decît lor.`` i împingînd pe Lot cu sila, s'au apropiat s sparg u a. ¹⁰Dar b rba ii aceia au întins mîna, au tras pe Lot înl untru la ei în cas , i au încuiat u a. ¹¹Iar pe oamenii care erau la u a casei i-au lovit cu orbire, dela cel mai mic pîn la cel mai mare, a a c degeaba se trudeau s g seasc u a. ¹²B rba ii aceia au zis lui Lot: „Pe cine mai ai aici? Gineri, fii i fiice, i tot ce ai în cetate: scoate -i din locul acesta. ¹³C ci avem s nimicim locul acesta, pentru c a ajuns mare plîngere înaintea Domnului împotriva locuitorilor lui. De aceea ne -a trimes Domnul, ca s -l nimicim.`` ¹⁴Lot a ie it, i a vorbit cu ginerii s i, cari luaser pe fetele lui: „Scula i-v ,`` a zis el, „ie i i din locul acesta; c ci Domnul are s nimiceasc cetatea.`` Dar ginerii lui credeau c glume te. ¹⁵Cînd s'a cr pat de ziu , îngerii au st ruit de Lot, zicînd: „Scoal -te, ia- i nevasta i cele dou fete, cari se afl aici, ca s nu pieri i tu în nelegiuirea cet ii.`` ¹⁶i fiindc Lot z bovea, b rba ii aceia l-au apucat de mîn , pe el, pe nevast -sa i pe cele dou fete ale lui, c ci Domnul voia s -l cru e; l-au scos, i l-au l sat afar din cetate. ¹⁷Dup ce i-au scos afar , unul din ei a zis: „Scap - i via a; s nu te ui i înapoi, i s nu te opre ti în vreun loc din Cîmpie: scap la munte, ca s nu pieri.`` ¹⁸Lot le -a zis:

„O! nu, Doamne! ¹⁹Iată că am căpătât trecere înaintea Ta, și ai arătat mare îndurare față de mine, păstrându-mi viața; dar nu pot să fug la munte, înainte ca să mă atingă prăpădul, și voi peri. ²⁰Iată, cetatea aceasta este destul de aproape ca să fug în ea, și este mică. O! de a putea să fug acolo, ... este așa de mic ... și să scap cu viața!`` ²¹Și El i-a zis: „Iată că -i fac și hatârul acesta, și nu voi nimici cetatea de care vorbești. ²²Grăbește-te de fugi în ea, căci nu pot face nimic până nu vei ajunge acolo.`` Pentru aceea s'a pus cetății aceleia numele oar. ²³Rea soarele pe pământ, când a intrat Lot în oar. ²⁴Atunci Domnul a făcut să ploaie peste Sodoma și peste Gomora pucioasă și foc de la Domnul din cer. ²⁵A nimicit cu desvîr irecetile acelea, toată Cîmpia și pe toți locuitorii cetăților, și tot ce creștea pe pământ. ²⁶Nevasta lui Lot s'a uitat înapoi, și s'a prefăcut într'un stîlp de sare. ²⁷Avraam s'a sculat a doua zi dis de dimineață, și s'a dus la locul unde stătuse înaintea Domnului. ²⁸Și -a îndreptat privirile spre Sodoma și Gomora, și spre toată Cîmpia; și iată că a văzut ridicându-se de pe pământ un fum, ca fumul unui cuptor. ²⁹Când a nimicit Dumnezeu cetățile Cîmpiei, și -a adus aminte de Avraam; și a scăpat pe Lot din mijlocul prăpădului, prin care a surpat din temelie cetățile unde își așezase Lot locuința. ³⁰Lot a ieșit din oar și a rămas pe munte, cu cele două fete ale lui, căci s'a temut să rămână în oar. A locuit într-o peșteră, cu cele două fete ale lui. ³¹Cea mai mare a zis celei mai tinere: „Tatăl nostru este bărbat; și nu mai este nici un bărbat în inutul acesta, ca să între la noi, după obiceiul tuturor răilor. ³²Vino, să punem pe tatăl nostru să bea vin, și să ne culcăm cu el, ca să ne păstrăm și sămînța prin tatăl nostru.`` ³³Au făcut dar pe tatăl lor de a bea vin în noaptea aceea; și cea mai mare s'a dus și s'a culcat cu tatăl ei. El n'a băgat de seamă nici când s'a culcat ea, nici când s'a sculat. ³⁴A doua zi, cea mai mare a zis celei mai tinere: „Iată, eu m'am culcat în noaptea trecută cu tatăl meu; haideți să -i dăm să bea vin și în noaptea aceasta, și du-te de te culcăi tu cu el, ca să ne păstrăm și sămînța prin tatăl nostru.`` ³⁵Au dat tatăl lor de a bea vin și în noaptea aceea; apoi cea mai tânără s'a dus și s'a culcat cu el. El n'a băgat de seamă nici când s'a culcat ea, nici când s'a sculat. ³⁶Cele două fete ale lui Lot au rămas astfel înscrinate de tatăl lor. ³⁷Cea mai mare a născut un fiu, căruia i-a pus numele Moab; el este tatăl Moabiților din ziua de azi. ³⁸Cea mai tânără a născut și ea un fiu, căruia i-a pus numele Ben-Ammi: el este tatăl Amoniților din ziua de azi.

Chapter 20

¹Avraam a plecat de acolo în țara de mează zi, și a așezat între Cades și Ur, și a locuit ca străin în Gherar. ²Avraam zicea despre Sara, nevastă-sa: „Este sora-meă!`` S'a temut să spun că este nevastă-sa, ca să nu -l omoare oamenii din cetate din pricina ei. Abimelec, împăratul Gherarei, a trimis și a luat pe Sara. ³Atunci Dumnezeu S'a arătat noaptea în vis lui Abimelec, și i-a zis: „Iată, ai să mori din pricina femeii, pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat.`` ⁴Abimelec, care nu se apropiase de ea, a răspuns: „Doamne, vei omorî Tu oare chiar și un neam nevinovat? ⁵Nu mi-a spus el că este soră-sa? și n'a zis ea înșel că el este frate-său? Eu am lucrat cu inimă curată și cu mâini nevinovate.`` ⁶Dumnezeu i-a zis în vis: „,tiu și Eu că ai lucrat cu inimă curată: de aceea te-am și ferit să păcătuiești

împotriva Mea. Iată de ce n'am îngduit să te atingi de ea. ⁷Acum, dă omului nevastă înapoi; căci el este proroc, se va ruga pentru tine, și vei trăi. Dar, dacă n'o dai înapoi, să-tii că vei muri negreșit, tu și tot ce-ți alături.`` ⁸Abimelec s'a sculat disdedimeana, a chemat pe toți slujitorii săi, și le-a spus tot ce se întâmplase. Și oamenii aceia au fost cuprinși de o mare spaimă. ⁹Abimelec a chemat și pe Avraam și i-a zis: „Ce ne-ai făcut? și cu ce am păcătuit eu împotriva ta, de ai făcut să vin peste mine și peste împărăția mea un păcat atât de mare? Ai făcut faedă mine lucruri cari nu trebuiau nicidecum făcute.`` ¹⁰Abimelec a zis lui Avraam: „Ce ai văzut de ai făcut lucrul acesta?`` ¹¹Avraam a răspuns: „Îmi ziceam că, fără îndoială, nu-ți nici o frică de Dumnezeu în ara aceasta, și că au să mă omoare din pricina nevestei mele. ¹²Dealtfel este adevărat că este sora mea, fiica tatălui meu; numai că nu-ți fiica mamei mele; și a ajuns să-mi fie nevastă. ¹³Când m'a scos Dumnezeu din casa tatălui meu, am zis Sarei: „Iată hatârul pe care ai să-mi-l faci: în toate locurile unde vom merge, spune despre mine că sînt fratele tău.`` ¹⁴Abimelec a luat oile și boii, robii și roabele, și le-a dat lui Avraam; și i-a dat înapoi și pe Sara, nevastă-sa. ¹⁵Abimelec a zis: „Iată, ara mea este înaintea ta; locuie-te unde-ți va plăcea.`` ¹⁶Abimelec și Sarei i-a zis: „Iată, dau fratelui tău o mie de arginți; aceasta să-ți fie o dovadă de cinste, faedă de toți cei ce sînt cu tine, a că înaintea tuturor vei fi fărvin.`` ¹⁷Avraam s'a rugat lui Dumnezeu, și Dumnezeu a însăntat pe Abimelec, pe nevastă și roabele lui, a că au putut să nască. ¹⁸Fiindcă Domnul încuiaușe pînțele tuturor femeilor din casa lui Abimelec, din pricina Sarei, nevastă lui Avraam.

Chapter 21

¹Domnul și-a adus aminte de cele ce spusese Sarei, și Domnul a împlinit faedă Sara ce făgăduise. ²Sara a rămas însărcinată, și a născut lui Avraam un fiu la bătrînețe, la vremea hotărîtă, despre care-și vorbise Dumnezeu. ³Avraam a pus fiului său nou născut, pe care și-l născuse Sara, numele Isaac. ⁴Avraam a tăiat împrejur pe fiul său Isaac, la vîrsta de opt zile, cum îi poruncise Dumnezeu. ⁵Avraam era în vîrstă de o sută de ani, la nașterea fiului său Isaac. ⁶Abimelec și Sara a zis: „Dumnezeu m'a făcut de rîș: oricine va auzi, va rîde de mine.`` ⁷Abimelec a adăugat: „Cine s'ar fi gîndit să spun lui Avraam că Sara va da înela copiii? și totuși-am născut un fiu la bătrînețe!`` ⁸Copilul s'a făcut mare, și a fost în ercat. Avraam a făcut un ospăț mare în ziua cînd a fost în ercat Isaac. ⁹Sara a văzut rîzînd pe fiul pe care și-l născuse lui Avraam Egipteanca Agar. ¹⁰Abimelec și Sara a zis lui Avraam: „Izgone-te pe roaba aceasta și pe fiul ei; căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.`` ¹¹Cuvintele acestea n'au plăcut de loc lui Avraam, din pricina fiului său. ¹²Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu te mîhnești de cuvintele acestea, din pricina copilului și din pricina roabei tale: căci Sarei tot ce-ți cere; căci numai din Isaac va ieși oșmîn, care va purta cu adevărat numele tău. ¹³Dar și pe fiul roabei tale îl voi face un neam, căci este șmînă ta.`` ¹⁴A doua zi, Avraam s'a sculat de dimineață; a luat pînă și un burduf cu apă, pe care și-a dat Agarei și și-l-a pus pe umăr; și-a dat și copilul, și și-a dat drumul. Ea a plecat, și a răcit prin pustia Beer-eba. ¹⁵Cînd s'a isprăvit apa din burduf, a aruncat copilul sub un

tufi , ¹⁶ i s -a dus de a ezut în fa a lui la o mic dep rtare de el, ca la o arunc tur de arc; c ci zicea ea: „S nu v d moartea copilului!” A ezut dar în fa a lui la o parte, a ridicat glasul, i a început s plîng . ¹⁷ Dumnezeu a auzit glasul copilului; i Îngerul lui Dumnezeu a strigat din cer pe Agar, i i -a zis: „Ce ai tu, Agar? Nu te teme, c ci Dumnezeu a auzit glasul copilului în locul unde este. ¹⁸ Scoal -te, ia copilul i ine -l de mân ; c ci voi face din el un neam mare.” ¹⁹ i Dumnezeu i -a deschis ochii, i ea a v zut un izvor de ap ; s'a dus de a umplut burduful cu ap , i a dat copilului s bea. ²⁰ Dumnezeu a fost cu copilul, care a crescut, a locuit în pustie, i a ajuns vîn tor cu arcu . ²¹ A locuit în pustiul Paran, i mam -sa i -a luat o nevast din ara Egiptului. ²² În vremea aceea, Abimelec, înso it de Picol, c petenia o tirii lui, a vorbit astfel lui Avraam: „Dumnezeu este cu tine în tot ce faci. ²³ Jur -mi acum aici, pe Numele lui Dumnezeu, c nu m vei în ela nici odat , nici pe mine, nici pe copiii mei, nici pe nepo ii mei, i c vei avea fa de mine i fa de ara, în care locuie ti ca str in, aceea bun voin pe care o am eu fa de tine.” ²⁴ Avraam a zis: „Jur!” ²⁵ Dar Avraam a b gat vin lui Abimelec pentru o fîntîn de ap , pe care puseser mîna cu sila robii lui Abimelec. ²⁶ Abimelec a r spus: „Nu tiu cine a f cut lucrul acesta; nici tu nu mi-ai dat de tire, i nici eu nu aflu decît azi.” ²⁷ i Avraam a luat oi i boi, pe cari i -a dat lui Abimelec; i au f cut leg mînt amîndoi. ²⁸ Avraam a pus de o parte apte mielu ele din turm . ²⁹ i Abimelec a zis lui Avraam: „Ce sînt aceste apte mielu ele, pe cari le-ai pus deoparte?” ³⁰ El a r spus: „Trebuie s prime ti din mîna mea aceste apte mielu ele, pentru ca s -mi slujeasc de m rturie c am s pat fîntîna aceasta.” ³¹ Iat de ce locul acela se nume te Beer- eba; c ci acolo i-au jurat ei credîn unul altuia. ³² Astfel au f cut ei leg mînt la Beer eba. Dup aceea, Abimelec s'a sculat împreun cu Picol, c petenia o tirii sale, i s'au întors în ara Filistenilor. ³³ Avraam a s dit un tamarisc la Beer- eba; i a chemat acolo Numele Domnului, Dumnezeului celui vecinic. ³⁴ Avraam a locuit mult vreme ca str in în ara Filistenilor.

Chapter 22

¹ Dup aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam, i i -a zis: „Avraame!” „Iat -m ”, a r spus el. ² Dumnezeu i -a zis: „Ia pe fiul t u, pe singurul t u fiu, pe care -l iube ti, pe Isaac; du-te în ara Moria, i adu -l ardere de tot acolo, pe un munte pe care i -l voi spune.” ³ Avraam s'a sculat dis de diminea , a pus aua pe m gar, i a luat cu el dou slugi i pe fiul s u Isaac. A t iat lemne pentru arderea de tot, i a pornit spre locul, pe care i -l spusese Dumnezeu. ⁴ A treia zi, Avraam a ridicat ochii, i a v zut locul de departe. ⁵ i Avraam a zis slugilor sale: „R mîne i aici cu m garul; eu i b iatul, ne vom duce pîn colo s ne închin m, i apoi ne vom întoarce la voi.” ⁶ Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le -a pus în spinarea fiului s u Isaac, i a luat în mân focul i cu itul. i au mers astfel amîndoi împreun . ⁷ Atunci Isaac, vorbind cu tat l s u Avraam, a zis: „Tat !” „Ce este, fiule?” i -a r spus el. Isaac a zis din nou: „Iat focul i lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?” ⁸ „Fiule”, a r spus Avraam, „Dumnezeu însu va purta grij de mielul pentru arderea de tot.” i au mers amîndoi împreun înainte. ⁹ Cînd au ajuns la locul pe care i -l spusese

Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar, și a a ezat lemnele pe el. A legat pe fiul său Isaac, și l-a pus pe altar, deasupra lemnului. ¹⁰Apoi Avraam a întins mâna, și a luat cu itul, ca să junghie pe fiul său. ¹¹Atunci Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri, și a zis: „Avraame! Avraame!” „Iată-mă!” a răspuns el. ¹²Îngerul a zis: „Să nu pui mâna pe băiat, și să nu-ți faci nimic; căci îți acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.” ¹³Avraam a ridicat ochii, și a văzut înapoia lui un berbec, încurcat cu coarnele într'un tufi; și Avraam s'a dus de a luat berbecul, și l-a adus ca ardere de tot în locul fiului său. ¹⁴Avraam a pus locului aceluia numele: „Domnul va purta de grijă. Deaceia se zice și azi: „La muntele unde Domnul va purta de grijă.” ¹⁵Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam, ¹⁶și a zis: „Pe Mine însumi jur, zice Domnul: pentru că ai făcut lucrul acesta, și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, ¹⁷te voi binecuvînta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult și mîna, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și să mîna ta va să pînă cît să vrea jma ilor ei. ¹⁸Toate neamurile pămîntului vor fi binecuvîntate în să mîna ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!” ¹⁹Avraam s-a întors la slugile sale, și s-au sculat și au plecat împreună la Beer-eba, căci Avraam locuia la Beer-eba. ²⁰După aceste lucruri, și s'a spus lui Avraam: „Iată, Milca a născut și ea copii fratelui tău Nahor, ²¹și anume pe U, înfiul său născut, pe Buz, fratele său, pe Chemuel, tatăl lui Aram, ²²pe Chesed, pe Hazo, pe Pilda, pe Iidlaf și pe Betuel. ²³Betuel a născut pe Rebeca. Aceștia sînt cei opt fii, pe cari și-a născut Milca lui Nahor, fratele lui Avraam. ²⁴Întotdeauna lui, numit Reuma, a născut și ea, pe Tebah, Gaham, Taha și Maaca.

Chapter 23

¹Via a Sarei a fost de o sut douăzeci și apte de ani: aceștia sînt anii vieții Sarei. ²Sara a murit la Chiriath-Arba, adică Hebron, în țara Canaan; și Avraam a venit să se înmormînteze pe Sara și s'o plîngă. ³Avraam s'a sculat apoi dinaintea moartei sale, și a vorbit astfel fiilor lui Het: ⁴„Eu sînt străin și venetic printre voi, da-mi un ogor, ca loc de îngropare la voi, ca să-mi îngrop moartea și s'o ridic dinaintea mea.” ⁵Fiii lui Het au răspuns astfel lui Avraam: ⁶„Ascultă-ne, domnule! Tu ești ca un domnitor al lui Dumnezeu în mijlocul nostru; îngroapă-ți moartea în cel mai bun din mormintele noastre! Niciunul din noi nu te va opri să-ți îngroapi moartea în mormîntul lui.” ⁷Avraam s'a sculat și s'a aruncat cu fața la pămînt înaintea norodului rii, adică înaintea fiilor lui Het. ⁸Și le-a vorbit astfel: „Dacă găsiți cu cale să-mi îngroapă moartea și s'o iau dinaintea ochilor mei, ascultă-mă, și rugați pentru mine pe Efron, fiul lui Hahar, ⁹să-mi dea pe țera Macpela, care este a lui, și care este chiar la marginea ogorului lui; să-mi dea în schimb prețul ei, ca să-mi slujească drept loc pentru îngropare în mijlocul vostru.” ¹⁰Efron era și el acolo în mijlocul fiilor lui Het. Și Efron, Hetitul, a răspuns lui Avraam, în auzul fiilor lui Het și în auzul tuturor celor ce treceau pe poarta cetății: ¹¹„Nu, domnule meu, ascultă-mă! Îmi dăruiesc ogorul și-mi dăruiesc și pe țera care este în el. Și le dăruiesc în fața fiilor norodului meu: și îngroapă-ți moartea.” ¹²Avraam s'a aruncat cu fața la pămînt înaintea

norodului rii. ¹³ i a vorbit astfel lui Efron, în auzul norodului rii: „Ascult -m , te rog! Î i dau pre ul ogorului: prime te -l dela mine; i-mi voi îngropa moarta în el.” ¹⁴ i Efron a r spus astfel lui Avraam: ¹⁵ „Domnul meu, ascult -m ! O bucat de p mînt de patru sute de sicli de argint, ce este aceasta între mine i tine? Îngroap - i dar moarta!” ¹⁶ Avraam a în eles pe Efron. i Avraam a cînt rit lui Efron pre ul cump r rii despre care vorbise, în fa a fiilor lui Het: patru sute de sicli de argint, cari mergeau la orice negustor. ¹⁷ Ogorul lui Efron din Macpela, care este fa în fa cu Mamre, ogorul i pe tera din el, i to i copacii cari se aflau în ogor i în toate hotarele lui de jur împrejur, ¹⁸ au fost înt rite astfel ca mo ie a lui Avraam, în fa a fiilor lui Het i a tuturor celor ce treceau pe poarta cet ii. ¹⁹ Dup aceea, Avraam a îngropat pe Sara, nevest -sa, în pe tera din ogorul Macpela, care este fa în fa cu Mamre, adic Hebron, în ara Canaan. ²⁰ Ogorul i pe tera din el au fost înt rite astfel lui Avraam ca ogor pentru înmormîntare, de c tre fiii lui Het.

Chapter 24

¹ Avraam era b trîn, înaintat în vîrst ; i Domnul binecuvîntase pe Avraam în orice lucru. ² Avraam a zis celui mai b trîn rob din casa lui, care era îngrijitorul tuturor averilor lui: „Pune- i te rog, mîna subt coapsa mea; ³ i te voi pune s juri, pe Domnul, Dumnezeul cerului i Dumnezeul p mîntului, c nu vei lua fiului meu o nevest dintre fetele Canani ilor, în mijlocul c rora locuiesc, ⁴ ci te vei duce în ara i la rudele mele s iei nevest fiului meu Isaac.” ⁵ Robul i -a r spus: „Poate c femeia n'are s vrea s m urmeze în ara aceasta; va trebui s duc oare pe fiul t u în ara de unde ai ie it tu?” ⁶ Avraam i -a zis: „S nu care cumva s duci pe fiul meu acolo! ⁷ Domnul, Dumnezeul cerului, care m'a scos din casa tat lui meu i din patria mea, care mi -a vorbit i mi -a jurat, zicînd: „Semin ei tale voi da ara aceasta,” va trimete pe Îngerul S u înaintea ta; i de acolo vei lua o nevest fiului meu. ⁸ Dac femeia nu va vrea s te urmeze, vei fi dezlegat de jur mîntul acesta, pe care te pun s -l faci. Cu nici un chip s nu duci îns acolo pe fiul meu.” ⁹ Robul i -a pus mîna subt coapsa st pînului s u Avraam, i i -a jurat c are s p zeasc aceste lucruri. ¹⁰ Robul a luat zece c mile dintre c milele st pînului s u, i a plecat, avînd cu el toate lucrurile de pre ale st pînului s u. S'a sculat, i a plecat în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor. ¹¹ A l sat c milele s se odihneasc , în genunchi, afar din cetate, lîng o fîntîn . Era seara, pe vremea cînd ies femeile s scoat ap . ¹² i a zis: „Doamne, Dumnezeul st pînului meu Avraam! Te rog, d -mi izbînd ast zi, i îndur -Te de st pînul meu Avraam. ¹³ Tat , stau lîng izvorul acesta de ap , i fetele oamenilor din cetate vin s scoat ap . ¹⁴ F ca fata c reia îi voi zice: „Pleac - i vadra, te rog, ca s beau,” i care va r spunde: „Bea, i am s dau de b ut i c milelor tale,” s fie aceea, pe care ai rînduit -o Tu pentru robul T u Isaac! i prin aceasta voi cunoa te c Te-ai îndurat de st pînul meu.” ¹⁵ Nu sfîr ise el înc de vorbit, i -a ie it, cu vadra pe um r, Rebeca, fata lui Betuel, fiul Milc i, nevasta lui Nahor, fratele lui Avraam. ¹⁶ Fata era foarte frumoas ; era fecioar , i nici un b rbat n'avusese leg turi cu ea. Ea s'a pogorît la izvor, i -a umplut vadra i s'a suit iar . ¹⁷ Robul a alergat înaintea ei, i a zis: „D -mi, te rog, s beau pu in ap din

vadra ta.`` 18„Bea, domnul meu,`` a r spus ea. i s'a gr bit de a plecat vadra pe mân , i i -a dat s bea. 19Dup ce i -a dat i a b ut de s'a s turat, a zis: „Am s scot ap i pentru c milele tale, pîn vor bea i se vor s tura.`` 20A v rsat în grab vadra în ad p toare, i a alergat iar la fîntîn ca s scoat ap ; i a scos pentru toate c milele lui. 21Omul o privea cu mirare i f r s zic nimic, ca s vad dac Domnul a f cut s -i izbuteasc sau nu c l toria. 22Cînd s'au s turat c milele de b ut, omul a luat o verig de aur, de greutatea unei jum t i de siclu i dou br ri, grele de zece sicli de aur. 23 i a zis: „A cui fat e ti? Spune-mi, te rog. Este loc pentru noi în casa tat lui t u, ca s r mînem peste noapte?`` 24Ea a r spus: „Eu sînt fata lui Betuel, fiul Milc i i al lui Nahor.`` 25 i i -a zis mai departe: „Avem paie i nutre din bel ug, i este i loc de g zduit peste noapte.`` 26Atunci omul a plecat capul, i s'a aruncat cu fa a la p mînt înaintea Domnului, 27zicînd: „Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul st pînului meu Avraam, care n'a p r sit îndurarea i credincio ia Lui fa de st pînul meu! Domnul m'a îndreptat în casa fra ilor st pînului meu.`` 28Fata a alergat i a istorisit mamei sale acas cele întîmplate. 29Rebeca avea un frate, numit Laban. i Laban a alergat afar la omul acela, la izvor. 30V zuse veriga i br rile în mînile sorei sale, i auzise pe soru-sa Rebeca spunînd: „A a mi -a vorbit omul acela.`` A venit dar la omul acela, care st tea lîng c mile la izvor, 31 i a zis: „Vino, binecuvîntatul Domnului! Pentruce stai afar ? Am preg tit casa, i am preg tit un loc pentru c mile.`` 32Omul a intrat în cas . Laban a pus s descarce c milele, a dat paie i nutre c milelor i a adus ap pentru sp lat picioarele omului acela i ale oamenilor cari erau cu el. 33Apoi, i -a dat s m nînce. Dar el a zis: „Nu m nînc pîn nu voi spune ce am de spus.`` „Vorbe te!`` a zis Laban. 34Atunci el a zis: „Eu sînt robul lui Avraam. 35Domnul a umplut de binecuvînt ri pe st pînul meu, care a ajuns la mare prop ire. I -a dat oi i boi, argint i aur, robi i roabe, c mile i m gari. 36Sara, nevasta st pînului meu, a n scut, la b trîne , un fiu st pînului meu; i lui i -a dat el tot ce are. 37St pînul meu m'a pus s jur, i a zis: „S nu iei fiului meu o nevast dintre fetele Canani ilor, în ara c rora locuiesc; 38ci s te duci în casa tat lui meu i la rudele mele, ca deacolo s iei nevast fiului meu.`` 39Eu am zis st pînului meu: „Poatec femeia n'are s vrea s m urmeze.`` 40 i el mi -a r spus: „Domnul, înaintea c ruia umblu, va trimete pe Îngerul S u cu tine, i -i va da izbînd în c l torie, i vei lua fiului meu o nevast din rudele i din casa tat lui meu. 41Vei fi deslegat de jur mîntul pe care mi -l faci, dac te vei duce la rudele mele; i dac nu i -o vor da, vei fi deslegat de jur mîntul pe care mi -l faci.`` 42Eu am ajuns azi la izvor, i am zis: „Doamne, Dumnezeul st pînului meu Avraam, dac binevoie ti s -mi dai izbînd în c l toria pe care o fac, 43iat , eu stau la izvorul de ap , i fata care va ie i s scoat ap , i c reia îi voi zice: „D -mi, te rog, s beau pu in ap din vadra ta,`` 44 i care îmi va r spunde: „Bea tu însu i, i voi da de b ut i c milelor tale,`` fata aceea s fie nevasta pe care a rînduit -o Domnul pentru fiul st pînului meu!`` 45Înainte de a sfir i de vorbit în inima mea, iat c a ie it Rebeca, cu vadra pe um r, s'a coborît la izvor, i a scos ap . Eu i-am zis: „D -mi s beau, te rog.`` 46Ea s'a gr bit, i -a plecat vadra deasupra um rului, i a zis: „Bea, i voi da de b ut i c milelor tale.`` Am b ut, i a dat de b ut i c milelor mele. 47Eu am întrebat -o, i am zis: „A cui fat e ti?`` Ea a r spus: „Sînt fata lui Betuel, fiul lui Nahor i al Milc i.`` I-am pus veriga în nas, i br rile la mîni. 48Apoi am plecat capul, m'am aruncat cu fa a la p mînt înaintea Domnului, i am binecuvîntat

pe Domnul, Dumnezeul st pînului meu Avraam, c m'a c l uzit pe calea cea dreapt , ca s iau pe fata fratelui st pînului meu pentru fiul lui. ⁴⁹Acum, dac voi i s ar ta i bun voin i credincio ie fa de st pînul meu, spune i-mi; dac nu, spune i-mi iar , ca s m îndrept la dreapta sau la stînga.`` ⁵⁰Laban i Betuel, drept r spus, au zis: „Dela Domnul vine lucrul acesta; noi nu- i mai putem spune nici r u nici bine. ⁵¹Iat , Rebeca este înaintea ta; ia -o i du-te, ca s fie nevasta fiului st pînului t u, cum a spus Domnul.`` ⁵²Cînd a auzit robul lui Avraam cuvintele lor, s'a aruncat cu fa a la p mînt înaintea Domnului. ⁵³i robul a scos scule de argint, scule de aur, i îmbr c minte, pe cari le -a dat Rebecii; a dat de asemenea daruri bogate fratelui s u i mamei sale. ⁵⁴Dup aceea, au mîncat i au b ut, el i oamenii cari erau împreun cu el i s'au culcat. Diminea a cînd s'au sculat, robul a zis: „L sa i-m s m întorc la st pînul meu.`` ⁵⁵Fratele i mama fetei au zis: „Fata s mai r mîn cîtva timp cu noi, m car vreo zece zile: pe urm , poate s plece.`` ⁵⁶El le -a r spus: „Nu m opri i, fiindc Domnul mi -a dat izbînd în c l toria mea; l sa i-m s plec, i s m duc la st pînul meu.`` ⁵⁷Atunci ei au r spus: „S chem m pe fat , i s'o întreb m.`` ⁵⁸Au chemat dar pe Rebeca, i i-au zis: „Vrei s te duci cu omul acesta?`` „Da, vreau,`` a r spus ea. ⁵⁹i au l sat pe sora lor Rebeca s plece cu doica ei, cu robul lui Avraam i cu oamenii lui. ⁶⁰Au binecuvîntat pe Rebeca, i i-au zis: „O, sora noastr , s ajungi mama a mii de zeci de mii, i s mîn a ta s st pîneasc cet ile vr jma ilor s i!`` ⁶¹Rebeca s'a sculat, împreun cu slujnicele ei, au înc lecat pe c mile, i au urmat pe omul acela. Robul a luat pe Rebeca, i a plecat. ⁶²Isaac se întorsese dela fîntîna „Lahai-Roi,`` c ci locuia în ara de meaz zi. ⁶³Intr'o sear , cînd Isaac ie ise s cugete în tain pe cîmp, a ridicat ochii, i s'a uitat; i iat c veneau ni te c mile. ⁶⁴Rebeca a ridicat i ea ochii, a v zut pe Isaac, i s'a dat jos de pe c mil . ⁶⁵i a zis robului: „Cine este omul acesta, care vine înaintea noastr pe cîmp?`` Robul a r spus: „Este st pînul meu!`` Atunci ea i -a luat m hrama, i s'a acoperit. ⁶⁶Robul a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe cari le f cuse. ⁶⁷Isaac a dus pe Rebeca în cortul mamei sale Sara; a luat pe Rebeca, ea a fost nevasta lui, i el a iubit -o. Astfel a fost mîngîiat Isaac pentru pierderea mamei sale.

Chapter 25

¹Avraam a mai luat o nevast , numit Chetura. ²Ea i -a n scut pe Zimran, pe Ioc an, pe Medan, pe Madian, pe I bac i uah. ³Ioc an a n scut pe Seba i pe Dedan. Fiii lui Dedan au fost A urimii, Letu imii i Leumimii. - ⁴Fiii lui Madian au fost: Efa, Efer, Enoh, Abida i Eldaa. To i ace tia sînt fiii Cheturei. ⁵Avraam a dat lui Isaac toate averile sale. ⁶Dar a dat daruri fiilor iitoarelor sale; i, pe cînd era înc în via , i -a îndep rtat de lîng fiul s u Isaac înspre r s rit, în ara R s ritului. ⁷Iat zilele anilor vie ii lui Avraam: el a tr it o sut aptezeci i cinci de ani. ⁸Avraam i -a dat duhul, i a murit, dup o b trîne fericit , înaintat în vîrst i s tul de zile; i a fost ad ugat la poporul s u. ⁹Isaac i Ismael, fiii s i, l-au îngropat în pe tera Macpela, în ogorul lui Efron, fiul lui ohar, Hetitul, care este fa în fa cu Mamre. ¹⁰Acesta este ogorul, pe care -l cump rase Avraam dela fiii lui Het. Acolo au fost îngropa i Avraam i nevast -sa Sara. ¹¹Dup moartea lui Avraam, Dumnezeu a binecuvîntat

pe fiul s u Isaac. El locuia lâng fântâna „Lahai-Roi.”¹² Iat spi a neamului lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care -l n scuse lui Avraam Egipteanca Agar, roaba Sarei. ¹³Iat numele fiilor lui Ismael, dup numele lor, dup neamurile lor: Nebaiot, întâiul n scut al lui Ismael; Chedar, Adbeel, Mibsam, ¹⁴Mi ma, Duma, Masa; ¹⁵Hadad, Tema, Ietur, Nafi i Chedma. ¹⁶Ace tia sînt fiii lui Ismael; acestea sînt numele lor, dup satele i taberele lor. Ei au fost cei doisprezece voievozi, dup neamurile lor. ¹⁷ i iat anii vie ii lui Ismael: o sut treizeci i apte de ani. El i -a dat duhul, i a murit, i a fost ad ugat la poporul s u. ¹⁸Fiii lui au locuit dela Havila pîn la ur, care este în fa a Egiptului, cum mergi spre Asiria. El s'a a ezat în fa a tuturor fra ilor lui. ¹⁹Iat spi a neamului lui Isaac, fiul lui Avraam. Avraam a n scut pe Isaac. ²⁰Isaac era în vîrst de patruzeci de ani, cînd a luat de nevast pe Rebeca, fata lui Betuel, Arameul din Padan-Aram, i sora lui Laban, Arameul. ²¹Isaac s'a rugat Domnului pentru nevast -sa, c ci era stearp ; i Domnul l -a ascultat: nevast -sa Rebeca a r mas îns rcinat . ²²Copiii se b teau în pîntecele ei; i ea a zis: „Dac -i a a, pentru ce mai sînt îns rcinat ?” S'a dus s întrebe pe Domnul. ²³ i Domnul i -a zis: „Dou neamuri sînt în pîntecele t u, i dou noroadе se vor desp r i la ie irea din pîntecele t u. Unul din noroadеle acestea va fi mai tare decît celalt. i cel mai mare va sluji celui mai mic.” ²⁴S'au împlinit zilele cînd avea s nasc ; i iat c în pîntecele ei erau doi gemeni. ²⁵Cel dintîi a ie it ro de tot: ca o manta de p r, i de aceea i-au pus numele Esau. ²⁶Apoi a ie it fratele s u, care inea cu mîna de c lci pe Esau; i deaceea i-au pus numele Iacov. Isaac era în vîrst de asezeci de ani, cînd s'au n scut ei. ²⁷B ie ii ace tia s'au f cut mari. Esau a ajuns un vîn tor îndemînatic, un om care î i petrecea vremea mai mult pe cîmp; dar Iacov era un om lini tit, care st tea acas în corturi. ²⁸Isaac iubea pe Esau, pentru c mîncă din vînatul lui; Rebeca îns iubea mai mult pe Iacov. ²⁹Odat , pe cînd ferbea Iacov o ciorb , Esau s'a întors dela cîmp, rupt de oboseal . ³⁰ i Esau a zis lui Iacov: „D -mi, te rog, s m nînc din ciorba aceasta ro iatic , fiindc sînt rupt de oboseal .” Pentru aceea s'a dat lui Esau numele Edom. ³¹Iacov a zis: „Vinde-mi azi dreptul t u de întîi n scut!” ³²Esau a r spus: „Iat -m , sînt pe moarte; la ce-mi sluje te dreptul acesta de întîi n scut?” ³³ i Iacov a zis: „Jur -mi întîi.” Esau i -a jurat, i astfel i -a vîndut dreptul de întîi n scut lui Iacov. ³⁴Atunci Iacov a dat lui Esau pîne i ciorb de linte. El a mîncat i a b ut; apoi s'a sculat i a plecat. Astfel i -a nesocotit Esau dreptul de întîi n scut.

Chapter 26

¹În ar a venit o foamete, afar de foametea dintîi, care fusese pe vremea lui Avraam. Isaac s'a dus la Abimelec, împ ratul Filistenilor, la Gherar. ²Domnul i S'a ar tat, i i -a zis: „Nu te pogorî în Egipt! R mîi în ara în care î i voi spune. ³Locuie te ca str in în ara aceasta; Eu voi fi cu tine, i te voi binecuvînta; c ci toate inuturile acestea i le voi da ie i semin ei tale, i voi inea jur mîntul pe care l-am f cut tat lui t u Avraam.” ⁴Î i voi înmul i s mîn a, ca stelele cerului; voi da semin ei tale toate inuturile acestea; i toate neamurile p mîntului vor fi binecuvîntate în s mîn a ta, ca r splat ⁵pentruc Avraam a ascultat de porunca Mea, i a p zit ce i-am cerut, a p zit poruncile Mele,

orînduirile Mele, i legile Mele.`` 6Astfel Isaac a r mas la Gherar. 7Cînd îi puneau oamenii locului aceluia întreb ri cu privire la nevasta lui, el zicea: „Este sora mea.`` C ci îi era fric s spun c este nevast -sa, ca s nu -l omoare oamenii locului aceluia, fiindc Rebeca era frumoas la chip. 8Fiindc ederea lui acolo se lungise, s'a întîmplat c Abimelec, împ ratul Filistenilor, uitîndu-se pe fereastr , a v zut pe Isaac jucîndu-se cu nevast -sa Rebeca. 9Abimelec a trimes s cheme pe Isaac, i i -a zis: „Nu mai încape îndoial c e nevast -ta. Cum ai putut zice: „E soru-mea?`` Isaac i -a r spus: „Am zis a a, ca s nu mor din pricina ei.`` 10 i Abimelec a zis: „Ce ne-ai f cut? Ce u or s'ar fi putut ca vreunul din norod s se culce cu nevast -ta, i ne-ai fi f cut vinova i.`` 11Atunci Abimelec a dat urm toarea porunc întregului norod: „Cine se va atinge de omul acesta sau de nevasta lui, va fi omorît.`` 12Isaac a f cut s m n turi în ara aceea, i a strîns rod însutit în anul acela; c ci Domnul l -a binecuvîntat. 13Astfel omul acesta s'a îmbog it, i a mers îmbog indu-se din ce în ce mai mult, pîn ce a ajuns foarte bogat. 14Avea cirezi de vite i turme de oi, i un mare num r de robi: de aceea Filistenii îl pismuiau. 15Toate fîntînile, pe cari le s paser robii tat lui s u, pe vremea tat lui s u Avraam, Filistenii le-au astupat i le-au umplut cu rîn . 16 i Abimelec a zis lui Isaac: „Pleac dela noi, c ci ai ajuns mult mai puternic decît noi.`` 17Isaac a plecat de acolo i a t b rît în valea Gherar, unde s'a a ezat cu locuin a. 18Isaac a s pat din nou fîntînile de ap , pe cari le s paser robii tat lui s u Avraam, i pe cari le astupaser Filistenii, dup moartea lui Avraam; i le -a pus iar acelea i nume, pe cari le pusese tat l s u. 19Robii lui Isaac au mai s pat în vale, i au dat acolo peste o fîntîn cu ap de izvor. 20P storii din Gherar s'au certat îns cu p storii lui Isaac, zicînd: „Apa este a noastr .`` i a pus fîntînii numele Esec, pentruc se certaser cu el. 21Apoi au s pat o alt fîntîn , pentru care iar au f cut gîlceav , de aceea a numit -o Sitna. 22Pe urm s'a mutat de acolo, i a s pat o alt fîntîn , pentru care nu s'au mai certat; i a numit -o Rehobot; „c ci``, a zis el, „Domnul ne -a f cut loc larg, ca s ne putem întinde în ar .`` 23De acolo s'a suit la Beer- eba. 24Domnul i S'a ar tat chiar în noaptea aceea, i i -a zis: „Eu sînt Dumnezeuul tat lui t u Avraam; nu te teme, c ci Eu sînt cu tine; te voi binecuvînta, i î i voi înmul i s mîn a, din pricina robului Meu Avraam.`` 25Isaac a zidit acolo un altar, a chemat Numele Domnului, i i -a întins cortul acolo. Robii lui Isaac au s pat acolo o fîntîn . 26Abimelec a venit din Gherar la el, cu prietenul s u Ahuzat, i cu Picol, c petenia o tirii lui. 27Isaac le -a zis: „Pentru ce veni i la mine, voi cari m urf i i m'a i izgonit dela voi?`` 28Ei au r spus: „Vedem l murit c Domnul este cu tine. De aceea zicem: „S fie un jur mînt între noi, între noi i tine, i s facem un leg mînt cu tine! 29Anume, jur c nu ne vei face nici un r u, dup cum nici noi nu ne-am atins de tine, ci i-am f cut numai bine, i te-am l sat s pleci în pace. Tu acum e ti binecuvîntat de Domnul.`` 30Isaac le -a dat un osp , i au mîncat i au b ut. 31S'au sculat dis de diminea , i s'au legat unul cu altul printr'un jur mînt. Isaac i -a l sat apoi s plece, i ei l-au p r sit în pace. 32In aceea zi, ni te robi ai lui Isaac au venit s -i vorbeasc de fîntîna pe care o s pau, i i-au zis: „Am dat de ap !`` 33 i el a numit -o iba. De aceea s'a pus cet ii numele Beer- eba pîn în ziua de azi. 34La vîrsta de patruzeci de ani, Esau a luat de neveste pe Iudita, fata Hetitului Beer, i pe Basmat, fata Hetitului Elon. 35Ele au fost o pricin de mare am r ciune pentru Isaac i Rebeca.

Chapter 27

¹Isaac îmb trînisse, i ochii îi sl biser , a a c nu mai vedea. Atunci a chemat pe Esau, fiul lui cel mai mare, i i -a zis: „Fiule!” „Iat -m ,” i -a r spus el. ²Isaac a zis: „Iac am îmb trînit, i nu tiu ziua mor ii mele. ³Acum dar, te rog, ia- i armele, tolba i arcul, du-te la cîmp, i adu-mi vînat. ⁴F -mi o mîncare, cum îmi place mie, i adu-mi s'o m nînc, ca s te binecuvinteze sufletul meu înainte de a muri.” ⁵Rebeca a ascultat ce spunea Isaac fiului s u Esau. i Esau s'a dus la cîmp, ca s prind vînatul i s -l aduc . ⁶Apoi Rebeca a zis fiului s u Iacov: „Iat , am auzit pe tat l t u vorbind astfel fratelui t u Esau: ⁷„Adu-mi vînat, i f -mi o mîncare ca s m nînc; i te voi binecuvînta înaintea Domnului, înainte de moartea mea.” ⁸Acum, fiule, ascult sfatul meu, i f ce î i poruncesc. ⁹Du-te de ia-mi din turm doi iezi buni, ca s fac din ei tat lui t u o mîncare gustoas cum îi place; ¹⁰tu ai s'o duci tat lui t u s'o m nînce, ca s te binecuvinteze înainte de moartea lui.” ¹¹Iacov a r spus mamei sale: „Iat , fratele meu Esau este p ros, iar eu n'am p r deloc. ¹²Poate c tat l meu m va pip i, i voi trece drept mincinos înainte de el, i, în loc de binecuvîntare, voi face s vin peste mine blestemul.” ¹³Mam -sa i -a zis: „Blestemul acesta, fiule, s cad peste mine! Ascult numai sfatul meu, i du-te de adu-mi -i.” ¹⁴Iacov s'a dus de i -a luat, i i -a adus mamei sale, care a f cut o mîncare, cum îi pl cea tat lui s u. ¹⁵În urm , Rebeca a luat hainele cele bune ale lui Esau, fiul ei cel mai mare, cari se g seau acas , i le -a pus pe Iacov, fiul ei cel mai tîn r. ¹⁶I -a acoperit cu pielea iezilor mînil e i gîtul, care era f r p r. ¹⁷i a dat în mîna fiului s u Iacov mîncarea gustoas i pînea, pe cari le preg tise. ¹⁸El a venit la tat l s u, i a zis: „Tat !” „Iat -m ”, a zis Isaac. „Cine e ti tu, fiule?” ¹⁹Iacov a r spus tat lui s u: „Eu sînt Esau, fiul t u cel mai mare; am f cut ce mi-ai spus. Scoal -te, rogu-te, ezi de m nînc din vînatul meu, pentru ca s m binecuvinteze sufletul t u!” ²⁰Isaac a zis fiului s u: „Cum, l-ai i g sit, fiule?” i Iacov a r spus: „Domnul, Dumnezeu t u, mi l -a scos înainte.” ²¹Isaac a zis lui Iacov: „Apropie-te dar, s te pip i, fiule, ca s tiu dac e ti cu adev rat fiul meu Esau, sau nu.” ²²Iacov s'a apropiat de tat l s u Isaac, care l -a pip it, i a zis: „Glasul este glasul lui Iacov, dar mînil e sînt mînil e lui Esau.” ²³Nu l -a cunoscut, pentru c mînil e îi erau p roase, ca mînil e fratelui s u Esau; i l -a binecuvîntat. ²⁴Isaac a zis: „Tu e ti deci fiul meu Esau?” i Iacov a r spus: „Eu sînt.” ²⁵Isaac a zis: „Adu-mi s m nînc din vînatul fiului meu, ca sufletul meu s te binecuvinteze.” Iacov i -a adus, i el a mîncat; i -a adus i vin, i a b ut. ²⁶Atunci tat l s u Isaac i -a zis: „Apropie-te dar, i s rut -m , fiule.” ²⁷Iacov s'a apropiat, i l -a s rutat. Isaac a sim it mirosul hainelor lui; apoi l -a binecuvîntat, i a zis: „Iat , mirosul fiului meu este ca mirosul unui cîmp, pe care l -a binecuvîntat Domnul. ²⁸S -i dea Dumnezeu rou din cer, i gr simea p mîntului, Grîu i vin din bel ug! ²⁹S -i fie supuse noroade, i neamuri s se închine înainte de ta! S fii st pînul fra ilor t i, i fiii mamei tale s se închine înainte de ta! Blestemat s fie oricine te va blestema, i binecuvîntat s fie oricine te va binecuvînta.” ³⁰Isaac sfîr ise de binecuvîntat pe Iacov, i abea plecase Iacov dela tat l s u Isaac, cînd fratele s u Esau s'a întors dela vîn toare. ³¹A f cut i el o mîncare gustoas , pe care a adus -o tat lui s u. i a zis tat lui s u: „Tat , scoal -te i m nînc din vînatul fiului t u, pentru ca s m binecuvinteze sufletul t u!” ³²Tat l s u Isaac i -a zis: „Cine e ti

tu?`` i el a r spus: „Eu sînt fiul t u cel mai mare, Esau.`` ³³Isaac s'a sp imîntat foarte tare, i a zis: „Cine este atunci cel ce a prins vînat, i mi l -a adus? Eu am mîncat din toate, înainte de a veni tu, i l-am binecuvîntat. Deaceea va r mînea binecuvîntat. ³⁴Cînd a auzit Esau cuvintele tat lui s u, a scos mari ipete, pline de am r ciune, i a zis tat lui s u: „Binecuvinteaz -m i pe mine, tat !`` ³⁵Isaac a zis: „Fratele t u a venit cu vicle ug, i i -a luat binecuvîntarea.`` ³⁶Esau a zis: „Da, nu degeaba i-au pus numele Iacov; c ci m'a în elat de dou ori. Mi -a luat dreptul de întîi n scut, i iat -l acum c a venit de mi -a luat i binecuvîntarea!`` i a zis: „N-ai p strat nici o binecuvîntare pentru mine?`` ³⁷Isaac a r spus, i a zis lui Esau: „Iat , l-am f cut st pîn peste tine, i i-am dat ca slujitori pe to i fra ii lui, l-am înzestrat cu grîu i vin dîn bel ug: ce mai pot face oare pentru tine, fiule?`` ³⁸Esau a zis tat lui s u: „N'ai decît aceast singur binecuvîntare, tat ? Binecuvinteaz -m i pe mine, tat !`` i Esau a ridicat glasul i a plîns. ³⁹Tat l s u Isaac a r spus, i i -a zis: „Iat ! Locuin a ta va fi lipsit de gr simea p mîntului i de roua cerului, de sus. ⁴⁰Vei tr i din sabia ta, i vei sluji fratelui t u; Dar cînd te vei r scula, Vei scutura jugul lui de pe gîtul t u!`` ⁴¹Esau a prins ur pe Iacov, din pricina binecuvînt rii, cu care -l binecuvîntase tat l s u. i Esau zicea în inima sa: „Zilele de bocet pentru tat l meu sînt aproape, i apoi am s ucid pe fratele meu Iacov.`` ⁴²i au spus Rebecii cuvintele lui Esau, fiul ei cel mai mare. Ea a trimes atunci de a chemat pe Iacov, fiul ei cel mai tîn r, i i -a zis: „Iat , fratele t u Esau vrea s se r sbune pe tine, omorîndu-te. ⁴³Acum, fiule, ascult sfatul meu: scoal -te, fugi la fratele meu Laban în Haran; ⁴⁴i r mîi la el cît va vreme, pîn se va potoli mînia fratelui t u, ⁴⁵pîn va trece dela tine urgia fratelui t u, i va uita ce i-ai f cut. Atunci voi trimete s te cheme. Pentru ce s fiu lipsit de voi amîndoi într'o zi?`` ⁴⁶Rebeca a zis lui Isaac: „M'am scîrbit de via , din pricina fetelor lui Het. Dac Iacov va lua o asemenea nevast , dintre fetele lui Het, dintre fetele rii acesteia, la ce-mi mai este bun via a?``

Chapter 28

¹Isaac a chemat pe Iacov, l -a binecuvîntat, i i -a dat porunca aceasta: „S nu- i iei nevast dintre fetele lui Canaan. ²Scoal -te, du-te la Padan-Aram, în casa lui Betuel, tat l mamei tale, i ia- i de acolo o nevast , dintre fetele lui Laban, fratele mamei tale. ³Dumnezeul cel atotputernic s te binecuvinteze, s te fac s cre ti i s te înmul e ti, ca s ajungi o ceat de noroade! ⁴S - i dea binecuvîntarea lui Avraam, ie i semin ei tale cu tine, ca s st pîne ti ara în care locuie ti ca str in, i pe care a dat -o lui Avraam.`` ⁵i Isaac a trimes pe Iacov, care s'a dus la Padan-Aram, la Laban, fiul lui Betuel, Arameul, fratele Rebecii, mama lui Iacov i a lui Esau. ⁶Esau a v zut c Isaac binecuvîntase pe Iacov, i -l trimesese la Padan-Aram, ca s - i ia nevast de acolo, i c , binecuvîntîndu -l, îi d duse porunca aceasta: „S nu- i iei nevast dintre fetele lui Canaan.`` ⁷A v zut c Iacov ascultase de tat l s u i de mama sa, i plecase la Padan-Aram. ⁸Esau a în eles astfel c fetele lui Canaan nu -i pl ceau tat lui s u Isaac. ⁹i Esau s'a dus la Ismael. El a mai luat de nevast , pe lîng nevestele pe cari le avea, pe Mahalat, fata lui Ismael, fiul lui Avraam, i sora lui Nebaiot. ¹⁰Iacov

a plecat din Beer-eba, și și-a luat drumul spre Haran. ¹¹A ajuns într'un loc unde a rămas peste noapte, și și-așfințit soarele. A luat o piatră de acolo, a pus-o ca pământ, și s-a culcat în locul acela. ¹²și a visat o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe scara aceea. ¹³și Domnul stătea deasupra ei, și zicea: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tatălui tău Avraam, și Dumnezeul lui Isaac.” Pământul pe care ești culcat, și-l voi da ție și seminției tale. ¹⁴Sămânța ta va fi ca pulberea pământului; te vei întinde la apus și la răsrit, la meza-noapte și la meza-zii; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine și în sămânța ta. ¹⁵Iată, Eu sunt cu tine; te voi proteja pretutindeni pe unde vei merge, și te voi aduce înapoi în țara aceasta; și și nu te voi pierde, până nu voi împlini ceea ce îți spun.” ¹⁶Iacov s-a trezit din somn, și a zis: „Cu adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu n-am știut.” ¹⁷Și-a fost frică, și a zis: „Cât de înfricoșat este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!” ¹⁸și Iacov s-a sculat din dimineață, și a luat piatra pe care o pusese ca pământ, și a pus-o ca stâlp de aducere aminte, și a turnat untdelemn pe vârful ei. ¹⁹A dat locului acestuia numele Betel; dar mai înainte cetatea se chema Luz. ²⁰Iacov a făcut o jurmăntură, și a zis: „Dacă va fi Dumnezeu cu mine și mă va proteja în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi va da pâine și mîncare și haine și mă va îmbrăca, ²¹și dacă mă voi întoarce în pace în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu; ²²piatra aceasta, pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte, va fi casa lui Dumnezeu, și Îți voi da a zecea parte din tot ceea ce-mi vei da.”

Chapter 29

¹Iacov a pornit la drum, și s-a dus în țara celor ce locuiesc la Răsrit. ²S-a uitat înainte, și iată că pe câmp era o fîntînă; și lângă ea erau trei turme de oi, cari se odihneau; și și la fîntîna aceasta obicinuiău ciobanii să și adape turmele. și piatra de pe gura fîntînii era mare. ³Toate turmele se strîngeau acolo; ciobanii priveau piatra de pe gura fîntînii, apoi turmele, și apoi puneau piatra iar la loc pe gura fîntînii. ⁴Iacov a zis pistorilor: „Fraților, de unde sînteți?” „Din Haran,” au răspuns ei. ⁵El le-a zis: „Cunoașteți pe Laban, fiul lui Nahor?” „Îl cunoaștem,” și-au răspuns ei. ⁶El le-a zis: „Este singur?” „Singur,” au răspuns ei. și tocmai atunci venea Rahela, fata lui, cu oile. ⁷El a zis: „Iată, soarele este încă sus, și și-i prea devreme ca să strîngeți vitele: adăpați oile, apoi duceți-i-vă și pașteți-le iar.” ⁸Ei au răspuns: „Nu putem, până nu se vor strînge toate turmele; atunci se privește piatra de pe gura fîntînii, și vom adăpa oile.” ⁹Pe cînd le vorbea el încă, vine Rahela cu oile tatălui său; și și ea le păzește. ¹⁰Cînd a văzut Iacov pe Rahela, fata lui Laban, fratele mamei sale, și turma lui Laban, fratele mamei sale, s-a apropiat, și a privit piatra de pe gura fîntînii, și a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale. ¹¹Apoi Iacov a sărutat pe Rahela, și a început să plîngă tare. ¹²Iacov a spus Rahelei că este rudă cu tatăl ei, că este fiul Rebecii. și ea a dat fuga de a spus tatălui său. ¹³Cum a auzit Laban de Iacov, fiul sorei sale, și și-a alergat înainte, și și-a îmbrăcat, și și-a sărutat, și și-l-a adus în casă. Iacov a istorisit lui Laban toate cele împlinite. ¹⁴și Laban și și-a zis: „Cu adevărat, tu ești os din oasele mele, și carne din carnea mea!” Iacov a stat la Laban o lună. ¹⁵Apoi

Laban a zis lui Iacov: „Fiindc e ti rud cu mine, s -mi sluje ti oare degeaba? Spune-mi ce simbrie vrei?”¹⁶ Laban îns avea dou fete: cea mai mare se numea Lea, i cea mai mic Rahela.¹⁷ Lea avea ochii slabi; dar Rahela era frumoas la statur i mîndr la fa .¹⁸ Iacov iubea pe Rahela, i a zis: „Îi voi sluji apte ani pentru Rahela, fata ta cea mai mic .”¹⁹ i Laban a r spus: „Mai bine s i -o dau ie, decît s'o dau altuia. R mîi la mine!”²⁰ Astfel Iacov a slujit apte ani pentru Rahela; i anii ace tia i s'au p rut ca vreo cîteva zile, pentruc o iubea.²¹ În urm Iacov a zis lui Laban: „D -mi nevasta, c ci mi s -a împlinit sorocul, ca s intru la ea.”²² Laban a adunat pe to i oamenii locului i a f cut un osp .²³ Seara, a luat pe fiic -sa Lea, i a adus -o la Iacov, care s -a culcat cu ea.²⁴ i Laban a dat ca roab fetei sale Lea pe roaba sa Zilpa.²⁵ A doua zi diminea , iat c era Lea. Atunci Iacov a zis lui Laban: „Ce mi-ai f cut? Nu i-am slujit oare pentru Rahela? Pentru ce m'ai în elat?”²⁶ Laban a r spus: „În locul acesta nu -i obicei s se dea cea mai tîn r înaintea celei mai mari.²⁷ Ispr ve te s pt mîna cu aceasta, i- i vom da i pe cealalt pentru slujba, pe care o vei mai face la mine al i apte ani.”²⁸ Iacov a f cut a a, i a ispr vit s pt mîna cu Lea; apoi Laban i -a dat de nevast pe fiic -sa Rahela.²⁹ i Laban a dat ca roab fetei sale Rahela, pe roaba sa Bilha.³⁰ Iacov a intrat i la Rahela, pe care o iubea mai mult decît pe Lea; i a mai slujit la Laban al i apte ani.³¹ Domnul a v zut c Lea nu era iubit ; i a f cut -o s aib copii, pe cînd Rahela era stearp .³² Lea a r mas îns rcinat , i a n scut un fiu, c ruia i -a pus numele Ruben (Vede i fiu); „c cî”, a zis ea, „Domnul a v zut mîhnirea mea, i acum b rbatul meu are s m iubeasc negre it.”³³ A r mas iar îns rcinat , i a n scut un fiu; i a zis: „Domnul a auzit c nu eram iubit , i mi -a dat i pe acesta.” De aceea, i -a pus numele Simeon (Ascultare).³⁴ Iar a r mas îns rcinat , i a n scut un fiu; i a zis: „De data aceasta, b rbatul meu se va alipi de mine, c ci i-am n scut trei fii.” De aceea i -a pus numele Levi (Alipire).³⁵ A r mas iar îns rcinat , i a n scut un fiu; i a zis: „De data aceasta, voi l uda pe Domnul.” De aceea i -a pus numele Iuda (L udat fie Domnul). i a încetat s mai nasc .

Chapter 30

¹Cînd a v zut Rahela c nu face copii lui Iacov, a pismuit pe soru-sa, i a zis lui Iacov: „D -mi copii, ori mor!”² Iacov s'a mîniat pe Rahela, i a zis: „Sînt eu oare în locul lui Dumnezeu, care te -a oprit s ai copii?”³ Ea a zis: „Iat roaba mea Bilha; culc -te cu ea, ca s nasc pe genunchii mei, i s am i eu copii prin ea.”⁴ i i -a dat de nevast pe roaba ei Bilha; i Iacov s'a culcat cu ea.⁵ Bilha a r mas îns rcinat , i a n scut lui Iacov un fiu.⁶ Rahela a zis: „Mi -a f cut Dumnezeu dreptate, i mi -a auzit glasul, i mi -a d ruit un fiu.” De aceea i -a pus numele Dan (A judecat).⁷ Bilha, roaba Rahelii, a r mas iar îns rcinat , i a n scut lui Iacov un al doilea fiu.⁸ Rahela a zis: „Am luptat cu Dumnezeu împotriva sorei mele, i am biruit.” De aceea i -a pus numele Neftali (Luptele lui Dumnezeu).⁹ Cînd a v zut Lea c nu mai na te, a luat pe roaba sa Zilpa, i a dat -o lui Iacov de nevast .¹⁰ Zilpa, roaba Leii, a n scut lui Iacov un fiu.¹¹ „Cu noroc!” a zis Lea. De aceea i -a pus numele Gad (Noroc).¹² Zilpa, roaba Leii, a n scut un al doilea fiu lui Iacov.¹³ „Ce fericit sînt!”

a zis Lea; „c ci femeile m vor numi fericit. ` De aceea i -a pus numele A er (Fericit). ¹⁴Ruben a ie it odat afar , pe vremea seceratului grâului, i a g sit mandragore pe câmp. Le -a adus mamei sale Lea. Atunci Rahela a zis Leii: „D -mi, te rog, din mandragorele fiului t u.`` ¹⁵Ea i -a r spuns: „Nu- i ajunge c mi-ai luat b rbatul, de vrei s iei i mandragorele fiului meu?`` i Rahela a zis: „Ei bine! poate s se culce cu tine în noaptea aceasta, pentru mandragorele fiului t u.`` ¹⁶Seara, pe când se întorcea Iacov dela câmp, Lea i -a ie it înainte, i a zis: „La mine ai s vii, c ci te-am cump rat cu mandragorele fiului meu.`` i în noaptea aceea s'a culcat cu ea. ¹⁷Dumnezeu a ascultat pe Lea, care a r mas îns rcinat , i a n scut lui Iacov al cincilea fiu. ¹⁸Lea a zis: „M'a r spl tit Dumnezeu, pentru am dat b rbatului meu pe roaba mea.`` De aceea i -a pus numele Isahar (R spl tire). ¹⁹Lea a r mas iar îns rcinat , i a n scut un al aselea fiu lui Iacov. ²⁰Lea a zis: „Frumos dar mi -a dat Dumnezeu! De data aceasta, b rbatul meu va locui cu mine, c ci i-am n scut ase fii.`` De aceea i -a pus numele Zabulon (Locuin). ²¹În urm , a n scut o fat , c reia i -a pus numele Dina (Judecat). ²²Dumnezeu i -a adus aminte de Rahela, a ascultat -o, i a f cut -o s aib copii. ²³Ea a r mas îns rcinat , i a n scut un fiu; i a zis: „Mi -a luat Dumnezeu ocară!`` ²⁴i i -a pus numele Iosif (Adaos), zicând: „Domnul s -mi mai adauge un fiu!`` ²⁵Dup ce a n scut Rahela pe Iosif, Iacov a zis lui Laban: „Las -m s plec, ca s m duc acas , în ara mea. ²⁶D -mi nevestele i copiii, pentru cari i-am slujit, i voi pleca; fiindc tii ce slujb i-am f cut.`` ²⁷Laban i -a zis: „Dac am c p tat trecere înaintea ta, mai z bove te; v d bine c Domnul m'a binecuvântat din pricina ta; ²⁸hot r te-mi simbria ta, i i -o voi da.`` ²⁹Iacov i -a r spuns: „, tii cum i-am slujit, i cum i-au prop it vitele cu mine; ³⁰c ci pu inul pe care -l aveai înainte de venirea mea, a crescut mult, i Domnul te -a binecuvântat ori încotro am mers eu. Acum, când am s muncesc i pentru casa mea?`` ³¹Laban a zis: „Ce s - i dau?`` i Iacov a r spuns: „S nu-mi dai nimic. Dac te învoie ti cu ce- i voi spune, î i voi pa te turma i mai departe, i o voi p zi. ³²Azi am s trec prin toat turma ta; am s pun deoparte din oi orice miel sein i pestr i orice miel negru, i din capre tot ce este pestr i sein. Aceasta s fie simbria mea. ³³Iat cum se va dovedi cinstea mea: deacum încolo, când ai s vii s -mi vezi simbria, tot ce nu va fi sein i pestr i între capre i negru între miei, i se va g si la mine, s fie socotit ca furat.`` ³⁴Laban a zis: „Bine! fie a a cum ai zis.`` ³⁵În aceea zi, a pus deoparte apii b l a i i pestr i, toate caprele seine i pestr i e, toate cele ce aveau alb pe ele, i to i miei cari erau negri. Le -a dat în mânile fiilor s i. ³⁶Apoi a pus o dep rtare de trei zile de drum între el i Iacov; i Iacov p tea celelalte oi ale lui Laban. ³⁷Iacov a luat nuiele verzi de plop, de migdal i de platan; a despoiat de pe ele f ii de coaj , i a f cut s se vad albea a care era pe nuiele. ³⁸Apoi a pus nuielele, pe cari le despoiasc de coaj în jgheaburi, în ad p tori, subt ochii oilor cari veneau s bea, ca atunci când vor veni s bea, s z misleasc . ³⁹Oile z misleau uitându-se la nuiele, i f ceu miei b l a i, seini i pestr i. ⁴⁰Iacov desp r ea mieii ace tia, i ab tea fe ele oilor din turma lui Laban c tre cele seine i b l ate. i -a f cut astfel turme deosebite, pe cari nu le -a împreunat cu turma lui Laban. ⁴¹Oridecâteori se înferbântau oile cele mai tari, Iacov punea nuielele în jghiaburi, subt ochii oilor, ca ele s z misleasc uitându-se la nuiele. ⁴²Când oile erau slabe, nu punea nuielele; a a c cele slabe erau pentru Laban, iar cele tari pentru Iacov. ⁴³Omul acela s'a îmbog it astfel din ce în ce mai mult; a avut multe turme, robi i roabe, c mile i m gari.

Chapter 31

¹Iacov a auzit vorbele fiilor lui Laban, cari ziceau: „Iacov a luat tot ce era al tat lui nostru, i cu averea tat lui nostru i -a agonisit el toat bog ia aceasta.” ²Iacov s'a uitat i la fa a lui Laban; i iat c ea nu mai era ca înainte. ³Atunci Domnul a zis lui Iacov: „Întoarce-te în ara p rin ilor t i i în locul t u de na tere; i Eu voi fi cu tine.” ⁴Iacov a trimes de a chemat pe Rahela i pe Lea, la câmp la turma lui. ⁵El le -a zis: „Dup fa a tat lui vostru, v d bine c el nu mai este ca înainte; dar Dumnezeul tat lui meu a fost cu mine. ⁶Voi în iv ti i c am slujit tat lui vostru cu toat puterea mea. ⁷i tat l vostru m'a în elat: de zece ori mi -a schimbat simbria; dar Dumnezeu nu i -a îng duit s m p gubeasc . ⁸Ci când zicea el: „Mieii pestri i s fie simbria ta,” toate oile f ceau miei pestri i. i când zicea: „Mieii b l a i s fie simbria ta,” toate oile f ceau miei b l a i. ⁹Dumnezeu a luat astfel toat turma tat lui vostru, i mi -a dat -o mie. ¹⁰Pe vremea când se înferbântau oile, eu am ridicat ochii, i am v zut în vis c apii i berbecii cari s reau pe capre i pe oi, erau b l a i, pestri i i seini. ¹¹i Îngerul lui Dumnezeu mi -a zis în vis: „Iacove!” „Iat -m ”, am r spus eu. ¹²El a zis: „Ridic ochii, i prive te: to i apii i berbecii, cari sar pe capre i pe oi, sînt b l a i, pestri i i seini; c ci am v zut tot ce i -a f cut Laban. ¹³Eu sînt Dumnezeu dîn Betel, unde ai uns un stîlp de aducere aminte, unde Mi-ai f cut o juruin . Acum, scoal -te, ie i din ara aceasta, i întoarce-te în ara ta de na tere.” ¹⁴Rahela i Lea au r spus, i i-au zis: „Mai avem noi oare parte i mo tenere în casa tat lui nostru? ¹⁵Nu sîntem noi oare privite de el ca ni te str ine, fiindc ne -a vîndut, i ne -a mîncat i banii? ¹⁶Toat bog ia, pe care a luat -o Dumnezeu dela tat l nostru, este a noastr , i a copiilor no tri. F acum tot ce i -a spus Dumnezeu.” ¹⁷Iacov s'a sculat, i a pus pe copiii i nevestele sale c l ri pe c mile. ¹⁸i -a luat toat turma i toate averile pe cari le avea: turma, pe care o agonisise în Padan-Aram; i a plecat la tat l s u Isaac, în ara Canaan. ¹⁹Pe când Laban se dusesese - i tund oile, Rahela a furat idolii tat lui s u; ²⁰i Iacov a în elat pe Laban, Arameul, c ci nu l -a în tiinat de fuga sa. ²¹A fugit astfel cu tot ce avea; s'a sculat, a trecut Rîul (Eufrat), i s -a îndreptat spre muntele Galaad. ²²A treia zi, au dat de veste lui Laban c Iacov a fugit. ²³Laban a luat cu el pe fra ii s i, l -a urm rit cale de apte zile, i l -a ajuns la muntele Galaad. ²⁴Dar Dumnezeu S -a ar tat noaptea în vis lui Laban, Arameul, i i -a zis: „Fere te-te s spui o vorb rea lui Iacov!” ²⁵Laban a ajuns dar pe Iacov. Iacov î i întinsese cortul pe munte; Laban i -a întins i el cortul cu fra ii lui, pe muntele Galaad. ²⁶Atunci Laban a zis lui Iacov: „Ce-ai f cut? Pentru ce m'ai în elat, i mi-ai luat fetele ca pe ni te roabe luate cu sabia? ²⁷Pentru ce ai fugit pe ascuns, m'ai în elat, i nu mi-ai dat de tire? Te-a fi l sat s pleci în mijlocul veseliei i al cîntecelor, în sunet de timpane i al ut . ²⁸Nu mi-ai îng duit nici m car s -mi s rut nepo ii i fetele! Ca un nebun ai lucrat. ²⁹Mîna mea este destul de tare ca s v fac r u; dar Dumnezeu tat lui vostru mi -a zis în noaptea trecut : „Fere te-te s spui o vorb rea lui Iacov!” ³⁰Dar acum, odat ce ai plecat, pentru ce tope ti de dor dup casa tat lui t u, de ce mi-ai furat dumnezeii mei?” ³¹Drept r spus, Iacov a zis lui Laban: „Am fugit, fiindc mi-era fric , gîndindu-m c poate îmi vei lua înapoi fetele tale. ³²Dar s piar acela la care î i vei g si dumnezeii t i! În fa a fra ilor no tri, cerceteaz i vezi ce -i la mine dîn ale tale, i ia- i -l.” Iacov nu tia c Rahela îi furase.

³³Laban a intrat în cortul lui Iacov, în cortul Leii, în cortul celor două roabe, și n'a găsit nimic. A ieșit din cortul Leii, și a intrat în cortul Rahelii. ³⁴Rahela luase idoli, îi pusese sub samarul c milei, și ezuse deasupra. Laban a scotocit tot cortul, dar n'a găsit nimic. ³⁵Ea a zis tatălui său: „Domnul meu, să nu te superi dacă nu mă pot scula înaintea ta; căci mi-ai venit rânduiala femeilor.” A căutat peste tot, dar n'a găsit idoli. ³⁶Iacov s'a mîniat, și a certat pe Laban. A luat din nou cuvîntul, și i-a zis: „Care este nelegiuirea mea și care este păcatul meu, de mă urmărești cu atîta înverunare?” ³⁷Mi-ai scormonit toate lucrurile, și ce ai găsit din lucrurile din casa ta? Scoate-le aici înaintea fraților mei și fraților tăi, ca să judece ei între noi amîndoi! ³⁸Iată, am stat la tine douăzeci de ani; oile și caprele nu și s'au strîpăit, și n'am mîncat berbeci din turma ta. ³⁹Nu și-am adus acasă vite sfîiate de fiare: eu însumi te-am despăgubit pentru ele; îmi cereai înapoi ce mi se fura ziua, sau ce mi se fura noaptea. ⁴⁰Ziua mă topeam de căldură, iar noaptea mă prădeam de frig, și-mi fugea somnul de pe ochi. ⁴¹Iată, douăzeci de ani am stat în casa ta, și-am slujit patruzeci de ani pentru cele două fete ale tale, și ase ani pentru turma ta, și de zece ori mi-ai schimbat simbria. ⁴²Dacă n'a fost cu mine pe Dumnezeu tatălui meu, pe Dumnezeu lui Avraam, pe acela de care se teme Isaac, mi-ai fi dat drumul acum cu mîinile goale. Dar Dumnezeu a văzut suferința mea și osteneala mîinilor mele, și ieri noapte a rostit judecata.” ⁴³Drept rîspuns, Laban a zis lui Iacov: „Fiicele acestea sînt fiicele mele, copiii aceștia sînt copiii mei, turma aceasta este turma mea, și tot ce vezi este al meu. și ce pot face eu azi pentru fiicele mele, sau pentru copiii lor, pe cari și-au născut?” ⁴⁴Vino, să facem amîndoi un legămînt, și legămîntul acesta să slujească de mărturie între mine și tine!” ⁴⁵Iacov a luat o piatră, și a pus-o ca stîlp de aducere aminte. ⁴⁶Iacov a zis fraților săi: „Strîngeți pietre.” Ei au strîns petre, și au făcut o movilă; și au mîncat acolo pe movila. ⁴⁷Laban a numit-o Iegar-Sahaduta (Movila mărturie), și Iacov a numit-o Galed (Movila mărturie). ⁴⁸Laban a zis: „Movila aceasta să slujească azi de mărturie între mine și tine!” De aceea și-au pus numele Galed. ⁴⁹Se mai numește și Mi-pa (Veghiere), pentru că Laban a zis: „Domnul să vegheze asupra mea și asupra ta, cînd ne vom pierde din vedere unul pe altul. ⁵⁰Dacă vei asupra pe fetele mele, și dacă vei mai lua și alte neveste afară de fetele mele, ia bine seama că nu un om va fi cu noi, că Dumnezeu va fi martor între mine și tine.” ⁵¹Laban a zis lui Iacov: „Iată movila aceasta, și iată stîlpul acesta, pe care l-am ridicat între mine și tine. ⁵²Movila aceasta să fie martor și stîlpul acesta să fie martor că nici eu nu voi trece la tine peste movila aceasta, și nici tu nu vei trece la mine peste movila aceasta și peste stîlpul acesta, că să ne facem rău. ⁵³Dumnezeul lui Avraam și al lui Nahor, Dumnezeu tatălui lor să judece între noi.” Iacov a jurat pe acela de care se temea Isaac. ⁵⁴Iacov a adus o jertfă pe munte, și a poftit pe frații lui să mînce; ei au mîncat, și au rămas toată noaptea pe munte. ⁵⁵Laban s'a sculat disdediminea, și și-a sărutat nepoții și fetele, și și-a binecuvîntat. Apoi a plecat și s'a întors la locuința lui.

Chapter 32

¹Iacov i -a v zut de drum; i l-au întâlnit îngerii lui Dumnezeu. ²Cînd i -a v zut, Iacov a zis: „Aceasta este tab ra lui Dumnezeu!” De aceea a pus locului aceluia numele Mahanaim (Tab r îndoit). ³Iacov a trimes înainte ni te soli la fratele s u Esau, în ara Seir, în inutul lui Edom. ⁴El le -a dat porunca urm toare: „Iat ce s spune i domnului meu Esau: „A a vorbe te robul t u Iacov: „Am locuit la Laban, i am r mas la el pîn acum; ⁵am boi, m gari, oi, robi i roabe, i trimet s dea de tire lucrul acesta domnului meu, ca s cap t trecere înainte ta.” ⁶Solii s'au întors înapoi la Iacov, i au zis: „Ne-am dus la fratele t u Esau; i el vine înainte ta, cu patru sute de oameni.” ⁷Iacov s'a sp imîntat foarte mult, i l -a apucat groaza. A împ r it în dou tabere oamenii pe cari -i avea cu el, oile, boii i c milele, ⁸ i a zis: „Dac vine Esau împotriva uneia din tabere i o bate, tab ra care va r mînea, va putea s scape.” ⁹Iacov a zis: „Dumnezeul tat lui meu Avraam, Dumnezeul tat lui meu Isaac! Tu Doamne, care mi-ai zis: „Întoarce-te în ara ta i în locul t u de na tere, i voi îngriji ca s - i mearg bine! ¹⁰Eu sînt prea mic pentru toate îndur rile i pentru toat credincio ia, pe care ai ar tat -o fa de robul T u; c ci am trecut Iordanul acesta numai cu toiagul meu, i iat c acum fac dou tabere. ¹¹Izb ve te-m , Te rog, din mîna fratelui meu, din mîna lui Esau! C ci m tem de el, ca s nu vin i s m loveasc , pe mine, pe mame i pe copii. ¹² i Tu ai zis: „Eu voi îngriji ca s - i mearg bine, i - i voi face s mîn a ca nisipul m rii, care, de mult ce este, nu se poate num ra.” ¹³Iacov a petrecut noaptea în locul acela. A luat din ce mai avea cu el, i a pus de -o parte, ca dar pentru fratele s u Esau: ¹⁴dou sute de capre i dou zeci de api, dou sute de oi i dou zeci de berbeci, ¹⁵treizeci de c mile al pt toare cu mînjii lor, patruzeci de vaci i zece tauri, dou zeci de m g ri e i zece m g ru i. ¹⁶Le -a dat robilor s i, turm cu turm deosebit, i a poruncit robilor s i: „Trece i înainte mea, i l sa i o dep rtare între fiecare turm .” ¹⁷A dat celui dintîi porunca urm toare: „Cînd te va întâlni fratele meu Esau, i te va întreba: „Al cui e ti? Unde te duci? i a cui este turma aceasta dinaintea ta?” ¹⁸s r spunzi: „A robului t u Iacov; ea este un dar, trimes domnului meu Esau; i el însu vine în urma noastr .” ¹⁹A dat aceea porunc celui de al doilea, celui de al treilea, i tuturor celor ce mînau turmele: „A a s vorbi i domnului meu Esau, cînd îl ve i întâlni. ²⁰S spune i: „Iat , robul t u Iacov vine i el dup noi.” C ci î i zicea el: „Îl voi potoli cu darul acesta, care merge înainte mea; în urm îl voi vedea fa în fa , i poate c m va primi cu bun voin .” ²¹Astfel darul a trecut înainte, iar el a r mas în tab r în noaptea aceea. ²²Tot în noaptea aceea s'a sculat, a luat pe cele dou neveste ale lui, pe cele dou roabe, i pe cei unsprezece copii ai lui, i a trecut vadul Iabocului. ²³I -a luat, i -a trecut pîrful, i a trecut tot ce avea. ²⁴Iacov îns a r mas singur. Atunci un om s'a luptat cu el pîn în rev rsatul zorilor. ²⁵V zînd c nu -l poate birui, omul acesta l -a lovit la încheietura coapsei, a a c i s'a scrîntit încheietura coapsei lui Iacov, pe cînd se lupta cu el. ²⁶Omul acela a zis: „Las -m s plec, c ci se revars zorile.” Dar Iacov a r spus: „Nu Te voi l sa s pleci pîn nu m vei binecuvînta.” ²⁷Omul acela i -a zis: „Cum î i este numele?” „Iacov,” a r spus el. ²⁸Apoi a zis: „Numele t u nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel (Celce lupt cu Dumnezeu); c ci ai luptat cu Dumnezeu i cu oameni, i ai fost biruitor.” ²⁹Iacov l -a întreat: „Spune-mi, Te rog, numele T u.” El a r spus: „Pentru ce Îmi ceri numele?” i l -a binecuvîntat acolo. ³⁰Iacov a pus locului aceluia numele Peniel (Fa a lui Dumnezeu); „c ci”, a zis el, „am v zut pe Dumnezeu fa în fa , i totu am

sc pat cu via .³¹ R s rea soarele cînd a trecut pe lîng Peniel. Îns Iacov chiop ta din coaps .³² Iat de ce, pîn în ziua de azi, Israeli îi nu m nînc vîna de la încheietura coapsei; c ci Dumnezeu a lovit pe Iacov la încheietura coapsei în vîn .

Chapter 33

¹Iacov a ridicat ochii, i s'a uitat; i iat c Esau venea cu patru sute de oameni. Atunci a împ r it copiii între Lea, Rahela, i cele dou roabe. ²A pus în frunte roabele cu copiii lor, apoi pe Lea cu copiii ei, i la urm pe Rahela cu Iosif. ³El însu a trecut înaintea lor; i s'a aruncat cu fa a la p mînt de apte ori, pîn ce s'a apropiat de tot de fratele s u. ⁴Esau a alergat înaintea lui; l -a îmbr i at, i s'a aruncat pe grumaz, i l -a s rutat. i au plîns. ⁵Esau, ridicînd ochii, a v zut femeile i copiii, i a zis: „Cine sînt aceia?” i Iacov a r spuns: „Sînt copiii, pe cari i -a dat Dumnezeu robului t u.” ⁶Roabele s'au apropiat, cu copiii lor, i s'au aruncat cu fa a la p mînt; ⁷Lea i copiii ei deasemenea s'au apropiat, i s'au aruncat cu fa a la p mînt; în urm s'au apropiat Iosif i Rahela i s'au aruncat cu fa a la p mînt. ⁸Esau a zis: „Ce ai de gînd s faci cu toat tab ra aceea pe care am întîlnit -o?” i Iacov a r spuns: „Voiesc s cap t trecere cu ea înaintea domnului meu.” ⁹Esau a zis: „Eu am din bel ug, p streaz , frate, ce este al t u.” ¹⁰ i Iacov a r spuns: „Nu; te rog, dac am c p tat trecere înaintea ta, prime te darul acesta din mîna mea; c ci m'am uitat la fa a ta cum se uit cineva la Fa a lui Dumnezeu, i tu m'ai primit cu bun voin . ¹¹Prime te deci darul meu, care i -a fost adus, fiindc Dumnezeu m'a umplut de bun t i, i am de toate.” Astfel a st ruit de el, i Esau a primit. ¹²Esau a zis: „Haidem s plec m i s pornim la drum; eu voi merge înaintea ta.” ¹³Iacov i -a r spuns: „Domnul meu vede c copiii sînt mic ori, i am oi i vaci f tate; dac le-am sili la drum o singur zi, toat turma va pieri. ¹⁴Domnul meu s'o ia înaintea robului s u; i eu voi veni încet pe urm , la pas cu turma, care va merge înaintea mea, i la pas cu copiii, pîn voi ajunge la domnul meu în Seir.” ¹⁵Esau a zis: „Vreau s las cu tine m car o parte din oamenii mei.” i Iacov a r spuns: „Pentruce aceasta? Mi-ajunge s cap t trecere înaintea ta, domnul meu!” ¹⁶În aceea zi, Esau a luat drumul înapoi la Seir. ¹⁷Iacov a plecat mai departe la Sucot. i -a zidit o cas , i a f cut colibi pentru turme. De aceea s'a dat locului aceluia numele Sucot (Colibi). ¹⁸La întoarcerea lui din Padan-Aram, Iacov a ajuns cu bine în cetatea Sihem, în ara Canaan, i a t b rît înaintea cet ii. ¹⁹Partea de ogor, pe care î i întinsese cortul, a cump rat -o dela fiii lui Hamor, tat l lui Sihem, cu o sut de chesita. ²⁰ i acolo, a ridicat un altar, pe care l -a numit El-Elohe-Israel (Domnul este Dumnezeul lui Israel).

Chapter 34

¹Dina, fata pe care o n scuse lui Iacov Lea, a ie it s vad pe fetele rii. ²Ea a fost z rit de Sihem, fiul Hevitului Hamor, domnitorul rii. El a pus mîna pe ea, s'a culcat cu ea i a necinstit -o. ³S'a

lipit cu toată inima de Dina, fata lui Iacov, a iubit fata, și a căutat să o linițească. ⁴După aceea Sihem a zis tatălui său Hamor: „Ia-mi de nevastă pe fata aceasta!” ⁵Iacov a aflat că și necinstise pe fiica sa Dina; și fiindcă fiii săi erau cu vitele la pășune, Iacov a tăcut până la întoarcerea lor. ⁶Hamor, tatăl lui Sihem, s-a dus la Iacov ca să-i vorbească. ⁷Dar când s-au întors fiii lui Iacov de la pășune, și au auzit lucrul acesta, s-au supărat și s-au mâniat foarte tare; pentru că Sihem s-a vîrșit o mie de ani în Israel, culcîndu-se cu fata lui Iacov: a ceva n'ar fi trebuit să se facă niciodată. ⁸Hamor le-a vorbit astfel: „Fiul meu Sihem s-a lipit cu toată inima de fata voastră; vă rog, dați-mi-o de nevastă, și îi încuscăriți-vă cu noi; voi dați-ne fetele voastre, și luați pentru voi pe ale noastre. ¹⁰Locuiți cu noi; ara vă stă înainte, rămîneți în ea, faceți negoț și cumpărați pămînturi în ea.” ¹¹Sihem a zis tatălui și fraților Dinei: „Să căpătăm trecere înaintea voastră, și vă voi da ce-mi veți cere. ¹²Cereți-mi o zestre cît de mare și cît de multe daruri, și voi dați tot ce-mi veți zice; numai dați-mi fata de nevastă.” ¹³Fiii lui Iacov au răspuns, și au vorbit cu viclenie lui Sihem și tatălui său Hamor, pentru că Sihem necinstise pe sora lor Dina. ¹⁴Ei i-au zis: „Este un lucru pe care nu-l putem face să dăm pe sora noastră unui om netăiat în preajur; cum că ar fi o ocară pentru noi. ¹⁵Nu ne vom învoi la a ceva decît dacă vă faceți și voi ca noi, și dacă orice parte bună teacă dintre voi se va tăia în preajur. ¹⁶Atunci vă vom da pe fetele noastre, și vom lua pentru noi pe ale voastre; vom locui cu voi, și vom face împreună un singur norod. ¹⁷Dar dacă nu voi și să ne ascultați și să vă tăiați în preajur, ne vom lua fata și vom pleca.” ¹⁸Cuvintele lor au plăcut lui Hamor și lui Sihem, fiul lui Hamor. ¹⁹În rîul n'au pregetat să facă lucrul acesta, căci iubea pe fata lui Iacov, și era cel mai bine văzută în casa tatălui său. ²⁰Hamor și fiul lui Sihem s-au dus la poarta cetății, și au vorbit astfel oamenilor din cetatea lor: ²¹„Oamenii aceștia au gânduri de pace față de noi; să rămîndă în ar, și să facă negoț; ara este destul de largă pentru ei. Noi vom lua de neveste pe fetele lor, și le vom da de neveste pe fetele noastre. ²²Dar oamenii aceștia nu vor voi să locuiască împreună cu noi, căci sălătuim un singur popor, decît dacă orice parte bună teacă dintre noi se va tăia în preajur, după cum și ei înșiși sînt tăiați în preajur. ²³Turmele lor, averile lor și toate vitele lor, vor fi atunci ale noastre. Să primim numai ce cer ei, căci să rămîndă la noi.” ²⁴Toți cei ce treceau pe poarta cetății, au ascultat pe Hamor și pe fiul său Sihem; și toți bambații au fost tăiați în preajur, toți cei ce treceau pe poarta cetății. ²⁵A treia zi, pe cînd sufereau ei în câmp, cei doi fii ai lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, i-au luat fiecare sabia, s-au năpustit asupra cetății, care se credea în liniște, și au ucis pe toți bambații. ²⁶Au trecut de asemenea prin ascuțitul săbiei pe Hamor și pe fiul său Sihem; au ridicat pe Dina din casa lui Sihem, și au ieșit afară. ²⁷Fiii lui Iacov s-au aruncat asupra celor morți, și au jefuit cetatea, pentru că necinstiseră pe sora lor. ²⁸Le-au luat oile, boii și măgarii, tot ce era în cetate și ce era pe cîmp; ²⁹le-au luat ca pradă de război toate bogățiile, copiii și nevestele, și tot ce se găsea în case. ³⁰Atunci Iacov a zis lui Simeon și lui Levi: „Voi mă și nenorociți, făcîndu-mă urît locuitorilor rîii, Cananiilor și Feresiilor. N'am supt porunca mea decît un mic număr de oameni; ei se vor strînge împotriva mea, mă vor bate, și voi fi nimic, eu și casa mea.” ³¹Ei au răspuns: „Se cuvenea oare să se poarte cu sora noastră cum se poartă cu o curvă?”

Chapter 35

¹Dumnezeu a zis lui Iacov: „Scoal-te, suie-te la Betel, locuie te acolo, i ridic acolo un altar Dumnezeului, care i S'a ar tat cînd fugeai de fratele t u Esau.” ²Iacov a zis casei lui i tuturor celor ce erau cu el: „Scoate i dumnezeii str ini cari sînt în mijlocul vostru, cur i i-v , i schimba i-v hainele, ³ca s ne scul m, i s ne suim la Betel; c ci acolo voi ridica un altar Dumnezeului, care m'a ascultat în ziua necazului meu, i care a fost cu mine în c l toria, pe care am f cut -o.” ⁴Ei au dat lui Iacov to i dumnezeii str ini, cari erau în mînile lor, i cerceii pe cari -i purtau în urechi. Iacov i -a îngropat în p mînt supt stejarul de lîng Sihem. ⁵Apoi au plecat. Groaza lui Dumnezeu s'a r spîndit peste cet ile, cari -i înconjura, a a c locuitorii lor n'au urm rit pe fiii lui Iacov. ⁶Iacov i to i ceice erau cu el, au ajuns la Luz, adic Betel, în ara Canaan. ⁷A zidit acolo un altar, i a numit locul acela: „El-Betel” (Dumnezeul Betelului), c ci acolo i se descoperise Dumnezeu, cînd fugea de fratele s u. ⁸Debora, doica Rebecii, a murit; i a fost îngropat mai jos de Betel, subt stejarul c ruia i s'a pus numele: „Stejarul jalei.” ⁹Dumnezeu S'a ar tat iar lui Iacov, dup întoarcerea lui din Padan-Aram, i l -a binecuvîntat. ¹⁰Dumnezeu i -a zis: „Numele t u este Iacov; dar nu te vei mai chema Iacov, ci numele t u va fi Israel.” i i -a pus numele Israel. ¹¹Dumnezeu i -a zis: „Eu sînt Dumnezeu Cel Atotputernic. Cre te i înmul e te-te; un neam i o mul ime de neamuri se vor na te din tine, i chiar împ ra i vor ie i din coapsele tale. ¹²ie î i voi da ara pe care am dat -o lui Avraam i lui Isaac, i voi da ara aceasta semin ei tale dup tine.” ¹³Dumnezeu S'a în l at dela el, în locul unde îi vorbise. ¹⁴i Iacov a ridicat un stîlp de aducere aminte în locul unde îi vorbise Dumnezeu, un stîlp de piatr , pe care a adus o jertf de b utur , i a turnat untdelemn. ¹⁵Iacov a numit locul unde îi vorbise Dumnezeu, Betel. ¹⁶Apoi au plecat din Betel; i mai era o dep rtare bunicic pîn la Efrata, cînd Rahelei i-au venit durerile na terii. A avut o na tere grea; ¹⁷i în timpul durerilor na terii, moa a i -a zis: „Nu te teme, c ci mai ai un fiu!” ¹⁸i pe cînd î i d dea ea sufletul, c ci tr gea s moar , i -a pus numele Ben-Oni (Fiul durerii mele): dar tat l s u l -a numit Benjamin (Fiul dreptei). ¹⁹Rahela a murit, i a fost îngropat pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem. ²⁰Iacov a ridicat un stîlp pe mormîntul ei: acesta este stîlpul depe mormîntul Rahelei, care este i azi. ²¹Israel a plecat mai departe; i i -a întins cortul dincolo de Migdal-Eder. ²²Pe cînd locuia Israel în inutul acesta, Ruben s'a dus i s'a culcat cu Bilha, iitoarea tat lui s u. i Israel a aflat. ²³Fiii Leii: Ruben, întîiul n scut al lui Iacov, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, i Zabulon. - ²⁴Fiii Rahelii: Iosif i Benjamin. ²⁵Fiii Bilhei, roaba Rahelii: Dan i Neftali. - ²⁶Fiii Zilpei, roaba Leii: Gad i A er. Ace tia sînt fiii lui Iacov, cari i s'au n scut în Padan-Aram. ²⁷Iacov a ajuns la tat l s u Isaac, la Mamre la Chiriat-Arba, care este tot una cu Hebronul, unde locuiser ca str ini Avraam i Isaac. ²⁸Zilele vie ii lui Isaac au fost de o sut optzeci de ani. ²⁹Isaac i -a dat duhul i a murit, i a fost ad ugat la poporul s u, b trîn i s tul de zile. Fiii s i Esau i Iacov l-au îngropat.

Chapter 36

¹Iat spi a neamului lui Esau, adic Edom. ²Esau i -a luat neveste dintre fetele Canaanului pe: Ada, fata Hetitului Elon, pe Oholibama, fata Anei, fata Hevitului ibeon, ³i pe Basmat, fata lui Ismael, sora lui Nebaiot. - ⁴Ada a n scut lui Esau pe Elifaz; Basmat a n scut pe Reuel; ⁵i Oholibama a n scut pe Ieu , Iaelam i Core. Ace tia sînt fiii lui Esau, cari i s'au n scut în ara Canaan. - ⁶Esau i -a luat nevestele, fiii i fiicele, toat lumea din cas , turmele, toate vitele, i toat averea pe care i -o agonisise în ara Canaan, i s'a dus într'o alt ar , departe de fratele s u Iacov. ⁷C ci bog iile lor erau prea mari ca s poat locui împreun , i inutul în care locuiau ca str ini nu le mai putea ajunge din pricina turmelor lor. ⁸Esau s'a a ezat în muntele Seir. Esau înseamn Edom. ⁹Iat spi a neamului lui Esau, tat l Edomi ilor, în muntele Seir. ¹⁰Iat numele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei, nevasta lui Esau; Reuel, fiul Basmatei, nevasta lui Esau. - ¹¹Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, efo, Gaetam i Chenaz. ¹²i Timna era iitoarea lui Elifaz, fiul lui Esau; ea a n scut lui Elifaz pe Amalec. Ace tia sînt fiii Adei, nevasta lui Esau. ¹³Iat fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, ama i Miza. Ace tia sînt fiii Basmatei, nevasta lui Esau. - ¹⁴Iat fiii Oholibamei, fata Anei, fata lui ibeon, nevasta lui Esau: Ea a n scut lui Esau pe Ieu , Iaelam i Core. ¹⁵Iat c peteniile semin iilor ie ite din fiii lui Esau. -Iat fiii lui Elifaz, înfiul n scut al lui Esau: c petenia Teman, c petenia Omar, c petenia efo, c petenia Chenaz, ¹⁶c petenia Core, c petenia Gaetam, c petenia Amalec. Ace tia sînt c peteniile ie ite din Elifaz, în ara Edom. Ace tia sînt fiii Adei. - ¹⁷Iat fiii lui Reuel, fiul lui Esau: c petenia Nahat, c petenia Zerah, c petenia ama, c petenia Miza. Ace tia sînt c peteniile ie ite din Reuel, în ara Edom. Ace tia sînt fiii Basmatei, nevasta lui Esau. ¹⁸Iat fiii Oholibamei, nevasta lui Esau: c petenia Ieu , c petenia Iaelam, c petenia Core. Ace tia sînt c peteniile ie ite din Oholibama, fata Anei, nevasta lui Esau. ¹⁹Ace tia sînt fiii lui Esau, i ace tia sînt c peteniile semin iilor lor. Esau înseamn Edom. ²⁰Iat fiii lui Seir, Horitul, vechii locuitori ai rii: Lotan, obal, ibeon, Ana, ²¹Di on, E er i Di an. Ace tia sînt c peteniile Hori ilor, fiii lui Seir, în ara Edom. - ²²Fiii lui Lotan au fost: Hori i Hemam. Sora lui Lotan a fost Timna. ²³Iat fiii lui obal: Alvan, Manahat, Ebal, efo i Onam. - ²⁴Iat fiii lui ibeon: Aia i Ana. Ana acesta a g sit izvoarele calde în pustie, când p tea m garii tat lui s u ibeon. ²⁵Iat fiii lui Ana: Di on i Oholibama, fata lui Ana. - ²⁶Iat fiii lui Di on: Hemdan, E ban, Itran i Cheran. - ²⁷Iat fiii lui E er: Bilhan, Zaavan i Acan. - ²⁸Iat fiii lui Di an: U i Aran. ²⁹Iat c peteniile Hori ilor: c petenia Lotan, c petenia obal, c petenia ibeon, c petenia Ana, ³⁰c petenia Di on, c petenia E er, c petenia Di an. Ace tia sînt c peteniile Hori ilor, c peteniile pe cari le-au avut în ara lui Seir. ³¹Iat împ ra ii cari au împ r it în ara Edom, înainte de a împ r i un împ rat peste copiii lui Israel. - ³²Bela, fiul lui Beor, a împ r it peste Edom; i numele cet ii lui era Dinhaba. - ³³Bela a murit; i în locul lui a împ r it Iobab, fiul lui Zerah din Bo ra. - ³⁴Iobab a murit; i în locul lui, a împ r it Hu am, din ara Temani ilor. - ³⁵Hu am a murit; i, în locul lui, a împ r it Hadad, fiul lui Bedad. El a b tut pe Madian în câmpia Moabului. Numele cet ii lui era Avit. ³⁶Hadad a murit; i, în locul lui, a împ r it Samla, din Masreca. ³⁷Samla a murit; i, în locul lui, a împ r it Saul, din Rehobot pe Rîul. ³⁸Saul a murit; i, în locul lui a împ r it Baal-Hanan, fiul lui Acbor.

³⁹Baal-Hanan, fiul lui Acbor, a murit; i, în locul lui a împ r it Hadar. Numele cet ii lui era Pau; i numele nevestei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui Mezahab. ⁴⁰Iat numele c peteniilor ie ite din Esau, dup semin iile lor, dup inuturile lor, i dup numele lor: c petenia Timna, c petenia Alva, c petenia Ietet, ⁴¹c petenia Oholibama, c petenia Ela, c petenia Pinon, ⁴²c petenia Chenaz, c petenia Teman, c petenia Mib ar, ⁴³c petenia Magdiel, c petenia Iram. Ace tia sînt c peteniile lui Edom, dup locuin ele lor, în ara, pe care o aveau. Acesta este Esau, tat l Edomi ilor.

Chapter 37

¹Iacov a locuit în ara Canaan, unde locuise ca str in tat l s u. ²Iat istoria lui Iacov. Iosif, la vârsta de aptesprezece ani, p tea oile cu fra ii lui; b iatul acesta era cu fiii Bilhei i cu fiii Zilpei, nevestele tat lui s u. i Iosif spunea tat lui lor vorbele lor cele rele. ³Israel iubea pe Iosif mai mult decît pe to i ceial i fii ai s i, pentruc îl n scuse la b trîne ; i i -a f cut o hain pestri . ⁴Fra ii lui au v zut c tat l lor îl iubea mai mult decît pe ei to i, i au început s -l urasc . Nu puteau s -i spun nicio verb prieteneasc . ⁵Iosif a visat un vis, i l -a istorisit fra ilor s i, cari l-au urît i mai mult. ⁶El le -a zis: „Ia asculta i ce vis am visat! ⁷Noi eram la legatul snopilor în mijlocul câmpului; i iat c snopul meu s'a ridicat i a st tut în picioare; iar snopii vo tri l-au înconjurat, i s'au aruncat cu fa a la p mînt înaintea lui.” ⁸Fra ii lui i-au zis: „Doar n'ai s împ r e ti tu peste noi? Doar n'ai s ne cîrmuie ti tu pe noi?” i l-au urît i mai mult, din pricina visurilor lui i din pricina cuvintelor lui. ⁹Iosif a mai visat un alt vis, i l -a istorisit fra ilor s i. El a zis: „Am mai visat un vis! Soarele, luna, i unsprezece stele se aruncau cu fa a la p mînt înaintea mea.” ¹⁰L -a istorisit tat lui s u i fra ilor s i. Tat l s u l -a muștrat, i i -a zis: „Ce înseamn visul acesta, pe care l-ai visat? Nu cumva vom veni, eu, mama ta i fra ii t i, s ne arunc m cu fa a la p mînt înaintea ta?” ¹¹Fra ii s i au început s -l pismuiasc ; dar tat l s u a inut minte lucrurile acestea. ¹²Fra ii lui Iosif se duseser la Sihem, ca s pasc oile tat lui lor. ¹³Israel a zis lui Iosif: „Fra ii t i pasc oile la Sihem! Vino, c ci vreau s te trimet la ei.” „Iat -m , sînt gata,” a r spus el. ¹⁴Israel i -a zis: „Du-te, rogu-te, i vezi dac fra ii t i sînt s n to i, i dac oile sînt bine; i adu-mi ve ti.” L -a trimes astfel din valea Hebronului i Iosif a ajuns la Sihem. ¹⁵Pe cînd r t cea pe câmp, l -a întîlnit un om. Omul acela l -a întrebat: „Ce cau i?” ¹⁶„Caut pe fra ii mei,” a r spus Iosif; „spune-mi, te rog, unde pasc ei oile?” ¹⁷i omul acela a zis: „Au plecat de aici; c ci i-am auzit spunînd: „Haidem la Dotan.” Iosif s'a dus dup fra ii s i, i i -a g sit la Dotan. ¹⁸Ei l-au z rit de departe, i pîn s se apropie de ei, s'au sf tuit s -l omoare.” ¹⁹Ei au zis unul c tre altul: „Iat c vine f uritorul de visuri! ²⁰Veni i acum, s -l omorîm i s -l arunc m într'una din aceste gropi; vom spune c l -a mîncat o fiar s lbatic , i vom vedea ce se va alege de visurile lui.” ²¹Ruben a auzit lucrul acesta, i l -a scos din mînile lor. El a zis: „S nu -i lu m via a!” ²²Ruben le -a zis: „S nu v rsa i sînge; ci mai bine arunca i -l în groapa aceasta care este în pustie, i nu pune i mîna pe el.” C ci avea de gînd s -l scape din mînile lor, i s -l aduc înapoi la tat l s u. ²³Cînd a ajuns Iosif la fra ii s i, ace tia l-au desbr cat de haina lui, de haina cea pestri , pe care o

avea pe el. ²⁴L-au luat și l-au aruncat în groapă. Groapa aceasta era goală: nu era apă în ea. ²⁵„Apoi au ezuit să mănânce. Ridicându-și ochii, au văzut o ceată de Ismaeliți venind din Galaad; cămilele lor erau încărcate cu tămâie, cu leac alintor și smirnă, pe cari le duceau în Egipt. ²⁶Atunci Iuda a zis fraților săi: „Ce vom câștiga și ucidem pe fratele nostru și să-l ascundem sângele? ²⁷Veni și mai bine să-l vindem Ismaeliților, și să nu punem mâna pe el, căci este fratele nostru, carne din carnea noastră.”
 Și frații lui l-au ascultat. ²⁸La trecerea negustorilor madiani, au tras și au scos pe Iosif afară din groapă, și l-au vândut cu douăzeci de sicli de argint Ismaeliților, cari l-au dus în Egipt. ²⁹Ruben s'a întors la groapă; și iată că Iosif nu mai era în groapă. El și-a rupt hainele, ³⁰s'a întors la frații săi, și a zis: „Băiatul nu mai este! Ce mă voi face eu?”
³¹Ei au luat atunci haina lui Iosif; și junghiind un apă, i-au muiat haina în sânge. ³²Au trimis tatăl lor haina cea peștri, punând și-i spus: „Iată ce am găsit! Vezi dacă este haina fiului tău sau nu.”
³³Iacov a cunoscut-o, și a zis: „Este haina fiului meu! O fiară sălbatică l-a mâncat! Da, Iosif a fost făcut bucăți!”
³⁴Și și-a rupt hainele, și-a pus un sac pe coapse, și a jăluit mult vreme pe fiul său. ³⁵Toți fiii și toate fiicele lui au venit ca să-l mângâie; dar el nu voia să primească nici o mângâiere, ci zicea: „Plângând mă voi pogorî la fiul meu în locuința morților.” și plângea astfel pe fiul său. ³⁶Madianiții l-au vândut în Egipt lui Potifar, un dregător al lui Faraon, și anume căpetenia străjerilor.

Chapter 38

¹În vremea aceea, Iuda a părșit pe frații săi, și a tras la un om din Adulam, numit Hira. ²Acolo, Iuda a văzut pe fata unui Cananit, numită Ua; a luat-o de nevastă, și s'a culcat cu ea. ³Ea a rămas însărcinată, și a născut un fiu, pe care l-a numit Er. ⁴A rămas iar însărcinată, și a mai născut un fiu, căruia i-a pus numele Onan. ⁵A mai născut iar un fiu, căruia i-a pus numele Ela; Iuda era la Cizib, când a născut ea. ⁶Iuda a luat întâiului său născut Er, o nevastă numită Tamar. ⁷Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului; și Domnul l-a omorât. ⁸Atunci Iuda a zis lui Onan: „Du-te la nevasta fratelui tău, ia-o de nevastă, ca cumnat, și ridică sămânță fratelui tău.”
⁹Onan, tiind că sămânța aceasta n'are să fie a lui, vărsa sămânța pe pământ ori de câte ori se culca cu nevasta fratelui său, ca să nu dea sămânță fratelui său. ¹⁰Cefcea el n'a plăcut Domnului, care l-a omorât și pe el. ¹¹Atunci Iuda a zis norei sale Tamar: „Rămâi văduvă în casa tatălui tău, până va crește fiul meu Ela.” Zicea așa ca să nu moară și Ela ca frații lui. Tamar s'a dus, și a locuit în casa tatălui ei. ¹²Au trecut multe zile, și fata lui Ua, nevasta lui Iuda, a murit. După ce au trecut zilele de jale, Iuda s'a suit la Timna, la cei ce-i tundeau oile, el și prietenul său Hira, Adulamitul. ¹³Au dat de veste Tamarei despre lucrul acesta, și i-au zis: „Iată că socru-tău se suie la Timna, ca să-i tunde oile.”
¹⁴Atunci ea și-a lepdat hainele de văduvă, s'a acoperit cu o mărhamă, s'a îmbrăcat în alte haine, și a ezuit jos la intrarea în Enaim, pe drumul care duce la Timna; căci vedea că Ela se făcuse mare, și ea nu-i fusese dat de nevastă. ¹⁵Iuda a văzut-o, și a luat-o drept curvă, pentru că și-a acoperit fața. ¹⁶S'a abătut la ea din drum, și a zis: „Lasă-mă să mă culc cu tine!” Căci n'a cunoscut-o că era noru-sa. Ea a zis: „Ce-mi

dai ca s te culci cu mine?` 17El a r spus: „Am s - i trimet un ied din turma mea.` Ea a zis: „Îmi dai un z log, pîn îl vei trimete?` 18El a r spus: „Ce z log s - i dau?` Ea a zis: „Inelul t u, lan ul t u, i toiagul pe care -l ai în mân .` El i le -a dat. Apoi s'a culcat cu ea; i ea a r mas îns rcinat dela el. 19Ea s'a sculat, i a plecat; i -a scos mahrama i s'a îmbr cat iar în hainele de v duv . 20Iuda a trimes iedul prin prietenul s u Adulamitul, ca s scoat z logul din mânile femeii. Dar acesta n'a g sit -o. 21A întrebat pe oamenii locului, i a zis: „Unde este curva aceea, care st tea aici la Enaim, pe drum?` Ei au r spus: „N'a fost nici o curv aici.` 22Adulamitul s'a întors la Iuda, i i -a spus: „N'am g sit -o; i chiar oamenii de acolo au zis: „N'a fost nici o curv aici.` 23Iuda a zis: „in ce a luat, numai s nu ne facem de râs. Iat , am trimes iedul acesta, i n'ai g sit -o.` 24Cam dup trei luni, au venit i au spus lui Iuda: „Tamar, noru-ta, a curvit, i a r mas chiar îns rcinat în urma curvirii ei.` i Iuda a zis: „Scoate i -o afar ca s fie ars .` 25Dup ce au scos -o afar , ea a trimes s spun socrului s u: „Dela omul acela, ale cui sînt lucrurile acestea, am r mas eu îns rcinat ; vezi, te rog, al cui este inelul acesta, lan urile acestea, i toiagul acesta.` 26Iuda le -a cunoscut, i a zis: „Ea este mai pu in vinovat decît mine, fiindc n'am dat -o de nevast fiului meu ela.` i nu s'a mai împreunat cu ea deatunci. 27Cînd i -a venit vremea s nasc , iat c în pîntecele ei erau doi gemeni. 28 i în timpul na terii, unul a scos mîna înainte; moa a i -a apucat mîna, i a legat -o cu un fir ro , zicînd: „Acesta a ie it cel dintîi.` 29Dar el a tras mîna înapoi, i a ie it frate-s u. Atunci moa a a zis: „Ce sp rtur ai f cut!` De aceea i -a pus numele Pere (Sp rtur). 30În urm a ie it fratele lui, care avea firul ro la mân ; de aceea i-au pus numele Zerah (C r miziu). Iosif în Egipt.

Chapter 39

1Iosif a fost dus în Egipt; i Potifar, dreg torul lui Faraon, c petenia str jerilor, un Egiptean, l -a cump rat dela Ismaeli ii cari -l aduseser acolo. 2Domnul a fost cu Iosif, a a c toate îi mergeau bine; el locuia în casa st pînului s u, Egipteanul. 3St pînul lui a v zut c Domnul era cu el, i c Domnul f cea s -i mearg bine ori dece se apuca. 4Iosif a c p tat mare trecere înaintea st pînului s u, care l -a luat în slujba lui, l -a pus mai mare peste casa lui, i i -a încredin at tot ce avea. 5De îndat ce Potifar l -a pus mai mare peste casa lui i peste tot ce avea, Domnul a binecuvîntat casa Egipteanului, din pricina lui Iosif; i binecuvîntarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acas , fie la cîmp. 6Egipteanul a l sat pe mânile lui Iosif tot ce avea, i n'avea alt grij decît s m nînce i s bea. Dar Iosif era frumos la statur , i pl cut la chip. 7Dup cît va vreme, s'a întîmplat c nevasta st pînului s u a pus ochii pe Iosif, i a zis: „Culc -te cu mine!` 8El n'a voit, i a zis nevastei st pînului s u: „Vezi c st pînul meu nu-mi cere socoteala de nimic din cas , i mi -a dat pe mân tot ce are. 9El nu este mai mare decît mine în casa aceasta, i nu mi -a oprit nimic, afar de tine, pentruc e ti nevasta lui. Cum a putea s fac eu un r u atît de mare i s p c tuiesc împotriva lui Dumnezeu?` 10M car c ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n'a voit s se culce i s se împreune cu ea. 11Într'o zi, cînd intrase în cas , ca s - i fac lucrul, i cînd nu era acolo nici unul din oamenii casei, 12ea l -a

apucat de hain , zicînd: „Culc -te cu mine!“ El i -a l sat haina în mân , i a fugit afar din cas .
¹³Cînd a v zut ea c -i l sase haina în mân , i fugise afar , ¹⁴a chemat oamenii din cas , i le -a zis:
 „Vede i, ne -a adus un Evreu ca s - i bat joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca s se culce cu
 mine, dar eu am ipat în gura mare. ¹⁵i, cînd a v zut c ridic glasul i strig, i -a l sat haina lîng
 mine i a fugit afar .`` ¹⁶i a pus haina lui Iosif lîng ea pîn s'a întors acas st pînul lui. ¹⁷Atunci i
 -a vorbit astfel: „Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca s - i bat joc de mine.
¹⁸i cum am ridicat glasul i am ipat, i -a l sat haina lîng mine, i a fugit afar .`` ¹⁹Dup ce a auzit
 cuvintele nevestei sale, care -i zicea: „Iat ce mi -a f cut robul t u,`` st pînul lui Iosif s'a mîniat foarte
 tare. ²⁰A luat pe Iosif, i l -a aruncat în temni în locul unde erau închi i întemni a ii împ ratului;
 i astfel Iosif a stat acolo, în temni . ²¹Domnul a fost cu Iosif, i i -a întins bun tatea peste el. L -a
 f cut s capete trecere înaintea mai marelui temni ei. ²²i mai marele temni ei a pus subt privegherea
 lui pe to i întemni a ii cari erau în temni . i nimic nu se f cea acolo decît prin el. ²³Mai marele
 temni ei nu se mai îngrijea de nimic din ce avea Iosif în mân , pentruc Domnul era cu el. i Domnul
 îi d dea izbînd în tot ce f cea.

Chapter 40

¹Dup cît va vreme, s'a întîmplat c paharnicul i pitarul împ ratului Egiptului au sup rat pe
 st pînul lor, împ ratul Egiptului. ²Faraon s'a mîniat pe cei doi dreg tori ai s i: pe mai marele
 paharnicilor i pe mai marele pitarilor. ³i i -a pus subt paz în casa c peteniei str jerilor, în temni ,
 în locul unde fusese închis Iosif. ⁴C petenia str jerilor i -a pus subt privegherea lui Iosif, care f cea
 de slujb lîng ei; i au stat mai mult vreme în temni . ⁵Paharnicul i pitarul împ ratului Egiptului,
 cari erau închi i în temni , au visat într'o noapte amîndoi cîte un vis, i anume fiecare cîte un vis,
 care putea s capete o t l m cire deosebit . ⁶Iosif, cînd a venit diminea a la ei, s'a uitat la ei; i i -a
 v zut tri ti. ⁷Atunci a întrebat pe dreg torii lui Faraon, cari erau cu el în temni a st pînului s u, i le
 -a zis: „Pentru ce ave i o fa a a de posomorît azi?“ ⁸Ei i-au r spus: „Am visat un vis, i nu este
 nimeni care s -l t l m ceasc .`` Iosif le -a zis: „T l m cirile sînt ale lui Dumnezeu. Istorisi i-mi dar
 visul vostru.`` ⁹Mai marele paharnicilor i -a istorisit lui Iosif visul, i i -a zis: „În visul meu, se
 f cea c înaintea mea era o vi . ¹⁰Vi a aceasta avea trei ml di e. Cînd a început s dea l stari, i s'a
 deschis floarea, i ciorchinele au f cut struguri cop i. ¹¹Paharul lui Faraon era în mîna mea. Eu am
 luat strugurii, i-am stors în paharul lui Faraon, i am pus paharul în mîna lui Faraon.`` ¹²Iosif i -a
 zis: „Iat tîl m cirea visului. Cele trei ml di e sînt trei zile. ¹³Peste trei zile Faraon te va scoate din
 temni , te va pune iar în slujba ta, i vei pune iar paharul în mîna lui Faraon, cum obicinui ai mai
 înainte, cînd erai paharnicul lui. ¹⁴Dar adu- i aminte i de mine, cînd vei fi fericit, i arat , rogu-te,
 bun tate fa de mine; pune o vorb bun pentru mine la Faraon, i scoate-m din casa aceasta. ¹⁵C ci
 am fost luat cu sila din ara Evreilor, i chiar aici n'am f cut nimic ca s fiu aruncat în temni .``
¹⁶Mai marele pitarilor, v zînd c Iosif d duse o t l m cire îmbucur toare, a zis: „Iat , i în visul meu,

se făcea că port trei couri cu pâine albă pe capul meu. ¹⁷În corul de deasupra de tot erau tot felul de bucate pentru Faraon: prăjituri coapte în cuptor; și prăjiturile mâncau din corul care era deasupra de tot pe capul meu. ¹⁸Iosif a răspuns, și a zis: „Iată -i tîm cirea. Cele trei couri sînt trei zile. ¹⁹Peste trei zile, Faraon îți va lua capul, te va spînzura de un lemn, și carnea îți -o vor mânca prăjiturile. ²⁰A treia zi, era ziua nașterii lui Faraon. El a dat un ospăț tuturor slujitorilor și; și a scos afară din temnițe pe mai marele paharnicilor și pe mai marele pitarilor, în fața slujitorilor și: ²¹pe mai marele paharnicilor l-a pus iar în slujba lui de paharnic, ca să pun paharul în mîna lui Faraon; ²²iar pe mai marele pitarilor l-a spînzurat, după tîm cirea pe care le -o dăduse Iosif. ²³Mai marele paharnicilor nu s'a mai gîndit îns la Iosif. L-a uitat.

Chapter 41

¹Dup doi ani, Faraon a visat un vis. I se parea că stătea lângă rîu (Nil). ²și iată că apte vaci frumoase la vedere și grase la trup s'au suit din rîu, și au început să pască prin mlațini. ³Dup ele s'au mai suit din rîu alte apte vaci urîte la vedere și slabe la trup, și s'au aezat lângă ele pe marginea rîului. ⁴Vacile urîte la vedere și slabe la trup au mîncat pe cele apte vaci frumoase la vedere și grase la trup. și Faraon s'a trezit. ⁵A adormit din nou, și a visat un al doilea vis. Se făcea că apte spice de grâu grase și frumoase au crescut pe același pai. ⁶și după ele au răsar alte apte spice slabe și arse de vîntul de răsar. ⁷Spicele slabe au înghițit pe cele apte spice grase și pline. și Faraon s'a trezit. Iată visul. ⁸Dimineața, Faraon s'a turburat, și a trimis să cheme pe toți magii și pe toți înțelepții Egiptului. Le -a istorisit visurile lui. Dar nimeni n'a putut să le tîmcească lui Faraon. ⁹Atunci mai marele paharnicilor a luat cuvîntul, și a zis lui Faraon: „Mi-aduc aminte astăzi de greala mea. ¹⁰Faraon se mîniase pe slujitorii lui; și măruncase în temnițe, în casa căpeteniei străjerilor, pe mine și pe mai marele pitarilor. ¹¹Amîndoi am visat cîte un vis în aceeași noapte; și anume, fiecare din noi a visat un vis, care a primit o tîm cire deosebită. ¹²Era acolo cu noi un tînăr Evreu, rob al căpeteniei străjerilor. I-am istorisit visurile noastre, și el ni le -a tîm cit, și ne -a spus întocmai ce înseamnă visul fiecăruia. ¹³Lucrurile s'au întîmplat întocmai după tîm cirea pe care ne -o dăduse el. Pe mine Faraon m'a pus iar în slujba mea, iar pe mai marele pitarilor l-a spînzurat. ¹⁴Faraon a trimis să cheme pe Iosif. L-au scos în grabă din temnițe. Iosif s'a ras, și -a schimbat hainele, și s'a dus la Faraon. ¹⁵Faraon a zis lui Iosif: „Am visat un vis. Nimeni nu l-a putut tîm ci; și am aflat că tu tîm ce îți un vis, îndată după ce l-ai auzit. ¹⁶Iosif a răspuns lui Faraon: „Nu eu! Dumnezeu este Acela care va da un răspuns prielnic lui Faraon! ¹⁷Faraon a început să istorisească atunci lui Iosif: „În visul meu, se făcea că stăteam pe malul rîului. ¹⁸și deodată apte vaci grase la trup și frumoase la chip s'au suit din rîu, și au început să pască prin mlațini. ¹⁹Dup ele s'au suit alte apte vaci, slabe, foarte urîte la chip, și sfrijite: n'am mai văzut altele așa de urîte în toată țara Egiptului. ²⁰Vacile cele sfrijite și slabe au mîncat pe cele apte vaci dintîi, cari erau grase. ²¹Le-au înghițit, fără să se poată cunoaște că intraser în pîntecele lor; ba încă înfășiarea lor era tot așa de urîtă ca mai înainte. și m'am de teptat. ²²Am mai

vzut în vis apte spice pline i frumoase, cari cre teau pe acela pai. ²³ i dup ele au r s rit apte spice goale, slabe, arse de vîntul de r s rit. ²⁴Spicele slabe au înghi it pe cele apte spice frumoase. Am spus aceste lucruri magilor, dar nimeni nu mi le -a putut tîlmaçi.`` ²⁵Iosif a zis lui Faraon: „Ce a visat Faraon însemneaz un singur lucru: Dumnezeu a ar tat mai dinainte lui Faraon ce are s fac . ²⁶Cele apte vaci frumoase înseamn apte ani; i cele apte spice frumoase înseamn apte ani: este un singur vis. ²⁷Cele apte vaci sfrijite i urîte, cari se suiau dup cele dintîi, înseamn apte ani; i cele apte spice goale, arse de vîntul de r s rit, vor fi apte ani de foamete. ²⁸Astfel, dup cum am spus lui Faraon, Dumnezeu a ar tat lui Faraon, ce are s fac . ²⁹Iat , vor fi apte ani de mare bel ug în toat ara Egiptului. ³⁰Dup ei vor veni apte ani de foamete, a a c se va uita tot bel ugul acesta în ara Egiptului, i foametea va topi ara. ³¹Foametea aceasta care va urma va fi a a de mare c nu se va mai cunoa te bel ugul în ar . ³²Cît prive te faptul c Faraon a visat visul de dou ori, înseamn c lucrul este hot rît din partea lui Dumnezeu, i c Dumnezeu se va gr bi s -l aduc la îndeplinire. ³³Acum, Faraon s aleag un om priceput i în elept, i s -l pun în fruntea rii Egiptului. ³⁴Faraon s pun prefec i în ar , ca s ridice o cincime din roadele Egiptului în timpul celor apte ani de bel ug. ³⁵S se strîng toate bucatele din ace ti ani buni cari au s vîn ; s se fac , la îndemîna lui Faraon, gr mezi de grîu, provizii în cet i, i s le p zeasc . ³⁶Bucatele acestea vor fi provizia rii, pentru cei apte ani de foamete, cari vor veni în ara Egiptului, pentruca ara s nu fie pr p dit de foamete.`` ³⁷Cuvintele acestea au pl cut lui Faraon i tuturor slujitorilor lui. ³⁸ i Faraon a zis slujitorilor s i: „Am putea noi oare s g sim un om ca acesta, care s aib în el Duhul lui Dumnezeu?`` ³⁹ i Faraon a zis lui Iosif: „Fiindc Dumnezeu i -a f cut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care s fie atît de priceput i atît de în elept ca tine. ⁴⁰Te pun mai mare peste casa mea, i tot poporul meu va asculta de poruncile tale. Numai scaunul meu de domnie m va ridica mai pe sus de tine.`` ⁴¹Faraon a zis lui Iosif: „Uite, î i dau st pînire peste toat ara Egiptului.`` ⁴²Faraon i -a scos inelul din deget, i l -a pus în degetul lui Iosif; l -a îmbr cat cu haine de în sub ire, i i -a pus un lan de aur la gît. ⁴³L -a suit în carul care venea dup al lui, i strigau înaintea lui: „În genunchi!`` Astfel i -a dat Faraon st pînire peste toat ara Egiptului. ⁴⁴ i a mai zis lui Iosif: „Eu sînt Faraon! Dar f r tine nimeni nu va ridica mîna nici piciorul în toat ara Egiptului.`` ⁴⁵Faraon a pus lui Iosif numele: afnat-Paeneah (Descoperitor de taine), i i -a dat de nevast pe Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. i Iosif a pornit s cerceteze ara Egiptului. ⁴⁶Iosif era în vîrst de treizeci de ani cînd s'a înf i at înaintea lui Faraon, împ ratul Egiptului, i a plecat de la Faraon i a str b tut toat ara Egiptului. ⁴⁷În timpul celor apte ani de rod, p mîntul a dat bucate din bel ug. ⁴⁸Iosif a strîns toate bucatele din ace ti apte ani de bel ug în ara Egiptului. A f cut provizii în cet i, punînd în fiecare cetate bucatele de pe cîmpul de primprejur. ⁴⁹Iosif a strîns grîu, ca nisipul m rii, atît de mult, c au încetat s -l mai m soare, pentru c era f r m sur . ⁵⁰Înaintea anilor de foamete, i s'au n scut lui Iosif doi fii, pe care i -a n scut Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. ⁵¹Iosif a pus întîiului n scut numele Manase (Uitare); „c ci``, a zis el, „Dumnezeu m'a f cut s uit toate necazurile mele i toat casa tat lui meu.`` ⁵² i celui de al doilea i -a pus numele Efraim (Rodire); „c ci``, a zis el, „Dumnezeu m'a f cut roditor în ara întrist rii mele.`` ⁵³Cei apte ani de bel ug cari au fost în ara Egiptului, au trecut. ⁵⁴ i au

început să vin cei apte ani de foamete, așa cum vestise Iosif. În toate țările era foamete; dar în toată țara Egiptului era pâine. ⁵⁵Când a flămânzit, în sfârșit, toată țara Egiptului, poporul a strigat la Faraon să-i dea pâine. Faraon a spus tuturor Egiptenilor: „Duceți-vă la Iosif, și faceți ce vă va spune el.” ⁵⁶Foametea bîntuia în toată țara. Iosif a deschis toate locurile cu provizii, și a vîndut grâu Egiptenilor. Foametea creștea din ce în ce mai mult în țara Egiptului. ⁵⁷Și din toate țările venea lumea în Egipt, ca să cumpere grâu de la Iosif; și în toate țările era foamete mare.

Chapter 42

¹Când a auzit Iacov că este grâu în Egipt, a zis fiilor săi: „Pentru ce stați și vă uitați unii la alții?” ²Și a zis: „Iată, vă aud că este grâu în Egipt; pogoriți-vă, și cumpărați-ne grâu de acolo, ca să trăim și să nu murim.” ³Zece frați ai lui Iosif s-au pogorât în Egipt, ca să cumpere grâu. ⁴Iacov n'a trimis cu ei pe Beniamin, fratele lui Iosif, de teamă să nu se întâmple vreo nenorocire. ⁵Fiii lui Israel au venit să cumpere și ei grâu, împreună cu cei ce veneau pentru același lucru; și în Canaan era foamete. ⁶Iosif era mai mare în țară; el vindea grâu la tot poporul din țară. Frații lui Iosif au venit, și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui. ⁷Iosif, cum a văzut pe frații săi, și-l-a cunoscut; dar s'a făcut ca să nu-l recunoască, și le-a vorbit aspru, și le-a zis: „De unde veniți?” Ei au răspuns: „Venim din țara Canaan, ca să cumpărăm merinde.” ⁸Iosif a cunoscut pe frații săi, dar ei nu-l-au cunoscut. ⁹Iosif și-l-a adus aminte de visurile, pe cari le visase cu privire la ei, și le-a zis: „Voi știți iscoade; așa și venit numai ca să cercetați locurile slabe ale țării.” ¹⁰Ei și-au răspuns: „Nu, domnul meu; robii tăi au venit să cumpere hrană.” ¹¹Noi totuși suntem fiii aceluiașom; suntem oameni de treabă, robii tăi nu sunt iscoade.” ¹²El le-a zis: „Ba nu; așa și venit să cercetați locurile slabe ale țării.” ¹³Ei au răspuns: „Noi, robii tăi, suntem doisprezece frați, fiii ai aceluiașom, din țara Canaan; și iată, cel mai tânăr este azi cu tatăl nostru, iar unul nu mai este în viață.” ¹⁴Iosif le-a zis: „Vă am spus că știți iscoade.” ¹⁵Iată cum veți fi încercați. Pe viața lui Faraon că nu veți ieși de aici pînă nu va veni fratele vostru cel tânăr! ¹⁶Trimeteți pe unul din voi să aducă pe fratele vostru; iar voi, rămîneți la oarecî. Cuvintele voastre vor fi puse astfel la încercare, și voi știți dacă adevărul este cu voi sau nu; altfel, pe viața lui Faraon că știți și niște iscoade.” ¹⁷Și și-l-a aruncat pe toți, trei zile în temniță. ¹⁸A treia zi, Iosif le-a zis: „Faceți lucrul acesta, și veți trăi. Eu mă tem de Dumnezeu! ¹⁹Dacă știți oameni de treabă, sărămîni unul din frații voștri închiși în temnița voastră; iar ceilalți plecați, luați grâu ca să vă hrăniți familiile, ²⁰și aduceți-mi pe fratele vostru cel tânăr, pentru că vorbele voastre s'au puse astfel la încercare și s'au scapă de moarte.” ²¹Și au zis atunci unul către altul: „Da; am fost vinovați față de fratele nostru; și căci am văzut neliniștea sufletului lui, cînd ne ruga, și nu-l-am ascultat! Pentru aceea vine peste noi necazul acesta.” ²²Ruben a luat cuvîntul, și le-a zis: „Nu vă spuneam eu să nu faceți o astfel de nelegiuire față de biatac acesta?” Dar n'a ascultat. Acum iată că ni se cere socoteală pentru sîngele lui.” ²³Ei nu tăiau că Iosif îi înșelase, și că vorbea cu ei printr'un tîlmaci. ²⁴Iosif a plecat la o parte de la ei, ca să plîngă. În urmă s'a întors, și le-a vorbit; apoi a luat dintre ei pe Simeon, și a pus să-l lege cu lanuri

în fa a lor. ²⁵Iosif a poruncit s li se umple sacii cu grâu, s pun argintul fiec ruia în sacul lui, i s li se dea merinde pentru drum. i a a s'a f cut. ²⁶Ei i-au înc rcat grâul pe m gari, i au plecat. ²⁷Unul din ei i -a deschis sacul ca s dea nutre m garului în locul unde au mas peste noapte. A v zut argintul la gura sacului, ²⁸i a zis fra ilor s i: „Argintul meu mi s'a dat înapoi, i iat -l în sacul meu.” Atunci li s'a t iat inima; i au zis unul altuia, tremurând: „Ce ne -a f cut Dumnezeu?” ²⁹S'au întors la tat l lor Iacov, în ara Canaan, i i-au istorisit tot ce li se întâmplase. Ei au zis: ³⁰„Omul acela, care este domnul rii, ne -a vorbit aspru, i ne -a luat drept iscoade. ³¹Noi i-am spus: „Sîntem oameni de treab , nu sîntem iscoade. ³²Sîntem doisprezece fra i, fii ai tat lui nostru; unul nu mai este, i cel mai tîn r este azi cu tat l nostru în ara Canaan.” ³³i omul acela, care este domnul rii, ne -a zis: „Iat cum voi cunoa te dac sînte i oameni de treab . L sa i la mine pe unul din fra ii vo tri, lua i merinde pentru familiile voastre, pleca i, ³⁴i aduce i-mi pe fratele vostru cel tîn r. Voi ti astfel c nu sînte i iscoade, ci sînte i oameni de treab ; apoi v voi da înapoi pe fratele vostru, i ve i putea s str bate i ara în voie.” ³⁵Cînd i-au golit sacii, iat c leg tura cu argintul fiec ruia era în sacul lui. Ei i tat l lor au v zut leg turile cu argintul, i s'au temut. ³⁶Tat l lor Iacov le -a zis: „Voi m lipsi i de copii: Iosif nu mai este, Simeon nu mai este, i voi i s lua i i pe Benjamin. Toate acestea pe mine m lovesc!” ³⁷Ruben a zis tat lui s u: „S -mi omori pe amîndoi fiii mei, dac nu- i voi aduce înapoi pe Benjamin; d -l în mîna mea, i i -l voi aduce înapoi.” ³⁸Iacov a zis: „Fiul meu nu se poate pogorî împreun cu voi; c ci fratele lui a murit, i el a r mas singur; dac i s'ar întîmpla vreo nenorocire în c l toria pe care o face i, cu durere îmi ve i pogorî perii mei cei albi în locuin a mor ilor.”

Chapter 43

¹Foametea bîntuia greu în ar . ²Cînd au ispr vit de mîncat grâul, pe care -l aduseser din Egipt, Iacov a zis fiilor s i: „Duce i-v iar , i cump ra i-ne ceva merinde.” ³Iuda i -a r spus: „Omul acela ne -a spus curat: „S nu-mi mai vede i fa a, dac fratele vostru nu va fi cu voi.” ⁴Dac vrei deci s trime i pe fratele nostru cu noi, ne vom pogorî, i- i vom cump ra merinde. ⁵Dar dac nu vrei s -l trime i, nu ne vom pogorî, c ci omul acela ne -a spus: „S nu-mi mai vede i fa a, dac fratele vostru nu va fi cu voi!” ⁶Israel a zis atunci: „Pentru ce mi-a i f cut un astfel de r u, i a i spus omului aceluia c mai ave i un frate?” ⁷Ei au r spus: „Omul acela ne -a întrebat despre noi i familia noastr , i a zis: „Mai tr ie te tat l vostru? Mai ave i vreun frate?” i noi am r spus la întreb rile acestea. Puteam noi s tim c are s zic : „Aduce i pe fratele vostru?” ⁸Iuda a zis tat lui s u Israel: „Trimete copilul cu mine, ca s ne scul m i s plec m, i vom tr i i nu vom muri, noi, tu i copiii no tri. ⁹R spund eu pentru el; ai s -l ceri înapoi din mîna mea. Dac nu -l voi aduce înapoi la tine, i dac nu -l voi pune înaintea ta, vinovat s fiu fa de tine pentru totdeauna. ¹⁰C ci dac n'am mai fi z bovit, de dou ori ne-am fi întors pîn acum.” ¹¹Israel, tat l lor, le -a zis: „Fiindc trebuie, face i a a. Lua i-v în saci ceva din cele mai bune roade ale rii, ca s duce i un dar omului aceluia, i

anume: pu in leac alin tor, i pu in miere, mirodenii, smirn , fisticuri i migdale. ¹²Lua i cu voi argint îndoit, i duce i înapoi argintul, pe care vi -l puseser la gura sacilor: poate c a fost o gre eal .
¹³Lua i i pe fratele vostru, scula i-v i întoarce i-v la omul acela. ¹⁴Dumnezeul Cel Atotputernic s v fac s c p ta i trecere înaintea omului aceluia, i s lase s se întoarc împreun cu voi pe celalt frate al vostru i pe Benjamin! Iar eu, dac trebuie s fiu lipsit de copiii mei, lipsit s fiu!`` ¹⁵Au luat darul; au luat cu ei argint îndoit, precum i pe Benjamin; s'au sculat, s'au pogorît în Egipt, i s'au înf i at înaintea lui Iosif. ¹⁶Cum a v zut Iosif pe Benjamin cu ei, a zis economului s u: „Bag pe oamenii ace tia în cas , taie vite i g te te; c ci oamenii ace tia au s m nînce cu mine la ameaz .``
¹⁷Omul acela a f cut ce -i poruncise Iosif, i a dus pe oamenii aceia în casa lui Iosif. ¹⁸Ei s'au temut cînd au v zut c -i bag în casa lui Iosif, i au zis: „Ne bag înl untru din pricina argintului pus în sacii no tri data trecut ; vor s se n pusteasc peste noi, ca s ne ia robi, i s pun mîna pe m garii no tri.`` ¹⁹S'au apropiat de economul casei lui Iosif, i au intrat în vorb cu el la u a casei; ²⁰i au zis: „Domnule, noi ne-am mai pogorît odat aici, ca s cump r m merinde. ²¹Apoi, cînd am ajuns la locul unde trebuia s r mînem peste noapte, ne-am deschis sacii; i iat c argintul fiec ruia era la gura sacului s u, argintul nostru, dup greutatea lui: i l-am adus înapoi cu noi. ²²Am adus i alt argint, ca s cump r m merinde. Nu tim cine a pus argintul în sacii no tri.`` ²³Economul a r spus: „Fi i pe pace! Nu v teme i de nimic. Dumnezeul vostru, Dumnezeul tat lui vostru, v'a pus pe ascuns o comoar în saci. Argintul vostru a trecut prin mînil mele.`` i le -a adus i pe Simeon. ²⁴Omul acesta i -a b gat în casa lui Iosif; le -a dat ap de i-au sp lat picioarele; a dat i nutre m garilor lor. ²⁵Ei i-au preg tit darul pîn la venirea lui Iosif, la ameaz ; c ci aflaser c au s m nînce la el. ²⁶Cînd a ajuns Iosif acas , i-au dat darul, pe care i -l aduseser , i s'au aruncat cu fa a la p mînt înaintea lui. ²⁷El i -a întrebat de s n tate; i a zis: „B trînul vostru tat , de care a i vorbit, este s n tos? Mai tr ie te?``
²⁸Ei au r spus: „Robul t u, tat l nostru, este s n tos; tr ie te înc ``. i s'au plecat i s'au aruncat cu fa a la p mînt. ²⁹Iosif a ridicat ochii; i, aruncînd o privire spre frate-s u Benjamin, fiul mamei sale, a zis: „Acesta este fratele vostru cel tîn r, despre care mi-a i vorbit?`` i a ad ugat: „Dumnezeu s aib mil de tine, fiule!`` ³⁰Iosif a ispr vit repede, c ci i se rupea inima pentru fratele s u, i sim ea nevoie s plîng ; a intrat de grab într'o odaie, i a plîns acolo. ³¹Dup ce s'a sp lat pe fa , a ie it din odaie; i, silindu-se s se st pîneasc , a zis: „Aduce i de mîncare!`` ³²Au adus de mîncare lui Iosif deoparte, i fra ilor lui de o parte; Egiptenilor, cari mînceau cu el, le-au adus deasemenea mîncare de o parte; c ci Egiptenii nu puteau s m nînce cu Evreii, fiindc lucrul acesta pentru ei este o urcîiune. ³³Fra îi lui Iosif s'au a ezat la mas în fa a lui: dela întîiul n scut, dup dreptul lui de întîi n scut, i pîn la cel mai tîn r, a eza i dup vîrst ; i se uitau unii la al ii cu mirare. ³⁴Iosif a pus s le dea din bucatele cari erau înaintea lui; iar Benjamin a c p tat de cinci ori mai mult decît ceilal i. i au b ut, i s'au veselit împreun cu el.

Chapter 44

¹Iosif a dat urm toarea porunc economului casei lui: „Umple cu merinde sacii oamenilor acestora, cît vor putea s duc , i pune argintul fiec ruia la gura sacului s u. ²S pui i paharul meu, paharul de argint, la gura sacului celui mai tîn r, împreun cu argintul convenit pentru pre ul grîului lui``. Economul a f cut cum îi poruncise Iosif. ³Diminea a, cum s'a cr pat de ziu , au dat drumul oamenilor acestora împreun cu m garii lor. ⁴Dar abia ie iser din cetate, i nu se dep rtaser deloc de ea, cînd Iosif a zis economului s u: „Scoal -te, alearg dup oamenii aceia; i, cînd îi vei ajunge, s le spui: „Pentru ce a i r spl tit binele cu r u? ⁵De ce a i furat paharul din care bea domnul meu, i de care se sluje te pentru ghicit? R u a i f cut c v'a i purtat astfel.`` ⁶Economul i -a ajuns, i le -a spus aceste cuvinte. ⁷Ei i-au r spus: „Domnule, pentru ce vorbe ti astfel? S fereasc Dumnezeu pe robii t i s fi s vîr it o asemenea fapt ! ⁸Iat , noi i-am adus din ara Canaanului argintul, pe care l-am g sit la gura sacilor no tri; cum am fi putut s fur m argint sau aur din casa domnului t u? ⁹S moar acela dintre robii t i la care se va g si paharul, i noi în ine s fim robi ai domnului nostru!`` ¹⁰El a zis: „Fie dup cuvintele voastre! Acela la care se va g si paharul, s fie robul meu; iar voi ve i fi nevinova i.`` ¹¹Îndat , i -a pogorît fiecare sacul la p mînt. Fiecare i -a deschis sacul. ¹²Economul i -a scotocit, începînd cu cel mai în vîrst i sfîr ind cu cel mai tîn r; i paharul a fost g sit în sacul lui Beniamin. ¹³Ei i-au rupt hainele, i -a înc reat fiecare m garul, i s'au întors în cetate. ¹⁴Iuda i fra ii lui au ajuns la casa lui Iosif, pe cînd era el înc acolo, i s'au aruncat cu fa a la p mînt înaintea lui. ¹⁵Iosif le -a zis: „Ce fapt a i f cut? Nu ti i c un om ca mine are putere s ghiceasc ?`` ¹⁶Iuda a r spus: „Ce s mai spunem domnului nostru? Cum s mai vorbim? Cum s ne mai îndrept im?`` Dumnezeu a dat pe fa nelegiuirea robilor t i. Iat -ne robi ai domnului nostru: noi, i acela la care s'a g sit paharul.`` ¹⁷Dar Iosif a zis: „S m fereasc Dumnezeu s fac a a ceva! Omul la care s'a g sit paharul, va fi robul meu; dar voi, sui i-v înapoi în pace la tat l vostru.`` ¹⁸Atunci Iuda s'a apropiat de Iosif, i a zis: „Te rog, domnul meu, d voie robului t u s spun o vorb domnului meu, i s nu te mîinii pe robul t u! C ci tu e ti ca Faraon. ¹⁹Domnul meu a întrebat pe robii s i, zicînd: „Mai tr e te tat l vostru, i mai ave i vreun frate?`` ²⁰Noi am r spus domnului meu: „Avem un tat b trîn, i un frate tîn r, copil f cut la b trîne a lui; b iatul acesta avea un frate care a murit, i care era dela aceea mam ; el a r mas singur, i tat l lui îl iube te.`` ²¹Tu ai spus robilor t i: „Aduce i -l la mine ca s -l v d cu ochii mei.`` ²²Noi am r spus domnului meu: „B iatul nu poate p r si pe tat l s u; dac -l va p r si, tat l s u are s moar .`` ²³Tu ai spus robilor t i: „Dac nu se va pogorî i fratele vostru împreun cu voi, s nu-mi mai vede i fa a.`` ²⁴Cînd ne-am suit la tat l meu, robul t u, i-am spus cuvintele domnului meu. ²⁵Tat l nostru a zis: „Duce i-v iar s ne cump ra i ceva merinde.`` ²⁶Noi am r spus: „Nu putem s ne ducem; dar dac fratele nostru cel tîn r va fi cu noi, ne vom duce; c ci nu putem vedea fa a omului aceuia, de cît dac fratele nostru cel tîn r va fi cu noi.`` ²⁷Robul t u, tat l nostru, ne -a zis: „Voi ti i c nevast -mea mi -a n scut doi fii. ²⁸Unul a ie it dela mine, i cred c a fost sfî iat negre it de fiare, c ci nu l-am mai v zut pîn ast zi. ²⁹Dac -mi mai lua i i pe acesta, i i se va întîmpla vreo nenorocire, cu durere îmi ve i pogorî b trîne ele în locuin a mor ilor.`` ³⁰Acum, dac m voi întoarce la robul t u, tat l meu, f r s avem cu noi b iatul de sufletul c ruia este nedeslipit sufletul lui, ³¹el are s moar , cînd va vedea c b iatul nu este; i robii t i vor pogorî cu

durere în locuința morților bătăniele robului tău, tatăl nostru. ³²Căci robul tău s-a pus pe lângă copil, și a zis tatălui meu: „Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, vinovat să fiu pentru totdeauna față de tatăl meu.” ³³Îngăduie, dar, te rog, robului tău să rămân în locul bătăniei, ca rob al domnului meu; iar bătăniea să se suie înapoi cu frații și. ³⁴Cum mă voi putea sui eu la tatăl meu, dacă bătăniea nu este cu mine? Ah! să nu văd mîhnirea tatălui meu!”

Chapter 45

¹Iosif nu s-a mai putut să pînă înaintea tuturor celor ce-l înconjurau. Și a strigat: „Scoateți afară pe toată lumea.” Și n-a mai rămas nimeni cu Iosif, cînd s-a făcut cunoscut fraților și. ²A izbucnit într'un plîns așa de tare că l-au auzit Egiptenii în casa lui Faraon. ³Iosif a zis fraților și: „Eu sînt Iosif! Mai trăiește tatăl meu?” Dar frații lui nu i-au putut răspunde, așa de încremeniți și răsunători înaintea lui. ⁴Iosif a zis fraților și: „Apropiați-vă de mine.” Și ei s-au apropiat. El a zis: „Eu sînt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vîndut ca să fie dus în Egipt. ⁵Acum, nu vă întristați și nu fiți mîhniți că m-ați vîndut ca să fiu adus aici, căci așa vă scap viața m'am trimes Dumnezeu înaintea voastră. ⁶Iată sînt doi ani decînd bîntuie foametea în țară; și încă cinci ani, nu va fi nici arătură, nici seceri. ⁷Dumnezeu m'am trimes înaintea voastră ca să vă rămân și să vă păstrez viața printr'o mare izbăvire. ⁸Așa că nu vă m'am trimes aici, ci Dumnezeu; El m'a făcut ca un tatăl al lui Faraon, să pînă peste toată casa lui, și cîrmuitorul întregii țări a Egiptului. ⁹Grăbiți-vă de vă suiți la tatăl meu, și spuneți-i: „Așa a vorbit fiul tău Iosif: „Dumnezeu m'a pus domn peste tot Egiptul; pogoară-te la mine și nu zăbovi! ¹⁰Vei locui în inutul Gosen, și vei fi lângă mine, tu, fiii tăi, și fiii fiilor tăi, oile tale și boii tăi, și tot ce este al tău. ¹¹Acolo te voi hrăni, căci vor mai fi încă cinci ani de foamete; și astfel nu vei pieri, tu, casa ta, și tot ce este al tău. ¹²Voi vedea și cu ochii voștri, și fratele meu Benjamin vede cu ochii lui că eu însumi vă vorbesc. ¹³Istoriți și tatălui meu toată slava pe care o am în Egipt, și tot ce ați văzut; și aduceți aici cît mai curînd pe tatăl meu.” ¹⁴El s'a aruncat pe gîtul fratelui său Benjamin, și a plîns; și Benjamin a plîns și el pe gîtul lui. ¹⁵A îmbrățișat de asemenea pe toți frații lui, plîngînd. După aceea, frații lui au stat de vorbă cu el. ¹⁶S'a răspîndit vestea în casa lui Faraon că au venit frații lui Iosif; lucrul acesta a plăcut lui Faraon și slujitorilor lui. ¹⁷Faraon a zis lui Iosif: „Spune fraților tăi: „Iată ce să faceți: Încercați-vă dobitoacele, și plecați în țara Canaanului; ¹⁸luați pe tatăl vostru și familiile voastre, și veniți la mine. Eu vă voi da ce este mai bun în țara Egiptului, și veți mânca grîsimea rîii. ¹⁹Ai poruncă să le spui: „Așa să faceți! Luați-vă din țara Egiptului car pentru pruncii voștri și pentru nevestele voastre; aduceți pe tatăl vostru, și veniți. ²⁰Să nu vă parura de ceea ce veți lăsa; căci tot ce este mai bun în țara Egiptului va fi pentru voi.” ²¹Fiii lui Israel au făcut așa. Iosif le-a dat car, după porunca lui Faraon; le-a dat și merinde pentru drum. ²²Le-a dat la toți haine de schimb, iar lui Benjamin i-a dat trei sute de sicli de argint și cinci haine de schimb. ²³Tatăl său i-a trimes zece mîgari încercate și cu ce era mai bun în Egipt, și zece mîgari încercate cu grâu, pînă și merinde, pentru că să aibă pe drum. ²⁴Apoi a dat drumul fraților și, cari au

plecat; i le -a zis: „S nu v certa i pe drum.”²⁵ Ei au ie it din Egipt, i au ajuns în ara Canaanului, la tat l lor Iacov. ²⁶ i i-au spus: „Iosif tot mai tr ie te, i chiar el cîrmuie te toat ara Egiptului.” Dar inima lui Iacov a r mas rece, pentru c nu -i credea. ²⁷ Cînd i-au istorisit îns tot ce le spusese Iosif, i a v zut carele pe cari le trimesese Iosif ca s -l duc , duhul tat lui lor, Iacov, s'a înviorat. ²⁸ i Israel a zis: „Destul! Fiul meu Iosif tot mai tr ie te! Vreau s m duc s -l v d înainte de moarte.”

Chapter 46

¹ Israel a plecat, cu tot ce avea. A ajuns la Beer-eba, i a adus jertfe Dumnezeului tat lui s u Isaac. ² Dumnezeu a vorbit lui Israel, într'o vedenie noaptea, i a zis: „Iacove! Iacove!” Israel a r spus: „Iat -m !” ³ i Dumnezeu a zis: „Eu sînt Dumnezeu, Dumnezeul tat lui t u. Nu te teme s te pogori în Egipt, c ci acolo te voi face s ajungi un neam mare. ⁴ Eu însumi M voi pogorî cu tine în Egipt, i Eu însumi te voi scoate iar de acolo; iar Iosif î i va închide ochii.” ⁵ Iacov a p r sit Beer-eba; i fiii lui Israel au pus pe tat l lor Iacov, cu copila ii i nevestele lor, în carele pe cari le trimesese Faraon ca s -l duc . ⁶ i-au luat i turmele i averile, pe cari le agonisiser în ara Canaanului. i Iacov s'a dus în Egipt, cu toat familia lui. ⁷ A luat cu el în Egipt pe fiii lui i pe fiii fiilor lui, pe fiicele lui i pe fiicele fiilor lui, i pe toat familia lui. ⁸ Iat numele fiilor lui Israel, cari au venit în Egipt. Iacov i fiii lui. ⁹ Întîiul n scut al lui Iacov: Ruben. ¹⁰ Fiii lui Ruben: Enoh, Palu, He ron i Carmi. ¹¹ Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin i ohar; i Saul, fiu dintr'o femeie Cananit . ¹² Fiii lui Levi: Gheron, Chehat, i Merari. - ¹³ Fiii lui Iuda: Er, Onan, ela, Pere i Zarah; dar Er i Onan au murit în ara Canaanului. Fiii lui Pere au fost: He ron i Hamul. - ¹⁴ Fiii lui Isahar: Tola, Puva, Iov i imron. - ¹⁵ Fiii lui Zabulon: Sered, Elon i Iahleel. ¹⁶ Ace tia sînt fiii, pe cari i -a n scut lui Iacov Lea în Padan-Aram, împreun cu fiic -sa Dina. Fiii i fiicele lui alc tuiau în totul treizeci i trei de in i. ¹⁷ Fiii lui Gad: ifion, Haggi, uni, E bon, Eri, Arodi i Areeli. - ¹⁸ Fiii lui A er: Imna, I va, I vi i Beria; i Serah, sora lor. i fiii lui Beria: Heber i Malchiel. ¹⁹ Ace tia sînt fiii Zilpei, pe care o d duse Laban fetei sale Lea; pe ace tia i -a n scut ea lui Iacov. În totul aisprezece in i. ²⁰ Fiii Rahelei, nevasta lui Iacov: Iosif i Benjamin. - ²¹ Lui Iosif i s'au n scut, în ara Egiptului: Manase i Efraim, pe cari i -a n scut Asnat fata lui Poti-Fera, preotul lui On. - ²² Fiii lui Benjamin; Bela, Becher, A bel, Ghera, Naaman, Ehi, Ro , Mupim, Hupim i Ard. ²³ Ace tia sînt fiii Rahelei, pe cari i -a n scut lui Iacov. În totul patrusprezece in i. ²⁴ Fiii lui Dan: Hu im. ²⁵ Fiii lui Neftali: Iah eel, Guni, Ie er i ilem. ²⁶ Ace tia sînt fiii Bilhei, pe care o d duse Laban fetei sale Rahela; i pe ace tia i -a n scut ea lui Iacov. În totul, apte in i. ²⁷ Sufletele cari au venit cu Iacov în Egipt i cari ie iser din el, erau în totul asezeci i ase, f r s num r m nevestele fiilor lui Iacov. ²⁸ i Iosif avea doi fii, cari i se n scuser în Egipt. -Toate sufletele din familia lui Iacov, cari au venit în Egipt, erau în num r de aptezeci. ²⁹ Iacov a trimes pe Iuda înainte la Iosif, ca s -i dea de tire s -i ias înainte în Gosen. ³⁰ i au venit în inutul Gosen. Iosif i -a preg tit carul i s'a suit ca s se duc în Gosen, în întîmpinarea tat lui s u Israel. Cum l -a v zut, s'a aruncat pe gîtul lui, i a plîns mult vreme pe gîtul

lui. ³⁰Israel a zis lui Iosif: „Acum pot să mor, fiindcă î-am văzut fața, și tu tot mai trăiești.” ³¹Iosif a zis fraților și în fața tatălui său: „Mă duc să închinerez pe Faraon, și să-i spun: „Frații mei în familia tatălui meu, cari erau în țara Canaan, au venit la mine. ³²Oamenii aceștia sînt pistori, căci cresc vite; ei î-au adus oile și boii, și tot ce este al lor.” ³³Și, cînd vă va chema Faraon și vă va întreba: „Cu ce vă înțelețniciți?” ³⁴Voi să răspundeți: „Robii tăi au crescut vite, din tinerețea noastră pînă acum, atît noi cît și părinții noștri.” În felul acesta, veți locui în inutul Gosen, căci toți pistorii sînt o urîciune pentru Egipteni.”

Chapter 47

¹Iosif s'a dus să închinerez pe Faraon, și i-a spus: „Frații mei și tatăl meu au sosit din țara Canaan, cu oile și boii, și cu tot avutul lor; și sînt în inutul Gosen.” ²A luat pe cinci din frații lui, și i-a adus înaintea lui Faraon. ³Faraon a întrebat pe frații lui Iosif: „Cu ce vă înțelețniciți?” Ei au răspuns lui Faraon: „Robii tăi sînt pistori, cum erau și părinții noștri.” ⁴Și au mai zis lui Faraon: „Noi am venit ca să locuim o vreme aici în țară, pentru că nu mai este pînă pentru oile robilor tăi, și este o mare foamete în țara Canaanului; îngăduie dar robilor tăi să locuiască în inutul Gosen.” ⁵Faraon a zis lui Iosif: „Tatăl tău și frații tăi au venit la tine. ⁶Țara Egiptului este deschisă înaintea ta; a ează pe tatăl tău și pe frații tăi în cea mai bună parte a țării. Să locuiască în inutul Gosen; și dacă găsești printre ei oameni destoinici, pune-i în fruntea turmelor mele.” ⁷Iosif a adus pe tatăl său Iacov, și l-a înfățișat înaintea lui Faraon. Și Iacov a binecuvîntat pe Faraon. ⁸Faraon a întrebat pe Iacov: „Care este numele zilelor anilor vieții tale?” ⁹Iacov a răspuns lui Faraon: „Zilele anilor cîntoriei mele sînt o sută treizeci de ani. Zilele anilor vieții mele au fost puține la număr și rele, și n'au atins zilele anilor vieții părinților mei, în timpul cîntoriei lor.” ¹⁰Iacov a binecuvîntat iar pe Faraon, și a plecat dinaintea lui Faraon. ¹¹Iosif a aezat pe tatăl său și pe frații săi, și le-a dat o moară în țara Egiptului, în cea mai bună parte a țării, în inutul lui Ramses, cum poruncise Faraon. ¹²Iosif a hrănit cu pînă pe tatăl său, pe frații săi, și pe toată familia tatălui său, după numărul copiilor. ¹³Nu mai era pînă în toată țara, căci foametea era foarte mare; țara Egiptului și țara Canaanului tînjeau, din pricina foametei. ¹⁴Iosif a strîns tot argintul, care se găsea în țara Egiptului și în țara Canaanului, în schimbul grîului, pe care-l cumpărau oamenii, și astfel a făcut ca tot argintul acesta să intre în casa lui Faraon. ¹⁵Cînd s'a sfîrșit argintul din țara Egiptului și din țara Canaanului, toți Egiptenii au venit la Iosif, și au zis: „Dă-ne pînă! Pentru că să murim în fața ta? Căci argint nu mai avem.” ¹⁶Iosif a zis: „Dați vitele voastre, și vă voi da pînă în schimbul vitelor voastre, dacă nu mai aveți argint.” ¹⁷Î-au adus vitele la Iosif, și Iosif le-a dat pînă în schimbul cailor, în schimbul turmelor de oi și de boi, și în schimbul măgarilor. Le-a dat astfel pînă în anul acela în schimbul tuturor turmelor lor. ¹⁸După ce a trecut anul acela, au venit la Iosif în anul următor, și i-au zis: „Nu putem să ascundem domnului nostru faptul că argintul s'a sfîrșit, și turmele de vite au trecut în stăpînire domnului nostru; nu mai rămîn înaintea domnului nostru decât trupurile și pînăturile noastre. ¹⁹Pentru că să murim sub ochii tăi, noi și pînăturile

noastre? Cumpără-ne împreună cu pământurile noastre în schimbul pâinii, și vom fi ai domnului nostru, noi și pământurile noastre. Dă-ne să mînsăm, ca să trăim și să nu murim, și să nu ne rămînă pământurile pustii.``²⁰Iosif a cumpărat pentru Faraon toate pământurile Egiptului; și cei din Egipteni i-au vîndut fiecare ogrorul, pentru că îi silea foametea. Și așa a ajuns în stăpînire la Faraon.``²¹Cît despre popor, l-a mutat în cetăți, de la o margine hotarelor Egiptului pînă la cealaltă.``²²Numai pământurile preoților nu le-a cumpărat, pentru că era o lege a lui Faraon, dat în folosul preoților, cari trăiau din venitul pe care li-l dădea Faraon: de aceea ei nu i-au vîndut pământurile.``²³Iosif a zis poporului: „Vă-am cumpărat azi cu pământurile voastre, pentru Faraon; iată, vă dau să mînsați, ca să puteți să mînsați pământul.``²⁴La vremea roadelor, veți da a cincea parte lui Faraon; iar celelalte patru părți vă vor rămînea vouă, ca să mînsați ogoarele, și să vă hrăniți împreună cu copiii voștri și cu cei ce sînt în casele voastre.``²⁵Ei au zis: „Tu ne-ai scăpat via! Să cumpărăm trecere înaintea domnului nostru, și vom fi robi ai lui Faraon.``²⁶Iosif a făcut din aceasta o lege, care a rămas în picioare pînă în ziua de azi, și după care, a cincea parte din venitul pământurilor Egiptului este a lui Faraon; numai pământurile preoților nu sînt ale lui Faraon.``²⁷Israel a locuit în țara Egiptului, în inutul Gosen. Ei s'au înstărit, au crescut și s'au înmulțit foarte mult.``²⁸Iacov a trăit apăsprezece ani în țara Egiptului; și zilele anilor vieții lui Iacov au fost de o sută patruzeci și apte de ani.``²⁹Cînd s'a apropiat Israel de clipa morții, a chemat pe fiul său Iosif, și i-a zis: „Dacă am căpută trecere înaintea ta, pune, rogu-te, mîna sub coapsa mea, și poartă-te cu bunătate și credincioșie față de mine: să nu mă îngropi în Egipt.``³⁰Cînd mă voi culca lîngă părinții mei, să mă scoți afară din Egipt, și să mă îngropi în mormîntul lor.`` Iosif a răspuns: „Voi face după cuvîntul tău.``³¹Iacov a zis: „Jură-mi.`` și Iosif i-a jurat. Apoi Israel s'a plecat cu fața pe căpătîiul patului.

Chapter 48

¹După aceea, au venit și au spus lui Iosif: „Tatăl tău este bolnav.`` și Iosif a luat cu el pe cei doi fii ai săi, Manase și Efraim.``²Au dat de țire lui Iacov, și i-au spus: „Iată că fiul tău Iosif vine la tine.`` și Israel i-a adunat puterile, și s'a așezat pe pat.``³Iacov a zis lui Iosif: „Dumnezeul Cel Atotputernic mi s'a arătat la Luz, în țara Canaan, și m'a binecuvîntat.``⁴El mi-a zis: „Te voi face să creștii, te voi înmulți, și vei face din tine o cetate de popoare; voi da țara aceasta seminilor tale după tine, ca să o stăpînească pentru totdeauna.``⁵Acum, cei doi fii, cari și s'au născut în țara Egiptului, înainte de venirea mea la tine în Egipt, vor fi ai mei; Efraim și Manase vor fi ai mei, ca și Ruben și Simeon.``⁶Dar copiii, pe cari i-ai născut după ei, vor fi ai tăi; ei vor purta numele fraților lor în partea lor de moștenire.``⁷La întoarcerea mea din Padan, Rahela a murit pe drum lîngă mine, în țara Canaan, la o depărtare bunicică de Efrata; și am îngropat-o acolo, pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem.``⁸Israel s'a uitat la fiii lui Iosif, și a zis: „Cine sînt aceștia?``⁹Iosif a răspuns tatălui său: „Sînt fiii mei, pe cari mi i-a dat Dumnezeu aici.`` Israel a zis: „Apropie-te, te rog, de mine, ca să mă binecuvînteze.``¹⁰Ochii lui Israel erau îngreuiți de bătrînețe, și nu mai puteau să vadă. Iosif i-a apropiat de el; și

Israel i -a s rutat, i i -a îmbr i at. ¹¹Israel a zis lui Iosif: „Nu credeam c am s - i mai v d fa a, i iat c Dumnezeu m'a f cut s - i v d i s mîn a.`` ¹²Iosif i -a dat la o parte de lîng genunchii tat lui s u, i s'a aruncat cu fa a la p mînt înaintea lui. ¹³Apoi Iosif i -a luat pe amîndoi, pe Efraim cu mîna dreapt , la stînga lui Israel, i pe Manase cu mîna stîng , la dreapta lui Israel, i i -a adus aproape de el. ¹⁴Israel i -a întins mîna dreapt i a pus -o pe capul lui Efraim, care era cel mai tîn r, iar mîna stîng a pus -o pe capul lui Manase; înadins i -a încruci at mînile astfel, c ci Manase era cel dintîi n scut. ¹⁵A binecuvîntat pe Iosif, i a zis: „Dumnezeul, înaintea c ruia au umblat p rin ii mei, Avraam i Isaac, Dumnezeu, care m'a c l uzit de cînd m'am n scut, pîn în ziua aceasta, ¹⁶Îngerul, care m'a izb vit de orice r u, s binecuvinteze pe copiii ace tia! Ei s poarte numele meu i numele p rin ilor mei, Avraam i Isaac, i s se înmul easc foarte mult în mijlocul rii!`` ¹⁷Lui Iosif nu i -a venit bine cînd a v zut c tat l s u î i pune mîna dreapt pe capul lui Efraim; deaceea a apucat mîna tat lui s u, ca s'o ia de pe capul lui Efraim, i s'o îndrepte pe al lui Manase. ¹⁸i Iosif a zis tat lui s u: „Nu a a, tat , c ci acela este cel întîi n scut; pune- i mîna dreapt pe capul lui.`` ¹⁹Tat l s u n'a vrut, ci a zis: „tiu, fiule, tiu; i el va ajunge un popor, i el va fi mare; dar fratele lui cel mai mic va fi mai mare decît el; i s mîn a lui va ajunge o ceat de neamuri.`` ²⁰El i -a binecuvîntat în ziua aceea, i a zis: „Numele t u îl vor întrebui a Israeli ii cînd vor binecuvînta, zicînd: „Dumnezeu s Se poarte cu tine cum S'a purtat cu Efraim i cu Manase!`` i a pus astfel pe Efraim înaintea lui Manase. ²¹Israel a zis lui Iosif: „Iat c în curînd am s mor! Dar Dumnezeu va fi cu voi, i v va aduce înapoi în ara p rin ilor vo tri. ²²Î i dau, mai mult decît fra ilor t i, o parte, pe care am luat -o din mîna Amori ilor cu sabia mea i cu arcul meu.``

Chapter 49

¹Iacov a chemat pe fiii s i, i a zis: „Strînge i-v , i v voi vesti ce vi se va întîmpla în vremile cari vor veni. ²„Strînge i-v , i asculta i, fii ai lui Iacov! Asculta i pe tat l vostru Israel! ³Ruben, tu, întîiul meu n scut, Puterea mea i pîrga t riei mele, Întîiul în vrednicie, i întîiul în putere, ⁴N valnic ca apele, -tu nu vei mai avea întîietatea! C ci te-ai suit în patul tat lui t u, Mi-ai spurcat patul, suindu-te în el. ⁵Simeon i Levi sînt fra i; S biile lor sînt ni te unelte de sîlnicie. ⁶Nu vreau s intre sufletul meu la sfaturile lor, Nu vreau s se uneasc duhul meu cu adunarea lor! C ci, în mînia lor, au ucis oameni, i, în r utatea lor, au t iat vinele taurilor. ⁷Blestemat s fie mînia lor, pentruc a fost prea turbat , i furia lor, c ci a fost prea s lbatic ! Îi voi împ r i în Iacov, i -i voi risipi în Israel. ⁸Iudo, tu vei primi laudele fra ilor t i; Mîna ta va apuca de ceaf pe vr jma ii t i. Fiii tat lui t u se vor închina pîn la p mînt înaintea ta. ⁹Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors dela m cel, fiule! Iuda î i pleac genunchii, se culc întocmai ca un leu, Ca o leoaic : cine -l va scula? ¹⁰Toiagul de domnie nu se va dep rta din Iuda, Nici toiagul de cîrmuire dintre picioarele lui, Pîn va veni ilo, i de El vor asculta popoarele. ¹¹El î i leag m garul de vi , i de cel mai bun butuc de vi mînzul m g ri ei lui; Î i spal haina în vin, i mantaua în sîngele strugurilor. ¹²Are ochii ro i de vin, i din ii albi de

lapte. ¹³Zabulon va locui pe rrmul m rilor, Lîng limanul cor biilor, i hotarul lui se va întinde înspre Sidon. ¹⁴Isahar este un m gar osos, Care se culc în grajduri. ¹⁵Vede c locul unde se odihne te este pl cut, i c inutul lui este m re ; Î i pleac um rul subt povar , i se supune birului. ¹⁶Dan va judeca pe poporul s u, Ca una din semin iile lui Israel. ¹⁷Dan va fi un arpe pe drum, O n pîrc pe c rare, Mu cînd c lciiele calului, F cînd s cad c l re ul pe spate. ¹⁸În ajutorul T u, n d jduiesc, Doamne! ¹⁹Peste Gad vor da iuru cete înarmate, Dar i el va da iuru peste ele i le va urm ri. ²⁰A er d o hran minunat ; El va da bucate alese împ ra ilor. ²¹Neftali este o cerboaic slobod : Roste te cuvinte frumoase. ²²Iosif este vl starul unui pom roditor, Vl starul unui pom roditor s dit lîng un izvor; Ramurile lui se înal deasupra zidului. ²³Arca ii l-au a î at, au aruncat s ge i, i l-au urm rit cu ura lor. ²⁴Dar arcul lui a r mas tare, i mînile lui au fost înt rite De mînile Puternicului lui Iacov: i a ajuns astfel p storul, stînca lui Israel. ²⁵Aceasta este lucrarea Dumnezeului tat lui t u, care te va ajuta; Aceasta este lucrarea Celui Atotputernic, care te va binecuvînta Cu binecuvînt rile cerurilor de sus, Cu binecuvînt rile apelor de jos, Cu binecuvînt rile î elor i ale pîntecelui mamei. ²⁶Binecuvînt rile tat lui t u Întrec binecuvînt rile p rin ilor mei, i se înal Pîn în cre tetul dealurilor vecinice: Ele s vin peste capul lui Iosif, Peste cre tetul capului domnului fra ilor s i! ²⁷Beniamin este un lup care sf ie; Diminea a, m nînc prada, Iar seara, împarte prada r pit .` ²⁸Ace tia sînt to i ceice alc tuiesc cele dou sprezece semin ii ale lui Israel. i acestea sînt lucrurile, pe cari li le -a spus tat l lor, cînd i -a binecuvîntat. I -a binecuvîntat, pe fiecare cu o binecuvîntare deosebit . ²⁹Apoi le -a dat porunca urm toare: „Eu am s fiu ad ugat la poporul meu; deci s m îngropa i împreun cu p rin ii mei, în pe tera care este în ogorul Hetitului Efron, ³⁰în pe tera din ogorul Macpela, care este fa în fa cu Mamre, în ara Canaan. Acesta este ogorul, pe care l -a cump rat Avraam de la Hetitul Efron, ca mo ie de înmormîntare. ³¹Acolo au îngropat pe Avraam i pe Sara, nevasta lui; acolo au îngropat pe Isaac i pe Rebeca, nevasta lui; i acolo am îngropat eu pe Lea. ³²Ogorul i pe tera care se afl acolo au fost cump rate dela fiii lui Het.` ³³Cînd a inspr vit Iacov de dat porunci fiilor s i, i -a tras picioarele în pat, i -a dat duhul, i a fost ad ugat la poporul s u.

Chapter 50

¹Iosif s'a aruncat pe fa a tat lui s u, l -a plîns, i l -a s rutat. ²A poruncit doftorilor, cari erau în slujba lui, s îmbls meze pe tat l s u; i doftorii au îmbls mat pe Israel. ³Patruzeci de zile au trecut astfel i au fost întrebuinate cu îmbls marea lui. i Egiptenii l-au plîns aptezeci de zile. ⁴Dup ce au trecut zilele de jale, Iosif a vorbit oamenilor din casa lui Faraon, i le -a zis: „Dac am c p tat trecere înaintea voastr , spune i, v rog, lui Faraon, ce v spun eu. ⁵Tat l meu m'a pus s jur, zicînd: „Iat , în curînd eu am s mor! S m îngropi în mormîntul, pe care mi l-am s pat în ara Canaan.` A vrea dar s m sui acolo, ca s îngrop pe tat l meu; i dup aceea m voi întoarce.` ⁶Faraon a r spus: „Suie-te, i îngroap pe tat l t u, dup jur mîntul pe care te -a pus s -l faci.` ⁷Iosif s'a suit, ca s îngroape pe tat l s u. Împreun cu el s'au suit to i slujitorii lui Faraon, b trîinii casei lui, to i b trîinii

rii Egiptului, ⁸toată casa lui Iosif, frații și ei, și casa tatălui său; n'au lăsat în inutul Gosen decât pruncii, oile și boii. ⁹Împreună cu Iosif mai erau carăci și lei, și câlăiul era foarte mare. ¹⁰Când au ajuns la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan, au făcut plîngere mare și jalnic; și Iosif a intrat în cinstea tatălui său un bocet de apte zile. ¹¹Locuitorii riei, Cananiții, au fost martori la bocetul acesta din aria lui Atad, și au zis: „Iată un mare bocet printre Egipteni!” De aceea s'a dat acestei arii numele Abel-Mi raim (Jalea Egiptenilor); ea este dincolo de Iordan. ¹²Astfel au împlinit fiii lui Iacov poruncile tatălui lor. ¹³L-au dus în țara Canaan și l-au îngropat în pe tera din ogorul Macpela, pe care -l cumpărase Avraam dela Hetitul Efron, ca moșie de înmormântare, și care este făcută în fața Mamre. ¹⁴Iosif, după ce a îngropat pe tatăl său, s'a întors în Egipt, împreună cu frații și și cu toți cei ce se suiseră cu el, ca să îngroape pe tatăl său. ¹⁵Când au văzut frații lui Iosif că tatăl lor a murit, au zis: „Dacă va prinde Iosif urpe noi, și ne va întoarce tot raul, pe care și l-am făcut?” ¹⁶și au trimis să spună lui Iosif: „Tatăl tău a dat porunca aceasta înainte de moarte: ¹⁷„Așa să vorbești lui Iosif: „Oh! iartă nelegiuirea fraților și împăcatul lor, căci și-au făcut rău! Iartă acum păcatul robilor Dumnezeului tatălui tău!” Iosif a plîns când a auzit cuvintele acestea. ¹⁸Frații lui au venit și s'au aruncat ei în și și cu fața la pământ înaintea lui, și și-au zis: „Sîntem robii tăi.” ¹⁹Iosif le -a zis: „Fiți frateam; căci sînt eu oare în locul lui Dumnezeu? ²⁰Voi, negreți, vă și gândiți -mi facei rău: dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să îplinească ceea ce se vede azi, și anume, să scape viaa unui popor în mare număr. ²¹Fiți dar frateam, căci eu vă voi hrăni, pe voi și pe copiii voștri.” și și -a mîngîiat, și le -a îmbrățtat inimile. ²²Iosif a locuit în Egipt, el și casa tatălui său; și a trăit o sută zece ani. ²³Iosif a văzut pe fiii lui Efraim pînă la al treilea neam; și fiii lui Machir, fiul lui Manase, s'au născut pe genunchii lui. ²⁴Iosif a zis fraților săi: „Eu am să mor! Dar Dumnezeu vă va cerceta, și vă va face să vă și și din țara aceasta în țara, pe care a jurat că o va da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.” ²⁵Iosif a pus pe fiii lui Israel să jure, zicînd: „Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați și oasele mele de aici.” ²⁶Iosif a murit, în vîrstă de o sută zece ani. L-au îmbrățșmat, și l-au pus într'un sicriu în Egipt

Exodus

Chapter 1

¹Iată numele fiilor lui Israel, intrați în Egipt; au intrat cu Iacov fiecare cu familia lui: ²Ruben, Simeon, Levi, Iuda, ³Isahar, Zabulon, Beniamin, ⁴Dan, Neftali, Gad și Aser. ⁵Sufletele ieșite din coapsele lui Iacov erau aptezeci de toate. Iosif era atunci în Egipt. ⁶Iosif a murit, și toți frații lui, și toată vîrsta aceea de oameni. ⁷Fiii lui Israel s'au înmulțit, s'au mărit, au crescut și au ajuns foarte puternici. și s'a umplut țara de ei. ⁸Peste Egipt s'a ridicat un nou împărat, care nu cunoscuse pe Iosif. ⁹El a zis poporului său: „Iată că poporul copiilor lui Israel este mai mare și mai puternic decât noi. ¹⁰Veni și să ne arătăm dibaci față de el, ca să nu crească, pentru că nu cumva, dacă se va întîmpla un

r zboi, s se uneasc i el cu vr jma ii no tri, s ne bat i s ias apoi din ar .` 11 i au pus peste ei ispr vnicei, ca s -i asupreasc prin munci grele. Astfel a zidit el cet ile Pitom i Ramses, ca s slujeasc de hambare lui Faraon. 12 Dar cu cît îl asupreau mai mult, cu atît se înmul ea i cre tea; i s'au scîrbit de copiii lui Israel. 13 Atunci Egiptenii au adus pe copiii lui Israel la o aspr robie. 14 Le-au f cut via a amar prin lucr ri grele de lut i c r mizi, i prin tot felul de lucr ri depe cîmp: în toate muncile acestea pe cari -i sileau s le fac , erau f r nici un pic de mil . 15 Împ ratul Egiptului a poruncit moa elor Evreilor, numite una ifra, i cealalt Pua, 16 i le -a zis: „Cînd ve i împlini slujba de moa e pe lîng femeile Evreilor, i le ve i vedea pe scaunul de na tere, dac este b iat, s -l omorî i; iar dac este fat , s'o l sa i s tr iasc .` 17 Dar moa ele s'au temut de Dumnezeu, i n'au f cut ce le poruncise împ ratul Egiptului: ci au l sat pe copiii de parte b rb teasc s tr iasc . 18 Împ ratul Egiptului a chemat pe moa e, i le -a zis: „Pentruce a i f cut lucrul acesta, i a i l sat pe copiii de parte b rb teasc s tr iasc ?` 19 Moa ele au r spus lui Faraon: „Pentruce femeile Evreilor nu sînt ca Egiptencele; ele sînt vînjoase i nasc înainte de venirea moa ei.` 20 Dumnezeu a f cut bine moa elor; i poporul s'a înmul it i a ajuns foarte mare la num r. 21 Pentruce moa ele se temuser de Dumnezeu, Dumnezeu le -a f cut case. 22 Atunci Faraon a dat urm toarea porunc la tot poporul lui: „S arunca i în rîu pe orice b iat care se va na te, i s l sa i pe toate fetele s tr iasc .`

Chapter 2

1 Un om din casa lui Levi luase de nevast pe o fat a lui Levi. 2 Femeia aceasta a r mas îns rcinat , i a n scut un fiu. A v zut c este frumos, i l -a ascuns trei luni. 3 Ne mai putînd s -l ascund , a luat un sicria de papur , pe care l -a uns cu lut i cu smoal ; a pus copilul în el, i l -a a ezat între trestii, pe malul rîului. 4 Sora copilului pîndea la o dep rtare oarecare, ca s vad ce are s i se întîmple. 5 Fata lui Faraon s'a pogorît la rîu, s se scalde; i fetele cari o înso eau se plimbau pe marginea rîului. Ea a z rit sicria ul în mijlocul trestiilor, i a trimes pe roaba ei s -l ia. 6 L -a deschis i a v zut copilul: era un b ie a care plîngea. I -a fost mil de el, i a zis: „Este un copil de al Evreilor!` 7 Atunci sora copilului a zis fetei lui Faraon: „S m duc s - i chem o doic dintre femeile Evreilor, ca s - i al pteze copilul?` 8 „Du-te`, i -a r spus fata lui Faraon. i fata s'a dus i a chemat pe mama copilului. 9 Fata lui Faraon i -a zis: „Ia copilul acesta, al pteaz -mi -l, i î i voi pl ti.` Femeia a luat copilul, i l -a al ptat. 10 Copilul a crescut, i ea l -a adus fetei lui Faraon; i el i -a fost fiu. I -a pus numele Moise (Scos); „c ci`, a zis ea, „I-am scos din ape.` 11 În vremea aceea, Moise, crescînd mare, a ie it pe la fra ii s i, i a fost martor la muncile lor grele. A v zut pe un Egiptean, care b tea pe un Evreu, unul dintre fra ii lui. 12 S'a uitat în toate p r ile, i, v zînd c nu este nimeni, a omorît pe Egiptean i l -a ascuns în nisip. 13 A ie it i în ziua urm toare; i iat c doi Evrei se certau. A zis celui ce n'avea dreptate: „Pentru ce love ti pe semenul t u?` 14 i omul acela a r spus: „Cine te -a pus pe tine mai mare i judec tor peste noi? Nu cumva ai de gînd s m omori i pe mine, cum ai omorît pe Egipteanul acela?` Moise s'a temut i a zis: „Nu mai încape îndoial c faptul este cunoscut. 15 Faraon a aflat

ce se petrecuse, și c uta s omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui Faraon, și a locuit în ara Madian. A ezut lâng o fântîn . ¹⁶Preotul din Madian avea apte fete. Ele au venit s scoat ap , și au umplut jghiaburile ca s adape turma tat lui lor. ¹⁷Dar au venit p storii, și le-au luat la goan . Atunci Moise s'a sculat, le -a ajutat, și le -a ad pat turma. ¹⁸Cînd s'au întors ele la tat l lor Reuel, el a zis: „Pentru ce v întoarce și a a de cîrînd azi?” ¹⁹Ele au r spus: „Un Egiptean ne -a sc pat din mîna p storilor, și chiar ne -a scos ap , și a ad pat turma.” ²⁰Și el a zis fetelor: „Unde este? Pentru ce a și l sat acolo pe omul acela! Chema și -l s m nînce pîne!” ²¹Moise s'a hot rît s locuiasc la omul acela, care și -a dat de nevast pe fiic -sa Sefora. ²²Ea a n scut un fiu, c ruia el și -a pus numele Gher om (Sînt str in aici); „c cî”, a zis el, „locuiesc ca str in într -o ar str in .” ²³Dup mult vreme, împ ratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel gemeau înc din pricina robiei, și scoteau strig te desnd djuite. Strig tele acestea, pe cari li le smulgea robia, s'au suit pîn la Dumnezeu. ²⁴Dumnezeu a auzit gemetele lor, și și -a adus aminte de leg mîntul S u f cut cu Avraam, Isaac, și Iacov. ²⁵Dumnezeu a privit spre copiii lui Israel, și a luat cuno tin de ei.

Chapter 3

¹Moise p tea turma socrului s u Ietro, preotul Madianului. Odat a mînat turma pîn dincolo de pustie, și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb. ²Îngerul Domnului i S'a ar tat într'o flac r de foc, care ie ea din mijlocul unui rug. Moise s'a uitat; și iat c rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc. ³Moise a zis: „Am s m întorc s v d ce este această vedenie minunat , și pentru ce nu se mistuie rugul.” ⁴Domnul a v zut c el se întoarce s vad ; și Dumnezeu l -a chemat din mijlocul rugului, și a zis: „Moise! Moise!” El a r spus: „Iat -m !” ⁵Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate- și înc l mintele din picioare, c cî locul pe care calci este un p mînt sfînt.” ⁶Și a ad ugat: „Eu sînt Dumnezeul tat lui t u, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” Moise și -a ascuns fa a, c cî se temea s priveasc pe Dumnezeu. ⁷Domnul a zis: „Am v zut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strig tele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; c cî îi cunosc durerile. ⁸M'am pogorît ca s -l izb vesc din mîna Egiptenilor, și s -l scot din ara aceasta și s -l duc într -o ar bun și întins, într'o ar unde curge lapte și miere, și anume, în locurile, pe cari le locuiesc Canani ii, Heti ii, Amori ii, Ferezi ii, Hevi ii și Iebusi ii. ⁹Iat c strig tele Israeli ilor au ajuns pîn la Mine, și am v zut chinul cu care îi chinuesc Egiptenii. ¹⁰Acum, vino, Eu te voi trimete la Faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.” ¹¹Moise a zis lui Dumnezeu: „Cine sînt eu, ca s m duc la Faraon, și s scot din Egipt pe copiii lui Israel?” ¹²Dumnezeu a zis: „Eu voi fi negre it cu tine; și iat care va fi pentru tine semnul c Eu te-am trimes: dup ce vei scoate pe popor din Egipt, ve și sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.” ¹³Moise a zis lui Dumnezeu: „Iat , cînd m voi duce la copiii lui Israel, și le voi spune: „Dumnezeul p rin ilor vo tri m'a trimes la voi”; și m vor întreba: „Care este Numele Lui?” ce le voi r spunde?” ¹⁴Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sînt Cel ce sînt.” și a ad ugat: „Vei r spunde copiilor lui Israel

astfel: „Cel ce se numește „Eu sînt”, m'a trimis la voi.”¹⁵ Dumnezeu a mai zis lui Moise: „A s vorbe ti copiilor lui Israel: „Domnul, Dumnezeul p rin ilor vo tri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac i Dumnezeul lui Iacov, m'a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru vecinicie, acesta este Numele Meu din neam în neam.”¹⁶ Du-te, strînge pe b trîinii lui Israel, i spune-le: „Mi s'a ar tat Domnul, Dumnezeul p rin ilor vo tri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov. El a zis: „V'am v zut, i am v zut ce vi se face în Egipt,”¹⁷ i am zis: „V voi scoate din suferin a Egiptului, i v voi duce în ara Canani ilor, Heti ilor, Amori ilor, Ferezi ilor, Hevi ilor i Iebusi ilor, într'o ar unde curge lapte i miere.”¹⁸ Ei vor asculta de glasul t u; i te vei duce, tu i b trîinii lui Israel, la împ ratul Egiptului, i îi ve i spune: „Domnul, Dumnezeul Evreilor, s'a întîlnit cu noi. D -ne voie s mergem cale de trei zile în pustie, ca s aducem jertfe Domnului, Dumnezeului nostru.”¹⁹ tiu c împ ratul Egiptului n'are s v lase s pleca i decît silit de o mîn puternic .²⁰ Eu Îmi voi întinde mîna, i voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni, pe cari le voi face în mijlocul lui. Dup aceea, are s v lase s pleca i.”²¹ Voi face chiar ca poporul acesta s capete trecere înaintea Egiptenilor; i, cînd ve i pleca, nu ve i pleca cu mînila goale.”²² Fiecare femeie va cere dela vecina ei i dela cea care locuie te în casa ei, vase de argint, vase de aur, i haine, pe cari le ve i pune pe fiii i fiicele voastre. i ve i j fui astfel pe Egipteni.”

Chapter 4

¹ Moise a r spus, i a zis: „Iat c n'au s m cread , nici n'au s asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu i s'a ar tat Domnul!”² Domnul i -a zis: „Ce ai în mîn ?” El a r spus: „Un toiag.”³ Domnul a zis: „Arunc -l la p mînt.” El l -a aruncat la p mînt, i toiagul s'a pref cut într'un arpe. Moise fugea de el.⁴ Domnul a zis lui Moise: „Întinde- i mîna, i apuc -l de coad .” El a întins mîna i l -a apucat; i arpele s'a pref cut iar într-un toiag în mîna lui.⁵ „Iat , a zis Domnul, „ce vei face, ca s cread c i s'a ar tat Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor: Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac i Dumnezeul lui Iacov.”⁶ Domnul i -a mai zis: „Bag - i mîna în sîn.” El i -a b gat mîna în sîn; apoi a scos -o, i iat c mîna i se acoperise de lepr , i se f cuse alb ca z pada.⁷ Domnul a zis: „Bag - i din nou mîna în sîn.” El i -a b gat din nou mîna în sîn; apoi a scos -o din sîn; i iat c mîna se f cuse iar cum era carnea lui.⁸ „Dac nu te vor crede,” a zis Domnul, „i nu vor asculta de glasul celui dintîi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.”⁹ „Dac nu vor crede nici aceste dou semne, i nu vor asculta de glasul t u, s iei ap din rîu, i s'o torni pe p mînt; i apa, pe care o vei lua din rîu, se va preface în sînge pe p mînt.”¹⁰ Moise a zis Domnului: „Ah! Doamne, eu nu sînt un om ori vorbirea u oar ; i cusurul acesta nu -i nici de ieri, nici de alalt ieri, nici m car de cînd vorbe ti Tu robului T u; c ci vorba i limba mi-este încurcat .”¹¹ Domnul i -a zis: „Cine a f cut gura omului? i cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?”¹² Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta, i te voi înv a ce vei avea de spus.”¹³ Moise a zis: „Ah! Doamne, trimete pe cine vei vrea s trime i.”¹⁴ Atunci Domnul S'a mîniat pe Moise, i a zis: „Nu -i oare acolo fratele t u Aaron,

Levitul? tiu c el vorbe te u or. Iat c el însu vine înaintea ta; i, când te va vedea, se va bucura în inima lui. ¹⁵Tu îi vei vorbi, i vei pune cuvintele în gura lui; i Eu voi fi cu gura ta i cu gura lui; i v voi înv a ce ve i avea de f cut. ¹⁶El va vorbi poporului pentru tine, î i va sluji drept gur , i tu vei inea pentru el locul lui Dumnezeu. ¹⁷Ia în mân toiagul acesta, cu care vei face semnele.`` ¹⁸Moise a plecat; i, când s'a întors la socrul s u Ietro, i -a zis: „Las -m , te rog, s plec i s m întorc la fra ii mei, cari sînt în Egipt, ca s v d dac mai tr iesc.`` Ietro a zis lui Moise: „Du-te în pace!`` ¹⁹Domnul a zis lui Moise, în Madian: „Du-te, întoarce-te în Egipt: c ci to i ceice umblau s - i ia via a, au murit.`` ²⁰Moise i -a luat nevasta i copiii, i -a pus c l ri pe m gari, i s'a întors în ara Egiptului. i -a luat în mân toiagul lui Dumnezeu. ²¹Domnul a zis lui Moise: „Plecînd ca s te întorci în Egipt, vezi, toate minunile pe cari i le pun în mân , s le faci înaintea lui Faraon. Eu îi voi împetri inima, i nu va l sa pe popor s plece. ²²Tu vei zice lui Faraon: „A a vorbe te Domnul: „Israel este fiul Meu, întîiul Meu n scut. ²³Î i spun: „Las pe fiul Meu s plece, ca s -Mi slujeasc ; dac nu vrei s -l la i s plece, voi ucide pe fiul t u, pe întîiul t u n scut.`` ²⁴În timpul c l toriei, într'un loc unde a r mas Moise peste noapte, l -a întîlnit Domnul, i a vrut s -l omoare. ²⁵Sefora a luat o piatr ascu it , a t iat prepu ul fiului s u, i l -a aruncat la picioarele lui Moise, zicînd: „Tu e ti un so de sînge pentru mine.`` ²⁶i Domnul l -a l sat. Atunci a zis ea: „So de sînge!`` din pricina tierii împrejur. ²⁷Domnul a zis lui Aaron: „Du-te înaintea lui Moise în pustie.`` Aaron a plecat: a întîlnit pe Moise la muntele lui Dumnezeu, i l -a s rutat. ²⁸Moise a f cut cunoscut lui Aaron toate cuvintele Domnului, care -l trimesese, i toate semnele, pe cari -i poruncise s le fac . ²⁹Moise i Aaron i-au v zut de drum, i au adunat pe to i b trîinii copiilor lui Israel. ³⁰Aaron a istorisit toate cuvintele pe cari le spusese Domnul lui Moise; i Moise a f cut semnele înaintea poporului. ³¹Poporul a crezut. Astfel au aflat c Domnul cercetase pe copiii lui Israel, c le v zuse suferin a; i s'au plecat i s'au aruncat cu fa a la p mînt.

Chapter 5

¹Moise i Aaron s'au dus apoi la Faraon, i i-au zis: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Las pe poporul Meu s plece, ca s pr znuiasc în pustie un praznic în cinstea Mea.`` ²Faraon a r spus: „Cine este Domnul, ca s ascult de glasul Lui, i s las pe Israel s plece?`` Eu nu cunosc pe Domnul, i nu voi l sa pe Israel s plece.`` ³Ei au zis: „Ni S'a ar tat Dumnezeul Evreilor. D -ne voie s facem un drum de trei zile în pustie, ca s aducem jertfe Domnului, pentruca s nu ne bat cu cium sau cu sabie.`` ⁴i împ ratul Egiptului le -a zis: „Moise i Aaron, pentruce abate i poporul de la lucrul lui? Pleca i la lucr rile voastre.`` ⁵Faraon a zis: „Iat c poporul acesta s'a înmul it acum în ar , i voi mai voi i s -l face i s - i înceteze lucr rile?`` ⁶i chiar în ziua aceea, Faraon a dat urm toarea porunc ispr vniceilor norodului i logofe ilor: ⁷„S nu mai da i poporului paie ca mai înainte pentru facerea c r mizilor; ci s se duc singuri s strîng paie. ⁸Totu s le cere i acela num r de c r mizi, pe cari le f ceau mai înainte; s nu le sc de i nimic din ele, c ci sînt ni te lene i; de aceea

strig mereu: „Haidem s aducem jertfe Dumnezeului nostru.”⁹ S se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca s aib de lucru, i s nu mai umble dup n luci.”¹⁰ Ispr vniceii poporului i logofe ii au venit i au spus poporului: „A a vorbe te Faraon: „Nu v mai dau paie; ¹¹duce i-v singuri de v lua i paie de unde ve i g si; dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru.”¹² Poporul s'a r spîndit în toat ara Egiptului, ca s strîng miri te în loc de paie. ¹³Ispr vniceii îi sileau, zicînd: „Ispr vi i-v lucrul, zi de zi, ca i atunci cînd erau paie!”¹⁴ Au b tut chiar pe logofe ii copiilor lui Israel, pu i peste ei de ispr vniceii lui Faraon. „Pentruce” li se zicea, „n'a i ispr vit ieri i azi, ca mai înainte, num rul de c r mizi, care v fusese hot rît?”¹⁵ Logofe ii copiilor lui Israel s'au dus s se plîng la Faraon, i i-au zis: „Pentruce te por i a a cu robii t i? ¹⁶Robilor t i nu li se mai dau paie ca mai înainte, i totu ni se spune: „Face i c r mizi!” Ba înc , robii t i sînt i b tu i, ca i cînd poporul t u ar fi vinovat.”¹⁷ Faraon a r spus: „Sînte i ni te lene i i ni te trîntori! De aceea zice i: „Haidem s aducem jertfe Domnului!”¹⁸ Acum, duce i-v îndat de lucra i; nu vi se vor da paie, i ve i face acela num r de c r mizi.”¹⁹ Logofe ii copiilor lui Israel au v zut în ce stare nenorocit erau, cînd li se zicea: „Nu vi se scade nimic din num rul de c r mizi; ci în fiecare zi s face i lucrul cuvenit unei zile.”²⁰ Cînd au ie it dela Faraon, au întîlnit pe Moise i pe Aaron, care îi a teptau. ²¹i le-au zis: „S v vad Domnul, i s judece! Voi ne-a i f cut urî i lui Faraon i slujitorilor lui; ba înc le-a i dat sabia în mân ca s ne omoare.”²² Moise s'a întors la Domnul, i a zis: „Doamne, pentruce ai f cut un astfel de r u poporului acestuia? Pentruce m'ai trimes? ²³De cînd m'am dus la Faraon ca s -i vorbesc în Numele T u, el face i mai r u poporului acestuia; i n'ai izb vit pe poporul T u.”

Chapter 6

¹Domnul a zis lui Moise: „Vei vedea acum ce voi face lui Faraon: o mîn puternic îl va sili s -i lase s plece; da, o mîn puternic îl va sili s -i izgoneasc din ara lui.”² Dumnezeu a mai vorbit lui Moise, i i -a zis: „Eu sînt Domnul. ³Eu M'am ar tat lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov, ca Dumnezeul Cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el subt Numele Meu ca „Domnul.”⁴ De asemenea Mi-am încheiat leg mîntul Meu cu ei, ca s le dau ara Canaan, ara c l toriilor lor sfinte, în care au locuit ca str ini. ⁵Acum îns am auzit gemetele copiilor lui Israel, pe cari -i in Egiptenii în robie, i Mi-am adus aminte de leg mîntul Meu. ⁶De aceea spune copiilor lui Israel: „Eu sînt Domnul: Eu v voi izb vi din muncile cu cari v apas Egiptenii, v voi izb vi din robia lor, i v voi sc pa cu bra întins i cu mari judec i. ⁷V voi lua ca popor al Meu; Eu voi fi Dumnezeul vostru, i ve i cunoa te c Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, v izb vesc de muncile cu cari v apas Egiptenii. ⁸Eu v voi aduce în ara, pe care am jurat c o voi da lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov; Eu v voi da -o în st pînire; Eu, Domnul.”⁹ Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar desn dejdea i robia aspr în care se aflau, i-au împedicat s asculte pe Moise. ¹⁰Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹¹„Du-te de vorbe te lui Faraon, împ ratul Egiptului, s lase pe copiii lui Israel s ias afar din ara lui.”¹² Moise a r spus în fa a Domnului: „Iat c nici copiii lui Israel nu m'au ascultat: cum are s

m'asculte Faraon pe mine, care n'am o vorbire u oar ?` 13Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i le -a dat porunci cu privire la copiii lui Israel i cu privire la Faraon, împ ratul Egiptului, ca s scoat din ara Egiptului pe copiii lui Israel. 14Iat c peteniile familiilor lor. Fiii lui Ruben, întâiul n scut al lui Israel: Enoh, Palu, He ron i Carmi. Acestea sînt familiile lui Ruben. 15Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin i ohar; i Saul, fiu n scut dintr'o femeie Cananit . Acestea sînt familiile lui Simeon. 16Iat numele fiilor lui Levi, dup spi a neamului lor: Gher on, Chehat i Merari. Anii vie ii lui Levi au fost o sut treizeci i apte de ani. 17Fiii lui Gher on: Libni i imei, i familiile lor. - 18Fiii lui Chehat: Amram, I ehar, Hebron i Uziel. Anii vie ii lui Chehat au fost o sut treizeci i trei de ani. - 19Fiii lui Merari: Mahli i Mu i. -Acestea sînt familiile lui Levi, dup spi a neamului lor. 20Amram a luat de nevast pe m tu -sa Iochebed; i ea i -a n scut pe Aaron i pe Moise. Anii vie ii lui Amram au fost o sut treizeci i apte de ani. - 21Fiii lui I ehar: Core, Nefeg i Zicri. - 22Fiii lui Uziel: Mi ael, El afan i Sitri. 23Aaron a luat de nevast pe Eli eba, fata lui Aminadab, sora lui Nah on; i ea i -a n scut pe Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. 24Fiii lui Core: Asir, Elcana i Abiasaf. Acestea sînt familiile Cori ilor. 25Eleazar, fiul lui Aaron, a luat de nevast pe una din fetele lui Putiel; i ea i -a n scut pe Fineas. Ace tia sînt c peteniile familiilor Levi ilor cu familiile lor. 26Ace tia sînt Aaron acela i Moise acela, c rora le -a zis Domnul: „Scoate i din ara Egiptului pe copiii lui Israel, dup o tirile lor.` 27Ei sînt aceia cari au vorbit lui Faraon, împ ratul Egiptului, ca s scoat din Egipt pe copiii lui Israel. Ace tia sînt Moise acela i Aaron acela. 28Cînd a vorbit Domnul lui Moise în ara Egiptului, 29Domnul a zis lui Moise: „Eu sînt Domnul. Spune lui Faraon, împ ratul Egiptului, tot ce- i spun.` 30 i Moise a r spus înaintea Domnului: „Iat c eu nu vorbesc u or: cum are s m'asculte Faraon?`

Chapter 7

1Domnul a zis lui Moise: „Iat c te fac Dumnezeu pentru Faraon; i fratele t u Aaron va fi proorocul t u. 2Tu vei spune tot ce- i voi porunci Eu, iar fratele t u Aaron va vorbi lui Faraon, ca s lase pe copiii lui Israel s plece din ara lui. 3Eu voi împietri inima lui Faraon, i Îmi voi înmul i semnele i minunile în ara Egiptului. 4Totu Faraon n'are s v'asculte. Apoi Îmi voi întinde mîna asupra Egiptului, i voi scoate din ara Egiptului o tile Mele, pe poporul Meu, pe copiii lui Israel, prin mari judec i. 5Egiptenii vor cunoa te c Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi întinde mîna asupra Egiptului, i cînd voi scoate din mijlocul lor pe copiii lui Israel.` 6Moise i Aaron au f cut ce le poruncise Domnul: a a au f cut. 7Moise era în vîrst de optzeci de ani, iar Aaron de optzeci i trei de ani, cînd au vorbit lui Faraon. 8Domnul a zis lui Moise i lui Aaron: 9„Dac v va vorbi Faraon, i v va zice: ‚Face i o minune!` s zici lui Aaron: ‚Ia- i toiagul, i arunc -l înaintea lui Faraon. i toiagul se va preface într'un arpe.` 10Moise i Aaron s'au dus la Faraon, i au f cut cum poruncise Domnul. Aaron i -a aruncat toiagul înaintea lui Faraon i înaintea slujitorilor lui; i toiagul s'a pref cut într-un arpe. 11Dar Faraon a chemat pe ni te în elep i i pe ni te vr jitori, i vr jitorii Egiptului

au făcut ei la fel prin vrjitorii lor. ¹²Toi i-au aruncat toiagele, și s'au prefăcut în erpi. Dar toiagul lui Aaron a înghițit toiagele lor. ¹³Inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul. ¹⁴Domnul a zis lui Moise: „Faraon are inima împietrit: nu vrea să lase poporul să plece. ¹⁵Du-te la Faraon dis de dimineață, când are să iasă și se duce la apă, și să te înfrunți înaintea lui pe malul râului. Să-ți dai în mână toiagul, care a fost prefăcut în arpe, ¹⁶și să zici lui Faraon: „Domnul, Dumnezeul Evreilor, m'a trimis la tine, și-ți spun: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească în pustie. Dar iată că până acum n'ai ascultat.” ¹⁷Acum, a a vorbește Domnul: „Iată cum vei cunoaște că Eu sunt Domnul. Am să lovesc apele râului cu toiagul din mâna mea; și ele se vor prefăce în sânge. ¹⁸Pe tii din râu vor pieri, râul se va împușca, și a căle va fi grea Egiptenilor să bea din apă râului.” ¹⁹Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Ia-ți toiagul, și întinde-ți mâna peste apele Egiptenilor, peste râurile lor, peste pârâiele lor, peste iazurile lor, și peste toate blățile lor. Ele se vor prefăce în sânge; și va fi sânge în toată țara Egiptului, atât în vasele de lemn cât și în vasele de piatră.” ²⁰Moise și Aaron au făcut cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul, și a lovit apele râului, sub ochii lui Faraon și sub ochii slujitorilor lui; și toate apele râului s'au prefăcut în sânge. ²¹Pe tii din râu au pierit, râul s'a împușcat, și a că Egiptenii nu mai puteau să bea apă râului, și a fost sânge în toată țara Egiptului. ²²Dar vrjitorii Egiptului au făcut ei la fel prin vrjitorii lor. Inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul. ²³Faraon s'a întors dela râu, și s'a dus acasă; dar nu și-a pus la inimă aceste lucruri. ²⁴Toi Egiptenii au suferit în împrejurimile râului, ca să găsească apă de băut; căci nu puteau să bea din apă râului. ²⁵Au trecut apte zile, după ce a lovit Domnul râul.

Chapter 8

¹Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, și spune-i: „A a vorbește Domnul: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. ²Dacă nu vrei să-ți lăși să plece, am să aduc broaște pe toată întinderea țării tale. ³Râul va mișca broaște; ele se vor sui, și vor intra în casa ta, în odaia ta de dormit și în patul tău, în casa slujitorilor tăi și în casele poporului tău, în cuptoarele și în posturile de frământat pâinea. ⁴Băncă broaște se vor sui și pe tine, pe poporul tău, și pe toți slujitorii tăi.” ⁵Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Întinde-ți mâna cu toiagul peste râuri, peste pârâie și peste iazuri, și scoate broaște din ele peste țara Egiptului!” ⁶Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului; și au ieșit broaște și au acoperit țara Egiptului. ⁷Dar și vrjitorii au făcut la fel prin vrjitorii lor: au scos și ei broaște peste toată țara Egiptului. ⁸Faraon a chemat pe Moise, și pe Aaron, și a zis: „Rugați-vă Domnului, să depărteze broaște dela mine și dela poporul meu; și am să las pe popor să plece și să aduc jertfe Domnului.” ⁹Moise a zis lui Faraon: „Hotărâte-mi, când să mă rog Domnului pentru tine, pentru slujitorii tăi și pentru poporul tău, ca să îndepărteze broaște dela tine și din casele tale? Nu vor mai rămâne decât în râu.” ¹⁰El a răspuns: „Măne”. și Moise a zis: „A va fi, ca să-ți cunimeni nu este că Domnul, Dumnezeul nostru. ¹¹Broaște se vor depărta dela tine și din casele tale,

dela slujitorii t i i dela poporul t u; nu vor mai r mînea decît în rîu.`` ¹²Moise i Aaron au ie it de la Faraon. i Moise a strigat c tre Domnul cu privire la broa tele cu cari lovise pe Faraon. ¹³Domnul a f cut cum cerea Moise; i broa tele au pierit în case, în cur i i în ogoare. ¹⁴Le-au strîns gr mezi, i ara s'a împu it. ¹⁵Faraon, v zînd c are r gaz s r sufle în voie, i -a împietrit inima, i n'a ascultat de Moise i de Aaron, dup cum spuse Domnul. ¹⁶Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Intinde- i toiagul, i love te rîna p mîntului, i se va preface în p duchi, în toat ara Egiptului.`` ¹⁷A a au f cut. Aaron i -a întins mîna cu toiagul, i a lovit rîna p mîntului; i s'a pref cut în p duchi pe to i oamenii i pe toate dobitoacele. Toat rîna p mîntului s'a pref cut în p duchi, în toat ara Egiptului. ¹⁸Vr jitorii au c utat s fac i ei p duchi prin vr jitoriile lor; dar n'au putut. P duchii erau pe oameni i pe dobitoace. ¹⁹i vr jitorii au zis lui Faraon: „Aici este degetul lui Dumnezeu!`` Dar inima lui Faraon s'a împietrit, i n'a ascultat de Moise i de Aaron, dup cum spuse Domnul. ²⁰Domnul a zis lui Moise: „Scoal -te dis de diminea , i du-te înaintea lui Faraon, cînd are s ias s se duc la ap . S -i spui: „A a vorbe te Domnul: „Las pe poporul Meu s plece, ca s -Mi slujeasc . ²¹Dac nu vei l sa pe poporul Meu s plece, am s trimet mu te cîne ti împotriva ta, împotriva slujitorilor t i, împotriva poporului t u i împotriva caselor tale; casele Egiptenilor vor fi pline de mu te, i p mîntul va fi acoperit de ele. ²²Dar, în ziua aceea voi deosebi inutul Gosen, unde locue te poporul Meu, i acolo nu vor fi mu te, pentruca s cuno ti c Eu, Domnul, sînt în mijlocul inutului acestuia. ²³Voi face o deosebire între poporul Meu i poporul t u. Semnul acesta va fi mîne.`` ²⁴Domnul a f cut a a. A venit un roi de mu te cîne ti în casa lui Faraon i a slujitorilor lui, i toat ara Egiptului a fost pustiit de mu te cîne ti. ²⁵Faraon a chemat pe Moise i pe Aaron, i le -a zis: „Duce i-v de aduce i jertfe Dumnezeului vostru aici în ar .`` ²⁶Moise a r spus: „Nu este deloc potrivit s facem a a; c ci am aduce Domnului, Dumnezeului nostru, jertfe, care sînt o urîciune pentru Egipteni. i dac am aduce, subt ochii lor, jertfe cari sînt o urîciune pentru Egipteni, nu ne vor ucide ei oare cu pietre? ²⁷Vom face mai bine un drum de trei zile în pustie, i acolo vom aduce jertfe Domnului, Dumnezeului nostru, dup cum ne va spune.`` ²⁸Faraon a zis: „,V voi l sa s pleca i, ca s aduce i jertfe Domnului, Dumnezeului vostru, în pustie; numai, s nu v dep rta i prea mult, dac pleca i. Ruga i-v pentru mine.`` ²⁹Moise a r spus: „Am s ies dela tine, i am s m rog Domnului. Mîne, mu tele se vor dep rta dela Faraon, dela slujitorii lui, i dela poporul lui. Dar, s nu ne mai în ele Faraon, ne vrînd s lase pe popor s plece, ca s aduc jertfe Domnului.`` ³⁰Moise a ie it dela Faraon, i s'a rugat Domnului. ³¹Domnul a f cut cum cerea Moise; i mu tele s'au dep rtat dela Faraon, dela slujitorii lui, i dela poporul lui. N'a mai r mas una. ³²Dar Faraon, i de data aceasta, i -a împietrit inima, i n'a l sat pe popor s plece.

Chapter 9

¹Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, i spune -i: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul Evreilor: „Las pe poporul Meu s plece, ca s -Mi slujeasc . ²Dac nu vrei s -l la i s plece, i dac

-I mai opre ti, ³iat , mîna Domnului va fi peste turmele tale de pe cîmp; peste cai, peste m gari, peste c mile, peste boi i peste oi; i anume va fi o cium foarte mare. ⁴Dar Domnul va face deosebire între turmele lui Israel i turmele Egiptenilor, a a c nu va pieri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel.`` ⁵Domnul a hot rît vremea, i a zis: „Mîne, va face Domnul lucrul acesta în ar .`` ⁶i Domnul a f cut a a, chiar de a doua zi. Toate turmele Egiptenilor au perit, dar n'a perit nici o vit din turmele copiilor lui Israel. ⁷Faraon a trimes s vad ce se întîmplase: i iat c nici o vit din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima lui Faraon s'a împietrit, i n'a l sat pe popor s plece. ⁸Domnul a zis lui Moise i lui Aaron: „Umple i-v mînile cu cenu din cuptor, i Moise s'o arunce spre cer, subt ochii lui Faraon. ⁹Ea se va preface într'o rîn , care va acoperi toat ara Egiptului; i va da na tere, în toat ara Egiptului, pe oameni i pe dobitoace, la ni te bube pricinuite de ni te be ici ferbin i.`` ¹⁰Ei au luat cenu din cuptor, i s'au înf i at înaintea lui Faraon; Moise a aruncat -o spre cer, i ea a dat na tere, pe oameni i pe dobitoace, la ni te bube pricinuite de ni te be ici ferbin i. ¹¹Vr jitorii nu s'au putut ar ta înaintea lui Moise, din pricina bubelor; c ci bubele erau pe vr jitori, ca i pe to i Egiptenii.`` ¹²Domnul a împietrit inima lui Faraon, i Faraon n'a ascultat de Moise i de Aaron, dup cum spusese Domnul lui Moise. ¹³Domnul a zis lui Moise: „Scoal -te dis de diminea , du-te înaintea lui Faraon, i spune -i: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul Evreilor: „Las pe poporul Meu s plece, ca s -Mi slujeasc . ¹⁴Fiindc , de data aceasta, am s trimet toate urgiile Mele împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor t i i împotriva poporului t u, ca s tii c nimeni nu este ca Mine pe tot p mîntul. ¹⁵Dac Mi-a fi întins mîna, i te-a fi lovit cu cium , pe tine i pe poporul t u, ai fi pierit de pe p mînt. ¹⁶Dar te-am l sat s r mîi în picioare, ca s vezi puterea Mea, i Numele Meu s fie vestit în tot p mîntul. ¹⁷Dac te mai ridici împotriva poporului Meu, i dac nu -l la i s plece, ¹⁸iat , mîne, la ceasul acesta, voi face s bat o piatr a a de mare, cum n'a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii lui i pîn azi. ¹⁹Pune- i dar la ad post turmele i tot ce ai pe cîmp. Piatra are s bat pe to i oamenii i toate vitele de pe cîmp, cari nu vor fi intrat în case; i vor peri.`` ²⁰Aceia dintre slujitorii lui Faraon, cari s'au temut de Cuvîntul Domnului, i-au adunat în case robii i turmele. ²¹Dar cei ce nu i-au pus la inim Cuvîntul Domnului, i-au l sat robii i turmele pe cîmp. ²²Domnul a zis lui Moise: „Îtinde- i mîna spre cer; i are s bat piatra în toat ara Egiptului pe oameni, pe vite, i pe toat iarba de pe cîmp în ara Egiptului!`` ²³Moise i -a întins toiagul spre cer; i Domnul a trimes tunete i piatr , de c dea foc pe p mînt. Domnul a f cut s bat piatra peste ara Egiptului. ²⁴A b tut piatra, i focul se amesteca cu piatra; piatra era a a de mare încît nu mai b tuse piatr ca aceea în toat ara Egiptului de cînd este el locuit de oameni. ²⁵Piatra a nimicît, în toat ara Egiptului, tot ce era pe cîmp, dela oameni pîn la dobitoace; piatra a nimicît i toat iarba de pe cîmp, i a frînt to i copacii de pe cîmp. ²⁶Numai în inutul Gosen, unde erau copiii lui Israel, n'a b tut piatra, ²⁷Faraon a trimes s cheme pe Moise i pe Aaron, i le -a zis: „De data aceasta, am p c tuit; Domnul are dreptate, iar eu i poporul meu sîntem vinova i. ²⁸Ruga i-v Domnului, ca s nu mai fie tunete i piatr ; i v voi l sa s pleca i, i nu ve i mai fi opri i.`` ²⁹Moise i -a zis: „Cînd voi e i din cetate, voi ridica mînile spre Domnul, tunetele vor înceta i nu va mai bate piatra, ca s tii c al Domnului este p mîntul! ³⁰Dar tiu c tu i slujitorii t i tot nu v ve i teme de Domnul Dumnezeu.`` ³¹Inul i orzul se pr p diser , pentruc orzul tocmai

duse în spic, iar inul era în floare; ³²grâul și ovzul nu se stricaser, pentru că erau târzii. ³³Moise a plecat de la Faraon, și a ieșit afară din cetate; și a ridicat mâinile spre Domnul, tunetele și piatra au încetat, și n'a mai căzut ploaia pe pământ. ³⁴Faraon, văzând că ploaia, piatra și tunetele încetaser, n'a conștientizat că tuiașcă și și-a împietrit inima, el și slujitorii lui. ³⁵Lui Faraon și s'a împietrit inima și n'a lăsat pe copiii lui Israel să plece, după cum spusese Domnul prin Moise.

Chapter 10

¹Domnul a zis lui Moise: „Du-te la Faraon, căci și-a împietrit inima și a slujitorilor lui, ca să fac semnele Mele în mijlocul lor, ²și ca să istorisești fiului tău și fiului fiului tău cum M'am purtat cu Egiptenii, și ce semne am făcut în mijlocul lor. și vei cunoaște că Eu sînt Domnul.” ³Moise și Aaron s'au dus la Faraon, și i-au zis: „Aa vorbește Domnul, Dumnezeul Evreilor: „Pînă cînd ai de gînd să nu vrei să te smerești înaintea Mea? Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. ⁴Dacă nu vrei să lași pe poporul Meu să plece, iată, voi trimite mîine niște locuste pe toată întinderea țării tale. ⁵Ele vor acoperi fața pământului, de nu se va mai putea vedea pământul; vor mîncă ce a mai rămas nevătmă, vor mîncă ce vă lăsat piatra, vor mîncă toți copacii, cari cresc pe câmpiile voastre, ⁶și vor umplea casele tale, casele tuturor slujitorilor tăi și casele tuturor Egiptenilor. Prinții tăi și prinții prinților tăi n'au văzut încă ceva de cînd sînt ei pe pământ pînă în ziua de azi.” Moise a plecat și a ieșit de la Faraon. ⁷Slujitorii lui Faraon i-au zis: „Pînă cînd are să fie omul acesta o pacoste pentru noi? Lasă pe oamenii aceștia să plece, și să slujească Domnului, Dumnezeului lor. Tot nu vezi că pierе Egiptul?” ⁸Au întors la Faraon pe Moise și Aaron. „Duce-i-vă, le-a zis el, și să slujească Domnului, Dumnezeului vostru. Cări și cine sînt cei ce vor merge?” ⁹Moise a răspuns: „Vom merge cu copiii și cu bătrînii noștri, cu fiii și fiicele noastre, cu oile și boii noștri; căci avem sărbătorile noastre în cinstea Domnului.” ¹⁰Faraon le-a zis: „Aa să fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu să plecați, pe voi și pe copiii voștri! Luați seama, căci este rău ce aveți de gînd să faceți! ¹¹Nu, nu; ci duce-i-vă, voi bărbarii, și slujească Domnului, căci așa a cerut.” și i-au izgonit dinaintea lui Faraon. ¹²Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mîna peste țara Egiptului, ca să vină locustele peste țara Egiptului, și să mîncească toată iarba pământului, tot ce a lăsat piatra.” ¹³Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului; și Domnul a făcut să sufle un vînt dinspre răsrit peste țara toată ziua și toată noaptea aceea. Dimineața, vîntul dinspre răsrit adusese locustele. ¹⁴Locustele au venit peste țara Egiptului, și s'au aezat pe toată întinderea Egiptului; erau în număr atît de mare cum nu mai fusese și nu va mai fi un astfel de roi de locuste. ¹⁵Au acoperit toată fața pământului, de nu se mai vedea pământul; au mîncat toată iarba de pe pământ și tot rodul pomilor, tot ce lăsa piatra; și n'a rămas nimic verde în copaci, nici în iarba de pe cîmp, în toată țara Egiptului. ¹⁶Faraon a chemat îndată pe Moise și pe Aaron, și a zis: „Am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, și împotriva voastră. ¹⁷Dar iartă-mi pe catul numai de data aceasta; și rugați pe Domnul, Dumnezeul vostru, să depărteze de la mine și urgia aceasta de moarte!” ¹⁸Moise a ieșit de la Faraon, și s'a rugat Domnului. ¹⁹Domnul a făcut să sufle un vînt foarte

puternic dinspre apus, care a luat l custele, i le -a aruncat în marea Ro ie; n'a r mas o l cust pe toat întinderea Egiptului. ²⁰Domnul a împietrit inima lui Faraon, i Faraon n'a l sat pe copiii lui Israel s plece. ²¹Domnul a zis lui Moise: „Întinde- i mâna spre cer, i va fi întunec peste ara Egiptului, a a de întunec de s se poat pip i.`` ²²Moise i -a întins mâna spre cer; i a fost întunec besn în toat ara Egiptului, timp de trei zile. ²³Nici nu se vedeau unii pe al ii, i nimeni nu s'a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar, în locurile unde locuiau to i copiii lui Israel, era lumin . ²⁴Faraon a chemat pe Moise, i a zis: „Duce i-v , i sluji i Domnului! S nu r mân în ar decît oile i boii vo tri; copiii vo tri vor putea merge i ei împreun cu voi.`` ²⁵Moise a r spus: „Chiar s ne dai tu însu i jertfele i arderile de tot, pe cari le vom aduce Domnului, Dumnezeului nostru, ²⁶ i turmele noastre tot trebuie s mearg cu noi, i s nu r mân o unghie din ele; c ci din ele vom lua ca s slujim Domnului, Dumnezeului nostru; iar pîn vom ajunge acolo, nu tim ce vom alege ca s aducem Domnului.`` ²⁷Domnul a împietrit inima lui Faraon, i Faraon n'a vrut s -i lase s plece. ²⁸Faraon a zis lui Moise: „Ie i dela mine! S nu cumva s te mai ar i înaintea mea, c ci în ziua în care te vei ar ta înaintea mea, vei muri.`` ²⁹„Da!`` a r spus Moise, „nu m voi mai ar ta înaintea ta.``

Chapter 11

¹Domnul a zis lui Moise: „Voi mai aduce o urgie asupra lui Faraon i asupra Egiptului. Dup aceea, v va l sa s pleca i de aici. Când v va l sa s pleca i de tot, chiar v va izgoni de aici. ²Vorbe te cu poporul, ca atunci fiecare s cear dela vecinul s u i fiecare dela vecina ei, vase de argint i vase de aur.`` ³Domnul a f cut ca poporul s capete trecere înaintea Egiptenilor. Chiar Moise era foarte bine v zut în ara Egiptului, înaintea slujitorilor lui Faraon i înaintea poporului. ⁴Moise a zis: „A a vorbe te Domnul: ‚Pela miezul nop ii, voi trece prin Egipt; ⁵ i to i întâii n scu i din ara Egiptului vor muri, dela întâiul n scut al lui Faraon, care ade pe scaunul lui de domnie, pîn la întâiul-n scut al roabei care st la rî ni , i pîn la to i întâii-n scu i ai dobitoacelor. ⁶În toat ara Egiptului vor fi ipete mari, a a cum n'au fost i nu vor mai fi. ⁷Dar dintre to i copiii lui Israel, dela oameni pîn la dobitoace, nici m car un cîne nu va chel l i cu limba lui, ca s ti i ce deosebire face Domnul între Egipteni i Israel. ⁸Atunci to i ace ti slujitori ai t i se vor pogorî la mine i se vor închina pîn la p mînt înaintea mea, zicînd: ‚Ie i, tu i tot poporul care te urmeaz !`` Dup aceea, voi ie i. Moise a ie it dela Faraon, aprins de mînie. ⁹Domnul a zis lui Moise: „Faraon n'are s'asculte de voi, pentru ca s se înmul easc minunile Mele în ara Egiptului.`` ¹⁰Moise i Aaron au f cut toate aceste minuni înaintea lui Faraon; Domnul a împietrit inima lui Faraon, i Faraon n'a l sat pe copiii lui Israel s plece din ara lui.

Chapter 12

¹Domnul a zis lui Moise i lui Aaron în ara Egiptului: ²„Luna aceasta va fi pentru voi cea dintîi lun ; ea va fi pentru voi cea dintîi lun a anului. ³Vorbi i întregei adun ri a lui Israel, i spune i -i: „În ziua a zecea a acestei luni, fiecare om s ia un miel de fiecare familie, un miel de fiecare cas . ⁴Dac sînt prea pu ini în cas pentru un miel, s -l ia cu vecinul lui cel mai de aproape, dup num rul sufletelor; s face i socoteala cît poate mînca fiecare din mielul acesta. ⁵S fie un miel f r cusur, de parte b rb teasc , de un an; ve i putea s lua i un miel sau un ied. ⁶S -l p stra i pîn în ziua a patrusprezecea a lunii acesteia; i toat adunarea lui Israel s -l junghie seara. ⁷S ia din sîngele lui, i s ung amîndoi stîlpii u ii i pragul de sus al caselor unde îl vor mînca. ⁸Carnea s'o m nînca chiar în noaptea aceea, fript la foc; i anume s'o m nînca cu azimi i cu verde uri amare. ⁹S nu -l mînca i crud sau fiert în ap ; ci s fie fript la foc: atît capul, cît i picioarele i m runtaiele. ¹⁰S nu l sa i nimic din el pîn a doua zi diminea a; i, dac va r mînea ceva din el pe a doua zi diminea a, s -l arde i în foc. ¹¹Cînd îl ve i mînca, s ave i mijlocul încins, înc l mintele în picioare, i toiagul în mîn ; i s -l mînca i în grab ; c ci sînt Pa tele Domnului. ¹²În noaptea aceea, Eu voi trece prin ara Egiptului, i voi lovi pe to i întîii-n scu i din ara Egiptului, dela oameni pîn la dobitoace; i voi face judecat împotriva tuturor zeilor Egiptului; Eu, Domnul. ¹³Sîngele v va sluji ca semn pe casele unde ve i fi. Eu voi vedea sîngele, i voi trece pe lîng voi, a a c nu v va nimici nici o urgie, atunci cînd voi lovi ara Egiptului. ¹⁴i pomenirea acestei zile s'o p stra i, i s'o pr znui i printr'o s rb toare în cinstea Domnului; s'o pr znui i ca o lege vecinic pentru urma ii vo tri. ¹⁵Timp de apte zile, ve i mînca azimi. Din cea dintîi zi ve i scoate aluatul din casele voastre: c ci oricine va mînca pîne dospit , din ziua întîi pîn în ziua a aptea, va fi nimicît din Israel. ¹⁶În ziua dintîi ve i avea o adunare de s rb toare sfînt ; i în ziua a aptea, ve i avea o adunare de s rb toare sfînt . S nu face i nici o munc în zilele acelea; ve i putea numai s preg ti i mîncarea fiec rui ins. ¹⁷S ine i s rb toarea azimilor, c ci chiar în ziua aceea voi scoate o tile voastre din ara Egiptului; s ine i ziua aceea ca o lege vecinic pentru urma ii vo tri. ¹⁸În luna întîi, din a patrusprezecea zi a lunii, seara, s mînca i azimi, pîn în seara zilei a dou zeci i una a lunii. ¹⁹Timp de apte zile, s nu se g seasc aluat în casele voastre; c ci oricine va mînca pîne dospit , va fi nimicît din adunarea lui Israel, fie str in, fie b tina . ²⁰S nu mînca i pîne dospit ; ci, în toate locuin ele voastre, s mînca i azimi.`` ²¹Moise a chemat pe to i b trîinii lui Israel, i le -a zis: „Duce i-v de lua i un miel pentru familiile voastre, i junghia i Pa tele. ²²S lua i apoi un m nunchi de isop, s -l muia i în sîngele din strachin , i s unge i pragul de sus i cei doi stîlpi ai u ii cu sîngele din strachin . Nimeni din voi s nu ias din cas pîn diminea a. ²³Cînd va trece Domnul ca s loveasc Egiptul, i va vedea sîngele pe pragul de sus i pe cei doi stîlpi ai u ii, Domnul va trece pe lîng u , i nu va îng dui Nimicitorului s între în casele voastre ca s v loveasc . ²⁴S p zi i lucrul acesta ca o lege pentru voi i pentru copiii vo tri în veac. ²⁵Cînd ve i intra în ara, pe care v'o va da Domnul, dup f g duin a Lui, s ine i acest obicei sfînt. ²⁶i cînd v vor întreba copiii vo tri: ‚Ce însemneaz obiceiul acesta?` ²⁷s r spunde i: ‚Este jertfa de Pa te în cinstea Domnului, care a trecut pe lîng casele copiilor lui Israel în Egipt, cînd a lovit Egiptul, i ne -a sc pat casele noastre.`` Poporul s'a plecat, i s'a închinat pîn la p mînt. ²⁸i copiii lui Israel au plecat, i au f cut cum poruncise Domnul lui Moise i lui Aaron; a a au f cut. ²⁹La miezul-nop ii,

Domnul a lovit pe toți întâi în scutul din țara Egiptului, dela întâiul-n scut al lui Faraon, care stătea pe scaunul lui de domnie, pînă la întâiul-n scut al celui închis în temniță, și pînă la toți întâi-n scutul ai dobitoacelor. ³⁰Faraon s'a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui, și toți Egiptenii; și au fost mari ipete în Egipt, cîci nu era casă unde să nu fie un mort. ³¹În aceea noapte Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: „Sculă-i-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și copiii lui Israel. Duceți-vă să slujiți Domnului, cum ați zis. ³²Luați-vă și oile și boii, cum ați zis, duceți-vă, și binecuvîntați-mă.” ³³Egiptenii zoreau poporul, și se grăbeau să-i scoată din țară, cîci ziceau: „Altfel, toți vom pieri.” ³⁴Poporul și-a luat plămădeala (coca), înainte de a se dospîi. Și-au învelit posturile cu plămădeala în haine, și le-au pus pe umeri. ³⁵Copiii lui Israel au făcut ce spusese Moise, și au cerut Egiptenilor vase de argint, vase de aur și haine. ³⁶Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea Egiptenilor, cari le-au împlinit cererea. Și astfel au ieșit pe Egipteni. ³⁷Copiii lui Israel au plecat din Ramses spre Sucot, în număr de aproape ase sute de mii de oameni cari mergeau pe jos, afară de copii. ³⁸Omul imediu de oameni de tot soiul s'au suit împreună cu ei; aveau și turme însemnate de oi și boi. ³⁹Cu plămădeala, pe care o luaseră din Egipt și care nu se dospise încă, au făcut turte făcute; cîci fuseser izgoniți de Egipteni, fără să mai poată zăbovi, și fără să-și ia merinde cu ei. ⁴⁰Ederea copiilor lui Israel în Egipt a fost de patru sute treizeci de ani. ⁴¹Și, după patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate ordinele Domnului au ieșit din țara Egiptului. ⁴²Noaptea aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului, pentru că atunci și-a scos din țara Egiptului; noaptea aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului de toți copiii lui Israel și de urmașii lor. ⁴³Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Iată porunca privitoare la Paște: niciun străin să nu mînce din ele. ⁴⁴Să-ți împrejur pe orice rob cumpărat cu bani, și apoi să mînce din ele. ⁴⁵Veneticul și simbria să nu mînce. ⁴⁶Să nu le mînce decît într-o singură casă; să nu luați deloc carne afară din casă, și să nu zdrobiți niciun os. ⁴⁷Toată adunarea lui Israel să facă Paște. ⁴⁸Dacă un străin, care va locui la tine, va vrea să facă Paște Domnului, orice parte bună din casa lui va trebui să-ți împrejur; apoi se va apropia să-l faci, și va fi ca și bătănaul; dar niciun net să-ți împrejur să nu mînce din ele. ⁴⁹Aceea lege va fi pentru bătăna că și pentru străinul, care va locui în mijlocul vostru.” ⁵⁰Toți copiii lui Israel au făcut cum poruncise Domnul lui Moise și lui Aaron; așa au făcut. ⁵¹Și chiar în ziua aceea, Domnul a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel, după ordinele lor.

Chapter 13

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²„Pune-ți deoparte ca sfînt pe orice întâi-n scut, pe orice întâi-n scut dintre copiii lui Israel, atît dintre oameni cît și dintre dobitoace: este al Meu.” ³Moise a zis poporului: „Aduceți-vă aminte de ziua aceasta, cînd ați ieșit din Egipt, din casa robiei; cîci cu mîină puternică v'a scos Domnul de acolo. Să nu mînceți pîine dospită. ⁴Astăzi ieșiți, în luna spicelor. ⁵Cînd te va duce Domnul în țara Cananiților, Hetiților, Amoriților, Heviților și Iebusiților, pe care a jurat părinților tăi că-ți-o va da, iar unde curge lapte și miere, să-ți următoarea slujbă în luna aceasta.

⁶Timp de apte zile, să mînci azimi; și în ziua a aptea, să fie o sărbătoare în cinstea Domnului. ⁷În timpul celor apte zile, să mînci azimi; să nu se vadă la tine nimic dospit, nici aluat, pe toată întinderea țării tale. ⁸Să spui atunci fiului tău: „Aceasta este spre pomenirea celor ce au făcut Domnul pentru mine, cînd am ieșit din Egipt.” ⁹Să-ți fie ca un semn pe mîinile și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochii tăi, pentruca legea Domnului să fie totdeauna în gura ta; ca să-ți fie cu mîinile puternice te-ai scos Domnul din Egipt. ¹⁰Să-ți porunca aceasta la vremea hotărîtă, din an în an. ¹¹Cînd te va aduce Domnul în țara Cananiților, cum ai jurat ieșirii tale, și cînd îți-o va da, ¹²să închini Domnului pe orice înțîinșcut, chiar pe orice înțîinșcut din vitele, pe cari le vei avea: orice parte bărbtească este a Domnului. ¹³Să-ți scumperi cu un miel pe orice înțîinșcut al mîgrișei; iar dacă nu-ți vei răscumpăra, să-ți frîngi gîtul. Să-ți scumperi de asemenea pe orice înțîinșcut de parte bărbtească dintre fiii tăi. ¹⁴Și cînd te va întreba fiul tău într-o zi: „Ce înseamnă lucrul acesta?” să-ți răspunzi: „Prin mîna Lui cea atotputernică, Domnul ne-ai scos din Egipt, din casa robiei; ¹⁵și, fiindcă Faraon se împotriva și nu voia să ne lăse să plecăm, Domnul a omorît pe toți înțîinșcui din țara Egiptului, dela înțîinșcui ai oamenilor pînă la înțîinșcui ai dobitoacelor. Iată de ce aduc jertfă Domnului pe orice înțîinșcut de parte bărbtească, și răscumpăr pe orice înțîinșcut dintre fiii mei. ¹⁶Să-ți fie ca un semn pe mîinile și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochi; ca să-ți fie prin mîna Lui atotputernică ne-ai scos Domnul din Egipt.” ¹⁷După ce a lăsat Faraon pe popor să plece, Dumnezeu nu lă-a dus pe drumul care duce în țara Filistenilor, măcar că era mai aproape; ca să-ți așeze Dumnezeu: „Să-ți putea să-ți pară rău poporului văzînd războiul, și să se întoarcă în Egipt.” ¹⁸Că Dumnezeu a pus pe popor să facă un ocol pe drumul care duce spre pustie, spre marea Roșie. Copiii lui Israel au ieșit înarmați din țara Egiptului. ¹⁹Moise a luat cu el oasele lui Iosif; ca să-ți așeze Iosif pe fiii lui Israel să jure, zicînd: „Cînd vă va cerceta Dumnezeu, să luați cu voi oasele mele de aici.” ²⁰Au plecat din Sucot, și au tăbărit la Etam, la marginea pustiei. ²¹Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stîlp de nor, ca să-ți călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stîlp de foc, ca să-ți lumineze, pentru ca să-ți meargă și ziua și noaptea. ²²Stîlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stîlpul de foc în timpul nopții.

Chapter 14

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²„Spune copiilor lui Israel să se întoarcă, și să tăbărească înaintea Pihahirotului, între Migdol și mare, față în față cu Baal-efon: în dreptul locului acestuia să tăbărească, lângă mare. ³Faraon va zice despre copiii lui Israel: „Să-ți așeze rău prin război; și să închidă pustia.” ⁴Eu voi împietri inima lui Faraon, și-și va urmări; dar Faraon și toată oastea lui vor face să se arate slava Mea, și Egiptenii vor tăc. Eu sînt Domnul.” Copiii lui Israel au făcut așa. ⁵Să-ți așeze de tăc împăratului Egiptului că poporul a luat fuga. Atunci inima lui Faraon și inima slujitorilor lui s'au schimbat față de popor. Ei au zis: „Ce am făcut de am lăsat pe Israel să plece și să nu ne mai slujească?” ⁶Faraon și-și așeze căruțul de război, și și-și așeze oamenii de război cu el. ⁷A luat ase sute de car de

lupt cu oameni ale ei, în toate carle Egiptului; în toate erau luptatori. ⁸Domnul a împietrit inima lui Faraon, împotriva Egiptului, și Faraon a urmărit pe copiii lui Israel. Copiii lui Israel ieșeau gata de lupt. ⁹Egiptenii i-au urmărit; și tot în căi, carle lui Faraon, carle lui și oțeta lui, i-au ajuns tocmai când erau tărâși lângă mare lângă Pi-Hahiro, fațată în față cu Baal-efon. ¹⁰Faraon se apropia. Copiii lui Israel i-au ridicat ochii, și iată că Egiptenii veneau după ei. Și copiii lui Israel s-au sperimântat foarte tare, și au strigat către Domnul după ajutor. ¹¹Ei au zis lui Moise: „Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci sămurim în pustie? Ce ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt?” ¹²Nu-și spuneam noi în Egipt: „Lasă-ne să slujim ca robi Egiptenilor, căci vrem mai bine să slujim ca robi Egiptenilor decât sămurim în pustie?” ¹³Moise a răspuns poporului: „Nu vă temeți de nimic, stați pe loc, și veți vedea izbăvirea, pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta; căci pe Egiptenii aceia, pe care-și vedeți azi, nu-și veți mai vedea niciodată. ¹⁴Domnul Se va lupta pentru voi; dar voi, stați liniștiți.” ¹⁵Domnul a zis lui Moise: „Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte. ¹⁶Tu, ridică-ți toiagul, întinde-ți mâna spre mare, și despice-o; și copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat. ¹⁷Eu voi împietri inima Egiptenilor, ca să intre în mare după ei. Și Faraon și toată oastea lui, carle și carle lui, vor face să se arate slava Mea. ¹⁸Și vor ține Egiptenii că Eu sunt Domnul când Faraon, carle și carle lui, vor face să se arate slava Mea.” ¹⁹Îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, și-a schimbat locul, și a mers înapoia lor, și stîlpul de nor care mergea înaintea lor, și-a schimbat locul, și a stat înapoia lor. ²⁰El s'a aezat între tabăra Egiptenilor și tabăra lui Israel. Norul acesta pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Și toată noaptea cele două tabere nu s-au apropiat una de alta. ²¹Moise și-a întins mâna spre mare. Și Domnul a pus marea în mi care printr'un vânt dinspre răsrit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat marea, și apele s'au despărțit în două. ²²Copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, și apele stăteau ca un zid la dreapta și la stînga lor. ²³Egiptenii i-au urmărit; și tot în căi lui Faraon, carle și carle lui au intrat după ei în mijlocul mării. ²⁴În straja dimineții, Domnul, din stîlpul de foc și de nor, S'a uitat spre tabăra Egiptenilor, și a aruncat în valmala în tabăra Egiptenilor. ²⁵A scos roatele carlor și le-a îngreuiat mersul. Egiptenii au zis atunci: „Haidem să fugim dinaintea lui Israel, căci Domnul Se luptă pentru el împotriva Egiptenilor.” ²⁶Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre mare; și apele au să se întoarcă peste Egipteni, peste carle lor și peste carle lor.” ²⁷Moise și-a întins mâna spre mare. Și în spre dimineață, marea și-a luat iar repeziciunea cursului, și la apropierea ei Egiptenii au luat-o la fugă; dar Domnul a năpustit pe Egipteni în mijlocul mării. ²⁸Apele s'au întors, și au acoperit carle, carle și tot oastea lui Faraon, cari intraser în mare după copiii lui Israel; niciunul măcar n'a scăpat. ²⁹Dar copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, în timp ce apele stăteau ca un zid la dreapta și la stînga lor. ³⁰În ziua aceea, Domnul a izbăvit pe Israel din mâna Egiptenilor; și Israel a văzut pe Egipteni mori pe rîmul mării. ³¹Israel a văzut mîna puternică, pe care o îndreptase Domnul împotriva Egiptenilor. Și poporul s'a temut de Domnul, și a crezut în Domnul și în robul Său Moise.

Chapter 15

¹Atunci Moise și copiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta. Ei au zis: „Voi cânta Domnului, căci înălțată a fost slava: A năvălit în mare pe călășarii pe călăși. ²Domnul este tria mea și temelul cântărilor mele de laud: El mă susține. El este Dumnezeul meu: pe El Îl voi lăuda; El este Dumnezeul tatălui meu: pe El Îl voi preamări. ³Domnul este un războinic viteaz: Numele Lui este Domnul. ⁴El a aruncat în mare carulele lui Faraon și oastea lui; Luptătorii lui aleși au fost înghițiți în marea Roșie. ⁵I-au acoperit valurile, și s-au pogorât în fundul apelor, ca o piatră. ⁶Dreapta Ta, Doamne, înălțată a fost vestită tria; Mîna Ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pe vrăjmași. ⁷Prin mîna mea mîna Tale, Tu trîntești la pînă pe vrăjmașii Tui; Îmi deschideți mîna, și ea înalță ca pe o trestie. ⁸La suflarea nărilor Tale, s-au îngrămădit apele, S-au ridicat talazurile ca un zid, și s-au încheșat valurile în mijlocul mării. ⁹Vrăjmașii zicea: „Îmi voi urmări, îmi voi ajunge, Voi împriji prada de război; Îmi voi răzbi pe ei, Voi scoate sabia, și-i voi nimici cu mîna mea!” ¹⁰Dar Tu ai suflat cu suflarea Ta: și marea și-a acoperit; Ca plumbul s-au afundat în adîncimea apelor. ¹¹Cine este ca Tine între dumnezei, Doamne? Cine este ca Tine minunat în sfîrșenie, Bogat în fapte de laud, și făcător de minuni? ¹²Tu și-ai întins mîna dreaptă: și înălțată a fost pînă. ¹³Prin îndurarea Ta, Tu ai călășărit, și ai izbăvit pe poporul acesta; Iar prin puterea Ta îl îndreptăși spre locașul sfîrșeniei Tale. ¹⁴Popoarele vor afla lucrul acesta, și se vor cutremura: Apucă groaza pe Filistenii, ¹⁵Se înspăimîntă cetățile Edomului, și un tremur apucă pe războinicii lui Moab; Toți locuitorii Canaanului le înălță inimă. ¹⁶Îi va apuca teama și spaima; Iar văzînd mîna brațului Tui, Vor sta mușcați ca o piatră, Pînă va trece poporul Tui, Doamne! Pînă va trece Poporul, pe care și-l-ai răscumpărat. ¹⁷Tu îi vei aduce și-i vei adăuga pe muntele moțenirii Tale, În locul, pe care și-l-ai pregătit ca locaș, Doamne, La Templul, pe care mîinile Tale l-au întemeiat, Doamne! ¹⁸și Domnul va împriji în veac și în veci de veci. ¹⁹Căci căii lui Faraon, carulele călășării lui au intrat în mare, și Domnul a adus peste ei apele mării; Dar copiii lui Israel au mers ca pe uscat prin mijlocul mării. ²⁰Maria, proorociță, sora lui Aaron, a luat în mînă o timpană, și toate femeile au venit după ea, cu timpane și jucînd. ²¹Maria răspundea copiilor lui Israel: ²²Moise a pornit pe Israel de la marea Roșie. Au apucat înspre pustia urșii; și, după trei zile de mers în pustie, n'au găsit apă. ²³Au ajuns la Mara; dar n'au putut să bea apă din Mara, pentru că era amară. De aceea locul acela a fost numit Mara (Amărăciune). ²⁴Poporul a cărtit împotriva lui Moise, zicînd: „Ce avem să bem?” ²⁵Moise a strigat către Domnul; și Domnul și-a arătat un semn, pe care l-a aruncat în apă. și apa s-a făcut dulce. Acolo a dat Domnul poporului legi și porunci, și acolo l-a pus la încercare. ²⁶El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui, și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu cari am lovit pe Egipteni; căci Eu sînt Domnul, care te vindec.” ²⁷Au ajuns la Elim, unde erau două sprezece izvoare de apă și aptezeci de finici. și au tăbărit acolo, lîngă apă.

Chapter 16

¹Toat adunarea copiilor lui Israel a plecat din Elim; i au ajuns în pustia Sin, care este între Elim i Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua dup ie irea lor din ara Egiptului. ²i toat adunarea copiilor lui Israel a cârtit în pustia aceea împotriva lui Moise i Aaron. ³Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de n'am murit lovi i de mâna Domnului în ara Egiptului, când edeam lâng oalele noastre cu carne, când mâncam pâne de ne s turam? C ci ne-a i adus în pustia aceasta ca s face i s moar de foame toat mul imea aceasta.” ⁴Domnul a zis lui Moise: „Iat c voi face s v ploaie pâne din ceruri. Poporul va ie i afar , i va strînge, cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca s -l pun la încercare, i s v d dac va umbla sau nu dup legea Mea. ⁵În ziua a aseaa, când vor preg ti ce au adus acas , vor avea de dou ori mai mult de cât vor strînge în fiecare zi.” ⁶Moise i Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: „Ast sear , ve i în elege c Domnul este Acela, care v'a scos din ara Egiptului. ⁷i mîne diminea , ve i vedea slava Domnului; pentruc v'a auzit cârtirile împotriva Domnului; c ci ce sîntem noi, ca s cârti i împotriva noastr ?” ⁸Moise a zis: „Domnul v va da ast sear carne de mîncat, i mîne diminea v va da pâne s v s tura i, pentruc a auzit Domnul cârtirile, pe cari le-a i rostit împotriva Lui; c ci ce sîntem noi? Cârtirile voastre nu se îndreapt împotriva noastr , ci împotriva Domnului.” ⁹Moise a zis lui Aaron: „Spune întregei adun ri a copiilor lui Israel: ‚Apropia i-v înaintea Domnului; c ci v'a auzit cârtirile.” ¹⁰i, pe când vorbea Aaron întregei adun ri a lui Israel, s'au uitat înspre pustie, i iat c slava Domnului s'a ar tat în nor. ¹¹Domnul, vorbind lui Moise, a zis: ¹²„Am auzit cârtirile copiilor lui Israel. Spune-le: ‚Între cele dou seri ave i s mînca i carne, i diminea a v ve i s tura de pâne; i ve i ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.” ¹³Seara, au venit ni te prepeli e i au acoperit tab ra; i, diminea a, s'a a ezat un strat gros de rou în jurul taberii. ¹⁴Cînd s'a luat roua aceasta, pe fa a pustiei era ceva m runt ca ni te gr un e, m runt ca bobi ele de ghia alb pe p mînt. ¹⁵Copiii lui Israel s'au uitat la ea, i au zis unul c tre altul: „Ce este aceasta?” c ci nu tia u ce este. Moise le -a zis: „Este pânea, pe care v'o d Domnul ca hran . ¹⁶Iat ce a poruncit Domnul: ‚Fiecare din voi s strîng cât îi trebuie pentru hran , i anume un omer de cap, dup num rul sufletelor voastre; fiecare s ia din ea pentru cei din cortul lui.” ¹⁷Israelii au f cut a a; i au strîns unii mai mult, al ii mai pu in. ¹⁸În urm o m surau cu omerul, i cine strînsese mai mult, n'avea nimic de prisos, iar cine strînsese mai pu in, nu ducea lips de loc. Fiecare strîngea tocmai cât îi trebuia pentru hran . ¹⁹Moise le -a zis: „Nimeni s nu lase ceva din ea pîn a doua zi diminea .” ²⁰N'au ascultat de Moise, i s'au g sit unii, care au l sat ceva din ea pîn diminea a; dar a f cut viermi i s'a împu it. Moise s'a mîniat pe oamenii aceia. ²¹Astfel, în toate dimine ile, fiecare strîngea cât îi trebuia pentru hran ; i, când venea c ldura soarelui, se topea. ²²În ziua a aseaa, au strîns hran îndoit, i anume doi omeri de fiecare. To i frunta ii adun rii au venit i au spus lui Moise lucrul acesta. ²³i Moise le -a zis: „Domnul a poruncit a a. Mîne este ziua de odihn , Sabatul închinat Domnului; coace i ce ave i de copt, fierbe i ce ave i de fiert, i p stra i pîn a doua zi diminea a tot ce va r mînea!” ²⁴Au l sat -o pîn a doua zi diminea a, cum poruncise Moise; i nu s'a împu it, i n'a f cut viermi. ²⁵Moise a zis: „Mînca i -o azi, c ci este ziua Sabatului; azi nu ve i g si man pe

câmp. ²⁶Ve i strînge timp de ase zile; dar în ziua a aptea, care este Sabatul, nu va fi.`` ²⁷În ziua a aptea, unii din popor au ie it s strîng man , i n'au g sit. ²⁸Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pîn când ave i de gînd s nu p zi i poruncile i legile Mele? ²⁹Vede i c Domnul v'a dat Sabatul; de aceia v d în ziua a aseia hran pentru dou zile. Fiecare s r mîn la locul lui, i, în ziua a aptea, nimeni s nu ias din locul în care se g se te.`` ³⁰i poporul s'a odihnit în ziua a aptea. ³¹Casa lui Israel a numit hrana aceasta „man ``. Ea sem na cu bobul de coriandru; era alb , i avea un gust de turt cu miere. ³²Moise a zis: „Iat ce a poruncit Domnul: „S se p streze un omer plin cu man pentru urma ii vo tri, ca s vad i ei pînea pe care v'am dat -o s'o mînca i în pustie, dup ce v'am scos din ara Egiptului.`` ³³i Moise a zis lui Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu man , i a eaz -l înaintea Domnului, ca s fie p strat pentru urma ii vo tri.`` ³⁴Dup porunca dat de Domnul lui Moise, Aaron l'a pus înaintea chivotului m rturiei, ca s fie p strat. ³⁵Copiii lui Israel au mîncat man patruzeci de ani, pîn la sosirea lor într -o ar locuit ; au mîncat man pîn la sosirea lor la hotarele rii Canaanului. ³⁶Omerul este a zecea parte dintr'o ef .

Chapter 17

¹Toat adunarea copiilor lui Israel a plecat din pustia Sin, dup c l toriile zilnice, pe cari poruncise Domnul s le fac ; i au t b rît la Refidim. Acolo poporul n'a g sit ap de b ut. ²Atunci poporul a c utat ceart cu Moise. Ei au zis: „D -ne ap s bem!`` Moise le -a r spus: „Pentru ce uta i ceart cu mine? Pentru ce ispiti i pe Domnul?`` ³Poporul st tea acolo, chinuit de sete, i cîrtea împotriva lui Moise. El zicea: „Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca s ne faci s murim de sete aici cu copiii i turmele noastre?`` ⁴Moise a strigat c tre Domnul, i a zis: „Ce s fac cu poporul acesta? Înc pu in, i au s m ucid cu pietre.`` ⁵Domnul a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului, i ia cu tine vreo cî iva din b trînii lui Israel; ia- i în mîn i toiagul cu care ai lovit rîul, i porne te! ⁶Iat , Eu voi sta înaintea ta pe stînca Horebului; vei lovi stînca, i va î ni ap din ea, i poporul va bea.`` Moise a f cut a a, în fa a b trînii lui Israel. ⁷El a numit locul acela „Masa i Meriba`` (Ispit i ceart), c ci copiii lui Israel se certaser , i ispitiser pe Domnul, zicînd: „Este oare Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?`` ⁸Amalec a venit s bat pe Israel la Refidim. ⁹Atunci Moise a zis lui Iosua: „Alege ni te b rba i, i ie i de lupt împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mîne pe vîrful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mîn .`` ¹⁰Iosua a f cut ce -i spusese Moise, i a ie it s lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron i Hur s'au suit pe vîrful dealului. ¹¹Cînd î i ridica Moise mîna, era mai tare Israel; i cînd î i l sa mîn în jos, era mai tare Amalec. ¹²Mînile lui Moise fiind trudite, ei au luat o piatr , au pus -o subt el, i el a ezut pe ea. Aaron i Hur îi sprijineau mînile, unul deoparte, iar altul de alta; i mînile lui au r mas întinse pîn la asfin itul soarelui. ¹³i Iosua a biruit pe Amalec i poporul lui, cu t i ul s bieci. ¹⁴Domnul a zis lui Moise: „Scrie lucrul acesta în carte, ca s se p streze aducerea aminte, i spune lui Iosua c voi terge pomenirea lui Amalec de subt ceruri.`` ¹⁵Moise a zidit un altar, i i -a pus numele „Domnul, steagul meu.`` ¹⁶El a zis: „Pentru c i -a ridicat mîna împotriva

scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta r zboi împotriva lui Amalec, din neam în neam!``

Chapter 18

¹Ietro, preotul Madianului, socrul lui Moise, a aflat tot ce f cuse Dumnezeu pentru Moise i poporul S u Israel; a aflat c Domnul scosese pe Israel din Egipt. ²Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, nevasta lui Moise, care fusese trimeas acas . ³A luat i pe cei doi fii ai Seforei; unul se numea Gher om (Str in), c ci Moise zisese: „Locuiesc ca str in într'o ar str in ,`` ⁴iar celalt se numea Eliezer (Ajutorul lui Dumnezeu), c ci zisese: „Dumnezeul tat lui meu mi -a ajutat, i m'a sc pat de sabia lui Faraon.`` ⁵Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii i nevasta lui Moise în pustie unde t b ra el, la muntele lui Dumnezeu. ⁶A trimes vorb lui Moise s -i spun : „Eu, socrul t u Ietro, vin la tine cu nevast -ta i cu cei doi fii ai t i.`` ⁷Moise a ie it înaintea socrului s u, s'a aruncat cu fa a la p mînt, i l -a s rutat. S'au întrebat unul pe altul de s n tate, i au intrat în cortul lui Moise. ⁸Moise a istorisit socrului s u tot ce f cuse Domnul împotriva lui Faraon i împotriva Egiptului, din pricina lui Israel, toate suferin ele cari veniser peste ei pe drum, i cum îi izb vise Domnul din ele. ⁹Ietro s'a bucurat pentru tot binele, pe care -l f cuse Domnul lui Israel, i pentru c -l izb vise din mîna Egiptenilor. ¹⁰i Ietro a zis: „Binecuvîntat s fie Domnul, care v'a izb vit din mîna Egiptenilor i din mîna lui Faraon, El, care a izb vit poporul din mîna Egiptenilor! ¹¹Cunosc acum c Domnul este mai mare decît to i dumnezeii; c ci în lucrul în care s'au purtat cu trufie, El a fost mai pesus de ei.`` ¹²Ietro, socrul lui Moise, a adus lui Dumnezeu o ardere de tot i o jertf de mîncare. Aaron i to i b trîinii lui Israel au venit i au luat parte la mas cu socrul lui Moise, înaintea lui Dumnezeu. ¹³A doua zi, Moise s'a a ezat s judece poporul; i poporul a stat înaintea lui de diminea a pîn seara. ¹⁴Socrul lui Moise a v zut tot ce f cea el pentru popor, i a zis: „Ce faci tu acolo cu poporul acela? De ce stai singur, i tot poporul st înaintea ta, de diminea a pîn seara?`` ¹⁵Moise a r spus socrului s u: „Poporul vine la mine ca s cear sfat lui Dumnezeu. ¹⁶Cînd au vreo treab , vin la mine; eu judec între ei, i fac cunoscut poruncile lui Dumnezeu i legile Lui.`` ¹⁷Socrul lui Moise i -a zis: „Ce faci tu nu este bine. ¹⁸Te istove ti singur, i vei istovi i poporul acesta, care este cu tine; c ci lucrul este mai pe sus de puterile tale i nu -l vei putea face singur. ¹⁹Acum ascult glasul meu; am s - i dau un sfat, i Dumnezeu va fi cu tine! Fii tîlmaciul poporului înaintea lui Dumnezeu, i du pricinile înaintea lui Dumnezeu. ²⁰Înva -i poruncile i legile; i arat -le calea, pe care trebuie s'o urmeze i ce trebuie s fac .`` ²¹Alege din tot poporul oameni destoinici, tem tori de Dumnezeu, oameni de încredere, vr jma i ai l comiei; pune -i peste popor drept c petenii peste o mie, c petenii peste o sut , c petenii peste cinci zeci i c petenii peste zece. ²²Ei s judece poporul în tot timpul; s aduc înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile cele mai mici, s le judece ei în i i. În felul acesta î i vei u ura sarcina, c ci o vor purta i ei împreun cu tine. ²³Dac vei face lucrul acesta, i dac Dumnezeu î i va porunci a a, vei putea face fa lucrurilor, i tot poporul acesta va ajunge fericit

la locul lui.`` 24Moise a ascultat sfatul socrului s u, i a f cut tot ce spusese el. 25Moise a ales oameni destoinici din tot Israelul, i i -a pus c petenii ale poporului, c petenii peste o mie, c petenii peste o sut , c petenii peste cincizeci i c petenii peste zece. 26Ei judecau poporul în tot timpul; aduceau înaintea lui Moise pricinile grele, iar toate pricinile mici le judecau ei în i i. 27Apoi Moise a trimes pe socrul s u în ara lui.

Chapter 19

1În luna a treia dup ie irea lor din ara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns în ziua aceea în pustia Sinai. 2Dup ce au plecat de la Refidim, au ajuns în pustia Sinai, i au t b rît în pustie. Israel a t b rît acolo, în fa a muntelui. 3Moise s'a suit la Dumnezeu. Si Domnul l -a chemat de pe munte, zicînd: „A s vorbe ti casei lui Iacov, i s spui copiilor lui Israel: 4„A i v zut ce am f cut Egiptului, i cum v'am purtat pe aripi de vultur i v'am adus aici la Mine. 5Acum, dac ve i asculta glasul meu, i dac ve i p zi leg mîntul Meu, ve i fi ai Mei dintre toate popoarele, c ci tot p mîntul este al Meu; 6Îmi ve i fi o împ r ie de preo i i un neam sfînt. Acestea sînt cuvintele pe cari le vei spune copiilor lui Israel.`` 7Moise a venit de a chemat pe b trîinii poporului, i le -a pus înainte toate cuvintele acestea, cum îi poruncise Domnul. 8Tot poporul a r spus: „Vom face tot ce a zis Domnul!`` Moise a spus Domnului cuvintele poporului. 9 i Domnul a zis lui Moise: „Iat , voi veni la tine într-un nor gros, pentruca s aud poporul cînd î i voi vorbi, i s aib totdeauna încredere în tine.`` Moise a spus Domnului cuvintele poporului. 10 i Domnul a zis lui Moise: „Du-te la popor, sfîn e te -i azi i mîne, i pune -i s - i spele hainele. 11S fie gata pentru a treia zi; c ci a treia zi Domnul Se va pogorî, în fa a întregului popor, pe muntele Sinai. 12S hot r ti poporului anumite margini dejurîmprejur, i s spui: „S nu cumva s v sui i pe munte sau s v atinge i de poalele lui. Oricine se va atinge de munte, va fi pedepsit cu moartea. 13Nici o mîn s nu se ating de el; ci pe oricine se va atinge, s -l omoare cu pietre, sau s -l str pung cu s ge i: dobitoc sau om, nu va tr i.`` Cînd va suna trîmbi a, ei vor înainta spre munte.`` 14Moise s'a pogorît de pe munte la popor: a sfîn it poporul, i ei i-au sp lat hainele. 15 i a zis poporului: „Fi i gata în trei zile; s nu v apropia i de vreo femeie.`` 16A treia zi diminea a, au fost tunete, fulgere, i un nor gros pe munte; trîmbi a r suna cu putere, i tot poporul din tab r a fost apucat de spaim . 17Moise a scos poporul din tab r , spre întîmpinarea lui Dumnezeu, i s'au a ezat la poalele muntelui. 18Muntele Sinai era tot numai fum, pentruc Domnul Se pogorîse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se în l a ca fumul unui cuptor, i tot muntele se cutremura cu putere. 19Trîmbi a r suna tot mai puternic. Moise vorbea, i Dumnezeu îi r spunea cu glas tare. 20Domnul S'a pogorît pe muntele Sinai, i anume pe vîrful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vîrful muntelui. i Moise s'a suit sus. 21Domnul a zis lui Moise: „Pogoar -te i porunce te poporului cu totdinadinsul s nu dea busna spre Domnul, ca s se uite, pentru ca nu cumva s piar un mare num r dintre ei. 22Preo ii, cari se apropie de Domnul, s se sfîn easc i ei, ca nu cumva s -i loveasc Domnul cu moartea.`` 23Moise a zis Domnului: „Poporul nu va putea s se suie pe

muntele Sinai, caci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicînd: „Hotrte anumite margini în jurul muntelui, isfineste-te-l.”²⁴ Domnul i-a zis: „Du-te, pogoar-te, isuie-te apoi iar cu Aaron; dar preoii ipoporul senu dea busnase suie la Domnul, ca nu cumva s-i loveasc cu moartea.”²⁵ Moise s'apogorît la popor, isi-a spus aceste lucruri.

Chapter 20

¹Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, isa zis: ²„Eu sînt Domnul, Dumnezeul tu, care te-a scos din ara Egiptului, din casa robiei. ³Snu ai alidumnezei afar de Mine. ⁴Snu ifaci chip cioplit, nici vreo înficare a lucrurilor cari sînt sus în ceruri, sau jos pe pmînt, sau în apele mai de jos de cîtpmîntul. ⁵Snu te închini înaintea lor, isnu le sluje ti; caci Eu, Domnul, Dumnezeul tu, sînt un Dumnezeu gelos, care pedeplesc nelegiuirea prin ilor în copiii pîn la al treilea iala patrulea neam al celor ce Mursc, ⁶im îndur pîn la al miilea neam de cei ce Miubesc ipzesc poruncile Mele. ⁷Snu iei în deert Numele Domnului, Dumnezeului tu; caci Domnul nu va lsa nepedepsit pe cel ce va lua în deert Numele Lui. ⁸Adu-iaminte de ziua de odihn, ca s'osfineste ti. ⁹Slucrezi ase zile, is-i faci lucrul tu. ¹⁰Dar ziua a aptea este ziua de odihn închinat Domnului, Dumnezeului tu: snu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tu, nici fiica ta, nici robul tu, nici roaba ta, nici vita ta, nici strinul care este în casa ta. ¹¹Cci în ase zile a fcut Domnul cerurile, pmîntul imarea, itot ce este în ele, iar în ziua a aptea S'ao dihnit: de aceea a binecuvîntat Domnul ziua de odihn isa sfinit-o. ¹²Cinste te pe tat ltu ipemama ta, pentruca si se lungeasc zilele în ara, pe care io d Domnul, Dumnezeul tu. ¹³Snu ucizi. ¹⁴Snu preacurve ti. ¹⁵Snu furi. ¹⁶Snu mrturise ti strîmb împotriva aproapelui tu. ¹⁷Snu pofte ti casa aproapelui tu; snu pofte ti nevasta aproapelui tu, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici mgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tu. ¹⁸Tot poporul auzea tunetele isunetul trâmbiei isivedea flac rile muntelui, care fumega. La priveltea aceasta, poporul tremura, isttea în dep rtare. ¹⁹Ei au zis lui Moise: „Vorbe te-ne tu însu i, ite vom asculta: dar snu ne mai vorbeasc Dumnezeu, ca snu murim.”²⁰ Moise a zis poporului: „Nu vspimînta i; caci Dumnezeu a venit tocmai ca svpun la încercare, icasave ifrica Lui înaintea ochilor vo tri, pentruca snu pctui i.”²¹ Poporul sttea în dep rtare; iar Moise s'apropiat de norul în care era Dumnezeu. ²²Domnul a zis lui Moise: „Aasvorbe ti copiilor lui Israel: „Aivzutc v'am vorbit din ceruri. ²³Snu face idumnezei de argint idumnezei de aur, ca s-i pune ial turi de Mine; snu vface ialidumnezei. ²⁴S-Mi ridici un altar de pmînt, pe care s-i aduci arderile-de-tot ijertfele de mul mire, oile iboii. În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine, ite voi binecuvînta. ²⁵Dac -Mi vei ridica un altar de piatr, snu -l zide ti din pietre cioplite; caci cum îivei pune dalta în piatr, ovei pîng ri. ²⁶Snu te sui la altarul Meu pe trepte, ca snu isedescopere goliciunea înaintea lui.”

Chapter 21

¹„Iată legile, pe cari le vei pune înaintea lor. ²Dacă vei cumpăra un rob evreu, să slujească ase ani ca rob; dar în al aptelea, să iasă slobod, fără să plătească nimic ca despăgubire. ³Dacă a intrat singur, să iasă singur; dacă era însoțit, să iasă și nevastă și copii și fiice cu ea, nevasta și copiii să fie ai stăpînului lui, iar el să iasă singur. ⁴Dacă stăpînul lui i-a dat o nevastă, și a avut fii și fiice cu ea, nevasta și copiii să fie ai stăpînului lui, iar el să iasă singur. ⁵Dacă robul va zice: „Eu iubesc pe stăpînul meu, pe nevastă-mea și copiii mei, și nu vreau să iese slobod,“ ⁶atunci stăpînul lui să-l ducă înaintea lui Dumnezeu, și să-l apropie de el sau de stăpînul lui, și stăpînul lui să-i găurească urechea cu o sulă, și robul să rămână pentru totdeauna în slujba lui. ⁷Dacă un om îi va vinde fata ca roabă, ea să nu iasă cum iese robii. ⁸Dacă nu va plăti cea stăpînului ei, care o luase de nevastă, el să-i înlesnească răscumpărarea; dar nu va avea dreptul să o vîndă unor străini, dacă nu-i va înia cuvîntul. ⁹Dacă o dă de nevastă fiului său, să se poarte cu ea după dreptul fiicelor. ¹⁰Dacă să-i va lua o altă nevastă, nu va scădea nimic pentru cea dintîi din hrană, din umbră și din dreptul ei de soție. ¹¹Dacă nu-i face aceste trei lucruri, ea va putea ieși, fără nici o despăgubire, fără să dea bani. ¹²Cine va lovi pe altul cu o lovitură de moarte, să fie pedepsit cu moartea. ¹³Dacă nu i-a întins la ură, și dacă Dumnezeu l-a făcut să cadă în mînă, și i va voi hotărî un loc unde va putea să fugă. ¹⁴Dar dacă lucrează cineva cu răutate împotriva aproapelui său, folosindu-se de viclenie ca să-l omoare, chiar și de la altarul Meu să-l smulgi, ca să fie omorît. ¹⁵Cine va lovi pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea. ¹⁶Cine va fura un om, și-l va vinde sau îl va înia în mînile lui, să fie pedepsit cu moartea. ¹⁷Cine va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea. ¹⁸Dacă se vor certa doi oameni, și unul din ei va lovi pe celălalt cu o piatră sau cu pumnul, fără să-i pricinuiască moartea, dar silindu-l să stea în pat, ¹⁹cel ce l-a lovit să nu fie pedepsit, dacă celălalt se va scula și se va plimba afară, sprijinit pe un toiag. Numai să-l despăgubească pentru încetarea lucrului lui și să-l îngrijească pînă la vindecare. ²⁰Dacă un om va lovi cu bățul pe robul său, fie bărbat fie femeie, și robul moare sub mîna lui, stăpînul să fie pedepsit. ²¹Dar dacă mai trăiește o zi sau două, stăpînul să nu fie pedepsit; căci este argintul lui. ²²Dacă se ceartă doi oameni, și lovesc pe o femeie însărcinată, și o fac doar să nasc înainte de vreme, fără alt nenorocire, să fie pedepsiți cu o gloabă, pusă de bărbatul femeii, și pe care o vor plăti după hotărîrea judecătorilor. ²³Dar dacă se împlinște o nenorocire, veți da via pentru via, ²⁴ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mînă pentru mînă, picior pentru picior, ²⁵arsur pentru arsur, rană pentru rană, vînă taie pentru vînă taie. ²⁶Dacă un om lovește ochiul robului său, fie bărbat fie femeie, și-l face să piardă ochiul, să-i dea drumul, ca despăgubire pentru ochiul lui. ²⁷și dacă face să cadă un dinte robului său, fie bărbat fie femeie, ca despăgubire pentru dintele lui, să-i dea drumul. ²⁸Dacă un bou va împunge și va omorî pe un bărbat sau pe o femeie, boul să fie ucis cu pietre, carnea să nu se mînce, iar stăpînul boului să nu fie pedepsit. ²⁹Dar dacă boul avea obicei mai înainte să împungă, și stăpînul fusese în tăină de lucrul acesta, și nu l-a închis, boul să fie ucis cu pietre, dacă va ucide un bărbat sau o femeie, și stăpînul lui să fie pedepsit cu moartea. ³⁰Dacă și se pune stăpînului un preț pentru răscumpărarea vieții lui, va plăti tot ce i se va cere. ³¹Cînd boul va împunge pe un bîiat sau pe o fată, și se va face după legea aceasta; ³²dar dacă boul împunge

pe un rob, fie b rbat fie femeie, s se dea trei sicli de argint st pînului robului, i boul s fie ucis cu pietre. ³³Dac un om descopere o groap , sau dac un om sap o groap i n'o acopere, i cade în ea un bou sau un m gar, ³⁴st pînul gropii s pl teasc st pînului lor pre ul vitei în argint, iar vita moart s fie a lui. ³⁵Dac boul unui om împunge boul unui alt om, i boul acesta moare, vor vinde boul cel viu i pre ul lui îl vor împ r i; vor împ r i i boul mort. ³⁶Dar dac se tia c boul avea obicei mai înainte s împung , i st pînul lui nu l -a închis, st pînul acesta s dea bou pentru bou, iar boul cel mort s -l ia el.

Chapter 22

¹Dac un om fur un bou sau o oaie, i -l taie sau îl vinde, s dea cinci boi pentru boul furat i patru oi pentru oaia furat . ²Dac ho ul este prins sp rgînd, i e lovit i moare, cel ce l -a lovit nu va fi vinovat de omor fa de el; ³dar dac a r s rit soarele, va fi vinovat de omor fa de el. Ho ul trebuie s dea înapoi ce este dator s dea; dac n'are nimic, s fie vîndut rob, ca desp gubire pentru furtul lui; ⁴dac ceeace a furat, fie bou, fie m gar, sau oaie, se g se te înc viu în mînile lui, s dea îndoit înapoi. ⁵Dac cineva face stric ciune într-un ogor sau într'o vie, i î i las vita s pasc pe ogorul altuia, s dea ca desp gubire cel mai bun rod din ogorul i via lui. ⁶Dac izbucne te un foc i întîlne te m r cini în cale, i arde grîul în snopi sau în picioare, sau cîmpul, cel ce a pus foc s fie silit s dea o desp gubire deplin . ⁷Dac un om d altuia bani sau unelte spre p strare, i le fur cineva din casa acestuia din urm , ho ul trebuie s întoarc îndoit, dac va fi g sit. ⁸Dac ho ul nu se g se te, st pînul casei s se înf i eze înaintea lui Dumnezeu, ca s spun c n'a pus mîna pe avutul aproapelui s u. ⁹În orice pricin de în el ciune cu privire la un bou, un m gar, o oaie, o hain , sau un lucru pierdut, despre care se va zice: ‚Uite -l!` -pricina amîndoror p r ilor s mearg pîn la Dumnezeu; acela, pe care -l va osîndi Dumnezeu, trebuie s întoarc îndoit aproapelui s u. ¹⁰Dac un om d altuia un m gar, un bou, o oaie, sau un dobitoc, oarecare s i -l p streze, i dobitocul moare, î i stric un m dular, sau e luat cu sila dela el, f r s fi v zut cineva, ¹¹s se fac un jur mînt în Numele Domnului între cele dou p r i; i cel ce a p strat dobitocul, va m rturisi c n'a pus mîna pe avutul aproapelui s u; st pînul dobitocului va primi jur mîntul acesta, i celalt nu va fi dator s i -l înlocuiasc . ¹²Dar dac dobitocul a fost furat dela el, va fi dator fa de st pînul lui s i -l înlocuiasc . ¹³Dac dobitocul a fost sf iat de fiare s lbatice, îl va aduce ca dovad , i nu va fi dator s -i înlocuiasc dobitocul sf iat. ¹⁴Dac un om împrumut altuia o vit , i vita î i stric un m dular sau moare în lipsa st pînului ei, va trebui s'o pl teac . ¹⁵Dac st pînul e de fa , nu i -o va pl ti. Dac vita a fost dat cu chirie, pre ul chiriei va fi deajuns. ¹⁶Dac un om în al pe o fat nelogodit , i se culc cu ea, îi va pl ti zestrea i o va lua de nevast . ¹⁷Dac tat l nu vrea s i -o dea, el va pl ti în argint pre ul zestrei cuvenite fetelor. ¹⁸Pe vr jitoare s n'o la i s tr iasc . ¹⁹Oricine se culc cu un dobitoc, s fie pedepsit cu moartea. ²⁰Cine aduce jertfe altor dumnezei decît Domnului singur, s fie nimicit cu des vîr ire. ²¹S nu chinuie ti pe str in, i s nu -l asupre ti, c ci i voi a i fost str ini în ara Egiptului. ²²S nu asupre ti pe v duv ,

nici pe orfan. ²³Dac -i asupra ti, i ei strig la Mine dup ajutor, Eu le voi auzi strig tele; ²⁴mînia Mea se va aprinde, i v voi nimici cu sabia; nevestele voastre vor r mînea v duve, i copiii vo tri vor r mînea orfani. ²⁵Dac împrumu i bani vreunua din poporul Meu, s racului care este cu tine, s nu fii fa de el ca un c m tar, i s nu ceri cam t dela el. ²⁶Dac iei z log haina aproapei t u, s i -o dai înapoi înainte de apusul soarelui; ²⁷c ci este singura lui învelitoare, este haina cu care î i învele te trupul: cu ce are s se culce? Dac strig spre Mine dup ajutor, Eu îl voi auzi, c ci Eu sînt milostiv. ²⁸S nu hule ti pe Dumnezeu, i s nu blestemi pe mai marele poporului t u. ²⁹S nu prege i s -Mi aduci pîrga seceri ului t u i a culesului viei tale. S -Mi dai pe întîiul n scut din fiii t i. ³⁰S -Mi dai i întîiul n scut al vacii tale i al oii tale; s r mîn apte zile cu mam -sa, iar în ziua a opta s Mi -l aduci. ³¹S -Mi fi i ni te oameni sfin i. S nu mînca i carne sfi iat de fiare pe cîmp, ci s'o arunca i la cîni.

Chapter 23

¹S nu r spînde ti zvonuri neadev rate. S nu te une ti cu cel r u, ca s faci o m rturisire mincinoas pentru el. ²S nu te iei dup mul ime ca s faci r u; i la judecat s nu m rturise ti trecînd de partea celor mul i, ca s aba i dreptatea. ³S nu p rtine ti pe s rac la judecat . ⁴Dac întîlne ti boul vr jma ului t u sau m garul lui r t cit, s i -l aduci acas . ⁵Dac vezi m garul vr jma ului t u c zut subt povara lui, s nu treci pe lîng el, ci s -i aju i s ia povara de pe m gar. ⁶La judecat , s nu te atingi de dreptul s racului. ⁷Fere te-te de o învinuire nedreapt , i s nu omori pe cel nevinovat i pe cel drept; c ci nu voi ierta pe cel vinovat. ⁸S nu prime ti daruri; c ci darurile orbesc pe ceice au ochii deschi i, i sulesc hot rîrile celor drep i. ⁹S nu asupra ti pe str in; ti i ce simte str inul, c ci i voi a i fost str ini în ara Egiptului. ¹⁰Timp de ase ani, s sameni p mîntul, i s -i strîngi rodul. ¹¹Dar în al aptelea, s -i dai r gaz, i s -l la i s se odihneasc ; din rodul lui s m nînce s racii poporului t u, iar ce va mai r mînea, s m nînce fiarele depe cîmp. Tot a a s faci cu via i m slinii t i. ¹²Timp de ase zile, s - i faci lucrarea. Dar în ziua a aptea s te odihne ti, pentru ca boul i m garul t u s aib odihn , pentruca fiul roabei tale i str inul s aib r gaz i s r sufle. ¹³S p zi i tot ce v'am spus, i s nu rosti i numele altor dumnezei: numele lor s nu se aud ie ind din gura voastr . ¹⁴De trei ori pe an, s pr znuie ti s rb tori în cinstea Mea. ¹⁵S ii s rb toarea azimilor; timp de apte zile, la vremea hot rît , în luna spicelor, s m nînci azimi, cum i-am poruncit; c ci în luna aceasta ai ie it din Egipt; i s nu vii cu mînile goale înaintea Mea. ¹⁶S ii s rb toarea seceri ului, a celor dintîi roade din munca ta, din ceeace vei s m na pe cîmp; i s ii s rb toarea strîngerii roadelor, la sfîr itul anului, cînd vei strînge depe cîmp rodul muncii tale. ¹⁷De trei ori pe an toat partea b rb teasc s se înf i eze înaintea Domnului, Dumnezeu. ¹⁸S n'aduci cu pîne dospit sîngele jertfei Mele; i gr simea praznicului Meu s nu r mîn toat noaptea pîn diminea a. ¹⁹S aduci în casa Domnului, Dumnezeului t u, pîrga celor dintîi roade ale p mîntului. ²⁰Iat , Eu trimet un Înger înaintea ta, ca s te ocroteasc pe drum, i s te duc în locul, pe care l-am preg tit. ²¹Fii cu ochii în patru înaintea Lui, i ascult glasul Lui;

s nu te împotrivi ti Lui, pentru c nu v va ierta p catele, c ci Numele Meu este în El. ²²Dar dac vei asculta glasul Lui, i dac vei face tot ce- i voi spune, Eu voi fi vr jma ul vr jma ilor t i i protivnicul protivnicilor t i. ²³Îngerul Meu va merge înaintea ta, i te va duce la Amori i, Heti i, Ferezi i, Canani i, Hevi i i Iebusi i, i -i voi nimici. ²⁴S nu te închini înaintea dumnezeilor lor, i s nu le sluje ti; s nu te iei dup popoarele acestea, în purtarea lor, ci s le nimice ti cu des vâr ire, i s le d rîmi capi tele. ²⁵Voi s sluji i Domnului, Dumnezeului vostru, i El v va binecuvînta pînea i apele, i voi dep rta boala din mijlocul t u. ²⁶Nu va fi în ara ta nici femeie care s - i lepede copilul, nici femeie stearp . Num rul zilelor tale îl voi face s fie deplin. ²⁷Voi trimete groaza Mea înaintea ta, voi pune pe fug pe toate popoarele la cari vei ajunge, i voi face ca to i vr jma ii t i s dea dosul înaintea ta. ²⁸Voi trimete viespile bond re ti înaintea ta, i vor izgoni dinaintea ta pe Hevi i, Canani i i Heti i. ²⁹Nu -i voi izgoni într'un singur an dinaintea ta, pentru ca ara s n'ajung o pustie i s nu se înmul easc împotriva ta fiarele de pe cîmp. ³⁰Ci le voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta, pîn vei cre te la num r i vei putea s intri în st pînirea rii. ³¹Î i voi întinde hotarele dela marea Ro ie pîn la marea Filistenilor, i dela pustie pîn la Rîu (Eufrat). C ci voi da în mînile voastre pe locuitorii rii, i -i voi izgoni dinaintea ta. ³²S nu faci leg mînt cu ei, nici cu dumnezeii lor. ³³Ei s nu locuiasc în ara ta, ca s nu te fac s p c tuie ti împotriva Mea; c ci atunci ai slujii dumnezeilor lor, i aceasta ar fi o curs pentru tine.``

Chapter 24

¹Dumnezeu a zis lui Moise: „Suie-te la Domnul, tu i Aaron, Nadab i Abihu, i aptezeci de b trîni ai lui Israel, i s v închina i de departe, aruncîndu-v cu fa a la p mînt. ²Numai Moise s se apropie de Domnul; ceilal i s nu se apropie i poporul s nu se suie cu el.`` ³Moise a venit i a spus poporului toate cuvintele Domnului i toate legile. Tot poporul a r spus într'un glas: „Vom face tot ce a zis Domnul.`` ⁴Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s'a sculat dis de diminea , a zidit un altar la poalele muntelui, i a ridicat dou sprezece pietre pentru cele dou sprezece semini ale lui Israel. ⁵A trimes pe ni te tineri dintre copiii lui Israel, s aduc Domnului arderi-de-tot, i s junghie tauri ca jertfe de mul mire. ⁶Moise a luat jum tate din sînge, i l -a pus în str chini, iar cealalt jum tate a stropit -o pe altar. ⁷A luat cartea leg mîntului, i a citit -o în fa a poporului. Ei au zis: „Vom face i vom asculta tot ce a zis Domnul.`` ⁸Moise a luat sîngele, i a stropit poporul, zicînd: „Iat sîngele leg mîntului, pe care l -a f cut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.`` ⁹Moise s'a suit împreun cu Aaron, Nadab i Abihu, i cu aptezeci de b trîni ai lui Israel. ¹⁰Ei au v zut pe Dumnezeul lui Israel; subt picioarele Lui era un fel de lucrare de safir str veziu, întocmai ca cerul în cur ia lui. ¹¹El nu i -a întins mîna împotriva ale ilor copiilor lui Israel. Ei au v zut pe Dumnezeu, i totu au mîncat i au b ut. ¹²Domnul a zis lui Moise: „Suie-te la Mine pe munte, i r mîi acolo. Eu î i voi da ni te table de piatr cu Legea i poruncile, pe cari le-am scris pentru înv tura lor.`` ¹³Moise s'a sculat, împreun cu Iosua, care -i slujea: i Moise s'a suit pe muntele lui Dumnezeu.

¹⁴El a zis b trînilor: „A tepta i-ne aici, pîn ne vom întoarce la voi. Iat , Aaron i Hur vor r mînea cu voi; dac va avea cineva vreo neîn elegere, s mearg la ei.” ¹⁵Moise s'a suit pe munte, i norul a acoperit muntele. ¹⁶Slava Domnului s'a a ezat pe muntele Sinai, i norul l -a acoperit timp de ase zile. În ziua a aptea, Domnul a chemat pe Moise din mijlocul norului. ¹⁷În i area slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel. ¹⁸Moise a intrat în mijlocul norului, i s'a suit pe munte. Moise a r mas pe munte patruzeci de zile i patruzeci de nop i.

Chapter 25

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Vorbe te copiilor lui Israel: S -Mi aduc un dar; s -l primi i pentru Mine dela orice om care -l va da cu tragere de inim . ³Iat ce ve i primi dela ei ca dar: aur, argint i aram ; ⁴materii vopsite în albastru, purpuriu, cîrmiziu, pînz de în sub ire i p r de capr ; ⁵piei de berbeci vopsite în ro i piei de vi el de mare; lemn de salcîm; ⁶untdelemn pentru sfe nic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii i pentru t mîia mirositoare; ⁷pietre de onix i alte pietre pentru efod (um rar) i pieptar. ⁸S -Mi fac un loca sfînt, i Eu voi locui în mijlocul lor. ⁹S face i cortul i toate vasele lui dup chipul pe care i -l voi ar ta.” ¹⁰S fac un chivot de lemn de salcîm; lungimea lui s fie de dou coturi i jum tate, l imea de un cot i jum tate, i în l imea de un cot i jum tate. ¹¹S -l poleie ti cu aur curat, s -l poleie ti pe din l untru i pe din afar , i s -i faci un chenar de aur de jur împrejur. ¹²S torni pentru el patru verigi de aur, i s le pui la cele patru col uri ale lui: dou verigi deoparte i dou verigi de cealalt parte. ¹³S faci ni te drugii de lemn de salcîm, i s -i poleie ti cu aur. ¹⁴S vîri drugii în verigile de pe laturile chivotului, ca s slujeasc la ducerea chivotului; ¹⁵drugii vor r mînea în verigile chivotului, i nu vor fi sco i din ele. ¹⁶S pui în chivot m rturia, pe care i -o voi da. ¹⁷S faci un capac al isp irii de aur curat; lungimea lui s fie de doi co i i jum tate, i l imea lui de un cot i jum tate. ¹⁸S faci doi heruvimi de aur, s -i faci de aur b tut, la cele dou capete ale capacului isp irii; ¹⁹s faci un heruvim la un cap t i un heruvim la celalt cap t; s face i heruvimii ace tia ie înd din capacul isp irii la cele dou capete ale lui. ²⁰Heruvimii s fie cu aripile întinse pedea supra, acoperind cu aripile lor capacul isp irii, i cu fe ele întoarce una spre alta; heruvimii s aib fa a întoars spre capacul isp irii. ²¹S pui capacul isp irii pe chivot, i în chivot s pui m rturia, pe care i -o voi da. ²²Acolo M voi întîlni cu tine; i dela în l imea capacului isp irii, dintre cei doi heruvimi a eza i pe chivotul m rturiei, î i voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel. ²³S faci o mas de lemn de salcîm; lungimea ei s fie de doi co i, l imea de un cot, i în l imea de un cot i jum tate. ²⁴S'o poleie ti cu aur curat, i s -i faci un chenar de aur de jur împrejur. ²⁵S -i faci împrejur un pervaz de un lat de mân ; peste el s pui un chenar de aur de jur împrejur. ²⁶S faci pentru mas patru verigi de aur, i s pui verigile în cele patru col uri, cari vor fi la cele patru picioare ale ei. ²⁷Verigile s fie lîng pervaz, i în ele se vor vîrî drugii ca s duc masa. ²⁸Drugii s -i faci din lemn de salcîm, i s -i acoperi cu aur; i ei vor

sluji la ducerea mesei. ²⁹S -i faci farfurii, c ui, potire i ce ti, ca s slujeasc la jertfele de b utur : s le faci de aur curat. ³⁰S pui pe mas pînile pentru punerea înainte, ca s fie necurmat înaintea Mea. ³¹S faci un sfe nic de aur curat: sfe nicul acesta s fie f cut de aur b tut: piciorul, fusul, potira ele, g m lioarele i florile lui s fie dintr'o bucat . ³²Din laturile lui s ias ase bra e; trei bra e ale sfe nicului dintr'o parte, i trei bra e ale sfe nicului din cealalt parte. ³³Pe un bra s fie trei potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor, i pe celalt bra trei potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor; tot a a s fie i cele ase bra e cari ies din sfe nic. ³⁴Pe fusul sfe nicului, s fie patru potira e în chip de floare cu migdal, cu g m lioarele i florile lor. ³⁵S fie o g m lioar subt cele dou bra e cari ies din fusul sfe nicului, o g m lioar subt alte dou bra e, i o g m lioar subt alte dou bra e; tot a a s fie i subt cele ase bra e, cari ies din sfe nic. ³⁶G m lioarele i bra ele sfe nicului s fie dintr'o singur bucat ; totul s fie de aur b tut, de aur curat. ³⁷S faci cele apte candel, care vor fi puse deasupra, a a ca s lumineze în fa . ³⁸Muc rile i cenu arele lui s fie de aur curat. ³⁹Se va întrebui a un talant de aur curat pentru facerea sfe nicului cu toate uneltele lui. ⁴⁰Vezi s faci dup chipul, care i s'a ar tat pe munte.

Chapter 26

¹Cortul s -l faci din zece covoare de in sub ire r sucit, i din materii vopsite în albastru, purpuriu i c rmiziu; pe el s faci heruvimi lucra i cu m iestrie. ²Lungimea unui covor s fie de dou zeci i opt de co i, iar l imea unui covor s fie de patru co i; toate covoarele s aib aceea m sur . ³Cinci din aceste covoare s fie prinse împreun , iar celelalte cinci covoare s fie de asemenea prinse împreun . ⁴La marginea covorului cu care se sfîr e te cea dintîi împreunare de covoare, s faci ni te chiotori albastre; tot a a s faci i la marginea covorului cu care se sfîr e te a doua împreunare de covoare. ⁵La cel dint i covor s faci cincizeci de chiotori, iar la marginea covorului cu care se sfîr e te a doua împreunare de covoare s faci tot cincizeci de chiotori. Chiotorele acestea s se potriveasc unele cu altele i s vin fa în fa . ⁶Apoi s faci cincizeci de copci de aur, i cu copcile acestea s prinzi covoarele unul de altul, a a încît cortul s alc tuiasc un întreg. ⁷S mai faci ni te covoare de p r de capr , ca s slujeasc de acoperi peste cort; s faci unsprezece covoare de acestea. ⁸Lungimea fiec rui covor s fie de treizeci de co i, i l imea fiec rui covor s fie de patru co i; toate cele unsprezece covoare s aib aceea m sur . ⁹Pe cinci din aceste covoare s le legi împreun deosebit, i pe celelalte ase deosebit, iar pe al aselea covor s -l îndoie ti în fa a cortului. ¹⁰S pui apoi cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfîr e te cea dintîi împreunare de covoare, i cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfîr e te a doua împreunare de covoare. ¹¹S faci cincizeci de copci de aram , i s pui copcile în chiotori. S împreuni astfel acoperi ul cortului, a a încît s alc tuiasc un întreg. ¹²Fiindc va mai trece ceva din covoarele acoperi ului cortului, jum tate din ce trece dintr'un covor, s acopere partea dinapoi a cortului; ¹³iar ce mai trece din lungimea celorlalte covoare ale acoperi ului cortului, s cad cîte un cot deoparte, i un cot de

cealalt parte, peste cele dou laturi ale cortului, a a încît s le acopere. ¹⁴S mai faci apoi pentru acoperi ul cortului o învelitoare de piei de berbeci v psite în ro , i peste ea o învelitoare de piei de vi el de mare. ¹⁵Apoi s faci ni te scînduri pentru cort; scîndurile acestea s fie de lemn de salcîm, puse în picioare. ¹⁶Lungimea fiec rei scînduri s fie de zece co i, i l imea fiec rei scînduri s fie de un cot i jum tate. ¹⁷Fiecare scîndur s aib dou urechi unite una cu alta; a a s faci la toate scîndurile cortului. ¹⁸S faci dou zeci de scînduri pentru cort, înspre laturea de miaz zi. ¹⁹Supt cele dou zeci de scînduri, s pui patruzeci de picioare de argint, cîte dou picioare subt fiecare scîndur pentru cele dou urechi ale ei. ²⁰Pentru a doua lature a cortului, latura de miaz noapte, de asemenea s faci dou zeci de scînduri, ²¹împreun cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor: cîte dou picioare subt fiecare scîndur . ²²Pentru fundul cortului, înspre laturea de apus, s faci ase scînduri. ²³S mai faci dou scînduri pentru unghiurile din fundul cortului; ²⁴s fie cîte dou la un loc, începînd de jos, i bine legate la vîrf cu un cerc; amîndou aceste scînduri, cari sînt puse în cele dou unghiuri, s fie la fel. ²⁵Vor fi astfel opt scînduri, cu picioarele lor de argint, adic aisprezece picioare, cîte dou picioare subt fiecare scîndur . ²⁶S faci apoi cinci drugii de lemn de salcîm pentru scîndurile uneia din p r ile cortului, ²⁷cinci drugii pentru scîndurile din a doua parte a cortului, i cinci drugii pentru scîndurile din partea din fundul cortului din spre apus. ²⁸Drugul dela mijloc s ajung dela un cap t la celalt al scîndurilor. ²⁹S poleie ti scîndurile cu aur, i verigile în cari vor intra drugii, s le faci de aur, iar drugii s -i poleie ti tot cu aur. ³⁰Cortul s -l faci dup chipul care i s'a ar tat pe munte. ³¹S faci apoi o perdea albastr , purpurie i c rmizie, i de in sub ire r sucit; s fie lucrat cu m iestrie, i s aib pe ea heruvimi. ³²S'o prinzi de patru stîlpi de salcîm, polei i cu aur; stîlpii ace tia s aib ni te cîrlige de aur, i s stea pe patru picioare de argint. ³³S atîrni perdeaua de copci, i în dosul perdelei s vîri chivotul m rturiei: perdeaua s fac desp r irea între Locul sfînt i Locul prea sfînt. ³⁴S pui capacul isp irii pe chivotul m rturiei, în Locul prea sfînt. ³⁵Masa s'o pui dincoace de perdea, i sfe nicul în fa a mesei, în partea dinspre miaz zi a cortului; iar masa s'o pui înspre partea de miaz noapte. ³⁶La intrarea cortului s mai faci o perdea albastr , purpurie i c rmizie, i de in sub ire r sucit; aceasta s fie o lucrare de cus tur la gherghef. ³⁷Pentru perdeaua aceasta s faci cinci stîlpi de salcîm i s -i îmbraci cu aur; stîlpii ace tia s aib cîrlige de aur, i s torni pentru ei cinci picioare de aram .

Chapter 27

¹Altarul s -l faci din lemn de salcîm; lungimea lui s fie de cinci co i, i l imea lui de cinci co i. Altarul s fie în patru col uri, i în l imea lui s fie de cinci co i. ²În cele patru col uri, s faci ni te coarne care s fie dintr'o bucat cu altarul; i s -l acoperi cu aram . ³S faci pentru altar oale de scos cenu a, lope i, lighene, furculi e i tig i pentru c rbuni; toate uneltele lui s le faci de aram . ⁴S faci altarului un gr tar de aram , în chip de re ea, i s pui patru verigi de aram la cele patru col uri ale re elei. ⁵Gr tarul s -l pui subt str ina altarului, începînd de jos, a a c gr tarul s vin pîn la jum tatea

altarului. ⁶S faci apoi ni te drugii pentru altar, drugii de lemn de salcâm, i s -i acoperi cu aram .
⁷S vârî drugii în verigi; i drugii s fie de amîndou p r ile altarului, cînd îl vor purta. ⁸S -l faci din scînduri i gol pe din l untru. S fie f cut a a cum i s'a ar tat pe munte. ⁹Curtea cortului s'o faci astfel. În spre partea de miaz zi, pentru alc tuirea cur ii, s fie ni te pînze de in sub ire r sucit, pe o lungime de o sut de co i pentru aceast întîie lature, ¹⁰cu dou zeci de stîlpi, cari s stea pe dou zeci de picioare de aram ; cîrligile stîlpilor i be ele lor de leg tur , s fie de argint. ¹¹Înspre partea de miaz noapte s fie deasemenea ni te pînze, pe o lungime de o sut de co i, cu dou zeci de stîlpi i cu cele dou zeci de picioare ale lor de aram ; cîrligile stîlpilor i be ele lor de leg tur , s fie de argint. ¹²În spre partea de apus, s fie pentru l imea cur ii ni te pînze de cincizeci de co i, cu zece stîlpi i cele zece picioare ale lor. ¹³Înspre partea de r s rit, pe lîng cei cincizeci de co i pentru l imea cur ii, ¹⁴s mai fie cincisprezece co i de pînz pentru o arip , cu trei stîlpi i cele trei picioare ale lor, ¹⁵i cincisprezece co i de pînz pentru a doua arip , cu trei stîlpi i cele trei picioare ale lor. ¹⁶Pentru poarta cur ii cortului, s fie o perdea lat de dou zeci de co i, albastr , purpurie i c rmizie, i de in sub ire r sucit, lucrat la gherghef, cu patru stîlpi i cele patru picioare ale lor. ¹⁷To i stîlpii cur ii de jur împrejur s aib be e de leg tur de argint, cîrlige de argint, i picioare de aram . ¹⁸Lungimea cur ii s fie de o sut de co i, l imea de cincizeci de co i de fiecare parte, i în l imea de cinci co i; pînzele s fie de in sub ire r sucit, iar picioarele s fie de aram . ¹⁹Toate uneltele rînduite pentru slujba cortului, to i ru ii lui, i to i ru ii cur ii, s fie de aram . ²⁰S porunce ti copiilor lui Israel s - i aduc pentru sfe nic untdelemn curat de m sline f r drojdii, ca s ard în candelene curmat. ²¹Aaron i fiii s i s -l preg teasc în cortul întîlnirii, dincoace de perdeaua care este înaintea chivotului m rturiei, pentru ca s ard de seara pîn diminea a înaintea Domnului. Aceasta este o lege vecinic pentru urma ii lor, i pe care copiii lui Israel vor trebui s'o in .

Chapter 28

¹Apropie de tine pe fratele t u Aaron i pe fiii s i, i ia -i dintre copiii lui Israel i pune -i deoparte în slujba Mea ca preo i: pe Aaron i pe fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. ²Fratelui t u Aaron, s -i faci haine sfinte, ca s -i slujeasc de cinste i podoab . ³Vorbe te cu to i cei destoinici, c rora le-am dat un duh de pricepere, s fac ve mintele lui Aaron, ca s fie sfin it, i s -Mi împlineasc slujb de preot. ⁴Iat ve mintele pe cari le vor face: un pieptar, un efod, o mantie, o tunic lucrat la gherghef, o mitr i un brîu. S fac fratelui t u Aaron i fiilor s i, ve minte sfinte, ca s -Mi împlineasc slujba de preot. ⁵S întrebuin eze aur, materii v psite în albastru, în purpuriu, în c rmiziu i sub ire. ⁶Efodul s -l fac de aur, de fir albastru, purpuriu i c rmiziu, i de in sub ire r sucit; s fie lucrat cu m iestrie. ⁷S aib doi umerari uni i cu el; la cele dou capete ale lui, s fie legat de ei. ⁸Brîul s fie de aceea lucr tur ca efodul i prins pe el; s fie de aur, de fir albastru, purpuriu i c rmiziu, i de in sub ire r sucit. ⁹S iei apoi dou pietre de onix, i s sapi pe ele numele fiilor lui Israel: ¹⁰ase din numele lor pe o piatr , i alte ase pe a doua piatr , dup irul na terilor. ¹¹Pe cele dou pietre s sapi

numele fiilor lui Israel, cum se face s p tura pe pietre i pe pece i; s le legi într'o ferec tur de aur. ¹²Amîndou aceste pietre s le pui pe umerarii efodului, ca aducere aminte de fiii lui Israel; i Aaron le va purta numele înaintea Domnului, pe cei doi umeri ai lui, ca aducere aminte de ei. ¹³S faci apoi ni te ferec turi de aur, ¹⁴i dou l n i oare de aur curat, pe cari s le împlete ti în chip de sfori; i lan urile acestea, împletite astfel, s le pui în ferec turi. ¹⁵S faci apoi pieptarul judec ii, lucrat cu m iestrie, s -l faci din aceea lucr tur ca efodul; s -l faci de aur, de fir albastru, purpuriu i c rmiziu, i de in sub ire r sucit. ¹⁶S fie în patru col uri i îndoit; lungimea lui s fie de o palm , i l imea tot de o palm . ¹⁷În el s e i o es tur de pietre, i anume patru rînduri de pietre: în rîndul întîi, un sardonix, un topaz, i un smaragd; ¹⁸în al doilea rînd, un rubin, un safir, i un diamant; ¹⁹în al treilea rînd, un opal, un agat, i un ametist; ²⁰în al patrulea rînd, un hrisolit, un onix, i un iaspis. Aceste pietre s fie legate în ferec tura lor de aur. ²¹S fie dou sprezece, dup numele fiilor lui Israel, s pate ca ni te pece i, fiecare cu numele uneia din cele dou sprezece semin ii. - ²²Pentru pieptar s faci ni te l n i oare de aur curat, împletite ca ni te sfori. ²³S faci pentru pieptar dou verigi de aur, i aceste dou verigi de aur s le pui la cele dou capete ale pieptarului. ²⁴Cele dou lan uri de aur împletite s le prinzi de cele dou verigi dela cele dou capete ale pieptarului. ²⁵Îar celelalte dou capete ale celor dou lan uri împletite s le prinzi de cele dou ferec turi, i s le pui peste umerarii efodului, în partea dinainte. ²⁶S mai faci dou verigi de aur, i s le pui la celelalte dou capete de jos ale pieptarului, pe marginea din l untru care este îndreptat spre efod. ²⁷i s mai faci alte dou verigi de aur, pe cari s le pui jos la cei doi um rari ai efodului pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se îmbuc efodul cu um rarii, deasupra brîului efodului. ²⁸Pieptarul cu verigile lui, s -l lege de verigile efodului cu o sfoar albastr , pentruca pieptarul s stea ap n deasupra brîului efodului, i s nu poat s se mi te de pe efod. ²⁹Cînd va intra Aaron în sfîntul loca , va purta pe inima lui numele fiilor lui Israel, s pate pe pieptarul judec ii, ca s p streze totdeauna aducerea aminte de ei înaintea Domnului. - ³⁰S pui în pieptarul judec ii Urim i Tumim, cari s fie pe inima lui Aaron, cînd se va înf i a el înaintea Domnului. Astfel, Aaron va purta necurmat pe inima lui judecata copiilor lui Israel, cînd se va înf i a înaintea Domnului. ³¹Mantia de supt efod s'o faci întreag de materie albastr . ³²La mijloc, s aib o gur pentru intrarea capului; i gura aceasta s aib de jur împrejur o tivitur esut , ca gura unei plato e, ca s nu se rup . ³³Pe margine, de jur împrejurul tiviturii, s pui ni te rodii de colorare albastr , purpurie i c rmizie, pres rate cu clopo ei de aur: ³⁴un clopo el de aur i o rodie, un clopo el de aur i o rodie, pe toat marginea mantiei de jur împrejur. ³⁵Aaron se va îmbr ca cu ea ca s fac slujba; cînd va intra în loca ul sfînt înaintea Domnului, i cînd va ie i din el, se va auzi sunetul clopo eilor, a a c el nu va muri. ³⁶S faci i o tabl de aur curat, i s sapi pe ea, cum se sap pe o pecete: „Sfin enie Domnului.” ³⁷S'o legi cu o sfoar albastr de mitr , în partea dinainte a mitrei. ³⁸Ea s fie pe fruntea lui Aaron; i Aaron va purta f r delegile s vîr ite de copiii lui Israel cînd î i aduc toate darurile lor sfinte; ea va fi necurmat pe fruntea lui înaintea Domnului, pentruca ei s fie pl cu i înaintea Lui. ³⁹Tunica s'o faci de in sub ire; s faci o mitr de in sub ire, i s faci un brîu lucrat la gherghef. ⁴⁰Fiilor lui Aaron s le faci tunici, s le faci brîne, i s le faci scufii, spre cinste i podoab . ⁴¹S îmbraci cu ele pe fratele t u Aaron, i pe fiii lui împreun

cu el. S -i ungi, s -i închini în slujb , s -i sfin e ti, i-Mi vor sluji ca preo i. ⁴²F -le ismene de in, ca s - i acopere goliciunea, dela brâu pîn la glesne. ⁴³Aaron i fiii lui le vor purta, când vor intra în cortul întîlnirii, sau când se vor apropia de altar, ca s fac slujba în loca ul sfînt; astfel ei nu se vor face vinova i, i nu vor muri. Aceasta este o lege vecinic pentru Aaron i pentru urma ii lui dup el.

Chapter 29

¹Iat ce vei face pentruca s -i sfin e ti i s -Mi împlineasc slujba de preo i. Ia un vi el i doi berbeci f r cusur. ²F , cu f in aleas de grâu, ni te azimi, turte nedospite, fr mîntate cu untdelemn, i pl cinte nedospite, stropite cu untdelemn. ³S le pui într'un co , i s le aduci împreun cu vi elul i cei doi berbeci. ⁴S aduci apoi pe Aaron i pe fiii lui la u a cortului întîlnirii, i s -i speli cu ap . ⁵S iei ve mintele; s îmbraci pe Aaron cu tunica, cu mantia efodului, cu efodul i cu pieptarul, i s -l încingi cu brîul efodului. ⁶S -i pui mitra pe cap, i pe mitr s pui tabla sfin eniei. ⁷S iei untdelemnul pentru ungere, s i -l torni pe cap, i s -l ungi. ⁸S aduci apoi pe fiii lui, i s -i îmbraci cu tunicile. ⁹S încingi pe Aaron i pe fiii lui cu un brâu, i s pui scufiile pe capetele fiilor lui Aaron. Preo ia va fi a lor printr'o lege vecinic . Astfel s închini pe Aaron i pe fiii lui în slujba Mea. ¹⁰S aduci vi elul înaintea cortului întîlnirii, i Aaron i fiii lui s - i pun mînile pe capul vi elului. ¹¹S junghii vi elul înaintea Domnului, la u a cortului întîlnirii. ¹²S iei cu degetul t u din sîngele vi elului, s pui pe carnele altarului, iar celalt sînge s -l ver i la picioarele altarului. ¹³S iei toat gr simea care acopere m runtaiele i prapurul ficatului, cei doi r runchi cu gr simea care -i acopere, i s le arzi pe altar. ¹⁴Dar carnea vi elului, pielea i balega lui s le arzi în foc, afar din tab r : aceasta este o jertf pentru p cat. ¹⁵S iei pe unul din cei doi berbeci; i Aaron i fiii lui s - i pun mînile pe capul berbecului. ¹⁶S junghii berbecele; s -i iei sîngele, i s -l strope ti pe altar dejur împrejur. ¹⁷Apoi s tai berbecele în buc i, i s -i speli m runtaiele i picioarele, i s le pui lîng celelalte buc i i lîng capul lui. ¹⁸Berbecele s -l arzi de tot pe altar; aceasta este o ardere-de-tot pentru Domnul, este o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ¹⁹S iei apoi pe celalt berbece; i Aaron i fiii lui s - i pun mînile pe capul berbecelui. ²⁰S junghii berbecele; s iei din sîngele lui, s pui pe vîrful urechii drepte a lui Aaron i pe vîrful urechii drepte a fiilor lui, pe degetul cel mare al mîinii lor drepte i pe degetul cel mare al piciorului lor drept, iar celalt sînge s -l strope ti pe altar de jur împrejur. ²¹S iei din sîngele de pe altar i din untdelemnul pentru ungere, i s strope ti pe Aaron i ve mintele lui, pe fiii lui i ve mintele lor. Astfel vor fi închina i, Aaron i ve mintele lui, fiii i ve mintele lor în slujba Domnului. ²²S iei apoi gr simea berbecelui, coada, gr simea care acopere m runtaiele, prapurul ficatului, cei doi r runchi cu gr simea care -i acopere i spata dreapt , c ci acesta este un berbece de închinare în slujba Domnului; ²³din co s iei din azimile, puse înaintea Domnului, o turt de pîne, o turt cu untdelemn i o pl cint . ²⁴Toate acestea s le pui în mînile lui Aaron i în mînile fiilor lui, i s le legeni într'o parte i într'alta, ca un dar leg nat înaintea Domnului. ²⁵S le iei apoi din mînile lor, i s le arzi pe altar, deasupra arderii-de-tot; aceasta este o jertf mistuit

de foc înaintea Domnului, de un miros plăcut Domnului. ²⁶Să iei și pieptul berbecului care va sluji la închinarea lui Aaron în slujba Domnului, și să-l legi într-o parte și în alta, ca un dar legat înaintea Domnului: aceasta va fi partea ta. ²⁷Să sfîșiești și pieptul legat și spata ridicat din berbecule care va sluji la închinarea lui Aaron și a fiilor lui în slujba Domnului, pieptul legat și spata ridicată și înălțată, spata înfruntată și îndreptată înaintea Domnului prin ridicare. ²⁸Ele vor fi ale lui Aaron și ale fiilor lui, printr-o lege vecinică, pe care o vor avea copiii lui Israel; căci este o jertfă adusă prin ridicare; și, în jertfele de mulțumire ale copiilor lui Israel, jertfa adusă prin ridicare va fi a Domnului. ²⁹Veți mintea sfântă ale lui Aaron vor fi după el ale fiilor lui, cari le vor pune când vor fi unii și când vor fi închinăți în slujbă. ³⁰Vor fi purtate timp de apte zile de acela din fiii lui, care îi va urma în slujba preoților, și care va intra în cortul înfruntării, ca să facă slujbă în sfântul loc. ³¹Să iei apoi berbecule pentru închinarea în slujba Domnului, și să pui și-o fiarbă carnea într'un loc sfânt. ³²Aaron și fiii lui să mănânce, la ușa cortului înfruntării, carnea berbecului și pâinea din cort. ³³Să mănânce astfel tot ce a slujit la facerea isprăviri, ca să fie închinăți în slujbă și sfîșiești și; nimeni altul să nu mănânce din ele, căci sînt lucruri sfînte. ³⁴Dacă va rămînea ceva din carnea întrebuințată pentru închinarea în slujbă și din pâinea și dimineața, să arzi în foc ce va rămînea; și nu se mănânce, căci este un lucru sfânt. ³⁵Să urmezi, cu privire la Aaron și la fiii lui, toate poruncile, pe cari și le-am dat. În apte zile să-i închini în slujbă. ³⁶În fiecare zi să mai aduci un vițel ca jertfă pentru păcat, pentru isprăvire; și curățești altarul, fiindcă isprăvirea aceasta, și să-l ungești ca să sfîșiești. ³⁷Timp de apte zile, să faci isprăvire pentru altar, și să sfîșiești și; și astfel altarul va fi prea sfânt, și oricine se va atinge de altar, va fi sfîșiat. ³⁸Iată ce să jertfești pe altar: doi miei de un an, în fiecare zi, necurmat. ³⁹Un miel și-o jertfă dimineața, iar celalt miel seara. ⁴⁰Împreună cu cel dinții miel, să aduci a zecea parte dintr'o efedra de floare de fin, și frumîntat într'un sfert de hin de untdelemn de măsline și drojdie, și o jertfă de butur de un sfert de hin de vin. ⁴¹Pe al doilea miel și-o jertfă seara, și să aduci împreună cu el o jertfă de mîncare și o jertfă de butur ca cele de dimineață; aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. ⁴²Aceasta este arderea de tot necurmat, care va fi adusă de urmașii voștri, la ușa cortului înfruntării, înaintea Domnului; acolo Mă voi înfrunta cu voi, și înfruntăți voi vorbi. ⁴³Acolo Mă voi înfrunta cu copiii lui Israel, și locul acela va fi sfîșiat de slava Mea. ⁴⁴Voi sfîșiați cortul înfruntării și altarul; voi sfîșiați pe Aaron și pe fiii lui, ca să fie în slujba Mea ca preoți. ⁴⁵Eu voi locui în mijlocul copiilor lui Israel, și voi fi Dumnezeul lor. ⁴⁶Ei vor cunoaște că Eu sînt Domnul Dumnezeul lor, care i-am scos din țara Egiptului, ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor.

Chapter 30

¹Să faci apoi un altar pentru arderea tămădiei, și anume să-l faci din lemn de salcîm. ²Lungimea lui să fie de un cot, iar lățimea tot de un cot; să fie în patru colțuri, și în lățimea lui să fie de doi coști. Coarnele altarului să fie dintr'o bucată cu el. ³Să-i poleiești cu aur curat, atît partea de sus, cît și pe rîndurile de jur împrejur și coarnele; și să-i faci o cunună de aur de jur împrejur. ⁴Dedesubtul cununii

s -i faci dou verigi de aur de amîndou laturile, în cele dou unghiuri, pentru punerea drugilor, cari vor sluji la ducerea lui. ⁵Drugii s -i faci din lemn de salcîm, i s -i poleie ti cu aur. ⁶S a ezi altarul în fa a perdelei dinl untru, care este înaintea chivotului m rturiei, în fa a capacului isp irii, care este deasupra m rturiei, i unde M voi întîlni cu tine. ⁷Aaron va arde pe el t mîie mirositoare; va arde t mîie în fiecare diminea , cînd va preg ti candelile; ⁸va arde i seara cînd va a eza candelile. Astfel se va arde necurmat din partea voastr t mîie înaintea Domnului din neam în neam. ⁹S nu aduce i pe altar altfel de t mîie, nici ardere de tot, nici jertf de mîncare, i s nu turna i pe el nici o jertf de b utur . ¹⁰Numai odat pe fie care an, Aaron va face isp ire pe coarnele altarului. Isp irea aceasta o va face odat pe an cu sîngele dobitocului adus ca jertf pentru isp irea p catului, printre urma ii vo tri. Acesta va fi un lucru prea sfînt înaintea Domnului.`` ¹¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹²„Cînd vei socoti pe copiii lui Israel i le vei face num r toarea, fiecare din ei s dea Domnului un dar în bani, pentru r scump rarea sufletului lui, ca s nu fie lovi i de nici o urgie, cu prilejul acestei num r tori. ¹³Iat ce vor da to i ceice vor fi cuprin i în num r toarea aceasta: o jum tate de siclu, dup siclul sfîntului loca , care este de dou zeci de ghere; o jum tate de siclu va fi darul ridicat pentru Domnul. ¹⁴Orice om cuprins în num r toare, dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, va pl ti darul ridicat pentru Domnul. ¹⁵Bogatul s nu pl teasc mai mult, i s racul s nu pl teasc mai pu in de o jum tate de siclu, ca dar ridicat pentru Domnul, pentru r scump rarea sufletelor. ¹⁶S ridici dela copiii lui Israel argintul pentru r scump rare, i s -l întrebui ezi pentru slujba cortului întîlnirii; aceasta va fi pentru copiii lui Israel o aducere aminte înaintea Domnului pentru r scump rarea sufletelor lor.`` ¹⁷Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹⁸„S faci un lighean de aram , cu piciorul lui de aram , pentru sp lat; s -l a ezi între cortul întîlnirii i altar, i s torni ap în el, ¹⁹ca s -i spele în el Aaron i fiii lui mînil i picioarele. ²⁰Cînd vor intra în cortul întîlnirii, se vor sp la cu apa aceasta, ca s nu moar ; i se vor sp la i cînd se vor apropia de altar, ca s fac slujba i ca s aduc Domnului jertfe arse de foc. ²¹Î i vor sp la mînil i picioarele ca s nu moar . Aceasta va fi o lege necurmat pentru Aaron, pentru fiii lui i pentru urma ii lor.`` ²²Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²³„Ia din cele mai bune mirodenii, cinci sute de sicli de smirn foarte curat , jum tate, adic dou sute cincizeci de sicli, de scor i oar mirositoare, dou sute cincizeci de sicli de trestie mirositoare, ²⁴cincisute de sicli de casia, dup siclul sfîntului loca , i un hin de untdelemn de m slin. ²⁵Cu ele s faci un untdelemn pentru ungerea sfînt , o amestec tur mirositoare, f cut dup me te ugul f c torului de mir; acesta va fi untdelemnul pentru ungerea sfînt . ²⁶Cu el s ungi cortul întîlnirii i chivotul m rturiei, ²⁷masa i toate uneltele ei, sfe nicul i uneltele lui, altarul t mîierii, ²⁸altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui i ligheanul cu piciorul lui. ²⁹S sfin e ti aceste lucruri, i ele vor fi prea sfinte; oricine se va atinge de ele, va fi sfin it. ³⁰S ungi de asemenea pe Aaron i pe fiii lui, i s -i sfin e ti, ca s fie în slujba Mea ca preo i. ³¹S vorbe ti copiilor lui Israel, i s le spui: „Acesta Îmi va fi untdelemnul pentru ungerea sfînt , printre urma ii vo tri. ³²S nu se ung cu el trupul niciunui om, i s nu face i un alt untdelemn ca el dup aceea întocmire; el este sfînt, i voi s -l privi i ca sfînt. ³³Oricine va face un untdelemn ca el, sau va unge cu el pe altul, va fi nimicit din poporul lui.`` ³⁴Domnul a zis lui Moise: „Ia mirodenii, stacte, onice mirositoare, halvan, i t mîie curat , în

aceea m sur . ³⁵Cu ele s faci t mîie, o amestec tur mirositoare, alc tuit dup me te ugul f c torului de mir; s fie s rat , curat i sfînt . ³⁶S'o pisezi m runt, i s'o pui înaintea m rturiei, în cortul întîlnirii, unde M voi întîlni cu tine. Acesta va fi pentru voi un lucru prea sfînt. ³⁷T mîie ca aceasta, în aceea întocmire, s nu v face i, ci s'o privi i ca sfînt , i p strat pentru Domnul. ³⁸Oricine va face t mîie ca ea, ca s'o miroase, va fi nimicit din poporul lui.``

Chapter 31

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„S tii c am ales pe Be aleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din semin ia lui Iuda. ³Lam umplut cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de în elepciune, pricepere, i tiin pentru tot felul de lucr ri, ⁴i-am dat putere s n scoceasc tot felul de lucr ri me te ugite, s lucreze în aur, în argint i în aram , ⁵s sape în pietre i s le lege, s lucreze în lemn, i s fac tot felul de lucr ri. ⁶i iat c i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semin ia lui Dan. Am dat pricepere în mintea tuturor celor ce sînt iscusi i, ca s fac tot ce i-am poruncit: ⁷cortul întîlnirii, chivotul m rturiei, capacul isp irii care va fi deasupra lui, i toate uneltele cortului; ⁸masa cu uneltele ei, sfe nicul de aur curat cu toate uneltele lui, altarul t mîierii; ⁹altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui; ¹⁰ve mintele pentru slujb , ve mintele sfînte ale preotului Aaron, ve mintele fiilor lui pentru slujbele preo e ti; ¹¹untdelemnul pentru ungere, i t mîia mirositoare pentru sfîntul loca . Le vor face dup toate poruncile, pe cari i le-am dat.``
¹²Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹³„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „S nu care cumva s nu ine i sabatele Mele, c ci acesta va fi între Mine i voi, i urma ii vo tri, un semn dup care se va cunoa te c Eu sînt Domnul, care v sfin esc. ¹⁴S ine i Sabatul, c ci el va fi pentru voi ceva sfînt. Cine îl va c lca, va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimicit din mijlocul poporului s u. ¹⁵S lucrezi ase zile; dar a aptea este Sabatul, ziua de odihn , închinat Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea. ¹⁶Copiii lui Israel s p zeasc Sabatul, pr znuindu -l, ei i urma ii lor, ca un leg mînt necurmat. ¹⁷Aceasta va fi între Mine i copiii lui Israel un semn vecinic; c ci în ase zile a f cut Domnul cerurile i p mîntul, iar în ziua a aptea S'a odihnit i a r suflat.`` ¹⁸Cînd a ispr vit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i -a dat cele dou table ale m rturiei, table de piatr , scrise cu degetul lui Dumnezeu.

Chapter 32

¹Poporul, v zînd c Moise z bove te s se pogoare de pe munte, s'a strîns în jurul lui Aaron, i i -a zis: „Haide! f -ne un dumnezeu care s mearg înaintea noastr ; c ci Moise, omul acela care ne -a scos din ara Egiptului, nu tim ce s'a f cut.`` ²Aaron le -a r spus: „Scoate i cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor i fiicelor voastre, i aduce i -i la mine.`` ³i to i i-au scos cerceii de aur

din urechi, i i-au adus lui Aaron. ⁴Ei i -a luat din mânile lor, a b tut aurul cu dalta, i a f cut un vi el turnat. i ei au zis: „Israele! iat dumnezeul t u, care te -a scos din ara Egiptului.” ⁵Cînd a v zut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui, i a strigat: „Mîne, va fi o s rb toare în cinstea Domnului!” ⁶A doua zi, s'au sculat dis de diminea , i au adus arderi de tot i jertfe de mul mire. Poporul a ezut de a mîncat i a b ut; apoi s'au sculat s joace. ⁷Domnul a zis lui Moise: „Scoal i pogoar -te; c ci poporul t u, pe care l-ai scos din ara Egiptului, s'a stricat. ⁸Foarte curînd s'au ab tut dela calea, pe care le -o poruncisem Eu; i-au f cut un vi el turnat, s'au închinat pîn la p mînt înaintea lui, i-au adus jertfe, i au zis: „Israele! iat dumnezeul t u, care te -a scos din ara Egiptului!” ⁹Domnul a zis lui Moise: „V d c poporul acesta este un popor înc p înat. ¹⁰Acum, las -M ; mînia Mea are s se aprind împotriva lor: i -i voi mistui; dar pe tine te voi face str mo ul unui neam mare.” ¹¹Moise s'a rugat Domnului, Dumnezeului s u, i a zis: „Pentru ce s se aprind , Doamne, mînia Ta împotriva poporului T u, pe care l-ai scos din ara Egiptului cu mare putere i cu mîntare? ¹²Pentru ce s zic Egiptenii: „Spre nenorocirea lor i -a scos, ca s -i omoare prin mun i, i ca s -i tearg de pe fa a p mîntului?” Întoarce-Te din iu eala mîniei Tale i las -Te de r ul acesta, pe care vrei s -l faci poporului T u. ¹³Adu- i aminte de Avraam, de Isaac i de Israel, robii T i, c rora le-ai spus, jurîndu-Te pe Tine însu i: „Voi înmul i s mîn a voastr ca stelele cerului, voi da urma ilor vo tri toat ara aceasta, de care am vorbit, i ei o vor st pîni în veac.” ¹⁴i Domnul S'a l sat de r ul, pe care spusese c vrea s -l fac poporului S u. ¹⁵Moise s'a întors i s'a pogorît de pe munte, cu cele dou table ale m rturiei în mîn . Tablele erau scrise pe amîndou p r ile, pe o parte i pe alta. ¹⁶Tablele erau lucrarea lui Dumnezeu, i scrisul era scrisul lui Dumnezeu, s pat pe table. ¹⁷Iosua a auzit glasul poporului, care scotea strig te, i a zis lui Moise: „În tab r este un strig t de r zboi!” ¹⁸Moise a r spus: „Strig tul aceasta nu -i nici strig t de biruitori, nici strig t de birui i; ce aud eu, este glasul unor oameni cari cînt !” ¹⁹i, pe cînd se apropia de tab r , a v zut vi elul i jocurile. Moise s'a aprins de mînie, a aruncat tablele din mîn , i le -a sf rîmat de piciorul muntelui. ²⁰A luat vi elul, pe care -l f cuser ei, i l -a ars în foc; l -a pref cut în cenu , a pres rat cenu a pe fa a apei, i a dat -o copiilor lui Israel s'o bea. ²¹Moise a zis lui Aaron: „Ce i -a f cut poporul acesta, de ai adus asupra lui un p cat atît de mare?” ²²Aaron a r spus: „S nu se aprind de mînie domnul meu! Tu singur tii c poporul acesta este pornit la r u. ²³Ei mi-au zis: „F -ne un dumnezeu, care s mearg înaintea noastr ; c ci Moise, omul acela care ne -a scos din ara Egiptului, nu tim ce s'a f cut!” ²⁴Eu le-am zis: „Cine are aur, s -l scoat !” i mi l-au dat; l-am aruncat în foc, i din el a ie it vi elul acesta.” ²⁵Moise a v zut c poporul era f r frîu, c ci Aaron îl f cuse s fie f r frîu, spre batjocura vr jma ilor s i; - ²⁶s'a ezat la u a taberii, i a zis: „Cine este pentru Domnul, s vin la mine!” i to i copiii lui Levi s'au strîns la el. ²⁷El le -a zis: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Fiecare din voi s se încing cu sabia; merge i i str bate i tab ra dela o poart la alta, i fiecare s omoare pe fratele, pe prietenul i pe ruda sa.” ²⁸Copiii lui Levi au f cut dup porunca lui Moise; i aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor. ²⁹Moise a zis: „Preda i-v azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului i fratelui vostru, pentruca binecuvîntarea Lui s vin ast zi peste voi!” ³⁰A doua zi, Moise a zis poporului: „A i f cut un p cat foarte mare. Am s m sui acum la Domnul: poate c voi c p ta

iertare pentru p catul vostru.`` 31Moise s'a întors la Domnul, i a zis: „Ah! poporul acesta a f cut un p cat foarte mare! i-au f cut un dumnezeu de aur. 32Iart -le acum p catul! Dac nu, atunci, terge-m din cartea Ta, pe care ai scris -o!`` 33Domnul a zis lui Moise: „Pe cel ce a p c tuit împotriva Mea, pe acela îl voi terge din cartea Mea. 34Du-te dar, i du poporul unde i-am spus. Iat , Îngerul Meu va merge înaintea ta, dar în ziua r zbur rii Mele, îi voi pedepsi pentru p catul lor!`` 35Domnul a lovit cu urgie poporul, pentru c f cuse vi elul f urit de Aaron.

Chapter 33

1Domnul a zis lui Moise: „Du-te, i porne te de aici cu poporul, pe care l-ai scos din ara Egiptului; suie-te în ara, pe care am jurat c o voi da lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov, zicînd: „Semin ei tale o voi da! 2Voi trimite înaintea ta un înger, i voi izgoni pe Canani i, Amori i, Heti i, Ferezi i, Hevi i i Iebusi i. 3Suie-te în ara aceasta unde curge lapte i miere. Dar Eu nu M voi sui în mijlocul t u, ca s nu te pr p desc pe drum, c ci e ti un popor înc p înat.`` 4Cînd a auzit poporul aceste triste cuvinte, to i s'au întristat; i nimeni nu i -a pus podoabele pe el. 5 i Domnul a zis lui Moise: „Spune copiilor i lui Israel: „Voi sînte i un popor înc p înat; numai o clip dac M-a sui în mijlocul t u, te-a pr p di. Arunc - i acum podoabele depe tine, i voi vedea ce- i voi face.`` 6Copiii lui Israel i-au scos de pe ei podoabele, i au plecat dela muntele Horeb. 7Moise a luat cortul lui i l -a întins afar din tab r , la o dep rtare oare care; l -a numit cortul întîlnirii. i to i ceice întrebau pe Domnul, se duceau la cortul întîlnirii, care era afar din tab r . 8Cînd se ducea Moise la cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare st tea la u a cortului s u, i urm rea cu ochii pe Moise, pîn intra el în cort. 9 i cînd intra Moise în cort, stîlpul de nor se pogora i se oprea la u a cortului, i Domnul vorbea cu Moise. 10Tot poporul vedea stîlpul de nor oprindu-se la u a cortului; tot poporul se scula i se arunca cu fa a la p mînt la u a cortului lui. 11Domnul vorbea cu Moise fa în fa , cum vorbe te un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea în tab r , dar tîn rul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu ie ea deloc din mijlocul cortului. 12Moise a zis Domnului: „Iat , Tu îmi zici: „Du pe poporul acesta! i nu-mi ar i pe cine vei trimete cu mine. Îns , Tu ai zis: „Eu te cunosc pe nume, i ai c p tat trecere înaintea Mea! 13Acum, dac am c p tat trecere înaintea Ta, arat -mi c ile Tale; atunci Te voi cunoa te, i voi avea trecere înaintea Ta. i gînde te-Te c neamul aceasta este poporul T u!`` 14Domnul a r spus: „Voi merge Eu însumi cu tine, i î i voi da odihn .`` 15Moise i -a zis: „Dac nu mergi Tu însu i cu noi, nu ne l sa plec m de aici. 16Cum se va ti c am c p tat trecere înaintea Ta, eu i poporul T u? Oare nu cînd vei merge Tu cu noi, i cînd prin aceasta vom fi deosebi i, eu i poporul T u, de toate popoarele de pe fa a p mîntului?`` 17Domnul a zis lui Moise: „Voi face i ceea ce-mi ceri acum, c ci ai c p tat trecere înaintea Mea, i te cunosc pe nume!`` 18Moise a zis: „Arat -mi slava Ta!`` 19Domnul a r spus: „Voi face s treac pe dinaintea ta toat frumuse ea Mea, i voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu M îndur de cine vreau s M îndur, i am mil de cine vreau s am mil !`` 20Domnul a zis: „Fa a nu vei putea s Mi -o vezi, c ci nu poate omul s M

va d i s t r i a s c !` 21Domnul a zis: „Iat un loc lâng Mîne; vei sta pe stînc . 22 i cînd va trece slava Mea, te voi pune în cr p tura stîncii, i te voi acoperi cu mîna Mea, pîn voi trece. 23Iar cînd Îmi voi trage mîna la o parte dela tine, M vei vedea pe dinapoi; dar Fa a Mea nu se poate vedea.`

Chapter 34

1Domnul a zis lui Moise: „Taie dou table de piatr ca cele dintîi, i Eu voi scrie pe ele cuvintele cari erau pe tablele dintîi pe cari le-ai sf rîmat. 2Fii gata disdediminea i suie-te de diminea pe muntele Sinai; s stai acolo înaintea Mea, pe vârful muntelui. 3Nimeni s nu se suie cu tine, i nimeni s nu se arate pe tot muntele; i nici boi, nici oi s nu pasc pe lâng muntele acesta.` 4Moise a t iat dou table de piatr ca i cele dintîi; s'a sculat dis de diminea , i s'a suit pe muntele Sinai, dup cum îi poruncise Domnul; i a luat în mîn cele dou table de piatr . 5Domnul S'a pogorît într'un nor, a st tut acolo lâng el, i a rostit Numele Domnului. 6 i Domnul a trecut pe dinaintea lui, i a strigat: „Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare i milostiv, încet la mînie, plin de bun tate i credincio ie, 7care Î i ine dragostea pîn în mii de neamuri de oameni, iart f r delegea, r zvr tirea i p catul, dar nu socote te pe cel vinovat drept nevinovat, i pedepse te f r delegea p rin ilor în copii i în copiii copiilor lor pîn la al treilea i al patrulea neam!` 8Îdat Moise s'a plecat pîn la p mînt i s'a închinat. 9El a zis: „Doamne, dac am c p tat trecere înaintea Ta, Te rog s mergi în mijlocul nostru, Doamne; poporul acesta este în adev r un popor înc p înat, dar iart -ne f r delegile i p catele noastre, i ia-ne în st pînirea Ta!` 10Domnul a r spus: „Iat , Eu fac un leg mînt. Voi face, în fa a întregului popor, minuni cari n'au avut loc în nicio ar i la niciun neam; tot poporul care este în jurul t u, va vedea lucrarea Domnului, i prin tine voi face lucruri înfrico ate. 11Ia seama la ceea ce- i poruncesc azi. Iat , voi izgoni dinaintea ta pe Amori i, Canani i, Heti i, Ferezi i, Hevi i i Iebusi i. 12S nu cumva s faci leg mînt cu locuitorii rii unde ai s intri, ca s nu fie o curs pentru tine, dac vor locui în mijlocul t u. 13Dimpotriv s le d rîma i altarele, s le sf rîma i stîlpii idole ti i s le trînti i la p mînt idolii. 14S nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; c ci Domnul se nume te gelos, este un Dumnezeu gelos. 15Fere te-te s faci leg mînt cu locuitorii rii, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor, i, aducîndu-le jertfe, s te pofteasc i pe tine, i s m nînci din jertfele lor, 16ca nu cumva s iei din fetele lor neveste fiilor t i, i astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor, s tîrasc i pe fiii t i s curveasc înaintea dumnezeilor lor. 17S nu- i faci un dumnezeu turnat. 18„S ii s rb toarea azimilor: timp de apte zile, la vremea hot rît , în luna spicelor, s m nînci azimi, cum i-am poruncit, c ci în luna spicelor ai ie it din Egipt. 19Orice întîi n scut este al Meu, chiar orice întîi n scut de parte b rb teasc din turmele de vaci sau de oi. 20S r scumperi cu un miel pe întîiul n scut al m g ri ei; iar dac nu -l r scumperi, s -i frîngi gîtul. S r scumperi pe orice întîi n scut al fiilor t i; i s nu te înf i ezi cu mînile goale înaintea Mea. 21 ase zile s lucrezi, iar în ziua a aptea s te odihne ti; s te odihne ti, chiar în vremea aratului i seceratului. 22S ii s rb toarea s pt mînilor, a celor dintîi roade din seceri ul grîului, i s rb toarea strîngerii roadelor la sfîr itul anului. 23De trei

ori pe an, to i cei de parte b rb teasc s se înf i eze înaintea Domnului Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. ²⁴C ci voi izgoni neamurile dinaintea ta, i- i voi întinde hotarele; i nimeni nu- i va pofti ara, în timpul când te vei sui de trei ori pe an, ca s te înf i ezi înaintea Domnului, Dumnezeului t u. ²⁵S n'aduci cu pâne dospit sîngele dobitocului jertfit în cinstea Mea; i carnea din jertfa praznicului Pa telor s nu fie inut în timpul nop ii pîn diminea a. ²⁶S aduci în casa Domnului, Dumnezeului t u, pîrga celor dintîi roade ale p mîntului. Iedul s nu -l fierbi în laptele mamei lui.``
²⁷Domnul a zis lui Moise: „Scrie- i cuvintele acestea, c ci pe temeiul acestor cuvinte închei leg mînt cu tine i cu Israel!`` ²⁸Moise a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile i patruzeci de nop i. N'a mîncat deloc pâne, i n'a b ut deloc ap . i Domnul a scris pe table cuvintele leg mîntului, cele zece porunci. ²⁹Moise s'a pogorît de pe muntele Sinai, cu cele dou table ale m rturiei în mîn . Când se pogora de pe munte, nu tia c pielea fe ei lui str lucea, pentruc vorbise cu Domnul. ³⁰Aaron i to i copiii lui Israel s'au uitat la Moise, i iat c pielea fe ei lui str lucea; i se temeau s se apropie de el. ³¹Moise i -a chemat; Aaron i to i frunta ii adun rii s'au întors la el, i el le -a vorbit. ³²Dup aceea, to i copiii lui Israel s'au apropiat, i el le -a dat toate poruncile, pe cari le promise dela Domnul, pe muntele Sinai. ³³Cînd a încetat s le vorbeasc , i -a pus o m hram pe fa . ³⁴Cînd intra Moise înaintea Domnului, ca s -I vorbeasc , î i scotea m hrama pîn ce ie ea; iar cînd ie ea, spunea copiilor lui Israel ce i se poruncise. ³⁵Copiii lui Israel se uitau la fa a lui Moise, i vedeau c pielea fe ei lui str lucea; i Moise î i punea iar m hrama pe fa pîn ce intra ca s vorbeasc cu Domnul.

Chapter 35

¹Moise a strîns toat adunarea copiilor lui Israel, i le -a zis: „Iat lucrurile, pe cari a poruncit Domnul s le face i. ²ase zile s lucra i, dar ziua a aptea s v fie sfînt ; acesta este Sabatul, ziua de odihn , închinat Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua aceea, s fie pedepsit cu moartea. ³S n'aprinzi foc, în niciuna din locuin ele voastre, în ziua Sabatului.`` ⁴Moise a vorbit întregei adun ri a copiilor lui Israel, i a zis: „Iat ce a poruncit Domnul. ⁵Lua i din ce ave i i aduce i un prinos Domnului. -Fiecare s aduc prinos Domnului ce -l las inima: aur, argint, i aram ; ⁶materii vopsite în albastru, în purpuriu, în c rmiziu, în sub ire i p r de capr ; ⁷piei de berbeci vopsite în ro i piei de vi el de mare; lemn de salcîm, ⁸untdelemn pentru sfe nic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii i pentru t mîia mirositoare; ⁹pietre de onix i alte pietre pentru împodobirea efodului i a pieptarului. ¹⁰To i cei iscusi i dintre voi s vin i s fac tot ce a poruncit Domnul: ¹¹loca ul, cortul i acoperi ul lui, copcile, scîndurile, drugii, stîlpii i picioarele lui; ¹²chivotul i drugii lui, capacul isp irii i perdeaua dinl untru pentru acoperirea chivotului; ¹³masa i drugii ei, cu toate uneltele ei, i pînile pentru punerea înaintea Domnului; ¹⁴sfe nicul cu uneltele lui, candelile lui, i untdelemnul pentru sfe nic; ¹⁵altarul pentru t mîie i drugii lui, untdelemnul pentru ungere i t mîia mirositoare, i perdeaua u ii de afar dela intrarea cortului; ¹⁶altarul pentru arderile de tot, gr tarul lui de aram , drugii lui, i toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui, ¹⁷pînzele cur ii, stîlpii ei, picioarele ei, i

perdeaua dela poarta cur ii; ¹⁸ ru ii cortului, ru ii cur ii, i funiile lor; ¹⁹ve mintele preo e ti pentru slujba sfântului loca , ve mintele sfinte ale preotului Aaron, i ve mintele fiilor lui pentru slujbele preo e ti.`` ²⁰Toat adunarea copiilor lui Israel a ie it dinaintea lui Moise. ²¹To i cei cu tragere de inim i bun voin au venit i au adus un prinos Domnului pentru lucrarea cortului întâlnirii, pentru toat slujba lui, i pentru ve mintele sfinte. ²²Au venit îndat b rba ii i femeile, to i cei cu tragere de inim , i au adus belciuge de nas, inele, cercei, br ri, salbe i tot felul de lucruri de aur; fiecare a adus prinosul de aur, pe care -l închinase Domnului. ²³To i cei ce aveau tofe (materii) v psite în albastru, în purpuriu, în c rmiziu, in sub ire i p r de capr , piei de berbeci v psite în ro , i piei de vi el de mare, le-au adus. ²⁴To i cei ce puteau aduce prin ridicare un prinos de argint i de aram , au adus prinosul Domnului. To i cei ce aveau lemn de salcâm bun pentru lucr rile rînduite pentru slujb , l-au adus. ²⁵Toate femeile iscusite au tors cu mânile lor, i au adus lucrul lor, i anume: tort v psit în albastru, în purpuriu, în c rmiziu i in sub ire. ²⁶Toate femeile cu tragere de inim i iscusite au tors p r de capr . ²⁷Frunta ii poporului au adus pietre de onix i alte pietre pentru efod i pieptar; ²⁸mirodenii i untdelemn, pentru sfe nic, pentru untdelemnul ungerii i pentru t mîia mirositoare. ²⁹To i copiii lui Israel, b rba i i femei, pe cari -i tr gea inima s ajute la lucrul poruncit de Domnul prin Moise, au adus Domnului daruri de bun voie. ³⁰Moise a zis copiilor lui Israel: „S ti i c Domnul a ales pe Be aleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din semina ia lui Iuda. ³¹L -a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, duh de în elepciune, pricepere, i tiin , pentru tot felul de lucr ri. ³²I -a dat putere s n scoceasc planuri, s lucreze în aur, în argint i în aram , ³³s sape în pietre i s le lege, s lucreze lemnul cu me te ug, i s fac tot felul de lucr ri me te ugite. ³⁴I -a dat i darul s înve e pe al ii, atît lui cît i lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semina ia lui Dan. ³⁵I -a umplut cu pricepere, ca s fac toate lucr rile de s p tur în piatr , de cioplitur me te ugit , de lucrat la gherghef i de esut materii vopsite în albastru, în purpuriu, în c rmiziu i in sub ire, s fac tot felul de lucr ri i n scociri de planuri.

Chapter 36

¹Be aleel, Oholiab, i to i b rba ii iscusi i în cari pusese Domnul în elepciune i pricepere, ca s tie s fac lucr rile rînduite pentru slujba sfântului loca , au f cut totul dup cum poruncise Domnul. ²Moise a chemat pe Be aleel, Oholiab, i pe to i b rba ii iscusi i în mintea c rora pusese Domnul pricepere, i anume pe to i cei cu tragere de inim la lucrul acesta ca s -l fac . ³Ei au luat dinaintea lui Moise toate prinoasele, pe cari le aduseser copiii lui Israel ca s fac lucr rile rînduite pentru slujba sfântului loca . Chiar i dup ce se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise, în fiecare diminea , daruri de bun voie. ⁴Atunci to i b rba ii iscusi i, prin i la toate lucr rile sfântului loca , i-au l sat fiecare lucrul pe care -l f ceau, ⁵ i au venit de au spus lui Moise: „Poporul aduce mult mai mult decît trebuie pentru facerea lucr rilor, pe cari a poruncit Domnul s le facem.`` ⁶Moise a pus s strige în tab r c nimeni, fie b rbat fie femeie, s nu mai aduc daruri pentru sfântul loca . Au

oprit astfel pe popor să mai aduc daruri. ⁷Materialul adus era de ajuns pentru toate lucrurile care trebuiau făcute, ba încă mai îi trecea. ⁸Toi bărbării iscusi în lucrătorii au făcut cortul din zece covoare de înșurire înșurite din fir albastru, purpuriu și cormiziu; pe ele au scris heruvimi lucruri cu mîiestrie. ⁹Lungimea unui covor era de douăzeci și opt de coturi; iar lățimea unui covor era de patru coturi. Toate covoarele aveau aceeași măsură. ¹⁰Cinci din aceste covoare au fost prinse la un loc; celelalte cinci de asemenea au fost prinse la un loc. ¹¹Au făcut chiotori albastre la marginea covorului cu care se sfîrșea cea dintîi împreunare; tot așa au făcut și la marginea covorului cu care se sfîrșea a doua împreunare de covoare. ¹²Au făcut cincizeci de chiotori la cel dintîi covor, și cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfîrșea a doua împreunare de covoare; chioturile acestea erau una în față a alteia. ¹³Au făcut cincizeci de copci de aur, și au prins covoarele unul de altul cu copcile, așa în cît cortul alcătuiască un întreg. ¹⁴Au făcut niște covoare din păr de capră, ca să slujească de acoperiri pentru cort: unsprezece covoare de acestea au făcut. ¹⁵Lungimea unui covor era de treizeci de coturi, și lățimea unui covor era de patru coturi: cele unsprezece covoare aveau aceeași măsură. ¹⁶Au prins împreună deoparte cinci din aceste covoare, iar pe celelalte ase de altă parte. ¹⁷Au făcut cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfîrșea o împreunare de covoare, și cincizeci de chioturi la marginea covorului cu care se sfîrșea a doua împreunare de covoare. ¹⁸Au mai făcut și cincizeci de copci de aramă, cu cari să se împreune acoperirea cortului, ca să alcătuiască un întreg. ¹⁹Au făcut pentru acoperirea cortului o învelitoare de piei de berbeci vopsite în roșu, și o învelitoare de piei de vițel de mare, care trebuia pusă pedeașupra. ²⁰Scîndurile pentru cort, le-au făcut din lemn de salcîm, așezate în picioare. ²¹Lungimea unei scînduri era de zece coturi, și lățimea unei scînduri era de un cot și jumătate. ²²Fiecare scîndură avea două urechi, unite una cu alta; tot așa au făcut la toate scîndurile cortului. ²³Au făcut douăzeci de scînduri pentru cort, înspre partea de miazăzi. ²⁴Au pus patruzeci de picioare de argint sub cele douăzeci de scînduri, câte două picioare sub fiecare scîndură, pentru cele două urechi ale ei. ²⁵Au făcut apoi douăzeci de scînduri pentru a doua latură a cortului, latură dinspre miazănoapte, ²⁶cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor, câte două picioare sub fiecare scîndură. ²⁷Au făcut apoi ase scînduri pentru fundul cortului, înspre apus. ²⁸Au făcut două scînduri pentru cele două unghiuri ale cortului în partea din fund; ²⁹acestea erau făcute din două bucăți, începînd de la partea de jos, și bine legate la vîrf printr'un cerc; la fel au făcut pentru amîndouă scîndurile din cele două unghiuri. ³⁰Erau astfel opt scînduri, cu picioarele lor de argint, adică aseprezece picioare, câte două picioare sub fiecare scîndură. ³¹Au făcut cinci druguri din lemn de salcîm pentru scîndurile uneia din laturile cortului, ³²cinci druguri pentru scîndurile celei de a doua laturi a cortului, și cinci druguri pentru scîndurile laturii cortului din fundul dinspre apus; ³³drugul de la mijloc l-au făcut așa ca să treacă prin mijlocul scîndurilor, de la un capăt la celalt. ³⁴Au poleit scîndurile cu aur, și verigile lor de aur le-au făcut așa ca să se poată petrece drugii prin ele; și drugii i-au poleit cu aur. Cele două perdele. ³⁵Perdeaua din lăuntru au făcut-o de fir albastru, purpuriu și cormiziu, și de înșurire înșurite; au lucrat-o cu mîiestrie; și au făcut heruvimi pe ea. ³⁶Au făcut patru stâlpi de salcîm pentru ea, și i-au poleit cu aur; cîrligele lor erau de aur, și au turnat pentru stîlpii aceia patru picioare de argint. ³⁷Pentru ușa cortului au făcut o perdea de fir albastru, purpuriu și

c rmiziu, i de in sub ire r sucit; aceasta era o lucrare f cut la gherghef. ³⁸Au f cut cei cinci stâlpi ai ei cu cârligele lor, iar c p tîiele i be ele lor de leg tur le-au poleit cu aur; cele cinci picioare ale lor erau de aram .

Chapter 37

¹Apoi Be aleel a f cut chivotul din lemn de salcîm; lungimea lui era de doi co i i jum tate, l imea de un cot i jum tate i în l imea tot de un cot i jum tate. ²L -a poleit cu aur curat pe dinl untru i pe din afar , i i -a f cut un chenar de jur împrejur. ³A turnat pentru el patru verigi de aur, pe cari le -a pus la cele patru col uri ale lui: dou verigi de o parte i dou verigi de cealalt parte. ⁴A f cut ni te drugii de lemn de salcîm, i i -a poleit cu aur. ⁵A vârît drugii în verigile dela cele dou laturi ale chivotului, ca s duc chivotul. ⁶A f cut i capacul isp irii de aur curat; lungimea lui era de doi co i i jum tate, i l imea de un cot i jum tate. ⁷A f cut doi heruvimi de aur b tut, la cele dou capete ale capacului isp irii; ⁸un heruvim la un cap t, i un heruvim la celalt cap t; heruvimii i -a f cut pe capacul isp irii la cele dou capete ale lui. ⁹Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra, acoperind capacul isp irii cu aripile lor, i uitîndu-se unul la altul. Heruvimii st teau cu fa a întoars spre capacul isp irii. ¹⁰A f cut masa din lemn de salcîm; lungimea ei era de doi co i, l imea de un cot i în l imea de un cot i jum tate. ¹¹A poleit -o cu aur curat, i i -a f cut un chenar de jur împrejur. ¹²I -a f cut împrejur un pervaz de un lat de mân , pe care a f cut un chenar de jur împrejur. ¹³A turnat pentru mas petru verigi de aur, i a pus verigile în cele patru col uri, cari erau la cele patru picioare ale ei. ¹⁴Verigile erau lîng pervaz, i în ele erau vârî i drugii pentru ducerea mesei. ¹⁵A f cut drugii de lemn de salcîm, i i -a poleit cu aur; ei slujeau la ducerea mesei. ¹⁶A f cut apoi uneltele, cari trebuiau puse pe mas , farfuriile, c uile, potirele, i ce tile ei, cari slujeau la jertfele de b utur ; le -a f cut de aur curat. ¹⁷A f cut sfe nicul de aur curat; a f cut sfe nicul de aur curat, b tut; piciorul, fusul, potira ele, g m lioarele, i florile lui erau dintr'o bucat cu el. ¹⁸Din amîndou p r ile lui ie eau ase bra e: trei bra e dintr'o lature, i trei bra e din cealalt lature. ¹⁹Pe un bra erau trei potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor, i pe un alt bra alte trei potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor; a a era la toate cele ase bra e, cari ie eau din sfe nic. ²⁰Pe fusul sfe niciului erau patru potira e în chip de floare de migdal, cu g m lioarele i florile lor. ²¹Era o g m lioar sub dou bra e cari ie eau din sfe nic, o g m lioar subt alte dou bra e, i o g m lioar subt alte dou bra e; a a era la toate cele ase bra e cari ie eau din sfe nic. ²²G m lioarele i bra ele sfe niciului erau dintr'o bucat cu el, b tut în întregime dintr'o bucat de aur curat. ²³A f cut apoi cele apte candelale lui, muc rile i cenu arele lui, toate de aur curat. ²⁴A întrebuin at un talant de aur curat pentru facerea sfe niciului cu toate uneltele lui. ²⁵Apoi a f cut altarul pentru t mîie din lemn de salcîm; lungimea lui era de un cot, i l imea de un cot; era în patru muchi, i în l imea lui era de doi co i. Coarnele erau dintr'o bucat cu el. ²⁶L -a poleit cu aur curat, atît partea de sus cît i laturile de jur împrejur i coarnele. i i -a f cut o cunun de jur împrejur. ²⁷Subt cunun a f cut

dou verigi de aur, pe cari le -a pus în cele dou unghiuri din cele dou laturi, ca s se vîre în ele drugii, cari slujeau la ducerea lui. ²⁸A f cut ni te drugii din lemn de salcîm, i i -a poleit cu aur. ²⁹A f cut untdelemnul pentru ungerea sînt , i t mîia mirositoare, curat , alc tuit dup me te ugul f c torului de mir.

Chapter 38

¹A f cut altarul pentru arderile de tot din lemn de salcîm; lungimea lui era de cinci co i, i l imea de cinci co i; era în patru muchi, i în l imea lui era de trei co i. ²La cele patru col uri i -a f cut ni te coarne dintr'o bucat cu el, i l -a poleit cu aram . ³A f cut toate uneltele altarului: oalele pentru cenu , lope ile, ligheanele, furculi ele i tig ile pentru c rbuni; toate uneltele acestea le -a f cut de aram . ⁴A f cut pentru altar un gr tar de aram , ca o re ea, pe care a pus -o subt pervazul altarului, începînd de jos, a a c venea pîn la jum tatea altarului. ⁵A turnat apoi patru verigi, pe cari le -a pus în cele patru col uri ale gr tarului de aram , ca s vîre drugii în ele. ⁶A f cut drugii din lemn de salcîm, i i -a poleit cu aram . ⁷A vîrît drugii în verigile de pe laturile altarului ca s -l duc . L -a f cut din scînduri, gol pe dinl untru. ⁸A f cut ligheanul de aram , cu piciorul lui de aram , din oglinzile femeilor, cari slujeau la u a cortului întîlnirii. ⁹Apoi a f cut curtea. Înspre partea de miaz zi, pentru curte, erau ni te pînze de in sub ire r sucit, pe o lungime de o sut de co i, ¹⁰cu dou zeci de stîlpi a eza i pe dou zeci de picioare de aram ; cîrligele stîlpilor i be ele lor de leg tur erau de argint. ¹¹În spre partea de miaz noapte, erau o sut de co i de pînz , cu dou zeci de stîlpi i cu cele dou zeci de picioare de aram ale lor; cîrligele stîlpilor i be ele lor de leg tur erau de argint. ¹²Înspre partea de sus, erau cinci zeci de co i de pînz , cu zece stîlpi i cele zece picioare ale lor; cîrligele stîlpilor i be ele lor de leg tur erau de argint. ¹³Înspre partea de r s rit, pe cei cincizeci de co i l ime, erau: ¹⁴pentru o arip , cincisprezece co i de pînz , cu trei stîlpi i cele trei picioare ale lor, ¹⁵i pentru a doua arip , care era în fa a ei, de cealalt parte a por ii cur ii, cincisprezece co i de pînz cu trei stîlpi i cele trei picioare ale lor. ¹⁶Toate pînzele de jur împrejurul cur ii erau de in sub ire r sucit. ¹⁷Picioarele stîlpilor erau de aram , cîrligele stîlpilor i be ele lor de leg tur erau de argint, i c p tîiele lor erau poleite cu argint. To i stîlpii cur ii erau lega i între ei cu be e de argint. ¹⁸Perdeaua dela poarta cur ii cortului era o lucr tur f cut la gherghef din fir albastru, purpuriu, c rmiziu, i din in sub ire r sucit; avea o lungime de dou zeci de co i, i în l imea era de cinci co i, ca l imea pînzelor cur ii; ¹⁹cei patru stîlpi ai ei i cele patru picioare ale lor erau de aram ; cîrligele i be ele lor de leg tur erau de argint; iar c p tîiele erau poleite cu argint. ²⁰To i ru ii din jurul cortului i cur ii erau de aram . ²¹Iat socoteala loca ului cortului întîlnirii, f cut dup porunca lui Moise, prin îngrijirea Levi ilor, subt cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. ²²Be aleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din semin ia lui Iuda, a f cut tot ce poruncise lui Moise Domnul. ²³El a avut ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semin ia lui Dan, me ter la s pat în pietre, la cioplit cu me te ug, i la lucrat pe gherghef în materiile v psite în albastru, în purpuriu, în c rmiziu, i în in sub ire. ²⁴Tot

aurul întrebuințat la lucru pentru toate lucrurile sfântului loca, aur ieșit din daruri, se suia la douăzeci și nouă de talan și șaptezeci și trei sicli, după siclul cortului. ²⁵Argintul celor ieșite și la număr toare, din adunare, se suia la o sută de talan și o mie șaptezeci și cinci de sicli, după siclul sfântului loca: ²⁶Câte o jumătate de siclu de cap, o jumătate de siclu, după siclul sfântului loca, pentru fiecare om cuprins în număr toare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, adică pentru șaptezeci și trei mii cinci sute cincizeci de oameni. ²⁷Din cei o sută de talan și de argint s'au turnat picioarele sfântului loca și picioarele perdelei din lăuntru, adică o sută de picioare la cei o sută de talan și, câte un talant de picior. ²⁸Și cu cei o mie șaptezeci și cinci de sicli s'au făcut cârligele și bețele de lemn turdintre stâlpi, și le-au poleit cu ținele. ²⁹Arama dăruită se suia la șaptezeci de talan și două mii patru sute de sicli. ³⁰Din ea au făcut picioarele de la ușa cortului înfălțirii; altarul de aramă cu grătarul lui, și toate uneltele altarului; ³¹picioarele stâlpilor curii, de jur împrejur, și picioarele stâlpilor de la poarta curii; și toți rușii din jurul cortului și ai curii.

Chapter 39

¹Cu materiile vopsite în albastru, în purpuriu și în cormiziu, au făcut veșmintele preoților pentru slujba sfântului loca, și au făcut veșmintele sfinte lui Aaron, cum poruncise lui Moise Domnul. ²Au făcut efodul de aur, de fir albastru, purpuriu și cormiziu, și de înșurubire răsucit. ³Au întins niște plăci de aur, și le-au tăiat în fire subțiri, pe cari le-au ășut în materiile vopsite în albastru, în purpuriu și în cormiziu, și în înșurubire; era lucrat cu măstrie. ⁴I-au făcut niște umeri cari se împreunau cu el, așa că la cele două capete ale lui, efodul era legat cu ei. ⁵Brățura era de aceeași lucrătură ca efodul și prins de el; era de aur, de fir albastru, purpuriu și cormiziu, și de înșurubire răsucit, cum poruncise lui Moise Domnul. ⁶Au pregătit pietrele de onix, le-au prins în legături de aur și au șpat pe ele numele fiilor lui Israel, cum se șapă peștele. ⁷Le-au pus pe umeri efodului, ca pietre de aducere aminte pentru fiii lui Israel, cum poruncise lui Moise Domnul. ⁸Au făcut apoi pieptarul, lucrat cu măstrie, din aceeași lucrătură ca efodul: de aur, de fir albastru, purpuriu și cormiziu, și de înșurubire răsucit. ⁹Era în patru colțuri. Pieptarul l-au făcut îndoit; lungimea lui era de o palmă, și lăimea de o palmă; era îndoit. ¹⁰Au pus în el patru iruri de pietre: în irul întâi era: un sardonix, un topaz și un smaragd; ¹¹în al doilea ir: un rubin, un safir și un diamant; ¹²în al treilea ir: un opal, un agat și un ametist; ¹³iar în al patrulea ir: un hrisolit, un onix și un iaspis. Pietrele acestea erau legate în ferec turile lor de aur. ¹⁴Erau două sprezece, după numele fiilor lui Israel; erau șpat ca niște peștele, fiecare cu numele uneia din cele două sprezece seminții. ¹⁵Pe pieptar au făcut apoi niște lănișoare de aur curat, împletite ca niște sfori. ¹⁶Au făcut două ferecături de aur și două verigi de aur, și au pus cele două verigi la cele două capete ale pieptarului. ¹⁷Apoi cele două lănișoare împletite, de aur, le-au vîrît în cele două verigi de la cele două capete ale pieptarului; ¹⁸iar celelalte două capete ale celor două lănișoare le-au agățat de cele două ferecături și le-au pus pe umeri efodului în partea dinainte. - ¹⁹Au mai făcut două verigi de aur, pe cari le-au pus la cele două capete de jos ale

pieptarului, pe marginea dinl untru dinspre efod. ²⁰Apoi au f cut alte dou verigi de aur, pe cari le-au pus la cei doi um rari ai efodului, jos, pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se împreun efodul cu um rarii, deasupra brîului efodului. ²¹Au legat pieptarul cu verigile lui de verigile efodului cu o sfoar albastr , a a ca pieptarul s stea ap n deasupra brîului efodului, i s nu se poat mi ca de pe efod, cum poruncise lui Moise Domnul. Facerea mantiei efodului. ²²Au f cut mantia de subt efod, esut toat cu me te ug din materie albastr . ²³La mijlocul mantiei, sus, era o gur ca gura unei plato e; gura aceasta era tivit de jur împrejur, ca s nu se rup . ²⁴Pe marginea mantiei au f cut ni te rodii de colorare albastr , purpurie i c rmizie, din fir r sucit; ²⁵au f cut i ni te clopo ei de aur curat, i clopo eii i-au pus între rodii, de jur împrejurul mantiei: ²⁶venea un clopo el i o rodie, un clopo el i o rodie pe toat marginea dimprejurul mantiei, pentru slujb , cum poruncise lui Moise Domnul. ²⁷Au f cut i tunicile de in sub ire esute cu m estrie, pentru Aaron i fiii lui; ²⁸mitra de in sub ire, i scufiile de in sub ire cari slujeau ca podoab ; ismenele de in sub ire r sucit; ²⁹brîul de in sub ire r sucit, lucrat la gherghef, i de colorare albastr , purpurie i c rmizie, cum poruncise lui Moise Domnul. ³⁰Au f cut apoi i placa de aur curat, cununa împr teasc sfînt , i au s pat pe ea, cum se sap pe o pecete: „Sfînt Domnului``. ³¹Au legat -o de mitr sus, cu o sfoar albastr , cum poruncise lui Moise Domnul. ³²Astfel au fost ispr vite toate lucr rile loca ului cortului întîlnirii. Copiii lui Israel au f cut tot ce poruncise lui Moise Domnul: a a au f cut. ³³Au adus loca ul la Moise: cortul i toate uneltele lui, copcile, scîndurile, drugii, stîlpii i picioarele lui; ³⁴învelitoarea de piei de berbece v psite în ro , învelitoarea de piei de vi el de mare, i perdeaua de desp r ire; ³⁵chivotul m rturiei i drugii lui, i capacul isp irii; ³⁶masa cu toate uneltele ei, i pînile pentru punerea înaintea Domnului; ³⁷sfe nicul de aur curat, candelile lui a ezate în rînd i toate uneltele lui, i untdelemnul pentru sfe nic; ³⁸altarul de aur, curat, untdelemnul pentru ungere i t mîia mirositoare, i perdeaua dela u a cortului; ³⁹altarul de aram , gr tarul lui de aram , drugii lui i toate uneltele lui; ligheanul cu piciorul lui; ⁴⁰pînzele cur ii, stîlpii ei i picioarele lor, perdeaua dela poarta cur ii, funiile ei, ru ii ei, i toate uneltele pentru slujba loca ului cortului întîlnirii; ⁴¹ve mintele pentru slujb , pentru f cut slujba în Locul sfînt, ve mintele sfinte pentru preotul Aaron, i ve mintele fiilor lui pentru slujbele preo e ti. ⁴²Copiii lui Israel au f cut toate aceste lucr ri dup toate poruncile pe cari le d duse lui Moise Domnul. ⁴³Mosie a cercetat toate lucr rile; i iat , le f cuser cum poruncise Domnul, a a le f cuser . i Moise i -a binecuvîntat.

Chapter 40

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„În ziua întîi a lunii întîi, s întinzi loca ul cortului întîlnirii. ³S pui în el chivotul m rturiei, i înaintea chivotului s atîrni perdeaua dinl untru. ⁴Apoi s aduci masa, i s pui pe ea cele rînduite. Dup aceea, s aduci sfe nicul, i s -i a ezi candelile. ⁵Altarul de aur pentru t mîie s -l a ezi înaintea chivotului m rturiei, i s atîrni perdeaua la u a cortului. ⁶S a ezi altarul pentru arderile de tot înaintea u ii loca ului cortului întîlnirii. ⁷Ligheanul s -l a ezi între

cortul întâlnirii i altar, i s pui ap în el. ⁸S a ezi curtea de jur împrejur, i s pui perdeaua la poarta cur ii. ⁹S iei untdelemnul pentru ungere, s ungi cu el cortul i tot ce cuprinde el, i s -l sfin e ti, cu toate uneltele lui; i va fi sfânt. ¹⁰S ungi altarul pentru arderile de tot i toate uneltele lui, i s sfin e ti altarul; i altarul va fi prea sfânt. ¹¹S ungi ligheanul cu piciorul lui, i s -l sfin e ti. ¹²Apoi s aduci pe Aaron i pe fiii lui la u a cortului întâlnirii, i s -i speli cu ap . ¹³S îmbraci pe Aaron cu ve mintele sfinte, s -l ungi, i s -l sfin e ti, ca s -Mi fac slujba de preot. ¹⁴S chemi i pe fiii lui, s -i îmbraci cu tunicile, ¹⁵ i s -i ungi cum ai uns pe tat l lor, ca s -Mi fac slujba de preo i. În puterea acestei ungeri, ei vor avea pururea dreptul preo iei, printre urma ii lor. ¹⁶Moise a f cut întocmai cum îi poruncise Domnul; a a a f cut. ¹⁷În ziua întâi a lunii întâi a anului al doilea, cortul era a ezat. ¹⁸Moise a a ezat cortul; i -a pus picioarele, a a ezat scândurile i verigile, i a ridicat stîlpii. ¹⁹A întins învelitoarea care slujea de acoperi deasupra cortului, i pe deasupra a pus învelitoarea acoperi ului cortului, cum poruncise lui Moise Domnul. ²⁰Apoi a luat m rturia, i a pus -o în chivot; a pus drugii la chivot, i a a ezat capacul ispr irii deasupra chivotului. ²¹A adus chivotul în cort; a atîrnat perdeaua desp r itoare înaintea lui, i a acoperit astfel chivotul m rturirii, cum poruncise lui Moise Domnul. ²²A a ezat masa în cortul întâlnirii, în partea de miaz noapte a cortului, dincoace de perdeaua dinl untru; ²³ i a pus pe ea pînile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul. ²⁴Apoi a a ezat sfe nicul în cortul întâlnirii, în fa a mesei, în partea de miaz zi a cortului; ²⁵ i i -a a ezat candelile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul. ²⁶Apoi a a ezat altarul de aur în cortul întâlnirii în fa a perdelei dinl untru; ²⁷ a ars pe el t mîie mirositoare, cum poruncise lui Moise Domnul. ²⁸A a ezat perdeaua la u a cortului. ²⁹A a ezat altarul pentru arderile de tot la u a loca ului cortului întâlnirii; i a adus pe el arderea de tot i jertfa de mîncare, cum poruncise lui Mosie Domnul. ³⁰A a ezat ligheanul între cortul întâlnirii i altar, i a pus în el ap pentru sp lat. ³¹Moise, Aaron i fiii lui i-au sp lat mîinile i picioarele în el; ³² cînd intrau în cortul întâlnirii i se apropiau de altar, se sp lau, cum poruncise lui Moise Domnul. ³³Apoi a ridicat curtea împrejurul cortului i altarului, i a pus perdeaua la poarta cur ii. Astfel a ispr vit Moise lucrarea. ³⁴Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii, i slava Domnului a umplut cortul. ³⁵Moise nu putea s între în cortul întâlnirii, pentru c norul st tea deasupra lui, i slava Domnului umplea cortul. ³⁶Cît au inut c l toriile lor, copiii lui Israel porneau numai cînd se ridica norul deasupra cortului. ³⁷ i cînd nu se ridica norul, nu porneau, pîn ce nu se ridica. ³⁸Norul Domnului era deasupra cortului ziua; iar noaptea, era un foc, înaintea întregi case a lui Israel, în timpul tuturor c l toriilor lor

Leviticus

Chapter 1

¹Domnul a chemat pe Moise; i -a vorbit din cortul întâlnirii, i a zis: ²„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: Când cineva dintre voi va aduce un dar Domnului, s -l aduc din vite, fie din ciread fie din turm . ³Dac darul lui va fi o ardere de tot din ciread , s -l aduc din partea b rb teasc f r cusur; i anume s -l aduc la u a cortului întâlnirii, înaintea Domnului, ca s fie pl cut Domnului. ⁴S -i pun mîna pe capul dobitocului adus ca ardere de tot, i va fi primit de Domnul, ca s fac isp ire pentru el. ⁵S junghie vi elul înaintea Domnului; i preo ii, fiii lui Aaron, s aduc sîngele, i s -l stropeasc de jur împrejur pe altarul dela u a cortului întâlnirii. ⁶S jupoaie vi elul adus ca ardere de tot, i s -l taie în buc i. ⁷Fiii preotului Aaron s fac foc pe altar i s pun lemne pe foc. ⁸Preo ii, fiii lui Aaron, s a eze buc ile, capul i gr simea, pe lemnele puse pe focul de pe altar. ⁹S spele cu ap m runtaiele i picioarele; i preotul s le ard toate pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ¹⁰Dac darul lui va fi o ardere de tot din turm , de miei sau capre, s aduc o parte b rb teasc f r cusur. ¹¹S -l junghie în partea de miaz noapte a altarului, înaintea Domnului; i preo ii, fiii lui Aaron, s -i stropeasc sîngele pe altar de jur împrejur. ¹²El s -l taie în buc i; i preotul s le pun , împreun cu capul i gr simea, pe lemnele din focul de pe altar. ¹³S spele cu ap m runtaiele i picioarele, i preotul s le aduc pe toate, i s le ard pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ¹⁴Dac darul adus de el Domnului va fi o ardere de tot din p s ri, s -l aduc din turturele sau din pui de porumbel. ¹⁵Preotul s aduc pas rea pe altar; s -i despice capul cu unghia, i s'o ard pe altar, iar sîngele s i se scurg pe un perete al altarului. ¹⁶S scoat gu a cu penele ei, i s'o arunce lîng altar, spre r s rit, în locul unde se strînge cenu a. ¹⁷S -i frîng aripile, f r s le deslipeasc ; i preotul s ard pas rea pe altar, pe lemnele de pe foc. Aceasta este o ardere de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului.

Chapter 2

¹Cînd va aduce cineva Domnului un dar ca jertf de mîncare, darul lui s fie din floarea f inii: s toarne untdelemn peste ea, i s adauge i t mîie. ²S'o aduc preo ilor, fiilor lui Aaron; preotul s ia un pumn din aceast floare a f inii, stropit cu untdelemn, împreun cu toat t mîia, i s'o ard pe altar ca jertf de aducere aminte. Acesta este un dar de mîncare de un miros pl cut Domnului. ³Ce va r mînea din darul acesta de mîncare, s fie al lui Aaron i al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfînt între jertfele de mîncare, mistuite de foc înaintea Domnului. ⁴Dac vei aduce ca jertf de mîncare un dar din ceea ce se coace în cuptor, s aduci ni te turte nedospite, f cute din floare de f in , fr mîntate cu untdelemn, i ni te pl cinte nedospite, stropite cu untdelemn. ⁵Dac darul t u, adus ca jertf de mîncare, va fi o turt coapt în tigae, s fie f cut din floarea f inii, nedospit i fr mîntat cu untdelemn. ⁶S'o frîngi în buc i, i s torni untdelemn pe ea; acesta este un dar adus ca jertf de mîncare. ⁷Dac darul t u adus ca jertf de mîncare va fi o turt coapt pe gr tar, s fie f cut din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn. ⁸Darul de mîncare f cut din aceste lucruri s -l aduci

Domnului; i anume, s fie dat preotului, care -l va aduce pe altar. ⁹Preotul va lua din darul de mîncare partea care trebuie adus ca aducere aminte, i o va arde pe altar. Acesta este un dar adus ca jertf de mîncare, de un miros pl cut Domnului. ¹⁰Ce va r mînea din darul acesta de mîncare, s fie al lui Aaron i al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfînt între darurile mistuite de foc înaintea Domnului. ¹¹Niciunul din darurile, pe cari le ve i aduce ca jertf de mîncare înaintea Domnului, s nu fie f cut cu aluat; c ci nu trebuie s arde i nimic cu aluat sau cu miere, ca jertf de mîncare mistuit de foc înaintea Domnului. ¹²Ca jertf de mîncare din cele dintîi roade, ve i putea s le aduce i Domnului; dar ca dar de mîncare de un miros pl cut, s nu fie aduse pe altar. ¹³Toate darurile tale de mîncare s le s rezi cu sare; s nu la i s lipseasc niciodat de pe darurile tale de mîncare sarea, care este semnul leg mîntului Dumnezeuului t u; la toate darurile tale de mîncare s aduci sare. ¹⁴Dac vei aduce Domnului un dar ca jertf de mîncare din cele dintîi roade, s aduci ca dar de mîncare din cele dintîi roade ale tale, spice coapte de curînd, pr jite la foc i boabe noi pisate. ¹⁵S torni untdelemn pe ele, i s adaugi i t mîie; acesta este un dar de mîncare. ¹⁶Preotul s ard ca aducere aminte o parte din boabele pisate i din untdelemn, cu toat t mîia. Acesta este un dar adus ca jertf de mîncare, mistuit de foc înaintea Domnului.

Chapter 3

¹Cînd cineva va aduce Domnului un dar ca jertf de mul mire: ¹Dac îl va aduce din ciread , fie parte b rb teasc , fie parte femeiasc , s'o aduc f r cusur, înaintea Domnului. ²S pun mîna pe capul dobitocului, s -l junghie la u a cortului întîlnirii; i preo ii, fiii lui Aaron, s stropeasc sîngele pe altar de jur împrejur. ³Din aceast jertf de mul mire, s aduc drept jertf mistuit de foc înaintea Domnului: gr simea care acopere m runtaiele i toat gr simea care ine de m runtae; ⁴cei doi r runchi, i gr simea de pe ei i de pe coapse, i prapurul de pe ficat, pe care -l va deslupi delîng r runchi. ⁵Fiii lui Aaron s le ard pe altar, deasupra arderii de tot care va fi pe lemnele de pe foc. Aceasta este o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ⁶Dac darul pe care -l aduce ca jertf de mul mire Domnului, va fi din turm , fie parte b rb teasc fie parte femeiasc , s'o aduc f r cusur. ⁷Dac va aduce jertf un miel, s -l aduc înaintea Domnului. ⁸S - i pun mîna pe capul dobitocului, i s -l junghie înaintea cortului întîlnirii; fiii lui Aaron s -i stropeasc sîngele pe altar dejur împrejur. ⁹Din aceast jertf de mul mire, s aduc o jertf mistuit de foc înaintea Domnului, i anume: gr simea, coada întreg , pe care o va desface dela osul spin rii, gr simea care acopere m runtaiele i toat gr simea care ine de m runtaie, ¹⁰cei doi r runchi i gr simea de pe ei, de pe coapse, i prapurul ficatului, pe care -l va deslupi de lîng r runchi. ¹¹Preotul s le ard pe altar. Aceasta este mîncarea unei jertfe mistuite de foc înaintea Domnului. ¹²Dac darul lui va fi o capr , s'o aduc înaintea Domnului. ¹³S - i pun mîna pe capul vitei, i s'o junghie înaintea cortului întîlnirii; i fiii lui Aaron s -i stropeasc sîngele pe altar dejur împrejur. ¹⁴Apoi din ea, s aduc drept jertf mistuit de foc înaintea Domnului: gr simea care acopere m runtaiele i toat gr simea care ine de ele, ¹⁵cei doi

runchi i gr simea de pe ei, de pe coapse, i prapurul ficatului, pe care -l va deslupi de lîng runchi. ¹⁶Preotul s le ard pe altar. Aceasta este mîncarea unei jertfe mistuite de foc, de un miros pl cut Domnului. Toat gr simea este a Domnului. ¹⁷Aceasta este o lege vecinic pentru urma ii vo tri, în toate locurile unde ve i locui: cu nici un chip s nu mînca i nici gr sime, nici sînge.``

Chapter 4

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune: „Cînd va p c tui cineva f r voie împotriva vreuneia din poruncile Domnului, f cînd lucruri cari nu trebuiesc f cute; i anume: ³Dac a p c tuit preotul care a primit ungerea, i prin aceasta a adus vina asupra poporului, s aduc Domnului un vi el f r cusur, ca jertf de isp ire pentru p catul pe care l -a f cut. ⁴S aduc vi elul la u a cortului întîlnirii, înaintea Domnului, s - i pun mîna pe capul vi elului, i s -l junghie înaintea Domnului. ⁵Preotul, care a primit ungerea, s ia din sîngele vi elului, i s -l aduc în cortul întîlnirii: ⁶s - i moaie degetul în sînge, i s stropeasc de apte ori înaintea Domnului, în fa a perdelei dinl untru a sfîntului loca . ⁷Apoi preotul s ung cu sînge coarnele altarului pentru t mîia mirositoare, care este înaintea Domnului în cortul întîlnirii; iar tot celalt sînge al vi elului s -l verse la picioarele altarului pentru arderile de tot, care este la u a cortului întîlnirii. ⁸S ia toat gr simea vi elului adus ca jertf de isp ire, i anume: gr simea care acopere m runtaiele i toat gr simea care ine de ele, ⁹cei doi runchi, i gr simea de pe ei, de pe coapse, i prapurul ficatului, pe care -l va deslupi de lîng runchi. Preotul s ia aceste p r i, ¹⁰cum se iau de la vi elul adus ca jertf de mul mire, i s le ard pe altarul pentru arderile de tot. ¹¹Dar pielea vi elului, toat carnea lui, cu capul, picioarele, m runtaiele i balega lui, ¹²adic tot vi elul care a mai r mas, s -l scoat afar din tab r , într'un loc curat, unde se arunc cenu a, i s -l ard cu lemne pe foc; s fie ars pe gr mada de cenu . ¹³Dac toat adunarea lui Israel a p c tuit f r voie i f r s tie, f cînd împotriva uneia din poruncile Domnului lucruri cari nu trebuiesc f cute, i f cîndu-se astfel vinovat , ¹⁴i dac p catul s vîr it s'a descoperit, adunarea s aduc un vi el ca jertf de isp ire, i anume s -l aduc înaintea cortului întîlnirii. ¹⁵B trîinii adun rii s - i pun mînile pe capul vi elului înaintea Domnului, i s junghie vi elul înaintea Domnului. ¹⁶Preotul care a primit ungerea, s aduc din sîngele vi elului în cortul întîlnirii; ¹⁷s - i moaie degetul în sînge, i s stropeasc cu el de apte ori înaintea Domnului, în fa a perdelei dinl untru. ¹⁸S ung cu sîngele acesta coarnele altarului care este înaintea Domnului în cortul întîlnirii; i s verse tot sîngele care a mai r mas la picioarele altarului pentru arderile de tot, care este la u a cortului întîlnirii. ¹⁹Toat gr simea vi elului s'o ia i s'o ard pe altar. ²⁰Cu vi elul acesta s fac întocmai cum a f cut cu vi elul adus ca jertf de isp ire; s fac la fel. Astfel s fac preotul isp ire pentru ei, i li se va ierta. ²¹Vi elul r mas, s -l scoat apoi afar din tab r , i s -l ard ca i pe vi elul dintîi. Aceasta este o jertf de isp ire pentru adunare. ²²Dac o c petenie a p c tuit, f cînd f r voie împotriva uneia din poruncile Domnului, Dumnezeului s u, lucruri cari nu trebuiesc f cute i s'a f cut astfel vinovat, ²³i ajunge s descopere p catul pe care l -a f cut, s aduc jertf un ap f r cusur! ²⁴S - i pun mîna

pe capul apului, i s -l junghie în locul unde se junghie arderile de tot înaintea Domnului. Aceasta este o jertf de isp ire. ²⁵Preotul s ia cu degetul din sângele jertfei de isp ire, s ung cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar celalt sânge s -l verse la picioarele altarului pentru arderile de tot. ²⁶Toat gr simea s'o ard pe altar, cum a ars gr simea de la jertfa de mul mire. Astfel va face preotul pentru c petenia aceea isp irea p catului lui, i i se va ierta. ²⁷Dac cineva din poporul de rînd a p c tuit f r voie, f cînd împotriva uneia din poruncile Domnului lucruri cari nu trebuiesc f cute i s'a f cut astfel vinovat, ²⁸ i ajunge s descopere p catul pe care l -a f cut, s aduc jertf o iad f r cusur, pentru p catul pe care l -a f cut. ²⁹S - i pun mîna pe capul jertfei de isp ire, i s'o junghie în locul unde se junghie arderile de tot. ³⁰Preotul s ia cu degetul din sângele jertfei, s ung coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celalt sânge s -l verse la picioarele altarului. ³¹Preotul s ia toat gr simea, cum se ia gr simea jertfei de mul mire, i s'o ard pe altar, i ea va fi de un miros pl cut Domnului. Astfel va face preotul isp irea pentru omul acesta, i i se va ierta. ³²Dac va aduce ca jertf de isp ire un miel, s aduc o parte femeiasc f r cusur. ³³S - i pun mîna pe capul jertfei, i s'o junghie ca jertf de isp ire în locul unde se junghie arderile de tot. ³⁴Preotul s ia cu degetul din sângele jertfei, s ung cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celalt sânge s -l verse la picioarele altarului. ³⁵Preotul s ia toat gr simea, cum se ia gr simea mielului adus ca jertf de mul mire, i s'o ard pe altar, peste jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel va face preotul pentru omul acesta isp irea p catului pe care l -a s vîr it, i i se va ierta.

Chapter 5

¹Cînd cineva, fiind pus subt jur mînt ca martor, va p c tui, nespunînd ce a v zut sau ce tie, i va c dea astfel subt vin, ²sau cînd cineva, f r s tie, se va atinge de ceva necurat, fie de hoitul unei fiare s lbatice necurate, fie de hoitul unei vite de cas necurate, fie de hoitul unei tîrîtoare necurate, i va b ga apoi de seam i se va face astfel vinovat; ³sau cînd cineva, f r s ia seama, se va atinge de vreo spurc ciune omeneasc, de orice spurc ciune care face pe cineva necurat, i va b ga de seam mai tîrziu, i se va face astfel vinovat; ⁴sau cînd cineva, vorbind cu u urin, jur c are s fac ceva r u sau bine, i neb gînd de seam la început, bag de seam mai tîrziu, i se va face astfel vinovat; ⁵Cînd cineva, deci, se va face vinovat de unul din aceste lucruri, trebuie s - i m rturiseasc p catul. ⁶Apoi s aduc lui Dumnezeu ca jertf de vin, pentru p catul pe care l -a f cut, o parte femeiasc din turm, i anume, o oaie sau o capr, ca jertf isp itoare. i preotul s fac pentru el isp irea p catului lui. ⁷Dac nu va putea s aduc o oaie sau o capr, s aduc Domnului ca jertf de vin pentru p catul lui dou turturele sau doi pui de porumbel, unul ca jertf de isp ire, iar celalt ca ardere de tot. ⁸S le aduc preotului, care va jertfi întîi pe cea care are s slujeasc drept jertf de isp ire. Preotul s -i frîng cu unghia capul dela grumaz, f r s -l despart; ⁹s stropesc un perete al altarului cu sângele jertfei de isp ire, iar celalt sânge s -l stoarc la picioarele altarului: aceasta este o jertf de isp ire. ¹⁰Cealalt pas re s'o preg teasc drept ardere de tot, dup rînduielile a ezate. Astfel va face preotul

pentru omul acesta ispirea pcatului pe care l-a făcut, îi se va ierta. ¹¹Dacă nu poate să aduc nici două turturele sau doi pui de porumbel, să aduc pentru pcatul lui, ca dar, a zecea parte dintr'of de floarea finii, și anume ca dar de ispire; să nu pun untdelemn pe ea, și să n'adauge nici tînăie, cîci este un dar de ispire. ¹²Să o aduc la preot, și preotul să ia din ea un pumn plin, ca aducere aminte, și să o ard pe altar, ca și pe darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului: acesta este un dar de ispire. ¹³Astfel va face preotul pentru omul acela ispirea pcatului pe care l-a făcut față de unul din aceste lucruri, și îi se va ierta. Cealaltă parte care va mai rămîne din darul acesta, să fie a preotului, ca și la darul de mîncare.`` ¹⁴Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ¹⁵„Cînd cineva va face o nelegiuire și va pcatui fără voie față de lucrurile închinat Domnului, să aduc Domnului ca jertfă de vin pentru pcatul lui un berbec fără cusur din turmă, după preuirea ta, în sicli de argint, după siclul sfîntului loca. ¹⁶Să mai adauge a cincea parte la preul lucrului, cu care a în elat sfîntul loca, și să-l încredințeze preotului. și preotul să fac ispire pentru el cu berbecul adus ca jertfă pentru vin, și îi se va ierta. ¹⁷Cînd va pcatui cineva fără cînd, fără știință, împotriva uneia din poruncile Domnului, lucruri cari nu trebuiesc făcute, și se va face vinovat, purtîndu-i astfel vina, ¹⁸să aduc preotului ca jertfă pentru vin un berbec fără cusur, luat din turmă, după preuirea ta. și preotul să fac pentru el ispirea greșelii pe care a făcut-o fără știință; și îi se va ierta. ¹⁹Aceasta este o jertfă pentru vin. Omul acesta se făcuse vinovat față de Domnul.``

Chapter 6

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²„Cînd va pcatui cineva și va săvîrși o nelegiuire față de Domnul, trăgîndu-l aproape și un lucru încredințat lui, sau dat în pstrarea lui, sau luat cu sila, sau va în elă pe aproapele lui, ³trăgîndu-l căgăsit un lucru pierdut, sau fără cînd un jur mînt strămb cu privire la un lucru oarecare pe care-l face omul și pcatuie-te; ⁴cînd va pcatui astfel și se va face vinovat, să dea înapoi lucrul luat cu sila sau luat prin în el ciune, sau încredințat lui, sau lucrul pierdut pe care l-a găsit, ⁵sau lucru pentru care a făcut un jur mînt strămb-ori care ar fi să-l dea înapoi întreg, să mai adauge a cincea parte din preul lui, și să-l dea în mîna stîpînului lui, chiar în ziua cînd îi va aduce jertfa lui pentru vin. ⁶Iar ca jertfă pentru vin, să aduc Domnului pentru pcatul lui un berbec fără cusur, luat din turmă, după preuirea ta, și să-l dea preotului. ⁷și preotul va face pentru el ispirea înaintea Domnului, și îi se va ierta, ori care ar fi greșeala, de care se va fi făcut vinovat.`` ⁸Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ⁹„Durm toarea poruncii lui Aaron și fiilor săi, și zis: „Iată legea arderii de tot. Arderea de tot să rămîne pe vatra altarului toată noaptea pînă dimineața, și în felul acesta focul să ard pe altar. ¹⁰Preotul să se îmbrace cu tunica de în, și să acopere goliciunea cu ismenele, să ia cenușă de focul, care va mistui arderea de tot de pe altar, și să o verse lîngă altar. ¹¹Apoi să se desbrace de veșmintele lui și să se îmbrace cu altele, ca să scoată cenușă afară din tabără, într'un loc curat. ¹²Focul să ard pe altar și să nu se stingă deloc: în fiecare dimineață, preotul să aprindă lemne pe altar, să aze arderea de tot pe ele, și să ardă deasupra grăsimii jertfelor de mulțumire. ¹³Focul să

ard necurmat pe altar și nu se sting deloc. ¹⁴„Iată legea darului adus ca jertfă de mâncare. Fiii lui Aaron să o aduc înaintea Domnului, înaintea altarului. ¹⁵Preotul să ia un pumn din floarea finii și din untdelemn, cu toată mîna adăgat la darul de mâncare, și să o ard pe altar ca aducere aminte de un miros plăcut Domnului. ¹⁶Aaron și fiii lui să mîncească ce va mai rămîne din darul de mâncare; să o mîncească și să o ia, într'un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii. ¹⁷Să nu o coacă cu aluat. Aceasta este partea pe care le-am dat -o Eu din darurile Mele de mâncare mistuite de foc. Ea este un lucru prea sfînt, ca și jertfa de ispășire și ca și jertfa pentru vin. ¹⁸Toată partea răbătească dintre copiii lui Aaron să mîncească din ea. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri, cu privire la darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului: oricine se va atinge de ele va fi sfînt.`` ¹⁹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²⁰„Iată darul pe care îl vor face Domnului Aaron și fiii lui, în ziua cînd vor primi ungerea: a zecea parte dintr'o ef de floarea finii, ca dar de mâncare vecinică, jumătate diminea și jumătate seara. ²¹Să fie pregătit în tigaie cu untdelemn, și să o aduci prăjit; să o aduci coaptă și să o ia în buche, ca un dar de mâncare de un miros plăcut Domnului. ²²Preotul dintre fiii lui Aaron, care va fi uns în locul lui, să aduc darul acesta ca jertfă de mâncare. Aceasta este o lege vecinică înaintea Domnului: să fie ars întreg. ²³Orice dar de mâncare al unui preot să fie ars în întregime: să nu se mîncească.`` ²⁴Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²⁵„Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și zice: „Iată legea jertfei de ispășire. Vita pentru jertfa de ispășire să fie junghiată înaintea Domnului în locul unde se junghie arderea de tot: ea este un lucru prea sfînt. ²⁶Preotul care va aduce jertfa de ispășire, acela să o mîncească; și anume să fie mîncat într'un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii. ²⁷Oricine se va atinge de carnea ei va fi sfînt. Dacă va sări sînge din ea pe vreun veșmînt, locul stropit cu sînge să fie spălat într'un loc sfînt. ²⁸Vasul de p_mînt în care se va fierbe, să se spargă; dacă s'a fiert într'un vas de aramă, vasul să fie frecat și spălat cu apă. ²⁹Toată partea răbătească dintre preoți și să mîncească din ea: ea este un lucru prea sfînt. ³⁰Dar să nu se mîncească nici o jertfă de ispășire din altcui sînge se va aduce în cortul întîlnirii pentru facerea ispășirii în sfîntul loc: ci aceea să fie arsă în foc.

Chapter 7

¹Iată legea jertfei pentru vin: ea este un lucru prea sfînt. ²În locul unde se junghie arderea de tot, să se junghie și vita care slujește ca jertfă pentru vin. Sîngele ei să se stropească pe altar de jur împrejur. ³Să se aducă toată grăsimea, coada, grăsimea care acoperă muntaietele, ⁴cei doi runchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, care va fi deslipit de lîng runchi. ⁵Preotul să le ard pe altar ca jertfă mistuită de foc înaintea Domnului. Aceasta este o jertfă pentru vin. ⁶Toată partea răbătească dintre preoți și să mîncească din ea; și anume să o mîncească într'un loc sfînt, căci este un lucru prea sfînt. ⁷Cu jertfa pentru vin este ca și cu jertfa de ispășire; aceea lege este pentru amîndouă aceste jertfe: vita jertfită va fi a preotului care va face ispășirea. ⁸Preotul care va aduce arderea de tot a cuiva, să aibă pentru el pielea arderii de tot pe care a adus-o. ⁹Orice jertfă de mâncare, coaptă

în cuptor, gtit pe grtar sau în tigaie, s fie a preotului care a adus -o. ¹⁰Iar orice jertf de mîncare, fr mîntat cu untdelemn i uscat, s fie a tuturor fiilor lui Aaron, a unuia ca i a celuilalt. ¹¹Iat legea jertfei de mul mire, care se va aduce Domnului. ¹²Dac cineva o aduce ca jertf de laud, s aduc, împreun cu jertfa de mul mire, ni te turte nedospite, fr mîntate cu untdelemn, ni te pl cinte nedospite, stropite cu untdelemn, i ni te turte din floarea de fin, pr jite i fr mîntate cu untdelemn. ¹³Pe lîng aceste turte, s aduc i pîne dospit pentru darul lui de mîncare, împreun cu jertfa lui de laud i de mul mire. ¹⁴Din toate acele daruri s aduc Domnului cîte o bucat, ca dar ridicat; ea s fie a preotului care stropete sîngele jertfei de mul mire. ¹⁵Carnea jertfei de laud i de mul mire s fie mîncat chiar în ziua în care este adus; s nu se lase nimic din ea pîn diminea a. ¹⁶Dac aduce cineva o jertf pentru împlinirea unei juruine, sau ca dar de bun voie, jertfa s fie mîncat chiar în ziua cînd o va aduce; iar ce va r mînea din ea, s se m nînce a doua zi. ¹⁷Ce va mai r mînea din carnea vitei p n a treia zi, s fie ars în foc. ¹⁸Dac s'ar întîmpla s m nînce cineva a treia zi din carnea jertfei lui de mul mire, jertfa lui nu va fi primit, i nu se va înlea în seam celui ce a adus -o: ci va fi un lucru urîcios, i oricine va mînce din ea î i va purta vina. ¹⁹Nici carnea care s'a atins de ceva necurat nu trebuie mîncat: ci trebuie ars în foc. Orice om curat poate s m nînce carne; ²⁰dar acela care, g sindu-se în stare de necur enie, va mînce din carnea jertfei de mul mire, care este a Domnului, s fie nimicit din poporul s u. ²¹i cine se va atinge de ceva necurat, fie de vreo spurc ciune omeneasc, fie de un dobitoc necurat, fie de o alt spurc ciune, i va mînce din carnea jertfei de mul mire care este a Domnului, s fie nimicit din poporul s u. ²²Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²³„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune: „S nu mînce i gr simea de bou, de miel sau de capr. ²⁴Gr simea unui dobitoc mort sau sfîiat de fiar va putea s fie întrebuinat la orice alt ceva, numai s n'o mînce i. ²⁵Ci cine va mînce din gr simea dobitoacelor din cari se aduc Domnului jertfe mistuite de foc, va fi nimicit din poporul s u. ²⁶S nu mînce i sînge, nici de pas re, nici de vit, în toate locurile în cari ve i locui. ²⁷Cine va mînce vreun fel de sînge, va fi nimicit din poporul s u! ²⁸Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²⁹„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „Cine va aduce Domnului jertfa lui de mul mire, s aduc Domnului darul lui, luat din jertfa lui de mul mire. ³⁰S aduc cu mînile lui ceea ce trebuie mistuit de foc înaintea Domnului; i anume s aduc gr simea cu pieptul, pieptul ca s -l legene într'o parte i într'alta, ca dar leg nat înaintea Domnului. ³¹Preotul s ard gr simea pe altar, iar pieptul s fie al lui Aaron i al fiilor lui. ³²Din jertfele voastre de mul mire, s da i preotului i spata dreapt, aducînd -o ca dar luat prin ridicare. ³³Spata aceea dreapt s fie partea aceluia dintre fiii lui Aaron, care va aduce sîngele i gr simea jertfei de mul mire. ³⁴Ci Eu iau din jertfele de mul mire, aduse de copiii lui Israel, pieptul care va fi leg nat într'o parte i într'alta, ca dar leg nat, i spata, care va fi adus ca dar luat prin ridicare, i le dau preotului Aaron i fiilor lui, printr'o lege vecinic, pe care o vor p zi totdeauna copiii lui Israel. ³⁵Acesta este dreptul, pe care li -l va da ungerea lui Aaron i a fiilor lui asupra jertfelor mistuite de foc înaintea Domnului, din ziua cînd vor fi înf i a i ca s fie în slujba Mea ca preo i. ³⁶Iat ce porunce te Domnul s le dea copiii lui Israel din ziua ungerii lor; aceasta va fi o lege vecinic printre urma ii lor. ³⁷Acesta este legea arderii de tot, a darului de mîncare, a jertfei de isp ire, a jertfei pentru vin, a închin rii în slujba Domnului,

i a jertfei de mul mire. ³⁸Domnul a dat -o lui Moise pe muntele Sinai, în ziua când a poruncit copiilor lui Israel s - i aduc darurile înaintea Domnului, în pustia Sinai.

Chapter 8

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Ia pe Aaron i pe fiii lui împreun cu el, ve mintele, untdelemnul pentru ungere, vi elul pentru jertfa de isp ire, cei doi berbeci i co ul cu azimile, ³ i cheam toat adunarea la u a cortului întîlnirii.`` ⁴Moise a f cut cum îi poruncise Domnul; i adunarea s'a strîns la u a cortului întîlnirii. ⁵Moise a zis adun rii: „Iat ce a poruncit Domnul s se fac .`` ⁶Moise a adus pe Aaron i pe fiii lui, i i -a sp lat cu ap . ⁷A pus tunica pe Aaron, l -a încins cu brîul, l -a îmbr cat cu mantia, i a pus pe el efodul, pe care l -a strîns cu brîul efodului cu care l -a îmbr cat. ⁸I -a pus pieptarul, i a pus în pieptar Urim i Tumim. ⁹I -a pus mitra pe cap, iar pe partea dinainte a mitrei a a ezat placa de aur, cununa împ r teasc sfînt , cum poruncise lui Moise Domnul. ¹⁰Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns sfîntul loca i toate lucrurile, cari erau în el, i le -a sfin it. ¹¹A stropit cu el altarul de apte ori, i a uns altarul i toate uneltele lui, i ligheanul cu piciorul lui, ca s le sfin easc . ¹²Din untdelemnul pentru ungere a turnat pe capul lui Aaron, i l -a uns, ca s -l sfin easc . ¹³Moise a adus i pe fiii lui Aaron; i -a îmbr cat cu tunicile, i -a încins cu brîiele, i le -a legat scufiile, cum poruncise lui Moise Domnul. ¹⁴A apropiat apoi vi elul adus ca jertf de isp ire; i Aaron i fiii lui i-au pus mînil pe capul vi elului adus ca jertf de isp ire. ¹⁵Moise l -a junghiat, a luat sînge, i a uns cu degetul coarnele altarului de jur împrejur, i a cur it altarul; celalt sînge l -a turnat la picioarele altarului, i l -a sfin it astfel, f cînd isp ire pentru el. ¹⁶A luat apoi toat gr simea care acopere m runtaiele, prapurul ficatului, cei doi r runchi cu gr simea lor, i le -a ars pe altar. ¹⁷Iar cealalt parte care a mai r mas din vi el i anume: pielea, carnea i balega, le -a ars în foc, afar din tab r , cum poruncise lui Moise Domnul. ¹⁸A apropiat apoi berbecel pentru arderea de tot; i Aaron i fiii lui i-au pus mînil pe capul berbecelui. ¹⁹Moise l -a junghiat, i a stropit sîngele pe altar de jur împrejur. ²⁰A t iat berbecelul în buc i, i a ars capul, buc ile i gr simea. ²¹A sp lat cu ap m runtaiele i picioarele, i a ars tot berbecelul pe altar: aceasta a fost arderea de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul. ²²A adus apoi celalt berbecel, adic berbecelul pentru închinarea în slujba Domnului; i Aaron i fiii lui i-au pus mînil pe capul berbecelui. ²³Moise a junghiat berbecelul, a luat din sîngele lui, i a pus pe marginea urechii drepte a lui Aaron, pe degetul cel mare al mîinii drepte i pe degetul cel mare de la piciorul lui cel drept. ²⁴A adus pe fiii lui Aaron, a pus sînge pe marginea urechii lor drepte, pe degetul cel mare al mîinii drepte i pe degetul cel mare de la piciorul lor cel drept, iar sîngele r mas l -a stropit pe altar de jur împrejur. ²⁵A luat gr simea, coada, toat gr simea care acopere m runtaiele, prapurul ficatului, cei doi r runchi cu gr simea lor, i spata dreapt ; ²⁶a luat de asemenea din co ul cu azimi, pus înaintea Domnului, o turt f r aluat, o turt de pîne f cut cu untdelemn i o pl cint , i le -a pus pe gr sime i pe spata dreapt . ²⁷Toate aceste lucruri le -a pus în mînil lui Aaron i în

mînilor fiilor și, și le -a legat într-o parte și într'alta, ca dar legat înaintea Domnului. ²⁸Apoi Moise le -a luat din mînilor, și le -a ars pe altar, deasupra arderii de tot; aceasta a fost jertfa de închinare în slujba Domnului, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. ²⁹Moise a luat pieptul berbecului de închinare în slujba Domnului și l -a legat într-o parte și într'alta ca dar legat înaintea Domnului; aceasta a fost partea lui Moise, cum poruncise lui Moise Domnul. ³⁰Moise a luat din untdelemnul pentru ungere și din sîngele de pe altar; a stropit cu el pe Aaron și ve mintele lui, pe fiii lui Aaron și ve mintele lor; și a sfințit astfel pe Aaron și ve mintele lui, pe fiii lui Aaron și ve mintele lor împreună cu el. ³¹Moise a zis lui Aaron și fiilor lui: „Fierbe și carnea la ușa cortului întîlnirii; acolo s'o mînce și, împreună cu pînea care este în cort pentru jertfa de închinare în slujba Domnului, cum am poruncit, zicînd: „Aaron și fiii lui s'o mînce.” ³²Iar partea care va rămîne din carne și din pîne, s'o arde și în foc. ³³Timp de apte zile, s'nu ieși și de loc din ușa cortului întîlnirii, pînă se vor împlini zilele pentru închinarea voastră în slujba Domnului; și cînd apte zile se vor întrebui pentru închinarea voastră în slujba Domnului. ³⁴Ce s'a făcut azi, Domnul a poruncit să se facă și de acum încolo ca isprăve pentru voi. ³⁵S'și rămîne și dar apte zile la ușa cortului întîlnirii, și și noaptea, și s'și pze și poruncile Domnului, ca s'nu muriți; și cînd a amintit s'a poruncit.” ³⁶Aaron și fiii lui au făcut toate cele poruncite de Domnul prin Moise.

Chapter 9

¹În ziua a opta, Moise a chemat pe Aaron și pe fiii lui, și pe bătrînii lui Israel. ²și a zis lui Aaron: „Ia un vițel pentru jertfa de isprăve, și un berbec pentru arderea de tot, amîndoi fără cusur, și adu-i înaintea Domnului. ³S'vorbești copiilor lui Israel, și s'le spui: „Luați un apă, pentru jertfa de isprăve, un vițel și un miel de un an fără cusur, pentru arderea de tot; ⁴un taur și un berbec, pentru jertfa de mulțumire, ca și -i jertfiți înaintea Domnului, și un dar de mîncare, frumîntat cu untdelemn. Cînd azi vi se va arăta Domnul.” ⁵Ei au adus înaintea cortului întîlnirii tot ce poruncise Moise; și toată adunarea s'a apropiat, și a stătuț înaintea Domnului. ⁶Moise a zis: „S'faceți ce a poruncit Domnul; și vi se va arăta slava Domnului.” ⁷Moise a zis lui Aaron: „Apropie-te de altar; adu-i jertfa ta de isprăve și arderea ta de tot, și f'isprăve pentru tine și pentru popor; adu-i jertfa poporului și f'isprăve pentru el, cum a poruncit Domnul.” ⁸Aaron s'a apropiat de altar, și a junghiat vițelul pentru jertfa lui de isprăve. ⁹Fiii lui Aaron i-au adus sîngele la el; el și -a muiat degetul în sînge, a uns coarcele altarului, iar celalt sînge l -a turnat la picioarele altarului. ¹⁰A ars pe altar grăsimea, și runchii, și prapurul ficatului de la vițelul pentru jertfa de isprăve, cum poruncise lui Moise Domnul. ¹¹Iar carnea și pielea le -a ars în foc afară din tabără. ¹²A junghiat apoi arderea de tot. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele la el, și el l -a stropit pe altar de jur împrejur. ¹³I-au adus și arderea de tot tăiată în bucăți, cu cap cu tot, și le -a ars pe altar. ¹⁴A s'plat mîntăile și picioarele, și le -a ars pe altar, deasupra arderii de tot. ¹⁵În urmă, a adus jertfa pentru popor. A luat apă pentru jertfa de isprăve a poporului, și l -a junghiat, și l -a adus jertf de isprăve, ca și pe cea dintîi jertfă. ¹⁶A adus apoi arderea de tot, și a

jertfit -o, dup rînduielele a ezate. ¹⁷A adus i jertfa de mîncare, a umplut un pumn din ea, i a ars -o pe altar, afar de arderea de tot de diminea . ¹⁸A junghiat apoi taurul i berbecelul, ca jertf de mul mire pentru popor. Fiii lui Aaron au adus sîngele la el, i el a stropit pe altar de jur împrejur. ¹⁹I-au adus apoi gr simea taurului i a berbecelui, coada, gr simea care acopere m runtaiele, r runchii, i prapurul ficatului; ²⁰au pus gr simile acestea deasupra piepturilor, i el a ars gr simile pe altar. ²¹Aaron a leg nat într'o parte i într'alta, ca dar leg nat înaintea Domnului, piepturile i spata dreapt , cum poruncise lui Moise Domnul. ²²Aaron i -a ridicat mînilor spre popor, i l -a binecuvîntat. Apoi, dup ce a adus jertfa de isp ire, ardereadetot i jertfa de mul mire, s'a pogorît. ²³Moise i Aaron au intrat în cortul întîlnirii. Cînd au ie it din el, au binecuvîntat poporul. i slava Domnului s'a ar tat întregului popor. ²⁴Un foc a e it dinaintea Domnului, i a mistuit pe altar arderea de tot i gr simile. Tot poporul a v zut lucrul acesta; au scos strig te de bucurie, i s'au aruncat cu fa a la p mînt.

Chapter 10

¹Fiii lui Aaron, Nadab i Abihu, i-au luat fiecare c delni a, au pus foc în ea, i au pus t mîie pe foc; i au adus astfel înaintea Domnului foc str in, lucru pe care El nu li -l poruncise. ²Atunci a ie it un foc dinaintea Domnului, i -a mistuit i au murit înaintea Domnului. ³Moise a zis lui Aaron: „Aceasta este ce a spus Domnul, cînd a zis: ‚Voi fi sfin it de cei ce se apropie de Mine, i voi fi prosl vit în fa a întregului popor.`` Aaron a t cut. ⁴i Moise a chemat pe Mi ael i El afan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, i le -a zis: „Apropia i-v , scoate i pe fra ii vo tri din sfîntul loca , i duce i -i afar din tab r .`` ⁵Ei s'au apropiat, i i-au scos afar din tab r , îmbr ca i în tunicile lor, cum zisese Moise. ⁶Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar i lui Itamar, fiii lui Aaron: „S nu v descoperi i capetele, i s nu v rupe i hainele, ca nu cumva s muri i, i s Se mînie Domnul împotriva întregei adun ri. L sa i pe fra ii vo tri, pe toat casa lui Israel, s plîng arderea care a venit dela Domnul. ⁷Voi s nu ie i i din u a cortului întîlnirii, ca s nu muri i; c ci untdelemnul ungerii Domnului este peste voi.`` Ei au f cut cum zisese Moise. ⁸Domnul a vorbit lui Aaron, i a zis: ⁹„Tu i fiii t i împreun cu tine, s nu be i vin, nici b utur ame itoare, cînd ve i intra în cortul întîlnirii, ca s nu muri i: aceasta va fi o lege vecinic printre urma ii vo tri, ¹⁰ca s pute i deosebi ce este sfînt de ce nu este sfînt, ce este necurat de ce nu este curat, ¹¹i s pute i înv a pe copiii lui Israel toate legile, pe cari li le -a dat Domnul prin Moise.`` ¹²Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar i lui Itamar, cei doi fii cari mai r m seser lui Aaron: „Lua i partea din darul de mîncare r mas din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, i mîncă i -o f r aluat lîng altar: c ci este un lucru prea sfînt. ¹³S'o mîncă i într'un loc sfînt; acesta este dreptul t u i dreptul fiilor t i, ca parte din darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului; c ci a a mi -a fost poruncit. ¹⁴S mîncă i de asemenea într'un loc curat, tu, fiii t i i fiicele tale împreun cu tine, pieptul care a fost leg nat într'o parte i alta, i spata care a fost adus ca jertf prin ridicare; c ci ele v sînt date, ca un drept convenit ie i ca un drept convenit fiilor t i, din jertfele de mul mire ale copiilor lui Israel. ¹⁵Împreun cu gr simile rînduite s fie mistuite de foc, ei vor aduce

spata adus ca jertf prin ridicare, i pieptul care se leag n într'o parte i alta înaintea Domnului; ele vor fi ale tale i ale fiilor t i împreun cu tine, printr'o lege vecinic , a a cum a poruncit Domnul.``
¹⁶Moise a c utat apul adus ca jertf de isp ire; i iat c fusese ars. Atunci s'a mîniat pe Eleazar i Itamar, fiii cari mai r m seser lui Aaron, i a zis: ¹⁷„Pentru ce n'a i mîncat jertfa de isp ire într'un loc sfînt? Ea este un lucru prea sfînt; i Domnul v'a dat -o, ca s purta i neleguirea adun rii, i s face i isp ire pentru ea înaintea Domnului. ¹⁸Iat c sîngele jertfei n'a fost dus înl untrul sfîntului loca ; trebuia i s'o mînca i în sfîntul loca , cum am poruncit.`` ¹⁹Aaron a r spus lui Moise: „Iat , ei i-au adus azi jertfa de isp ire i arderea lor de tot înaintea Domnului; i, dup cele ce mi s'au întîmplat, dac a fi mîncat azi jertfa de isp ire, ar fi fost bine oare înaintea Domnului?`` ²⁰Moise a auzit i a fost mul mit cu aceste cuvinte.

Chapter 11

¹Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i le -a zis: ²„Vorbi i copiilor lui Israel, i spune i-le: „Iat dobitoacele pe cari le ve i mînca dintre toate dobitoacele depe p mînt. ³S mînca i orice dobitoc care are unghia despicat , copita desp r it i rumeg . ⁴Dar s nu mînca i din cele ce rumeg numai, sau cari au numai unghia despicat . Astfel, s nu mînca i c mila, care rumeg , dar n'are unghia despicat : s'o privi i ca necurat . ⁵S nu mînca i iepurele de cas , care rumeg , dar n'are unghia despicat : s -l privi i ca necurat. ⁶S nu mînca i iepurele, care rumeg , dar n'are unghia despicat : s -l privi i ca necurat. ⁷S nu mînca i porcul, care are unghia despicat i copita desp r it , dar nu rumeg ; s -l privi i ca necurat. ⁸S nu mînca i din carnea lor, i s nu v atinge i de trupurile lor moarte: s le privi i ca necurate. ⁹Iat vie uitoarele, pe cari s le mînca i dintre toate cele ce sînt în ape. S mînca i din toate cele ce au aripi (înot toare) i solzi, i cari sînt în ape, fie în m ri, fie în rîuri. ¹⁰Dar s privi i ca o urîciune pe toate cele ce n'au aripi i solzi, din tot ce mi un în ape i tot ce tr ie te în ape, fie în m ri, fie în rîuri. ¹¹S le privi i ca o urîciune, s nu mînca i din carnea lor, i trupurile lor moarte s le privi i ca o urîciune. ¹²S privi i ca o urîciune pe toate cele cari n'au aripi i solzi în ape. ¹³Iat dintre p s ri, cele pe cari le ve i privi ca o urîciune, i din cari s nu mînca i: vulturul, gîpsorul i vulturul de mare; ¹⁴orecarul, oimul i tot ce este din neamul lui; ¹⁵corbul i toate soiurile lui; ¹⁶stru ul, bufni a, pesc relul, coroiul i tot ce ine de neamul lui; ¹⁷huhurezul, heretele i cocostîrcul; ¹⁸leb da, pelicanul i corbul de mare; ¹⁹barza, bîtlanul, i ce este din neamul lui, pup za i liliacul. ²⁰S privi i ca o urîciune orice tîrîtoare care sboar i umbl pe patru picioare. ²¹Dar, dintre toate tîrîtoarele cari sboar i umbl pe patru picioare, s mînca i pe cele ce au fluerul picioarelor dinapoi mai lung, ca s poat s ri pe p mînt. ²²Iat pe cari s le mînca i: l custa, l custa solam, l custa hargol i l custa hagab, dup soiurile lor. ²³Pe toate celelalte tîrîtoare cari sboar i cari au patru picioare s le privi i ca o urîciune. ²⁴Ele v vor face necura i: oricine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat pîn seara, ²⁵i oricine va purta trupurile lor moarte, s - i spele hainele, i va fi necurat pîn seara. ²⁶S privi i ca necurat orice dobitoc cu unghia despicat , dar care

n'are copita desp r it i nu rumeg : oricine se va atinge de el va fi necurat. ²⁷S privi i ca necurate toate acele dobitoace cu patru picioare, cari umbl pe laele lor: ori cine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat pîn seara; ²⁸i ori cine le va purta trupurile moarte, î i va sp la hainele i va fi necurat pîn seara. S le privi i ca necurate. ²⁹Iat , din viet ile cari se tîr sc pe p mînt, cele pe cari le ve i privi ca necurate: cîrti a, oarecele i opîrla, dup soiurile lor; ³⁰ariciul, broasca, broasca estoas , melcul i cameleonul. ³¹S le privi i ca necurate dintre toate tîrîtoarele: oricine se va atinge de ele moarte, va fi necurat pîn seara. ³²Orice lucru pe care va c dea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat, fie vas de lemn, fie hain , fie piele, fie sac, fie orice alt lucru care se întrebun eaz la ceva; s fie pus în ap , i va r mînea necurat pîn seara; dup aceea va fi curat. ³³Tot ce se va g si într'un vas de p mînt în care va c dea ceva din aceste trupuri moarte, va fi necurat, i ve i sparge vasul. ³⁴Orice lucru de mîncare, pe care va c dea ceva din apa aceasta, va fi necurat; i orice b utur care se întrebun eaz la b ut, oricare ar fi vasul în care se va g si, va fi necurat . ³⁵Orice lucru, pe care va c dea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat; cuptorul i vatra s se d rîme: vor fi necurate, i le ve i privi ca necurate. ³⁶Numai izvoarele i fîntînila, cari alc tuiesc gr mezi de ape, vor r mînea curate; dar cine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat. ³⁷Dac se întîmpl s cad ceva din trupurile lor moarte pe o s mîn care trebuie s m nat , ea va r mînea curat . ³⁸Dar dac se pusese ap pe s mîn , i cade pe ea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat . ³⁹Dac moare una din vitele cari v slujesc ca hran , cine se va atinge de trupul ei mort, va fi necurat pîn seara; ⁴⁰cine va mînce din trupul ei mort, î i va sp la hainele i va fi necurat pîn seara; i cine va purta trupul ei mort, î i va sp la hainele i va fi necurat pîn seara. ⁴¹Pe orice tîrîtoare care se tîr te pe p mînt, s'o privi i ca necurat ; s nu se m nînce. ⁴²Din toate tîrîtoarele cari se tîr sc pe p mînt, din toate cele ce se tîr sc pe pîntece, s nu mînce i; nici din toate cele ce umbl pe patru picioare sau pe un mare num r de picioare; ci s le privi i ca o urîciune. ⁴³S nu v face i urîcio i prin toate aceste tîrîtoare cari se tîr sc; s nu v face i necura i prin ele, s nu v spurca i prin ele. ⁴⁴C ci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru; voi s v sfin i i, i fi i sfin i, c ci Eu sînt sînt; s nu v face i necura i prin toate aceste tîrîtoare cari se tîr sc pe p mînt. ⁴⁵C ci Eu sînt Domnul, care v'am scos din ara Egiptului, ca s fiu Dumnezeuul vostru, i s fi i sfin i; c ci Eu sînt sînt. ⁴⁶Aceasta este legea privitoare la dobitoacele, p s rile, toate vie uitoarele cari se mi c în ape, i toate viet ile cari se tîr sc pe p mînt, ⁴⁷ca s face i deosebire între ce este necurat i ce este curat, între dobitocul care se m nînc i dobitocul care nu se m nînc .`

Chapter 12

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²,,Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ,Cînd o femeie va r mînea îns rcinat , i va na te un copil de parte b rb teasc , s fie necurat apte zile; s fie necurat ca în vremea sorocului ei. ³În ziua a opta, copilul s fie t iat împrejur. ⁴Femeia s mai r mîn înc treizeci i trei de zile, ca s se cure e de sîngele ei; s nu se ating de nici un lucru sînt, i s nu se duc la sîntul loca , pîn nu se vor împlini zilele cur irii ei. ⁵Dac na te o fat , s fie necurat dou

s pt mâni, ca pe vremea cînd i -a venit sorocul; i s r mîn ase zeci i ase de zile ca s se cur easc de sîngele ei. ⁶Cînd se vor împlini zilele cur irii ei, pentru un fiu sau pentru o fiic , s aduc preotului, la u a cortului întîlnirii, un miel de un an pentru arderea de tot, i un pui de porumbel sau o turturea pentru jertfa de isp ire. ⁷Preotul s le jertfeasc înaintea Domnului, i s fac isp ire pentru ea; i astfel, ea va fi cur it de curgerea sîngelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care na te un b iat sau o fat . ⁸Dac nu poate s aduc un miel, s ia dou turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot, altul pentru jertfa de isp ire. Preotul s fac isp ire pentru ea, i va fi curat .`

Chapter 13

¹Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: ²„Cînd un om va avea pe pielea trupului o umfl tur , o pecingine, sau o pat alb , care va sem na cu o ran de lepr pe pielea trupului lui, trebuie adus la preotul Aaron, sau la unul din fiii lui, cari sînt preo i. ³Preotul s cerceteze rana de pe pielea trupului. ⁴Dac p rul din ran s'a f cut alb, i dac rana se arat mai adînc decît pielea trupului, este o ran de lepr : preotul care va face cercetarea, s declare pe omul acela necurat. ⁵Dac pe pielea trupului va fi o pat alb , care nu se arat mai adînc decît pielea, i dac p rul nu s'a f cut alb, preotul s închid apte zile pe cel cu rana. ⁶A aptea zi preotul s -l cerceteze iar . ⁷Dac i se pare c rana a stat pe loc i nu s'a întins pe piele, preotul s -l închid a doua oar înc apte zile. ⁸Preotul s -l cerceteze a doua oar în ziua a aptea. ⁹Dac rana a mai sc zut i nu s'a întins pe piele, preotul va spune c omul acesta este curat: este o pecingine; el s -i spele hainele, i va fi curat. ¹⁰Dar dac pecinginea s'a întins pe piele, dup ce s'a ar tat el preotului i dup ce acesta l -a declarat curat, s se mai supun înc odat cercet rii preotului. ¹¹Preotul îl va cerceta. ¹²Dac pecinginea s'a întins pe piele, preotul îl va declara necurat: este lepr . ¹³Cînd se va ar ta o ran de lepr pe un om, s -l aduc la preot. ¹⁴Preotul s -l cerceteze. i dac are pe piele o umfl tur alb , dac umfl tura aceasta a f cut ca p rul s albeasc , i în umfl tur este i o urm de carne vie, ¹⁵atunci pe pielea trupului omului acestuia este o lepr învechit : preotul s -l declare necurat; s nu -l închid , c ci este necurat. ¹⁶Dac lepra va face o spuzeal pe piele, i va acoperi toat pielea celui cu rana, din cap pîn în picioare, pretutindeni pe unde- i va arunca preotul privirile, ¹⁷preotul s -l cerceteze; i dac va vedea c lepra a acoperit tot trupul, s declare curat pe cel cu rana: fiindc s'a f cut toat alb , el este curat. ¹⁸Dar în ziua cînd se va vedea în el carne vie, va fi necurat; ¹⁹cînd preotul va vedea carnea vie, s -l declare necurat: carnea vie este necurat , este lepr . ²⁰Dac se schimb carnea vie i se face alb , s se duc la preot; ²¹preotul s -l cerceteze, i dac rana s'a f cut alb , preotul s declare curat pe cel cu rana: el este curat. ²²Cînd un om va avea pe pielea trupului s u o bub care a fost t m duit , ²³i pe locul unde era buba se va ar ta o umfl tur alb sau o pat de un alb ro ietic, omul acela s se arate preotului. ²⁴Preotul s -l cerceteze. ²⁵Dac pata pare mai adînc decît pielea, i dac p rul s'a f cut alb, preotul s -l declare necurat: este o ran de lepr , care a dat în bub . ²⁶Dac preotul vede c nu este p r alb în pat , c ea nu este mai adînc decît pielea, i c a mai sc zut, s închid pe omul acela apte zile. ²⁷Dac s'a întins

pata pe piele, preotul s -l declare necurat: este o ran de lepr . ²³Dar dac pata a r mas pe loc i nu s'a întins, este semnul r nii uscate unde a fost buba; preotul s -l declare curat. ²⁴Cînd un om va avea pe pielea trupului o arsur pricinuit de foc, i se va ar ta pe urma arsurii o pat alb sau de un alb ro ietic, ²⁵preotul s -l cerceteze. Dac p rul din pat s'a f cut alb, i ea pare mai adînc decît pielea, este lepr , care a dat în arsur ; preotul s declare pe omul acela necurat: este o ran de lepr . ²⁶Dac preotul vede c nu este p r alb în pat , c ea nu este mai adînc decît pielea, i c a mai sc zut, s închid pe omul acela apte zile. ²⁷Preotul s -l cerceteze a aptea zi. i dac pata s'a întins pe piele, preotul s -l declare necurat: este o ran de lepr . ²⁸Dar dac pata a r mas pe loc, nu s'a întins pe piele, i a mai sc zut, este o ran pricinuit de umfl tura arsurii; preotul s -l declare curat, c ci este semnul r nii vindecate a arsurii. ²⁹Cînd un b rbat sau o femeie va avea o ran pe cap sau la barb , ³⁰preotul s cerceteze rana. Dac pare mai adînc decît pielea i are p r g lbui i sub ire, preotul s declare pe omul acela necurat: este rîie de cap, este lepr de cap sau de barb . ³¹Dac preotul vede c rana rîiei nu pare mai adînc decît pielea, i n'are p r negru, s închid apte zile pe cel cu rana de rîie la cap. ³²Preotul s cerceteze rana a aptea zi. Dac rîia nu s'a întins, dac n'are p r g lbui, i dac nu pare mai adînc decît pielea, ³³cel cu rîia la cap s se rad , dar s nu rad locul unde este rîia; i preotul s -l închid a doua oar apte zile. ³⁴Preotul s cerceteze rîia a aptea zi. Dac rîia nu s'a întins pe piele, i nu pare mai adînc decît pielea, preotul s -l declare curat; el s - i spele hainele, i va fi curat. ³⁵Dar dac rîia s'a întins pe piele, dup ce a fost declarat curat, ³⁶preotul s -l cerceteze. i dac rîia s'a întins pe piele, preotul n'are s mai caute s vad dac are p r galbui: este necurat. ³⁷Dac i se pare c rîia a st tut pe loc, i c din ea a crescut p r negru, rîia este vindecat : este curat, i preotul s -l declare curat. ³⁸Cînd un b rbat sau o femeie va avea pete pe pielea trupului, i anume pete albe, ³⁹preotul s -l cerceteze. Dac pe pielea trupului lui sînt pete de un alb g lbui, acestea nu sînt decît ni te pete cari au f cut spuzeal pe piele: este curat. ⁴⁰Cînd unui om îi va c dea p rul de pe cap, este ple uv: este curat. ⁴¹Dac i -a c zut p rul de pe cap numai în partea dinainte, este ple uv în partea dinainte: este curat. ⁴²Dar dac în partea ple uv dinainte sau dinapoi este o ran de un alb ro ietic, este lepr , care a f cut spuzeal în partea ple uv dinainte sau dinapoi. ⁴³Preotul s -l cerceteze. Dac în partea ple uv dinapoi sau dinainte este o umfl tur de ran de un alb ro ietic, asem n toare cu lepra de pe pielea trupului, ⁴⁴este lepros, este necurat: preotul s -l declare necurat; rana lui este pe cap. ⁴⁵Leprosul, atins de aceast ran , s - i poarte hainele sfî iate, i s umble cu capul gol; s - i acopere barba, i s strige: „Necurat! Necurat!” ⁴⁶Cît vreme va avea rana, va fi necurat: este necurat. S locuiasc singur; locuin a lui s fie afar din tab r . ⁴⁷Cînd se va ar ta o ran de lepr pe o hain , fie hain de lîn , fie hain de in, ⁴⁸în urzeal sau în b t tur de in sau de lîn , pe o piele sau pe vreun lucru de piele, ⁴⁹i rana va fi verzuie sau ro ietic pe hain sau pe piele, în urzeal sau în b t tur , sau pe vreun lucru de piele, este o ran de lepr , i trebuie ar tat preotului. ⁵⁰Preotul s cerceteze rana, i s închid apte zile lucrul cu rana. ⁵¹S cerceteze a aptea zi rana. Dac rana s'a întins pe hain , în urzeal sau în b t tur , pe piele sau pe lucrul acela de piele, este o ran de lepr învechit : lucrul acela este necurat. ⁵²S ard haina, urzeala sau b t tura de lîn sau de in, sau lucrul de piele pe care se g se te rana, c ci este o lepr învechit : s fie ars în foc. ⁵³Dar dac preotul vede c rana nu s'a întins

pe hain , pe urzeal sau pe b t tur , sau pe lucrul acela de piele, ⁵⁴s porunceasc s se spele partea atins de ran , i s -l închid a doua oar apte zile. ⁵⁵Preotul s cerceteze rana, dup ce se va sp la. i dac rana nu i -a schimbat înf i area i nu s'a întins, lucrul acela este necurat: s fie ars în foc, c ci o parte din fa sau din dos a fost roas . ⁵⁶Dac preotul vede c rana a mai sc zut, dup ce a fost sp lat , s'o rup din hain sau din piele, din urzeal sau din b t tur . ⁵⁷ i dac se mai ive te pe hain , în urzeal sau în b t tur , sau pe lucrul de piele, înseamn c este o spuzeal de lepr : lucrul atins de ran s fie ars în foc. ⁵⁸Haina, urzeala sau b t tura, sau vreun lucru de piele, care a fost sp lat , i unde a pierit rana, s se mai spele a doua oar , i va fi curat. ⁵⁹Aceasta este legea privitoare la rana leprei, când love te hainele de lân sau de in, urzeala sau b t tura, sau un lucru oarecare de piele, i dup care vor fi declarate curate sau necurate.``

Chapter 14

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Iat care va fi legea cu privire la cel lepros, în ziua cur irii lui. S -l aduc înaintea preotului. ³Preotul s ias afar din tab r , i s cerceteze pe cel lepros. Dac leprosul este t m duit de rana leprei, ⁴preotul s porunceasc s se ia, pentru cel ce trebuie cur it, dou p s ri vii i curate, lemn de cedru, c rmîz i isop. ⁵Preotul s porunceasc s se junghie una din aceste p s ri într'un vas de p mînt, în ap curg toare. ⁶S ia pas rea cea vie, lemnul de cedru, c rmîzul i isopul, i s le moaie, împreun cu pas rea cea vie, în sângele p s rii junghiate în apa curg toare. ⁷S stropheasc de apte ori pe cel ce trebuie cur it de lepr . Apoi s -l declare curat, i s dea drumul p s rii celei vii pe câmp. ⁸Cel ce se cur e te, trebuie s - i spele hainele, s - i rad tot p rul, i s se scalde în ap ; i va fi curat. În urm va putea s intre în tab r , dar s r mîn apte zile afar din cort. ⁹În ziua a aptea, s - i rad tot p rul, capul, barba i sprîncenele: tot p rul s i -l rad ; s - i spele hainele i s - i scalde trupul în ap , i va fi curat. ¹⁰A opta zi, s ia doi miei f r cusur, i o oaie de un an f r cusur, trei zecimi dintr'o ef de floarea finii, ca dar de mîncare fr mîntat cu untdelemn, i un log (pahar) de untdelemn. ¹¹Preotul care face cur irea s aduc înaintea Domnului pe omul care se cur e te i toate lucrurile acestea, la u a cortului întîlnirii. ¹²Preotul s ia unul din miei, i s -l aduc jertf pentru vin , împreun cu logul de untdelemn; s le legene într'o parte i într'alta înaintea Domnului, ca dar leg nat. ¹³S junghie mielul în locul unde se junghie jertfele de isp ire i arderile de tot, adic în locul sfînt; c ci, la jertfa pentru vin , ca i la jertfa de isp ire, dobitocul pentru jertf va fi al preotului: el este un lucru prea sfînt. ¹⁴Preotul s ia din sângele jertfei de isp ire; s pun pe marginea urechii drepte a celui ce se cur e te, pe degetul cel mare dela mîna dreapt a lui, i pe degetul cel mare dela piciorul drept. ¹⁵Preotul s ia untdelemn din log, i s toarne în palma mîinii stîngi. ¹⁶Preotul s - i moaie degetul mîinii drepte în untdelemnul din palma mîinii stîngi, i s stropheasc din untdelemn de apte ori cu degetul înaintea Domnului. ¹⁷Din untdelemnul care -i mai r mîne în mîn , preotul s pun pe (moalele) marginea urechii drepte a celui ce se cur e te, pe degetul cel mare al mîinii drepte i pe degetul cel mare al piciorului drept, deasupra sîngelui dela jertfa pentru vin .

¹⁸Iar untdelemnul care -i mai r mîne în mîn , preotul s -l pun pe capul celui ce se cur e te; i preotul s fac isp ire pentru el înaintea Domnului. ¹⁹Apoi preotul s aduc jertfa de isp ire; i s fac isp ire pentru cel ce se cur e te de întin ciunea lui. În urm s junghie arderea de tot. ²⁰Preotul s aduc pe altar arderea de tot i darul de mîncare; i s fac isp ire pentru omul acesta, i va fi curat. ²¹Dac este s rac i nu poate s aduc toate aceste lucruri, atunci s ia un singur miel, care s fie adus ca jertf pentru vin , dup ce a fost leg nat într'o parte i într'alta, ca dar leg nat, i s fac isp ire pentru el. S ia o zecime din floarea finii, fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare, i un log de untdelemn. ²²S ia i dou turturele sau doi pui de porumbel, dup mijloacele lui, unul ca jertf de isp ire, celalt ca ardere de tot. ²³În ziua a opta, s aduc pentru cur irea lui toate aceste lucruri la preot, la u a cortului întîlnirii, înaintea Domnului. ²⁴Preotul s ia mielul pentru jertfa de vin , i logul cu untdelemn; i s le legene într'o parte i într'alta, ca dar leg nat, înaintea Domnului. ²⁵S junghie mielul jertfei pentru vin . Preotul s ia din sîngele jertfei pentru vin ; s pun pe marginea urechii drepte a celui ce se cur e te, pe degetul cel mare al mîinii drepte i pe degetul cel mare al piciorului drept. ²⁶Preotul s toarne untdelemn în palma mîinii stîngi. ²⁷Preotul s stropeasc de apte ori cu degetul de la mîna dreapt înaintea Domnului din untdelemnul care este în mîna stîng a lui. ²⁸Iar din untdelemnul din mîna lui, preotul s pun pe marginea urechii drepte a celui ce se cur e te, pe degetul cel mare al mîinii drepte, i pe degetul cel mare al piciorului drept, în locul unde a pus din sîngele jertfei pentru vin . ²⁹Ce mai r mîne din untdelemn în mîn , preotul s -l pun pe capul celui ce se cur e te, ca s fac isp ire pentru el înaintea Domnului. ³⁰Apoi s aduc una din turturele sau un pui de porumbel, cum va putea, ³¹unul ca jertf de isp ire, i altul ca ardere de tot, împreun cu darul de mîncare; i preotul s fac isp ire înaintea Domnului pentru cel ce se cur e te. ³²Aceasta este legea pentru cur irea celui ce are o ran de lepr , i nu poate s aduc tot ce este rînduit pentru cur irea lui. ³³Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: ³⁴„Dup ce ve i intra în ara Canaanului, pe care v'o dau în st pînire, dac voi trimete o ran de lepr pe vreo cas din ara pe care o ve i st pîni, ³⁵cel cu casa s se duc s spun preotului, i s zic : „Mi se pare c este ceva ca o ran în casa mea. ³⁶Preotul, înainte de a intra ca s cerceteze rana, s porunceasc s se de erte casa, ca nu cumva tot ce este în ea s se fac necurat. Dup aceea s intre preotul i s cerceteze casa. ³⁷Preotul s cerceteze rana. Dac vede c pe zidurile casei sînt ni te gropi oare verzui sau ro ietice, p rînd mai adînci decît zidul, ³⁸s ias din cas , i, cînd va ajunge la u , s pun s încuie casa apte zile. ³⁹În ziua a aptea, preotul s se întoarc în ea. i dac va vedea c rana s'a întins pe zidurile casei ⁴⁰s porunceasc s se scoat pietrele atinse de ran , i s le arunce afar din cetate într'un loc necurat. ⁴¹S pun s r z luiasc toat partea din l untru a casei, i tencuiala r z luit s se arunce afar din cetate, într'un loc necurat. ⁴²S ia alte pietre i s le pun în locul celor dintîi; i s se ia alt tencuiat ca s se tencuiasc din nou casa. ⁴³Dac rana se va întoarce i va izbucni din nou în cas , dup ce au scos pietrele, dup ce au r z luit i tencuit din nou casa, ⁴⁴preotul s se întoarc în ea. i dac vede c rana s'a întins în cas , este o lepr învechit în cas : casa este necurat . ⁴⁵S d rîme casa, lemnele, i toat tencuiala casei; i s scoat aceste lucruri afar din cetate, într'un loc necurat. ⁴⁶Cine va intra în cas în tot timpul cînd era închis , va fi necurat pîn seara. ⁴⁷Cine se va culca în cas , s - i spele hainele.

Cine va mânca în cas , deasemenea s - i spele hainele. ⁴⁸Dac preotul, care s'a întors în cas , vede c rana nu s'a întins, dup ce a fost tencuit din nou casa, s declare casa curat , c ci rana este vindecat .
⁴⁹Pentru cur irea casei s ia dou p s ri, lemn de cedru, c rmîz i isop. ⁵⁰S jungheie una din p s ri într'un vas de p mînt, într'o ap curg toare. ⁵¹S ia lemnul de cedru, isopul, c rmîzul i pas rea cea vie; s le moaie în sîngele p s rii junghiate i în apa curg toare, i s stropeasc de apte ori casa. ⁵²S cure e casa cu sîngele pas rii, cu apa curg toare, cu pas rea cea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul i c rmîzul. ⁵³S dea drumul p s rii celei vii afar din cetate, pe cîmp. S fac astfel isp ire pentru cas , i ea va fi curat . ⁵⁴Aceasta este legea pentru orice ran de lepr i pentru rîia de cap, ⁵⁵pentru lepra de pe haine i de pe case, ⁵⁶pentru umfl turi, pentru pecingini i pentru pete: ⁵⁷ea arat cînd un lucru este necurat, i cînd este curat. Aceasta este legea pentru lepr .`

Chapter 15

¹Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: ²„Vorbi i copiilor lui Israel, i spune i-le: ,Orice om care are o scurgere din trupul lui, prin chiar faptul acesta este necurat. ³Din pricina scurgerii lui este necurat: fie c trupul lui las s se fac scurgerea, fie c o opre te, este necurat. ⁴Orice pat în care se va culca, va fi necurat; i orice lucru pe care va edea, va fi necurat. ⁵Cine se va atinge de patul lui, s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. ⁶Cine va edea pe lucrul pe care a ezut el, s - i spele hainele, s se scalde în ap , i s fie necurat pîn seara. ⁷Cine se va atinge de trupul lui, s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. ⁸Dac omul acela scuipe pe un om curat, acesta s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. ⁹Ori ce ea pe care va clri el, va fi necurat . ¹⁰Cine se va atinge de vreun lucru care a fost subt el, va fi necurat pîn seara; i cine va ridica lucrul acela, s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. ¹¹Cine va fi atins de cel cu scurgerea, i nu- i va sp la mînile în ap , s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. ¹²Orice vas de p mînt care va fi atins de el, s fie spart, i orice vas de lemn s fie sp lat în ap . ¹³Dup ce va fi cur it de scurgerea lui, omul acela s numere apte zile pentru cur irea lui; s - i spele hainele, s - i scalde trupul în ap curg toare, i va fi curat. ¹⁴În ziua a opta, s ia dou turturele sau doi pui de porumbel, s se duc înaintea Domnului, la u a cortului întîlnirii, i s -i dea preotului. ¹⁵Preotul s -i aduc , unul ca jertf de isp ire, i celalt ca ardere de tot; i preotul s fac isp ire pentru el înaintea Domnului, pentru scurgerea lui. ¹⁶Omul care va avea o scurgere a seminei ei în somn s - i scalde tot trupul în ap , i va fi necurat pîn seara. ¹⁷Orice hain i ori ce piele cari vor fi atinse de scurgerea lui, vor fi sp late cu ap , i vor fi necurate pîn seara. ¹⁸Dac o femeie s'a culcat cu un astfel de om, s se scalde amîndoi în ap , i vor fi necura i pîn seara. ¹⁹Femeia care va avea o scurgere, i anume o scurgere de sînge din trupul ei, s r mîn apte zile în necur ia ei. Oricine se va atinge de ea, va fi necurat pîn seara. ²⁰Orice pat în care se va culca ea în timpul necur iei ei, va fi necurat; i orice lucru pe care va edea ea, va fi necurat. ²¹Oricine se va atinge de patul ei, s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi

necurat pîn seara. ²²Oricine se va atinge de un lucru pe care a ezut ea, s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. ²³Dac este ceva pe patul sau pe lucrul pe care a ezut ea, cine se va atinge de lucrul acela, va fi necurat pîn seara. ²⁴Dac se culc cineva cu ea, i vine peste el necur ia femeii aceleia, el va fi necurat timp de apte zile, i orice pat în care se va culca, va fi necurat. ²⁵Femeia care va avea o scurgere de sînge timp de mai multe zile, afar de sorocacele ei obicinuite, sau a c rei scurgere va inea mai mult ca de obicei, va fi necurat tot timpul scurgerii ei, ca pe vremea cînd îi vine sorocul. ²⁶Orice pat în care se va culca în timpul cît va inea scurgerea aceasta, va fi ca i patul din timpul cînd ea este la scurgerea dela soroc; i orice lucru pe care va edea, va fi necurat ca atunci cînd este ea la scurgerea dela soroc. ²⁷Oricine se va atinge de ele, va fi necurat; s - i spele hainele, s se scalde în ap , i va fi necurat pîn seara. ²⁸Dup ce va fi cur it de scurgerea ei, s numere apte zile, i apoi va fi curat . ²⁹A opta zi, s ia dou turturele sau doi pui de porumbel, i s -i duc preotului, la u a cortului întîlnirii. ³⁰Preotul s aduc unul ca jertf de isp ire, i altul ca ardere de tot; i preotul s fac isp ire pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea care o f cea necurat . ³¹A a s dep rta i pe copiii lui Israel de necur iile lor, ca s nu moar din pricina necur iilor lor, dac pîng resc cortul Meu, care este în mijlocul lor. ³²Aceasta este legea pentru cel ce are o scurgere sau este întinat printr'o lep dare de s mîn în somn, ³³pentru cea care este la curgerea dela soroc, pentru b rbatul sau femeia care are o scurgere, i pentru b rbatul care se culc cu o femeie necurat .`

Chapter 16

¹Domnul a vorbit lui Moise, dup moartea celor doi fii ai lui Aaron, mor i cînd s'au înf i at înaintea Domnului. ²Domnul a zis lui Moise: „Vorbe te fratelui t u Aaron, i spune -i s nu intre în tot timpul în sfîntul loca , dincolo de perdeaua din l untru, înaintea capacului isp irii, care este pe chivot, ca s nu moar ; c ci deasupra capacului isp irii M voi ar ta în nor. ³Iat cum s intre Aaron în sfîntul loca . S ia un vi el pentru jertfa de isp ire i un berbece pentru arderea de tot. ⁴S se îmbrace cu tunica sfîn it de in, i s - i pun pe trup ismenele de in; s se încing cu brîul de in, i s - i acopere capul cu mitra de in; acestea sînt ve mintele sfîn ite, cu cari se va îmbr ca el dup ce î i va sp la trupul în ap . ⁵S ia, dela adunarea copiilor lui Israel, doi api pentru jertfa de isp ire, i un berbece pentru arderea de tot. ⁶Aaron s - i aduc vi elul lui pentru jertfa de isp ire, i s fac isp ire, pentru el i pentru casa lui. ⁷S ia cei doi api, i s -i pun înaintea Domnului, la u a cortului întîlnirii. ⁸Aaron s arunce sor i pentru cei doi api: un sor pentru Domnul, i un sor pentru Azazel. ⁹Aaron s ia apul care a ie it la sor i pentru Domnul, i s -l aduc jertf de isp ire. ¹⁰Iar apul care a ie it la sor i pentru Azazel, s fie pus viu înaintea Domnului, ca s slujeasc pentru facerea isp irii, i s i se dea drumul în pustie pentru Azazel. ¹¹Aaron s - i aduc vi elul lui pentru jertfa de isp ire, i s fac isp ire pentru el i pentru casa lui. S - i junghie vi elul pentru jertfa lui de isp ire. ¹²S ia o c delni plin cu c rbuni aprin i de pe altarul dinaintea Domnului, i doi pumni de t mîie mirositoare pisat

m runt; s duc aceste lucruri dincolo de perdeaua dinl untru; ¹³s pun t mîia pe foc înaintea Domnului, pentru ca norul de fum de t mîie s acopere capacul isp irii depe chivotul m rturiei, i astfel nu va muri. ¹⁴S ia din sîngele vi elului i s stropeasc cu degetul pe partea dinainte a capacului isp irii spre r s rit; s stropeasc din sînge de apte ori cu degetul lui înaintea capacului isp irii. ¹⁵S junghie apul adus ca jertf de isp ire pentru popor, i s -i duc sîngele dincolo de perdeaua dinl untru. Cu sîngele acesta s fac întocmai cum a f cut cu sîngele vi elului, s stropeasc cu el spre capacul isp irii i înaintea capacului isp irii. ¹⁶Astfel s fac isp ire pentru sfîntul loca , pentru necur iile copiilor lui Israel i pentru toate c lc rile de lege, prin cari au p c tuit ei. S fac la fel pentru cortul întîlnirii, care este cu ei în mijlocul necur iilor lor. ¹⁷S nu fie nimeni în cortul întîlnirii cînd va intra Aaron s fac isp irea în sfîntul loca , pîn va ie i din ei. S fac isp ire pentru el i pentru casa lui, i pentru toat adunarea lui Israel. ¹⁸Dup ce va ie i, s se duc la altarul care este înaintea Domnului, i s fac isp ire pentru altar; s ia din sîngele vi elului i apului, i s pun pe coarnele altarului de jur împrejur. ¹⁹S stropeasc pe altar cu degetul lui de apte ori din sînge, i astfel s -l cur e i s -l sfîn easc de necur iile copiilor lui Israel. ²⁰Cînd va ispr vi de f cut isp irea pentru sfîntul loca , pentru cortul întîlnirii i pentru altar, s aduc apul cel viu. ²¹Aaron s - i pun amîndou mînile pe capul apului celui viu, i s m rturiseasc peste el toate f r delegile copiilor lui Israel i toate c lc rile lor de lege cu cari au p c tuit ei; s le pun pe capul apului, apoi s -l izgoneasc în pustie, printr'un om care va avea îns rcinarea aceasta. ²²apul acela va duce asupra lui toate f r delegile lor într'un p mînt pustiit; în pustie, s -i dea drumul. ²³Aaron s intre în cortul întîlnirii; s - i lepede ve mintele de in, pe cari le îmbr case la intrarea în sfîntul loca , i s le pun acolo. ²⁴S - i spele trupul cu ap într'un loc sfînt, i s - i ia din nou ve mintele. Apoi s ias afar , s - i aduc arderea lui de tot i arderea de tot a poporului, i s fac isp ire pentru el i pentru popor. ²⁵Iar gr simea jertfei de isp ire s'o ard pe altar. ²⁶Cel ce va izgoni apul pentru Azazel, s - i spele hainele, i s - i scalde trupul în ap ; dup aceea, s intre iar în tab r . ²⁷S scoat afar din tab r vi elul isp itor i apul isp itor, al c ror sînge a fost dus în sfîntul loca pentru facerea isp irii, i s le ard în foc pieile, carnea i balega. ²⁸Cel ce le va arde, s - i spele hainele i s - i scalde trupul în ap ; dup aceea, s intre iar în tab r . ²⁹Aceasta s v fie o lege vecinic : în luna a aptea, în a zecea zi a lunii, s v smeri i sufletele, s nu face i nici o lucrare, nici b tina ul, nici str inul care locuie te în mijlocul vostru. ³⁰Ci în ziua aceasta se va face isp ire pentru voi, ca s v cur i i: ve i fi cur i i de toate p catele voastre înaintea Domnului. ³¹Aceasta s fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihn , în care s v smeri i sufletele. Aceasta s fie o lege vecinic . ³²Isp irea s fie f cut de preotul care a primit ungerea i care a fost închinat în slujba Domnului, ca s urmeze tat lui s u în slujba preo iei; s se îmbrace cu ve mintele de in, cu ve mintele sfin ite. ³³S fac isp ire pentru Locul prea sfînt, s fac isp ire pentru cortul întîlnirii i pentru altar, i s fac isp ire pentru preo i i pentru tot poporul adun rii. ³⁴Aceasta s fie pentru voi o lege vecinic : odat pe an s se fac isp ire pentru copiii lui Israel, pentru p catele lor.`` Aaron a f cut întocmai cum poruncise lui Moise Domnul.

Chapter 17

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²„Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și tuturor copiilor lui Israel, și spune-le: „Iată ce a poruncit Domnul. ³Dacă cineva din casa lui Israel junghie în tabără sau afară din tabără un bou, un miel sau o capră, ⁴și nu-l aduce la ușa cortului întâlnirii, ca să-l aducă dar Domnului înaintea cortului Domnului, sângele acesta va fi pus în socoteala omului acela: a vărsat sânge; omul acela va fi nimicit din mijlocul poporului său. ⁵De aceea copiii lui Israel, în loc să-și junghie jertfele pe câmp, trebuie să le aducă la preot, înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii, și să le aducă Domnului ca jertfe de mulțumire. ⁶Preotul să le stropească sângele pe altarul Domnului, la ușa cortului întâlnirii; și să ardă grăsimea, care va fi de un miros plăcut Domnului. ⁷Să nu-și mai aducă jertfele lor la idoli cu cari curvesc. Aceasta va fi o lege vecinică pentru ei și pentru urmașii lor. ⁸Să le spui dar: Dacă un om din casa lui Israel sau dintre străinii cari locuiesc în mijlocul lor, aduce o ardere de tot sau vreo altă jertfă, ⁹și n-o aduce la ușa cortului întâlnirii, ca să-o aducă jertfă Domnului, omul acela să fie nimicit din poporul lui. ¹⁰Dacă un om din casa lui Israel sau din străinii cari locuiesc în mijlocul lor, mănâncă sânge de orice fel, Îmi voi întoarce Fața împotriva celui ce mănâncă sângele, și-l voi nimici din mijlocul poporului său. ¹¹Căci viaa trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l pună pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele noastre, căci prin viaa din el face sângele ispășire. ¹²De aceea am zis copiilor lui Israel: „Nimeni dintre voi să nu mănânce sânge, și nici străinul care locuiește în mijlocul vostru să nu mănânce sânge. ¹³Dacă vreunul din copiii lui Israel sau din străinii cari locuiesc în mijlocul lor vâneze o fiară sau o pasare care se mănâncă, să-și verse sângele și să-l acopere cu rîn. ¹⁴Căci viaa oricui trup stă în sângele lui, care este în el. De aceea am zis copiilor lui Israel: „Să nu mănânce sângele niciunui trup; căci viaa oricui trup este sângele lui: oricine va mânca din el, va fi nimicit. ¹⁵Oricine, fie bărbat, fie străin, care va mânca dintr-o fiară moartă sau sfârșiată, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat până seara; apoi va fi curat. ¹⁶Dacă nu-și spală hainele, și nu-și scaldă trupul, îmi va purta fărdelegea lui.”

Chapter 18

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. ³Să nu faceți ce se face în țara Egiptului unde ați locuit, și să nu faceți ce se face în țara Canaanului unde vă duc Eu: să nu vă luați după obiceiurile lor. ⁴Să împliniți și poruncile Mele, și să înlăsați legile Mele: să le urmați. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. ⁵Să păziți legile și poruncile Mele: omul care le va împlini, va trăi prin ele. Eu sunt Domnul! ⁶Nici unul din voi să nu se apropie de ruda lui de sânge, ca să-și descopere goliciunea. Eu sunt Domnul. ⁷Să nu descopere goliciunea tatălui tău, nici goliciunea mamei tale. Nu este mamă: să nu-și descopere goliciunea. ⁸Să nu descopere goliciunea nevastei tatălui tău. Este goliciunea tatălui tău. ⁹Să nu descopere goliciunea sorei tale, fata tatălui tău, sau fata mamei tale, născută în casă sau afară din casă. ¹⁰Să nu descopere goliciunea fetei

fiului t u sau a fetei tale. C ci este goliciunea ta. ¹¹S nu descoperi goliciunea fetei nevastei tat lui t u, n scut din tat l t u. i-este sor . ¹²S nu descoperi goliciunea sorei tat lui t u. Este rud de aproape cu tat l t u. ¹³S nu descoperi goliciunea sorei mamei tale. Este rud de aproape cu mama ta. ¹⁴S nu descoperi goliciunea fratelui tat lui t u. S nu te apropii de nevasta lui. i-este m tu . ¹⁵S nu descoperi goliciunea nurorei tale. Este nevasta fiului t u: s nu -i descoperi goliciunea. ¹⁶S nu descoperi goliciunea nevastei fratelui t u. Este goliciunea fratelui t u. ¹⁷S nu descoperi goliciunea unei femei i a fetei ei. S nu iei pe fata fiului ei, nici pe fata fetei ei, ca s le descoperi goliciunea. Î i sînt rude de aproape: este o nelegiuire. ¹⁸S nu iei pe sora nevastei tale, ca s -i faci în necaz, descoperindu -i goliciunea al turi de nevast -ta, cît timp ea este înc în via . ¹⁹S nu te apropii de o femeie în timpul necur iei ei, cînd este la soroc, ca s -i descoperi goliciunea. ²⁰S nu te împreuni cu nevasta semenului t u, ca s te pîng re ti cu ea. ²¹S nu dai pe nici unul din copiii t i ca s fie adus jertf lui Moloh, i s nu pîng re ti Numele Dumnezeului t u. Eu sînt Domnul. ²²S nu te culci cu un b rbat cum se culc cineva cu o femeie. Este o urîciune. ²³S nu te culci cu o vit , ca s te pîng re ti cu ea. Femeia s nu se apropie de o vit , ca s curveasc cu ea. Este o mare mi elie. ²⁴S nu v spurca i cu nici unul din aceste lucruri, c ci prin toate aceste lucruri s'au spurcat neamurile pe cari le voi izgoni dinaintea voastr . ²⁵ara a fost spurcat prin ele; Eu îi voi pedepsi f r delegea, i p mîntul va v rsa din gura lui pe locuitorii lui. ²⁶P zi i dar legile i poruncile Mele, i nu face i niciuna din aceste spurc ciuni, nici b tina ul, nici str inul care locuie te în mijlocul vostru. ²⁷C ci toate aceste spurc ciuni le-au f cut oamenii din ara aceasta, cari au fost înaintea voastr în ea; i astfel ara a fost pîng rit . ²⁸Lua i seama ca nu cumva s v verse i pe voi ara din gura ei, dac o spurca i, cum a v rsat pe neamurile cari erau în ea înaintea voastr . ²⁹C ci to i cei ce vor face vreuna din aceste spurc ciuni, vor fi nimici i din mijlocul poporului lor. ³⁰P zi i poruncile Mele, i nu face i niciunul din obiceiurile urîte cari se f ceau înaintea voastr , ca s nu v spurca i cu ele. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru.``

Chapter 19

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Vorbe te întregei adun ri a copiilor lui Israel, i spune-le: Fi i sfin i, c ci Eu sînt sfînt, Eu, Domnul, Dumnezeul vostru. ³Fiecare din voi s cinsteasc pe mam -sa i pe tat l s u, i s p zeasc Sabatele Mele. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru. ⁴S nu v întoarce i spre idoli, i s nu v face i dumnezei turna i. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru. ⁵Cînd ve i aduce Domnului o jertf de mul mire, s'o aduce i a a ca s fie primit . ⁶Jertfa s fie mîncat în ziua cînd o ve i jertfi, sau a doua zi; ce va mai r mînea pîn a treia zi, s se ard în foc. ⁷Dac va mînca cineva din ea a treia zi, faptul acesta va fi un lucru urît: jertfa nu va fi primit . ⁸Cine va mînca din ea, î i va purta vina p catului s u, c ci necinste te ce a fost închinat Domnului: omul acela va fi nimicit din poporul lui. ⁹Cînd ve i secera holdele rii, s la i nesecerat un col din cîmpul t u, i s nu strîngi spicele r mase pe urma secer torilor. ¹⁰Nici s nu culegi strugurii r ma i dup cules în via ta, i s nu strîngi boabele cari vor c dea din ei. S le la i s racului i str inului. Eu sînt Domnul,

Dumnezeul vostru. ¹¹S nu fura i, i s nu min i i, nici s nu v în ela i unii pe al ii. ¹²S nu jura i strîmb pe Numele Meu, c ci ai necinsti astfel Numele Dumnezeului t u. Eu sînt Domnul. ¹³S nu asupra ti pe aproapele t u, i s nu storci nimic dela el prin sil . S nu opre ti pîn a doua zi plata celui tocmit cu ziua. ¹⁴S nu vorbe ti de r u pe un surd, i s nu pui înaintea unui orb nimic care s -l poat face s cad ; ci s te temi de Dumnezeu t u. Eu sînt Domnul. ¹⁵S nu face i nedreptate la judecat : s nu cau i la fa a s racului, i s nu p rtine ti pe nimeni din cei mari, ci s judeci pe aproapele t u dup dreptate. ¹⁶S nu umbli cu bîrfeli în poporul t u. S nu te ridici împotriva vie ii aproapelui t u. Eu sînt Domnul. ¹⁷S nu ur ti pe fratele t u în inima ta; s mustri pe aproapele t u, dar s nu te încarci cu un p cat din pricina lui. ¹⁸S nu te r sbuni, i s nu ii necaz pe copiii poporului t u. S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i. Eu sînt Domnul. ¹⁹S p zi i legile Mele. S nu împreuni vite de dou soiuri deosebite; s nu sameni în ogorul t u dou feluri de semin e; i s nu por i o hain esut din dou feluri de fire. ²⁰Cînd un om se va culca cu o femeie, roab logodit cu un alt b rbat, i ea n'a fost r scump rat de tot sau slobozit , s fie pedepsi i amîndoi, dar nu pedepsi i cu moartea, pentru ea nu era slobod . ²¹El s aduc Domnului pentru vina lui, la u a cortului întîlnirii, un berbec ca jertf pentru vin . ²²Preotul s fac isp ire pentru el înaintea Domnului, pentru p catul pe care l -a f cut, cu berbecul adus ca jertf pentru vin ; i p catul pe care l -a f cut, îi va fi iertat. ²³Cînd ve i intra în ar , i ve i s di tot felul de pomi roditori, roadele lor s le privi i ca net iate împrejur; timp de trei ani s fie net iate împrejur pentru voi; s nu mînca i din ele. ²⁴În al patrulea an, toate roadele s fie închinat Domnului, spre lauda Lui. ²⁵În al cincilea an, s mînca i roadele, ca ele s vi se înmul easc din ce în ce mai mult: Eu sînt Domnul, Dumnezeu vostru. ²⁶S nu mînca i nimic cu sînge. S nu ghici i dup vîrcolaci, nici dup nori. ²⁷S nu v tia i rotund col urile p rului, i s nu- i razi col urile b rbii. ²⁸S nu v face i t ieturi în carne pentru un mort, i s nu v face i slove s pate pe voi. Eu sînt Domnul. ²⁹S nu- i necinste ti fata, dînd -o s fie curv , pentru ca nu cumva ara s ajung un loc de curvie, i s se umple de f r delegi. ³⁰S p zi i Sabatele Mele, i s cinsti i loca ul Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul. ³¹S nu v duce i la ceice cheam duhurile mor ilor, nici la vr jitori: s nu- i întreba i, ca s nu v spurca i cu ei. Eu sînt Domnul, Dumnezeu vostru. ³²S te scoli înaintea perilor albi, i s cinste ti pe b trîn. S te temi de Dumnezeu t u. Eu sînt Domnul. ³³Dac un str in vine s locuiasc împreun cu voi în ara voastr , s nu -l asupri i. ³⁴S v purta i cu str inul care locuie te între voi ca i cu un b tina din mijlocul vostru; s -l iubi i ca pe voi în iv , c ci i voi a i fost str ini în ara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeu vostru. ³⁵S nu face i nedreptate la judecat , nici în m surile de lungime, nici în greut i, nici în m surile de înc pere. ³⁶S ave i cumpene drepte, greut i drepte, efe drepte, i hine drepte. Eu sînt Domnul, Dumnezeu vostru, care v'am scos din ara Egiptului. ³⁷S p zi i toate legile Mele i toate poruncile Mele, i s le împlini i. Eu sînt Domnul.``

Chapter 20

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²„Spune copiilor lui Israel: ‚Dacă un om dintre copiii lui Israel sau dintre străinii cari locuiesc în Israel, dă lui Moloh pe unul din copiii lui, omul acela să fie pedepsit cu moartea: poporul din afară să-lucid cu pietre. ³Și Eu Îmi voi întoarce Fața împotriva omului acela, și-l voi nimici din mijlocul poporului său, pentru că a dat lui Moloh pe unul din copiii săi, a spurcat locul Meu cel sfânt, și a necinstit Numele Meu cel sfânt. ⁴Dacă poporul răii închide ochii față de omul acela, care dă lui Moloh copii de ai săi, și nu-l omoară, ⁵Îmi voi întoarce Eu Fața împotriva omului acela și împotriva familiei lui, și-l voi nimici din mijlocul poporului lui, împreună cu toți cei ce curvesc ca el cu Moloh. ⁶Dacă cineva se duce la cei ce cheamă pe morți și la ghicitori, ca să curvească după ei, Îmi voi întoarce Fața împotriva omului acela, și-l voi nimici din mijlocul poporului lui. ⁷Voi, să vă sfîniți, și să fiți sfîniți, căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru. ⁸Să păziți legile Mele, și să le împliniți. Eu sînt Domnul, care vă sfînesc. ⁹Dacă un om oarecare blasfem pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea; a blestemat pe tatăl său sau pe mama sa: sîngele lui să cadă asupra lui. ¹⁰Dacă un om preacurvește cu o femeie mîrită, dacă preacurvește cu nevasta aproapelui său, omul acela și femeia aceea preacurvari să fie pedepsiți cu moartea. ¹¹Dacă un om se culcă cu nevasta tatălui său, și descopere astfel goliciunea tatălui său, omul acela și femeia aceea să fie pedepsiți cu moartea; sîngele lor să cadă asupra lor. ¹²Dacă un om se culcă cu noru-sa, amîndoi să fie pedepsiți cu moartea; au făcut o amestecătură de sînge: sîngele lor să cadă asupra lor. ¹³Dacă un om se culcă cu un om cum se culcă cineva cu o femeie, amîndoi au făcut un lucru scîrbos; să fie pedepsiți cu moartea, sîngele lor să cadă asupra lor. ¹⁴Dacă un om ia de nevastă pe fată pe mama ei, este o nelegiuire: să-i ard în foc, pe el și pe ele, ca nelegiuirea aceasta să nu fie în mijlocul vostru. ¹⁵Dacă un om se culcă cu o vită, să fie pedepsit cu moartea; și vita să o omorîți. ¹⁶Dacă o femeie se apropie de o vită, ca să curvească cu ea, să ucizi și pe femeie și pe vită; să fie omorîte: sîngele lor să cadă asupra lor. ¹⁷Dacă un om ia pe soru-sa, fata tatălui său sau fata mamei lui, dacă îi vede goliciunea ei și ea îi vede pe a lui, este o mielie; să fie nimiciți sub ochii copiilor poporului lor; el a descoperit goliciunea sorei lui, și ea va lua pedeapsa pentru păcatul lui. ¹⁸Dacă un om se culcă cu o femeie care este la sorocul femeilor, și-i descopere goliciunea, dacă-i descopere scurgerea, și ea și-i descopere scurgerea sîngelui ei, amîndoi să fie nimiciți din mijlocul poporului lor. ¹⁹Să nu descoperi goliciunea sorei mamei tale, nici a sorei tatălui tău, căci înseamnă să descoperi pe ruda ta de aproape: amîndoi aceia îți vor lua pedeapsa păcatului. ²⁰Dacă un om se culcă cu matusa, a descoperit goliciunea unchiului său; și ei vor lua pedeapsa păcatului lor: vor muri fără copii. ²¹Dacă un om ia pe nevasta fratelui său, este o necurie; a descoperit goliciunea fratelui său: nu vor avea copii. ²²Să păziți toate legile Mele și toate poruncile Mele, și să le împliniți, pentru că așa în care vă duc să vă alegeți, să nu vă verse din gura ei. ²³Să nu trăiți după obiceiurile neamurilor, pe cari le voi izgoni dinaintea voastră; căci ele au făcut toate aceste lucruri, și Mi-este scîrb de ele. ²⁴Vă am spus: ‚Voi le veți stăpîni așa; Eu vă voi da-o în stăpînire: este o țară în care curge lapte și miere. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care vă am pus de o parte dintre popoare. ²⁵Să faceți deosebire între dobitoacele curate și necurate, între păsările curate și necurate, ca să nu vă spurcați prin dobitoacele, prin păsările, prin toate tîrîtoarele de pe pământ, pe cari vă am învățat să le deosebiți ca necurate. ²⁶Voi să-Mi fiți sfîniți, căci

Eu sînt sfînt, Eu, Domnul; Eu v'am pus de o parte dintre popoare, ca s fi i ai Mei. ²⁷Dar dac un om sau o femeie cheam duhul unui mort, sau se îndeletnice te cu ghicirea, s fie pedepsi i cu moartea; s -i ucid e i cu pietre: sîngele lor s cad asupra lor.``

Chapter 21

¹Domnul a zis lui Moise: „Vorbe te preo ilor, fiilor lui Aaron, i spune-le: „Un preot s nu se ating de un mort din poporul s u, ca s nu se fac necurat; ²afar de rudele lui cele mai deaproape, de mama lui, de tat l lui, de fiul lui, de fratele lui, ³i de soru-sa care -i înc fecioar , st lîng el i nu este m ritat , afar de ace tia, s nu se ating de niciun alt mort. ⁴Ca unul care este frunta în poporul lui, s nu se fac necurat, atingîndu-se de un mort. ⁵Preo ii s nu- i fac un loc ple uv în cap, pentru un mort, s nu- i rad col urile b rbii, i s nu- i fac t ieturi în carne. ⁶S fie sfin i pentru Dumnezeuul lor, i s nu necinsteasc Numele Dumnezeuului lor; c ci ei aduc Domnului jertfele mistuite de foc, mîncarea Dumnezeuului lor: de aceea s fie sfin i. ⁷S nu- i ia de nevast o curv sau o spurcat , nici o femeie l sat de b rbatul ei, c ci ei sînt sfin i pentru Dumnezeuul lor. ⁸S -l socote ti ca sfînt, c ci el aduce mîncarea Dumnezeuului t u; el s fie sfînt pentru tine, c ci Eu sînt sfînt, Eu, Domnul, care v sfin esc. ⁹Dac fata unui preot se necinste te curvind, necinste te pe tat l ei: s fie ars în foc. ¹⁰Preotul care este mare preot între fra ii lui, pe capul c ruia a fost turnat untdelemnul pentru ungere, i care a fost închinat în slujba Domnului i îmbr cat în ve minte sfin ite, s nu- i descopere capul, i s nu- i sfî ie ve mintele. ¹¹S nu se duc la niciun mort; s nu se fac necurat, i s nu se ating nici chiar de tat l s u sau de mama sa. ¹²S nu ias din sfîntul loca , i s nu necinsteasc sfîntul loca al Dumnezeuului s u; c ci untdelemnul ungerii Dumnezeuului s u este o cunun pe el. Eu sînt Domnul. ¹³Femeia pe care o va lua el de nevast , s fie fecioar . ¹⁴S nu ia nici o v duv , nici o femeie desp r it de b rbat, nici o femeie spurcat sau curv ; ci femeia pe care o va lua de nevast din poporul s u, s fie fecioar . ¹⁵S nu- i necinsteasc s mîna în poporul lui; c ci Eu sînt Domnul, care -l sfin esc.``

¹⁶Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹⁷„Vorbe te lui Aaron, i spune -i: „Niciun om din neamul t u i din urma ii t i care va avea o meteahn trupeasc , s nu se apropie ca s aduc mîncarea Dumnezeuului lui. ¹⁸Niciun om care va avea o meteahn trupeasc nu va putea s se apropie: i anume nici un om orb, chiop, cu nasul cîrn sau cu un m dular mai lung; ¹⁹nici un om cu piciorul frînt sau cu mîna frînt ; ²⁰nici un om ghebos sau pipernicit, cu albea în ochi, care are rîie, pecingine sau bo it. ²¹Niciun om din neamul preotului Aaron, care va avea vreo meteahn trupeasc , s nu se apropie ca s aduc Domnului jertfele mistuite de foc; are o meteahn trupeasc : s nu se apropie ca s aduc mîncarea Dumnezeuului lui. ²²Din mîncarea Dumnezeuului lui, fie lucruri prea sfinte, fie lucruri sfinte, va putea s m nînce. ²³Dar s nu se duc la perdeaua dinl untru, i s nu se apropie de altar, c ci are o meteahn trupeasc ; s nu-Mi necinsteasc loca urile Mele cele sfinte, c ci Eu sînt Domnul, care îi sfin esc.`` ²⁴Astfel a vorbit Moise lui Aaron i fiilor s i, i tuturor copiilor lui Israel.

Chapter 22

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²Vorbe te lui Aaron i fiilor lui, ca s se fereasc de lucrurile sfinte, cari Îmi sînt închinat de copiii lui Israel, i s nu necinsteasc Numele Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul. ³Spune-le: „Orice om dintre urma ii vo tri i din neamul vostru, care se va apropia de lucrurile sfinte pe cari le închin Domnului copiii lui Israel, i care va avea pe el o necur ie, omul acela s fie nimicit dinaintea Mea. Eu sînt Domnul. ⁴Orice om din neamul lui Aaron, care va avea lepr sau scurgere de s mîn , s nu m nînce din lucrurile sfinte pîn nu va fi curat. Tot a a i cel ce se va atinge de cineva spurcat prin atingerea de vreun mort, de cel ce va avea o lep dare de s mîn în somn, ⁵cel ce se va atinge de o tîrîtoare i se va spurca, sau un om atins de vreo necur ie oarecare i care se va fi f cut necurat prin ea. ⁶Cine se va atinge de aceste lucruri, va fi necurat pîn seara; s nu m nînce din lucrurile sfinte, decît dup ce î i va sc lda trupul în ap ; ⁷dup asfin itul soarelui, va fi curat; i în urm va mînce din lucrurile sfinte, c ci aceasta este hrana lui. ⁸S nu m nînce dintr'o vit moart sau sfî iat , ca s nu se spurce cu ea. Eu sînt Domnul. ⁹S p zeasc poruncile Mele, ca s nu- i ia pedeapsa pentru p catul lor i s nu moar , pentruc au necinstit lucrurile sfinte. Eu sînt Domnul, care îi sfin esc. ¹⁰Nici un str in s nu m nînce din lucrurile sfinte; cel ce locuie te la un preot ca oaspe, i cel tocmit cu ziua, s nu m nînce din lucrurile sfinte. ¹¹Dar robul cump rat de preot cu pre de argint, va putea s m nînce, tot a a i cel n scut în casa lui; ei s m nînce din hrana lui. ¹²Fata unui preot, m ritat dup un str in, s nu m nînce din lucrurile sfinte aduse jertf prin ridicare. ¹³Dar fata unui preot, care va fi r mas v duv sau desp r it de b rbat, f r s aib copii, i care se va întoarce în casa tat lui s u, ca atunci cînd era fat , va putea s m nînce din hrana tat lui ei. Dar niciun str in s nu m nînce din ea. ¹⁴Dac un om m nînc dintr'un lucru sfînt, f r s bage de seam , s dea preotului pre ul lucrului sfînt, ad ugînd înc o cincime la el. ¹⁵Preo ii s nu necinsteasc lucrurile sfinte aduse de copiii lui Israel, pe cari le-au adus ei Domnului ca jertf prin ridicare; ¹⁶ei vor face s apese astfel asupra lor p catul de care s'ar face vinova i mîncînd din lucrurile sfinte: c ci Eu sînt Domnul, care îi sfin esc.`` ¹⁷Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹⁸„Vorbe te lui Aaron i fiilor lui, i tuturor copiilor lui Israel, i spune-le: „Orice om din casa lui Israel sau dintre str inii din Israel, care va aduce o ardere de tot Domnului, fie pentru împlinirea unei juruin e, fie ca dar de bun voie, ¹⁹s ia o parte b rb teasc f r cusur din boi, miei sau capre, pentruca jertfa s fie primit . ²⁰S nu aduce i niciuna care s aib vreun cusur, c ci n'ar fi primit . ²¹Dac un om aduce Domnului din boi sau din oi o jertf de mul mire, fie pentru împlinirea unei juruin e, fie ca dar de bun voie, vita pentru jertf s fie f r cusur, ca s fie primit ; s n'aib niciun cusur în ea. ²²S n'aduce i niciuna care s fie oarb , slut , sau ciuntit , care s aib bube, rîie sau pecingine; din acestea s n'aduce i pe altar ca jertf mistuit de foc înaintea Domnului. ²³Ca dar de bun voie vei putea s jertfe ti un bou sau un miel cu un m dular prea lung sau prea scurt; dar, ca dar pentru împlinirea unei juruin e, nu va fi primit. ²⁴S n'aduce i Domnului un dobitoac cu boa ele frînte, stricate, smulse sau t iate; s nu -l aduce i ca jertf în ara voastr . ²⁵Nici s nu lua i dela str in vreunul din aceste dobitoace, ca s -l aduce i ca mîncare Dumnezeului vostru; c ci sînt sluite, au metehne: i n'ar fi primite.`` ²⁶Domnul

a zis lui Moise: ²⁷„Vi elul, mielul sau iedul, dup na tere, s mai r mân apte zile cu mam -sa, i apoi, dela a opta zi înainte, va fi primit s fie adus Domnului ca jertf mistuit de foc. ²⁸Vaca, oaia sau capra, s n'o junghia i ca jertf în aceea zi cu f tul lor. ²⁹Când ve i aduce Domnului o jertf de mul mire, s'o aduce i a a ca s fie primit . ³⁰Vita s se m nince în aceea zi; s nu l sa i nimic din ea pîn a doua zi diminea a. Eu sânt Domnul. ³¹S p zi i poruncile Mele, i s le împlini i. Eu sânt Domnul. ³²S nu necinsti i Numele Meu cel sfânt, ca s fiu sfin it în mijlocul copiilor lui Israel. Eu sânt Domnul, care v sfîn esc, ³³ i care v'am scos din ara Egiptului, ca s fiu Dumnezeuul vostru. Eu sânt Domnul.``

Chapter 23

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ,Iat s rb torile Domnului, pe cari le ve i vesti ca adun ri sfinte, iat s rb torile Mele: ³ ase zile s lucra i; dar ziua a aptea este Sabatul, ziua de odihn , cu o adunare sfânt . S nu face i nici o lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului, în toate locuin ele voastre. ⁴Iat s rb torile Domnului, cu adun ri sfinte, pe cari le ve i vesti la vremile lor hot rîte. ⁵În luna întâia, în a patrusprezecea zi a lunii, între cele dou seri, vor fi Pa tele Domnului. ⁶ i în a cinsprezecea zi a lunii acesteia, va fi s rb toarea azimilor în cinstea Domnului; apte zile s mânca i azimi. ⁷În ziua întâia, s ave i o adunare sfânt : atunci s nu face i nici o lucrare de slug . ⁸ apte zile s aduce i Domnului jertfe mistuite de foc. În ziua a aptea s fie o adunare sfânt : atunci s nu face i nici o lucrare de slug .`` ⁹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹⁰„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ,Când ve i intra în ara pe care v'o dau, i când ve i secera s m n turile, s aduce i preotului un snop, ca pîrg a seceri ului vostru. ¹¹El s legene snopul într'o parte i într'alta înaintea Domnului, ca s fie primit: preotul s -l legene într'o parte i într'alta, a doua zi dup Sabat. ¹²În ziua când ve i leg na snopul, s aduce i, ca ardere de tot Domnului, un miel de un an f r cusur; ¹³ s ad uga i la el dou zecimi de ef din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn, ca dar de mîncare mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului; i s aduce i o jertf de b utur de un sfert de hin de vin. ¹⁴S nu mânca i nici pîne, nici spice pr jite sau pisate, pîn în ziua aceasta, când ve i aduce un dar de mîncare Dumnezeului vostru. Aceasta este o lege vecinic pentru urma ii vo tri, în toate locurile în cari ve i locui. ¹⁵De a doua zi dup Sabat, din ziua când ve i aduce snopul ca s fie leg nat într'o parte i într'alta, s num ra i apte s pt mâni întregi. ¹⁶S num ra i cincizeci de zile pîn în ziua care vine dup al aptelea Sabat; i atunci s aduce i Domnului un nou dar de mîncare. ¹⁷S aduce i din locuin ele voastre dou pîni, ca s fie leg nate într'o parte i într'alta; s fie f cute cu dou zecimi de ef din floarea f inii, i coapte cu aluat: acestea sânt cele dintîi roade pentru Domnul. ¹⁸Afar de aceste pîni, s aduce i ca ardere de tot Domnului apte miei de un an f r cusur, un vi el i doi berbeci; s ad uga i la ei darul de mîncare i jertfa de b utur obicnuite, ca dar de mîncare mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ¹⁹S aduce i i un ap ca jertf de isp ire, i doi miei de un an ca jertf de mul mire. ²⁰Preotul s legene aceste dobitoace într'o parte i într'alta ca dar

legnat înaintea Domnului, împreună cu pâinea adusă ca pârg și cu cei doi miei: ele să fie închinată Domnului, și să fie ale preotului. ²¹În aceea zi, să vestea și sărbătoarea, și să aveți o adunare sfântă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri, în toate locurile în care veți locui. ²²Când veți secera seminăturile din țara voastră, să lăsați nesecerat un col din câmpul tău, și să nu strângeți cereașele de pe urma secerătorilor. Să lăsați și racului și strigăului aceste spice. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. ²³Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²⁴„Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „În luna a șaptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveți o zi de odihnă, vestită cu sunet de trâmbițe, și o adunare sfântă. ²⁵Atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. ²⁶Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²⁷„În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi ziua isprăvirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. ²⁸Să nu faceți nici o lucrare în ziua aceea, căci este ziua isprăvirii, când trebuie făcută isprăvire pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeului vostru. ²⁹Oricine nu se va smeri în ziua aceea, va fi nimicit din poporul lui. ³⁰Pe oricine va face în ziua aceea vreă lucrare oarecare, îl voi nimici din mijlocul poporului lui. ³¹Să nu faceți nici o lucrare atunci. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri, în toate locurile în care veți locui. ³²Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua până în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru. ³³Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ³⁴„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: „În a cincisprezecea zi a acestei a șaptea luni, va fi sărbătoarea corturilor, în cinstea Domnului, timp de șapte zile. ³⁵În ziua întâi să fie o adunare sfântă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei. ³⁶Timp de șapte zile, să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. A opta zi, să aveți o adunare sfântă, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc; aceasta să fie o adunare de sărbătoare: să nu faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei. ³⁷Acestea sunt sărbătorile Domnului, în care veți vesti adunări sfinte, ca să se aducă Domnului jertfe mistuite de foc, arderi de tot, daruri de mâncare, jertfe de vite și jertfe de brut, fiecare lucru la ziua hotărâtă. ³⁸Afar de aceasta să prăznuiți Sabatele Domnului, și să vă aduceți darurile voastre Domnului, să aduceți toate jertfele fcute pentru împlinirea unei jurăminte și toate darurile voastre fcute de bunăvoie. ³⁹În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a șaptea, când veți strânge rodurile rii, să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintâi zi să fie o zi de odihnă, și a opta să fie tot o zi de odihnă. ⁴⁰În ziua întâi să luați poame din pomii cei frumoși, ramuri de finici, ramuri de copaci stufoși și de sclii de rău, și să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, șapte zile. ⁴¹În fiecare an să prăznuiți și sărbătoarea aceasta în cinstea Domnului, timp de șapte zile. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri. În luna a șaptea să o prăznuiți. ⁴²Șapte zile să locuiți în corturi; toți băștinii din Israel să locuiască în corturi, ⁴³pentruca urmașii voștri să tie că am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, după ce i-am scos din țara Egiptului. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. ⁴⁴Așa a spus Moise copiilor lui Israel cari sunt sărbătorile Domnului.

Chapter 24

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²„Porunce te copiilor lui Israel să-ți aduc pentru sfeșnic untdelemn curat de mslină tescuite, ca să nu se stingă candelarele aprinse neîncetat. ³Aaron să-și pregătească dincoace de perdeaua din lăptos, care este înaintea marelui altar, în cortul întâlnirii, pentru ca să ard neîncetat de seara până dimineața în fața Domnului. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri. ⁴Să faceți candelarele în sfeșnicul de aur curat, ca să ard neîncetat înaintea Domnului. ⁵Să facă din ea douăsprezece turte; fiecare turte să fie făcută din două zecimi de ef. ⁶Să facă din ea două miruri, câte ase în fiecare mir, pe masa de aur curat, înaintea Domnului. ⁷Peste fiecare mir să facă din ea două mîini curate, care să fie pe pâine ca aducere aminte, ca un dar de mîncare mistuit de foc înaintea Domnului. ⁸În fiecare zi de Sabat să se pună aceste pâini înaintea Domnului, neîncetat: acesta este un legământ vecinic pe care-l vor avea copiii lui Israel. ⁹Pâinile acestea să fie ale lui Aaron și ale fiilor lui, și săle mîncească într'un loc sfînt; căci ele sînt pentru ei un lucru prea sfînt, o parte din darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului. Aceasta este o lege vecinică. ¹⁰Fiul unei femei israelite și al unui bărbat egiptean, venind în mijlocul copiilor lui Israel, s'a certat în tabără cu un bărbat israelit. ¹¹Fiul femeii israelite a hulit și a blestemat Numele lui Dumnezeu. L-au adus la Moise. Mama sa se numea elomit, fata lui Dibri, din seminția lui Dan. ¹²L-au aruncat în temniță, până va spune Moise ce va porunci Domnul. ¹³Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ¹⁴„Scoate din tabără pe cel ce a hulit; toată ceia l-au auzit, să-și pună mîinile pe capul lui, și toată adunarea să-l ucidă cu pietre. ¹⁵Să vorbești copiilor lui Israel, și săle spui: „Oricine va blestema pe Dumnezeul lui, și el va lua pedeapsa pentru păcatul lui. ¹⁶Cine va blestema Numele Domnului, va fi pedepsit cu moartea: toată adunarea să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie bărbat, și moare, pentru că a hulit Numele lui Dumnezeu. ¹⁷Cine va da unui om o lovitură de moarte, și el va fi pedepsit cu moartea. ¹⁸Cine va da unui dobitoc o lovitură de moarte, și el va fi pedepsit cu moartea: via pentru via. ¹⁹Dacă cineva rănește pe aproapele lui, și el se face afașa cum a făcut și el: ²⁰frîntură pentru frîntură, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; și el se face aceeași rană pe care a făcut-o el aproapele său. ²¹Cine va ucide un dobitoc, și el va fi pedepsit cu moartea; dar cine va ucide un om, și el va fi pedepsit cu moartea. ²²Să aveți aceeași lege pentru străin ca și pentru bărbat; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru. ²³Moise a vorbit copiilor lui Israel; au scos afară din tabără pe cel ce hulise, și l-au ucis cu pietre. Copiii lui Israel au făcut după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.

Chapter 25

¹Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai, și a zis: ²„Vorbește te copiilor lui Israel, și spune-le: „Cînd veți intra în țara pe care v'o dau, pămîntul să se odihnească, și în un Sabat în cinstea Domnului. ³Șase ani să-și semene ogorul, șase ani să-și taie via, și să strîngă roadele. ⁴Dar anul al șaptelea să fie un Sabat, o vreme de odihnă pentru pămînt, un Sabat în cinstea Domnului: în anul acela să nu-și

semeni ogorul, i s nu- i tai via. ⁵S nu seceri ce va ie i din gr un ele c zute dela seceri , i s nu culegi strugurii din via ta net iat : acesta s fie un an de odihn pentru p mînt. ⁶Ceeace va ie i dela sine din p mînt în timpul Sabatului lui, s v slujeasc de hran , ie, robului i roabei tale, celui tocmit de tine cu ziua i str inului care locuie te cu tine, ⁷vitelor tale i fiarelor din ara ta; tot venitul p mîntului s slujeasc de hran . ⁸S numeri apte s pt mîni de ani, de apte ori apte ani, i zilele acestor apte s pt mîni de ani vor face patruzeci i nou de ani. ⁹În a zecea zi a lunii a aptea, s pui s sune cu trîmbi a r sun toare; în ziua isp irii, s suna i cu trîmbi a în toat ara voastr . ¹⁰i s sfin i i astfel anul al cincizecilea, s vesti i slobozenia în ar pentru to i locuitorii ei: acesta s fie pentru voi anul de veselie; fiecare din voi s se întoarc la mo ia lui, i fiecare din voi s se întoarc în familia lui. ¹¹Anul al cincizecilea s fie pentru voi anul de veselie; atunci s nu s m na i, s nu secera i ce vor aduce ogoarele dela ele, i s nu culege i via net iat . ¹²Ci este anul de veselie: s -l privi i ca ceva sfînt. S mînca i ce v vor da ogoarele voastre. ¹³În anul acesta de veselie, fiecare din voi s se întoarc la mo ia lui. ¹⁴Dac vinde i ceva aproapelui vostru, sau dac cump ra i ceva dela aproapele vostru, niciunul din voi s nu în ele pe fratele lui. ¹⁵S cumperi dela aproapele t u, socotind anii dela anul de veselie, i el s - i vînd socotind anii de rod. ¹⁶Cu cît vor fi mai mul i ani, cu atît s ridici pre ul; i cu cît vor fi mai pu ini ani, cu atît s -l scazi; c ci el î i vinde numai num rul seceri urilor. ¹⁷Niciunul din voi s nu în ele deci pe aproapele lui, i s te temi de Dumnezeu t u; c ci Eu sînt Domnul, Dumnezeu vostru. ¹⁸Împlini i legile Mele, p zi i poruncile Mele i împlini i-le; i ve i locui f r fric în ar . ¹⁹ara î i va da rodurile, ve i mînca din ele i v ve i s tura, i ve i locui f r fric în ea. ²⁰Dac ve i zice: ‚Ce vom mînca în anul al aptelea, fiindc nu vom s m na i nu vom strînge rodurile?‘ ²¹Eu v voi da binecuvîntarea Mea în anul al aselea, i p mîntul va da roade pentru trei ani. ²²Cînd ve i s m na în anul al optulea, ve i mînca tot din vechile roduri; pîn la al nou lea an, pîn la noile roduri, ve i mînca tot din cele vechi. ²³P mînturile s nu se vînd de veci; c ci ara este a Mea, iar voi sînte i la Mine ca ni te str ini i venetici. ²⁴De aceea în toat ara pe care o ve i st pîni, s da i dreptul de r scump rare pentru p mînturi. ²⁵Dac fratele t u s r ce te i vinde o bucat din mo ia lui, cel ce are dreptul de r scump rare, ruda lui cea mai deaproape, s vin i s r scumpere ce a vîndut fratele s u. ²⁶Dac un om n'are pe nimeni care s aib dreptul de r scump rare, i -i st în putin lui singur s fac r scump rarea, ²⁷s socoteasc anii dela vînzare, s dea înapoi cump r torului ce prisose te, i s se întoarc la mo ia lui. ²⁸Dac n'are cu ce s -i dea înapoi, lucrul vîndut s r mîn în mînile cump r torului pîn la anul de veselie; la anul de veselie, el s se întoarc la mo ia lui, i cump r torul s ias din ea. ²⁹Dac un om vinde o cas de locuit într'o cetate înconjurat cu ziduri, s aib drept de r scump rare pîn la împlinirea unui an dela vînzare; dreptul lui de r scump rare s în un an. ³⁰Dar dac aceast cas , a ezat într'o cetate înconjurat cu ziduri, nu este r scump rat înainte de împlinirea unui an întreg, ea va r mînea de veci cump r torului i urma ilor lui; iar în anul de veselie s nu ias din ea. ³¹Casele din sate, cari nu sînt înconjurate cu ziduri, s fie privite ca arini de p mînt: ele vor putea fi r scump rate, i cump r torul va ie i din ele în anul de veselie. ³²Cît prive te cet ile Levi ilor i casele pe cari le vor avea ei în aceste cet i, Levi ii s aib un drept necurmat de r scump rare. ³³Cine va cump ra dela Levi i o cas , s ias în anul de veselie

din casa vîndut lui i din cetatea în care o avea; c ci casele din cet ile Levi ilor sînt averea lor în mijlocul copiilor lui Israel. ³⁴Ogoarele a ezate în jurul cet ilor Levi ilor nu se vor putea vinde; c ci ei le vor st pîni de veci. ³⁵Dac fratele t u s r ce te, i nu mai poate munci lîng tine, s -l sprijine ti, fie ca str in, fie ca venetic, ca s tr iasc împreun cu tine. ³⁶S nu iei dela el nici dobînd nici cam t : s te temi de Dumnezeu t u, i fratele t u s tr iasc împreun cu tine. ³⁷S nu -i împrumu i banii t i cu dobînd , i s nu -i împrumu i merindele tale pe cam t . ³⁸Eu sînt Domnul, Dumnezeu t u, care v'am scos din ara Egiptului, ca s v dau ara Canaanului, ca s fiu Dumnezeu vostru. ³⁹Dac fratele t u s r ce te lîng tine, i se vinde ie, s nu -l pui s - i fac munc de rob. ⁴⁰Ci s fie la tine ca un om tocmit cu ziua, ca un venetic; s stea în slujba ta pîn la anul de veselie. ⁴¹Atunci s ias dela tine, el i copiii lui cari vor fi cu el, i s se întoarc în familia lui, la mo ia p rin ilor lui. ⁴²C ci ei sînt slujitorii Mei, pe cari i-am scos din ara Egiptului; s nu fie vîndu i cum se vînd robii. ⁴³S nu -l st pîne ti cu asprime, i s te temi de Dumnezeu t u. ⁴⁴Dac vrei s ai robi i roabe, s -i iei dela neamurile cari v înconjoar ; dela ele s cump ra i robi i roabe. ⁴⁵Ve i putea s -i cump ra i i dintre copiii str inilor cari vor locui la tine, i din familiile lor, pe cari le vor na te în ara voastr ; ei vor fi averea voastr . ⁴⁶Îi pute i l sa mo tenere copiilor vo tri dup voi, ca pe o mo ie; i pute i s -i ine i astfel robi pe veci. Dar cît despre fra ii vo tri, copiii lui Israel, niciunul din voi s nu st pîneasc pe fratele s u cu asprime. ⁴⁷Dac un str in, sau un venetic se îmbog e te, i fratele t u s r ce te lîng el, i se vinde str inului care locuie te la tine sau vreunua din familia str inului, ⁴⁸el s aib dreptul de r scump rare, dup ce se va fi vîndut: unul din fra ii lui s poat s -l r scumpere. ⁴⁹Unchiul lui, sau fiul unchiului lui, sau una din rudele lui de aproape, va putea s -l r scumpere; sau, dac are mijloace, s se r scumpere singur. ⁵⁰S fac socoteala cu cel ce l -a cump rat, din anul cînd s'a vîndut pîn în anul de veselie; i pre ul de pl tit va atîrna de num rul anilor, cari vor fi pre ui i ca ai unui om tocmit cu plat . ⁵¹Dac mai sînt înc mul i ani p n la anul de veselie, î i va pl ti r scump rarea dup pre ul anilor acelora i s -l scad din pre ul cu care a fost cump rat; ⁵²dac mai r mîn pu ini ani pîn la anul de veselie, s le fac socoteala, i s -i pl teasc r scump rarea dup ace ti ani. ⁵³S fie la el ca unul tocmit cu anul; i acela la care va fi, s nu se poarte cu asprime cu el subt ochii t i. ⁵⁴Iar dac nu este r scump rat în niciunul din aceste feluri, s ias dela el în anul de veselie, el i copiii lui cari vor fi împreun cu el. ⁵⁵C ci copiii lui Israel sînt robii Mei; ei sînt robii Mei, pe cari i-am scos din ara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeu vostru.

Chapter 26

¹S nu v face i idoli, s nu v ridica i nici chip cioplit, nici stîlp de aducere aminte; s nu pune i în ara voastr nici o piatr împodobit cu chipuri, ca s v închina i înaintea ei; c ci Eu sînt Domnul, Dumnezeu vostru. ²S p zi i Sabatele Mele, i s cinsti i loca ul Meu cel sînt. Eu sînt Domnul. ³Dac ve i urma legile Mele, dac ve i p zi poruncile Mele i le ve i împlini, ⁴v voi trimete ploii la vreme, p mîntul î i va da roadele, i pomii de pe cîmp î i vor da rodurile. ⁵Abea ve i treiera grîul,

i ve i începe culesul viei, i culesul viei va inea pîn la s m n tur ; ve i avea pîne din bel ug, ve i mînca i v ve i s tura i ve i locui f r fric în ara voastr . ⁶Voi da pace în ar , i nimeni nu v va turbura somnul; voi face s piar din ar fiarele s lbatice, i sabia nu va trece prin ara voastr . ⁷Ve i urm ri pe vr jma ii vo tri, i ei vor c dea uci i de sabie înaintea voastr . ⁸Cinci din voi vor urm ri o sut , i o sut din voi vor urm ri zece mii, i vr jma ii vo tri vor c dea uci i de sabie înaintea voastr . ⁹Eu M voi întoarce spre voi, v voi face s cre te i, v voi înmul i, i Îmi voi inea leg mîntul Meu cu voi. ¹⁰Ve i mînca din roadele cele vechi, i ve i scoate afar pe cele vechi, ca s face i loc celor noi. ¹¹Îmi voi a eza loca ul Meu în mijlocul vostru, i sufletul Meu nu v va urî. ¹²Voi umbla în mijlocul vostru; Eu voi fi Dumnezeuul vostru, i voi ve i fi poporul Meu. ¹³Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru, care v'am scos din ara Egiptului, care v'am scos din robie; Eu am rupt leg turile jugului vostru, i v'am f cut s merge i cu capul ridicat. ¹⁴Dar dac nu M asculta i i nu împlini i toate aceste porunci, ¹⁵dac nesocoti i legile Mele, i dac sufletul vostru ur te rînduielile Mele, a a încît s nu împlini i toate poruncile Mele i s rupe i leg mîntul Meu, ¹⁶iat ce v voi face atunci. Voi trimete peste voi groaza, lingoarea i frigurile, cari vor face s vi se sting ochii, i s piar via a din voi. S mîn a o ve i s m na în z dar, c ci o vor mînca vr jma ii vo tri. ¹⁷Îmi voi întoarce Fa a împotriva voastr , i ve i fi b tu i i ve i fugi dinaintea vr jma ilor vo tri; cei ce v ur sc v vor subjugă, i ve i fugi f r s fi i urm ri i chiar. ¹⁸Dac , cu toate acestea, nu M ve i asculta, v voi pedepsi de apte ori mai mult pentru p catele voastre. ¹⁹Voi frînge mîndria puterii voastre, voi face ca deasupra voastr cerul s fie de fier, i p mîntul de aram . ²⁰Vi se va istovi puterea f r folos: p mîntul vostru nu- i va da roadele, i pomii de pe p mînt nu- i vor da rodurile. ²¹Dac i dup aceasta v ve i împotrivi, i nu ve i voi s M asculta i, v voi lovi de apte ori mai mult pentru p catele voastre. ²²Voi trimete împotriva voastr fiarele de pe cîmp, cari v vor l sa f r copii, v vor nimici vitele, i v vor împu ina; a a c v vor r mînea drumurile pustii. ²³Dac pedepsele acestea nu v vor îndrepta, i dac v ve i împotrivi Mie, ²⁴M voi împotrivi i Eu vou , i v voi lovi de apte ori mai mult pentru p catele voastre. ²⁵Voi face s vin împotriva voastr sabie, care va r sbuna c lcareă leg mîntului Meu; i cînd v ve i strînge în cet ile voastre, voi trimete ciurma în mijlocul vostru, i ve i fi da i în mînile vr jma ului. ²⁶Cînd v voi trimete lips de pîne, zece femei v vor coace pîne într'un singur cuptor, i vi se va da pînea cu cîntarul; ve i mînca, dar nu v ve i s tura. ²⁷Dac , cu toate acestea, nu M ve i asculta, i dac v ve i împotrivi Mie, ²⁸M voi împotrivi i Eu vou cu mînie, i v voi pedepsi de apte ori mai mult pentru p catele voastre. ²⁹Ve i mînca p n i carnea fiilor vo tri, ve i mînca p n i carnea fiicelor voastre. ³⁰V voi nimici în l imile pentru jertf , v voi d rîma stîlpii închina i soarelui, voi arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor vo tri, i sufletul Meu v va urî. ³¹V voi l sa cet ile pustii, v voi pustii loca urile sfînte, i nu voi mai mirosi mirosul pl cut al t mîii voastre. ³²Voi pustii ara, a a c vr jma ii vo tri cari o vor locui vor r mînea încremeni i v zînd -o. ³³V voi împr tia printre neamuri, i voi scoate sabia dup voi. ara voastr va fi pustiit , i cet ile voastre vor r mînea pustii. ³⁴Atunci ara se va bucura de Sabatele ei, tot timpul cît va fi pustiit i cît ve i fi în ara vr jma ilor vo tri; atunci ara se va odihni, i se va bucura de Sabatele ei. ³⁵Tot timpul cît va fi pustiit , va avea odihna pe care n'o avusese în anii vo tri de Sabat, cînd o

locuia i. ³⁶În inima acelora dintre voi cari vor mai r mînea în via , în ara vr jma ilor lor, voi b ga frica; i îi va urm ri p n i fo netul unei frunze suflata de vînt; vor fugi ca de sabie, i vor c dea f r s fie urm ri i. ³⁷Se vor pr v li unii peste al ii ca înainte s bie, f r s fie urm ri i. Nu ve i putea sta i în picioare în fa a vr jma ilor vo tri; ³⁸ve i pieri printre neamuri, i v va mînca ara vr jma ilor vo tri. ³⁹Iar pe aceia dintre voi cari vor mai r mînea în via , îi va apuca durerea pentru f r delegile lor, în ara vr jma ilor lor; îi va apuca durerea i pentru f r delegile p rin ilor lor. ⁴⁰Î i vor m rturisi f r delegile lor i f r delegile p rin ilor lor, c lc rile de lege pe cari le-au s vîr it fa de Mine, i împotrivirea cu care Mi s'au împotrivit, p cate din pricina c rora ⁴¹ i Eu M'am împotrivit lor, i i-am adus în ara vr jma ilor lor. i atunci inima lor net iat împrejur se va smeri, i vor pl ti datoria f r delegilor lor. ⁴²Atunci Îmi voi aduce aminte de leg mîntul Meu cu Iacov, Îmi voi aduce aminte de leg mîntul Meu cu Isaac i de leg mîntul Meu cu Avraam, i Îmi voi aduce aminte de ar . ⁴³ara îns va trebui s fie p r sit de ei, i se va bucura de Sabatele ei în timpul cînd va r mînea pustiit departe de ei; i ei vor pl ti datoria f r delegilor lor, pentru c au nesocotit poruncile Mele, i pentru c sufletul lor a urît legile Mele. ⁴⁴Dar, i cînd vor fi în ara vr jma ilor lor, nu -i voi lep da de tot, i nu -i voi urî p n acolo încît s -i nimicesc de tot, i s rup leg mîntul Meu cu ei; c ci Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor. ⁴⁵Ci Îmi voi aduce aminte spre binele lor de vechiul leg mînt, prin care i-am scos din ara Egiptului, în fa a neamurilor, ca s fiu Dumnezeul lor. Eu sînt Domnul.`` ⁴⁶Acestea sînt rînduielele, poruncile i legile, pe cari le -a statornicit Domnul între El i copiii lui Israel, pe muntele Sinai, prin Moise.

Chapter 27

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: „Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ²Cînd se vor face juruine Domnului, dac e vorba de oameni, ei s fie ai Domnului, dup preuirea ta. ³Iar preuirea pe care o vei face unui b rbat dela dou zeci pîn la asezeci de ani, s fie de cincizeci de sicli de argint, dup siclul sfîntului loca : ⁴dac este femeie, preuirea s fie de treizeci de sicli. ⁵Dela cinci pîn la dou zeci de ani, preuirea s fie de dou zeci de sicli pentru un b iat, i de zece sicli pentru o fat . ⁶Dela o lun pîn la cinci ani, preuirea s fie de cinci sicli de argint pentru un b iat, i de trei sicli de argint pentru o fat . ⁷De la asezeci de ani în sus, preuirea s fie de cincisprezece sicli pentru un b rbat, i de zece sicli pentru o femeie. ⁸Dac cel ce a f cut juruin a este prea s rac ca s pl teasc preuirea aceasta f cut de tine, s -l aduc la preot, s -l pre uiasc ; i preotul s fac o preuire potrivit cu mijloacele omului aceluia. ⁹Dac este vorba de dobitoacele cari pot fi aduse ca jertf Domnului, orice dobitoc care se va da Domnului, va fi ceva sfînt. ¹⁰S nu -l schimbe, i s nu pun unul r u în locul unuia bun, nici unul bun în locul unuia r u; dac s'ar întîmpla s se înlocuiasc un dobitoc cu altul, i unul i celalt va fi sfînt. ¹¹Dac este vorba de dobitoacele necurate, cari nu pot fi aduse ca jertf Domnului, s aduc dobitocul la preot, ¹²care -i va face preuirea dup cum va fi bun sau r u, i va r mînea la preuirea preotului. ¹³Dac vrea s -l r scumpere, s mai adauge o cincime la preuirea

lui. ¹⁴Dacă cineva îi închină Domnului casa, hărzind-o Domnului ca un dar sfânt, preotul să-i facă preuirea după cum va fi bun sau rea, și să rămână la preuirea făcută de preot. ¹⁵Dacă cel ce i-a închinat Domnului casa, vrea să o răscumpere, să adauge o cincime la prețul preuirii ei, și va fi a lui. ¹⁶Dacă cineva închină Domnului un ogor din moia lui, preuirea sa să fie după cîtimea de sămînță pe care o dă, și anume cincizeci de sicli de argint pentru un omer de sămînță de orz. ¹⁷Dacă îi închină Domnului ogorul, cu începere chiar din anul de veselie, să rămână la preuirea sa; ¹⁸dar dacă îi închină Domnului ogorul după anul de veselie, atunci preotul să-i socotească prețul după numărul anilor cari mai rămîn pînă la anul de veselie, și să-l scadă din preuirea sa. ¹⁹Dacă cel ce i-a închinat Domnului ogorul, vrea să-l răscumpere, atunci să mai adauge o cincime la argintul preuit de tine, și ogorul să rămînă al lui. ²⁰Dacă nu-l răscumpește ogorul, și-l vinde altui om, nu va mai putea fi răscumprat. ²¹și cînd va ieși cumpărătorul din el la anul de veselie, ogorul acela să fie închinat Domnului, ca ogor hărzit Lui; să fie moia preotului. ²²Dacă cineva închină Domnului un ogor cumpărat de el, care nu face parte din moia lui, ²³preotul să-i socotească prețul după cît face preuirea pînă la anul de veselie, și omul acela să plătească în aceeași zi prețul hotărît de tine, ca lucru închinat Domnului. ²⁴În anul de veselie, ogorul să se întoarcă la acela de la care fusese cumpărat și din moia careia face parte. ²⁵Toate preuirile să se facă în sicli sfîntului loca: siclul are douăzeci de ghere. ²⁶Nimeni nu va putea să închine Domnului pe întîiul născut din viața lui, care chiar este al Domnului ca întîiul născut; fie bou, fie miel, este al Domnului. ²⁷Dacă este vorba înșă de un dobitoc necurat, să-l răscumpere cu prețul preuit de tine, mai adugînd încă o cincime; dacă nu este răscumprat, să fie vîndut după preuirea sa. ²⁸Tot ce va dăruia un om Domnului prin fîgduință, din ce are, nu va putea nici să se vîndă, nici să se răscumpere: fie om, fie dobitoc, fie un ogor din moia lui; tot ce va fi dăruia Domnului prin fîgduință, va fi un lucru prea sfînt pentru Domnul. ²⁹Niciun om închinat Domnului prin fîgduință nu va putea fi răscumprat, ci va fi omorît. ³⁰Orice zeciuial din pămînt, fie din roadele pămîntului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului. ³¹Dacă vrea cineva să răscumpere ceva din zeciuiala lui, să mai adauge o cincime. ³²Orice zeciuial din cirezi și din turme, din tot ce trece sub toiag, să fie o zeciuială închinată Domnului. ³³Să nu se cerceteze dacă dobitocul este bun sau rău, și să nu se schimbe; dacă se înlocuiește un dobitoc cu un altul, și unul și celălalt va fi sfînt, și nu vor putea fi răscumprați. ³⁴Acestea sînt poruncile, pe cari le-a dat lui Moise Domnul pentru copiii lui Israel, pe muntele Sinai

Numbers

Chapter 1

¹Domnul a vorbit lui Moise în pustia Sinai, în cortul întîlnirii, în cea dintîi zi a lunii a doua, în al doilea an după ieșirea lor din țara Egiptului. El a zis: ²„Faceți număr toarea întregii adunări a

copiilor lui Israel, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd pe cap numele tuturor b rba ilor, ³dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei din Israel cari sînt în stare s poarte armele; s le face i num r toarea dup cetele lor, tu i Aaron. ⁴S fie cu voi cîte un b rbat de fiecare semin ie, c petenie a casei p rin ilor s i. ⁵Iat numele b rba ilor cari vor fi împreun cu voi. Pentru Ruben: Eli ur, fiul lui edeur; ⁶pentru Simeon: elumiel, fiul lui uri adai; ⁷pentru Iuda: Nah on, fiul lui Aminadab; ⁸pentru Isahar: Netaneel, fiul lui uar; ⁹pentru Zabulon: Eliab, fiul lui Helon; ¹⁰pentru fiii lui Iosif, -pentru Efraim: Eli ama, fiul lui Amihud; pentru Manase: Gamliel, fiul lui Pedah ur; ¹¹pentru Beniamin: Abidan, fiul lui Ghideoni; ¹²pentru Dan: Ahiezer, fiul lui Ami adai; ¹³pentru A er: Paguiel, fiul lui Ocran; ¹⁴pentru Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel; ¹⁵pentru Neftali: Ahira, fiul lui Enan. ¹⁶Ace tia sînt cei ce au fost ale i de adunare, mai marii semin iilor p rin ilor lor, c peteniile miilor lui Israel. ¹⁷Moise i Aaron au luat pe b rba ii ace tia cari fuseser chema i pe nume, ¹⁸i au strîns toat adunarea, în cea dintîi zi a lunii a doua. I-au trecut în c r ile cari cuprindeau spi a neamului, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd pe cap numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus. ¹⁹Moise a f cut num r toarea în pustia Sinai, cum îi poruncise Domnul. ²⁰Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Ruben, întîiul n scut al lui Israel, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd pe cap numele tuturor b rba ilor, dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ²¹b rba ii din semin ia lui Ruben ie i i la num r toare, au fost patruzeci i ase de mii cinci sute. ²²Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Simeon, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor; le-au f cut num r toarea, num rînd pe cap numele tuturor b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, to i cei în stare s poarte armele: ²³b rba ii din semin ia lui Simeon ie i i la num r toare, au fost cincizeci i nou de mii trei sute. ²⁴Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Gad, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ²⁵b rba ii din semin ia lui Gad ie i i la num r toare, au fost patruzeci i cinci de mii ase sute cincizeci. ²⁶Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Iuda, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ²⁷b rba ii din semin ia lui Iuda ie i i la num r toare, au fost aptezeci i patru de mii ase sute. ²⁸Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Isahar, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ²⁹b rba ii din semin ia lui Isahar, ie i i la num r toare, au fost cincizeci i patru de mii patru sute. ³⁰Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Zabulon, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ³¹b rba ii din semin ia lui Zabulon ie i i la num r toare, au fost cincizeci i apte de mii patru sute. ³²Au trecut în c r ile neamului dintre fiii lui Iosif, pe fiii lui Efraim, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ³³b rba ii din semin ia lui Efraim ie i i la num r toare, au fost patruzeci de mii cinci sute. ³⁴Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Manase, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ³⁵b rba ii din semin ia lui Manase

ie i i la num r toare, au fost treizeci i dou de mii dou sute. ³⁶Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Beniamin, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ³⁷b rba ii din semin ia lui Beniamin ie i i la num r toare, au fost treizeci i cinci de mii patru sute. ³⁸Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Dan, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ³⁹b rba ii din semin ia lui Dan ie i i la num r toare, au fost asezeci i dou de mii apte sute. ⁴⁰Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui A er, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ⁴¹b rba ii din semin ia lui A er, ie i i la num r toare, au fost patruzeci i una de mii cinci sute. ⁴²Au trecut în c r ile neamului pe fiii lui Neftali, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, num rînd numele b rba ilor dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, pe to i cei în stare s poarte armele: ⁴³b rba ii din semin ia lui Neftali ie i i la num r toare, au fost cincizeci i trei de mii patru sute. ⁴⁴Ace tia sînt aceia a c ror num r toare a fost f cut de Moise i Aaron, i de cei doisprezece b rba i, mai mari ai lui Israel; era cîte un b rbat pentru fiecare din casele p rin ilor lor. ⁴⁵To i aceia dintre copiii lui Israel ie i i la num r toare, dup casele p rin ilor lor, dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, to i aceia din Israel cari erau în stare s poarte armele, ⁴⁶to i cei ie i i la num r toare, au fost ase sute trei mii cincisute cinci zeci. ⁴⁷Levi ii, dup semin ia p rin ilor lor, n'au intrat în num r toarea aceasta. ⁴⁸Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ⁴⁹„S nu faci num r toarea semin iei lui Levi, i s nu -i numeri capetele în mijlocul celorlal i copii ai lui Israel. ⁵⁰D în grija Levi ilor cortul întîlnirii, toate uneltele lui i tot ce ine de el. Ei vor duce cortul i toate uneltele lui, vor face slujba în el, i vor t b rî în jurul cortului. ⁵¹Cînd va porni cortul, Levi ii s -l desfac ; i cînd se va opri cortul, Levi ii s -l întind ; iar str inul care se va apropia de el, s fie pedepsit cu moartea. ⁵²Copiii lui Israel s t b rasc fiecare în tab ra lui, fiecare lîng steagul lui, dup cetele lor. ⁵³Dar Levi ii s t b rasc în jurul cortului întîlnirii, pentru ca s nu izbucneasc mînia Mea împotriva adun rii copiilor lui Israel; i Levi ii s aib paza cortului întîlnirii.`` ⁵⁴Copiii lui Israel au f cut întocmai dup toate poruncile, pe cari le d duse lui Moise Domnul; a a au f cut.

Chapter 2

¹Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: ²„Copiii lui Israel au s t b rasc fiecare lîng steagul lui, subt semnele casei p rin ilor lui; s t b rasc în fa a i împejurul cortului întîlnirii. ³La r s rit, tab ra lui Iuda, cu steagul ei, i cu o tirile sale. Acolo s t b rasc mai marele fiilor lui Iuda, Nah on, fiul lui Aminadab, ⁴cu o tirea lui, alc tuit din aptezeci i patru de mii ase sute de oameni, ie i i la num r toare. ⁵Lîng el s t b rasc semin ia lui Isahar, i mai marele fiilor lui Isahar, Netaneel, fiul lui uar, ⁶cu o tirea lui, alc tuit din cincizeci i patru de mii patru sute de oameni, ie i i la num r toare; ⁷apoi semin ia lui Zabulon, i mai marele fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon, ⁸cu o tirea lui, alc tuit din cincizeci i apte de mii patru sute de oameni, ie i i la num r toare. ⁹To i cei

din tab ra lui Iuda, ie i i la num r toare, sânt o sut optzeci i ase de mii patru sute de b rba i, dup o tirea lor. Ei s porneasc cei dintîi. ¹⁰La miaz zi, tab ra lui Ruben, cu steagul ei, i cu o tirile ei. Acolo s t b rasc mai marele fiilor lui Ruben, Eli ur, fiul lui edeur, ¹¹cu o tirea lui, alc tuit din patruzeci i ase de mii cinci sute de b rba i, ie i i la num r toare. ¹²Lîng el s t b rasc semin ia lui Simeon i mai marele fiilor lui Simeon, elumiel, fiul lui uri adai, ¹³cu o tirea lui, alc tuit din cincizeci i nou de mii trei sute de oameni, ie i i la num r toare; ¹⁴apoi semin ia lui Gad, i mai marele fiilor lui Gad, Elisa, fiul lui Deuel, ¹⁵cu o tirea lui, alc tuit din patruzeci i cinci de mii ase sute cincizeci de oameni, ie i i la num r toare. ¹⁶To i cei din tab ra lui Ruben, ie i i la num r toare, sânt o sut cincizeci i unu de mii patru sute cincizeci de oameni, dup o tirile lor. Ei s porneasc în al doilea rînd. ¹⁷Apoi va porni cortul întîlnirii, împreun cu tab ra Levi ilor, a ezat în mijlocul celorlalte tabere. Pe drum vor inea irul în care au t b rît, fiecare la rîndul lui, dup steagul lui. ¹⁸La apus, tab ra lui Efraim, cu steagul s u, i cu o tirile sale. Acolo s t b rasc mai marele fiilor lui Efraim, Eli ama, fiul lui Amihud, ¹⁹cu o tirea lui, alc tuit din patruzeci de mii cinci sute de oameni, ie i i la num r toare. ²⁰Lîng el s t b rasc semin ia lui Manase i mai marele fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedah ur, ²¹cu o tirea lui, alc tuit din treizeci i dou de mii dou sute de oameni, ie i i la num r toare; ²²apoi semin ia lui Benjamin i mai marele fiilor lui Benjamin, Abidan, fiul lui Ghideoni, ²³cu o tirea lui, alc tuit din treizeci i cinci de mii patru sute de oameni, ie i i la num r toare. ²⁴To i cei din tab ra lui Efraim, ie i i la num r toare, sânt o sut opt mii o sut de oameni, dup o tirile lor. Ei s porneasc în al treilea rînd. ²⁵La miaz noapte, tab ra lui Dan, cu steagul ei, i cu o tirile ei. Acolo s t b rasc mai marele fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Ami adai, ²⁶cu o tirea lui, alc tuit din asezeci i dou de mii apte sute de oameni, ie i i la num r toare. ²⁷Lîng el s t b rasc semin ia lui A er i mai marele fiilor lui A er. Paguiel, fiul lui Ocran, ²⁸cu o tirea lui, alc tuit din patruzeci i unu de mii cinci sute de oameni, ie i i la num r toare; ²⁹apoi semin ia lui Neftali, i mai marele fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan, ³⁰cu o tirea lui, alc tuit din cincizeci i trei de mii patru sute de oameni, ie i i la num r toare. ³¹To i cei din tab ra lui Dan, ie i i la num r toare, sânt o sut cincizeci i apte de mii ase sute de oameni. Ei s porneasc cei din urm , dup steagul lor. ³²Ace tia sânt copiii lui Israel ie i i la num r toare, dup casele p rin ilor lor. To i cei ie i i la num r toare, i cari au alc tuit taberile, dup o tirile lor, au fost ase sute trei mii cinci sute cincizeci. ³³Levi ii, dup porunca pe care o d duse lui Moise Domnul' n'au intrat la num r toare în mijlocul copiilor lui Israel. ³⁴i copiii lui Israel au f cut întocmai dup toate poruncile, pe cari le d duse lui Moise Domnul. A a t b rau ei, dup steagurile lor; i astfel porneau la drum, fiecare dup familia lui, dup casa p rin ilor lui.

Chapter 3

¹Iat s mîn a lui Aaron i a lui Moise, pe vremea cînd a vorbit Domnul cu Moise, pe muntele Sinai. ²Iat numele fiilor lui Aaron: Nadab, întîiul n scut, Abihu, Eleazar i Itamar. ³Acestea sânt

numele fiilor lui Aaron, cari au primit ungerea preo easc , i cari au fost închina i în slujba preo iei. ⁴Nadab i Abihu au murit înaintea Domnului, când au adus înaintea Domnului foc str in, în pustia Sinai; ei n'aveau fii. Eleazar i Itamar au împlinit slujba preo iei, în fa a tat lui lor Aaron. ⁵Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ⁶„Apropie semin ia lui Levi, i pune -o înaintea preotului Aaron, ca s fie în slujba lui. ⁷Ei s aib grij de tot ce este dat în paza lui i de tot ce este poruncit întregii adun ri, înaintea cortului întîlnirii: s fac slujba cortului. ⁸S aib grij de toate uneltele cortului întîlnirii, i de tot ce este poruncit copiilor lui Israel: ei s fac slujba cortului. ⁹S dai pe Levi i lui Aaron i fiilor lui; ei s -i fie da i lui în totul, din partea copiilor lui Israel. ¹⁰Pe Aaron i pe fiii lui s -i pui s p zeasc slujba preo iei lor; iar str inul care se va apropia, s fie pedepsit cu moartea.`` ¹¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹²„Iat c am luat pe Levi i din mijlocul copiilor lui Israel, în locul tuturor întîilor n scu i, cari se nasc înt i dintre copiii lui Israel; i Levi ii vor fi ai Mei. ¹³C ci orice întîi n scut este al Meu; în ziua când am lovit pe to i întîii n scu i din ara Egiptului, Mi-am închinat Mie pe to i întîii n scu i din Israel, atît din oameni cît i din dobitoace: ei vor fi ai Mei. Eu sînt Domnul.`` ¹⁴Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, i a zis: ¹⁵„F num r toarea copiilor lui Levi, dup casele p rin ilor lor, dup familiile lor; i anume, f num r toarea tuturor celor de parte b rb teasc , dela vârsta de o lun în sus. ¹⁶Moise le -a f cut num r toarea, dup porunca Domnului, întocmai cum poruncise. ¹⁷Iat cari sînt fiii lui Levi, dup numele lor: Gher on, Chehat i Merari. - ¹⁸Iat numele fiilor lui Gher on, dup familiile lor: Libni i imei. ¹⁹Iat fiii lui Chehat, dup familiile lor: Amram, I ehar, Hebron i Uziel; ²⁰ i fiii lui Merari, dup familiile lor: Mahli i Mu i. Acestea sînt familiile lui Levi, dup casele p rin ilor lor. ²¹Din Gher on se pogoar familia lui Libni i familia lui imei, alc tuind familiile Gher oni ilor. ²²Cei ie i i la num r toare, când au num rat pe to i b rba ii dela vârsta de o lun în sus, au fost apte mii cinci sute. ²³Familiile Gher oni ilor t b rau înapoia cortului la apus. ²⁴C petenia casei p rinte ti a Gher oni ilor era Elisaf, fiul lui Lael. ²⁵În ce prive te cortul întîlnirii, în grija fiilor lui Gher on era dat: cortul i acoperi ul cortului, învelitoarea acoperi ului cortului i perdeaua de la u a cortului întîlnirii; ²⁶apoi pînzele cur ii i perdeaua de la poarta cur ii cortului dejur împrejurul cortului i altarului, i toate funiile pentru slujba cortului. ²⁷Din Chehat se pogoar familia Amrami ilor, familia I ehari ilor, familia Hebroni ilor i familia Uzieli ilor, alc tuind familiile Chehati ilor. ²⁸Num rînd pe to i b rba ii dela vârsta de o lun în sus, s'au g sit opt mii ase sute de b rba i, îns rcina i cu îngrijirea sfîntului loca . ²⁹Familiile fiilor lui Chehat t b rau în partea de miaz zi a cortului. ³⁰C petenia casei p rinte ti a familiilor Chehati ilor era Eli afan, fiul lui Uziel. ³¹În grija lor au dat chivotul, masa, sfe nicul, altarele, uneltele sfîntului loca , cu cari î i f ceau slujba, perdeaua dinl untru, i tot ce ine de ea. ³²C petenia c peteniilor Levi ilor era Eleazar, fiul preotului Aaron; el avea privigherea asupra celor îns rcina i s îngrijeasc de sfîntul loca . ³³Din Merari se pogoar familia lui Mahli i familia lui Mu i, alc tuind familiile Merari ilor. ³⁴Cei ie i i la num r toare, când au num rat pe to i b rba ii de la vârsta de o lun în sus, au fost ase sute de mii dou sute. ³⁵C petenia casei p rinte ti a familiilor lui Merari era uriel, fiul lui Abihail. Ei t b rau în partea de miaz noapte a cortului. ³⁶În paza i grija fiilor lui Merari au dat: scîndurile cortului, drugii, stîlpii i picioarele lor, toate uneltele i tot ce ine de ele; ³⁷apoi stîlpii cur ii de jur împrejur, picioarele

lor, ru ii lor i funiile lor. ³⁸Moise, Aaron i fiii lui t b rau înaintea cortului, la r s rit, înaintea cortului întâlnirii, spre r s ritul soarelui; ei aveau s îndeplineasc la sfântul loca , tot ce fusese poruncit copiilor lui Israel; iar str inul care se va apropia, s fie pedepsit cu moartea. ³⁹To i Levi ii a c ror num r toare au f cut -o Moise i Aaron, dup porunca Domnului, dup familiile lor, to i b rba ii, dela vârsta de o lun în sus, au fost dou zeci i dou de mii. ⁴⁰Domnul a zis lui Moise: „F num r toarea tuturor întâilor n scu i de parte b rb teasc dintre copiii lui Israel, dela vârsta de o lun în sus, i num r -i dup numele lor. ⁴¹S iei pe Levi i pentru Mine, Domnul, în locul tuturor întâilor n scu i din copiii lui Israel, i vitele Levi ilor în locul tuturor întâilor n scu i din vitele copiilor lui Israel!`` ⁴²Moise a f cut num r toarea tuturor întâilor n scu i dintre copiii lui Israel, dup porunca pe care i -o d duse Domnul. ⁴³To i întâii n scu i de parte b rb teasc , a c ror num r toare au f cut -o, num rîndu-le numele, dela vârsta de o lun în sus, au fost dou zeci i dou de mii dou sute apte zeci i trei. ⁴⁴Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ⁴⁵„Ia pe Levi i în locul tuturor întâilor n scu i din copiii lui Israel, i vitele Levi ilor în locul vitelor lor; i Levi ii vor fi ai Mei. Eu sînt Domnul. ⁴⁶Pentru r scump rarea celor dou sute aptezeci i trei, cari trec peste num rul Levi ilor, dintre întâii n scu i ai copiilor lui Israel, ⁴⁷s iei câte cinci sicli de cap, dup siclul sfântului loca , care este de dou zeci de ghere. ⁴⁸S dai argintul acesta lui Aaron i fiilor lui, pentru r scump rarea celor ce trec peste num rul Levi ilor.`` ⁴⁹Moise a luat argintul pentru r scump rarea celor ce treceau peste num rul celor r scump ra i de Levi i; ⁵⁰a luat argintul întâilor n scu i din copiii lui Israel: o mie trei sute asezeci i cinci de sicli, dup siclul sfântului loca . ⁵¹i Moise a dat argintul de r scump rare lui Aaron i fiilor lui, dup porunca Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.

Chapter 4

¹Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: ²„Num r pe fiii lui Chehat dintre copiii lui Levi, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, ³dela vârsta de treizeci de ani în sus, pîn la vârsta de cincizeci de ani, pe to i cei destoinici s fac vreo slujb la cortul întâlnirii. ⁴Iat slujbele fiilor lui Chehat, în cortul întâlnirii: ele privesc Locul prea sfînt. ⁵La pornirea taberii, Aaron i fiii lui s vin s dea jos perdeaua dinl untru, i s acopere cu ea chivotul m rturiei; ⁶s pun deasupra ei o învelitoare de piele de vi el de mare, i s întind pe deasupra un covor f cut în întregime din materie albastr ; apoi s pun drugii chivotului. ⁷S întind un covor albastru peste masa pînilor pentru punerea înainte, i deasupra s pun str chinile, c uile, ce tile i potirele pentru jertfele de b utur ; deasupra s fie i pînea care se pune necurmat înaintea Domnului; ⁸peste toate aceste lucruri s întind un covor c rmiziu, i s -l acopere cu o învelitoare de piele de vi el de mare; apoi s pun drugii mesei. ⁹S ia un covor albastru, i s acopere sfe nicul, candelile lui, muc rile lui, cenu arele lui i toate vasele lui pentru untdelemn, cari se întrebuin eaz pentru slujba lui; ¹⁰s -l pun cu toate uneltele lui într'o învelitoare de piele de vi el de mare; apoi s -l pun pe targ . ¹¹Peste altarul de aur s întind un covor albastru, i s -l acopere cu o învelitoare de piele de vi el de mare; apoi s -i pun drugii. ¹²S ia apoi

toate uneltele întrebuiate pentru slujbă în sfântul locaș, și să le pună într'un covor albastru, și să le acopere cu o învelitoare de piele de vișel de mare; apoi să le pună pe targă. ¹³Și ia cenușa din altar, și să întindă peste altar un covor de purpur; ¹⁴să pună deasupra toate uneltele pentru slujba lui, țigăile pentru cârbuni, furculițele, lopețile, ligheanele, toate uneltele altarului, și deasupra să întindă o învelitoare de piele de vișel de mare; apoi să-i pună drugii. ¹⁵După ce Aaron și fiii lui vor isprăvi de acoperit sfântul locaș și toate uneltele sfântului locaș, fiii lui Chehat să vină, la pornirea taberii, ca să le ducă; dar să nu se atingă de lucrurile sfinte, ca să nu moară. Acestea sînt lucrurile pe cari au să le ducă fiii lui Chehat din cortul întîlnirii. ¹⁶Eleazar, fiul preotului Aaron, să aibă sub privigherea lui untdelemnul pentru sfeșnic, tîmna mirositoare, darul de pîine de toate zilele și untdelemnul pentru ungere; să aibă în grija lui tot cortul și tot ce cuprinde el, sfântul locaș și uneltele lui. ¹⁷Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis: ¹⁸„Să nu cumva să puneți neamul familiilor Chehatiilor în primejdie să fie nimicite din mijlocul Leviilor. ¹⁹Iată ce să faceți pentru ei, ca să trăiască și să nu moară cînd se vor apropia de Locul prea sfînt: Aaron și fiii lui să vină, și să pună pe fiecare din ei la slujbă și sarcina lui. ²⁰Să nu între ei să învelească lucrurile sfinte, ca să nu moară. ²¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²²„Numărăți pe fiii lui Gheron, după casele prinților lor, după familiile lor; ²³și anume, să faci număr toarea, începînd dela vîrsta de treizeci de ani în sus pînă la vîrsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sînt în stare să împlinească vreo slujbă în cortul întîlnirii. ²⁴Iată slujbele familiilor Gheroniilor, slujba pe care vor trebui să o facă și ce vor trebui să ducă. ²⁵Să ducă covoarele cortului și cortul întîlnirii, învelitoarea lui și învelitoarea de piele de vișel de mare, care se pune deasupra, perdeaua de la ușa cortului întîlnirii; ²⁶pînzele curții și perdeaua dela ușa porții curții, dejur împrejurul cortului și altarului, funiile lor și toate uneltele cari în de ele. și ei să facă toată slujba privitoare la aceste lucruri. ²⁷În slujbele lor, fiii Gheroniilor să fie sub poruncile lui Aaron și fiilor lui, pentru tot ce vor duce și pentru toată slujba pe care vor trebui să o facă; în grija lor să dați tot ce au de dus. ²⁸Acestea sînt slujbele familiilor fiilor Gheroniilor în cortul întîlnirii, și ce au ei de purtat sub cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. ²⁹Să faci număr toarea fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele prinților lor; ³⁰și anume, să faci număr toarea, începînd dela vîrsta de treizeci de ani în sus pînă la vîrsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sînt în stare să facă vreo slujbă în cortul întîlnirii. ³¹Iată ce este dat în grija lor și ce au ei de dus, pentru toate slujbele din cortul întîlnirii: scîndurile cortului, drugii lui, stîlpii lui, picioarele lui; ³²stîlpii curții de jur împrejur, picioarele lor, rușii lor, funiile lor, toate uneltele cari în de ei și tot ce este rînduit pentru slujba lor. Să spună și pe nume lucrurile cari sînt date în grija lor și pe cari le au ei de purtat. ³³Acestea sînt slujbele familiilor fiilor lui Merari, toate slujbele pe cari au să le facă ei în cortul întîlnirii, sub cîrmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. ³⁴Moise, Aaron și mai marii adunării au făcut număr toarea fiilor Chehatiilor, după familiile lor și după casele prinților lor, ³⁵și anume a tuturor acelor cari, dela vîrsta de treizeci de ani în sus, pînă la vîrsta de cincizeci de ani, erau în stare să facă vreo slujbă în cortul întîlnirii. ³⁶Cei ieșiți la număr toare, după familiile lor, au fost două mii apte sute cincizeci. ³⁷Aceștia sînt cei ieșiți la număr toare din familiile Chehatiilor, toți cei ce făceau vreo slujbă în cortul întîlnirii; Moise și Aaron le-au făcut număr toarea, după porunca Domnului dat prin Moise. ³⁸Fiii

lui Gheron ie i i la num r toare, dup familiile lor i dup casele p rin ilor lor, ³⁹dela vârsta de treizeci de ani în sus pîn la vârsta de cincizeci de ani, i anume to i cei ce erau în stare s fac vreo slujb în cortul întîlnirii, ⁴⁰cei ie i i la num r toare, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, au fost dou mii ase sute treizeci. ⁴¹Ace tia sînt cei ie i i la num r toare din familiile fiilor lui Gheron, to i cei ce f ceau vreo slujb în cortul întîlnirii; Moise i Aaron le-au f cut num r toarea dup porunca Domnului. ⁴²Cei ie i i la num r toare dintre familiile fiilor lui Merari, dup familiile lor, dup casele p rin ilor lor, ⁴³dela vârsta de treizeci de ani în sus pîn la vârsta de cincizeci de ani, to i cei ce erau în stare s fac vreo slujb în cortul întîlnirii, ⁴⁴cei ie i i la num r toare, dup familiile lor, au fost trei mii dou sute. ⁴⁵Ace tia sînt cei ie i i la num r toare din familiile fiilor lui Merari; Moise i Aaron le-au f cut num r toarea dup porunca Domnului dat prin Moise. ⁴⁶To i aceia dintre Levi i a c ror num r toare au f cut -o Moise, Aaron i mai marii lui Israel, dup familiile lor i dup casele p rin ilor lor, ⁴⁷dela vârsta de treizeci de ani în sus pîn la vârsta de cincizeci de ani, to i cei ce erau în stare s fac vreo slujb i s duc cortul întîlnirii, ⁴⁸to i cei ie i i la num r toare, au fost opt mii cincisute optzeci. ⁴⁹Le-au f cut num r toarea dup porunca Domnului dat prin Moise, ar tînd fiec ruia slujba pe care trebuia s'o fac i ce trebuia s duc ; le-au f cut num r toarea dup porunca pe care o d duse lui Moise Domnul.

Chapter 5

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Porunce te copiilor lui Israel s izgoneasc din tab r pe orice lepros, i pe oricine are o lep dare de s mîn , sau este întinat prin atingerea de un mort. ³Fie b rba i fie femei, s -i scoate i afar din tab r ; s -i scoate i afar , ca s nu spurce tab ra în mijlocul c reia Îmi am Eu locuin a.`` ⁴Copiii lui Israel au f cut a a, i i-au scos afar din tab r ; cum poruncise lui Moise Domnul, a a au f cut copiii lui Israel. ⁵Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ⁶„Spune copiilor lui Israel: Cînd un b rbat sau o femeie va p c tui împotriva aproapelui s u, f cînd o c lcare de lege fa de Domnul, i se va face astfel vinovat, ⁷s - i m rturiseasc p catul, i s dea înapoi în întregime pre ul lucrului cî tîgat prin mijloace necinstite, ad ugînd a cincea parte; s -l dea aceluia fa de care s -a f cut vinovat. ⁸Dac nu este nimeni care s aib drept s ia înapoi lucrul cî tîgat prin mijloace necinstite, lucrul acela s se întoarc la Domnul, la preot, afar de berbecele adus ca jertf de isp ire cu care se va face isp ire pentru cel vinovat. ⁹Orice dar ridicat din lucrurile închinat Domnului de copiii lui Israel, s fie al preotului, c ruia îi sînt aduse. ¹⁰Lucrurile închinat Domnului vor fi ale preotului: tot ce i se va da preotului, al lui s fie.`` ¹¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹²„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: Dac p c tuie te nevasta cuiva fa de b rbatul ei, i -i este necredincioas ; ¹³dac altul se culc cu ea, i lucrul este ascuns de b rbatul ei; dac ea s'a pîng rit în ascuns, f r s fie vreun martor împotriva ei, i f r s fie prins asupra faptului; - ¹⁴i dac b rbatul este apucat de un duh de gelozie i are b nuieli asupra nevestei lui, care s'a pîng rit, sau dac este cuprins de un duh de gelozie i are b nuieli asupra nevestei lui, care nu s'a pîng rit; - ¹⁵omul acela

s - i aduc nevasta la preot, i, ca dar de mâncare pentru ea, s aduc a zecea parte dintr'o ef de floare de fîn de orz; s nu toarne untdelemn pe ea, i s nu pun t mîie pe ea, c ci acesta este un dar de mâncare adus pentru gelozie, un dar de descoperire, care descopere o f r delege. ¹⁶Preotul s'o apropie, i s'o pun s stea în picioare înaintea Domnului. ¹⁷Preotul s ia ap sfînt într'un vas de p mînt; s ia rîn de pe podeala cortului i s'o pun în ap. ¹⁸Preotul s pun pe femeie s stea în picioare înaintea Domnului; s descopere capul femeii, i s -i pun în mîni darul de mâncare adus pentru descoperire, darul de mâncare adus pentru gelozie; preotul s aib în mîn apele amare aduc toare de blestem. ¹⁹Preotul s pun pe femeie s jure, i s -i zic : ,Dac niciun om nu s'a culcat cu tine, i dac , fiind subt puterea b rbatului t u, nu te-ai ab tut dela el ca s te pîng re ti cu altul, s nu- i fac niciun r u aceste ape amare aduc toare de blestem! ²⁰Dar dac , fiind subt puterea b rbatului t u, te-ai ab tut dela el i te-ai pîng rit, i dac un alt om decît b rbatul t u s'a culcat cu tine, - ²¹ i preotul s pun pe femeie s jure cu un jur mînt de blestem, i s -i zic : ,Domnul s te fac s ajungi de blestem i de urgie în mijlocul poporului t u, f cînd s i se usuce coapsa i s i se umfle pîntecele, ²² i apele acestea aduc toare de blestem s între în m runtaiele tale, ca s fac s i se umfle pîntecele i s i se usuce coapsa!` i femeia s zic : ,Amin! Amin!` ²³Preotul s scrie blestemurile acestea într'o carte, apoi s le tearg cu apele cele amare. ²⁴ i s dea femeii s bea apele amare aduc toare de blestem; i apele aduc toare de blestem vor intra în ea i -i vor pricinui am r ciunea. ²⁵Preotul s ia din mînile femeii darul de mâncare adus pentru gelozie, s legene darul într'o parte i într'alta înaintea Domnului, i s -l aduc pe altar. ²⁶Apoi preotul s ia un pumn din darul acesta, ca aducere aminte, i s -l ard pe altar. Dup aceea, s dea femeii s bea apele. ²⁷Dup ce îi va da s bea apele, dac ea s'a pîng rit i a fost necredincioas b rbatului ei, apele aduc toare de blestem vor intra în ea, i -i vor pricinui am r ciunea; pîntecele i se va umfla, coapsa i se va usca, i femeia aceasta va fi de blestem în mijlocul poporului ei. ²⁸Dar dac femeia nu s'a pîng rit i este curat , va r mînea neatins , i va avea copii. ²⁹Aceasta este legea asupra geloziei, pentru împrejurarea cînd o femeie, care este subt puterea b rbatului ei, se abate i se pîng re te, ³⁰ i pentru împrejurarea cînd un b rbat, apucat de un duh de gelozie, are b nuieli asupra nevastei lui: preotul s'o pun s stea în picioare înaintea Domnului, i s -i fac întocmai dup legea aceasta. ³¹B rbatul va fi scutit de vin , dar femeia aceea î i va lua pedeapsa nelegiurii ei.`

Chapter 6

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: ,Cînd un b rbat sau o femeie se va desp r i de ceilal i, f cînd o juruin de nazireat¹, ca s se închine Domnului, ³s se fereasc de vin i de b utur îmb t toare; s nu bea nici o et f cut din vin, nici o et f cut din vreo b utur îmb t toare; s nu bea nicio b utur stoars din struguri, i s nu m nînce struguri proaspe i nici usca i. ⁴În tot timpul nazireatului lui, s nu m nînce nimic care vine din vi , dela sîmburi pîn la pielea strugurelui. ⁵În tot timpul nazireatului, briciul s nu treac pe capul lui; pîn la împlinirea

zilelor pentru cari s'a închinat Domnului, va fi sfânt; s - i lase p rul s creasc în voie. ⁶În tot timpul cât s'a f g duit Domnului prin jur mînt, s nu se apropie de un mort; ⁷s nu se pîng reasc nici la moartea tat lui s u, nici a mamei sale, nici a fratelui s u, nici a sorei sale, c ci poart pe cap închinarea Dumnezeului lui. ⁸În tot timpul nazireatului, s fie închinat Domnului. ⁹Dac moare cineva de moarte n praznic lîng el, i capul lui închinat se face astfel necurat, s - i rad capul în ziua cur irii, i anume s i -l rad a aptea zi. ¹⁰În ziua a opta, s aduc preotului dou turturele sau doi pui de porumbel, la u a cortului întîlnirii. ¹¹Preotul s jertfeasc pe unul ca jertf de isp ire, iar pe celalt ca ardere de tot, i s fac pentru el isp irea p catului lui, f cut cu prilejul mortului. Nazireul s - i sfin easc apoi capul chiar în ziua aceea. ¹²S închine din nou Domnului zilele nazireatului lui dinainte, i s aduc un miel de un an ca jertf pentru vin ; zilele dinainte nu vor fi socotite, pentru nazireatul lui a fost pîng rit. ¹³Iat legea nazireului. În ziua cînd se va împlini vremea nazireatului lui, s fie adus la u a cortului întîlnirii. ¹⁴Ca dar, s aduc Domnului: un miel de un an f r cusur, pentru arderea de tot, o oaie de un an i f r cusur pentru jertfa de isp ire, i un berbec f r cusur, pentru jertfa de mul mire; ¹⁵un co cu azimi, turte f cute din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn, i pl cinte f r aluat, stropite cu untdelemn, împreun cu darul de mîncare i jertfa de b utur obicinuite. ¹⁶Preotul s aduc aceste lucruri înaintea Domnului i s aduc jertfa lui de isp ire i arderea de tot; ¹⁷s preg teasc berbecule ca jertf de mul mire Domnului, împreun cu co ul cu azimi, i s preg teasc i darul lui de mîncare i jertfa lui de b utur . ¹⁸Nazireul s - i rad , la u a cortului întîlnirii, capul închinat Domnului; s ia p rul capului s u închinat Domnului, i s -l pun pe focul care este subt jertfa de mul mire. ¹⁹Preotul s ia spata dreapt fiart a berbecelui, o turt nedospit din co , i o pl cint nedospit ; i s le pun în mînile Nazireului, dup ce acesta i -a ras capul închinat Domnului. ²⁰Preotul s le legene într'o parte i într'alta înaintea Domnului: acesta este un lucru sfînt, care este al preotului, împreun cu pieptul leg nat i spata adus ca jertf prin ridicare. Apoi, nazireul va putea s bea vin. ²¹Aceasta este legea pentru cel ce a f cut juruin a de nazireat: acesta este darul lui, care trebuie adus Domnului pentru nazireatul lui, afar de ce -i vor îng dui mijloacele lui. S îplineasc tot ce este poruncit pentru juruin a pe care a f cut -o, dup legea nazireatului.`` ²²Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²³„Vorbe te lui Aaron i fiilor lui, i spune-le: „A a s binecuvînta i pe copiii lui Israel, i s le zice i: ²⁴„Domnul s te binecuvinteze, i s te p zeasc ! ²⁵Domnul s fac s lumineze Fa a Lui peste tine, i s Se îndure de tine! ²⁶Domnul s - i înal e Fa a peste tine, i -s - i dea pacea! ²⁷Astfel s pun Numele Meu peste copiii lui Israel, i Eu îi voi binecuvînta.``

Chapter 7

¹Cînd a ispr vit Moise de a ezat cortul, l -a uns i l -a sfin it împreun cu toate uneltele lui, precum i altarul cu toate uneltele lui; le -a uns i le -a sfin it. ²Atunci mai marii lui Israel, c peteniile caselor p rin ilor lor, i-au adus darurile lor: ace tia erau mai marii semin iilor, cari luaser parte la num r toare. ³Ei i-au adus ca dar înaintea Domnului: ase car acoperite i doisprezece boi, adic un car la dou

c petenii, i un bou de fiecare c petenie; i le-au adus înaintea cortului. ⁴Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ⁵„Ia dela ei aceste lucruri, i s le întrebuin ezi pentru slujba cortului înfînirii; s le dai Levi ilor, fiec ruia dup cum cere slujba lui.” ⁶Moise a luat car le i boii, i le -a dat Levi ilor. ⁷A dat dou car i patru boi fiilor lui Gher on, dup cum cereau slujbele lor; ⁸a dat patru car i opt boi fiilor lui Merari, dup cum cereau slujbele lor, subt cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. ⁹Dar n'a dat niciunul fiilor lui Chehat, pentruc , dup cum cereau slujbele lor, ei trebuiau s duc lucrurile sfinte pe umeri. ¹⁰C peteniile i-au adus darurile pentru tîrnosirea altarului, în ziua când l-au uns; c peteniile i-au adus darurile înaintea altarului. ¹¹Domnul a zis lui Moise: „C peteniile s vin unul câte unul, i anume fiecare în câte o zi deosebit , ca s - i aduc darul pentru tîrnosirea altarului.” ¹²Cel ce i -a adus darul în ziua întîi, a fost Nah on, fiul lui Aminadab, din semin ia lui Iuda. ¹³El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ¹⁴o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie, ¹⁵un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; ¹⁶un ap, pentru jertfa de isp ire; ¹⁷i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Nah on, fiul lui Aminadab. ¹⁸A doua zi, i -a adus darul Netaneel, fiul lui uar, c petenia lui Isahar. ¹⁹El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ²⁰o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; ²¹un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; ²²un ap, pentru jertfa de isp ire; ²³i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Netaneel, fiul lui uar. ²⁴A treia zi, c petenia fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon, ²⁵a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ²⁶o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; ²⁷un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; ²⁸un ap, pentru jertfa de isp ire; ²⁹i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliab, fiul lui Helon. ³⁰A patra zi, c petenia fiilor lui Ruben, Eli ur, fiul lui edeur, ³¹a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ³²o c uie de aur de zece sicli plin cu t mîie; ³³un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; ³⁴un ap pentru jertfa de isp ire; ³⁵i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eli ur, fiul lui edeur. ³⁶A cincea zi, capetenia fiilor lui Simeon, elumiel, fiul lui uri adai, ³⁷a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfîntului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ³⁸o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; ³⁹un vi el, un berbece, un miel de un an, pentru arderea de tot; ⁴⁰un ap, pentru jertfa de isp ire; ⁴¹i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul de mîncare al lui elumiel, fiul lui uri adai. ⁴²A asea zi,

c petenia fiilor lui Gad, Eliasaf, fiul lui Deuel, ⁴³a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ⁴⁴o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; ⁴⁵un vi el, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot; ⁴⁶un ap, pentru jertfa de isp ire; ⁴⁷i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel. ⁴⁸A aptea zi, c petenia fiilor lui Efraim, Eli ama, fiul lui Amihud, ⁴⁹a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ⁵⁰o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; ⁵¹un vi el, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot; ⁵²un ap, pentru jertfa de isp ire; ⁵³i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eli ama, fiul lui Amihud. ⁵⁴A opta zi, c petenia fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedah ur, ⁵⁵a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ⁵⁶o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; ⁵⁷un vi el, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot; ⁵⁸un ap pentru jertfa de isp ire; ⁵⁹i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Gamliel, fiul lui Pedah ur. ⁶⁰A noua zi, c petenia fiilor lui Benjamin, Abidan, fiul lui Ghideon, ⁶¹a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ⁶²o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; ⁶³un vi el, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot; ⁶⁴un ap, pentru jertfa de isp ire; ⁶⁵i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Abidan, fiul lui Ghideon. ⁶⁶A zecea zi, c petenia fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Ami adai, ⁶⁷a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ⁶⁸o c uie de aur, plin cu t mîie; ⁶⁹un vi el, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot; ⁷⁰un ap, pentru jertfa de isp ire; ⁷¹i pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahiezer, fiul lui Ami adai. ⁷²A unsprezecea zi, c petenia fiilor lui A er, Paguiel, fiul lui Ocran, ⁷³a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighean de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ⁷⁴o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; ⁷⁵un vi el, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot; ⁷⁶un ap, pentru jertfa de isp ire; ⁷⁷i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Paguiel, fiul lui Ocran. ⁷⁸A dou sprezecea zi, c petenia fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan, ⁷⁹a adus: o farfurie de argint în greutate de o sut treizeci de sicli, un lighian de argint de aptezeci de sicli, dup siclul sfântului loca , amîndou pline cu floare de f in , fr mîntat cu untdelemn, pentru darul de mîncare; ⁸⁰o c uie de aur de zece sicli, plin cu t mîie; ⁸¹un vi el, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

⁸²un ap, pentru jertfa de isp ire; ⁸³i, pentru jertfa de mul mire, doi boi, cinci berbeci, cinci api, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahira, fiul lui Enan. ⁸⁴Acestea au fost darurile aduse de c peteniile lui Israel pentru tîrnosirea altarului, în ziua cînd l-au uns. Au fost dou sprezece farfurii de argint, dou sprezece ligheane de argint, dou sprezece c uii de aur; ⁸⁵fiecare farfurie de argint cînt rea o sut treizeci de sicli, i fiecare lighian cînt rea aptezeci de sicli, a a c argintul acestor unelte se ridica în totul la dou mii patru sute de sicli, dup siclul sfîntului loca . ⁸⁶Au fost dou sprezece c ui de aur pline cu t mîie, cîte zece sicli c uia, dup siclul sfîntului loca ; aurul c uiiilor se ridica în totul la o sut dou zeci de sicli. ⁸⁷Toate dobitoacele pentru arderea de tot au fost doisprezece vi ei, doisprezece berbeci, doisprezece miei de un an, cu darurile de mîncare obicinuite, doisprezece api, pentru jertfa de isp ire. ⁸⁸Toate dobitoacele pentru jertfa de mul mire: dou zeci i patru de boi, asezeci de berbeci, asezeci de api, asezeci de miei de un an. Acestea au fost darurile aduse pentru tîrnosirea altarului, dup ce l-au uns. ⁸⁹Cînd intra Moise în cortul întîlnirii ca s vorbeasc cu Domnul, auzea glasul care -i vorbea de pe capacul isp irii care era a ezat pe chivotul m rturiei, între cei doi heruvimi. i vorbea cu Domnul.

Chapter 8

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Vorbe te lui Aaron, i spune -i: Cînd vei a eza candelilele în sfe nic, cele apte candelile vor trebui s lumineze în partea dinainte a sfe nicului.” ³Aaron a f cut a a; a a ezat candelilele în partea dinainte a sfe nicului, cum poruncise lui Moise Domnul. ⁴Sfe nicul era de aur b tut; atît piciorul cît i florile lui, erau de aur b tut. Moise f cuse sfe nicul dup chipul, pe care i -l ar tase Domnul. ⁵Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ⁶„Ia pe Levi i din mijlocul copiilor lui Israel, i cur e te -i. ⁷Iat cum s -i cur e ti: Strope te -i cu ap isp itoare; s lase s treac briciul peste tot trupul lor, s - i spele hainele, i s se cur easc . ⁸S ia apoi un vi el, cu darul de mîncare obicinuit, f cut din floare de f in , fr mîntat cu untdelemn; i s mai iei un alt vi el pentru jertfa de isp ire. ⁹S apropii pe Levi i înaintea cortului întîlnirii, i s strîngi toat adunarea copiilor lui Israel. ¹⁰S apropii pe Levi i înaintea Domnului; i copiii lui Israel s - i pun mînile pe Levi i. ¹¹Aaron s legene pe Levi i într'o parte i într'alta înaintea Domnului, ca un dar leg nat din partea copiilor lui Israel; i s fie închina i astfel în slujba Domnului. ¹²Levi ii s - i pun mînile pe capul vi eilor, i s aduci unul ca jertf de isp ire, i altul ca ardere de tot, ca s faci isp ire pentru Levi i. ¹³S pui pe Levi i în picioare înaintea lui Aaron i înaintea fiilor lui, i s -i legeni într'o parte i într'alta, ca un dar leg nat Domnului. ¹⁴A a s despar i pe Levi i din mijlocul copiilor lui Israel; i Levi ii vor fi ai Mei. ¹⁵Dup aceea, Levi ii s vin s fac slujba în cortul întîlnirii. Astfel s -i cur e ti i s -i legeni într'o parte i într'alta, ca un dar leg nat. ¹⁶Ci ei Îmi sînt da i cu totul din mijlocul copiilor lui Israel: Eu i-am luat pentru Mine în locul întîilor n scu i, din to i întîii n scu i ai copiilor lui Israel. ¹⁷Ci orice întîi n scut al copiilor lui Israel este al Meu, atît din oameni cît i din dobitoace; Mie Mi i-am închinat în ziua cînd am lovit pe to i întîii n scu i în ara Egiptului. ¹⁸i Eu am luat pe Levi i

în locul tuturor întâilor n scu i ai copiilor lui Israel. ¹⁹Am dat pe Levi i în totul lui Aaron i fiilor lui, din mijlocul copiilor lui Israel, ca s fac slujb pentru copiii lui Israel în cortul întâlnirii, s fac isp ire pentru copiii lui Israel, i astfel copiii lui Israel s nu fie lovi i cu nici o urgie, când se vor apropia de sfântul loca .` ²⁰Moise, Aaron i toat adunarea copiilor lui Israel, au f cut cu Levi ii tot ce poruncise lui Moise Domnul despre Levi i; a a au f cut copiii lui Israel cu ei. ²¹Levi ii s'au cur it, i i-au sp lat hainele. Aaron i -a leg nat într'o parte i într'alta, ca un dar leg nat înaintea Domnului, i a f cut isp ire pentru ei, ca s -i cur easc . ²²Dup aceea, Levi ii au venit s - i fac slujba în cortul întâlnirii, în fa a lui Aaron i a fiilor lui. Întocmai cum poruncise lui Moise Domnul cu privire la Levi i, a a s'a f cut cu ei. ²³Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²⁴„Iat legea privitoare la Levi i. Dela vârsta de dou zeci i cinci de ani în sus, orice Levit va intra în slujba cortului întâlnirii ca s îndeplineasc o slujb acolo. ²⁵Dela vârsta de cincizeci de ani încolo, s ias din slujb , i s nu mai slujeasc . ²⁶Va putea s ajute pe fra ii lui în cortul întâlnirii, s p zeasc ce le este dat în grij ; dar s nu mai fac slujb . A a s faci cu Levi ii în ce prive te slujbele lor.`

Chapter 9

¹Domnul a vorbit lui Moise, în pustia Sinai, în luna întâi a anului al doilea, dup ie irea lor din ara Egiptului. i a zis: ²„Copiii lui Israel s pr znuiasc Pa tele la vremea hot rît . ³S le pr znui i la vremea hot rît , în a patrusprezecea zi a lunii acesteia, seara1; s le pr znui i dup toate legile, i dup toate poruncile privitoare la ele.` ⁴Moise a vorbit copiilor lui Israel, s pr znuiasc Pa tele. ⁵i au pr znuit Pa tele în a patrusprezecea zi a lunii întâi, seara1, în pustia Sinai; copiii lui Israel au f cut întocmai dup toate poruncile, pe cari le d duse lui Moise Domnul. ⁶S'a întâmplat c ni te oameni, fiind necura i din pricin c se atinseser de un mort, nu puteau pr znui Pa tele în ziua aceea. Ei s'au înf i at în aceea zi înaintea lui Moise i înaintea lui Aaron. ⁷i oamenii aceia au zis lui Moise: „Noi sîntem necura i din pricina unui mort; de ce s fim nevoi i s nu ne aducem la vremea hot rît darul convenit Domnului în mijlocul copiilor lui Israel?` ⁸Moise le -a r spus: „A tepta i s v d ce v porunce te Domnul.` ⁹i Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹⁰„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „Dac cineva dintre voi sau dintre urma ii vo tri este necurat din pricina unui mort, sau este într'o c l torie lung , totu s pr znuiasc Pa tele în cinstea Domnului. ¹¹i, s le pr znuiasc în luna a doua, în ziua a patrusprezecea, seara1; s le m nînce cu azimi i ierburi amare. ¹²S nu lase din ele nimic pîn a doua zi diminea a, i s nu frîng niciun os din ele. S le pr znuiasc dup toate poruncile privitoare la Pa te. ¹³Dac cineva nu este necurat, nici nu este în c l torie, i totu nu pr znui te Pa tele, sufletul acela s fie nimicit din poporul lui; pentru c n'a adus darul convenit Domnului la vremea hot rît , omul acela s - i ia pedeapsa pentru p catul lui. ¹⁴Dac un str in, care locuie te între voi, pr znui te Pa tele Domnului, s se în de legile i poruncile privitoare la Pa te. Aceea lege s fie între voi, pentru str in ca i pentru b tina .` ¹⁵În ziua când a fost a ezat cortul, norul a acoperit loca ul cortului întâlnirii; i, de seara pîn diminea a deasupra cortului era

ca înf i area unui foc. ¹⁶Totdeauna era a a: ziua, norul acoperea cortul, iar noaptea avea înf i area unui foc. ¹⁷Cînd se ridica norul de pe cort, porneau i copiii lui Israel; i acolo unde se oprea norul, t b rau i copiii lui Israel. ¹⁸Copiii lui Israel porneau dup porunca Domnului i t b rau dup porunca Domnului; t b rau atîta vreme cît r mînea norul deasupra cortului. ¹⁹Cînd norul r mînea mai mult vreme deasupra cortului, copiii lui Israel ascultau de porunca Domnului, i nu porneau. ²⁰Cînd norul r mînea mai pu ine zile deasupra cortului, ei t b rau dup porunca Domnului, i porneau dup porunca Domnului. ²¹Dac norul se oprea de seara pîn diminea a, i se ridica diminea a, atunci porneau i ei. ²²Dac norul se ridica dup o zi i o noapte, atunci porneau i ei. ²³T b rau dup porunca Domnului, i porneau dup porunca Domnului; ascultau de porunca Domnului, de porunca Domnului dat prin Moise.

Chapter 10

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„F - i dou trîmbi e de argint; s le faci de argint b tut. Ele s - i slujeasc pentru chemarea adun rii i pentru pornirea taberilor. ³Cînd se va suna cu ele, toat adunarea s se strîng la tine, la u a cortului întîlnirii. ⁴Cînd se va suna numai cu o trîmbi , s se strîng la tine c peteniile, mai marii peste miile lui Israel. ⁵Cînd ve i suna cu vîlv , s porneasc ceice t b r sc la r s rit; ⁶cînd ve i suna a doua oar cu vîlv , s porneasc ceice t b r sc la miaz -zi: pentru plecarea lor, s se sune cu vîlv . ⁷Cînd va fi vorba de strîngerea adun rii, s suna i, dar s nu suna i cu vîlv . ⁸Din trîmbi e s sune fiii lui Aaron, preo ii. Aceasta s fie o lege vecinic pentru voi i pentru urma ii vo tri. ⁹Cînd ve i merge la r zoi, în ara voastr , împotriva vr jma ului care va lupta împotriva voastr , s suna i cu vîlv din trîmbi e, i Domnul, Dumnezeuul vostru, Î i va aduce aminte de voi, i ve i fi izb vi i de vr jma ii vo tri. ¹⁰În zilele voastre de bucurie, la s rb torile voastre, i la lunile noi ale voastre, s suna i din trîmbi e, cînd v ve i aduce arderile de tot i jertfele de mul mire; i ele vor face ca Dumnezeuul vostru s - i aduc aminte de voi. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.`` ¹¹În ziua a dou sprezecea a lunii a doua a anului al doilea, s'a ridicat norul de pe cortul întîlnirii. ¹²i copiii lui Israel au pornit din pustia Sinai dup taberile lor. Norul s'a oprit în pustia Paran. ¹³Aceast întîie plecare au f cut -o dup porunca Domnului dat prin Moise. ¹⁴Înt i a pornit steagul taberii fiilor lui Iuda, împreun cu o tirile lui. Peste o tirea lui Iuda era mai mare Nah on, fiul lui Aminadab; ¹⁵peste o tirea semin iei fiilor lui Isahar era Netaneel, fiul lui uar; ¹⁶peste o tirea semin iei fiilor lui Zabulon, era Eliab, fiul lui Helon. ¹⁷Cînd a fost desf cut cortul, au pornit înt i fiii lui Gher on i fiii lui Merari, ducînd cortul. ¹⁸Apoi a pornit steagul taberii lui Ruben, împreun cu o tirile lui. Peste o tirea lui Ruben era mai mare Eli ur, fiul lui edeur; ¹⁹peste o tirea semin iei fiilor lui Simeon, era elumiel, fiul lui uri adai; ²⁰peste o tirea semin iei fiilor lui Gad era Eliasaf, fiul lui Deuel. ²¹Apoi au pornit Chehati ii, ducînd sfîntul loca ; p n la venirea lor ceilal i întinseser cortul. ²²Apoi a pornit steagul taberii fiilor lui Efraim, împreun cu o tirile lui. Peste o tirea lui

Efraim era mai mare Eli ama, fiul lui Amihud; ²³peste o tîrea seminiei fiilor lui Manase era Gamliel, fiul lui Pedah ur; ²⁴peste o tîrea seminiei fiilor lui Benjamin era Abidan, fiul lui Ghideoni. ²⁵Apoi a pornit steagul taberii fiilor lui Dan, împreun cu o tirile lui: ei erau coada tuturor taberilor. Peste o tîrea lui Dan era mai mare Ahiezer, fiul lui Ami adai; ²⁶peste o tîrea seminiei fiilor lui A er era Paguiel, fiul lui Ocran; ²⁷peste o tîrea seminiei fiilor lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan. ²⁸Acesta a fost irul în care au pornit copiii lui Israel, dup o tirile lor; a a au plecat. ²⁹Moise a zis lui Hobab, fiul lui Reuel, Madianitul, socrul lui Moise: „Noi plec m spre locul despre care Domnul a zis: „Eu vi -l voi da. Vîno cu noi, i i vom face bine, c ci Domnul a f g duit c va face bine lui Israel.” ³⁰Hobab i -a r spus: „Nu pot s merg; ci m voi duce în ara mea i în locul meu de na tere.” ³¹i Moise a zis: „Nu ne p r si, te rog; fiindc tu cuno ti locurile unde putem s t b rîm în pustie; deci tu s ne fii c l uz . ³²i dac vii cu noi, te vom face s te bucuri de binele, pe care ni -l va face Domnul.” ³³Ei au plecat dela muntele Domnului, i au mers trei zile; chivotul leg mîntului Domnului a pornit înaintea lor, i a f cut un drum de trei zile, ca s le caute un loc de odihn . ³⁴Norul Domnului era deasupra lor în timpul zilei, cînd porneau din tab r . ³⁵Cînd pornea chivotul, Moise zicea: „Scoal -Te, Doamne, ca s se împr tie vr jma ii T i, i s fug dinaintea Fe ei Tale cei ce Te ur sc!” ³⁶Iar cînd îl a ezau, zicea: „Întoarce-Te, Doamne, la zecile de mii ale miilor lui Israel!”

Chapter 11

¹Poporul a cîrtit în gura mare împotriva Domnului, zicînd c -i merge r u. Cînd a auzit Domnul, S'a mîniat. S'a aprins între ei focul Domnului i a mistuit o parte din marginea taberii. ²Poporul a strigat c tre Moise. Moise s'a rugat Domnului, i focul s'a stins. ³Locului aceleuia i-au pus numele Tabera (Ardere), pentruc se aprinsese focul Domnului printre ei. ⁴Adun turii de oameni, cari se aflau în mijlocul lui Israel, i -a venit poft , ba chiar i copiii lui Israel au început s plîng , i s zic : „Cine ne va da carne s mînc m? ⁵Ne aducem aminte de pe tii pe cari -i mîncam în Egipt, i cari nu ne costau nimic, de castrave i, de pepeni, de praji, de ceap i de usturoi. ⁶Acum ni s'a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii no tri nu v d decît mana aceasta.” ⁷Mana sem na cu gr untele de coriandru, i la vedere era ca bedeliumul. ⁸Poporul se risipea i o strîngea, o m cina la rî ni , sau o pisa într'o piu ; o fierbea în oal , i f cea turte din ea. Mana avea gustul unei turte f cute cu untdelemn. ⁹Cînd c dea roua noaptea în tab r , c dea i mana. ¹⁰Moise a auzit pe popor plîngînd, fiecare în familia lui i la u a cortului lui. Mînia Domnului s'a aprins cu t rie. Moise s'a întristat, ¹¹i a zis Domnului: „Pentru ce mîhne ti Tu pe robul T u, i pentru ce n'am c p tat eu trecere înaintea Ta, de ai pus peste mine sarcina acestui popor întreg? ¹²Oare eu am z mislit pe poporul acesta? Oare eu l-am n scut, ca s -mi zici: „Poart -l la sînul t u, cum poart doica pe copil, pîn în ara pe care ai jurat p rin ilor lui c i -o vei da? ¹³De unde s iau carne, ca s dau la tot poporul acesta? C ci ei plîng la mine, zicînd: „D -ne carne ca s mînc m!” ¹⁴Eu singur nu pot s port pe tot poporul acesta, c ci este prea greu pentru mine. ¹⁵Decît s Te por i a a cu mine, mai bine omoar -m , Te rog, dac

mai am vreo trecere înaintea Ta, ca să nu-mi mai văd nenorocirea.`` 16Domnul a zis lui Moise: „Adună la Mine aptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, din cei pe cari -ți cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la cortul înfălnirii, și să se înfăși eze acolo împreună cu tine. 17Eu Mă voi pogorî, și eu voi vorbi acolo; voi lua din duhul care este peste tine, și-l voi pune peste ei ca să poarte împreună cu tine sarcina poporului, și să n-o poartă tu singur. 18Spui poporului: „Sfințiți-vă pentru mine, și aveți să mîncăți carne, fiindcă ați plîns în auzul Domnului, și ați zis: „Cine ne va da carne să mîncăm? Căci noi o duceam bine în Egipt!” Domnul vă va da carne, și veți mîncă. 19Aveți să mîncăți carne, nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile, 20ci o lună întreagă, pînă vă va ieși pe nas, și vă veți scîrbi de ea, pentru că n-ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru, și pentru că ați plîns înaintea Lui, zicînd: „Pentru ce am ieșit noi oare din Egipt?”.`` 21Moise a zis: „, ase sute de mii de oameni cari merg pe jos alcătuiesc poporul în mijlocul căruia sînt eu, și Tu zici: „Le voi da carne, și vor mîncă o lună întreagă!” 22Putem ține oare atîtea oi și atîta boi, ca să ajungă? Sau nu cumva avem să prindem tot și pe tii mării, ca să le ajungă?”`` 23Domnul a răspuns lui Moise: „Nu cumva s'ă scurtat oare mîna Domnului? Vei vedea acum dacă ceea ce ți-am spus se va împlini sau nu.`` 24Moise a ieșit, și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat aptezeci de bărbați din bătrânii poporului, și i-a pus în jurul cortului. 25Domnul s'ă pogorî în nor, și a vorbit lui Moise; a luat din duhul care era peste el, și l-a pus peste cei aptezeci de bătrâni. și de îndată ce duhul s'ă aezat peste ei, au început să prooroască; dar după aceea n'au mai proorocit. 26Doi oameni, unul numit Eldad, și altul Medad, rămăseseră în tabără, și duhul s'ă aezat și peste ei; căci erau dintre cei scriși, măcar că nu se duseseră la cort. și au început să prooroască și ei în tabără. 27Un tânăr a alergat și a dat de țire lui Moise, zicînd: „Eldad și Medad proorocesc în tabără.`` 28 și Iosua, fiul lui Nun, care slujea lui Moise din tinerețe a lui, a luat cuvîntul, și a zis: „Domnule Moise, opre-te-i.`` 29Moise i-a răspuns: „Ești gelos pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din prooroci, și Domnul să-i pună Duhul Lui peste ei!”`` 30Apoi Moise s'ă întors în tabără, el și bătrânii lui Israel. 31Domnul a făcut să sufle de peste mare un vînt, care a adus prepelițe, și le-a răspîndit peste tabără ca de o zi într-o parte și ca de o zi de cealaltă parte în jurul taberei. Aveau o înălțime de aproape doi coști dela față până la mîntul. 32În tot timpul zilei aceleiași și toată noaptea, și toată ziua următoare, poporul s'ă sculat și a strîns prepelițe; cel ce strînsese cel mai puțin avea zece omeri. Ei și le-au întins în jurul taberei. 33Pe cînd carnea era încă în dinții lor, fără să fie mestecat, Domnul s'ă aprins de mînie împotriva poporului; și Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare. 34Au pus locului aceluia numele Chibrot-Hataava (Mormintele lui comiei), pentru că acolo au îngropat pe poporul apucat de poftă. 35Dela Chibrot-Hataava, poporul a plecat la Hărăot, și s'ă oprit la Hărăot.

Chapter 12

¹Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiane pe care o luase el de nevastă; și ci luase o femeie etiopiană. ²și au zis: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” și Domnul a auzit-o. ³Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului. ⁴Deodată Domnul a zis lui Moise, lui Aaron și Mariei: „Duce-i-vă, câte și trei la cortul înțelnirii.” și s-au dus câte și trei. ⁵Domnul S-a pogorât în stâlpul de nor, și a stat tot la ușa cortului. A chemat pe Aaron și pe Maria, și ei s-au apropiat amândoi. ⁶și a zis: „Ascultă și bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. ⁷Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea. ⁸Eu îi vorbesc gură la gură, Mă descoper lui nu prin lucruri grele de înțelese, ci el vede chipul Domnului. Cum de nu vă și temeți deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?” ⁹Domnul S-a aprins de mânie împotriva lor. și a plecat. ¹⁰Norul s-a departat de pe cort. și iată că Maria era plină de lepra, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Maria; și iată că ea avea lepra. ¹¹Atunci Aaron a zis lui Moise: „Ah, domnul meu, nu ne face să purtăm pedeapsa pe catul pe care l-am făcut ca ni te nechibzuiți, și de care ne-am făcut vinovați!” ¹²Să nu fie Maria ca un copil născut mort, a cărui carne este pe jumătate putredă când iese din pîntecele mamei lui!” ¹³Moise a strigat către Domnul, zicînd: „Dumnezeule, Te rog, vindec-o!” ¹⁴și Domnul a zis lui Moise: „Dacă ar fi scuipat-o tatăl ei în obraz, n'ar fi fost ea oare de ocară timp de câteva zile? Să fie închisă deci câteva zile afară din tabără; după aceea, să fie primită în tabără.” ¹⁵Maria a fost închisă câteva zile afară din tabără. și poporul n'a pornit, până ce a intrat din nou Maria în tabără. ¹⁶După aceea, poporul a plecat din Haerot, și a tăbărit în pustia Paran.

Chapter 13

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²„Trimete ni te oameni să iscodească țara Canaanului, pe care o dau copiilor lui Israel. Să trimiteți câte un om pentru fiecare din semințiile prinților lor, toți să fie dintre fruntașii lor.” ³Moise și-a trimes din pustia Paran, după porunca Domnului; toți oamenii aceia erau cetenii ale copiilor lui Israel. ⁴Iată numele lor: pentru seminția lui Ruben: Amia, fiul lui Zăcur; ⁵pentru seminția lui Simeon: Afat, fiul lui Hori; ⁶pentru seminția lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune; ⁷pentru seminția lui Isahar: Igual, fiul lui Iosif; ⁸pentru seminția lui Efraim: Hosea, fiul lui Nun; ⁹pentru seminția lui Beniamin: Palti, fiul lui Rafu; ¹⁰pentru seminția lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi; ¹¹pentru seminția lui Iosif, seminția lui Manase: Gadi, fiul lui Susi; ¹²pentru seminția lui Dan: Amiel, fiul lui Ghemali; ¹³pentru seminția lui Așer: Setur, fiul lui Micael; ¹⁴pentru seminția lui Neftali: Nahbi, fiul lui Vofsi; ¹⁵pentru seminția lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi. ¹⁶Acestatea sînt numele bărbaților, pe cari și-a trimes Moise să iscodească țara. Lui Hosea, fiul lui Nun, Moise și-a pus numele Iosua. ¹⁷Moise și-a trimes să iscodească țara Canaanului. El le și-a zis: „Mergeți de aici spre miazăzi, și apoi să vă suiți pe munte. ¹⁸Vedeți țara, vedeți cum este ea, cum este poporul care o locuiește, dacă este tare sau slab, dacă este mic sau mare la număr; ¹⁹vedeți cum este țara în care

locuie te: dac este bun sau rea; cum sînt cet ile în cari locuie te: dac sînt deschise sau înt rite;
²⁰cum este p mîntul: dac este gras sau sterp, dac sînt sau nu copaci pe el. Fi i cu inim , i lua i cu
 voi roade din ar .`` Era pe vremea cînd încep s se coac strugurii. ²¹Ei s'au suit, i au iscodit ara,
 dela pustia in pîn la Rehob, pe drumul care duce la Hamat. ²²S'au suit pe la miaz zi, i au mers
 pîn la Hebron, unde se aflau Ahiman, e ai i Talmai, copiii lui Anac. Hebronul fusese zidit cu apte
 ani înainte de cetatea oan din Egipt. ²³Au ajuns pîn la valea E col; acolo au t iat o ramur de vi
 cu un strugur, i l-au dus cîte doi cu ajutorul unei pr jini, au luat i rodii i smochine. ²⁴Locul acela
 l-au numit valea E col (Strugure), din pricina strugurelui pe care l-au t iat de acolo copiii lui Israel.
²⁵S'au întors dela iscodirea rii dup patruzeci de zile împlinite, ²⁶Au plecat i au ajuns la Moise i
 la Aaron, i la toat adunarea copiilor lui Israel, la Cades, în pustia Paran. Le-au adus tiri, lor i
 întregei adun ri, i le-au ar tat roadele rii. ²⁷Iat ce au istorisit lui Moise: „Ne-am dus în ara în
 care ne-ai trimes. Cu adev rat, este o ar în care curge lapte i miere, i iat -i roadele. ²⁸Dar poporul
 care locuie te în ara aceasta este puternic, cet ile sînt înt rite i foarte mari. Ba înc am v zut acolo
 i pe fiii lui Anac. ²⁹Amaleci ii locuiesc inutul dela miaz -zi; Iebusi ii i Amori ii locuiesc muntele;
 i Canani ii i Heti ii locuiesc lîng mare i dealungul Iordanului.`` ³⁰Caleb a potolit poporul, care
 cîrtea împotriva lui Moise. El a zis: „Haidem s ne suim, i s punem mîna pe ar , c ci vom fi
 biruitori!`` ³¹Dar b rba ii cari fuseser împreun cu el au zis: „Nu putem s ne suim împotriva
 poporului acestuia, c ci este mai tare decît noi.`` ³²i au înegrit înaintea copiilor lui Israel ara pe
 care o iscodiser . Ei au zis: „, ara pe care am str b tut -o, ca s'o iscodim, este o ar care m nînc pe
 locuitorii ei; to i aceia pe cari i-am v zut acolo sînt oameni de statur înalt . ³³Apoi am mai v zut
 în ea pe uria i, pe copiii lui Anac, cari se trag din neamul uria ilor: înaintea noastr i fa de ei parc
 eram ni te l custe.``

Chapter 14

¹Toat adunarea a ridicat glasul i a început s îpe. i poporul a plîns în noaptea aceea. ²To i
 copiii lui Israel au cîrtit împotriva lui Moise i Aaron, i toat adunarea le -a zis: „De ce n'om fi
 murit noi în ara Egiptului, sau de ce n'om fi murit în pustia aceasta? ³Pentru ce ne duce Domnul
 în ara aceasta, în care vom c dea uci i de sabie, iar nevestele noastre i copila ii no tri vor fi de jaf?
 Nu este oare mai bine s ne întoarcem în Egipt?`` ⁴i au zis unul altuia: „S ne alegem o c petenie,
 i s ne întoarcem în Egipt.`` ⁵Moise i Aaron au c zut cu fa a la p mînt, în fa a întregei adun ri a
 copiilor lui Israel care era strîns la o lalt . ⁶i, dintre cei ce iscodiser ara, Iosua, fiul lui Nun, i
 Caleb, fiul lui Iefune, i-au rupt hainele, ⁷i au vorbit astfel întregei adun ri a copiilor lui Israel:
 „, ara pe care am str b tut -o noi ca s'o iscodim, este o ar foarte bun , minunat . ⁸Dac Domnul va
 fi binevoitor cu noi, ne va duce în ara aceasta, i ne -o va da: este o ar în care curge lapte i miere.
⁹Numai, nu v r zvr ti i împotriva Domnului, i nu v teme i de oamenii din ara aceea, c ci îi vom
 mînca. Ei nu mai au niciun sprijin: Domnul este cu noi, nu v teme i de ei!`` ¹⁰Toat adunarea

vorbea s -i ucid cu pietre, cînd slava Domnului s'a ar tat peste cortul întîlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel. ¹¹ i Domnul a zis lui Moise: „Pîn cînd M va nesocoti poporul acesta? Pîn cînd nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe cari le fac în mijlocul lui? ¹²De aceea, îl voi lovi cu cium , i -l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare i mai puternic decît el.`` ¹³Moise a zis Domnului: „Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul c rora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta. ¹⁴ i vor spune locuitorilor rii aceleia. Ei tiau c Tu, Domnul, e ti în mijlocul poporului acestuia; c Te ar tai în chip v zut, Tu, Domnul; c norul T u st peste el; c Tu mergi înaintea lui ziua într'un stîlp de nor, i noaptea într'un stîlp de foc. ¹⁵Dac omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile, cari au auzit vorbindu-se de Tine, vor zice: ¹⁶,Domnul n'avea putere s duc pe poporul acesta în ara pe care jurase c i -o va da: de aceea l -a omorît în pustie!` ¹⁷Acum, s se arate puterea Domnului în m rimea ei, cum ai spus cînd ai zis: ¹⁸,Domnul este încet la mînie i bogat în bun tate, iart f r delegea i r svr tirea; dar nu ine pe cel vinovat drept nevinovat, i pedepse te f r delegea p rin ilor în copii pîn la al treilea i la al patrulea neam. ¹⁹Iart dar f r delegea poporului acestuia, dup m rimea îndur rii Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt pîn aici.`` ²⁰ i Domnul a spus: „Iert cum ai cerut. ²¹Dar cît este de adev rat c Eu sînt viu i c slava Domnului va umplea tot p mîntul, ²²atît este de adev rat c to i ceice au v zut cu ochii lor slava Mea, i minunile pe cari le-am f cut în Egipt i în pustie, i totu M'au ispitit de zece ori acum, i n'au ascultat glasul Meu, ²³to i aceia nu vor vedea ara pe care am jurat p rin ilor lor c le -o voi da, i anume, to i cei ce M'au nesocotit, n'o vor vedea. ²⁴Iar pentruc robul Meu Caleb a fost însufle it de un alt duh, i a urmat în totul calea Mea, îl voi face s intre în ara în care s'a dus, i urma ii lui o vor st pîni. ²⁵Amaleci ii i Canaani ii locuiesc valea aceasta: deci mîne, întoarce i-v , i pleca i în pustie, pe calea care duce spre Marea Ro ie.`` ²⁶Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: ²⁷,„Pîn cînd voi l sa aceast rea adunare s cîrteasc împotriva Mea? Am auzit cîrtirile copiilor lui Israel, cari cîrteau împotriva Mea. ²⁸Spune-le: „Pe via a Mea!` zice Domnul, ,c v voi face întocmai cum a i vorbit în auzul urechilor Mele. ²⁹Trupurile voastre moarte vor c dea în pustia aceasta. Voi to i, a c ror num r toare s'a f cut, num rîndu-v dela vîrsta de dou zeci de ani în sus, i cari a i cîrtit împotriva Mea, ³⁰nu ve i intra în ara pe care jurasem c v voi da -o s'o locui i, afar de Caleb, fiul lui Iefune, i Iosua, fiul lui Nun. ³¹Pe copila ii vo tri îns , despre cari a i zis c vor fi de jaf, îi voi face s intre în ea, ca s cunoasc ara pe care a i nesocotit -o voi. ³²Iar cît despre voi, trupurile voastre moarte vor c dea în pustie. ³³ i copiii vo tri vor r t ci patruzeci de ani în pustie, i vor isp i astfel p catele voastre, pîn ce toate trupurile voastre moarte vor c dea în pustie. ³⁴Dup cum în patruzeci de zile a i iscodit ara, tot a a, patruzeci de ani ve i purta pedeapsa f r delegilor voastre; adic un an de fiecare zi: i ve i ti atunci ce înseamn s -Mi trag Eu mîna de la voi. ³⁵Eu, Domnul, am vorbit! În adev r, a a voi face acestei rele adun ri, care s'a unit împotriva Mea; vor fi nimici i în pustia aceasta i în ea vor muri.`` ³⁶B rba ii pe cari îi trimesese Moise s iscodeasc ara, i cari, la întoarcerea lor, f cuser ca toat adunarea s cîrteasc împotriva lui, îngrind ara; ³⁷oamenii ace tia, cari îngriser ara, au murit acolo înaintea Domnului, lovi i de o moarte n praznic . ³⁸Numai Iosua, fiul lui Nun, i Caleb, fiul lui Iefune, au r mas cu via dintre oamenii aceia cari se duseser s iscodeasc ara.

³⁹Moise a spus aceste lucruri tuturor copiilor lui Israel; i poporul a fost într'o mare jale. ⁴⁰S'au sculat dis de diminea a doua zi, i s'au suit pe vârful muntelui, zicînd: „Iat -ne! sîntem gata s ne suim în locul de care a vorbit Domnul, c ci am p c tuit.” ⁴¹Moise a zis: „Pentru ce lca i porunca Domnului? Nu ve i izbuti. ⁴²Nu v sui i, c ci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu c uta i s fi i b tu i de vr jma ii vo tri. ⁴³C ci Amaleci ii i Canani ii sînt înaintea voastr , i ve i c dea uci i de sabie; odat ce v'a i ab tut de la Domnul, Domnul nu va fi cu voi.” ⁴⁴Ei s'au înd r tnicit i s'au suit pe vârful muntelui; dar chivotul leg mîntului i Moise n'au ie it din mijlocul taberii. ⁴⁵Atunci s'au pogorît Amaleci ii i Canani ii, cari locuiau pe muntele acela, i-au b tut, i i-au t iat în buc i pîn la Horma.

Chapter 15

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „Cînd ve i intra în ara pe care v'o dau ca s v a eza i locuin ele în ea, ³i ve i aduce Domnului o jertf mistuit de foc, fie o ardere de tot, fie o jertf adus pentru împlinirea unei juruin e sau ca dar de bun voie, sau la s rb torile voastre, ca s face i din cirezile sau turmele voastre un miros pl cut Domnului, - ⁴cel ce î i va aduce darul s u Domnului s aduc Domnului ca dar de mîncare a zecea parte dintr'o ef de floare de f in fr mîntat într'un sfert de hin de untdelemn; ⁵iar vin pentru jertfa de b utur la arderea de tot sau la jertf , s aduc un sfert de hin de fiecare miel. ⁶Pentru un berbece, s aduci ca dar de mîncare dou zecimi de ef din floarea f inii fr mîntat într'o treime de hin de untdelemn, ⁷i s faci o jertf de b utur de o treime de hin de vin, ca dar de mîncare de un miros pl cut Domnului. ⁸Dac aduci un vi el, fie ca ardere de tot, fie ca jertf pentru împlinirea unei juruin e, sau ca jertf de mul mire Domnului, ⁹s aduci ca dar de mîncare, împreun cu vi elul, trei zecimi de ef din floarea f inii, fr mîntat într'o jum tate de hin de untdelemn, ¹⁰i s faci o jertf de b utur de o jum tate de hin de vin: aceasta este o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ¹¹A a s se fac pentru fiecare bou, pentru fiecare berbece, pentru fiecare miel sau ied. ¹²Dup num rul vitelor, a a s face i pentru fiecare, dup num rul lor. ¹³A a s fac lucrurile acestea orice b tina , cînd va aduce o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ¹⁴Dac un str in care locuie te la voi, sau care se va g si în viitor în mijlocul vostru, aduce o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului, s'o aduc în acela fel ca voi. ¹⁵S fie o singur lege pentru toat adunarea, atît pentru voi cît i pentru str inul care locuie te în mijlocul vostru; aceasta s fie o lege necurmat printre urma ii vo tri: cu str inul s fie ca i cu voi, înaintea Domnului. ¹⁶O singur lege i o singur porunc s fie atît pentru voi cît i pentru str inul care locuie te printre voi.” ¹⁷Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹⁸„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „Cînd ve i intra în ara în care v voi duce, ¹⁹i cînd ve i mînca pîne din ara aceea, s lua i întîi un dar ridicat pentru Domnul. ²⁰Ca dar ridicat s aduce i o turt din pîrga pl m delii voastre; s'o aduce i cum aduce i darul care se ia întîi din arie. ²¹Din pîrga pl m delii voastre s lua i întîi un dar ridicat pentru Domnul din neam în neam. ²²Dac p c tui i f r voie, i nu p zi i toate

poruncile pe cari le -a f cut cunoscut lui Moise Domnul, ²³tot ce v'a poruncit Domnul prin Moise, din ziua cînd a dat Domnul porunci i mai tîrziu din neam în neam; ²⁴dac p catul a fost f cut f r voie, i f r s tie adunarea, toat adunarea s aduc un vi el ca ardere de tot de un miros pl cut Domnului, împreun cu darul s u de mîncare i cu jertfa sa de b utur , dup rînduielele a ezate; s mai aduc i un ap ca jert de isp ire. ²⁵Preotul s fac isp ire pentru toat adunarea copiilor lui Israel i li se va ierta; c ci au p c tuit f r voie, i i-au adus darul lor, o jertf mistuit de foc în cinstea Domnului i o jertf de isp ire înaintea Domnului, pentru p catul pe care l-au s vîr it f r voie. ²⁶Se va ierta întregei adun ri a copiilor lui Israel, i str inului care locuie te în mijlocul lor, c ci tot poporul a p c tuit f r voie. ²⁷Dac unul singur a p c tuit f r voie, s aduc o capr de un an ca jertf pentru p cat. ²⁸Preotul s fac isp ire pentru cel ce a p c tuit f r voie înaintea Domnului; cînd va face isp ire pentru el, i se va ierta. ²⁹Atît pentru b tina ul dintre copiii lui Israel, cît i pentru str inul care locuie te în mijlocul lor, s fie aceea lege, cînd va p c tui f r voie. ³⁰Dar dac cineva, fie b tina fie str in, p c tuie te cu voie, hule te pe Domnul: acela va fi nimicit din mijlocul poporului s u, ³¹c ci a nesocotit cuvîntul Domnului, i a c lcat porunca Lui; va fi nimicit i î i va lua astfel pedeapsa pentru nelegiuirea lui. ³²Cînd erau copiii lui Israel în pustie, au g sit pe un om strîngînd lemne în ziua Sabatului. ³³Cei ce -l g siser strîngînd lemne, l-au adus la Moise, la Aaron i la toat adunarea. ³⁴L-au aruncat în temni , c ci nu se spusese ce trebuiau s -i fac . ³⁵Domnul a zis lui Moise: „Omul acesta s fie pedepsit cu moartea, toat adunarea s -l ucid cu pietre afar din tab r .” ³⁶Toat adunarea l -a scos afar din tab r i l -a ucis cu pietre; i a murit, cum poruncise lui Moise Domnul. ³⁷Domnul a zis lui Moise: ³⁸„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le s - i fac , din neam în neam, un ciucure la col urile ve mintelor lor, i s pun un fir albastru peste ciucurile acesta din col urile ve mintelor. ³⁹Cînd ve i avea ciucurile acesta, s v uita i la el, i s v aduce i aminte de toate poruncile Domnului, ca s le împlini i i s nu urma i dup poftetele inimilor voastre i dup poftetele ochilor vo tri, ca s v l sa i tîrî i la curvie. ⁴⁰S v aduce i astfel aminte de poruncile Mele, s le împlini i, i s fi i sfin i pentru Dumnezeuul vostru. ⁴¹Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru, care v'am scos din ara Egiptului, ca s fiu Dumnezeuul vostru.”

Chapter 16

¹Core, fiul lui I ehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, s'a r sculat împreun cu Datan i Abiram, fiii lui Eliab, i On, fiul lui Pelet, cîte i trei fiii lui Ruben. ²S'au r sculat împotriva lui Moise, împreun cu dou sute cincizeci de oameni din copiii lui Israel, din frunta ii adun rii, din ceice erau chema i la sfat, i cari erau oameni cu nume. ³Ei s'au adunat împotriva lui Moise i Aaron, i le-au zis: „Destul! c ci toat adunarea, to i sînt sfin i, i Domnul este în mijlocul lor. Pentruce v ridica i voi mai pesos de adunarea Domnului?” ⁴Cînd a auzit Moise lucrul acesta, a c zut cu fa a la p mînt. ⁵A vorbit lui Core i la toat ceata lui, i a zis: „Mîne, Domnul va ar ta cine este al Lui i cine este sînt, i -l va l sa s se apropie de El; va l sa s se apropie de El pe acela pe care -l va alege. ⁶Iat ce

s face i. Lua i c delni e, Core i toat ceata lui. ⁷Mîne, pune i foc în ele, i pune i t mîie pe el înaintea Domnului. Acela pe care -l va alege Domnul, va fi sînt. Destul, copiii lui Levi.`` ⁸Moise a zis lui Core: „Asculta i dar, copiii lui Levi! ⁹Prea pu in lucru este oare pentru voi c Dumnezeul lui Israel v'a ales din adunarea lui Israel, l sîndu-v s v apropia i de El, ca s fi i întrebuinta i la slujba cortului Domnului, i s v înf i a i înaintea adun rii ca s -i sluji i? ¹⁰V'a l sat s v apropia i de El, pe tine, i pe to i fra ii t i, pe copiii lui Levi, i acum mai voi i i preo ia! ¹¹De aceea te aduni tu i ceata ta împotriva Domnului! C ci cine este Aaron, ca s cîrti i împotriva lui?`` ¹²Moise a trimes s cheme pe Datan i pe Abiram, fiii lui Eliab. Dar ei au zis: „Nu ne suim. ¹³N'ajunge c ne-ai scos dintr'o ar , unde curge lapte i miere, ca s ne faci s murim în pustie, de vrei s mai i st pîne ti peste noi? ¹⁴Ce bine ne-ai mai dus într'o ar unde curge lapte i miere, i ce bine ne-ai mai dat în st pînire ogoare i vii! Crezi c po i s iei ochii oamenilor? Nu ne suim!`` ¹⁵Moise s'a mîniat foarte tare, i a zis Domnului: „Nu c uta la darul lor. Nu le-am luat nici m car un m gar, i n'am f cut r u niciunuia din ei.`` ¹⁶Moise a zis lui Core: „Tu i toat ceata ta, mîne s fi i înaintea Domnului, tu i ei, împreun cu Aaron. ¹⁷Lua i-v fiecare c delni a lui, pune i t mîie în ea, i aduce i fiecare înaintea Domnului c delni a lui: dou sute cincizeci de c delni e; tu i Aaron, s v lua i i voi fiecare c delni a lui.`` ¹⁸i-au luat fiecare c delni a, au pus foc în ea, au pus t mîie în foc, i au st tut la u a cortului întîlnirii, împreun cu Moise i Aaron. ¹⁹i Core a chemat toat adunarea împotriva lui Moise i Aaron, la u a cortului întîlnirii. Atunci slava Domnului s'a ar tat întregei adun ri. ²⁰i Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: ²¹„Desp r i i-v din mijlocul acestei adun ri, i -i voi topi într'o clip .`` ²²Ei au c zut cu fe ele la p mînt, i au zis: „Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor oric rui trup! Un singur om a p c tuit, i s Te mîni i împotriva întregei adun ri?`` ²³Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²⁴„Vorbe te adun rii, i spune -i: „Da i-v la o parte din preajma locuin ei lui Core, Datan i Abiram!`` ²⁵Moise s'a sculat, i s'a dus la Datan i Abiram; i b trîinii lui Israel au mers dup el. ²⁶A vorbit adun rii, i a zis: „Dep rta i-v de corturile acestor oameni r i, i nu v atinge i de nimic din ce este al lor, ca s nu peri i odat cu pedepsirea lor pentru toate p catele lor.`` ²⁷Ei s'au dep rrat din preajma locuin ei lui Core, Datan i Abiram. Datan i Abiram au ie it afar , i au st tut la u a corturilor lor, cu nevestele, copiii i pruncii lor. ²⁸Moise a zis: „Iat cum ve i cunoa te c Domnul m'a trimes s fac toate aceste lucruri, i s nu lucrez din capul meu. ²⁹Dac oamenii ace tia vor muri cum mor to i oamenii i dac vor avea aceea soart ca to i oamenii, nu m'a trimes Domnul; ³⁰dar dac Domnul va face un lucru ne mai auzit, dac p mîntul î i va deschide gura ca s -i înghit cu tot ce au, a a încît se vor pogorî de vii în locuin a mor ilor, -atunci ve i ti c oamenii ace tia au hulit pe Domnul.`` ³¹Pe cînd ispr vea el de spus toate aceste vorbe, p mîntul de subt ei s'a despicat în dou . ³²P mîntul i -a deschis gura, i i -a înghi it, pe ei i casele lor, împreun cu to i oamenii lui Core i toate averile lor. ³³i s'au pogorît astfel de vii în locuin a mor ilor, ei i tot ce aveau; p mîntul i -a acoperit de tot, i au perit din mijlocul adun rii. ³⁴Tot Israelul, care era în jurul lor, cînd au ipat ei, a fugit; c ci ziceau: „S fugim ca s nu ne înghit p mîntul!`` ³⁵Un foc a ie it dela Domnul, i a mistuit pe cei dou sute cinci zeci de oameni cari aduceau t mîia. ³⁶Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ³⁷„Spune lui Eleazar, fiul preotului Aaron, s scoat c delni ele din foc i s lepede focul din ele, c ci sînt

sfin ite. ³⁸Cu c delni ele acestor oameni cari au p c tuit i au isp it p catul cu via a lor, s se fac ni te pl ci întinse, cu cari s se acopere altarul. Fiindc au fost aduse înaintea Domnului i sînt sfin ite, s slujeasc de aducere aminte copiilor lui Israel. ³⁹Preotul Eleazar a luat c delni ele de aram , pe cari le aduseser cei ar i, i a f cut din ele ni te pl ci pentru acoperirea altarului. ⁴⁰Acesta este un semn de aducere aminte pentru copiii lui Israel, pentru ca niciun str in, care nu este din neamul lui Aaron, s nu se apropie s aduc t mîie înaintea Domnului, i s nu i se întîmple ca lui Core i cetei lui, dup cum spusese Domnul prin Moise. ⁴¹A doua zi, toat adunarea copiilor lui Israel a cîrtit împotriva lui Moise i împotriva lui Aaron, zicînd: „Voi a i omorît pe poporul Domnului!” ⁴²Pe cînd se strîngea adunarea împotriva lui Moise i împotriva lui Aaron, i pe cînd î i îndreptau privirile spre cortul întîlnirii, iat c l -a acoperit norul, i s'a ar tat slava Domnului. ⁴³Atunci Moise i Aaron au venit înaintea cortului întîlnirii. ⁴⁴i Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ⁴⁵„Da i-v la o parte din mijlocul acestei adun ri, i -i voi topi într'o clip !” Ei au c zut cu fe ele la p mînt; ⁴⁶i Moise a zis lui Aaron: „Ia c delni a, pune foc în ea de pe altar, pune t mîie în ea, du-te repede la adunare, i f isp ire pentru ei; c ci a izbucnit mînia Domnului, i a început urgia.” ⁴⁷Aaron a luat c delni a, cum zisese Moise, i a alergat în mijlocul adun rii; i iat c începuse urgia printre popor. El a t mîiat i a f cut isp ire pentru norod. ⁴⁸S'a a ezat între cei mor i i între cei vii, i urgia a încetat. ⁴⁹Patrusprezece mii apte sute de in i au murit de urgia aceasta, afar de ceice muriser din pricina lui Core. ⁵⁰Aaron s'a întors la Moise, la u a cortului întîlnirii. Urgia încetase.

Chapter 17

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„Vorbe te copiilor lui Israel, i ia dela ei un toiag, dup casele p rin ilor lor, adic dou sprezece toiege din partea c peteniilor lor, dup casele p rin ilor lor. S scrii numele fiec ruia pe toiagul lui; ³i s scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi; c ci va fi cîte un toiag de fiecare c petenie a caselor p rin ilor lor. ⁴S le pui în cortul întîlnirii, înaintea m rturiei, unde M întîlnesc cu voi. ⁵B rbatul pe care -l voi alege, va fi acela al c rui toiag va înflori, i voi pune cap t dinaintea Mea cîrtirilor pe cari le ridic împotriva voastr copiilor lui Israel.” ⁶Moise a vorbit copiilor lui Israel; i toate c peteniile lor i-au dat cîte un toiag, fiecare c petenie cîte un toiag, dup casele p rin ilor lor, adic dou sprezece toiege. Toiagul lui Aaron era în mijlocul toiegelor lor. ⁷Moise a pus toiegele înaintea Domnului, în cortul m rturiei. ⁸A doua zi, cînd a intrat Moise în cortul m rturiei, iat c toiagul lui Aaron, care era pentru casa lui Levi, înverzise, f cuse muguri, înflorise, i copsese migdale. ⁹Moise a luat dinaintea Domnului toate toiegele, i le -a dus tuturor copiilor lui Israel, ca s le vad i s - i ia fiecare toiagul lui. ¹⁰Domnul a zis lui Moise: „Pune toiagul lui Aaron înapoi înaintea m rturiei, i s fie p strat ca un semn pentru cei r zvr ti i, ca s pui astfel cap t înaintea Mea cîrtirilor lor, i s nu moar.” ¹¹Moise a f cut a a; a f cut întocmai dup porunca pe care i -o d duse Domnul. ¹²Copiii lui Israel au zis lui Moise: „Iat c murim, perim, perim cu to ii! ¹³Oricine se apropie de cortul Domnului, moare. Va trebui oare s murim cu to ii?”

Chapter 18

¹Domnul a zis lui Aaron: „Tu i fiii t i, i casa tat lui t u cu tine, s purta i pedeapsa f r delegilor f cute în sfântul loca ; tu i fiii t i împreun cu tine, s purta i pedeapsa f r delegilor f cute în împlinirea slujbei voastre preo e ti. ²Apropie de asemenea de tine, pe fra ii t i, semin ia lui Levi, semin ia tat lui t u, ca s fie lega i de tine i s - i slujeasc , atunci când tu, i fiii t i împreun cu tine, ve i fi înaintea cortului întîlnirii. ³Ei s p zeasc ce le vei porunci tu i cele privitoare la tot cortul; dar s nu se apropie nici de uneltele sfântului loca , nici de altar, ca s nu muri i, i ei i voi. ⁴Ei s se alipeasc de tine, i s p zeasc tot ce prive te cortul întîlnirii pentru toat slujba cortului. Niciun str in s nu se apropie de voi. ⁵S p zi i cele privitoare la sfântul loca i altar, ca s nu mai fie mînie împotriva copiilor lui Israel. ⁶Iat c am luat pe fra ii vo tri Levi ii, din mijlocul copiilor lui Israel, ca unii cari sunt da i Domnului: ei v sînt încredin a i vou în dar, ca s fac slujba cortului întîlnirii. ⁷Tu, i fiii t i, împreun cu tine, s p zi i slujbele preo iei voastre în tot ce prive te altarul i tot ce este dincolo de perdeaua din l untru: aceasta este slujba pe care o ve i face. V dau în dar slujba preo iei. Str inul care se va apropia, va fi omorît.`` ⁸Domnul a zis lui Aaron: „Iat , din toate lucrurile pe cari Mi le închin copiii lui Israel, î i dau pe cele cari Îmi sînt aduse prin ridicare; i le dau, ie i fiilor t i, ca drept al ungerii, printr'o lege vecinic . ⁹Iat ce va fi al t u dintre lucrurile prea sfinte cari nu sînt mistuite de foc: toate darurile din jertfele lor de mîncare, toate jertfele lor de isp ire, i toate jertfele pentru vin , pe cari Mi le vor aduce; lucrurile acestea prea sfinte s fie ale tale i ale fiilor t i. ¹⁰S le mîncă i într'un loc prea sfînt; orice b rbat s m nînce din ele; s le privi i ca sfinte. ¹¹Iat ce va mai fi al t u: toate darurile pe cari le vor aduce copiii lui Israel prin ridicare i leg nîndu-le într'o parte i în alta, i le dau ie, fiilor t i i fiicelor tale împreun cu tine, printr'o lege vecinic . Oricine va fi curat în casa ta s m nînce din ele. ¹²Î i dau cele dintîi roade pe cari le vor aduce Domnului: tot ce va fi mai bun din untdelemn, tot ce va fi mai bun din must i grîu. ¹³Cele dintîi roade ale p mîntului lor, pe cari le vor aduce Domnului, s fie ale tale. Oricine va fi curat în casa ta s m nînce din ele. ¹⁴Tot ce va fi închinat Domnului prin f g duin în Israel, s fie al t u. ¹⁵Orice întîi n scut din orice trup, pe care -l vor aduce Domnului, atît din oameni cît i din dobitoace, s fie al t u. Numai, s la i s se r scumpere întîiul n scut al omului, i s la i s se r scumpere i întîiul n scut al unui dobitoc necurat. ¹⁶S la i s se r scumpere înt ii n scu i ai oamenilor, dela vîrsta de o lun , dup pre uirea ta, cu pre ul de cinci sicli de argint, dup siclul sfântului loca , care este de dou zeci de ghere. ¹⁷Dar s nu la i s se r scumpere întîiul n scut al vacii, nici întîiul n scut al oii, nici întîiul n scut al caprei: acestea sînt lucruri sfinte. Sîngele lor s -l stropes ti pe altar, i s le arzi gr simea: aceasta va fi o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ¹⁸Carnea lor s fie a ta, ca i pieptul care se leag n într'o parte i în alta i ca i spata dreapt . ¹⁹Î i dau ie, fiilor t i i fiicelor tale împreun cu tine, printr'o lege vecinic , toate darurile sfinte pe cari le vor aduce Domnului copiii lui Israel prin ridicare. Acesta este un leg mînt de nec lcat i pe vecie înaintea Domnului, pentru tine i pentru s mîn a ta împreun cu tine.`` ²⁰Domnul a zis lui Aaron: „Tu s n'ai nici o mo tenere în ara lor, i s n'ai nici o parte de mo ie în mijlocul lor. Eu sînt mo tenirea i partea ta de mo ie, în

mijlocul copiilor lui Israel. ²¹Fiilor lui Levi le dau ca mo tenere orice zeciuial în Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru slujba cortului întîlnirii. ²²Copiii lui Israel s nu se mai apropie de cortul întîlnirii, ca s nu se fac vinova i de vreun p cat i s moar . ²³Ci Levi ii s fac slujba cortului întîlnirii, i s r mîn înc rca i cu f r delegile lor. Ei s n'aib nici o mo tenere în mijlocul copiilor lui Israel: aceasta s fie o lege vecinic printre urma ii vo tri. ²⁴Levi ilor le dau de mo tenere zeciuelile pe cari le vor aduce copiii lui Israel Domnului prin ridicare; de aceea zic cu privire la ei: „S n'aib nici o mo tenere în mijlocul copiilor lui Israel.” ²⁵Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²⁶„S vorbe ti Levi ilor, i s le spui: „Cînd ve i primi de la copiii lui Israel zeciuiala pe care v'o dau din partea lor, ca mo tenere a voastr , s lua i întîi din ea un dar pentru Domnul, i anume: a zecea parte din zeciuial ; ²⁷i darul vostru vi se va socoti ca grîul care se ia întîi din arie i ca mustul care se ia întîi din teasc. ²⁸Astfel s lua i i voi întîi un dar pentru Domnul, din toate zeciuelile pe cari le ve i primi de la copiii lui Israel, i s da i preotului Aaron darul pe care -l ve i lua întîi din ele pentru Domnul. ²⁹Din toate darurile cari vi se vor da, s lua i întîi toate darurile pentru Domnul; din tot ce va fi mai bun, s lua i întîi partea închinat Domnului. ³⁰S le spui: „Dup ce ve i lua din ele partea cea mai bun , zeciuiala va fi socotit Levi ilor ca venitul de la arie i ca venitul de la teasc. ³¹S -l mînca i într'un loc oarecare, voi i casa voastr ; c ci aceasta este plata voastr pentru slujba pe care o face i în cortul întîlnirii. ³²Nu v ve i face vinova i pentru aceasta de niciun p cat, dac ve i lua din ele pentru Domnul ce este mai bun, nici nu ve i pîng ri darurile sfinte ale copiilor lui Israel, i nu ve i muri.”

Chapter 19

¹Domnul a vorbit lui Moise i lui Aaron, i a zis: ²„Iat ce porunce te legea pe care a dat -o Domnul, zicînd: „Vorbe te copiilor lui Israel s - i aduc o vac ro ie, f r pat , f r vreun cusur trupesc, i care s nu fi fost pus la jug. ³S'o da i preotului Eleazar; el s'o scoat din tab r , i s fie junghiat înaintea lui. ⁴Preotul Eleazar s ia cu degetul din sîngele vacii, i s stropeasc de apte ori înaintea cortului întîlnirii. ⁵Vaca s fie ars subt ochii lui; s -i ard pielea, carnea i sîngele, împreun cu baliga. ⁶Preotul s ia lemn de cedru, isop i cîrmîz, i s le arunce în mijlocul fl c rilor cari vor mistui vaca. ⁷Preotul s - i spele hainele, i s - i scalde trupul în ap ; apoi s intre iar în tab r , i s fie necurat pîn seara. ⁸Celce va arde vaca, s - i spele hainele în ap , i s - i scalde trupul în ap ; i s fie necurat pîn seara. ⁹Un om curat s strîng cenu a vacii, i s'o pun într'un loc curat afar din tab r ; s'o p streze pentru adunarea copiilor lui Israel, ca s fac apa de cur ire. Aceasta este o ap de isp ire. ¹⁰Celce va strînge cenu a vacii, s - i spele hainele, i s fie necurat pîn seara. Aceasta s fie o lege vecinic afît pentru copiii lui Israel cît i pentru str inul care locuie te în mijlocul lor. ¹¹Cine se va atinge de vreun mort, de vreun trup omenesc mort, s fie necurat timp de apte zile. ¹²S se cure e cu apa aceasta a treia zi i a aptea zi, i va fi curat; dar, dac nu se cur e te a treia zi i a aptea zi, nu va fi curat. ¹³Cine se va atinge de un mort, de trupul unui om mort, i nu se va cur i, pîng re te cortul Domnului; acela s fie nimicuit din Israel. Fiindc nu s'a stropit peste el apa de cur ire, este necurat,

i necur ia lui este înc peste el. ¹⁴Iat legea când va muri un om într'un cort: oricine va intra în cort, i oricine se va afla în cort, va fi necurat apte zile. ¹⁵De asemenea, orice vas descoperit, care nu va avea un capac bine strâns pe el, va fi necurat. ¹⁶Oricine se va atinge, pe câmp, de un om ucis de sabie, sau de un mort, sau de oase omene ti, sau de vre un mormânt, va fi necurat timp de apte zile. ¹⁷Pentru cel necurat, s se ia cenu dela jertfa de isp ire care a fost ars , i s toarne peste ea ap de izvor într'un vas. ¹⁸Un om curat s ia isop, i s -l moaie în ap ; s stropeasc apoi cu el cortul, toate uneltele, oamenii cari sînt acolo, pe cel ce s'a atins de oase omene ti, sau de vreun om ucis, sau de vreun mort, sau de vreun mormânt. ¹⁹Cel curat s stropeasc pe cel necurat, a treia zi i a aptea zi, i s -l cur e în ziua a aptea. S - i spele hainele, i s se scalde în ap ; i seara, va fi curat. ²⁰Un om care va fi necurat, i nu se va cur i, va fi nimicit din mijlocul adun rii, c ci a spurcat sfîntul loca al Domnului; fiindc n'a fost stropit peste el apa de cur ire, este necurat. ²¹Aceasta s fie o lege vecinic pentru ei. Cel ce va stropi pe altul cu apa de cur ire, s - i spele hainele, i cel ce se va atinge de apa de cur ire, s fie necurat pîn seara. ²²Orice lucru de care se va atinge cel necurat, va fi necurat; i cine se va atinge de el, s fie necurat pîn seara.``

Chapter 20

¹Toat adunarea copiilor lui Israel a ajuns în pustia in în luna întîi. i poporul s'a oprit la Cades. Acolo a murit i a fost îngropat Maria. ²Adunarea n'avea ap . i s'au r sculat împotriva lui Moise i împotriva lui Aaron. ³Poporul a c utat ceart cu Moise. Ei au zis: „Ce bine ar fi fost s fi murit noi, când au murit fra ii no tri înainte Domnului! ⁴Pentruce a i adus adunarea Domnului în pustia aceasta, ca s murim în ea, noi i vitele noastre? ⁵Pentruce ne-a i scos din Egipt, i ne-a i adus în acest loc r u, unde nu este nici loc de s m nat, nici smochin, nici vi , nici rodiu, nici ap de b ut?`` ⁶Moise i Aaron au plecat dela adunare i s'au dus la u a cortului întîlnirii. Au c zut cu fa a la p mînt, i li s'a ar tat slava Domnului. ⁷Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ⁸„Ia toiagul, i cheam adunarea, tu i fratele t u Aaron. S vorbi i stîncii acesteia în fa a lor, i ea va da ap . S le sco i astfel ap din stînc , i s ad pi adunarea i vitele lor.`` ⁹Moise a luat toiagul dinaintea Domnului, cum îi poruncise Domnul. ¹⁰Moise i Aaron au chemat adunarea înainte stîncii. i Moise le -a zis: „Asculta i, r svr ti ilor! Vom putea noi oare s v scoatem ap din stîncă aceasta?`` ¹¹Apoi Moise a ridicat mîna, i a lovit stîncă de dou ori cu toiagul. i a ie it ap din bel ug, a a în cît a b ut i adunarea, i au b ut i vitele. ¹²Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pentru n'a i crezut în Mine, ca s M sfin i i înainte copiilor lui Israel, nu voi ve i duce adunarea aceasta în ara pe care i -o dau.`` ¹³Acestea sînt apele Meriba (Ceart), unde s'au certat copiii lui Israel cu Domnul care a fost sfin it între ei. ¹⁴Dela Cades, Moise a trimes ni te soli la împ ratul Edomului, ca s -i spun : „A a vorbe te fratele t u Israel. Tu tii toate suferin ele prin cari am trecut. ¹⁵P rin ii no tri s'au pogorît în Egipt, i am locuit acolo mult vreme. Dar Egiptenii ne-au chinuit, pe noi i pe p rin ii no tri. ¹⁶Am strigat c tre Domnul, i El ne -a auzit glasul. A trimes un Înger, i ne -a scos din Egipt. i iat c sîntem la Cades, cetate care se

află la marginea inutului tău. ¹⁷Las-ne să trecem prin ăra ta; nu vom trece nici prin ogoare, nici prin văi, și nici nu vom bea apă din fântâni; vom merge pe drumul împărătesc, fără să ne abatem la dreapta sau la stînga, pînă vom trece de inutul tău. ¹⁸Edomii -a răspuns: „Să nu cumva să treci pe la mine, căci altfel îți voi ieși în față cu sabia.” ¹⁹Copiii lui Israel i-au zis: „Vom merge pe drumul cel mare; și, dacă vom bea din apă ta, eu și turmele mele, îți voi plăti prețul; nu-ți cer altceva decît să trec cu picioarele!” ²⁰El a răspuns: „Să nu cumva să treci!” și Edomii -a ieșit în față cu mult gloată și cu mîntărie. ²¹Astfel Edom n'a vrut să lase pe Israel să treacă prin inutul lui. Și Israel s'a abătut de la el. ²²Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat de la Cades, și a ajuns la muntele Hor. ²³Domnul a zis lui Moise și lui Aaron, lîng muntele Hor, la hotarele rîii lui Edom: ²⁴Aaron are să fie adăugat la poporul lui; căci nu va intra în ăra pe care o dau copiilor lui Israel, pentru că v'ăi împotriviți poruncii Mele, la apele Meriba. ²⁵Ia pe Aaron și pe fiul său Eleazar, și suie-ți pe muntele Hor. ²⁶Desbracă pe Aaron de veșmintele lui, și îmbracă pe fiul său Eleazar cu ele. Acolo va fi adăugat Aaron la poporul lui și va muri.” ²⁷Moise a făcut ce -i poruncise Domnul. S'au suit pe muntele Hor, în fața întregii adunări. ²⁸Moise a desbrăcat pe Aaron de veșmintele lui, și a îmbrăcat cu ele pe fiul său Eleazar. Aaron a murit acolo, pe vîrfurile muntelui. Moise și Eleazar s'au pogorît de pe munte. ²⁹Toată adunarea a văzut că Aaron murise, și toată casa lui Israel a plîns pe Aaron treizeci de zile.

Chapter 21

¹Împăratul Aradului, un Cananit, care locuia la miază zi, a auzit că Israel vine pe drumul Atarim. El s'a luptat împotriva lui Israel și a luat mai mulți prizonieri de război. ²Atunci Israel a făcut Domnului o juruință, și a zis: „Dacă vei da pe poporul acesta în mîinile mele, îi voi nimici cu desvîr ire cetățile.” ³Domnul a auzit glasul lui Israel, și a dat pe Cananiți în mîinile lui. Israelii îi -au nimicit cu desvîr ire, pe ei și cetățile lor; și locul acela l-au numit Horma (Nimicire deplină). ⁴Au plecat de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea Roșie, ca să ocolească ăra Edomului. Poporul și -a pierdut răbdarea pe drum. ⁵și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: „Pentru ce ne -a scos din Egipt, ca să murim în pustie? Căci nu este nici pîine, nici apă, și nici s'a scîrbit sufletul de această hrană proastă.” ⁶Atunci Domnul a trimis împotriva poporului niște erpi în focă, și cari au muțat poporul, și a încîntat au murit mulți oameni în Israel. ⁷Poporul a venit la Moise, și a zis: „Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului, și împotriva ta. Roagă-te Domnului, ca să depărteze de la noi acești erpi.” Moise s'a rugat pentru popor. ⁸Domnul a zis lui Moise: „Fără să fie un arpe înfocat, și să spînzurăm-l de o prujină; oricine este muțat, și va privi spre el, va trăi.” ⁹Moise a făcut un arpe de aramă, și l-a pus într-o prujină; și oricine era muțat de un arpe, și privea spre arpele de aramă, trăia. ¹⁰Copiii lui Israel au plecat, și au tăbărit la Obot. ¹¹Au plecat din Obot, și au tăbărit la Iie-Abarim, în pustia din fața Moabului, spre răsritul soarelui. ¹²De acolo au plecat, și au tăbărit în valea Zered. ¹³De acolo au plecat și au tăbărit dincolo de Arnon, care curge prin pustie, ieșind din inutul Amoriților; căci Arnonul face hotarul Moabului, între Moabiți și Amoriți. ¹⁴De aceea se zice în cartea Războaielor

Domnului: „Vaheb în Sufa, ivoaiiele Arnonului, ¹⁵ i scurgerile ivoaielor, Cari se întind înspre Ar i se ating cu hotarul lui Moab.” ¹⁶De acolo s'au dus la Beer (Fîntîn). La această fîntîn Domnul a zis lui Moise: „Strînge poporul, i le voi da ap .” ¹⁷Atunci a cîntat Israel cîntarea aceasta: „Î ne te, fîntîn ! Cînta i în cinstea ei! ¹⁸Fîntîna, pe care au s pat -o c peteniile, Pe care au s pat -o mai marii poporului, Cu toiagul de cîrmuire, cu toiagele lor!” Din pustia aceasta s'au dus la Matana; ¹⁹din Matana, la Nahaliel; din Nahaliel, la Bamot; ²⁰din Bamot, la valea din cîmpia Moabului, în vîrfurile muntelui Pisga, care caut spre pustie. ²¹Israel a trimis soli la Sihon, împ ratul Amori ilor, ca s -i spun : ²²„Las -m s trec prin ara ta; nu vom intra nici în ogoare, nici în vii, i nu vom bea ap din fîntîni; vom ine drumul împ r tesc, pîn vom trece de inutul t u.” ²³Sihon n'a îng duit lui Israel s treac prin inutul lui. Sihon a strîns tot poporul, i a ie it înaintea lui Israel, în pustie. A venit la Iaha , i s'a luptat împotriva lui Israel. ²⁴Israel l -a b tut cu ascu i ul s biei i i -a cucerit ara dela Arnon pîn la Iaboc, pîn la hotarul copiilor lui Amon; c ci hotarul copiilor lui Amon era înt rit. ²⁵Israel a luat toate cet ile acelea, i s'a a ezat în toate cet ile Amori ilor, în Hesbon i în toate satele de prin împrejurimi. ²⁶C ci Hesbonul era cetatea lui Sihon, împ ratul Amori ilor. El pornise cu r zboi împotriva împ ratului dinainte al Moabului, i -i luase toat ara pîn la Arnon. ²⁷De aceea zic poe ii: „Veni i la Hesbon! S se zideasc din nou i s se înt reasc cetatea lui Sihon. ²⁸C ci a ie it un foc din Hesbon, O flac r din cetatea lui Sihon, i a mistuit pe Ar-Moab, Pe locuitorii în l imilor Arnonului. ²⁹Vai de tine, Moab! E ti pierdut, poporul lui Chemo ! El a f cut pe fiii lui fugari, i pe fetele lui le -a dat roabe Lui Sihon, împ ratul Amori ilor. ³⁰Noi am aruncat cu s ge ile asupra lor: Din Hesbon pîn la Dibon totul este nimic; Am pustiit pîn la Nofah, Care se întinde pîn la Medeba.” ³¹Israel s'a a ezat astfel în ara Amori ilor. ³²Moise a trimis s iscodeasc Iaezerul. Au luat satele cari ineau de el, i au isgonit pe Amori ii cari erau în ele. ³³Au schimbat apoi drumul, i s' -au suit pe drumul care duce la Basan. Og, împ ratul Basanului, le -a ie it înainte, cu tot poporul lui, ca s lupte împotriva lor la Edrei. ³⁴Domnul a zis lui Moise: „Nu te teme de el; c ci îl dau în mînile tale, pe el i tot poporul lui, i toat ara lui; s -i faci cum ai f cut lui Sihon, împ ratul Amori ilor, care locuia la Hesbon.” ³⁵i ei l-au b tut, pe el i pe fiii lui, i tot poporul lui, de n'au l sat s scape unul m car, i au pus mîna pe ara lui.

Chapter 22

¹Copiii lui Israel au pornit, i au t b rît în esurile Moabului, dincolo de Iordan, în fa a Ierihonului. ²Balac, fiul lui ipor, a v zut tot ce f cuse Israel Amori ilor. ³i Moab a r mas foarte îngrozit în fa a unui popor atît de mare la num r; l -a apucat groaza în fa a copiilor lui Israel. ⁴Moab a zis b trînilor lui Madian: „Mul imea aceasta are s înghit tot ce este în jurul nostru, cum pa te boul verdea a de pe cîmp.” Balac, fiul lui ipor, era pe atunci împ rat al Moabului. ⁵El a trimis soli la Balaam, fiul lui Beor, la Petor pe Rîu (Eufrat), în ara fiilor poporului s u, ca s -l cheme, i s -i spun : „Iat , un popor a ie it din Egipt; acopere fa a p mîntului, i s'a a ezat în fa a mea. ⁶Vino, te rog, s -mi blast mi

pe poporul acesta, caci este mai puternic decât mine; poate ca a, îl voi putea bate și-l voi izgoni din ar, caci tu cpe cine binecuvintezi tu este binecuvântat, și pe cine blastmi tu este blstmat.``
⁷Btrînii lui Moab și btrînii lui Madian au plecat, avînd cu ei daruri pentru ghicitor. Au ajuns la Balaam, și i-au spus cuvintele lui Balac. ⁸Balaam le -a zis: „Rmîne aici peste noapte, și v voi da r spus, dup cum îmi va spune Domnul.`` și cpeteniile Moabului au rmas la Balaam. ⁹Dumnezeu a venit la Balaam, și a zis: „Cine sînt oamenii ace tia pe cari -i ai la tine?`` ¹⁰Balaam a r spus lui Dumnezeu: „Balac, fiul lui ipor, împ ratul Moabului, și -a trimes s -mi spun : ¹¹„Iat , un popor a ie it din Egipt, și acopere fa a p mîntului; vino dar, și blast m -l; poate ca a a îl voi putea bate, și -l voi izgoni.`` ¹²Dumnezeu a zis lui Balaam: „S nu te duci cu ei; și nici s nu blastmi poporul acela, caci este binecuvîntat.`` ¹³Balaam s'a sculat diminea a, și a zis cpeteniilor lui Balac: „Duce i-v înapoi în ara voastr , caci Domnul nu vrea s m lase s merg cu voi.`` ¹⁴și mai marii Moabului s'au sculat, s'au întors la Balac, și i-au spus: „Balaam n'a vrut s vin cu noi.`` ¹⁵Balac a trimes din nou mai multe cpetenii mai cu vaz decât cele dinainte. ¹⁶Au ajuns la Balaam, și i-au zis: „A a vorbe te Balac, fiul lui ipor: „Nu mai pune piedici, și vino la mine; ¹⁷caci î i voi da mult cinste, și voi face tot ce-mi vei spune; numai vino, te rog, și blast m -mi poporul acesta!`` ¹⁸Balaam, a r spus și a zis slujitorilor lui Balac: „S -mi dea Balac chiar și casa lui plin de argint și de aur, și tot n'a putea s fac niciun lucru, fie mic fie mare, împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului meu. ¹⁹Totu v rog, r mîne aici la noapte, și voi vedea ce-mi va mai spune Domnul.`` ²⁰Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nop ii, și i -a zis: „Fiindc oamenii ace tia au venit s te cheme, scoal -te, și du-te cu ei; dar s faci numai ce- i voi spune.`` ²¹Balaam s'a sculat diminea a, a pus aua pe m g ri , și a plecat cu cpeteniile lui Moab. ²²Dumnezeu S'a aprins de mînie, pentruc plecase. și Îngerul Domnului S'a a ezat în drum, ca s și se împotrivesc . Balaam era c lare pe m g ri a lui, și cei doi slujitori ai lui erau cu el. ²³M g ri a a v zut pe Îngerul Domnului stînd în drum, cu sabia scoas din teac în mîn , s'a ab tut din drum, și a luat -o pe cîmp. Balaam și -a b tut m g ri a ca s'o aduc la drum. ²⁴Îngerul Domnului S'a a ezat într'o c rare dintre vii, și de fiecare parte a c r ii era cîte un zid. ²⁵M g ri a a v zut pe Îngerul Domnului; s'a strîns spre zid, și a strîns piciorul lui Balaam de zid. Balaam a b tut -o din nou. ²⁶Îngerul Domnului a trecut mai departe, și S'a a ezat într'un loc unde nu era chip s te întorci nici la dreapta nici la stînga. ²⁷M g ri a a v zut pe Îngerul Domnului, și s'a culcat subt Balaam. Balaam s'a aprins de mînie, și a b tut m g ri a cu un b . ²⁸Domnul a deschis gura m g ri ei, și ea a zis lui Balaam: „Ce i-am f cut, de m'ai b tut de trei ori?`` ²⁹Balaam a r spus m g ri ei: „Pentru c i-ai b tut joc de mine; dac a avea o sabie în mîn , te-a ucide pe loc.`` ³⁰M g ri a a zis lui Balaam: „Nu sînt eu oare m g ri a ta, pe care ai c l rit în tot timpul pîn în ziua de azi? Am eu oare obicei s - i fac a a?`` și el a r spus: „Nu.`` ³¹Domnul a deschis ochii lui Balaam, și Balaam a v zut pe Îngerul Domnului stînd în drum, cu sabia scoas în mîn . și s'a plecat, și s'a aruncat cu fa a la p mînt. ³²Îngerul Domnului și -a zis: „Pentru ce i-ai b tut m g ri a de trei ori? Iat , Eu am ie it ca s - i stau împotriv , caci drumul pe care mergi, este un drum care duce la perzare, înaintea Mea. ³³M g ri a M'a v zut, și s'a ab tut de trei ori dinaintea Mea; dac nu s'ar fi ab tut dinaintea Mea, pe tine te-a fi omorît, iar pe ea a fi l sat -o vie.`` ³⁴Balaam a zis Îngerului Domnului: „Am p c tuit, caci nu tiam

c te-ai a ezat înaintea mea în drum; i acum, dac nu g se ti c e bine ce fac eu, m voi întoarce.``
³⁵Îngerul Domnului a zis lui Balaam: „Du-te cu oamenii ace tia; dar s spui numai cuvintele pe cari i le voi spune Eu.`` i Balaam a plecat înainte cu c peteniile lui Balac. ³⁶Balac a auzit c vine Balaam, i i -a ie it înainte pîn la cetatea Moabului, care este la hotarul Arnonului, la hotarul cel mai dep rtat. ³⁷Balac a zis lui Balaam: „N'am trimes eu oare la tine s te cheme? Pentru ce n'ai venit la mine? Cum, nu pot eu oare s - i dau cinste?`` ³⁸Balaam a r spuns lui Balac: „Iat c am venit la tine; acum, îmi va fi oare îng duit s spun ceva? Voi spune cuvintele pe cari mi le va pune Dumnezeu în gur .`` ³⁹Balaam a mers cu Balac, i au ajuns la Chiriat-Hu ot. ⁴⁰Balac a jertfit boi i oi, i a trimes din ei lui Balaam i c peteniilor cari erau cu el. ⁴¹Diminea a, Balac a luat pe Balaam, i l -a suit pe Bamot-Baal, de unde Balaam putea s vad o parte din popor.

Chapter 23

¹Balaam a zis lui Balac: „Zide te-mi aici apte altare, i preg te-te-mi aici apte vi ei i apte berbeci.`` ²Balac a f cut cum spusese Balaam; i Balac i Balaam au adus cîte un vi el i cîte un berbece pe fiecare altar. ³Balaam a zis lui Balac: „Stai lîng arderea ta de tot, i eu m voi dep rta de ea; poate c Domnul îmi va ie i înainte; i ce-mi va descoperi, î i voi spune.`` i s'a dus pe un loc înalt. ⁴Dumnezeu a venit înaintea lui Balaam; i Balaam I -a zis: „Am ridicat apte altare, i pe fiecare altar am adus cîte un vi el i cîte un berbece.`` ⁵Domnul a pus cuvinte în gura lui Balaam, i a zis: „Întoarce-te la Balac, i a a s -i vorbe ti.`` ⁶Balaam s'a întors la Balac; i iat c Balac st tea lîng arderea lui de tot, el i toate c peteniile Moabului. ⁷Balaam i -a rostit proorocia, i a zis: „Balac m'a adus din Aram (Mesopotamia). Împ ratul Moabului m'a chemat din mun ii R s ritului, zicînd: „Vino, i blast m -mi pe Iacov! Vino, i defaim -mi pe Israel!`` ⁸Cum s blast m eu pe cel ce nu -l blast m Dumnezeu? Cum s defaim eu pe cel ce nu -l defaim Domnul? ⁹Îl v d din vârful stîncilor, Îl privesc de pe în l imea dealurilor: Este un popor care locuie te deoparte, i nu face parte dintre neamuri. ¹⁰Cine poate s numere pulberea lui Iacov, i s spun num rul unui sfert din Israel? O, de a muri de moartea celor neprih ni i, i sfîr itul meu s fie ca al lor!`` ¹¹Balac a zis lui Balaam: „Ce mi-ai f cut? Te-am luat s blestemi pe vr jma ul meu, i iat c tu -l binecuvintezi!`` ¹²El a r spuns, i a zis: „Nu trebuie oare s spun ce-mi pune Domnul în gur ?`` ¹³Balac i -a zis: „Vino, te rog, cu mine în alt loc, de unde îl po i vedea; c ci aici nu vezi decît o parte din el, nu -l vezi întreg. i de acolo s mi -l blast mi.`` ¹⁴L -a dus în cîmpul ofim, spre vârful muntelui Pisga; a zidit apte altare, i a adus cîte un vi el i un berbece pe fiecare altar. ¹⁵Balaam a zis lui Balac: „Stai aici, lîng arderea ta de tot, i eu m voi duce înaintea lui Dumnezeu.`` ¹⁶Domnul a venit înaintea lui Balaam; i -a pus cuvinte în gur , i a zis: „Întoarce-te la Balac, i a a s -i vorbe ti.`` ¹⁷Balaam s'a întors la el; i iat c Balac st tea lîng arderea lui de tot, cu c peteniile Moabului. Balac i -a zis: „Ce i -a spus Domnul?`` ¹⁸Balaam i -a rostit proorocia, i a zis: „Scoal -te, Balac, i ascult ! Ia aminte la mine, fiul lui ipor!`` ¹⁹Dumnezeu nu este un om ca s mint , Nici un fiu al omului, ca s -I par r u. Ce a spus, oare nu va

face? Ce a f g duit oare, nu va împlini? ²⁰Iat c am primit porunc s binecuvintez. Da, El a binecuvîntat, i eu nu pot întoarce. ²¹El nu vede nici o f r delege în Iacov, Nu vede nici o r utate în Israel. Domnul, Dumnezeul lui, este cu el, El este Împ ratul lui, veselia lui. ²²Dumnezeu i -a scos din Egipt, T ria Lui este pentru el ca a bivolului. ²³Descîntecul nu poate face nimic împotriva lui Iacov, Nici vr jitoria împotriva lui Israel; Acum se poate spune despre Iacov i Israel: Ce lucruri mari a f cut Dumnezeu! ²⁴Da, poporul acesta se scoal ca o leoaic , i se ridic întocmai ca un leu; Nu se culc pîn ce n'a mîncat prada, i n'a b ut sîngele celor uci i.`` ²⁵Balac a zis lui Balaam: „Nu -l blestema, dar m car nici nu -l binecuvînta!`` ²⁶Balaam a r spuns, i a zis lui Balac: „Nu i-am spus c voi face tot ce va spune Domnul?`` ²⁷Balac a zis lui Balaam: „Vino, te rog, te voi duce într'un alt loc; poate c Dumnezeu va g si cu cale s -mi blestemi de acolo pe poporul acesta!`` ²⁸Balac a dus pe Balaam pe vârful muntelui Peor, care este cu fa a spre pustie. ²⁹Balaam a zis lui Balac: „Zide te-mi aici apte altare, i preg te te-mi aici apte vi ei i apte berbeci!`` ³⁰Balac a f cut cum zisese Balaam, i a adus cîte un vi el i cîte un berbece pe fiecare altar.

Chapter 24

¹Balaam a v zut c Domnul g se te cu cale s binecuvinteze pe Israel, i n'a mai alergat ca în celelalte rînduri la descîntece; ci i -a întors fa a spre pustie. ²Balaam a ridicat ochii, i a v zut pe Israel t b rît în corturi, dup semin iile lui. Atunci Duhul lui Dumnezeu a venit peste el. ³Balaam i -a rostit proorocia, i a zis: „Iat ce zice Balaam, fiul lui Beor, Omul cu ochii deschi i, ⁴Celce aude cuvintele lui Dumnezeu, Celce vede vedenia Celui Atotputernic, Celce cade cu fa a la p mînt, i ai c rui ochi sînt deschi i: ⁵„Ce frumoase sînt corturile tale, Iacove! Locuin ele tale, Israele! ⁶Ele se întind ca ni te v i, Ca ni te gr dini lîng un rîu, Ca ni te copaci de aloe pe cari i -a s dit Domnul, Ca ni te cedri pe lîng ape. ⁷Apa curge din g le ile lui, i s mîn a lui este udat de ape mari. Împ ratul lui se înal mai pe sus de Agag, i împ r ia lui ajunge puternic . ⁸Dumnezeu l -a scos din Egipt, T ria lui este ca a bivolului pentru el. El nimice te neamurile cari se ridic împotriva lui, Le sfarm oasele, i le pr p de te cu s ge ile lui. ⁹Îndoai genunchii, se culc întocmai ca un leu, Ca o leoaic : Cine -l va scula? Binecuvîntat s fie oricine te va binecuvînta, i blestemat s fie oricine te va blestema!`` ¹⁰Balac s'a aprins de mînie împotriva lui Balaam; a b tut din mîni, i a zis lui Balaam: „Eu te-am chemat s -mi blestemi vr jma ii, i iat c de trei ori tu i-ai binecuvîntat! ¹¹Fugi acum, i du-te acas ! Spusesem c -i voi da cinste, dar Domnul te -a împedecat s'o prime ti.`` ¹²Balaam a r spuns lui Balac: „Eh! n'am spus eu oare solilor pe cari mi i-ai trimes, ¹³c dac mi-ar da Balac chiar i casa lui plin cu argint i cu aur, tot n'a putea s fac dela mine însumi nici bine nici r u împotriva poruncii Domnului, ci voi spune întocmai ce va zice Domnul? ¹⁴i acum iat c m duc la poporul meu. Vino, i-i voi vesti ce va face poporul acesta poporului t u în vremile cari vor urma.`` ¹⁵Balaam i -a rostit proorocia, i a zis: „A a zice Balaam, fiul lui Beor, A a zice omul care are ochii deschi i, ¹⁶A a zice cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, Cel ce cunoa te planurile Celui

Prea Înalt, Cel ce vede vedenia Celui Atotputernic, Cel ce cade cu fața la pământ și ai căror ochi sînt deschiși: ¹⁷Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, Un toiag de cîrmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile Moabului, și prinde tepele copiilor lui Set. ¹⁸Se face stîmpe pe Edom, Se face stîmpe pe Seir, vrăjmașii lui. Israel face fapte mari. ¹⁹Cel ce se naște din Iacov domnește ca stîmpe, și pierde pe cei ce scapă din cetăți. ²⁰Balaam a văzut pe Amalec, și a rostit următoarea proorocie: „Amalec este cel dintîi dintre neamuri, Dar într-o zi va fi nimicit.” ²¹Balaam a văzut pe Chenișii, și a rostit următoarea proorocie: „Locuința ta este tare de tot, și cuibul tău este pus pe stîncă. ²²Dar Cain va fi pustiit, Pînă ce te va lua prins Asur.” ²³Balaam a rostit următoarea proorocie: „Vai! cine va mai putea trăi cînd va face Dumnezeu acest lucru? ²⁴Dar niște corbii vor veni din Chitim, Vor smeri pe Asur, vor smeri pe Eber, și la urmă vor fi nimicite și ele.” ²⁵Balaam s'a sculat, a plecat, și s'a întors acasă. Balac a plecat și el acasă.

Chapter 25

¹Israel locuia în Sitim; și poporul a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab. ²Ele au pofțit poporul la jertfele dumnezeilor lor; și poporul a mîncat, și s'a închinat pînă la pământ înaintea dumnezeilor lor. ³Israel s'a alipit de Baal-Peor, și Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel. ⁴Domnul a zis lui Moise: „Strînge pe toate căpeteniile poporului, și spînzur pe cei vinovați înaintea Domnului în fața soarelui, pentru că s'au întors de la Israel mînia aprinsă a Domnului.” ⁵Moise a zis judecătorilor lui Israel: „Fiecare din voi săucidă pe aceia dintre ai lui cari s'au lipit de Baal-Peor.” ⁶Și iată că un bărbat dintre copiii lui Israel a venit și a adus la frații lui pe o Madianit, sub ochii lui Moise și sub ochii întregii adunări a copiilor lui Israel, pe cînd plîngeau la ușa cortului înțîlnirii. ⁷La vederea acestui lucru, Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, s'a sculat din mijlocul adunării, și a luat o suliță în mînă. ⁸S'a luat după omul acela din Israel pînă în cortul lui, și-l-a străpuns prin pîntece pe amîndoi: atît pe bărbatul acela din Israel, cît și pe femeea aceea. Și a încetat astfel urgia care izbucnise printre copiii lui Israel. ⁹Douăzeci și patru de mii au murit loviți de urgia aceea. ¹⁰Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ¹¹„Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a abtut mînia Mea de la copiii lui Israel, prin rîvnă pe care a avut-o pentru Mine în mijlocul lor; și n'am nimic, în mînia Mea, pe copiii lui Israel. ¹²De aceea săspui că închei cu el un legămînt de pace. ¹³Acesta va fi pentru el și pentru sînă lui după el legămîntul unei preoții vecinice, pentru că a fost plin de rîvnă pentru Dumnezeul lui și a făcut isprăvire pentru copiii lui Israel.” ¹⁴Bărbatul acela din Israel, care a fost ucis împreună cu Madianita, se numea Zimri, fiul lui Salu; el era căpetenia unei case pînă la Simeoniștii. ¹⁵Femeia care a fost ucisă, se numea Cozbi, fata lui Moab, căpetenia semințiilor ieșite dintr-o casă pînă la Madian. ¹⁶Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ¹⁷„Priviți pe Madianiți și ca vrăjmași, și uciideți-i; ¹⁸căci și ei vă s'au arătat vrăjmași, am gîndu-vă prin vicile ugunile lor, în fapta lui Peor, și în fapta Cozbiei, fata unei căpetenii a lui Madian, sora lor, ucisă în ziua urgiei care a avut loc cu prilejul faptei lui Peor.”

Chapter 26

¹În urma acestei urgii, Domnul a zis lui Moise și lui Eleazar, fiul preotului Aaron: ²„Faceți număr toarea întregei adunări a copiilor lui Israel, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, după casele prinților lor, a tuturor celor din Israel cari sînt în stare să poarte armele.” ³Moise și preotul Eleazar le-au vorbit în cîmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. Și au zis: ⁴„Să se fac număr toarea, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, cum poruncise lui Moise și copiilor lui Israel Domnul, cînd au ieșit din țara Egiptului.” ⁵Ruben, înfrîntul născut al lui Israel. Fiii lui Ruben au fost: Enoh, din care se coboară familia Enohiilor; Palu, din care se coboară familia Paluiilor; ⁶Heiron, din care se coboară familia Heironiilor; Carmi, din care se pogoară familia Carmiilor. ⁷Acestea sînt familiile Rubeniilor: cei ieșiți la număr toare au fost patruzeci și trei de mii apte sute treizeci. - ⁸Fiii lui Palu au fost: Eliab. ⁹Fiii lui Eliab au fost: Nemuel, Datan și Abiram. Datan acesta și Abiram acesta au fost din ceice erau chemați la adunare, și cari s'au răscolit împotriva lui Moise și Aaron, în adunarea lui Core, cînd cu răscolă lor împotriva Domnului. ¹⁰Pîntul și-a deschis gura, și și-a înghițit împreună cu Core, cînd au murit ceice se adunaseră, și cînd a mistuit focul pe cei două sute cincizeci de oameni: ei au slujit poporului ca pildă. ¹¹Fiii lui Core, n'au murit. ¹²Fiii lui Simeon, după familiile lor: din Nemuel se pogoară familia Nemueliilor; din Iamin, familia Iaminiilor; din Iachin, familia Iachiniilor; ¹³din Zerah, familia Zerahiilor; din Saul, familia Sauliilor. ¹⁴Acestea sînt familiile Simeoniilor: douăzeci și două de mii două sute. ¹⁵Fiii lui Gad, după familiile lor: din Efon se pogoară familia Efoniilor; din Haghi, familia Haghiilor; din Uni, familia Uniilor; ¹⁶din Ozni, familia Ozniilor; din Eri, familia Eriilor; ¹⁷din Arod, familia Arodiilor; din Areli, familia Areliilor. ¹⁸Acestea sînt familiile fiilor lui Gad, după cei ieșiți la număr toare: patruzeci de mii cincizeci. ¹⁹Fiii lui Iuda: Eri și Onan; dar Eri și Onan au murit în țara Canaanului. ²⁰Iată fiii lui Iuda, după familiile lor: din Ela se pogoară familia Elaniilor; din Pere, familia Pereiilor; din Zerah, familia Zerahiilor. ²¹Fiii lui Pere au fost: Heiron, din care se pogoară familia Heironiilor; Hamul, din care se pogoară familia Hamuliilor. ²²Acestea sînt familiile lui Iuda, după număr toarea lor: aptezeci și ase de mii cincizeci. ²³Fiii lui Isahar, după familiile lor: din Tola se pogoară familia Tolaiilor; din Puva, familia Puviiilor; ²⁴din Iaubi, familia Iaubiilor; din Imron, familia Imroniilor. ²⁵Acestea sînt familiile lui Isahar, după număr toarea lor: asezeci și patru de mii trei sute. ²⁶Fiii lui Zabulon, după familiile lor: din Seread se pogoară familia Sereadiilor; din Elon, familia Eloniilor; din Iahleel, familia Iahleeliilor. ²⁷Acestea sînt familiile Zabuloniilor, după număr toarea lor: asezeci de mii cincizeci. ²⁸Fiii lui Iosif, după familiile lor: Manase și Efraim. ²⁹Fiii lui Manase: din Machir se pogoară familia Machiriilor. -Machir a născut pe Galaad. Din Galaad se pogoară familia Galaadiilor. ³⁰Iată fiii lui Galaad: Iezer, din care se pogoară familia Iezeriilor; Helec, familia Helechiilor; ³¹Asriel, familia Asrieliilor; Sihem, familia Sihemiilor; ³²emida, familia emidaiilor; Hefer, familia Heferiilor. ³³elofhad, fiul lui Hefer, n'a avut fii, dar a avut fete. Iată numele fetelor lui elofhad: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tiră. ³⁴Acestea sînt familiile lui Manase, după număr toarea lor: cincizeci și două de mii apte sute. ³⁵Iată fiii lui Efraim, după familiile lor: din Utelah se pogoară

familia utelahi ilor; din Becher, familia Becheri ilor; din Tahan, familia Tahani ilor. ³⁶Iat fiii lui utelah: din Eran se pogoar familia Erani ilor. ³⁷Acestea sînt familiile fiilor lui Efraim, dup num r toarea lor: treizeci i dou de mii cinci sute. Ace tia sînt fiii lui Iosif, dup familiile lor. ³⁸Fiii lui Benjamin, dup familiile lor: din Bela se pogoar familia Belai ilor; din A bel, familia A beli ilor; din Ahiram, familia Ahirami ilor; ³⁹din ufam, familia ufami ilor; din Hufam, familia Hufami ilor. - ⁴⁰Fiii lui Bela au fost: Ard i Naaman. Din Ard se pogoar familia Ardi ilor; din Naaman, familia Naamani ilor. ⁴¹Ace tia sînt fiii lui Benjamin, dup familiile lor i dup num r toarea lor: patruzeci i cinci de mii ase sute. ⁴²Iat fiii lui Dan, dup familiile lor: din uham se pogoar familia uhami ilor. Acestea sînt familiile lui Dan, dup familiile lor. ⁴³Toate familiile uhami ilor, dup num r toarea lor: asezeci i patru de mii patru sute. ⁴⁴Fiii lui A er, dup familiile lor: din Imna se pogoar familia Imni ilor; din I vi, familia I vi ilor; din Beria, familia Berii ilor. - ⁴⁵Din fiii lui Beria se pogoar : din Heber, familia Heberi ilor; din Malchiel, familia Malchielii ilor. ⁴⁶Numele fetei lui A er era Serah. ⁴⁷Acestea sînt familiile fiilor lui A er, dup num r toarea lor: cinci zeci i trei de mii patru sute. ⁴⁸Fiii lui Neftali, dup familiile lor: din Iah eel se pogoar familia Iah eeli ilor; din Guni, familia Guni ilor; ⁴⁹din Ie er, familia Ie eri ilor; din ilem, familia ilemi ilor. ⁵⁰Acestea sînt familiile lui Neftali, dup familiile lor i dup num r toarea lor: patruzeci i cinci de mii patru sute. ⁵¹Ace tia sînt cei ie i i la num r toare dintre copiii lui Israel: ase sute una de mii apte sute treizeci. ⁵²Domnul a vorbit lui Moise, i i -a zis: ⁵³„, ara s se împart între ei, ca s fie mo tenirea lor, dup num rul numelor. ⁵⁴Celor ce sînt în num r mai mare s le dai o parte mai mare, i celor ce sînt în num r mai mic s le dai o parte mai mic ; s se dea fiec ruia partea lui dup cei ie i i la num r toare. ⁵⁵Dar împ r irea rii s se fac prin sor i; s'o ia în st pînire dup numele seminiilor p rin ilor lor. ⁵⁶ara s fie împ r it prin sor i între cei ce sînt în mare num r i între cei ce sînt în mic num r. ⁵⁷Iat Levi ii a c ror num r toare s'a f cut dup familiile lor: din Gher on se pogoar familia Gher oni ilor; din Chehat, familia Chehati ilor; din Merari, familia Merari ilor. - ⁵⁸Iat familiile lui Levi: familia Libni ilor, familia Hebroni ilor, familia Mahli ilor, familia Mu i ilor, familia Cori ilor. Chehat a n scut pe Amram. ⁵⁹Numele nevestei lui Amram era Iochebed, fata lui Levi, care i s'a n scut lui Levi, în Egipt; ea a n scut lui Amram: pe Aaron, pe Moise, i pe Maria, sora lor. ⁶⁰Lui Aaron i s'au n scut: Nadab i Abihu, Eleazar i Itamar. ⁶¹Nadab i Abihu au murit, cînd au adus înaintea Domnului foc str in. ⁶²Cei ie i i la num r toare, to i b rba ii dela vîrsta de o lun în sus, au fost de dou zeci i trei de mii. Ei n'au fost cuprin i în num r toarea copiilor lui Israel, pentru c nu li s'a dat mo tenire în mijlocul copiilor lui Israel. ⁶³Ace tia sînt aceia dintre copiii lui Israel a c ror num r toare au f cut -o Moise i preotul Eleazar în cîmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului. ⁶⁴Între ei, nu era niciunul din copiii lui Israel a c ror num r toare o f cuse Moise i preotul Aaron în pustia Sinai. ⁶⁵C ci Domnul zisese: „Vor muri în pustie, i nu va r mînea niciunul din ei, afar de Caleb, fiul lui Iefune, i Iosua, fiul lui Nun.“

Chapter 27

¹Fetele lui elofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif, și ale celorror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tiraa, ²s'au apropiat și s'au înfățișat înaintea lui Moise, înaintea preotului Eleazar, înaintea mai marilor și înaintea întregii adunări, la ușa cortului întâlnirii. Ele au zis: ³„Tatăl nostru a murit în pustie; el nu era în mijlocul cetei celor ce s'au răsfrânt împotriva Domnului, în mijlocul cetei lui Core, ci a murit pentru păcatul lui, și n'a avut fii. ⁴Pentru ce să se stingă numele tatălui nostru din mijlocul familiei lui, pentru că n'a avut fii? Dă-ne și nouă deci o moțenire între frații tatălui nostru.” ⁵Moise a adus pricina lor înaintea Domnului. ⁶Și Domnul a zis lui Moise: ⁷„Fetele lui elofhad au dreptate. Să le dai de moțenire o moție între frații tatălui lor, și să treacă asupra lor moțenirea tatălui lor. ⁸Iar copiilor lui Israel, să le vorbești și să le spui: „Când un om va muri fără să lase fii, să treacă moțenirea lui asupra fetei lui. ⁹Dacă n'are nici o fată, moțenirea lui s'o dă fraților lui. ¹⁰Dacă n'are nici frați, moțenirea lui s'o dă fraților tatălui său. ¹¹Și dacă nici tatăl lui n'are frați, moțenirea lui s'o dă rudei celei mai apropiate din familia lui, și ea s'o stăpânească. Aceasta să fie o lege și un drept pentru copiii lui Israel, cum a poruncit lui Moise Domnul.” ¹²Domnul a zis lui Moise: „Suie-te pe muntele acesta Abarim, și privește țara pe care am dat-o copiilor lui Israel. ¹³Să privești, dar și tu vei fi adăugat la poporul tău, cum a fost adăugat fratele tău Aaron; ¹⁴pentru că v'ăi împotrivit poruncii Mele, în pustia înă, când cu cearta adunării, și nu M'ăi sfîșit înaintea lor cu prilejul apelor.” (Acestea sînt apele de ceartă, la Cades, în pustia înă.) ¹⁵Moise a vorbit Domnului, și a zis: ¹⁶„Domnul, Dumnezeul duhurilor oricărui trup, să rînduiască peste adunare un om ¹⁷care să iasă înaintea lor, și să intre înaintea lor, care să -i scoată afară și să -i vîră în untru, pentru că adunarea Domnului să nu fie ca niște oi cari n'au păstor.” ¹⁸Domnul a zis lui Moise: „Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat în care este Duhul Meu, și să -i pui mîna peste el. ¹⁹Să -l așez înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări, și să -i dai porunci sub ochii lor. ²⁰Să -l faci părtaș la dregătoria ta, pentru că toată adunarea copiilor lui Israel să -l asculte. ²¹Să se înfățișeze înaintea preotului Eleazar, care să întrebe pentru el judecata lui Urim înaintea Domnului; și Iosua, toți copiii lui Israel, împreună cu el, și toată adunarea, să iasă după porunca lui Eleazar și să intre după porunca lui. ²²Moise a făcut cum îi poruncise Domnul. A luat pe Iosua, și l-a pus înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări. ²³Și -a pus mîinile peste el, și i-a dat porunci, cum spusese Domnul prin Moise.

Chapter 28

¹Domnul a vorbit lui Moise, și a zis: ²„Poruncește copiilor lui Israel, și spune-le: „Să aveți grijă să -mi aduceți la vremea hotărîtă, darul Meu de mîncare, hrana jertfelor Mele mistuite de foc, cari Îmi sînt de un plăcut miros.” ³Să le spui: „Iată jertfa mistuită de foc pe care o veți aduce Domnului: în fiecare zi, cîte doi miei de un an fără cusur, ca ardere de tot necurmat. ⁴Să aduci un miel dimineața,

i celalt miel seara¹; ⁵iar, ca dar de mâncare, s aduci a zecea parte dintr'o ef de floarea f inii, fr mîntat într'un sfert de hin de untdelemn de m sline sf rîmate. ⁶Aceasta este arderea de tot necurmat , care a fost adus la muntele Sinai; o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ⁷Jertfa de b utur s fie de un sfert de hin pentru fiecare miel; jertfa de b utur de vin s'o faci Domnului în locul sfînt. ⁸Al doilea miel s -l aduci seara¹, ca un dar de mâncare i o jertf de b utur ca cele de diminea ; aceasta este o jertf mistuit prin foc, de un miros pl cut Domnului. ⁹În ziua Sabatului, s aduce i doi miei de un an f r cusur, i ca dar de mâncare, dou zecimi de ef din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn, împreun cu jertfa de b utur . ¹⁰Aceasta este arderea de tot pentru fiecare zi de Sabat, afar de arderea de tot necurmat i jertfa ei de b utur . ¹¹La începutul lunilor voastre, s aduce i ca ardere de tot Domnului: doi vi ei, un berbece, i apte miei de un an f r cusur; ¹²i, ca dar de mâncare pentru fiecare vi el, trei zecimi de ef din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn; ca dar de mâncare pentru berbece, s aduce i dou zecimi de ef din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn; ¹³ca dar de mâncare pentru fiecare miel, s aduce i o zecime de ef din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn. Aceasta este o ardere de tot, o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului. ¹⁴Jertfele de b utur s fie de o jum tate de hin de vin pentru un vi el, a treia parte dintr'un hin pentru un berbece, i un sfert de hin pentru un miel. Aceasta este arderea de tot pentru începutul lunii, în fiecare lun , în toate lunile anului. ¹⁵S se aduc Domnului un ap, ca jertf de isp ire, afar de arderea de tot necurmat i jertfa ei de b utur . ¹⁶În luna întîi, în ziua a patrusprezecea a lunii, vor fi Pa tele Domnului. ¹⁷Ziua a cincisprezecea a acestei luni s fie o zi de s rb toare. Timp de apte zile s se m nînce azimi. ¹⁸În ziua dintîi, s fie o adunare sfînt : s nu face i nici o lucrare de slug în ea. ¹⁹S aduce i ca ardere de tot Domnului o jertf mistuit de foc: doi vi ei, un berbece, i apte miei de un an f r cusur. ²⁰S mai ad uga i i darul lor de mâncare din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn, trei zecimi de ef pentru un vi el, dou zecimi pentru un berbece, ²¹i o zecime pentru fiecare din cei apte miei. ²²S aduce i un ap ca jertf de isp ire, ca s fac isp ire pentru voi. ²³S aduce i aceste jertfe, afar de arderea de tot de diminea , care este o ardere de tot necurmat . ²⁴s le aduce i în fiecare zi, timp de apte zile, ca hrana unei jertfe mistuite de foc, de un miros pl cut Domnului. S fie aduse afar de arderea de tot necurmat i jertfa ei de b utur . ²⁵În ziua a aptea s ave i o adunare sfînt : s nu face i nici o lucrare de slug în ea. ²⁶În ziua celor dintîi roade, cînd ve i aduce Domnului un dar de mâncare, la s rb toarea încheierii s pt mînilor (Cincizecimea), s ave i o adunare sfînt ; s nu face i nici o lucrare de slug în ea. ²⁷S aduce i ca ardere de tot, de un miros pl cut Domnului: doi vi ei, un berbece, i apte miei de un an. ²⁸S mai ad uga i darul lor de mâncare din floarea f inii, fr mîntat cu untdelemn, cîte trei zecimi de fiecare vi el, dou zecimi pentru berbece, ²⁹i o zecime pentru fiecare din cei apte miei. ³⁰S aduce i i un ap, ca s fac isp ire pentru voi. ³¹S aduce i aceste jertfe, afar de arderea de tot necurmat i darul ei de mâncare. Miei s fie f r cusur, i s ad uga i i jertfele lor de b utur .

Chapter 29

¹În luna a aptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveți o adunare sfântă : atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă . Ziua aceasta să fie vestită între voi cu sunet de trâmbiță . ²Să aduceți ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului, un vițel, un berbec, și apte miei de un an frăcesur . ³Să mai adugați și darul lor de mîncare din floarea finii, frământat cu untdelemn, trei zecimi pentru vițel, două zecimi pentru berbec, ⁴ și o zecime pentru fiecare din cei apte miei . ⁵Să aduceți și un apca jertfă de ispășire, ca să faceți ispășire pentru voi . ⁶Să aduceți aceste jertfe, afară de arderea de tot și darul ei de mîncare din fiecare lună , afară de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare, și jertfele de burtă , cari se adaugă la ele, după rînduielile aezate . Acestea sînt niște jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului . ⁷În ziua a zecea a acestei luni a aptea, să aveți o adunare sfântă , și să vă smeriți sufletele; atunci să nu faceți nicio lucrare . ⁸Să aduceți ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului: un vițel, un berbec, și apte miei de un an frăcesur . ⁹Să mai adugați și darul lor de mîncare din floarea finii, frământat cu untdelemn, trei zecimi pentru vițel, două zecimi pentru berbec, ¹⁰ și o zecime pentru fiecare din cei apte miei . ¹¹Să aduceți și un apca jertfă de ispășire, afară de jertfa de ispășire, afară de arderea de tot necurmat cu darul ei de mîncare, și jertfele de burtă obicinuite . ¹²În ziua a cincisprezecea a lunii a aptea, să aveți o adunare sfântă ; atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă . Să prăznuieți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de apte zile . ¹³Să aduceți ca ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului: treisprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an frăcesur . ¹⁴Să mai adugați și darul lor de mîncare din floarea finii, frământat cu untdelemn, trei zecimi pentru fiecare din cei treisprezece viței, două zecimi pentru fiecare din cei doi berbeci, ¹⁵ și o zecime pentru fiecare din cei patrusprezece miei . ¹⁶Să aduceți și un apca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare și jertfa sa de burtă . ¹⁷A doua zi, să aduceți doisprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an frăcesur, ¹⁸împreună cu darul lor de mîncare și jertfele lor de burtă pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile aezate . ¹⁹Să aduceți și un apca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare și jertfele de burtă . ²⁰A treia zi, să aduceți unsprezece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an frăcesur, ²¹împreună cu darul lor de mîncare și jertfele lor de burtă pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile aezate . ²²Să aduceți și un apca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare și jertfa de burtă . ²³A patra zi, să aduceți zece viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an frăcesur, ²⁴împreună cu darul lor de mîncare și jertfele lor de burtă pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile aezate . ²⁵Să aduceți și un apca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare și jertfa de burtă . ²⁶În ziua a cincea, să aduceți nouă viței, doi berbeci, și patrusprezece miei de un an frăcesur, ²⁷împreună cu darul lor de mîncare și jertfele lor de burtă pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după rînduielile aezate . ²⁸Să aduceți și un apca jertfă de ispășire, afară de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare și jertfa de burtă . ²⁹În ziua a șasea, să aduceți opt viței, doi berbeci și patrusprezece miei de un an frăcesur, ³⁰împreună cu darul lor de mîncare și jertfele lor

de b utur pentru vi ei, berbeci i miei, dup num rul lor, dup rînduielile a ezate. ³¹S aduce i i un ap ca jertf de isp ire, afar de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare i jertfele de b utur . ³²În ziua a aptea, s aduce i apte vi ei, doi berbeci, i patrusprezece miei de un an f r cusur, ³³împreun cu darul lor de mîncare i jertfele lor de b utur pentru vi ei, berbeci i miei, dup num rul lor, dup rînduielile a ezate. ³⁴S aduce i i un ap ca jertf de isp ire, afar de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare i jertf de b utur . ³⁵În ziua a opta, s ave i o adunare de s rb toare: atunci s nu face i nici o lucrare de slug . ³⁶S aduce i ca ardere de tot o jertf mistuit de foc, de un miros pl cut Domnului: un vi el, un berbec, i apte miei de un an f r cusur, ³⁷împreun cu darul lor de mîncare i jertfele lor de b utur pentru vi el, berbeci i miei, dup num rul lor, dup rînduielile a ezate. ³⁸S aduce i i un ap ca jertf de isp ire, afar de arderea de tot necurmat , darul ei de mîncare i jertfa de b utur . ³⁹Acestea sînt jertfele pe cari s le aduce i Domnului la s rb torile voastre, afar de arderile voastre de tot, de darurile voastre de mîncare i de jertfele voastre de b utur , i de jertfele voastre de mul mire, ca împlinire a unei juruin e sau ca daruri de bun voie.`` ⁴⁰Moise a spus copiilor lui Israel tot ce -i poruncise Domnul.

Chapter 30

¹Moise a vorbit c peteniilor semin iilor copiilor lui Israel, i a zis: „Iat ce porunce te Domnul. ²Cînd un om va face o juruin Domnului, sau un jur mînt prin care se va lega printr'o f g duial , s nu -i calce cuvîntul, ci s fac potrivit cu tot ce i -a ie it din gur . ³Cînd o femeie va face o juruin Domnului i se va lega printr'o f g duial , în tinere a ei i în casa tat lui ei, ⁴i tat l ei va afla de juruin a pe care a f cut -o ea i de f g duiala cu care s'a legat, -dac nu -i zice nimic în ziua cînd afl de juruin a ei, toate juruin ele ei vor fi primite, i orice f g duial cu care s'a legat ea, va fi primit ; ⁵dar dac tat l ei nu -i d voie în ziua cînd ia cuno tin de juruin a ei, toate juruin ele ei i toate f g duielile cu cari se va fi legat ea, nu vor avea nici o t rie; i Domnul o va ierta, pentruc nu i -a dat voie tat l ei. ⁶Cînd se va m rita, dup ce a f cut juruin e sau dup ce s'a legat printr'un cuvînt ie it de pe buzele ei, ⁷i b rbatul ei va lua cuno tin de lucrul acesta, i nu -i va zice nimic în ziua cînd va lua cuno tin de ele, juruin ele ei vor r mînea în picioare; i f g duielile cu cari se va fi legat ea vor r mînea în picioare; ⁸dar dac b rbatul ei nu -i d voie în ziua cînd ia cuno tin de juruin a ei, el va desfiin a juruin a pe care a f cut -o i cuvîntul sc pat de pe buzele ei, cu care s'a legat ea; i Domnul o va ierta. ⁹Juruin a unei femei v duve sau desp r ite de b rbat, f g duin a cu care se va fi legat ea, va r mînea în picioare pentru ea. ¹⁰Cînd o femeie, fiind înc în casa b rbatului ei, va face juruin e sau se va lega cu vreun jur mînt, ¹¹i b rbatul ei va afla de lucru acesta, -dac nu -i zice nimic i n'o opre te, toate juruin ele ei vor r mînea în picioare, i toate f g duin ele prin cari se va fi legat ea, vor r mînea în picioare; ¹²dar dac b rbatul ei nu le prime te în ziua cînd afl de ele, orice juruin i orice f g duial ie ite de pe buzele ei nu vor avea nici un pre , b rbatul ei nu le -a primit; i Domnul o va ierta. ¹³B rbatul ei poate înt ri i b rbatul ei poate desfiin a orice juruin , orice

jur mînt cu care se leag ea ca s - i mîhneasc sufletul. ¹⁴ i anume, dac nu -i zice nimic zi de zi, dup ce afl de lucrul acesta, el înt re te astfel toate juruin ele i toate f g duielile cu cari s'a legat ea; le înt re te pentru c nu i -a zis nimic în ziua cînd a aflat de ele. ¹⁵ Dar dac nu le prime te, dup ce a trecut ziua în care le -a aflat, va fi vinovat de p catul nevastei lui.`` ¹⁶ Acestea sînt legile pe cari le -a dat lui Moise Domnul, ca s aib putere între un b rbat i nevasta lui, între un tat i fata lui, cînd ea este în tinere i acas la tat l ei.

Chapter 31

¹ Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ² „R sbun pe copiii lui Israel împotriva Madiani ilor, apoi vei fi ad ugat la poporul t u.`` ³ Moise a vorbit poporului i a zis: „Înarma i dintre voi ni te b rba i pentru o tire, i s mearg împotriva Madianului, ca s aduc la îndeplinire r zburarea Domnului împotriva Madianului. ⁴ S trimete i la oaste cîte o mie de oameni de semin ie, din toate semin iile lui Israel.`` ⁵ Au luat dintre miile lui Israel cîte o mie de oameni de semin ie, adic dou sprezece mii de oameni înarma i pentru oaste. ⁶ Moise a trimes la oaste pe ace ti o mie de oameni de semin ie, i a trimes cu ei pe fiul preotului Eleazar, Fineas, care ducea uneltele sfinte i trîmbi ele r sun toare. ⁷ Au înaintat împotriva Madianului, dup porunca pe care o d duse lui Moise Domnul; i au omorît pe to i b rba ii. ⁸ Împreun cu to i ceilal i, au omorît i pe împ ra ii Madianului: Evi, Rechem, ur, Hur i Reba, cei cinci împ ra i ai Madianului; au ucis cu sabia i pe Balaam, fiul lui Beor. ⁹ Copiii lui Israel au luat prinse pe femeile Madiani ilor cu pruncii lor, i le-au j fuit toate vitele, toate turmele i toate bog iile. ¹⁰ Le-au ars toate cet ile pe cari le locuiau i toate ocoalele lor. ¹¹ Au luat toat prada i toate jafurile de oameni i dobitoace; ¹² i pe cei prin i, prada i jafurile, le-au adus lui Moise, preotului Eleazar, i adun rii copiilor lui Israel, cari erau t b rî i în cîmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului. ¹³ Moise, preotul Eleazar, i to i mai marii adun rii, le-au ie it înainte, afar din tab r . ¹⁴ i Moise s'a mîniat pe c peteniile o tirii, pe c peteniile peste o mie i pe c peteniile peste o sut , cari se întorceau dela r zboi. ¹⁵ El le -a zis: „Cum? A i l sat cu via pe toate femeile? ¹⁶ Iat , ele sînt acelea cari, dup cuvîntul lui Balaam, au tîrît pe copiii lui Israel s p c tuiasc împotriva Domnului, în fapta lui Peor; i atunci a izbucnit urgia în adunarea Domnului. ¹⁷ Acum, dar, omorî i pe orice prunc de parte b rb teasc , i omorî i pe orice femeie care a cunoscut pe un b rbat culcîndu-se cu el; ¹⁸ dar l sa i cu via pentru voi to i pruncii de parte femeiasc i pe toate fetele cari n'au cunoscut împreunarea cu un b rbat. ¹⁹ Tar voi, t b rî i apte zile afar din tab r ; to i aceia dintre voi cari au ucis pe cineva, i to i cei ce s'au atins de vre un mort, s se cure e a treia i a aptea zi, ei i cei prin i de voi. ²⁰ S cur i i deasemenea orice hain , orice lucru de piele, orice lucru de p r de capr i orice unealt de lemn.`` ²¹ Preotul Eleazar a zis osta ilor, cari se duseser la r zboi: „Iat ce este poruncit prin legea pe care a dat -o lui Moise Domnul. ²² Aurul, argintul, arama, ferul, cositorul i plumbul, ²³ orice lucru care poate suferi focul, s -l trece i prin foc ca s se cur easc . Dar tot ce nu poate suferi focul, s fie cur it cu apa de cur ire; s -l trece i prin ap . ²⁴ S v sp la i hainele în ziua a aptea i

ve i fi cura i; apoi, ve i putea intra în tab r .` 25 Domnul a zis lui Moise: 26 „F , împreun cu preotul Eleazar i cu c peteniile caselor adun rii, socoteala pr zii luate, fie oameni fie dobitoace. 27 Împarte prada între lupt torii cari s'au dus la oaste i între toat adunarea. 28 S iei înfii din partea osta ilor cari s'au dus la oaste o dare pentru Domnul, i anume: unul din cinci sute, atât din oameni cât i din boi, m gari i oi. 29 S le lua i din jum tatea cuvenit lor, i s le dai preotului Eleazar ca un dar ridicat pentru Domnul. 30 i din jum tatea care se cuvine copiilor lui Israel s iei unul din cincizeci, atât din oameni cât i din boi, m gari i oi, din orice dobitoc; i s le dai Levi ilor, cari p zesc cortul Domnului.` 31 Moise i preotul Eleazar au f cut ce poruncise lui Moise Domnul. 32 Prada de r zboi, r mas din jaful celor ce f cuser parte din oaste, era de ase sute aptezeci i cinci de mii de oi, 33 aptezeci i dou de mii de boi, 34 asezeci i una de mii de m gari, 35 i treizeci i dou de mii de suflete, adic femei cari nu cunoscuser împreunarea cu un b rbat. 36 Jum tatea care alc tuia partea celor ce se duseser la oaste, a fost de trei sute treizeci i apte de mii cinci sute de oi, 37 din cari ase sute aptezeci i cinci au fost lua i ca dare Domnului; 38 treizeci i ase de mii de boi, din cari aptezeci i doi lua i ca dare Domnului; 39 treizeci de mii cinci sute de m gari, din cari asezeci i unu lua i ca dare Domnului; 40 i asesprezece mii de in i, din cari treizeci i doi lua i ca dare Domnului. 41 Moise a dat preotului Eleazar darea luat ca dar ridicat pentru Domnul, dup cum îi poruncise Domnul. 42 Jum tatea cuvenit copiilor lui Israel, pe care a desp r it -o Moise de a b rba ilor cari merseser la oaste, 43 i care era partea adun rii, a fost de trei sute treizeci i apte de mii cinci sute de oi, 44 treizeci i ase de mii de boi, 45 treizeci de mii cinci sute de m gari, 46 i asesprezece mii de suflete. 47 Din aceast jum tate care se cuvenea copiilor lui Israel, Moise a luat unul din cincizeci, atât din oameni cât i din dobitoace; i le -a dat Levi ilor, cari p zesc cortul Domnului, dup cum îi poruncise Domnul. 48 C peteniile o tirii, c peteniile peste o mie i c peteniile peste o sut , s'au apropiat de Moise, 49 i i-au zis: „Robii t i au f cut socoteala osta ilor cari erau subt poruncile noastre, i nu lipse te niciun om dintre noi. 50 Noi aducem deci, ca dar Domnului, fiecare ce a g sit ca scule de aur, i anume: l n i oare, br ri, inele, cercei i salbe, ca s se fac isp ire pentru sufletele noastre înaintea Domnului.` 51 Moise i preotul Eleazar au primit de la ei toate aceste scule lucrate în aur. 52 Tot aurul, pe care l-au adus Domnului c peteniile peste o mie i c peteniile peste o sut , ca dar ridicat, cât rea asesprezece mii apte sute cincizeci de sicli. 53 Oamenii din oaste au p strat fiecare pentru sine prada pe care o f cuse. 54 Moise i preotul Eleazar au luat aurul de la c peteniile peste o mie i dela c peteniile peste o sut , i l-au adus în cortul înfîlnirii, ca aducere aminte pentru copiii lui Israel înaintea Domnului.

Chapter 32

1 Fiii lui Ruben i fiii lui Gad aveau o mare mul ime de vite, i au v zut c ara lui Iaezer i ara Galaadului erau un loc bun pentru vite. 2 Atunci fiii lui Gad, i fiii lui Ruben au venit la Moise, la preotul Eleazar i la mai marii adun rii, i le-au zis: 3 „Atarot, Dibon, Iaezer, Nimra, Hesbon, Eleale,

Sebam, Nebo și Beon, ⁴ ara aceasta pe care a lovit -o Domnul înaintea adunării lui Israel, este un loc bun pentru vite, și robii tăi au vite.`` ⁵ Apoi au adăugat: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, să se dea ara aceasta în stăpânirea robilor tăi, și să nu ne treci peste Iordan.`` ⁶ Moise a răspuns fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben: „Frații voștri să meargă oare la război, și voi să rămâneți aici? ⁷ Pentru ce voi și să muiați inima copiilor lui Israel și să-i faceți să nu treacă în ara pe care le-a dăruit Domnul? ⁸ Așa au făcut și prinții voștri când i-am trimis din Cades-Barnea să iscodească ara. ⁹ S'au suit până la valea Ecol, și, după ce au iscodit ara, au muiaț inima copiilor lui Israel, și i-au făcut să nu intre în ara pe care le-a dăruit dea Domnul. ¹⁰ și Domnul S'a aprins de mânie în ziua aceea, și a jurat zicând: ¹¹ „Oamenii aceștia cari s'au suit din Egipt, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, nu vor vedea ara pe care am jurat că-o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, căci n'au urmat în totul calea Mea, ¹² afară de Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, și Iosua, fiul lui Nun, cari au urmat în totul calea Domnului. ¹³ Domnul S'a aprins de mânie împotriva lui Israel, și i-a făcut să răzcească în pustie timp de patruzeci de ani, până la stingerea întregului leat de oameni care făcuseră înaintea Domnului. ¹⁴ și iată că voi lua și locul prinților voștri, ca ni te odrasle de oameni pe care să faceți pe Domnul să se aprindă și mai tare de mânie împotriva lui Israel. ¹⁵ Căci, dacă vă întoarceți de la El, El va lăsa mai departe pe Israel să răzcească în pustie, și veți aduce pierderea poporului acestuia întreg.`` ¹⁶ Ei s'au apropiat de Moise, și au zis: „Vom face aici ocoale pentru vitele noastre și cetăți pentru pruncii noștri: ¹⁷ apoi ne vom înarma în grabă și vom merge înaintea copiilor lui Israel, până îi vom duce în locul care le este rânduit; și pruncii noștri vor locui în aceste cetăți întregi, din pricina locuitorilor răii aceștia. ¹⁸ Nu ne vom întoarce în casele noastre mai înainte ca fiecare din copiii lui Israel să fi pus stăpânire pe moștenirea lui, ¹⁹ și nu vom stăpâni nimic cu ei dincolo de Iordan, nici mai departe, pentru că noi ne vom avea moștenirea noastră dincoace de Iordan, la război.`` ²⁰ Moise le-a zis: „Dacă faceți așa, dacă vă înarmați ca să luptați înaintea Domnului, ²¹ dacă toți aceia dintre voi cari se vor înarma trecând Iordanul înaintea Domnului, până ce va izgoni pe vrăjmașii Lui dinaintea Lui, ²² și dacă vă veți întoarce înapoi numai după ce ara va fi supusă înaintea Domnului, -atunci veți fi ferivi înaintea Domnului și înaintea lui Israel, și inutul acesta va fi moștenirea voastră înaintea Domnului. ²³ Dar dacă nu faceți așa, pe careți împotriva Domnului, și să vă împacatul vostru vă ajunge. ²⁴ Zidiți cetăți pentru pruncii voștri și ocoale pentru vitele voastre, și faceți ce ați spus cu gura voastră.`` ²⁵ Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au zis lui Moise: „Robii tăi vor face tot ce poruncește domnul nostru. ²⁶ Pruncii noștri, nevestele, turmele noastre și toate vitele noastre, vor rămâne în cetățile Galaadului; ²⁷ iar robii tăi, toți și înarmați pentru război, vor merge să se lupte înaintea Domnului, cum zice domnul nostru.`` ²⁸ Moise a dat porunci cu privire la ei preotului Eleazar, lui Iosua, fiul lui Nun, și capilor de familie din semințiile copiilor lui Israel. ²⁹ El le-a zis: „Dacă fiii lui Gad și fiii lui Ruben trec cu voi Iordanul, înarmați cu toții ca să lupte înaintea Domnului, după ce ara va fi supusă înaintea voastră, să le dați în stăpânire inutul Galaadului. ³⁰ Dar dacă nu vor merge înarmați împreună cu voi, să se așeze în mijlocul vostru în ara Canaanului.`` ³¹ Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au răspuns: „Vom face tot ce ați spus robilor tăi Domnul. ³² Vom trece înarmați înaintea Domnului în ara Canaanului; dar noi să ne avem moștenirea noastră dincoace de Iordan.`` ³³ Moise a dat fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben, și la

jum tate din semin ia lui Manase, fiul lui Iosif, împ r ia lui Sihon, împ ratul Amori ilor, i împ r ia lui Og, împ ratul Basanului, ara cu cet ile ei, cu inuturile cet ilor rii de jur împrejur. ³⁴Fiii lui Gad au zidit Dibonul, Atarotul, Aroerul, ³⁵Atrot- ofan, Iaezer, Iogbeha, ³⁶Bet-Nimra i Bet-Haran, cet i înt rite, i au f cut staule pentru turme. ³⁷Fiii lui Ruben au zidit Hesbonul, Eleale, Chiriataim, ³⁸Nebo i Baal-Meon, ale c ror nume au fost schimbate, i Sibma, i au pus alte nume cet ilor pe cari le-au zidit. ³⁹Fiii lui Machir, fiul lui Manase, au mers împotriva Galaadului, i au pus mâna pe el; au izgonit pe Amori ii cari erau acolo. ⁴⁰Moise a dat Galaadului lui Machir, fiul lui Manase, care s'a a ezat acolo. ⁴¹Iair, fiul lui Manase, a pornit i el, i a luat tîrgurile, i le -a numit tîrgurile lui Iair. ⁴²Nobah a pornit i el i a luat Chenatul împreun cu cet ile cari ineau de el, i l -a numit Nobah, dup numele lui.

Chapter 33

¹Iat popasurile copiilor lui Israel cari au ie it din ara Egiptului, dup o tirile lor, subt pov uirea lui Moise i lui Aaron. ²Moise a scris c l toriile lor din popas în popas, dup porunca Domnului. i iat popasurile lor, dup c l toriile lor. ³Au pornit din Ramses în luna întîi, în ziua a cincisprezecea a lunii întîi. A doua zi dup Pa te, copiii lui Israel au ie it gata de lupt în fa a tuturor Egiptenilor, ⁴în timp ce Egiptenii î i îngropau pe to i întîii lor n scu i, pe cari -i lovise Domnul dintre ei. C ci Domnul f cuse chiar i pe dumnezeii lor s simt puterea Lui. ⁵Copiii lui Israel au pornit din Ramses i au t b rît la Sucot. ⁶Au pornit din Sucot, i au t b rît la Etam, care este la marginea pustiei. ⁷Au pornit din Etam, s'au întors înapoi la Pi-Hahiro, fa în fa cu Baal- efon, i au t b rît înaintea Migdolului. ⁸Au pornit dinaintea Pi-Hahiro, i au trecut prin mijlocul m rii în spre pustie; au f cut un drum de trei zile în pustia Etamului, i au t b rît la Mara. ⁹Au pornit dela Mara, i au ajuns la Elim; la Elim erau dou sprezece izvoare de ap i aptezeci de finici: acolo au t b rît. ¹⁰Au pornit din Elim, i au t b rît lîng marea Ro ie. ¹¹Au pornit dela marea Ro ie, i au t b rît în pustia Sin. ¹²Au pornit din pustia Sin, i au t b rît la Dofca. ¹³Au pornit din Dofca, i au t b rît la Alu . ¹⁴Au pornit din Alu , i au t b rît la Refidim, unde poporul n'a g sit ap de b ut. ¹⁵Au pornit din Refidim, i au t b rît în pustia Sinai. ¹⁶Au pornit din pustia Sinai, i au t b rît la Chibrot-Hataava. ¹⁷Au pornit dela Chibrot-Hataava, i au t b rît la Ha erot. ¹⁸Au pornit din Ha erot, i au t b rît la Ritma. ¹⁹Au pornit dela Ritma, i au t b rît la Rimon-Pere . ²⁰Au pornit din Rimon-Pere , i au t b rît la Libna. ²¹Au pornit din Libna, i au t b rît la Risa. ²²Au pornit din Risa, i au t b rît la Chehelata. ²³Au pornit din Chehelata, i au t b rît la muntele afer. ²⁴Au pornit dela muntele afer, i au t b rît la Harada. ²⁵Au pornit din Harada, i au t b rît la Machelot. ²⁶Au pornit din Machelot, i au t b rît la Tahat. ²⁷Au pornit din Tahat, i au t b rît la Tarah. ²⁸Au pornit din Tarah, i au t b rît la Mitca. ²⁹Au pornit din Mitca, i au t b rît la Ha mona. ³⁰Au pornit din Ha mona, i au t b rît la Moserot. ³¹Au pornit din Moserot, i au t b rît la Bene-Iaacan. ³²Au pornit din Bene-Iaacan, i au t b rît la

Hor-Ghidgad. ³³Au pornit din Hor-Ghidgad, i au t b rît la Iotbata. ³⁴Au pornit din Iotbata, i au t b rît la Abrona. ³⁵Au pornit din Abrona, i au t b rît la E ion-Gheber. ³⁶Au pornit din E ion-Gheber, i au t b rît în pustia in, adic la Cades. ³⁷Au pornit din Cades, i au t b rît la muntele Hor, la marginea rii Edomului. ³⁸Preotul Aaron s'a suit pe muntele Hor, dup porunca Domnului; i a murit acolo, în al patruzecilea an dup ie irea copiilor lui Israel din ara Egiptului, în luna a cincea, în cea dintîi zi a lunii. ³⁹Aaron era în vîrst de o sut dou zeci i trei de ani cînd a murit pe muntele Hor. ⁴⁰Împ ratul Aradului, Cananitul, care locuia în partea de miaz zi a rii Canaanului, a aflat de sosirea copiilor lui Israel. ⁴¹Au pornit dela muntele Hor, i au t b rît la almona. ⁴²Au pornit din almona, i au t b rît la Punon. ⁴³Au pornit din Punon, i au t b rît la Obot. ⁴⁴Au pornit din Obot, i au t b rît la Iie-Abarim, la hotarul Moabului. ⁴⁵Au pornit din Iie-Abarim, i au t b rît la Dibon-Gad: ⁴⁶Au pornit din Dibon-Gad, i au t b rît la Almon-Diblataim. ⁴⁷Au pornit din Almon-Diblataim, i au t b rît la mun ii Abarim, înaintea muntelui Nebo. ⁴⁸Au pornit dela mun ii Abarim, i au t b rît în cîmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului. ⁴⁹Au t b rît lîng Iordan, dela Bet-Ie imot pîn la Abel-Sitim, în cîmpia Moabului. ⁵⁰Domnul a vorbit lui Moise în cîmpia Moabului, lîng Iordan în fa a Ierihonului. i a zis: ⁵¹„Vorbe te copiilor lui Israel, i spune-le: „Dup ce ve i trece Iordanul i ve i intra în ara Canaanului, ⁵²s izgoni i dinaintea voastr pe to i locuitorii rii, s le d rîma i to i idoli de piatr , s le nimici i toate icoanele turnate, i s le nimici i toate în l imile pentru jertfe. ⁵³S lua i ara în st pînire, i s v a eza i în ea; c ci Eu v'am dat ara aceasta, ca s fie mo ia voastr . ⁵⁴S împ r i i ara prin sor i, dup familiile voastre. Celor ce sînt în num r mai mare, s le da i o parte mai mare, i celor ce sînt în num r mai mic, s le da i o parte mai mic . Fiecare s st pîneasc ce -i va c dea la sor i; s'o lua i în st pînire, dup semin iile p rin ilor vo tri. ⁵⁵Dar dac nu ve i izgoni dinaintea voastr pe locuitorii rii, aceia dintre ei pe cari îi ve i l sa, v vor fi ca ni te spini în ochi i ca ni te ghimpi în coaste: v vor fi vr jma i în ara în care ve i merge s v a eza i. ⁵⁶i v voi face i vou cum hot rîsem s le fac lor.``

Chapter 34

¹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ²„D porunca aceasta copiilor lui Israel, i spune-le: „Cînd ve i intra în ara Canaanului, ara aceasta va fi mo tenirea voastr , ara Canaanului, ale c rei hotare iat -le: ³Hotarul din partea de miaz zi va începe din pustia in, lîng Edom. Astfel, hotarul vostru de miaz zi va începe dela marginea m rii S rate, spre r s rit; ⁴se va întoarce la miaz zi de în l imea Acrabim, va trece prin in, i se va întinde pîn la miaz zi de Cades-Barnea; va urma mai departe prin Ha ar-Adar, i va trece spre A mon: ⁵dela A mon, se va întoarce pîn la pîrîul Egiptului, i va ie i la mare. ⁶Hotarul vostru dinspre apus va fi Marea cea Mare (Mediterana): aceasta va fi hotarul vostru la apus. ⁷Iat care va fi hotarul vostru spre miaz -noapte: începînd dela Marea cea Mare s trage i hotarul pîn la muntele Hor; ⁸dela muntele Hor, s -l trage i prin Hamat, i s ajung pîn la edad; ⁹s urmeze mai departe prin Zifron, ca s ajung la Ha ar-Enan: acesta s v fie hotarul înspre

miaz noapte. ¹⁰S v trage i hotarul spre r s rit dela Ha ar-Enan pîn la efam; ¹¹s se pogoare din efam spre Ribla, la r s rit de Ain; se va pogorî, i se va întinde dealungul m rii Chineret (Ghenezaret), la r s rit; ¹²se va pogorî iar spre Iordan, ca s ajung la marea S rat . Aceasta va fi ara voastr , cu hotarele ei de jur împrejur.`` ¹³Moise a dat porunca aceasta copiilor lui Israel, i a zis: „Aceasta este ara pe care o ve i împ r i prin sor i, i pe care a poruncit Domnul s'o dea celor nou semin ii i jum tate. ¹⁴C ci semin ia fiilor lui Ruben, dup casele lor p rinte ti, i semin ia fiilor lui Gad, dup casele p rin ilor lor, precum i jum tate din semin ia lui Manase i-au luat mo tenirea. ¹⁵Aceste dou semin ii i jum tate i-au luat mo tenirea dincoace de Iordan, în fa a Ierihonului, în spre r s rit.`` ¹⁶Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹⁷„Iat numele b rba ilor cari vor împ r i ara între voi: preotul Eleazar, i Iosua, fiul lui Nun. ¹⁸S mai lua i cîte o c petenie din fiecare semin ie, ca s fac împ r irea rii. ¹⁹Iat numele b rba ilor acestora. Pentru semin ia lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune; ²⁰pentru semin ia fiilor lui Simeon: Samuel, fiul lui Amihud; ²¹pentru semin ia lui Beniamin: Elidad, fiul lui Chislon; ²²pentru semin ia fiilor lui Dan: c petenia Buchi, fiul lui Iogli; ²³pentru fiii lui Iosif, -pentru semin ia fiilor lui Manase: c petenia Haniel, fiul lui Efod; - ²⁴i pentru semin ia fiilor lui Efraim: c petenia Chemuel, fiul lui iftan; ²⁵pentru semin ia fiilor lui Zabulon: c petenia Eli afan, fiul lui Parnac; ²⁶pentru semin ia fiilor lui Isahar: c petenia Paltiel, fiul lui Azan; ²⁷pentru semin ia fiilor lui A er: c petenia Ahihud, fiul lui elomi; ²⁸pentru semin ia fiilor lui Neftali: c petenia Pedahel, fiul lui Amihud.`` ²⁹Ace tia sînt aceia c rora le -a poruncit Domnul s împart ara Canaanului între copiii lui Israel.

Chapter 35

¹Domnul a vorbit lui Moise, în cîmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului. i a zis: ²„Porunce te copiilor lui Israel, s dea Levi ilor, din mo tenirea pe care o vor avea, ni te cet i în cari s poat locui. S mai da i Levi ilor i un loc gol împrejurul acestor cet i. ³Cet ile s fie ale lor, ca s locuiasc în ele; iar locurile goale s fie pentru vitele lor, pentru averile lor i pentru toate dobitoacele lor. ⁴Locurile goale din jurul cet ilor pe cari le ve i da Levi ilor, s aib , începînd dela zidul cet ii în afar , o mie de co i de jur împrejur. ⁵S m sura i afar din cetate, dou mii de co i în partea de r s rit, dou mii de co i în partea de miaz zi, dou mii de co i în partea de apus, i dou mii de co i în partea de miaz noapte, a a în cît cetatea s fie la mijloc. Acestea s fie locurile goale din jurul cet ilor lor. ⁶Dintre cet ile pe cari le ve i da Levi ilor, ase s fie cet i de sc pare unde va putea s fug uciga ul, i afar de acestea, s le mai da i alte patruzeci i dou de cet i. ⁷Toate cet ile pe cari le ve i da Levi ilor s fie patruzeci i opt de cet i, împreun cu locurile lor goale. ⁸Cet ile pe cari le ve i da din mo iile copiilor lui Israel s fie date mai multe de cei ce au mai multe, i mai pu ine de ceice au mai pu ine; fiecare s dea Levi ilor din cet ile lui dup mo tenirea pe care o va avea.`` ⁹Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ¹⁰„Vorbe te copiilor lui Israel i spune-le: „Cînd ve i trece Iordanul i ve i intra în ara Canaanului, ¹¹s v alege i ni te cet i cari s v fie cet i de sc pare,

unde s poat sc pa uciga ul care va omorî pe cineva f r voie. ¹²Aceste cet i s v slujeasc drept cet i de sc pare împotriva r zbun torului sîngelui, pentruca uciga ul s nu fie omorît înainte de a se înf i a în fa a adun rii ca s fie judecat. ¹³Din cet ile pe cari le ve i da, ase s v fie cet i de sc pare. ¹⁴S da i trei cet i dincoace de Iordan, i trei cet i în ara Canaanului: acestea s v fie ceta i de sc pare. ¹⁵Aceste ase cet i s fie cet i de sc pare pentru copiii lui Israel, pentru str in i pentru celce locuie te în mijlocul vostru: acolo va putea s scape orice om care va ucide pe cineva f r voie. ¹⁶Dac un om love te pe aproapele s u cu o unealt de fer, i acesta moare, este un uciga : uciga ul s fie pedepsit cu moartea. ¹⁷Dac -l love te cu o piatr pe care o ine în mân , de care poate muri, i moare, este un uciga : uciga ul s fie pedepsit cu moartea. ¹⁸Dac -l love te cu vreo unealt de lemn pe care o ine în mân , de care poate muri, i moare, este un uciga ; uciga ul s fie pedepsit cu moartea. ¹⁹R zbun torul sîngelui s omoare pe uciga ; cînd îl va întîlni, s -l omoare. ²⁰Dac un om împinge pe aproapele s u din ur , sau dac -l pînde te i arung ceva asupra lui i moare, ²¹sau dac -l love te cu mîna din vr jm ie, i moare, cel ce l -a lovit s fie pedepsit cu moartea; este un uciga : r zbun torul sîngelui s omoare pe uciga , cînd îl va întîlni. ²²Dar dac un om împinge pe aproapele lui f r veste i nu din vr jm ie, sau dac arunc ceva asupra lui f r s -l fi pîndit, ²³sau dac arunc asupra lui din neb gare de seam o piatr care -i poate pricinui moartea, i moare, f r s -l urasc i f r s caute s -i fac r u: ²⁴Iat legile dup cari va judeca adunarea între cel ce l -a lovit i r zbun torul sîngelui. ²⁵Adunarea va izb vi pe uciga din mîna r zbun torului sîngelui, i -l va face s se întoarc în cetatea de sc pare unde fugise. S locuiasc acolo pîn la moartea marelui preot care este uns cu untdelemn sfînt. ²⁶Dac uciga ul iese din hotarul cet ii de sc pare unde fugise, ²⁷i dac r zbun torul sîngelui îl întîlne te afar din hotarul cet ii de sc pare i ucide pe uciga , nu va fi vinovat de omor. ²⁸C ci uciga ul trebuia s locuiasc în cetatea lui de sc pare pîn la moartea marelui preot; i dup moartea marelui preot, putea s se întoarc la mo ia lui. ²⁹Iat poruncile de drept pentru voi i pentru urma ii vo tri, în toate locurile în cari ve i locui. ³⁰Dac un om omoar pe cineva, uciga ul s fie omorît, pe m rturia martorilor. Un singur martur nu va fi deajuns ca s fie osîndit cineva la moarte. ³¹S nu primi i r scump rare pentru via a unui uciga vinovat de moarte, ci s fie pedepsit cu moartea. ³²S nu primi i r scump rare pentru cel ce trebuie s fug în cetatea lui de sc pare, ca s se întoarc s locuiasc în ar pîn la moartea preotului. ³³S nu pîng ri i ara unde ve i fi, c ci sîngele celui nevinovat pîng re te ara; i isp irea sîngelui v rsat în ar nu se va putea face decît prin sîngele celui ce -l va v rsa. ³⁴S nu pîng ri i deci ara în care ve i merge s locui i, i în mijlocul c reia voi locui i Eu, c ci Eu sînt Domnul, care locuie te în mijlocul copiilor lui Israel.``

Chapter 36

¹C peteniile familiei lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, dintre familiile fiilor lui Iosif, s'au apropiat i au vorbit înaintea lui Moise i înaintea mai marilor peste casele p rinte ti ale copiilor lui Israel. ²Ei au zis: „Domnule, ie i -a poruncit Domnul s dai copiilor lui Israel ara ca mo tenere

prin sor i. Tu, domnule, ai primit deasemenea porunc de la Domnul ca mo tenirea fratelui nostru elofhad, s'o dai fetelor lui. ³Dar dac ele se m rit dup unul din fiii altei semin ii a copiilor lui Israel, mo tenirea lor va fi tears din mo tenirea p rin ilor no tri, i ad ugat la a semin iei din care vor face parte; i astfel mo tenirea care ne -a c zut nou la sor i se va mic ora. ⁴i cînd va veni anul de veselie pentru copiii lui Israel, mo tenirea lor va r mînea ad ugat la a semin iei din care vor face parte, i va fi tears astfel din mo tenirea semin iei p rin ilor no tri.`` ⁵Moise a poruncit copiilor lui Israel din partea Domnului, i a zis: „Semin ia fiilor lui Iosif are dreptate. ⁶Iat ce porunce te Domnul cu privire la fetele lui elofhad: s se m rite dup cine vor vrea, numai s se m rite într'o familie din semin ia p rin ilor lor. ⁷Nici o mo tenere a copiilor lui Israel s nu treac de la o semin ie la alta, ci fiecare din copiii lui Israel s se in lipit de mo tenirea semin iei p rin ilor lui. ⁸i orice fat , care are o mo tenere în semin iile copiilor lui Israel, s se m rite dup cineva dintr'o familie din semin ia tat lui ei, pentru ca fiecare din copiii lui Israel s - i aib mo tenirea p rin ilor s i. ⁹Nici o mo tenere s nu treac de la o semin ie la alta, ci semin iile copiilor lui Israel s se in fiecare de mo tenirea sa.`` ¹⁰Fetele lui elofhad au f cut întocmai dup porunca pe care o d duse lui Moise Domnul. ¹¹Mahla, Tir a, Hogla, Milca i Noa, fetele lui elofhad, s-au m ritat dup fiii unchilor lor; ¹²s'au m ritat în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif, i mo tenirea lor a r mas în semin ia familiei tat lui lor. ¹³Acestea sînt poruncile i legile pe cari le -a dat Domnul prin Moise copiilor lui Israel, în cîmpia Moabului, lîng Iordan, în fa a Ierihonului

Deuteronomy

Chapter 1

¹Iat cuvintele pe cari le -a spus Moise întregului Israel, dincoace de Iordan, în pustie, într'o cîmpie, fa în fa cu Suf, între Paran, Tofel, Laban, Ha erot i Di-Zahab. ²(Dela Horeb pîn la Cades-Barnea, pe drumul care duce la muntele Seir, este o dep rtare de unsprezece zile). ³În al patruzecilea an, în luna unsprezecea, în ziua întîi a lunii, Moise a vorbit copiilor lui Israel i le -a spus tot ce -i poruncise Domnul s le spun . ⁴Aceasta era dup ce a b tut pe Sihon, împ ratul Amori ilor, care locuia la Hesbon, i pe Og, împ ratul Basanului, care locuia la A tarot i la Edrei. ⁵Dincoace de Iordan, în ara Moabului, Moise a început s l mureasc legea aceasta i a zis: ⁶Domnul, Dumnezeul nostru, ne -a vorbit la Horeb, zicînd: „A i locuit destul vreme în muntele acesta. ⁷Întoarce i-v , i pleca i; duce i-v la muntele Amori ilor i în toate împrejurimile: în cîmpie, pe munte, în vale, în partea de miaz -zi, pe rmul m rii, în ara Canani ilor i în Liban, pîn la rîul cel mare, rîul Eufrat. ⁸Vede i, v'am pus ara înainte; intra i i lua i în st pînire ara pe care domnul a jurat p rin ilor vo tri, Avraam, Isaac i Iacov, c o va da lor i semin ei lor dup ei.`` ⁹În vremea aceea, v'am spus: „Eu nu v pot purta singur. ¹⁰Domnul, Dumnezeul vostru, v'a înmul it, i azi sînte i

foarte mulți la număr, ca stelele cerului. ¹¹Domnul, Dumnezeul părinților voștri, să vă mearse de o mie de ori pe atât, și să vă binecuvinteze, după cum a făgăduit! ¹²Cum a putea să port eu singur pricinile voastre, povara voastră și certurile voastre? ¹³Luați din semințiile voastre niște bărbani în elefi, pricepuți și cunoscători, și-i voi pune în fruntea voastră. ¹⁴Voi mi-ați răspuns, și ați zis: „Ceea ce spui tu să facem este un lucru bun.” ¹⁵Am luat atunci pe cei peteniile semințiilor voastre, bărbani în elefi și cunoscători, și-i-am pus în fruntea voastră drept cei peteniile peste o mie, cei peteniile peste o sută, cei peteniile peste cincizeci, și cei peteniile peste zece, ca dregători în semințiile voastre. ¹⁶Am dat, în același timp, următoarea poruncă judecătorilor voștri: „Să ascultați pe frații voștri, și să judecați după dreptate neînlegerile fiecăruia cu fratele lui sau cu străinul. ¹⁷Să nu căutați la fașa oamenilor în judecățile voastre; să ascultați pe cel mic ca și pe cel mare; să nu vă temeți de nimeni, căci Dumnezeu e Cel care face dreptate. Și când veți găsi o pricină prea grea, să o aduceți înaintea mea, ca să o aud.” ¹⁸Așa vă-am poruncit, în vremea aceea, tot ce aveați de făcut. ¹⁹Am plecat din Horeb, și am străbătut toată pustia aceea mare și grozav pe care ați văzut-o; am luat drumul care duce în muntele Amoriților, cum ne poruncise Domnul, Dumnezeul nostru, și am ajuns la Cades-Barnea. ²⁰Și eu vă-am zis: „Așa ajuns la muntele Amoriților pe care ni-l dă Domnul, Dumnezeul nostru. ²¹Iată că Domnul, Dumnezeul tău, îți pune în față înaintea; suie-te, ia-o în stăpânire, cum și-a spus Domnul, Dumnezeul părinților tăi; nu te teme, și nu te înspăimânta.” ²²Voi vă ați apropiat cu toții de mine, și ați zis: „Să trimitem niște oameni înaintea noastră, ca să iscodească țara, și să ne aducă răspuns cu privire la drumul pe care ne vom sui în ea și asupra cetăților în cari vom ajunge.” ²³Păreră aceasta mi s-a părut bună; și am luat doisprezece oameni dintre voi, câte un om de fiecare seminție. ²⁴Ei au plecat, au trecut muntele, și au ajuns până la valea Ecol, și au iscodit țara. ²⁵Au luat în mâni din roadele țării și ni le-au adus; ne-au făcut o dare de seamă, și au zis: „Bună țară ne dă Domnul, Dumnezeul nostru.” ²⁶Dar voi n'ăi vrut să vă suiți în ea, și vă ați răsvrătit împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului vostru. ²⁷Ați cărtit în corturile voastre, și ați zis: „Pentru că ne urte, de aceea ne-ă scos Domnul din țara Egiptului, ca să ne dea în mâinile Amoriților și să ne nimicească.” ²⁸Unde să ne suim? Frații noștri ne-au mușiat inima, zicând: „Poporul acela este un popor mai mare și mai înalt la statură decât noi; cetățile sânt mari și întărite până la cer; băncă, am văzut acolo și copii de ai lui Anac.” ²⁹Eu vă-am zis: „Nu vă spăimântați, și nu vă fie frică de ei. ³⁰Domnul, Dumnezeul vostru, care merge înaintea voastră, se va lupta El însuși pentru voi, potrivit cu tot ce a făcăt pentru voi sub ochii voștri în Egipt. ³¹Apoi în pustie, ați văzut că Domnul, Dumnezeul tău, te-ă purtat cum poartă un om pe fiul său, pe tot drumul pe care l-ăi făcăt până la sosirea voastră în locul acesta.” ³²Cu toate acestea, voi n'ăi avut încredere în Domnul, Dumnezeul vostru, ³³care mergea înaintea voastră pe drum, ca să vă caute un loc de poposire: noaptea într'un foc, ca să vă arate drumul pe care trebuia să mergeți, și ziua într'un nor. ³⁴Domnul a auzit glasul cuvintelor voastre. S'ă mîniat, și a jurat, zicând: ³⁵„Niciunul din băbani cari fac parte din acest neam rău nu va vedea țara aceea bună pe care am jurat că o voi da părinților voștri, ³⁶afară de Caleb, fiul lui Iefune. El o va vedea, și țara în care a mers, o voi da lui și copiilor lui, pentru că a urmat în totul calea Domnului.” ³⁷Domnul S'ă mîniat și pe mine, din pricina voastră, și a zis: „Nici tu nu vei intra în ea. ³⁸Iosua, fiul lui Nun, slujitorul tău, va intra în ea; întreg te-ă, căci

el va pune pe Israel în st pînirea rii aceleia. ³⁹ i pruncii vo tri, despre cari a i zis: „Vor fi de jaf!” i fiii vo tri, cari nu cunosc azi nici binele nici r ul, ei vor intra în ea; da, lor le -o voi da, i ei o vor st pîni. ⁴⁰Dar voi, întoarce i-v înapoi, i pleca i în pustie, în spre marea Ro ie.`` ⁴¹Voi a i r spus, i mi-a i zis: „Am p c tuit împotriva Domnului; ne vom sui i ne vom bate, cum ne -a poruncit Domnul, Dumnezeuul nostru.`` i v'a i încins fiecare armele, i v'a i încumetat s v sui i pe munte. ⁴²Domnul mi -a zis: „Spune-le: „Nu v sui i i nu v lupta i, c ci Eu nu sînt în mijlocul vostru; nu c uta i s fi i b tu i de vr jma ii vo tri.`` ⁴³Eu v'am spus, dar n'a i ascultat; ci v'a i r zvr tit împotriva poruncii Domnului, i v'a i suit seme i pe munte. ⁴⁴Atunci Amori ii, cari locuiesc pe muntele acesta, v'au ie it înainte, i v'au urm rit ca albinele; v'au b tut din Seir, pîn la Horma. ⁴⁵La întoarcerea voastr , a i plîns înaintea Domnului; dar Domnul nu v'a ascultat glasul, i n'a luat aminte la voi. ⁴⁶ i a a i r mas la Cades, unde a i stat mult vreme.

Chapter 2

¹Ne-am întors, i am plecat în pustie, pe drumul care duce la marea Ro ie, cum îmi poruncise Domnul; i am ocolit mult vreme munte Seir. ²Domnul mi -a zis: ³„V ajunge de cînd ocoli i muntele acesta. Întoarce i-v spre miaz noapte. ⁴D urm toarea porunc poporului: „Acum ave i s trece i prin hotarele fra ilor vo tri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir. Ei se vor teme de voi; dar s v p zi i bine. ⁵S nu v înc iera i cu ei; c ci nu v voi da în ara lor nici m car o palm de loc: muntele Seir l-am dat în st pînire lui Esau. ⁶S cump ra i de la ei cu pre de argint, hrana pe care o ve i mânca, i s cump ra i dela ei cu pre de argint, chiar i apa pe care o ve i bea. ⁷C ci Domnul, Dumnezeuul t u, te -a binecuvîntat în tot lucrul mîinilor tale i i -a cunoscut c l toria în aceast mare pustie. Iat , de patruzeci de ani de cînd Domnul Dumnezeuul t u este cu tine, i n'ai dus lips de nimic.`` ⁸Am trecut pe departe de fra ii no tri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir, i pe departe de drumul care duce în cîmpie, departe de Elat i de E ion-Gheber; apoi ne-am întors i am apucat spre pustia Moabului. ⁹Domnul mi -a zis: „Nu face r zboi cu Moab, i nu te apuca la lupt cu el; c ci nu- i voi da nimic s st pîne ti în ara lui: „Arul l-am dat în st pînire copiilor lui Lot. ¹⁰(Mai înainte aici locuiau Emimii: un popor mare, mult la num r i de statur înalt , ca Anachimii. ¹¹Ei treceau drept Refaimi i, ca i Anachimii; dar Moabi ii fi numeau Emimi. ¹²Seir era locuit alt dat de Hori i; copiii lui Esau i-au izgonit, i-au nimicit dinaintea lor, i s'au a ezat în ara pe care o st pîne te i pe care i -a dat -o Domnul.) ¹³Acum scula i-v i trece i pîrîul Zered.`` Am trecut pîrîul Zered. ¹⁴Vremea cît au inut c l toriile noastre dela Cades-Barnea pîn la trecerea pîrîului Zered a fost de trezeci i opt de ani, pîn a perit din mijlocul taberei tot neamul oamenilor de r zboi, cum le jurase Domnul. ¹⁵Mîna Domnului a fost împotriva lor ca s -i nimiceasc din mijlocul taberei, pîn ce au perit. ¹⁶Dup ce au perit to i b rba ii de r zboi, murind în mijlocul poporului, ¹⁷Domnul mi -a vorbit i a zis: ¹⁸„S treci azi hotarul Moabului, la cetatea Ar, ¹⁹i s te apropii de copiii lui Amon. S nu faci r zboi cu ei, i s nu te iei la lupt cu ei; c ci nu- i voi da nimic de st pînit în ara

copiilor lui Amon: am dat -o în st pînire copiilor lui Lot. ²⁰ ara aceasta trecea deasemenea ca o ar a lui Refaim; mai înainte locuiau în ea Refaimii; i Amoni ii îi numeau Zamzumimi: ²¹un popor mare, mult la număr i de statur înalt , ca Anachimii. Domnul i -a nimicit dinaintea Amoniilor, cari i-au izgonit i s'au a ezat în locul lor. ²²(A a a f cut Domnul i pentru copiii lui Esau cari locuiesc în Seir, cînd a nimicit pe Hori i dinaintea lor; ei i-au izgonit i s'au a ezat în locul lor, pîn în ziua de azi. ²³Deasemenea, Avi ii, cari locuiau în sate pîn la Gaza, au fost nimici i de Caftori i, ie i i din Caftor, cari s'au a ezat în locul lor.) ²⁴Scula i-v , pleca i, i trece i pîrîul Arnon. Iat , î i dau în mîini pe Sihon, împ ratul Hesbonului, Amoritul, i ara lui. Începe cucerirea, f r zboi cu el! ²⁵De azi încolo voi b ga groaza i frica de tine în toate popoarele de subt cer; i, la auzul faimei tale, vor tremura i se vor îngrozi de tine.`` ²⁶Din pustia Chedemot, am trimes soli la Sihon, împ ratul Hesbonului, cu vorbe de pace. Am trimes s -i spun : ²⁷„Las -m s trec prin ara ta; voi inea drumul mare, f r s m abat nici la dreapta nici la stînga. ²⁸S -mi vinzi pe pre de argint hrana pe care o voi mânca, i s -mi dai cu pre de argint apa de care o voi bea; nu voi face altceva decît s trec cu piciorul, - ²⁹lucru pe care mi l-au îng duit copiii lui Esau cari locuiesc în Seir, i Moabi ii cari locuiesc în Ar-îng duie te-mi i tu lucrul acesta, pîn voi trece Iordanul ca s intru în ara pe care ne -o d Domnul, Dumnezeul nostru.`` ³⁰Dar Sihon, împ ratul Hesbonului, n'a vrut s ne lase s trecem pela el; c ci Domnul, Dumnezeul t u, i -a f cut duhul neînduplecat, i i -a împietrit inima, ca s -l dea în mîinile tale, cum vezi azi. ³¹Domnul mi -a zis: „Vezi, acum încep s - i dau pe Sihon i ara lui; începe i tu dar s -i ie i în st pînire ara ca s'o mo tene ti.`` ³²Sihon ne -a ie it înainte, cu tot poporul lui, ca s lupte împotriva noastr , la Iaha . ³³Domnul, Dumnezeul nostru, ni l -a dat în mîini, i l-am b tut, pe el, i pe fiii lui, i pe tot poporul lui. ³⁴I-am luat atunci toate cet ile, i le-am nimicit cu des vîr ire: b rba i, femei i prunci i-am nimicit cu des vîr ire, i n'am l sat s scape niciunul m car. ³⁵Numai vitele le-am r pit pentru noi, precum i prada din cet ile pe cari le luaser m. ³⁶Dela Aroer, care este pe malurile pîrîului Arnon, i dela cetatea care este în vale, pîn la Galaad, n'a fost nici o cetate prea tare pentru noi: Domnul, Dumnezeul nostru, ni le -a dat pe toate în mîn . ³⁷Dar de ara copiilor lui Amon nu te-ai apropiat, de toate malurile pîrîului Iaboc, de cet ile dela munte, i de toate locurile pe cari te -a oprit Domnul, Dumnezeul t u, s le love ti.

Chapter 3

¹Ne-am întors, i ne-am suit pe drumul care duce la Basan. Og, împ ratul Basanului, ne -a ie it înainte, cu tot poporul lui, ca s lupte împotriva noastr la Edrei. ²Domnul mi -a zis: „Nu te teme de el; c ci îl dau în mîinile tale, pe el i tot poporul lui, i ara lui; s te por i cu el cum te-ai purtat cu Sihon, împ ratul Amori ilor, care locuia la Hesbon.`` ³ i Domnul, Dumnezeul nostru, a mai dat în mîinile noastre i pe Og, împ ratul Basanului, cu tot poporul lui; l-am b tut i n'am l sat s scape niciunul din oamenii lui. ⁴I-am luat atunci toate cet ile, i n'a fost una care s nu cad în st pînirea noastr : asezeci de cet i, tot inutul Argob, împ r ia lui Og din Basan. ⁵Toate cet ile acestea erau

înt rite, cu ziduri înalte, cu porți și zvoare, afară de cetile fără ziduri cari erau foarte multe la număr.

⁶Lo-am nimicit cu desvîr ire, cum făcusem cu Sihon, împotriva ratului Hesbonului; am nimicit cu desvîr ire toate cetile împreună cu bărbății, femeile și pruncii.

⁷Iar toate vitele și prada din cetile le-am luat pentru noi.

⁸Astfel în vremea aceea am cucerit dela cei doi împărăși Amori ilor ăra de dincoace de Iordan, dela pârâul Arnon pînă la muntele Hermon,

⁹(Sidoni îi zic Hermonului Sirion, și Amori îi îl numesc Senir),

¹⁰toate cetile din cîmpie, tot Galaadul și tot Basanul pînă la Salca și Edrei, cetile din împărășia lui Og în Basan.

¹¹(Numai Og, împotriva ratului Basanului, mai rămăsese din neamul Refaimi ilor. Patul lui, un pat de fer, este la Raba, cetatea copiilor lui Amon. Lungimea lui este de nouăzeci și șase de patruzeci, după cotul unui om.)

¹²Atunci am luat în stăpînire ăra aceasta. Am dat Rubeni ilor și Gadi ilor inutul de la Aroer, care este pe pârâul Arnon, și jumătatea muntelui Galaad cu cetile lui.

¹³Am dat la jumătate din seminția lui Manase ce mai rămînea din Galaad și toată împărășia lui Og din Basan: tot inutul Argob, cu tot Basanul, care purta numele de ăra Refaimi ilor.

¹⁴Iair, fiul lui Manase, a luat tot inutul Argob pînă la hotarul Gheuri ilor și Maacati ilor, și a pus numele lui tîrgurilor Basanului, numite și azi tîrgurile lui Iair.

¹⁵Am dat Galaadul lui Machir.

¹⁶Rubeni ilor și Gadi ilor le-am dat o parte din Galaad pînă la pârâul Arnon, al cărui mijloc slujește ca hotar, și pînă la pârâul Iaboc, hotarul copiilor lui Amon;

¹⁷le-am mai dat cîmpia, marginită de Iordan, dela Chineret pînă la marea cîmpiei, Marea Srat, la picioarele muntelui Pisga spre răsrit.

¹⁸În vremea aceea, v'am dat porunca aceasta: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă dă în mînă ăra aceasta ca să o stăpîniți. Voi toți, cei buni de luptă, să mergeți înarmați înaintea copiilor lui Israel.

¹⁹Numai femeile voastre, pruncii și vitele voastre-țiu că aveți multe vite-să rămîn în cetile pe cari vi le-am dat,

²⁰pînă ce Domnul va da odihnă fraților voștri ca și vouă, și vor lua și ei în stăpînire ăra pe care le-o dă Domnul, Dumnezeul vostru, dincolo de Iordan. După aceea vă veți întoarce fiecare în moștenirea pe care v'am dat-o.

²¹În vremea aceea, am poruncit lui Iosua, și îi-am zis: „Ochii tăi au văzut tot ce a făcut Domnul, Dumnezeul vostru, acestor doi împărăși: așa va face Domnul tuturor împărășiilor împotriva cărora vei merge.

²²Nu te teme de ei; căci Domnul, Dumnezeul vostru, va lupta El însuși pentru voi.”

²³În vremea aceea, m'am rugat Domnului, și am zis: ²⁴„Stăpîne Doamne! Tu ai început să arăți robului Tumorirea Ta și mîna Ta cea puternică; căci care este dumnezeul acela, în cer și pe pământ, care să poată face lucrurile ca ale Tale și să aibă o putere ca a Ta?”

²⁵Lasă-mă, Te rog, să trec, și să văd ăra aceea bună dincolo de Iordan, munții aceia frumoși și Libanul!”

²⁶Dar Domnul S'a mîniat pe mine, din pricina voastră, și nu m'a ascultat. Domnul mi-a zis: „Destul! Nu-Mi mai vorbi de lucrul acesta.

²⁷Suie-te pe vârful muntelui Pisga, uit-te spre apus, spre miazănoapte, spre miazăzi și spre răsrit, și privește-o doar cu ochii; căci nu vei trece Iordanul acesta.

²⁸Dă porunci lui Iosua, întrește-l, și îmbărbătează-l; căci el va merge înaintea poporului acestuia și-l va pune în stăpînire ăria pe care o vei vedea.”

²⁹Și am rămas astfel în vale, îndreptul Bet-Peorului.

Chapter 4

¹Acum, Israele, ascult legile și poruncile pe cari v-învăsați-le pe zi. Împliniți-le, pentru că sărăciți, și să intrați în stăpânirea țării pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul părinților voștri. ²Să nădărgă și nimic la cele ce v poruncesc eu, și să nu scade și nimic din ele; ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, așa cum vi le dau eu. ³Ai văzut cu ochii voștri ce a făcut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-Peor: Domnul, Dumnezeul tău, a nimicit din mijlocul tău pe toți aceia cari se duseseră după Baal-Peor. ⁴Iar voi, cari v'ăi alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, sînteți toți vii astăzi. ⁵Iată, v'am învățat legile și porunci, cum mi-ă poruncit Domnul, Dumnezeul meu, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire. ⁶Să păziți și să le împliniți; căci aceasta va fi în elepciunea și priceperea voastră înaintea popoarelor, cari vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: „Acest neam mare este un popor cu totul în elept și priceput!” ⁷Care este, în adevăr, neamul acela așa de mare încît să fi avut pe dumnezeii lui așa de aproape cum avem noi pe Domnul, Dumnezeul nostru, ori de cîte ori Îl chemăm? ⁸Și care este neamul acela așa de mare încît să aibă legi și porunci așa de drepte, cum este toată legea aceasta pe care v'o pun astăzi înaintea? ⁹Numai, ia seama asupra ta, și veghează cu luare aminte asupra sufletului tău, în toate zilele vieții tale, ca nu cumva să uiți lucrurile pe cari și le-ai văzut ochii, și să-și iasă din inimă; și să nu cunoscă copiii tăi și copiii copiilor tăi. ¹⁰Adu-ți aminte de ziua cînd te-ai înfrînt înaintea Domnului, Dumnezeului tău, la Horeb, cînd Domnul mi-ă zis: „Strînge poporul la Mine! Căci vreau să-și facă să aud cuvintele Mele, ca să învețe să se teamă de Mine tot timpul cît vor trăi pe pământ; și să învețe și pe copiii lor să se păzească.” ¹¹Voi v'ăi apropiat și ați stat tot la poalele muntelui. Muntele era aprins, și flăcările se ridicau pînă în inima cerului. Era întunecat, norii și neguri deasupra. ¹²Și Domnul v'ă vorbit din mijlocul focului; voi ați auzit sunetul cuvintelor Lui, dar n'ăi văzut nici un chip, căci ați auzit doar un glas. ¹³El și-ă vestit legământul Său, pe care v'ă poruncit să-l păziți, cele zece porunci; și le-ă scris pe două table de piatră. ¹⁴În vremea aceea, Domnul mi-ă poruncit să vă învăț legile și porunci, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire. ¹⁵Fiindcă n'ăi văzut nici un chip în ziua cînd v'ă vorbit Domnul din mijlocul focului, la Horeb, vegheați cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ¹⁶ca nu cumva să vă strică și să vă faceți un chip cioplit, sau o înfrîntărie a vreunui idol, sau chipul vreunui om sau chipul vreunei femei, ¹⁷sau chipul vreunui dobitoc de pe pământ, sau chipul vreunei păsări care zboară în ceruri, ¹⁸sau chipul vreunui dobitoc care se țîrtește pe pământ, sau chipul vreunui pește care trăiește în apele dedesubtul pământului. ¹⁹Veghează asupra sufletului tău, ca nu cumva, ridicîndu-și ochii spre cer, și văzînd soarele, luna și stelele, toată oțîrea cerurilor, să fii țîrît să te închini înaintea lor și să slujești: căci acestea sînt lucruri pe cari Domnul, Dumnezeul tău, le-ă făcut și le-ă împărțit ca să slujească tuturor popoarelor, sub cerul întreg. ²⁰Dar pe voi, Domnul v'ă luat, și v'ă scos din cuptorul de fier al Egiptului, ca să-și fiți un popor pus de o parte, cum sînteți azi. ²¹Și Domnul S'ă mîniat pe mine, din pricina voastră: și a jurat că eu să nu trec Iordanul, și să nu intru în țara aceea bună pe care și-o dădă să moțenire Domnul, Dumnezeul tău. ²²Eu voi muri deci în țara aceasta de aici, nu voi trece Iordanul; dar voi înlăsa și voi să stăpînă țara aceea bună. ²³Vegheați asupra voastră, ca să nu dați uitării legământul pe care l-ă încheiat cu voi Domnul, Dumnezeul vostru, și să nu faceți vreun chip cioplit, nici vreă înfrîntărie oarecare, pe care și-ă oprit Domnul, Dumnezeul tău, să-o faceți. ²⁴Căci

Domnul, Dumnezeu t u, este un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos. ²⁵Cînd vei avea copii, i copii din copiii t i, i vei fi de mult vreme în ar, dac v ve i strica, dac v ve i face chipuri cioplite, înf i eri ale vreunui lucru, dac ve i face ce este r u înaintea Domnului Dumnezeului vostru, ca s -L mînia i, - ²⁶iau ast zi martor împotriva voastr cerul i p mîntul, -c ve i peri de o moarte repede din ara pe care o ve i lua în st pînire dincolo de Iordan, i nu ve i avea zile multe în ea, c ci ve i fi nimici i de tot. ²⁷Domnul v va împr tia printre popoare, i nu ve i r mînea decît un mic num r în mijlocul neamurilor unde v va duce Domnul. ²⁸i acolo ve i sluji unor dumnezei, cari sînt o lucrare f cut de mîni omene ti, de lemn i de piatr, cari nu pot nici s vad, nici s aud, nici s m nînce, nici s miroas. ²⁹i dac de acolo vei c uta pe Domnul, Dumnezeu t u, Îl vei g si dac -L vei c uta din toat inima ta i din tot sufletul t u. ³⁰i dup ce i se vor întîmpla toate aceste lucruri în strîmtorarea ta, în zilele de pe urm, te vei întoarce la Domnul, Dumnezeu t u, i vei asculta glasul Lui; ³¹c ci Domnul, Dumnezeu t u, este un Dumnezeu plin de îndurare, care nu te va p r si i nu te va nimici; El nu va uita leg mîntul pe care l -a încheiat prin jur mînt cu p rin ii t i. ³²Întreab vremurile str vechi, cari au fost înaintea ta, din ziua cînd a f cut Dumnezeu pe om pe p mînt, i cerceteaz dela o margine a cerului la cealalt : a fost vreodat vreo întîmplare a a de mare, i s'a auzit vreodat a a ceva? ³³A fost vreodat vreun popor care s fi auzit glasul lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, cum l-ai auzit tu, i s fi r mas viu? ³⁴A fost vreodat vreun dumnezeu care s fi c utat s ia un neam din mijlocul altui neam, prin încerc ri, semne, minuni i lupte, cu mîn tare i bra întins, i cu minuni înfrico ate, cum a f cut cu voi Domnul, Dumnezeu vostru, în Egipt i subt ochii vo tri? ³⁵Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca s cuno ti c numai Domnul este Dumnezeu i c nu este alt Dumnezeu afar de El. ³⁶Din cer, te -a f cut s auzi glasul Lui, ca s te înve e; i, pe p mînt, te -a f cut s vezi focul Lui cel mare, i ai auzit cuvintele Lui din mijlocul focului. ³⁷El a iubit pe p rin ii t i, i de aceea a ales s mîn a lor dup ei; El însu te -a scos din Egipt, prin puterea Lui cea mare. ³⁸El a izgonit dinaintea ta neamuri mai mari la num r i mai tari decît tine, ca s te duc în ara lor, i s i -o dea în st pînire, cum vezi azi. ³⁹S tii dar în ziua aceasta, i pune- i în inim c numai Domnul este Dumnezeu, sus în cer i jos pe p mînt, i c nu este alt Dumnezeu afar de El. ⁴⁰P ze te dar legile i poruncile Lui, pe cari i le dau azi, ca s fii fericit, tu i copiii t i dup tine, i s ai zile multe în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeu t u, pe vecie.`` ⁴¹Atunci Moise a ales trei cet i dincoace de Iordan, la r s rit, ⁴²pentruca s slujeasc de sc pare uciga ului care ar fi omorît f r voie pe aproapele lui, f r s -i fi fost vr jma mai dinainte, i s - i poat sc pa astfel via a, fugînd într'una din aceste cet i. ⁴³Aceste cet i erau: Be er, în pustie, în cîmpie, la Rubeni i; Ramot, în Galaad, la Gadi i, i Golan, în Basan, la Manasi i. ⁴⁴Aceasta este legea pe care a dat -o Moise copiilor lui Israel. ⁴⁵Iat înv turile, legile i poruncile pe cari le -a dat Moise copiilor lui Israel, dup ie irea lor din Egipt. ⁴⁶Aceasta era dincoace de Iordan, în vale, fa în fa cu Bet-Peor, în ara lui Sihon, împ ratul Amori ilor, care locuia la Hesbon, i care a fost b tut de Moise i copiii lui Israel, dup ie irea lor din Egipt. ⁴⁷Ei au pus mîna pe ara lui i pe ara lui Og, împ ratul Basanului. Ace ti doi împ ra i ai Amori ilor erau dincoace de Iordan, la r s rit. ⁴⁸inutul lor se întindea dela Aroer, care

este pe malurile pârului Arnon, pîn la muntele Sionului care este Hermonul, ⁴⁹ i cuprindea toat cîmpia de dincoace de Iordan, la r s rit, pîn la marea cîmpiei, supt poalele muntelui Pisga.

Chapter 5

¹Moise a chemat pe tot Israelul, i i -a zis: „Ascult , Israele, legile i poruncile pe cari vi le spun ast zi în auzul vostru. În v a i-le, i împlini i-le cu scump tate. ²Domnul, Dumnezeul nostru, a încheiat cu noi un leg mînt la Horeb. ³Nucu p rin ii no tri a încheiat Domnul leg mîntul acesta, ci cu noi, cari sîntem to i vii ast zi aici. ⁴Domnul v'a vorbit fa în fa pe munte, din mijlocul focului. ⁵Eu am stat atunci între Domnul i voi, ca s v vestesc cuvîntul Domnului; c ci v era fric de foc, i nu v'a i suit pe munte. El a zis: ⁶„Eu sînt Domnul, Dumnezeul t u, care te-am scos din ara Egiptului, din casa robiei. ⁷S n'ai al i dumnezei afar de Mine. ⁸S nu- i faci chip cioplit, nici vreo înf i are a lucrurilor cari sînt sus în ceruri, sau jos pe p mînt, sau în ape supt p mînt. ⁹S nu te închini înaintea lor, i s nu le sluje ti; c ci Eu, Domnul, Dumnezeul t u, sînt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc f r delegea p rin ilor în copii pîn la al treilea i la al patrulea neam al celor ce M ur sc; ¹⁰ i M îndur pîn la al miilea neam de ceice M iubesc i p zesc poruncile Mele. ¹¹S nu iei în de ert Numele Domnului, Dumnezeului t u; c ci Domnul nu va l sa nepedepsit pe cel ce va lua în de ert Numele Lui. ¹²ine ziua de odihn , ca s'o sfin e ti, cum i -a poruncit Domnul, Dumnezeul t u. ¹³ase zile s lucrezi, i s - i faci toate treburile. ¹⁴Dar ziua a aptea este ziua de odihn a Domnului, Dumnezeului t u: s nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul t u, nici fiica ta, nici robul t u, nici roaba ta, nici boul t u, nici m garul t u, nici vreunul din dobitoacele tale, nici str inul care este în locurile tale, pentru ca i robul i roaba ta s se odihneasc întocmai ca tine. ¹⁵Adu- i aminte c i tu ai fost rob în ara Egiptului, i Domnul, Dumnezeul t u, te -a scos din ea cu mîn tare i cu bra întins: de aceea i -a poruncit Domnul, Dumnezeul t u, s ii ziua de odihn . ¹⁶Cinste te pe tat l t u i pe mama ta, cum i -a poruncit Domnul, Dumnezeul t u, ca s ai zile multe i s fii fericit în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u. ¹⁷S nu ucizi. ¹⁸S nu preacurve ti. ¹⁹S nu furi. ²⁰S nu m rturise ti strîmb împotriva aproapelui t u. ²¹S nu pofte ti nevasta aproapelui t u; s nu pofte ti casa aproapelui t u, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici m garul lui, nici un alt lucru care este al aproapelui t u.`` ²²Acestea sînt cuvintele pe cari le -a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul focului din nori i din negur deas , i le -a spus la toat adunarea voastr , f r s adauge ceva. Le -a scris pe dou table de piatr , i mi le -a dat. ²³Cînd a i auzit glasul acela din mijlocul întunerecului, i pe cînd tot muntele era aprins, c peteniile semin iilor voastre i b trîniî vo tri s'au apropiat to i de mine, ²⁴ i a i zis: „Iat c Domnul, Dumnezeul nostru, ne -a ar tat slava i m rimea Lui i noi I-am auzit glasul din mijlocul focului; ast zi, am v zut c Dumnezeu a vorbit unor oameni, i totu au r mas vii. ²⁵ i acum pentruce s murim? C ci acest foc mare ne va mistui; dac vom auzi i mai departe glasul Domnului, Dumnezeului nostru, vom muri. ²⁶Cine este, în adev r, omul acela, care s fi auzit vreodat , ca noi, glasul Dumnezeului celui viu vorbind din mijlocul focului, i totu

s fi r mas viu? ²⁷Apropie-te mai bine, tu, i ascult tot ce- i va spune Domnul, Dumnezeuul nostru; apoi s ne spui tu însu i tot ce- i va spune Domnul, Dumnezeuul nostru, i noi vom asculta, i vom face.`` ²⁸Domnul a auzit cuvintele pe cari mi le-a i spus. i Domnul mi -a zis: „Am auzit cuvintele pe cari i le -a spus poporul acesta: tot ce au zis este bine. ²⁹O! de ar r mînea ei cu aceea inim ca s se team de Mine i s p zeasc toate poruncile Mele, ca s fie ferici i pe vecie, ei i copiii lor! ³⁰Du-te de spune-le: „Întoarce i-v în corturile voastre.`` ³¹Dar tu, r mîi aici cu Mine, i- i voi spune toate poruncile, legile i rînduielile, pe cari s -i înve i s le împlinesc în ara pe care le -o dau în st pînire.`` ³²Lua i seama dar, s face i a a cum v'a poruncit Domnul, Dumnezeuul vostru; s nu v abate i de la cele ce a poruncit El nici la dreapta, nici la stînga. ³³S urma i în totul calea pe care v'a poruncit Domnul Dumnezeuul vostru, s umbla i, ca s tri i i s fi i ferici i, i s ave i zile multe în ara pe care o ve i lua în st pînire.

Chapter 6

¹Iat poruncile, legile i rînduielile pe cari a poruncit Domnul, Dumnezeuul vostru, s v înv s le împlini i în ara pe care o ve i lua în st pînire; ²ca s te temi de Domnul, Dumnezeuul t u, p zind, în toate zilele vie ii tale, tu, fiul t u, i fiul fiului t u, toate legile i toate poruncile Lui pe cari i le dau, i s ai zile multe. ³Ascult -le dar, Israele, i caut s le îpline ti, ca s fii fericit i s v înmul i i mult, cum i -a spus Domnul, Dumnezeuul p rin ilor t i, cînd i -a f g duit ara în care curge lapte i miere. ⁴Ascult , Israele! Domnul, Dumnezeuul nostru, este singurul Domn. ⁵S iube ti pe Domnul, Dumnezeuul t u, cu toat inima ta, cu tot sufletul t u i cu toat puterea ta. ⁶i poruncile acestea, pe cari i le dau ast zi, s le ai în inima ta. ⁷S le întip re ti în mintea copiilor t i, i s vorbe ti de ele cînd vei fi acas , cînd vei pleca în c l torie, cînd te vei culca i cînd te vei scula. ⁸S le legi ca un semn de aducere aminte la mîni, i s - i fie ca ni te fruntarii între ochi. ⁹S le scrii pe u iorii casei tale i pe por ile tale. ¹⁰Domnul, Dumnezeuul t u, te va face s intri în ara pe care a jurat p rin ilor t i, lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov, c i -o va da. Vei st pîni cet i mari i bune pe cari nu tu le-ai zidit, ¹¹case pline de tot felul de bunuri pe cari nu tu le-ai umplut, pu uri de ap s pate pe cari nu tu le-ai s pat, vii i m slini pe cari nu tu i-ai s dit. Cînd vei mânca i te vei s tura, ¹²vezi s nu ui i pe Domnul, care te -a scos din ara Egiptului, din casa robiei. ¹³S te temi de Domnul, Dumnezeuul t u, s -I sluje ti, i pe Numele Lui s juri. ¹⁴S nu v duce i dup al i dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor din jurul vostru; ¹⁵c ci Domnul, Dumnezeuul t u, este un Dumnezeu gelos în mijlocul t u. Altfel, Domnul, Dumnezeuul t u, S'ar aprinde de mînie împotriva ta, i te-ar nimici de pe fa a p mîntului. ¹⁶S nu ispiti i pe Domnul, Dumnezeuul vostru, cum L-a i ispitit la Masa. ¹⁷Ci s p zi i poruncile Domnului, Dumnezeuului vostru, poruncile Lui i legile lui pe cari vi le -a dat. ¹⁸S faci ce este pl cut i bine înaintea Domnului, ca s fii fericit, i s intri în st pînirea rii aceleia bune, pe care Domnul a jurat p rin ilor t i c i -o va da, ¹⁹dup ce va izgoni pe to i vr jma ii t i dinaintea ta, cum a spus Domnul. ²⁰Cînd fiul t u te va întreba într -o zi: „Ce însemneaz înv turile acestea, legile acestea

i poruncile acestea, pe cari vi le -a dat Domnul, Dumnezeul nostru?` 21s r spunzi fiului t u: „Noi eram robi ai lui Faraon în Egipt, i Domnul ne -a scos din Egipt cu mâna Lui cea puternic . 22Domnul a f cut, subt ochii no tri, minuni i semne mari i nenorocite împotriva Egiptului, împotriva lui Faraon i împotriva întregii lui case; 23 i ne -a scos de acolo, ca s ne aduc în ara pe care jurase p rin ilor no tri c ne -o va da. 24Domnul ne -a poruncit atunci s împlinim toate aceste legi i s ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, ca s fim totdeauna ferici i, i s ne in în via , cum face ast zi. 25Vom avea parte de îndurarea Lui, dac vom împlini cu scump tate toate aceste porunci înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cum ne -a poruncit El.`

Chapter 7

1Când Domnul, Dumnezeul t u, te va aduce în ara în care vei intra i o vei lua în st pînire, i va izgoni dinaintea ta multe neamuri: pe Heti i, pe Ghirgasi i, pe Amori i, pe Canani i, pe Ferezi i, pe Hevi i i pe Iebusi i, apte neamuri mai mari la num r i mai puternice decât tine; 2când Domnul, Dumnezeul t u, i le va da în mâni, i le vei bate, s le nimice ti cu des vîr ire, s nu închei leg mînt cu ele, i s n'ai mil de ele. 3S nu te încuscre ti cu popoarele acestea, s nu m ri i pe fetele tale dup fiii lor, i s nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii t i; 4c ci ar abate dela Mine pe fiii t i, i ar sluji astfel altor dumnezei; Domnul S'ar aprinde de mînie împotriva voastr i te-ar nimici îndat . 5Dimpotriv , iat cum s v purta i cu ele: s le surpa i altarele, s le sf rîma i stîlpii idole ti, s le t ia i pomii închina i dumnezeilor lor i s arde i în foc chipurile lor cioplite. 6C ci tu e ti un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul t u; Domnul Dumnezeul t u te -a ales, ca s fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fa a p mîntului. 7Nu doar pentruc întrece i la num r pe toate celelalte popoare S'a alipit Domnul de voi i v'a ales, c ci voi sînte i cel mai mic dintre toate popoarele. 8Ci, pentru c Domnul v iube te, pentru c a vrut s in jur mîntul pe care l -a f cut p rin ilor vo tri, pentru aceea v'a scos Domnul cu mâna Lui puternic , i v'a izb vit din casa robiei, din mâna Lui Faraon, împ ratul Egiptului. 9S tii dar c Domnul, Dumnezeul t u, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios i Î i ine leg mîntul i îndurarea pîn la al miilea neam de oameni fa de cei ce -L iubesc i p zesc poruncile Lui. 10Dar r spl te te îndat pe cei ce -L ur sc, i -i perde; nu d nici o p suire celui ce -L ur te, ci -i r spl te te îndat . 11De aceea p ze te poruncile, legile i rînduielile pe cari i le dau azi, i împline te-le. 12Dac ve i asculta aceste porunci, dac le ve i p zi i împlini, Domnul, Dumnezeul t u, va în ea fa de tine leg mîntul i îndurarea cu care S'a jurat p rin ilor t i. 13El te va iubi, te va binecuvînta i te va înmul i; va binecuvînta rodul trupului t u i rodul p mîntului t u, grîul t u, mustul i untdelemnul t u, rodul cirezilor tale de vite i rodul turmelor tale de oi, în ara pe care a jurat p rin ilor t i c i -o va da. 14Vei fi binecuvîntat mai mult decât toate popoarele; i la tine nu va fi nici b rbat, nici femeie stearp , nici vit stearp în turmele tale. 15Domnul va dep rta de tine orice boal ; nu- i va trimete niciuna din acele molime rele din Egipt pe cari le cuno ti, ci va lovi cu ele pe to i ceice te ur sc. 16S nimice ti toate popoarele pe cari i le va da în mîn Domnul, Dumnezeul

t u; s n'arunci nici o privire de mil spre ele, i s nu sluje ti dumnezeilor lor, c ci aceasta va fi o curs pentru tine. ¹⁷Poate c vei zice în inima ta: „Neamurile acestea sînt mai mari la num r decît mine; cum voi putea s le izgonesc?” ¹⁸S nu te temi de ele. Adu- i aminte ce a f cut Domnul, Dumnezeul t u, lui Faraon i întregului Egipt; ¹⁹adu- i aminte de marile încerc ri pe cari i le- au v zut ochii, de minunile i semnele, de mîna tare i de bra ul întins, cu cari te -a scos Domnul, Dumnezeul t u. A a va face Domnul, Dumnezeul t u, tuturor popoarelor de cari te temi. ²⁰Domnul, Dumnezeul t u, va trimete chiar i vespîi bond re ti împotriva lor pîn la deplina nimicire a celor ce vor sc pa i se vor ascunde de tine. ²¹S nu te însp imîn i de ei; c ci Domnul, Dumnezeul t u, este în mijlocul t u, Dumnezeul cel mare i înfrico at. ²²i Domnul, Dumnezeul t u, va izgoni încetul cu încetul aceste neamuri dinaintea ta: nu le vei putea nimici îndat , ca s nu se înmul easc fiarele cîmpului împotriva ta. ²³Dar Domnul, Dumnezeul t u, le va da în mîna ta; i le va pune cu totul pe fug , pîn vor fi nimicite. ²⁴Pe împ ra ii lor îi va da în mînile tale, i le vei terge numele de subt ceruri; niciunul din aceste popoare nu va putea s stea împotriva ta, pîn le vei nimici. ²⁵Chipurile cioplite ale dumnezeilor lor s le arde i în foc. S nu pofte ti i s nu iei pentru tine argintul i aurul de pe ele, ca nu cumva aceste lucruri s ajung pentru tine o curs ; c ci ele sînt o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeului t u. ²⁶S nu aduci nici un lucru urîcios în casa ta, ca s nu fii nimicit cu des vîr ire, tu i lucrul acela; s - i fie groaz de el ,s - i fie scîrb de el, c ci este un lucru blestemat.

Chapter 8

¹S p zi i i s împlini i toate poruncile pe cari vi le dau ast zi, ca s tr i i, s v înmul i i, i s intra i în st pînirea rii pe care a jurat Domnul c o va da p rin ilor vo tri. ²Adu- i aminte de tot drumul pe care te -a c l uzit Domnul, Dumnezeul t u, în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca s te smereasc i s te încerce, ca s - i cunoasc pornirile inimii i s vad dac ai s p ze ti sau nu poruncile Lui. ³Astfel, te -a smerit, te -a l sat s suferi de foame, i te -a hr nit cu man , pe care nici tu n'o cuno teai i nici p rin ii t i n'o cunoscuser , ca s te înve e c omul nu tr ie te numai cu pîne, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului tr ie te omul. ⁴Haina nu i s'a învechit pe tine, i nici nu i s'au umflat picioarele, în timpul acestor patruzeci de ani. ⁵Recunoa te dar în inima ta c Domnul, Dumnezeul t u, te mustr cum mustr un om pe copilul lui. ⁶S p ze ti poruncile Domnului, Dumnezeului t u, ca s umbli în c ile Lui, i s te temi de El. ⁷C ci Domnul, Dumnezeul t u, are s te duc într'o ar bun , ar cu pîraie de ap , cu izvoare i cu lacuri, cari îsnesc din v i i mun i; ⁸ar cu grîu, cu orz, cu vii, cu smochini i cu rodii; ar cu m slini i cu miere; ⁹ar unde vei mînca pîne din bel ug, unde nu vei duce lips de nimic; ar , ale c rei petre sînt de fer, i din ai c rei mun i vei scoate aram . ¹⁰Cînd vei mînca i te vei s tura, s binecuvîntezi pe Domnul, Dumnezeul t u, pentru ara cea bun pe care i -a dat -o. ¹¹Vezi s nu ui i pe Domnul, Dumnezeul t u, pîn acolo încît s nu p ze ti poruncile, rînduie lile i legile Lui, pe cari i le dau azi. ¹²Cînd vei mînca i te vei s tura, cînd vei zidi i vei locui în case frumoase, ¹³cînd vei vedea înmul indu- i-se cirezile de boi i turmele

de oi, m rindu- i-se argintul i aurul, i crescîndu- i tot ce ai, ¹⁴ia seama s nu i se umfle inima de mîndrie i s nu ui i pe Domnul, Dumnezeul t u, care te -a scos din ara Egiptului, din casa robiei; ¹⁵care te -a dus în acea pustie mare i grozav , unde erau erpi înfoca i i scorpioni, în locuri uscate i f r ap , care a f cut s - i î neasc ap din stînca cea mai tare, ¹⁶i care i -a dat s m nînci în pustie mana aceea necunoscut de p rin ii t i, ca s te smereasc i s te încerce, i s - i fac bine apoi. ¹⁷Vezi s nu zici în inima ta: „T ria mea i puterea mînii mele mi-au cî tîgat aceste bog ii.” ¹⁸Ci adu- i aminte de Domnul, Dumnezeul t u, c ci El î i va da putere s le cî tîgi, ca s înt reasc leg mîntul încheiat cu p rin ii vo tri prin jur mînt, cum face ast zi. ¹⁹Dac vei uita pe Domnul, Dumnezeul t u, i vei merge dup al i dumnezei, dac le vei sluji i te vei închina înaintea lor, v spun hot rît azi c ve i peri. ²⁰Ve i peri ca i neamurile pe cari le -a pierdut Domnul dinaintea voastr , pentru c nu ve i asculta glasul Domnului, Dumnezeului vostru.

Chapter 9

¹Ascult , Israele! Ast zi vei trece Iordanul, ca s te faci st pîn pe ni te neamuri mai mari i mai puternice decît tine, pe cet i mari i înt rite pîn la cer, ²pe un popor mare i înalt la statur , pe copiii lui Anac, pe cari -i cuno ti i despre cari ai auzit zicîndu-se: „Cine va putea s stea împotriva copiilor lui Anac!” ³S tii azi c Domnul, Dumnezeul t u, va merge El însu înaintea ta, ca un foc mistuitor; El î va nimici, El î va smeri înaintea ta; i tu î vei izgoni, î vei perde curînd, cum i -a spus Domnul. ⁴Cînd î va izgoni Domnul, Dumnezeul t u, dinaintea ta, s nu zici în inima ta: „Pentru bun tatea mea m'a f cut Domnul s intru în st pînirea rii acesteia.” C ci din pricina r ut ii neamurilor acelora le izgone te Domnul dinaintea ta. ⁵Nu, nu pentru bun tatea ta, nici pentru cur ia inimii tale intri tu în st pînirea rii lor; ci din pricina r ut ii acestor neamuri le izgone te Domnul, Dumnezeul t u, dinaintea ta, i ca s împlinesc astfel cuvîntul prin care Domnul S'a jurat p rin ilor t i, lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov. ⁶S tii dar c nu din pricina bun t ii tale î d Domnul, Dumnezeul t u, acea ar bun ca s'o st pîne ti; c ci tu e ti un popor tare înc p înat. ⁷Adu- i aminte, i nu uita cum ai a î at mînia Domnului, Dumnezeului t u, în pustie. Din ziua cînd ai ie it din ara Egiptului pîn la sosirea voastr în locul acesta, tot r svr ti i împotriva Domnului a i fost! ⁸La Horeb, atîta a i a î at mînia Domnului, încît Domnul S'a mîniat pe voi i voia s v nimiceasc . ⁹Cînd m'am suit pe munte, ca s iau tablele de piatr , tablele leg mîntului pe care l -a f cut Domnul cu voi, am r mas pe munte patruzeci de zile i patruzeci de nop i, f r s m nînc pîne i f r s beau ap ; ¹⁰i Domnul mi -a dat cele dou table de piatr , scrise cu degetul lui Dumnezeu, i cuprinzînd toate cuvintele pe cari vi le spusese Domnul pe munte, din mijlocul focului, în ziua cînd tot poporul era adunat. ¹¹Dup acele patruzeci de zile i patruzeci de nop i Domnul mi -a dat cele dou table de piatr , tablele leg mîntului. ¹²Domnul mi -a zis atunci: „Scoal -te i pogoar -te în grab de aici; c ci poporul t u, pe care l-ai scos din Egipt, s'a stricat. S'au ab tut curînd dela calea pe care le-am ar tat -o; i-au f cut un chip turnat.” ¹³Domnul mi -a zis: „Eu v d c poporul acesta este un popor tare înc p înat. ¹⁴Las -m s -i nimicesc

i s le terg numele de subt ceruri; iar pe tine te voi face un neam mai puternic i mai mare la num r decît poporul acesta.` 15M'am întors i m'am pogorît de pe munte care era tot numai foc, cu cele dou table ale leg mîntului în amîndou mînile mele. 16M'am uitat, i iat c p c tuiser i împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, v f cuser i un vi el turnat, v dep rtaser i curînd dela calea pe care v'o ar tase Domnul. 17Am apucat atunci cele dou table, le-am aruncat din mînile mele, i le-am sf rîmat subt ochii vo tri. 18M'am aruncat cu fa a la p mînt înaintea Domnului, ca mai înainte, patruzeci de zile i patruzeci de nop i, f r s m nînc i f r s beau ap , din pricina tuturor p catelor pe cari le s vîr iser i, f cînd ce este r u înaintea Domnului, ca s -L mînia i. 19C ci m îngrozisem la vederea mîniei i urgiei de care era cuprins Domnul împotriva voastr , pîn acolo încît voia s v nimiceasc . Dar Domnul m'a ascultat i de data aceasta. 20Domnul de asemenea era foarte mîniat i pe Aaron, a a încît voia s -l piard , i eu m'am rugat atunci i pentru el. 21Am luat vi elul pe care -l f cuser i, isprava p catului vostru, l-am ars în foc, l-am sf rîmat pîn s'a f cut praf, i am aruncat praful acela în pîrîul care curgea din munte. 22Apoi la Tabeera, la Masa, i la Chibrot-Hataava, voi iar i a i a î at mînia Domnului. 23 i cînd v'a trimes Domnul de la Cades-Barnea, zicînd: „Sui i-v , i lua i în st pînire ara pe care v'o dau!` voi v'a i r zvr tit împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului vostru, n'a i avut credin în El, i n'a i ascultat glasul Lui. 24V'a i tot r svr tit împotriva Domnului de cînd v cunosc. 25M'am aruncat cu fa a la p mînt înaintea Domnului: patruzeci de zile i patruzeci de nop i, m'am aruncat cu fa a la p mînt, pentruc Domnul spusese c vrea s v nimiceasc . 26M'am rugat Domnului, i am zis: „St pîne Doamne, nu nimici pe poporul T u, mo tenirea Ta, pe care ai r scump rat -o, în m rimea Ta, pe care ai scos -o din Egipt, prin mîna Ta cea puternic . 27Adu- i aminte de robii t i, Avraam, Isaac i Iacov. Nu c uta la înd r tnicia acestui popor, la r utatea lui i la p catul lui, 28ca nu cumva ara din care ne-ai scos s zic : „Pentruc Domnul n'avea putere s -i duc în ara pe care le -o f g duise i pentruc -i ura, de aceea i -a scos ca s -i omoare în pustie.` 29Totu ei sînt poporul T u i mo tenirea Ta, pe care ai scos -o din Egipt cu mîna Ta cea puternic i cu bra ul T u cel întins.`

Chapter 10

1„În vremea aceea, Domnul mi -a zis: „Taie dou table de piatr ca cele dintîi, i suie-te la Mine pe munte; f i un chivot de lemn. 2Eu voi scrie pe aceste dou table cuvintele cari erau scrise pe tablele dintîi pe cari le-ai sf rîmat, i s le pui în chivot.` 3Am f cut un chivot de lemn de salcîm, am t iat dou table de piatr ca cele dintîi, i m'am suit pe munte cu cele dou table în mîn . 4Domnul a scris pe table ce fusese scris pe cele dintîi, cele zece porunci cari v fuseser spuse pe munte, din mijlocul focului, în ziua adun rii; i Domnul mi le -a dat. 5M'am întors apoi i m'am pogorît de pe munte, am pus tablele în chivotul pe care -l f cusem, i ele au r mas acolo, cum îmi poruncise Domnul. 6Copiii lui Israel au plecat din Beerot-Bene-Iaacan la Mosera. Acolo a murit Aaron, i a fost îngropat; Eleazar, fiul lui, i -a urmat în slujba preo iei. 7Apoi deacolo au pornit la Gudgoda,

i dela Gudgoda la Iotbata, ar unde sînt pîraie de ape. ⁸În vremea aceea, Domnul a desp r it semina lui Levi, i i -a poruncit s duc chivotul leg mîntului Domnului, s stea înaintea Domnului ca s -I slujeasc , i s binecuvînteze poporul în Numele Lui; lucru pe care l -a f cut pîn în ziua de azi. ⁹Deaceea Levi n'are nici parte de mo ie, nici mo tenere cu fra ii lui: Domnul este mo tenirea lui, cum i -a spus Domnul, Dumnezeuul t u. ¹⁰Eu am r mas pe munte, ca i mai înainte, patruzeci de zile i patruzeci de nop i. Domnul m'a ascultat i de data aceasta; Domnul n'a voit s v nimiceasc . ¹¹Domnul mi -a zis: „Scoal -te, du-te, i mergi în fruntea poporului. S se duc s ia în st pînire ara pe care am jurat p rin ilor lor c le -o voi da.” ¹²Acum, Israele, ce alta cere dela tine Domnul, Dumnezeuul t u, decît s te temi de Domnul, Dumnezeuul t u, s umbli în toate c ile Lui, s iube ti i s sluje ti Domnului, Dumnezeuului t u, din toat inima ta i din tot sufletul t u, ¹³s p ze ti poruncile Domnului i legile Lui pe cari i le dau ast zi, ca s fii fericit? ¹⁴Iat , ale Domnului, Dumnezeuului t u, sînt cerurile i cerurile cerurilor, p mîntul i tot ce cuprinde el. ¹⁵i numai de p rin ii t i S'a alipit Domnul ca s -i iubeasc ; i dup ei, pe s mîn a lor, pe voi v'a ales El dintre popoarele, cum vede i azi. ¹⁶S v t ia i dar inima împrejur, i s nu v mai în epeni i gîtul. ¹⁷C ci Domnul, Dumnezeuul vostru, este Dumnezeuul dumnezeilor, Domnul domnilor, Dumnezeuul cel mare, puternic i înfrico at, care nu caut la fa a oamenilor i nu prime te daruri; ¹⁸care face dreptate orfanului i v duvei, care iube te pe str in i -i d hran i îmbr c minte. ¹⁹S iubi i pe str in, c ci i voi a i fost str ini în ara Egiptului. ²⁰S te temi de Domnul, Dumnezeuul t u, s -I sluje ti, s te alipe ti de El, i pe Numele Lui s juri. ²¹El este slava ta, El este Dumnezeuul t u. El a f cut în mijlocul t u aceste lucruri mari i grozave pe cari i le-au v zut ochii. ²²P rin ii t i s'au pogorît în Egipt în num r de aptezeci de in i; acum Domnul, Dumnezeuul t u, a f cut din tine o mul ime ca stelele cerului.”

Chapter 11

¹S iube ti dar pe Domnul, Dumnezeuul t u, i s p ze ti totdeauna înv turile Lui, legile Lui, rînduiele Lui i poruncile Lui. ²Recunoa te i ast zi-ce n'au putut recunoa te i vedea copiii vo tri-pedepsele Domnului, Dumnezeuului vostru, m rimea Lui, mîna Lui cea tare i bra ul Lui cel întins, ³semnele Lui i faptele pe cari le -a s vîr it în mijlocul Egiptului împotriva lui Faraon, împ ratul Egiptului, i împotriva întregei lui ri. ⁴Recunoa te i ce a f cut El o tirii Egiptului, cailor lui i car lor lui, cum a f cut s vin peste ei apele m rii Ro ii, ⁵cînd v urm reau, i i -a nimicit pentru totdeauna; ⁶ce v'a f cut în pustie, pîn la venirea voastr în locul acesta; ce a f cut lui Datan i lui Abiram, fiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cum p mîntul i -a deschis gura i i -a înghi it, cu casele i corturile lor, i cu tot ce aveau în mijlocul întregului Israel. ⁷C ci a i v zut cu ochii vo tri toate lucrurile mari pe cari le -a f cut Domnul. ⁸Astfel, s p zi i toate poruncile pe cari vi le dau eu ast zi, ca s pute i pune mîna pe ara în care ve i trece ca s'o lua i în st pînire, ⁹i s ave i zile multe în ara pe care Domnul a jurat p rin ilor vo tri c le -o va da, lor i semin ei lor, ar în care curge lapte i miere. ¹⁰C ci ara în st pînirea c reia vei intra, nu este ca ara Egiptului, din care a i ie it, unde î i

aruncați sămânța în ogoare și le udați cu piciorul ca pe o grădină de zarzavat. ¹¹ Așa pe care o veți sădi este o țară cu munte și văi, care se adapă din ploaia cerului; ¹² este o țară de care îngrijește Domnul, Dumnezeul tău, și asupra creșterii Domnul, Dumnezeul tău, are neîncetat ochii, de la începutul sămânțelor până la sfârșitul anului. ¹³ Dacă veți asculta de poruncile mele pe care vi le dau astăzi, dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeul vostru, și dacă -I veți sluji din toată inima voastră și din tot sufletul vostru, ¹⁴ El va da văștri ploaie la vreme, ploaie timpurie și ploaie târzie, și veți strânge grâul, mustul și untdelemnul; ¹⁵ de asemenea va da iarbă în câmpiile tale pentru vite, și veți mânca și te veți sătura. ¹⁶ Vedeți și nu vă sămănați inimă, și să vă abateți, ca să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor. ¹⁷ Căci atunci Domnul S'ar aprinde de mânia împotriva voastră; ar închide cerurile, și n'ar mai fi ploaie; pământul nu și-ar mai da roadele, și ați pieri curând din țara aceea bună pe care v'oa dă Domnul. ¹⁸ Puneți-vă dar în inimă și în suflet aceste cuvinte pe care vi le spun. Să le legați ca un semn de aducere aminte pe mâinile voastre, și să fie ca niște fruntării între ochii voștri. ¹⁹ Să învățați pe copiii voștri în ele, și să le vorbeți despre ele când veți fi acasă, când veți merge în călătorie, când te veți culca și când te veți scula. ²⁰ Să le scrieți pe ușorii casei tale și pe porțile tale. ²¹ Și atunci zilele voastre și zilele copiilor voștri, în țara pe care Domnul a jurat prin ilor voștri că le-o va da, vor fi tot atât de multe cât vor fi zilele cerurilor deasupra pământului. ²² Căci dacă veți păzi toate aceste porunci pe care vi le dau, și dacă le veți împlini, dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeul vostru, veți umbla în toate căile Lui și veți alipi de El, ²³ Domnul va izgoni dinaintea voastră pe toate aceste neamuri, și veți face sădini pe toate aceste neamuri cari sînt mai mari și mai puternice decît voi. ²⁴ Orice loc pe care -l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru: hotarul vostru se va întinde din pustie până la Liban, și de la râul Eufrat până la marea de apus. ²⁵ Nimeni nu va putea să stea împotriva voastră. Domnul, Dumnezeul vostru, va răspîndi, cum v'a spus, frica și groaza de tine peste toată țara în care veți merge. ²⁶ Iată, pun azi înaintea voastră binecuvîntarea și blestemul: ²⁷ binecuvîntarea, dacă veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, pe care vi le dau în ziua aceasta; ²⁸ blestemul, dacă nu veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, și dacă vă veți abate de la calea pe care v'oa dau în ziua aceasta, și vă veți duce după alii dumnezei pe cari nu-i cunoașteți. ²⁹ Și când Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara pe care o vei lua în sădine, să rostești binecuvîntarea pe muntele Garizim, și blestemul pe muntele Ebal. ³⁰ Munții aceștia sînt dincolo de Iordan, înapoia drumului care merge spre apus, în țara Cananiilor cari locuiesc în câmpie, față în față cu Ghilgal, lângă stejarii More. ³¹ Căci veți trece Iordanul și veți intra în sădine țării pe care v'oa dă Domnul, Dumnezeul vostru, ca să o sădiniți, și să locuiți în ea. ³² Să păziți și să împliniți toate legile și poruncile pe care vi le dau eu astăzi.

Chapter 12

¹ Iată legile și poruncile pe care să le păziți și să le împliniți, cât veți trăi, în țara pe care v'oa dă în sădine Domnul, Dumnezeul prin ilor voștri. ² Să nimiciți toate locurile în cari slujesc dumnezeilor

lor neamurile pe cari le ve i izgoni, fie pe mun i înal i, fie pe dealuri, i subt orice copac verde. ³S le surpa i altarele, s le sf rîma i stîlpii idole ti, s le arde i în foc copacii închina i idolilor lor, s d rîma i chipurile cioplite ale dumnezeilor lor, i s face i s le piar numele din locurile acelea. ⁴Voi s nu face i a a fa de Domnul, Dumnezeul vostru! ⁵Ci s -L c uta i la loca ul Lui, i s merge i la locul pe care -l va alege Domnul Dumnezeul vostru, din toate semin iile voastre, ca s - i a eze acolo Numele Lui. ⁶Acolo s v aduce i arderile voastre de tot, jertfele voastre, zeciuielile voastre, cele dintîi roade, darurile aduse ca împlinire a unei juruin e, darurile de bun voie, i întîii-n scu i din cirezile i turmele voastre. ⁷Acolo s mînca i înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, i s v bucura i, împreun cu familiile voastre, de toate bunurile cu cari v va fi binecuvîntat Domnul, Dumnezeul vostru. ⁸S nu face i dar cum facem noi acum aici, unde fiecare face ce -i place, ⁹fiindc n'a i ajuns înc în locul de odihn i în mo tenirea pe care v'o d Domnul, Dumnezeul vostru. ¹⁰Dar ve i trece Iordanul, i ve i locui în ara pe care v'o va da în st pînire Domnul, Dumnezeul vostru. El v va da odihn , dup ce v va izb vi de to i vr jma ii vo tri cari v înconjoar , i ve i locui f r fric . ¹¹Atunci va fi un loc, pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul vostru, ca s fac s locuiasc Numele Lui acolo. Acolo s aduce i tot ce v poruncesc, arderile voastre de tot, jertfele, zeciuielile, cele dintîi roade, i darurile alese pe cari le ve i face Domnului pentru împlinirea juruin elor voastre. ¹²Acolo s v bucura i înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, voi, fiii vo tri i fiicele voastre, robii i roabele voastre, i Levitul care va fi în locurile voastre, c ci el n'are nici parte de mo ie, nici mo tenere cu voi. ¹³Vezi s n'aduci arderile tale de tot în toate locurile pe cari le vei vedea; ¹⁴ci s - i aduci arderile de tot în locul pe care -l va alege Domnul în una din semin iile tale, i acolo s faci tot ce- i poruncesc eu. ¹⁵Totu , cînd vei dori, vei putea s junghii vite i s m nînci carne în toate cet ile tale, cît î i va fi dat prin binecuvîntarea Domnului, Dumnezeului t u; cel ce va fi necurat i cel ce va fi curat vor putea s m nînce din ea, cum se m nînc din c prioar i din cerb. ¹⁶Numai sîngele s nu -l mînca i, ci s -l v rsa i pe p mînt ca apa. ¹⁷Nu vei putea s m nînci în cet ile tale zeciuiala din grîul t u, din mustul t u i din untdelemnul t u, nici întîii n scu i din cirezile i turmele tale, nici vreunul din darurile aduse de tine pentru împlinirea unei juruin e, nici darurile tale de bun voie, nici cele dintîi roade ale tale. ¹⁸Ci pe acestea s le m nînci înaintea Domnului, Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul t u, tu, fiul t u i fiica ta, robul i roaba ta, i Levitul care va fi în cet ile tale; i s te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului t u, de toate bunurile pe cari le vei avea. ¹⁹Cît vei tr i în ara ta, vezi s nu cumva s p r se ti pe Levit. ²⁰Cînd Domnul, Dumnezeul t u, î i va l rgi hotarele, cum i -a f g duit, i dorin a s m nînci carne te va face s zici: „A vrea s m nînc carne!`` vei putea s m nînci dup dorin a ta. ²¹Dac locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul t u, ca s - i a eze acolo Numele, este departe de tine, vei putea s tai vite din ciread i din turm , cum i-am poruncit, i vei putea s m nînci din ele în cet ile tale, dup dorin a ta. ²²S m nînci din ele cum se m nînc din c prioar i cerb; cel ce va fi necurat i cel ce va fi curat vor mînca i ei amîndoi. ²³Numai, vezi s nu cumva s m nînci sîngele, c ci sîngele este via a (sufletul); i s nu m nînci sufletul împreun cu carnea. ²⁴S nu -l m nînci, ci s -l ver i pe p mînt ca apa. ²⁵S nu -l m nînci, ca s fii fericit, tu i copiii t i dup tine, f cînd ce este pl cut înaintea Domnului.

²⁶Dar lucrurile pe cari vei voi s le închini Domnului i darurile pe cari le vei aduce pentru împlinirea unei juruin e, s te duci s le aduci în locul pe care -l va alege Domnul. ²⁷S - i aduci arderile de tot, carnea i sîngele, pe altarul Domnului, Dumnezeului t u: în celelalte jertfe ale tale, sîngele s fie v rsat pe altarul Domnului, Dumnezeului t u, iar carnea s'o m nînci. ²⁸P ze te i ascult toate aceste lucruri pe cari i le poruncesc, ca s fii fericit, tu i copiii t i dup tine, pe vecie, f cînd ce este bine i ce este pl cut înaintea Domnului, Dumnezeului t u. ²⁹Dup ce Domnul, Dumnezeul t u, va nimici toate neamurile pe cari le vei izgoni dinaintea ta, dup ce le vei izgoni i te vei a eza în ara lor, ³⁰vezi s nu te la i prins în curs , c lcînd pe urmele lor, dup ce vor fi nimicite dinaintea ta. Fere te-te s nu cercetezi despre dumnezeii lor i s zici: „Cum slujeau neamurile acestea dumnezeilor lor? i eu vreau s fac la fel.” ³¹Tu s nu faci a a fa de Domnul, Dumnezeul t u; c ci ele slujeau dumnezeilor lor, f cînd toate urfciunile pe cari le ur te Domnul, i ele chiar î i ardeau în foc fiii i fiicele lor în cinstea dumnezeilor lor. ³²Voi s p zi i i s împlini i toate lucrurile pe cari vi le poruncesc eu; s n'ad uga i nimic la ele, i s nu scoate i nimic din ele.

Chapter 13

¹Dac se va ridica în mijlocul t u un prooroc sau un vis tor de vise care- i va vesti un semn sau o minune, ² i se va împlini semnul sau minunea aceea de care i -a vorbit el zicînd: „Haidem dup al i dumnezei``, -dumnezei pe cari tu nu -i cuno ti, -, i s le slujim``! ³s n'ascu i cuvintele acelu i prooroc sau vis tor de vise, c ci Domnul, Dumnezeul vostru, v pune la încercare ca s tie dac iubi i pe Domnul, Dumnezeul vostru, din toat inima voastr i din tot sufletul vostru. ⁴Voi s merge i dup Domnul, Dumnezeul vostru, i de El s v teme i; poruncile Lui s le p zi i; de glasul Lui s asculta i; Lui s -I sluji i, i de El s v alipi i. ⁵Proorocul sau vis torul acela de vise s fie pedepsit cu moartea, c ci a vorbit de r svr tire împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, care v'a scos din ara Egiptului i v'a izb vit din casa robiei, i a voit s te abat dela calea în care i -a poruncit Domnul, Dumnezeul t u, s umbli. S sco i astfel r ul din mijlocul t u. ⁶Dac fratele t u, fiul mamei tale, sau fiul t u, sau fiica ta, sau nevasta care se odihne te la sînul t u, sau prietenul t u pe care -l iube ti ca pe tine însu i, te a î în tain , zicînd: „Haidem, i s slujim altor dumnezei!`` -dumnezei pe cari nici tu, nici p rin ii t i nu i-a i cunoscut, ⁷dintre dumnezeii popoarelor cari v înconjoar , lîng tine sau departe de tine, dela o margine a p mîntului p n la cealalt - ⁸s nu te învoie ti i s nu -l ascu i; s n'arunci spre el o privire de mil , s nu -l cru i, i s nu -l ascunzi. ⁹Ci s -l omori; înt i mîna ta s se ridice asupra lui ca s -l omoare, i apoi mîna întregului popor; ¹⁰s -l ucizi cu pietre, i s moar , pentruc a c utat s te abat dela Domnul, Dumnezeul t u, care te -a scos din ara Egiptului, din casa robiei. ¹¹S se fac a a, pentruca tot Israelul s aud i s se team , i s nu se mai s vîr easc o fapt a a de nelegiuit în mijlocul t u. ¹²Dac vei auzi spunîndu-se despre una din cet ile pe cari i le -a dat ca locuin Domnul, Dumnezeul t u: ¹³„Ni te oameni r i au ie it din mijlocul t u, i au am git pe locuitorii din cetatea lor zicînd: „Haidem i s slujim altor dumnezei!`` -dumnezei pe cari tu nu -i

cuno ti- ¹⁴s faci cercet ri, s cau i i s întrebi cu deam nuntul. Dac este adev rat, dac lucrul este întemeiat, dac urâciunea aceasta a fost f cut în mijlocul t u, ¹⁵atunci s treci prin ascu i ul s biei pe locuitorii din cetatea aceea, s'o nimice ti cu des vâr ire împreun cu tot ce va fi în ea, i s -i treci chiar i vitele prin ascu i ul s biei. ¹⁶S strîngi toat prada în mijlocul pie ei, i s arzi de tot cu foc cetatea i toat prada ei, înaintea Domnului, Dumnezeului t u: s r mân pentru totdeauna un morman de d rîm turi, i nici o dat s nu fie zidit din nou. ¹⁷Nimic din ce va fi blestemat ca s fie nimic it cu des vâr ire, s nu se lipeasc de mîna te, pentru ca Domnul s Se întoarc din iu imea mîniei Lui, s Se îndure de tine, s te ierte, i s te înmul ease , dup cum a jurat lucrul acesta p rin ilor t i, ¹⁸dac vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului t u, p zind toate poruncile Lui pe cari i le dau ast zi, i f cînd ce este pl cut înaintea Domnului, Dumnezeului t u.

Chapter 14

¹Voi sînte i copiii Domnului, Dumnezeului vostru. S nu v face i crest turi i s nu v rade i între ochi pentru un mort. ²C ci tu e ti un popor sînt pentru Domnul, Dumnezeul t u, i Domnul Dumnezeul t u te -a ales, ca s fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fa a p mîntului. ³S nu m nînci niciun lucru urâcios. ⁴Iat dobitoacele pe cari s le mîncă i: boul, oaia i capra; ⁵cerbul, c prioara i bivolul; zimbrul, capra neagr , capra s lbatic i girafa. ⁶S mîncă i din orice dobitoc care are copita desp icat , unghia desp r it în dou i rumeg . ⁷Dar s nu mîncă i din cele ce rumeg numai, sau cari au numai copita desp icat i unghia desp r it în dou . Astfel, s nu mîncă i c mila, iepurele i iepurele de cas , cari rumeg , dar n'au copita desp icat : s le privi i ca necurate. ⁸S nu mîncă i porcul, care are copita desp icat , dar nu rumeg : s -l privi i ca necurat. S nu mîncă i din carnea lor, i s nu v atinge i de trupurile lor moarte. ⁹Iat dobitoacele din cari ve i mîncă, din toate cele ce sînt în ape: s mîncă i din toate cele ce au înot toare i solzi. ¹⁰Dar s nu mîncă i din niciunul din cele ce n'au înot toare i solzi: s le privi i ca necurate. ¹¹S mîncă i orice pas re curat . ¹²Dar iat pe acelea pe cari nu le pute i mîncă: vulturul, gripsorul i vulturul de mare; ¹³orecarul, oimul, gaia i tot ce ine de neamul s u; ¹⁴corbul i toate soiurile lui; ¹⁵stru ul, bufni a, pesc relul, coroiul i ce ine de neamul lui; ¹⁶huhurezul, cocostîrcul i leb da; ¹⁷pelicanul, corbul de mare i heretele, ¹⁸barza, b tlanul i ce ine de neamul lui, pup za i liliacul. ¹⁹S privi i ca necurat orice fîrîtoare care sboar : s nu mîncă i din ea. ²⁰S mîncă i orice pas re curat . ²¹S nu mîncă i din nici o mort ciune; s'o dai str inului care va fi în cet ile tale, s'o m nînce, sau s'o vinzi unui str in; c ci tu e ti un popor sînt pentru Domnul, Dumnezeul t u. S nu fierbi iedul în laptele mamei lui. ²²S iei zeciuiala din tot ce- i va aduce s mân a, din ce- i va aduce ogorul în fiecare an. ²³i s m nînci înaintea Domnului Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege ca s - i a eze Numele acolo, zeciuiala din grîul t u, din mustul t u i din untdelemnul t u, i întîii n scu i din cireada i turma ta, ca s te înve i s te temi totdeauna de Domnul, Dumnezeul t u. ²⁴Poate cînd te va binecuvînta Domnul, Dumnezeul t u, drumul va fi prea lung ca s - i po i duce zeciuiala acolo, din pricina dep rt rii tale de locul pe care

-l va alege Domnul, Dumnezeul t u, ca s - i pun acolo Numele Lui. ²⁵Atunci, s - i prefaci zeciuala în argint, s strîngi argintul acela în mîn , i s te duci la locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul t u. ²⁶Acolo, s cumperi cu argintul acela tot ce vei dori: boi, oi, vin i b uturi tari, tot ce- i va pl cea, s le m nînci înaintea Domnului, Dumnezeului t u, i s te bucuri tu i familia ta. ²⁷S nu p r se ti pe Levitul care va fi în cet ile tale, c ci n'are nici parte de mo ie, nici mo tenere cu tine. ²⁸Dup trei ani, s sco i toat zeciuala din venitul t u din anul al treilea, i s'o pui în cet ile tale. ²⁹Atunci s vin Levitul, care n'are nici parte, nici mo tenere cu tine, str inul, orfanul i v duva, cari vor fi în cet ile tale, i s m nînce i s se sature, pentruc Domnul, Dumnezeul t u, s te binecuvinteze în toate lucr rile pe cari le vei face cu mînil tale.

Chapter 15

¹La fiecare apte ani, s dai iertare. ²i iat cum se va face iertarea. Cînd se va vesti iertarea în cinstea Domnului, orice creditor care va fi împrumutat pe aproapele s u, s -i ierte împrumutul, s nu sileasc pe aproapele s u i pe fratele s u s -i pl teasc datoria. ³Vei putea s sile ti pe str in s -i pl teasc ; dar s ier i ce ai la fratele t u. ⁴Totu , la tine s nu fie niciun s rac, c ci Domnul te va binecuvînta în ara pe care i -o va da de mo tenere Domnul, Dumnezeul t u; ⁵numai s ascul i de glasul Domnului, Dumnezeului t u, împlinind cu scump tate toate aceste porunci pe cari i le dau ast zi. ⁶Domnul, Dumnezeul t u, te va binecuvînta, cum i -a spus, a a încît vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut dela ele; tu vei st pîni peste multe neamuri, dar ele nu vor st pîni peste tine. ⁷Dac va fi la tine vreun s rac dintre fra ii t i, în vreuna din cet ile tale, în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u, s nu- i împietre ti inima i s nu- i închizi mîna înaintea fratelui t u celui lipsit. ⁸Ci s -i deschizi mîna, i s -l împrumu i cu ce -i trebuie ca s fac fa nevoilor lui. ⁹Vezi s nu fii a a de r u ca s zici în inima ta: „Ah! se apropie anul al aptelea, anul iert rii!” Vezi s n'ai un ochi f r mil pentru fratele t u cel lipsit i s nu -i dai. C ci atunci el ar striga c tre Domnul împotriva ta, i te-ai face vinovat de un p cat: ¹⁰ci s -i dai i s nu dai cu p rere de r u în inim ; c ci pentru aceasta te va binecuvînta Domnul, Dumnezeul t u, în toate lucr rile de cari te vei apuca. ¹¹Totdeauna vor fi s raci în ar ; de aceea î i dau porunca aceasta: „S -i deschizi mîna fa de fratele t u, fat de s rac i fa de cel lipsit din ara ta.” ¹²Dac unul din fra ii t i evrei, b rbat sau femeie, se vinde ie, s -i slujeasc ase ani; dar în anul al aptelea, s -i dai drumul dela tine i s fie slobod. ¹³i cînd îi vei da drumul ca s se duc slobod dela tine, s nu -i dai drumul cu mîna goal ; ¹⁴s -i dai daruri din cireada ta, din aria ta, din teasca t u, din ce vei avea, prin binecuvîntarea Domnului, Dumnezeului t u. ¹⁵S -i aduci aminte c i tu ai fost rob în ara Egiptului, i c Domnul, Dumnezeul t u, te -a r scump rat: de aceea î i dau ast zi porunca aceasta. ¹⁶Dac îns robul t u î i va zice: „Nu vreau s ies dela tine,” -pentruc te iube te, pe tine i casa ta, i se simte bine la tine, - ¹⁷atunci s iei o sul i s -i g ure ti urechea de u , i s -i fie rob pentru totdeauna. Tot a a s faci i cu roaba ta. ¹⁸S nu- i par r u cînd îl vei l sa s plece slobod dela tine, c ci i -a slujit ase ani, ceea

ce face de două ori cât simbria unui om tocmit cu plat ; i Domnul, Dumnezeul t u, te va binecuvînta în tot ce vei face. ¹⁹S închini Domnului, Dumnezeului t u, pe orice întîi n scut de parte b rb teasc din cireada i turma ta. S nu munce ti cu întîiul n scut al vacii tale, s nu tunzi pe întîiul n scut al oilor tale. ²⁰S -l m nînci în fiecare an, tu i familia ta înaintea Domnului, Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege El. ²¹Dac are vreun cusur, dac este chiop sau orb, sau are vreo meteahn trupeasc , s nu -l aduci ca jertf Domnului, Dumnezeului t u. ²²S -l m nînci în cet ile tale: cel ce va fi necurat i cel ce va fi curat vor putea s -l m nînce amîndoi, cum se m nînc acum c prioara sau cerbul. ²³Numai sîngele s nu i -l m nînci, ci s -l ver i pe p mînt ca apa.

Chapter 16

¹P ze te luna spicelor, i pr znuie te s rb toarea Pa telor în cinstea Domnului, Dumnezeului t u; c ci în luna spicelor te -a scos Domnul, Dumnezeul t u, din Egipt, noaptea. ²S jertfe ti Pa tele în cinstea Domnului, Dumnezeului t u, jertfele tale de oi i boi, în locul pe care -l va alege Domnul ca s - i a eze Numele acolo. ³În timpul s rb torii, s nu m nînci pîne dospit , ci apte zile s m nînci azimi, pînea întrist rii, c ci ai ie it în grab din ara Egiptului: a a s faci, ca s - i aduci aminte toat via a ta de ziua cînd ai ie it din ara Egiptului. ⁴S nu se vad aluat la tine, pe toat întinderea rii tale, timp de apte zile; i nicio parte din vitele pe cari le vei jertfi în seara celei dintîi zile s nu fie p strat peste noapte pîn diminea a. ⁵Nu vei putea s jertfe ti Pa tele în vreunul din locurile pe cari i le d Domnul, Dumnezeul t u, ca locuin ; ⁶ci în locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul t u, ca s - i a eze Numele în el, acolo s jertfe ti Pa tele, seara, la apusul soarelui, pe vremea ie irii tale din Egipt. ⁷S fierbi vita t iat , i s'o m nînci în locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul t u. i diminea a, vei putea s te întorci i s te duci în corturile tale. ⁸ase zile, s m nînci azimi, i a aptea zi s fie o adunare de s rb toare în cinstea Domnului, Dumnezeului t u: s nu faci nici o lucrare în ea. ⁹S numeri apte s pt mîni; de cînd vei începe seceratul grîului, s începi s numeri apte s pt mîni. ¹⁰Apoi s pr znuie ti s rb toarea s pt mînilor, i s aduci daruri de bun voie, dup binecuvîntarea pe care i -o va da Domnul, Dumnezeul t u. ¹¹S te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeul t u, ca s locuiasc Numele Lui acolo, tu, fiul t u i fiica ta, robul i roaba ta, Levitul care va fi în cet ile tale, i str inul, orfanul i v duva cari vor fi în mijlocul t u. ¹²S - i aduci aminte c ai fost rob în Egipt, i s p ze ti i s împline ti legile acestea. ¹³S pr znuie ti s rb toarea corturilor apte zile, dup ce î i vei strînge roadele din arie i din teasc. ¹⁴S te bucuri la s rb toarea aceasta, tu, fiul t u i fiica ta, robul i roaba ta, i Levitul, str inul, orfanul i v duva cari vor fi în cet ile tale. ¹⁵S pr znuie ti s rb toarea apte zile în cinstea Domnului, Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege Domnul; c ci Domnul, Dumnezeul t u, te va binecuvînta în toate rodurile tale i în tot lucrul mînilor tale, i de aceea s fii vesel. ¹⁶De trei ori pe an, to i b rba ii s se înf i eze înaintea Domnului, Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege El: la s rb toarea azimilor, la s rb toarea s pt mînilor, i la s rb toarea corturilor. S nu se înf i eze

cu mâinile goale înaintea Domnului. ¹⁷Fiecare să dea ce va putea, după binecuvântarea pe care i-o va da Domnul, Dumnezeul tău. ¹⁸Să poți judeca torii și să dreg torii în toate cetățile pe care îți le dă Domnul, Dumnezeul tău, după semințiile tale; și ei să judece poporul cu dreptate. ¹⁹Să n'atingi niciun drept, și nu cauți la fașa oamenilor, și să nu iei daruri, căci darurile orbesc ochii în elefților și sulesc cuvintele celor drepți. ²⁰Să urmați cu scumpătate dreptatea, ca să trăiți și să stăpâniți țara pe care i-o dă Domnul, Dumnezeul tău. ²¹Să nu-ți azezi niciun idol de lemn lângă altarul pe care-ți vei ridica Domnului, Dumnezeului tău. ²²Să nu ridici nici stâlpi idolești, cari sînt urîți de Domnul, Dumnezeul tău.

Chapter 17

¹Să n'aduci jertfă Domnului, Dumnezeului tău, vreun bou, sau vreun miel care să aibă vreun cusur sau vreă meteahnă trupească; căci ar fi o urfciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău. ²Se va găsi poate în mijlocul tău, într'una din cetățile pe care îți le dă Domnul, Dumnezeul tău, un bărbat sau o femeie care să facă ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului tău, și care să calce legământul Lui; ³care să meargă după alii dumnezei ca să le slujească și să se închine înaintea lor, după soare, lună sau toată o țiră cerurilor, așa cum eu n'am poruncit. ⁴De îndată ce vei lua cunoștință și vei afla lucrul acesta, să faci cercetări amănunțite. Dacă lucrul este adevărat, dacă faptul este întemeiat, dacă urfciunea aceasta a fost săvârșită în Israel, ⁵atunci să aduci la porțile cetății tale pe bărbatul sau femeia care va fi vinovat de această faptă rea, și să ucizi cu pietre sau să pedepsești cu moartea pe bărbatul acela sau pe femeia aceea. ⁶Cel vinovat de moarte să fie omorât pe mărșăria a doi sau trei martori; să nu fie omorât pe mărșăria unui singur martor. ⁷Întâi mîna martorilor să se ridice asupra lui ca să-l omoare, și apoi mîna întregului popor. Să scoți astfel răul din mijlocul tău. ⁸Dacă și se va parea prea greu de judecat o pricină privitoare la un omor, la o neînțelegere, sau la o rănire, și va da prilej la ceartă în lăuntrul cetății tale, să te scoli și să te sui la locul pe care-ți va alege Domnul, Dumnezeul tău. ⁹Să te duci la preoții, Leviți, și la cel ce va împlini atunci slujba de judecător; și să-l întrebi, și ei îți vor spune hotărîrea legii. ¹⁰Să faci cum îți vor spune ei în locul pe care-ți va alege Domnul, și să ai grijă să faci cum te vor învâta ei. ¹¹Să faci după legea pe care te vor învăța și după hotărîrea pe care o vor rosti ei, și să nu te abată de la ce-ți vor spune ei, nici la dreapta nici la stînga. ¹²Omul care, din mîndrie, nu va asculta de preotul pus acolo ca să slujească Domnului, Dumnezeului tău, sau care nu va asculta de judecător, omul acela să fie pedepsit cu moartea. Să scoți astfel răul din mijlocul lui Israel, ¹³pentru că tot poporul să audă și să se teamă, și să nu se mai îngâmfe. ¹⁴După ce vei intra în țara pe care i-o dă Domnul, Dumnezeul tău, și o vei stăpîni, după ce-ți vei alege locuința, și vei zice: „Vreau să pun peste mine un împărat, ca toate neamurile cari mă înconjoară, să-și pună peste tine ca împărat pe acela pe care-ți va alege Domnul, Dumnezeul tău, și anume să-și pună un împărat din mijlocul fraților tăi; nu vei putea să pui împărat pe un străin, care să nu fie fratele tău. ¹⁶Dar să n'ai bănuț la căi, și să nu întorci pe popor în Egipt ca să ai bănuț la căi; căci Domnul v'a zis: „Să nu vă întorciți pe drumul acela.”

¹⁷S n'aib un mare număr de neveste, ca s nu i se abat inima; i s nu strîng mari gr mezi de argint i aur. ¹⁸Cînd se va a eza pe scaunul de domnie al împ r iei lui, s scrie pentru el, într'o carte, o copie a acestei legi, pe care s'o ia dela preo ii din neamul Levi ilor. ¹⁹Va trebui s'o aib cu el i s'o citeasc în toate zilele vie ii lui, ca s înve e s se team de Domnul, Dumnezeul lui, s p zeasc i s împlineasc toate cuvintele din legea aceasta i toate poruncile acestea, ²⁰pentruca inima lui s nu se înal e mai pe sus de fra ii lui, i s nu se abat dela poruncile acestea nici la dreapta nici la stînga, i s aib astfel multe zile în împ r ia lui, el i copiii lui, în mijlocul lui Israel.

Chapter 18

¹Preo ii, Levi ii, i toat semin ia lui Levi, s n'aib nici parte de mo ie, nici mo tenere în Israel; s se hr neasc din jertfele mistuite de foc în cinstea Domnului i din darurile aduse Domnului. ²S n'aib mo tenere în mijlocul fra ilor lor: Domnul va fi mo tenirea lor, cum le -a spus. ³Iat care va fi dreptul preo ilor dela popor: cei ce vor aduce o jertf , fie bou, fie miel, s dea preotului spata, f lcile i pîntecele. ⁴S -i dai cele dintîi roade din grîul t u, din mustul t u i din untdelemnul t u, i pîrga din lîna oilor tale; ⁵c ci pe el l -a ales Domnul, Dumnezeul t u, dintre toate semin iile, ca s fac slujba în Numele Domnului, el i fiii lui, în toate zilele. ⁶Cînd va pleca un Levit din una din cet ile tale, din locul unde locuie te el în Israel, ca s se duc , dup deplina dorin a sufletului s u, în locul pe care -l va alege Domnul, ⁷i va face slujb în Numele Domnului, Dumnezeului t u, ca to i fra ii lui Levi i cari stau înaintea Domnului: ⁸va primi ca hran o parte la fel cu a lor, i, pe lîng ea, se va bucura i de veniturile ie ite din vînzarea averii lui p rinte ti. ⁹Dup ce vei intra în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u, s nu te înve i s faci dup urîciunile neamurilor acelora. ¹⁰S nu fie la tine nimeni care s - i treac pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care s aib me te ugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vr jitor, ¹¹de descînt tor, nimeni care s întrebe pe cei ce cheam duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care s întrebe pe mor i. ¹²C ci oricine face aceste lucruri este o urîciune înaintea Domnului; i din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeul t u, pe aceste neamuri dinaintea ta. ¹³Tu s te ii în totul totului tot, numai de Domnul Dumnezeul t u. ¹⁴C ci neamurile acelea pe cari le vei izgoni, ascult de cei ce citesc în stele i de ghicitori; dar ie, Domnul, Dumnezeul t u, nu- i îng duie lucrul acesta. ¹⁵Domnul, Dumnezeul t u, î i va ridica din mijlocul t u, dintre fra ii t i, un prooroc ca mine: s asculta i de el! ¹⁶Astfel el va r spunde la cererea pe care ai f cut -o Domnului, Dumnezeului t u, la Horeb, în ziua adun rii poporului, cînd ziceai: „S nu mai aud glasul Domnului, Dumnezeului meu, i s nu mai v d acest foc mare, ca s nu mor.” ¹⁷Atunci Domnul mi -a zis: „Ce au zis ei, este bine. ¹⁸Le voi ridica din mijlocul fra ilor lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, i el le va spune tot ce -i voi porunci Eu. ¹⁹i dac cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe cari le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteal . ²⁰Dar proorocul care va avea îndr sneala s spun în Numele Meu un cuvînt pe care nu -i voi porunci s -l spun , sau care va vorbi în numele altor dumnezei, proorocul

acela s fie pedepsit cu moartea.`` 21Poate c vei zice în inima ta: „Cum vom cunoa te cuvântul pe care nu -l va spune Domnul?`` 22Cînd ceeace va spune proorocul acela în Numele Domnului nu va avea loc i nu se va întîmpla, va fi un cuvînt pe care nu l -a spus Domnul. Proorocul acela l -a spus din îndr sneal : s n'ai team de el.

Chapter 19

1Dup ce Domnul, Dumnezeuul t u, va nimici toate neamurile acelea a c ror ar i -o d Domnul, Dumnezeuul t u, dup ce le vei izgoni i vei locui în cet ile i în casele lor, 2s despar i trei cet i în mijlocul rii pe care i -o d în st pînire Domnul, Dumnezeuul t u. 3S faci drumuri, i s împar i în trei p r i inutul rii pe care i -o va da ca mo tenere Domnul, Dumnezeuul t u. S faci a a, pentruca orice uciga s poat fugi în cet ile acestea. 4Legea aceasta s fie pentru uciga ul care va fugi acolo ca s -i scape via a, cînd va omorî f r voie pe aproapele s u, f r s -i fi fost vr jma mai înainte. 5A a, de pild , un om se va duce s taie lemne în p dure cu un alt om; ridic securea cu mîna, ca s taie copacul, ferul scap din coad , love te pe tovar ul s u, i -l omar . Atunci el s fug într'una din cet ile acestea ca s -i scape via a; 6pentru ca nu cumva r sbun torul sîngelui, aprins de mînie i urm rind pe uciga , s -l ajung , fiind prea lung drumul, i s loveasc de moarte pe cel ce nu era vinovat de moarte, fiindc mai înainte nu fusese vr jma aproapelui s u. 7De aceea î i dau porunca aceasta: S despar i trei cet i. 8Cînd Domnul, Dumnezeuul t u, î i va l rgi hotarele, cum a jurat p rin ilor t i, i -i va da toat ara pe care a f g duit p rin ilor t i c i -o va da, 9-numai s p ze ti i s împline ti toate aceste porunci pe cari i le dau ast zi, ca s iube ti pe Domnul, Dumnezeuul t u, i s umbli totdeauna pe c ile Lui-atunci s mai adaugi trei cet i la cele trei, 10pentruca s nu fie v rsat sîngele celui nevinovat în mijlocul rii pe care i -o d de mo tenere Domnul, Dumnezeuul t u, i astfel s fii vinovat de omor. 11Dar dac un om fuge într'una din aceste cet i, dup ce a întins la uri aproapelui s u din vr jm ie împotriva lui, dup ce s'a aruncat asupra lui i l -a lovit a a încît i -a pricinuit moartea, 12b trîinii din cetatea lui s trimeat s -l prind i s -l dea în mînile r zbur torului sîngelui, ca s moar . 13S n'ai mil de el, i s tergi din Israel sîngele celui nevinovat, ca s fii fericit. 14S nu mu i hotarele aproapelui t u, puse de str mo ii t i, în mo tenirea pe care vei avea -o în ara pe care i -o d în st pînire Domnul, Dumnezeuul t u. 15Un singur martur nu va fi deajuns împotriva unui om, ca s adevereasc vreo nelegiuire sau vreun p cat oarecare; un fapt nu va putea fi întemeiat decît pe m rturia a doi sau trei marturi. 16Cînd un martor mincinos se va ridica împotriva cuiva ca s -l învinuiasc de vreo nelegiuire, 17cei doi oameni cu pricina s se înf i eze înaintea Domnului, înaintea preo ilor i judec torilor cari vor fi atunci în slujb . 18Judec torii s fac cercet ri am nun ite. Dac se va afla c martorul acela este un martor mincinos, i c a f cut o m rturisire mincinoas împotriva fratelui s u, 19atunci s -i face i cum avea el de gînd s fac fratelui s u. S sco i astfel r ul din mijlocul t u. 20În felul acesta, ceilal i vor auzi i se vor teme, i nu se va mai face o fapt a a de

nelegiuit în mijlocul t u. ²¹S n'ai nici o mil , ci s ceri: via pentru via , ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mîn pentru mîn , picior pentru picior.

Chapter 20

¹Cînd vei merge la r zboi împotriva vr jma ilor t i, i vei vedea cai i car , i un popor mai mare la num r de cît tine, s nu te temi de ei, c ci Domnul, Dumnezeu t u, care te -a scos din ara Egiptului, este cu tine. ²La apropierea luptei, preotul s vin i s vorbeasc poporului. ³S le spun : „Ascult , Israele! Voi ast zi sînte i aproape de lupt împotriva vr jma ilor vo tri. S nu vi se turbure inima, fi i f r team , nu v sp imînta i, nu v îngrozi i dinaintea lor. ⁴C ci Domnul, Dumnezeu vostru, merge cu voi, ca s bat pe vr jma ii vo tri, ca s v mîntuiasc . ⁵Mai marii o tirii s vorbeasc apoi poporului i s zic : „Cine a zidit o cas nou , i nu s'a a ezat înc în ea, s plece i s se întoarc acas , ca s nu moar în lupt i s se a eze altul în ea. ⁶Cine a s dit o vie, i n'a mîncat înc din ea, s plece i s se întoarc acas , ca s nu moar în lupt i s m nînce altul din ea. ⁷Cine s'a logodit cu o femeie, i n'a luat -o înc , s plece i s se întoarc acas , ca s nu moar în lupt i s'o ia altul`. ⁸Mai marii o tirii s vorbeasc mai departe poporului, i s spun : „Cine este fricos i slab la inim , s plece i s se întoarc acas , ca s nu moaie inima fra ilor lui`. ⁹Dup ce mai marii o tirii vor ispr vi de vorbit poporului, s a eze pe c peteniile o tirii în fruntea poporului. ¹⁰Cînd te vei apropia de o cetate ca s te ba i împotriva ei, s'o îmbii cu pace. ¹¹Dac prime te pacea i- i deschide por ile, tot poporul care se va afla în ea s - i dea bir i s - i fie supus. ¹²Dac nu prime te pacea cu tine i vrea s fac r zboi cu tine, atunci s'o împresori. ¹³i dup ce Domnul, Dumnezeu t u, o va da în mînile tale, s treci prin ascu i ul s bieii pe to i cei de parte b rb teasc . ¹⁴Dar s iei pentru tine nevestele, copiii, vitele, i tot ce va mai fi în cetate, toat prada, i s m nînci toat prada vr jma ilor t i, pe cari i -i va da în mîn Domnul, Dumnezeu t u. ¹⁵A a s faci cu toate cet ile cari vor fi foarte departe de tine, i cari nu fac parte din cet ile neamurilor acestora. ¹⁶Dar în cet ile popoarelor acestora, a c ror ar i -o d ca mo tenere Domnul, Dumnezeu t u, s nu la i cu via nimic care sufl . ¹⁷Ci s nimice ti cu des vîr ire popoarele acelea, pe Heti i, pe Amori i, pe Canani i, pe Ferezi i, pe Hevi i, i Iebusi i, cum i -a poruncit Domnul, Dumnezeu t u, ¹⁸ca s nu v înve e s face i dup toate urîciunile pe cari le fac ele pentru dumnezeii lor, i s p c tui i astfel împotriva Domnului, Dumnezeului vostru. ¹⁹Dac vei împresura multe zile o cetate cu care e ti în r zboi, ca s'o cucere ti, pomii s nu -i strici, t indu -i cu securea; s m nînci din ei i s nu -i tai; c ci pomul de pe cîmp este oare un om ca s fie nimicit prin împresurare de tine? ²⁰Numai copacii pe cari -i vei ti c nu sînt pomi buni de mîncat, vei putea s -i strici i s -i tai, i vei putea s faci cu ei înt rituri împotriva cet ii care este în r zboi cu tine, pîn va c dea.

Chapter 21

¹Dacă, în ara pe care i-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul tău, se găsește întins în mijlocul unui câmp un om ucis, fără să se știe cine l-a lovit, ²batrânii și judecătorii tăși se duc să meargă depărtarea de la trupul mort până în cetățile de primprejur. ³Când se va hotărî cetatea cea mai apropiată de trupul mort, batrânii din cetatea aceea să ia o viță care să nu fi fost pusă la muncă și care să nu fi tras la jug. ⁴Să ducă vițeaua aceea într-o vale cu apă care nu seacă niciodată și unde nu se arde nici un seacă; și acolo, să taie capul viței în vale. ⁵Atunci să se apropie preoții, fiii lui Levi; și ei trebuie să hotărască în orice ceartă și în orice rînd. ⁶Toți batrânii din cetatea cea mai apropiată de trupul mort să-și spele mâinile pe vițeaua careia i-au tăiat capul în vale. ⁷Și, luînd cuvîntul, să zică: „Mâinile noastre n-au vărsat sîngele acesta, și ochii noștri nu l-au vărsat vărsîndu-se. ⁸Îartă, Doamne, pe poporul Tău Israel, pe care l-ai răscumpărat; nu pune sîngele nevinovat în socoteala poporului Tău Israel.” și sîngele acela nu-și va fi pus în socoteală. ⁹Astfel trebuie să curăți din mijlocul tău sîngele nevinovat, fiindcă este plăcut înaintea Domnului. ¹⁰Când vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi, dacă Domnul îți dă în mâinile tale, și vei lua prizonieri din ei, ¹¹poate că printre cei prinși vei vedea o femeie frumoasă, și vei dori să o iei de nevastă. ¹²Atunci să o aduci în lăuntrul casei tale. Ea să-și radă capul și să-și taie unghiile, ¹³și să-și lepede hainele pe cari le purta cînd a fost prins, și să locuiască în casa ta, și să plîngă pe tatăl și pe mama ei o lună de zile. După aceea, să te duci la ea, și să-și fii bărbat, și ea să-și fie nevastă. ¹⁴Dacă nu-și va mai place, să o lași să plece unde va voi, dar nu vei putea să o vinzi pe argint, nici să te porți cu ea ca cu o roabă, pentru că ai înjosit-o. ¹⁵Dacă un om, care are două neveste, iubește pe una și nu iubește pe cealaltă, și dacă are copii cu ele, din cari întâiul născut este de la nevasta pe care n-o iubește, ¹⁶cînd își va împărți averile între fiii lui, nu va putea face întâiul născut pe fiul aceleia pe care o iubește, în locul fiului aceleia pe care n-o iubește, și care este întâiul născut. ¹⁷Și să recunoască de întâiul născut pe fiul aceleia pe care n-o iubește, și să-și dea o parte îndoit din averea lui; și fiul acesta este cel dintîi rod al puterii lui, și lui îi se cuvine dreptul de întâiul născut. ¹⁸Dacă un om are un fiu neascultător și îndrăgănit, care n'ascultă nici de glasul tatălui său, nici de glasul mamei lui, și nu-și ascultă nici chiar după ce l-au pedepsit, ¹⁹tatăl și mama să-l ia, și să-l ducă la batrânii cetății lui și la poarta locului în care locuiește. ²⁰Să spună batrânii cetății lui: „Iată, fiul nostru este neascultător și îndrăgănit, n'ascultă de glasul nostru, și este lăcom și beiv.” ²¹Și toți oamenii din cetatea lui să-l ucidă cu pietre, și să moară. Astfel să curăți răul din mijlocul tău, pentru că tot Israelul să audă și să se teamă. ²²Dacă se va omorî un om care a săvîrșit o nelegiuire vrednică de pedeapsă cu moartea, și l-ai spînzurat de un lemn, ²³trupul lui mort să nu stea noaptea pe lemn; ci să-l îngropi în aceeași zi, și cel spînzurat este blestemat înaintea lui Dumnezeu, și să nu spurci ara pe care i-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău.

Chapter 22

¹Dac vezi r t cindu-se boul sau oaia fratelui t u, s nu le ocole ti, ci s le aduci la fratele t u.
²Dac fratele t u nu locuie te lîng tine, i nu -l cuno ti, s iei dobitocul la tine acas , i s r mîn la tine pîn ce -l cere fratele t u; i atunci s i -l dai. ³Tot a a s faci i cu m garul lui, tot a a s faci i cu haina lui, i tot a a s faci cu orice lucru pierdut de el i g sit de tine: s nu le ocole ti. ⁴Dac vezi m garul fratelui t u sau boul lui c zut pe drum, s nu -l ocole ti, ci s -i aju i s -l ridice. ⁵Femeia s nu poarte îmbr c minte b rb teasc , i b rbatul s nu se îmbrace cu haine femeie ti; c ci oricine face lucrurile acestea este o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeului t u. ⁶Dac întîlne ti pe drum un cuib de pas re, într'un copac sau pe p mînt, cu pui sau ou i mama lor ezînd peste pui sau peste ou , s nu iei i pe mama i pe puii ei, ⁷ci s dai drumul mamei i s nu iei decît puii, ca s fii fericit i s ai zile multe. ⁸Cînd zide ti o cas nou , s - i faci un p limar împrejurul acoperi ului, ca s nu aduci vin de sînge asupra casei tale, dac s'ar întîmpla s cad cineva de pe ea. ⁹S nu sameni în via ta dou feluri de semin e, ca nu cumva s întinezi i rodul semin ei pe care ai s m nat -o i rodul viei. ¹⁰S nu ari cu un bou i un m gar înjuga i împreun . ¹¹S nu por i o hain esut din felurite fire, din lîn i in unite împreun . ¹²S faci ciucuri la cele patru col uri ale hainei cu care te vei înveli. ¹³Dac un om, care i -a luat o nevast i s'a împreunat cu ea, o ur te ¹⁴apoi, o învinuie te de lucruri nelegiuite i -i scoate nume r u, zicînd: „Am luat pe femeia aceasta, m'am apopiat de ea, i n'am g sit -o fecioar `` , - ¹⁵atunci tat l i mama fetei s ia semnele fecioriei ei i s le aduc înaintea b trînilor cet ii, la poart . ¹⁶Tat l fetei s spun b trînilor: „Am dat pe fiic -mea de nevast omului acestuia, i el a început s'o urasc ; ¹⁷acum o învinuie te de lucruri nelegiuite, zicînd: „N'am g sit fecioar pe fiic -ta.` Dar iat semnele fecioriei fetei mele.` i s desfac haina ei înaintea b trînilor cet ii. ¹⁸B trîinii cet ii s ia atunci pe omul acela i s -l pedepseasc ; ¹⁹i, pentruc a scos nume r u unei fecioare din Israel, s -l osîndeasc la o gloab de o sut sicli de argint, pe cari s -i dea tat lui fetei. Ea s r mîn nevasta lui, i el nu va putea s'o goneasc toat via a lui. ²⁰Dar dac faptul este adev rat, dac fata nu s'a g sit fecioar , ²¹s scoat pe fat la u a casei tat lui ei; s fie ucis cu pietre de oamenii din cetate, i s moar , pentruc a s vîr it o mi elie în Israel, curvind în casa tat lui ei. S cur i astfel r ul din mijlocul t u. ²²Dac se va g si un b rbat culcat cu o femeie m ritat , s moar amîndoi: i b rbatul care s'a culcat cu femeia, i femeia. S cur i astfel r ul din mijlocul lui Israel. ²³Dac o fat fecioar este logodit , i o întîlne te un om în cetate i se culc cu ea, ²⁴s -i aduce i pe amîndoi la poarta cet ii, s -i ucide i cu pietre, i s moar amîndoi: fata, pentruc n'a ipat în cetate, i omul, pentruc a necinstit pe nevasta aproapelui s u. S cur i astfel r ul din mijlocul t u. ²⁵Dar dac omul acela întîlne te în cîmp pe fata logodit , o apuc cu sila i se culc cu ea, numai omul care s'a culcat cu ea s fie pedepsit cu moartea. ²⁶Fetei s nu -i faci nimic; ea nu este vinovat de o nelegiuire vrednic de pedeapsa cu moarte, c ci e ca i cu un om care se arunc asupra aproapelui lui i -l omoar . ²⁷Fata logodit , pe care a întîlnit -o omul acela pe cîmp, a putut s strige f r s fie cineva s -i sar în ajutor. ²⁸Dac un om întîlne te o fat fecioar nelogodit , o apuc cu sila i se culc cu ea, i se întîmpl s fie prin i, ²⁹omul care s'a culcat cu ea s dea tat lui fetei cincizeci de sicli de argint; i,

pentru că a necinstit-o, și o ia de nevastă, și nu va putea să o gonească, toată viaa lui. ³⁰Nimeni să nu ia pe nevasta tatălui său, și nici să nu ridice învelitoarea tatălui său.

Chapter 23

¹Cel scopit sau fâmenul să nu intre în adunarea Domnului. ²Cel născut din curvie să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilea neam al lui să nu intre în adunarea Domnului. ³Amonitul și Moabitul să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilea neam, pe vecie, ⁴pentru că nu v'au ieșit înaintea cu pâinea și apă, pe drum, la ieșirea voastră din Egipt, și pentru că au adus, pe preț de argint, împotriva ta pe Balaam, fiul lui Beor, din Petor din Mesopotamia, ca să te blesteme. ⁵Dar Domnul, Dumnezeul tău, n'a voit să asculte pe Balaam; și Domnul, Dumnezeul tău, a schimbat blestemul acela în binecuvântare, pentru că tu ești iubit de Domnul, Dumnezeul tău. ⁶Să nu-ți pese nici de propria irea lor, nici de bunăstarea lor, toată viaa ta, pe vecie. ⁷Să nu urtești pe Edomit, căci este fratele tău; să nu urtești pe Egiptean, căci ai fost străin în țara lui: ⁸fiii cari li se vor naște, în al treilea neam, să intre în adunarea Domnului. ⁹Când vei ieși cu oastea împotriva vrăjmașilor tăi, fere-te-te de orice lucruri. ¹⁰Dacă va fi la tine ceva care să nu fie curat, în urma vreunei întâmplări din timpul nopții, să iasă din tabără, și să nu intre în tabără; ¹¹spre seară, să se scalde în apă, și după asfințitul soarelui va putea să se întoarcă în tabără. ¹²Să ai un loc afară din tabără, și acolo să ieși afară. ¹³Între uneltele tale să ai o lopată, cu care să sapi și să acoperi murdăriile ieșite din tine, când vei ieși afară. ¹⁴Căci Domnul, Dumnezeul tău, merge în milocul taberei tale, ca să te ocrotească și să-ți dea în mână pe vrăjmașii tăi dinaintea ta; tabăra ta va trebui deci să fie sfântă, pentru că Domnul să nu vadă la tine nimic necurat, și să nu se abată dela tine. ¹⁵Să nu dai înapoi stăpânului său pe un rob care va fugi la tine după ce l-ai prăsit. ¹⁶Să rămâni la tine, în mijlocul tău, în locul pe care-l va alege el, într-una din cetățile tale, unde îți va plăcea: să nu-l asuprești. ¹⁷Să nu fie nicio curvă din fetele lui Israel, și să nu fie niciun sodomit din fiii lui Israel. ¹⁸Să n'aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, câștigul unei curve, nici prețul unui câine, ca împlinire a unei juruințe oarecare; căci și unul și altul sînt o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău. ¹⁹Să nu ceri nicio dobândă dela fratele tău: nici pentru argint, nici pentru merinde, pentru nimic care se împrumută cu dobândă. ²⁰Dela străin vei putea să ieși dobândă, dar dela fratele tău să nu ieși, pentru că Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvinteze în tot ce vei face în țara pe care o vei lua în stăpânire. ²¹Dacă faci o juruință Domnului, Dumnezeului tău, să nu pregești și să împlinești; căci Domnul, Dumnezeul tău, îți va cere socoteala, și te vei face vinovat de un păcat. ²²Dacă te ferești să faci o juruință, nu faci un păcat. ²³Dar să pzești și să împlinești ce-ți va ieși de pe buze, și anume juruințele pe cari le vei face de bunăvoie Domnului, Dumnezeului tău, și pe cari le vei rosti cu gura ta. ²⁴Dacă intri în viaa aproapelui tău, vei putea să mănânci struguri, după plac, pînă te vei sătura; dar în vas să nu ieși. ²⁵Dacă intri în holdele aproapelui tău, vei putea să culegi spice cu mîna, dar secerea în holdele aproapelui tău, să n'o poți.

Chapter 24

¹Cînd cineva î i va lua o nevest i se va însura cu ea, i s'ar întîmpla ca ea s nu mai aib trecere înaintea lui, pentru c a descoperit ceva ru inos în ea, s -i scrie o carte de desp r ire, i, dup ce -i va da -o în mîn , s -i dea drumul din casa lui. ²Ea s ias de la el, s plece, i va putea s se m rite dup un alt b rbat. ³Dac i acesta din urm începe s'o urasc , îi scrie o carte de desp r ire, i dup ce i -o d în mîn , îi d drumul din casa lui; sau, dac acest b rbat din urm care a luat -o de nevest , moare, ⁴atunci b rbatul dintîi, care îi d duse drumul, nu va putea s'o ia iar de nevest , dup ce s'a pîng rit ea, c ci lucrul acesta este o urîciune înaintea Domnului, i s nu faci vinovat de p cat ara pe care i -o d de mo tenere Domnul, Dumnezeu t u. ⁵Cînd un om va fi însurat de curînd, s nu se duc la oaste, i s nu se pun nici o sarcin peste el; s fie scutit, din pricina familiei, timp de un an, i s veseleasc astfel pe nevasta pe care i -a luat -o. ⁶S nu iei z log cele dou pietre de rî ni , nici chiar piatra de rî ni de deasupra; c ci ar însemna c iei z log îns via a cuiva. ⁷Dac se va g si cineva care s fi furat pe vreunul din fra ii lui, pe vreunul din copiii lui Israel, i s -l fi f cut rob sau s -l fi vîndut, ho ul acela s fie pedepsit cu moartea. S cur i astfel r ul din mijlocul t u. ⁸Ia seama bine i p ze te-te de rana leprei; i s face i tot ce v vor înv a preo ii dintre Levi i, s ave i grij s lucra i dup poruncile pe cari li le-am dat. ⁹Adu- i aminte ce a f cut Domnul, Dumnezeu t u, Mariei, pe drum, la ie irea voastr din Egipt. ¹⁰Dac ai vreo datorie la aproapele t u, s nu intri în casa lui ca s -i iei lucrul pus z log; ¹¹ci s stai afar , i cel pe care l-ai împrumutat s - i aduc afar lucrul pus z log. ¹²Dac omul acela este s rac, s nu te culci cu lucrul luat z log dela el la tine; ¹³s i -l dai înapoi la apusul soarelui, ca s se culce în haina lui, i s te binecuvinteze; i lucrul acesta i se va socoti ca un lucru bun înaintea Domnului, Dumnezeului t u. ¹⁴S nu nedrept e ti pe simbria ul s rac i nevoia , fie c este unul din fra ii t i, fie c este unul din str inii cari locuiesc în ara ta, în cet ile tale. ¹⁵S -i dai plata pentru ziua lui înainte de apusul soarelui; c ci e s rac, i o dore te mult. Altfel, ar striga c tre Domnul împotriva ta, i te-ai face vinovat de un p cat. ¹⁶S nu omori pe p rin i pentru copii, i s nu omori pe copii pentru p rin i; fiecare s fie omorît pentru p catul lui. ¹⁷S nu te atingi de dreptul str inului i al orfanului, i s nu iei z log haina v duvei. ¹⁸S - i aduci aminte c ai fost rob în Egipt, i c Domnul, Dumnezeu t u, te -a r scump rat de acolo; de aceea î i dau aceste porunci ca s le împline ti. ¹⁹Cînd î i vei secera ogorul, i vei uita un snop pe cîmp, s nu te întorci s -l iei: s fie al str inului, al orfanului i al v duvei, pentruca Domnul, Dumnezeu t u, s te binecuvinteze în tot lucrul mînilor tale. ²⁰Cînd î i vei scutura m slinii, s nu culegi a dou oar roadele r mase pe ramuri: ele s fie ale str inului, ale orfanului i ale v duvei. ²¹Cînd î i vei culege via, s nu culegi a doua oar ciorchinele cari r mîn pe urma ta: ele s fie ale str inului, ale orfanului i ale v duvei. ²²Adu- i aminte c ai fost rob în ara Egiptului; de aceea î i dau poruncile acestea, ca s le împline ti.

Chapter 25

¹Cînd doi oameni vor avea o ceart între ei, i se vor înf i a înaintea judec ii ca s fie judeca i, celui nevinovat s -i dea drumul, iar pe cel vinovat s -l osîndeasc . ²Dac cel vinovat este osîndit s fie b tut, judec torul s pun s -l întind la p mînt i s -i dea în fa a lui un num r de lovituri potrivit cu greutatea vinei lui. ³S nu pun s -i dea mai mult de patruzeci de lovituri, ca nu cumva, dîndu -i mai multe lovituri decît atît, fratele t u s fie înjosit înaintea ta. ⁴S nu legi gura bouului, cînd treier grîul. ⁵Cînd fra ii vor locui împreun , i unul din ei va muri f r s lase copii, nevasta mortului s nu se m rite afar cu un str in, ci cumnatul ei s se duc la ea, s'o ia de nevest , i s se însoare cu ea ca cumnat. ⁶Întîiul n scut, pe care -l va na te, s mo teneasc pe fratele cel mort i s -i poarte numele, pentruca numele acesta s nu fie ters din Israel. ⁷Dac omul acesta nu vrea s ia pe cumnat -sa, ea s se suie la poarta cet ii, la b trîni, i s spun : „Cumnatul-meu nu vrea s ridice în Israel numele fratelui s u, nu vrea s m ia de nevest dup dreptul de cumnat.” ⁸B trîni cet ii s -l cheme, i s -i vorbeasc . ⁹Dac el st ruie te, i zice: „Nu vreau s'o iau,” ⁹atunci cumnat -sa s se apropie de el în fa a b trînilor, s -i scoat înc l mintea din picior, i s -l scuipe în fa . i luînd cuvîntul, s zic : „A s se fac omului care nu voie te s ridice casa fratelui s u.” ¹⁰i casa lui se va numi în Israel „casa celui desc l at”. ¹¹Cînd doi oameni se vor certa unul cu altul, i nevasta unuia se va apropia s scoat pe b rbatul s u din mîna celui ce -l love te, dac întinde mîna i apuc pe acesta din urm de p r ile ru inoase, ¹²s -i tai mîna: s n'ai nicio mil de ea. ¹³S n'ai în sacul t u dou feluri de greut i, una mare i alta mic . ¹⁴S n'ai în cas dou feluri de ef , una mare i alta mic . ¹⁵Ci s ai o greutate adev rat i dreapt , s ai o ef adev rat i dreapt , pentruca s ai zile multe în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeuul t u. ¹⁶Ci oricine face aceste lucruri, oricine s vîr e te o nedreptate, este o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeului t u. ¹⁷Adu- i aminte ce i -a f cut Amalec pe drum, la ie irea voastr din Egipt: ¹⁸cum te -a întîlnit pe drum, i, f r nici o team de Dumnezeu, s'a aruncat asupra ta pe dinapoi, asupra tuturor celor ce se tîrau la coad , cînd erai obosit i sleit de puteri. ¹⁹Cînd î i va da Domnul, Dumnezeuul t u, odihn , dup ce te va izb vi de to i vr jma ii cari te înconjoar , în ara pe care Domnul, Dumnezeuul t u, i -o d ca mo tenere i spre st pînire, s tergi pomenirea lui Amalec de subt ceruri: s nu ui i lucrul acesta.

Chapter 26

¹Cînd vei intra în ara pe care i -o d de mo tenere Domnul, Dumnezeuul t u, cînd o vei st pîni i te vei a eza în ea, ²s iei cele dintîi roade din toate rodirile pe cari le vei scoate din p mînt, în ara pe care i -o d Domnul Dumnezeuul t u, s le pui într'un co , i s te duci la locul pe care -l va alege Domnul, Dumnezeuul t u, ca s fac s locuiasc Numele Lui acolo. ³S te duci la preotul care va fi în zilele acelea, i s -i spui: „M rturisesc ast zi înaintea Domnului, Dumnezeului t u, c am intrat în ara pe care Domnul a jurat p rin ilor no tri c ne -o va da.” ⁴Preotul s ia co ul din mîna ta, i s -l pun înaintea altarului Domnului, Dumnezeului t u. ⁵Apoi s iei iar cuvîntul, i s spui înaintea Domnului, Dumnezeului t u: „Tat l meu era un Arameu pribeag, gata s piar ; s'a pogorît în Egipt

cu pu ini în i, i s'a a ezat acolo pentru o vreme. Acolo, a ajuns un neam mare, puternic i mare la num r. ⁶Egiptenii ne-au chinuit, ne-au asuprit, i ne-au supus la grea robie. ⁷Noi am strigat c tre Domnul, Dumnezeul p rin ilor no tri. Domnul ne -a auzit glasul, i a v zut asuprirea, chinurile i necazurile noastre. ⁸i Domnul ne -a scos din Egipt, cu mân tare i cu bra întins, cu ar t ri înfrico toare, cu semne i minuni. ⁹El ne -a adus în locul acesta, i ne -a dat ara aceasta, ar în care curge lapte i miere. ¹⁰Acum iat , aduc cele dintîi roade din rodurile p mîntului pe care mi l-ai dat Tu, Doamne!`` S le pui înaintea Domnului, Dumnezeului t u, i s te închini înaintea Domnului Dumnezeului t u. ¹¹Apoi s te bucuri, cu Levitul i cu str inul care va fi în mijlocul t u, de toate bunurile pe cari i le -a dat Domnul, Dumnezeul t u, ie i casei tale. ¹²Dup ce vei ispr vi de luat toat zeciuiala din rodurile tale, în anul al treilea, anul zeciuielii, s'o dai Levitului, str inului, orfanului i v duvei; i ei s m nînce i s se sature, în cet ile tale. ¹³S spui înaintea Domnului, Dumnezeului t u: „Am scos din casa mea ce este sfin it, i l-am dat Levitului, str inului, orfanului i v duvei, dup toate poruncile pe cari mi le-ai dat Tu; n'am c lcat, nici n'am uitat niciuna din poruncile Tale. ¹⁴N'am mîncat nimic din aceste lucruri în timpul meu de jale, n'am îndep rtat nimic din ele pentru vre o întrebui are necurat , i n'am dat nimic din ele cu prilejul unui mort; am ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului meu, am lucrat dup toate poruncile pe cari mi le-ai dat. ¹⁵Prive te din loca ul T u cel sfînt, din ceruri, i binecuvinteaz pe poporul T u Israel, i ara pe care ne-ai dat -o, cum ai jurat p rin ilor no tri, ara aceasta în care curge lapte i miere.`` ¹⁶Ast zi, Domnul, Dumnezeul t u, î i porunce te s împline ti legile i poruncile acestea; s le p ze ti i s le împline ti din toat inima ta i din tot sufletul t u. ¹⁷Ast zi, tu ai m rturisit înaintea Domnului c El va fi Dumnezeul t u, c vei umbla în c ile Lui, vei p zi legile, poruncile i rînduielile Lui, i vei asculta de glasul Lui. ¹⁸i azi, Domnul i -a m rturisit c vei fi un popor al Lui, cum i -a spus, dac vei p zi toate poruncile Lui, ¹⁹i î i va da asupra tuturor neamurilor pe cari le -a f cut: înfîietate în slav , în faim i în m re ie, i vei fi un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul t u, cum i -a spus.``

Chapter 27

¹Moise i b trîinii lui Israel au dat urm toarea porunc poporului: „P zi i toate poruncile pe cari vi le dau ast zi. ²Dup ce ve i trece Iordanul, ca s intra i în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u, s ridici ni te pietre mari, i s le tencuie ti cu var. ³S scrii pe pietrele acestea toate cuvintele din legea aceasta, dup ce vei trece Iordanul, ca s intri în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u, ar în care curge lapte i miere, cum i -a spus Domnul, Dumnezeul p rin ilor t i. ⁴Dup ce ve i trece Iordanul, s ridica i pe muntele Ebal pietrele acestea, pe cari v poruncesc azi s le ridica i, i s le tencui i cu var. ⁵Acolo, s zide ti un altar Domnului, Dumnezeului t u, un altar de pietre, peste cari s nu treac ferul; ⁶din pietre întregi s zide ti altarul Domnului, Dumnezeului t u. S aduci pe altarul acesta arderi de tot Domnului, Dumnezeului t u; ⁷s aduci jertfe de mul mire, i s m nînci acolo i s te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului t u. ⁸S scrii pe aceste pietre toate cuvintele

legii acesteia, s pîndu-le foarte deslu it.``⁹ Moise i preo ii din neamul Levi ilor au vorbit întregului Israel, i au zis: „Israele, ia aminte i ascult ! Ast zi, tu te-ai f cut poporul Domnului, Dumnezeului t u.``¹⁰ S ascult i de glasul Domnului, Dumnezeului t u, i s împline ti poruncile i legile Lui pe cari i le dau ast zi.``¹¹ În aceea zi, Moise a mai dat urm toarea porunc poporului:``¹² „Dup ce ve i trece Iordanul, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif i Benjamin, s stea pe muntele Garizim, ca s binecuvinteze poporul;``¹³ iar Ruben, Gad, A er, Zabulon, Dan i Neftali, s stea pe muntele Ebal, ca s rosteasc blestemul.``¹⁴ i Levi ii s ia cuvîntul, i s spun cu glas tare întregului Israel:``¹⁵ „Blestemat s fie omul care va face un chip cioplit sau un chip turnat, c ci este o urficiune înaintea Domnului, un lucru ie it din mîni de me ter, i care -l va pune într'un loc ascuns!`` -- i tot poporul s r spund : „Amin!``¹⁶ „Blestemat s fie cel ce va nesocoti pe tat l s u i pe mama sa!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``¹⁷ „Blestemat s fie cel ce va muta hotarele aproapelui s u!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``¹⁸ „Blestemat s fie cel ce va face pe un orb s r t ceasc pe drum!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``¹⁹ „Blestemat s fie cel ce se atinge de dreptul str inului, orfanului i v duvei!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``²⁰ „Blestemat s fie cel ce se va culca cu nevasta tat lui s u, c ci ridic învelitoarea tat lui s u!`` -- i tot poporul s r spund : „Amin!``²¹ „Blestemat s fie cel ce se va culca cu vreo vit oarecare!`` -- i tot poporul s r spund : „Amin!``²² „Blestemat s fie cel ce se va culca cu soru-sa, fiica tat lui s u sau fiica mamei sale!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``²³ „Blestemat s fie cel ce se va culca cu soacr -sa!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``²⁴ „Blestemat s fie cel ce va lovi pe aproapele lui în ascuns!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``²⁵ „Blestemat s fie cel ce va primi un dar ca s verse sîngele celui nevinovat!`` - i tot poporul s r spund : „Amin!``²⁶ „Blestemat s fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia, i cine nu le va face!`` -- i tot poporul s r spund : „Amin!``

Chapter 28

¹ Dac vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului t u, p zind i împlinind toate poruncile Lui pe cari i le dau ast zi, Domnul, Dumnezeul t u, î i va da înţietate asupra tuturor neamurilor de pe p mînt.``² Iat toate binecuvînt rile cari vor veni peste tine i de cari vei avea parte, dac vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului t u:``³ Vei fi binecuvîntat în cetate, i vei fi binecuvîntat la cîmp.``⁴ Rodul pîntecelui t u, rodul p mîntului t u, rodul turmelor tale, f tul vacilor i oilor tale, toate acestea vor fi binecuvîntate.``⁵ Co ni a i postava ta vor fi binecuvîntate.``⁶ Vei fi binecuvîntat la venirea ta, i vei fi binecuvîntat la plecarea ta.``⁷ Domnul î i va da biruin asupra vr jma ilor t i cari se vor ridica împotriva ta; pe un drum vor ie i împotriva ta, dar pe apte drumuri vor fugi dinaintea ta.``⁸ Domnul va face ca binecuvîntarea s fie cu tine în grînarele tale i în toate lucrurile pe cari vei pune mîna. Te va binecuvînta în ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u.``⁹ Vei fi pentru Domnul un popor sfînt, cum i -a jurat El, dac vei p zi poruncile Domnului, Dumnezeului t u, i vei umbla pe c ile Lui.``¹⁰ Toate popoarele vor vedea c tu por i Numele Domnului, i se vor teme de tine.``¹¹ Domnul

te va copleși cu bunții, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în ara pe care Domnul a jurat prin ilorți că ți-o va da. ¹²Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimească rii tale ploaie la vreme și ca să binecuvinteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut. ¹³Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului tău, pe cari ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini, ¹⁴ și nu te vei abate nici la dreapta nici la stînga dela toate poruncile pe cari ți le dau astăzi, ca să vîduceși după alii dumnezeii și să le slujești. ¹⁵Dar dacă nu vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate poruncile Lui și toate legile Lui, pe cari ți le dau astăzi, iată toate blestemurile cari vor veni peste tine și de cari vei avea parte. ¹⁶Vei fi blestemat în cetate, și vei fi blestemat pe cîmp. ¹⁷Conina și postava ta vor fi blestemate. ¹⁸Rodul trupului tău, rodul pământului tău, fructul vacilor tale și fructul oilor tale, toate vor fi blestemate. ¹⁹Vei fi blestemat la venirea ta, și vei fi blestemat la plecarea ta. ²⁰Domnul va trimite împotriva ta blestemul, turburarea și amenințarea, în mijlocul tuturor lucrurilor de cari te vei apuca, pînă vei fi nimicit, pînă vei pieri curînd, din pricina răutății faptelor tale, care te-a făcut să Mă părăsești. ²¹Domnul va trimite peste tine ciurma, pînă te va nimici în ara pe care o vei lua în stăpînire. ²²Domnul te va lovi cu lîngoare, cu friguri, cu obrinteală, cu cîldură toare, cu secetă, cu rugină în grîu și cu taciune, cari te vor urmări pînă vei pieri. ²³Cerul deasupra capului tău va fi de aramă, și pământul sub tine va fi de fier. ²⁴Domnul va trimite rii tale în loc de ploaie praf și pulbere, care va cădea din cer peste tine pînă vei fi nimicit. ²⁵Domnul te va face să fii bătut de vîjmășii tăi; pe un drum vei ieși împotriva lor, dar pe altele drumuri vei fugi dinaintea lor; și vei fi o groază pentru toate împărățiile pământului. ²⁶Trupul tău mort va fi hrană tuturor păsărilor cerului și fiarelor pământului; și nu va fi nimeni care să le sperie. ²⁷Domnul te va bate cu bubărea Egiptului, cu bube rele la eziut, cu rîie și cu pecingine, de cari nu vei putea să te vindeci. ²⁸Domnul te va lovi cu nebunie, cu orbire, cu răutate minii, ²⁹ și vei bîjbîi pe întunecată ziua nameaza mare, ca orbul pe întunecată; nu vei avea noroc în treburile tale, și în toate zilele vei fi apăsător, și nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor. ³⁰Vei avea logodnic, și altul se va culca cu ea; vei zidi casă, și n-o vei locui; vei sădi vie, și nu vei mîncă din ea. ³¹Boul tău va fi junghiat sub ochii tăi, și nu vei mîncă din el; și se va răpi mîgarul dinaintea ta, și nu și se va da înapoi; oile tale vor fi date vîjmășilor tăi, și nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor. ³²Fiii tăi și fiicele tale vor fi date ca roabe pe mîna altui popor; și se vor topi ochii de dor, uitîndu-te toată ziua după ei, și mîna ta va fi fără putere. ³³Un popor, pe care nu-l cunoști, va mîncă rodul pământului tău și tot venitul lucrului tău, și în toate zilele vei fi apăsător și zdrobit. ³⁴Privelițea pe care o vei avea sub ochii te va face să înebunești. ³⁵Domnul te va lovi cu o bubărea la genunchi și la coapse, și nu te vei putea vindeca de ea, te va lovi dela talpa piciorului pînă în crețetul capului. ³⁶Domnul te va duce, pe tine și împăratul pe care-l vei pune peste tine, la un neam pe care nu l-ai cunoscut, nici tu, nici prinții tăi. Și acolo, vei sluji altor dumnezei, de lemn și de piatră. ³⁷Și vei fi de pomină, de batjocură și de rîs, printre toate popoarele la cari te va duce Domnul. ³⁸Vei sămna multă sămînță pe cîmpul tău, și vei strînge puștină; cîci o vor mîncă toate lăcustele. ³⁹Vei sădi vii și le vei lucra, dar vin nu vei bea, ba nici n-o vei culege, cîci o

vor mânca viermii. ⁴⁰Vei avea m slini, pe toat întinderea rii tale: i nu te vei unge cu untdelemn, c ci m slinele vor c dea. ⁴¹Vei na te fii i fiice; dar nu vor fi ai t i, c ci se vor duce în robie. ⁴²Omizile î i vor mânca to i pomii i rodul p mîntului. ⁴³Str inul care va fi în mijlocul t u se va ridica tot mai sus peste tine, iar tu te vei pogorî tot mai jos; ⁴⁴el î i va da cu împrumut, i tu nu -i vei da cu împrumut; el va fi fruntea i tu vei fi coada. ⁴⁵Toate blestemurile acestea vor veni peste tine, te vor urm ri i te vor ajunge pîn vei fi nimicit, pentru c n'ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului t u, pentru c n'ai p zit poruncile Lui i legile Lui, pe cari i le -a dat. ⁴⁶Ele vor fi vecinic ca ni te semne i minuni pentru tine i s mîn a ta. ⁴⁷Pentru c , în mijlocul bel ugului tuturor lucrurilor, n'ai slujit Domnului, Dumnezeului t u, cu bucurie i cu drag inim , ⁴⁸vei sluji în mijlocul foamei, setei, goliciunii i lipsei de toate, vr jma ilor t i, pe cari -i va trimete Domnul împotriva ta. El î i va pune pe grumaz un jug de fer, pîn te va nimicii. ⁴⁹Domnul va aduce de departe, dela marginile p mîntului, un neam care va c dea peste tine cu sbor de vultur, un neam a c rui limb n'o vei în elege, ⁵⁰un neam cu înf i area s lbatic , i care nu se va sfii de cel b trîn, nici nu va avea mil de copii. ⁵¹El va mânca rodul turmelor tale i rodul p mîntului t u, pîn vei fi nimicit; nu- i va l sa nici grîu, nici must, nici untdelemn, nici vi eii dela vaci, nici mieii de la oi, pîn te va face s pieri. ⁵²Te va împresura în toate cet ile tale, pîn î i vor c dea zidurile, aceste ziduri înalte i tari, în cari î i pusesei încrederea pe toat întinderea rii tale; te va împresura în toate cet ile tale, în toat ara pe care i -o d Domnul, Dumnezeul t u. ⁵³În strîmtorarea i necazul în care te va aduce vr jma ul t u, vei mânca rodul trupului t u, carnea fiilor i fiicelor tale, pe care i -i va da Domnul, Dumnezeul t u. ⁵⁴Omul cel mai ginga i cel mai milos dintre voi se va uita r u la fratele s u, la nevasta care se odihne te pe sînul lui, la copiii pe cari i -a cru at: ⁵⁵nu va da nici unuia din ei din carnea copiilor lui cu care se hr ne te, fiindc nu -i va mai r mînea nimic în mijlocul strîmtor rii i necazului în care te va aduce vr jma ul t u în toate cet ile tale. ⁵⁶Femeia cea mai ginga i cea mai miloas dintre voi, care, de ginga i miloas ce era, nu tia s calce mai u or cu piciorul pe p mînt, va privi f r mil pe b rbatul care se odihne te la sînul ei, pe fiul i pe fiica ei: ⁵⁷nu le va da nimic din pielei a noului n scut, pielei ie it dintre picioarele ei i din copiii pe cari -i va na te, c ci, ducînd lips de toate, îi va mânca în ascuns, din pricina strîmtor rii i necazului în care te va aduce vr jma ul t u în cet ile tale. ⁵⁸Dac nu vei p zi i nu vei împlini toate cuvintele legii acesteia, scrise în cartea aceasta, dac nu te vei teme de acest Nume sl vit i înfrico at, adic de Domnul, Dumnezeul t u, ⁵⁹Domnul te va lovi în chip minunat, pe tine i s mîn a ta, cu r ni mari i îndelungate, cu boli grele i necurmte. ⁶⁰Va aduce peste tine toate bolile Egiptului de cari tremurai, i ele se vor lipi de tine. ⁶¹Ba înc , Domnul va aduce peste tine, pîn vei fi nimicit, toate felurile de boli i de r ni cari nu sînt pomenite în cartea legii acesteia. ⁶²Dup ce a i fost atît de mul i ca stelele cerului, nu ve i mai r mînea decît un mic num r, pentru c n'ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului t u. ⁶³Dup cum Domnul Se bucura s v fac bine i s v înmul easc , tot a a Domnul Se va bucura s v piard i s v nimiceasc ; i ve i fi smul i din ara pe care o vei lua în st pînire. ⁶⁴Domnul te va împr tia printre toate neamurile, dela o margine a p mîntului pîn la cealalt : i acolo, vei sluji altor dumnezei pe cari nu i-ai cunoscut nici tu, nici p rin ii t i, dumnezei de lemn i de piatr . ⁶⁵Între aceste neamuri, nu vei fi lini tit, i nu vei avea un

loc de odihn pentru talpa picioarelor tale. Domnul î i va face inima fricoas , ochii lîncezi, i sufletul îndurerat. ⁶⁶Via a î i va sta nehot rît înainte, vei tremura zi i noapte, nu vei fi sigur de via a ta. ⁶⁷În groaza care- i va umplea inima i în fa a lucrurilor pe care i le vor vedea ochii, diminea a vei zice: „O, de ar veni seara!” i seara vei zice: „O, de ar veni diminea a!” ⁶⁸ i Domnul te va întoarce pe cor bii în Egipt, i vei face drumul acesta despre care- i spuseseam: „S nu -l mai vezi!” Acolo, v ve i vinde vr jma ilor vo tri, ca robi i roabe: i nu va fi nimeni s v cumpere.”

Chapter 29

¹Iat cuvintele leg mîntului pe care a poruncit lui Moise Domnul s -l încheie cu copiii lui Israel în ara Moabului, afar de leg mîntul pe care -l încheiase cu ei la Horeb. ²Moise a chemat pe tot Israelul i le -a zis: „A i v zut tot ce a f cut Domnul subt ochii vo tri, în ara Egiptului, lui Faraon, tuturor supu ilor lui, i întregii lui ri: ³marile încerc ri pe cari i le-au v zut ochii, minunile i semnele acelea mari ⁴Dar Domnul nu v'a dat minte s pricepe i, nici ochi s vede i, nici urechi s auzi i, pîn în ziua de azi. ⁵Totu El zice: „Eu v'am c l uzit patruzeci de ani în pustie; hainele nu vi s-au învechit pe voi, i înc l mintea nu vi s'a învechit în picior: ⁶pîne n'a i mîncat, i n'a i b ut nici vin, nici b utur tare, ca s cunoa te i c Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.” ⁷A i ajuns în locul acesta; Sihon, împ ratul Hesbonului, i Og, împ ratul Basanului, ne-au ie it înainte, ca s ne bat , i i-am b tut. ⁸Le-am luat ara, i am dat -o în st pînire Rubeni ilor, Gadi ilor i la jum tate din semin ia Manasi ilor. ⁹S p zi i dar cuvintele leg mîntului acestuia, i s le împlini i, ca s izbuti i în tot ce ve i face. ¹⁰Ast zi sta i înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, voi to i, c peteniile semin iilor voastre, b trînii vo tri, mai marii o tirii voastre, to i b rba ii din Israel, ¹¹copiii vo tri, nevestele voastre, i str inul care este în mijlocul taberii tale, dela cel ce- i taie lemne, pîn la cel ce- i scoate ap . ¹²Stai ca s intri în leg mînt cu Domnul, Dumnezeul t u, în leg mîntul acesta încheiat cu jur mînt, i pe care Domnul, Dumnezeul t u, îl încheie cu tine în ziua aceasta, ¹³ca s te fac azi poporul Lui i El s fie Dumnezeul t u, cum i -a spus, i cum a jurat p rin ilor t i, Avraam, Isaac i Iacov. ¹⁴Nu numai cu voi închei leg mîntul acesta încheiat cu jur mînt, ¹⁵ci atît cu cei ce sînt aici printre noi, de fa în ziua aceasta înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cît i cu cei ce nu sînt aici printre noi în ziua aceasta. ¹⁶ti i cum am locuit în ara Egiptului i cum am trecut prin mijlocul neamurilor pe cari le-a i str b tut. ¹⁷A i v zut urîciunile i idolii lor, lemnul i piatra, argintul i aurul, cari erau la ele. ¹⁸S nu fie între voi nici b rbat, nici femeie, nici familie, nici semin ie, a c ror inim s se abat azi de la Domnul, Dumnezeul nostru, ca s se duc s slujeasc dumnezeilor neamurilor acelora. S nu fie printre voi nici o r d cin care s aduc otrav i pelin. ¹⁹Nimeni, dup ce a auzit cuvintele leg mîntului acestuia încheiat cu jur mînt, s nu se laude în inima lui i s zic : „Voi avea pacea, chiar dac a urma dup pornirile inimii mele, i chiar dac a ad uga be ia la sete.” ²⁰Pe acela Domnul nu -l va ierta. Ci atunci mînia i gelozia Domnului se vor aprinde împotriva omului aceleuia, toate blestemurile scrise în cartea aceasta vor veni peste el, i Domnul îi va terge numele de subt ceruri.

²¹Domnul îl va desp r i, spre peirea lui, din toate semin iile lui Israel, i -i va face dup toate blestemurile leg mîntului scris în această carte a legii. ²²Vîrsta de oameni care va veni, copiii vo tri cari se vor na te dup voi i str inul care va veni dintr'o ar dep rtat , -la vederea urgiilor i bolilor cu cari va lovi Domnul ara aceasta, ²³la vederea pucioasei, s rii, i arderii întregului inut, unde nu va fi nici s mîn , nici rod, nici o iarb care s creasc , întocmai ca la surparea Sodomei, Gomorei, Admei i eboimului, pe cari le -a nimicit Domnul, în mînia i urgia Lui, - ²⁴toate neamurile vor zice: „Pentru ce a f cut Domnul astfel rii acesteia? Pentru ce această mînie aprins , această mare urgie?” ²⁵ i li se va r spunde: „Pentru ce au p r sit leg mîntul încheiat cu ei de Domnul, Dumnezeuul p rin ilor lor, cînd i -a scos din ara Egiptului; ²⁶pentru ce s'au dus s slujeasc altor dumnezei i s se închine înaintea lor, dumnezei pe cari ei nu -i cuno teau i pe cari nu li -i d duse Domnul. ²⁷De aceea S'a aprins Domnul de mînie împotriva acestei ri, i a adus peste ea toate blestemurile scrise în cartea aceasta. ²⁸Domnul i -a smuls din ara lor cu mînie, cu urgie, cu o mare iu ime, i i -a aruncat într'o alt ar , cum se vede azi.” ²⁹Lucrurile ascunse sînt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sînt ale noastre i ale copiilor no tri, pe vecie, ca s împlinim toate cuvintele legii acesteia.

Chapter 30

¹„Cînd se vor întîmpla toate aceste lucruri, binecuvîntarea i blestemul pe cari le pun înaintea ta, dac le vei pune la inim în mijlocul tuturor neamurilor între cari te va risipi Domnul, Dumnezeuul t u, ²dac te vei întoarce la Domnul, Dumnezeuul t u, i dac vei asculta de glasul Lui din toat inima ta i din tot sufletul t u, tu i copiii t i, potrivit cu tot ce- i poruncesc azi, ³atunci Domnul, Dumnezeuul t u, va aduce înapoi robii t i i va avea mil de tine, te va strînge iar din mijlocul tuturor popoarelor la cari te va împr tia Domnul, Dumnezeuul t u. ⁴Chiar dac ai fi risipit pîn la cealalt margine a cerului, chiar i de acolo te va strînge Domnul, Dumnezeuul t u, i acolo Se va duce s te caute. ⁵Domnul, Dumnezeuul t u, te va aduce în ara pe care o st pîneau p rin ii t i, i o vei st pîni; î i va face bine, i te va înmul i mai mult decît pe p rin ii t i. ⁶Domnul, Dumnezeuul t u, î i va t ia împrejur inima ta i inima semin ei tale, i vei iubi pe Domnul Dumnezeuul t u, din toat inima ta i din tot sufletul t u, ca s tr ie ti. ⁷Domnul, Dumnezeuul t u, va face ca toate aceste blestemuri s cad peste vr jma ii t i, peste cei ce te vor urî i te vor prigoni. ⁸ i tu, te vei întoarce la Domnul, vei asculta de glasul Lui, i vei împlini toate aceste porunci pe cari i le dau ast zi. ⁹Domnul, Dumnezeuul t u, te va umplea de bun t i, f cînd s prop easc tot lucrul mînilor tale, rodul trupului t u, rodul turmelor tale i rodul p mîntului t u; c ci Domnul se va bucura din nou de fericirea ta, cum se bucura de fericirea p rin ilor t i, ¹⁰dac vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului t u, p zind poruncile i rînduielile Lui scrise în cartea aceasta a legii, dac te vei întoarce la Domnul, Dumnezeuul t u, din toat inima ta i din tot sufletul t u. ¹¹Porunca aceasta pe care i -o dau eu azi, nu este mai pesus de puterile tale, nici departe de tine. ¹²Nu este în cer, ca s zici: „Cine se va sui pentru noi în cer i s

ne -o aduc , pentru ca s'o auzim i s'o împlinim?` 13Nu este nici dincolo de mare, ca s zici: „Cine va trece pentru noi dincolo de mare i s ne -o aduc , pentru ca s'o auzim i s'o împlinim?` 14Dimpotriv , este foarte aproape de tine, în gura ta i în inima ta, ca s'o îpline ti. 15Iat , î i pun azi înainte via a i binele, moartea i r ul. 16C ci î i poruncesc azi s iube ti pe Domnul, Dumnezeul t u, s umbli pe c ile Lui, i s p ze ti poruncile Lui, legile Lui i rînduie lile Lui, ca s tr ie ti i s te înmul e ti, i ca Domnul, Dumnezeul t u s te binecuvinteze în ara pe care o vei lua în st pînire. 17Dar dac inima ta se va abate, dac nu vei asculta, i te vei l sa am git s te închini înaintea altor dumnezei i s le sluje ti, 18v spun ast zi c ve i peri, i nu ve i avea zile multe în ara pe care o ve i lua în st pînire, dup ce ve i trece Iordanul. 19Iau azi cerul i p mîntul martori împotriva voastr c i-am pus înainte via a i moartea, binecuvîntarea i blestemul. Alege via a, ca s tr ie ti, tu i s mîn a ta, 20iubind pe Domnul, Dumnezeul t u, ascultînd de glasul Lui, i lipindu-te de El: c ci de aceasta atîrn via a ta i lungimea zilelor tale, i numai a a vei putea locui în ara pe care a jurat Domnul c o va da p rin ilor t i, lui Avraam, Isaac i Iacov`.

Chapter 31

1Moise s'a dus i a mai spus urm toarele cuvinte întregului Israel: 2„Ast zi` , le -a zis el, „eu sînt în vîrst de o sut dou zeci de ani: nu voi mai putea merge în fruntea voastr i Domnul mi -a zis: „Tu s nu treci Iordanul!` 3Domnul, Dumnezeul t u, va merge El însu înainte ta, va nimici neamurile acestea dinaintea ta, i vei pune st pînire pe ele. Iosua va merge înaintea ta, cum a spus Domnul. 4Domnul va face neamurilor acestora cum a f cut lui Sihon i Og, împ ra ii Amori ilor i rii lor, pe cari i -a nimicit. 5Domnul vi le va da în mîn , i le ve i face dup poruncile pe cari vi le-am dat. 6Înt ri i-v i îmb rb ta i-v ! Nu v teme i i nu v însp imînta i de ei, c ci Domnul, Dumnezeul t u, va merge El însu cu tine, nu te va p r si i nu te va l sa`. 7Moise a chemat pe Iosua, i i -a zis în fa a întregului Israel: „Înt re te-te i îmb rb teaz -te. C ci tu vei intra cu poporul acesta în ara pe care Domnul a jurat p rin ilor lor c le -o va da, i tu îi vei pune în st pînirea ei. 8Domnul însu va merge înaintea ta, El însu va fi cu tine, nu te va p r si i nu te va l sa; nu te teme, i nu te sp imînta!` 9Moise a scris legea aceasta, i a încredin at -o preo ilor, fiii lui Levi, cari duceau chivotul leg mîntului Domnului, i tuturor b trînilor lui Israel. 10Moise le -a dat porunca aceasta: „La fiecare apte ani, pe vremea anului iert rii, la s rb toarea corturilor, 11cînd tot Israelul va veni s se înf i eze înaintea Domnului, Dumnezeului t u, în locul pe care -l va alege El, s cite ti legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor. 12S strîngi poporul, b rba ii, femeile, copiii i str inul care va fi în cet ile tale, ca s aud , i s înve e s se team de Domnul, Dumnezeul vostru, s p zeasc i s îplineasc toate cuvintele legii acesteia. 13Pentruca i copiii lor, cari n'o vor cunoa te, s'o aud , i s înve e s se team de Domnul, Dumnezeul vostru, în tot timpul cît ve i tr i în ara pe care o ve i lua în st pînire, dup ce ve i trece Iordanul.` 14Domnul a zis lui Moise: „Iat c se apropie clipa cînd vei muri. Cheam pe Iosua, i înf i a i-v în cortul întîlnirii. Eu voi da poruncile Mele.` Moise i

Iosua s'au dus și s'au înfățișat în cortul întâlnirii. ¹⁵ și Domnul S'ar tat în cort, într'un stîlp de nor: și stîlpul de nor s'a oprit la ușa cortului. ¹⁶ Domnul a zis lui Moise: „Iată, tu vei adormi împreună cu poporul acesta se va scula și va curvi după dumnezeii străini ai tăi în care intră. Pe Mine Mă va prăsi, și va călca legământul Meu, pe care l-am încheiat cu el. ¹⁷ În ziua aceea, Mă voi aprinde de mînie împotriva lui. Îți voi prăsi, și Mi voi ascunde Fața de ei. El va fi prădat, și -l vor ajunge o mulțime de rele și neazuri; și atunci va zice: „Oare nu m'au ajuns aceste rele din pricina că Dumnezeuul meu nu este în mijlocul meu?” ¹⁸ și Eu Îmi voi ascunde Fața în ziua aceea, din pricina tot răului pe care -l va face, întorcîndu-se spre alii dumnezei. ¹⁹ Acum, scrie-i-vă cîntarea aceasta. Învața pe copiii din Israel s'o cînte, pune-le -o în gură, și cîntarea aceasta și -Mi fie martor împotriva copiilor lui Israel. ²⁰ Căci voi duce pe poporul acesta în țara pe care am jurat părinților lui că și -o voi da, iar unde curge lapte și miere; el va mîncă, se va sătura și se va îngrășa; apoi se va întoarce la alii dumnezei și le va sluji, iar pe Mine Mă va nesocoti și va călca legământul Meu. ²¹ Cînd va fi lovit atunci cu o mulțime de rele și neazuri, cîntarea aceasta, care nu va fi uitată și pe care uitarea n'o va terge din gura urmașilor, va sta ca martor împotriva acestui popor. Căci Eu îi cunosc pornirile, cari se arată azi, înainte chiar ca și -l fi dus în țara pe care am jurat că și -o voi da”. ²² În ziua aceea, Moise a scris cîntarea aceasta, și a învățat pe copiii lui Israel s'o cînte. ²³ Domnul a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, și a zis: „Între te-te și înmăbrățează-te, căci tu vei duce pe copiii lui Israel în țara pe care am jurat că le -o voi da; și Eu însumi voi fi cu tine”. ²⁴ După ce a isprăvit Moise în totul de scris într-o carte cuvintele legii acesteia, ²⁵ a dat următoarea poruncă Leviilor, cari duceau chivotul legământului Domnului: ²⁶ „Luați cartea aceasta a legii, și puneți -o lângă chivotul legământului Domnului, Dumnezeuului vostru, ca să fie acolo ca martor împotriva ta. ²⁷ Căci eu îi cunosc duhul tău de răzvrătire și încăpăținarea ta cea mare. Dacă v'ar răzvrătiți voi împotriva Domnului cîntre iese eu încă în mijlocul vostru, cu cît mai răzvrătiți veți fi după moartea mea! ²⁸ Strîngeți înaintea mea pe toți bătrînii semințiilor voastre și pe căpeteniile țărilor voastre; voi spune cuvintele acestea în fața lor, și voi lua martor împotriva lor cerul și pământul. ²⁹ Căci tu cu după moartea mea veți strica, și veți abate dela calea pe care v'am arătat -o; și în cele din urmă veți ajunge nenorocirea, dacă veți face ce este rău înaintea Domnului, pînă acolo încît și -L mînia și prin lucrul mînilor voastre”. ³⁰ Moise a rostit toate cuvintele cîntărilor acesteia, în fața întregii adunări a lui Israel:

Chapter 32

¹ „Luați aminte ceruri, și voi vorbi; Ascultă, pământule, cuvintele gurii mele. ² Ca ploaia să curgă în vălurile mele, Ca roua să cadă cuvîntul meu, Ca ploaia repede pe verdea, Ca picăturile de ploaie pe iarbă! ³ Căci voi vesti Numele Domnului. Dați slavă Dumnezeului nostru! ⁴ El este Stîncă; lucrurile Lui sînt desvîrșite, Căci toate căile Lui sînt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat. ⁵ Ei s'au stricat; Netrebnicia copiilor Lui, este rușinea lor! Neam îndrăgănit și stricat! ⁶ Pe Domnul îl răsplătiți astfel! Popor nechibzuit și fără înțelepciune! Nu este El oare Tatăl

t u, care te -a f cut, Te -a întocmit, i i -a dat fiin ? ⁷Adu- i aminte de zilele din vechime, Socote te anii, vîrst de oameni dup vîrst de oameni, Întreab pe tat l t u, i te va înv a, Pe b trîinii t i, i i i vor spune. ⁸Cînd Cel Prea Înalt a dat o mo tenere neamurilor, Cînd a desp r it pe copiii oamenilor, A pus hotare popoarelor, Dup num rul copiilor lui Israel, ⁹C ci partea Domnului, este poporul Lui, Iacov este partea Lui de mo tenere. ¹⁰El l -a g sit într'un inut pustiu, Într'o singur tate plin de urlete înfrico ate; L -a înconjurat, l -a îngrijit, i l -a p zit ca lumina ochiului Lui. ¹¹Ca vulturul care î i scutur cuibul, Sboar deasupra puilor, Î i întinde aripile, îi ia, i -i poart pe penele lui: ¹²A a c l uzit Domnul singur pe poporul S u, i nu era niciun dumnezeu str in cu El. ¹³L -a suit pe în l imile rii, i Israel a mîncat roadele cîmpului, I -a dat s sug miere din stînc , Untdelemnul care iese din stîncă cea mai tare, ¹⁴Untul dela vaci i laptele oilor, Cu gr simea mieilor, A berbecilor din Basan i a apilor, Cu gr simea grîului, i ai b ut vinul, sîngele strugurelui. ¹⁵Israel s'a îngr at, i a asvîrlit din picior; -Te-ai îngr at, te-ai îngro at i te-ai l it! - i a p r sit pe Dumnezeu, Ziditorul lui, A nesocotit Sîncă mîntuirii lui, ¹⁶L-au înt rîtat la gelozie prin dumnezei str ini, L-au mîniat prin urfciuni; ¹⁷Au adus jertfe dracilor, unor idoli cari nu sînt dumnezei, Unor dumnezei pe cari nu -i cuno teau, Dumnezei noi, veni i de curînd, De cari nu se temuser p rin ii vo tri. ¹⁸Ai p r sit Sîncă cea care te -a n scut, i ai uitat pe Dumnezeul, care te -a întocmit. ¹⁹Domnul a v zut lucrul acesta, i S'a mîniat, S'a sup rat pe fiii i fiicele Lui. ²⁰El a zis: „Îmi voi ascunde Fa a de ei, i voi vedea care le va fi sfîr itul, C ci sînt un neam stricat, înt ni te copii necredincio i. ²¹Mi-au înt rîtat gelozia prin ceea ce nu este Dumnezeu, M'au mîniat prin idoli lor de er i; i Eu îi voi înt rîta la gelozie printr'un popor care nu este un popor. Îi voi mînia printr'un neam f r pricepere. ²²C ci focul mîniei Mele s'a aprins, i va arde pîn în fundul locuin ei mor ilor, Va nimici p mîntul i roadele lui, Va arde temeliile mun ilor. ²³Voi îngr m di toate nenorocirile peste ei, Îmi voi arunca toate s ge ile împotriva lor. ²⁴Vor fi topi i de foame, stin i de friguri, i de boli cumplite; Voi trimete în ei din ii fiarelor s lbatice i otrava erpilor. ²⁵Afar , vor peri de sabie, i înl untru, vor peri de groaz : i tîn rul i fata, i copilul de î ca i b trînul. ²⁶Voiam s zic: „Îi voi lua cu o suflare`, Le voi terge pomenirea dintre oameni! ²⁷Dar M tem de oc rile vr jma ului, M tem ca nu cumva vr jma ii lor s se am geasc , i s zic : „Mîn noastr cea puternic , i nu Domnul a f cut toate aceste lucruri`. ²⁸Ei nu sînt un neam care i -a pierdut bunul sim , i nu -i pricepere în ei. ²⁹Dac ar fi fost în elep i, ar în elege, i s'ar gîndi la ce li se va întîmpla. ³⁰Cum ar urm ri unul singur o mie din ei, i cum ar pune doi pe fug zece mii, Dac nu i-ar fi vîndut Sîncă, Dac nu i-ar fi vîndut Domnul? ³¹C ci sîncă lor nu este ca Sîncă noastr , Vr jma ii no tri în i i sînt judec tori în aceast privin . ³²Ci vi a lor este din sadul Sodomei i din inutul Gomorei; Strugurii lor sînt struguri otr vi i, Bobi ele lor sînt amare; ³³Vinul lor este venin de erpi, Este otrav cumplit de aspid . ³⁴Oare nu este ascuns lucrul acesta la Mine, Pecetluit în comorile Mele? ³⁵A Mea este r sbunarea i Eu voi r spl ti, Cînd va începe s le alunece piciorul! C ci ziua nenorocirii lor este aproape, i ceea ce -i a teapt nu va z bovi.` - ³⁶Domnul va judeca pe poporul S u, Dar va avea mil de robii S i, V zînd c puterea le este sleit , i c nu mai este nici rob nici slobod. ³⁷El va zice: „Unde sînt dumnezeii lor, Sîncă aceea care le slujea de ad post, ³⁸Dumnezeii aceia cari mîncău gr simea jertfelor lor, Cari beau vinul jertfelor lor de b utur ? S se

scoale, s v ajute, i s v ocroteasc ! ³⁹S ti i dar c Eu sînt Dumnezeu, i c nu este alt dumnezeu afar de Mine; Eu dau via i Eu omor, Eu r nesc i Eu t m duiesc, i nimeni nu poate scoate pe cineva din mîna Mea. ⁴⁰C ci Îmi ridic mîna spre cer, i zic: ,Cît este de adev rat c tr iesc în veci, ⁴¹Atît este de adev rat c atunci cînd voi ascu i fulgerul s biei Mele, i voi pune mîna s fac judecat , M voi r zbuna împotriva protivnicilor Mei, i voi pedepsi pe cei ce M ur sc; ⁴²Sabia Mea le va înghi i carnea, i-Mi voi îmb ta s ge ile de sînge, De sîngele celor uci i i prin i, Din capetele frunta ilor vr jma ului. ⁴³Neamuri, cînta i laudele poporului Lui! C ci Domnul r zbun sîngele robilor S i, El Se r zbun împotriva protivnicilor S i, i face isp ire pentru ara Lui, pentru poporul Lui. ⁴⁴Moise a venit i a rostit toate cuvintele cînt rii acesteia în fa a poporului; Iosua, fiul lui Nun, era cu el. ⁴⁵Dup ce a ispr vit Moise de rostit toate cuvintele acestea înaintea întregului Israel, ⁴⁶le -a zis: „Pune i-v la inim toate cuvintele pe cari v jur ast zi s le porunci i copiilor vo tri, ca s p zeasc i s îplineasc toate cuvintele legii acesteia. ⁴⁷C ci nu este un lucru f r însemn tate pentru voi; este via a voastr , i prin aceasta v ve i lungi zilele în ara pe care o ve i lua în st pînire, dup ce ve i trece Iordanul. ⁴⁸În aceea zi, Domnul a vorbit lui Moise, i a zis: ⁴⁹,Suie-te pe muntele acesta Abarim, pe muntele Nebo în ara Moabului, în fa a Ierihonului; i prive te ara Canaanului pe care o dau în st pînire copiilor lui Israel. ⁵⁰Tu vei muri pe muntele pe care te vei sui, i vei fi ad ugat la poporul t u, dup cum Aaron, fratele t u, a murit pe muntele Hor i a fost ad ugat la poporul lui, ⁵¹pentru ca i p c tuit împotriva Mea în mijlocul copiilor lui Israel, lîng apele Meriba, la Cades, în pustia in, i nu M'a i sfin it în mijlocul copiilor lui Israel. ⁵²Tu vei vedea doar de departe ara dinaintea ta; dar nu vei intra în ara pe cre o dau copiilor lui Israel.

Chapter 33

¹Iat binecuvîntarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a binecuvîntat pe copiii lui Israel, înainte de moartea lui. ²El a zis: ,Domnul a venit din Sinai, i a r s rit peste ei din Seir, A str lucit din muntele Paran, i a ie it din mijlocul zecilor de mii de sfin i, Avînd în dreapta Lui focul legii. ³Da, El iube te popoarele; To i sfin ii sînt în mîna Ta. Ei au st tut la picioarele Tale, Au primit cuvintele Tale. ⁴Moise ne -a dat legea, Mo tenirea adun rii lui Iacov. ⁵El era împ rat în Israel, Cînd se adunau c peteniile poporului i semin iile lui Israel. ⁶Tr iasc Ruben i s nu moar , i b rba ii lui s fie mul i la num r! ⁷Iat ce a zis despre Iuda: ,Ascult , Doamne, glasul lui Iuda, i adu -l la poporul lui. Puternice s -i fie mînile, i s -i fii în ajutor împotriva vr jma ilor lui! ⁸Despre Levi a zis: ,Tumim i urim au fost încredin a i b rbatului sînt, Pe care l-ai ispitit la Masa, i cu care Te-ai certat la apele Meriba. ⁹Levi a zis despre tat l s u i despre mama sa: ,Nu i-am v zut! ¹⁰i despre fra ii lui: ,Nu v cunosc! Iar de copii n'a vrut s mai tie. ¹¹C ci ei p zesc Cuvîntul T u, i in leg mîntul T u; ¹⁰Ei înva pe Iacov poruncile Tale, i pe Israel legea Ta; Ei pun t mîie subt n rile Tale, i ardere de tot pe altarul T u. ¹¹Binecuvinteaz t ria lui, Doamne! Prime te lucrarea mînilor lui! Frînge alele protivnicilor lui, i vr jma ii lui s nu se mai scoale! ¹²Despre Beniamin a zis: „El este prea iubitul

Domnului, El va locui la ad post lâng Dînsul. Domnul îl va ocroti totdeauna, i se va odihni între umerii Lui.`` 13Despre Iosif a zis: „, ara lui va primi dela Domnul, ca semn de binecuvîntare, Cel mai bun dar al cerului, roua, Cele mai bune ape cari sînt jos, 14Cele mai bune roade ale soarelui, Cele mai bune roade ale fiec rei luni, 15Cele mai bune roduri din mun ii cei vechi, Cele mai bune roade de pe dealurile cele vecinice, 16Cele mai bune roade ale p mîntului i din tot ce cuprinde el. Bun voin a Celui ce S'a ar tat în rug S vin peste capul lui Iosif, Pe cre tetul capului domnului fra ilor lui! 17El are frumuse a întîiului n scut al taurului; Coarnele lui sînt cum sînt coarnele bivolului; Cu ele va împunge pe toate popoarele, Pîn la marginile p mîntului: Ele sînt zecile de mii ale lui Efraim, Ele sînt miile lui Manase.`` 18Despre Zabulon a zis: „Bucur -te, Zabuloane, de alerg rile tale, i tu, Isahar, de corturile tale! 19Ei vor chema popoarele pe munte; Acolo, vor aduce jertfe de dreptate, C ci vor suga bog ia m rii, i comorile ascunse în nisip.`` 20Despre Gad a zis: „Binecuvîntat s fie cine l rge te pe Gad: Gad se odihne te ca un leu, i sfî ie la bra e i capete. 21El a ales cea dintîi parte a rii, C ci acolo st ascuns mo tenirea legiutorului; El a mers cu frunta ii poporului, A adus la îndeplinire dreptatea Domnului, i poruncile Lui fa de Israel.`` 22Despre Dan a zis: „Dan este un pui de leu, Care s'arunc din Basan.`` 23Despre Neftali a zis: „Neftali, s tul de bun voin , i cople it cu binecuvînt ri dela Domnul, Ia în st pînire partea de apus i miaz zi!`` 24Despre A er a zis: „Binecuvîntat s fie A er între copiii lui Israel! Pl cut s fie fra ilor lui, i s - i moaie piciorul în untdelemn! 25Z voarele tale s fie de fer i de aram , i puterea ta s în cît zilele tale!`` 26Nimeni nu este ca Dumnezeuul lui Israel, El trece pe ceruri ca s - i vin în ajutor, Trece cu m re ie pe nori. 27Dumnezeul cel vecinic este un loc de ad post, i subt bra ele Lui cele vecinice este un loc de sc pare. El a izgonit pe vr jma dinaintea ta, i a zis: „Nimice te -l.`` 28Israel este f r fric în locuin a lui, Isvorul lui Iacov este deoparte Într'o ar plin de grîu i de must, i cerul lui picur roua. 29Ferice de tine, Israele! Cine este ca tine, Un popor mîntuit de Domnul, Scutul care î i d ajutor, i sabia care te face sl vit? Vr jma ii t i vor face pe prietenii înainte ta, i tu vei c lca peste în l imile lor.``

Chapter 34

1Moise s'a suit din cîmpia Moabului pe muntele Nebo, pe vîrful muntelui Pisga, în fa a Ierihonului. i Domnul i -a ar tat toat ara: dela Galaad pîn la Dan, 2tot inutul lui Neftali, ara lui Efraim i Manase, toat ara lui Iuda pîn la marea de apus, 3partea de miaz -zi, împrejurimile Iordanului, valea Ierihonului, cetatea finicilor, pîn la oar. 4Domnul i -a zis: „Aceasta este ara pe care am jurat c o voi da lui Avraam, lui Isaac i lui Iacov, zicînd: ,O voi da semin ei tale.` i-am ar tat ca s'o vezi cu ochii t i; dar nu vei intra în ea.`` 5Moise, robul Domnului, a murit acolo, în ara Moabului, dup porunca Domnului. 6i Domnul l -a îngropat în vale, în ara Moabului, fa în fa cu Bet-Peor. Nimeni nu i -a cunoscut mormîntul pîn în ziua de azi. 7Moise era în vîrst de o sut dou zeci de ani cînd a murit; vederea nu -i sl bise, i puterea nu -i trecuse. 8Copiii lui Israel au plîns

pe Moise treizeci de zile, în câmpia Moabului; și zilele acelea de plîns și de jale pentru Moise s'au sfîrșit. ⁹Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul în elepciunii, cîci Moise îi pusese mîinile peste el. Copiii lui Israel au ascultat de el, și au făcut potrivit cu poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul. ¹⁰În Israel nu s'a mai ridicat prooroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut înainte în fața sa. ¹¹Niciunul nu poate fi pus alături de el, în ce privește toate semnele și minunile pe cari a trimis Dumnezeu să le facă în țara Egiptului împotriva lui Faraon, împotriva supușilor lui și împotriva întregii țări, ¹²și în ce privește toate semnele înfricoșătoare pe cari le făcuse Moise cu mîinile înaintea întregului Israel

Joshua

Chapter 1

¹După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise: ²„Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intră în țara pe care o dau copiilor lui Israel. ³Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise. ⁴Teritoriul vostru se va întinde de la pustie și Liban pînă la râul cel mare, râul Eufrat, toată țara Hetiților, și pînă la marea cea mare, spre apusul soarelui. ⁵Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cît vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. ⁶Între te-te și înmăbră-tează-te, cîci tu vei da în stăpînire poporului acestuia țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da. ⁷Între te-te numai, și înmăbră-tează-te, lucrînd cu credință și după toată legea pe care și-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta nici la stînga, ca să izbutești în tot ce vei face. ⁸Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, cîtînd să faci tot ce este scris în ea; cîci atunci vei izbîndi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune. ⁹Nu și-am dat Eu oare porunca aceasta: „Între te-te și înmăbră-tează-te? Nu te înșelă și nu te îngrozi, cîci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face.” ¹⁰Iosua a dat cîpeteniilor o tîrînire poporului urmînd toată porunca: ¹¹„Treceți prin tabăra, și iați-vă cele șase porunci ale poporului: „Pregătiți-vă merinde, cîci peste trei zile veți trece Iordanul acesta ca să mergeți să cucerii țara, pe care v'o dă în stăpînire Domnul, Dumnezeul vostru.” ¹²Iosua a zis Rubenitelor, Gadiților și jumătății din seminția lui Manase: ¹³„Aduceți-vă aminte ce v'a poruncit Moise, robul Domnului, cînd a zis: „Domnul, Dumnezeul vostru, v'a dat odihnă, și v'a dat țara aceasta. ¹⁴Nevestele voastre, pruncii voștri și vitele voastre să rămîn în țara pe care v'a dat-o Moise dincoace de Iordan; dar voi toți bărbății voinici, să treceți înarmați înaintea fraților voștri, și să-i ajutați, ¹⁵pînă ce Domnul va da odihnă fraților voștri ca și vouă, și pînă ce vor fi și ei în stăpînire pe care le-o dă Domnul, Dumnezeul vostru. Apoi să vă întoarcă și să stăpînească țara care este moșia voastră, și pe care v'a dat-o Moise, robul Domnului, dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui.” ¹⁶Ei au răspuns lui Iosua, și

au zis: „Vom face tot ce ne-ai poruncit, i ne vom duce ori unde ne vei trimete. ¹⁷Te vom asculta în totul, cum am ascultat pe Moise. Numai Domnul, Dumnezeuul t u, s fie cu tine, cum a fost cu Moise! ¹⁸Orice om care se va r zvr ti împotriva poruncii tale, i care nu va asculta de tot ce -i vei porunci, s fie pedepsit cu moartea! Înt re te-te numai, i îmb rb teaz -te!``

Chapter 2

¹Iosua, fiul lui Nun, a trimes în ascuns din Sitim doi oameni, ca iscoade, zicându-le: „Duce i-v de cerceta i ara, i mai ales Ierihonul.`` Cei doi oameni au plecat, i au ajuns în casa unei curve, care se chema Rahav, i s'au culcat acolo. ²S'a dat de tire împ ratului din Ierihon, i i-au spus: „Iat c ni te oameni dintre copiii lui Israel au venit aici, ast noapte, ca s iscodeasc ara.`` ³Împ ratul Ierihonului a trimes la Rahav s -i spun : „Scoate afar pe b rba ii cari au venit la tine, i cari au intrat în casa ta; c ci au venit s iscodeasc ara.`` ⁴Femeia a luat pe cei doi b rba i, i i -a ascuns; i a zis: „Este adev rat c b rba ii ace tia au venit la mine, dar nu tiam de unde sînt; ⁵i, fiindc poarta a trebuit s se închid noaptea, b rba ii ace tia au ie it afar ; nu tiu unde s'au dus: gr bi i-v de -i urm ri i, i -i ve i ajunge.`` ⁶Ea îi suise pe acoperi , i -i ascunsese subt ni te m nunchiuri de in, pe care -l întinsese pe acoperi . ⁷Oamenii aceia i-au urm rit pe drumul care duce la vadul Iordanului, i dup ce au ie it ei, s'a închis poarta. ⁸Înainte de a se culca iscoadele, Rahav s'a suit la ei pe acoperi , ⁹i le -a zis: „, tiu c Domnul v'a dat ara aceasta, c ci ne -a apucat groaza de voi, i to i locuitorii rii tremur înaintea voastr . ¹⁰Fiindc am auzit cum, la ie irea voastr din Egipt, Domnul a secat înaintea voastr apele m rii Ro ii, i am auzit ce a i f cut celor doi împ ra i ai Amori ilor dincolo de Iordan, lui Sihon i Og, pe cari i-a i nimicit cu des vâr ire. ¹¹De când am auzit lucrul acesta, ni s'a t iat inima, i to i ne-am pierdut n dejdea înaintea voastr ; c ci Domnul, Dumnezeuul vostru, este Dumnezeu sus în ceruri i jos pe p mînt. ¹²i acum, v rog, jura i-mi pe Domnul c ve i avea fa de casa tat lui meu aceea bun voin pe care am avut -o eu fa de voi. Da i-mi un semn de încredin are ¹³c ve i l sa cu via pe tat l meu, pe mama mea, pe fra ii mei, pe surorile mele, i pe to i ai lor, i c ne ve i sc pa dela moarte.`` ¹⁴B rba ii aceia i-au r spus: „,Sîntem gata s murim pentru voi, dac nu ne da i pe fa ; i când Domnul ne va da ara aceasta, ne vom purta cu tine cu bun voin i credincio ie.`` ¹⁵Ea i -a pogorît cu o funie pe fereastr , c ci casa în care locuia era lâng zidul cet ii. ¹⁶i le -a zis: „Duce i-v spre munte, ca s nu v înfîlneasc ceice v urm resc; ascunde i-v acolo trei zile, pîn se vor întoarce; dup aceea, s v vede i de drum.`` ¹⁷B rba ii aceia i-au zis: „Iat cum vom fi deslega i de jur mîntul pe care ne-ai pus s -l facem. ¹⁸La intrarea noastr în ar , leag funia aceasta de fir c rmiziu la fereastr prin care ne-ai pogorît, i strînge la tine în cas pe tat l t u, pe mama ta, pe fra ii t i, i pe toat familia tat lui t u. ¹⁹Dac vreunul din ei va ie i pe poarta casei tale, ca s mearg afar pe uli , sîngele lui va c dea asupra capului lui, i noi vom fi nevinova i: dar dac va pune cineva mîna pe vreunul din ceice vor fi cu tine în cas , sîngele lui va c dea asupra capului nostru. ²⁰i dac ne vei da pe fa , vom fi deslega i de jur mîntul pe care ne-ai pus s -l facem.`` ²¹Ea a r spus: „,Fie

după cuvintele voastre.`` Ei au luat rămas bun de la ei, și ei au plecat. Ea a legat funia cu rămizie la fereastră. ²²Ei au plecat, și au ajuns la munte, unde au rămas trei zile, până s'au întors cei cari -i urm reau. Cei care -i urm reau i-au cutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit. ²³Cei doi oameni s'au întors, s'au pogorât din munte, și au trecut Iordanul. Au venit la Iosua, fiul lui Nun, și i-au istorisit tot ce li se întâmplase. ²⁴Ei au zis lui Iosua: „Cu adevărat, Domnul a dat toată țara în mâinile noastre, și toți locuitorii țării tremură înaintea noastră.``

Chapter 3

¹Iosua, sculându-se disdimineață, a pornit din Sitim cu toți copiii lui Israel. Au ajuns la Iordan; și au rămas acolo peste noapte, înainte de a trece. ²După trei zile, căpeteniile oastei au trecut prin tabăra, ³și au dat poporului următoarea poruncă: „Când veți vedea chivotul legământului Domnului, Dumnezeului vostru, dus de preoți, cari sînt din neamul Levi ilor, să plecați din locul în care sînteți, și să porniți după el. ⁴Dar între voi și el să fie o depărtare de aproape două mii de cotlașuri: să nu vă apropiați de el. El vă va arăta drumul pe care trebuie să-l urmați, căci n'au mai trecut pe drumul acesta.`` ⁵Iosua a zis poporului: „Sfințiți-vă, căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru.`` ⁶Și Iosua a zis preoților: „Luați chivotul legământului, și treceți înaintea poporului.`` Ei au luat chivotul legământului, și au pornit înaintea poporului. ⁷Domnul a zis lui Iosua: „Astăzi, voi începe să te înalți înaintea întregului Israel, căci știți că voi fi cu tine cum am fost cu Moise. ⁸Să dai următoarea poruncă preoților cari duc chivotul legământului: „Când veți ajunge la marginea apelor Iordanului, să vă opriți în Iordan.`` ⁹Iosua a zis copiilor lui Israel: „Apropiați-vă, și ascultați cuvintele Domnului, Dumnezeului vostru.`` ¹⁰Iosua a zis: „Prin această veți cunoaște că Dumnezeu cel viu este în mijlocul vostru, și că va izgoni dinaintea voastră pe Cananiți, pe Hetiți, pe Heviți, pe Fereziți, pe Ghirgasiți, pe Amoriți și pe Iebusiți: ¹¹Iată, chivotul legământului Domnului întregului popor va trece înaintea voastră în Iordan. ¹²Acum, luați doșprezece bărbăți din semințiile lui Israel, câte un bărbat de fiecare seminție. ¹³Și de îndată ce preoții cari duc chivotul Domnului, Dumnezeului întregului popor, vor pune talpa piciorului în apele Iordanului, apele Iordanului se vor despica în două, și anume ape cari se pogoară din sus, se vor opri grmad.`` ¹⁴Poporul a ieșit din corturi, căci se treacă Iordanul, și preoții cari duceau chivotul legământului au pornit înaintea poporului. ¹⁵Când preoții, cari duceau chivotul, au ajuns la Iordan, și când li s'au muiat picioarele în marginea apei, -căci Iordanul se varsă peste toate malurile lui în tot timpul seceriului, ¹⁶-apele cari se pogoară din sus s'au oprit, și s'au înălțat grmad, la o foarte mare depărtare de lângă cetatea Adam, care este lângă artan; iar cele ce se pogorau spre marea câmpiei, care este marea Sărat, s'au scurs de tot. Poporul a trecut în fața Ierihonului. ¹⁷Preoții cari duceau chivotul legământului Domnului s'au oprit pe uscat, în mijlocul Iordanului, în timp ce tot Israelul trecea pe uscat, până a isprăvit tot poporul de trecut Iordanul.

Chapter 4

¹Dup ce a ispr vit tot poporul de trecut Iordanul, Domnul a zis lui Iosua: ²„Ia doisprezece b rba i din popor, cîte un b rbat din fiecare semin ie. ³D -le porunca urm toare: „Lua i de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde s'au oprit preo ii, dou sprezece pietre, pe cari s le duce i cu voi, i s le pune i în locul unde ve i petrece noaptea aceasta.`` ⁴Iosua a chemat pe cei doisprezece b rba i, pe cari i -a ales dintre copiii lui Israel, cîte un b rbat de fiecare semin ie. ⁵i le -a zis: „Trece i înaintea chivotului Domnului, Dumnezeului vostru, în mijlocul Iordanului, i fiecare din voi s ia o piatr pe um r, dup num rul semin iilor copiilor lui Israel, ⁶pentru ca acesta s fie un semn de aducere aminte în mijlocul vostru. Cînd vor întreba copiii vo tri într'o zi: „Ce însemneaz pietrele acestea pentru voi?`` ⁷s le spune i: „Apele Iordanului s'au despicat în dou înaintea chivotului leg mîntului Domnului; cînd a trecut chivotul Iordanul, apele Iordanului s'au despicat în dou , i pietrele acestea s fie totdeauna o aducere aminte pentru copiii lui Israel.`` ⁸Copiii lui Israel au f cut a a cum le poruncise Iosua. Au luat dou sprezece pietre din mijlocul Iordanului, cum spusese lui Iosua Domnul, dup num rul semin iilor copiilor lui Israel, le-au luat cu ei, i le-au pus în locul unde aveau s r mîn peste noapte. ⁹Iosua a ridicat i el dou sprezece pietre în mijlocul Iordanului, în locul unde se opriser picioarele preo ilor cari duceau chivotul leg mîntului; i ele au r mas acolo pîn în ziua de azi. ¹⁰Preo ii cari duceau chivotul au st tut în mijlocul Iordanului pîn la deplina împlinire a celor ce poruncise lui Iosua Domnul s spun poporului, potrivit cu tot ce poruncise Moise lui Iosua. i poporul s'a gr bit s treac . ¹¹Dup ce a ispr vit de trecut tot poporul, chivotul Domnului i preo ii au trecut înaintea poporului. ¹²Fiii lui Ruben, fiii lui Gad, i jum tate din semin ia lui Manase, au trecut înarma i înaintea copiilor lui Israel, cum le spusese Moise. ¹³Aproape patruzeci de mii de b rba i, preg ti i de r zboi, au trecut gata de lupt înaintea Domnului în cîmpia Ierihonului. ¹⁴În ziua aceea, Domnul a în l at pe Iosua înaintea întregului Israel; i s'au temut de el, cum se temuser de Moise, în toate zilele vie ii lui. ¹⁵Domnul a zis lui Iosua: ¹⁶„Porunce te preo ilor cari duc chivotul m rturiei, s ias din Iordan.`` ¹⁷i Iosua a poruncit preo ilor: „Ie i i din Iordan.`` ¹⁸Cînd au ie it preo ii, cari duceau chivotul leg mîntului Domnului, din mijlocul Iordanului, i cînd au c lcat cu talpa picioarelor pe uscat, apele Iordanului s'au întors la locul lor, i s'au rev rsat ca mai înainte peste toate malurile lui. ¹⁹Poporul a ie it din Iordan în ziua a zecea a lunii întîi, i a t b rît la Ghilgal, la marginea de r s rit a Ierihonului. ²⁰Iosua a ridicat la Ghilgal cele dou sprezece pietre pe cari le luaser din Iordan. ²¹El a zis copiilor lui Israel: „Cînd vor întreba copiii vo tri într'o zi pe p rin ii lor: „Ce însemneaz pietrele acestea?`` ²²s înv a i pe copiii vo tri, i s le spune i: „Israel a trecut Iordanul acesta pe uscat. ²³Ci Domnul, Dumnezeul vostru, a secat înaintea voastr apele Iordanului pîn ce a i trecut, dup cum f cuse Domnul, Dumnezeul vostru, la Marea Ro ie, pe care a secat -o înaintea nostr pîn am trecut, ²⁴pentru ca toate popoarele p mîntului s tie c mîna Domnului este puternic , i s v teme i totdeauna de Domnul, Dumnezeul vostru.``

Chapter 5

¹Cînd au auzit to i împ ra ii Amori ilor dela apusul Iordanului, i to i împ ra ii Canani ilor de lîng mare c Domnul secase apele Iordanului înaintea copiilor lui Israel pîn am trecut, li s'a t iat inima i au r mas îngrozi i înaintea copiilor lui Israel. ²În vremea aceea, Domnul a zis lui Iosua: „F - i ni te cu ite de piatr , i taie împrejur pe copiii lui Israel, a doua oar .” ³Iosua i -a f cut ni te cu ite de piatr i a t iat împrejur pe copiii lui Israel pe dealul Aralot. ⁴Iat pricina pentru care i -a t iat Iosua împrejur. Tot poporul ie it din Egipt, b rba ii, to i oamenii de lupt muriser în pustie, pe drum, dup ie irea lor din Egipt. ⁵Tot poporul acela ie it din Egipt era t iat împrejur; dar tot poporul n scut în pustie, pe drum, dup ie irea din Egipt, nu fusese t iat împrejur. ⁶C ci copiii lui Israel umblaser patruzeci de ani prin pustie pîn la nimicirea întregului neam de oameni de r zboi cari ie iser din Egipt i cari nu ascultaser de glasul Domnului. Domnul le -a jurat c nu -i va l sa s vad ara pe care jurase p rin ilor lor c ne -o va da, ar în care curge lapte i miere. ⁷În locul lor a ridicat pe copiii lor; i Iosua i -a t iat împrejur, c ci erau net ia i împrejur, pentru c nu -i t iaser împrejur pe drum. ⁸Dup ce a ispr vit de t iat împrejur pe tot poporul, au r mas pe loc în tab r pîn la vindecare. ⁹Domnul a zis lui Iosua: „Ast zi, am ridicat ocară Egiptului de deasupra voastr .” i locului acela i-au pus numele Ghilgal (Pr v lire) pîn în ziua de azi. ¹⁰Copiii lui Israel au t b rît la Ghilgal; i au pr znuît Pa tele în a patrusprezecea zi a lunii, spre sear , în câmpia Ierihonului. ¹¹A doua zi de Pa te au mîncat din grîul rii, azimi i boabe pr jite; chiar în ziua aceea au mîncat. ¹²Mana a încetat a doua zi de Pa te, cînd au mîncat din grîul rii. Copiii lui Israel n'au mai avut man , ci au mîncat din roadele rii Canaanului în anul acela. ¹³Pe cînd Iosua era lîng Ierihon, a ridicat ochii, i s'a uitat. i iat un om st tea în picioare înaintea lui, cu sabia scoas din teac în mân . Iosua s'a dus spre el, i i -a zis: „E ti dintre ai no tri sau dintre vr jma ii no tri?” ¹⁴El a r spus: „Nu, ci Eu sînt C petenia o tirii Domnului, i acum am venit.” Iosua s'a aruncat cu fa a la p mînt, s'a închinat, i I -a zis: „Ce spune Domnul meu robului S u?” ¹⁵i C petenia o tirii Domnului a zis lui Iosua: „Scoate- i înc l mintele din picioare, c ci locul pe care stai este sfînt.” i Iosua a f cut a a.

Chapter 6

¹Ierihonul era închis i înt rit de teama copiilor lui Israel. Nimeni nu ie ea din el i nimeni nu intra în el. ²Domnul a zis lui Iosua: „Iat , dau în mînile tale Ierihonul i pe împ ratul lui, pe vitejii lui osta i. ³Înconjura i cetatea, voi to i b rba ii de r zboi, dînd ocol cet ii odat . A a s faci ase zile. ⁴apte preo i s poarte înaintea chivotului apte trîmbi e de corn de berbece; în ziua a aptea, s înconjura i cetatea de apte ori, i preo ii s sune din trîmbi e. ⁵Cînd vor suna lung din cornul de berbece, i cînd ve i auzi sunetul trîmbi ei, tot poporul s scoat mari strig te. Atunci zidul cet ii se va pr bu i, i poporul s se suie, fiecare drept înainte.” ⁶Iosua, fiul lui Nun, a chemat pe preo i, i le -a zis: „Lua i chivotul leg mîntului, i apte preo i s poarte cele apte trîmbi e de corn de berbece

înaintea chivotului Domnului.`` 7 i a zis poporului: „Porni i, înconjura i cetatea, i b rba ii înarma i s treac înaintea chivotului Domnului.`` 8Dup ce a vorbit Iosua poporului, cei apte preo i cari purtau înaintea Domnului cele apte trîmbi e de corn de berbece au pornit i au sunat din trîmbi e. Chivotul leg mîntului Domnului mergea în urma lor. 9B rba ii înarma i mergeau înaintea preo ilor, cari sunau din trîmbi e, i coada o tirii mergea dup chivot; în timpul mersului, preo ii sunau din trîmbi e. 10Iosua d duse porunca aceasta poporului: „Voi s nu striga i, s nu vi se aud glasul, i s nu v ias o vorb din gur , pîn în ziua cînd v voi spune: „Striga i!“ Atunci s striga i.`` 11Chivotului Domnului a înconjurat cetatea, i i -a dat ocol odat ; apoi au intrat în tab r , i au r mas în tab r peste noapte. 12Iosua s'a sculat cu noaptea'n cap, i preo ii au luat chivotul Domnului. 13Cei apte preo i, cari purtau cele apte trîmbi e de corn de berbece înaintea chivotului Domnului, au pornit i au sunat din trîmbi e. B rba ii înarma i mergeau înaintea lor, i coada o tirii venea dup chivotul Domnului; în timpul mersului, preo ii sunau din trîmbi e. 14Au înconjurat cetatea odat , a doua zi; apoi s'au întors în tab r . Au f cut acela lucru timp de ase zile. 15În ziua a aptea, s'au sculat în zorii zilei, i au înconjurat în acela fel cetatea de apte ori; aceasta a fost singura zi cînd au înconjurat cetatea de apte ori. 16A aptea oar , pe cînd preo ii sunau din trîmbi e, Iosua a zis poporului: „Striga i, c ci Domnul v'a dat cetatea în mîn ! 17Cetatea s fie dat Domnului spre nimicire, ea i tot ce se afl în ea; dar s l sa i cu via pe curva Rahav i pe to i cei ce vor fi cu ea în cas , pentruc a ascuns pe solii pe cari -i trimeseser m noi. 18Feri i-v numai de ceeace va fi dat spre nimicire; c ci dac ve i lua ceva din ceeace va fi dat spre nimicire, ve i face ca tab ra lui Israel s fie dat spre nimicire i o ve i nenoroci. 19Tot argintul i tot aurul, toate lucrurile de aram i de fer, s fie închinat Domnului, i s intre în vistieria Domnului.`` 20Poporul a scos strig te, i preo ii au sunat din trîmbi e. Cînd a auzit poporul sunetul trîmbi ei, a strigat tare, i zidul s'a pr bu it; poporul s'a suit în cetate, fiecare drept înainte. Au pus mîna pe cetate, 21 i au nimicit -o cu des vîr ire, trecînd prin ascu i ul s bieii tot ce era în cetate, b rba i i femei, copii i b trîni, pîn la boi, oi i m gari. 22Iosua a zis celor doi b rba i cari iscodiser ara: „Intra i în casa curvei, i scoate i din ea pe femeia aceea i pe to i ai ei, cum i-a i jurat.`` 23Tinerii, iscoadele, au intrat i au scos pe Rahav, pe tat l ei, pe mama ei, pe fra ii ei, i pe to i ai ei; au scos afar pe to i cei din familia ei, i i-au a ezat afar din tab ra lui Israel. 24Cetatea au ars -o împreun cu tot ce se afla în ea; numai argintul, aurul, i toate lucrurile de aram i de fier le-au pus în vistieria casei Domnului. 25Iosua a l sat cu via pe curva Rahav, casa tat lui ei, i pe to i ai ei; ea a locuit în mijlocul lui Israel pîn în ziua de azi, pentruc ascunsese solii, pe cari -i trimesese Iosua s iscodeasc Ierihonul. 26Atunci a jurat Iosua, i a zis: „Blestemat s fie înaintea Domnului omul care se va scula s zideasc din nou cetatea aceasta a Ierihonului! Cu pre ul întîiului s u n scut îi va pune temeliiile i cu pre ul celui mai tîn r fiu al lui îi va a eza por ile!`` 27Domnul a fost cu Iosua, i i s'a dus vestea în toat ara.

Chapter 7

¹Copiii lui Israel au p c tuit cu privire la lucrurile date spre nimicire. Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din semin ia lui Iuda, a luat din lucrurile date spre nimicire. i Domnul S'a aprins de mînie împotriva copiilor lui Israel. ²Iosua a trimes din Ierihon ni te b rba i la Ai, care este lîng Bet-Aven, la r s rit de Betel. i le -a zis: „Sui i-v , i iscodi i ara.`` i oamenii aceia s'au suit, i au iscodit cetatea Ai. ³S'au întors la Iosua, i i-au spus: „Degeaba mai faci s mai mearg tot poporul; dou sau trei mii de oameni vor ajunge ca s ba i cetatea Ai; nu osteni tot poporul; c ci oamenii aceia sînt pu in la num r.`` ⁴Aproape trei mii de oameni au pornit, dar au luat -o la fug dinaintea oamenilor din Ai. ⁵Oamenii din Ai le-au omorît aproape treizeci i ase de oameni; i-au urm rit dela poart pîn la ebarim, i i-au b tut la vale. Poporul a r mas încremenit i cu inima moale ca apa. ⁶Iosua i -a sfi iat hainele, i s'a aruncat cu fa a la p mînt pîn seara înaintea chivotului Domnului, el i b trîinii lui Israel, i i-au pres rat capul cu rîn . ⁷Iosua a zis: „Ah! Doamne Dumnezeule, pentruce ai trecut pe poporul acesta Iordanul, ca s ne dai în mînile Amori ilor i s ne pr p de ti? De am fi tiut s r mînem de cealalt parte a Iordanului! ⁸Dar Doamne, ce voi zice, dup ce Israel a dat dosul înaintea vr jma ilor lui? ⁹Canani ii i to i locuitorii rii vor afla; ne vor înconjura, i ne vor terge numele de pe p mînt. i ce vei face Tu Numelui T u celui mare?`` ¹⁰Domnul a zis lui Iosua: „Scoal -te! Pentruce stai culcat astfel pe fa a ta? ¹¹Israel a p c tuit; au c lcat leg mîntul Meu pe care li l-am dat, au luat din lucrurile date spre nimicire, le-au furat i au min it, i le-au ascuns printre lucrurile lor. ¹²De aceea copiii lui Israel nu pot s in piept vr jma ilor lor: vor da dosul în fa a vr jma ilor lor, c ci sînt da i spre nimicire; Eu nu voi mai fi cu voi, dac nu nimici i ce este dat spre nimicire din mijlocul vostru. ¹³Scoal -te, sfin e te poporul. Spune-le: „Sfin i i-v pentru mîne. C ci a a zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: „În mijlocul t u este un lucru dat spre nimicire, Israele; nu vei putea s ii piept vr jma ilor t i, pîn nu ve i scoate lucrul dat spre nimicire din mijlocul vostru. ¹⁴S v apropia i mîne diminea dup semin iile voastre; i semin ia pe care o va ar ta Domnul prin sor i se va apropia pe familii, i familia pe care o va ar ta Domnul prin sor i se va apropia pe case, i casa pe care o va ar ta Domnul prin sor i se va apropia pe b rba i. ¹⁵Cine va fi ar tat prin sor i c a luat din ce era dat spre nimicire, va fi ars în foc, el i tot ce este al lui, pentruc a c lcat leg mîntul Domnului i a f cut o mi elie în Israel.`` ¹⁶Iosua s'a sculat disdediminea , i a apropiat pe Israel, dup semin iile lui, i a fost ar tat prin sor i semin ia lui Iuda. ¹⁷A apropiat familiile lui Iuda, i a fost ar tat prin sor i familia lui Zerah. A apropiat familia lui Zerah pe case, i a fost ar tat prin sor i casa lui Zabdi. ¹⁸A apropiat casa lui Zabdi pe b rba i, i a fost ar tat prin sor i Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din semin ia lui Iuda. ¹⁹Iosua a zis lui Acan: „Fiule, d slav Domnului, Dumnezeului lui Israel, m rturise te i spune-mi ce ai f cut, nu-mi ascunde nimic``. ²⁰Acan a r spus lui Iosua, i a zis: „Este adev rat c am p c tuit împotriva Domnului, Dumnezeului lui Israel, i iat ce am f cut. ²¹Am v zut în prad o manta frumoas de inear, dou sute de sicli de argint, i o plac de aur în greutate de cincizeci de sicli; le-am pofit, i le-am luat; iat , sînt ascunse în p mînt în mijlocul cortului meu, i argintul este pus subt ele``. ²²Iosua a trimes ni te oameni, cari au alergat în cort; i iat c lucrurile erau ascunse în cortul lui Acan, i argintul era subt ele. ²³Le-au luat din mijlocul cortului, le-au adus lui Iosua i tuturor copiilor lui Israel, i le-au pus înaintea

Domnului. ²⁴Iosua și tot Israelul împreună cu el au luat pe Acan, fiul lui Zerah, argintul, mantaua, placa de aur, pe fiii și fiicele lui Acan, boii lui, m-garii, oile, cortul lui și tot ce era al lui; și i-au suit în valea Acor. ²⁵Iosua a zis: „Pentru ce ne-ai nenorocit? și pe tine te va nenoroci Domnul azi!”. și tot Israelul și-a ucis cu pietre. I-au ars în foc, și-au ucis cu pietre, ²⁶și au ridicat peste Acan un morman mare de pietre, care se vede până în ziua de azi. și Domnul S'a întors din iu-imea mâniei Lui. Din pricina acestei întâmplări s'a dat până în ziua de azi locului acelaia numele de valea Acor (Turburare).

Chapter 8

¹Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme, și nu te sperimînța! Ia cu tine pe toți oamenii de război, scoală-te, și ieși împotriva cetății Ai. Iată că îți dau în mâinile tale pe împăratul din Ai și pe poporul lui, cetatea lui și ara lui. ²Să faci cetății Ai cum ai făcut Ierihonului și împăratului lui: să părăsești pentru voi numai prada de război și vitele. Pune niște oameni la pînd înapoia cetății”. ³Iosua s'a sculat cu toți oamenii de război ca să se ieșe împotriva cetății Ai. A ales treizeci de mii de bărbați viteji, pe cari și-a pornit noaptea, ⁴și le-a dat următoarea poruncă: „Ascultă! Să vă puneți la pînd înapoia cetății; să nu vă depărtați mult de cetate, și să vă țineți gata. ⁵Iar eu și tot poporul care este cu mine ne vom apropia de cetate. și când vor ieși înaintea noastră, ca întîia dată, noi o să o luăm la fugă dinaintea lor. ⁶Ei ne vor urmări până când îi vom trage departe de cetate, și ei vor zice: „Fug dinaintea noastră, ca întîia dată!” și vom fugi dinaintea lor. ⁷Voi să ieșiți atunci de la pîndă și să puneți mîna pe cetate, și Domnul, Dumnezeu vostru, o va da în mâinile voastre. ⁸După ce veți lua cetatea, să-i puneți foc, să faceți cum a zis Domnul: aceasta este porunca pe care v'o dau”. ⁹Iosua și-a pornit, și s'au dus de s'au așezat la pîndă între Betel și Ai, la apusul de Ai. Iar Iosua a petrecut noaptea aceea în mijlocul poporului. ¹⁰Iosua s'a sculat din dimineață, a cercetat poporul, și a pornit împotriva cetății Ai, în fruntea poporului, el și biruinții lui Israel. ¹¹Toți oamenii de război cari erau cu el s'au suit și s'au apropiat de cetate; când au ajuns în fața cetății, au tăbărit la miez-noapte de Ai, de care erau despărțiți prin vale. ¹²Iosua a luat aproape cinci mii de oameni, și și-a pus la pîndă între Betel și Ai, la apusul de cetate. ¹³După ce s'a așezat toată tabăra la miez-noapte de cetate, și cei de pîndă la apusul de cetate, Iosua a înaintat în noaptea aceea în mijlocul văii. ¹⁴Cînd a văzut împăratul cetății Ai lucrul acesta, oamenii din Ai s'au sculat în grabă din dimineață, și au ieșit înaintea lui Israel, ca să-l bată. Împăratul s'a îndreptat, cu tot poporul lui, spre un loc hotărît, înspre câmpie, și nu ținea că înapoia cetății o mîndă de oameni stăteau la pîndă împotriva lui. ¹⁵Iosua și tot Israelul s'au prefăcut că sînt bătăi, și au fugit pe drumul dinspre pustie. ¹⁶Atunci tot poporul care era în cetate s'a strîns ca să-i urmărească. Au urmărit pe Iosua și au fost trași departe din cetate. ¹⁷Năru masă niciun om în Ai și în Betel care să nu fie ieșit împotriva lui Israel. Au lăsat cetatea deschisă, și au urmărit pe Israel. ¹⁸Domnul a zis lui Iosua: „Întinde spre Ai săli pe care o ai în mîndă, și ei am să o dau în mîndă ta!” și Iosua a întins spre cetate săli pe care o avea în mîndă. ¹⁹Deîndată ei și-a întins mîndă, bărbații cari stăteau la pîndă, au ieșit repede din locul unde erau; au pătruns în cetate, au luat-o, și s'au grăbit de i-au pus foc. ²⁰Oamenii

din Ai, uitându-se înapoi, au văzut fumul cetății suindu-se spre cer, și n'au mai putut să scape în nici o parte. Poporul care fugea spre pustie s'a întors împotriva celor ce-l urmăreau; ²¹caci Iosua și tot Israelul, văzând cetatea luată de cei ce stăteau la pîndă, și fumul cetății suindu-se în sus, s'au întors și au bătut pe oamenii din Ai. ²²Ceialaltă deasemenea le-au ieșit înaintea din cetate, și oamenii din Ai au fost înconjurați de Israel din toate părțile. Israel și-a bătut, fără să lase unul cu viață, nici vreun fugar; ²³pe împăratul din Ai, l-au prins viu, și l-au adus la Iosua. ²⁴După ce a isprăvit Israel de ucis pe toți locuitorii din Ai, în câmp și în pustie, unde își urmăriseră ei, și după ce toți au fost trecuți în totul prin ascuțitul săbiei, tot Israelul s'a întors la Ai și a trecut cetatea prin ascuțitul săbiei. ²⁵În totul au fost două sprezece mii de înșiși și în ziua aceea, bărbați și femei, toți oamenii din Ai. ²⁶Iosua nu și-a tras mîna pe care o ținea întinsă cu sulița, pînă ce toți locuitorii au fost nimiciți cu desvîrire. ²⁷Israel a părăsit pentru sine doar vitele și prada din cetatea aceasta, după porunca pe care o dăduse lui Iosua Domnul. ²⁸Iosua a ars cetatea Ai, și a făcut din ea pentru totdeauna un morman de dărîmături, care se vede pînă în ziua de azi. ²⁹A spînzurat de un lemn pe împăratul din Ai, și l-a lăsat pe lemn pînă seara. La apusul soarelui, Iosua a poruncit să se pogoare trupul de pe lemn; l-au aruncat la intrarea porții cetății, și au ridicat pe el o mare grămadă de pietre, care este pînă în ziua de azi. ³⁰Atunci Iosua a zidit un altar Domnului, Dumnezeului lui Israel, pe muntele Ebal, ³¹cum poruncise copiilor lui Israel Moise, robul Domnului, și cum este scris în cartea legii lui Moise: era un altar de pietre necioplite, peste cari nu trecuse ferul. Pe altarul acesta au adus Domnului arderi de tot, și jertfe de mulțimi. ³²Și acolo Iosua a scris pe pietre o copie a legii pe care o scrisese Moise înaintea copiilor lui Israel. ³³Tot Israelul, bărbații, mării oastei și judecătorii lui, stăteau de amîndouă părțile chivotului, înaintea preoților, din neamul Leviilor, cari duceau chivotul legământului Domnului; erau de față atît strîinii cît și copiii lui Israel, jumătate în dreptul muntelui Garizim, și jumătate în dreptul muntelui Ebal, după porunca pe care o dăduse mai înainte Moise, robul Domnului, ca să binecuvînteze pe poporul lui Israel. ³⁴Iosua a citit apoi toate cuvintele legii, binecuvîntările și blestemurile, după cum este scris în cartea legii. ³⁵N'au rămas nimic din tot ce poruncise Moise, pe care să nu-l fi citit Iosua în fața întregii adunări a lui Israel, în fața femeilor, copiilor și străinilor cari mergeau în mijlocul lor.

Chapter 9

¹La auzul acestor lucruri, toți împărații cari erau dincoace de Iordan, în munte și în vale, și pe toată coasta mării celei mari, pînă la Liban, Hetiții, Amoriții, Cananiții, Fereziții, Heviții și Iebusiții, ²s'au unit împreună într-o înelegere ca să lupte împotriva lui Iosua și împotriva lui Israel. ³Locuitorii din Gabaon, de partea lor, cînd au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și cetății Ai, ⁴au întrebuintat un vicleug, și au pornit la drum cu merinde pentru călătorie. Au luat niște saci vechi pe mîgarii lor, și niște burdufuri vechi pentru vin, rupte și cîrpite, ⁵iar în picioare purtau încălțăminte veche și cîrpită, și erau îmbrăcați cu niște haine vechi pe ei; iar toată pînea pe care o aveau pentru hrană era uscată și

muceg ise. ⁶S'au dus la Iosua în tabăra la Ghilgal, și i-au zis lui Iosua tuturor celor din Israel: „Noi venim dintr-o țară depărtată, acum deci faceți legământ cu noi”. ⁷Bărbierii lui Israel au răspuns Heviilor acestora: „Poate că voi locuiți în mijlocul nostru, cum și facem noi legământ cu voi?” ⁸Ei au zis lui Iosua: „Noi suntem robii tăi”. Și Iosua le-a zis: „Cine sunteți voi, și de unde veniți?” ⁹Ei i-au răspuns: „Robii tăi vin dintr-o țară foarte depărtată, pentru faima Domnului, Dumnezeului tău; și cum am auzit vorbindu-se de El, de tot ce a făcut în Egipt, ¹⁰și de ce a făcut celor doi împărați ai Amoriilor dincolo de Iordan, lui Sihon, împăratul Hesbonului, și lui Og, împăratul Basanului, care era la Astarot. ¹¹Și bătrânii noștri și toți locuitorii din țara noastră ne-au zis: „Luați cu voi merinde pentru călătorie, duceți-vă înaintea lor, și spuneți-le: „Noi suntem robii voștri; acum deci faceți legământ cu noi. ¹²Iată pâinea noastră: era caldă când am luat-o ca merinde de acasă, în ziua când am plecat să venim la voi, și acum s'a uscat și s'a mucegit. ¹³Burdufurile acestea de vin, când le-am umplut, erau noi de tot, și iată-le s'au rupt; hainele încă lămurea noastră s'au învechit de lungimea prea mare a drumului”. ¹⁴Bărbierii lui Israel au luat din merindele lor, și n'au întrebat pe Domnul. ¹⁵Iosua a făcut pace cu ei, și a încheiat un legământ prin care trebuia să-și lase cu via, și căpeteniile adunării le-au jurat lucrul acesta. ¹⁶La trei zile după încheierea acestui legământ, copiii lui Israel au aflat că erau vecini cu ei, și că locuiau în mijlocul lor. ¹⁷Căci copiii lui Israel au plecat, și a treia zi au ajuns la cetățile lor; cetățile lor erau Gabaon, Chefir, Beerot și Chiriathairim. ¹⁸Dar nu și-au băgat în seamă, pentru că frunța adunării le juraseră pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, că-și vor lăsa cu via. Și toată adunarea a cântărit împotriva căpeteniilor. ¹⁹Toate căpeteniile au zis întregei adunări: „Le-am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, și acum nu putem să ne atingem de ei. ²⁰Iată ce le vom face: îi vom lăsa cu via, ca să n'aducem peste noi mânierea Domnului, din pricina jurământului pe care li l-am făcut”. ²¹„Să trăiască”, le-au zis căpeteniile. Dar au fost întrebuințate și la tăierea lemnelor și la scosul apelor pentru toată adunarea, cum le spusese căpeteniile. ²²Iosua și-a chemat, și le-a vorbit astfel: „Pentru că ne-ați înșelat zicând: „Suntem foarte departe de voi”, când voi locuiți în mijlocul nostru? ²³Acum sunteți blestemați, și nu veți înceta să fiți în robie, să tăiați lemnelor și să scoateți apă pentru casa Dumnezeului meu”. ²⁴Ei au răspuns lui Iosua, și au zis: „Robii tăi au auzit de poruncile date de Domnul, Dumnezeul tău, robului Său Moise, ca să vă dea în mână toată țara și să nimicească dinaintea voastră pe toți locuitorii ei; și venirea voastră a băgat mare frică în noi cu privire la viața noastră: iată de ce am lucrat așa. ²⁵Și acum iată-ne în mâinile tale; făcuți cu noi ce veți crede că este bine și drept să faci”. ²⁶Iosua le-a făcut așa cum hotărâse; și a izbit din mână copiilor lui Israel, cari nu și-au omorât; ²⁷dar din ziua aceea și-a pus să taie lemnelor și să scoată apă pentru adunare, și pentru altarul Domnului în locul pe care l-a ales Domnul: ceea ce făcuse în ziua de azi.

Chapter 10

¹Adoni-edec, împăratul Ierusalimului, a aflat că Iosua pusese mână pe Ai și o nimicise cu desăvârșire, căci fusese cetatea Ai împăratului ei cum fusese Ierihonului împăratului lui, și că locuitorii

Gabaonului fuseră pace cu Israel și erau în mijlocul lor. ²Atunci și-a fost foarte mare frică; fiindcă Gabaon era o cetate mare ca una din cetățile împărătești, mai mare chiar decât Ai, și toți băbii ei erau viteji. ³Adonisedec, împăratul Ierusalimului, a trimis să spună lui Hoham, împăratul Hebronului, lui Piream, împăratul Iarmutului, lui Iafia, împăratul Lachisului, și lui Debir, împăratul Eglonului: ⁴„Suiți-vă la mine, și ajutăți-mă, ca să batem Gabaonul, căci a făcut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel”. ⁵Cei cincisprezece împărați ai Amoriților: împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului, și împăratul Eglonului, s-au adunat astfel și s-au suit împreună cu toate oștile lor; au venit și au tăbărit lângă Gabaon, și au început să lupte împotriva lui. ⁶Oamenii din Gabaon au trimis să spună lui Iosua, în tabăra din Ghilgal: „Nu poți să te robiești, suie-te la noi în grabă, izbăvește-ne, dă-ne ajutor; căci toți împărații Amoriților, cari locuiesc pe munte, s-au strâns împotriva noastră”. ⁷Iosua s-a suit din Ghilgal, el și toți oamenii de război cu el, și toți cei viteji. ⁸Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme de ei, căci îi dau în mâinile tale, și niciunul din ei nu va putea să stea împotriva ta”. ⁹Iosua a venit fără veste peste ei, după ce a mers toată noaptea de la Ghilgal. ¹⁰Domnul și-a pus în învâlmăială dinaintea lui Israel; și Israel le-a pricinuit o mare înfrângere la Gabaon, și-a urmărit pe drumul care suie la Bet-Horon, și și-a bătut pînă la Azeca și pînă la Macheda. ¹¹Pe cînd fugeau ei dinaintea lui Israel, și se pogorau din Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei niște pietre mari pînă la Azeca, și au perit; cei ce au murit de pietrele grindinei au fost mai mulți decât cei uciși cu sabia de copiii lui Israel. ¹²Atunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua cînd a dat Domnul pe Amoriți în mâinile copiilor lui Israel, și a zis în fața lui Israel: „Opre-te-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună, asupra văii Aialonului!” ¹³Și soarele s-a oprit, și luna și-a întrerupt mersul, pînă ce poporul și-a răzbit pe vrăjmașii lui. Lucrul acesta nu este scris oare în Cartea Dreptului? Soarele s-a oprit în mijlocul cerului, și nu s-a grăbit să apună, aproape o zi întregă. ¹⁴Nău mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte nici după aceea, cînd Domnul s-a fi ascultat glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel. ¹⁵Și Iosua și tot Israelul împreună cu el, s-a întors în tabăra la Ghilgal. ¹⁶Cei cincisprezece împărați au fugit, și s-au ascuns într-o peșteră la Macheda. ¹⁷S-a spus lucrul acesta lui Iosua, zicînd: „Cei cincisprezece împărați se află ascunși într-o peșteră la Macheda”. ¹⁸Iosua a zis: „Priviți niște pietre mari la intrarea peșterii, și puneți niște oameni să-și păzească”. ¹⁹Și voi nu vă opriți, ci urmăriți pe vrăjmașii voștri, și bateți-i pe dinapoi; nu-și lăsași între oștile lor, căci Domnul, Dumnezeuul vostru, și-a dat în mâinile voastre.” ²⁰După ce Iosua și copiii lui Israel le-au pricinuit o foarte mare înfrângere, și și-au bătut cu desvîrșire, ceice au putut scăpa au intrat în cetățile întărite, ²¹și tot poporul s-a întors liniștit în tabăra la Iosua în Macheda, fiindcă cineva s-a fi crîcnit cu limba lui împotriva copiilor lui Israel. ²²Iosua a zis atunci: „Deschideți intrarea peșterii, scoateți afară din ea pe cei cincisprezece împărați, și aduceți-i la mine.” ²³Ei au făcut așa, și au adus la el pe cei cincisprezece împărați, pe cari și-au scosese din peșteră: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului, și pe împăratul Eglonului. ²⁴După ce au adus pe acești împărați înaintea lui Iosua, Iosua a chemat pe toți băbii lui Israel, și a zis către peteniile oamenilor de război, cari merseseră cu el: „Apropiați-vă și puneți-vă picioarele pe grumajii împăraților acestora.” Ei s-au apropiat, și au pus picioarele pe grumajii lor. ²⁵Iosua le-a zis: „Nu vă temeți și nu vă sperați, căci întăriți-vă și

îmb r b ta i-v , c ci a a va face Domnul tuturor vr jma ilor vo tri împotriva c rora v ve i lupta` .
²⁶Dup aceea, Iosua i -a lovit, i i -a omorât; i -a spânzurat de cinci copaci, i au r mas spânzura i de copaci pîn seara. ²⁷Pela apusul soarelui, Iosua a poruncit s -i pogoare din copaci, i-au aruncat în pe tera în care se ascunseser , i au pus la intrarea pe terii ni te pietre mari, cari au r mas acolo pîn în ziua de azi. ²⁸Iosua a luat Macheda chiar în ziua aceea, i a trecut -o prin ascu i ul s biei; a nimicit cu des vâr ire pe împ rat, cetatea i pe to i cei ce se aflau în ea; n'a l sat s scape niciunul, i împ ratului din Macheda i -a f cut cum f cuse împ ratului Ierihonului. ²⁹Iosua, i tot Israelul împreun cu el, a trecut din Macheda la Libna, i a dat lupt împotriva Libnei. ³⁰Domnul a dat -o i pe ea, împreun cu împ ratul ei, în mînile lui Israel, i a trecut -o prin ascu i ul s biei, pe ea i pe to i ceice se g seau în ea; n'a l sat s scape niciunul, i a f cut împ ratului ei cum f cuse împ ratului Ierihonului. ³¹Iosua, i tot Israelul împreun cu el, a trecut din Libna în Lachis, a t b rît înaintea ei, i a început lupta împotriva ei. ³²Domnul a dat cetatea Lachis în mînile lui Israel, care a luat -o a doua zi, i a trecut -o prin ascu i ul s biei, pe ea i pe to i cei ce se aflau în ea, cum f cuse cu Libna. ³³Atunci Horam, împ ratul Ghezerului, s'a suit ca s dea ajutor Lachisului. Iosua l -a b tut, pe el i pe poporul lui, f r s lase pe cineva s scape. ³⁴Iosua, i tot Israelul împreun cu el, a trecut din Lachis la Eglon; au t b rît înaintea ei, i au început lupta. ³⁵Au luat -o în aceea zi, i au trecut -o prin ascu i ul s biei, pe ea i pe to i ceice se aflau în ea; Iosua a nimicit -o cu des vâr ire chiar în ziua aceea, cum f cuse cu Lachis. ³⁶Iosua, i tot Israelul împreun cu el, s'a suit din Eglon la Hebron, i au început lupta împotriva lui. ³⁷L-au luat, i l-au trecut prin ascu i ul s biei, pe el, pe împ ratul lui, toate cet ile cari ineau de el, i pe to i ceice se aflau în el; Iosua n'a l sat pe niciunul s scape, cum f cuse cu Eglonul, i l -a nimicit cu des vâr ire împreun cu to i ceice se aflau în el. ³⁸Iosua, i tot Israelul împreun cu el, s'a îndreptat împotriva Debirului, i a început lupta împotriva lui. ³⁹L -a luat, pe el, pe împ ratul lui, i toate cet ile cari ineau de el; le-au trecut prin ascu i ul s biei, i au nimicit cu des vâr ire pe to i cei ce se aflau în ele, f r s lase s scape vreunul; Iosua a f cut Debirului i împ ratului lui cum f cuse Hebronului i cum f cuse Libnei i împ ratului ei. ⁴⁰Iosua a b tut astfel toat ara, muntele, partea de miaz zi, cîmpia i costi ele, i a b tut pe to i împ ra ii; n'a l sat s scape nimeni, i a nimicit cu des vâr ire tot ce avea suflare, cum poruncise Domnul, Dumnezeul lui Israel. ⁴¹Iosua i -a b tut dela Cades-Barnea pîn la Gaza, a b tut toat ara Gosen pîn la Gabaon. ⁴²Iosua a luat în acela timp pe to i împ ra ii aceia i ara lor, c ci Domnul, Dumnezeul lui Israel, lupta pentru Israel. ⁴³ i Iosua, i tot Israelul împreun cu el, s'a întors în tab r la Ghilgal. Mare b t lie la apele Merom.

Chapter 11

¹Iabin, împ ratul Ha orului, auzind de aceste lucruri, a trimes soli la Iobab, împ ratul Madonului, la împ ratul imronului, la împ ratul Ac afului, ²la împ ra ii cari erau la miaz noapte de munte, în cîmpia dela miaz zi de Chineret, în vale, i pe în l imile Dorului la apus, ³Canani ilor dela r s rit i dela apus, Amori ilor, Heti ilor, Ferezi ilor, Iebusi ilor în munte, i Hevi ilor la poalele Hermonului

în ara Mi pa. ⁴Au ie it, ei i toate o tirile lor împreun cu ei, alc tuind un popor f r num r, ca nisipul care este pe marginea m rii, i avînd cai i car în foarte mare num r. ⁵To i împ ra ii ace tia au hot rît un loc de întîlnire, i au venit de au t b rît împreun la apele Merom, ca s lupte împotriva lui Israel. ⁶Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme de ei, c ci mîne, pe vremea aceasta, îi voi da b tu i pe to i înaintea lui Israel. Cailor s le tai vinele picioarelor, iar car le lor s le arzi în foc`. ⁷Iosua, cu to i oamenii lui de r zboi, au venit pe nea teptate peste ei la apele Merom, i s'au n pustit în mijlocul lor. ⁸Domnul i -a dat în mînile lui Israel; ei i-au b tut i i-au urm rit pîn la Sidonul cel mare, pîn la Misrefot-Maim, i pîn în valea Mi pa la r s rit; i-au b tut, f r s lase s scape vreunul. ⁹Iosua le -a f cut cum îi spusese Domnul: cailor le -a t iat vinele picioarelor, iar car le lor le -a ars în foc. ¹⁰La întoarcere, i în acela timp, Iosua a luat Ha orul, i a trecut prin sabie pe împ ratul lui. Ha orul era mai înainte capitala tuturor acestor împ r ii. ¹¹Au trecut prin ascu i ul s biei i au nimicit cu des vîr ire pe to i ceice se g seau în el: n'a r mas nimic din ce avea suflare de via , i au pus foc Ha orului. ¹²Iosua a luat deasemenea toate cet ile împ ra ilor acelora, i pe to i împ ra ii lor i -a trecut prin ascu i ul s biei, i i -a nimicit cu des vîr ire, cum poruncise Moise, robul Domnului. ¹³Dar Israel n'a ars niciuna din cet ile a ezate pe dealuri, afar numai de Ha or, care a fost ars de Iosua. ¹⁴Copiii lui Israel au p strat pentru ei toat prada cet ilor acelora i vitele; dar au trecut prin ascu i ul s biei pe to i oamenii, pîn i-au nimicit, f r s lase ceva din ce are suflare de via . ¹⁵Iosua a împlinit poruncile date de Domnul robului S u Moise, i de Moise lui Iosua; n'a l sat nimic neîmplinit din tot ce poruncise lui Moise Domnul. ¹⁶Astfel Iosua a luat toat ara aceasta, muntele, toat partea de miaz zi, toat ara Gosen, valea, cîmpia, muntele lui Israel i v ile lui, ¹⁷dela muntele cel ple uv care se înal spre Seir pîn la Baal-Gad, în valea Libanului, la poalele muntelui Hermon. A luat pe to i împ ra ii lor, i -a b tut i i -a omorît. ¹⁸R zboiul, pe care l -a purtat Iosua împotriva tuturor acestor împ ra i, a inut mult vreme. ¹⁹N'a r mas nicio cetate, care s fi f cut pace cu copiii lui Israel, afar de Hevi i, cari locuiau în Gabaon; pe toate le-au luat prin lupt . ²⁰C ci Domnul a îng duit ca popoarele acelea s - i împetreasc inima i s lupte împotriva lui Israel, pentru ca Israel s le nimiceasc cu des vîr ire, f r s aib mil de ele, i s le nimiceasc , dup cum poruncise lui Moise Domnul. ²¹În acela timp, Iosua a pornit, i a nimicit pe Anachimi, din muntele Hebronului, din Debir, din Anab, din tot muntele lui Iuda i din tot muntele lui Israel; Iosua i -a nimicit cu des vîr ire, împreun cu cet ile lor. ²²N'au r mas deloc Anachimi în ara copiilor lui Israel; n'au r mas decît la Gaza, la Gat i la Asdod. ²³Iosua a pus st pînire deci pe toat ara, potrivit cu tot ce spusese lui Moise Domnul. i Iosua a dat -o de mo tenere lui Israel, fiec ruia i -a dat partea lui, dup seminiile lor. Apoi ara s'a odihnit de r zboi.

Chapter 12

¹Iat împ ra ii pe cari i-au b tut copiii lui Israel, i a c ror ar au luat -o în st pînire de cealalt parte a Iordanului, spre r s ritul soarelui, dela pîrîul Arnon pîn la muntele Hermonului, cu toat

cîmpia de la r s rit: ²Pe Sihon, împ ratul Amori ilor, care locuia la Hesbon. St pînirea lui se întindea dela Aroer, care este pe malul pîrîului Arnon, i, dela mijlocul pîrîului, peste jum tate din Galaad, pîn la pîrîul Iaboc, hotarul copiilor lui Amon; ³dela cîmpie pîn la marea Chineret la r s rit, i pîn la marea cîmpiei, care este marea S rat , la r s rit, spre Bet-Imot; i dela miaz zi, subt poalele muntelui Pisga. ⁴Pe Og, împ ratul Basanului, singura r m i a Refaimi ilor, cari locuiau la A tarot i la Edrei. ⁵St pînirea lui se întindea peste muntele Hermonului, peste Salca, peste tot Basanul, pîn la hotarul Ghe uri ilor i Maacati ilor, i peste jum tate din Galaad, hotarul lui Sihon, împ ratul Hesbonului. ⁶Moise, robul Domnului, i copiii lui Israel, i-au b tut; i Moise, robul Domnului, le -a dat ara lor în st pînirea Rubeni ilor, Gadi ilor, i la jum tate din seminia lui Manase. ⁷Iat împ ra ii pe cari i-au b tut Iosua i copiii lui Israel dincoace de Iordan, la apus, dela Baal-Gad în valea Libanului pîn la muntele cel ple uv, care se înal spre Seir. Iosua a dat ara lor în st pînire seminiilor lui Israel, fiec reia i -a dat partea ei, ⁸în munte, în vale, în cîmpie, pe costie, în pustie, i în partea de miaz zi ara Heti ilor, Amori ilor, Canani ilor, Ferezi ilor, Hevi ilor i Iebusi ilor. ⁹Împ ratul Ierihonului, unul; împ ratul din Ai, lîng Betel, unul; ¹⁰împ ratul Ierusalimului, unul; împ ratul Hebronului, unul; ¹¹împ ratul Iarmutului, unul; împ ratul din Lachis, unul; ¹²împ ratul Eglonului, unul; împ ratul Ghezerului, unul; ¹³împ ratul Debirului unul; împ ratul Ghederului, unul; ¹⁴împ ratul din Horma, unul; împ ratul Aradului, unul; ¹⁵împ ratul Libnei, unul; împ ratul Adulamului, unul; ¹⁶împ ratul din Macheda, unul; împ ratul Betelului, unul; ¹⁷împ ratul Tapuahului, unul; împ ratul Heferului, unul; ¹⁸împ ratul Afecului, unul; împ ratul La aronului, unul; ¹⁹împ ratul Madonului, unul; împ ratul Ha orului, unul; ²⁰împ ratul imron-Meronului, unul; împ ratul Ac afului, unul; ²¹împ ratul Taanacului, unul; împ ratul din Meghido, unul; ²²împ ratul din Chede , unul; împ ratul Iocneamului, la Carmel, unul; ²³împ ratul Dorului, pe în l imile Dorului, unul; împ ratul Goimului, lîng Ghilgal, unul; ²⁴împ ratul din Tir a, unul. Peste tot treizeci i unu de împ ra i.

Chapter 13

¹Iosua era b trîn, înaintat în vîrst . Domnul i -a zis atunci: „Tu ai îmb trînit, ai înaintat în vîrst , i ara care- i mai r mîne de supus este foarte mare. ²Iat ara care mai r mîne: toate inuturile Filistenilor i tot inutul Ghe uri ilor, ³dela ihor, care curge înaintea Egiptului, pîn la hotarul Ecronului la miaz noapte, inut care trebuie socotit drept cananit, i care este st pînit de cei cinci domnitori ai Filistenilor: cel din Gaza, cel din Asdod, cel din Ascalon, cel din Gat i cel din Ecron, i de Avi i; ⁴începînd dela miaz zi, toat ara Canani ilor, i Meara, care este a Sidoni ilor, pîn la Afec, pîn la hotarul Amori ilor; ⁵ara Ghibli ilor i tot Libanul spre r s ritul soarelui, dela Baal-Gad, la poalele muntelui Hermon, pîn la intrarea Hamatului; ⁶to i locuitorii de pe munte, dela Liban pîn la Misrefot-Maim, to i Sidoni ii. Eu îi voi izgoni dinaintea copiilor lui Israel. D numai ara aceasta de mo tenere prin sor i lui Israel, cum i-am poruncit; ⁷i împarte acum ara aceasta ca mo tenere între cele nou seminii i între jum tate din seminia lui Manase``. ⁸Rubeni ii i Gadi ii,

cu cealalt jum tate din semin ia lui Manase, i-au primit mo tenirea, pe care le -a dat -o Moise de cealalt parte a Iordanului, la r s rit, cum le -a dat -o Moise, robul Domnului: ⁹dela Aroer, care este pe malurile pîrului Arnon, i dela cetatea care este în mijlocul v ii, toat cîmpia Medeba, pîn la Dibon; ¹⁰toate cet ile lui Sihon, împ ratul Amori ilor, care domnea la Hesbon, pîn la hotarul copiilor lui Amon; ¹¹Galaadul, inutul Ghe uri ilor i al Maacati ilor, tot muntele Hermonului, i tot Basanul, pîn la Salca; ¹²toat împ r ia lui Og în Basan, care domnea în A tarot i în Edrei, i care era singura r m i a Refaimi ilor. Moise a b tut pe ace ti împ ra i, i i -a izgonit. ¹³Dar copiii lui Israel n'au izgonit pe Ghe uri i i pe Maacati i, cari au locuit în mijlocul lui Israel pîn în ziua de azi. ¹⁴Semin ia lui Levi a fost singura c reia Moise nu i -a dat parte de mo tenere; jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel, aceasta a fost mo tenirea lui, cum îi spusese El. ¹⁵Moise d duse semin iei fiilor lui Ruben o parte de mo tenere, dup familiile lor. ¹⁶Ei au avut ca inut al lor: dela Aroer, care este pe malurile pîrului Arnon, i cetatea care este în mijlocul v ii, toat cîmpia de lîng Medeba, ¹⁷Hesbonul, i toate cet ile lui din cîmpie, Dibonul, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon, ¹⁸Iaha , Chedemot, Mefaat, ¹⁹Chiriataim, Sibma, eret-Ha ahar, pe muntele v ii, ²⁰Bet-Peor, poalele muntelui Pisga, Bet-Ie imot, ²¹toate cet ile cîmpiei, i toat împ r ia lui Sihon, împ ratul Amori ilor, care domnea la Hesbon: Moise îl b tuse, pe el i pe domnitorii Madianului, pe Evi, Rechem, ur, Hur i Reba, domnitori cari se tr geau din Sihon, i cari locuiau în ar . ²²Între cei pe cari i-au ucis copiii lui Israel, nimiciser cu sabia i pe ghicitorul Balaam, fiul lui Beor. ²³Hotarul inutului fiilor lui Ruben era Iordanul. Aceasta este mo tenirea fiilor lui Ruben, dup familiile lor: cet ile i satele lor. ²⁴Moise d duse semin iei lui Gad, fiilor lui Gad, o parte de mo tenere, dup familiile lor. ²⁵inutul lor a fost Iaezerul, toate cet ile Galaadului, jum tate din ara copiilor lui Amon pîn la Aroer, fa în fa cu Raba, ²⁶dela Hesbon pîn la Ramat-Mi pe i Betonim, dela Mahanaim pîn la hotarul Debirului, ²⁷i, în vale, Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot i afon, r m i din împ r ia lui Sihon, împ ratul Hesbonului, avînd ca hotar Iordanul pîn la marginea m rii Chineret, de cealalt parte a Iordanului, la r s rit. ²⁸Aceasta este mo tenirea fiilor lui Gad, dup familiile lor: cet ile i satele lor. ²⁹Moise d duse la jum tate din semin ia lui Manase, fiilor lui Manase, o parte de mo tenere dup familiile lor. ³⁰inutul lor a fost: dela Mahanaim, tot Basanul, toat împ r ia lui Og, împ ratul Basanului, i toate tîrgu oarele lui Iair în Basan, asezeci de cet i. ³¹Jum tate din Galaad, A tarot i Edrei, cet i din împ r ia lui Og, în Basan, au c zut fiilor lui Machir, fiul lui Manase, adic la jum tate din fiii lui Machir, dup familiile lor. ³²Acestea sînt p r ile de mo tenere pe cari le -a dat Moise, cînd era în cîmpia Moabului, de cealalt parte a Iordanului, în fa a Ierihonului, la r s rit. ³³Moise n'a dat nici o mo tenere semin iei lui Levi; Domnul, Dumnezeul lui Israel, este mo tenirea lui, cum îi spusese El.

Chapter 14

¹Iată locurile pe cari le-au primit copiii lui Israel ca mo tenire în ȋra Canaanului, pe cari li le-au ȋmp r it ȋntre ei preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, i c peteniile de familie ale semin iilor copiilor lui Israel. ²ȋmp r irea s'a f cut prin sor i, cum poruncise Domnul prin Moise, pentru cele nou semin ii i jum tate. ³Ci Moise d duse o mo tenire celor dou semin ii i jum tate de cealalt parte a Iordanului; dar Levi ilor nu le d duse mo tenire printre ei. ⁴Fiii lui Iosif, alc tuiau dou semin ii: Manase i Efraim; i Levi ilor nu li s'a dat parte ȋn ar , afar de cet ile pentru locuit, cu locurile goale dimprejurul lor pentru turmele i averile lor. ⁵Copiii lui Israel au f cut ȋntocmai dup poruncile pe cari le d duse lui Moise Domnul, i au ȋmp r it ȋra. ⁶Fiii lui Iuda s'au apropiat de Iosua, la Ghilgal; i Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, i -a zis: „, tii ce a spus Domnul lui Moise, omul lui Dumnezeu, cu privire la mine i cu privire la tine, la Cades-Barnea. ⁷Eram ȋn vȋrst de patruzeci de ani cȋnd m'a trimes Moise, robul Domnului, din Cades-Barnea, ca s iscodesc ȋra, i i-am adus tiri a a cum ȋmi spunea inima mea curat . ⁸Fra ii mei cari se suiser ȋmpreun cu mine au t iat inima poporului, dar eu am urmat ȋn totul calea Domnului, Dumnezeului meu. ⁹i ȋn ziua aceea Moise a jurat, i a zis: „, ȋra ȋn care a c lcat piciorul t u, va fi mo tenirea ta pe vecie, pentru tine i pentru copiii t i, pentru c ai urmat ȋn totul voia Domnului, Dumnezeului meu``. ¹⁰Acum iat c Domnul m'a inut ȋn via , cum a spus. Sȋnt patruzeci i cinci de ani decȋnd vorbea Domnul astfel lui Moise, cȋnd umbla Israel prin pustie; i acum iat c azi sȋnt ȋn vȋrst de optzeci i cinci de ani. ¹¹i ast zi, sȋnt tot a a de tare ca ȋn ziua cȋnd m'a trimes Moise; am tot atȋta putere cȋt aveam atunci, fie pentru lupt , fie pentru ca s merg ȋn fruntea voastr . ¹²D -mi dar muntele acesta despre care a vorbit Domnul pe vremea aceea; c ci ai auzit atunci c acolo sȋnt Anachimi, i c sȋnt cet i mari i ȋnt rite. Domnul va fi, poate, cu mine, i -i voi izgoni, cum a spus Domnul``. ¹³Iosua a binecuvȋntat pe Caleb, fiul lui Iefune, i i -a dat ca mo tenire Hebronul. ¹⁴Astfel Caleb, fiul lui Iefune, Chenizitul, a avut de mo tenire pȋn ȋn ziua de azi Hebronul, pentru c urmase ȋn totul calea Domnului, Dumnezeului lui Israel. ¹⁵Hebronul se chema mai ȋnainte Chiriati-Bezai: Bezai fusese omul cel mai mare dintre Anachimi. i ȋra s'a odihnit de r zboi.

Chapter 15

¹Partea c zut prin sor i semin iei fiilor lui Iuda, dup familiile lor, se ȋntindea spre hotarul Edomului pȋn la pustia in, la miaz zi. Acesta a fost hotarul cel mai de miaz zi. ²Astfel, hotarul lor de miaz zi pornea dela cap tul m rii S rate, dela sȋnul care caut spre miaz zi. ³Ie ea spre miaz zi de sui ul Acrabim, trecea prin in, i se suia la miaz zi de Cades-Barnea; de acolo trecea ȋnainte prin He ron, suia spre Adar, i se ȋntorcea la Carcaa; ⁴trecea apoi prin A mon, mergea pȋn la pȋrȋul Egiptului, i ie ea la mare. Acesta s v fie hotarul de miaz zi. ⁵Hotarul de r s rit era marea S rat pȋn la ȋmbuc tura Iordanului. Hotarul de miaz noapte pornea dela sȋnul m rii care este la ȋmbuc tura Iordanului. ⁶Suia spre Bet-Hogla, trecea pela miaz noapte de Bet-Araba, i se ridica pȋn la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben; ⁷suia mai departe la Debir, la o dep rtare bunicic de valea Acor, i se

îndrepta spre miaz noapte înspre Ghilgal, care este în fa a sui ului Adumim la miaz zi de pîrîu. Trecea pe lîng apele En-eme, i mergea pîn la En-Roguel. ⁸Suia deacolo prin valea Ben-Hinom în spre miaz zi de Iebus, care este Ierusalimul; apoi se ridica pîn în vîrful muntelui, care este în dreptul vîi Hinom la apus, i la cap tul vîi Refaimi ilor la miaz noapte. ⁹Din vîrful muntelui, hotarul se întindea pîn la izvorul apelor Neftoah, ie ea la cet ile muntelui Efron, i trecea prin Baala, sau Chiriat-Iearim. ¹⁰Din Baala se întorcea la apus spre muntele Seir, trecea prin partea de miaz noapte a muntelui Iearim, sau Chesalon, se pogora la Bet-eme, i trecea prin Timna. ¹¹Apoi ie ea în laturea de miaz noapte a Ecronului, se întindea spre icron, trecea prin muntele Baala, ajungea pîn la Iabneel i ie ea la mare. ¹²Hotarul de apus era marea cea mare i rmul ei. Acestea au fost, dejur împrejur, hotarele fiilor lui Iuda, dup familiile lor. ¹³Lui Caleb, fiul lui Iefune, i-au dat o parte în mijlocul fiilor lui Iuda, cum poruncise lui Iosua Domnul; lui i-au dat Chiriat-Arba, adic Hebronul: Arba era tat l lui Anac. ¹⁴Caleb a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac: e ai, Ahiman i Talmai, copiii lui Anac. ¹⁵De acolo s'a suit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriat-Sefer. ¹⁶Caleb a zis: „Celui ce va bate cetatea Chiriat-Sefer i o va lua, îi voi da de nevast pe fiic -mea Acsa.” ¹⁷Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, a pus mîna pe ea; i Caleb i -a dat de nevast pe fiic -sa Acsa. ¹⁸Dup ce a intrat ea la Otniel, l -a sf tuit s cear dela tat l ei un ogor. Ea s'a pogorît de pe m garul ei, i Caleb i -a zis: „Ce vrei?” ¹⁹Ea a r spus: „F -mi un dar, c ci mi-ai dat un p mînt secetos; d -mi i izvoare de ap .” i el i -a dat izvoarele de sus i izvoarele de jos. ²⁰Aceasta a fost mo tenirea fiilor lui Iuda, dup familiile lor. ²¹Cet ile a ezate în inutul dela miaz zi, la marginea cea mai dep rtat a seminiei fiilor lui Iuda, spre hotarul Edomului, erau: Cab eel, Eder, Iagur, ²²China, Dimona, Adada, ²³Chede, Ha or, Itnan, ²⁴Zif, Telem, Bealot, ²⁵Ha or-Hadata, Cheriote-He ron, care este Ha or, ²⁶Amam, ema, Molada, ²⁷Ha ar-Gada, He mon, Bet-Palet, ²⁸Ha ar-ual, Beer-eba, Biziotia, ²⁹Baala, Iim, A em, ³⁰Eltolad, Chesil, Horma, ³¹iclag, Madmana, Sansana, ³²Lebaot, ilhim, Ain, i Rimon. Toate cet ile: dou zeci i nou, împreun cu satele lor. ³³În cîmpie: E taol, orea, A na, ³⁴Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam, ³⁵Iarmut, Adulam, Soco, Azeca, ³⁶aaraim, Aditaim, Ghedera, i Ghederotaim; patruzeci de cet i, i satele lor. ³⁷enan, Hada a, Migdal-Gad, ³⁸Dilean, Mi pe, Iocteel, ³⁹Lachis, Bo cat, Eglon, ⁴⁰Cabon, Lahmas, Chitli, ⁴¹Ghederot, Bet-Dagon, Naama, i Macheda; asesprezece cet i, i satele lor. ⁴²Libna, Eter, A an, ⁴³Iiftah, A na, Ne ib, ⁴⁴Cheila, Aczib, i Mare a; nou cet i, i satele lor. ⁴⁵Ecron, cet ile i satele lui; ⁴⁶dela Ecron i la apus, toate cet ile de lîng Asdod, i satele lor, ⁴⁷Asdod, cet ile i satele lui; Gaza, cet ile i satele ei, pîn la pîrîul Egiptului, i la marea cea mare, care sluje te ca hotar. ⁴⁸În munte: amir, Iatir, Soco, ⁴⁹Dana, Chiriat-Sana, care este Debirul, ⁵⁰Anab, E temo, Anim, ⁵¹Gosen, Holon, i Ghilo, unsprezece cet i i satele lor. ⁵²Arab, Duma, E ean, ⁵³Janum, Bet-Tapuah, Afeca, ⁵⁴Humta, Chiriat-Arba, care este Hebronul, i ior; nou cet i, i satele lor. ⁵⁵Maon, Carmel, Zif, Iuta, ⁵⁶Iizreel, Iocdeam, Zanoah, ⁵⁷Cain, Ghibea, i Timna; zece cet i i satele lor. ⁵⁸Halhul, Bet-ur, Ghedor, ⁵⁹Maarat, Bet-Anot, i Eltecon; ase cet i i satele lor. ⁶⁰Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, i Raba; dou cet i, i satele lor. ⁶¹În pustie: Bet-Araba, Midin, Secaca, ⁶²Nib an,

Ir-Hamelah, i En-Ghedî; ase cet i i satele lor. ⁶³Fiii lui Iuda n'au putut izgoni pe Iebusi ii cari locuiau la Ierusalim; i Iebusi ii au locuit cu fiii lui Iuda la Ierusalim pîn în ziua de azi.

Chapter 16

¹Partea c zut la sor i fiilor lui Iosif se întindea dela Iordan, lîng Ierihon, spre apele Ierihonului, la r s rit. Hotarul urma pustia care se ridic dela Ierihon la Betel prin munte. ²Mergea mai departe dela Betel la Luz, i trecea spre hotarul Archi ilor prin Atarot. ³Apoi se pogora la apus spre hotarul Iafleti ilor, pîn la hotarul Bet-Horonului de jos i pîn la Ghezer, ie ind la mare. ⁴Acolo i-au primit mo tenirea fiii lui Iosif: Manase i Efraim. ⁵Iat hotarele fiilor lui Efraim, dup familiile lor. Hotarul mo tenirii lor era, la r s rit, Atarot-Adar pîn la Bet-Horonul de sus. ⁶Te ea spre mare la Micmetat în partea de miaz noapte, se întorcea la r s rit pîn la Taanat-Silo, i trecea în spre r s rit prin Ianoah. ⁷Din Ianoah pogora la Atarot i la Naarata, atingea Ierihonul, i mergea pîn la Iordan. ⁸Din Tapuah mergea spre apus pîn la pîrîul Cana, i ie ea la mare. Aceasta a fost mo tenirea semin iei fiilor lui Efraim, dup familiile lor. ⁹Fiii lui Efraim aveau i cet i deosebite în mijlocul mo tenirii fiilor lui Manase, toate cu satele lor. ¹⁰Ei n'au izgonit pe Canani ii cari locuiau în Ghezer, i Canani ii au locuit în mijlocul lui Efraim pîn în ziua de azi, dar au fost pu i s pl teasc un bir.

Chapter 17

¹O parte a c zut prin sor i semin iei lui Manase, c ci el era întfiul n scut al lui Iosif. Machir, întfiul n scut al lui Manase i tat l lui Galaad, avusese Galaadul i Basanul, pentru c era un b rbat de r zboi. ²Au dat prin sor i o parte celorlal i fii ai lui Manase, dup familiile lor, fiilor lui Abiezer, fiilor lui Helec, fiilor lui Asriel, fiilor lui Sihem, fiilor lui Hefer, fiilor lui emida: ace tia sînt copiii de parte b rb teasc ai lui Manase, fiul lui Iosif, dup familiile lor. ³elofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, n'a avut fii, dar a avut fiice, ale c ror nume sînt acestea: Mahla, Noa, Hogla, Milca i Tir a. ⁴Ele s'au înf i at înaintea preotului Eleazar, înaintea lui Iosua, fiul lui Nun, i înaintea mai marilor, i au zis: „Domnul a poruncit lui Moise s ne dea o mo tenere între fra ii no tri.” i li s'a dat, dup porunca Domnului, o mo tenere între fra ii tat lui lor. ⁵Au c zut zece p r i lui Manase, afar de ara Galaadului i a Basanului, care este de cealalt parte a Iordanului. ⁶C ci fetele lui Manase au avut o mo tenere între fiii lui, i ara Galaadului a fost pentru ceilal i fii ai lui Manase. ⁷Hotarul lui Manase se întindea de la A er pîn la Micmetat, care este la r s rit de Sihem, i ducea la dreapta pîn la locuitorii din En-Tapuah. ⁸ara Tapuahului era a fiilor lui Manase, dar Tapuahul de pe hotarul lui Manase era al fiilor lui Efraim. ⁹Hotarul se pogora pîn la pîrîul Cana, la miaz zi de pîrîu. Cet ile acestea ale lui Efraim erau în mijlocul cet ilor lui Manase. Hotarul lui Manase era pe partea de miaz noapte a pîrîului i ie ea la mare. ¹⁰inutul dela miaz zi era al lui

Efraim, cel dela miaz noapte al lui Manase, i marea le slujea ca hotar; la miaz noapte se întîlneau cu A er i la r s rit cu Isahar. ¹¹Manase st pînea în Isahar i în A er: Bet- ean cu satele lui, Ibleam cu satele lui, locuitorii Dorului cu satele lui, locuitorii din En-Dor cu satele lui, locuitorii din Taanac cu satele lui, i locuitorii din Meghido cu satele lui, cele trei în l imi. ¹²Fiii lui Manase n'au putut s izgoneasc pe locuitorii din aceste cet i, i Canani ii au izbutit astfel s r mîn în ara aceasta. ¹³Cînd copiii lui Israel au fost destul de tari, au supus pe Canani i la un bir, dar nu i-au izgonit. ¹⁴Fiii lui Iosif au vorbit lui Iosua, i i-au zis: „Pentru ce ne-ai dat de mo tenere numai un sor i numai o parte, cînd noi sîntem un popor mare la num r i Domnul ne -a binecuvîntat pîn acum?” ¹⁵Iosua le -a zis: „Dac sînte i un popor mare la num r, sui i-v în p dure, i t ia i -o, ca s v face i loc în ara Ferezi ilor i a Refaimi ilor, fiindc muntele lui Efraim este prea strîmt pentru voi.” ¹⁶Fiii lui Iosif au zis: „Muntele nu ne va ajunge, i to i Canani ii cari locuiesc în vale, ceice sînt la Bet- ean i în satele lui, i cei ce sînt în valea lui Izreel au car de fier.” ¹⁷Iosua a zis casei lui Iosif, lui Efraim i lui Manase: „Voi sînte i un popor mare la num r, i puterea voastr este mare, nu ve i avea un singur sor .” ¹⁸Ci ve i avea muntele, c ci ve i t ia p durea, i ie irile ei vor fi ale voastre, i ve i izgoni pe Canani i, cu toate car le lor de fer i cu toat t ria lor.”

Chapter 18

¹Toat adunarea copiilor lui Israel s'a strîns la Silo, i au a ezat acolo cortul întîlnirii. ara era supus înaintea lor. ²Mai r mîneau apte semin ii ale copiilor lui Israel, cari nu- i primiser înc partea de mo tenere. ³Iosua a zis copiilor lui Israel: „Pîn cînd v ve i lenevi s merge i s lua i în st pînire ara pe care v'a dat -o Domnul, Dumnezeuul p rin ilor vo tri?” ⁴Alege i trei b rba i de fiecare semin ie, i -i voi porni. S se scoale, s str bat ara, s fac un plan în vederea împ r elii, i s se întoarc la mine. ⁵S'o împart în apte p r i; Iuda s r mîn în hotarele lui la miaz zi, i casa lui Iosif s r mîn în hotarele ei la miaz noapte. ⁶Voi dar, s face i un plan al rii împ r ite în apte p r i, i s mi -l aduce i aici. Voi arunca sor ul pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeului nostru. ⁷Dar Levi ii s n'aib parte în mijlocul vostru, c ci mo tenirea lor este preo ia Domnului; i Gad, Ruben i jum tate din semin ia lui Manase, i-au primit mo tenirea, pe care le -a dat -o Moise, robul Domnului, de cealalt parte a Iordanului, la r s rit.” ⁸Cînd s'au sculat b rba ii i au pornit s fac planul rii, Iosua le -a dat porunca aceasta: „Duce i-v , str bate i ara, face i-mi un plan, i întoarce i-v la mine; apoi eu voi arunca pentru voi sor ul înaintea Domnului, la Silo.” ⁹B rba ii ace tia au plecat, au str b tut ara, i au f cut planul dup cet i, într'o carte, împ r ind -o în apte p r i, i s'au întors la Iosua în tab r la Silo. ¹⁰Iosua a aruncat înaintea Domnului sor i pentru ei la Silo, i a împ r it ara între copiii lui Israel, dînd fiec ruia partea lui. ¹¹Sor ul a c zut pe semin ia fiilor lui Benjamin, dup familiile lor, i partea care le -a c zut prin sor i î i avea hotarele între fiii lui Iuda i fiii lui Iosif. ¹²În spre miaz -noapte, hotarul lor pornea dela Iordan. Suia pela miaz noapte de Ierihon, se ridica în munte spre apus, i ie ea în pustia Bet-Aven. ¹³De acolo trecea prin Luz, la miaz zi de Luz, adic Betel, i

se pogora la Atarot-Adar, peste muntele care este la miaz -zi de Bet-Horonul de jos. ¹⁴Înspre apus, hotarul mergea și se întorcea pela miaz zi de muntele care este în fa a Bet-Horonului; mergea spre miaz zi, și ie ea la Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, cetatea fiilor lui Iuda. Aceasta era partea de apus. ¹⁵Partea de miaz zi începea dela cap tul Chiriat-Iearimului. Hotarul mergea spre apus pîn la izvorul apelor Neftoahului. ¹⁶Se pogora pela cap tul muntelui care este în fa a v ii Ben-Hinom, în valea Refaimi ilor, la miaz noapte. Se pogora prin valea Hinom, pe partea de miaz zi a Iebusi ilor, pîn la En-Roguel. ¹⁷Se îndrepta spre miaz noapte la En-eme, apoi la Ghelilot, care este în fa a suii lui Adumim, și se pogora pela piatra lui Bohan, fiul lui Ruben. ¹⁸Trecea pe partea de miaz noapte în fa a Arabei, se pogora pela Araba, ¹⁹mergea înainte pe partea de miaz noapte de Bet-Hogla, și ie ea la sînul de miaz noapte al mării Srate, spre îmbuc tura Iordanului la miaz zi. Acesta era hotarul de miaz zi. ²⁰Înspre r s rit hotarul îl făcea Iordanul. Aceasta a fost mo tenirea fiilor lui Benjamin, după familiile lor, cu hotarele ei de jur împrejur. ²¹Cet ile seminiei fiilor lui Benjamin, după familiile lor, erau: Ierihonul, Bet-Hogla, Emec-Che i, ²²Bet-Araba, emaraim, Betel, ²³Avim, Para, Ofra, ²⁴Chefar-Amonai, Ofni și Gheba; dou sprezece cet i, și satele lor. ²⁵Gabaon, Rama, Beerot, ²⁶Mi pe, Chefira, Moa ²⁷Rechem, Iirpeel, Tareala, ²⁸ela, Elef, Iebus, adică Ierusalimul, Ghibeat și Chiriat; patru sprezece cet i, și satele lor. Aceasta a fost mo tenirea fiilor lui Benjamin, după familiile lor.

Chapter 19

¹A doua parte a c zut prin sorii lui Simeon, seminiei fiilor lui Simeon, după familiile lor. Mo tenirea lor era în mijlocul mo tenirii fiilor lui Iuda. ²Ei au avut în mo tenirea lor: Beer-eba, eba, Molada, ³Ha ar-ual, Bala, Aem, ⁴Eltolad, Betul, Horma, ⁵iclag, Bet-Marcabot, Ha ar-Susa, ⁶Bet-Lebaot, și aruhen, treisprezece cet i și satele lor; ⁷Ain, Rimon, Eter, și Aan, patru cet i, și satele lor; ⁸și toate satele din împrejurimile acestor cet i, pîn la Baalat-Beer, care este Ramatul de miaz zi, Aceasta a fost mo tenirea seminiei fiilor lui Simeon, după familiile lor. ⁹Mo tenirea fiilor lui Simeon a fost luat din partea de mo tenere a fiilor lui Iuda; cci partea fiilor lui Iuda era prea mare pentru ei, și de aceea fiii lui Simeon și-au primit pe a lor în mijlocul mo tenirii lor. ¹⁰A treia parte a c zut prin sorii fiilor lui Zabulon după familiile lor. ¹¹Hotarul mo tenirii lor se întindea pîn la Sarid. La apus se suia spre Mareala, și atingea Dabe et, apoi pîrîul care curge înaintea Iocneamului. ¹²Din Sarid se întorcea spre r s rit, spre r s ritul soarelui, pîn la hotarul Chislot-Taborului, mergea înainte la Dabrat, și suia la Iafia. ¹³De acolo trecea la r s rit prin Ghita-Hefer, prin Ita-Ca in, mergea la Rimon, și se întorcea pîn la Nea. ¹⁴Se întorcea apoi înspre miaz noapte spre Hanaton, și ie ea la valea Iiftah-El. ¹⁵Coprindea Catat, Nahalal, imron, Iideala, Betleem: dou sprezece cet i, și satele lor. ¹⁶Acesta a fost mo tenirea fiilor lui Zabulon, după familiile lor, cet ile acestea și satele lor. ¹⁷A patra parte a c zut prin sorii lui Isahar, fiilor lui Isahar, după familiile lor. ¹⁸Hotarul lor trecea prin Izreel, Chesulot, Sunem, ¹⁹Hafaraim, ion, Anaharat, ²⁰Rabit, Chi ion, Abe, ²¹Remet,

En-Ganim, En-Hada, și Bet-Pa e ; ²²atingea Taborul, aha ima, Bet-eme , și ie ea la Iordan: asesprezece cet i, și satele lor. ²³Aceasta a fost mo tenirea seminiei fiilor lui Isahar, după familiile lor, cet ile acestea și satele lor. ²⁴A cincea parte a c zut prin sor și seminiei fiilor lui A er, după familiile lor. ²⁵Hotarul lor trecea prin Helcat, Hali, Beten, Ac af, ²⁶Alamelec, Ameid și Mi eal; atingea, spre apus, Carmelul și ihor-Libnat; ²⁷apoi se întorcea în spre r s rit la Bet-Dagon, se atingea de Zabulon și de valea Iiftah-El la miaz noapte de Bet-Emec și Neiel, și se întindea spre Cabul, la stînga, ²⁸și spre Ebron, Rehob, Hamon și Cana, pîn la Sidonul cel mare. ²⁹Se întorcea apoi spre Rama pîn la cetatea cea tare a Tirului, și spre Hosa, și ie ea la mare, prin inutul Aczib. ³⁰Cuprindea: Uma, Afec și Rehob; douzeci și dou de cet i, și satele lor. ³¹Aceasta a fost mo tenirea seminiei fiilor lui A er, după familiile lor, cet ile acestea și satele lor. ³²A asea parte a c zut prin sor și fiilor lui Neftali, după familiile lor. ³³Hotarul lor se întindea dela Helef, dela Alon, prin aananim, Adami-Necheb și Iabneel, pîn la Lacum, și ie ea la Iordan. ³⁴Se întorcea spre apus la Aznot-Tabor, și de acolo mergea înainte la Hucoc; se atingea de Zabulon, în spre miaz zi, de A er în spre apus, și de Iuda; în spre r s rit era Iordanul. ³⁵Cet ile tari erau: idim, er, Hamat, Racat, Chineret, ³⁶Adama, Rama, Ha or, ³⁷Chede , Edrei, En-Ha or, ³⁸Iireon, Migdal-El, Horem, Bet-Anat și Bet-eme : nou sprezece cet i, și satele lor. ³⁹Aceasta a fost mo tenirea seminiei fiilor lui Neftali, după familiile lor, cet ile acestea și satele lor. ⁴⁰A aptea parte a c zut prin sor și seminiei fiilor lui Dan, după familiile lor. ⁴¹Hotarul mo tenirii lor era orea, E taol, Ir-eme , ⁴²aalabin, Aialon, Iitla, ⁴³Elon, Timnata, Ecron, ⁴⁴Elteche, Ghibeton, Baalat, ⁴⁵Iehud, Bene-Berac, Gat-Rimon, ⁴⁶Me-Iarcon și Racon, cu hotarul care este fa în fa cu Iaf. ⁴⁷inutul fiilor lui Dan se întindea și în afar de acestea. Fiii lui Dan s'au suit și s'au luptat împotriva lui Le em; au pus mîna pe el și l-au trecut prin ascu și ul s biei; au pus st pînire pe el, s'au a ezat în el și l-au numit Dan, după numele tat lui lor Dan. ⁴⁸Aceasta a fost mo tenirea seminiei fiilor lui Dan, după familiile lor, cet ile acestea și satele lor. ⁴⁹Dup ce au ispr vit de împ r it ara, după hotarele ei, copiii lui Israel au dat lui Iosua, fiul lui Nun, o mo tenire în mijlocul lor. ⁵⁰Dup porunca Domnului, i-au dat cetatea pe care o cerea el: Timnat-Serah, în muntele lui Efraim. El a zidit cetatea din nou, și i -a a ezat locuin a acolo. ⁵¹Acestea sînt mo tenirile pe cari le-au împ r it preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, și c peteniile de familie ale semin iilor copiilor lui Israel, prin sor și înaintea Domnului, la Silo, la u a cortului întîlnirii. Astfel au ispr vit ei împ r irea rii.

Chapter 20

¹Domnul a vorbit lui Iosua, și a zis: ²„Vorbe te copiilor lui Israel, și spune-le: Hot rî i-v cum v'am poruncit prin Moise, cet i de sc pare, ³unde s poat fugi uciga ul care va omorî pe cineva f r voie, f r s aib vreun gînd s -l omoare; ele s v fie un loc de sc pare împotriva r zbun torului sîngelui. ⁴Uciga ul s fug într'una din aceste cet i, s se opreasc la intrarea por ii cet ii, și s spun întîmplarea lui b trînilor cet ii aceleia; ei s -l primeasc la ei în cetate, și s -i dea o locuin , ca s

locuiasc împreun cu ei. ⁵Dac r z bun torul sîngelui îl va urm ri, ei s nu dea pe uciga în mînilor lui; c ci f r s vrea a omorît pe aproapele lui, i f r s -i fi fost vr jma mai înainte. ⁶El s r mîn în cetatea aceasta pîn se va înf i a înaintea adun rii ca s fie judecat, pîn la moartea marelui preot care va fi atunci în slujb . Atunci, uciga ul s se întoarce i s între iar în cetatea i în casa lui, în cetatea de unde fugise`. ⁷Ei au pus deoparte Chede ul, în Galileia, în muntele lui Neftali; Sihemul în muntele lui Efraim; i Chiriati-Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda. ⁸i de cealalt parte a Iordanului, la r s ritul Ierihonului, a ales Be erul, în pustie, în cîmpie, în semin ia lui Ruben; Ramot în Galaad, în semin ia lui Gad; i Golan, în Basan, în semin ia lui Manase. ⁹Acestea au fost cet ile hot rîte pentru toi copiii lui Israel i pentru str inul care locuie te în mijlocul lor, pentru ca cel ce va ucide pe cineva f r voie s poat fugi în ele, i s nu moar ucis de mîna r z bun torului sîngelui, înainte de a se înf i a înaintea adun rii.

Chapter 21

¹C peteniile de familie ale Levi ilor s'au apropiat de preotul Eleazar, de Iosua, fiul lui Nun, i de c peteniile de familie ale semin iilor copiilor lui Israel. ²Le-au vorbit la Silo, în ara Canaanului, i au zis: „Domnul a poruncit prin Moise ca s ni se dea cet i de locuit, cu împrejurimile lor pentru vitele noastre.`` ³Copiii lui Israel au dat atunci Levi ilor, din mo tenirea lor, cet ile urm toare i împrejurimile lor, dup porunca Domnului. ⁴Au tras la sor i pentru familiile Chehati ilor; i Levi ii, fiii preotului Aaron, au avut prin sor i treisprezece cet i din semin ia lui Iuda, din semin ia lui Simeon i din semin ia lui Benjamin; ⁵ceilalti fii ai lui Chehat au avut prin sor i zece cet i ale familiilor din semin ia lui Efraim, din semin ia lui Dan, i din jum tate din semin ia lui Manase. ⁶Fiii lui Gher on au avut prin sor i treisprezece cet i ale familiilor din semin ia lui Isahar, din semin ia lui A er, din semin ia lui Neftali i din jum tate din semin ia lui Manase în Basan. ⁷Fiii lui Merari, dup familiile lor, au avut dou sprezece cet i din semin ia lui Ruben, din semin ia lui Gad, i din semin ia lui Zabulon. ⁸Copiii lui Israel au dat Levi ilor, prin sor i, aceste cet i i împrejurimile lor, cum poruncise lui Moise Domnul. ⁹Au dat din semin ia fiilor lui Iuda i din semin ia fiilor lui Simeon urm toarele cet i numite pe nume, ¹⁰i cari au fost ale fiilor lui Aaron dintre familiile Chehati ilor i ale fiilor lui Levi, c ci ei au ie it cei dintîi la sor i. ¹¹Le-au dat Chiriati-Arba, sau Hebronul, în muntele lui Iuda, i locul dimprejur: Arba era tat l lui Anac. ¹²Cîmpia cet ii i satele ei au fost date în st pînire lui Caleb, fiul lui Iefune. ¹³Au dat deci fiilor preotului Aaron: cetatea de sc pare pentru uciga i, Hebronul i împrejurimile lui, Libna i împrejurimile ei, ¹⁴Iatirul i împrejurimile lui, E temoa i împrejurimile ei, ¹⁵Holonul i împrejurimile lui, Debirul i împrejurimile lui, ¹⁶Ainul i împrejurimile lui, Iuta i împrejurimile ei, i Bet- eme ul i împrejurimile lui: nou cet i din aceste dou semin ii; ¹⁷i din semin ia lui Benjamin: Gabaonul i împrejurimile lui, Gheba i împrejurimile ei, ¹⁸Anatot i împrejurimile lui, i Almonul i împrejurimile lui: patru cet i. ¹⁹Toate cet ile preo ilor, fiii lui Aaron, au fost treisprezece cet i i împrejurimile lor. ²⁰Levi ii din familiile

celorlal i fii ai lui Chehat au avut prin sor cet i din semin ia lui Efraim. ²¹Le-au dat cetatea de sc pare pentru uciga i, Sihemul i împrejurimile lui, în muntele lui Efraim, Ghezerul i împrejurimile lui, ²²Chib aim i împrejurimile lui, i Bet-Horon i împrejurimile lui, patru cet i; ²³din semin ia lui Dan: Elteche i împrejurimile ei, Ghibeton i împrejurimile lui, ²⁴Aialon i împrejurimile lui, i Gat-Rimon i împrejurimile lui, patru cet i; ²⁵i din jum tate din semin ia lui Manase: Taanac i împrejurimile lui, i Gat-Rimon i împrejurimile lui, dou cet i. ²⁶Toate cet ile erau zece, i împrejurimile lor, pentru familiile celorlal i fii ai lui Chehat. ²⁷Au dat fiilor lui Gher on, dintre familiile Levi ilor: din cealalt jum tate a semin iei lui Manase, cetatea de sc pare pentru uciga i Golan din Basan i împrejurimile ei, i Bee tra i împrejurimile ei, dou cet i; ²⁸din semin ia lui Isahar: Chi ion i împrejurimile lui, Dabrat i împrejurimile lui, ²⁹Iarmutul i împrejurimile lui i En-Ganim i împrejurimile lui, patru cet i; ³⁰din semin ia lui A er: Mi eal i împrejurimile lui, Abdonul i împrejurimile lui, ³¹Helcat i împrejurimile lui, i Rehob i împrejurimile lui, patru cet i; ³²i din semin ia lui Neftali: cetatea de sc pare pentru uciga i Chede din Galilea i împrejurimile ei, Hamot-Dor i împrejurimile lui, i Cartanul i împrejurimile lui, trei cet i. ³³Toate cet ile Gher oni ilor, dup familiile lor, erau treisprezece cet i, i împrejurimile lor. ³⁴Celorlal i Levi i, cari f ceau parte din familiile fiilor lui Merari, le-au dat: din semin ia lui Zabulon: Iocneamul i împrejurimile lui, Carta i împrejurimile ei, ³⁵Dimna i împrejurimile ei, i Nahalal, i împrejurimile lui, patru cet i; ³⁶din semin ia lui Ruben: Be erul i împrejurimile lui, Iah a i împrejurimile ei, ³⁷Chedemot i împrejurimile lui, i Mefaat i împrejurimile lui, patru cet i; ³⁸i din semin ia lui Gad: cetatea de sc pare pentru uciga i, Ramot din Galaad i împrejurimile lui, Mahanaim i împrejurimile lui, ³⁹Hesbonul i împrejurimile lui, i Iaezerul i împrejurimile lui, de toate: patru cet i. ⁴⁰Toate cet ile cari au c zut la sor i fiilor lui Merari, dup familiile lor, alc tuind celelalte familii ale Levi ilor, erau dou sprezece cet i. ⁴¹Toate cet ile Levi ilor din mijlocul mo iilor copiilor lui Israel erau patruzeci i opt de cet i, i împrejurimile lor. ⁴²Fiecare din aceste cet i i i avea împrejurimile ei de jur împrejur; a a erau toate cet ile acestea. ⁴³Astfel, Domnul a dat lui Israel toat ara pe care jurase c o va da p rin ilor lor; ei au luat -o în st pînire i s'au a ezat în ea. ⁴⁴Domnul le -a dat odihn dejur împrejur, cum jurase p rin ilor lor; niciunul din vr jma ii lor nu putuse s le stea împotriv , i Domnul i -a dat pe to i în mînile lor. ⁴⁵Din toate vorbele bune pe cari le spusese casei lui Israel Domnul, niciuna n'a r mas neîmplinit : toate s'au împlinit.

Chapter 22

¹Atunci Iosua a chemat pe Rubeni i, pe Gadi i i jum tatea din semin ia lui Manase. ²i le -a zis: „Voi a i p zit tot ce v'a poruncit Moise, robul Domnului, i a i ascultat de glasul meu în tot ce v'am poruncit. ³N'a i p r sit pe fra ii vo tri, de o bun bucat de vreme pîn în ziua de azi; i a i p zit rînduielile i poruncile Domnului, Dumnezeului vostru. ⁴Acum cînd Domnul, Dumnezeul vostru, a dat odihn fra ilor vo tri, cum le spusese, întoarce i-v i duce i-v la corturile voastre, în ara dat

în st pînirea voastr , pe care v'a dat -o Moise, robul Domnului, dincolo de Iordan. ⁵Ave i grij numai s p zi i i s împlini i poruncile i legile pe cari vi le -a dat Moise, robul Domnului: s iubi i pe Domnul, Dumnezeul vostru, s umbla i în toate c ile Lui, s ine i poruncile Lui, s v alipi i de El, i s -I sluji i din toat inima voastr i din tot sufletul vostru.`` ⁶i Iosua i -a binecuvîntat i le -a dat drumul; i ei au plecat la corturile lor. ⁷Moise d duse unei jum t i din semin ia lui Manase o mo tenere în Basan, i Iosua a dat celeilalte jum t i o mo tenere lîng fra ii lor, dincoace de Iordan, la apus. ⁸Cînd i -a trimes Iosua la corturile lor, i -a binecuvîntat, i le -a zis: „Voi v întoarce i la corturile voastre cu mari bog ii, cu foarte multe turme, i cu o mare mul ime de argint, de aur, de aram , de fer, i de îmbr c minte. Împ r i i cu fra ii vo tri prada luat dela vr jma ii vo tri.`` ⁹Fiii lui Ruben, fiii lui Gad, i jum tate din semin ia lui Manase, s'au întors acas , l sînd pe copiii lui Israel la Silo, în ara Canaanului, ca s se duc în ara Galaadului, care era mo ia lor i unde se a ezaser , cum poruncise lui Moise Domnul. ¹⁰Cînd au ajuns pe malurile Iordanului, cari fac parte din ara Canaanului, fiii lui Ruben, fiii lui Gad i jum tate din semin ia lui Manase, au zidit acolo un altar lîng Iordan, un altar a c rui m rime izbea privirile. ¹¹Copiii lui Israel au auzit zicîndu-se: „Iat c fiii lui Ruben; fiii lui Gad i jum tate din semin ia lui Manase, au zidit un altar în fa a rii Canaanului, pe malurile Iordanului, în p r ile copiilor lui Israel.`` ¹²Cînd au auzit copiii lui Israel lucrul acesta, toat adunarea copiilor lui Israel s'a strîns la Silo, ca s se suie împotriva lor i s se bat cu ei. ¹³Copiii lui Israel au trimes la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad i la jum tatea din semin ia lui Manase, în ara Galaadului, pe Fineas, fiul preotului Eleazar, ¹⁴i zece c petenii cu el, cîte o c petenie de fiecare cas p rinteasc pentru fiecare din semin iile lui Israel; to i erau c petenii de cas p rinteasc între miile lui Israel. ¹⁵Ei au venit la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad i la jum tate din semin ia lui Manase, în ara Galaadului, i le-au vorbit, astfel: ¹⁶„A a vorbe te toat adunarea Domnului: „Ce însemneaz p catul acesta pe care l-a i s vîr it fa de Dumnezeul lui Israel, i pentruce v abate i acum dela Domnul, zidindu-v un altar ca s v r zvr ti i azi împotriva Domnului? ¹⁷Privim oare ca o nimica nelegiuirea lui Peor, a c rui pat n'am ridicat -o pîn acum de peste noi, cu toat urgia pe care a adus -o ea asupra adun rii Domnului? ¹⁸i voi v abate i ast zi dela Domnul! Dac v r zvr ti i azi împotriva Domnului, mîne El Se va mînia împotriva întregei adun ri a lui Israel. ¹⁹Dac privi i ca necurat ara care este mo ia voastr , trece i în ara care este mo ia Domnului, unde este a ezat locuin a Domnului, i a eza i-v în mijlocul nostru; dar nu v r zvr ti i împotriva Domnului, i nu v desp r i i de noi, zidindu-v un altar, afar de altarul Domnului, Dumnezeului nostru! ²⁰Acan, fiul lui Zerah, n'a s vîr it oare un p cat cu privire la lucrurile date spre nimicire, i nu S'a aprins de mînie Domnul împotriva întregei adun ri a lui Israel? i el n'a fost singurul care a pierit din pricina nelegiurii lui.`` ²¹Fiii lui Ruben, fiii lui Gad i jum tate din semin ia lui Manase, au r spus astfel c peteniilor peste miile lui Israel: ²²„Domnul Dumnezeu, Cel atot puternic, Domnul Dumnezeu, Cel atot puternic, tie, i Israel însu s tie lucrul acesta! Dac din r svr tire i p c tuire împotriva Domnului am f cut lucrul acesta, s nu ne vin în ajutor Domnul în ziua aceasta! ²³Dac ne-am zidit un altar ca s ne abatem dela Domnul, ca s aducem pe el arderi de tot i daruri de mîncare, i ca s aducem pe el jertfe de mul miri, Domnul s ne cear socoteal de aceasta! ²⁴Am f cut lucrul acesta mai degrab

de fric , gîndindu-ne c într'o zi s'ar putea ca fiii vo tri s zic fiilor no tri: ,Ce leg tur este între voi i Domnul, Dumnezeul lui Israel? ²⁵Domnul a pus Iordanul hotar între noi i voi, fii ai lui Ruben i fii ai lui Gad: voi n'ave i parte de Domnul!` - i fiii vo tri ar face astfel ca fiii no tri s nu se mai team de Domnul. ²⁶De aceea am zis: ,S ne zidim deci un altar, nu pentru arderi de tot i pentru jertfe: ²⁷ci ca o m rturie între noi i voi, între urma ii no tri i ai vo tri, c voim s slujim Domnului, înaintea Fe ei Lui, prin arderile noastre de tot i prin jertfele noastre de isp ire i de mul miri, ca s nu zic fiii vo tri într'o zi fiilor no tri: ,Voi n'ave i parte de Domnul!` ²⁸Noi am zis: ,Dac mai târziu ne vor vorbi astfel nou sau urma ilor no tri, vom r spunde: ,Privi i chipul altarului Domnului, pe care l-au f cut p rin ii no tri, nu pentru arderi de tot i pentru jertfe, ci ca m rturie între noi i voi. ²⁹Departate de noi gîndul s ne r zvr tim împotriva Domnului i s ne abatem ast zi dela Domnul, zidind un altar pentru arderi de tot, pentru daruri de mîncare i pentru jertfe, afar de altarul Domnului, Dumnezeului nostru, care este înaintea loca ului Lui!`` ³⁰Cînd au auzit preotul Fineas, i c peteniile adun rii, c peteniile peste miile lui Israel, cari erau cu el, cuvintele pe cari le-au rostit fiii lui Ruben, fiii lui Gad i fiii lui Manase, au r mas mul mi i. ³¹i Fineas, fiul preotului Eleazar, a zis fiilor lui Ruben, fiilor lui Gad, i fiilor lui Manase: ,Cunoa tem acum c Domnul este în mijlocul nostru, fiindc n'a i s vîr it p catul acesta împotriva Domnului; i a i izb vit astfel pe copiii lui Israel din mîna Domnului``. ³²Fineas, fiul preotului Eleazar, i c peteniile, au p r sit pe fiii lui Ruben i pe fiii lui Gad, i s'au întors din ara Galaadului în ara Canaanului, la copiii lui Israel, c rora le-au f cut o dare de seam , ³³Copiii lui Israel au r mas mul mi i; au binecuvîntat pe Dumnezeu, i n'au mai vorbit s se suie înarma i ca s pustiasc ara pe care o locuiau fiii lui Ruben i fiii lui Gad. ³⁴Fiii lui Ruben i fiii lui Gad au numit altarul acela Ed (Martor) ,c ci``, au zis ei, ,el este martor între noi c Domnul este Dumnezeu``.

Chapter 23

¹De mult vreme Domnul d duse odihn lui Israel, izb vindu -l de to i vr jma ii cari -l înconjura. Iosua era b trîn, înaintat în vîrst . ²Atunci Iosua o chemat pe tot Israelul, pe b trînii lui, pe c peteniile lui, pe judec torii lui, i pe c peteniile oastei. i le -a zis: ,Eu sînt b trîn, înaintat în vîrst . ³A i v zut tot ce a f cut Domnul, Dumnezeul vostru, tuturor neamurilor acelora dinaintea voastr ; c ci Domnul, Dumnezeul vostru, a luptat pentru voi. ⁴Vede i, v'am dat ca mo tenere prin sor , dup semin iile voastre, neamurile acestea cari au r mas, începînd dela Iordan, i toate neamurile pe cari le-am nimicit, pîn la marea cea mare spre apusul soarelui. ⁵Domnul, Dumnezeul vostru, le va izgoni dinaintea voastr i le va alunga dinaintea voastr ; i voi le ve i st pîni ara, cum a spus Domnul, Dumnezeul vostru. ⁶Pune i-v toat puterea ca s p zi i i s împlini i tot ce este scris în cartea legii lui Moise, f r s v abate i nici la dreapta nici la stînga. ⁷S nu v amesteca i cu neamurile acestea cari au r mas printre voi; s nu rosti i numele dumnezeilor lor, i s nu -l întrebui a i în jur mînt; s nu le sluji i, i s nu v închina i înaintea lor. ⁸Ci alipi i-v de Domnul Dumnezeul vostru, cum a i

f cut pîn în ziua aceasta. ⁹Domnul a izgonit dinaintea voastr neamuri mari i puternice; i nimeni pîn în ziua aceasta, n'a putut s v stea împotriv . ¹⁰Unul singur dintre voi urm rea o mie din ei, c ci Domnul, Dumnezeuul vostru, lupta pentru voi, cum v'a spus. ¹¹Veghea i dar cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ca s iubi i pe Domnul, Dumnezeuul vostru. ¹²Dac v ve i abate i v ve i alipi de neamurile acestea cari au r mas printre voi, dac v ve i uni cu ele prin c s torii, i dac ve i intra în leg turi cu ele, ¹³s fi i încredin a i c Domnul Dumnezeuul vostru, nu va mai izgoni aceste neamuri dinaintea voastr ; ci ele v vor fi o curs i un la , un bici în coaste, i ni te spini în ochi, pîn ve i pieri de pe fa a acestei ri bune, pe care v'a dat -o Domnul, Dumnezeuul vostru. ¹⁴Iat c ast zi eu m duc pe calea pe care merge tot ce este p mîntesc. Recunoa te i dar din toat inima voastr i din tot sufletul vostru, c niciunul din toate cuvintele bune, rostite asupra voastr de Domnul, Dumnezeuul vostru, n'a r mas neîmplinit; toate vi s'au împlinit, niciunul n'a r mas neîmplinit. ¹⁵i dup cum toate cuvintele bune, pe cari vi le spusese Domnul, Dumnezeuul vostru, s'au împlinit pentru voi, tot a a Domnul va împlini fa de voi toate cuvintele rele, pîn v va nimici de pe fa a acestei ri bune pe care v'a dat -o Domnul, Dumnezeuul vostru. ¹⁶Dac ve i c lca leg mîntul pe care vi l -a dat Domnul, Dumnezeuul vostru, i dac v ve i duce s sluji i altor dumnezei i s v închina i înaintea lor, Domnul Se va aprinde de mînie împotriva voastr , i ve i pieri de grab din ara cea bun pe care v'a dat -o El`.

Chapter 24

¹Iosua a adunat toate semin iile lui Israel la Sihem, i a chemat pe b trînii lui Israel, pe c peteniile lui, pe judec torii lui i pe c peteniile oastei. Ei s'au înf i at înaintea lui Dumnezeu. ²Iosua a zis întregului popor: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „P rin ii vo tri Terah, tat l lui Avraam i tat l lui Nahor, locuiau în vechime de cealalt parte a Rîului (Euftrat), i slujeau altor dumnezei. ³Eu am luat pe tat l vostru Avraam din cealalt parte a Rîului, i l-am purtat prin toat ara Canaanului; i-am înmul it s mîn a, i i-am dat pe Isaac. ⁴Lui Isaac i-am dat pe Iacov i pe Esau: lui Esau i-am dat în st pînire muntele Seir, iar Iacov i fiii lui s'au pogorît în Egipt. ⁵Am trimes pe Moise i pe Aaron i am lovit Egiptul cu minunile pe cari le-am f cut în mijlocul lui; apoi v'am scos afar din el. ⁶Am scos pe p rin ii vo tri din Egipt, i a i ajuns la mare. Egiptenii au urm rit pe p rin ii vo tri pîn la marea Ro ie, cu car i c l re i. ⁷P rin ii vo tri au strigat c tre Domnul. i Domnul a pus întunerec între voi i Egipteni, a adus marea înapoi peste ei, i i -a acoperit. A i v zut cu ochii vo tri ce am f cut Egiptenilor. i a i r mas mult vreme în pustie. ⁸V'am adus în ara Amori ilor, cari locuiau dincolo de Iordan, i ei au luptat împotriva voastr . I-am dat în mînile voastre; a i pus st pînire pe ara lor, i i-am nimicit dinaintea voastr . ⁹Balac, fiul lui ipor, împ ratul Moabului, s'a sculat i a pornit la lupt împotriva lui Israel. A chemat pe Balaam, fiul lui Beor, ca s v blast me. ¹⁰Dar n'am vrut s ascult pe Balaam: el v'a binecuvîntat, i v'am izb vit din mîna lui Balac. ¹¹A i trecut Iordanul, i a i ajuns la Ierihon. Locuitorii Ierihonului au luptat împotriva voastr : Amori ii, Ferezi ii, Canani ii,

Heti ii, Ghirgasi ii, Hevi ii i Iebusi ii. I-am dat în mânile voastre, ¹²am trimis înaintea voastr viespe bond reasc , i i -a izgonit dinaintea voastr , ca pe cei doi împ ra i ai Amori ilor: nu cu sabia, nici cu arcul t u. ¹³V'am dat o ar pe care n'o munciser i, cet i pe cari nu le zidiser i, dar pe cari le locui i, vii i m slini pe cari nu -i s diser i, dar cari v slujesc ca hran . ¹⁴Acum, teme i-v de Domnul, i sluji i -I cu scump tate i credincio ie. Dep rta i dumnezeii c rora le-au slujit p rin ii vo tri dincolo de Râu i în Egipt, i sluji i Domnului. ¹⁵i dac nu g si i cu cale s sluji i Domnului, alege i ast zi cui vre i s sluji i: sau dumnezeilor c rora le slujeau p rin ii vo tri dincolo de Râu, sau dumnezeilor Amori ilor în a c ror ar locui i. Cît despre mine, eu i casa mea vom sluji Domnului`. ¹⁶Poporul a r spus, i a zis: „Departa de noi gîndul s p r sim pe Domnul, i s slujim altor dumnezei. ¹⁷C ci Domnul este Dumnezeul nostru. El ne -a scos din ara Egiptului, din casa robiei, pe noi i pe p rin ii no tri; El a f cut înaintea ochilor no tri acele minuni mari, i ne -a p zit în tot timpul drumului pe care l-am urmat i în mijlocul tuturor popoarelor, pela cari am trecut. ¹⁸El a izgonit dinaintea noastr pe toate popoarele, i pe Amori ii cari locuiau ara aceasta. i noi vom sluji Domnului, c ci El este Dumnezeul nostru.`` ¹⁹Iosua a zis poporului: „Voi nu ve i putea s sluji i Domnului, c ci este un Dumnezeu sfînt, un Dumnezeu gelos; El nu v va ierta f r delegile i p catele. ²⁰Cînd ve i p r si pe Domnul, i ve i sluji unor dumnezei str ini, El Se va întoarce, i v va face r u, i v va nimici, dup ce v'a f cut bine``. ²¹Poporul a zis lui Iosua: „Nu! c ci vom sluji Domnului``. ²²Iosua a zis poporului: „Voi sînte i martori împotriva voastr în iv c a i ales pe Domnul, ca s -I sluji i.`` Ei au r spus: „Sîntem martori!`` ²³„Scoate i dar dumnezeii str ini cari sînt în mijlocul vostru, i întoarce i-v inima spre Domnul, Dumnezeul lui Israel.`` ²⁴i poporul a zis lui Iosua: „Noi vom sluji Domnului, Dumnezeului nostru, i vom asculta glasul Lui``. ²⁵Iosua a f cut în ziua aceea un leg mînt cu poporul, i i -a dat legi i porunci, la Sihem. ²⁶Iosua a scris aceste lucruri în cartea legii lui Dumnezeu. A luat o piatr mare, i a ridicat -o acolo subt stejarul care era în locul închinat Domnului. ²⁷i Iosua a zis întregului popor: „Iat , piatra aceasta va fi martor împotriva noastr , c ci a auzit toate cuvîntele pe cari ni le -a spus Domnul, ea va fi martor împotriva voastr , ca s nu fi i necredincio i Dumnezeului vostru``. ²⁸Apoi Iosua a dat drumul poporului, i s'a dus fiecare în mo tenirea lui. ²⁹Dup aceste lucruri, Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit, în vîrst de o sut zece ani. ³⁰L-au înmormîntat în inutul care -i c zuse la împ r eal , la Timnat-Serah, în muntele lui Efraim, la miaz noapte de muntele Gaa . ³¹Israel a slujit Domnului în tot timpul vie ii lui Iosua, i în tot timpul vie ii b trînilor cari au tr it dup Iosua i cari cuno teau tot ce f cuse Domnul pentru Israel. ³²Oasele lui Iosif, pe cari le aduseser copiii lui Israel din Egipt, au fost îngropate la Sihem, în partea arinei pe care o cump rase Iacov dela fiii lui Hamor, tat l lui Sihem, cu o sut de chesita, i care a ajuns mo tenirea fiilor lui Iosif. ³³Eleazar, fiul lui Aaron, a murit, i a fost îngropat la Ghibeat-Fineas, care fusese dat fiului s u Fineas, în muntele lui Efraim

Judges

Chapter 1

¹Dup moartea lui Iosua, copiii lui Israel au întrebat pe Domnul, și au zis: „Cine dintre noi să se suie întâi împotriva Cananiilor, ca să pornească lupta cu ei?” ²Domnul a răspuns: „Iuda să se suie; iată că am dat ara în mâinile lui.” ³Și Iuda a zis fratelui său Simeon: „Suie-te împreună cu mine în ara care mi-ai dat la soră, și să luptăm împotriva Cananiilor; și voi merge și eu cu tine în ara care mi-ai dat la soră.” ⁴Și Simeon s-a dus cu el. ⁵Iuda s-a suit, și Domnul a dat pe Canani și pe Ferezi în mâinile lor; au ucis zece mii de oameni la Bezec. ⁶Au găsit pe Adoni-Bezec la Bezec; au pornit lupta împotriva lui, și au bătut pe Canani și pe Ferezi. ⁷Adoni-Bezec a luat fuga; dar ei l-au urmărit și l-au prins, și i-au tăiat degetele cele mari de la mâini și de la picioare. ⁸Adoni-Bezec a zis: „Aptezeci de împărași, cu degetele cele mari de la mâini și de la picioare tăiate, strângeau mâncare sub masa mea; Dumnezeu îmi răsplătește mie cum am făcut.” L-au dus la Ierusalim și a murit acolo. ⁹Fiii lui Iuda au pornit lupta împotriva Ierusalimului și l-au luat; l-au trecut prin ascuțitul săbiei și au dat foc cetății. ¹⁰Fiii lui Iuda s-au pogorât apoi, ca să bată pe Canani, cari locuiau muntele, înutul de miazăzi și câmpia. ¹¹Iuda a pornit împotriva Cananiilor cari locuiau la Hebron, numit mai înainte Chiriat-Arba; și a bătut pe egipteni, pe Ahiman și Talmai. ¹²De acolo a pornit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriat-Sefer. ¹³Caleb a zis: „Voi da pe fiica mea Acsa de nevastă cui va bate Chiriat-Seferul și-l va lua.” ¹⁴Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb, a pus mâna pe cetate; și Caleb i-a dat de nevastă pe fiica sa Acsa. ¹⁵Când a intrat ea la Otniel, l-a îndemnat să ceară un ogor de la tatăl ei. Ea s-a pogorât depe munte; și Caleb i-a zis: „Ce vrei?” ¹⁶Ea i-a răspuns: „Dă-mi un dar, căci mi-ai dat un pământ secetos; dă-mi și izvoare de apă.” ¹⁷Și Caleb i-a dat Izvoarele de sus și Izvoarele de jos. ¹⁸Fiii Chenitului, socrul lui Moise, s-au suit din cetatea Finicilor, împreună cu fiii lui Iuda, în pustia lui Iuda la miazăzi de Arad, și s-au dus de să-au a ezat între popor. ¹⁹Iuda a pornit cu fratele său Simeon, și au bătut pe Canani, cari locuiau la efat; au nimicit cetatea cu desvârșire, și au numit-o Horma (Nimicire). ²⁰Iuda a mai pus mâna pe Gaza și pe înutul ei, pe Ascalon și pe înutul lui, și pe Ecron și pe înutul lui. ²¹Domnul a fost cu Iuda; și Iuda a pus stăpânire pe munte, dar n'a putut să izgonească pe locuitorii din câmpie, pentru că aveau căruțe de fier. ²²Au dat Hebronul lui Caleb cum spusese Moise; și el a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac. ²³Fiii lui Beniamin n'au izgonit pe Iebusi, cari locuiau la Ierusalim; și Iebusi au locuit în Ierusalim cu fiii lui Beniamin până în ziua de azi. ²⁴Casa lui Iosif s-a suit și ea împotriva Betelului, și Domnul a fost cu ei. ²⁵Cei din casa lui Iosif au iscodit Betelul, care mai înainte se chema Luz. ²⁶Străjerii au văzut pe un om ieșind din cetate, și i-au zis: „Arată-ne pe unde putem intra în cetate, și vom avea milă de tine.” ²⁷El le-a arătat pe unde ar putea să intre în cetate. și au trecut cetatea prin ascuțitul săbiei; dar pe omul acela l-au lăsat să plece cu toată familia lui. ²⁸Omul acela s-a dus în ara Hetiilor; și a zidit o cetate, și i-a pus numele Luz, nume pe care l-a purtat până în ziua

de azi. ²⁷Manase n'a izgonit nici el pe locuitorii din Bet-ean și din satele dimprejurul lui, din Taanac și satele lui, din Dor și satele dimprejurul lui, din Iibleam și satele dimprejurul lui, din Meghido și satele dimprejurul lui; a a încât Canani îi au izbutit să rămân în țara aceasta. ²⁸Când Israel a fost destul de tare, a supus pe Canani și la un bir, dar nu i-a izgonit. ²⁹Efraim n'a izgonit pe Canani îi cari locuiau la Ghezer, și Canani îi au locuit în mijlocul lui Efraim la Ghezer. ³⁰Zabulon n'a izgonit nici el pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol; și Canani îi au locuit în mijlocul lui Zabulon, dar au fost supuși la un bir. ³¹Nici Aser n'a izgonit pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici pe cei din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afic și din Rehob; ³²și Aser îi au locuit în mijlocul Canani ilor, locuitorii rii, care nu i-au izgonit. ³³Neftali n'a izgonit pe locuitorii din Bet-eme, nici pe locuitorii din Bet-Anat, și a locuit în mijlocul Canani ilor, locuitorii rii; dar locuitorii din Bet-eme și din Bet-Anat au fost supuși la un bir. ³⁴Amori îi au dat înapoi în munte pe fiii lui Dan, și nu i-au lăsat să se coboare în câmpie. ³⁵Amori îi au izbutit să rămână la Har-Heres, la Aialon și la Aalchim; dar mîna casei lui Iosif a apăsasupra lor, și au fost supuși la un bir. ³⁶înutul Amori ilor se întindea dela sudul Acrabim, dela Sela, și în sus.

Chapter 2

¹Îngerul Domnului S'a suit din Ghilgal la Bochim, și a zis: „Eu v'am scos din Egipt, și v'am adus în țara pe care am jurat prin ilor voștri că v'o voi da. Am zis: „Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi; ²și voi să nu încheiați legământ cu locuitorii din țara aceasta, ci să le surpați altarele. Dar voi n'ați ascultat de glasul Meu. Pentru ce ați făcut lucrul acesta? ³Am zis atunci: „Nu -i voi izgoni dinaintea voastră; ci voi sta în coaste, și dumnezeii lor voi fi o cursă. ⁴După ce a spus Îngerul Domnului aceste vorbe tuturor copiilor lui Israel, poporul a ridicat glasul și a plîns. ⁵Au pus locului acelaia numele Bochim (Ceice plîng); și au adus jertfe Domnului acolo. ⁶Iosua a dat drumul poporului, și copiii lui Israel au plecat fiecare în moștenirea lui, ca să ia țara în stăpînire. ⁷Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua, și în tot timpul vieții bătrînilor cari au trăit după Iosua și cari văzuseră toate lucrurile mari, pe cari le făcuse Domnul pentru Israel. ⁸Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit, în vîrstă de o sută zece ani. ⁹L-au îngropat în înutul pe care -l avea de moștenire, la Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, la miez noapte de muntele Gaa. ¹⁰Tot neamul acela de oameni a fost adăugat la prinții lui, și s'a ridicat după el un alt neam de oameni, care nu cunoșteau pe Domnul, nici ce făcuse El pentru Israel. ¹¹Copiii lui Israel au făcut atunci ce nu plăcea Domnului, și au slujit Baalilor. ¹²Au prăsit pe Domnul, Dumnezeul prinților lor, care -i scosese din țara Egiptului, și au mers după alii dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor cari -i înconjurau; s'au închinat înaintea lor, și au mîniat pe Domnul. ¹³Au prăsit pe Domnul, și au slujit lui Baal și Astarteelor. ¹⁴Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel. El i-a dat în mîinile unor prădători cari i-au prădat, și -a vîndut în mîinile vrăjmașilor lor de jurîmprejur, și nu s'au mai putut împotrivi vrăjmașilor lor. ¹⁵Ori unde mergeau, mîna Domnului era împotriva lor ca să le facă rău, cum spusese

Domnul, și cum le jurase Domnul. Au ajuns astfel într-o mare strîmtorare. ¹⁶Domnul a ridicat judec tori, ca să -i izb vească din mîna celor ce -i pr dau. ¹⁷Dar ei n'au ascultat nici de judec torii lor, c ci au curvit cu al i dumnezei și s'au închinat înaintea lor. În curînd s'au ab tut dela calea pe care o urmaser p rin ii lor, și n'au ascultat de poruncile Domnului, ca i ei. ¹⁸Cînd le ridica Domnul judec tori, Domnul era cu judec torul, și -i izb vea din mîna vr jma ilor lor în tot timpul vie ii judec torului, c ci Domnului I se f cea mil de suspinurile scoase de ei împotriva celor ce -i ap sau și -i chinuiau. ¹⁹Dar, dup moartea judec torului, se stricau din nou, mai mult decît p rin ii lor, ducîndu-se dup al i dumnezei, ca să le slujească și să se închine înaintea lor, și st ruiau în această purtare și împetrire. ²⁰Atunci Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, și a zis: „Fiindc neamul acesta a c lcat leg mîntul Meu pe care -l poruncisem p rin ilor lor, și fiindc n'au ascultat de glasul Meu, ²¹nu voi mai izgoni dinaintea lor niciunul din neamurile pe cari le -a l sat Iosua cînd a murit. ²²Astfel, prin ele, voi pune pe Israel la încercare, ca să tiu dac vor c uta sau nu să urmeze calea Domnului, cum au c utat p rin ii lor.`` ²³și Domnul a l sat în pace pe popoarele acelea pe cari nu le d duse în mînile lui Iosua, și nu S'a gr bit să le isgonească .

Chapter 3

¹Iată neamurile pe cari le -a l sat Domnul ca să încerce pe Israel prin ele, pe to i cei ce nu cunoscuser toate r zboaietele Canaanului. ²El voia numai ca vîrstele de oameni ale copiilor lui Israel să cunoască și să înve e r zboiul, și anume cei ce nu -l cunoscuser mai înainte. ³Neamurile acestea erau cei cinci domnitori ai Filistenilor, to i Canani ii, Sidoni ii, și Hevi ii cari locuiau în muntele Liban, dela muntele Baal-Hermon pîn la intrarea Hamatului. ⁴Neamurile acestea au slujit ca să pun pe Israel la încercare, pentrucă Domnul să vad dac vor asculta de poruncile pe cari le d duse p rin ilor lor prin Moise. ⁵și copiii lui Israel au locuit în mijlocul Canani ilor, Heti ilor, Amori ilor, Ferezi ilor, Hevi ilor și Iebusi ilor; ⁶au luat de neveste pe fetele lor, și au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor, și au slujit dumnezeilor lor. ⁷Copiii lui Israel au f cut ce nu pl cea Domnului, au uitat pe Domnul, și au slujit Baalilor și idolilor. ⁸Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, și i -a vîndut în mînile lui Cu an-Ri eataim, împ ratul Mesopotamiei. și copiii lui Israel au fost supu i opt ani lui Cu an-Ri eataim. ⁹Copiii lui Israel au strigat c tre Domnul, și Domnul le -a ridicat un izb vitor, care i -a izb vit: pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb. ¹⁰Duhul Domnului a fost peste el. El a ajuns judec tor în Israel, și a pornit la r zboi. Domnul a dat în mînile lui pe Cu an-Ri eataim, împ ratul Mesopotamiei, și mîna Lui a fost puternic împotriva lui Cu an-Ri eataim. ¹¹ara a avut odihn patruzeci de ani. și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit. ¹²Copiii lui Israel au f cut iar ce nu pl cea Domnului; și Domnul a înt rit pe Eglon, împ ratul Moabului, împotriva lui Israel, pentruc f cuser ce nu pl cea Domnului. ¹³Eglon a strîns la el pe fiii lui Amon și pe Amaleci i, și a pornit. A b tut pe Israel, și a luat cetatea Finicilor. ¹⁴și copiii lui Israel au fost supu i optsprezece ani lui Eglon, împ ratul Moabului. ¹⁵Copiii lui Israel au strigat c tre Domnul, și Domnul le -a ridicat

un izbitor, pe Ehud, fiul lui Ghera, Beniamitul, care nu se slujea de mîna dreaptă. Copiii lui Israel au trimis prin el un dar lui Eglon, împăratul Moabului. ¹⁶Ehud i-a făcut o sabie cu două țiri, lung de un cot, și a încins-o pe sub haine, în partea dreaptă. ¹⁷A dat darul lui Eglon, împăratul Moabului: Eglon era un om foarte gras. ¹⁸Cînd a isprăvit de dat darul, a dat drumul oamenilor cari-l aduseser. ¹⁹El însuși s'a întors dela petrișurile de lângă Ghilgal, și a zis: „Împărate, am să-ți spun ceva în tain.`` Împăratul a zis: „Tăcere!`` și toți cei ce erau lângă el au ieșit afară. ²⁰Ehud a început vorba cu el pe cînd stătea singur în odaia lui de var, și a zis: „Am un cuvînt din partea lui Dumnezeu pentru tine.`` Eglon s'a sculat de pe scaun. ²¹Atunci Ehud a întins mîna stîngă, a scos sabia din partea dreaptă, și i-a împlîntat-o în pînă. ²²Chiar și mînerul a intrat după fier, și grămea s'a strîns în jurul ferului; cîci n'a putut scoate sabia din pînă, cîci a lăsat-o în trup și a cum o înfipsea. ²³Ehud a ieșit prin tindă, și a închis ușa dela odaia de sus după el, și a tras zăvorul. ²⁴După ce a ieșit el, au venit slujitorii împăratului și s'au uitat; și iată că ușa de sus erau închise cu zăvorul. Ei au zis: „Fără îndoială, și acoperă picioarele în odaia de var.`` ²⁵Au așteptat multă vreme; și fiindcă el nu deschidea ușa de sus, au luat cheia și au descuiat; și iată că stîmpanul lor era mort, întins pe pămînt. ²⁶Pînă se dumirească ei, Ehud a luat-o la fugă, a trecut de petriș, și a scăpat în Seira. ²⁷Cum a ajuns, a sunat din trâmbiță în munții lui Efraim. Copiii lui Israel s'au pogorît cu el din munte, și el s'a pus în fruntea lor. ²⁸El le-a zis: „Veniți după mine, cîci Domnul a dat în mîinile voastre pe vrăjmașii voștri Moabi.`` Ei s'au pogorît după el, au pus stăpînire pe vadurile Iordanului, în fața Moabului, și n'au lăsat pe nimănui să treacă. ²⁹Au ucis atunci aproape zece mii de oameni din Moab, toți voinicii și vitejii, și n'au scăpat unul. ³⁰În ziua aceea Moabul a fost smerit sub mîna lui Israel. și ara a avut odihnă optzeci de ani. ³¹După el, a urmat Amgar, fiul lui Anat. El a ucis aseșute de oameni dintre Filistenii cu un otig de plug. și el a fost un izbitor al lui Israel.

Chapter 4

¹Copiii lui Israel iarăși au făcut ce nu place Domnului, după moartea lui Ehud. ²și Domnul și-a vîndut în mîinile lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea la Haor. Căpetenia oțirii lui era Sisera, și locuia la Haro et-Goim. ³Copiii lui Israel au strigat către Domnul, cîci Iabin avea nouă sute de caruri de fier, și de douăzeci de ani apăsa cu putere pe copiii lui Israel. ⁴Pe vremea aceea judecător în Israel era Debora, proorocă, nevasta lui Lapidot. ⁵Ea stătea sub finicul Deborei, între Rama și Betel, în munții lui Efraim; și copiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecați. ⁶Ea a trimis să cheme pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chede-Neftali, și i-a zis: „Iată porunca pe care a dat-o Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Du-te, îndreaptă-te spre munții Taborului, și ia cu tine zece mii de oameni din copiii lui Neftali și din copiii lui Zabulon; ⁷voi trage spre tine, la pîrîul Chison, pe Sisera, căpetenia oțirii lui Iabin, împreună cu carurile și oțirile lui, și-l voi da în mîinile tale.`` ⁸Barac i-a zis: „Dacă vei merge cu mine, mă vei duce; dar dacă nu vei merge cu mine, nu mă vei duce.`` ⁹Ea a răspuns: „Voi merge cu tine; dar nu vei avea slavă în calea pe care mergi, cîci Domnul va da pe Sisera în

mînilor unei femei`. i Debora s'a sculat, i s'a dus cu Barac la Chede . ¹⁰Barac a chemat pe Zabulon i Neftali la Chede ; zece mii de oameni mergeau în urma lui, i Debora a plecat cu el. ¹¹Heber, Chenitul, se desp r ise de Cheni i, fiii lui Hobab, socrul lui Moise, i i i întinsese cortul pîn la stejarul aanaim, lîng Chede . ¹²Au dat de tire lui Sisera, c Barac, fiul lui Abinoam, s'a îndreptat spre muntele Taborului. ¹³i, dela Haro et-Goim, Sisera i -a strîns spre pîrîul Chisonului toate car le: nou sute de car de fer, i tot poporul care era cu el. ¹⁴Atunci Debora a zis lui Barac: „Scoal -te, c ci iat ziua cînd d Domnul pe Sisera în mînilor tale. Într'adev r, Domnul, merge înaintea ta`. i Barac s'a repezit de pe muntele Taborului, cu zece mii de oameni dup el. ¹⁵Domnul a pus pe fug dinaintea lui Barac, prin ascu i ul s biei, pe Sisera, toate car le lui i toat tab ra. Sisera s'a dat jos din carul lui, i a fugit pe jos. ¹⁶Barac a urm rit car le i o tîrea pîn la Haro et-Goim; i toat o tîrea lui Sisera a c zut subt ascu i ul s biei, f r s fi r mas un singur om. ¹⁷Sisera a fugit pe jos în cortul Iaelei, nevasta lui Heber, Chenitul; c ci între Iabin, împ ratul Ha orului, i casa lui Heber, Chenitul, era pace. ¹⁸Iael a e it înaintea lui Sisera, i i -a zis: „Intr , domnul meu, intr la mine, i nu te teme`. El a intrat la ea în cort, i ea l -a ascuns subt o învelitoare. ¹⁹El i -a zis: „D -mi te rog, pu in ap s beau, c ci mi -e sete`. Ea a deschis burduful cu lapte, i -a dat s bea, i l -a acoperit. ²⁰El i -a mai zis: „Stai la u a cortului, i dac vine cineva i te întreab : „Este cineva aici?` s r spunzi: „Nu`. ²¹Iael, nevasta lui Heber, a luat un ru de al cortului, a pus mîna pe ciocan, s'a apropiat încet de el, i i -a b tut ru ul în tîmpl , a a c a r spus adînc în p mînt. El adormise adînc i era rupt de oboseal ; i a murit. ²²Pe cînd Barac urm rea pe Sisera, Iael i -a ie it înainte i i -a zis: „Vino, i -i voi ar ta pe omul pe care -l cau i`. El a intrat la ea, i iat c Sisera st tea întins, mort, cu ru ul b tut în tîmpl . ²³În ziua aceea, Dumnezeu a smerit pe Iabin, împ ratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel. ²⁴i mîna copiilor lui Israel a ap sat greu asupra lui Iabin, împ ratul Canaanului, pîn ce au nimicit pe Iabin, împ ratul Canaanului.

Chapter 5

¹În ziua aceea, Debora a cîntat aceast cîntare, cu Barac, fiul lui Abinoam: ²„Ni te c petenii s'au pus în fruntea poporului în Israel, i poporul s'a ar tat gata de lupt : Binecuvînta i pe Domnul! ³Asculta i, împ ra i! Lua i aminte, domnitori! Voi cînta, da, voi cînta Domnului, Voi cînta din al ut Domnului, Dumnezeului lui Israel. ⁴Doamne, cînd ai ie it din Seir, Cînd ai plecat din cîmpiile Edomului, P mîntul s'a cutremurat, cerurile au picurat, i norii au turnat ape cu g leata; ⁵Mun ii s'au cl tinat înaintea Domnului, Sinaiul acela s'a cl tinat Domnului, Dumnezeului lui Israel`. ⁶„Pe vremea lui amgar, fiul lui Anat, Pe vremea Iaelei drumurile erau p r site, i c l torii apucau pe c i strîmbe. ⁷C peteniile erau f r putere în Israel, f r putere, Pîn cînd m'am sculat eu, Debora, Pîn cînd m'am ridicat eu, ca o mam în Israel. ⁸El i i alesese noi dumnezei: Atunci r zboiul era la por i; Dar nu vedeai nici scut, nici suli La patruzeci de mii în Israel. ⁹Inima mea se îndreapt spre c peteniile lui Israel, Spre aceia din popor cari s'au ar tat gata s lupte. Binecuvînta i pe Domnul!

¹⁰Voi, cari c l ri i pe m g ri e albe, Voi, cari ede i pe covoare, i voi, cari umbla i pe drum, -cînta i!
¹¹Arca ii, din mijlocul ad p toarelor, S laude cu glasul lor binefacerile Domnului, Binefacerile cîrmuirii Sale în Israel. Atunci poporul Domnului s'a pogorît la por i: ¹²Treze te-te, treze te-te, Debora! Trezeste-te, treze te-te i zi o cîntare! Scoal -te, Barac, i adu- i robii de r zboi, Fiul lui Abinoam! ¹³Atunci o r m i din popor a biruit pe cei puternici, Domnul mi -a dat biruin a asupra celor viteji. ¹⁴Din Efraim au venit locuitorii lui Amalec. Dup tine a mers Benjamin în o tirea ta. Din Machir au venit c peteniile, i din Zabulon cîrmuitorii. ¹⁵Mai marii lui Isahar au fost cu Debora, i Isahar a venit dup Barac, A fost trimes pe urma lui în vale. La pîraiele lui Ruben, Au fost mari hot rîri! ¹⁶Pentruce ai r mas în mijlocul staulelor ¹⁷Galaadul de dincolo de Iordan nu i -a p r sit locuin a. Pentruce a stat Dan pe cor bii? A er a stat pe malul m rii, i s'a odihnit în limanurile lui. ¹⁸Zabulon este un popor care a înfruntat moartea, i Neftali la fel, pe în l imile din cîmpie. ¹⁹Împ ra ii au venit, s'au luptat; Atunci au luptat împ ra ii Canaanului, La Tanaac, la apele Meghido; N'au luat nicio prad , nici argint. ²⁰Din ceruri se luptau, De pe c r rile lor stelele se luptau împotriva lui Sisera, ²¹Pîrîul Chison i -a luat, Pîrîul din vremile str vechi, pîrîul Chison! Suflete, calc -'n picioare pe viteji! ²²Atunci copitele cailor au r sunat De goana, de goana n b d ioas a r zboinicilor lor. ²³Blestema i pe Meroza, a zis Îngerul Domnului, Blestema i, blestema i pe locuitorii lui; C ci n'au venit în ajutorul Domnului, În ajutorul Domnului, printre oamenii viteji``. ²⁴Binecuvîntat s fie între femei Iael, Nevasta lui Heber, Chenitul! Binecuvîntat s fie ea între femeile cari locuiesc în corturi! ²⁵El a cerut ap , i ea i -a a dat lapte; În pahar împ r tesc i -a adus unt. ²⁶Cu o mîn a luat ru ul, i cu dreapta ciocanul lucr torilor, A lovit pe Sisera, i -a despicat capul, I -a sf rîmat i str puns tîmpla. ²⁷El s'a ghemuit: a c zut i s'a culcat la picioarele ei; S'a ghemuit i a c zut la picioarele ei; Acolo unde s'a ghemuit, acolo a c zut f r via . ²⁸Pe fereastr , prin z brele, Se uit mama lui Sisera, i strig : „Pentruce z bove te carul lui s vin ? Pentruce vin car le lui a a de încet?`` ²⁹Cele mai în elepte dintre femeile ei îi r spund, i ea î i r spunde singur : ³⁰„Negre it, au g sit prad ! i -o împ r esc: O fat , dou fete de fiecare om; Prad de haine v psite pentru Sisera; Prad de haine v psite cusute la gherghef, Dou haine v psite i cusute la gherghef, De pus pe grumazul biruitorului!`` ³¹A a s piar to i vr jma ii T i, Doamne! Dar cei ce -L iubesc sînt ca soarele, cînd se arat în puterea lui``. ara a avut odihn patruzeci de ani.

Chapter 6

¹Copiii lui Israel au f cut ce nu pl cea Domnului; i Domnul i -a dat în mînile lui Madian, timp de apte ani. ²Mîna lui Madian a fost puternic împotriva lui Israel. Ca s scape de Madian, copiii lui Israel fugeau în v g unile mun ilor, în pe teri i pe stînci înt rite. ³Dup ce s m na Israel, Madian se suia cu Amalec i fiii R s ritului, i porneau împotriva lui. ⁴T b rau în fa a lui, nimiceau roadele rii pîn spre Gaza; i nu l sau în Israel nici merinde, nici oi, nici boi, nici m gari. ⁵C ci se suiau împreun cu turmele i corturile lor, soseau ca o mul ime de l custe, erau f r num r, ei i c milele

lor, i veneau în ar ca s'o pustiasc . ⁶Israel a ajuns foarte nenorocit din pricina lui Madian, i copiii lui Israel au strigat c tre Domnul. ⁷Cînd copiii lui Israel au strigat c tre Domnul din pricina lui Madian, ⁸Domnul a trimes copiilor lui Israel un prooroc. El le -a zis: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu v'am scos din Egipt, Eu v'am scos din casa robiei. ⁹V'am sc pat din mîna Egiptenilor i din mîna tuturor celor ce v ap sau; i-am izgonit dinaintea voastr , i v'am dat vou ara lor. ¹⁰V'am zis: „Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru; s nu v teme i de dumnezeii Amori ilor, în a c ror ar locui i. Dar voi n'a i ascultat glasul Meu.`` ¹¹Apoi a venit Îngerul Domnului, i S'a a ezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui Abiezer. Ghedeon, fiul s u, b tea grîu în teasc, ca s -l ascund de Madian. ¹²Îngerul Domnului i S'a ar tat, i i -a zis: „Domnul este cu tine, viteazule!`` ¹³Ghedeon I -a zis: „Rogu-te, domnul meu, dac Domnul este cu noi, pentruce ni s'au înfîmplat toate aceste lucruri? i unde sînt toate minunile acelea pe cari ni le istorisesc p rin ii no tri cînd spun: „Nu ne -a scos oare Domnul din Egipt?`` Acum Domnul ne p r se te, i ne d în mînile lui Madian!`` ¹⁴Domnul S'a uitat la el, i a zis: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai, i izb ve te pe Israel din mîna lui Madian; oare nu te trimet Eu?`` ¹⁵Ghedeon I -a zis: „Rogu-te, domnul meu, cu ce s izb vesc pe Israel? Iat c familia mea eate cea mai s rac din Manase, i eu sînt cel mai mic din casa tat lui meu.`` ¹⁶Domnul i -a zis: „Eu voi fi cu tine, i vei bate pe Madian ca pe un singur om``. ¹⁷Ghedeon I -a zis: „Dac am c p tat trecere înaintea Ta, d -mi un semn ca s -mi ar i c Tu îmi vorbe ti. ¹⁸Nu Te dep rta de aici pîn m voi întoarce la Tine, s -mi aduc darul, i s -l pun înaintea Ta``. i Domnul a zis: „Voi r mînea pîn te vei întoarce.`` ¹⁹Ghedeon a intrat în cas , a preg tit un ied, i a f cut azimi dintr'o ef de f in . A pus carnea într'un co i zeama a turnat -o într'o oal , le -a adus subt stejar, i I le -a pus înainte. ²⁰Îngerul lui Dumnezeu i -a zis: „Ia carnea i azimile, pune-le pe stîncă aceasta i vars zeama``. i el a f cut a a. ²¹Îngerul Domnului a întins vîrful toiagului pe care -l avea în mîn , i a atins carnea i azimile. Atunci, s'a ridicat din stînc un foc care a mistuit carnea i azimile. i Îngerul Domnului S'a f cut nev zut dinaintea lui. ²²Ghedeon, v zînd c fusese Îngerul Domnului, a zis: „Vai de mine, St pîne Doamne! Am v zut pe Îngerul Domnului fa 'n fa ``. ²³i Domnul i -a zis: „Fii pe pace, nu te teme, c ci nu vei muri``. ²⁴Ghedeon a zidit acolo un altar Domnului, i i -a pus numele „Domnul p cii``: altarul acesta este i ast zi la Ofra, care era a familiei lui Abiezer. ²⁵În aceea noapte, Domnul a zis lui Ghedeon: „Ia vi elul tat lui t u, i un alt taur de apte ani. D rîm altarul lui Baal, care este al tat lui t u, i taie parul închinat Astartei, care este deasupra. ²⁶S zide ti apoi i s întocme ti, pe vîrful acestei stînci, un altar Domnului, Dumnezeului t u. S iei taurul al doilea, i s aduci o ardere de tot, cu lemnul din stîlpul idolului pe care -l vei t ia``. ²⁷Ghedeon a luat zece oameni dintre slujitorii lui, i a f cut ce spusese Domnul; dar fiindc se temea de casa tat lui s u, i de oamenii din cetate, a f cut lucrul acesta noaptea, nu ziua. ²⁸Cînd s'au sculat oamenii din cetate dis de diminea , iat c altarul lui Baal era d rîmat, parul închinat idolului deasupra lui era t iat; i al doilea taur era adus ca ardere de tot pe altarul care fusese zidit. ²⁹Ei i-au zis unul altuia: „Cine a f cut lucrul acesta?`` i au întrebat i au f cut cercet ri. Li s'a spus: „Ghedeon, fiul lui Ioas, a f cut lucrul acesta``. ³⁰Atunci oamenii din cetate au zis lui Ioas: „Scoate pe fiul t u, ca s moar , c ci a d rîmat altarul lui Baal i a t iat parul sfînt care era

deasupra lui`. ³¹Ioas a r spus tuturor celor ce s'au înf i at înaintea lui: „Oare datoria voastr este s ap ra i pe Baal? Voi trebuie s -i veni i în ajutor? Oricine va lua ap rarea lui Baal, s moar pîn diminea . Dac Baal este un Dumnezeu, s -i apere el pricina, fiindc i-au d rîmat altarul`. ³²În ziua aceea au pus lui Ghedeon numele Ierubaal (Apere-se Baal), c ci au zis: „Apere-se Baal împotriva lui, fiindc i -a d rîmat altarul`. ³³Tot Madianul, Amalec i fiii R s ritului, s'au strîns împreun , au trecut Iordanul, i au t b rît în valea Isreel. ³⁴Ghedeon a fost îmbr cat cu Duhul Domnului; a sunat din trîmbi , i Abiezer a fost chemat ca s mearg dup el. ³⁵A trimes soli în tot Manase, care deasemenea a fost chemat s mearg dup el. A trimes soli în A er, în Zabulon i în Neftali, cari s'au suit s le iese înainte. ³⁶Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „Dac vrei s izb ve ti pe Israel prin mîna mea, cum ai spus, ³⁷iat , voi pune un val de lîn în arie; dac numai lîna va fi acoperit de rou , i tot p mîntul va r mînea uscat, voi cunoa te c vei izb vi pe Israel prin mîna mea, cum ai spus`. ³⁸ i a a s'a întîmplat. În ziua urm toare, el s'a sculat disdediminea , a stors lîna, i a scos roua din ea, care a dat un pahar plin cu ap . ³⁹Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „S nu Te aprinzi de mînie împotriva mea, i nu voi mai vorbi decît de data aceasta. A vrea numai s mai fac o încercare cu lîna: numai lîna s r mîn uscat , i tot p mîntul s se acopere cu rou`. ⁴⁰ i Dumnezeu a f cut a a în noaptea aceea. Numai lîna a r mas uscat , i tot p mîntul s'a acoperit cu rou .

Chapter 7

¹Ierubaal, sau Ghedeon, i tot poporul care era cu el, s'au sculat disdediminea , i au t b rît la izvorul Harod. Tab ra lui Madian era la miaz noapte de Ghedeon, spre dealul More, în vale. ²Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul pe care -l ai cu tine este prea mult, pentru ca s dau pe Madian în mînile lui; el ar putea s se laude împotriva Mea, i s zic : „Mîna mea m'a izb vit`. ³Veste te dar lucrul acesta în auzul poporului: „Cine este fricos i se teme, s se întoarc i s se dep rteze de muntele Gaaladului`. Dou zeci i dou de mii de oameni din popor s'au întors, i au mai r mas zece mii. ⁴Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul este înc prea mult. Pogoar -i la ap , i acolo i -i voi alege; acela despre care î i voi spune: „Acesta s mearg cu tine`, va merge cu tine; i acela despre care î i voi spune: „Acesta s nu mearg cu tine`, nu va merge cu tine`. ⁵Ghedeon a pogorît poporul la ap , i Domnul a zis lui Ghedeon: „Pe to i cei ce vor limp i ap cu limba, cum limp e te cînele, s -i despar i de to i cei ce vor bea ap din genunchi`. ⁶Ceice au limp it apa, ducînd -o la gur cu mîna, au fost în num r de trei sute de oameni; i tot poporul celalt a îngenunchiat ca s bea. ⁷ i Domnul a zis lui Ghedeon: „Cu cei trei sute de oameni cari au limp it, v voi mîntui, i voi da pe Madian în mînile tale. To i ceilal i din popor s se duc fiecare acas . ⁸Au luat merindele poporului i trîmbi ele lui. Apoi Ghedeon a trimes pe to i b rba ii lui Israel, pe fiecare în cortul lui, i a inut pe cei trei sute de oameni. Tab ra lui Madian era jos în vale. ⁹Domnul a zis lui Ghedeon în timpul nop ii: „Scoal -te, i pogoar -te în tab r , c ci am dat -o în mînile tale. ¹⁰Dac i -e fric s te pogori, pogoar -te cu Pura, slujitorul t u. ¹¹S ascult i ce vor zice, i dup aceea i se vor înt ri mînile: pogoar -te dar în tab r.`

„El s'a pogorît cu Pura, slujitorul lui, pîn la întîia straj a taberii. ¹²Madian, Amalec, i to i fiii R s ritului, erau r spîndi i în vale, ca o mul ime de l custe, i c milele lor erau f r num r, ca nisipul de pe marginea m rii. ¹³Ghedeon a sosit; i iat c un om istorisea tovar ului s u un vis. El zicea: „Am visat un vis: i se f cea c o turt de orz se rostogolea în tab ra lui Madian; a venit de s'a lovit pîn la cort, i cortul a c zut; l -a r sturnat cu susul în jos, i cortul a fost d rîmat.`` ¹⁴Tovar ul lui a r spuns, i a zis: „Aceasta nu este altceva decît sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, b rbatul lui Israel; Dumnezeu a dat în mînile lui pe Madian i toat tab ra.`` ¹⁵Cînd a auzit Ghedeon istorisirea visului i tîlcuirea lui, s'a aruncat cu fa a la p mînt, s'a întors în tab ra lui Israel, i a zis: „Scula i-v , c ci Domnul a dat în mînile voastre tab ra lui Madian.`` ¹⁶A împ r it în trei cete pe cei trei sute de oameni, i le -a dat tuturor trîmbi e i ulcioare goale, cu ni te f clii în ulcioare. ¹⁷El le -a zis: „S v uita i la mine, i s face i ca mine. Cum voi ajunge în tab r , s face i ce voi face eu; ¹⁸ i cînd voi suna din trîmbi , eu i to i ceice vor fi cu mine, s suna i i voi din trîmbi de jur împrejurul taberii, i s zice i: „Sabia Domnului i a lui Ghedeon!`` ¹⁹Ghedeon i cei o sut de oameni cari erau cu el au ajuns la cap tul taberii la începutul str jii dela mijlocul nop ii, îndat dup ce puseser pe p zitori. Au sunat din trîmbi , i au spart ulcioarele pe cari le aveau în mîn . ²⁰Cele trei cete au sunat din trîmbi i au spart ulcioarele; au apucat f cliile cu mîna stîng i trîmbi ele cu mîna dreapt ca s sune, i au strigat: „Sabia Domnului i a lui Ghedeon!`` ²¹Au r mas fiecare la locul lui în jurul taberii, i toat tab ra a început s alerge, s îpe, i s fug . ²²Cei trei sute de oameni au sunat iar din trîmbi ; i în toat tab ra, Domnul i -a f cut s întoarc sabia unii împotriva altora. Tab ra a fugit pîn la Bet- ita spre erera, pîn la hotarul dela Abel-Mehola lîng Tabat. ²³B rba ii lui Israel s'au strîns, cei din Neftali, din A er i din tot Manase, i au urm rit pe Madian. ²⁴Ghedeon a trimes soli în tot muntele lui Efraim, ca s spun : „Pogorî i-v înaintea lui Madian, i t ia i-le trecerea apelor pîn la Bet-Bara, i Iordan.`` To i b rba ii lui Efraim s'au strîns, i au pus st pînire pe trecerea apelor pîn la Bet-Bara i Iordan.`` ²⁵Au pus mîna pe dou c petenii ale lui Madian: Oreb i Zeeb; au ucis pe Oreb la stîncă lui Oreb, i au ucis pe Zeeb la teascul lui Zeeb. Au urm rit pe Madian, i au adus capetele lui Oreb i Zeeb la Ghedeon de cealalt parte a Iordanului.

Chapter 8

¹B rba ii lui Efraim au zis lui Ghedeon: „Ce înseamn felul acesta de purtare fa de noi? Pentru ce nu ne-ai chemat, cînd ai plecat s te lup i împotriva lui Madian?`` i au avut o mare ceart cu el. ²Ghedeon le -a r spuns: „Ce-am f cut eu pe lîng voi? Oare nu face mai mult culesul ciorchinelor r mase în via lui Efraim de cît culesul întregii vii a lui Abiezer?`` ³În mînile voastre a dat Dumnezeu pe c peteniile lui Madian: Oreb, i Zeeb. Ce-am putut face eu deci pe lîng voi?`` Dup ce le -a vorbit astfel, li s'a potolit mînia. ⁴Ghedeon a ajuns la Iordan, i l -a trecut, el i cei trei sute de oameni cari erau cu el, obosi i, dar urm rind mereu pe vr jma . ⁵El a zis celor din Sucot: „Da i, v rog, cîteva pîni poporului care m înso e te, c ci sînt obosi i, i sînt în urm rirea lui Zebah i almuna, împ ra ii

Madianului.`` 6C peteniile din Sucot au r spus: „Este oare mîna lui Zebah i almuna în st pînirea ta, ca s d m pîne o tirii tale?`` 7 i Ghedeon a zis: „Ei bine! dup ce Domnul va da în mînile noastre pe Zebah i pe almuna, v voi sc rpina carnea cu spini din pustie i cu m r cini.`` 8De acolo s'a suit la Penuel, i a f cut celor din Penuel aceea rug minte. Ei i-au r spus cum îi r spuseser cei din Sucot. 9 i a zis i celor din Penuel: „Cînd m voi întoarce în pace, voi d rîma turnul acesta.`` 10Zebah i almuna erau la Carcor împreun cu o tîrea lor de aproape cincisprezece mii de oameni; to i ceice mai r m seser din toat o tîrea fiilor R s ritului: o sut dou zeci de mii de oameni cari scoteau sabia, fuseser uci i. 11Ghedeon s'a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi, la r s rit de Nobah i de Iogbeha, i a b tut o tîrea care se credea la ad post. 12Zebah i almuna au luat fuga; Ghedeon i -a urm rit, a prins pe cei doi împ ra i ai Madianului: Zebah i almuna, i a pus pe fug toat o tîrea. 13Ghedeon, fiul lui Ioas, s'a întors dela lupt prin sui ul Heres. 14A prins dintre cei din Sucot un tîn r pe care l -a întrebat, i care i -a dat în scris numele c peteniilor i b trînilor din Sucot; erau aptezeci i apte de b rba i. 15Apoi a venit la cei din Sucot, i a zis: „Iat pe Zebah i almuna, pentru cari m'a i batjocorit, zicînd: „Oare mîna lui Zebah i almuna este în st pînirea ta, ca s d m pîne oamenilor t i obosi i?`` 16 i a luat pe b trîni cet ii, i a pedepsit pe oamenii din Sucot cu spini din pustie i cu m r cini. 17A d rîmat i turnul din Penuel, i a ucis pe oamenii cet ii. 18El a zis lui Zebah i lui almuna: „Cum erau oamenii pe cari i-a i ucis la Tabor?`` Ei au r spus: „Erau ca tine, fiecare avea înf i area unui fiu de împ rat.`` 19El a zis: „Erau fra ii mei, fiii mamei mele. Viu este Domnul c , dac i-a i fi l sat cu via , nu v'a ucide.`` 20 i a zis lui Ieter, întîiul lui n scut: „Scoal -te, i ucide -i!`` Dar tîn rul nu i -a scos sabia, pentru c -i era team , c ci era înc un copil. 21Zebah i almuna au zis: „Scoal -te tu însu i i ucide-ne! C ci cum e omul a a e i puterea lui.`` i Ghedeon s'a sculat, i a ucis pe Zebah i almuna. A luat apoi luni oarele dela gîtul c milelor lor. 22B rba ii lui Israel au zis lui Ghedeon: „Domne te peste noi, tu, i fiul t u, i fiul fiului t u, c ci ne-ai izb vit din mîna lui Madian.`` 23Ghedeon le -a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi.`` 24Ghedeon le -a zis: „Am s v fac o rug minte: da i-mi fiecare verigile de nas pe cari le-a i luat ca prad .`` -Vr jma ii aveau verigi de aur, c ci erau Ismaeli i. - 25Ei au zis: „i le vom da cu pl cere.`` i au întins o manta, pe care a aruncat fiecare verigile pe cari le pr dase. 26Greutatea verigilor de aur pe cari le -a cerut Ghedeon, a fost de o mie apte sute de sicli de aur, afar de luni oare, de cerceii de aur, i hainele de purpur , pe cari le purtau împ ra ii Madianului, i afar de l n i oarele dela gîtul c milelor lor. 27Ghedeon a f cut din ele un efod, i l -a pus în cetatea lui, la Ofra, unde a ajuns o pricin de curvie pentru tot Israelul; i a fost o curs pentru Ghedeon i pentru casa lui. 28Madianul a fost smerit înaintea copiilor lui Israel, i n'a mai ridicat capul. i ara a avut odihn patruzeci de ani, în timpul vie ii lui Ghedeon. 29Ierubaal, fiul lui Ioas, s'a întors, i a locuit în casa lui. 30Ghedeon a avut aptezeci de fii, ie i i din el, c ci a avut mai multe neveste. 31iitoarea lui, care era la Sihem, i -a n scut de asemenea un fiu, c ruia i-au pus numele Abimelec. 32Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit dup o b trîne fericit ; i a fost îngropat în mormîntul tat lui s u Ioas, la Ofra, care era a familiei lui Abiezer. 33Dup moartea lui Ghedeon, copiii lui Israel au început iar s curveasc cu Baalii i au luat pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor. 34Copiii lui Israel

nu i-au adus aminte de Domnul, Dumnezeul lor, care -i izb vise din mâna tuturor vrjma ilor cari -i înconjura. ³⁵ i n'au înut la casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon, dup tot binele pe care -l f cuse el lui Israel.

Chapter 9

¹Abimelec, fiul lui Ierubaal, s'a dus la Sihem la fra ii mamei lui, i iat cum le -a vorbit atît lor cît i la toat familia casei tat lui mamei sale: ²„Spune i, v rog, în auzul tuturor locuitorilor din Sihem: „Este mai bine pentru voi ca aptezeci de oameni, to i fii ai lui Ierubaal, s st pîneasc peste voi, sau un singur om s st pîneasc peste voi?” i aduce i-v aminte c eu sînt os din oasele voastre i carne din carnea voastr.`` ³Fra ii mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, i inima lor s'a plecat spre Abimelec; c ci i i ziceau: „El este frate cu noi.`` ⁴I-au dat aptezeci de sicli de argint, pe cari i-au ridicat din casa lui Baal-Berit. Abimelec a cump rat cu ei pe ni te oameni f r c p tîi i neastîmp ra i, cari au mers dup el. ⁵A venit în casa tat lui s u la Ofra, i a ucis pe fra ii s i, fiii lui Ierubaal, aptezeci de oameni, pe aceea peatr . N'a sc pat decît Iotam, cel mai tîn r fiu al lui Ierubaal, c ci se ascunsese. ⁶To i locuitorii din Sihem i toat casa lui Milo s'au strîns la olalt , i au venit de au f cut împ rat pe Abimelec, lîng stejarul s dit în Sihem. ⁷Iotam a aflat despre lucrul acesta. S'a dus i s'a a ezat pe vârful muntelui Garizim, i iat ce le -a strigat el cu glas tare: „Asculta i-m , locuitorii Sihemului, i Dumnezeu s v asculte! ⁸Copacii au plecat s ung un împ rat i s -l pun în fruntea lor. Ei au zis m slinului: „Împ r e te peste noi!” ⁹Dar m slinul le -a r spus: „S -mi p r sesc eu untdelemnul meu, care îmi aduce laude din partea lui Dumnezeu i a oamenilor, ca s m duc s domnesc peste copaci?” ¹⁰ i copacii au zis smochinului: „Vino, tu, de împ r e te peste noi!” ¹¹Dar smochinul le -a r spus: „S -mi p r sesc eu dulcea a mea i rodul meu cel minunat, ca s m duc s domnesc peste copaci?” ¹² i copacii au zis vi ei: „Vino, tu, i domne te peste noi.” ¹³Dar vi a le -a r spus: „S -mi p r sesc eu vinul, care învesele te pe Dumnezeu i pe oameni, ca s m duc s domnesc peste copaci?” ¹⁴Atunci to i copacii au zis spinului: „Vino, tu, i împ r e te peste noi.” ¹⁵ i spinul a r spus copacilor: „Dac în adev r vre i s m unge i ca împ rat al vostru, veni i i ad posti i-v subt umbra mea; altfel, s ias un foc din spin, i s mistuie cedrii Libanului.” ¹⁶Acum, oare cu adev rat i cu toat cur ia a i lucrat voi, f cînd împ rat pe Abimelec? A i ar tat voi bun voin fa de Ierubaal i de casa lui? V'a i purtat voi oare cu el potrivit cu slujba pe care v'a f cut -o? - ¹⁷C ci tat l meu s'a luptat pentru voi; i -a pus via a în primejdie, i v'a izb vit din mâna lui Madian; ¹⁸ i voi v'a i ridicat împotriva casei tat lui meu, i-a i ucis fiii, aptezeci de oameni, pe aceea piatr , i a i f cut împ rat peste locuitorii din Sihem pe Abimelec, fiul roabei lui, pentruc este fratele vostru. - ¹⁹Dac în adev r i cu toat cur ia v'a i purtat voi ast zi fa de Ierubaal i casa lui, bine! Abimelec s fie bucuria voastr , i voi s fi i bucuria lui! ²⁰Dac nu, s ias un foc din Abimelec, i s mistuie pe locuitorii din Sihem i casa lui Milo; i un foc s ias din locuitorii Sihemului i din casa lui Milo, i s mistuie pe Abimelec!”²¹Iotam s'a dat

în laturi, i a luat -o la fug ; s'a dus la Beer unde a locuit departe de fratele s u Abimelec. ²²Abimelec st pînise trei ani peste Israel. ²³Atunci Dumnezeu a trimes un duh r u între Abimelec i locuitorii Sihemului i locuitorii Sihemului au fost necredincio i lui Abimelec, ²⁴pentru ca i cruzimea s vîr it cu cei aptezeci de fii ai lui Ierubaal s - i ia pedeapsa, i sîngele lor s cad asupra fratelui lor Abimelec, care -i ucisese, i asupra locuitorilor Sihemului, cari -l ajutaser s ucid pe fra ii s i. ²⁵Locuitorii Sihemului au pus la pînd împotriva lui, pe vîrfurile mun ilor, ni te oameni, cari j fuiu pe to i cei ce treceau pe lîng ei, pe drum. i lucrul acesta a fost adus la cuno tin a lui Abimelec. ²⁶Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu fra ii s i, i au trecut la Sihem. Locuitorii Sihemului au avut încredere în el! ²⁷Au ie it la cîmp, le-au cules viile, le-au c lcat strugurii, i au început s se veseleasc ; au intrat în casa dumnezeului lor, au mîncat i au b ut, i au blestemat pe Abimelec. ²⁸i Gaal, fiul lui Ebed, zicea: „Cine este Abimelec, i cine este Sihem, ca s slujim lui Abimelec? Nu este el fiul lui Ierubaal, i nu este Zebul, îngrijitorul lui? Sluji i b rba ilor lui Hamor, tat l lui Sihem; de ce s slujim lui Abimelec? ²⁹Oh! dac a fi eu st pînul acestui popor, a r sturna pe Abimelec``. i despre Abimelec zicea: „Strînge- i o tîrea i ie î``! ³⁰Zebul, cîrmuitorul cet ii, a auzit ce zicea Gaal, fiul lui Ebed, i s'a aprins de mînie. ³¹A trimes pe ascuns ni te soli la Abimelec, ca s -i spun : „Iat , Gaal, fiul lui Ebed, i fra ii lui, au venit la Sihem, i au r sculat cetatea împotriva ta. ³²Acum, pleac noaptea, tu i poporul care este cu tine, i stai la pînd în cîmp. ³³Diminea a, la r s ritul soarelui, s te arunci cu n val asupra cet ii. i cînd Gaal i poporul care este cu el vor ie i împotriva ta, s -i faci ce- i vor îng dui puterile. ³⁴Abimelec i tot poporul care era cu el au plecat noaptea, i s'au pus la pînd lîng Sihem, împ r i i în patru cete. ³⁵Gaal, fiul lui Ebed, a ie it, i a st tut la intrarea por ii cet ii. Abimelec i tot poporul care era cu el s'au sculat atunci dela pînd . ³⁶Gaal a z rit poporul, i a zis lui Zebul: „Iat un popor care se pogoar din vîrful mun ilor.`` Zebul i -a r spus: „Este umbra mun ilor pe cari -i iei drept oameni.`` ³⁷Gaal, luînd iar cuvîntul, a zis: „Este chiar un popor care se pogoar de pe în l imile rii, i o ceat vine pe drumul Stejarului Ghicitorilor.`` ³⁸Zebul i -a r spus: „Unde î i este acum gura, cu care ziceai: „Cine este Abimelec, ca s -i slujim? Nu este oare acesta poporul pe care -l dispre uiai tu? Mergi acum, i lupt -te cu el!`` ³⁹Gaal a înaintat în fruntea locuitorilor Sihemului, i s'a luptat cu Abimelec. ⁴⁰Urm rit de Abimelec, a luat -o la fug dinaintea lui, i mul i oameni au c zut mor i pîn la intrarea por ii. ⁴¹Abimelec s'a oprit la Aruma. i Zebul a izgonit pe Gaal i pe fra ii lui, cari n'au putut s r mîn la Sihem. ⁴²A douazi, poporul, a ie it la cîmp. Abimelec, c ruia i s'a dat de tire, ⁴³i -a luat ceata, a împ r it -o în trei p r i, i s'a pus la pînd în cîmp. V zînd c poporul ie ea din cetate, s'a sculat împotriva lor, i i -a b tut. ⁴⁴Abimelec i cetele cari erau cu el au pornit înainte i s'au a ezat la intrarea por ii cet ii: dou din aceste cete s'au aruncat asupra tuturor celorce erau în cîmp, i i-au b tut. ⁴⁵Abimelec a b tut cetatea toat ziua; a luat -o, i a ucis poporul care se afla în ea. Apoi a d rîmat cetatea pîn în temelie, i a pres rat sare peste ea. ⁴⁶La auzul acestui lucru, to i locuitorii turnului Sihemului s'au dus în cet uia casei dumnezeului Berit. ⁴⁷S'a dat de tire lui Abimelec c to i locuitorii turnului Sihemului s'au strîns acolo. ⁴⁸Atunci Abimelec s'a suit pe muntele almon, el i tot poporul care era cu el. A luat o secure în mîn , a t iat o ramur de copac, a luat -o i a pus -o pe um r. Apoi a zis poporului care era cu el: „A i v zut ce am f cut? Gr bi i-v

i face i i voi ca mine.`` 49 i au t iat fiecare cîte o ramur , i au mers dup Abimelec; au a ezat ramurile lîng cet uie, i i-au dat foc ei i celor ce se aflau în ea. A a au perit to i oamenii din turnul Sihemului, în num r de aproape o mie, b rba i i femei. 50 Abimelec a pornit împotriva Tebe ului. A împresurat Tebe ul, i l -a luat. 51În mijlocul cet ii era un turn tare, unde au fugit to i locuitorii cet ii, b rba i i femei; au încuiat u ile dup ei, i s'au suit pe acoperi ul turnului. 52 Abimelec a ajuns pîn la turn; l -a b tut, i s'a apropiat de u a turnului ca s -i pun foc. 53 Atunci o femeie a aruncat o piatr de rî ni pe capul lui Abimelec, i i -a sf rîmat easta capului. 54Îndat el a chemat pe tîn rul care -i purta armele, i i -a zis: „Scoate- i sabia, i omoar -m , ca s nu se zic de mine: „L -a omorît o femeie.`` Tîn rul l -a str puns cu sabia, i a murit. 55 Cînd au v zut b rba ii lui Israel c Abimelec a murit, au plecat fiecare acas . 56 Astfel a f cut Dumnezeu s cad asupra lui Abimelec r ul pe care -l f cuse tat lui s u, ucizînd pe cei aptezeci de fra i ai lui; 57 i Dumnezeu a f cut s cad asupra capului oamenilor din Sihem tot r ul pe care -l f cuser . Astfel s'a împlinit fa de ei blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal.

Chapter 10

1 Dup Abimelec, s'a sculat Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, b rbat din Isahar, ca s izb veasc pe Israel; el locuia la amir, în muntele lui Efraim. 2 Tola a fost judec tor în Israel dou zeci i trei de ani; apoi a murit, i a fost îngropat la amir. 3 Dup el, s'a sculat Iair, Galaaditul, care a fost judec tor în Israel dou zeci i doi de ani. 4 El avea treizeci de fii, cari c l reau pe treizeci de mînji de m gari, i st pîneau treizeci de cet i, numite i azi cet ile lui Iair, i a ezate în ara Galaadului. 5 i Iair a murit, i a fost îngropat la Camon. 6 Copiii lui Israel au f cut iar ce nu pl cea Domnului; au slujit Baalilor i Astarteelor, dumnezeilor Siriei, dumnezeilor Sidonului, dumnezeilor Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon, i dumnezeilor Filistenilor, i au p r sit pe Domnul, i nu I-au mai slujit. 7 Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, i i -a vîndut în mînile Filistenilor i în mînile fiilor lui Amon. 8 Ei au ap sat i au asuprit pe copiii lui Israel în vremea aceea optsprezece ani, i anume: pe to i copiii lui Israel cari erau de cealalt parte a Iordanului în ara Amori ilor în Galaad. 9 Fiii lui Amon au trecut Iordanul ca s se bat i împotriva lui Iuda, împotriva lui Beniamin i împotriva casei lui Efraim. i Israel era într'o mare strîmtorare. 10 Copiii lui Israel au strigat c tre Domnul, i au zis: „Am p c tuit împotriva Ta, c ci am p r sit pe Dumnezeul nostru i am slujit Baalilor.`` 11 Domnul a zis copiilor lui Israel: „Nu v'am izb vit Eu de Egipteni, de Amori i, de fiii lui Amon, i de Filistenii? 12 i cînd v'au ap sat Sidoni ii, Amalec i Maon, i a i strigat c tre Mine, nu v'am izb vit Eu din mînile lor? 13 Dar voi M'a i p r sit, i a i slujit altor dumnezei. De aceea nu v voi mai izb vi. 14 Duce i-v i chema i pe dumnezeii pe cari i-a i ales; ei s v izb veasc în vremea strîmtorii voastre!`` 15 Copiii lui Israel au zis Domnului: „Am p c tuit, f -ne ce- i va pl cea. Numai izb ve te-ne ast zi!`` 16 i au scos dumnezeii str ini din mijlocul lor, i au slujit Domnului. El S'a îndurat de suferin ele lui Israel. 17 Fiii lui Amon s'au strîns i au t b rît în Galaad, i copiii lui Israel

s'au strîns i a t b rît la Mi pa. ¹⁸Poporul, i c peteniile Galaadului i-au zis unul altuia: „Cine este omul care va începe lupta împotriva fiilor lui Amon? El va fi c petenia tuturor locuitorilor Galaadului.”

Chapter 11

¹Iefta, Galaaditul, era un om viteaz. El era fiul unei curve. Galaad n scuse pe Iefta. ²Nevasta lui Galaad i -a n scut fii, cari, f cîndu-se mari, au izgonit pe Iefta, i i-au zis: „Tu nu vei avea mo tenere în casa tat lui nostru, c ci e ti fiul unei alte femei.” ³i Iefta a fugit de la fra ii lui, i a locuit în ara Tob. Ni te oameni f r c p tîi s-au strîns la Iefta, i f ceau plimb ri cu el. ⁴Dup cîtva timp, fiii lui Amon au pornit cu r zboi împotriva lui Israel. ⁵i pe cînd fiii lui Amon f ceau r zboi cu Israel, b trîinii Galaadului s'au dus s caute pe Iefta din ara Tob. ⁶Ei au zis lui Iefta: „Vino de fii c petenia noastr , i s batem pe fiii lui Amon.” ⁷Iefta a r spus b trînilor Galaadului: „Nu m'a i urît voi, i nu m'a i izgonit voi din casa tat lui meu? Pentruce veni i la mine acum cînd sînte i în strîmtorare?” ⁸B trîinii Galaadului au zis lui Iefta: „Ne întoarcem la tine acum, ca s mergi cu noi, s ba i pe fiii lui Amon, i s fii c petenia noastr , c petenia tuturor locuitorilor Galaadului.” ⁹Iefta a r spus b trînilor Galaadului: „Dac m aduce i înapoi ca s bat pe fiii lui Amon, i dac Domnul îi va da înaintea mea, voi fi eu oare c petenia voastr ?” ¹⁰B trîinii Galaadului au zis lui Iefta: „Domnul s ne aud , i s judece, dac nu vom face ce spui.” ¹¹i Iefta a pornit cu b trîinii Galaadului. Poporul l -a pus în fruntea lui, i l -a a ezat c petenie, i Iefta a spus din nou înaintea Domnului, la Mi pa, toate cuvintele pe cari le rostise. ¹²Iefta a trimes soli împ ratului fiilor lui Amon, ca s -i spun : „Ce ai cu mine de vii împotriva mea s faci r zboi împotriva rii mele?” ¹³Împ ratul fiilor lui Amon a r spus solilor lui Iefta: „Pentruce Israel, cînd s'a suit din Egipt, a pus mîna pe ara mea, dela Arnon pîn la Iaboc i Iordan. D -mi -o înapoi acum de bun voie.” ¹⁴Iefta a trimes iar soli împ ratului fiilor lui Amon, ¹⁵ca s -i spun : „A a vorbe te Iefta. Israel n'a pus mîna pe ara Moabului, nici pe ara fiilor lui Amon. ¹⁶C ci, cînd s'a suit Israel din Egipt, a mers în pustie pîn la marea Ro ie i a ajuns la Cades. ¹⁷Atunci Israel a trimes soli împ ratului Edomului, ca s -i spun : „Las -m s trec prin ara ta. Dar împ ratul Edomului n'a voit. A trimes i la împ ratul Moabului, i nici el n'a vrut. i Israel a r mas la Cades. ¹⁸Apoi a mers prin pustie, a ocolit ara Edomului i ara Moabului, i a venit la r s ritul rii Moabului; au t b rît dincolo de Arnon, f r s intre pe inutul Moabului, c ci Arnonul era hotarul Moabului. ¹⁹Israel a trimes soli lui Sihon, împ ratul Amori ilor, împ ratul Hesbonului. i Israel i -a zis: „Las -m s trec prin ara ta pîn la locul spre care mergem.” ²⁰Dar Sihon n'a avut încredere în Israel, ca s -l lase s treac pe inutul lui; i -a strîns tot poporul, a t b rît la Iahat, i a luptat împotriva lui Israel. ²¹Domnul, Dumnezeuul lui Israel, a dat pe Sihon i pe tot poporul lui în mînile lui Israel, care i -a b tut. Israel a pus mîna pe toat ara Amori ilor, cari erau a eza i în ara aceasta. ²²Au pus mîna pe tot inutul Amori ilor, dela Arnon pîn la Iaboc, i dela pustie pîn la Iordan. ²³i acum, cînd Domnul, Dumnezeuul lui Israel, a izgonit pe Amori i dinaintea

poporului S u Israel, tu s le st pîne ti ara? ²⁴Oare ce- i d în st pînire dumnezeul t u Chemo , nu vei st pîni? i tot ce ne -a dat în st pînire Domnul, Dumnezeul nostru, înaintea noastr , noi s nu st pînim! ²⁵E ti tu mai bun decît Balac, fiul lui ipor, împ ratul Moabului? S'a certat el cu Israel sau a f cut el r zboi împotriva lui? ²⁶Iat c sînt trei sute de ani de cînd locuie te Israel la Hesbon i în satele din jurul lui, la Aroer i în satele din jurul lui i în toate cet ile cari sînt pe malul Arnonului: pentruce nu i le-a i luat în tot timpul acesta? ²⁷Eu nu te-am sup rat deloc, i r u te-ai purtat cu mine, f cîndu-mi r zboi. Domnul s judece lucrul acesta. El s fie ast zi judec tor între fiii lui Israel i fiii lui Amon.`` ²⁸Împ ratul fiilor lui Amon n'a ascultat cuvintele pe cari a trimes Iefta s i le spun . ²⁹Duhul Domnului a venit peste Iefta. Iefta a str b tut Galaadul i Manase; a trecut la Mi pe în Galaad; i din Mi pe din Galaad, a pornit împotriva fiilor lui Amon. ³⁰Iefta a f cut o juruin Domnului, i a zis: „Dac vei da în mînile mele pe fiii lui Amon, ³¹ori cine va ie i pe por ile casei mele înaintea mea, la întoarcerea mea fericit dela fiii lui Amon, va fi închinat Domnului, i -l voi aduce ca ardere de tot.`` ³²Iefta a pornit împotriva fiilor lui Amon, i Domnul i -a dat în mînile lui. ³³Le -a pricinuit o foarte mare înfrîngere, dela Aroer pîn spre Minit, loc care cuprindea dou zeci de cet i, i pîn la Abel-Cheramim. i fiii lui Amon au fost smeri i înaintea copiilor lui Israel. ³⁴Iefta s'a întors acas la Mi pa. i iat c fiic -sa i -a ie it înainte cu timpane i jocuri. Ea era singurul lui copil; n'avea fii i nici alt fat . ³⁵Cum a v zut -o, el i -a rupt hainele, i a zis: „Ah! fata mea! adînc m love ti i m turburi! Am f cut o juruin Domnului, i n'o pot întoarce.`` ³⁶Ea i -a zis: „Tat , ai f cut o juruin Domnului, f -mi potrivit cu ceea ce i -a ie it din gur , acum cînd Domnul te -a r zburat pe vr jma ii t i, pe fiii lui Amon.`` ³⁷i ea a zis tat lui s u: „Atît îng duie-mi: las -m slobod dou luni, ca s m duc s m pogor în mun i, i s -mi plîng fecioria cu tovar ele mele.`` ³⁸El a r spus: „Du-te!`` i a l sat -o slobod dou luni. Ea s'a dus cu tovar ele ei, i i -a plîns fecioria pe mun i. ³⁹Dup cele dou luni, s'a întors la tat l ei, i el a împlinit cu ea juruin a pe care o f cuse. Ea nu cunoscuse împreunarea cu b rbat. De atunci s'a f cut în Israel obiceiul ⁴⁰c , în to i anii, fetele lui Israel se duc s pr znuiasc pe fiica lui Iefta, Galaaditul, patru zile pe an.

Chapter 12

¹B rba ii lui Efraim s'au strîns, au pornit spre miaz noapte, i au zis lui Iefta: „Pentruce te-ai dus s ba i pe fiii lui Amon, f r s ne fi chemat i pe noi s mergem cu tine? Vrem s - i d m foc casei i s te ardem împreun cu ea.`` ²Iefta le -a r spus: „Eu i poporul meu am avut mari certuri cu fiii lui Amon; i cînd v'am chemat, nu m'a i sc pat din mînile lor. ³V zînd c nu-mi vii în ajutor, mi-am pus via a în joc, i am pornit împotriva fiilor lui Amon. Domnul i -a dat în mînile mele. Pentruce v sui i dar azi împotriva mea ca s -mi face i r zboi?`` ⁴Iefta a strîns pe to i b rba ii Galaadului, i a început lupta cu Efraim. B rba ii Galaadului au b tut pe Efraim, pentruc Efraimi ii ziceau: „Sînte i ni te fugari ai lui Efraim! Galaadul este în mijlocul lui Efraim, în mijlocul lui Manase!`` ⁵Galaadi ii au pus mîna pe vadurile Iordanului dinspre Efraim. i cînd unul din fugarii lui Efraim, zicea: „Las -m

s trec!`` b rba ii Galaadului îl întrebau: „E ti Efraimit?”`` Dac r spunea: „Nu,`` 6atunci îi ziceau: „Ei bine, zi i bolet.`` i el zicea: „Sibolet``, c ci nu putea s -l spun bine. Atunci b rba ii Galaadului îl apucau, i -l jungheau lâng vadurile Iordanului. Astfel au pierit în vremea aceea patruzeci i dou de mii de b rba i din Efraim. 7Iefta a fost judec tor în Israel zece ani; apoi Iefta, Galaaditul, a murit, i a fost îngropat într'una din cet ile Galaadului. 8Dup el, a fost judec tor în Israel Ib an din Betleem. 9El a avut treizeci de fii, a m ritat treizeci de fete în afar , i a adus pentru fiii lui treizeci de fete de afar . El a fost judec tor în Israel apte ani; 10apoi Ib an a murit, i a fost îngropat în Betleem. 11Dup el a fost judec tor în Israel Elon din Zabulon. El a fost judec tor în Israel zece ani; 12apoi Elon din Zabulon a murit, i a fost îngropat la Aialon, în ara lui Zabulon. 13Dup el, a fost judec tor în Israel, Abdon, fiul lui Hilel, Piratonitul. 14El a avut patruzeci de fii i treizeci de nepo i, cari c l reau pe aptezeci de mânji de m gari. El a fost judec tor în Israel opt ani; 15apoi Abdon, fiul lui Hilel, Piratonitul, a murit i a fost la îngropat Piraton, în ara lui Efraim, pe muntele Amaleci ilor.

Chapter 13

1Copiii lui Israel au f cut iar ce nu pl cea Domnului; i Domnul i -a dat în mânile Filistenilor, timp de patruzeci de ani. 2Era un om în orea, din familia Dani ilor, care se chema Manoah. Nevast -sa era stearp , i nu n tea. 3Îngerul Domnului S'a ar tat femeii, i i -a zis: „Iat c tu e ti stearp , i n'ai copii; dar vei r mînea îns rcinat , i vei na te un fiu. 4Acum ia bine seama, s nu bei nici vin, nici b utur tare, i s nu m nînci nimic necurat. 5C ci vei r mînea îns rcinat , i vei na te un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, pentruc acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pîntecele mamei lui; i el va începe s izb veasc pe Israel din mîna Filistenilor.`` 6Femeia s'a dus i a spus b rbatului ei: „Un om al lui Dumnezeu a venit la mine, i avea înf i area unui înger al lui Dumnezeu, o înf i are înfrico at . Nu l-am întrebat de unde este, i nici nu mi -a spus care -i este numele. 7Dar mi -a zis: „Tu vei r mînea îns rcinat , i vei na te un fiu; i acum s nu bei nici vin nici b utur tare, i s nu m nînci nimic necurat, pentruc acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pîntecele maicii lui, pîn în ziua mor ii lui``. 8Manoah a f cut Domnului urm toarea rug ciune: „Doamne, Te rog, s mai vin odat la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimes, i s ne înve e ce s facem pentru copilul care se va na te!`` 9Dumnezeu a ascultat rug ciunea lui Manoah, i Îngerul lui Dumnezeu a venit iar la femeie. Ea edea într'un ogor, i Manoah, b rbatul ei, nu era cu ea. 10Ea a alergat repede s dea de veste b rbatului ei, i i -a zis: „Iat c omul care venise în cealalt zi la mine, mi s'a ar tat iar ``. 11Manoah s'a sculat, a mers dup nevast -sa, s'a dus la omul acela, i i -a zis: „Tu ai vorbit femeii acesteia?”`` El a r spus: „Eu``. 12Manoah a zis: „Acum, dac se va împlini cuvîntul T u, ce va trebui s p zim cu privire la copil, i ce va fi de f cut?”`` 13Îngerul Domnului a r spus lui Manoah: „Femeia s se fereasc de tot ce i-am spus. 14S nu guste niciun rod din vi , s nu bea nici vin, nici b utur tare, i s nu m nînce nimic necurat; s p zeasc tot ce i-am poruncit.`` 15Manoah a zis Îngerului Domnului: „Îng duie te-mi s Te opresc, i s - i preg tesc un ied``. 16Îngerul Domnului

a r spus lui Manoah: „Chiar dac M'ai opri, n'a mînca din bucatele tale; dar dac vrei s aduci o ardere de tot, s'o aduci Domnului``. Manoah nu tia c este Îngerul Domnului. ¹⁷ i Manoah a zis Îngerului Domnului: „Care- i este numele, ca s - i aducem slav , cînd se va împlini cuvîntul T u?`` ¹⁸Îngerul Domnului i -a r spus: „Pentruce Îmi ceri Numele? El este minunat.`` ¹⁹Manoah a luat iedul i darul de mîncare, i a adus jertf Domnului pe stînc . S'a f cut o minune, în timp ce Manoah i nevast -sa priveau. ²⁰Pe cînd flac ra se suia de pe altar spre cer, Îngerul Domnului S'a suit în flac ra altarului. V zînd lucrul acesta, Manoah i nevast -sa au c zut cu fa a la p mînt. ²¹Îngerul Domnului nu S'a mai ar tat lui Manoah i nevastei lui. Atunci Manoah a în eles c este Îngerul Domnului, ²² i a zis nevastei sale: „Vom muri, c ci am v zut pe Dumnezeu.`` ²³Nevast -sa i -a r spus: „Dac ar fi vrut Domnul s ne omoare, n'ar fi primit din mînile noastre arderea de tot i darul de mîncare, nu ne-ar fi ar tat toate acestea, i nu ne-ar fi f cut s auzim acum asemenea lucruri``. ²⁴Femeia a n scut un fiu, i i -a pus numele Samson. Copilul a crescut, i Domnul l -a binecuvîntat. ²⁵ i Duhul Domnului a început s -l mi te la Mahane-Dan, între orea i E taol.

Chapter 14

¹Samson s'a pogorît la Timna, i a v zut acolo o femeie din fetele Filistenilor. ²Cînd s'a suit înapoi, a spus lucrul acesta tat lui s u i mamei sale, i a zis: „Am v zut la Timna o femeie din fetele Filistenilor; lua i-mi -o acum de nevast ``. ³Tat l s u i mama sa i-au zis: „Nu este nici o femeie între fetele fra ilor t i i în tot poporul nostru, de te duci s - i iei nevast dela Filistenii, cari sînt net ia i împrejur?`` i Samson a zis tat lui s u: „Ia-mi -o, c ci îmi place.`` ⁴Tat l s u i mama sa nu tia c lucrul acesta venea dela Domnul: c ci Samson c uta un prilej de ceart din partea Filistenilor. În vremea aceea Filistenii st pîneau peste Israel. ⁵Samson s'a pogorît împreun cu tat l s u i cu mama sa la Timna. Cînd au ajuns la viile din Timna, iat c i -a ie it înainte un leu tîn r mugind. ⁶Duhul Domnului a venit peste Samson; i, f r s aib ceva în mîn , Samson a sfî iat pe leu cum se sfî ie un ied. N'a spus tat lui s u i mamei sale ce f cuse. ⁷S'a pogorît i a vorbit cu femeia aceea, i ea i -a pl cut. ⁸Dup cîtva timp, s'a dus iar i la Timna ca s'o ia, i s'a ab tut s vad hoitul leului. i iat c în trupul leului era un roi de albine i miere. ⁹A luat mierea în mîn , i a mîncat -o pe drum; i cînd a ajuns la tat l s u i la mama sa, le -a dat, i au mîncat i ei din ea. Dar nu le -a spus c luase mierea aceasta din trupul leului. ¹⁰Tat l lui Samson s'a pogorît la femeia aceea. i acolo Samson a f cut un osp , c ci a a f ceau tinerii. ¹¹Cum l-au v zut, au pofit treizeci de tovar i, cari au stat împreun cu el. ¹²Samson le -a zis: „Am s v spun o ghicitoare. Dac mi -o ve i ghici în cele apte zile ale osp ului, i dac o ve i deslega, v voi da treizeci de c m i i treizeci de haine de schimb. ¹³Dar dac n'o ve i ghici, s -mi da i voi treizeci de c m i i treizeci de haine de schimb``. „Ei i-au zis:`` „Spune-ne ghicitoarea ta s'o auzim``. ¹⁴i el le -a zis: „Din cel ce m nînc a ie it ce se m nînc , i din cel tare a ie it dulcea ``. ¹⁵Trei zile, n-au putut deslega ghicitoarea. În ziua a aptea, au zis nevastei lui Samson: „Înduplec pe b rbatul t u s ne deslege ghicitoarea; altfel, te vom arde, pe tine i casa tat lui

t u. Ne-a i adunat aici ca s ne j fui i, nu -i a a?` 16Nevasta lui Samson plîngea lîng el i zicea: „Tu n'ai decît ur pentru mine, i nu m iube ti; ai spus o ghicitoare copiilor poporului meu, i nu mi-ai deslegat -o!` i el i -a r spus: „N'am deslegat -o nici tat lui meu, nici mamei mele: s i -o desleg ie`? 17Ea a plîns lîng el tot timpul celor apte zile cît a inut osp tul; i în ziua a aptea, i -a deslegat -o, c ci îl nec jea. i ea a dat copiilor poporului ei deslegarea ghicitorii. 18Oamenii din cetate au zis lui Samson în ziua a aptea, înainte de apusul soarelui: „Ce este mai dulce de cît mierea, i ce este mai tare decît leul? i el le -a zis: „Dac n'a i fi arat cu juncana mea, Nu mi-a i fi deslegat ghicitoarea`. 19Duhul Domnului a venit peste el, i s'a pogorît la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le -a luat hainele i a dat hainele de schimb celor ce deslegaser ghicitoarea. Era aprins de mînie, i s'a suit la casa tat lui s u. 20Nevast -sa a fost dat unuia din tovar ii lui, cu care era prieten el.

Chapter 15

1Dup cîtva timp, pe vremea seceratului grîului, Samson s'a dus s - i vad nevasta, i i -a dus un ied. El a zis: „Vreau s intru la nevast -mea în odaia ei`. 2Dar tat l nevastei nu i -a îng duit s între. „Am crezut c o ur ti`, a zis el, „, i am dat -o tovar ului t u. Nu este soru-sa cea tîn r mai frumoas ca ea? Ia -o dar în locul ei.` 3Samson le -a zis: „De data aceasta nu voi fi vinovat fa de Filistenii, dac le voi face r u`. 4Samson a plecat. A prins trei sute de vulpi, i a luat ni te f clii: apoi a legat vulpile coad de coad , i a pus cîte o f clie între cele dou cozi, la mijloc. 5A aprins f cliile, a dat drumul vulpilor în grînele Filistenilor, i a aprins astfel atît stogurile de snopi, cît i grîul care era în picioare, ba înc i gr dinile de m slini. 6Filistenii au zis: „Cine a f cut lucrul acesta?` Li s'a r spus: „Samson, ginerele Timneanului, pentru c acesta i -a luat nevasta i a dat -o tovar ului lui`. i Filistenii s'au suit, i au ars -o pe ea i pe tat l ei. 7Samson le -a zis: „A a face i? Nu voi înceta decît dup ce-mi voi r zbuna pe voi`. 8I -a b tut aspru, pe spate i pe pîntece; apoi s'a pogorît i a locuit în cr p tura stîncii Etam. 9Atunci Filistenii au pornit, au t b rît în Iuda, i s'au întins pîn la Lehi. 10B rba ii din Iuda au zis: „Pentru ce v'a i suit împotriva noastr ?` Ei au r spus: „Ne-am suit s leg m pe Samson, ca s -i facem a a cum ne -a f cut el nou`. 11Atunci trei mii de b rba i din Iuda s'au pogorît la cr p tura stîncii Etam, i au zis lui Samson: „Nu tii c Filistenii st pînesc peste noi? Ce ne-ai f cut deci?` El le -a r spus: „Le-am f cut a a cum mi-au f cut i ei mie.` 12Ei i-au zis: „Noi ne-am pogorît s te leg m, ca s te d m în mînile Filistenilor.` Samson le -a zis: „Jura i-mi c nu m ve i omorî`. 13Ei i-au r spus: „Nu; vrem numai s te leg m i s te d m în mînile lor, dar nu te vom omorî.` i l-au legat cu dou funii noi, i l-au scos din stînc . 14Cînd a ajuns la Lehi, Filistenii au început s strige de bucurie înaintea lui. Atunci Duhul Domnului a venit peste el. Funiile pe cari le avea la bra e s'au f cut ca ni te fire de în ars în foc, i leg turile i-au c zut de pe mîni. 15El a g sit o falc de m gar neuscat înc , a întins mîna i a luat -o i a ucis cu ea o mie de oameni. 16 i Samson a zis: „Cu o falc de m gar, o gr mad , dou gr mezi; Cu o falc de m gar, am ucis o mie de oameni`. 17Dup ce a ispr vit de vorbit, a aruncat falca din mîn . i locul acela s'a numit Ramat-Lehi

(Aruncarea f lci). ¹⁸Fiindu -i foarte sete, a strigat c tre Domnul, i a zis: „Tu ai îng duit, prin mîna robului T u, această mare isb vire; i acum s mor de sete, i s cad în mînile celor net ia i împrejur?``
¹⁹Dumnezeu a despicat cr p tura stîncii din Lehi, i a ie it ap din ea. Samson a b ut, duhul i s'a întremat, i s'a înviorat. De aceea s'a numit izvorul acela En-Hacore (Izvorul celui ce strig); el este i ast zi la Lehi. ²⁰Samson a fost dou zeci de ani judec tor în Israel, pe vremea Filistenilor.

Chapter 16

¹Samson a plecat la Gaza; acolo a v zut o curv , i a intrat la ea. ²S'a spus oamenilor din Gaza: „Samson a venit aici``. i l-au înconjurat, i au pîndit toat noaptea la poarta cet ii. Au stat lini ti i toat noaptea, i au zis: „Cînd se va lumina de ziu , îl vom omorî``. ³Samson a r mas culcat pîn la miezul nop ii. Pela miezul nop ii, s'a sculat, i a apucat por ile cet ii cu amîndoi stîlpii, le -a scos împreun cu z vorul, le -a pus pe umeri, i le -a dus pe vîrfurile muntelui din fa a Hebronului. ⁴Dup aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila. ⁵Domnitorii Filistenilor s'au suit la ea, i i-au zis: „Înduplec -l, i afl de unde -i vine puterea lui cea mare i cum am putea s -l biruim, ca s -l leg m i s -l sl bim, i -i vom da fiecare cîte o mie o sut de sicli de argint. ⁶Dalila a zis lui Samson: „Spune-mi, te rog, de unde- i vine puterea ta cea mare, i cu ce ar trebui s fii legat ca s fii biruit``. ⁷Samson i -a zis: „Dac a fi legat cu apte funii noi, cari s nu fie uscate înc , a sl bi i a fi ca orice alt om``. ⁸Domnitorii Filistenilor au adus Dalilei apte funii noi, neuscate înc ``. i ea l-a legat cu funiile acestea. ⁹Iar ni te oameni st teau la pînd la ea, într'o odaie. Ea i -a zis: „Filistenii sînt asupra ta Samson``! i el a rupt funiile, cum se rupe o a de cîl i cînd se atinge de foc. i astfel n'au tiut de unde -i venea puterea. ¹⁰Dalila a zis lui Samson: „Vezi, i-ai b tut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arat -mi cu ce trebuie s fii legat``. ¹¹El i -a zis: „Dac a fi legat cu funii noi, cari s nu fi fost întrebuinte niciodat , a sl bi i a fi ca orice alt om``. ¹²Dalila a luat ni te funii noi, i l-a legat cu ele. Apoi i -a zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!`` Iar ni te oameni st teau la pînd într'o odaie. i el a rupt funiile de la bra e ca pe o a . ¹³Dalila a zis lui Samson: „Pîn acum i-ai b tut joc de mine, i mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie s fii legat``. El i -a zis: „N'ai decît s împlete ti cele apte uvi e de p r din capul meu în urzeala s turii``. ¹⁴i ea le -a pironit cu un cui de lemn în p mînt. Apoi i -a zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!`` i el s'a trezit din somn, i a smuls cuiul de lemn din p mînt cu urzeal cu tot. ¹⁵Ea i -a zis: „Cum po i spune: „Te iubesc!` cînd inima ta nu este cu mine? Iat c de trei ori i-ai b tut joc de mine, i nu mi-ai spus de unde- i vine puterea ta cea mare.`` ¹⁶Fiindc ea îl nec jea i -l chinuia în fiecare zi cu st ruinele ei, sufletul i s'a umplut de o nelini te de moarte, ¹⁷i -a deschis toat inima fa de ea, i i -a zis: „Briciul n'a trecut peste capul meu, pentruc sînt închinat Domnului din pîntecele maicii mele. Dac a fi ras, puterea m'ar p r si, a sl bi, i a fi ca orice alt om``. ¹⁸Dalila, v zînd c î i deschisese toat inima fa de ea, a trimes s cheme pe domnitorii Filistenilor, i a pus s le spun : „Sui i-v de data aceasta, c ci mi -a deschis toat inima lui``. i domnitorii Filistenilor s'au suit la ea, i au adus argintul în

mîni. ¹⁹Ea l -a adormit pe genunchii ei. i chemînd un om, a ras cele apte suvi e de pe capul lui Samson, i a început astfel s -l sl beasc . El i -a pierdut puterea. ²⁰Atunci ea a zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!`` i el s'a trezit din somn, i a zis: „Voi face ca i mai înainte, i m voi scutura``. Nu tia c Domnul Se dep rtase de el. ²¹Filistenii l-au apucat, i i-au scos ochii; l-au pogorît la Gaza, i l-au legat cu ni te lan uri de aram . El învîrtea la rî ni în temni . ²²Dar p rul capului lui a început iar s creasc , dup ce fusese ras. ²³i domnitorii Filistenilor s'au strîns ca s aduc o mare jertf dumnezeului lor Dagon, i ca s se veseleasc . Ei ziceau: „Dumnezeul nostru a dat în mînile noastre pe Samson, vr jma ul nostru.`` ²⁴i cînd l -a v zut poporul, au l udat pe dumnezeul lor, zicînd: „Dumnezeul nostru a dat în mînile noastre pe vr jma ul nostru, pe acela care ne pustiiara, i ne înmul ea mor ii.`` ²⁵În bucuria inimii lor, au zis: „Chema i pe Samson, ca s ne desf teze!`` Au scos pe Samson din temni , i el a jucat înaintea lor. L-au a ezat între stîlpi. ²⁶i Samson a zis tîn rului care -l inea de mîn : „Las -m , ca s m pot atinge de stîlpii pe cari se reazim casa, i s m razim de ei.`` ²⁷Casa era plin de b rba i i de femei; to i domnitorii Filistenilor erau acolo, i pe acoperi erau aproape trei mii de in i, b rba i i femei, cari priveau la Samson, cum juca. ²⁸Atunci Samson a strigat c tre Domnul, i a zis: „Doamne, Dumnezeule! Adu- i aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, d -mi putere numai de data aceasta, i cu o singur lovitur s -mi r zbun pe Filistenii pentru cei doi ochi ai mei!`` ²⁹i Samson a îmbr i at amîndoi stîlpii dela mijloc pe cari se sprijinea casa, i s'a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, i altul la stînga. ³⁰Samson a zis: „S mor împreun cu Filistenii!`` S'a plecat cu toat puterea, i casa a c zut peste domnitori i peste tot poporul care era acolo. Cei pe cari i -a pr p dit la moartea lui au fost mai mul i decît cei pe cari -i omorîse în timpul vie ii. ³¹Fra ii lui i toat casa tat lui s u s'au pogorît, i l-au luat. Cînd s'au suit înapoi, l-au îngropat între orea i E taol, în mormîntul tat lui s u Manoah. El fusese judec tor în Israel dou zeci de ani.

Chapter 17

¹Era un om din muntele lui Efraim, numit Mica. ²El a zis mamei sale: „Cei o mie o sut de sicli de argint, cari i s'au luat, i pentru cari ai blestemat chiar în auzul urechilor mele, argintul acesta este în mînile mele, eu îl luasem.`` i mam -sa a zis: „Bindecuvîntat s fie fiul meu de Domnul!`` ³El a dat înapoi mamei sale cei o mie o sut sicli de argint; i mam -sa a zis: „Închin cu mîna mea argintul acesta Domnului, ca s fac cu el fiului meu un chip cioplit i un chip turnat; i astfel i -l voi da înapoi.`` ⁴El a dat argintul înapoi mamei sale. Mam -sa a luat dou sute sicli de argint, i a dat argintul la argintar, care a f cut din el un chip cioplit i un chip turnat. Chipurile au fost aduse în casa lui Mica. ⁵Mica acesta avea o cas a lui Dumnezeu; a f cut un efod i terafimi, i a sfin it pe unul din fiii lui ca preot. ⁶În vremea aceea, nu era împ rat în Israel. Fiecare f cea ce -i pl cea. ⁷Era un tîn r în Betleemul lui Iuda, din familia lui Iuda; era Levit, i locuia pentru o vreme acolo. ⁸Omul acesta a plecat din cetatea Betleemul lui Iuda, s - i caute o locuin potrivit . Urmîndu- i drumul, a ajuns în muntele lui Efraim la casa lui Mica. ⁹Mica i -a zis: „De unde vii?`` El i -a r spuns: „Eu

sînt Levit, din Betleemul lui Iuda, și merg să-mi caut o locuință potrivit.`` ¹⁰Mica și-a zis: „Rămâi la mine; tu să-mi fii tatăl și preot, și eu îți voi da zece sicli de argint pe an, hainele de cari vei avea nevoie, și mijloace de trai.`` ¹¹Și Levitul a intrat la el. S'a hotărât astfel să rămână la omul acesta, care a privit pe tânărul ca pe unul din fiii lui. ¹²Mica a sfârșit pe Levit, și tânărul acesta și-a slujit ca preot și a locuit în casa lui. ¹³Și Mica a zis: „Acum, tiu că Domnul îmi va face bine, fiindcă am ca preot pe Levitul acesta.``

Chapter 18

¹În vremea aceea, nu era împărat în Israel; și seminția Dani ilor și căuta o moșie ca să se așeze în ea, căci pînă în ziua aceea nu și căzuse la sorți nici o moștenire în mijlocul semintii lui Israel. ²Fiii lui Dan au luat dintre ei toți, din familiile lor, cinci oameni viteji, pe cari și-au trimes din țară și din Efraim, să se cădească sărăci și să cerceteze. Ei le-au zis: „Duce și-ți cerceta țara.`` Ei au ajuns în muntele lui Efraim, la casa lui Mica, și au rămas peste noapte acolo. ³Cînd erau aproape de casa lui Mica, au cunoscut glasul tânărului Levit, și au apropiat și și-au zis: „Cine te și-a adus aici? Ce faci tu în locul acesta? și ce ai aici?`` ⁴El le și-a răspuns: „Mica face cutare și cutare lucru pentru mine, îmi dă o simbrică, și eu și sînt preot.`` ⁵Ei și-au zis: „Întreabă pe Dumnezeu, ca să știm dacă vom avea noroc în călătoria noastră.`` ⁶Și preotul le și-a răspuns: „Duce și-ți în pace; călătoria pe care o faceți este subțire în privirea Domnului.`` ⁷Cei cinci oameni au plecat, și au ajuns în Lais. Au văzut poporul de acolo trînd la adpost, în felul Sidoni ilor, liniștiți și fără grijă; în țară nu era nimic care să le facă cel mai mic neajuns pînă la ei; erau departe de Sidoni și, și n'aveau nici o legătură cu alți oameni. ⁸S'au întors la frații lor în țară și Efraim, și frații lor le-au zis: „Ce veste ne aduceți?`` ⁹„Haidem``, au răspuns ei, „să ne suim împotriva lor; căci am văzut țara, și iată că era foarte bună. Ce! Stați și nu ziceți nimic? Nu fiți leneși și puneți stăpînire pe țara aceasta. ¹⁰Cînd veți intra în ea, veți da peste un popor care stă fără frică. Țara este mare, și Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; este un loc unde nu lipsește nimic din tot ce este pe pământ.`` ¹¹ase sute de oameni din familia lui Dan au pornit din țară și Efraim, încinși cu armele lor de război. ¹²S'au suit, și au tăbărit la Chiriat-Iearim în Iuda; de aceea locul acesta, care este înapoia lui Chiriat-Iearim, a fost chemat pînă în ziua de azi Mahane-Dan (Tabăra lui Dan). ¹³Au trecut de acolo în muntele lui Efraim și au ajuns pînă la casa lui Mica. ¹⁴Atunci cei cinci oameni cari se duseseră să se cădească țara Lais, au luat cuvîntul și au zis fraților lor: „ți și că în casele acestea este un efod, terafimi, un chip cioplit și un chip turnat? Vedeți acum ce aveți de făcut.`` ¹⁵Ei și-au abătut pe acolo, au intrat în casa tânărului Levit, în casa lui Mica, și și-au întrebat de sănătate! ¹⁶Cei ase sute de oameni din fiii lui Dan, încinși cu armele lor de război, stăteau la intrarea porții. ¹⁷și cei cinci oameni cari se duseseră să se cădească țara, și-au suit și au intrat în casă; au luat chipul cioplit, efodul, terafimii, și chipul turnat, în timp ce preotul era la intrarea porții cu cei ase sute de oameni, încinși cu armele lor de război. ¹⁸Cînd au intrat în casa lui Mica, și au luat chipul cioplit, efodul, terafimii, și chipul turnat, preotul le și-a zis: „Ce faceți?``

¹⁹Ei au r spus: „Taci, pune- i mîna la gur , i vino cu noi; s ne fii p rinte i preot. Mai bine este s fii preot la casa unui singur om, sau s fii preotul unei semin ii i unei familii din Israel?`` ²⁰Preotul s'a bucurat în inima lui; a luat efodul, terafimii, i chipul cioplit, i s'a unit cu ceata poporului. ²¹Au pornit iar la drum i au plecat, punînd înaintea lor copiii, vitele i calabalîcurile. ²²Dup ce se dep rtaser bine de casa lui Mica, oamenii cari locuiau în casele vecine cu a lui Mica s'au strîns i au urm rit pe fiii lui Dan. ²³Au strigat dup fiii lui Dan, cari s'au întors i au zis lui Mica: „Ce ai, i ce înseamn gloata aceasta de oameni?`` ²⁴El a r spus: „Dumnezeii mei, pe cari mi -i f cusem, mi i-a i luat împreun cu preotul i a i plecat: ce-mi mai r mîne? Cum pute i dar s -mi spune i: „Ce ai?`` ²⁵Fiii lui Dan i-au zis: „S nu- i auzim glasul; c ci altfel ni te oameni am rî i se vor arunca asupra voastr , i te vei perde i pe tine i pe cei din casa ta.`` ²⁶i fiii lui Dan i-au v zut mai departe de drum. Mica, v zînd c sînt mai tari decît el, s'a întors i a venit acas . ²⁷Au ridicat dar ce f cuse Mica, i au luat pe preotul care era în slujba lui, i s'au n pustit asupra Laisului, asupra unui popor lini tit i în pace; l-au trecut prin ascu i ul s biei, i au ars cetatea. ²⁸Nimeni n'a izb vit -o, c ci era departe de Sidon, i locuitorii ei n'aveau nicio leg tur cu al i oameni: ea era în valea care se întinde spre Bet-Rehob. Fiii lui Dan au zidit din nou cetatea, i au locuit în ea; ²⁹au numit -o Dan, dup numele lui Dan, tat l lor, care se n scuse lui Israel; dar cetatea se chema mai înainte Lais. ³⁰Au în l at pentru ei chipul cioplit; i Ionatan, fiul lui Gher om, fiul lui Moise, el i fiii lui au fost preo ii semin iei Dani ilor, pîn pe vremea robirii rii. ³¹Au a ezat pentru ei chipul cioplit pe care -l f cuse Mica, în tot timpul cît a fost casa lui Dumnezeu la Silo.

Chapter 19

¹Pe vremea cînd nu era împ rat în Israel, un Levit, care locuia la marginea muntelui lui Efraim, i -a luat ca iitoare o femeie din Betleemul lui Iuda. ²iitoarea nu i -a fost credincioas , i l -a p r sit ca s se duc în casa tat lui ei în Betleemul lui Iuda, unde a r mas timp de patru luni. ³B rbatul ei s'a sculat i s'a dus la ea, ca s -i vorbeasc inimii i s'o aduc înapoi. Avea cu el pe sluga lui i doi m gari. Ea l -a adus în casa tat lui ei; i cînd l -a v zut tat l femeii aceleia tinere, l -a primit cu bucurie. ⁴Socrul s u, tat l femeii aceleia tinere, l -a inut la el trei zile. Au mîncat i au b ut, i au r mas noaptea acolo. ⁵A patra zi, s'au sculat dis de diminea , i Levitul se preg tea s plece. Dar tat l tinerei femei a zis ginerelei s u: „Ia o bucat de pîne, ca s prinzi la inim ; i apoi ve i pleca.`` ⁶i au ezut de au mîncat i au b ut amîndoi. Apoi tat l tinerei femei a zis b rbatului: „Hot r te-te dar s r mîi aici la noapte, i s i se veseleasc inima.`` ⁷B rbatul se scula s plece; dar în urma st ruin elor socrului s u, a r mas acolo i noaptea aceea. ⁸În ziua a cincea, s'a sculat dis de diminea s plece. Atunci tat l tinerei femei a zis: „Înt re te- i mai întîi inima, te rog; i r mîi pîn ce se va pleca ziua spre sear .`` i au mîncat amîndoi. ⁹B rbatul se scula s plece, cu iitoarea i sluga lui; dar socrul-s u, tat l tinerei femei, i -a zis: „Iat c ziua a trecut, e tîrziu, r mîi dar peste noapte aici; iat c ziua se pleac spre noapte, r mîi aici peste noapte, i s i se veseleasc inima; mîne v ve i scula disdediminea ca

s porni i la drum, i te vei duce la cortul t u.`` 10B rbatul n'a vrut s mai r mîn i în noaptea aceea, ci s'a sculat i a plecat. A ajuns pîn în fa a Iebusului, adic Ierusalimul, cu cei doi m gari în la i i cu iitoarea lui. 11Cînd s'au apropiat de Iebus, ziua se plecase mult spre sear . Sluga a zis atunci st pînului s u: „Haidem, s ne îndrept m spre cetatea aceasta a Iebusi ilor, i s r mînem în ea peste noapte``. 12St pînul s u i -a r spus: „Nu putem s intr m într'o cetate str in , unde nu sînt copii de ai lui Israel, ci s mergem pîn la Ghibea.`` 13A mai zis slugii sale: „Haidem, s ne apropiem de unul din locurile acestea, Ghibea sau Rama, i s r mînem acolo peste noapte``. 14Au mers mai departe, i apunea soarele cînd s'au apropiat de Ghibea, care este a lui Beniamin. 15S'au îndreptat într'acolo ca s se duc s r mîn peste noapte în Ghibea. Levitul a intrat, i s'a oprit în pia a cet ii. Nu s'a g sit nimeni care s -i primeasc în cas s r mîn peste noapte. 16i iat c un b trîn se întorcea seara dela munca cîmpului; omul acesta era din muntele lui Efraim, locuia pentru o vreme la Ghibea, i oamenii din locul acela erau Beniami i. 17El a ridicat ochii i a v zut pe c l tor în pia a cet ii. i b trînul i -a zis: „Încotro mergi, i de unde vii?`` 18El i -a r spus: „Venim din Betleemul lui Iuda i mergem pîn la marginea muntelui lui Efraim, de unde sînt. M dusesem la Betleemul lui Iuda, i acum m duc la casa Domnului. Dar nu se g se te nimeni s m primeasc în cas . 19Avem îns paie i nutre pentru m garii no tri; avem i pîne i vin pentru mine, pentru roaba ta, i pentru b iatul care este cu robii t i. Nu ducem lips de nimic.`` 20B trînul a zis: „Pacea s fie cu tine! Toate nevoile tale le iau asupra mea, numai s nu r mîi în pia peste noapte.`` 21L -a dus în casa lui, i a dat nutre m garilor. C l torii i-au sp lat picioarele; apoi au mîncat i au b ut. 22Pe cînd se veseleau ei, iat c oamenii din cetate, ni te fii ai lui Belial, oameni strica i, au înconjurat casa, au b tut la poart , i au zis b trînului, st pînul casei: „Scoate pe omul acela care a intrat la tine, ca s ne împreun m cu el.`` 23St pînul casei a ie it la ei, i le -a zis: „Nu, fra ilor, v rog s nu face i un lucru a a de r u; fiindc omul acesta a intrat în casa mea, nu s vîr i i mi elia aceasta. 24Iat c am o fat fecioar , i omul acesta are o iitoare; vi le voi aduce afar : necinsti i-le, i face i-le ce v va pl cea. Dar nu s vîr i i cu omul acesta o fapt a a de nelegiuit ``. 25Oamenii aceia n'au vrut s -l asculte. Atunci omul i -a luat iitoarea, i le -a adus -o afar . Ei s'au împreunat cu ea, i i-au b tut joc de ea toat noaptea pîn diminea a: i i-au dat drumul cînd se lumina de ziu . 26C tre ziu , femeia aceasta a venit i a c zut la u a casei omului la care era b rbatul ei, i a r mas acolo pîn la ziu . 27i diminea a, b rbatul ei s'a sculat, a deschis u a casei, i a ie it ca s - i urmeze drumul mai departe. Dar iat c femeia, iitoarea lui, era întins la u a casei, cu mînil pe prag. 28El i -a zis: „Scoal -te, i haidem s mergem!`` Ea n'a r spus. Atunci b rbatul a pus -o pe m gar, i a plecat acas . 29Cînd a ajuns acas , a luat un cu it, a apucat pe iitoarea lui, i a t iat -o m dular cu m dular în dou sprezece buc i, pe cari le -a trimes în tot inutul lui Israel. 30To i cei ce au v zut lucrul acesta, au zis: „Niciodată nu s'a împlinat i nu s'a v zut a a ceva, decînd s'au suit copiii lui Israel din Egipt pîn în ziua de azi; lua i aminte dar la lucrul aceasta, sf tui i-v i vorbi i!``

Chapter 20

¹To ii copiii lui Israel au ie it dela Dan pîn la Beer-eba i ara Galaadului, i adunarea s'a strîns ca un singur om înaintea Domnului, la Mi pa. ²C peteniile întregului popor, toate semin iile lui Israel, au venit în adunarea poporului lui Dumnezeu: erau patru sute de mii de oameni pede tri, cari scoteau sabia. ³i fiii lui Benjamin au auzit c se suiser copiii lui Israel la Mi pa. Copiii lui Israel au zis: „Spune i cum s'a întîmplat aceast nelegiuire?” ⁴Atunci Levitul, b rbatul femeii care fusese ucis , a luat cuvîntul, i a zis: „Ajunsesem, împreun cu iitoarea mea, la Ghibea lui Benjamin, ca s r mînem peste noapte acolo. ⁵Locuitorii din Ghibea s'au sculat împotriva mea, i au înconjurat noaptea casa în care eram. Aveau de gînd s m omoare, au siluit pe iitoarea mea, pîn cînd a murit. ⁶Mi-am luat iitoarea, i am t iat -o în buc i, pe cari le-am trimes în tot inutul mo tenirii lui Israel; c ci au s vîr it o nelegiuire i o mi elie în Israel. ⁷Iat -v pe to i, copii ai lui Israel; sf tui i-v , i lua i o hot rîre aici!” ⁸Tot poporul s'a sculat ca un singur om, i a zis: „Niciunul din noi s nu se duc în cortul lui, i nimeni s nu se întoarac acas . ⁹Iat acum ce vom face cet ii Ghibea: s mergem împotriva ei dup cum vom ie i la sor . ¹⁰S lu m din toate semin iile lui Israel zece oameni din o sut , o sut dintr'o mie, i o mie din zece mii; ei s se duc s caute merinde pentru popor, pentruca, la întoarcerea lor, s facem cet ii Ghibea din Benjamin potrivit cu toat mi elia pe care a f cut -o ea în Israel.” ¹¹Astfel to i b rba ii lui Israel s'au strîns împotriva cet ii, uni i ca un singur om. ¹²Semin iile lui Israel au trimes ni te oameni în toate familiile lui Benjamin, ca s -i spun : „Ce înseamn nelegiuirea aceasta care s'a f cut între voi?” ¹³Scoate i afar acum pe oamenii aceia strica i din Ghibea, ca s -i omorîm i s cur im r ul din mijlocul lui Israel.” Dar Beniami ii n'au vrut s asculte glasul fra ilor lor, copiii lui Israel. ¹⁴Beniami ii au ie it din cet ile lor, i s'au strîns la Ghibea, ca s lupte împotriva copiilor lui Israel. ¹⁵Num rul Beniami ilor ie i i în ziua aceea din cet i fost de dou zeci i ase de mii de oameni, cari scoteau sabia, f r s se mai socoteasc i locuitorii din Ghibea, cari alc tuiau apte sute de oameni ale i. ¹⁶În tot poporul acesta, erau apte sute de oameni ale i cari nu se slujeau de mîna dreapt ; to i ace tia, aruncînd o piatr cu pra tia, puteau s ocheasc un fir de p r, i nu d deau gre . ¹⁷S'a f cut i num r toarea b rba ilor lui Israel, afar de ai lui Benjamin, i s'a g sit patru sute de mii cari scoteau sabia, to i b rba ii de r zoi. ¹⁸i copiii lui Israel s'au sculat, s'au suit la Betel, i au întrebat pe Dumnezeu, zicînd: „Cine din noi s se suie întîi ca s lupte împotriva fiilor lui Benjamin?” Domnul a r spuns: „Iuda s se suie întîi.” ¹⁹Copiii lui Israel au pornit disdediminea , i au t b rît la Ghibea. ²⁰i b rba ii lui Israel au înaintat ca s înceap lupta împotriva b rba ilor lui Benjamin, i s'au a ezat în linie de b tae împotriva lor înaintea cet ii Ghibea. ²¹Fiii lui Benjamin au ie it din Ghibea, i în ziua aceea au culcat la p mînt dou zeci i dou de mii de oameni din Israel. ²²Poporul, b rba ii lui Israel, s'au îmb rb tat, i s'au a ezat din nou în linie de b taie în locul unde se a ezaser în ziua întîi. ²³i copiii lui Israel s'au suit, i au plîns înaintea Domnului pîn seara; au întrebat pe Domnul, i au zis: „S m mai sui la lupt împotriva fiilor fratelui meu Benjamin?” Domnul a r spuns: „Sui i-v împotriva lui.” ²⁴Copiii lui Israel au înaintat împotriva fiilor lui Benjamin, în ziua a doua. ²⁵i în aceea zi, Beniami ii le-au ie it înainte din Ghibea, i iar au culcat

la p mînt optsprezece mii de oameni din copiii lui Israel, to i în stare s poarte armele. ²⁶To ii copiii lui Israel i tot poporul s'au suit i au venit la Betel; au plîns i au r mas acolo înaintea Domnului, au postit în ziua aceea pîn seara, i au adus arderi de tot i jertfe de mul mire înaintea Domnului. ²⁷i copiii lui Israel au întrebat pe Domnul-acolo se g sea atunci chivotul leg mîntului lui Dumnezeu, ²⁸i Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, st tea pe vremea aceea înaintea lui Dumnezeu, - i au zis: „S mai pornesc la lupt împotriva fiilor fratelui meu Benjamin, sau s m las?”` Domnul a r spus: „Sui i-v , c ci mîne îi voi da în mînile voastre.”` ²⁹Atunci Israel a pus ni te oameni la pînd în jurul cet ii Ghibea. ³⁰Copiii lui Israel s'au suit împotriva fiilor lui Benjamin, a treia zi, i s'au a ezat în linie de b taie înaintea cet ii Ghibea, ca i în celelalte d i. ³¹i fiii lui Benjamin au ie it înaintea poporului, i au fost tra i departe de cetate. Au început s loveasc de moarte în popor, ca i în celelalte d i, pe drumurile cele mari, cari suie: unul la Betel i altul la Ghibea prin cîmpie, i au ucis aproape treizeci de b rba i din Israel. ³²Fiii lui Benjamin ziceau: „Iat -i b tu i înaintea noastr ca i mai înainte!”` Dar copiii lui Israel ziceau: „S fugim, i s -i tragem departe de cetate la drumul mare.”` ³³To i b rba ii lui Israel i-au p r sit locurile, i s'au în iruit de b taie la Baal-Tamar; i oamenii lui Israel, cari st teau la pînd , s'au aruncat din locul în care erau, din Maare-Ghibea. ³⁴Zece mii de oameni ale i din tot Israelul au ajuns înaintea cet ii Ghibea. Lupta a fost aprig , i Beniami ii nu- i închipuiau pr p dul prin care aveau s treac . ³⁵Domnul a b tut pe Benjamin înaintea lui Israel, i copiii lui Israel au ucis în ziua aceea dou zeci i cincii de mii o sut de oameni din Benjamin, to i în stare s poarte armele. ³⁶Fiii lui Benjamin credeau c b rba ii lui Israel sînt b tu i, c ci ace tia f ceau loc Beniami ilor i se bizuiau pe oamenii pe cari -i puseser la pînd împotriva cet ii Ghibea. ³⁷Oamenii dela pînd s'au aruncat repede asupra cet ii Ghibea, au pornit înainte i au trecut toat cetatea prin ascu i ul s biei. ³⁸Dup un semn asupra c ruia se învoiser cu b rba ii lui Israel, cei dela pînd aveau s fac s se înal e din cetate un fum gros. ³⁹Atunci b rba ii lui Israel s'au întors în lupt . Beniami ii le omorîser aproape treizeci de oameni, i ziceau: „Negre it, iat -i b tu i înaintea noastr ca în cea dintîi lupt !”` ⁴⁰Dar un fum gros începea s se înal e atunci din cetate. Beniami ii s'au uitat înapoi; i iat c fl c rile se ridicau din cetatea întreag spre cer. ⁴¹B rba ii lui Israel se întorseser ; i b rba ii lui Benjamin s'au însp imîntat, v zînd pr p dul care avea s -i ajung . ⁴²Au dat dosul înaintea b rba ilor lui Israel, i au fugit pe calea care duce în pustie., Dar n v litorii s'au luat dup ei, iar pe cei ce ie iser din cetate i-au culcat la p mînt, c ci îi prinseser la mijloc. ⁴³Au înconjurat pe Benjamin, l-au gonit i l-au zdrobit de îndat ce voia s se odihneasc , pîn în fa a cet ii Ghibea înspre soare r sare. ⁴⁴Optsprezece mii de b rba i au c zut din Benjamin, to i voinici. ⁴⁵Din ceice au dat dosul ca s fug spre pustie la stîncă Rimon, b rba ii lui Israel au nimicit cincii mii pe drumuri; i-au urm rit pîn la Ghideom, i au ucis din ei dou mii. ⁴⁶Întreg num rul Beniami ilor cari au perit în ziua aceea a fost de dou zeci i cincii de mii de oameni în stare s poarte armele, to i voinici. ⁴⁷ase sute de oameni erau ceice d duser dosul i fugiser spre pustie la stîncă Rimon; acolo au r mas patru luni. ⁴⁸B rba ii lui Israel s'au întors la fiii lui Benjamin, i i-au trecut prin ascu i ul s biei, dela oamenii din cet i pîn la dobitoace, i tot ce au g sit. Au pus de asemenea foc tuturor cet ilor pe cari le-au g sit în cale.

Chapter 21

¹B rba ii lui Israel juraser la Mi pa, zicînd: „Niciunul din noi s nu- i dea fata dup un Beniamit``.

²Poporul a venit la Betel, i a stat înaintea lui Dumnezeu pîn seara. Au ridicat glasul, au v rsat multe lacrimi, ³ i au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, pentruce s'a întîmplat a a ceva în Israel, s lipseasc ast zi o semin ie întreag din Israel?``

⁴A doua zi, poporul s'a sculat disdediminea ; au zidit acolo un altar, i au adus arderi de tot i jertfe de mul mire. ⁵Copiii lui Israel au zis: „Cine dintre toate seminiile lui Israel nu s'a suit la adunare înaintea Domnului?`` C ci f cuser un jur mînt mare împotriva oricui nu s'ar sui la Domnul la Mi pa, i ziseser : „S fie pedepsit cu moartea.``

⁶Copiilor lui Israel le p rea r u de fratele lor Benjamin, i ziceau: „Ast zi a fost nimicite o semin ie din Israel. ⁷Cum s facem rost de neveste celor ce au r mas cu via , fiindc am jurat pe Domnul s nu le d m fetele noastre de neveste?``

⁸Ei au zis deci: „Este cineva dintre seminiile lui Israel care s nu se fi suit la Domnul la Mi pa?`` i nimeni din Iabes din Galaad nu venise în tab r , la adunare. ⁹Au f cut num r toarea poporului, i nu era acolo nici unul din locuitorii din Iabes din Galaad. ¹⁰Atunci adunarea a trimes împotriva lor dou sprezece mii de osta i, dîndu-le porunca aceasta: „Duce i-v , i trece i prin ascu i ul s biei pe locuitorii din Iabes din Galaad, cu femeile i copiii. ¹¹Iat ce s face i: s nimici i cu des vîr ire orice b rbat i orice femeie care a cunoscut împreunarea cu b rbat``.

¹²Au g sit între locuitorii din Iabes din Galaad patru sute de fete fecioare, cari nu se culcaser cu b rbat, i le-au adus în tab r la Silo, care este în ara Canaanului``.

¹³Toat adunarea a trimes soli s vorbeasc fiilor lui Benjamin cari erau la stîncă Rimon, i s le vesteasc pacea. ¹⁴În timpul acela Beniami ii s'au întors i li s'au dat de neveste acelea pe cari le l saser cu via din femeile din Iabes din Galaad. Dar nu erau destule. ¹⁵Poporului îi p rea r u de Benjamin, c ci Domnul f cuse o şp rtur în seminiile lui Israel. ¹⁶B trîinii adun rii au zis: „Cum s facem rost de neveste pentru cei r ma i, c ci femeile lui Benjamin au fost nimicite?``

¹⁷ i au zis: „Cei ce au mai r mas din Benjamin, s - i p streze mo tenirea, ca s nu se tearg o semin ie din Israel. ¹⁸Dar noi nu putem s d m pe fetele noastre dup ei, c ci copiii lui Israel au jurat, zicînd: „Blestemat s fie cine va da o nevest unui Beniamit!``

¹⁹ i au zis: „Iat , în fiecare an este o s rb toare a Domnului la Silo, care este la miaz noapte de Betel, la r s ritul drumului care suie din Betel la Sihem, i la miaz -zi de Lebona.``

²⁰Apoi au dat urm toarea porunc fiilor lui Benjamin: „Duce i-v i sta i la pînd în vii. ²¹Uita i-v , i cînd ve i vedea pe fetele din Silo ie ind s joace, s ie i i din vii, s v lua i fiecare cîte o nevest din fetele din Silo, i s v duce i în ara lui Benjamin. ²²Dac p rin ii sau fra ii lor vor veni s se plîng la noi, le vom spune: „Da i-ni-le nou , c ci n'am luat cîte o nevest de fiecare în r zboi. Nu voi li le-a i dat: numai atunci, a i fi vinova i. ²³Fiii lui Benjamin au f cut a a: i-au luat neveste, dup num rul lor, dintre juc toarele pe cari le-au r pit; apoi au plecat i s'au întors în mo tenirea lor; au zidit iar , cet ile, i au locuit acolo. ²⁴ i în acela timp copiii lui Israel au plecat de acolo fiecare în seminia lui i în familia lui, i s'a întors fiecare în mo tenirea lui. ²⁵Pe vremea aceea, nu era împ rat în Israel, fiecare f cea ce -i pl cea

Ruth

Chapter 1

¹Pe vremea judec torilor, a fost o foamete în ar . Un om din Betleemul lui Iuda a plecat cu nevast -sa i cu cei doi fii ai lui, s locuiasc pentru o vreme în ara Moabului. ²Numele omului aceleuia era Elimelec, numele nevestei lui era Naomi, i cei doi fii ai lui se numeau Mahlon i Chilion: erau Efrati i, din Betleemul lui Iuda. Ajungînd în ara Moabului, i-au a ezat locuin a acolo. ³Elimelec, b rbatul Naomei, a murit, i ea a r mas cu cei doi fii ai ei. ⁴Ei i-au luat neveste Moabite. Una se numea Orpa, i cealalt Rut, i au locuit acolo aproape zece ani. ⁵Mahlon i Chilion au murit i ei amîndoi, i Naomi a r mas f r cei doi fii ai ei i f r b rbat. ⁶Apoi s'a sculat, ea i nurorile ei, ca s se întoarc în ara ei din ara Moabului, c ci aflase în ara Moabului c Domnul cercetase pe poporul S u i -i d duse pîne. ⁷Ea a ie it din locul în care locuia înso it de cele dou nurori ale ei, i a pornit ca s se întoarc în ara lui Iuda. ⁸Naomi a zis atunci celor dou nurori ale ei: „Duce i-v i întoarce i-v fiecare la casa mamei ei! Domnul s Se îndure de voi, cum v'a i îndurat i voi de cei ce au murit i de mine! ⁹S v dea Domnul s g si i odihn fiecare în casa unui b rbat!`` i le -a s rutat. Ele au ridicat glasul, i au plîns; ¹⁰i i-au zis: „Nu; noi vom merge cu tine la poporul t u.`` ¹¹Naomi a zis: „Întoarce i-v , fiicele mele! Pentruce s veni i voi cu mine? Mai am eu oare fii în pîntecele meu, ca s poat fi b rba ii vo tri? ¹²Întoarce i-v , fiicele mele, i duce i-v ! Eu sînt prea b trîn ca s m m rit din nou. i chiar dac a zice c trag n dejde; chiar dac în noaptea aceasta a fi cu un b rbat, i a na te fii, ¹³a i mai a tepta voi pîn s se fac mari i a i vrea voi s nu v m rita i din pricina lor? Nu, fiicele mele! Eu sînt mult mai am rît decît voi, pentruc mîna Domnului s'a întins împotriva mea.`` ¹⁴i ele au ridicat glasul, i iar au plîns. Orpa a s rutat pe soacr -sa i a plecat, dar Rut s'a inut de ea. ¹⁵Naomi a zis c tre Rut: „Iat , cumnat -ta s'a întors la poporul ei i la dumnezeii ei; întoarce-te i tu dup cumnat -ta.`` ¹⁶Rut a r spuns: „Nu sta de mine s te las, i s m întorc dela tine! Încotro vei merge tu voi merge i eu, unde vei locui tu, voi locui i eu; poporul t u va fi poporul meu, i Dumnezeul t u va fi Dumnezeul meu; ¹⁷unde vei muri tu, voi muri i eu, i voi fi îngropat acolo. Fac -mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu m va desp r i de tine de cît moartea!`` ¹⁸Naomi, v zînd -o hot rît s mearg cu ea, n'a mai st ruit. ¹⁹Au c l torit împreun pîn ce au ajuns la Betleem. i cînd au intrat în Betleem, toat cetatea s'a pus în mi care din pricina lor i femeile ziceau: „Naomi (Pl cut) este aceasta?`` ²⁰Ea le -a zis: „Nu-mi mai zice i Naomi; zice i-mi Mara (Am r ciune), c ci cel Atotputernic m'a umplut de am r ciune. ²¹La plecare eram în bel ug, i acum Domnul m aduce înapoi cu mînila goale. De ce s -mi mai zice i Naomi, cînd Domnul S'a rostit împotriva mea, i Cel Atotputernic m'a întristat?`` ²²Astfel s'au întors din ara Moabului Naomi i noru-sa Rut, Moabita. Au ajuns la Betleem la începutul seceratului orzurilor.

Chapter 2

¹Naomi avea o rudă după bărbat. Acesta era un om foarte bogat, din familia lui Elimelec, și se numea Boaz. ²Rut, Moabita, a zis către Naomi: „Lasă-mă, te rog, să mă duc să strâng spice de pe câmpul aceluia înaintea căruia voi călători trecere.” Ea însă răspuns: „Du-te, fiica mea.” ³Ea s'a dus într'un ogor să strângă spice pe urma secerătorilor. Și s'a întâmplat că ogorul acela era al lui Boaz, care era din familia lui Elimelec. ⁴Și iată că Boaz a venit din Betleem, și a zis secerătorilor: „Domnul să fie cu voi!” Ei însă răspuns: „Domnul să te binecuvinteze!” ⁵Și Boaz a zis slujitorului însorcinat cu privegherea secerătorilor: „A cui este tînărul acesta?” ⁶Slujitorul însorcinat cu privegherea secerătorilor a răspuns: „Este o tînăr Moabit, care s'a întors cu Naomi din țara Moabului.” ⁷Ea a zis: „Dă-mi voie să strâng și să culeg spice dintre snopi, rămase pe urma secerătorilor.” și de azi dimineață, decînd a venit, a stat în picioare pînă acum, și nu s'a odihnit decît o clipă în casă.” ⁸Boaz a zis către Rut: „Ascultă, fiică, și nu te duci să culegi spice în alt ogor; și nu te depărtezi de aici, și rămîi cu slujnicele mele. ⁹Uit-te unde vor seceră pe câmp, și du-te după ele. Am poruncit slugilor mele să nu se atingă de tine. Și cînd îți va fi sete, să te duci la vase, și să bei din ce vor scoate slugile.” ¹⁰Atunci ea s'a aruncat cu fața la pământ, și însă zis: „Cum am călătorit eu trecere înaintea ta, ca să te îngrijești de mine, o străină?” ¹¹Boaz însă răspuns: „Mi s'a spus tot ce ai făcut pentru soacră-ta, de la moartea bărbatului tău, și cum ai călătorit pe tatăl tău și pe mama ta în țara în care te-ai născut, ca să mergi la un popor pe care nu-l cunoșteai mai înainte. ¹²Domnul să-ți răsplătească ce ai făcut, și plata să-ți fie deplină din partea Domnului, Dumnezeului lui Israel, subțierea căruia ai venit să te adpostești!” ¹³Și ea a zis: „O! să călătorit trecere înaintea ta, domnul meu! Căci tu m'ai mîngîiat, și vorbele tale au mers la inima slujnicei tale. Și totuși eu nu sînt nici măcar ca una din slujnicele tale.” ¹⁴La vremea prînzului, Boaz a zis către Rut: „Apropie-te, mănîncă pîine, și moaie-ți bucată în oțet.” Ea a ezuit lîngă secerători. I-au dat grăunțe și prăjituri; și a mîncat și s'a săturat și ce a rămas a strîns. ¹⁵Apoi s'a sculat să culeagă spice. Boaz a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: „Lăsați-o să culeagă spice și între snopi, și să n'o opră; ¹⁶și chiar voi să-i scoateți din snopi cîteva spice; să o lăsați să culeagă spice, și să n'o înfrunță.” ¹⁷Ea a cules spice de pe câmp pînă seara, și a bătuț ce culesese. A ieșit aproape oțet de orz. ¹⁸A luat-o și a intrat în cetate, și soacră-sa a văzut ce culesese. Rut a scos și rămășițele dela prînz și i le-a dat. ¹⁹Soacră-sa însă zis: „Unde ai cules astăzi spice, și unde ai muncit? Binecuvîntat să fie cel ce s'a îngrijit de tine!” și Rut a spus soacrei sale la cine muncise: „Omul la care am muncit azi”, și a zis ea, „se numește Boaz.” ²⁰Naomi a zis nurorei sale: „Să fie binecuvîntat de Domnul, care este plin de îndurare pentru cei vii, cum a fost și pentru cei ce au murit. Omul acesta este rudă cu noi, și însă mai spus Naomi, „este din ceice au drept de răscumpărare asupra noastră.” ²¹Rut, Moabita, a adăugat: „El mi-și mai zis: „Rămîi cu slugile mele, pînă vor isprăvi de secerat.” ²²Și Naomi a zis către noru-sa Rut: „Este bine, fiica mea, să ieși cu slujnicele lui, și să nu te întîlnească cineva în alt ogor.” ²³Ea s'a înut dar de slujnicele lui Boaz, ca să culeagă spice, pînă la sfîrșitul seceratului orzurilor și seceratului grîului. Și locuia cu soacră-sa.

Chapter 3

¹Soacr -sa Naomi i -a zis: „Fiica mea, a vrea s - i dau un loc de odihn , ca s fii fericit . ²i acum Boaz, cu ale c rui slujnice ai fost, nu este el rud cu noi? Iat , el are s vînture la noapte orzurile în arie. ³Spal -te i unge-te, apoi îmbrac -te cu hainele tale, i pogoar -te la arie. S nu te faci cunoscut lui, pîn va ispr vi de mîncat i de b ut. ⁴i cînd se va duce s se culce, înseamn - i locul unde se culc . Apoi du-te, descopere -i picioarele, i culc -te. i el însu î i va spune ce s faci.`` ⁵Ea i -a r spus: „Voi face tot ce ai spus.`` ⁶Rut s'a pogorît la arie, i a f cut tot ce poruncise soacr -sa. ⁷Boaz a mîncat i a b ut, i inima -i era vesel . S'a dus i s'a culcat la marginea unui stog. Rut a venit atunci încet de tot, i -a descoperit picioarele, i s'a culcat. ⁸La miezul nop ii, omul s'a speriat; s'a plecat, i iat c o femeie era culcat la picioarele lui. ⁹El a zis: „Cine e ti tu?`` Ea r spus: „Eu sînt Rut, slujnica ta; întinde- i poala hainei peste slujnica ta, c ci ai drept de r scump rare.`` ¹⁰i el a zis: „Fii binecuvîntat de Domnul, fiic ! Aceast fapt de pe urm m rturise te i mai mult pentru tine decît cea dintîi, c n'ai umblat dup tineri, s raci sau boga i. ¹¹Acum, fiic , nu te teme, î i voi face tot ce vei zice, c ci toat cetatea tie c e ti o femeie cinstit . ¹²Este adev rat c am drept de r scump rare, dar este o alt rud mai aproape decît mine. ¹³R mîi în noaptea aceasta aici. i mîne, dac vrea s te r scumpere, bine, s te r scumpere; dar dac nu -i place s te r scumpere, te voi r scump ra eu, viu este Domnul! Culc -te aici pîn diminea .`` ¹⁴Ea a r mas culcat la picioarele lui pîn diminea , i s'a sculat mai înainte de a se putea cunoa te unul pe altul. Boaz a zis: „S nu tie nimeni c a intrat o femeie în arie!`` ¹⁵i a ad ugat: „Adu mantaua de pe tine, i ine -o.`` Ea a inut -o, i el a m surat ase m suri de orz, i le -a pus pe ea. Apoi a intrat în cetate. ¹⁶Rut s'a întors la soacr -sa, i Naomi, a zis: „Tu e ti, fiica mea?`` Rut i -a istorisit tot ce -i f cuse omul acela. ¹⁷Ea a zis: „Mi -a dat aceste ase m suri de orz, zicînd: „S nu te întorci cu mînile goale la soacr -ta.`` ¹⁸i Naomi a zis: „Fii lini tit , fiica mea, pîn vei ti cum se va ispr vi lucrul acesta, c ci omul acesta nu va avea odihn pîn nu va sfîr i lucrul chiar ast zi.``

Chapter 4

¹Boaz s'a suit la poarta cet ii, i s'a oprit acolo. i iat c cel ce avea drept de r scump rare, i despre care vorbise Boaz, trecea. Boaz i -a zis: „Hei, cutare, apropie-te, stai aici.`` i el s'a apropiat, i s'a oprit. ²Boaz a luat atunci zece oameni dintre b trînii cet ii, i a zis: „ede i aici.`` i ei au ezut jos. ³Apoi a zis celui ce avea drept de r scump rare: „Naomi, întorcîndu-se din ara Moabului, a vîndut bucata de p mînt care era a fratelui nostru Elimelec. ⁴Am crezut de datoria mea s te în tiin ez despre aceasta, i s - i spun: „Cump r -o, în fa a locuitorilor i în fa a b trînilor poporului meu. Dac vrei s'o r scumperi, r scump r -o; dar dac nu vrei, spune-mi, ca s tiu. C ci nu este nimeni înaintea ta care s aib dreptul de r scump rare, i dup tine eu am dreptul acesta.`` i el a r spus: „O voi r scump ra.`` ⁵Boaz a zis: „În ziua în care vei cump ra arina din mîna Naomei, o vei cump ra în

acela timp i dela Rut, Moabita, nevasta celui mort, ca s ridici numele mortului în mo tenirea lui.``
⁶ i cel ce avea drept de r scump rare a r spus: „Nu pot s'o r scump r pe socoteala mea, de fric s nu-mi stric mo tenirea mea; ia tu dreptul de r scump rare, c ci eu nu pot s'o r scump r.``⁷ Odinioar în Israel, pentru înt rirea unei r scump r ri sau unui schimb, omul î i scotea înc l mintea i o d dea celui alt: aceasta slujea ca m rturie în Israel. ⁸ Cel ce avea drept de r scump rare a zis dar lui Boaz: „Cump r -o pe socoteala ta!`` i i -a scos înc l mintea. ⁹ Atunci Boaz a zis b trînilor i întregului popor: „Voi sînte i martori azi c am cump rat din mîna Naomei tot ce era al lui Elimelec, al lui Chilion i al lui Mahlon, ¹⁰ i c mi-am cump rat deasemenea de nevast pe Rut, Moabita, nevasta lui Mahlon, ca s ridic numele mortului în mo tenirea lui, i pentru ca numele mortului s nu fie ters dintre fra ii lui i din poarta locului lui. Voi sînte i martori azi despre aceasta!``¹¹ Tot poporul care era la poart i b trîni au zis: „Sîntem martori! Domnul s fac pe femeia care intr în casa ta ca Rahela i ca Lea, cari amîndou au zidit casa lui Israel! Arat - i puterea în Efrata, i f - i un nume în Betleem! ¹² S mîn a pe care i -o va da Domnul, prin aceast tîn r femeie, s - i fac o cas asemenea casei lui Pere , care s'a n scut lui Iuda din Tamar!``¹³ Boaz a luat pe Rut, care i -a fost nevast , i el a intrat la ea. Domnul a f cut -o s z misleasc , i ea a n scut un fiu. ¹⁴ Femeile au zis Naomei: „Binecuvîntat s fie Domnul, care nu te -a l sat lipsit azi de un b rbat cu drept de r scump rare, i al c rui nume va fi l udat în Israel! ¹⁵ Copilul acesta î i va înviora sufletul, i va fi sprijinul b trîne elor tale; c ci l -a n scut noru-ta, care te iube te, i care face pentru tine mai mult decît apte fii.``¹⁶ Naomi a luat copilul, l -a inut în bra e, i a v zut de el. ¹⁷ Vecinele i-au pus nume, zicînd: „Un fiu s'a n scut Naomei!`` i l-au numit Obed. Acesta a fost tat l lui Isai, tat l lui David. ¹⁸ Iat s mîn a lui Pere . Pere a fost tat l lui He ron; ¹⁹ He ron a fost tat l lui Ram; Ram a fost tat l lui Aminadab; ²⁰ Aminadab a fost tat l lui Nah on; Nah on a fost tat l lui Salmon; ²¹ Salmon a fost tat l lui Boaz; Boaz a fost tat l lui Obed; ²² Obed a fost tat l lui Isai; i Isai a fost tat l lui David

1 Samuel

Chapter 1

¹ Era un om din Ramataim- ofim, din muntele lui Efraim, numit Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui uf, Efratit. ² El avea dou neveste; una se numea Ana, iar cealalt Penina. Penina avea copii, dar Ana n'avea. ³ Omul acesta se suia în fiecare an din cetatea sa la Silo, ca s se închine... înainte Domnului o tirilor i s -I aduc jertfe. Acolo se aflau cei doi fii ai lui Eli, Hofni i Fineas, preo i ai Domnului. ⁴ În ziua cînd î i aducea Elcana jertfa, d dea p r i nevastei sale Penina, tuturor fiilor, i tuturor fiicelor pe cari le avea de la ea. ⁵ Dar Anei îi d dea o parte îndoit ; c ci iubea pe Ana. Dar Domnul o f cuse stearp . ⁶ Protivnica ei o în epa dese ori, ca s'o fac s se mînie, pentru c Domnul o f cuse stearp . ⁷ i în to i anii era a a. Oridecîteori se suia Ana la casa

Domnului, Penina o în epa la fel. Atunci ea plîngea și nu mânca. ⁸Elcana, bărbatul ei, îi zicea: „Ano, pentru ce plîngi, și nu mînci? Pentru ce ți-este întristată inima? Oare nu prețuiesc eu pentru tine mai mult decît zece fii?” ⁹Ana s'a sculat, după ce au mîncat și au băut ei la Silo. Preotul Eli edea pe un scaun, lângă unul din ușile Templului Domnului. ¹⁰și Ana se ruga Domnului cu sufletul amărît și plîngea! ¹¹Ea a făcut o juruință, și a zis: „Doamne, Dumnezeule o tirilor! Dacă vei binevoi să cauți spre întristarea roabei Tale, dacă ți vei aduce... aminte de mine și nu vei uita pe roaba Ta, și dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbatească, îl voi închina Domnului pentru toate zilele vieții lui, și brici..... nu va trece peste capul lui.” ¹²Fiindcă ea stătea multă vreme în rugăciune înaintea Domnului, Eli se uita cu băgare de seamă la gura ei. ¹³Ana vorbea în inima ei, și numai buzele și le mișca, dar nu și se auzea glasul. Eli credea că este beat, ¹⁴și i-a zis: „Pînă cînd vei fi beat? Du-te de te treze-te.” ¹⁵Ana a răspuns: „Nu, domnul meu, eu sînt o femeie care suferă în inima ei, și n'am băut nici vin, nici băutură amețitoare; ci îmi vărsam sufletul înaintea Domnului. ¹⁶Să nu îmi pe roaba ta drept o femeie stricat, căci numai prea multă mea durere și suferință mă fac să vorbesc pînă acum.” ¹⁷Eli a luat din nou cuvîntul, și a zis: „Du-te în pace, și Dumnezeul lui Israel să asculte rugăciunea pe care ți-ai făcut-o!” ¹⁸Ea a zis: „Să capete roaba ta trecerea înaintea ta!” și femeia a plecat. A mîncat, și făcea ei n'a mai fost aceea. ¹⁹S'a sculat disdedimineață, și după ce s'a închinat pînă la prînz înaintea Domnului, s'a întors și a venit acasă la Rama. ²⁰Cînd și s'a împlinit zilele, Ana a rămas însărcinată, și a născut un fiu, căruia și-a pus numele Samuel (Dumnezeu a ascultat), „căci” a zis ea, „de la Domnul l-am cerut.” ²¹Bărbatul său Elcana s'a suit apoi cu toată casa lui, să aducă Domnului jertfa de pește an, și să și împlinească juruința. ²²Dar Ana nu s'a suit, și a zis bărbatului ei: „Cînd voi înțerca copilul, îl voi duce, ca să fie pus înaintea Domnului și să rămină acolo pentru totdeauna....” ²³Elcana, bărbatul ei, și-a zis: „Făc ce vei crede, așteaptă pînă-l vei înțerca. Numai împlinească și Domnul cuvîntul Lui!” și femeia a rămas acasă, și a dat în copilului ei, pînă-l-a înțercat. ²⁴Cînd l-a înțercat, l-a suit cu ea, și a luat trei tauri, o efedrină, și un burduf cu vin. L-a dus în casa Domnului la Silo: copilul era înțercat de tot. ²⁵Au junghiat taurii, și au dus copilul la Eli. ²⁶Ana a zis: „Domnul meu, iartă-mă! Cînt este de adevărat că sufletul tău trăiește, domnul meu, atît este de adevărat că eu sînt femeia aceea care stăteam aici lângă tine și mă rugam Domnului. ²⁷Pentru copilul acesta mă rugam, și Domnul a ascultat rugăciunea pe care ți-o făceam. ²⁸De aceea vreau să-ți dau Domnului: toată viața lui să fie dată Domnului.” și s'a închinat acolo înaintea Domnului.

Chapter 2

¹Ana s'a rugat, și a zis: „Mă bucur inima în Domnul, Puterea mea... a fost în lăutul de Domnul; Mă s'a deschis largă gura împotriva vrăjmașilor mei, Căci mă bucur..... de ajutorul Tău. ²Nimeni nu este sfînt ca Domnul; Nu este alt Dumnezeu decît Tine; Nu este stîncă a ca Dumnezeu nostru. ³Nu mai vorbiți cu atîta îngîmfare, Să nu vă mai iasă din gură cuvinte de mîndrie; Căci Domnul este un Dumnezeu care ține totul, și toate faptele sînt cîntărite de El. ⁴Arcul celor puternici s'a sfîrșit,

i cei slabi sînt încin i cu putere. ⁵Cei ce erau s tui, se închiriaz pentru pîne, i ceice erau fl mînzi se odihnesc; Chiar cea stearp na te de apte ori, i cea care... avea mul i copii st lîncezit . ⁶Domnul omoar i învie, El pogoar în locuin a mor ilor i El scoate de acolo. ⁷Domnul s r ce te i El îmbog e te, El smere te i El înal ⁸El ridic din pulbere pe cel s rac, Ridic din gunoi pe cel lipsit. Ca s -i pun s ad al turi cu cei mari. i le d de mo tenere un scaun de domnie îmbr cat cu slav ; C ci ai Domnului sînt stîlpii... p mîntului, i pe ei a a ezat El lumea. ⁹El va p zi pa ii prea iubi ilor Lui, Dar cei r i vor fi nimici i în întunerec; C ci omul nu va birui prin putere. ¹⁰Vr jma ii Domnului vor tremura, Din în l imea cerului El Î i va arunca tunetul asupra lor; Domnul... va judeca marginile p mîntului. El va da Împ ratului S u putere, i El va în l a t ria..... Unsului Lui``. ¹¹Elcana s'a dus acas , la Rama, i copilul a r mas în slujba Domnului, înaintea preotului Eli. ¹²Fiii lui Eli erau ni te oameni r i. Nu cuno teau pe Domnul. ¹³i iat care era felul de purtare al acestor preo i fa de popor. Cînd aducea cineva o jertf , venea sluga preotului în clipa cînd se ferbea carnea. inînd în mîn o furculi cu trei coarne, ¹⁴o vîra în cazan, în c ldare, în tigaie sau în oal ; i tot ce apuca cu furculi a, lua preotul pentru el. A a f ceau ei tuturor acelora din Israel cari veneau la Silo. ¹⁵Chiar înainte de a arde gr simea, venea sluga preotului i zicea celui ce aducea jertfa: „D pentru preot carnea de fript; el nu va lua dela tine carne fiart , ci vrea carne crud ``. ¹⁶i dac omul zicea: „Dup ce se va arde gr simea, vei lua ce- i va pl cea``, sluga r spunea: „Nu! d mi acum, c ci altfel iau cu sila``. ¹⁷Tinerii ace tia se f ceau vinova i înaintea Domnului de un foarte mare p cat, pentru nesocoteau darurile Domnului. ¹⁸Samuel f cea slujba înaintea Domnului; i copilul acesta era îmbr cat cu un efod de in. ¹⁹Mam -sa îi f cea pe fiecare an o mantie mic , i i -o aducea cînd se suia cu b rbatul ei ca s aduc jertfa din fiecare an. ²⁰Eli a binecuvîntat pe Elcana i pe nevast -sa, i a a zis: „S dea Domnul s ai copii din femeia aceasta, cari s înlocuiasc pe acela pe care l -a împrumutat ea Domnului!`` i s'au întors acas . ²¹Cînd a cercetat Domnul pe Ana, ea a r mas îns rcinat , i a n scut trei fii i dou fiice. i tîn rul Samuel cre tea înaintea Domnului. ²²Eli era foarte b trîn, i a aflat cum se purtau fiii lui cu tot Israelul; a aflat i c se culcau cu femeile cari slujeau afar la u a cortului în tîlnirii. ²³El le -a zis: „Pentru ce face i astfel de lucruri? C ci aflu dela tot poporul despre faptele voastre rele. ²⁴Nu, copii, ce aud spunîndu-se despre voi, nu este bine; voi face i pe poporul Domnului s p c tuiasc . ²⁵Dac un om p c tuie te împotriva altui om, îl va judeca Dumnezeu; dar dac p c tuie te împotriva Domnului, cine se va ruga pentru el?`` Totu ei n'au ascultat de glasul tat lui lor, c ci Domnul voia s -i omoare. ²⁶Tîn rul Samuel cre tea mereu, i era pl cut Domnului i oamenilor. ²⁷Un om al lui Dumnezeu a venit la Eli, i i -a zis: „A a vorbe te Domnul: „Nu M'am descoperit Eu casei tat lui t u, cînd erau în Egipt, în casa lui Faraon? ²⁸Eu l-am ales dintre toate semin iile lui Israel, ca s fie în slujba Mea, în preo ie, ca s se suie la altarul Meu, s ard t mîia, i s poarte efodul înaintea Mea; i am dat casei tat lui t u toate jertfele mistuite de foc i aduse de copiii lui Israel. ²⁹Pentru ce lca i voi în picioare jertfele Mele i darurile Mele, cari am poruncit s se fac în loca ul Meu? i cum se face c tu cinste ti pe fiii t i mai mult decît pe Mine, ca s v îngr a i din cele dintîi roade luate din toate darurile poporului Meu Israel?`` ³⁰De aceea, iat ce zice Domnul Dumnezeuul lui Israel: „Spusesem c i casa ta i casa tat lui t u au s umble totdeauna înaintea Mea``. i acum,

zice Domnul, departe de Mine lucrul acesta! Cci voi cinsti... pe cine M cinsteste te, dar ceice M dispre uiesc,..... vor fi dispre ui i. ³¹Iat c vine vremea când voi t ia bra ul t u i bra ul casei tat lui t u, a a încît nu va mai fi niciun b trîn în casa ta. ³²Vei vedea un protivnic al t u în loca ul Meu, în timp ce Israel va fi cople it de bun t i de Domnul; i nu va mai fi niciodat niciun b trîn în casa ta. ³³Voi l sa s r mîn la altarul Meu numai unul dintr'ai t i, ca s i se topeasc ochii de durere i s i se întristeze sufletul; dar to i ceilal i din casa ta vor muri în floarea vîrstei. ³⁴i iat semnul celor ce se vor întîmpla celor doi fii ai t i Hofni i Fineas: amîndoi vor muri într'o zi. ³⁵Eu Îmi voi pune un preot credincios, care va lucra dup inima Mea i dup sufletul Meu; îi voi zidi o cas st t toare, i va umbla totdeauna înaintea Unsului... Meu. ³⁶i oricine va mai r mînea din casa ta va veni s se arunce cu fa a la p mînt înaintea lui, pentru un ban de argint i pentru o bucat de pîne, i va zice: „Pune-m , te rog, în una din slujbele preo iei, ca s am o bucat de pîne s m nînc``.

Chapter 3

¹Tîn rul Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvîntul Domnului era rar în vremea aceea, i vedeniile nu erau dese. ²Tot pe vremea aceea, Eli începea s aib ochii tulburi, i nu mai putea s vad . El st tea culcat la locul lui, ³iar candela lui Dumnezeu nu se stinsese înc ; i Samuel era culcat în Templul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu. ⁴Atunci Domnul a chemat pe Samuel. El a r spus: „Iat -m !`` ⁵i a alergat la Eli, i a zis: „Iat -m , c ci m'ai chemat``. Eli a r spus. „Nu te-am chemat; întoarce-te i te culc ``. i s'a dus i s'a culcat. ⁶Domnul a chemat din nou pe Samuel. i Samuel s'a sculat, s'a dus la Eli, i a zis: „Iat -m , c ci m'ai chemat.`` Eli a r spus: „Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te i te culc ``. ⁷Samuel nu cuno tea înc pe Domnul, i Cuvîntul Domnului nu -i fusese înc descoperit. ⁸Domnul a chemat din nou pe Samuel, pentru a treia oar . i Samuel s'a sculat, s'a dus la Eli, i a zis: „Iat -m , c ci m'ai chemat``. Eli a în eles c Domnul cheam pe copil, ⁹i a zis lui Samuel: „Du-te, de te culc ; i dac vei mai fi chemat, s spui: ‚Vorbe te, Doamne, c ci robul T u ascult .`` i Samuel s'a dus s se culce la locul lui. ¹⁰Domnul a venit, S'a înf i at i l -a chemat ca i în celelalte d i: „Samuele, Samuele!`` i Samuel a r spus: „Vorbe te, c ci robul T u ascult ``. ¹¹Atunci Domnul a zis lui Samuel: „Iat c voi face în Israel un lucru care va asurzi urechile oricui îl va auzi. ¹²În ziua aceea voi împlini asupra lui Eli tot ce am rostit împotriva casei lui; voi începe i voi ispr vi. ¹³I-am spus c vreau s pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina f r delegii de care are cuno tin , i prin care fiii lui... s'au f cut vrednici de lep dat, f r ca el s -i fi oprit. ¹⁴De aceea jur casei lui Eli c niciodat f r delegea casei lui Eli nu va fi isp it , nici prin jertfe, nici prin daruri de mîncare``. ¹⁵Samuel a r mas culcat pîn diminea a, apoi a deschis u ile casei Domnului. Samuel s'a temut s istoriseasc lui Eli vedenia aceea. ¹⁶Dar Eli a chemat pe Samuel, i a zis: „Samuele, fiule``! El a r spus: „Iat -m !`` ¹⁷i Eli a zis: „Care este cuvîntul pe care i l -a vorbit Domnul? Nu-mi ascunde nimic. Dumnezeu s Se poarte cu tine cu toat asprimea, dac -mi ascunzi ceva din tot ce i -a spus!`` ¹⁸Samuel i -a istorisit tot, f r s -i ascund nimic. i Eli a zis: „Domnul

este acesta, să fac ce va crede!` 19Samuel credea, Domnul era cu el, și n'a lăsat să cadă la pământ niciunul... din cuvintele sale. 20Tot Israelul, de la Dan până la Beer-eba, a cunoscut că Domnul pusese pe Samuel prooroc al Domnului. 21Domnul nu înceta să Se arate în Silo; căci Domnul Se descoperea lui Samuel, în Silo, prin cuvântul Domnului.

Chapter 4

1Chemarea lui Samuel a ajuns la cunoștința întregului Israel. Israel a ieșit înaintea Filistenilor, ca să lupte împotriva lor. Au tăbărit lângă Eben-Ezer, și Filistenii tăbăriră la Afec. 2Filistenii s'au ezat în linie de bătaie împotriva lui Israel, și lupta a început. Israel a fost tăbătit de Filistenii, cari au omorât pe câmpul de bătaie aproape patru mii de oameni. 3Poporul s'a întors în tabără, și bătrânii lui Israel au zis: „Pentru ce n'a lăsat Domnul să fim tăbătiți astăzi de Filistenii? Haidem să luăm de la Silo chivotul legământului Domnului, ca să vinem în mijlocul nostru, și să ne izbăvim din mâna vrăjmașilor noștri. 4Poporul a trimis la Silo, de unde au adus chivotul legământului Domnului oțet și unt, care adău între heruvimi. Cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, erau acolo, împreună cu chivotul legământului lui Dumnezeu. 5Când a intrat chivotul legământului Domnului în tabără, tot Israelul a scos strigăte de bucurie, de s'a cutremurat pământul. 6Răsunetul acestor strigăte a fost auzit de Filistenii, și au zis: „Ce înseamnă strigătele acestea cari răsună în tabăra Evreilor? și au auzit că s'au scos chivotul Domnului în tabără. 7Filistenii s'au temut, pentru că au crezut că Dumnezeu venise în tabără. „Vai de noi!” au zis ei, „căci n'a fost așa ceva până acum. 8Vai de noi! Cine ne va izbăvi din mâna acestor dumnezei puternici? Dumnezeii aceștia au lovit pe Egipteni cu tot felul de urgii în pustie. 9Între alții, și fiii oameni, Filistenilor, ca nu cumva să fim robi Evreilor, cum v'au fost ei robi vouă: fiii oameni și lupta!” 10Filistenii au început lupta, și Israel a fost tăbătit. Fiecare a fugit în cortul lui. Înfrângerea a fost foarte mare, și din Israel au căzut treizeci de mii de oameni pe deplin. 11Chivotul lui Dumnezeu a fost luat, și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, au murit. 12Un om din Benjamin a alergat din tabăra de bătaie și a venit la Silo în aceeași zi cu hainele sfâșiate, și cu capul acoperit cu rîn. 13Când a ajuns, Eli, a teptat, stând pe un scaun lângă drum, căci inima îi era neliniștită pentru chivotul lui Dumnezeu. La intrarea lui în cetate, omul acesta a dat de veste, și toată cetatea a strigat. 14Eli, auzind aceste strigăte, a zis: „Ce însemnează zarva aceasta?” și îndată omul a venit și a adus lui Eli vestea aceasta. 15Eli era în vârstă de nouăzeci și opt de ani, avea ochii întunecați și nu mai putea să vadă. 16Omul a zis lui Eli: „Vin de pe câmpul de bătaie, și din câmpul de bătaie am fugit astăzi”. Eli a zis: „Ce s'a întâmplat, fiule?” 17Cel ce aducea vestea aceasta, ca să spună, a zis: „Israel a fugit dinaintea Filistenilor, și poporul a suferit o mare înfrângere; și chiar cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, au murit, și chivotul Domnului a fost luat.” 18Abea a pomenit de chivotul lui Dumnezeu, și Eli a căzut de pe scaun pe spate, lângă poartă; și n'a rupt ceafa și a murit, căci era om bătrân și greu. El fusese judecător în Israel patruzeci de ani. 19Noru-sa, nevasta lui Fineas, era însărcinată, și sta să nască. Când a auzit vestea despre luarea chivotului lui Dumnezeu, despre moartea socrului ei și despre moartea bărbatului

ei, s'a înconvoiat i a n scut, c ci au apucat -o durerile na terii. ²⁰Cînd tr gea s moar , femeile cari erau lîng ea i-au zis: „Nu te teme, c ci ai n scut un fiu!`` Dar ea n'a r spuns i n'a luat seama la ce i se spunea. ²¹A pus copilului numele I-Cabod! (Nu mai e slav), zicînd: „S'a dus slava din Israel!`` Spunea lucrul acesta din pricina lu rii chivotului lui Dumnezeu, i din pricina socrului i b rbatului ei. ²²Ea a zis: „S'a dus slava din Israel, c ci chivotul lui Dumnezeu este luat.``

Chapter 5

¹Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, i l-au dus din Eben-Ezer la Asdod ²Dup ce au pus mîna pe chivotul lui Dumnezeu, Filistenii l-au dus în casa lui Dagon (Zeul pe te) i l-au a ezat lîng Dagon. ³A doua zi, Asdodeni, cari se sculaser dis de diminea , au g sit pe Dagon întins cu fa a la p mînt, înaintea chivotului Domnului. Au luat pe Dagon, i l-au pus înapoi la locul lui. ⁴i a doua zi, sculîndu-se disdediminea , au g sit pe Dagon întins cu fa a la p mînt, înaintea chivotului Domnului; capul lui Dagon i cele dou mîni ale lui erau t iate pe prag, i nu -i r m sese decît trunchiul. ⁵De aceea, pîn în ziua de azi, preo ii lui Dagon i to i ceice intr în casa lui Dagon, la Asdod, nu calc pe prag. ⁶Mîna Domnului a ap sat asupra celor din Asdod, i i -a pustiit; i -a lovit cu bube... la ezut, atît în Asdod cît i în inutul lui. ⁷Cînd au v zut c a a stau lucrurile, oamenii din Asdod au zis: „Chivotul Dumnezeului lui Israel s nu r mîn la noi, c ci mîna Lui apas asupra noastr i asupra lui Dagon, dumnezeul nostru.`` ⁸i au trimes i au adunat la ei pe to i domnitorii Filistenilor, i au zis: „Ce s facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?`` Domnitorii au r spuns: „S se duc la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel.`` i au adus acolo chivotul Dumnezeului lui Israel.`` ⁹Dar dup ce a fost dus acolo, mîna Domnului a ap sat asupra cet ii, i a fost o mare groaz ; a lovit... pe oamenii cet ii dela mic pîn la mare, i au avut o spuzenie de bube la ezut. ¹⁰Atunci au trimes chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Cînd a intrat chivotul lui Dumnezeu în Ecron, Ecroni ii au strigat: „Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel, ca s ne omoare, pe noi i poporul nostru.`` ¹¹i au trimes i au strîns pe to i domnitorii Filistenilor, i au zis: „Trimete i înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel; s se întoarc la locul lui, ca s nu ne omoare, pe noi i poporul nostru.`` C ci în toat cetatea era o groaz de moarte, i mîna lui Dumnezeu ap sa cu putere. ¹²Oamenii cari nu mureau, erau lovi i cu bube la ezut, i ipetele cet ii se în l au pîn la cer.

Chapter 6

¹Chivotul Domnului a fost apte luni în ara Filistenilor. ²i Filistenii au chemat pe preo i i pe ghicitori, i au zis: „Ce s facem cu chivotul Domnului? Ar ta i-ne cum trebuie s -l trimetem înapoi la locul lui.`` ³Ei au r spuns: „Dac trimete i înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel, s nu -l trimete i cu mîna goal , ci aduce i lui Dumnezeu o jertf pentru vin ; atunci v ve i vindeca, i ve i ti... pentruce

nu s'a îndepărtat mâna Lui de peste voi.`` ⁴Filistenii au zis: „Ce jertfă pentru vin s -I aducem?`` Ei au răspuns: „Cinci umflături de aur și cinci oareci de aur, după numărul domnitorilor Filistenilor, căci aceea urgie a fost peste voi tot și peste domnitorii voștri. ⁵Faceți niște chipuri după umflăturile voastre și niște chipuri după oarecii voștri cari pustiesc țara, și dați slavă Dumnezeului lui Israel: poate că va înceta... s -i apese mâna peste voi, peste dumnezeii..... voștri, și peste țara voastră. ⁶Pentru că s -v împietriți inima, cum și-au împietrit inima Egiptenii și Faraon? Nu și -a pedepsit El și n'au lăsat ei atunci pe copiii lui Israel să plece? ⁷Acum, faceți un car nou de tot, și luați două vaci tinere cari dau î și cari n'au tras la jug; înjugați vacile la car, și mâna și înapoi acasă și ei lor cari se îndupă ele. ⁸S luați chivotul Domnului, și s -l puneți în car; și puneți alături de el, într-o ladă, lucrurile de aur pe cari le dați Domnului ca dar pentru vin; apoi și -l trimeteți, și va pleca. ⁹S -l urmăriți cu privirea; și dacă se va sui pe drumul hotarului și se va duce spre Bet-eme, Domnul ne -a făcut acest mare rău; dacă nu, vom ține cu mâna Lui ne -a lovit, căci lucrul acesta a venit peste noi din împlinire.`` ¹⁰Oamenii au făcut așa. Au luat două vaci cari alptau, le-au înjugat la car, și le-au închis și ei acasă. ¹¹Au pus în car chivotul Domnului, și lada cu oarecii de aur și chipurile umflăturilor lor. ¹²Vacile au apucat drept pe drum spre Bet-eme; au înțeles mereu acela drum, muginind, și nu s'au abătut nici la dreapta nici la stânga. Domnitorii Filistenilor au mers după ele până la hotarul Bet-emeului. ¹³Locuitorii din Bet-eme secerau grânelor în vale: au ridicat ochii, au zărit chivotul, și s'au bucurat când l-au văzut. ¹⁴Carul a ajuns în câmpul lui Iosua din Bet-eme, și s'a oprit acolo. Acolo era o piatră mare. Au despiciat lemnele carului, și vacile le-au adus ca ardere de tot Domnului. ¹⁵Leviții au pogorât chivotul Domnului, și lada de lângă el în care se aflau lucrurile de aur, și le-au pus pe toate pe piatra cea mare. Oamenii din Bet-eme au adus Domnului în ziua aceea ardere de tot și jertfă. ¹⁶Cei cinci domnitori ai Filistenilor, după ce au văzut lucrul acesta, s'au întors la Ecron în aceea zi. ¹⁷Iată umflăturile de aur pe cari le-au dat Domnului Filistenii, ca dar pentru vin; una pentru Asdod, una pentru Gaza, una pentru Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron. ¹⁸Erau și niște oareci de aur, după numărul tuturor cetăților Filistenilor, cari erau ale celor cinci cetăți, atât cetăți întinse cât și cetăți frumoziduri. Lucrul acesta îl adevăratește piatra cea mare pe care au pus chivotul Domnului, și care este și astăzi în câmpul lui Iosua din Bet-eme. ¹⁹Domnul a lovit pe oamenii din Bet-eme, când s'au uitat în chivotul Domnului; a lovit (cincizeci de mii) sute de oameni din popor. și poporul a plâns, pentru că Domnul îl lovește cu o mare urgie. ²⁰Oamenii din Bet-eme au zis: „Cine poate sta înaintea Domnului, înaintea acestui Dumnezeu sfânt? și la cine trebuie să se suie chivotul, dacă se depărtează de la noi?`` ²¹Au trimis soli la locuitorii din Chiriat-Iearim, ca să le spun: „Filistenii au adus înapoi chivotul Domnului; pogorâți și voi și -l la voi.``

Chapter 7

¹Locuitorii din Chiriati-Iearim au venit, și au suit chivotul Domnului; l-au dus în casa lui Abinadab, pe deal, și au sfințit pe fiul său Eleazar ca să poartze chivotul Domnului. ²Trecuse destul vreme din ziua când fusese pus chivotul în Chiriati-Iearim. Trecuseră douăzeci de ani. Atunci toată casa lui Israel a plîns după Domnul. ³Samuel a zis întregii case a lui Israel: „Dacă din toată inima voastră vă întoarceți la Domnul, scoateți din mijlocul vostru dumnezeii străini și Astarteele..., îndreptați-vă inima... spre Domnul, și slujiți-I numai... Lui; și El vă va izbăvi din mîna Filistenilor.” ⁴Și copiii lui Israel au scos din mijlocul lor Baalim și Astarteele, și au slujit numai Domnului. ⁵Samuel a zis: „Strîngeți pe tot Israelul la Mîna, și eu mă voi ruga Domnului pentru voi.” ⁶Și s'au strîns la Mîna. Au scos apoi și au vărsat -o înaintea Domnului, și au postit în ziua aceea, zicînd: „Am pînă la gît împotriva Domnului!” Samuel judeca pe copiii lui Israel la Mîna. ⁷Filistenii au aflat că fiii lui Israel se adunaseră la Mîna, și domnitorii Filistenilor s'au suit împotriva lui Israel. La vestea aceasta copiii lui Israel s'au temut de Filistenii, ⁸și au zis lui Samuel: „Nu înceta să strigi pentru noi către Domnul, Dumnezeul nostru, ca să ne scape din mîna Filistenilor.” ⁹Samuel a luat un miel sugar, și l-a adus întreg ca ardere de tot Domnului. A strigat către Domnul pentru Israel, și Domnul l-a ascultat. ¹⁰Pe cînd aducea Samuel arderea de tot, Filistenii s'au apropiat ca să bată pe Israel. Domnul a tunat în ziua aceea cu mare vîiet împotriva Filistenilor, și i-a pus pe fugă. Au fost bătăi dinaintea lui Israel. ¹¹Bătăia lui Israel a ieșit din Mîna, au urmărit pe Filistenii, și i-au bătut pînă sub Bet-car. ¹²Samuel a luat o piatră pe care a pus -o între Mîna și el, și i-a pus numele Eben-Ezer (Piatră de ajutor), zicînd: „Pînă aici Domnul ne-a ajutat.” ¹³Astfel au fost smerii Filistenii, și n'au mai venit pe înutul lui Israel. Mîna Domnului a fost împotriva Filistenilor în tot timpul vieții lui Samuel. ¹⁴Cetățile pe cari le luaseră Filistenii de la Israel, s'au întors la Israel, de la Ecron pînă la Gat, cu înutul lor; Israel le-a smuls din mîna Filistenilor. Și a fost pace între Israel și Amorim. ¹⁵Samuel a fost judecător în Israel în tot timpul vieții lui. ¹⁶El se ducea în fiecare an de fiecare înconjurul Betelului, Ghilgalului și Mînei, și judeca pe Israel în toate locurile acestea. ¹⁷Apoi se întorcea la Rama, unde era casa lui; și acolo judeca pe Israel. Și a zidit acolo un altar Domnului.

Chapter 8

¹Cînd a îmbătrînit Samuel, a pus pe fiii săi judecători peste Israel. ²Fiul său întâi născut se numea Ioel, și al doilea Abia; ei erau judecători la Beer-eba. ³Fiii lui Samuel n'au călcat pe urmele lui; ci se dădeau la lăcomie, luau mit... și călcau dreptatea. ⁴Toată bătrînia lui Israel s'au strîns și au venit la Samuel la Rama. ⁵Ei au zis: „Iată că tu ești bătrîn, și copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.” ⁶Samuel n'avea zădărnici cu plătirea faptului că ziceau: „Dă-ne un împărat ca să ne judece.” și Samuel s'a rugat Domnului. ⁷Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune; căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, căci eu nu mai domnesc peste ei.” ⁸Ei se poartă cu tine cum s'au purtat totdeauna, decînd i-am scos din Egipt pînă în ziua de astăzi; M'au purtat și au slujit altor dumnezei. ⁹Ascultă-le glasul deci; dar

în tiin eaz -i, i f -le cunoscut dreptul împ ratului care va domni peste ei.`` ¹⁰Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care -i cerea un împ rat. ¹¹El a zis: „Iat care va fi dreptul împ ratului care va domni peste voi. El va lua pe fiii vo tri, îi va pune la carele sale i între c l re ii lui, ca s alerge înaintea carului lui; ¹²îi va pune c petenii peste o mie i c petenii peste cinzeci, i -i va întrebuin a la aratul p mînturilor lui, la seceratul bucatelor lui, la facerea armelor lui de r zboi i a uneltelor carelor lui. ¹³Va lua pe fetele voastre s -i fac miresme, de mîncare i pîne. ¹⁴Va lua cea mai bun parte din cîmpiile voastre, din viile voastre i din m slinii vo tri, i o va da slujitorilor lui. ¹⁵Va lua zeciual din rodul semin elor i viilor voastre, i o va da famenilor i slujitorilor lui. ¹⁶Va lua pe robii i roabele voastre, cei mai buni boi i m gari ai vo tri, i -i va întrebuin a la lucr rile lui. ¹⁷Va lua zeciual din oile voastre, i voi în iv ve i fi slugile lui. ¹⁸i atunci ve i striga împotriva împ ratului vostru pe care -l ve i alege, dar Domnul nu v va asculta.`` ¹⁹Poporul n'a vrut s asculte glasul lui Samuel. „Nu!`` au zis ei, „ci s fie un împ rat peste noi, ²⁰ca s fim i noi ca toate neamurile; împ ratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastr i ne va cîrmi în r zboaiele noastre.`` ²¹Samuel, dup ce a auzit toate cuvintele poporului, le -a spus în auzul Domnului. ²²i Domnul a zis lui Samuel: „Ascult -le glasul, i pune un împ rat peste ei.`` i Samuel a zis b rba ilor lui Israel: „Duce i-v fiecare în cetatea lui.``

Chapter 9

¹Era un om din Benjamin, numit Chis, fiul lui Abiel, fiul lui eror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, fiul unui Beniamit, un om tare i voinic. ²El avea un fiu cu numele Saul, tîn r i frumos, mai frumos decît oricare din copiii lui Israel. i -i întrecea pe to i în în l ime dela um r în sus. ³M g ri ele lui Chis, tat l lui Saul, s'au r t cit; i Chis a zis fiului s u Saul: „Ia cu tine o slug , scoal -te i du-te de caut m g ri ele.`` ⁴Saul a trecut prin muntele lui Efraim, i a str b tut ara ali a, f r s le g seasc ; au trecut prin ara aalim, i nu erau acolo; au str b tut ara lui Benjamin, i nu le-au g sit. ⁵Ajunseser în ara uf, cînd Saul a zis slugii care îl înso ea: „Haide s ne întoarcem, ca nu cumva tat l meu, l sînd m g ri ele, s fie îngrijorat de noi.`` ⁶Sluga i -a zis: „Iat c în cetatea aceasta este un om al lui Dumnezeu, un om cu vaz ; tot ce spune el, nu se poate s nu se întîmple. Haidem la el dar; poate c ne va ar ta drumul pe care trebuie s apuc m.`` ⁷Saul a zis slugii sale: „Dar dac mergem acolo, ce s aducem omului lui Dumnezeu? C ci nu mai avem merinde în saci i n'avem niciun dar de adus omului lui Dumnezeu. Ce avem?`` ⁸Sluga a luat din nou cuvîntul, i a zis lui Saul: „Uite eu am la mine un sfert de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu, i ne va ar ta drumul.`` - ⁹Odinioar în Israel, cînd se ducea cineva s întrebe pe Dumnezeu, zicea: „Haidem, s mergem la v z tor!`` C ci acela care se nume te azi prooroc, se numea odinioar v z tor. - ¹⁰Saul a zis slugii: „Ai dreptate; haidem s mergem!`` i s'au dus în cetatea unde era omul lui Dumnezeu. ¹¹Pe cînd se suiau ei spre cetate, au întîlnit ni te fete cari ie iser s scoat ap ; i le-au zis: „Aici este v z torul?`` ¹²Ele le-au r spus: „Da, iac -l înaintea ta; dar du-te repede, ast zi a venit în cetate, pentru c poporul aduce

jertf pe în l ime. ¹³Cînd ve i intra în cetate, îl ve i g si înainte ca s se suie la locul înalt s m nînce; c ci poporul nu m nînc pîn nu vine el, fiindc el trebuie s binecuvinteze jertfa; dup aceea, m nînc i cei pofti i. Sui i-v dar, c ci acum îl ve i g si.`` ¹⁴i s'au suit în cetate. Tocmai cînd intrau pe poarta cet ii, au fost întîlni i de Samuel, care ie ea s se suie pe în l ime. ¹⁵Dar, cu o zi mai înainte de venirea lui Saul, Domnul în tiin ase pe Samuel, i -i zisese: ¹⁶„Mîne, la ceasul acesta, î i voi trimete un om din ara lui Beniamin, i s -l ungi drept c petenie a poporului Meu Israel. El va sc pa poporul Meu din mîna Filistenilor; c ci am c utat cu îndurare spre poporul Meu, pentruc strig tul lui a ajuns pîn la Mine.`` ¹⁷Cînd a z rit Samuel pe Saul, Domnul i -a zis: „Iat omul, despre care i-am vorbit; el va domni peste poporul Meu.`` ¹⁸Saul s'a apropiat de Samuel la mijlocul por ii, i a zis: „Arat -mi, te rog, unde este casa v z torului.`` ¹⁹Samuel a r spus lui Saul: „Eu sînt v z torul. Suie-te înaintea mea pe în l ime, i ve i mîncă ast zi cu mine. Mîne te voi l sa s pleci, i- i voi spune tot ce se petrece în inima ta. ²⁰Nu te nelini ti de m g ri ele pe cari le-ai pierdut acum trei zile, c ci s'au g sit. i pentru cine este p strat tot ce este mai de pre în Israel? Oare nu pentru tine i pentru toat casa tat lui t u?`` ²¹Saul a r spus: „Oare nu sînt eu Beniamit, din una din cele mai mici semin ii ale lui Israel? i familia... mea nu este cea mai mic dintre toate familiile din semin ia lui Beniamin? Pentru ce dar îmi vorbe ti astfel?`` ²²Samuel a luat pe Saul i pe sluga lui, i -a vîrît în odaia de mîncare, le -a dat locul cel dintîi între cei pofti i, cari erau aproape treizeci de in i. ²³Samuel a zis buc tarului: „Adu por ia pe care i-am dat -o, cînd i-am zis: „Pune -o deoparte.`` ²⁴Buc tarul a dat spata i ce era pe ea, i a pus -o înaintea lui Saul. i Samuel a zis: „Iat ce a fost p strat, pune -o înainte, i m nînc , fiindc pentru tine s'a p strat cînd am poftit poporul.`` Astfel Saul a mîncat cu Samuel în ziua aceea. ²⁵S'au pogorît apoi de pe în l ime în cetate, i Samuel a stat de vorb cu Saul pe acoperi ul casei. ²⁶Apoi s'au sculat disdediminea ; i în rev rsatul zorilor, Samuel a chemat pe Saul de pe acoperi , i a zis: „Scoal -te, i te voi înso i``. Saul s'a sculat, i au ie it amîndoi, el i Samuel. ²⁷Cînd s'au pogorît la marginea cet ii, Samuel a zis lui Saul: „Spune slugii tale s treac înaintea noastr ``. i sluga a trecut înainte. „Opre te-te acum``, a zis iar Samuel, „i- i voi face cunoscut cuvîntul lui Dumnezeu``.

Chapter 10

¹Samuel a luat sticlu a cu untdelemn, i a turnat -o pe capul lui Saul. Apoi l -a s rutat, i a zis: „Nu te -a uns Domnul... ca s fii c petenia mo tenirii..... Lui? ²Ast zi, dup ce m vei p r si, vei g si doi oameni la mormîntul Rahelei, în hotarul lui Beniamin la el ah. Ei î i vor zice: „M g ri ele pe care te-ai dus s le cau i s'au g sit; i iat c tat l t u nu se mai gînde te la m g ri e, ci este îngrijorat de voi, i zice: „Ce s fac pentru fiul meu?`` ³De acolo vei merge mai departe, i vei ajunge la stejarul din Tabor, unde vei fi întîmpinat de trei oameni suindu-se la Dumnezeu, în Betel, i ducînd unul trei iezi, altul trei turte de pîne, iar altul un burduf cu vin. ⁴Ei te vor întreba de s n tate, i- i vor da dou pîni, pe cari le vei lua din mîna lor. ⁵Dup aceea, vei ajunge la Ghibea Elohim, unde se afl

garnizoana Filistenilor. Când vei intra în cetate, vei întâlni o ceată de prooroci pogorându-se... de pe înălțimea pentru jertfă, cu lute, timpene, fluere și cobze înaintea, și..... proorocind. ⁶Duhul Domnului va veni peste tine, vei prooroci cu ei, și vei fi prefăcut într'alt om. ⁷Când ei se vor împlini semnele acestea, fiecare vei găsi de făcut, căci Dumnezeu este cu tine. ⁸Apoi să te pogori înaintea mea la Ghilgal; și eu mă voi pogori la tine, ca să aduc arderi de tot și jertfe de mulțumire. Și mă aștept și pe zile acolo, până voi ajunge eu la tine și-i voi spune ce ai să faci.`` ⁹De îndată ce Saul a întors spatele ca să se despart de Samuel, Dumnezeu i-a dat o altă inimă, și toate semnele acestea s'au împlinit în aceeași zi. ¹⁰Când au ajuns la Ghibea, iată că ei ieșeau înaintea ocașii de prooroci. Duhul... lui Dumnezeu a venit peste el, și el a proorocit în mijlocul lor. ¹¹Toți cei care-l cunoscuseră mai înainte, au văzut că proorocea împreună cu proorocii, și ei ziceau unul altuia în popor: „Ce s'a întâmplat cu fiul lui Chis? Oare și Saul este între prooroci?`` ¹²Cineva din Ghibea a răspuns: „Și cine este tatăl lor?`` De acolo zicala: „Oare și Saul este între prooroci?`` - ¹³Când a sfârșit de proorocit, s'a dus pe înălțime. ¹⁴Unchiul lui Saul a zis lui Saul și slugii lui: „Unde v'a dus?`` Saul a răspuns: „Și cum mă grăiesc; dar când am văzut că nu le găsim, ne-am dus la Samuel.`` ¹⁵Unchiul lui Saul a zis din nou: „Istorise-te-mi dar ce v'a spus Samuel.`` ¹⁶Și Saul a răspuns unchiului său: „Ne-a spus că mă grăiesc s'au găsit.`` și nu i-a spus nimic despre împăria despre care vorbise Samuel. ¹⁷Samuel a chemat poporul înaintea Domnului la Mizpa, ¹⁸și a zis copiilor lui Israel: „Aa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu am scos din Egipt pe Israel, și v'am izbăvit din mâna Egiptenilor și din mâna tuturor împăraților cari vă apărau. ¹⁹Și astăzi, voi lepdați pe Dumnezeul vsotru, care v'a izbăvit din toate relele și din toate suferințele voastre, și-I ziceți: „Pune un împărat peste noi!`` Înfăiați-vă acum înaintea Domnului, după semințiile voastre și după miile voastre.`` ²⁰Samuel a apropiat toate semințiile lui Israel, și a ieșit la sorți seminția lui Beniamin. ²¹A apropiat seminția lui Beniamin pe familia, și a ieșit la sorți familia lui Matri. Apoi a ieșit la sorți Saul, fiul lui Chis. L-au căutat, dar nu l-au găsit. ²²Au întrebat din nou pe Domnul: „A venit oare omul acesta aici?`` și Domnul a zis: „Iată că este ascuns între vase.`` ²³Au alergat și l-au scos de acolo, și el s'a înfăiațat în mijlocul poporului. Își întrecea pe toți în înălțime, de la umăr în sus. ²⁴Samuel a zis întregului popor: „Vedeți pe cel pe care l-a ales Domnul? Nu este nimeni în tot poporul care să fie ca el``. și tot poporul a strigat: „Trăiască împăratul``!`` ²⁵Samuel a făcut cunoscut poporului dreptul împăriei, și l-a scris într-o carte, pe care a pus-o înaintea Domnului. Apoi a dat drumul întregului popor, trimiteînd pe fiecare acasă. ²⁶Și Saul s'a dus acasă în Ghibea, însoțit de o parte din ostașii care îl însoțeau în casa lui Dumnezeu. ²⁷S'au găsit însă și oameni răi, cari ziceau: „Ce ne poate ajuta acesta?`` și l-au disprețuit, și nu... i-au adus niciun dar. Dar Saul s'a făcut că nu-i aude.

Chapter 11

¹Naha, Amonitul, a venit și a împresurat Iabesul din Galaad. Toți locuitorii din Iabes au zis lui Naha: „F... legămint cu noi, și-i vom fi supuși.`` ²Dar Naha, Amonitul, le-a răspuns: „Voi face

leg mînt cu voi dac m l sa i s v scot la to i ochiul drept, i s arunc astfel o ocar asupra întregului Israel.``³B trîinii din Iabes i-au zis: „D -ne un r gaz de apte zile, ca s trimetem soli în tot inutul lui Israel; i dac nu va fi nimeni s ne ajute, ne vom supune ie``. ⁴Solii au ajuns la Ghibea, cetatea lui Saul, i au spus aceste lucruri în auzul poporului. i tot poporul a ridicat glasul, i a plîns. ⁵Saul tocmai se întorcea dela cîmp, în urma boilor, i a întrebat: „Ce are poporul de plînge?`` I-au istorisit ce spusese cei din Iabes. ⁶Cum a auzit Saul aceste lucruri, Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, i s'a mîniat foarte tare. ⁷A luat o p reche de boi, i -a t iat în buc i, i le -a trimes prin soli în tot inutul lui Israel, zicînd: „Oricine nu va merge dup Saul i Samuel, î i va vedea boii t ia i la fel``. Groaza Domnului a apucat pe popor, care a pornit ca un singur om. ⁸Saul le -a f cut num r toarea la Bezec; copiii lui Israel erau trei sute de mii, i b rba ii lui Iuda treizeci de mii. ⁹Ei au zis solilor cari veniser : „A a s vorbi i locuitorilor Iabesului din Galaad: Mîne, cînd va dogorî soarele, ve i avea ajutor``. Solii au dus vestea aceasta celor din Iabes, cari s'au umplut de bucurie, ¹⁰i au zis Amoni ilor: „Mîne ne vom supune vou , i ne ve i face ce v va pl cea``. ¹¹A dou zi, Saul a împ r it poporul în trei cete. Au p truns în tab ra Amoni ilor în straja dimine ei, i i-au b tut pîn la c ldura zilei. Ceice au sc pat, au fost risipi i, i n'au mai r mas doi laolalt dintre ei. ¹²Poporul a zis lui Samuel: „Cine zicea: „Saul s domneasc peste noi? ``Da i încoace pe oamenii aceia, ca s -i omorîm.``¹³Dar Saul a zis: „Nimeni nu va fi omorît în ziua aceasta, c ci ast zi Domnul a dat o izb vire lui Israel``. ¹⁴i Samuel a zis poporului: „Veni i, i s mergem la Ghilgal, ca s înt rim acolo împ r ia.``¹⁵Tot poporul s'a dus la Ghilgal, i au pus pe Saul împ rat, înaintea Domnului, la Ghilgal. Acolo, au adus jertfe... de mul mire înaintea Domnului; i Saul i to i oamenii lui Israel s'au veselit foarte mult acolo.

Chapter 12

¹Samuel a zis întregului Israel: „Iat c v'am ascultat glasul în tot ce mi-a i zis, i am pus un împ rat peste voi. ²De acum, iat împ ratul care va merge înaintea voastr . Cît despre mine, eu sînt b trîn, am albit, a a c fiii mei sînt cu voi; am umblat înaintea voastr , din tinere pîn în ziua de azi. ³Iat -m ! M rturisi i împotriva mea, în fa a Domnului i în fa a unsului Lui: Cui i-am luat boul, sau cui i-am luat m garul? Pe cine am ap sat, i pe cine am n p stuit? De la cine am luat mit ca s închid ochii... asupra lui? M rturisi i, i v voi da înapoi.``⁴Ei au r spus: „Nu ne-ai ap sat, nu ne-ai n p stuit, i nici n'ai primit nimic din mîna nim nui``. ⁵El le -a mai zis: „Domnul este martor împotriva voastr , i unsul Lui este martor, în ziua aceasta, c n'a i g sit nimic în mînile mele``. i ei au r spus: „Sînt martori!``⁶Atunci Samuel a zis poporului: „Domnul a pus pe Moise i pe Aaron, i a scos pe p rin ii vo tri din Egipt. ⁷Acum, înf i a i-v , ca s v judec înaintea Domnului pentru toate binefacerile pe cari vi le -a f cut Domnul, vou i p rin ilor vo tri. ⁸Dup ce a venit Iacov în Egipt, p rin ii vo tri au strigat c tre Domnul, i Domnul a trimes... pe Moise i pe Aaron, cari au scos pe p rin ii vo tri din Egipt i i-au adus s locuiasc în locul acesta. ⁹Dar ei au uitat pe Domnul Dumnezeuul lor; i El i -a

vândut în mâinile lui Sisera, c petenia o tirii Ha orului, în mâinile Filistenilor..., i în mâinile împ ratului Moabului....., cari au început lupta împotriva lor. ¹⁰Au strigat iar c tre Domnul, i au zis: „Am p c tuit, c ci am p r sit pe Domnul, i am slujit Baalilor i Astarteelor; izb ve te-ne... acum din mîna vr jma ilor no tri, i- i vom sluji.” ¹¹ i Domnul a trimes pe Ierubaal, i pe Barac i pe Iefta, i pe Samuel..., i v'a izb vit din mîna vr jma ilor vo tri cari v înconjurau, i a i locuit în lini te. ¹²Apoi, cînd a i v zut c Naha , împ ratul fiilor lui Amon, mergea împotriva voastr , mi-a i zis: „Nu!^ ci un împ rat s domneasc peste noi`. ., i totu Domnul..., Dumnezeul vostru, era Împ ratul vostru. ¹³Iat dar împ ratul pe care l-a i ales, i pe care l-a i cerut; iat c Domnul... a pus un împ rat peste voi. ¹⁴Dac v ve i teme de Domnul, dac -I ve i sluji, dac ve i asculta de glasul Lui, i dac nu v ve i împotrivi cuvîntului Domnului, v ve i alipi de Domnul, Dumnezeul vostru, atît voi cît i împ ratul care domne te peste voi. ¹⁵Dar dac nu ve i asculta de glasul Domnului, i v ve i împotrivi cuvîntului Domnului, mîna Domnului va fi împotriva voastr , cum a fost împotriva p rin ilor vo tri. ¹⁶Acum mai a tepta i aici, ca s vede i minunea pe care o va face Domnul subt ochii vo tri. ¹⁷Nu sîntem noi la seceratul grînelor? Voi striga c tre Domnul, i va trimete tunete i ploaie. S ti i atunci i s vede i cît de r u... a i f cut înaintea Domnului cînd a i cerut un împ rat pentru voi`. ¹⁸Samuel a strigat c tre Domnul, i Domnul a trimes chiar în ziua aceea tunete i ploaie. Tot poporul a avut o mare fric de Domnul i de Samuel. ¹⁹ i tot poporul a zis lui Samuel: „Roag -te Domnului, Dumnezeului t u, pentru robii t i, ca s nu murim; c ci la toate p catele noastre am mai ad ugat i pe acela de a cere un împ rat pentru noi`. ²⁰Samuel a zis poporului: „Nu v teme i! A i f cut tot r ul acesta; dar nu v abate i dela Domnul, i sluji i Domnului din toat inima voastr . ²¹Nu v abate i dela El; altfel, a i merge dup lucruri de nimic, cari n'aduc nici folos nici izb vire, pentruc sînt lucruri de nimic. ²²Domnul nu va p r si pe poporul Lui, din pricina Numelui Lui celui mare, c ci Domnul a hot rît... s fac din voi poporul Lui. ²³Departa iar de mine s p c tuiesc împotriva Domnului, încetînd s m rog pentru voi! V voi înv a calea... cea bun i cea dreapt . ²⁴Teme i-v numai de Domnul, i sluji i -I cu credincio ie din toat inima voastr ; c ci vede i ce putere desf ur ... El printre voi. ²⁵Dar dac ve i face r ul, ve i peri, voi i împ ratul vostru`.

Chapter 13

¹Saul era în vîrst de treizeci de ani, cînd a ajuns împ rat, i a domnit doi ani peste Israel. ²Saul i -a ales trei mii de b rba i din Israel: dou mii erau cu el la Micma i pe muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan la Ghibea lui Beniamin. Pe ceilal i din popor i -a trimes pe fiecare la cortul lui. ³Ionatan a b tut tab ra Filistenilor care era la Gheba, i Filistenii au auzit lucrul acesta. Saul a pus s sune cu trîmbi a prin toat ara, zicînd: „S aud Evreii lucrul acesta!” ⁴Tot Israelul a auzit zicîndu-se: „Saul a b tut tab ra Filistenilor, i Israel s'a f cut urît Filistenilor`. i poporul a fost adunat la Saul în Ghilgal. ⁵Filistenii s'au strîns s lupte cu Israel. Aveau o mie de car i ase mii de c l re i; i poporul acesta era f r num r: ca nisipul depe rmul m rii. Au venit i au t b rît la Micma , la r s rit

de Bet-Aven. ⁶B rba ii lui Israel s'au v zut la strîmtoare, c ci erau strîn i de aproape i s'au ascuns în pe teri, în stufi uri, în stînci, în turnuri i în gropile pentru ap . ⁷Unii Evrei au trecut Iordanul, ca s se duc în ara lui Gad i Galaad. Saul era tot la Ghilgal, i tot poporul de lîng el tremura. ⁸A a teptat sapte zile, dup timpul hot rît de Samuel. Dar Samuel nu venea la Ghilgal, i poporul se împr tia de lîng Saul. ⁹Atunci Saul a zis: „Aduce i-mi arderea de tot i jertfele de mul mire.” i a jertfit arderea de tot. ¹⁰Pe cînd sfîr ea de adus arderea de tot, a venit Samuel, i Saul i -a ie it înainte s -i ureze de bine. ¹¹Samuel a zis: „Ce-ai f cut?” Saul a r spus: „Cînd am v zut c poporul se împr tie de lîng mine, c nu vii la timpul hot rît, i c Filistenii sînt strîn i la Micma , ¹²mi-am zis: Filistenii se vor pogorî împotriva mea la Ghilgal, i eu nu m'am rugat Domnului! Atunci am îndr znit i am adus arderea de tot.” ¹³Samuel a zis lui Saul: „Ai lucrat ca un nebun i n'ai p zit porunca pe care i -o d duse Domnul, Dumnezeul t u. Domnul ar fi înt rit pe vecie domnia ta peste Israel; ¹⁴dar acum, domnia ta nu va d inui. Domnul i -a ales un om dup inima Lui, i Domnul l -a rînduit s fie c petenia poporului S u, pentru c n'ai p zit ce- i poruncise Domnul.” ¹⁵Apoi Samuel s'a sculat, i s'a suit din Ghilgal la Ghibea lui Benjamin. Saul a f cut num r toarea poporului care se afla cu el: erau aproape ase sute de oameni. ¹⁶Saul, fiul s u Ionatan, i poporul care se afla cu ei, se a ezaser la Gheba lui Benjamin, i Filistenii t b rau la Micma . ¹⁷Din tab ra Filistenilor au ie it trei cete ca s pustiasc : una a luat drumul spre Ofra, spre ara ual; ¹⁸alta a luat drumul spre Bet-Horon; i a treia a luat drumul spre hotarul care caut spre valea eboim, înspre pustie.” ¹⁹În toat ara lui Israel nu se g sea niciun fierar; c ci Filistenii ziser : „S împedec m pe Evrei s - i fac s bii sau suli e.” ²⁰i fiecare om din Israel se pogora la Filistenii ca s - i ascut fierul plugului, coasa, securea i sapa, ²¹cînd se tocea sapa, coasa, furca cu trei coarne i securea, i ca s fac vîrf epu ului cu care mîna boii. ²²i a a s'a întîmplat c în ziua luptei nu era nici sabie, nici suli în mînile întregului popor care era cu Saul i Ionatan: nu avea decît Saul i fiul s u Ionatan. ²³O ceat de Filistenii a venit i s'a a ezat la trec toarea Micma ului.

Chapter 14

¹Într'o zi, Ionatan, fiul lui Saul, a zis tîn rului care -i purta armele: „Vino, i s p trundem pîn la straja Filistenilor, care este dincolo de locul acesta.” i n'a spus nimic tat lui s u. ²Saul st tea la marginea cet ii Ghibea, subt rodiul din Migron, i poporul care era cu el era aproape ase sute de oameni. ³Ahia, fiul lui Ahitub, fratele lui I-Cabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul Domnului la Silo, purta... efodul. Poporul nu tia c Ionatan s'a dus. ⁴Între trec torile prin cari c uta Ionatan s ajung la straja Filistenilor, era un pisc de stînc de o parte i un pisc de stînc de cealalt parte; unul purta numele Bo e i celalt Sene. ⁵Unul din aceste piscuri este la miaz noapte, fa în fa cu Micma , i celalt la miaz zi, fa în fa cu Gheba. ⁶Ionatan a zis tîn rului care -i purta armele: „Vino, i s p trundem pîn la straja acestor net ia i împrejur. Poate c Domnul va lucra pentru noi, c ci nimic nu împiedec pe Domnul s dea izb vire printr'un mic num r ca i printr'un mare num r.” ⁷Cel ce -i

ducea armele i -a r spus: „F tot ce ai în inim , n'asculta decît de sim imîntul t u, i iat -m cu tine, gata s te urmez oriunde.”⁸ „Ei bine!” a zis Ionatan, „haidem la oamenii ace tia i s ne ar t m lor.⁹ Dac ne vor zice: „Opri i-v pîn vom veni noi la voi!” vom r mînea pe loc, i nu ne vom sui la ei.¹⁰ Dar dac vor zice: „Sui i-v la noi!” ne vom sui, c ci Domnul îi d în mînile noastre. Acesta s ne fie semnul.”¹¹ S'au ar tat amîndoi str jii Filistenilor, i Filistenii au zis: „Iat c Evreii ies din g urile în cari s'au ascuns.”¹² i oamenii cari erau de straj au vorbit astfel lui Ionatan i celui ce -i ducea armele: „Sui i-v la noi, ca s v ar t m ceva.” Ionatan a zis celui ce -i ducea armele: „Suie-te dup mine, c ci Domnul îi d în mînile lui Israel.”¹³ i Ionatan s'a suit ajutîndu-se cu mînile i picioarele, i cel ce -i ducea armele a mers dup el. Filistenii au c zut înaintea lui Ionatan, i cel ce -i ducea armele arunca moartea în urma lui.¹⁴ În aceast întîie înfrîngere, Ionatan i cel ce -i ducea armele au ucis dou zeci de oameni, pe întindere de aproape o jum tate de pogon de p mînt.¹⁵ A intrat groaza în tab r , în ar i în tot poporul; straja i chiar i pr d torii s'au sp imîntat; ara s'a îngrozit. Era groaza... lui Dumnezeu.¹⁶ Str jerii lui Saul, cari erau la Ghibea lui Benjamin, au v zut c mul imea se împr tie i fuge în toat p r ile.¹⁷ Atunci Saul a zis a poporului care era cu el: „Num r i, v rog, i vede i cine a plecat din mijlocul nostru.” Au num rat, i iat c lipsea Ionatan i cel ce -i purta armele.¹⁸ i Saul a zis lui Ahia: „Adu încoace chivotul lui Dumnezeu!” -C ci pe vremea aceea chivotul lui Dumnezeu era cu copiii lui Israel. -¹⁹ Pe cînd vorbea Saul cu preotul zarva în tab ra Filistenilor se f cea tot mai mare; i Saul a zis preotului: „Trage- i mîna!”²⁰ Apoi Saul i tot poporul care era cu el s'au strîns, i au înaintat pîn la locul luptei; i Filistenii au întors sabia, unii împotriva altora, i înv lm ala era nespus de mare.²¹ Evreii cari erau mai dinainte la Filisteni, i cari se suiser cu ei în tab r de pe unde erau împr tia i, s'au unit cu Israeli ii cari erau cu Saul i Ionatan.²² To i b rba ii lui Israel cari se ascuseser în muntele lui Efraim, aflînd c Filistenii fugeau, au început s -i urm reasc i ei în b taie.²³ Domnul a izb vit pe Israel în ziua aceea, i lupta s'a întins pîn dincolo de Bet-Aven.²⁴ Ziua aceea a fost obositoare pentru b rba ii lui Israel. Saul pusese pe popor s jure, zicînd: „Blestemat s fie omul care va mîncă pîne pîn seara, pîn m voi r zbuna pe vr jma ii mei!” i nimeni nu mîncase.²⁵ Tot poporul ajunsese într'o p dure, unde se g sea miere pe fa a p mîntului.²⁶ Cînd a intrat poporul în p dure, a v zut mierea curgînd; dar niciunul n'a dus mierea la gur , c ci poporul inea jur mîntul.²⁷ Ionatan nu tia de jur mîntul pe care pusese tat l s u pe popor s -l fac ; a întins vîrful toiagului pe care -l avea în mîn , l -a vîrît într'un fagure de miere, i a dus mîna la gur ; i ochii i s'au luminat.²⁸ Atunci cineva din popor, vorbindu -i, i -a zis: „Tat l t u a pus pe popor s jure, zicînd: „Blestemat s fie omul care va mîncă ast zi!” i poporul era sleit de puteri.²⁹ i Ionatan a zis: „Tat l meu turbur poporul; vede i dar cum mi s'au luminat ochii, pentru c am gustat pu in din mierea aceasta!”³⁰ Negre it, dac poporul ar fi mîncat azi din prada pe care a g sit -o la vr jma ii lui, n'ar fi fost înfrîngerea Filistenilor mai mare?”³¹ În ziua aceea au b tut pe Filisteni dela Micma pîn la Aialon. Poporul era foarte obosit,³² i s'a aruncat asupra pr zii. A luat oi, boi i vi ei, i -a junghiat pe p mînt i i -a mîncat cu sînge cu tot.³³ Au spus lucrul acesta lui Saul, i i-au zis: „Iat c poporul p c tuie te împotriva Domnului, mîncînd cu sînge.” Saul a zis: „Voi face i o nelegiuire; rostogoli i îndat o piatr mare încoace.”³⁴ Apoi a ad ugat: „Împr tia i-v printre popor, i spune i

fiecare ruia să-i aduc bou sau oaia, și să-l junghie aici. Apoi să măncaie, și nu să se împotriva Domnului, mâncând cu sânge.`` și peste noapte, fiecare din popor și-a adus bou cu mâna, ca să-l junghie pe piatră. ³⁵Saul a zidit un altar Domnului: acesta a fost cel dintâi altar pe care l-a zidit Domnului. ³⁶Saul a zis: „Să ne pogorâm în noaptea aceasta după Filistenii, să-i jefuim până la lumina zilei, și să nu lăsm să rămân unul măcar.`` Ei au zis: „Fă tot ce vei crede.`` Atunci preotul a zis: „Să ne apropiem aici de Dumnezeu.`` ³⁷și Saul a întrebat pe Dumnezeu: „Să mă pogor după Filistenii? Îți vei da în mâinile lui Israel?`` Dar în clipa aceea nu și-a dat niciun răspuns. ³⁸Saul a zis: „Apropiă și-vă aici, toate căpeteniile poporului; căutați și vedeți de cine și cum a fost săvârșit pe capul acesta astăzi. ³⁹Căci viu este Domnul, Izbăvitorul lui Israel: chiar dacă l-ar fi săvârșit fiul meu Ionatan, va muri.`` și nimeni din tot poporul nu și-a răspuns. ⁴⁰Atunci a zis întregului Israel: „Așa și-vă voi deoparte; și eu și fiul meu Ionatan vom sta de cealaltă.`` și poporul a zis lui Saul: „Fă ce vei crede.`` ⁴¹Saul a zis Domnului: „Dumnezeul lui Israel, arată adevărul.`` Sorul a căzut pe Ionatan și pe Saul, și poporul a scapat. ⁴²Saul a zis: „Aruncați sorul între mine și fiul meu Ionatan.`` și sorul a căzut pe Ionatan. ⁴³Saul a zis lui Ionatan: „Spune-mi ce-ai făcut.`` Ionatan și-a spus și a zis: „Am gustat puțin miere, cu vârful toiagului pe care-l aveam în mână: iată-mă, voi muri.`` ⁴⁴și Saul a zis: „Dumnezeu să se poarte cu toată asprimea față de mine, dacă nu vei muri, Ionatane!`` ⁴⁵Poporul a zis lui Saul: „Ce! Să moară Ionatan, el, care a făcut această mare izbăvire în Israel? Niciodată! Viu este Domnul, că un păr din capul lui nu va cădea la pământ, căci cu Dumnezeu a lucrat el în ziua aceasta.`` Astfel poporul a scapat pe Ionatan de la moarte. ⁴⁶Saul a încetat să mai urmărească pe Filistenii, și Filistenii s-au dus acasă. ⁴⁷După ce a luat Saul domnia peste Israel, a făcut războaie în toate părțile cu toți vrăjmașii lui: cu Moab, cu copiii lui Amon, cu Edom, cu împărații din Iuda, și cu Filistenii; și ori încotro se întorcea, era biruitor. ⁴⁸Să arată vitează, să bată pe Amalec, și să scapă pe Israel din mâna celor care-l jefuiau. ⁴⁹Fiii lui Saul au fost: Ionatan, Ivi și Malchiua. Cele două fete ale lui se numeau: cea mai mare Merab, iar cea mai mică Mical. ⁵⁰Numele nevestei lui Saul era Ahinoam, fata lui Ahimaa. Numele căpeteniei oștii lui era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul. ⁵¹Chis, tatăl lui Saul, și Ner, tatăl lui Abner, erau fiii lui Abiel. ⁵²În tot timpul vieții lui Saul a fost un război înverșunat împotriva Filistenilor; și de îndată ce Saul zărea vreun om tare și voinic, îl lua cu el.

Chapter 15

¹Samuel a zis lui Saul: „Pe mine mă trimese Domnul să te ung împărat peste poporul Lui, peste Israel: Ascultă dar ce zice Domnul. ²Așa vorbește Domnul oștirilor: „Mi-aduc aminte de ceea ce a făcut Amalec lui Israel, când și-a astupat drumul la ieșirea lui din Egipt. ³Du-te acum, bate pe Amalec, și nimicește-l cu desăvârșire tot ce-i al lui; să nu-l cruți, și să omori bărbății și femeile, copiii și pruncii, cămilele și măgarii, boii și oile.`` ⁴Saul a adunat poporul, și l-a numărat la Telaim: erau două sute de mii de oameni pe de trei, și zece mii de oameni din Iuda. ⁵Saul a mers până la cetatea lui Amalec, și a pus niște oameni la pândă în vale. ⁶și a zis Cheniilor: „Duceți-vă, plecați și ieșiți din mijlocul lui

Amalec, ca s nu v pr p desc împreun cu el; c ci... voi v'a i purtat cu bun voin fa de copiii lui Israel, cînd s'au suit din Egipt`. i Cheni ii au plecat din mijlocul lui Amalec. ⁷Saul a b tut pe Amalec, dela Havila pîn la ur..., care este în fa a Egiptului. ⁸A prins viu pe Agag, împ ratul lui Amalec, i a nimicit cu des vîr ire tot poporul, trecîndu -l prin ascu i ul s bieii. ⁹Dar Saul i poporul au cru at pe Agag, i oile cele mai bune, boii cei mai buni, vitele grase, mieii gra i, i tot ce era mai bun; n'a vrut s le nimiceasc cu desvîr ire i au nimicit numai tot ce era prost i neb gat în seam . ¹⁰Domnul a vorbit lui Samuel, i i -a zis: ¹¹„...mi pare r u c am pus pe Saul împ rat, c ci se abate dela Mine i nu p ze te... cuvintele Mele`. Samuel s'a mîhnit....., i toat noaptea a strigat c tre Domnul. ¹²S'a sculat dis de diminea , ca s se duc înaintea lui Saul. i au venit i i-au spus: „Saul s'a dus la Carmel, i iat c i -a în l at un semn de biruin , apoi s'a întors, i, trecînd mai departe, s'a pogorît la Ghilgal`. ¹³Samuel s'a dus la Saul, i Saul i -a zis: „Fii binecuvîntat de Domnul! Am p zit cuvîntul Domnului`. ¹⁴Samuel a zis: „Ce înseamn beh itul acesta de oi care ajunge la urechile mele, i mugetul acesta de boi pe care -l aud?` ¹⁵Saul a r spus: „Le-au adus dela Amaleci i, pentruc poporul a cru at oile cele mai bune i boii cei mai buni, ca s -i jertfeasc Domnului, Dumnezeului t u; iar pe ceelate, le-am nimicit cu des vîr ire`. ¹⁶Samuel a zis lui Saul: „Stai, i- i voi spune ce mi -a zis Domnul ast noapte`. i Saul i -a zis: „Vorbe te`. ¹⁷Samuel a zis: „Cînd erai mic în ochii t i, n'ai ajuns tu c petenia semin iilor lui Israel, i nu te -a uns Domnul ca s fii împ rat peste Israel? ¹⁸Domnul te trimisese, zicînd: „Du-te, i nimice te cu des vîr ire pe p c to ii aceia, pe Amaleci i; r zboie te-te cu ei pîn îi vei nimici`. ¹⁹Pentruce n'ai ascultat glasul Domnului? Pentruce te-ai aruncat asupra pr zii, i ai f cut ce este r u înaintea Domnului?` ²⁰Saul a r spus lui Samuel: „Am ascultat glasul Domnului, i m'am dus în calea pe care m trimetea Domnul. Am adus pe Agag, împ ratul lui Amalec, i am nimicit cu des vîr ire pe Amaleci i; ²¹dar poporul a luat din prad oi i boi, ca pîrg din ceace trebuia nimicit cu des vîr ire, ca s le jertfeasc Domnului, Dumnezeului t u, la Ghilgal`. ²²Samuel a zis: „Îi plac Domnului mai mult arderile de tot i jertfele decît ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decît jertfele, i p zirea cuvîntului S u face mai mult decît gr simea berbecilor. ²³C ci neascultarea este tot atît de vinovat ca ghicirea, i împotrivirea nu este mai pu in vinovat decît închinarea la idoli i terafimii. Fiindc ai lep dat cuvîntul Domnului, te leap d i El ca împ rat`. ²⁴Atunci Saul a zis lui Samuel: „Am p c tuit, c ci am c lcat porunca Domnului, i n'am ascultat cuvintele tale; m temeam de popor, i i-am ascultat glasul. ²⁵Acum, te rog, iart -mi p catul, întoarce-te cu mine, ca s m închin pîn la p mînt înaintea Domnului.` ²⁶Samuel a zis lui Saul: „Nu m voi întoarce cu tine: fiindc ai lep dat cuvîntul Domnului, i Domnul te leap d , ca s nu mai fii împ rat peste Israel`. ²⁷i pe cînd se întorcea Samuel s plece, Saul l -a apucat de pulpana hainei, i s'a rupt. ²⁸Samuel i -a zis: „Domnul rupe ast zi domnia lui Israel deasupra ta, i o d altuia mai bun decît tine. ²⁹Cel ce este t ria lui Israel nu minte i nu Se c ie te, c ci nu este un om ca s -I par r u.` ³⁰Saul a zis iar : „Am p c tuit! Acum, te rog, cinste te-m în fa a b trînilor poporului meu, i în fa a lui Israel; întoarce-te cu mine, ca s m închin înaintea Domnului, Dumnezeului t u.` ³¹Samuel s'a întors i a mers dup Saul, i Saul s'a închinat înaintea Domnului. ³²Apoi Samuel a zis: „Adu-mi pe Agag, împ ratul lui Amalec.` i Agag a înaintat vesel spre el,

c ci zicea: „Negre it, a trecut am r ciunea mor ii!”³³ Samuel a zis: „Dup cum sabia ta a l sat femei f r copii, tot a a i mama ta va fi l sat f r copii între femei.” i Samuel a t iat pe Agag în buc i înaintea Domnului, la Ghilgal. ³⁴Samuel a plecat la Rama, i Saul s'a suit acas la Ghibea lui Saul. ³⁵Samuel nu s'a mai dus s vad pe Saul pîn în ziua mor ii sale. Dar Samuel plîngea pe Saul, pentru Domnul... Se c ise c puse pe Saul împ rat peste Israel.

Chapter 16

¹Domnul a zis lui Samuel: „Cînd vei înceta s plîngi pe Saul, pentru c l-am lep dat, ca s nu mai domneasc peste Israel? Umple- i... cornul cu untdelemn, i du-te; te voi trimite la Isai, Betleemitul, c ci pe unul din fiii lui Mi l-am ales..... ca împ rat.”² Samuel a zis: „Cum s m duc? Saul are s afle, i m va ucide.” i Domnul a zis: „S iei cu tine un vi el, i s zici: ‚Vin s aduc o jertf Domnului.’”³ S pofteti pe Isai la jertf ; Eu î i voi ar ta ce trebuie s faci, i Îmi vei unge pe acela pe care- i voi spune s -l ungi.”⁴ Samuel a f cut ce zisese Domnul, i s'a dus la Betleem. B trîniî cet ii au alergat însp imînța i înaintea lui i au zis: „Ce veste te venirea ta: ceva bun?”⁵ El a r spuns: „Da; vin s aduc o jertf Domnului. Sfin i- v , i veni i cu mine la jertf .” A sfin it i pe Isai cu fiii lui, i i -a pofitit la jertf .⁶ Cînd au intrat ei, Samuel, v zînd pe Eliab, i -a zis: „Negre it, unsul Domnului este aici înaintea Lui.”⁷ i Domnul a zis lui Samuel: „Nu te uita la înf i area i în l imea staturii lui, c ci l-am lep dat. Domnul nu se uit la ce se uit omul; omul se uit la ceea ce izbe te ochii, dar Domnul se uit la inim .”⁸ Isai a chemat pe Abinadab, i l -a trecut pe dinaintea lui Samuel; i Samuel a zis: „Nici pe acesta nu l -a ales Domnul.”⁹ Isai a trecut pe ama; i Samuel a zis: „Nici pe acesta nu l -a ales Domnul.”¹⁰ i a a a trecut Isai pe cei apte fii ai lui pe dinaintea lui Samuel; i Samuel a zis lui Isai: „Domnul n'a ales pe niciunul din ei.”¹¹ Apoi Samuel a zis lui Isai: „Ace tia sînt to i fiii t i?” i el a r spuns: „A mai r mas cel mai tîn r, dar pa te oile.” Atunci Samuel a zis lui Isai: „Trimite s -l aduc , fiindc nu vom edea la mas pîn nu va veni aici.”¹² Isai a trimes s -l aduc . i el era cu p r b lai, cu ochi frumo i i fa frumoas . Domnul a zis lui Samuel: „Scoal -te, i unge -l, c ci el este!”¹³ Samuel a luat cornul cu untdelemn, i l -a uns în mijlocul fra ilor lui. Duhul Domnului a venit peste David, începînd din ziua aceea i în cele urm toare. Samuel s'a sculat, i s'a dus la Rama. ¹⁴Duhul Domnului S'a dep rtat dela Saul; i a fost muncit de un duh r u care venea dela Domnul. ¹⁵Slujitorii lui Saul i-au zis: „Iat c un duh r u dela Dumnezeu te munce te. ¹⁶Porunceasc numai domnul nostru! Robii t i sînt înaintea ta. Ei vor c uta un om care s tie s cînte cu arfa; i, cînd duhul r u trimes de Dumnezeu, va fi peste tine, el va cînta cu mîna, i vei fi u urat.”¹⁷ Saul a r spuns slujitorilor s i: „G si i-mi dar un om care s cînte bine, i aduce i -l la mine.”¹⁸ Unul din slujitori a luat cuvîntul, i a zis: „Iat , am v zut pe un fiu al lui Isai, Betleemitul, care tie s cînte; el este i un om tare i voinic, un r zboinic, vorbe te bine, este frumos la chip, i Domnul este cu el.”¹⁹ Saul a trimes ni te oameni la Isai, s -i spun : „Trimete-mi pe fiul t u David, care este cu oile.”²⁰ Isai a luat un m gar, l -a înc rcat cu pîne, cu un burduf cu vin i cu

un ied, i a trimes lui Saul aceste lucruri, prin fiul s u David. ²¹David a ajuns la Saul, i s'a înf i at înaintea lui; i -a pl cut mult lui Saul, i a fost pus s -i poarte armele. ²²Saul a trimes verb lui Isai, zicînd: „Te rog s la i pe David în slujba mea, c ci a c p tat trecere înaintea mea.” ²³ i cînd duhul trimes de Dumnezeu venea peste Saul, David lua arfa i cînta cu mîna lui; Saul r sufla atunci mai u or, se sim ea u urat, i duhul cel r u pleca dela el.

Chapter 17

¹Filistenii i-au strîns o tile ca s fac r zboi, i s'au adunat la Soco, o cetate a lui Iuda; au t b rît între Soco i Azeca, la Efes-Damim. ²Saul i b rba îi lui Israel s'au strîns i ei; au t b rît în Valea terebin ilor, i s'au a ezat în linie de b taie împotriva Filistenilor. ³Filistenii se a ezaser pe un munte deoparte, i Israel pe un munte de cealalt parte: doar valea îi desp r ea. ⁴Atunci a ie it un om din tab ra Filistenilor i a înaintat între cele dou o tiri. El se numea Goliat, era din Gat, i avea o în l ime de ase co i i o palm . ⁵Pe cap avea un coif de aram , i purta ni te zale de solzi în greutate de cinci mii de sicli de aram . ⁶Avea ni te tureci de aram peste fluierile picioarelor, i o pav z de aram între umeri. ⁷Coada suli ei lui era ca un sul de esut, i ferul suli ei cînt rea ase sute de sicli de fer. Cel ce -i purta scutul mergea înaintea lui. ⁸Filisteanul s'a oprit; i, vorbind o tilor lui Israel a ezate în iruri de b taie, le -a strigat: „Pentruce ie i i s v a eza i în iruri de b taie? Nu sînt eu Filistean, i nu sînte i voi slujitorii lui Saul? Alege i un om care s se pogoare împotriva mea! ⁹Dac va putea s se bat cu mine i s m omoare, noi vom fi robii vo tri; dar dac -l voi birui i -l voi omorî eu, voi ne ve i fi robi nou i ne ve i sluji.” ¹⁰Filisteanul a mai zis: „Arunc ast zi o ocar asupra o tirii lui Israel! Da i-mi un om, ca s m lupt cu el.” ¹¹Saul i tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale Filisteanului, i s'au îns p imîntat i au fost cuprin i de o mare fric . ¹² i David era fiul Efratitului acelaia din Betleemul lui Iuda, numit Isai, care avea opt... fii. Pe vremea lui Saul el era b trîn înaintat în vîrst . ¹³Cei trei fii mai mari ai lui Isai urmaser pe Saul la r zboi; întîiul n scut din cei trei fii ai lui, cari porniser la r zboi, se numea Eliab, al doilea Abinadab, i al treilea ama. ¹⁴David era cel mai tîn r. i cînd cei trei mai mari au urmat pe Saul, ¹⁵David a plecat dela Saul i s'a întors la Betleem ca s pasc oile tat lui s u. ¹⁶Filisteanul înainta diminea a i seara, i s'a înf i at astfel timp de patruzeci de zile. ¹⁷Isai a zis fiului s u David: „Ia pentru fra îi t i efa aceasta de grîu pr jit i aceste zece pîni, i alearg în tab r la fra îi t i; ¹⁸du i aceste zece ca uri de brînz c peteniei care este peste mia lor. S vezi dac fra îi t i sînt bine, i s -mi aduci ve ti temeinice. ¹⁹Ei sînt cu Saul i cu to i b rba îi lui Israel în valea terebin ilor, în r zboi cu Filistenii.” ²⁰David s'a sculat dis de diminea . A l sat oile în seama unui paznic, i -a luat lucrurile, i a plecat, cum îi poruncise Isai. Cînd a ajuns în tab r , o tirea pornise s se a eze în iruri de b taie i scotea strig te de r zboi. ²¹Israel i Filistenii s'au a ezat în iruri de b taie, o tire c tre o tire. ²²David a dat lucrurile pe cari le avea în mînile celui ce p zea calabalîcurile, i a alergat la irurile de b taie. Cum a ajuns, a întrebat pe fra îi s i de s n tate. ²³Pe cînd vorbea cu ei, iat c Filisteanul din Gat, numit Goliat, a înaintat între cele dou o tiri, ie ind

afar din irurile Filistenilor. A rostit acelea i cuvinte ca mai înainte, i David le -a auzit. ²⁴La vederea acestui om to i cei din Israel au fugit dinaintea lui, i i -a apucat o mare fric . ²⁵Fiecare zicea: „A i v zut pe omul acesta înaintînd? A înaintat ca s arunce ocară asupra lui Israel! Dacă -l va omorî cineva, împ ratul îl va umplea de bog ii, îi va da de nevast pe fiic -sa, i va scuti de d ri casa tat lui s u în Israel.” ²⁶David a zis oamenilor de lîng el: „Ce se va face aceluia care va omorî pe Filisteanul acesta, i va lua ocară deasupra lui Isral? Cine este Filisteanul acesta, acest net iat împrejur, ca s oc rasc o tiera Dumnezeului celui viu?” ²⁷Poporul, spunînd din nou acelea i lucruri, i -a zis: „A a i a se va face aceluia care -l va omorî.” ²⁸Eliab, fratele lui cel mai mare, care -l auzise vorbind cu oamenii ace tia, s'a aprins de mînie împotriva lui David. i a zis: „Pentru ce te-ai pogorît tu, i cui ai l sat acele pu ine oi în pustie? Î i cunosc eu mîndria i r utatea inimii. Te-ai pogorît ca s vezi lupta.” ²⁹David a r spus: „Ce-am f cut oare? Nu pot s vorbesc astfel?” ³⁰i s'a întors dela el ca s vorbeasc cu altul, i i -a pus acelea i întreb ri. Poporul i -a r spus ca i întîia dat . ³¹Cînd s'au auzit cuvintele rostite de David, au fost spuse înaintea lui Saul, care a trimes s -l caute. ³²David a zis lui Saul: „Nimeni s nu- i piard n dejdeă din pricina Filisteanului acestuia! Robul t u va merge s se bat cu el.” ³³Saul a zis lui David: „Nu po i s te duci s te ba i cu Filisteanul acesta, c ci tu e ti un copil, i el este un om r zboinic din tinere a lui.” ³⁴David a zis lui Saul: „Robul t u p tea oile tat lui s u. i cînd un leu sau un urs venea s -i ia o oaie din turm , ³⁵alergam dup el, îl loveam, i -i smulgeam oaia din gur . Dacă se ridică împotriva mea, îl apucam de falc , îl loveam, i -l omoram. ³⁶A a a doborît robul t u leul i ursul; i cu Filisteanul acesta, cu acest net iat împrejur, va fi ca i cu unul din ei, c ci a oc rît o tiera Dumnezeului celui viu.” ³⁷David a mai zis: „Domnul, care m'a izb vit din ghiara leului, i din laba ursului, m va izb vi i din mîna acestui Filistean.” i Saul a zis lui David: „Du-te, i Domnul s fie cu tine!” ³⁸Saul a îmbr cat pe David cu hainele lui, i -a pus pe cap un coif de aram , i l -a îmbr cat cu o plato . ³⁹David a încins sabia lui Saul peste hainele lui, i a vrut s mearg , c ci nu încercase îns s mearg cu ele. Apoi a zis lui Saul: „Nu pot s merg cu arm tura aceasta, c ci nu sînt obicinuit cu ea.” i s'a desbr cat de ea. ⁴⁰i -a luat toiagul în mîn , i -a ales din pîr u cincii pietre netede, i le -a pus în traista lui de p stor i în buzunarul hainei. Apoi, cu pra tia în mîn , a înaintat împotriva Filisteanului. ⁴¹Filisteanul s'a apropiat pu in cîte pu in de David, i omul care -i ducea scutul mergea înaintea lui. ⁴²Filisteanul s'a uitat, i cînd a z rit pe David, a rîs de el, c ci nu vedea în el decît un copil, cu p r b lai i cu fa a frumoas . ⁴³Filisteanul a zis lui David: „Ce! sînt cîne, de vii la mine cu toiege?” i, dup ce l -a blestemat pe dumnezeii lui, ⁴⁴a ad ogat: „Vino la mine, i- i voi da carnea ta p s rilor cerului i fiarelor cîmpului.” ⁴⁵David a zis Filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suli i cu pav z ; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului o tirilor, în Numele Dumnezeului o tirii lui Israel, pe care ai oc rît -o. ⁴⁶Ast zi Domnul te va da în mînile mele, te voi doborî, i- i voi t ia capul; ast zi voi da stîrvurile taberii Filstenilor p s rilor cerului i fiarelor p mîntului. i tot p mîntul va ti c Israel are un Dumnezeu. ⁴⁷i toat mul imea aceasta va ti c Domnul nu mîntue te nici prin sabie nici prin suli . C ci biruin a este a Domnului. i El v d în mînile noastre.” ⁴⁸Îndat ce Filisteanul a pornit s mearg înaintea lui David, David a alergat pe cîmpul de b taie înaintea Filisteanului. ⁴⁹i -a vîrît mîna în traist , a luat o piatr ,

i a aruncat -o cu pra tia; a lovit pe Filistean în frunte, i piatra a intrat în fruntea Filisteanului, care a c zut cu fa a la p mînt. ⁵⁰Astfel, cu o pra tie i cu o piatr , David a fost mai tare decît Filisteanul; l -a trîntit la p mînt i l -a omorît, f r s aib sabie în mîn . ⁵¹A alergat, s'a oprit lîng Filistean, i -a luat sabia, pe care i -a scos -o din teac , l -a omorît i i -a t iat capul. Filistenii, cînd au v zut c uria ul lor a murit, au luat -o la fug . ⁵²i b rba ii lui Israel i Iuda au dat chiote, i au pornit în urm rirea Filistenilor pîn în vale i pîn la por ile Ecronului. Filistenii, r ni i de moarte, au c zut pe drumul care duce la aaraim pîn la Gat i pîn la Ecron. ⁵³i copiii lui Israel s'au întors dela urm rirea Filistenilor, i le-au j fuit tab ra. ⁵⁴David a luat capul Filisteanului i l -a dus la Ierusalim, i a pus armele Filisteanului în cortul s u. ⁵⁵Cînd a v zut Saul pe David mergînd împotriva Filisteanului, a zis lui Abner, c petenia o tirii: „Al cui fiu este tîn rul acesta, Abner?” Abner a r spus: „Pe sufletul t u, împ rate, c nu tiu.” ⁵⁶„Întreab dar al cui fiu este tîn rul acesta”, a zis împ ratul. ⁵⁷i cînd s'a întors David dup ce omorîse pe Filistean, Abner l -a luat i l -a adus înaintea lui Saul. David avea în mîn capul Filisteanului. ⁵⁸Saul i -a zis: „Al cui fiu e ti, tinere?” i David a r spus: „Sînt fiul robului t u Isai, Betleemitul.”

Chapter 18

¹David sîr ise de vorbit cu Saul. i de atunci sufletul lui Ionatan s'a alipit de sufletul lui David, i Ionatan l -a iubit ca pe sufletul din el. ²În aceea zi, Saul a oprit pe David, i nu l -a l sat s se întoarc în casa tat lui s u. ³Ionatan a f cut leg mînt cu David, pentru c -l iubea ca pe sufletul lui. ⁴A scos mantaua pe care o purta, ca s'o dea lui David; i i -a dat hainele sale, chiar sabia, arcul i încing toarea lui. ⁵David se ducea i izbutea ori unde -l trimetea Saul; a fost pus de Saul în fruntea oamenilor de r boi, i era pl cut întregului popor, chiar i slujitorilor lui Saul. ⁶Pe cînd veneau ei, la întoarcerea lui David dela omorîrea Filisteanului, femeile au ie it din toate cet ile lui Israel înaintea împ ratului Saul, cîntînd i jucînd, în sunetul timpanelor i al utelor, i sco înd strig te de bucurie. ⁷Femeile cari cîntau î i r spundeau unele altora, i ziceau: „Saul a b tut miile lui, -iar David zecile lui de mii.” ⁸Saul s'a mîniat foarte tare, i nu i -a pl cut vorba aceasta. El a zis: „Lui David îi dau zece mii i mie-mi dau mii! Nu -i mai lipse te decît împ r ia.” ⁹i din ziua aceea Saul a privit cu ochi r i pe David. ¹⁰A doua zi, duhul cel r u, trimes de Dumnezeu, a apucat pe Saul, care s'a înfuriat în mijlocul casei. David cînta, ca i în celelalte zile, i Saul era cu sulii a... în mîn . ¹¹Saul a ridicat sulii a, zicîndu- i în sine: „Voi pironi pe David de perete”. Dar David s'a ferit de el de dou ori. ¹²Saul se teamea de David, pentru c Domnul era cu David i Se dep rtase... dela el. ¹³L -a îndep rtat de lîng el, i l -a pus mai mare peste o mie de oameni. David ie ea i intra în fruntea poporului; ¹⁴izbutea în tot ce f cea, i Domnul era cu el. ¹⁵Saul, v zînd c izbutea totdeauna, se teamea de el; ¹⁶dar tot Israelul i Iuda iubeau pe David, pentru c ie ea i intra în fruntea lor. ¹⁷Saul a zis lui David: „Iat , î i voi da de nevast pe fiic -mea cea mai mare Merab: numai s -mi sluje ti cu vitejie, i s por i r zboaiele Domnului”. Dar Saul î i zicea: „Nu vreau s -mi pun mîna... mea pe el,

ci mîna Filistenilor s fie asupra lui`. ¹⁸David a r spus lui Saul: „Cine sînt eu, i ce este via a mea, ce este familia tat lui meu în Israel, ca s fiu ginerele împ ratului?`` ¹⁹Venind vremea cînd Merab, fata lui Saul, avea s fie dat lui David, ea a fost dat de nevast lui Adriel, din Mehola. ²⁰Mical, fata lui Saul, iubea pe David. Au spus lui Saul, i lucrul i -a pl cut. ²¹El i zicea: „I -o voi da ca s -i fie o curs , i s cad subt mîna Filistenilor`. i Saul a zis lui David pentru a doua oar : „Ast zi îmi vei fi... ginere`. ²²Saul a dat slujitorilor s i urm toarea porunc : „Vorbi i în tain lui David, i spune i -i: „Iat c împ ratul e binevoitor fa de tine, i to i slujitorii lui te iubesc; fii acum ginerele împ ratului.`` ²³Slujitorii lui Saul au spus aceste lucruri la urechile lui David. i David a r spus: „Crede i c este u or s fii ginerele împ ratului? Eu sînt un om s rac i de pu in însemn tate.`` ²⁴Slujitorii lui Saul i-au spus ce r spunsese David. ²⁵Saul a zis: „A a s vorbi i lui David: „Împ ratul nu cere nicio zestre; ci dore te o sut de prepu uri de ale Filistenilor, ca s - i r zbune pe vr jma ii lui.`` Saul avea de gînd... s fac pe David s cad în mînile Filistenilor. ²⁶Slujitorii lui Saul au spus aceste cuvinte lui David, i David a primit ce i se ceruse, pentru ca s fie ginerele împ ratului. Înainte de vremea hot rît , ²⁷David s'a sculat, a plecat cu oamenii lui, i a ucis dou sute de oameni dintre Filistenii; le -a adus prepu urile, i a dat împ ratului num rul întreg, ca s fie ginerele împ ratului. Atunci Saul i -a dat de nevast pe fiic -sa Mical. ²⁸Saul a v zut i a în eles c Domnul era cu David; i fiic -sa, Mical, iubea pe David. ²⁹Saul s'a temut din ce în ce mai mult de David, i toat via a i -a fost vr jma . ³⁰Domnitorii Filistenilor ie eau la lupt ; i oridecîteori ie eau, David avea mai mult izbînd decît to i slujitorii lui Saul, i numele lui a ajuns foarte vestit.

Chapter 19

¹Saul a vorbit fiului s u Ionatan, i tuturor slujitorilor lui, s omoare pe David. ²Dar Ionatan, fiul lui Saul, care iubea mult pe David, i -a dat de tire, i i -a zis: „Tat l meu Saul caut s te omoare. P ze te-te dar mîne diminea , stai într'un loc t inuit, i ascunde-te. ³Eu voi ie i i voi sta lîng tat l meu în cîmpul în care vei fi; voi vorbi tat lui mei despre tine, voi vedea ce va zice, i - i voi spune.`` ⁴Ionatan a vorbit bine de David tat lui s u Saul: „S nu fac împ ratul`, a zis el, „un p cat fa de robul s u David, c ci el n'a f cut niciun p cat fa de tine. Dimpotriv , a lucrat pentru binele t u; ⁵ i -a pus în joc via a, a ucis pe Filistean, i Domnul a dat o mare izb vire pentru tot Israelul. Tu ai v zut, i te-ai bucurat. Pentru ce s p c tuie ti împotriva unui sînge nevinovat, i s omori f r pricin pe David?`` ⁶Saul a ascultat glasul lui Ionatan, i a jurat, zicînd: „Viu este Domnul, c David nu va muri!`` ⁷Ionatan a chemat pe David, i i -a spus toate cuvintele acestea; apoi l -a adus la Saul; i David a fost înaintea lui ca mai înainte. ⁸R zboiul urma înainte. David a mers împotriva Filistenilor, i s'a b tut cu ei, le -a pricinuit o mare înfrîngere, i au fugit dinaintea lui. ⁹Atunci duhul cel r u, trimes de Domnul, a venit peste Saul, care edea în cas , cu suli a în mîn . David cînta, ¹⁰ i Saul a vrut s -l pironesc cu suli a de perete. Dar David s'a ferit de el, i Saul a lovit cu suli a în perete. David a fugit, i a sc pat noaptea. ¹¹Saul a trimes ni te oameni acas la David, ca s -l pîndeasc i

s -l omoare diminea a. Dar Mical, nevasta lui David, i -a dat de tire i i -a zis: „Dac nu fugi în noaptea aceasta, mîne vei fi omorît.”¹² Ea l -a pogorît pe fereastr , i David a plecat i a fugit. A a a sc pat.¹³ În urm Mical a luat terafimul i l -a pus în pat; i -a pus o piele de capr în jurul capului, i l -a învelit cu o hain .¹⁴ Când a trimes Saul oamenii s ia pe David, ea a zis: „Este bolnav.”¹⁵ Saul i -a trimes înapoi s -l vad , i a zis: „Aduce i -l la mine în patul lui, ca s -l omor.”¹⁶ Oamenii aceia s'au întors, i iat c terafimul era în pat, i în jurul capului era o piele de capr .¹⁷ Saul a zist c tre Mical: „Pentru ce m'ai în elat în felul acesta, i ai dat drumul vr jma ului meu, i a sc pat?” Mical a r spus lui Saul: „El mi -a zis: „Las -m s plec, ori te omor!”¹⁸ A a a fugit i a sc pat David. El s'a dus la Samuel la Rama, i i -a istorisit tot ce -i f cuse Saul. Apoi s'a dus cu Samuel i a locuit în Naiot.¹⁹ Au spus lucrul acesta lui Saul i au zis: „Iat c David este în Naiot, lâng Rama.”²⁰ Saul a trimes ni te oameni s ia pe David. Ei au v zut o adunare de prooroci cari prooroceau, cu Samuel în frunte. Duhul lui Dumnezeu a venit peste trime ii lui Saul, i au început i ei s ... prooroceasc .²¹ Au spus lui Saul lucrul acesta; el a trimes al i oameni, i au proorocit i ei. A mai trimes al ii a treia oar , i au proorocit i ei.²² Atunci Saul s'a dus el însu la Rama. Ajungînd la fîntîna cea mare f r ap , care este la Secu, a întreat: „Unde este Samuel i David?” I s'a r spus: „Sînt în Naiot, lâng Rama.”²³ i s'a îndreptat spre Naiot, lâng Rama. Duhul lui Dumnezeu a venit i peste el; i Saul i -a v zut de drum proorocind pîn la sosirea lui în Naiot, lâng Rama.²⁴ S'a desbr cat de haine i a proorocit i el înaintea lui Samuel; i s'a aruncat desbr cat la p mînt toat ziua aceea i toat noaptea. De aceea se zice: „Oare... i Saul este între prooroci?”

Chapter 20

¹David a fugit din Naiot, de lâng Rama. S'a dus la Ionatan, i a zis: „Ce-am f cut eu? Care este nelegiuirea mea, care este p catul meu înaintea tat lui t u, de vrea s -mi ia via a?”² Ionatan i -a r spus: „Fereasc Dumnezeu! Nu vei muri. Tat l meu nu face niciun lucru, fie mare, fie mic, f r s -mi dea de tire; penruce mi-ar ascunde el lucrul acesta? Nu este nimic.”³ David a zis iar , jurînd: „Tat l t u tie bine c am c p tat trecere înaintea ta, i va fi zis: „S nu tie Ionatan, c ci s'ar întrista.” Dar viu este Domnul i viu este sufletul t u, c nu este decît un pas între mine i moarte.”⁴ Ionatan a zis lui David: „Pentru tine voi face tot ce vei vrea.”⁵ i David i -a r spus: „Iat c mîne este lun nou , i ar trebui s ed s m nînc cu împ ratul; las -m s m duc, i s m ascund în câmpii pîn în seara zilei a treia.”⁶ Dac tat l t u va b ga de seam lipsa mea, s -i spui: „David m'a rugat s -l las s se duc pîn la Betleem în cetatea lui, penruc acolo se aduce pentru toat familia o jertf de peste an.”⁷ i dac va zice: „Bine!” atunci robul t u n'are nimic de temut; dar dac -l va apuca mînia, s tii c pieirea mea este lucru hot rît din partea lui.⁸ Arat - i dar dragostea pentru robul t u, c ci ai f cut cu robul t u un leg mînt înaintea Domnului. i dac este vreo nelegiuire... în mine, ia-mi tu via a, de ce s m mai duci pîn la tat l t u?”⁹ Ionatan i -a zis: „Departa de tine gîndul s nu- i dau de tire, dac voi afla c pieirea ta este lucru hot rît din partea tat lui meu i amenin s te ajung !”¹⁰ David a zis lui

Ionatan: „Cine-mi va da de tire dac tat l t u i-ar r spunde cu asprime?`` 11 i Ionatan a zis lui David: „Vino, s ie im pe câmp.`` i au ie it amîndoi pe câmp. 12 Ionatan a zis lui David: „Iau martor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, c voi cerceta de aproape pe tat l meu mîne sau poimîne; i de va gîndi bine de David, 13 Domnul s Se poarte cu Ionatan cu toat asprimea, dac nu voi trimete pe nimeni s - i dea de tire! Dac tat l meu va g si cu cale s - i fac r u, iar î i voi da de tire, i te voi l sa s pleci, ca s te duci în pace; i Domnul s fie cu tine, cum a fost cu tat l meu! 14 Dac voi mai tr i, s te por i fa de mine cu o bun tate ca a Domnului; i dac voi muri, 15 s nu î i îndep rtezi niciodat bun tatea fa de cas mea, nici chiar cînd Domnul va nimici pe fiecare din vr jma ii lui David de pe fa a p mîntului. 16 C ci Ionatan a f cut leg mînt cu casa lui David! Domnul s se r sbune pe vr jma ii lui David!`` 17 Ionatan a înt rit i mai mult fa de David dragostea pe care o avea pentru el, c ci îl iubea ca pe sufletul lui. 18 Ionatan i -a zis: „Mîne este luna nou ; se va b ga de seam lipsa ta, c ci locul t u va fi gol. 19 S te pogori a treia zi pîn în fundul locului în care te ascunsesei în ziua cînd cu întîmplarea aceea, i s r mîi lîng piatra Ezel. 20 Eu voi trage trei s ge i în spre piatra aceasta, ca i cînd a lovi la int . 21 i voi trimete un tîn r, i -i voi zice: ‚Du-te de g se te s ge ile!‘ Dac -i voi zice: ‚Iat c s ge ile sînt dincoace de tine, ia-le!‘ atunci s vii, c ci este pace pentru tine, i n'ai s te temi de nimic, viu este Domnul! 22 Dar dac voi zice tîn rului: ‚Iat c s ge ile sînt dincolo de tine!‘ atunci s pleci, c ci Domnul te trimete. 23 Domnul este martor pe vecie pentru cuvîntul pe care ni l-am dat unul altuia.`` 24 David s'a ascuns în câmp. A venit luna nou , i împ ratul a luat loc la osp ca s m nînce. 25 Împ ratul a ezut ca de obicei pe scaunul lui lîng perete. Ionatan s'a sculat, i Abner a ezut lîng Saul; dar locul lui David a r mas gol. 26 Saul n'a zis nimic în ziua aceea; ‚c ci``, zicea el, ‚s'a întîmplat: el nu este curat, negre it nu este curat``. 27 A doua zi, ziua a doua a lunii noi, locul lui David era tot gol. i Saul a zis fiului s u Ionatan: ‚Pentruce n'a venit fiul lui Isai la mas nici eri nici azi?`` 28 Ionatan a r spus lui Saul: ‚David mi -a cerut voie s se duc la Betleem. 29 El a zis: ‚D -mi drumul, te rog, c ci avem în cetate o jertf de familie, i frate-meu mi -a spus lucrul acesta; deci dac am c p tat trecere înaintea ta, d -mi voie s m duc în grab s -mi v d fra ii. Pentru aceea n'a venit la masa împ ratului.`` 30 Atunci Saul s'a aprins de mînie împotriva lui Ionatan, i i -a zis: ‚Fiu r u i neascult tor, nu tiu eu c i-ai luat ca prieten pe fiul lui Isai, spre ru inea ta i spre ru inea mamei tale? 31 C ci cît vreme va tr i fiul lui Isai pe p mînt, nu va fi lini te nici pentru tine, nici pentru împ r ia ta. i acum trimete s -l caute, i s mi -l aduc , fiindc este vrednic de moarte``. 32 Ionatan a r spus tat lui s u Saul, i i -a zis: ‚Pentruce s fie omorît? Ce a f cut?`` 33 i Saul i -a îndreptat sulii spre el, ca s -l loveasc . Ionatan a în eles c era lucru hot rît din partea tat lui s u s omoare pe David. 34 S'a sculat de la mas într'o mînie aprins , i n'a luat deloc parte la mas în ziua a doua a lunii noi; c ci era mîhnit din pricina lui David, pentruc tat l s u îl oc rîse. 35 A doua zi de diminea , Ionatan s'a dus pe câmp în locul în care se învoise cu David, i era înso it de un b e a . 36 El i -a zis: ‚D fuga i g se te s ge ile pe cari le voi trage``. B iatul a alergat, i Ionatan a tras o s geat care a trecut dincolo de el. 37 Cînd a ajuns b iatul la locul unde era s geata pe care o tr sese Ionatan, Ionatan a strigat dup el: ‚Iat c s geata este dincolo de tine``. 38 I -a strigat iar : ‚Iute, gr be te-te, nu te opri!`` i b iatul lui Ionatan a strîns s ge ile, i s'a întors la st pînului lui. 39 B iatul nu

tia nimic: numai Ionatan și David în elegeau lucrul acesta. ⁴⁰ Ionatan a dat b iatului armele, și i -a zis: „Du-te și du-le în cetate.” ⁴¹ După plecarea b iatului, David s'a sculat din partea de miază zi, apoi s'a aruncat cu fața la pământ și s'a închinat de trei ori. Cei doi prieteni s'au înbrățișat și au plîns împreună. David mai ales se prindea plîngînd. ⁴² Și Ionatan a zis lui David: „Du-te în pace, acum cînd am jurat amîndoi, în Numele Domnului, zicînd: „Domnul să fie pe vecie între mine și tine, între sînul meu și sînul tău!” David s'a sculat și a plecat, iar Ionatan s'a întors în cetate.

Chapter 21

¹ David s'a dus la Nob, la preotul Ahimelec, care a alergat speriat înaintea lui, și i -a zis: „Pentru ce ești singur și nu este nimeni cu tine?” ² David a răspuns preotului Ahimelec: „Împăratul mi -a dat o poruncă și mi -a zis: „Nimeni să nu îți dea nimic de pricină pentru care te trimetă și de porunca pe care i-am dat -o. Am hotărît un loc de întîlnire cu oamenii mei. ³ Acum ce ai la îndemîn? Dă-mi cinci pâini, sau ce se va găsi.” ⁴ Preotul a răspuns lui David: „N-am pâine obicinuit la îndemîn, ci numai pâine sfîntă; doar dacă oamenii tăi s'au ferit de împreunarea cu femeile!” ⁵ David a răspuns preotului: „Ne-am ferit de împreunarea cu femeile de trei zile decînd am plecat, și toți oamenii mei sînt curași; de altfel, dacă aceasta este o faptă necurată, va fi sfîntă negrețazi de acela care o va face.” ⁶ Atunci preotul i -a dat pâinea sfîntă, cîci nu era acolo altă pâine decît pâinea pentru punerea înaintea, care fusese luat dinaintea Domnului ca să fie înlocuită cu pâine caldă, în clipa cînd luaseră pe cealaltă. ⁷ Chiar în ziua aceea, se afla acolo închis înaintea Domnului un om dintre slujitorii lui Saul; era un Edomit, numit Doeg, căpetenia pîstorilor lui Saul. ⁸ David a zis lui Ahimelec: „N'ai la îndemîn o săbiță sau o sabie? Cîci nu mi-am luat cu mine nici sabie nici armele, pentru că porunca împăratului era grabnică.” ⁹ Preotul a răspuns: „Iată sabia lui Goliat, Filisteanul, pe care l-ai omorît în valea terebinților; este învelit într'un covor, în dosul efodului; dacă vrei să o iei, ia -o, cîci nu este alta aici.” Și David a zis: „Nu -i alta ca ea; dă-mi -o.” ¹⁰ David s'a sculat și a fugit chiar în ziua aceea de Saul. A ajuns la Achi, împăratul Gatului. ¹¹ Slujitorii lui Achi i-au zis: „Nu este acesta David, împăratul țării? Nu este el acela pentru care se cîntă, jucînd: „Saul și-a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii?” ¹² David a pus la inimă aceste cuvinte, și a avut o mare frică de Achi, împăratul Gatului. ¹³ A făcut pe nebunul înaintea lor; făcea năzdrăvii înaintea lor, făcea zgîrîieturi pe umerii lor, și îl sălta și curgea balele pe barbă. ¹⁴ Achi a zis slujitorilor săi: „Vedeți bine că omul acesta și-a pierdut mințile; pentru că mi -l aduce aici?” ¹⁵ Oare duc lipsă de nebuni, de-mi aduceți pe acesta și mă faceți martor la năzdrăvniile lui? Să intre el în casa mea?”

Chapter 22

¹David a plecat de acolo, și a se pătat în pe tera Adulam. Frații lui și toată casa tatălui său au aflat, și s'au pogorât la el. ²Toți cei ce se aflau în nevoie, cari aveau datorii, sau cari erau nemulțumi, s'au strâns la el, și el a ajuns cpetenia lor. Astfel, s'au unit cu el aproape patru sute de oameni. ³De acolo David s'a dus la Mî pe în țara Moabului. El a zis împăratului Moabului: „Dă voie, te rog, tatălui meu și mamei mele să vină la voi, pînă voi ști ce va face Dumnezeu cu mine.” ⁴Și și-a adus înaintea împăratului Moabului, și au locuit cu el în tot timpul cîntă stat David în cetate. ⁵Proorocul Gad a zis lui David: „Nu te dea în cetate, ci du-te, și intră în țara lui Iuda.” și David a plecat și a ajuns la pătura Heret. ⁶Saul a aflat că David și oamenii lui au fost descoperiți. Saul tedea sub tamarisc, la Ghibea, pe în lîmbe; avea sulă în mînă, și toți slujitorii lui stăteau lîngă el. ⁷Și Saul a zis slujitorilor săi de lîngă el: „Ascultați, Beniami! Vă va da fiul lui Isai la toți ogoarele și vii? Va face el din voi toți cpetenii peste o mie și cpetenii peste o sută?” ⁸Dacă nu, de ce vă și-a unit toți împotriva mea, și nimeni nu mi-a dat de țire despre legătura fiului meu cu fiul lui Isai? Pentru ce n'a fost nimeni dintre voi pe care să-l doară inima pentru mine, și să mă înțînă eze că fiul meu a răsculat pe robul meu împotriva mea, ca să-mi întindă curse, cum face astăzi?” ⁹Doeg, Edomitul, care era și el printre slujitorii lui Saul, a răspuns: Eu am văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui Ahitub.... ¹⁰Ahimelec a întrebat pe Domnul pentru el, și-a dat merinde și și-a dat sabia lui Goliat, Filisteanul.” ¹¹Împăratul a trimis după Ahimelec, fiul lui Ahitub, preotul, și după toată casa tatălui său, după preoții cari erau la Nob. Ei au venit toți la împărat. ¹²Saul a zis: „Ascultă, fiule Ahitub!” El a răspuns: „Iată-mă, domnule meu!” ¹³Saul și-a zis: „Pentru ce vă și-a unit împotriva mea, tu și fiul lui Isai? Pentru ce i-ai dat pâine și o sabie, și ai întrebat pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea și să-mi întindă curse, cum face astăzi?” ¹⁴Ahimelec a răspuns împăratului: „Care dintre slujitorii tăi poate fi pus alături cu credinciosul David, ginerele împăratului, gata la poruncile lui, și înconjurat cu cinste în casa ta?” ¹⁵Oare de astăzi am început eu să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine a a ceva! Să nu arunce împăratul nici o vină asupra robului său, nici asupra nimănui din casa tatălui meu, căci robul tău nu ține nimic din toate acestea, nici lucru mic nici lucru mare.” ¹⁶Împăratul a zis: „Trebuie să mori, Ahimelec, tu și toată casa tatălui tău.” ¹⁷Și împăratul a zis alergătorilor cari stăteau lîngă el: „Întoarceți-vă, și omorâți pe preoții Domnului; căci s'au învoit cu David: au știut bine că fugă, și nu mi-au dat de veste.” Dar slujitorii împăratului n'au voit să întindă mîna ca să lovească pe preoții Domnului. ¹⁸Atunci împăratul a zis lui Doeg: „Întoarce-te, și lovește pe preoți.” și Doeg, Edomitul, s'a întors, și a lovit pe preoți; a omorât în ziua aceea optzeci și cinci de oameni, cari purtau efodul de în. ¹⁹Saul a mai trecut prin ascuși și uls biei cetatea preoților Nob; bărbății și femeii, copiii și prunci, boii, măgarii și oi: toți au căzut supt ascuși și uls biei. ²⁰Un fiu al lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, a se pătat. Numele lui era Abiatar. A fugit la David, ²¹și și-a spus că Saul a ucis pe preoții Domnului. ²²David a zis lui Abiatar: „M'am gândit chiar în ziua aceea că Doeg, Edomitul, fiind acolo, nu se putea să nu spună lui Saul. Eu sînt pricina morții tuturor sufletelor din casa tatălui tău. ²³Rămâi cu mine, nu te teme de nimic, căci cel ce caută să ia viaa mea, caută să o ia și pe a ta; lîngă mine vei fi bine păzit.”

Chapter 23

¹Au venit și au spus lui David: „Iată că Filistenii au început lupta împotriva Cheilei, și au jefuit ariile.” ²David a întrebat pe Domnul, și a zis: „Șă mă duc, și să bat pe Filistenii aceia?” și Domnul și-a răspuns: „Du-te, bate pe Filistenii, și izbăvește Cheila.” ³Dar oamenii lui David și-au zis: „Iată că noi ne temem chiar aici în Iuda; ce va fi când vom merge la Cheila, împotriva otilor Filistenilor?” ⁴David a întrebat iar pe Domnul. și Domnul și-a răspuns: „Scoală-te și pogoară-te la Cheila, căci dau pe Filistenii în mâinile tale.” ⁵David s'a dus dar cu oamenii lui la Cheila, și s'a bătut împotriva Filistenilor; le-a luat vitele, și le-a pricinuit o mare înfrângere. Astfel a izbăvit David pe locuitorii din Cheila. ⁶Când a fugit Abiatar, fiul lui Ahimelec, la David în Cheila, s'a pogorât cu efodul în mână. ⁷Saul a fost în tăinăt de sosirea lui David la Cheila, și a zis: „Dumnezeu îl dă în mâinile mele, căci a venit și s'a închis într-o cetate cu porți și zăvoare.” ⁸și Saul a chemat tot poporul la război ca să se pogoare la Cheila și să împresoare pe David și pe oamenii lui. ⁹David, luând cunoștință de acest plan rupe pe care-l pune la cale Saul împotriva lui, a zis preotului Abiatar: „Adu efodul!” ¹⁰și David a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, robul tău aflat că Saul vrea să vină la Cheila ca să nimicească cetatea din pricina mea. ¹¹Mă vor da în mâinile lui locuitorii din Cheila? Se va pogorî Saul aici, cum a aflat robul tău? Doamne, Dumnezeul lui Israel binevoiește și descopere lucrul acesta robului tău!” și Domnul a răspuns: „Se va pogorî.” ¹²David a mai zis: „Mă vor da locuitorii din Cheila pe mine și pe oamenii mei, în mâinile lui Saul?” și Domnul a răspuns: „Te vor da.” ¹³Atunci David s'a sculat cu oamenii lui în număr de aproape ase sute de înși; au ieșit din Cheila, și s'au dus unde au putut. Saul, aflând că David a scăpat din Cheila, s'a oprit din mers. ¹⁴David a locuit în pustie, în locuri întregite, și a rămas pe muntele din pustia Zif. Saul îl căuta... mereu, dar Dumnezeu nu l-a dat în mâinile lui. ¹⁵David, văzând că Saul a pornit să-și ia viața, a stat în pustia Zif, în pădure. ¹⁶Atunci Ionatan, fiul lui Saul, s'a sculat și s'a dus la David în pădure. El și-a întregit încrederea în Dumnezeu, ¹⁷și și-a zis: „Nu te teme de nimic, căci mâna tatălui meu Saul nu te va atinge. Tu vei domni peste Israel, și eu voi fi al doilea după tine; tatăl meu Saul tie și el bine lucrul acesta.” ¹⁸Au făcut iar amândoi legământ înaintea Domnului, și David a rămas în pădure, iar Ionatan s'a dus acasă. ¹⁹Zifii și-au suit la Saul la Ghibea, și au zis: „Nu-și David ascuns între noi în locuri întregite, în pădure, pe dealul Hachila, care este la miazăzi de pustie?” ²⁰Pogoară-te dar, împărate, fiindcă aceasta este toată dorința sufletului tău; lasă pe noi dacă e vorba să-l dăm în mâinile împăratului.” ²¹Saul a zis: „Domnul să vă binecuvinteze că aveți milă de mine!” ²²Duceți-vă, vă rog, de mai cercetați, căsăți și să descoperiți în ce loc și-a îndreptat pașii, și cine l-a văzut, căci mi s'a spus că este foarte ărit. ²³Cercetați și vedeți toate locurile unde se ascunde, veniți apoi la mine cu ceva temeinic, și voi porni cu voi. Dacă este în afară, îl voi căuta printre toate miile lui Iuda.” ²⁴S'au sculat dar și s'au dus la Zif înaintea lui Saul. David și oamenii lui erau în pustia Maon, și anume în câmpia din spre miazăzi de pustie. ²⁵Saul a plecat cu oamenii săi în căutarea lui David. Despre lucrul acesta s'a dat de veste lui David, care s'a pogorât la stâncă și a rămas în pustia Maon. Saul, când a auzit, a urmărit pe David în pustia Maon. ²⁶Saul mergea pe o parte a muntelui, și David cu oamenii lui pe cealaltă parte a

muntelui. David fugea repede ca să scape de Saul. Dar Saul și oamenii lui chiar înconjuraser pe David și pe ai lui, ca să pun mîna pe ei, ²⁷cînd un sol a venit și a spus lui Saul: „Grăbește-te să vii, căci au năvălit Filistenii în țară.” ²⁸Saul a încetat să urmărească pe David, și s'a întors să iasă înaintea Filistenilor. De aceea locul acela s'a numit Sela-Hamahlecot (Stîncă împărțită). ²⁹De acolo David s'a suit spre locurile întreprinse din En-Ghedî, și a locuit acolo.

Chapter 24

¹Cînd s'a întors Saul de la urmărirea Filistenilor, au venit și i-au spus: „Iată că David este în pustia En-Ghedî.” ²Saul a luat trei mii de oameni aleși din tot Israelul, și s'a dus să caute pe David și pe oamenii lui pînă pe stîncile apilor sălbatici. ³A ajuns la niște stînci de oi, cari erau lîngă drum; și acolo era o pețeră, în care a intrat să doarmă. David și oamenii lui erau... în fundul pețerii. ⁴Oamenii lui David i-au zis: „Iată ziua în care Domnul îți zice: „Dău pe vrăjmașul tău în mîinile tale; fă-ți ceea ce îți va plăcea.” David s'a sculat, și a tăiat încet colul hainei lui Saul. ⁵După aceea, inima îi bătă, pentru că tăia colul hainei lui Saul. ⁶și a zis oamenilor săi: „Să mă ferească Domnul să fac împotriva domnului meu, care este unșul Domnului, oare a făcut ca să pun mîna pe el! Căci el este unșul Domnului.” ⁷Cu aceste cuvinte David a oprit pe oamenii săi, și și-a împedecat să se arunce asupra lui Saul. Apoi Saul s'a sculat să iasă din pețeră, și și-a văzut înaintea de drum. ⁸După aceea, David s'a sculat și a ieșit din pețeră. El a început să strige atunci după Saul: „Împărate, domnul meu!” Saul s'a suit înapoi, și David s'a plecat cu fața la pămînt și s'a închinat. ⁹David a zis lui Saul: „De ce ascuți tu de vorbele oamenilor cari zic: „David îți vrea rău?” ¹⁰Vezi acum cu ochii tăi că Domnul te dăduse astăzi în mîinile mele în pețeră. Oamenii mei mă îndemneau să te omor; dar te-am cruțat, și am zis: „Nu voi pune mîna pe domnul meu, căci este unșul Domnului.” ¹¹Uite, pîntecele meu, uite colul hainei tale în mîna mea. Fiindcă și-am tăiat colul hainei, și nu te-am ucis, să știi și să vezi că în purtarea mea nu este nici răutate nici răzvrătire, și că n'am pînă tuit împotriva ta. Totuși îmi întinzi curse, ca să-mi ieși viaa. ¹²Judece Domnul între mine și tine, și Domnul să mă răzbuște pe tine; dar eu nu voi pune mîna pe tine. ¹³Răul dela cei răi vine, zice vechea zicală. De aceea eu nu voi pune mîna pe tine. ¹⁴Împotriva cui a pornit împăratul lui Israel? Pe cine urmărești tu? Un câine mort, un purice. ¹⁵Domnul va judeca și va hotărî între mine și tine, El va vedea, El îmi va... aprinde pricina și El îmi va face dreptate, izbăvindu-mă din mîna ta.” ¹⁶Cînd a sfîrșit David de spus aceste vorbe lui Saul, Saul a zis: „Glasul tău este, fiule David?” și Saul a ridicat glasul și a plîns. ¹⁷și a zis lui David: „Tu ești mai bun decît mine; căci tu mi-ai făcut... bine, iar eu și-am făcut rău. ¹⁸Tu îți arăzi bunătatea cu care te porți față de mine, căci Domnul mă dăduse în mîinile tale, și nu m'ai omorît. ¹⁹Dacă întîlni te cineva pe vrăjmașul tău, las-oare să-ți urmeze drumul în liniște? Domnul să-ți răsplătească pentru ce mi-ai făcut în ziua aceasta! ²⁰Acum iată, tiu că tu vei domni, și că împărașia lui Israel va rămîne în mîinile tale. ²¹Jur-mi dar pe Domnul că nu-mi vei nimici sămîna mea după mine, și că nu-mi vei terge numele din casa

tat lui meu.`` 22David a jurat lui Saul. Apoi Saul a plecat acas , iar David i oamenii lui s'au suit în locul înt rit.

Chapter 25

¹Samuel a murit. Tot Israelul s'a adunat i l -a plîns, i l-au îngropat în locuin a lui la Rama. Atunci David s'a sculat i s'a pogorît în pustia... Paran. ²În Maon era un om foarte bogat, a c rui avere era în Carmel; avea trei mii de oi i o mie de capre, i se afla la Carmel pentru tunderea oilor lui. ³Numele acestui om era Nabal, i nevasta lui se chema Abigail; era o femeie cu judecat i frumoas la chip, dar b rbatul ei era aspru i r u în faptele lui. El se tr gea din Caleb. ⁴David a aflat în pustie c Nabal î i tunde oile. ⁵A trimes la el zece tineri, c rora le -a zis: „Sui i-v la Carmel, i duce i-v la Nabal. Întreba i -l de s n tate în numele meu, ⁶ i s -i vorbi i a a: „S tr ie ti în pace, i pacea s fie cu casa ta i cu tot ce este al t u. ⁷ i acum, am auzit c tunzi oile. P storii t i au fost cu noi; nu i-am oc rît, i nu li s'a luat nimic în tot timpul cît au fost la Carmel. ⁸Întreab pe slujitorii t i, i- i vor spune. S capete trecere dar tinerii ace tia înaintea ta, fiindc venim într'o zi de bucurie. D dar, te rog, robilor t i i fiului t u David, ce te las inima.`` ⁹Cînd au ajuns oamenii lui David, au spus lui Nabal toate aceste cuvinte, în numele lui David. Apoi au t cut. ¹⁰Nabal a r spus slujitorilor lui David: „Cine este David, i cine este fiul lui Isai? Ast zi sînt mul i slujitori cari fug de la st pîni. ¹¹ i s -mi iau eu pînea, apa, i vitele mele, pe cari le-am t iat pentru tunz torii mei, i s le dau unor oameni cari sînt de nu tiu unde?`` ¹²Oamenii lui David i-au luat drumul înapoi; s'au întors, i au spus, la sosirea lor, toate aceste cuvinte lui David. ¹³Atunci David a zis oamenilor s i: „Fiecare din voi s - i încing sabia``! i fiecare i -a încins sabia. David i -a încins i el sabia, i aproape patru sute de in i s'au suit dup el. Au mai r mas doar dou sute la calabalîcuri. ¹⁴Unul din slujitorii lui Nabal a venit i a zis c tre Abigail, nevasta lui Nabal: „Iat c David a trimes din pustie ni te soli s întrebe de s n tate pe st pînul nostru, i el s'a purtat r u cu ei. ¹⁵ i totu oamenii ace tia au fost foarte buni cu noi; nu ne-au oc rît, i nu ni s'a luat nimic, în tot timpul cît am fost cu ei în cîmp. ¹⁶Ne-au fost zid i zi i noapte, în tot timpul cît am fost cu ei, la p scutul turmelor. ¹⁷S tii acum i vezi ce ai de f cut, c ci perderea st pînului nostru, i a întregei lui case este hot rît , i el este a a de r u încît nimeni nu îndr zne te s -i vorbeasc . ¹⁸Abigail a luat îndat dou sute de pîni, dou burdufuri cu vin, cinci oi preg tite, cinci m suri de grîu pr jit, o sut de turte de stafide, i dou sute de leg turi de smochine. Le -a pus pe m gari, ¹⁹ i a zis slujitorilor s i: „Lua i -o înaintea mea, i eu voi veni dup voi. N'a spus nimic b rbatului ei Nabal. ²⁰Ea a înc lecat pe un m gar, a pogorît muntele pe un drum tufos, i iat c David i oamenii lui se pogorau în fa a ei, a a c i -a întîlnit. - ²¹David zisese: „În zadar am p zit tot ce are omul acesta în pustie, de nu s'a luat nimic din tot ce are, c ci mi -a întors r u pentru bine. ²²Dumnezeu s pedepseasc pe robul s u David cu toat asprimea, dac voi mai l sa s r mîn pîn la lumina zilei pe cineva de parte b rb teasc ... din tot ce este al lui Nabal!`` ²³Cînd a z rit Abigail pe David, s'a dat jos repede de pe m gar, a c zut cu fa a la p mînt înaintea lui David, i

s'a închinat pîn la p mînt. ²⁴Apoi, aruncîndu-se la picioarele lui, a zis: „Eu sînt de vin , domnul meu! Îng duie roabei tale s - i vorbeasc la urechi, i ascult cuvintele roabei tale. ²⁵S nu- i pun domnul meu mintea cu omul acela r u, cu Nabal, c ci, cum îi este numele, a a este i el; Nabal (Nebun) îi este numele, i este plin de nebunie. i eu, roaba ta, n'am v zut pe oamenii trime i de domnul meu. ²⁶Acum, domnul meu, viu este Domnul i viu este sufletul t u, c Domnul te -a oprit s ver i sînge i s te aju i cu mîna ta. Vr jma ii t i, cei ce vor r ul domnului meu, s fie ca Nabal! ²⁷Prime te darul acesta pe care -l aduce roaba ta domnului meu, i s se împart oamenilor cari merg dup domnul meu. ²⁸Iart , te rog, vina roabei tale, c ci Domnul va face domnului meu o cas trainic ; iart , c ci domnul meu poart r zboaiele Domnului, i niciodat nu va fi r utate... în tine. ²⁹Dac se va ridica cineva care s te urm reasc i s vrea s - i ia via a, sufletul domnului meu va fi legat în m nunchiul celor vii la domnul, Dumnezeu t u, i s arunce cu pra tia sufletul vr jma ilor t i. ³⁰Cînd va face Domnul domnului meu tot binele pe care i l -a f g duit, i te va pune mai mare peste Israel, ³¹atunci nu va avea domnul meu nici mustri de cuget i nici nu -l va durea inima c a v rsat sînge degeaba i c s'a r zburat singur. i cînd va face Domnul bine domnului meu, adu- i aminte de roaba ta.`` ³²David a zis Abigailei: „Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeu lui Israel, care te -a trimes ast zi înaintea mea! ³³Binecuvîntat s fie judecata ta, i binecuvîntat s fii tu, c m'ai oprit în ziua aceasta s v rs sînge, i mi-ai oprit mîna! ³⁴Dar viu este Domnul, Dumnezeu lui Israel, care m'a oprit s - i fac r u, c , dac nu te-ai fi gr bit s vii înaintea mea, n'ar mai fi r mas nimic din ce este al lui Nabal, pîn la lumina zilei de mîne.`` ³⁵i David a luat din mîna Abigailei ce -i adusese, i i -a zis: „Suie-te în pace acas ; vezi, c i-am ascultat glasul, i te-am primit bine.`` ³⁶Abigail a ajuns la Nabal. i tocmai el d dea în casa lui un osp ca un osp împ r tesc; inima îi era vesel , i era beat mort. Ea nu i -a spus nimic, nimic, pîn la lumina zilei. ³⁷Dar diminea a, dup ce trecuse be ia lui Nabal, nevast -sa i -a istorisit ce se întîmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitur de moarte, i s'a f cut ca o piatr . ³⁸Cam dup zece zile, Domnul a lovit pe Nabal, i a murit. ³⁹David a aflat c murise Nabal, i a zis: „Binecuvîntat s fie Domnul, c mi -a ap rat pricina în ocară pe care mi -a f cut -o Nabal, i a împedecat pe robul s u s fac r u! Domnul a f cut ca r utatea lui Nabal s cad asupra capului lui.`` David a trimes vorba Abigailei c vrea s'o ia de nevast . ⁴⁰Slujitorii lui David au ajuns la Abigail la Carmel, i i-au vorbit a a: „David ne -a trimes la tine, ca s te ia de nevast .`` ⁴¹Ea s'a sculat, s'a aruncat cu fa a la p mînt, i a zis: „Iat , roaba ta se socote te ca o roab , gata s spele picioarele slujitorilor domnului meu.`` ⁴²i îndat Abigail a plecat, c lare pe un m gar, i înso it de cinci fete; a mers dup solii lui David, i i -a fost nevast . ⁴³David luase i pe Ahinoam din Izreel, i amîndou au fost nevestele lui. ⁴⁴i Saul d duse pe fiic -sa Mical, nevasta lui David, lui Palti din Galim, fiul lui Lai .

Chapter 26

¹Zifi îi s'au dus la Saul la Ghibea, și au zis: „Iată că David este ascuns pe dealul Hachila, în fața pustiei.” ²Saul s'a sculat și s'a pogorât în pustia Zif, cu trei mii de oameni ale lui din Israel, ca să caute pe David în pustia Zif. ³Atunci bătăliile pe dealul Hachila, în fața pustiei, lângă drum. David era în pustie; și, în elegând că Saul merge în urmărirea lui în pustie, ⁴David trimise niște iscoade, și află că în adevăr Saul venise. ⁵Atunci David s'a sculat și a venit la locul unde bătăliile erau, și a văzut locul unde era culcat Saul, cu Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui. Saul era culcat în cort în mijlocul taberei și poporul era bătăliile în jurul lui. ⁶David a luat cuvântul, și vorbind lui Ahimelec, Hetitul, și lui Abi ai, fiul eruiei și fratele lui Ioab, a zis: „Cine vrea să se pogoare cu mine în tabăra lui Saul?” și Abi ai a răspuns: „Eu, mă voi pogorâi cu tine.” ⁷David și Abi ai s'au dus noaptea la popor. Și iată că Saul era culcat și dormea în cort în mijlocul taberei, și sulii lui erau înfipti în pământ la capul lui. Abner și poporul lui erau culcați în jurul lui. ⁸Abi ai a zis lui David: „Dumnezeu dă astăzi pe vrăjmașii tăi în mâinile tale; lasă-mă, te rog, să-l lovesc cu sulii mei, și să-l pironesc dintr-o lovitură în pământ, ca să n'am nevoie să-l mai dau alta.” ⁹Dar David a zis lui Abi ai: „Nu-l omorâi! Căci cine ar putea pune mâna pe unsul Domnului și să rănească nepedepsit?” ¹⁰și David a zis: „Viu este Domnul, că numai Domnul îl poate lovi; fie că-i va veni ziua să moară, fie că se va pogorâi... într'un câmp de bătălie și va peri. ¹¹Să mă ferească Domnul, să pun mâna pe unsul Domnului! Ia numai sulii mei de la capătul lui, cu urciorul cu apă, și să plec mă.” ¹²David a luat dar sulii și urciorul cu apă de la capătul lui Saul, și au plecat. Nimeni nu i-a văzut, nici n'au băgat de seamă nimic, și nimeni nu s'a deșteptat, căci Domnul îi cufundase pe toți într'un somn adânc. ¹³David a trecut de cealaltă parte, și a ajuns departe de vârful muntelui, la o mare depărtare de tabăra. ¹⁴și a strigat poporului și lui Abner, fiul lui Ner: „N'auzi tu, Abner?” Abner a răspuns: „Cine ești tu care strigi către împăratul?” ¹⁵și David a zis lui Abner: „Oare nu ești tu bărbat? și cine este că tine în Israel? Pentru ce atunci n'ai plecat pe împărat, stăpânul tău? Căci cineva din popor a venit să omoare pe împăratul, stăpânul tău. ¹⁶Ce ai făcut tu nu este bine. Viu este Domnul, că sînteți vrednici de moarte, căci n'au iubit să vă rădească asupra stăpînului vostru, asupra unsului Domnului. Uită-te acum unde este sulii împăratului și urciorul cu apă, cari erau la capătul lui.” ¹⁷Saul a cunoscut glasul lui David, și a zis: „Glasul tău este, fiul meu David?” și David a răspuns: „Glasul meu, împărate, domnul meu!” ¹⁸și a zis: „Pentru ce urmăriți domnul meu pe robul său? Ce-am făcut, și cu ce sînt vinovat?” ¹⁹Să binevoiască acum împăratul, domnul meu, să asculte cuvintele robului său: „Dacă Domnul este Cel ce te atîngă împotriva mea, să primească mirosul unui dar de mîncare de la noi; dar dacă oamenii te atîngă, blestemați să fie înaintea Domnului, fiindcă ei mă izgonesc azi ca să mă deslășească de moartea... Domnului, zicîndu-mi: „Du-te de slujește unor dumnezei străini!” ²⁰Oh! să nu-mi cadă sîngele pe pământ departe de Fața Domnului! Căci împăratul lui Israel a pornit să mă caute ca pe un purice, cum ar urmări o potîrnice în muni.” ²¹Saul a zis: „Am plecat; întoarce-te, fiul meu David, căci nu-ți voi mai face rău, fiindcă în ziua aceasta viața mea a fost scumpă înaintea ta. Am lucrat ca un nebun, și am făcut o mare greșală.” ²²David a răspuns: „Iată sulii împăratului; să vin unul din oamenii tăi și să-l ia. ²³Domnul va răsplăti fiecare rău după dreptatea lui și după credința sa: căci Domnul te dăuse azi în mâinile mele, și eu n'am vrut să pun mâna pe unsul Domnului. ²⁴și după cum azi viața ta a avut un mare preț înaintea mea, tot așa și viața

mea va avea un mare pre înaintea Domnului, i El m va izb vi din orice necaz.`` 25Saul a zis lui David: „Fii binecuvântat, fiul meu David! Tu vei face lucruri mari i vei birui.`` David i -a v zut de drum, i Saul s'a întors acas .

Chapter 27

¹David i -a zis în sine: „Voi peri într'o zi ucis de mâna lui Saul; nu este nimic mai bine pentru mine decât s fug în ara Filistenilor, pentru ca Saul s înceteze s m mai caute în tot inutul lui Israel; a a voi sc pa de mâna lui.`` ²i David s'a sculat, el i cei ase sute de oameni cari erau împreun cu el, i au trecut la Achi , fiul lui Maoc, împ ratul Gatului. ³David i oamenii lui au r mas în Gat la Achi ; î i aveau fiecare familia lui, i David î i avea cele dou neveste: Ahinoam din Izreel i Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal. ⁴Saul, când a aflat c David fugise la Gat, a încetat s -l mai caute. ⁵David a zis lui Achi : „Dac am c p tat trecere înaintea ta, rogu-te s mi se dea într'una din cet ile rii un loc unde s pot locui; c ci pentruce s locuiasc robul t u cu tine în cetatea împ r teasc ?`` ⁶i chiar în ziua aceea, Achi i -a dat iclagul. De aceea iclagul a fost al împ ra ilor lui Iuda pîn în ziua de azi. ⁷Timpul cât a locuit David în ara Filistenilor a fost de un an i patru luni. ⁸David i oamenii lui se suiau i n v leau asupra Ghe uri ilor, Ghirzi ilor i Amaleci ilor; c ci neamurile acestea locuiau din vremuri vechi în inutul acela pîn la ur i pîn în ara Egiptului. ⁹David pustia inutul acesta; nu l sa cu via nici b rbat nici femeie, le lua oile, boii, m garii, c milele, hainele, i apoi se întorcea i se ducea la Achi . ¹⁰Achi zicea: „Unde a i n v lit azi?`` i David r spundea: „Spre miaz zi de Iuda, spre miaz zi de Ierahmeeli i i spre miaz zi de Cheni i.`` ¹¹David nu l sa cu via nici b rbat, nici femeie ca s vin la Gat; „c ci``, se gîndea el, ei „ar putea s vorbeasc împotriva noastr i s zic : „A a a f cut David.`` i acesta a fost felul lui de purtare în tot timpul cât a locuit în ara Filistenilor. ¹²Achi se încredea în David, i zicea: „S'a f cut urît poporului s u Israel, i va r mînea în slujba mea pe vecie.``

Chapter 28

¹Pe vremea aceea, Filistenii i-au strîns taberile i au f cut o o tire ca s porneasc cu r zboi împotriva lui Israel. Achi a zis lui David: „S tii c vei veni cu mine la o tire, tu i oamenii t i.`` ²David a r spus lui Achi : „Ei bine, vei vedea ce va face robul t u.`` i Achi a zis lui David: „De aceea te voi pune p zitorul capului meu în tot timpul.`` ³Samuel murise. -Tot Israelul îl plînsese, i -l îngropaser la Rama în cetatea lui. Saul îndep rtase din ar pe cei ce chemau mor ii i pe cei ce ghiceau. ⁴Filistenii s'au strîns, i au venit de au t b rît la Sunem: Saul a strîns pe tot Israelul i au t b rît la Ghilboa. ⁵La vederea taberii Filistenilor, Saul a fost cuprins de fric , i un tremur puternic i -a apucat inima. ⁶Saul a întrebat pe Domnul i Domnul nu i -a r spus nici prin vise, nici prin

Urim..., nici prin prooroci. ⁷Atunci Saul a zis slujitorilor lui: „Cuta i-mi o femeie care se cheamă mori, ca să mă duc să o întreb.” Slujitorii lui i-au zis: „Iată că în En-Dor este o femeie care se cheamă mori.” ⁸Atunci Saul s-a schimbat, a luat alte haine, și a plecat cu doi oameni. Au ajuns la femeia aceea noaptea. Saul i-a zis: „Spune-mi viitorul chemându-l un mort, și scoală-mi pe cine-ți voi spune.” ⁹Femeia i-a răspuns: „Tăcerea a făcut Saul, cum a nimicuit din afară pe cei care se cheamă mori și pe cei care ghicesc viitorul: pentru că dar întinzi o cursă vieții mele, ca să mă omori?” ¹⁰Saul i-a jurat pe Domnul, și a zis: „Viu este Domnul, că nu îmi se va întâmpla niciun rău pentru aceasta.” ¹¹Femeia a zis: „Pe cine vrei să-ți scolesc?” și el a răspuns: „Scoală-mi pe Samuel.” ¹²Când a văzut femeia pe Samuel, a scos un țipăt mare, și a zis lui Saul: „Pentru ce m'ai în elat? Tu ești Saul!” ¹³Împotriva lui a zis: „Nu te teme de nimic; dar ce vezi?” Femeia a zis lui Saul: „Văd o ființă dumnezeiască sculându-se din pământ.” ¹⁴El i-a zis: „Cum e la chip?” și ea a răspuns: „Este un bătrân care se scoală, și este învelit cu o mantie.” Saul a înțeles că era Samuel, și s-a plecat cu fața la pământ, și s-a închinat. ¹⁵Samuel a zis lui Saul: „Pentru ce m'ai turburat, chemându-mă?” Saul a răspuns: „Sînt într-o mare strîmtoare: Filistenii îmi fac război, și Dumnezeu S'au departat de la mine; nu mi-a... răspuns nici prin prooroci, nici prin vise. Și te-am chemat să-mi arăți ce să fac.” ¹⁶Samuel a zis: „Pentru ce mă întrebi pe mine când Domnul S'au departat de tine și S'au făcut vrăjmașul tău?” ¹⁷Domnul îi face așa cum îi dă voie din partea Lui; Domnul a rupt împărăția din mâinile tale, și a dat-o altuia, lui David. ¹⁸N'ai ascultat de glasul Domnului, și n'ai făcut pe Amalec să simtă aprinderea mâniei Lui: de aceea îi face Domnul așa astăzi. ¹⁹Și chiar Domnul va da pe Israel împreună cu tine în mâinile Filistenilor. Mîine, tu și fiii tăi, vei fi împreună cu mine și Domnul va da tabăra lui Israel în mâinile Filistenilor.” ²⁰Îndată Saul a căzut la pământ cînt era de lung, și cuvintele lui Samuel l-au umplut de groază; nu mai avea nici o putere, căci nu mîncase toată ziua și toată noaptea. ²¹Femeia a venit la Saul, și, văzîndu-l foarte înspăimîntat, i-a zis: „Iată că roaba ta și-a ascultat glasul; mi-am pus viața în primejdie, ascultînd de cuvintele pe care mi le-ai spus.” ²²Ascultă acum, și tu, glasul roabei tale, și lasă-mă să-ți dau o bucată de pîine, ca să mă nînc și să prinzi putere ca să pornești la drum.” ²³Dar el n'a vrut, și a zis: „Nu mă nînc nimic!” Slujitorii lui și femeia au stăruit de el pînă și-a ascultat. S'au sculat de la pământ, și a ezut pe pat. ²⁴Femeia avea la ea un vițel gras, pe care l-a tăiat în grabă; a luat fînă, a frîmțat-o, și a copt azimi. ²⁵Le-a pus înaintea lui Saul și înaintea slujitorilor lui, și au mîncat. Apoi s'au sculat și au plecat chiar în noaptea aceea.

Chapter 29

¹Filistenii îi strînseser toate oștile la Afec, și Israel tăbărăse la fîntîna lui Izreel. ²Domnii Filistenilor au înaintat cu sutele și miile lor; și David și oamenii lui mergeau mai la coadă cu Achi. ³Domnii Filistenilor au zis: „Ce caută Evreii aici?” și Achi a răspuns domnitorilor Filistenilor: „Acesta este David, slujitorul lui Saul, împotriva lui Israel. De mult este cu mine, și n'am găsit nici cel mai mic lucru de care să-l învinuiesc, de la venirea lui și pînă în ziua de azi.” ⁴Dar domnitorii

Filistenilor s'au mîniat pe Achi , i i-au zis: „Trimete înapoi pe omul acesta, ca s se întoarc în locul unde l-ai a ezat; s nu se pogoare cu noi pe cîmpul de b taie, ca s nu ne fie vr jma în timpul luptei. i cum ar putea s se fac omul acesta pl cut st pînului s u, decît cu capetele oamenilor no tri? ⁵Nu este acesta David pentru care cîntau jucînd: „Saul i -a b tut miile lui, Iar David zecile lui de mii?`` ⁶Achi a chemat pe David, i i -a zis: „Viu este Domnul c e ti un om curat la suflet, i-mi place s te v d mergînd i venind cu mine în tab r , c ci n'am g sit nimic r u în tine, dela venirea ta la mine pîn în ziua de azi; dar nu e ti pe placul domnitorilor. ⁷Întoarce-te dar i mergi în pace, ca s nu faci nimic nepl cut înaintea domnitorilor Filistenilor.`` ⁸David a zis lui Achi : „Dar ce am f cut, i cei ai g sit în robul t u, de cînd sînt la tine pîn în ziua de azi, ca s nu merg s lupt împotriva vr jma ilor domnului meu, împ ratul?`` ⁹Achi a r spus lui David: „, tiu c e ti pl cut înaintea mea ca un înger al lui Dumnezeu; dar domnitorii Filistenilor au zis: „S nu se suie cu noi la lupt .`` ¹⁰Astfel, scoal -te dis de diminea , tu i slujitorii st pînului t u, cari au venit cu tine; scula i-v dis de diminea , i pleca i de îndat ce se va lumina.`` ¹¹David i oamenii lui s'au sculat de noapte de tot, ca s plece diminea a, i s se întoarc în ara Filistenilor. i Filistenii s'au suit la Izreel.

Chapter 30

¹Cînd a ajuns David cu oamenii lui a treia zi la iclag, Amalecii ii n v liser în partea de miaz zi i în iclag. Ei nimiciser i arseser iclagul, ²dup ce luaser prin i pe femei i pe tot cei ce se aflau acolo, mici i mari. Nu omorîser pe nimeni, dar luaser totul i plecaser . ³David i oamenii lui au ajuns în cetate, i iat c era ars ; i nevestele, fiii i fiicele lor, fuseser luate prinse. ⁴Atunci David i poporul care era cu el au ridicat glasul, i au plîns pîn n'au mai putut plînge. ⁵Cele dou neveste ale lui David: Ahinoam din Izreel, i Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal, fuseser luate i ele. ⁶David a fost în mare strîmtoare, c ci poporul vorbea s -lucid cu pietre, pentru c to i erau am rî i în suflet, fiecare din pricina fiilor i fetelor lui. Dar David s'a îmb rb tat, sprijinindu-se pe Domnul, Dumnezeul lui. ⁷El a zis preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: „Adu-mi efodul!`` Abiatar a adus efodul la David. ⁸i David a întrebat pe Domnul: „S urm resc oastea aceasta? O voi ajunge?`` Domnul i -a r spus: „Urm re te -o, c ci o vei ajunge i vei izb vi totul.`` ⁹i David a pornit, el i cei ase sute de oameni cari erau cu el. Au ajuns la pîrîul Besor, unde s'au oprit cei ce r mîneau la coad . ¹⁰David i -a urm rit mai departe, cu patru sute de oameni; dar dou sute de oameni s'au oprit, fiind prea obosi i ca s mai treac pîrîul Besor. ¹¹Pe cîmp au dat peste un om Egiptean, pe care l-au adus la David. I-au dat s m nînce pîne i s bea ap , ¹²i i-au mai dat i o leg tur de smochine i dou leg turi de stafide. Dup ce a mîncat, i-au venit iar puterile, c ci nu mîncase i nu b use ap de trei zile i trei nop i. ¹³David i -a zis: „Al cui e ti, i de unde e ti?`` El a r spus: „Sînt un b iat egiptean, în slujba unui Amalecit, i de trei zile st pînul meu m'a p r sit pentru c eram bolnav. ¹⁴Am n v lit în partea de miaz zi a Chereti ilor, pe inutul lui Iuda i la miaz zi de Caleb, i am ars iclagul.`` ¹⁵David i -a zis: „Vrei s m duci la oastea aceasta?`` i el a zis: „Jur -mi pe Numele lui Dumnezeu

c nu m vei omorî i nu m vei da pe mîna st pînului meu, i te voi pogorî la oastea aceasta.`` 16El i -a slujit astfel de c l uz . i Amaleci ii erau risipi i pe tot inutul, mîncînd, bînd i jucînd, de bucuria pr zii celei mari pe care o luaser din ara Filistenilor i din ara lui Iuda. 17David i -a b tut din zorii zilei pîn a doua zi seara, i n'a sc pat niciunul din ei, afar de patru sute de tineri, cari au înc lecat pe c mile i au fugit. 18David a sc pat astfel tot ce luaser Amaleci ii, i a sc pat i pe cele dou neveste ale lui. 19Nu le -a lipsit nimeni, dela mic pîn la mare, nici fiu, nici fiic , nici un lucru din prad , nimic din ce li se luase: David a adus înpoi totul. 20 i David a luat toate oile i to i boii; i cei ce mînau turma aceasta i mergeau în fruntea ei, ziceau: „Aceasta este prada lui David!`` 21David a ajuns la cei dou sute de oameni cari fuseser prea obosi i ca s mai mearg dup el i pe cari -i l sase la pîrîul Besor. Ei au ie it înaintea lui David i înaintea poporului care era cu el. David s'a apropiat de ei, i i -a întreat de s n tate. 22To i oamenii r i i de nimic dintre cei ce merseser cu David au luat cuvîntul i au zis: „Fiindc n'au venit cu noi, s nu le d m nimic din prada pe care am sc pat -o, ci doar s - i ia fiecare nevasta i copiii, i s plece.`` 23Dar David a zis: „S nu face i a a, fra ilor, cu ce ne -a dat Domnul; c ci El ne -a p zit i a dat în mînile noastre ceata care venise împotriva noastr . 24 i cine v'ar asculta în privin a aceasta? Partea trebuie s fie aceea atît pentru cel ce s'a pogorît pe cîmpul de b taie cît i pentru cel ce a r mas la calabalîcuri; s'o împart deopotriv . 25Lucrul acesta a r mas de atunci i pîn în ziua de azi o lege i un obicei în Israel. 26Cînd s'a întors la iclag, David a trimes o parte din prad b trînilor lui Iuda, prietenilor s i, spunîndu-le aceste cuvinte: „Iat darul pe care vi -l fac din prada luat dela vr jma ii Domnului!`` 27A trimes celor din Betel, celor din Ramot dela miaz zi, celor din Iatir, 28celor din Aroer, celor din Sifmot, celor din E temoa, 29celor din Racal, celor din cet ile Ierahmeeli ilor, celor din cet ile Cheni ilor, 30celor din Horma, celor din Cor-A an, celor din Atac, 31celor din Hebron, i în toate locurile pe cari le str b tuse David cu oamenii lui.

Chapter 31

1Filistenii s'au luptat cu Israel, i b rba ii lui Israel au luat -o la fug dinaintea Filistenilor, i au c zut uci i pe muntele Ghilboa. 2Filistenii au urm rit pe Saul i pe fiii lui, i au ucis pe Ionatan, Abinadab i Malchi ua, fiii lui Saul. 3Saul a fost prins în toiul luptei; arca îi l-au ajuns i l-au r nit greu. 4Saul a zis atunci celui ce -i ducea armele: „Scoate- i sabia, i str punge- m , ca nu cumva ace ti net ia i împrejur s vin s m str pung i s - i bat joc de mine.`` Cel ce -i ducea armele n'a voit, c ci îi era team . i Saul i -a luat sabia, i s'a aruncat în ea. 5Cel ce ducea armele lui Saul, v zîndu -l mort, s'a aruncat i el în sabia lui, i a murit împreun cu el. 6Astfel au perit în acela timp i în aceea zi, Saul i cei trei fii ei lui, cel ce -i purta armele, i to i oamenii lui. 7Cei din Israel, cari erau dincolo de vale i dincolo de Iordan, v zînd c oamenii lui Israel fugeau i s Saul i fiii lui muriser , i-au p r sit cet ile i au luat -o i ei la fug . i Filistenii au venit i s'au a ezat în ele. 8A doua zi, Filistenii au venit s desbrace pe cei mor i, i au g sit pe Saul i pe cei trei fii ai lui c zu i pe

muntele Ghilboa. ⁹Au tăiat capul lui Saul, și i-au luat armele. Apoi au trimis să dea de veste prin toată țara Filistenilor în casele idolilor lor și în popor. ¹⁰Au pus armele lui Saul în casa Astarteelor, și i-au afirmat trupul pe zidurile Bet-anului. ¹¹Când au auzit locuitorii Iabesului din Galaad ce au făcut Filistenii lui Saul, ¹²toți vitejii s-au sculat, au mers toată noaptea și au luat de pe zidurile Bet-anului trupul lui Saul și trupurile fiilor lui. Apoi s-au întors la Iabes, unde le-au ars; ¹³le-au luat oasele, și le-au îngropat sub stejarul din Iabes. și au postit apte zile

2 Samuel

Chapter 1

¹Dup moartea lui Saul, David, după ce bătuse pe Amaleciți, se întorsese de două zile la Iclag. ²A treia zi, a venit un om din tabăra lui Saul, cu hainele sfâșiate și cu capul presărat cu sânge. Când a ajuns în fața lui David, s-a aruncat cu fața la pământ, și s-a închinat. ³David i-a zis: „De unde vii?” și el i-a răspuns: „Am scăpat din tabăra lui Israel.” ⁴David i-a zis: „Spune-mi ce s-a întâmplat?” și el i-a răspuns: „Poporul a fugit de pe câmpul de bătăie, și un mare număr de oameni au căzut și au perit; chiar și Saul și fiul său Ionatan, au murit.” ⁵David a zis tânărului care-i aducea aceste vești: „De unde îți cunoști Saul și fiul său Ionatan au murit?” ⁶și tânărul care-i aducea aceste vești, a răspuns: „Am venit din întâmplare pe muntele Ghilboa; și Saul sta rezemat în sulă a lui, și carțile și clipeții erau aproape să-l ajungă.” ⁷Întorcându-se, m'a văzut și m'a chemat. Eu am zis: „Iată-mă!” ⁸și el mi-a zis: „Cine ești?” I-am răspuns: „Eu sunt Amalecitic.” ⁹și a zis: „Apropie-te dar, și omorâ-mă; căci m'a apucat amețea, pentru că sunt încă plin de via.” ¹⁰M'am apropiat de el, și l-am omorât, fiind bine că n'avea să mă rănească cu viața în urma înfrângerii. Am luat cununa împărătească de pe capul lui și brățara pe care o avea la braț, și le-am adus aici domnului meu.” ¹¹David și-a apucat hainele și le-a sfâșiate, și toți oamenii cari erau lângă el au făcut același lucru. ¹²Au jălit, au plâns și au postit până seara, de durere pentru Saul, pentru fiul său Ionatan, pentru poporul Domnului, fiindcă fuseser tăiați cu sabia. ¹³David a zis tânărului care-i adusesese aceste vești: „De unde ești?” și el a răspuns: „Sunt fiul unui străin, unui Amalecitic.” ¹⁴David i-a zis: „Cum nu și-a fost frică să pui mâna... pe unsul Domnului și să-l omori?” ¹⁵și David a chemat pe unul din oamenii lui, și a zis: „Apropie-te, și omorâ-l!” Omul acela a lovit pe Amalecitic, care a murit. ¹⁶și David i-a zis: „Sângele tău scade asupra capului tău, căci gura ta a mărturisit împotriva ta, fiindcă ai zis: „Am omorât pe unsul Domnului!” ¹⁷Iată cântarea de jale pe care a alcătuit-o David pentru Saul și fiul său Ionatan, ¹⁸și pe care a poruncit să o învețe copiii lui Iuda. Este numit cântarea arcului și se află scris în Cartea Dreptului. ¹⁹„Fala ta, Israele, zace ucis pe dealurile tale! Cum au căzut vitejii! ²⁰Nu spune și lucrul acesta în Gat, nu răspîndi și vestea aceasta în ulițele Ascalonului, ca să nu se bucure fetele Filistenilor, ca să nu se laude fetelor celor netăiași... împrejur. ²¹Muni din Ghilboa! Nici rouă, nici ploaie să nu cadă pe voi! Să nu

fie pe voi nici câmpii cari s'au dea pîrg pentru darurile de mîncare! Cîci acolo au fost aruncate scuturile vitejilor, scutul lui Saul, ca și cînd n'ar fi fost uns... cu untdelemn. ²²Dela sîngele celor răniți, dela grîsimea celor mai voinici, arcul lui Ionatan nu da înapoi niciodată, și sabia lui Saul nu se învîrtea niciodată în vînt. ²³Saul și Ionatan, cari s'au plăcut și s'au iubit în timpul vieții lor, n'au fost desprși și nici la moarte; erau mai ușori decît vulturii, mai tari decît lei. ²⁴Fiii lui Israel! plîngeți pe Saul, care vă îmbracă în stacojiu și alte podoabe, care vă puneau gîtle de aur pe hainele voastre! ²⁵Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei! Cum a murit Ionatan pe dealurile tale! ²⁶Mă doare după tine, frate Ionatane! Tu erai plăcerea mea; dragostea ta pentru mine era minunată: mai pe sus de dragostea femeiască. ²⁷Cum au căzut vitejii! Cum li s'au pierdut armele!

Chapter 2

¹După aceea, David a întrebat pe Domnul: „Să mă duc în vreuna din cetățile lui Iuda?” Domnul i-a răspuns: „Să te duci”. David a zis: „Unde să mă duc?” și Domnul a răspuns: „La Hebron”. ²David s'a suit acolo, cu cele două neveste ale sale: Ahinoam din Izreel, și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal. ³David a luat cu el și pe oamenii cari erau la el, pe fiecare cu casa lui; și au locuit în cetățile Hebronului. ⁴Bărbații lui Iuda au venit, și au uns acolo pe David ca împărat peste casa lui Iuda. Au dat de țire lui David cîțoi oameni din Iabesul Galaadului au îngropat pe Saul. ⁵David a trimis niște soli oamenilor din Iabesul Galaadului, să le spună: „Binecuvîntați să fiți de Domnul, fiindcă ați arătat astfel bun voiafa de Saul, stîpînul vostru, și l-ați îngropat!” ⁶Și acum, Domnul să vă arate bunătate și credincioșie! Voi face și eu bine, pentru că vă ați purtat astfel. ⁷Să vă se întîrească mîinile, și fiți viteji; cîci stîpînul vostru Saul a murit, și pe mine m'a uns casa lui Iuda împărat peste ea”. ⁸Însă Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștii lui Saul, a luat pe Iboet, fiul lui Saul, și l-a trecut la Mahanaim. ⁹L-a pus împărat peste Galaad, peste Gheriș, peste Izreel, peste Efraim, peste Beniamin, peste tot Israelul. ¹⁰Iboet, fiul lui Saul, era în vîrstă de patruzeci de ani, cînd s'a făcut împărat al lui Israel, și a domnit doi ani. Numai casa lui Iuda a rămas lipită de David. ¹¹Timpul cînd a domnit David la Hebron peste casa lui Iuda a fost de apte ani și ase luni. ¹²Abner, fiul lui Ner, și oamenii lui Iboet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim ca să meargă asupra Gabaonului. ¹³Ioab, fiul eruei, și oamenii lui David, au pornit și ei. S'au întîlnit la iazul din Gabaon, și s'au oprit unii dincoace de iaz, și ceilalți dincolo. ¹⁴Abner a zis lui Ioab: „Să se scoale tinerii aceștia, și să se bată înaintea noastră!” Ioab a răspuns: „Să se scoale!” ¹⁵S'au sculat și au înaintat în acelaș număr, doisprezece din Beniamin, pentru Iboet, fiul lui Saul; și doisprezece în ai lui David. ¹⁶Fiecare, apucînd pe protivnicul lui de cap, și-a împlîntat sabia în coastă, și au căzut toți deodată. În locul acela de lîngă Gabaon, s'a numit Helcat-Haurim (Locul Săbiilor). ¹⁷În ziua aceea a fost o luptă foarte aprigă, în care Abner și bărbații lui Israel au fost bătuti de oamenii lui David. ¹⁸Acolo se aflau cei trei fii ai eruei: Ioab, Abiail și Asael. Asael era iute de picioare, ca... o căprioară de câmp: ¹⁹el a urmărit pe Abner, și s'a abatut la dreapta sau la stînga. ²⁰Abner s'a uitat înapoi, și a zis: „Tu ești Asael?” și

el a r spus: „Eu``. ²¹Abner i -a zis: „Abate-te la dreapta sau la stînga, pune mîna pe unul din tinerii ace tia, i ia -i armele.`` Dar Asael n'a vrut s se abat dind r tul lui. ²²Abner a zis iar lui Asael: „Abate-te dinapoia mea; pentruce s te lovesc i s te trîntesc la p mînt? Cum voi ridica apoi fa a înaintea fratelui t u Ioab?`` ²³i Asael n'a vrut s se abat . Atunci Abner l -a lovit în pîntece cu cap tul de jos al suli ei, i suli a a ie it pe dinapoi. A c zut i a murit pe loc. To i cei ce ajungeau în locul unde c zuse Asael mort, se opreau, ²⁴Ioab i Abi ai au urm rit pe Abner. i la asfin itul soarelui, au ajuns la coasta Ama, care este în dreptul Ghiahului, pe drumul care duce în pustia Gabaonului. ²⁵Fiii lui Benjamin s'au adunat în urma lui Abner, au f cut o ceat , i s'au oprit pe vârful unui deal. ²⁶Abner a chemat pe Ioab, i a zis: „Oare mereu are s sfî ie sabia? Nu tii c la sfî rit va fi amar? Pîn cînd vei pregeta s spui poporului s nu mai urm reasc pe fra ii lui?`` ²⁷Ioab a r spus: „Viu este Dumnezeu c , dac n'ai fi vorbit, poporul n'ar fi încetat pîn mîne diminea s urm reasc pe fra ii lui.`` ²⁸i Ioab a sunat din trîmbi , i tot poporul s'a oprit; n'au mai urm rit pe Israel i nici nu s'au mai b tut. ²⁹Abner i oamenii lui au mers toat noaptea în cîmpie; au trecut Iordanul, au str b tut în întregime Bitronul, i au ajuns la Mahanaim. ³⁰Ioab s'a întors dela urm rirea lui Abner, i a adunat tot poporul: lipseau nou sprezece in i din oamenii lui David i Asael. ³¹Dar oamenii lui David omorîser treisute asezeci de in i din b rba ii lui Benjamin i ai lui Abner. ³²Au luat pe Asael, i l-au îngropat în mormîntul tat lui s u la Betleem. Ioab i oamenii lui au mers toat noaptea, i li s'au rev rsat zorile în Hebron.

Chapter 3

¹R zboiul a inut mult între casa lui Saul i casa lui David. David era tot mai tare, i casa lui Saul mergea sl bind. ²Lui David i s'au n scut fii la Hebron. Întîiul lui n scut a fost Amnon, din Ahinoam din Izreel; ³al doilea, Chileab, din Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal; al treilea, Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai, împ ratul Ghe urului; ⁴al patrulea, Adonia, fiul Hagitei; al cincilea, efatia, fiul Abitalei; ⁵i al aselea, Itream, din Egla, nevasta lui David. Ace tia i s'au n scut lui David la Hebron. ⁶În timpul r zboiului dintre casa lui Saul i casa lui David, Abner a inut cu t rie la casa lui Saul. ⁷Dar Saul avusese o iitoare, numit Ri pa, fata lui Aiaa. i I -Bo et a zis lui Abner: „Pentruce ai intrat la iitoarea tat lui meu?`` ⁸Abner s'a mîniat foarte r u de cuvintele lui I -Bo et, i a r spus: „Oare cap de cîne sînt eu, i in cu Iuda? Eu dau ast zi dovad de bun voin fa de casa tat lui t u Saul, fa de fra ii i prietenii lui, nu te-am dat în mînile lui David, i ast zi îmi bagi vin pentru un p cat f cut cu femeia aceasta? ⁹Dumnezeu s pedepseasc cu toat asprimea pe Abner, dac nu voi face cum a jurat Domnul lui David, ¹⁰cînd i -a spus c împ ra ia va fi luat dela casa lui Saul, i c scaunul de domnie al lui David va fi ridicat peste Israel i peste Iuda, dela Dan pîn la Beer-eba``. ¹¹I -Bo et n'a îndr znit s mai r spund o vorb lui Abner, pentruc se temea de el. ¹²Abner a trimes soli la David, s -i spun din partea lui: „A cui este ara? F leg mînt cu mine, i mîna mea te va ajuta s întorci la tine pe tot Israelul``. ¹³El a r spus: „Bine! voi face leg mînt cu tine, dar î i cer un lucru:

s nu-mi vezi fa a decît dac -mi vei aduce mai întîi pe Mical, fata lui Saul cînd vei veni la mine``.

¹⁴ i David a trimes soli lui I -Bo et, fiul lui Saul, s -i spun : „D -mi pe nevast -mea Mical, cu care m'am logodit pentru o sut de prepu uri dela Filistenii``.

¹⁵ I -Bo et a trimes s'o ia dela b rbatul ei Paltiel, fiul lui Lai .

¹⁶ i b rbatul ei a mers dup ea plîngînd pîn la Bahurim. Atunci Abner i -a zis: „Pleac , i întoarce-te!`` i el s'a întors.

¹⁷ Abner a stat de vorb cu b trînii lui Israel, i le -a zis: „Odinioar voi dorea i s ave i împ rat pe David;

¹⁸ pune i -l acum, c ci Domnul a zis despre el: „Prin robul Meu David voi izb vi pe poporul Meu Israel din mîna Filistenilor i din mîna tuturor vr jma ilor lui.``

¹⁹ Abner a vorbit i lui Benjamin, i s'a dus s spun în auzul lui David la Hebron ce hot rîse Israel i toat casa lui Benjamin.

²⁰ A ajuns la David în Hebron, înso it de dou zeci de oameni; i David a dat un osp în cinstea lui Abner i acelor cari erau cu el.

²¹ Abner a zis lui David: „M voi scula, i voi pleca s strîng tot Israelul la domnul meu împ ratul, ca s fac leg mînt cu tine, i s domne ti în totul dup dorin a ta``.

David a dat drumul lui Abner, care a plecat în pace.

²² Ioab i oamenii lui David s'au întors dela urm rirea unei cete, i au adus cu ei o mare prad . Abner nu mai era la David în Hebron, c ci David îi d duse drumul, i plecase în pace.

²³ Cînd a venit Ioab cu toat ceata lui, i s'a spus: „Abner, fiul lui Ner, a venit la împ rat, care i -a dat drumul, i s'a dus în pace``.

²⁴ Ioab s'a dus la împ rat, i a zis: „Ce ai f cut? Abner a venit la tine; pentruce i-ai dat drumul i l-ai l sat s plece?

²⁵ Tu cuno ti pe Abner, fiul lui Ner! A venit s te în ele, ca s - i pîndeasc pa ii, i s tie tot ce faci.``

²⁶ i Ioab, dup ce a plecat dela David, a trimes pe urmele lui Abner ni te soli cari l-au adus înapoi dela fîntîna f r ap Sira: David nu tia nimic.

²⁷ Cînd s'a întors Abner la Hebron, Ioab l -a tras deoparte în mijlocul por ii, ca s -i vorbeasc în tain , i l -a lovit acolo în pîntece i l -a omorît, ca s r zbune moartea fratelui s u Asael...

²⁸ David a aflat apoi, i a zis: „Nevinovat sînt eu i împ r ia mea pe vecie, înaintea Domnului, de sîngele lui Abner, fiul lui Ner.

²⁹ Sîngele acesta s cad asupra lui Ioab i asupra întregei case a tat lui s u! Totdeauna s fie în casa lui Ioab cineva, atins de o scurgere de s mîn sau de lepr , sau care s se razime în cîrj , sau s cad ucis de sabie, sau s duc lips de pîne!``

³⁰ Astfel Ioab i fratele s u Abi ai, au omorît pe Abner, pentruc omorîse pe fratele lor Asael în lupta dela Gabaon.

³¹ David a zis lui Ioab i întregului popor care era cu el: „Rupe i-v hainele, încinge i-v cu saci, i boci i-v înaintea lui Abner!`` i împ ratul David mergea în urma sicriului.

³² Au îngropat pe Abner la Hebron. Împ ratul a ridicat glasul, i a plîns la mormîntul lui Abner, i tot poporul plîngea.

³³ Împ ratul a f cut urm toarea cîntare de jale pentru Abner, i a zis: „S moar Abner cum moare un mi el?

³⁴ N'aveai nici mînile legate, Nici picioarele puse în lan uri Ai c zut cum cade cineva înaintea celor r i!`` i tot poporul a plîns i mai mult dup Abner.

³⁵ Tot poporul s'a apropiat de David ca s -l fac s m nînce ceva, cît era înc ziu ; dar David a jurat, zicînd: „S m pedepseasc Dumnezeu cu toat asprimea, dac voi gusta pîne sau alt ceva înainte de... apusul soarelui!``

³⁶ Lucrul acesta a fost cunoscut i pl cut la tot poporul; to i au g sit c era bine ce f cuse împ ratul.

³⁷ Tot poporul i tot Israelul au în eles în ziua aceea c Abner, fiul lui Ner, nu fusese ucis din porunca împ ratului.

³⁸ Împ ratul a zis slujitorilor s i: „Nu ti i c o c petenie, un om mare, a c zut ast zi în Israel?

³⁹ Eu sînt înc slab, m car c am primit ungerea împ r teasc ; i

oamenii ace tia, fiii eruei, sînt prea puternici pentru mine. Domnul s r spl teasc dup r utatea lui celui ce a f cut r ul!`

Chapter 4

¹Cînd a auzit fiul lui Saul c Abner a murit la Hebron, mînile i-au r mas f r putere, i tot Israelul s'a sp imîntat. ²Fiul lui Saul avea doi capi peste cetele de r zboi, dintre cari unul se numea Baana iar altul Recab; erau fiii lui Rimon din Beerot, dintre fiii lui Beniamin. -C ci Beerot era privit ca f cînd parte din Beniamin, ³ i Beeroti ii fugiser la Ghitaim, unde au locuit pîn în ziua de azi. ⁴Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu olog de picioare, i în vîrst de cinci ani, cînd a venit din Izreel vestea mor ii lui Saul i a lui Ionatan; doica lui l -a luat i a fugit, i fiindc se gr bea s fug , a c zut i a r mas olog; numele lui era Mefibo et. ⁵ i fiii lui Rimon din Beerot, Recab i Baana, s'au dus în timpul z dufului zilei în casa lui I -Bo et, care î i f cea somnul de amiaz . ⁶Au p truns pîn în mijlocul casei, dîndu-se drept negustori de grîu, i l-au lovit în pîntece; apoi Recab i Baana, fratele s u, au sc pat. ⁷Au intrat în cas , pe cînd el era culcat pe pat în odaia lui de dormit, l-au lovit, l-au omorît, i i-au t iat capul. I-au luat capul, i au mers toat noaptea prin cîmpie. ⁸Au adus capul lui I -Bo et la David în Hebron, i au zis împ ratului: „Iat capul lui I -Bo et, fiul lui Saul, vr jma ul t u, care voia s - i ia via a; Domnul r zbun azi pe împ rat, domnul meu, împotriva lui Saul i împotriva neamului lui.`” ⁹David a r spus lui Recab i lui Baana, fratele s u, fiii lui Rimon din Beerot: „Viu este Domnul care m'a izb vit din orice primejdie, ¹⁰c pe cel ce a venit s -mi spun : „Iat , Saul a murit`, i care credea c -mi aduce o veste bun , l-am prins i l-am omorît la iclag, ca s -l r spl tesc pentru tîrea lui; ¹¹ i cînd ni te r i au ucis pe un om nevinovat în casa lui i în patul lui, cu cît mai mult îi voi cere sîngele dîn mînile voastre i v voi nimici de pe p mînt.`” ¹² i David a poruncit oamenilor lui s -i omoare; le-au t iat mînile i picioarele, i i-au spînzurat la marginea iazului din Hebron. Au luat apoi capul lui I -Bo et, i l-au îngropat în mormîntul lui Abner la Hebron.

Chapter 5

¹Toate semin iile lui Israel au venit la David, în Hebron, i au zis: „Iat c noi sîntem os din oasele tale i carne din carnea ta. ²Chiar odinioar , cînd Saul era împ ratul nostru, tu pov uiai i strîngeai pe Israel. Domnul i -a zis: „Tu vei pa te pe poporul Meu Israel, i vei fi c petenia lui Israel.`” ³Astfel to i b trîinii lui Israel au venit la împ rat în Hebron, i împ ratul David a f cut leg mînt cu ei la Hebron, înainte... Domnului. i au uns pe David împ rat peste Israel. ⁴David era în vîrst de treizeci de ani cînd s'a f cut împ rat, i a domnit patruzeci de ani. ⁵La Hebron a domnit peste Iuda apte ani i ase luni, i la Ierusalim a domnit treizeci i trei de ani peste tot Israelul i Iuda. ⁶Împ ratul a mers cu oamenii lui asupra Ierusalimului împotriva Iebusi ilor, locuitorii rii. Ei au

zis lui David: „S nu intri aici, c ci i orbii i ologii i se vor împotrivi! prin aceasta voiau s spun c David nu va intra cu niciun chip aici. ⁷Dar David a pus mâna pe cet uia Sionului: aceasta este cetatea lui David. ⁸David zisese în ziua aceea: „Oricine va bate pe Iebusi i, s arunce în canal pe chiopii i pe orbii aceia cari sînt vr jma ii lui David`... -De aceea se zice: „Orbul i chiopul s nu intre în casa Domnului.`` ⁹David s'a a ezat în cet uie, pe care a numit -o cetatea lui David. A f cut înt rituri de jur împrejur, în afar i înl untrul lui Milo (Cet uie). ¹⁰David ajungea tot mai mare, i Domnul, Dumnezeu o tirilor, era cu el. ¹¹Hiram, împ ratul Tirului, a trimes soli lui David, i lemn de cedru i tîmplari i cioplitori de piatr , cari au zidit o cas lui David. ¹²David a cunoscut c domnul îl înt rea ca împ rat al lui Israel, i c -i ridica împ ra ia din pricina poporului S u Israel. ¹³David i -a mai luat iitoare i neveste din Ierusalim, dup ce a venit din Hebron, i i s'au n scut iar fii i fiice. ¹⁴Iat numele celor ce i s'au n scut la Ierusalim: amua, obab, Natan, Solomon, ¹⁵Ibhar, Eli ua, Nefeg, Iafia, ¹⁶Eli ama, Eliada, i Elifelet. ¹⁷Filistenii au aflat c David fusese uns împ rat peste Israel, i s'au suit to i s -l caute. David, c ruia i s'a dat de tire, s'a pogorît în cet uie. ¹⁸Filistenii au venit, i s'au r spîndit în valea Refaim. ¹⁹David a întrebat pe Domnul: „S m sui împotriva Filistenilor? Îi vei da în mînile mele?`` i Domnul a zis lui David: „Suie-te, c ci voi da pe Filisteni în mînile tale.`` ²⁰David a venit la Baal-Pera im, unde i -a b tut. Apoi a zis: „Domnul a risipit pe vr jma ii mei dinaintea mea, ca ni te ape cari se rup.`` De aceea s'a dat locului aceluia numele Baal-Pera im (esul rupturii). ²¹Ei i-au l sat idolii acolo i David i oamenii lui i-au luat. ²²Filistenii s'au suit din nou, i s'au r spîndit în valea Refaim. ²³David a întrebat pe Domnul. i Domnul a zis: „S nu te sui; ci ia -i pe la spate, i mergi asupra lor în dreptul duzilor. ²⁴Cînd vei auzi un vuiet de pa i în vîrfurile duzilor, atunci s te gr be ti, c ci Domnul merge înaintea ta ca s bat o tiera Filistenilor.`` ²⁵David a f cut cum îi poruncise Domnul, i a b tut pe Filisteni dela Gheba pîn la Ghezer.

Chapter 6

¹David a strîns iar pe to i ale ii lui Israel, în num r de treizeci de mii de oameni. ²i David, cu tot poporul care era cu el, a pornit dela Baale-Iuda, ca s suie de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea c ruia este chemat Numele Domnului o tirilor, care st între Heruvimi deasupra chivotului. ³Au pus chivotul lui Dumnezeu într'un car nou, i l-au ridicat din casa lui Abinadab, de pe deal; Uza i Ahio, fiul lui Abinadab, cîrmuiau carul cel nou. ⁴L-au luat dar din casa lui Abinadab de pe deal; Uza mergea al turi de chivotul lui Dumnezeu, i Ahio mergea înaintea chivotului. ⁵David i toat casa lui Israel cîntau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente de lemn de chiparos, cu arfe, cu l ute, cu timpane, cu fluere i cu imbale. ⁶Cînd au ajuns la aria lui Nacon, Uza a întins mîna spre chivotul lui Dumnezeu i l -a apucat, pentruc erau s -l r stoarne boii. ⁷Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Uza, i Dumnezeu l -a lovit pe loc pentru p catul lui, i a murit acolo lîng chivotul lui Dumnezeu. ⁸David s'a întristat c Dumnezeu lovise pe Uza cu o astfel de pedeaps ,

rupându-l pe loc. i locul acesta a fost numit pîn în ziua de azi Pere -Uza (Ruperea lui Uza). ⁹David s'a temut de Domnul în ziua aceea, i a zis: „Cum s între chivotul Domnului la mine?” ¹⁰N'a vrut s aduc chivotul Domnului la el în cetatea lui David, i l -a dus în casa lui Obed-Edom din Gat. ¹¹Chivotul Domnului a r mas trei luni în casa lui Obed-Edom din Gat, i Domnul a binecuvîntat pe Obed-Edom i toat casa lui. ¹²Au venit i au spus împ ratului David: „Domnul a binecuvîntat casa lui Obed-Edom i tot ce avea, din pricina chivotului lui Dumnezeu.” Atunci David a pornit, i a suit chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David, în mijlocul veseliei. ¹³Cînd ceice duceau chivotul Domnului au f cut ase pa i, au jertfit un bou i un vi el gras. ¹⁴David juca din r sputeri înaintea Domnului, i era încins cu efodul de in sub ire. ¹⁵Astfel au suit David i toat casa lui Israel chivotul Domnului, în strig te de bucurie i în sunet de trîmbi e. ¹⁶Pe cînd chivotul Domnului intra în cetatea lui David, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastr ; i, v zînd pe împ ratul David s rind i jucînd înaintea Domnului, l -a dispre uit în inima ei. ¹⁷Dup ce au adus chivotul Domnului, l-au pus la locul lui în mijlocul cortului pe care -l ridicase David pentru chivot; i David a adus... înaintea Domnului arderi de tot i jertfe de mul mire. ¹⁸Cînd a ispr vit David de adus arderile de tot i jertfele de mul mire, a binecuvîntat poporul în Numele Domnului o tirilor. ¹⁹Apoi a împ r it la tot poporul, la toat mul imea lui Israel, b rba i i femei, fiec ruia cîte o pîne, o bucat de carne i o turt de stafide. i tot poporul a plecat, fiecare la casa lui. ²⁰David s'a întors s - i binecuvînteze casa. Mical, fata lui Saul, i -a ie it înainte, i a zis: „Cu cît cinste s'a purtat azi împ ratul lui Israel descoperindu-se înaintea slujnicilor supu ilor lui, cum s'ar descoperi un om... de nimic!” ²¹David a r spus Micalei: „Înaintea Domnului, care m'a ales mai pe sus de tat l t u i de toat casa lui, ca s m pun c petenie peste poporul Domnului, peste Israel, înaintea Domnului am jucat. ²²Vreau s m ar t i mai de nimic de cît de data asta, i s m înjosesc în ochii mei; totu voi fi în cinste la slujnicele de cari vorbe ti.” ²³ i Mical, fata lui Saul, n'a avut copii pîn în ziua mor ii ei.

Chapter 7

¹Cînd a locuit împ ratul în casa lui, i cînd i -a dat odihn Domnul, dup ce l -a izb vit de to i vr jma ii cari -l înconjurau, ²a zis proorocului Natan: „Iat ! Eu locuiesc într'o cas de cedru, i chivotul lui Dumnezeu locuie te într'un... cort.” ³Natan a r spus împ ratului: „Du-te i f tot ce ai în inim , c ci Domnul este cu tine.” ⁴În noaptea urm toare, cuvîntul Domnului a vorbit lui Natan: ⁵„Du-te i spune robului meu David: ,A a vorbe te Domnul: ,Oare tu Îmi vei zidi o cas ca s locuiesc în ea? ⁶Dar Eu n'am locuit într'o cas , din ziua cînd am scos pe copiii lui Israel din Egipt pîn în ziua aceasta; ci am c l torit într'un cort drept locuin . ⁷Pretutindeni pe unde am mers cu to i copiii lui Israel, am spus Eu oare vreo vorb vreuneaia din semin iile lui Israel, c reia îi poruncisem s pasc pe poporul Meu Israel, zicînd: ,Pentru ce nu-Mi zidi i o cas de cedru?” ⁸Acum s spui robului Meu David: ,A a vorbe te Domnul o tirilor: ,Te-am luat dela p une, dela oi, ca s fii c petenie peste poporul Meu, peste Israel; ⁹am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe to i vr jma ii

t i dinaintea ta, i i-am f cut numele mare... ca numele celor mari de pe p mînt; ¹⁰am dat un loc poporului Meu, lui Israel, i l-am s dit ca s locuiasc în el, i s nu mai fie turburat, ca s nu -l mai apese cei r i ca mai înainte. ¹¹i ca pe vremea cînd pusesem judec tori peste poporul Meu Israel. i-am dat odihn izb vindu-te de to i vr jma ii t i. i Domnul î i veste te c - i... va zidi o cas . ¹²Cînd i se vor împlini zilele i vei fi culcat cu p rin ii t i, Eu î i voi ridica... un urma dup tine, care va ie i din trupul t u, i -i voi înt ri împ r ia. ¹³El va zidi Numelui Meu o cas , i voi înt ri pe vecie scaunul de domnie al împ r iei lui. ¹⁴Eu îi voi fi Tat i el Îmi va fi fiu. Dac va face r ul, îl voi pedepsi cu o nuia omeneasc i cu lovituri omene ti; ¹⁵dar harul Meu nu se va dep rta dela el, cum l-am dep rrat dela Saul, pe care l-am îndep rrat dinaintea ta. ¹⁶Ci casa ta i împ r ia ta vor d inui vecinic înaintea Mea, i scaunul t u de domnie va fi înt rit pe vecie.` ¹⁷Natan a spus lui David toate aceste cuvinte i toat vedenia aceasta. ¹⁸i împ ratul David s'a dus i s'a înf i at înaintea Domnului, i a zis: „Cine sînt eu, Doamne Dumnezeule, i ce este casa mea, de m'ai f cut s ajung unde sînt? ¹⁹i înc atît este pu in înaintea Ta, Doamne Dumnezeule! Tu vorbe ti despre casa robului T u i în viitor. i binevoie ti s înve i pe un om cu privire la aceste lucruri, Doamne Dumnezeule! ²⁰Ce i-ar putea spune David mai mult? Tu cuno ti pe robul T u, Doamne Dumnezeule! ²¹Dup cuvîntul T u, i dup inima Ta, Tu ai f cut toate aceste lucruri mari, ca s le descoperi robului T u! ²²Ce mare e ti Tu, Doamne Dumnezeule! C ci nimeni nu este ca Tine, i nu este alt Dumnezeu afar de Tine, dup tot ce am auzit cu urechile noastre. ²³Este oare pe p mînt un singur neam care s fie ca poporul T u, ca Israel, pe care a venit s -l r scumpere Dumnezeu, ca s fac din el poporul Lui, ca s - i fac un Nume i ca s fac pentru el, pentru ara Ta, minuni i semne, izgonind dinaintea poporului T u, pe care l-ai r scump rat din Egipt, neamuri i pe dumnezeii lor? ²⁴Tu ai înt rit pe poporul T u Israel, ca s fie poporul T u pe vecie; i Tu, Doamne, Te-ai f cut Dumnezeul lui. ²⁵Acum, Doamne Dumnezeule, f s r mîn în veci cuvîntul pe care l-ai rostit asupra robului T u i asupra casei lui, i lucreaz dup cuvîntul T u. ²⁶Sl vit s fie Numele T u pe vecie, i s se zic : „Domnul o tirilor este Dumnezeul lui Israel`. i casa robului T u David, s r mîn înaintea Ta!` ²⁷C ci Tu însu i, Doamne al o tirilor, Dumnezeul lui Israel, Te-ai descoperit robului T u, zicînd: „Eu î i voi întemeia o cas !` De aceea a îndr znit robul T u s - i fac aceast rug ciune. ²⁸Acum, Doamne Dumnezeule, Tu e ti Dumnezeu, i cuvintele Tale sînt adev r, i Tu ai vestit harul acesta robului T u. ²⁹Binecuvinteaz dar casa robului T u, ca s d inuiasc pe vecie înaintea Ta! C ci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit, i, prin binecuvîntarea Ta, casa robului T u va fi binecuvîntat pe vecie`.

Chapter 8

¹Dup aceea, David a b tut pe Filistenii i i -a smerit, i a luat din mîna Filistenilor cîrmuirea capitalei lor. ²A b tut pe Moabi i, i i -a m surat cu o frînghie, punîndu -i s se culce la p mînt; a m surat dou frînghii ca s -i omoare, i o frînghie plin , ca s -i lase vii. i Moabi îi au fost supu i lui David, i i-au pl tit... un bir. ³David a b tut pe Hadadezer, fiul lui Rehob, împ ratul din oba, cînd

s'a dus s - i a eze iar st pînirea peste rîul Eufrat. ⁴David i -a luat o mie apte sute de c l re i i dou zeci de mii de pede tri; a t iat vinele cailor de tr sur i n'a p strat cai decît pentru o sut de car . ⁵Sirienii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadadezer, împ ratul din oba, i David a ucis dou zeci i dou de mii de Sirieni. ⁶David a pus straj în Siria Damascului. i Sirienii au fost supu i lui David, i i-au pl tit un bir. Domnul ocrotea pe David ori unde se ducea. ⁷ i David a luat scuturile de aur, pe cari le aveau slujitorii lui Hadadezer, i le -a adus la Ierusalim. ⁸Împ ratul David a mai luat mult aram din Betah i din Berotai, cet ile lui Hadadezer. ⁹Toi, împ ratul Hamatului, a auzit c David b tuse toat o tîrea lui Hadadezer, ¹⁰ i a trimes pe fiul s u Ioram la împ ratul David, ca s -i ureze de bine, i s -l laude c a pornit lupta împotriva lui Hadadezer i c l -a b tut. C ci Toi era în r zboi cu Hadadezer. Ioram a adus vase de argint, vase de aur, i vase de aram . ¹¹Împ ratul David le -a închinat Domnului, cum închinase i argintul i aurul luat dela toate neamurile pe cari le biruise, ¹²din Siria, din Moab, dela fiii lui Amon, dela Filistenii, dela Amalec, i din prada dela Hadadezer, fiul lui Rehob, împ ratul din oba. ¹³La întoarcerea dela biruin a lui asupra Sirienilor, David i -a f cut iar un nume, b tînd în Valea S rii optsprezece mii de Edomi i. ¹⁴A pus str ji în Edom, a pus str ji în tot Edomul. i tot Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea pe David pretutindeni pe unde mergea. ¹⁵David a împ r it peste Israel, i f cea judecat i dreptate la tot poporul lui. ¹⁶Ioab, fiul eruiei, era mai mare peste o tîre; Iosafat, fiul lui Ahilud, era mai mare peste scriitori; ¹⁷ adoc, fiul lui Ahitub, i Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preo i; Seraia era logof t; ¹⁸Benaia, fiul lui Iehoiada, era c petenia Chereti ilor i a Peleti ilor; i fiii lui David erau mari dreg tori.

Chapter 9

¹David a zis: „A mai r mas cineva din casa lui Saul, ca s -i fac bine din pricina lui Ionatan?”
²Era un slujitor din casa lui Saul, numit iba, pe care l-au adus la David. Împ ratul i -a zis: „Tu e ti iba?” i el a r spuns: „Robul t u, da!”
³Împ ratul a zis: „Nu mai este nimeni din casa lui Saul, ca s m port cu el cu o bun tate ca bun tatea lui Dumnezeu?” i iba a r spuns împ ratului: „Mai este un fiu al lui Ionatan, olog de picioare”.
⁴Împ ratul a zis: „Unde este?” i iba a r spuns împ ratului: „Este în casa lui Machir fiul lui Amiel, la Lodebar”.
⁵Împ ratul David l -a trimes s -l ia din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.
⁶ i Mefibet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a c zut cu fa a la p mînt, i s'a închinat. David a zis: „Mefibet!” i el a r spuns: „Iat robul t u!”
⁷David i -a zis: „Nu te teme, c ci vreau s - i fac bine din pricina tat lui t u Ionatan. Î i voi da înapoi toate p mînturile tat lui t u Saul, i vei mînce totdeauna la masa mea”.
⁸El s'a închinat, i a zis: „Cine este robul t u, ca s te ui i la un cîne mort ca mine?”
⁹Împ ratul a chemat pe iba, slujba ul lui Saul, i i -a zis: „Dau fiului st pînului t u tot ce era al lui Saul i tot ce avea toat casa lui.”
¹⁰Tu s lucrezi p mînturile pentru el, tu, fiii t i, i robii t i, i s strîngi rodurile, ca fiul st pînului t u s aib pîne de mîncare; i Mefibet, fiul st pînului t u, va mînce totdeauna la masa mea”. i iba avea cincisprezece fii i dou zeci de robi.
¹¹El a zis împ ratului: „Robul t u va face tot ce porunce te

împ ratul, domnul meu, robului s u`. i Mefibo et a mâncat la masa lui David, ca unul din fiii împ ratului. ¹²Mefibo et avea un fiu mic, numit Mica, i to i ceice locuiau în casa lui iba erau robii lui Mefibo et. ¹³Mefibo et locuia la Ierusalim, c ci mânca totdeauna la masa împ ratului. El era olog de amîndou picioarele.

Chapter 10

¹Dup aceea, împ ratul fiilor lui Amon a murit, i în locul lui a domnit fiul s u Hanun. ²David a zis: „Voi ar ta bun voin lui Hanun, fiul lui Naha , cum a ar tat i tat l lui fa de mine`. i David a trimes pe slujitorii s i s -l mîngîie pentru moartea tat lui s u. Cînd au ajuns slujitorii lui David în ara fiilor lui Amon, ³c peteniile fiilor lui Amon au zis st pînului lor Hanun: „Crezi c David î i trimete oameni s te mîngîie, ca s cinsteasc pe tat l t u? Ori ca s cunoasc i s cerceteze cetatea, ca s'o nimiceasc î i trimete el slujitorii la tine?` ⁴Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, le -a ras barba pe jum tate, i le -a t iat hainele pe jum tate pîn la coapse. Apoi le -a dat drumul. ⁵David, în tiin at de lucrul acesta, a trimes ni te oameni înaintea lor, c ci oamenii aceia erau foarte batjocori i; i împ ratul a spus s le spun : „R mîne i la Ierihon pîn v va cre te barba, i pe urm s v întoarce i.` ⁶Fiii lui Amon, v zînd c se f cuser urî i lui David, au tocmit dou zeci de mii de pede tri dela Sirienii din Bet-Rehob i dela Sirienii din oba, o mie de oameni dela împ ratul din Maaca, i dou sprezece mii de oameni dela oamenii din Tob. ⁷La auzul acestei ve ti, David a trimes împotriva lor pe Ioab i toat o tiera, numai oameni viteji. ⁸Fiii lui Amon au ie it, i s'au a ezat în iruri de b taie la intrarea por ii; Sirienii din oba i din Rehob, i oamenii din Tob i din Maaca, erau deoparte în cîmpie. ⁹Ioab a v zut c avea s lupte i înainte i înapoi. A ales atunci din to i ale ii lui Israel o ceat , pe care a a ezat -o împotriva Sirienilor; ¹⁰i a pus subt porunca fratelui s u Abi ai ce mai r m sese din popor, ca s in piept fiilor lui Amon. ¹¹El a zis: „Dac Sirienii vor fi mai tari decît mine, s vii în ajutorul meu; i dac fiii lui Amon vor fi mai tari decît tine, voi veni eu s te ajut. ¹²Fii tare, i s ne ar t m plini de b rb ie pentru poporul nostru i pentru cet ile Dumnezeului nostru; i Domnul... s fac ce va crede!` ¹³Ioab cu poporul lui a înaintat la lupt împotriva Sirienilor, i ei au luat -o la fug dinaintea lui. ¹⁴i cînd au v zut fiii lui Amon, c Sirienii o luaser la fug , au fugit i ei dinaintea lui Abi ai, i au intrat în cetate. Ioab a plecat dela fiii lui Amon, i s'a întors la Ierusalim. ¹⁵Sirienii, v zînd c fuseser b tu i de Israel, i-au strîns puterile. ¹⁶Hadarezer a trimes dup Sirienii, care erau de cealalt parte a Rîului; i au venit la Helam, în frunte cu obac, c petenia o tirii lui Hadarezer. ¹⁷Au dat de veste lui David care a strîns tot Israelul, a trecut Iordanul, i a venit la Helam: Sirienii s'au preg tit de au ie it înaintea lui David, i au început lupta cu el. ¹⁸Dar Sirienii au fugit dinaintea lui Israel. i David le -a t iat apte sute de cai de tr sur i patruzeci de mii de c l re i; a lovit i pe c petenia o tirii lor obac, care a murit pe loc. ¹⁹To i împ ra ii supu i lui Hadarezer, v zîndu-se b tu i de Israel, au f cut pace cu Israel, i i s'au supus. i Sirienii n'au mai îndr znit s ajute pe fiii lui Amon.

Chapter 11

¹În anul următor, pe vremea când porneau împărțirile războiului, David a trimis pe Ioab, cu slujitorii lui în tot Israelul, să pustiască țara lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim.

²Într-o după-amiază spre seară, David s'a sculat de pe pat; și pe când se plimba pe acoperișul casei împărătești, a zărit de acolo o femeie care se sculda și care era foarte frumoasă la chip.

³David a întrebat cine este femeia aceasta, și i-au spus: „Este Bat-eba, fata lui Eliam, nevasta lui Urie, Hetitul.”

⁴Și David a trimis să îi aducă. Ea a venit la el, și el s'a culcat cu ea. După ce s'a curățat de necurățiile ei, ea s'a întors acasă.

⁵Femeia a rămas însărcinată și a trimis vorba lui David, zicând: „Sînt însărcinată.”

⁶Atunci David a trimis următoarea poruncă lui Ioab: „Trimete-mi pe Urie, Hetitul.”

Și Ioab a trimis pe Urie la David.

⁷Urie a venit la David, care l-a întrebat despre starea lui Ioab, despre starea poporului, și despre mersul războiului.

⁸Apoi David a zis lui Urie: „Pogoară-te acasă, și spal-ți picioarele.”

Urie a ieșit din casa împărătească, și a fost urmat de un dar din partea împăratului.

⁹Dar Urie s'a culcat la poarta casei împărătești, cu toți slujitorii și pînului său, și nu s'a pogoărit acasă la el.

¹⁰Au dat de țire lui David despre aceasta, și i-au spus: „Urie nu s'a pogoărit la el casă.”

Și David a zis lui Urie: „Nu vii tu oare din câmpul toriei? Penruce nu te-ai pogoărit acasă?”

¹¹Urie a răspuns lui David: „Chivotul și Israel și Iuda locuiesc în corturi, domnul meu Ioab și slujitorii domnului meu sînt tîburii în câmp, și eu stau într-un casă să mă nînc și să beau și să mă culc cu nevastă-mea! Viu e Dumnezeu, și viu este sufletul tău, că nu voi face lucrul acesta.”

¹²David a zis lui Urie: „Mai rămâi aici, și mîine îți voi da drumul.”

Și Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea și a doua zi.

¹³David l-a poftit să se nîncească să bea cu el, și l-a îmbătat; și seara Urie a ieșit și s'a culcat cu slujitorii și pînului său, dar nu s'a pogoărit acasă.

¹⁴A doua zi dimineața, David a scris o scrisoare lui Ioab, și a trimis-o prin Urie.

¹⁵În scrisoarea aceasta scria: „Pune și pe Urie în locul cel mai greu al luptei, și trage-i-vînapoi dela el, ca să fie lovit și să moară.”

¹⁶Ioab, împresurînd cetatea, a pus pe Urie în locul pe care-l ținea apărare de oștii viteji.

¹⁷Oamenii din cetate au făcut o ieșire și s'au bătut împotriva lui Ioab; au căzut mulți din popor, din slujitorii lui David, și a fost ucis și Urie, Hetitul.

¹⁸Ioab a trimis un sol să istorisească lui David tot ce se petrecuse în luptă.

¹⁹Și a dat solului următoarea poruncă: „Cînd vei isprăvi de istorisit împăratului toate amănuntele luptei, ²⁰poate că se va mînia și va zice: „Penruce v'ăi apropiat de cetate și luptați împotriva ei? Nu țiați că se aruncă geții din vîrfurile zidului?”

²¹Cine a omorît pe Abimelec, fiul lui Ierubet? Nu o femeie, care a aruncat peste el din vîrfurile zidului o piatră de moară, și n'a murit el la Tebe? Penruce v'ăi apropiat de zid?”

Atunci să-i spui: „A murit și robul tău Urie, Hetitul.”

²²Solul a plecat; și, la sosire, a istorisit lui David tot ce-i poruncise Ioab.

²³Solul a zis lui David: „Oamenii aceia au fost mai tari decît noi; făcuseră o ieșire împotriva noastră în câmp, și i-am dat înapoi noastră în câmp, și i-am dat înapoi pînă la intrarea porții, ²⁴dar arca îi au tras de pe vîrfurile zidului asupra slujitorilor tăi, și mulți din slujitorii împăratului au fost uciși, și a murit și robul tău Urie, Hetitul.”

²⁵David a zis solului: „Iată ce să spui lui Ioab: „Nu te munci pentru împlinirea aceasta, căci șabia doborîcînd pe unul, cînd pe altul; bate cetatea cu putere, dă-ți rîmă. Și tu, îmbărbătează-te!”

²⁶Nevasta lui Urie a aflat că bărbatul

ei murise, i a plîns pe b rbatul ei. ²⁷Dup ce au trecut zilele de jale, David a trimes s'o ia, i a primit -o în casa lui. Ea i -a fost nevast , i i -a n scut un fiu. Fapta lui David n'a pl cut Domnului.

Chapter 12

¹Domnul a trimes pe Natan la David. i Natan a venit la el i i -a zis: „Într'o cetate erau doi oameni, unul bogat i altul s rac. ²Bogatul avea foarte multe oi i foarte mul i boi. ³S racul n'avea nimic decît o mielua, pe care o cump rase; o hr nea, i o cre tea la el împreun cu copiii lui; ea mânca din aceea bucat de pîne cu el, bea din acela pahar cu el, dormea la sînul lui, i o privea ca pe fata lui. ⁴A venit un c l tor la omul acela bogat. i bogatul nu s'a îndurat s se ating de oile sau de boii lui, ca s preg teasc un prînz c l torului care venise la el; ci a luat oaia s racului, i a g tit -o pentru omul care venise la el.” ⁵David s'a aprins foarte tare de mînie împotriva omului acestuia, i a zis lui Natan: „,Viu este Domnul c omul care a f cut lucrul acesta este vrednic de moarte. ⁶i s dea înapoi patru miei, pentruc a s vîr it fapta aceasta, i n'a avut mil .” ⁷i Natan a zis lui David: „Tu e ti omul acesta!” A a vorbe te Domnul, Dumnezeu lui Israel: „Eu te-am uns împ rat peste Israel, i te-am sc pat din mîna lui Saul; ⁸te-am f cut st pîn pe casa st pînului t u, am pus la sînul t u nevestele st pînului t u, i i-am dat casa lui Israel i Iuda. i dac ar fi fost pu in atîta, a mai fi ad ugat. ⁹Pentruce dar au dispre uit tu cuvîntul Domnului, f cînd ce este r u înaintea Lui? Ai lovit cu sabia pe Urie..., Hetitul; ai luat de nevast pe nevast -sa, i pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon. ¹⁰Acum niciodat nu se va dep rta sabia din casa ta, pentruc M'ai dispre uit, i pentruc ai luat de nevast pe nevasta lui Urie, Hetitul.” ¹¹A a vorbe te Domnul. „Iat , din casa ta voi ridica nenorocirea împotriva ta, i voi lua de subt ochii t i, pe nevestele tale i le voi da altuia care se va culca cu ele în fa a soarelui acestuia. ¹²C ci ai lucrat pe ascuns; Eu îns voi face lucru acesta în fa a întregului Israel i în fa a soarelui.” ¹³David a zis lui Natan: „Am p c tuit împotriva Domnului!” i Natan a zis lui David: „Domnul î i iart p catul..., nu vei muri. ¹⁴Dar, pentruc ai f cut pe vr jma ii Domnului s -L huleasc , s vîr ind fapta aceasta, fiul care i s'a n scut, va muri.” ¹⁵i Natan a plecat acas . Domnul a lovit copilul pe care -l n scuse lui David nevasta lui Uirie, i a fost greu bolnav. ¹⁶David s'a rugat lui Dumnezeu pentru copil, i a postit; i cînd a venit acas , toat noaptea a stat culcat pe p mînt. ¹⁷B trîinii casei au st ruit de el s se scoale dela p mînt; dar n'a voit, i n'a mîncat nimic cu ei. ¹⁸A aptea zi, copilul a murit. Slujitorii lui David s'au temut s -i dea de veste c a murit copilul. C ci ziceau: „Cînd copilul tr ia înc , i-am vorbit, i nu ne -a ascultat: cum s îndr znim s -i spunem: „A murit copilul?” Are s se întristeze i mai mult.” ¹⁹David a b gat de seam c slujitorii lui vorbeau în oapt între ei, i a în eles c murise copilul. El a zis slujitorilor s i: „A murit copilul?” i ei au r spuns: „A murit.” ²⁰Atunci David s'a sculat de la p mînt. S'a sp lat, s'a uns, i i -a schimbat hainele; apoi s'a dus în casa Domnului, i s'a închinat. Întorcîndu-se acas , a cerut s i se dea s m nînce, i a mîncat. ²¹Slujitrii lui i-au zis: „Ce însemneaz ceeace faci? Cînd tr ia copilul, posteai i plîngeai; i acum, cînd a murit copilul, te scoli i m nînci!” ²²El a r spuns: „Cînd tr ia copilul, posteam i plîneam, c ci ziceam:

„Cine tie dac nu Se va îndura Domnul de mine i dac nu va tr i copilul?”²³ Acum, când a murit, pentruce s mai postesc? Pot s -l întorc în via ? Eu m voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine.”²⁴ David a mîngîiat pe nevast -sa Bet-eba, i a intrat la ea i s'a culcat cu ea. Ea a n scut un fiu, pe care l -a numit Solomon, i care a fost iubit de Domnul. ²⁵El l -a încredin at în mînile proorocului Natan, i Natan i -a pus numele Iedidia (Iubitul Domnului), pentru Domnul. ²⁶Ioab, care împresura Raba fiilor lui Amon, a pus mîna pe cetatea împ r teasc , ²⁷ i a trimes soli lui David s -i spun : „Am început lupta împotriva Rabei, i am pus st pînire pe cetatea apelor; ²⁸strînge acum cealalt parte a poporului, t b r te împotriva cet ii, i ia -o, ca s n'o iau eu i s vin asupra mea cinstea.”²⁹ David a strîns tot poporul, i a mers asupra cet ii Raba; a b tut -o i a luat -o. ³⁰A luat cununa de pe capul împ ratului ei, care cînt rea un talant de aur i era împodobit cu pietre scumpe. Au pus -o pe capul lui David, care a luat o foarte mare prad din cetate. ³¹A scos pe locuitori, i i -a trecut prin ferestraie, prin grape de fer i securi de fer, i i -a pus în cuptoarele de c r mizi; a a a f cut tuturor cet ilor fiilor lui Amon. David s'a întors la Ierusalim cu tot poporul.

Chapter 13

¹Dup aceea, iat ce s'a întîmplat. Absalom, fiul lui David, avea o sor frumoas , numit Tamar; i Amnon, fiul lui David, a iubit -o. ²Amnon era atît de chinuit din aceast pricin , încît a c zut bolnav dup sor -sa Tamar; c ci era fecioar , i -i venea greu lui Amnon s -i fac ceva. ³Amnon avea un prieten, numit Ionadab, fiul lui imea, fratele lui David. i Ionadab era un om foarte iret. ⁴El i -a zis: „Pentruce te usuci din zi în zi, tu, fiul împ ratului? Nu vrei s -mi spui?” Amnon i -a r spus: „Iubesc pe Tamar, sora fratelui meu Absalom.”⁵ Ionadab i -a zis: „Culc -te în pat, i f -te bolnav. Când va veni tat l t u s te vad , s -i spui: „D voie sorei mele Tamar, s vin s -mi dea s m nînc; s -mi preg teasc subt ochii mei o mîncare, ca s'o v d i s'o iau din mîna ei.”⁶ Amnon s'a culcat i s'a f cut bolnav. Împ ratul a venit s -l vad , i Amnon a zis împ ratului: „Te rog, s vin soru-mea Tamar s fac dou turte subt ochii mei i s le m nînc din mîna ei.”⁷ David a trimes s spun Tamarei înl untrul od ilor ei: „Du-te în casa fratelui t u Amnon, i preg te te -i o mîncare.”⁸ Tamar s'a dus în casa fratelui ei Amnon, care era culcat. A luat pl m deal , a fr mîntat -o, a preg tit turte înaintea lui, i le -a copt; ⁹luînd apoi tigaia, le -a r sturnat înaintea lui.” Dar Amnon n'a vrut s m nînce. El a zis: „Scoate i pe toat lumea afar .” i toat lumea a ie it afar dela el. ¹⁰Atunci Amnon a zis Tamarei: „Adu-mi mîncarea în odaie, i s'o m nînc din mîna ta.” Tamar a luat turtele pe cari le f cuse, i le -a dus fratelui s u Amnon, în odaie. ¹¹Pe când i le d dea ea s le m nînce, el a apucat -o i i -a zis: „Vino, soro, i culc -te cu mine.”¹² Ea i -a r spus: „Nu, frate, nu m necinsti, c ci nu se face a a în Israel; nu face mi elia aceasta. ¹³Unde m voi duce eu cu ru inea mea? i tu vei trece drept un mi el în Israel. Acum, vorbe te, te rog, împ ratului, i nu se va împotrivi s fiu a ta.”¹⁴ Dar el n'a vrut s'o asculte; a silit -o, a necinstit -o i s'a culcat cu ea. ¹⁵Apoi Amnon a urît -o foarte mult, mai mult decît o iubise. i i -a zis: „Scoal -te, i du-te!”¹⁶ Ea i -a r spus: „Nu mai

măritul pe care l-ai făcut, izgonindu-mă. ¹⁷El n'a vrut să o asculte, chemând băiatul care îi slujea, a zis: „Izgone-te de la mine pe femeia aceasta, scoate-o afară, și încuie ușa după ea!” ¹⁸Ea avea o rochie pestri; și ci această era haina pe care o purtau fetele împăratului, cât vreme erau fecioare. Slujitorul lui Amnon a scos-o afară, și a încuiat ușa după ea. ¹⁹Tamar și-a presărat cenușă pe cap, și și-a sfîiat haina pestri; și a pus mîna în cap, și a plecat înapoi. ²⁰Fratele ei Absalom, și-a zis: „A stat fratele tău Amnon cu tine? Acum, soror, taci, și ci este fratele tău; nu te prea trece cu firea din pricina aceasta.” și Tamar, nemîngîiată, a locuit în casa fratelui ei Absalom. ²¹Împăratul David a aflat toate aceste lucruri, și s'a mîniat foarte tare. ²²Absalom n'a vorbit nici bine nici rău cu Amnon; dar a început să-l urască, pentru că necinstise pe soru-sa Tamar. ²³După doi ani, pe cînd Absalom avea tunsul oilor la Baal-Hazor, lângă Efraim, a pofțit pe toți fiii împăratului. ²⁴Absalom s'a dus la împărat, și a zis: „Iată, robul tău are tunsul oilor; să vin împăratul și slujitorii lui la robul tău.” ²⁵și împăratul a zis lui Absalom: „Nu, fiule, nu vom veni totuși, că să nu-ți fie greu.” Absalom a stăruit de el; dar împăratul n'a vrut să se ducă, și l-a binecuvîntat. ²⁶Absalom a zis: „Dă-mi voie măcar fratelui meu Amnon să vină cu noi.” Împăratul și-a răspuns: „Pentru ce să vină el cu tine?” ²⁷În urma stăruirii elor lui Absalom, împăratul a lăsat să meargă cu el pe Amnon și toți fiii săi. ²⁸Absalom a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: „Luați seama cînd se va veseli inima lui Amnon de vin, și cînd vă voi zice: „Lovii pe Amnon!” atunci să-l omorîți; și să nu vă temeți de nimic: oare nu vă poruncesc eu? Fiți tari, și arătați-vă oameni de inimă!” ²⁹Slujitorii lui Absalom au făcut lui Amnon cum le poruncise Absalom. și toți fiii împăratului s'au sculat, au încercat fiecare pe cătrul lui, și au fugit. ³⁰Pe cînd era pe drum, a ajuns zvonul la David că Absalom, a ucis pe toți fiii împăratului, și că n'a mai rămas niciunul din ei. ³¹Împăratul s'a sculat, și-a rupt hainele, și s'a culcat pe pînă, și toți slujitorii lui stăteau acolo cu hainele sfîiate. ³²Ionadab, fiul lui Iemea, fratele lui David, a luat cuvîntul și a zis: „Să nu creadă domnul meu că toți tinerii, fiii împăratului, au fost uciși, și ci numai Amnon a murit; aceasta este urmarea unei hotărîri a lui Absalom, din ziua cînd Amnon a necinstit pe soru-sa Tamar. ³³Să nu se mai muncească împăratul, domnul meu, cu gîndul că toți fiii împăratului au murit, și ci numai Amnon a murit. ³⁴Absalom a fugit. și tînrul pus de strajă a ridicat ochii și s'a uitat. și iată că o mare ceată venea pe drumul dinapoia lui, dinspre munte. ³⁵Ionadab a zis împăratului: „Iată că vin fiii împăratului! Astfel se adevărește ce spunea robul tău.” ³⁶Pe cînd isprăvea el vorba, iată că fiii împăratului au venit. Au ridicat glasul, și au plîns; și împăratul și toți slujitorii lui au plîns mult. ³⁷Absalom fugise, și s'a dus la Talmai, fiul lui Amihur, împăratul Ghehurului. și David jălea în fiecare zi pe fiul său. ³⁸Absalom a stat trei ani la Ghehur, unde se dusesese, după ce fugise. ³⁹Împăratul David a încetat să mai urmărească pe Absalom, și ci se mîngîiase de moartea lui Amnon.

Chapter 14

¹Ioab, fiul eruiei, a băgat de seamă că inima împăratului era aprins de dor după Absalom. ²Atrimese să aducă din Tecoa o femeie iscusită, și și-a zis: „Fă-te că plîngi, și îmbracă-te în haine de jale;

nu te unge cu untdelemn, i fii ca o femeie care de mult vreme plînge dup un mort. ³S te duci astfel la împ rat, i s -i vorbe ti a a i a a.`` i Ioab i -a spus ce trebuia s zic . ⁴Femeia aceea din Tecoa s'a dus s vorbeasc împ ratului. A c zut cu fa a la p mînt, s'a închinat, i a zis: „Împ rate, scap -m !`` ⁵Împ ratul i -a zis: „Ce ai?`` Ea a r spus: „Da, sînt v duv , b rbatul mi -a murit! ⁶Roaba ta avea doi fii; amîndoi s'au certat pe cîmp, i n'a fost nimeni s -i despart ; unul a lovit pe celalt, i l -a omorît. ⁷i iat c toat familia s'a ridicat împotriva roabei tale, zicînd: „Scoate încoace pe uciga ul fratelui s u! Vrem s -l omorîm, pentru via a fratelui s u pe care l -a ucis; vrem s nimicim chiar i pe mo tenitor! Ei ar stinge astfel i t ciunele care-mi mai r mîne, ca s nu lase b rbatului meu nici nume nici urma viu pe fa a p mîntului.`` ⁸Împ ratul a zis femeii: „Du-te acas . Voi da porunci cu privire la tine.`` ⁹Femeia din Tecoa a zis împ ratului: „Asupra mea, împ rate, domnul meu, i asupra casei tat lui meu s cad pedeapsa; împ ratul i scaunul lui de domnie s nu aib nimic de suferit``. ¹⁰Împ ratul a zis: „Dac va vorbi cineva împotriva ta, s -l aduci la mine, i nu se va mai atinge de tine.`` ¹¹Ea a zis: „S - i aduc aminte împ ratul de Domnul, Dumnezeuul t u, pentruca r zbun torul sîngelui s nu m reasc pr p dul, i s nu mi se nimiceasc fiul!`` i el a zis: „Viu este Domnul, c un p r din capul fiului t u nu va c dea la p mînt!`` ¹²Femeia a zis: „D voie roabei tale s spun o vorb domnului meu, împ ratul.`` i el a zis: „Vorbe te!`` ¹³Femeia a zis: „Pentruce gînde ti tu astfel cu privire la poporul lui Dumnezeu, c ci nu iese chiar din cuvintele împ ratului c împ ratul este ca i vinovat cînd nu cheam înapoi pe acela pe care l -a gonit? ¹⁴Trebuie negre it s murim, i vom fi ca ni te ape v rsate pe p mînt, cari nu se mai adun . Dumnezeu nu ia via a, ci dore te ca fugarul s nu r mîn izgonit dinaintea Lui. ¹⁵Acum, dac am venit s spun aceste lucruri împ ratului, domnului meu, am venit pentruc poporul m'a însp imîntat. i roaba ta a zis: „Vreau s vorbesc împ ratului; poate c împ ratul va face ce va zice roaba sa. ¹⁶Da, împ ratul va asculta pe roaba sa, ca s scape din mîna celor ce caut s ne nimiceasc , pe mine i pe fiul meu, din mo tenirea lui Dumnezeu.`` ¹⁷Roaba ta a zis: „Cuvîntul domnului meu împ ratul s -mi dea odihn . C ci domnul meu împ ratul este ca un înger al lui Dumnezeu, gata s aud binele i r ul. i Domnul, Dumnezeuul t u, s fie cu tine.`` ¹⁸Împ ratul a r spus, i a zis femeii: „Nu-mi ascunde ce te voi întreba.`` i femeia a zis: „S vorbeasc domnul meu împ ratul!`` ¹⁹Împ ratul a zis atunci: „Oare mîna lui Ioab nu este ea cu tine în toat treaba aceasta?`` i femeia a r spus: „Viu este sufletul t u, împ rate, domnul meu, c nu este cu putin nici o abatere nici la dreapta nici la stînga dela tot ce a zis domnul meu împ ratul. În adev r, robul t u Ioab mi -a poruncit, i a pus în gura roabei tale toate aceste cuvinte. ²⁰Ca s dea o alt înf i are lucrului, a f cut robul t u Ioab lucrul acesta. Dar domnul meu este tot atît de în elept ca i un înger al lui Dumnezeu, ca s cunoasc tot ce se petrece pe p mînt.`` ²¹Împ ratul a zis lui Ioab: „Iat , vreau s fac lucrul acesta; du-te dar, de adu înapoi pe tîn rul Absalom.`` ²²Ioab a c zut cu fa a la p mînt, s'a închinat, i a binecuvîntat pe împ ratul. Apoi a zis: „Robul t u cunoa te azi c am c p tat trecere înaintea ta, împ rate, domnul meu, fiindc împ ratul lucreaz dup cuvîntul robului s u.`` ²³Ioab s'a sculat, a plecat în Ghe ur, i a adus pe Absalom înapoi la Ierusalim. ²⁴Dar împ ratul a zis: „S se duc în casa lui, i s nu-mi vad fa a.`` i Absalom s'a dus în casa lui, i n'a v zut fa a împ ratului. ²⁵Nu era om în tot Israelul a a de vestit ca Absalom în privin a frumuse ei lui; din talpa

piciorului pîn în cretetul capului, n'avea niciun cusur. ²⁶Cînd îi tundeau capul- i-l tundeau în fiecare an, pentru că pînă era greu-greutatea pînii de pe capul lui era de două sute de sicli, după greutatea împăratului. ²⁷Lui Absalom îi s'au născut trei fii, și o fiică, numită Tamar, care era o femeie frumoasă la chip. ²⁸Absalom a locuit doi ani la Ierusalim, fără să vadă fața împăratului. ²⁹Apoi a chemat pe Ioab, și-l trimise la împărat: dar Ioab n'a voit să vină la el. L-a chemat a două oară; și Ioab tot n'a vrut să vină. ³⁰Absalom a zis atunci slujitorilor lui: „Vedeți, ogorul lui Ioab este lîngă al meu; are orz pe el; duce-i-vă și puneți-l în foc.” Și slujitorii lui Absalom au pus foc cîmpului. ³¹Ioab s'a sculat și s'a dus la Absalom acasă. Și i-a zis: „Pentru ce au pus slujitorii tăi foc cîmpului meu?” ³²Absalom a răspuns lui Ioab: „Iată, și-am trimis vorbe și și-am zis: „Vino aici, și te voi trimite la împărat și-ți spui: „Pentru ce m'am întors din Gheșur? Ar fi fost mai bine pentru mine să fiu și acum acolo. Doresc acum să vadă fața împăratului; și dacă este vreo nelegiuire în mine, să mă omoare.” ³³Ioab s'a dus la împărat, și i-a spus lucrul acesta. Și împăratul a chemat pe Absalom, care a venit la el și s'a aruncat cu fața la pămînt înaintea lui. Împăratul a sărutat pe Absalom.

Chapter 15

¹După aceea, Absalom și-a pregătit care și cai, și cincizeci de oameni cari alergau înaintea lui. ²Se scula disdeținea, și stătea la marginea drumului la poartă. Și oridecîteori avea cineva vreo neînțelegere și se ducea la împărat la judecată, Absalom îl chema și zicea: „Din ce cetate ești?” După ce și-i răspundea: „Sînt din cutare seminție a lui Israel,” ³Absalom îi zicea: „Iată, pricina ta este bună și dreaptă; dar nimeni din partea împăratului nu te va asculta.” ⁴Absalom zicea: „De m'ar pune pe mine judecător în țară! Orice om care ar avea o neînțelegere și o judecată, ar veni la mine, și și-a face dreptate.” ⁵Și cînd se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi întindea mîna, îl apuca, și-l sărută. ⁶Absalom se purta așa cu toți aceia din Israel cari se duceau la împărat să ceară dreptate. Și Absalom căștiga inima oamenilor lui Israel. ⁷După trecere de patruzeci de ani, Absalom a zis împăratului: „Dă-mi voie să mă duc la Hebron să împlinesc o juruință pe care am făcut-o Domnului. ⁸Ca robul tău am făcut o juruință, cînd... locuiam la Gheșur în Siria; și am zis: „Dacă mă va aduce Domnul înapoi la Ierusalim, voi da cinstă Domnului.” ⁹Împăratul și-a zis: „Du-te în pace.” Absalom s'a sculat, și a plecat la Hebron. ¹⁰Absalom a trimis iscoade în toate semințiile lui Israel, și spusese: „Cînd veți auzi sunetul trâmbiței, să ziceți: „Absalom s'a făcut împărat la Hebron!” ¹¹Doisute de oameni din Ierusalim, cari fuseseră poftiți, au însoțit pe Absalom; și l-au însoțit în prostia lor, fără să știe nimic. ¹²Pe cînd aducea Absalom jertfele, a trimis în cetatea Ghilo după Ahitofel, Ghilonitul, sfetnicul lui David. Uneltirea căpătă putere, și poporul se îndreptă în număr tot mai mare... de partea lui Absalom. ¹³Cineva a venit și a dat de țire lui David, și a zis: „Inima oamenilor lui Israel s'a întors spre Absalom.” ¹⁴Și David a zis tuturor slujitorilor lui cari erau cu el la Ierusalim: „Sculăți-vă și fugim, ca să nu vom cădea dinaintea lui Absalom. Grăbiți-vă de plecare; altfel, nu va întârzia să ne ajungă, și va arunca nenorocirea peste noi, și va trece cetatea prin ascuțitul săbiei.” ¹⁵Slujitorii

împ ratului i-au zis: „Slujitorii t i vor face tot ce va voi domnul nostru împ ratul.”¹⁶ Împ ratul a ie it, i toat casa lui mergea dup el; i a l sat zece iitoare pentru paza casei.¹⁷ Împ ratul a ie it astfel, i tot poporul îl urma. i s'au oprit la cea din urm cas .¹⁸ To i slujitorii lui, to i Chereti ii i to i Peleti ii, au trecut al turi de el; i to i Gati ii, în num r de ase sute de oameni, veni i din Gat dup el, au trecut înaintea împ ratului.¹⁹ Împ ratul a zis lui Itai din Gat: „Pentru ce s vii i tu cu noi? Întoarce-te, i r mîi cu împ ratul, c ci e ti str in, i ai fost luat chiar din ara ta.”²⁰ De ieri ai venit, i azi s te fac s r t ce ti cu noi încoace i încolo, cînd nici eu însumi nu tiu unde m duc! Întoarce-te, i ia i pe fra ii t i cu tine. Domnul s se poarte cu tine cu bun tate i credincio ie!”²¹ Itai a r spuns împ ratului, i a zis: „Viu este Domnul i viu este domnul meu împ ratul, c în locul unde va fi domnul meu împ ratul, fie ca s moar , fie ca s tr iasc , acolo va fi i robul t u.”²² David a zis atunci lui Itai: „Du-te i treci!”²³ i Itai din Gat a trecut înainte, cu to i oamenii lui i to i copiii cari erau cu el.²³ Tot inutul plîngea i scoteau ipete mari, la trecerea întregului popor. Împ ratul a trecut apoi i el pîrîul Chedron, i tot poporul a apucat pe drumul care duce în pustie.²⁴ adoc era i el acolo, i cu el to i Levi ii, ducînd chivotul leg mîntului lui Dumnezeu; i au a ezat jos chivotul lui Dumnezeu, i Abiatar se suia, în timp ce tot poporul ispr vea de ie it din cetate.²⁵ Împ ratul a zis lui adoc: „Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate. Dac voi c p ta trecere înaintea Domnului, m va aduce înapoi i m va face s v d chivotul i loca ul lui.”²⁶ Dar dac va zice: „Nu-mi place de tine”, iat -m , s fac ce va crede cu mine.”²⁷ Împ ratul a mai zis preotului adoc: „În elegi? Întoarce-te în pace în cetate, cu fiul t u Ahimaa , i cu Ionatan, fiul lui Abiatar, cei doi fii ai vo tri.”²⁸ Vede i, voi a tepta în câmpiile pustiei, pîn ce-mi vor veni ve ti din partea voastr .”²⁹ Astfel adoc i Abiatar au dus înapoi chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim, i au r mas acolo.³⁰ David a suit dealul m slinilor. Suia plîngînd i cu capul acoperit, i mergea cu picioarele goale; i to i ceice erau cu el i-au acoperit... i ei capul, i suiau plîngînd.....³¹ Au venit i au spus lui David: „Ahitofel este împreun cu Absalom printre uneltitori.”³² i David a zis: „Doamne, nimice te sfaturile lui Ahitofel!”³² Cînd a ajuns David pe vîrf, unde s'a închinat înaintea lui Dumnezeu, iat c Hu ai, Architul, a venit înaintea lui, cu haina sîi iat i capul acoperit cu rîn .³³ David i -a zis: „Dac vei veni cu mine, îmi vei fi o povar .”³⁴ Dimpotriv , vei nimici pentru mine sfaturile lui Ahitofel, dac te vei întoarce în cetate, i vei zice lui Absalom: „Împ rate, eu voi fi robul t u; odinioar am fost robul tat lui t u, dar acum sînt robul t u.”³⁵ Preo ii adoc i Abiatar nu vor fi acolo cu tine? Tot ce vei afla din casa împ ratului spune preo ilor adoc i Abiatar.³⁶ i fiindc ei au acolo la ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaa , fiul lui adoc, i pe Ionatan, fiul lui Abiatar, prin ei îmi ve i trimete tot ce ve i afla.³⁷ Hu ai, prietenul lui David, s'a întors dar în cetate. i Absalom a intrat în Ierusalim.

Chapter 16

¹Cînd trecuse David pu in de vîrf, iat c iba, slujitorul lui Mefibet, a venit înaintea lui cu doi m gari în la i, pe cari erau dou sute de pîni, o sut de turte de stafide, o sut de roade de var , i un

burduf cu vin. ²Împ ratul a zis lui Iba: „Ce vrei să faci cu acestea?” Iba a răspuns: „Mergarii sînt pentru casa împ ratului, pentru cîrrie, pînile și roadele de var sînt pentru hrana tinerilor, și vinul pentru potolirea setei celor ce vor fi obosiți în pustie. ³Împ ratul a zis: „Unde este fiul tău?” Iba a răspuns împ ratului: „Iată, a rămas la Ierusalim, cîci a zis: „Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi împ rîia tatălui meu.” ⁴Împ ratul a zis lui Iba: „Tot ce este al lui Mefiboset este al tău.” Iba a zis: „Mă închin cu pleacăciune! Să capăt trecere înaintea ta, împ rate, domnule meu!” ⁵David ajunsese pînă la Bahurim. Și de acolo a ieșit un om din familia și din casa lui Saul, numit Iba, fiul lui Ghera. El înainta blestemînd, ⁶și a aruncat cu pietre după David și după toți slujitorii împ ratului David, în timp ce tot poporul și toți vitejii stăteau la dreapta și la stînga împ ratului. ⁷Iba vorbea astfel cînd blestema: „Du-te, du-te, om al sîngelui, om rău!” ⁸Domnul face să cadă asupra ta pedeapsa pentru tot sîngele casei lui Saul, al cărui scaun de domnie l-ai luat, și Domnul a dat împ rîia în mîinile fiului tău Absalom; și iată-te nenorocit, cîci ești un om al sîngelui!” ⁹Atunci Iba, fiul Iba, a zis împ ratului: „Pentru ce blestemă acest cîine mort pe domnule meu împ ratul? Lasă-mă, te rog, să mă duc să-ți tai capul.” ¹⁰Dar împ ratul a zis: „Ce aveți voi cu mine, fiii Iba? Dacă blestemă, înseamnă că Domnul și-a zis: „Blestemă pe David!” Cine și... va zice dar: „Pentru ce faci asta?” ¹¹și David a zis lui Iba și tuturor slujitorilor săi: „Iată că fiul meu, care a ieșit din trupul meu, vrea să-mi ia viața; cu cît mai mult Beniamitul acesta! Lăsați-l să blesteme, cîci Domnul și-a zis. ¹²Poate că Domnul se va uita la necazul meu, și-mi va face bine în locul blestemelor de azi.” ¹³David și oamenii lui și-au văzut de drum. Iba mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, și mergînd, blestema, arunca cu pietre împotriva lui, și vîntura praf. ¹⁴Împ ratul și tot poporul care era cu el au ajuns la Aiechim, și acolo s'au odihnit. ¹⁵Absalom și tot poporul, bărbarii lui Israel, intraser în Ierusalim. Ahitofel era și el cu Absalom. ¹⁶Cînd a ajuns Iba, Architel, prietenul lui David, la Absalom, și-a zis: „Trăiască împ ratul! Trăiască împ ratul!” ¹⁷și Absalom a zis lui Iba: „Iată cît de mult îți tu la prietenul tău! Pentru ce nu te-ai dus cu prietenul tău?” ¹⁸Iba a răspuns lui Absalom: „Pentru că vreau să fiu al celui pe care l-ai ales Domnul și tot poporul acesta și toți bărbarii lui Israel, și cu el vreau să rămîn. ¹⁹De altfel, cui îți voi sluji? Nu fiului tău? Cum am slujit tatălui tău, așa îți voi sluji și ie.” ²⁰Absalom a zis lui Ahitofel: „Sfîrșite-ți împreună; ce avem de făcut?” ²¹și Ahitofel a zis lui Absalom: „Intră la iitoarele pe care le-ai sătat pentru paza casei; astfel, tot Israelul va ține cu tine și-ți va fi prieten.” ²²Au întins un cort pentru Absalom pe acoperiș, și Absalom a intrat la iitoarele tatălui său, în fața întregului Israel. ²³Sfatul dat pe vremea aceea de Ahitofel avea tot atîta putere ca și cînd ar fi întrebât chiar pe Dumnezeu. Tot așa era cu toate sfaturile lui Ahitofel, fie pentru David, fie pentru Absalom.

Chapter 17

¹Ahitofel a zis lui Absalom: „Lasă-mă să aleg douăsprezece mii de oameni! Mă voi scula, și voi urmări pe David chiar în noaptea aceasta. ²Îl voi lua pe neașteptate, cînd va fi obosit și va avea

mînilor și bite, îl voi înspăimînta, și tot poporul care este cu el va fugi. Voi lovi numai pe împărat,³ și voi aduce înapoi la tine pe tot poporul; moartea omului pe care îl urmăriți va face ca toți să se întoarcă, și tot poporul va fi în pace.`

⁴Cuvintele acestea au plăcut lui Absalom și tuturor bătrînilor lui Israel. ⁵Dar Absalom a zis: „Chema și pe Huai, Architul, și să auzim ce va zice el.`” ⁶Huai a venit la Absalom, și Absalom i-a zis: „Iată cum a vorbit Ahitofel; trebuie să facem ce a zis el, sau nu? Spune tu!`” ⁷Huai a răspuns lui Absalom: „De data aceasta, sfatul pe care îl ai dat Ahitofel nu este bun.`” ⁸Și Huai a zis: „Tu cunoști vitejia tatălui tău și a oamenilor lui; sînt înfuriați ca o ursoaică de pe cîmp, creia și s'au răpit puii. Tatăl tău este un om de război, și nu va petrece noaptea cu poporul; ⁹întotdeauna, acum, stă ascuns în vreo groapă sau în vreun alt loc. Și dacă, de la început, vor cădea unii sub loviturile lor, se va auzi îndată, și se va zice: „Poporul care urma pe Absalom a fost înfrînt!”

¹⁰Atunci cel mai viteaz, chiar dacă ar fi avut o inimă de leu, se va înspăimînta; și căci tot Israelul tie că tatăl tău este un viteaz, și căre ni te viteji cu el. ¹¹Sfatul meu este dar că tot Israelul să se strîngă la tine, de la Dan pînă la Beer-eba, o mulțime ca nisipul de pe marginea mării. Și tu însuși să mergi la luptă. ¹²Dacă vom ajunge la el în vreun loc unde l-am găsi, vom cădea peste el cum cade roua pe pământ; și nu va scăpa niciunul, nici el, nici vreunul din oamenii cari sînt cu el. ¹³Dacă va fugi într-o cetate, tot Israelul va duce funii la cetatea aceea, și o vom trage în pîrîu, pînă cînd nu va mai rămînea nici o piatră în ea.`” ¹⁴Absalom și toți oamenii lui Israel au zis: „Sfatul lui Huai, Architul, este mai bun decît sfatul lui Ahitofel.`” Dar Domnul hotărîse să nimicească bunul sfat al lui Ahitofel, ca să aducă nenorocirea peste Absalom. ¹⁵Husai a zis preoților adoc și Abiatar: „Ahitofel a dat cutare și cutare sfat lui Absalom și bătrînilor lui Israel, și eu i-am sfătuit cutare și cutare lucru. ¹⁶Acum trimeteți îndată țire lui David, și spuneți-i: „Nu sta noaptea în câmpiile pustiei, ci du-te mai departe, ca nu cumva împăratul și tot poporul care este cu el să fie în primejdie să piară.`” ¹⁷Ionatan și Ahimaa stăteau lîngă fîntîna Roguel. Slujnica venea și le aducea țiri, iar ei se duceau să dea de veste împăratului David; și căci nu îndrăzneau să se arate și să intre în cetate. ¹⁸Dar odată și-a zărit un tîrziu, și a spus lui Absalom. Ei au plecat amîndoi în grabă, și au ajuns la Bahurim, la casa unui om care avea o fîntînă în curte, și s'au pogorît în ea. ¹⁹Femeia a luat o învelitoare, a întins-o peste gura fîntînii, și a împroștat urluial pe ea, ca să nu dea nimic de bănuț. ²⁰Slujitorii lui Absalom au intrat în casa femeia aceasta, și au zis: „Unde sînt Ahimaa și Ionatan?” Femeia le-a răspuns: „Au trecut pîrîul”. Au căutat, și negăsindu-i, s'au întors la Ierusalim. ²¹După plecarea lor, Ahimaa și Ionatan au ieșit din fîntînă, și s'au dus să dea de țire împăratului David. Au zis lui David: „Sculă și-ți grăbi și-ți de trece și apă, căci Ahitofel a plănit cutare și cutare lucru împotriva voastră.`” ²²David și tot poporul care era cu el s'au sculat și au trecut Iordanul; cînd se lumina de ziuă, nu rămăsesse nici unul care să nu fi trecut Iordanul.`” ²³Ahitofel, cînd a văzut că sfatul lui n'a fost urmat, a pus apa pe mîgar, și a plecat acasă în cetatea lui. Și-a pus casa în rînduială, și s'a spînzurat. Cînd a murit, l-au îngropat în mormîntul tatălui său. ²⁴David ajunsese la Mahanaim, cînd a trecut Absalom Iordanul, însoțit de toți bătrânii lui Israel. ²⁵Absalom a pus pe Amasa în fruntea oștii, în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui om numit Itra, Israelitul, care intrase la Abigail, fata lui Naha și sora eruei, mama lui Ioab. ²⁶Israel și Absalom au tăbărit în țara Galaadului. ²⁷Cînd a ajuns David la Mahanaim, obi, fiul lui Naha, din

Raba fiilor lui Amon, Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar, i Barzilai... Galaaditul, din Roghelim, ²⁸au adus paturi, lighene, vase de p mînt, grîu, orz, fîn, grîu prjit, bob, linte, uscături, ²⁹miere, unt, oi, i brînz de vac. Au adus aceste lucruri lui David i poporului care era cu el, ca s m nînce; c ci ziceau: „Poporul acesta trebuie s fi suferit de foame, de oboseal i de sete, în pustie.”

Chapter 18

¹David a num rat poporul care era cu el, i a pus peste ei c petenii peste mii i c petenii peste sute. ²A pus o treime din popor supt porunca lui Ioab, o treime supt Abi ai, fiul eruiei, fratele lui Ioab, i o treime subt Itai din Gat. i împ ratul a zis poporului: „Vreau s ies i eu împreun cu voi.” ³Dar poporul a zis: „S nu ie i! C ci dac vom lua -o la fug, luarea aminte nu se va îndrepta asupra noastr; i cînd vor c dea jum tate din noi, nu vor lua seama la noi; dar tu e ti ca zece mii dintre noi, i acum este mai bine s ne vii în ajutor din cetate.” ⁴Împ ratul le -a r spus: „Voi face ce crede i c este mai bine.” i împ ratul a stat lîng poart, în timp ce tot poporul ie ea cu sutele i miile. ⁵Împ ratul a dat urm toarea porunc lui Ioab, lui Abi ai i lui Itai: „Pentru dragostea pe care o ave i fa de mine, purta i-v blînd cu tîn rul Absalom!” i tot poporul a auzit porunca împ ratului, dat tuturor c peteniilor cu privire la Absalom. ⁶Poporul a ie it în cîmp înaintea lui Israel, i b t lia a avut loc în p durea lui Efraim. ⁷Acolo, poporul lui Israel a fost b tut de slujitorii lui David, i a fost o mare înfrîngere în ziua aceea, ca dou zeci de mii de oameni. ⁸Lupta s'a întins pe tot inutul, i p durea a mîncat mai mult popor în ziua aceea decît a mîncat sabia. ⁹Absalom s'a pomenit în fa a oamenilor lui David. Era c lare pe un catîr. Catîrul a p truns subt ramurile încîlcite ale unui mare stejar, i capul lui Absalom s'a prins de stejar; a r mas astfel spînzurat între cer i p mînt, i catîrul care era subt el a trecut înainte. ¹⁰Un om, v zînd lucrul acesta, a venit i a spus lui Ioab: „Iat, am v zut pe Absalom spînzurat de un stejar.” ¹¹i Ioab a zis omului care i -a adus tirea aceasta: „L-ai v zut! De ce dar nu l-ai t iat pe loc? i-a fi dat zece sicli de argint i un brîu.” ¹²Dar omul acela a zis lui Ioab: „Chiar dac a cînt ri în mîna mea o mie de sicli de argint, n'a pune mîna pe fiul împ ratului; c ci noi am auzit urm toarea porunc pe care i -a dat -o împ ratul ie, lui Abi ai i lui Itai: „Lua i seama fiecare la tîn rul Absalom!” ¹³i dac l-a i fi omorît mi ele te, nimic n'ar fi r mas ascuns împ ratului, i tu însu i ai fi fost împotriva mea.” ¹⁴Ioab a zis: „Nu voi z bovi atîta cu tine!” i a luat trei s ge i în mîn, i le -a înfipt în inima lui Absalom, care era înc plin de via în mijlocul stejarului. ¹⁵Zece tineri, cari duceau armele lui Ioab, au înconjurat pe Absalom, l-au lovit i l-au omorît. ¹⁶Ioab a sunat din trîmbi; i poporul s'a întors, încetînd astfel s mai urm reasc pe Israel, oprit de Ioab. ¹⁷Au luat pe Absalom, l-au aruncat într'o groap mare din mijlocul p durii, i au pus peste el o gr mad foarte mare de petre. Tot Israelul a fugit, fiecare în cortul lui. ¹⁸Pe cînd tr ia, Absalom î i ridicase un stîlp de aducere aminte în valea împ ratului. C ci zicea: „N'am fii, prin cari s se poat p stra aducerea aminte a numelui meu.” i a pus numele s u stîlpului, care i ast zi se nume te stîlpul lui Absalom. ¹⁹Ahimaa, fiul lui adoc, a zis: „Las -m, s dau fuga, i s duc

împ ratului vestea cea bună că Domnul îi -a făcut dreptate, scăpându-l din mîna vrăjmașilor săi.``
²⁰Ioab îi -a zis: „Nu tu ai să duci veștile azi; le vei duce într-o altă zi, dar nu astăzi; fiindcă fiul
împ ratului a murit.`` ²¹Ioab a zis lui Cuia: „Du-te și veste-te împ ratului ce ai văzut.`` Cuia s'a
închinat înaintea lui Ioab, și a dat fuga. ²²Ahimaas, fiul lui Adoc, a zis iar lui Ioab: „Orice s'ar
întîmpla, las-mă să alerg după Cuia.`` și Ioab a zis: „Pentru ce vrei să alergi, fiule? Nu este o solie
care-ți va fi de folos.`` ²³„Orice s'ar întîmpla, vreau să alerg``, a zis din nou Ahimaas. și Ioab îi -a
zis: „Dă fuga!`` Ahimaas a alergat pe drumul care duce în câmpie, și a luat-o înaintea lui Cuia.
²⁴David edea între cele două porți. Caraula s'a dus pe acoperișul porții spre zid; a ridicat ochii și s'a
uitat. și iată că un om alerga singur singurel. ²⁵Caraula a strigat, și a dat de țire împ ratului. Împ ratul
a zis: „Dacă este singur, aduce vești.`` și omul acela se apropia din ce în ce mai mult. ²⁶Caraula a
văzut un alt om alergînd; a strigat la portar: „Iată un om alerg singur singurel.`` Împ ratul a zis:
„, și el aduce vești.`` ²⁷Caraula a zis: „Alerg tura celui din față pare că e a lui Ahimaas, fiul lui Adoc.``
și împ ratul a zis: „Este un om de bine, și aduce vești bune.`` ²⁸Ahimaas a strigat, și a zis împ ratului:
„Este bine de tot!`` S'a închinat înaintea împ ratului cu fața pînă la pînă, și a zis: „Bindecuvîntat să
fie Domnul, Dumnezeul tău, care a dat în mîinile noastre pe cei ce ridicau mîna împotriva domnului
nostru împ ratul.`` ²⁹Împ ratul a zis: „Tîn rîul Absalom este bine, să nătos?`` Ahimaas a răspuns: „Am
văzut o mare învalmăal, cînd a trimis Ioab pe slujitorul împ ratului și pe mine, slujitorul tău: dar nu
tău ce era.`` ³⁰și împ ratul a zis: „Stai colea la o parte.`` și Ahimaas a stat tot deoparte. ³¹Îndată
sosit Cuia. și a zis: „Să află domnul meu, împ ratul, vestea cea bună! Astăzi Domnul îi -a făcut dreptate,
scăpându-te din mîna tuturor celor ce se ridicau împotriva ta.`` ³²Împ ratul a zis lui Cuia: „Tîn rîul
Absalom este bine, să nătos?`` Cuia a răspuns: „Ca tîn rîul acesta să fie vrăjmașii domnului meu,
împ ratul, și totuși cei ce se ridică împotriva ta, ca să-ți faci rău!`` ³³Atunci împ ratul, cutremurîndu-se,
s'a suit în odaia de sus a porții, și a plîns. Pe cînd mergea, zicea: „Fiul meu Absalom! Fiul meu, fiul
meu Absalom! Cum n'am murit eu în locul tău! Absalom, fiul meu, fiul meu!``

Chapter 19

¹Au venit și au spus lui Ioab: „Iată că împ ratul plînge și se jalează din pricina lui Absalom.`` ²și
în ziua aceea, biruința s'a prefăcut în jale pentru tot poporul, căci în ziua aceea, poporul auzea
zicîndu-se: „Împ ratul este mîhnit din pricina fiului său.`` ³În aceea zi, poporul a intrat în cetate
pe furi, căci niște oameni rușinați că au fugit din luptă. ⁴Împ ratul își acoperise fața, și striga în gura
mare: „Fiul meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu.`` ⁵Ioab a intrat în odaia unde era împ ratul,
și a zis: „Tu acoperi azi de rușine fața tuturor slujitorilor tăi, cari au scăpat azi viața, a fiilor tăi și
a fetelor tale, a nevestelor tale și a iitoarelor tale. ⁶Tu iubești pe ceice te urăsc, și urăști pe ceice te
iubesc, căci ar îți azi că pentru tine nu sînt nici căpetenii nici slujitori; și vîd acum că, dacă ar trăi
Absalom și noi totuși am fi murit în ziua aceasta, lucrul acesta și-ar fi plăcut. ⁷Scoală-te dar, ieși și
vorbește după inima slujitorilor tăi! Căci jur pe Domnul că, dacă nu ieși și te arăși, nu va rămînea un

om cu tine în noaptea aceasta; și aceasta va fi o nenorocire mai rea pentru tine decât toate nenorocirile cari și s'au întâmplat din tinere pînă acum.`` 8Atunci împăratul s'a sculat, și a ezut la poartă. Au spus tot poporului: „Iată că împăratul stă la poartă.`` și tot poporul a venit înaintea împăratului. 9și în toate semințiile lui Israel, tot poporul se certa, zicînd: „Împăratul ne-a izbăvit din mîna vrăjmașilor noștri, el ne-a scapat din mîna Filistenilor; și acum a trebuit să fugim din țară dinaintea lui Absalom. 10și Absalom, pe care l'unsese Dumnezeu peste noi, a murit în bătălie: de ce nu puneți o vorbă pentru întoarcerea împăratului?`` 11La rîndul său, împăratul David a trimis să spună preoților adoc și Abiatar: „Vorbiți bătrînilor lui Iuda, și spuneți-le: „Pentru ce ați fi voi cei din urmă pentru întoarcerea împăratului în casa lui?`` -Căci ce se spunea în tot Israelul ajunsese pînă la împărat. - 12Voi sînteți frații mei, sînteți oase din oasele mele și carne din carnea mea; pentru ce ați fi voi cei din urmă pentru aducerea împăratului înapoi? 13și lui Amasa spuneți-i așa: „Nu ești tu oase din oasele mele și carne din carnea mea? Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă nu vei fi înaintea mea pentru totdeauna căpetenie oștirii în locul lui Ioab!`` 14David a înmuiat inima tuturor celor din Iuda, de parcă ar fi fost un singur om; și au trimis să spună împăratului: „Întoarce-te, tu și toți slujitorii tăi.`` 15Împăratul s'a întors, și a ajuns pînă la Iordan. și Iuda s'a dus la Ghilgal, ca să iasă înaintea împăratului, și să-l facă să treacă Iordanul. 16imeii, fiul lui Ghera, Beniamitul, care era din Bahurim, s'a grăbit să se pogoare cu cei din Iuda înaintea împăratului David. 17Avea cu el o mie de oameni din Beniamin, și pe Iba, mai marele casei lui Saul, și pe cei cincisprezece fii și pe cei douăzeci de robi ai lui Iba. Au trecut Iordanul în fața împăratului. 18Luntrea, pusă la îndemîna împăratului, tocmai pornise ca să-i treacă în casa dincolo; și în clipa cînd era să treacă împăratul Iordanul, imeii, fiul lui Ghera, s'a închinat înaintea lui. 19și a zis împăratului: „Șă nu în seamă domnul meu de nelegiuirea mea, să uite că robul tău l-a ocărît în ziua cînd împăratul, domnul meu, ieșea din Ierusalim, și să nu în seamă ... împăratul de lucrul acesta! 20Căci robul tău m'arturise că te căpăcătuit. și iată, vin astăzi, cel dintîi din toată casa lui Iosif, înaintea împăratului, domnul meu.`` 21Atunci Abi ai, fiul eruiei, a luat cuvîntul, și a zis: „Nu trebuie oare să moară imeii pentru că a blestemat pe unsul Domnului?`` 22Dar David a zis: „Ce am eu cu voi, fiii eruiei, și pentru ce vă aratăți astăzi protivnicii mei? Astăzi să se omoare oare vreun om în Israel? Nu știu eu că împăratul este peste Israel?`` 23și împăratul a zis lui imeii: „Nu vei muri!`` Împăratul și-a jurat că nu-l va omorî. 24Mefibet, fiul lui Saul, s'a pogorît și el înaintea împăratului. Nu-și îngrijise nici picioarele, nici barba, nici nu-și spălase hainele, din ziua cînd plecase împăratul pînă în ziua cînd se întorcea în pace. 25Cînd s'a dus înaintea împăratului la Ierusalim, împăratul și-a zis: „Pentru ce n'ai venit cu mine, Mefibet?`` 26și el a răspuns: „Împărate, domnul meu, slujitorul meu m'a în elat, căci robul tău, care este olog, zisese: „Voi pune aua pe mîgă, voi încleca pe el, și voi merge cu împăratul.`` 27și el a înegrit pe robul tău la domnul meu împăratul. Dar domnul meu împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu. Făcete voi crede. 28Căci toți cei din casa tatălui meu au fost niște oameni vrednici de moarte înaintea împăratului domnul meu; și totuși, tu ai pus pe robul tău în rîndul celor ce mîncă la masă cu tine. Ce drept mai pot avea eu, și ce am să cer eu împăratului?`` 29Împăratul și-a zis: „Ce mai vorbești atîta? Am spus: „Tu și Iba, veți împărați pînă la mînturire.`` 30și Mefibet a zis împăratului: „Șă ia chiar totul, căci împăratul domnul meu se

întoarce în pace acas .` 31 Barzilai, Galaaditul, s'a pogorît din Roghelim, i a trecut Iordanul împreun cu împ ratul, ca s -l petreac pîn dincolo de Iordan. 32 Barzilai era foarte b trîn, în vîrst de optzeci de ani. El îngrijise de împ rat în timpul ederii lui la Mahanaim, c ci era un om foarte bogat. 33 Împ ratul a zis lui Barzilai: „Vino cu mine, i te voi hr ni la mine în Ierusalim.” 34 Dar Barzilai a r spus împ ratului: „Cî i ani voi mai tr i, ca s m sui cu împ ratul la Ierusalim?” 35 Eu sînt ast zi în vîrst de optzeci de ani. Pot eu s mai cunosc ce este bun i ce este r u? Poate robul t u s mai aib vreun gust pentru ce m nînc i bea? Pot eu s mai aud glasul cînt re ilor i cînt re elor? i pentru ce s mai fie robul t u o povar pentru domnul meu, împ ratul?” 36 Robul t u va merge pu in dincolo de Iordan cu împ ratul. Dealtfel, pentru ce mi-ar face împ ratul aceast binefacere? 37 S se întoarc robul t u, i s mor în cetatea mea, lîng mormîntul tat lui meu i mamei mele! Dar iat c robul t u Chimham va trece cu împ ratul, domnul meu; f ce vei crede pentru el.” 38 Împ ratul a zis: „Chimham s treac împreun cu mine, i voi face pentru el ce vei vrea; tot ce vei dori dela mine, î i voi da!” 39 Dup ce tot poporul a trecut Iordanul i dup ce l -a trecut i împ ratul, împ ratul a s rutat pe Barzilai, i l -a binecuvîntat. i Barzilai s'a întors acas . 40 Împ ratul s'a îndreptat spre Ghilgal, înso it de Chimham. Tot poporul lui Iuda i jum tate din poporul lui Israel petrecuse pe împ rat dincolo de Iordan. 41 Dar to i b rba ii lui Israel au venit la împ rat, i i-au zis: „Pentru ce te-au furat fra ii noi tri, b rba ii lui Iuda, i au trecut pe împ rat peste Iordan, împreun cu casa lui, i cu to i oamenii lui David?” 42 To i b rba ii lui Iuda au r spus b rba ilor lui Israel: „Fiîndc împ ratul ne este rud ; i ce a i g sit aici, ca s v mînia i? Am tr it noi pe cheltuiala împ ratului? Ne -a f cut el daruri?” 43 i b rba ii lui Israel au r spus b rba ilor lui Iuda: „Împ ratul este de zece ori mai mult al nostru, i chiar la David avem mai mult drept decît voi. Pentru ce ne-a i nesocotit? N'am fost noi cei dintîi cari am spus s se întoarc împ ratul nostru?” i b rba ii lui Iuda au vorbit cu mai mult asprime decît b rba ii lui Israel.

Chapter 20

1 Acolo era un om de nimic, numit eba, fiul lui Bicri, Beniamitul. El a sunat din trîmbi , i a zis: „Noi n'avem nicio parte cu David, nicio mo tenere cu fiul lui Isai! Fiecare la cortul s u, Israele!” 2 i to i b rba ii lui Israel s'au dep rtat de David, i au urmat pe eba, fiul lui Bicri. Dar b rba ii lui Iuda au r mas credincio i împ ratului lor, i l-au înso it dela Iordan pîn la Ierusalim. 3 David a intrat iar în casa lui la Ierusalim. Împ ratul a luat cele zece iitoare pe cari le l sase pentru paza casei, i le -a pus într'o cas subt paz ; a îngrijit de ele, dar n'a intrat la ele. i au fost închise pîn în ziua mor ii lor, tr ind în v duvie. 4 Împ ratul a zis lui Amasa: „Cheam -mi peste trei zile pe b rba ii lui Iuda; i tu s fii de fa aici.” 5 Amasa a plecat s cheme pe Iuda; dar a z bovit peste vremea pe care i -o hot rîse împ ratul. 6 David a zis atunci lui Abi ai: „eba, fiul lui Bicri, ne va face acum mai mult r u decît Absalom. Ia tu însu i pe slujitorii st pînului t u, i urm re te -l, ca nu cumva s g seasc cet i înt rite, i s se ascund dinaintea noastr .” 7 i Abi ai a plecat, urmat de oamenii lui Ioab, de Chereti i

i de Peleti i, i de to i vitejii; au ie it din Ierusalim, ca s urm reasc pe eba, fiul lui Bicri. ⁸Cînd au fost lîng piatra cea mare care este la Gabaon, Amasa a ajuns înaintea lor. Ioab era încins cu o sabie pe deasupra hainelor de r zboi, cu cari era îmbr cat; ea era legat la coaps i sta în teac , i cînd a înaintat Ioab, sabia a alunecat. ⁹Ioab a zis lui Amasa: „E ti s n tos, frate?” i cu mîna dreapt a apucat pe Amasa de barb s -l s rute. ¹⁰Amasa n'a luat seam la sabia care era în mîna lui Ioab; i Ioab l -a lovit cu ea în pîntece, i i -a v rsat m runtaiele pe p mînt, f r s -i mai dea o a doua lovitur . i Amasa a murit. Ioab i fratele s u Abi ai au urm rit pe eba, fiul lui Bicri. ¹¹Un b rbat dintre oamenii lui Ioab a r mas lîng Amasa, i zicea: „Cine vrea pe Ioab i cine este pentru David? S urmeze pe Ioab!” ¹²Amasa se rostogolea în sînge în mijlocul drumului; i omul acela, v zînd c tot poporul se opre te, a tras pe Amasa din drum, pe un cîmp, i a aruncat o hain pe el, cînd a v zut c to i cei ce ajungeau lîng el se opreau. ¹³Dup ce a fost luat din drum, fiecare a urmat pe Ioab, ca s urm reasc pe eba, fiul lui Bicri. ¹⁴Ioab a str b tut toate semin iile lui Israel înspre Abel-Bet-Maaca, i to i b rba ii de seam s'au strîns i l-au urmat. ¹⁵Au venit i au împresurat pe eba în Abel-Bet-Maaca, i au ridicat împotriva cet ii un val care atîngea înt ritura. Tot poporul care era cu Ioab s pa zidul ca s -l fac s cad . ¹⁶Atunci o femeie în eleapt a început s strige din cetate: „Asculta i, asculta i! Spune i, v rog, lui Ioab: „Apropie-te pîn aici, c ci vreau s - i vorbesc!” ¹⁷El s'a apropiat de ea, i femeia a zis: „Tu e ti Ioab?” El a r spus: „Eu sînt.” i ea i -a zis: „Ascult vorbele roabei tale.” El i -a r spus: „Ascult.” ¹⁸i ea a zis: „Odinioar era obiceiul s se spun : „S întreb m în Abel!” i totul se ispr vea astfel. ¹⁹Eu sînt una din cet ile lini tite i credincioase din Israel; i tu cau i s pierzi o cetate care este o mam în Israel! Pentruce ai nimici tu mo tenirea Domnului?” ²⁰Ioab a r spus: „De parte, departe de mine gîndul s nimicesc sau s d rîm! ²¹Nu este a a! Dar un om din muntele Efraim, numit eba, fiul lui Bicri, a ridicat mîna împotriva împ ratului David; da i -l încoace numai pe el, i m voi dep rta de cetate.” Femeia a zis lui Ioab: „Iat , capul lui î i va fi aruncat peste zid.” ²²i femeia s'a dus i a înduplecat pe tot poporul cu în elepciunea ei; au t iat capul lui eba, fiul lui Bicri, i l-au aruncat lui Ioab. Ioab a sunat din trîmbi ; s'au împr tiat de lîng cetate, i fiecare s'a dus în cortul lui. i Ioab s'a întors la Ierusalim, la împ rat. ²³Ioab era mai mare peste toat o tirea lui Israel; Benaia, fiul lui Iehoiada, era în fruntea Chereti ilor i a Peleti ilor; ²⁴Adoram era mai mare peste d ri; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor (arhivar); ²⁵eia era logof t: adoc i Abiatar erau preo i; ²⁶i Ira din Iair era slujba de stat al lui David.

Chapter 21

¹Pe vremea lui David, a fost o foamete care a inut trei ani. David a întrebat pe Domnul, i Domnul a zis: „Din pricina lui Saul i a casei lui sîngeroase, pentru c a ucis pe Gabaoni i este foametea aceasta.” ²Împ ratul a chemat pe Gabaoni i s le vorbeasc . -Gabaoni ii nu erau dintre copiii lui Israel, ci erau o r m i a Amori ilor; copiii lui Israel se legaser fa de ei cu un jur mînt, i totu Saul voise s -iucid , în rîvna lui pentru copiii lui Israel i Iuda. - ³David a zis Gabaoni ilor:

„Ce pot face eu pentru voi, și cu ce să fac ispășire, ca să binecuvântețim moștenirea Domnului?”
⁴Gabaoni îi i-au răspuns: „Nu voim nici argint nici aur de la Saul și de la casa lui, și nici nu este treaba noastră să omorâm pe cineva din Israel.” și împăratul a zis: „Ce voi și dar să vă fac?”⁵Ei au răspuns împăratului: „Fiindcă omul acela ne-a slăbit și îi pusese de gând să ne nimicească pentru că să ne facă să perim din tot înutul lui Israel, ⁶să ne dea apăsătoare bărbăție din fiii lui, și-i vom spânzura înaintea Domnului, la Ghibeon lui Saul, alesul Domnului.” și împăratul a zis: „Vă-i voi da.”⁷Împăratul a cruțat pe Mefiboset, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru jurământul pe care-l făcuseră între ei, înaintea Domnului, David și Ionatan, fiul lui Saul. ⁸Dar împăratul a luat pe cei doi fii, pe cari și-i născuse lui Saul Rihpa, fata lui Aia, și anume: Armoni și Mefiboset, și pe cei cinci fii, pe cari și-i născuse Merab, fata lui Saul, lui Adriel din Mehola, fiul lui Barzilai; ⁹și-a dat în mâinile Gabaoniților, cari și-au spânzurat pe munte, înaintea Domnului. Toți cei apăsători au perit împreună; au fost omorâți în cele din urmă zile ale seceratului, la începutul seceratului orzurilor. ¹⁰Rihpa, fata lui Aia, a luat un sac și l-a întins sub ea peste stîncă, de la începutul seceratului pînă cînd a căzut peste ei ploaie din cer; și a oprit păsările cerului să se apropie de ei în timpul zilei, și fiarele câmpului în timpul nopții. ¹¹Au înțeles că pe David despre ce făcuse Rihpa, fata lui Aia, iubitărea lui Saul. ¹²și David s'a dus și a luat oasele lui Saul și oasele fiului său Ionatan, de la locuitorii din Iabesul Galaadului, cari le luaseră din piața Betan, unde îi spânzuraseră Filistenii cînd au bătut pe Saul la Ghilboa. ¹³A luat de acolo oasele lui Saul și oasele fiului său Ionatan; și s'au strîns și oasele celor ce fuseseră spânzurați. ¹⁴Au îngropat oasele lui Saul și fiului său Ionatan în țara lui Benjamin, la Hebron, în mormîntul lui Chis, tatăl lui Saul. și au făcut tot ce poruncise împăratul. După aceea, Dumnezeu a fost potolit față de ei. ¹⁵Filistenii au pornit iarăși cu război împotriva lui Israel. David s'a pogorît cu slujitorii lui, și a luptat împotriva Filistenilor. David era obosit. ¹⁶și Ibi-Benob, unul din copiii lui Rifa, a voit să omoare pe David; avea o săbie în greutate de trei sute de sicli de aramă, și era încins cu o sabie nouă. ¹⁷Abi ai, fiul eruiei, a venit în ajutorul lui David, a lovit pe Filistean, și l-a omorât. Atunci oamenii lui David, și-au jurat, zicînd: „Să nu mai ieșim cu noi la luptă, ca să nu stingem lumina lui Israel.” ¹⁸După aceea, a mai fost o bătălie la Gobcu Filistenii. Atunci Sibecai, Huatit, a omorât pe Saf, care era unul din copiii lui Rifa. ¹⁹A mai fost o bătălie la Gobcu Filistenii. și Elhanan, fiul lui Iaaire-Oreghim, din Betleem, a omorât pe Goliat din Gat, care avea o săbie, al cărui mîner era ca sulul de esut. ²⁰A mai fost o bătălie la Gat. Acolo era un om de statură înaltă, care avea ase degete la fiecare mînă și la fiecare picior, în totul douăzeci și patru, și care se trăgea tot din Rifa. ²¹El a batjocorit pe Israel; și Ionatan, fiul lui Iimea, fratele lui David, l-a omorât. ²²Acești patru oameni erau copiii lui Rifa născuți la Gat. Au perit uciși de mîna lui David și de mîna slujitorilor lui.

Chapter 22

¹David a îndreptat către Domnul cuvintele acestei cântări, după ce Domnul l-a izbăvit din mîna tuturor vrăjmașilor lui și din mîna lui Saul. ²El a zis: „Domnul este stîncă mea, cetăuia mea,

Izb vitorul meu. ³Dumnezeu este stînca mea, la care g sesc un ad post, scutul meu i puterea... care m mîntuie te, turnul..... meu cel înalt i sc pareă... mea. Mîntuitorule! Tu m scapi de sîlnicie. ⁴Eu chem pe Domnul cel vrednic de laud , i sînt izb vit de vr ma ii mei. ⁵C ci valurile mor ii m înconjuraser , ivoaiele nimicirii m însp imîntaser ; ⁶leg turile mormîntului m înconjuraser , la urile mor ii m prinseser . ⁷În strîmtoarea mea, am chemat pe Domnul, am chemat pe Dumnezeul meu; din loca ul Lui, El mi -a auzit glasul, i strig tul meu a ajuns la urechile Lui. ⁸Atunci p mîntul s'a cutremurat i s'a cl tinat, temeliile cerului s'au mi cat i s'au zguduit, pentru c El Se mîniase. ⁹Fum se ridica din n rile Lui, i un foc mistuitor ie ea din gura Lui: c rbuni aprin i î neau din ea. ¹⁰A plecat cerurile, i S'a pogorît: un nor gros era subt picioarele Lui. ¹¹C l rea pe un heruvim, i sbura, venea pe aripile vîntului; ¹²era înconjurat cu întunerecul ca i cu un cort, era înconjurat cu gr mezi de ape i cu nori întuneco i. ¹³Din str lucirea care era înaintea Lui schinteiau c rbuni de foc. ¹⁴Domnul a tunat din ceruri, Cel Prea Înalt a f cut s -I r sune glasul; ¹⁵a aruncat s ge i i a risipit pe vr jma ii mei, a aruncat fulgerul, i i -a pus pe fug . ¹⁶Fundul m rii s'a v zut, temeliile lumii au fost descoperite, de mustrarea Domnului, de vuietul sufl rii n rilor Lui. ¹⁷El i -a întins mîna de sus din în l ime, m'a apucat, m'a scos din apele cele mari; ¹⁸m'a izb vit de protivnicul meu cel puternic, de vr jma ii mei cari erau mai tari decît mine. ¹⁹Ei m prinseser în ziua strîmtor rii mele, dar Domnul a fost sprijinatorul meu, ²⁰El m'a scos la loc larg. El m'a mîntuit, pentru c m iube te. ²¹Domnul mi -a r spl tit dup nevinov ia mea, mi -a f cut dup cur ia mînilor mele; ²²c ci am p zit c ile Domnului, nu m'am f cut vinovat fa de Dumnezeul meu. ²³Toate poruncile Lui au fost înaintea mea, i nu m'am dep rtat dela legile Lui. ²⁴Am fost f r vin înaintea Lui, m'am p zit de f r delegea mea. ²⁵De aceea Domnul mi -a r spl tit nevinov ia mea, dup cur ia mea înainte Lui. ²⁶Cu cel bun Tu e ti bun, cu omul drept Te por i dup dreptate, ²⁷cu cel curat e ti curat, cu cel înd r tnic Te por i dup înd r tnicia lui. ²⁸Tu mîntuie ti pe poporul care se smere te, i cu privirea Ta, scobori pe cei mîndri. ²⁹Da, Tu e ti lumina mea, Doamne! Domnul lumineaz întunerecul meu. ³⁰Cu Tine m n pustesc asupra unei o ti înarmate, cu Dumnezeul meu sar peste zid. ³¹C ile lui Dumnezeu sînt des vîr ite, cuvîntul Domnului este cur it; El este un scut pentru to i cei ce caut ad post în El. ³²C ci cine este Dumnezeu, afar de Domnul? i cine este o stînc , afar de Dumnezeul nostru? ³³Dumnezeu este cet uia mea cea tare, i El m c l uze te pe calea cea dreapt ³⁴El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor, i El m a eaz pe locurile mele cele înalte. ³⁵Îmi deprinde mînile la lupt , i bra ele mele întind arcul de aram . ³⁶Tu îmi dai scutul mîntuirii Tale, i ajung mare prin bun tatea Ta. ³⁷L rge ti drumul supt pa ii mei, i picioarele mele nu se clatin . ³⁸Urm resc pe vr jma ii mei, i -i nimicesc, nu m întorc pîn nu -i nimicesc. ³⁹Îi nimicesc, îi zdrobesc, de nu se mai scoal ; cad subt picioarele mele. ⁴⁰Tu m încingi cu putere pentru lupt , r pui subt mine pe protivnicii mei. ⁴¹Faci pe vr jma ii mei s dea dosul înaintea mea, i nimicesc pe ceice m ur sc. ⁴²Se uit în jurul lor, i nu -i cine s -i scape. Strig c tre Domnul dar nu le r spunde! ⁴³Îi pisez ca pulberea p mîntului, îi zdrobesc, îi calc în picioare, ca noroiul de pe uli e. ⁴⁴M scapi din neîn elegerile poporului meu; m p strezi drept c petenie a neamurilor; un popor... pe care nu -l cuno team îmi este supus. ⁴⁵Fiii

str inului m lingu esc; m ascult la cea dintâi porunc . ⁴⁶Fiii str inului le in dela inim , tremur când ies afar din cet uie. ⁴⁷Tr iasc Domnul, i binecuvântat s fie Stînca mea! În l at s fie Dumnezeu, Stînca mîntuirii mele, ⁴⁸Dumnezeu, care este r zbun torul meu, care-mi supune popoarele, ⁴⁹ i care m face s scap de vr jma ii mei! Tu m înal i mai pesus de protivnicii mei, m izb ve ti de omul asupritor. ⁵⁰De aceea Te voi l uda printre neamuri, Doamne! i voi cînta spre slava Numelui T u. ⁵¹El d mari izb viri împ ratului S u, i arat mil unsului S u: lui David, i semin ei... lui, pentru totdeauna.``

Chapter 23

¹Iat cele din urm cuvinte ale lui David. Cuvîntul lui David, fiul lui Isai, cuvîntul omului care a fost în l at sus de tot, cuvîntul unsului Dumnezeuului lui Iacov, cuvîntul cînt re ului pl cut al lui Israel. ²Duhul Domnului vorbe te prin mine, i cuvîntul Lui este pe limba mea. ³Dumnezeul lui Israel a vorbit. Stînca lui Israel mi -a zis: „Cel ce împ r e te între oameni cu dreptate, celce împ r e te în fric de Dumnezeu, ⁴este ca lumina dimine ii, când r sare soarele în diminea a f r nori; ca razele soarelui dup ploaie, cari fac s încol easc din p mînt verdea a. ⁵M car c nu este a a casa mea înaintea lui Dumnezeu, totu El a f cut cu mine un leg mînt vecinic, bine înt rit în toate privin ele i tare. Nu va face El oare s r sar din el tot ce este spre mîntuirea i bucuria mea? ⁶Dar cei r i sînt to i ca ni te spini pe cari -i arunci, i nu -i iei cu mîna; ⁷cine se atinge de ei, se înarmeaz cu un fer sau cu mînerul unei suli e, i -i arde în foc pe loc. ⁸Iat numele vitejilor cari erau în slujba lui David. Io eb-Bas ebet, Tahchemonitul, unul din frunta ii c peteniilor. El i -a învîrtit suli a peste opt sute de oameni, pe cari i -a omorît dintr'o dat . ⁹Dup el, Eleazar, fiul lui Dodo, fiul lui Ahohi. El era unul din cei trei r zboinici cari au inut pept împreun cu David împotriva Filistenilor strîn i pentru lupt , când b rba ii lui Israel se d deau înapoi pe în l imi. ¹⁰El s'a sculat, i a lovit pe Filistenii pîn ce i -a obosit mîna i a r mas lipit de sabia. Domnul a dat o mare izb vire în ziua aceea. Poporul s'a întors dup Eleazar, numai ca s ia prada. ¹¹Dup el, ama, fiul lui Aghe, din Harar. Filistenii se strînseser la Lehi. Acolo era o bucat de p mînt s m nat cu linte; i poporul fugea dinaintea Filistenilor. ¹²ama s'a a ezat în mijlocul ogorului, l -a ap rat i a b tut pe Filistenii. i Domnul a dat o mare izb vire. ¹³Trei dintre cei treizeci de c petenii s'au pogorît pe vremea seceratului i au venit la David, în pe tera Adulam, când o ceat de Filistenii t b rîse în valea... Refaim. ¹⁴David era atunci în cet uie, i o straj a Filistenilor era la Betleem. ¹⁵David a avut o dorin , i a zis: „Cine-mi va da s beau ap din fîntîna de la poarta Betleemului?`` ¹⁶Atunci cei trei viteji au trecut prin tab ra Filistenilor, i au scos ap din fîntîna dela poarta Betleemului. Au adus -o i au dat -o lui David; dar el n'a vrut s'o bea i a v rsat -o înaintea Domnului. ¹⁷El a zis: „Departa de mine, Doamne, gîndul s fac lucrul acesta! S beau sîngele oamenilor acestora cari s'au dus cu primejdia vie ii lor?`` i n'a vrut s'o bea. Iat ce au f cut ace ti trei viteji. ¹⁸Abi ai, fratele lui Ioab, fiul eruiei, era c petenia celor trei. El i -a învîrtit suli a peste trei sute de oameni, i i -a omorît, i a fost vestit între cei trei. ¹⁹Era

cel mai cu vaz din cei trei, i a fost c petenia lor; dar n'a fost la în l imea celor trei dintîi. ²⁰Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cab eel, om viteaz i vestit prin faptele lui mari. El a ucis pe cei doi fii ai lui Ariel din Moab. S'a pogorît în mijlocul unei gropi pentru ap unde a ucis un leu, într'o zi cînd c zuse z pad . ²¹A omorît pe un Egiptean groaznic la înf i are, care avea o suli în mîn ; s'a pogorît împotriva lui cu un toiag, a smuls suli a din mîna Egipteanului, i l -a omorît cu ea. ²²Iat ce a f cut Benaia, fiul lui Iehoiada; i a fost vestit printre cei trei viteji. ²³Era cel mai cu vaz din cei treizeci; dar n'a ajuns la în l imea celor trei dintîi. David l -a primit între sfetnicii lui de aproape. ²⁴Asael, fratele lui Ioab, din num rul celor treizeci, Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem. ²⁵ama din Harod. Elica din Harod. ²⁶Hele , din Pelet. Ira, fiul lui Iche , din Tecoa. ²⁷Abiezer din Anatot. Mebunai, din Hu a. ²⁸almon, din Ahoah. Maharai, din Netofa. ²⁹Heleb, fiul lui Baana, din Netofa. Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea fiilor lui Benjamin. ³⁰Benaia, din Piraton. Hidai, din Nahale-Gaa . ³¹Abi-Albon, din Araba. Azmavet, din Barhum. ³²Eliahba, din aalbon. Bene-Ia en. Ionatan. ³³ama, din Harar. Ahiam, fiul lui arar, din Arar. ³⁴Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul unui Maacatit. Eliam, fiul lui Ahitofel, din Ghilo. ³⁵He rai, din Carmel. Paarai, din Arab. ³⁶Igheal, fiul lui Natan, din oba. Bani, din Gad. ³⁷elec, Amonitul. Naharai din Beerot, care ducea armele lui Ioab, fiul eruiei. ³⁸Ira, din Ieter. Gareb, din Ieter. ³⁹Urie, Hetitul. De to i: treizeci i apte.

Chapter 24

¹Domnul S'a aprins de mînie din nou împotriva lui Israel; i a stîrnit pe David împotriva lor, zicînd: „Du-te i f num r toarea lui Israel i a lui Iuda``. ²i împ ratul a zis lui Ioab, c petenia o tirii, care se afla lîng el: „Str bate toate semin iile lui Israel, dela Dan pîn la Beer-eba; s se fac num r toarea poporului, i s tiu la cît se ridic num rul lor.`` ³Ioab a zis împ ratului: „Domnul, Dumnezeuul t u, s f c poporul de o sut de ori mai mare, i împ ratul, domnul meu, s vad cu ochii lui lucrul acesta! Dar pentru ce vrea împ ratul, domnul meu, s fac lucrul acesta?`` ⁴Împ ratul a st ruit în porunca pe care o d dea lui Ioab i c peteniilor o tirii; i Ioab i c peteniile o tirii au plecat dela împ rat, ca s fac num r toarea poporului Israel. ⁵Au trecut Iordanul, i au t b rît la Aroer, la dreapta cet ii care este în mijlocul v ii Gad, i lîng Iaezer. ⁶Au venit p n la Galaad i în ara lui Tahtim-Hod i. S'au dus pîn la Dan-Iaan, i în împrejurimile Sidonului. ⁷Au venit pîn la cet î uia Tir, i în toate cet ile Hevi ilor i ale Canani ilor. Au ie it spre partea de miaz zi a lui Iuda, la Beer-eba. ⁸Au str b tut astfel toat ara, i au ajuns la Ierusalim, dup nou luni i dou zeci de zile. ⁹Ioab a dat împ ratului num rul poporului: erau în Israel opt sute de mii de oameni de r zboi cari scoteau sabia, i în Iuda cinci sute de mii de oameni. ¹⁰David a sim it cum îi b tea inima, dup ce f cuse num r toarea poporului. i a zis Domnului: „Am s vîr it un mare p cat, f cînd lucrul acesta! Acum, Doamne, binevoie te i iart neleguirea robului T u, c ci am lucrat în totul ca un... nebun!`` ¹¹A doua zi, cînd s'a sculat David, cuvîntul Domnului a vorbit astfel proorocului Gad, v z torul lui David: ¹²„Du-te i spune lui David: ,A a vorbe te Domnul: ,Î i pun înainte trei nenorociri; alege

una din ele, și te voi lovi cu ea.`` 13Gad s'a dus la David, și i-a făcut cunoscut lucrul acesta, zicând: „Vrei apte ani de foamete în țara ta, sau să fugi trei luni dinaintea vrăjmașilor tăi, cari te vor urmări, sau să bîntuie ciuma trei zile în țară? Acum alege, și vezi ce trebuie să răspund Celui ce mă trimete.`` 14David a răspuns lui Gad: „Sînt într-o mare strîmtoare! Oh! mai bine să cadem în mîinile Domnului, decât să îndurăm rîile Lui sînt nemrginite; dar să nu cadem în mîinile oamenilor!`` 15Domnul a trimis ciuma în Israel, de dimineață pînă la vremea hotărîtă. Și din Dan pînă la Beer-eba, au murit aptezeci de mii de oameni din popor. 16Pe cînd îngerul întindea mîna peste Ierusalim ca să-l nimicească, Domnul S'a căsit de răul acela, și a zis îngerului care ucidea poporul: „Destul! Trage-ți mîna acum.`` Îngerul Domnului era lîngă aria lui Aravna..., Iebusitul. 17David, văzînd pe îngerul care lovea pe popor, a zis Domnului: „Iată că am păcătuit! Eu sînt vinovat: dar oile acestea, ce au făcut? Mîna Ta să se îndrepte dar împotriva mea și împotriva casei tatălui meu!`` 18În ziua aceea, Gad a venit la David, și i-a zis: „Suie-te și înalță un altar Domnului în aria lui Aravna, Iebusitul.`` 19David s'a suit, după cuvîntul lui Gad, cum poruncise Domnul. 20Aravna s'a uitat, și a văzut pe împărat și pe slujitorii lui îndreptîndu-se spre el; și Aravna a ieșit, și s'a închinat înaintea împăratului, cu fața la pămînt. 21Aravna a zis: „Pentru ce vine domnul meu, împăratul, la slujitorul lui?`` și David a răspuns: „Ca să cumpăr dela tine aria și să zidesc în ea un altar Domnului, pentruca să înceteze urgia aceasta de peste popor.`` 22Aravna a zis lui David: „Știu domnul meu, împăratul, aria, și să aduc în ea jertfele cari-ți vor plăcea; vezi, boii vor fi pentru arderea de tot, și carile cu uneltele lor vor ține loc de lemne.`` 23Aravna a dat împăratului totul. Și Aravna a zis împăratului: „Domnul, Dumnezeul tău, să te primească!`` 24Dar împăratul a zis lui Aravna: „Nu! vreau să-ți cumpăr dela tine pe preț de argint, și nu voi aduce Domnului, Dumnezeului meu, ardere de tot, cari să nu mă coste nimic.`` și David a cumpărat aria și boii cu cinczeci de sicli de argint. 25David a zidit acolo un altar Domnului, și a adus ardere de tot și jertfe de mulțumire. Atunci Domnul a fost potolit față de țară, și a încetat urgia deasupra lui Israel

1 Kings

Chapter 1

1Împăratul David era bătrîn, înaintat în vîrstă; și îl acopereau cu haine, și nu se putea încălzi. 2Slujitorii lui i-au zis: „Să se caute pentru domnul împăratului o fată fecioară; ea să stea înaintea împăratului, și să-l îngrijească, și să se culce la sînul său; și domnul meu împăratul se va încălzi.`` 3Aucutat în tot inutul lui Israel o fată tînără și frumoasă, și au găsit pe Abigail, Sunamita, pe care au adus-o la împărat. 4Această fată era foarte frumoasă. Ea a îngrijit pe împărat, și i-a slujit; dar împăratul nu s'a împreunat cu ea. 5Adonia, fiul Haghitei, s'a sumețit pînă acolo în cîntăc zis: „Eu voi fi împărat!`` și i-a pregătit careicele și cincizeci de oameni cari alergau înaintea lui. 6Tatăl său nu-l muștrase

niciodat în via a lui, zicînd: „Pentru ce faci a a?`` Adonia, de altfel, era foarte frumos la chip, i se n scuse dup Absalom. ⁷El a vorbit cu Ioab, fiul eruiei, i cu preotul Abiatar: i ace tia au trecut de partea lui. ⁸Dar preotul adoc, Benaia, fiul lui Iehoiada, proorocul Natan, imei, Rei i vitejii lui David, n'au fost cu Adonia. ⁹Adonia a t iat oi, boi i vi ei gra i, lîng piatra lui Zohelet, care este, lîng En-Roguel; i a poftit pe to i fra ii lui, fiii împ ratului, i pe to i b rba ii lui Iuda din slujba împ ratului. ¹⁰Dar n'a poftit pe proorocul Natan, nici pe Benaia, nici pe viteji, nici pe fratele s u Solomon. ¹¹Atunci Natan a zis Bat- ebei, mama lui Solomon: „N'ai auzit c Adonia, fiul Haghitei, s'a f cut împ rat, f r s tie domnul nostru David? ¹²Vino dar acum, i- i voi da un sfat, ca s - i scapi via a ta i via a fiului t u Solomon. ¹³Du-te, intr la împ ratul David, i spune -i: „Împ rate, domnul meu, n'ai jurat tu roabei tale, zicînd: „Fiul t u Solomon va împ r i dup mine, i va edea pe scaunul meu de domnie?`` Pentruce dar împ r te te Adonia?`` ¹⁴i în timp ce tu vei vorbi cu împ ratul, eu însumi voi intra dup tine, i- i voi înt ri cuvintele.`` ¹⁵Bat- eba s'a dus în odaia împ ratului. El era foarte b trîn; i Abi ag, Sunamita, îi slujea. ¹⁶Bat- eba s'a plecat i s'a închinat înaintea împ ratului. i împ ratul a zis: „Ce vrei?`` ¹⁷Ea i -a r spus: „Domnul meu, tu ai jurat roabei tale pe Domnul, Dumnezeuul t u, zicînd: „Solomon, fiul t u, va împ ra i dup mine, i va edea pe scaunul meu de domnie.`` ¹⁸i acum iat c Adonia împ r e te! i tu nu tii, împ rate, domnul meu! ¹⁹El a junghiat boi, vi ei gra i i oi în mare num r; i a poftit pe to i fiii împ ratului, pe preotul Abiatar, i pe Ioab, c petenia o tirii, dar pe robul t u Solomon nu l -a poftit. ²⁰Împ rate, domnul meu, tot Israelul are ochii îndrepta i spre tine, ca s -i faci cunoscut cine va edea pe scaunul de domnie al împ ratului, domnului meu, dup el. ²¹i cînd împ ratul, domnul meu, va fi culcat împreun cu p rin ii s i, se va întîmpla c eu i fiul meu Solomon vom fi privi i ca ni te vinova i.`` ²²Pe cînd înc vorbea ea cu împ ratul, iat c a sosit proorocul Natan. ²³Au dat de tire împ ratului, i au zis: „Iat c a venit proorocul Natan!`` El a intrat înaintea împ ratului, i s'a închinat înaintea împ ratului cu fa a pîn la p mînt. ²⁴i Natan a zis: „Împ rate, domnul meu, oare tu ai zis: „Adonia va împ r i dup mine, i va edea pe scaunul meu de domnie?`` ²⁵C ci el s'a pogorît ast zi, a t iat boi, vi ei gra i i oi, în mare num r; i a poftit pe to ii fiii împ ratului, pe c peteniile o tirii, i pe preotul Abiatar. i ei m nînc i beau înaintea lui, i zic: „Tr iasc împ ratul Adonia!`` ²⁶Dar nu m'a poftit nici pe mine, care sînt robul t u, nici pe preotul adoc, nici pe Benaia, fiul lui Iehoiada, nici pe robul t u Solomon. ²⁷Oare din porunca domnului meu, împ ratul, are loc lucrul acesta, i f r s fi f cut cunoscut robului t u cine are s se suie pe scaunul de domnie al împ ratului, domnului meu, dup el?`` ²⁸Împ ratul David a r spus: „Chema i-mi pe Bat- eba.`` Ea a intrat, i s'a înf i at înaintea împ ratului. ²⁹i împ ratul a jurat, i a zis: „Viu este Domnul, care m'a izb vit din toate necazurile, ³⁰c , a a cum am jurat pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel, zicînd: „Fiul t u Solomon va împ r i dup mine, i va edea pe scaunul meu de domnie în locul meu,`` -a a voi face azi.`` ³¹Bat- eba s'a plecat cu fa a la p mînt, i s'a închinat înaintea împ ratului. i a zis: „Tr iasc pe vecie domnul meu, împ ratul David``! ³²Împ ratul David a zis: „Chema i-mi pe preotul adoc, pe proorocul Natan i pe Benaia, fiul lui Iehoiada.`` Ei au intrat i s'au înf i at înaintea împ ratului. ³³i împ ratul le -a zis: „Lua i cu voi pe slujitorii st pînului vostru, pune i pe fiul meu Solomon c lare pe catîrul meu, i pogorî i -l la Ghihon. ³⁴Acolo, preotul

adoc i proorocul Natan s -l ung împ rat peste Israel. S suna i din trâmbi , i s zice i: „Tr iasc împ ratul Solomon!”³⁵ S v sui i apoi dup el ca s vin s se a eze pe scaunul meu de domnie, i s împ r easc în locul meu. C ci porunca mea, este ca el s fie c petenia lui Israel i Iuda``. ³⁶Benaia, fiul lui Iehoiada, a r spus împ ratului: „Amin! A a s vrea Domnul, Dumnezeul domnului meu, împ ratul: ³⁷Domnul s fie cu Solomon cum a fost cu domnul meu, împ ratul, ca s - i înal e scaunul de domnie mai pe sus de scaunul de domnie al domnului meu, împ ratul David!”³⁸ Atunci preotul adoc s'a pogorît împreun cu proorocul Natan, cu Benaia, fiul lui Iehoiada, cu Chereti ii i Peleti ii; au pus pe Solomon c lare pe c tîrul împ ratului David, i l-au dus la Ghihon. ³⁹Preotul adoc a luat cornul cu untdelemn din cort, i a uns pe Solomon. Au sunat din trâmbi , i tot poporul a zis: „Tr iasc împ ratul Solomon!”⁴⁰ Tot poporul s'a suit dup el, i poporul cînta din fluier i se desf ta cu mare bucurie; se cl tina p mîntul de strig tele lor. ⁴¹Zvonul acesta a ajuns pîn la Adonia i la to i cei pofti i cari erau cu el, tocmai în clipa cînd sfîr eau de mîncat. Ioab, auzind sunetul trâmbi ei, a zis: „Ce este cu vuietul acesta de care r sun cetatea?”⁴² Pe cînd vorbea el înc , a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. i Adonia a zis: „Apropie-te, c e ti un om viteaz, i aduci ve ti bune.”⁴³ „Da”⁴³, a r spus Ionatan lui Adonia, „domnul nostru împ ratul David a f cut împ rat pe Solomon. ⁴⁴A trimes cu el pe preotul adoc, pe proorocul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, pe Chereti i i Peleti i, i l-au pus c lare pe catîrul împ ratului. ⁴⁵Preotul adoc i proorocul Natan l-au uns împ rat la Ghihon. De acolo s'au suit veselindu-se, i cetatea a fost pus în mi care: acesta este vuietul pe care l-a i auzit. ⁴⁶Solomon s'a i a ezat pe saunul de domnie al împ ratului. ⁴⁷ i slujitorii împ ratului au venit s binecuvinteze pe domnul nostru împ ratul David, zicînd: „Dumnezeul t u s fac numele lui Solomon mai vestit decît numele t u, i el s - i înal e scaunul de domnie mai pe sus de scaunul t u de domnie!”⁴⁸ i împ ratul s'a închinat pe patul s u. ⁴⁸Iat ce a zis i împ ratul: „Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care mi -a dat ast zi un urma pe scaunul meu de domnie, i mi -a îng duit s -l v d!”⁴⁹ To i cei pofti i de Adonia s'au umplut de spaim ; s'au sculat i au plecat care încotro. ⁵⁰Adonia s'a temut de Solomon; s'a sculat i el, a plecat, i s'a apucat de coarnele altarului. ⁵¹Au venit i au spus lui Solomon: „Iat c Adonia se teme de împ ratul Solomon, i s'a apucat de coarnele altarului, zicînd: „S -mi jure împ ratul Solomon azi c nu va omorî pe robul s u cu sabia!”⁵² Solomon a zis: „Dac va fi om cinstit, un p r din cap nu -i va c dea la p mînt; dar dac se va g si r utate în el, va muri.”⁵³ i împ ratul Solomon a trimes ni te oameni, cari l-au pogorît de pe altar. El a venit i s'a închinat înaintea împ ratului Solomon, i Solomon i -a zis: „Du-te acas .”

Chapter 2

¹David se apropia de clipa mor ii, i a dat îndrum ri fiului s u Solomon, zicînd: ²„Eu plec pe calea pe care merge toat lumea. Înt re te-te, i fii om! ³P ze te poruncile Domnului, Dumnezeului t u, umblînd în c ile Lui, i p zind legile Lui, poruncile Lui, hot rîrile Lui i înv turile Lui, dup cum este scris în legea lui Moise, ca s izbute ti în tot ce vei face i ori încotro te vei întoarce, ⁴i

pentruca Domnul s împlineasc urm toarele cuvinte pe cari le -a rostit pentru mine: „Dac fiii t i vor lua seama la calea lor, umblînd cu credincio ie înaintea Mea, din toat inima lor i din tot sufletul lor, nu vei fi lipsit niciodat de un urma pe scaunul de domnie al lui Israel.”⁵ tii ce mi -a f cut Ioab, fiul eruiei, ce a f cut celor dou c petenii ale o tirii lui Israel, lui Abner, fiul lui Ner, i lui Amasa, fiul lui Ieter. I -a omorît; a v rsat în timp de pace sînge de r zboi, i a pus sîngele de r zboi pe cing toarea cu care era încins la mijloc i pe înc l mintea din picioare.⁶F dup în elepciunea ta, i s nu la i ca perii lui cei albi s se pogoare în pace în locuin a mor ilor.⁷S te por i cu bun voin cu fiii lui Barzilai, Galaaditul, i ei s m nînce la mas cu tine; c ci tot a a s'au purtat i ei cu mine, ie indu-mi înainte, cînd fugeam de fratele t u Absalom.⁸Iat c ai lîng tine pe imei, fiul lui Ghera, Beniamitul, din Bahurim. El a rostit împotriva mea mari blesteme în ziua cînd m duceam la Mahanaim. Dar s'a pogorît înaintea mea la Iordan, i i-am jurat pe Domnul, zicînd: „Nu te voi omorî cu sabia.”⁹Acum, tu s nu -l la i nepedepsit; c ci e ti un om în elept, i tii cum trebuie s te por i cu el. S -i pogori perii albi însîngera i în locuin a mor ilor.”¹⁰David a adormit cu p rin ii lui, i a fost îngropat în cetatea lui David.¹¹Vremea cît a împ r it David peste Israel a fost de patruzeci de ani: la Hebron a împ r it apte ani, iar la Ierusalim a împ r it trezeci i trei de ani.¹²Solomon a ezut pe scaunul de domnie al tat lui s u David, i împ r ia lui s'a înt rit foarte mult.¹³Adonia, fiul Haghitei, s'a dus la Bat-eba, mama lui Solomon. Ea i -a zis: „Vii cu gînduri pacinice?” El a r spuns: „Da.”¹⁴i a ad ugat: „Am s - i spun o vorb .” Ea a zis: „Vorbe te!”¹⁵i el a zis: „tii c împ r ia era a mea, i c tot Israelul î i îndrepta privirile spre mine ca s fiu împ rat. Dar împ ra ia s'a întors, i a c zut fratelui meu, pentruc Domnul i -a dat -o.”¹⁶Acum î i cer un lucru: nu- i întoarce fa a!” Ea i -a r spuns: „Vorbe te!”¹⁷i el a zis: „Spune, te rog, împ ratului Solomon-c ci nu se poate s nu te asculte-s -mi dea de nevast pe Abi ag, Sunamita.”¹⁸Bat-eba a zis: „Bine! voi vorbi împ ratului pentru tine.”¹⁹Bat-eba s'a dus la împ ratul Solomon, s -i vorbeasc pentru Adonia. Împ ratul s'a sculat s'o întîmpine, s'a închinat înaintea ei, i a ezut pe scaunul s u de domnie. Au pus un scaun pentru mama împ ratului, i ea a ezut la dreapta lui.²⁰Apoi a zis: „Am s - i fac o mic rug minte: s m ascul i!” i împ ratul i -a zis: „Cere, mam , c ci te voi asculta.”²¹Ea a zis: „Abi ag, Sunamita, s fie dat de nevast fratelui t u Adonia.”²²Împ ratul Solomon a r spuns mamei sale: „Pentruce ceri numai pe Abi ag, Sunamita, pentru Adonia? Cere i împ r ia pentru el-c ci este fratele meu mai mare decît mine-pentru el, pentru preotul Abiatar, i pentru Ioab, fiul eruiei.”²³Atunci împ ratul a jurat pe Domnul, zicînd: „S m pedepseasc Dumnezeu cu toat asprimea, dac nu -l vor costa via a pe Adonia cuvintele acestea!”²⁴Acum, viu este Domnul, care m'a înt rit i m'a suit pe scaunul de domnie al tat lui meu David, i care mi -a f cut o cas , dup f g duin a Lui, c ast zi va muri Adonia!”²⁵i împ ratul Solomon a trimes pe Benaia, fiul lui Iehoiada, care l -a lovit; i Adonia a murit.²⁶Împ ratul a zis apoi preotului Abiatar: „Du-te la Anatot la mo iile tale, c ci e ti vrednic de moarte; dar nu te voi omorî azi, pentruc ai purtat chivotul Domnului Dumnezeu înaintea tat lui meu David, i pentru c ai luat parte la toate suferin ele tat lui meu.”²⁷Astfel Solomon a scos pe Abiatar din slujba de preot al Domnului, ca s împlineasc cuvîntul rostit de Domnul asupra casei lui Eli în Silo.²⁸Vestea aceasta a ajuns pîn la Ioab, care luase partea lui Adonia, m car c nu luase

partea lui Absalom. I Ioab a fugit la cortul Domnului, i s'a apucat de coarnele altarului. ²⁹Au dat de tire împ ratului Solomon c Ioab a fugit la cortul Domnului, i c este la altar. i Solomon a trimes pe Benaia, fiul lui Iehoiada, zicîndu -i: „Du-te i love te -l!” ³⁰Benaia a ajuns la cortului Domnului, i a zis lui Ioab: „Ie i! c ci a a porunce te împ ratul.” Dar el a r spus: „Nu! vreau s mor aici.” Benaia a spus lucrul acesta împ ratului, zicînd: „A a vorbit Ioab, i a a mi -a r spus.” ³¹Împ ratul a zis lui Benaia: „F cum a zis, love te -l, i îngroap -l; i ia astfel de peste mine i de peste casa tat lui meu sîngele pe care l -a v rsat Ioab f r temei. ³²Domnul va face ca sîngele lui s cad asupra capului lui, pentru c a lovit pe doi b rba i mai drep i i mai buni decît el, i i -a ucis cu sabia, f r s fi tiut tat l meu David: pe Abner, fiul lui Ner, c petenia o tirii lui Israel, i pe Amasa, fiul lui Ieter, c petenia o tirii lui Iuda. ³³Sîngele lor s cad peste capul lui Ioab i peste capul urma ilor lui pentru totdeauna; dar David, s mîn a lui, casa lui i scaunul lui de domnie, s aib parte de pace pe vecie din partea Domnului.” ³⁴Benaia, fiul lui Iehoiada, s'a suit, a lovit pe Ioab, i l -a omorît. El a fost îngropat în casa lui, în pustie. ³⁵Împ ratul a pus în fruntea o tirii pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui Ioab, iar în locul lui Abiatar a pus pe preotul adoc. ³⁶Împ ratul a chemat pe imei, i i -a zis: „Zide te- i o cas la Ierusalim: s locuie ti în ea, i s nu ie i din ea ca s te duci într'o parte sau alta. ³⁷S tii bine c în ziua cînd vei ie i i vei trece pîrîul Chedron, vei muri. Atunci sîngele t u va c dea asupra capului t u. ³⁸imei a r spus împ ratului: „Bine! robul t u va face cum spune domnul meu, împ ratul.” i imei a locuit mult vreme la Ierusalim. ³⁹Dup trei ani, s'a întîmplat c doi slujitori ai lui imei au fugit la Achi , fiul lui Maaca, împ ratul Gatului. Au dat de tire lui imei, zicînd: „Iat c slujitorii t i sînt la Gat.” ⁴⁰imei s'a sculat, a pus aua pe m gar, i s'a dus la Gat la Achi , s - i caute slujitorii. imei s'a dus, i i -a adus înapoi slujitorii din Gat. ⁴¹Au dat de veste lui Solomon c imei a plecat din Ierusalim la Gat, i c s'a întors. ⁴²Împ ratul a chemat pe imei, i i -a zis: „Nu te-am pus eu s juri pe Domnul, i nu i-am spus eu hot rît: „S tii c vei muri în ziua cînd vei ie i s te duci într'o parte sau alta?” i nu mi-ai r spus tu: „Bine! am în eles?” ⁴³Pentru ce atunci n'ai ascultat de jur mîntul Domnului i de porunca pe care i -o d dusem?” ⁴⁴i împ ratul a zis lui imei: „, tii înl untrul inimii tale tot r ul pe care l-ai f cut tat lui meu David; Domnul a întors r utatea ta asupra capului t u. ⁴⁵Dar împ ratul Solomon va fi binecuvîntat, i scaunul de domnie al lui David va fi înt rit pe vecie înaintea Domnului.” ⁴⁶i împ ratul a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, care a ie it i a lovit pe imei; i imei a murit. Astfel, împ r ia s'a înt rit în mînile lui Solomon.

Chapter 3

¹Solomon s'a încuscrit cu Faraon, împ ratul Egiptului. A luat de nevast pe fata lui Faraon, i a adus -o în cetatea lui David, pîn i -a ispr vit de zidit casa lui, casa Domnului, i zidul dimprejurul Ierusalimului. ²Poporul nu aducea jertfe decît pe în l imi, c ci pîn pe vremea aceasta nu se zidise înc o cas în Numele Domnului. ³Solomon iubea pe Domnul, i se inea de obiceiurile tat lui s u David. Numai c aducea jertfe i t mîie pe în l imi. ⁴Împ ratul s'a dus la Gabaon s aduc jertfe acolo,

căci era cea mai însemnată în lume. Solomon a adus o mie de ardere de tot pe altar. ⁵La Gabaon, Domnul S'a arătat în vis lui Solomon noaptea, și Dumnezeu i-a zis: „Cere ce vrei și-ți dau.”

⁶Solomon a răspuns: „Tu ai arătat o mare bunăvoință față de robul Tui David, tatăl meu, pentru că umbla înaintea Ta în credință, în dreptate și în curaj de inimă față de tine; și-ai părțit această mare bunăvoință, și i-ai dat un fiu, care să așeze pe scaunul lui de domnie, cum se vede astăzi.”

⁷Acum Doamne, Dumnezeule meu, Tu ai pus pe robul Tui să împărătească în locul tatălui meu David; și eu nu sînt decît un tînăr, nu sînt încercat.

⁸Robul Tui este în mijlocul poporului pe care l-ai ales, popor foarte mare, care nu poate fi nici socotit, nici numărat, din pricina mulțimii lui.

⁹De dar robului Tui o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tui, să deosebească binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tui, pe poporul acesta așa de mare la număr?”

¹⁰Cererea aceasta a lui Solomon a plăcut Domnului.

¹¹și Dumnezeu a zis: „Fiindcă lucrul acesta îți ceri, fiindcă nu ceri pentru tine nici via lungă, nici bogății, nici moartea vrăjmașilor tăi, ci ceri pricepere, ca să faci dreptate, ¹²voi face după cuvîntul tău. Îți voi da o inimă înțeleaptă și pricepută, așa cum n'a fost nimănui înaintea ta și nu se va școli nimănui niciodată ca tine.”

¹³Mai mult, îți voi da și ce n'ai cerut: bogății și slavă, așa încît în tot timpul vieții tale nu va fi niciun împărat ca tine.

¹⁴și dacă vei umbla în căile Mele, păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut David, tatăl tău, îți voi lungi zilele.”

¹⁵Solomon s'a deșteptat. Acesta a fost visul. Solomon s'a întors la Ierusalim, și s'a înfrînt înaintea chivotului legământului Domnului. A adus ardere de tot și jertfe de multă mire, și a dat un ospăț tuturor slujitorilor lui.

¹⁶Atunci au venit două femei curve la împărat, și s'au înfrînt înaintea lui.

¹⁷Una din femei a zis: „Rogă-mă, domnule meu, eu și femeia aceasta locuim în aceeași casă, și am născut împreună o copilă în casă.”

¹⁸După trei zile, femeia aceasta a născut și ea. Locuim împreună, niciun străin nu era cu noi în casă, nu eram decît noi amîndouă.

¹⁹Peste noapte, fiul acestei femei a murit, pentru că se culcase peste el.

²⁰Ea s'a sculat pe la mijlocul nopții, a luat pe fiul meu de lângă mine, pe cînd dormea roaba ta, și l-a culcat la sînul ei; iar pe fiul ei, care murise, l-a culcat la sînul meu.

²¹Dimineața, m'am sculat să dau copilului; și iată că era mort. M'am uitat cu luare-aminte la el dimineața; și iată că nu era fiul meu, pe care-l născusem.”

²²Cealaltă femeie a zis: „Ba nu; fiul meu este cel viu, iar fiul tău cel mort.”

Dar cea dintîi a răspuns: „Ba nicidecum! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu.”

Așa au vorbit ele înaintea împăratului.

²³Împăratul a zis: „Una zice: „Fiul meu este cel viu, iar fiul tău este cel mort.” și cealaltă zice: „Ba nicidecum! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu.”

²⁴Apoi a adăugat: „Aduce-mi o sabie.”

Au adus o sabie înaintea împăratului.

²⁵și împăratul a zis: „Tăiați în două copilul cel viu, și dați o jumătate uneia și o jumătate celeilalte.”

²⁶Atunci femeia al cărei copil era viu, a simțit că se rupe inima pentru copil, și a zis împăratului: „Ah! domnule meu, dă-mi binele copilului cel viu, și nu-l omorî!”

Dar cealaltă a zis: „Să nu fie nici al meu nici al tău; tăiați-l!”

²⁷și împăratul, luînd cuvîntul, a zis: „Dați celei dintîi copilul cel viu, și nu-l omorîți. Ea este mama lui.”

²⁸Tot Israelul a auzit de hotărîrea pe care o rostise împăratul, și s'au temut de împărat, căci au văzut că în elepciunea lui Dumnezeu era în el, povăluindu-l în judecările lui.

Chapter 4

¹Împ ratul Solomon era împ rat peste tot Israelul. ²Iat c peteniile pe cari le avea în slujba lui: Azaria, fiul preotului adoc, ³Elihoref i Ahia, fiii lui i a, erau logofe i; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor; ⁴Benala, fiul lui Iehoiada, era peste o tire; adoc i Abiatar erau preo i. ⁵Azaria, fiul lui Natan, era mai mare peste îngrijitori. Zabud, fiul lui Natan era slujba de stat, cirac al împ ratului; ⁶Ahi ar era mai mare peste casa împ ratului; i Adoniram, fiul lui Abda, era mai mare peste d ri. ⁷Solomon avea doisprezece îngrijitori peste tot Israelul. Ei îngrijeau de hrana împ ratului i a casei lui, fiecare timp de o lun din an. ⁸Iat -le numele: Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim. ⁹Fiul lui Decher, la Maca , la Saalbim, la Bet- eme , la Elon i la Bet-Hanan. ¹⁰Fiul lui Hesed, la Arubot; el avea Soco i toat ara Hefer. ¹¹Fiul lui Abinadab avea tot inutul Dorului. Tafat, fata lui Solomon, era nevasta lui. ¹²Baana, fiul lui Ahilud, avea Taanac i Meghido, i tot Bet- eanul de lîng artan subt Izreel, dela Bet- ean pîn la Abel-Mehola, pîn dincolo de Iocmeam. ¹³Fiul lui Gheber, la Ramot din Galaad; el avea tîrgurile lui Iair, fiul lui Manase, în Galaad; mai avea i inutul Argob în Basan, asezeci cet i mari cu ziduri i z voare de aram . ¹⁴Ahinadab, fiul lui Ido, la Mahanaim. ¹⁵Ahima , în Neftali. El luase de nevast pe Basmat, fata lui Solomon. ¹⁶Baana, fiul lui Hu ai, în A er i la Bealot. ¹⁷Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar. ¹⁸imei, fiul lui Ela, în Benjamin. ¹⁹Gheber, fiul lui Uri, în ara Galaadului; el avea inutul lui Sihon, împ ratul Amori ilor i al lui Og, împ ratul Basanului. Era un singur îngrijitor în ara aceasta. ²⁰Iuda i Israel erau în num r foarte mare, ca nisipul de pe rmul m rii. Ei mîncau, beau i se veseleau. ²¹Solomon mai st pînea i toate împ r iile dela Rîu pîn în ara Filistenilor i pîn la hotarul Egiptului. Ei îi aduceau daruri, i au fost supu i lui Solomon tot timpul vie ii lui. ²²În fiecare zi Solomon mîncea: treizeci de cori de floare de f in , i asezeci de cori de alt f in , ²³zece boi gra i, dou zeci de boi de p scut, i o sut de oi, afar de cerbi, c prioare, ciute i p s ri îngr ate. ²⁴St pînea peste toat ara de dincoace de Rîu, dela Tifsah pîn la Gaza, peste to i împ r ii de dincoace de Rîu. i avea pace pretutindenii de jur împrejur. ²⁵Iuda i Israel, dela Dan pîn la Beer- eba, au locuit în lini te fiecare subt via lui i subt smochinul lui, în tot timpul lui Solomon. ²⁶Solomon avea patruzeci de mii de iesle pentru caii de la car le lui, i dou sprezece mii de c l re i. ²⁷Îngrijitorii îngrijeau de hrana împ ratului Solomon i a tuturor celor ce se apropiu de masa lui, fiecare în luna lui; i nu l sau s fie vreo lips . ²⁸Aduceau i orz i paie pentru arm sari i fugari, în locul unde se afla împ ratul, fiecare dup poruncile pe cari le primise. ²⁹Dumnezeu a dat lui Solomon în elepciune, foarte mare pricepere, i cuno tin e multe ca nisipul de pe rmul m rii. ³⁰În elepciunea lui Solomon întrecea în elepciunea tuturor fiilor R s ritului i toat în elepciunea Egiptenilor. ³¹El era mai în elept decît orice om, mai mult decît Etan, Ezrahitul, mai mult decît Heman, Calcol i Darda, fiii lui Mahol; i faima lui se r spîndise printre toate neamurile, deprimprejur. ³²A rostit trei mii de pilde, i a alc tuit o mie cinci cînt ri. ³³A vorbit despre copaci, dela cedrul din Liban pîn la isopul care cre te pe zid, a vorbit deasemenea despre dobitoace, despre pas ri, despre tîrtoare i despre pe ti. ³⁴Veneau oameni din toate popoarele s

asculte în elepciunea lui Solomon, din partea tuturor împăraților pământului cari auziser vorbindu-se de în elepciunea lui.

Chapter 5

¹Hiram, împăratul Tirului, a trimis pe slujitorii săi la Solomon; cari auzise că fusese uns împărat în locul tatălui său, și el iubea totdeauna pe David. ²Solomon a trimis vorbă lui Hiram: ³„Tatăl meu David n'a putut să zidească o casă Domnului, Dumnezeului lui, din pricina războaielor cu cari l-au înconjurat vrăjmașii lui, pînă ce Domnul i-a pus sub talpa picioarelor lui. ⁴Acum Domnul, Dumnezeul meu, mi-a dat odihnă din toate prile; nu mai am nici protivnic, nici nenorociri! ⁵Iată că am de gând să zidesc o casă Numelui Domnului, Dumnezeului meu, cum a spus Domnul tatălui meu David, zicînd: „Fiul tău, pe care -l voi pune în locul tău, pe scaunul tău de domnie, el va zidi o casă Numelui Meu.” ⁶Porunce-te acum să se taie pentru mine cedri din Liban. Slujitorii mei vor fi cu ai tăi, și-i voi plăti simbria slujitorilor tăi așa cum o vei hotărî tu; căci tii că dintre noi nimeni nu se pricepe să taie lemne ca Sidonienii.” ⁷Cînd a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, a avut o mare bucurie, și a zis: „Binecuvîntat să fie astăzi Domnul, care a dat lui David un fiu în elept, drept căpetenie a acestui mare popor!” ⁸Și Hiram a trimis răspuns lui Solomon: „Am auzit ce ai trimis să-mi se spun. Voi face tot ce vei vrea în ce privește lemnele de cedru și lemnele de chiparos. ⁹Slujitorii mei le vor pogorî din Liban la mare, și le voi trimite pe mare în plute pînă la locul pe care mi-l vei arăta: acolo, voi pune săle deslege, și le vei lua. Ceea ce cer în schimb, este să trimeți merinde casei mele.” ¹⁰Hiram a dat lui Solomon lemne de cedru și lemne de chiparos cît a voit. ¹¹Și Solomon a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grâu pentru hrana casei lui și douăzeci de cori de untdelemn curat; iată ce a dat Solomon în fiecare an lui Hiram. ¹²Domnul a dat în elepciune lui Solomon, cum îi făgăduise. Între Hiram și Solomon a fost pace, și au făcut legămintă împreună. ¹³Împăratul Solomon a luat din tot Israelul oameni de corvoadă, în număr de treizeci de mii. ¹⁴Î-a trimis în Liban, cîte zece mii pe lună, cu schimbul; o lună erau în Liban, și două luni erau acasă. Adoniram era mai mare peste oamenii de corvoadă. ¹⁵Solomon mai avea aptezeci de mii de oameni cari purtau poverile și optzeci de mii cari tăiau pietrele în muni, ¹⁶afară de căpeteniile, în număr de trei mii trei sute, puse de Solomon peste lucrări și înscrinate cu privegherea lucrătorilor. ¹⁷Împăratul a poruncit să se scoată pietre mari în mare, cioplite pentru temeliiile casei. ¹⁸Lucrătorii lui Solomon, ai lui Hiram, și Ghiblii, le-au cioplit, și au pregătit lemnele și pietrele pentru zidirea casei.

Chapter 6

¹În al patruzeci și optzecilea an după ieșirea copiilor lui Israel din țara Egiptului, Solomon a zidit casa Domnului, în al patrulea an al domniei lui peste Israel, în luna Ziv, care este luna a doua.

²Casa pe care a zidit -o împ ratul Solomon Domnului, era lung de ase zeci de co i, lat de dou zeci, i înalt de treizeci. ³Pridvorul dinaintea templului casei avea o lungime de dou zeci de co i, în l imea casei, i zece co i l rgime în fa a casei. ⁴Împ ratul a f cut casei ferestre largi înl untru i strâmte afar . ⁵A zidit lipite de zidul casei mai multe rînduri de od i, unul peste altul, de jur împrejur, cari înconjurau zidurile casei, Templul i sfîntul loca ; i a f cut astfel od i l turalnice de jur împrejur. ⁶Catul de jos era lat de cinci co i, cel dela mijloc de ase co i, iar al treilea de apte co i; c ci pe partea deafar a casei a f cut arcade strâmte împrejur ca grinzile s nu fie prinse în zidurile casei. ⁷Cînd s'a zidit casa, s'au întrebuintat pietre cioplite gata înainte de a fi aduse acolo, a a c nici ciocan, nici secure, nici o unealt de fer nu s'au auzit în cas în timpul zidirii. ⁸Intrarea od ilor din catul de jos era în partea dreapt a casei; în catul dela mijloc te suiai pe o scar cotit , i tot a a dela catul de mijloc la al treilea. ⁹Dup ce a ispr vit de zidit casa, Solomon a acoperit -o cu scînduri i cu grinzi de cedru. ¹⁰A f cut de cinci co i de înalte fiecare din caturile dimprejurul întregei case, i le -a legat de cas prin lemne de cedru. ¹¹Domnul a vorbit lui Solomon, i i -a zis: ¹²„Tu zide ti casa aceasta! Dac vei umbla dup legile Mele, dac vei împlini orînduirile Mele, dac vei p zi i vei urma toate poruncile Mele, voi împlini fa de tine f g duin a pe care am f cut -o tat lui t u David, ¹³voi locui în mijlocul copiilor lui Israel, i nu voi p r si pe poporul Meu Israel.`` ¹⁴Dup ce a ispr vit de zidit casa, ¹⁵Solomon i -a îmbr cat zidurile pe din l untru cu scînduri de cedru, dela pardoseal pîn la tavan; a îmbr cat astfel în lemn partea dinl untru, i a acoperit pardoseala casei cu scînduri de chiparos. ¹⁶A îmbr cat cu scînduri de cedru cei dou zeci de co i ai fundului casei, dela pardoseal pîn în cre tetul zidurilor, i a p strat locul acesta ca s fac din el Sfînta Sfintelor, Locul prea sfînt. ¹⁷Cei patruzeci de co i de dinainte alc tuiau Casa, adic Templul. ¹⁸Lemnul de cedru din l untru avea s p turi de colocin i, i flori deschise; totul era de cedru, nu se vedea nicio piatr . ¹⁹Solomon a preg tit Locul prea sfînt înl untru în mijlocul casei, ca s a eze acolo chivotul leg mîntului Domnului. ²⁰Locul prea sfînt avea dou zeci de co i lungime, dou zeci de co i l ime, i dou zeci de co i în l ime. Solomon l -a c ptu it cu aur curat. A f cut înaintea Locului prea sfînt un altar de lemn de cedru, i l -a acoperit cu aur. ²¹Partea dinl untru a casei a c ptu it -o cu aur, i a prins perdeaua dinl untru în l n i oare de aur înaintea Locului prea sfînt, pe care l -a acoperit cu aur. ²²A c ptu it toat casa cu aur, casa întreag , i a acoperit cu aur tot altarul care era înaintea Locului prea sfînt. ²³În Locul prea sfînt a f cut doi heruvimi de lemn de m slin s lbatic, înal i de zece co i. ²⁴Fiecare din cele dou aripi ale unuia din heruvimi avea cinci co i, ceeace f cea zece co i dela cap tul uneia din aripile lui pîn la cap tul celeilalte. ²⁵Al doilea heruvim avea tot zece co i. M sura i chipul erau acelea i pentru amîndoi heruvimii. ²⁶În l imea fiec ruia din cei doi heruvimi era de zece co i. ²⁷Solomon a a ezat heruvimii în mijlocul casei, în partea dinl untru. Aripile lor erau întinse; aripa celui dintîi atingea un zid, i aripa celui de al doilea atingea celalt zid; iar celelalte aripi ale lor se întîlneau la capete în mijlocul casei. ²⁸Solomon a acoperit i heruvimii cu aur. ²⁹Pe toate zidurile casei de jur împrejur, în partea din fund i în fa , a pus s sape chipuri de heruvimi, de finici i de flori deschise. ³⁰A acoperit pardoseala casei cu aur, în partea din fund i în fa . ³¹La intrarea Locului prea sfînt a f cut dou u i din lemn de m slin s lbatic; pragul de sus i u iorii u ilor erau în cinci muchi. ³²Cele dou

u i erau f cute din lemn de m slin s lbatic. A pus s sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici, i de flori deschise, i le -a acoperit cu aur, a întins aurul i peste heruvimi i peste finici. ³³A f cut deasemenea pentru poarta Templului, ni te u iori de lemn de m slin s lbatic, în patru muchi, ³⁴ i cu dou u i de lemn de chiparos; fiecare u era f cut din dou scînduri desp r ite. ³⁵A pus s sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici i de flori deschise, i le -a acoperit cu aur, pe care l -a întins pe s p tura de chipuri. ³⁶A zidit i curtea dinl untru din trei rînduri de pietre cioplite i dintr'un rînd de grinzi de cedru. ³⁷În anul al patrulea, în luna Ziv, s'au pus temeliile casei Domnului; ³⁸ i în anul al unsprezecelea, în luna Bul, care este a opta lun , casa a fost ispr vit în toate p r ile ei i a a cum trebuia s fie. În timp de apte ani a zidit -o Solomon.

Chapter 7

¹Solomon i -a mai zidit i casa lui, i a inut treisprezece ani pîn cînd a ispr vit -o de tot. ²A zidit mai întîi casa din p durea Libanului, lung de o sut de co i, lat de cincizeci de co i, i înalt de treizeci de co i. Se sprijinea pe patru rînduri de stîlpi de cedru, i pe stîlpi erau grinzi de cedru. ³A acoperit cu cedru od ile cari erau sprijinite de stîlpi i cari erau în num r de patruzeci i cinci, cîte cincisprezece de fiecare cat. ⁴Erau trei caturi, i fiecare din ele avea ferestrele fa în fa . ⁵Toat u ile i to i u iorii erau din bîrne în patru muchi, i la fiecare din cele trei caturi, u ile erau fa în fa . ⁶A f cut un pridvor de stîlpi, lung de cincizeci de co i i lat de treizeci de co i, i un alt pridvor înainte cu stîlpi i trepte în fa . ⁷A f cut pridvorul scaunului de domnie, unde judeca, pridvorul judec ii; i l -a acoperit cu cedru, dela pardoseal pîn în tavan. ⁸Casa lui de locuit a fost zidit în acela fel, într'o alt curte, în dosul pridvorului. i a f cut o cas la fel cu pridvorul acesta pentru fata lui Faraon, pe care o luase de nevast . ⁹Pentru toate aceste cl diri a întrebuint at pietre minunate, cioplite dup m sur , ferestruite cu fer str ul, înl untru i în afar ; i aceasta din temelii pîn la stra in , i afar pîn la curtea cea mare. ¹⁰Temeliile erau de pietre foarte de pre , i mari, pietre de zece co i i pietre de opt co i. ¹¹Deasupra erau iar pietre foarte de pre , t iate dup m sur , i lemn de cedru. ¹²Curtea cea mare avea de jur împrejurul ei trei iruri de pietre cioplite i un ir de bîrne de cedru, ca i curtea dinl untru a casei Domnului, i ca i pridvorul casei. ¹³Împ ratul Solomon a trimes i a adus din Tir pe Hiram, ¹⁴fiul unei v duve din semin ia lui Neftali, i al unui tat din Tir, care lucra în aram . Hiram era plin de în elepciune, de pricepere i de tiin în s vîr irea oric rei lucr ri de aram . El a venit la împ ratul Solomon, i i -a f cut toate lucr rile. ¹⁵A turnat cei doi stîlpi de aram . Cel dintîi avea optsprezece co i în în l ime, i un fir de doisprezece co i m sura grosimea celui de al doilea. ¹⁶A turnat dou coperi uri de aram , ca s le pun pe vîrfurile stîlpilor; cel dintîi era înalt de cinci co i, i al doilea era înalt de cinci co i. ¹⁷A mai f cut ni te împletituri în chip de re ea, ni te ciucuri f cu i cu l n i oare, pentru coperi urile de pe vîrfurile stîlpilor, apte pentru coperi ul dintîi, i apte pentru coperi ul al doilea. ¹⁸A f cut cîte dou iruri de rodii împrejurul uneia din re ele, ca s acopere coperi ul de pe vîrfurile unuia din stîlpi; tot a a f cut i pentru al doilea. ¹⁹Coperi urile de pe vîrfurile

stîlpilor, în pridvor, erau lucrate a a de parc erau ni te crini i aveau patru co i. ²⁰Coperi urile depe cei doi stîlpi erau înconjurate de dou sute de rodii, sus, lâng umfl tura care era peste re ea; de asemenea erau dou sute de rodii în irate în jurul celui de al doilea coperi . ²¹A a ezat stîlpii în pridvorul Templului; a a ezat stîlpul din dreapta, i l -a numit Iachin; apoi a a ezat stîlpul din stînga, i l -a numit Boaz. ²²În vârful stîlpilor era o lucr tur în chip de crini. Astfel s'a ispr vit lucrarea stîlpilor. ²³A f cut marea turnat din aram . Avea zece co i dela o margine pîn la cealalt , era rotund de tot, înalt de cinci co i, i de jur împrejur se putea m sura cu un fir de treizeci de co i. ²⁴Subt buza ei erau s pa i ni te colocin i, cîte zece la fiecare cot, de jur împrejurul m rii; colocin ii, a eza i pe dou rînduri, erau turna i împreun cu ea dintr'o singur bucat . ²⁵Era a ezat pe doisprezece boi, din cari trei întor i spre miaz noapte, trei întor i spre apus; trei întor i spre miaz zi, i trei întor i spre r s rit; marea era deasupra lor, i toat partea dinapoi a trupurilor lor era înl untru. ²⁶Grosimea ei era de un lat de mân ; i marginea ei era ca marginea unui potir, f cut ca floarea crinului. Avea o înc pere de dou mii de vedre. ²⁷A mai f cut zece temelii de aram . Fiecare temelie era lung de patru co i, lat de patru co i, i înalt de trei co i. ²⁸Iat cum erau temeliiile acestea. Erau f cute din t blii, legate la col uri cu încheieturi. ²⁹Pe t bliile dintre încheieturi erau ni te lei, boi i heruvimi; i pe încheieturi, deasupra i dedesuptul leilor i boilor, erau ni te împletituri cari atîrnau în chip de ciucuri. ³⁰Fiecare temelie avea patru roate de aram cu osii de aram ; i la cele patru col uri erau ni te poli e turnate, subt lighean, i lâng ciucuri. ³¹Gura temeliei dinl untrul coperi ului pîn sus era de un cot; gura aceasta era rotund , ca pentru lucr rile de felul acesta, i era lat de un cot i jum tate; avea i s p turi. T bliile erau în patru muchi, nu rotunde. ³²Cele patru ro i erau subt t blii, i osiile ro ilor erau prinse de temelie; fiecare era înalt de un cot i jum tate. ³³Roatele erau f cute ca ale unui car. Osiiile, obezile, spi ele i butucii lor erau toate turnate. ³⁴La cele patru col uri ale fiec rei temelii erau ni te poli e dintr'o bucat cu temelia. ³⁵Partea de sus a temeliei se sfîr ea cu un cerc înalt de o jum tate de cot, i î i avea proptecele cu t bliile ei f cute dintr'o bucat cu ea. ³⁶Pe pl cile proptelelor, i pe t blii, a s pat heruvimi, lei i finici, dup locurile goale, i ciucuri de jur împrejur. ³⁷A a a f cut cele zece temelii; turn tura, m sura i chipul erau la fel pentru toate. ³⁸A mai f cut zece lighene de aram . Fiecare lighen avea o înc pere de patruzeci de ba i, fiecare lighen avea patru co i, fiecare lighen era pe cîte una din cele zece temelii. ³⁹A pus cinci temelii pe partea dreapt a casei, i cinci temelii pe partea stîng a casei; iar marea de aram a pus -o în partea dreapt a casei la miaz zi r s rit. ⁴⁰Hiram a f cut cenu arele, lope ile i lighenele. ⁴¹doi stîlpi cu cele dou coperi uri i cu cununile lor de pe vârful stîlpilor; cele dou re ele ca s acopere cele dou cununi ale coperi urilor de pe vârful stîlpilor; ⁴²cele patru sute de rodii pentru cele dou re ele, cîte dou rînduri de rodii de fiecare re ea, ca s acopere cele dou cununi ale coperi urilor de pe vârful stîlpilor; ⁴³cele zece temelii, i cele zece lighene de pe temelii; ⁴⁴marea, i cei doisprezece boi de subt mare; ⁴⁵cenu arele, lope ile i lighenele. Toate aceste unelte, pe cari le -a dat împ ratul Solomon lui Hiram s le fac pentru Casa Domnului, erau de aram lustruit . ⁴⁶Împ ratul a pus s le toarne în cîmpia Iordanului, într'un p mînt humos, între Sucot i artan. ⁴⁷Solomon a l sat toate aceste unelte necînt rite, c ci erau foarte multe, i greutatea aramei nu se putea socoti. ⁴⁸Solomon a mai f cut toate celelalte unelte

pentru Casa Domnului: altarul de aur; masa de aur, unde se puneau pînile pentru punerea înaintea Domnului; ⁴⁹sfe nicele de aur curat, cinci la dreapta și cinci la stînga, înaintea Locului prea sfînt, cu florile, candelarele și mucurile de aur; ⁵⁰lighenele, cu itele, potirele, ce tile și c uile de aur curat; și înîile de aur curat pentru u a dinl untrul casei la intrarea în Locul prea sfînt, și pentru u a casei dela intrarea Templului. ⁵¹Astfel s'a ispr vit toat lucrarea, pe care a f cut -o împ ratul Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul și uneltele, pe cari le hr zise tat l s u David, și le -a pus în vistieriile Casei Domnului.

Chapter 8

¹Atunci împ ratul Solomon a adunat la el la Ierusalim pe b trînii lui Israel și pe toate c peteniile semin iilor, pe c peteniile familiilor copiilor lui Israel, ca s mute din cetatea lui David, adic Sionul, chivotul leg mîntului Domnului. ²To i b rba ii lui Israel s'au strîns la împ ratul Solomon, în luna lui Etanim, care este a aptea lun , în timpul praznicului. ³Cînd au venit to i b trînii lui Israel, preo ii au ridicat chivotul. ⁴Au adus chivotul Domnului, cortul întîlnirii, și toate uneltele sfînte, cari erau în cort: preo ii și Levi ii le-au adus. ⁵Împ ratul Solomon și toat adunarea lui Israel chemat la el au st tut înaintea chivotului. Au jertfit oi și boi, cari n'au putut fi nici num ra i, nici socoti i, din pricina mul imii lor. ⁶Preo ii au dus chivotul leg mîntului Domnului la locul lui, în Locul prea sfînt al casei, în Sfînta Sfintelor, subt aripile heruvimilor. ⁷Ci heruvimii aveau aripile întinse peste Locul chivotului, și acopereau chivotul și drugii lui pedeasupra. ⁸Se d duse drugilor o a a lungime încît capetele lor se vedeau din Locul sfînt dinaintea Locului prea sfînt, dar nu se vedeau deafar . Ei au fost acolo pîn în ziua de azi. ⁹În chivot nu erau decît cele dou table de piatr , pe cari le -a pus Moise în el la Horeb, cînd a f cut Domnul leg mînt cu copiii lui Israel, la ie irea lor din ara Egiptului. ¹⁰În clipa cînd au ie it preo ii din Locul sfînt, norul a umplut casa Domnului. ¹¹Preo ii n'au putut s r mîn acolo s fac slujba, din pricina norului; c ci slava Domnului umpluse Casa Domnului. ¹²Atunci Solomon a zis: „Domnul a zis c vrea s locuiasc în întunec! ¹³Eu am zidit o cas care va fi locuin a Ta, un loc unde vei locui pe vecie!`` ¹⁴Împ ratul și -a întors fa a, și a binecuvîntat pe toat adunarea lui Israel. Toat adunarea lui Israel era în picioare. ¹⁵și el a zis: „Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura Lui tat lui meu David, și care împline te, prin puterea Lui, ce spusese, cînd a zis: ¹⁶„Din ziua cînd am scos din Egipt pe poporul Meu Israel, n'am ales nici o cetate dintre toate semin iile lui Israel ca s Mi se zideasc în ea o cas unde s locuiasc Numele Meu, ci am ales pe David s împ r easc peste poporul Meu Israel!`` ¹⁷Tat l meu David avea de gînd s zideasc o cas Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel. ¹⁸și Domnul a zis tat lui meu David: „Fiindc ai avut de gînd s zide ti o cas Numelui Meu, bine ai f cut c ai avut acest gînd. ¹⁹Numai c nu tu vei zidi casa; ci fiul t u ie it din trupul t u, va zidi casa Numelui Meu.`` ²⁰Domnul a împlinit cuvintele pe cari le rostise. Eu m'am ridicat în locul tat lui meu David, și am ezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, și am zidit casa Numelui Domnului, Dumnezeul

lui Israel. ²¹Am rînduit un loc pentru chivot, unde este leg mîntul Domnului, leg mîntul pe care l-a făcut El cu p rin ii no tri, cînd i -a scos din ara Egiptului. ²²Solomon s'a a ezat înaintea altarului Domnului, în fa a întregei adun ri a lui Israel. i -a întins mînile spre cer, ²³i a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine, nici sus în ceruri, nici jos pe p mînt: Tu îi leg mîntul i îndurarea fa de robii T i, cari umbl înaintea Ta din toat inima lor! ²⁴Astfel, ai inut cuvîntul dat robului t u David, tat l meu; i ce ai spus cu gura Ta, împline ti în ziua aceasta cu puterea Ta. ²⁵Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, ine f g duin a pe care ai f cut -o tat lui meu David, cînd ai zis: „Nu vei fi lipsit niciodat înaintea Mea de un urma care s ad pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii t i s ia seam la calea lor, i s umble înaintea Mea cum ai umblat tu înaintea Mea. ²⁶Oh, Dumnezeul lui Israel, împlineasc -se f g duin a pe care ai f cut -o robului t u David, tat l meu! ²⁷Dar ce! Va locui oare cu adev rat Dumnezeu pe p mînt? Iat c cerurile i cerurile cerurilor nu pot s Te cuprind : cu cît mai pu in casa aceasta pe care i-am zidit -o eu! ²⁸Totu , Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rug ciunea robului T u i la cererea lui; ascult strig tul i rug ciunea pe care i -o face ast zi robul T u. ²⁹Ochii t i s fie zi i noapte deschi i asupra casei acesteia, asupra locului despre care ai zis: „Acolo va fi Numele Meu!` Ascult rug ciunea pe care i -o face robul T u în locul acesta. ³⁰Binevoie te i ascult cererea robului T u i a poporului T u Israel, cînd se vor ruga în locul acesta! Ascult -i din locul locuin ei Tale, din ceruri, ascult -i i iart -i! ³¹Dac va p c tui cineva împotriva aproapelui s u i va fi silit s fac un jur mînt, i va veni s jure înaintea altarului T u, în casa aceasta, - ³²ascult -l din ceruri, lucreaz , i f dreptate robilor T i; osînde te pe cel vinovat, i întoarce vina purt rii lui asupra capului lui; d dreptate celui nevinovat, i f -i dup nevinov ia lui! ³³Cînd poporul T u Israel va fi b tut de vr jma , pentru c a p c tuit împotriva Ta: dac se vor întoarce la Tine i vor da slav Numelui T u, dac ... i vor face rug ciuni i cereri în casa aceasta, - ³⁴ascult -i din ceruri, iart p catul poporului T u Israel, i întoarce -i în ara pe care ai dat -o p rin ilor lor! ³⁵Cînd se va închide cerul, i nu va fi ploaie, din pricina p catelor f cute de ei împotriva Ta: dac se vor ruga în locul acesta i vor da slav Numelui t u, i dac se vor abate dela p catele lor, pentru c -i vei pedepsi- ³⁶ascult -i din ceruri, iart p catul robilor T i i al poporului T u Israel, înva -l calea cea bun pe care trebuie s umble, i s trime i ploaie pe p mîntul pe care l-ai dat de mo tenere poporului T u! ³⁷Cînd foametea, ciuma, rugina, t ciunele, l custele, de un fel sau altul, vor fi în ar , cînd vr jma ul va împresura pe poporul T u în ara lui, în cet ile lui, cînd vor fi urgii sau boli de orice fel: ³⁸dac un om, dac tot poporul T u Israel va face rug ciuni i cereri, i fiecare î i va cunoa te muștrarea cugetului lui i va întinde mînile spre casa aceasta, - ³⁹ascult -l din ceruri, din locul locuin ei Tale, i iart -l; lucreaz , i r spl te te fiec ruia dup c ile lui, Tu care cuno ti inima fiec ruia, c ci numai Tu cuno ti inima tuturor copiilor oamenilor, ⁴⁰ca s se team de Tine în tot timpul cît vor tr i în ara pe care ai dat -o p rin ilor no tri! ⁴¹Cînd str inul, care nu este din poporul T u Israel, va veni dintr'o ar dep rtat , pentru Numele T u, ⁴²c ci se va ti c Numele T u este mare, mîna Ta este tare, i bra ul T u este întins, cînd va veni s se roage în casa aceasta, - ⁴³ascult -l din ceruri, din locul locuin ei Tale, i d str inului aceluia tot ce- i va cere, pentru ca toate popoarele p mîntului s cunoasc Numele T u, s se team de Tine, ca i poporul T u

Israel, i s tie c Numele T u este chemat peste casa aceasta pe care am zidit -o eu! ⁴⁴Cînd poporul T u va ie i la lupt împotriva vr jma ului s u, urmînd calea pe care i -o vei porunci Tu: dac vor face rug ciuni Domnului, cu privirile întoarse spre cetatea pe care ai ales -o Tu, i spre casa pe care am zidit -o eu Numelui T u, - ⁴⁵ascult din ceruri rug ciunile i cererile lor, i f -le dreptate! ⁴⁶Cînd vor p c tui împotriva Ta, - c ci nu este om care s nu p c tuiasc , - i Te vei mînia împotriva lor i -i vei da în mîna vr jma ului, care -i va duce robi într'o ar vr jma , dep rtat sau apropiat : ⁴⁷dac se vor coborî în ei în i i, în ara unde vor fi robi, dac se vor întoarce la Tine, i - i vor face cereri în ara celor ce -i vor duce în robie, i vor zice: „Am p c tuit, am s vîr it f r delegi, am f cut r u!"; ⁴⁸dac se vor întoarce la Tine din toat inima lor i din tot sufletul lor, în ara vr jma ilor lor cari i-au luat robi, dac - i vor face rug ciuni, cu privirile întoarse spre ara lor, pe care ai dat -o p rin ilor lor, spre cetatea pe care ai ales -o, i spre casa pe care am zidit -o eu Numelui T u, - ⁴⁹ascult din ceruri, din locul locuin ei Tale, rug ciunile i cererile lor: i f -le dreptate; ⁵⁰iart poporului T u p catele lui i toate f r delegile f cute împotriva Ta; treze te mila celor ce -i vor inea robi, ca s se îndure de ei, ⁵¹c ci sînt poporul T u i mo tenirea Ta, i Tu i-ai scos din Egipt, din mijlocul unui cuptor de fer! ⁵²Ochii T i s fie deschi i la cererea robului T u i la cererea poporului T u Israel, ca s -i ascul i în tot ce - i vor cere! ⁵³C ci Tu i-ai ales din toate celelalte popoare ale p mîntului, ca s faci din ei mo tenirea Ta, cum ai spus prin robul T u Moise, cînd ai scos din Egipt pe p rin ii no tri, Doamne, Dumnezeu!`` ⁵⁴Cînd a ispr vit Solomon de spus Domnului toat rug ciunea aceasta i cererea aceasta, s'a sculat dinaintea altarului Domnului, unde îngenunchiase, cu mînile întinse spre cer. ⁵⁵i stînd în picioare, a binecuvîntat cu glas tare toat adunarea lui Israel, zicînd: ⁵⁶„Binecuvîntat s fie Domnul, care a dat odihn poporului S u Israel, dup toate f g duin ele Lui! Din toate bunele cuvinte pe cari le rostise prin robul S u Moise, niciunul n'a r mas neîmplinit. ⁵⁷Domnul, Dumnezeu nostru, s fie cu noi, cum a fost cu p rin ii no tri; s nu ne p r seasc i s nu ne lase, ⁵⁸ci s ne plece inimile spre El, ca s umbl m în toate c ile Lui, i s p zim poruncile Lui, legile Lui i rînduielile Lui, pe cari le -a poruncit p rin ilor no tri! ⁵⁹Cuvintele acestea, cuprinse în cererile mele înaintea Domnului, s fie zi i noapte înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, i s fac în tot timpul dreptate robului S u i poporului S u Israel, ⁶⁰pentruca toate popoarele p mîntului s poat cunoa te c Domnul este Dumnezeu i c nu este alt Dumnezeu afar de El! ⁶¹Inima voastr s fie în totul a Domnului, Dumnezeului nostru, cum este ast zi, ca s urma i legile Lui i s p zi i poruncile Lui.`` ⁶²Împ ratul i tot Israelul împreun cu el au adus jertfe înaintea Domnului. ⁶³Solomon a junghiat dou zeci i dou de mii de boi i o sut dou zeci de mii de oi pentru jertfa de mul mire, pe care a adus -o Domnului. A a a f cut împ ratul i to i copiii lui Israel sfin irea Casei Domnului. ⁶⁴În ziua aceea, împ ratul a sfin it mijlocul cur ii, care este înaintea Casei Domnului; c ci acolo a adus arderile de tot, darurile de mîncare, i gr simile jertfelor de mul mire, pentruc altarul de aram care este înaintea Domnului era prea mic, ca s cuprind arderile de tot, darurile de mîncare, i gr simile jertfelor de mul mire. ⁶⁵Solomon a pr znuit atunci s rb toarea, i tot Israelul a pr znuit împreun cu el. O mare mul ime, venit dela împejurimile Hamatului pîn la pîrîul Egiptului, s'a strîns înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, timp de apte zile, i alte apte zile, adic patrusprezece zile. ⁶⁶În ziua a opta, a dat drumul poporului. i ei au

binecuvântat pe împărat, și s'au dus în corturile lor, veseli și cu inima mulțumită pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul robului Sion David, și poporului Sion Israel.

Chapter 9

¹Când a isprăvit Solomon de zidit Casa Domnului, casa împăratului și tot ce a găsit cu cale să facă, ²Domnul S'arătă două oare lui Solomon, cum și Se arătă la Gabaon. ³și Domnul i-a zis: „Îmi ascult rugăciunea și cererea pe care Mi-ai făcut-o, sfințesc casa aceasta pe care ai zidit-o ca să poți în ea pentru totdeauna Numele Meu, și ochii Mei și inima Mea vor fi acolo pe vecie. ⁴și tu, dacă vei umbla înaintea Mea, cum a umblat tatăl tău David, cu inimă curată și cu neprihănită, fiind tot ce i-am poruncit, dacă vei păzi legile și poruncile Mele, ⁵voi întri pe vecie scaunul de domnie al împăraților tăi în Israel, cum am spus tatăl tău David, când am zis: „Nu vei fi lipsit niciodată de urmaș pe scaunul de domnie al lui Israel.” ⁶Dar dacă vei abate dela Mine, voi și fiii voștri, dacă nu vei păzi poruncile Mele și legile Mele pe cari vi le-am dat, și dacă vei duce sălujii altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor, ⁷voi nimici pe Israel din țara pe care i-am dat-o, voi lepăda dela Mine casa pe care am sfințit-o Numelui Meu, și Israel va ajunge de răsunet și de pomina printre toate popoarele. ⁸și oricât de înalt este casa aceasta, oricine va trece pe lângă ea, va rămâna încremenit și va fluiera. și va zice: „Pentru ce a făcut Domnul așa rău acesteia și casei acesteia?” ⁹și i se va răspunde: „Pentru că a pășit pe Domnul, Dumnezeul lor, care a scos pe părinții lor din țara Egiptului, pentru că s'au alipit de alii dumnezei, s'au închinat înaintea lor și le-au slujit; de aceea a făcut Domnul să vină peste ei toate aceste rele.” ¹⁰După douăzeci de ani Solomon zidise cele două case, Casa Domnului și casa împăratului. ¹¹Atunci, fiindcă Hiram, împăratul Tirului, dăduse lui Solomon lemne de cedru și lemne de chiparos, și aur, cât a voit, împăratul Solomon a dat lui Hiram douăzeci de cetini în țara Galileii. ¹²Hiram a ieșit din Tir, să vadă cetinile pe cari i le dădea Solomon. Dar nu i-au plăcut, ¹³și a zis: „Ce cetini mi-ai dat, frate?” și i le-a numit țara Cabul, nume pe care l-au purtat până în ziua de azi. ¹⁴Hiram trimisese împăratului o sut douăzeci de talanți de aur. ¹⁵Iată cum stău lucrurile cu privire la oamenii de corvoadă pe cari i-a luat împăratul Solomon pentru zidirea Casei Domnului și a casei sale Milo, și a zidului Ierusalimului, Haorului, Meghidoului și Ghezerului. ¹⁶Faraon, împăratul Egiptului, venise și cucerise Ghezerul, îi dăduse foc, și omorâse pe Cananiții cari locuiau în cetate. Apoi îl dăduse de zestre fetei lui, nevasta lui Solomon. ¹⁷și Solomon a zidit Ghezerul, Bet-Horonul de jos, ¹⁸Baalatul și Tadmorul, în pustia rii, ¹⁹toate cetinile slujindu-i ca magazii și fiind ale lui, cetinile pentru car, cetinile pentru călărie, și tot ce a găsit cu cale Solomon să zidească la Ierusalim, la Liban, și în toată țara peste care împărații erau. ²⁰Iar pe tot poporul care rămăsese din Amoriți, Hețiți, Fereziți, Heviți și Iebusiți, nefiind parte din copiii lui Israel, ²¹pe urmașii lor, cari rămăseseră după ei în țară pe cari copiii lui Israel nu-i putuseră nimici cu desăvârșire, Solomon i-a luat ca robi de corvoadă, și a așezat pe ei în ziua de astăzi. ²²Dar Solomon n'a întrebuințat ca robi de corvoadă pe copiii lui Israel; căci ei erau oameni de război, slujitorii lui, și peteniile lui,

c pitanii lui, cîrmuitoarii car lor i c l rimii lui. ²³C peteniile puse de Solomon peste lucr ri erau în num r de cincî sute cincizeci, îns rcina i s privegheze pe lucr tori. ²⁴Fata lui Faraon s'a suit din cetatea lui David în casa ei, pe care i -o zidise Solomon. Atunci a zidit el Milo. ²⁵Solomon aducea de trei ori pe an arderi de tot i jertfe de mul mire pe altarul pe care -l zidise Domnului, i ardea t mîie pe cel care era înaintea Domnului. i a ispr vit astfel casa. ²⁶Împ ratul Solomon a mai f cut i cor bii la E ion-Gheber, lîng Elot, pe rmurile m rii Ro ii, în ara Edomului. ²⁷i Hiram a trimes cu aceste cor bii, la slujitorii lui Solomon, pe în i i slujitorii lui, marinari cari cuno teau marea. ²⁸S'au dus la Ofir, i au luat de acolo aur, patru sute dou zeci de talan i, pe cari i-au adus împ ratului Solomon.

Chapter 10

¹Împ r teasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, în ce prive te slava Domnului, i venit s -l încerce prin întreb ri grele. ²A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare, i cu c mile cari aduceau mirodenii, aur foarte mult, i pietre scumpe. S'a dus la Solomon i i -a spus tot ce avea pe inim . ³Solomon i -a r spus la toate întreb rile, i n'a fost nimic, pe care împ ratul s nu fi tiut s i -l l mureasc . ⁴Împ r teasa din Seba a v zut toat în elepciunea lui Solomon, i casa pe care o zidise, ⁵i bucatele dela masa lui, i locuin a slujitorilor lui, i slujbele i hainele celor ce -i slujeau, i paharnicii lui, i arderile de tot pe cari le aducea în Casa Domnului. ⁶Uimit , a zis împ ratului: „Deci era adev rat ce am auzit în ara mea despre faptele i în elepciunea ta! ⁷Dar nu credeam, pîn n'am venit i n'am v zut cu ochii mei. i iat c nici pe jum tate nu mi s'a spus. Tu ai mai mult în elepciune i prop ire de cît am auzit mergîndu- i faima. ⁸Ferice de oamenii t i, ferice de slujitorii t i, cari sînt necurmat înaintea ta, cari aud în elepciunea ta! ⁹Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul t u, care a binevoit s te pun pe scaunul de domnie al lui Israel! Pentru Domnul iube te pentru totdeauna pe Israel, de aceea te -a pus împ rat, ca s judeci i s faci dreptate.” ¹⁰Ea a dat împ ratului o sut dou zeci de talan i de aur, foarte multe mirodenii, i pietre scumpe. N'au mai venit niciodat în urm atîtea mirodenii cîte a dat împ r teasa din Seba împ ratului Solomon. ¹¹Cor biile lui Hiram, cari au adus aur din Ofir, au adus din Ofir i foarte mult lemn de santal i pietre scumpe. ¹²Împ ratul a f cut cu lemnul mirositor p limare pentru Casa Domnului i pentru casa împ ratului, i arfe i al ute pentru cînt re i. N'a mai venit de atunci lemn de acesta mirositor, i nu s'a mai v zut pîn în ziua de azi. ¹³Împ ratul Solomon a dat împ r tesei din Seba tot ce a dorit, tot ce a cerut, i i -a mai dat i pe deasupra daruri vrednice de un împ rat ca Solomon. Apoi ea s'a întors i s'a dus în ara ei, cu slujitorii ei. ¹⁴Greutatea aurului care venea lui Solomon pe fiecare an, era de ase sute ase zeci i ase de talan i de aur, ¹⁵afar de ce scotea dela negustorii cei mari i din nego ul cu m rfuri, dela to i împ ra ii Arabiei, i dela dreg torii rii. ¹⁶Împ ratul Solomon a f cut dou sute de scuturi mari de aur b tut, i pentru fiecare din ele a întrebuint ase sute de sicli de aur, ¹⁷i alte trei sute de scuturi mici de aur b tut, i pentru fie care din ele a întrebuint trei mine de aur; i împ ratul le -a pus în casa numit

P durea Libanului. ¹⁸Împ ratul a f cut un mare scaun de domnie de filde , i l -a acoperit cu aur curat. ¹⁹Scaunul acesta de domnie avea ase trepte, i partea de sus era rotunjit pe dinapoi, de fiecare parte a scaunului erau r zim tori: lîng r zim tori st teau doi lei, ²⁰ i pe cele ase trepte st teau doisprezece lei de o parte i de alta. A a ceva nu s'a f cut pentru nici o împ r ie. ²¹Toate paharele împ ratului Solomon erau de aur, i toate vasele din casa p durii Libanului erau de aur curat. Nimic nu era de argint: pe vremea lui Solomon argintul n'avea nici o trecere. ²²C ci împ ratul avea pe mare cor bii din Tars cu ale lui Hiram; i cor biile din Tars veneau la fiecare trei ani, aducînd aur i argint, filde , maimu e i p uni. ²³Împ ratul Solomon a întrecut pe to i împ ra ii p mîntului în bog ii i în elepciune. ²⁴Toat lumea c uta s vad pe Solomon, ca s aud în elepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui. ²⁵ i fie care î i aducea darul lui: lucruri de argint i lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai i catîri; a a era în fiecare an. ²⁶Solomon a strîns car i c l rime; avea o mie patru sute de car i dou sprezece mii de c l re i, pe cari i -a pus în cet ile unde î i inea car le i la Ierusalim lîng împ rat. ²⁷Împ ratul a f cut ca argintul s fie tot a a de obicinuit la Ierusalim ca pietrele, i cedrii tot a a de mul i ca smochinii din Egipt cari cresc pe cîmpie. ²⁸Solomon î i aducea caii din Egipt; o ceat de negustori de ai împ ratului se ducea s -i ia cu gr mada pe un pre hot rît: ²⁹un car se aducea din Egipt cu ase sute de sicli de argint, i un cal cu o sut cincizeci de sicli. Deasemenea aduceau cai cu ei pentru to i împ ra ii Heti ilor i pentru împ ra ii Siriei.

Chapter 11

¹Împ ratul Solomon a iubit multe femei str ine, afar de fata lui Faraon; Moabite, Amonite, Edomite, Sidoniene, Hetite, ²cari f ceau parte din neamurile despre cari Domnul zisese copiilor lui Israel: „S nu intra i la ele, i nici ele s nu intre la voi; c ci v'ar întoarce negre it inimile înspre dumnezeii lor.” De aceste neamuri s'a alipit Solomon, tîrît de iubire. ³A avut de neveste apte sute de cr iese împ r te ti i trei sute de iitoare; i nevestele i-au ab tut inima. ⁴Cînd a îmb trînit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre al i dumnezei; i inima nu i -a fost în totul a Domnului, Dumnezeului s u, cum fusese inima tat lui s u David. ⁵Solomon s'a dus dup Astartea, zei a Sidonienilor, i dup Milcom, urîciunea Amoni ilor. ⁶ i Solomon a f cut ce este r u înaintea Domnului, i n'a urmat în totul pe Domnul, ca tat l s u David. ⁷Atunci Solomon a zidit pe muntele din fa a Ierusalimului un loc înalt pentru Chemo , urîciunea Moabului, pentru Moloc, urîciunea fiilor lui Amon. ⁸A a f cut pentru toate nevestele lui str ine, cari aduceau t mîie i jertfe dumnezeilor lor. ⁹Domnul S'a mîniat pe Solomon, pentruc î i ab tuse inima dela Domnul, Dumnezeul lui Israel, care i Se ar tase de dou ori. ¹⁰În privin a aceasta îi spusese s nu mearg dup al i dumnezei; dar Solomon n'a p zit poruncile Domnului. ¹¹ i Domnul a zis lui Solomon: „Fiindc ai f cut a a, i n'ai p zit leg mîntul Meu i legile Mele pe cari i le-am dat, voi rupe împ r ia dela tine i o voi da slujitorului t u. ¹²Numai, nu voi face lucrul acesta în timpul vie ii tale, pentru tat l t u David. Ci din mîna fiului t u o voi rupe. ¹³Nu voi rupe îns toat împ r ia; voi l sa o semin ie fiului t u, din pricina robului Meu David, i din pricina

Ierusalimului, pe care l-am ales. ¹⁴Domnul a ridicat un vrjma lui Solomon: pe Hadad, Edomitul, din neamul împrtesc al Edomului. ¹⁵Pe vremea când a bntut David Edomul, Ioab, cpetenia o tirii, suindu-se sîngroape morii, a ucis toat partea bntesc din Edom; ¹⁶ar mas acolo ase luni cu tot Israelul, pîn ce a nimicit toat partea bntesc. ¹⁷Atunci Hadad a fugit cu ni te Edomi i, slujitori ai tat lui su, i s'a dus în Egipt. Hadad era încun bntiat pe atunci. ¹⁸Plecînd din Madian, s'au dus la Paran, au luat cu ei ni te oameni din Paran, i au ajuns în Egipt la Faraon, împratul Egiptului. Faraon a dat o cas lui Hadad, i -a purtat grij de mîncare, i i -a dat moii. ¹⁹Hadad a c p tat trecere înaintea lui Faraon, pîn acolo încît Faraon i -a dat de nevast pe sora nevestei lui, sora împr tesei Tahpenes. ²⁰Sora Tahpenei i -a nscut pe fiul su Ghenubat. Tahpenes l -a înercat în casa lui Faraon; i Ghenubat a fost în casa lui Faraon, în mijlocul copiilor lui Faraon. ²¹Cînd a auzit Hadad în Egipt c David a adormit cu p rin ii lui, i c Ioab, cpetenia o tirii, murise, a zis lui Faraon: „Las -m s mduc în ara mea.” ²²i Faraon i -a zis: „Ce- i lipse te la mine, de dore ti s te duci în ara ta?” El a r spus: „Nimic, dar las -m s plec.” ²³Dumnezeu a ridicat un alt vrjma lui Solomon: pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise dela st pînul su Hadadezer, împratul din oba. ²⁴El strînsese ni te oameni la el, i se f cuse capul cetei, cînd a m cel rit David o tile st pînului su. S'au dus la Damasc, i s'au ezat acolo i au domnit la Damasc. ²⁵El a fost un vrjma al lui Israel în tot timpul vie ii lui Solomon, în acela i timp cînd îi f cea ru Hadad, i ura pe Israel. El a împr it peste Siria. ²⁶i Ieroboam, slujitorul lui Solomon, a ridicat mîna împotriva împratului. El era fiul lui Nebat, Efratit din ereda, i avea ca mam pe o v duv numit erua. ²⁷Iat cu ce prilej a ridicat el mîna împotriva împratului. Solomon zidea Milo, i închidea sp rturile cet ii tat lui su David. ²⁸Ieroboam era tare i viteaz; i Solomon, v zînd pe tîn rul acesta la lucru, i -a dat privigherea peste to i oamenii de corvoad din casa lui Iosif. ²⁹În vremea aceea, Ieroboam, ie ind din Ierusalim, a fost întîlnit pe drum de proorocul Ahia din Silo, împr cat cu o hain nou. Erau amîndoi singuri pe cîmp. ³⁰Ahia a apucat haina nou pe care o avea pe el, a rupt -o în dou sprezece buc i, ³¹i a zis lui Ieroboam: „Ia- i zece buc i! C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Iat , voi rupe împr ia din mîna lui Solomon, i- i voi da zece semin ii. ³²Dar el va avea o semin ie, din pricina robului Meu David, i din pricina Ierusalimului, cetatea pe care am ales -o din toate semin iile lui Israel. ³³i aceasta, pentruc M'au p r sit, i s'au închinat înaintea Astarteei, zei a Sidonienilor, înaintea lui Chemo , dumnezeul Moabului, i înaintea lui Milcom, dumnezeul fiilor lui Amon, i pentruc n'au umblat în c ile Mele ca s fac ce este drept înaintea Mea, i s p zeasc legile i poruncile Mele, cum a f cut David, tat l lui Solomon. ³⁴Nu voi lua din mîna lui toat împr ia, c ci îl voi înea domn în tot timpul vie ii lui, pentru robul Meu David, pe care l-am ales, i care a p zit poruncile i legile Mele. ³⁵Dar voi lua împr ia din mîna fiului su, i- i voi da zece semin ii din ea; ³⁶voi l sa o semin ie fiului su, pentruca robul Meu David s aib totdeauna o lumin înaintea Mea la Ierusalim, cetatea pe care am ales -o s pun în ea Numele Meu. ³⁷Pe tine te voi lua, i vei domni peste tot ce- i va dori sufletul, vei fi împratul lui Israel. ³⁸Dac vei asculta de tot ce- i voi porunci, dac vei umbla în c ile Mele, i dac vei face ce este drept înaintea Mea, p zind legile i poruncile Mele, cum a f cut robul Meu David, voi fi cu tine, î i voi zidi o cas trainic , a a cum am zidit lui David, i- i voi da ie pe Israel.

³⁹Voi smeri prin aceasta s mîn a lui David, dar nu pentru totdeauna.`` ⁴⁰Solomon a c utat s omoare pe Ieroboam. i Ieroboam s'a sculat, i a fugit în Egipt la i ac, împ ratul Egiptului; a locuit în Egipt pîn la moartea lui Solomon. ⁴¹Celelalte fapte ale lui Solomon, tot ce a f cut el, i în elepciunea lui, nu sînt scrise oare în cartea faptelor lui Solomon? ⁴²Solomon a domnit patruzeci de ani la Ierusalim peste tot Israelul. ⁴³Apoi Solomon a adormit cu p rin ii lui, i a fost îngropat în cetatea tat lui s u David. În locul lui a domnit fiul s u Roboam.

Chapter 12

¹Roboam s'a dus la Sihem, c ci tot Israelul venise la Sihem s -l fac împ rat. ²Cînd a auzit lucrul acesta Ieroboam, fiul lui Nebat, era tot în Egipt, unde fugise de împ ratul Solomon, i în Egipt locuia. ³Au trimes s -l cheme. Atunci Ieroboam, i toat adunarea lui Israel au venit la Roboam i i-au vorbit a a: ⁴„Tat l t u ne -a îngreuiat jugul; acum tu u ureaz aceast aspr robie i jugul greu pe care l -a pus peste noi tat l t u. i î i vom sluji.`` ⁵El le -a zis: „Duce i-v , i întoarce i-v la mine peste trei zile.`` i poporul a plecat. ⁶Împ ratul Roboam s'a sf tuit cu b trîinii cari fuseser pe lîng tat l s u Solomon, în timpul vie ii lui, i a zis: „Ce m sf tui i s r spund poporului acestuia?`` ⁷i iat ce i-au zis ei: „Dac vei îndatora ast zi pe poporul acesta, dac le faci ce cer, i dac le vei r spunde cu vorbe binevoitoare, î i vor sluji pe vecie.`` ⁸Dar Roboam a l sat sfatul pe care i -l d deau b trîinii, i s'a sf tuit cu tinerii cari crescuser cu el i cari erau împrejurul lui. ⁹El a zis: „Ce m sfatui i s r spund poporului acestuia, care-mi vorbe te a a: ‚U ureaz -ne jugul pe care l -a pus peste noi tat l t u?`` ¹⁰i iat ce i-au zis tinerii cari crescuser cu el: „S spui a a poporului acestuia care i -a vorbit astfel: ‚Tat l t u ne -a îngreuiat jugul, tu u ureaz -ni -l!` S le vorbe ti a a: ‚Degetul meu cel mic va fi mai gros decît coapsele tat lui meu. ¹¹Acum, tat l meu a pus peste voi un jug greu, dar eu vi -l voi face i mai greu; tat l meu v'a b tut cu bice, dar eu v voi bate cu scorpioane.`` ¹²Ieroboam i tot poporul au venit la Roboam a treia zi, dup cum zisese împ ratul: „Întoarce i-v la mine peste trei zile!`` ¹³Împ ratul a r spuns aspru poporului. A l sat sfatul pe care i -l d duser b trîinii, ¹⁴i le -a vorbit astfel, dup sfatul tinerilor: „Tat l meu v'a îngreuiat jugul, dar eu vi -l voi face i mai greu; tat l meu v'a b tut cu bice, dar eu v voi bate cu scorpioane.`` ¹⁵Astfel împ ratul n'a ascultat pe popor; c ci lucrul acesta a fost cîrmuit de Domnul, în vederea împlinirii cuvîntului, pe care -l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat. ¹⁶Cînd a v zut tot Israelul c împ ratul nu -l ascult , poporul a r spuns împ ratului: „Ce parte avem noi cu David? Noi n'avem mo tenere cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum vezi- i de cas , Davide!`` i Israel s'a dus în corturile lui. ¹⁷Copiii lui Israel cari locuiau în cet ile lui Iuda, au fost singurii peste cari a domnit Roboam. ¹⁸Atunci împ ratul Roboam a trimes la ei pe Adoram, care era mai mare peste biruri. Dar Adoram a fost ucis cu pietre de tot Israelul, i a murit. i împ ratul Roboam s'a gr bit s se suie într'un car, ca s fug la Ierusalim. ¹⁹Astfel s'a deslipit Israel de casa lui David pîn în ziua de azi. ²⁰Tot Israelul, auzind c Ieroboam s'a întors, au trimes s -l cheme în adunare, i l-au f cut împ rat peste tot Israelul. Semin ia

lui Iuda a fost singura care a mers după casa lui David. ²¹Roboam ajungând la Ierusalim, a strâns toată casa lui Iuda și seminția lui Beniamin, o sut optzeci de mii de oameni aleși, buni pentru război, ca să lupte împotriva casei lui Israel și să o aduc înapoi sub stăpânirea lui Roboam, fiul lui Solomon. ²²Dar cuvântul lui Dumnezeu a vorbit astfel lui Ierobaam, omul lui Dumnezeu: ²³„Vorbește tu lui Roboam, fiul lui Solomon, împotriva lui Iuda, și întregii case a lui Iuda și a lui Beniamin, și celuilalt popor, și spune-le: ²⁴„Așa vorbește Domnul: „Nu vă suiți, și nu faceți război împotriva fraților voștri, copiii lui Israel! Fiecare din voi să se întoarcă acasă, căci de la Mine s'a împlinit lucrul acesta.” Ei au ascultat de cuvântul Domnului, și s'au întors acasă, după cuvântul Domnului. ²⁵Ierobaam a zidit Sihemul pe muntele lui Efraim, și a locuit acolo; apoi a ieșit de acolo, și a zidit Penuel. ²⁶Ierobaam a zis în inima sa: „Împotriva sa s'ar putea acum să se întoarcă la casa lui David. ²⁷Dacă poporul acesta se va sui la Ierusalim să aduc jertfe în Casa Domnului, inima poporului acestuia se va întoarce la domnul său, la Roboam, împotriva lui Iuda, și mă vor omorî și se vor întoarce la Roboam, împotriva lui Iuda.” ²⁸După ce s'a sfârșit, împotriva a făcut doi vișei de aur, și a zis poporului: „Destul v'ăi suit la Ierusalim; Israele! Iată Dumnezeu tu care te-ai scos din țara Egiptului.” ²⁹Așa a ezat unul din acești vișei la Betel, iar pe celălalt l-a pus în Dan. ³⁰și fapta aceasta a fost un prilej de păcătuire. Poporul se ducea să se închine înaintea unuia din vișei până la Dan. ³¹Ierobaam a făcut o casă de închinare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care se prăznuia în Iuda, și a adus jertfe pe altar. Iată ce a făcut la Betel, ca să se aducă jertfe vișeilor pe cari-și făcuse el. A pus în slujbă la Betel pe preoții închinimilor ridicate de el. ³³și a jertfit pe altarul pe care-l făcuse la Betel, în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, luna pe care o alesese după bunul lui plac. A hotărât-o ca sărbătoare pentru copiii lui Israel, și s'a suit la altar să ardă tămâie.

Chapter 13

¹Dar iată că un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, trimis de cuvântul Domnului, tocmai pe când stătea Ierobaam la altar să ardă tămâie. ²El a strigat împotriva altarului, după cuvântul Domnului, și a zis: „Altare! Altare! Așa vorbește Domnul: „Iată că se va naște un fiu casei lui David; numele lui va fi Iosia; el va junghia pe tine, pe preoții închinimilor, cari ardă tămâie pe tine, și pe tine se vor arde oșominte omenești!” ³și în aceea zi a dat un semn, zicând: „Acesta este semnul care arată că Domnul a vorbit: Altarul se va despica, și cenușa de pe el se va vrsa.” ⁴Când a auzit împotriva cuvântul pe care-l strigase omul lui Dumnezeu împotriva altarului din Betel, a întins mâna de pe altar, zicând: „Prinde-i!” și mâna, pe care o întinsese Ierobaam împotriva lui, s'a uscat, și n'a putut să o întoarcă înapoi. ⁵Altarul s'a despicat, și cenușa de pe el s'a versat, după semnul pe care-l dăduse omul lui Dumnezeu, potrivit cu cuvântul Domnului. ⁶Atunci împotriva a luat cuvântul, și a zis omului lui Dumnezeu: „Roagă-te Domnului, Dumnezeului tău, și cere-ți s-mi pot trage mâna înapoi.” Omul lui Dumnezeu s'a rugat Domnului și împotriva a putut să-și tragă înapoi mâna, care

s'a făcut să nădărnicească mai înainte. ⁷Împăratul a zis omului lui Dumnezeu: „Intra cu mine în casă, și să-ți dau ceva de mâncare, și îți voi da un dar.” ⁸Omul lui Dumnezeu a zis împăratului: „Jumătate din casa ta să-mi dai, și nădărnicească cu tine. Nu vei mânca pâine, și nu vei bea apă în locul acesta; ⁹caci iată ce poruncă mi-a fost dată; prin cuvântul Domnului: „Să nu mănânci pâine nici să bei apă, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.” ¹⁰El a plecat pe un alt drum, și nu s'a întors pe drumul pe care venise la Betel. ¹¹În Betel locuia un prooroc bătrân. Fiii săi au venit și i-au istorisit toate lucrurile pe care le făcuse omul lui Dumnezeu la Betel în ziua aceea, precum și cuvintele pe cari le spusese împăratului. După ce au istorisit tatăl lor toate, ¹²el le-a zis: „Pe ce drum a plecat?” Fiii săi văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda. ¹³Și a zis fiilor săi: „Pune-ți aua pe mgar.” I-au pus aua pe mgar, și a înclăcat pe el. ¹⁴S'a dus după omul lui Dumnezeu, și l-a găsit stând sub un stejar. Și i-a zis: „Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda?” El a răspuns: „Eu știu.” ¹⁵Atunci el i-a zis: „Vino cu mine acasă, și să-ți dau ceva să mănânci.” ¹⁶Dar el a răspuns: „Nu pot nici să mă întorc cu tine, nici să intru la tine. Nu voi mânca pâine și nici nu voi bea apă cu tine în locul acesta; ¹⁷caci mi s'a spus, prin cuvântul Domnului: „Să nu mănânci pâine nici să nu bei apă acolo, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.” ¹⁸Și el i-a zis: „Și eu știu prooroc că tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului, și mi-a zis: „Adu-l acasă cu tine ca să mănânce pâine și să bea apă.” Îl mină. ¹⁹Omul lui Dumnezeu s'a întors cu el, și a mâncat pâine și a băut apă în casa lui. ²⁰Pe când stăteau ei la masă, cuvântul Domnului a vorbit proorocului, care-l adusesse înapoi. ²¹Și el a strigat omului lui Dumnezeu care venise din Iuda: „A auzit-te Domnul: „Pentru că n'ai ascultat porunca Domnului, și n'ai păzit porunca pe care îți-o dăduse Domnul, Dumnezeul tău; ²²pentru că te-ai întors, și ai mâncat pâine și ai băut apă, în locul despre care îți spusese: „Să nu mănânci pâine și să nu bei apă acolo”, trupul tău mort nu va intra în mormântul părinților tăi.” ²³Și, după ce a mâncat pâine și a băut apă proorocul pe care-l întorsese, i-a pus aua pe mgar. ²⁴Omul lui Dumnezeu a plecat; și a fost înfrânt pe drum de un leu care l-a omorât. Trupul lui mort era întins pe drum; mgarul a rămas lângă el, și leul stătea lângă trup. ²⁵Și niște oameni cari treceau pe acolo, au văzut trupul întins în drum și leul stând lângă trup; și au spus lucrul acesta, la venirea lor în cetatea în care locuia proorocul bătrân. ²⁶Când a auzit lucrul acesta proorocul care întorsese de pe drum pe omul lui Dumnezeu, a zis: „Este omul lui Dumnezeu, care n'a ascultat de porunca Domnului, și Domnul l-a dat în ghearele leului care l-a sfârșit iată și l-a omorât, după cuvântul pe care i-l spusese Domnul.” ²⁷Apoi, îndreptându-se către fiii săi, a zis: „Pune-ți aua pe mgar.” Au pus aua pe mgar, ²⁸și el a plecat. A găsit trupul întins în drum, și mgarul și leul stând lângă trup. Leul nu mănăcase trupul și nu sfârșise pe mgar. ²⁹Proorocul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu, și l-a pus pe mgar, și l-a dus înapoi; și bătrânul prooroc s'a întors în cetate și și-l îngroape. ³⁰Și a pus trupul în mormânt și i-au jăluit, zicând: „Vai, frate!” ³¹După ce l-a îngropat, a zis fiilor săi: „Când voi muri, să mă îngroapeți în mormântul în care este îngropat omul lui Dumnezeu; să-mi puneți oasele lângă oasele lui. ³²Ca să se va împlini cuvântul pe care l-a strigat el din partea Domnului împotriva altarului din Betel, și împotriva tuturor capitelor de fier din cetățile Samariei.” ³³După împlinirea aceasta, Ieroboam nu s'a abținut de pe calea lui cea rea. A pus iar preoți pentru înălțimi, lua și din tot poporul:

pe oricine dorea, îl sfin ea preot al în l imilor. ³⁴ i fapta aceasta a fost un prilej de p c tuire pentru casa lui Ieroboam, i pentru aceasta a fost nimicit ea i tears de pe fa a p mîntului.

Chapter 14

¹În vremea aceea, s'a îmboln vit Abiia, fiul lui Ieroboam. ² i Ieroboam a zis nevastei sale: „Scoal -te, te rog, i schimb - i hainele, ca s nu se tie c e ti nevasta lui Ieroboam, i du-te la Silo. Iat c acolo este Ahia, proorocul; el mi -a spus c voi fi împ ratul poporului acestuia. ³Ia cu tine zece pâni, turte, i un vas cu miere, i intr la el: el î i va spune ce va fi cu copilul.`` ⁴Nevasta lui Ieroboam a f cut a a; s'a sculat, s'a dus la Silo, i a intrat în casa lui Ahia. Ahia nu mai putea s vad , c ci ochii i se întunecaser de b trîne . ⁵Domnul spusese lui Ahia: „Nevasta lui Ieroboam are s vin s te întrebe de fiul ei, pentruc este bolnav. S vorbe ti a a i a a. Ea cînd va veni, se va da drept alta.`` ⁶Cînd a auzit Ahia vuietul pa ilor ei, în clipa cînd intra pe u , a zis: „Intr , nevasta lui Ieroboam; pentruce vrei s te dai drept alta? Sînt îns rcinat s - i vestesc lucruri aspre. ⁷Du-te, i spune lui Ieroboam: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Te-am ridicat din mijlocul poporului, te-am pus c petenie peste poporul Meu Israel, ⁸am rupt împ r ia dela casa lui David, i i-am dat -o ie, i n'ai fost ca robul Meu David, care a p zit poruncile Mele i a umblat dup Mine din toat inima lui, nef cînd decît ce este drept înaintea Mea. ⁹Tu ai f cut mai r u decît to i ceice au fost înaintea ta: te-ai dus s - i faci al i dumnezei i chipuri turnate ca s M mîinii, i M'ai lep dat înapoia ta! ¹⁰De aceea, voi trimete nenorocirea peste casa lui Ieroboam, voi nimici pe oricine este al lui Ieroboam, fie rob, fie slobod în Israel, i voi m tura casa lui Ieroboam, cum se m tur murd riile, pîn va peri. ¹¹Cel ce va muri în cetate din casa lui Ieroboam, va fi mîncat de cîni, i cel ce va muri pe cîmp va fi mîncat de p s rile cerului. C ci Domnul a vorbit. ¹²Tu, scoal -te i du-te acas . i cum î i vor p i picioarele în cetate, copilul va muri. ¹³Tot Israelul îl va plînge, i -l vor îngropa; c ci el este singurul din casa lui Ieroboam care va fi pus într'un mormînt, pentruc este singurul din casa lui Ieroboam în care s'a g sit ceva bun înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel. ¹⁴Domnul va pune peste Israel un împ rat, care va nimici casa lui Ieroboam în ziua aceea. i nu se întîmpl oare chiar acum lucrul acesta? ¹⁵Domnul va lovi pe Israel, i Israel va fi ca trestia cl tinat în ape; va smulge pe Israel din aceast ar bun pe care o d duse p rin ilor lor, i -i va împr tia dincolo de Rîu, pentruc i-au f cut idoli, mîniind pe Domnul. ¹⁶Va p r si pe Israel, din pricina p catelor pe cari le -a f cut Ieroboam i în cari a tîrît i pe Israel.`` ¹⁷Nevasta lui Ieroboam s'a sculat, i a plecat. A ajuns la Tir a; i cum a atins pragul casei, copilul a murit. ¹⁸L-au îngropat, i tot Israelul l -a plîns, dup cuvîntul Domnului, pe care -l spusese prin robul S u Ahia, proorocul. ¹⁹Celelalte fapte ale lui Ieroboam, cum a f cut r zboi i cum a domnit, sînt scrise în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel. ²⁰Ieroboam a împ r it dou zeci i doi de ani; apoi a adormit cu p rin ii s i. i în locul lui a împ r it fiul s u Nadab. ²¹Roboam, fiul lui Solomon, a împ r it peste Iuda. Avea patruzeci i unu de ani cînd s'a f cut împ rat, i a împ r it aptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul

din toate semințiile lui Israel, ca să-i pun Numele în ea. Mam -sa se chema Naama, Amonita. ²²Iuda a făcut ce este rău înaintea Domnului; și, prin păcatele pe cari le-au săvârșit, I-au stârnit gelozia mai mult decât părinții lor. ²³i-au zidit și ei în Ierusalim cu stâlpi închinăciunii idoloilor și Astartee pe orice deal înalt și supt orice copac verde. ²⁴Au fost chiar și sodomiți în Ierusalim. Au făcut de toate urâciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. ²⁵În al cincilea an al împărăției lui Roboam, și-a luat împărăatul Egiptului, și-a suit împotriva Ierusalimului. ²⁶A luat vistierile Casei Domnului și vistierile casei împărăatului, și-a luat tot. Și-a luat toate scuturile de aur pe cari le făcuse Solomon. ²⁷Împărăatul Roboam a făcut în locul lor niște scuturi de aramă, și le-a dat în grijă cetei alergătorilor alergătorilor, cari păzeau intrarea casei împărăatului. ²⁸Oridecâte ori se ducea împărăatul la Casa Domnului, alergătorii le purtau; apoi le aduceau iar în odaia alergătorilor. ²⁹Celelalte fapte ale lui Roboam, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împărătilor lui Iuda? ³⁰Totdeauna a fost război între Roboam și Ieroboam. ³¹Roboam a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea lui David. Mam -sa se numea Naama, Amonita. și în locul lui a împărătit fiul său Abiam.

Chapter 15

¹În al optzecelea an al domniei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a început să împărătească peste Iuda Abiam. ²A împărătit trei ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Maaca, fata lui Abisalom. ³El și-a dat la toate păcatele pe cari le făcuse tatăl său înaintea lui; și inima lui n'a fost întregă la Domnul, Dumnezeul său, cum fusese inima tatălui său David. ⁴Dar din pricina lui David, Domnul Dumnezeu lui și-a dat o lumină la Ierusalim, punînd pe fiul lui după el și Ierusalimul în picioare. ⁵Ca David făcuse ce este plăcut înaintea Domnului, și nu se abătuse de la niciuna din poruncile Lui în tot timpul vieții lui, afară de împlinirea cu Urie, Hetitul. ⁶Între Roboam și Ieroboam a fost război tot timpul cîntărea Roboam. ⁷Celelalte fapte ale lui Abiam, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împărătilor lui Iuda? Între Abiam și Ieroboam a fost război. ⁸Abiam a adormit cu părinții lui, și l-au îngropat în cetatea lui David. și în locul lui a domnit fiul său Asa. ⁹În al douăzeciilea an al lui Ieroboam, împărăatul lui Israel, a început să domnească peste Iuda Asa. ¹⁰El a domnit patruzeci și unu de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Maaca, fata lui Abisalom. ¹¹Asa a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, ca tatăl său David. ¹²A scos din Ierusalim pe sodomiți, și a îndepărtat toți idoli pe cari și-i făcuseră părinții lui. ¹³Și chiar pe mama sa Maaca n'a mai lăsat să fie împărăteasă, pentru că făcuse un idol Astarteei. Și a și sfărîmat idolul, și l-a ars în pîrîul Chedron. ¹⁴Dar în Ierusalim n'au perit, măcar că inima lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vieții lui. ¹⁵El a pus în Casa Domnului lucrurile hărăzite de tatăl său și de el însuși: argint, aur și vase. ¹⁶Între Asa și Baia, împărăatul lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor. ¹⁷Baia, împărăatul lui Israel, și-a suit împotriva lui Iuda; și a întors Rama, ca să împedea pe ai lui Asa, împărăatul lui Iuda, să iasă înaintea. ¹⁸Asa și-a luat tot argintul și tot aurul cari rămăseseră în vistierile Casei Domnului și vistierile casei împărăatului,

i le -a pus în mâinile slujitorilor lui, pe care i -a trimis la Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia la Damasc. Împăratul Asa a trimis să-i spun: ¹⁹„Să fie un legământ între mine și tine, cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimet un dar în argint și în aur. Du-te, rupe legământul tău cu Baia, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de la mine.”

²⁰Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimis pe căpeteniile oștii lui împotriva cetăților lui Israel, și au pustiit Iionul, Dan, Abel-Bet-Maaca, tot Chinerotul, și toată țara lui Neftali. ²¹Când a auzit Baia lucrul acesta, a încetat să mai întreprindă războaie, și s'a întors la Tira. ²²Împăratul Asa a chemat pe tot Iuda, fără să lase la o parte pe cineva, și au ridicat pietrele și lemnul pe care-l întrebuințau Baia și la întărirea Ramei; și împăratul Asa le-a întrebuințat la întărirea Ghebei lui Benjamin și Mipei.

²³Toate celelalte fapte ale lui Asa, toate isprăvile lui și tot ce a făcut, și cetățile pe cari le-a zidit, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Totuși, la bătrânețe, a fost bolnav de picioare.

²⁴Asa a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea tatălui său David. Și în locul lui a domnit fiul său Iosafat. ²⁵Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel, în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. El a domnit doi ani peste Israel. ²⁶El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat pe calea tatălui său, și s'a îndrăginit pe cățele în cari țărîse tatăl său pe Israel.

²⁷Baia, fiul lui Ahia, din casa lui Isahar, a uneltit împotriva lui, și Baia l-a omorît la Ghibeton, care era al Filistenilor, pe cînd Nadab și tot Israelul împresurau Ghibetonul. ²⁸Baia l-a omorît în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, și a domnit el în locul lui. ²⁹Cînd s'a făcut împărat, a ucis toată casa lui Ieroboam, n'au lăsat să scape nimeni cu viață, ci a nimicit totul, după cuvîntul pe care-l spusese Domnul prin robul său Ahia din Silo, ³⁰din pricina păcatelor pe cari le făcuse Ieroboam și în cari țărîse și pe Israel, mîniind astfel pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel. ³¹Celelalte fapte ale lui Nadab, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? ³²Între Asa și Baia, împăratul lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor. ³³În al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste tot Israelul la Tira, Baia, fiul lui Ahia. A domnit douăzeci și patru de ani. ³⁴El a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a umblat pe calea lui Ieroboam, și s'a îndrăginit pe cățele în cari țărîse Ieroboam pe Israel.

Chapter 16

¹Cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Baia: ²„Eu te-am ridicat din rîn, și te-am pus mai mare peste poporul Meu Israel; dar pentru că ai umblat pe calea lui Ieroboam, și ai făcut pe poporul Meu Israel să se păcătuiască, pentru că să mă mîni prin păcatele lor, ³iată că voi mîntui pe Baia și casa lui, și casa ta o voi face ca și casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat. ⁴Cine va muri în cetate din casa lui Baia, va fi mîncat de câini, și cine va muri pe cîmp dintr'ăi lui, va fi mîncat de păsările cerului.”

⁵Celelalte fapte ale lui Baia, ce a făcut el, și isprăvile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? ⁶Baia a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Tira. Și în locul lui a domnit fiul său Ela. ⁷Cuvîntul Domnului vorbise prin proorocul Iehu, fiul

lui Hanani, împotriva lui Baia, și împotriva casei lui, pe deoparte pentru tot răul pe care îl făcuse supt ochii Domnului, mîniindu-l prin lucrul mînilor lui și ajungînd ca și casa lui Ieroboam, iar pe de alta pentru a lovi casa lui Ieroboam. ⁸În al douăzeci și aselea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească Ela, fiul lui Baia. El a domnit peste Israel la Tira. A domnit doi ani. ⁹Slujitorul său Zimri, care era mai mare peste jumătate din carle lui, a uneltit împotriva lui. Ela era la Tira, chefuind și îmbîindu-se în casa lui Araf, cpetenia casei împăratului la Tira. ¹⁰Zimri a intrat, l-a lovit și l-a ucis, în al douăzeci și aptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. și a domnit el în locul lui. ¹¹Cînd s'a făcut împărat și a ezut pe scaunul lui de domnie, a omorît toată casa lui Baia, n'au lăsat să scape nimeni din ai lui: nici rudă nici prieten. ¹²Zimri a nimicit toată casa lui Baia, după cuvîntul pe care îl spusese Domnul împotriva lui Baia prin prorocul Iehu, ¹³din pricina tuturor păcatelor pe cari le săvîrșise Baia și fiul său Ela, și în cari tîrșiser și pe Israel, mîniind prin idoliilor lor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel. ¹⁴Celelalte fapte ale lui Ela, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? ¹⁵În al douăzeci și aptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, Zimri a domnit câteva zile la Tira. Poporul tîrșea împotriva Ghibetonului care era al Filistenilor. ¹⁶și poporul a auzit în tabără vestea aceasta: „Zimri a uneltit, și chiar a ucis pe împărat!” și în ziua aceea, tot Israelul a pus în tabără ca împărat al lui Israel pe Omri, cpetenia o tîrșii. ¹⁷Omri, și tot Israelul cu el, au pornit din Ghibeton, și au împresurat Tira. ¹⁸Zimri, văzînd că cetatea este luată, a intrat în cetăuă casei împăratului, și a dat foc casei împăratului peste el. Astfel a murit el, ¹⁹din pricina păcatelor pe cari le săvîrșise, făcînd ce este rău înaintea Domnului, umblînd pe calea lui Ieroboam, săvîrșind păcatele pe cari le făcuse Ieroboam, și făcînd și pe Israel să păcătuiască. ²⁰Celelalte fapte ale lui Zimri, și uneltirea pe care a făcut-o el nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? ²¹Atunci poporul lui Israel s'a desbinat în două părți; jumătate din popor voia să facă împărat pe Tibni, fiul lui Ghinat, și jumătate era pentru Omri. ²²Ceice urmau pe Omri au biruit pe ceice urmau pe Tibni, fiul lui Ghinat. Tibni a murit, și Omri a domnit. ²³În al treizeci și unulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Omri. A domnit doisprezece ani. După ce a domnit ase ani la Tira, ²⁴a cumpărat dela emer muntele Samariei, cu doi talanși de argint; a înțarrit muntele, și a pus cetăuă pe care a zidit-o, numele Samaria, după numele lui emer, domnul muntelui. ²⁵Omri a făcut ce este rău înaintea Domnului, și a lucrat mai rău decît toți ceice fuseser înaintea lui. ²⁶A umblat în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și s'a dedat la păcatele în cari tîrșise Ieroboam pe Israel, mîniind prin idoliilor lor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel. ²⁷Celelalte fapte ale lui Omri, ce a făcut el, și isprăvile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? ²⁸Omri a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat la Samaria. și în locul lui a domnit fiul său Ahab. ²⁹Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel, în al treizeci și optulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit douăzeci și doi de ani peste Israel la Samaria. ³⁰Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decît toți ceice fuseser înaintea lui. ³¹și, ca și cum ar fi fost puîn lucru pentru el să se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de nevastă și pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul Sidoniilor, și a slujit lui Baal și s'a închinat înaintea lui. ³²A ridicat un altar lui Baal în templul lui Baal pe care l-a zidit la Samaria,

³³ i a f cut un idol Astarteei. Ahab a f cut mai multe rele decît to i împ ra ii lui Israel cari fuseser înaintea lui, ca s mînie pe Domnul Dumnezeuul lui Israel. ³⁴Pe vremea lui, Hiel din Betel a zidit iar Ierihonul; i -a pus temelile cu pre ul lui Abiram, întîiul lui n scut, i i -a pus por ile cu pre ul lui Segub, cel mai tîn r fiu al lui, dup cuvîntul pe care -l spusese Domnul prin Iosua, fiul lui Nun.

Chapter 17

¹Ilie, Ti bitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeuul lui Israel, al c rui slujitor sînt, c în anii ace tia nu va fi nici rou , nici ploaie, decît dup cuvîntul meu.”
²i cuvîntul Domnului a vorbit lui Ilie, cu aceste vorbe: ³„Pleac de aici, îndreapt -te spre r s rit, i ascunde-te lîng pîrîul Cherit, care este în fa a Iordanului. ⁴Vei bea ap din pîrîu, i am poruncit corbilor s te hr neasc acolo.”
⁵El a plecat i a f cut dup cuvîntul Domnului. S'a dus i s'a a ezat lîng pîrîul Cherit, care este în fa a Iordanului. ⁶Corbii îi aduceau pîne i carne diminea a, i pîne i carne seara, i bea ap din pîrîu. ⁷Dar dup cît va vreme pîrîtul a secat, c ci nu c zuse ploaie în ar .
⁸Atunci cuvîntul Domnului i -a vorbit astfel: ⁹„Scoal -te, du-te la Sarepta care ine de Sidon, i r mîi acolo. Iat c am poruncit acolo unei femei v duve s te hr neasc .”
¹⁰Ilie s'a sculat, i s'a dus la Sarepta. Cînd a ajuns la poarta cet ii, acolo era o femeie v duv care strîngea lemne. El a chemat -o, i a zis: „Du-te i adu-mi, te rog, pu in ap într'un vas, ca s beau.”
¹¹Pe cînd se ducea ea s -i aduc , a chemat -o din nou, i a zis: „Adu-mi, te rog, i o bucat de pîne în mîna ta.”
¹²i ea a r spus: „Viu este Domnul, Dumnezeuul t u, c n'am nimic copt, n'am decît un pumn de f in într'o oal i pu in untdelemn într-un ulcior. i iat , strîng dou buc i de lemne, apoi m voi întoarce i voi preg ti ce am pentru mine i pentru fiul meu: vom mînca i apoi vom muri.”
¹³Ilie i -a zis: „Nu te teme, întoarce-te i f cum ai zis. Numai, preg te te-mi întîi mie cu untdelemnul i f ina aceea o mic turt , i adu-mi -o; pe urm s faci i pentru tine i pentru fiul t u. ¹⁴C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „F ina din oal nu va sc dea i untdelemnul din ulcior nu se va împu ina, pîn în ziua cînd va da Domnul ploaie pe fa a p mîntului.”
¹⁵Ea s'a dus, i a f cut dup cuvîntul lui Ilie. i mult veme a avut ce s m nînce, ea i familia ei, i Ilie. ¹⁶F ina din oal n'a sc zut, i untdelemnul din ulcior nu s'a împu inat, dup cuvîntul pe care -l rostise Domnul prin Ilie. ¹⁷Dup aceea, fiul femeii, st pîna casei, s'a îmboln vit. i boala lui a fost atît de cumplit încît n'a mai r mas suflare în el. ¹⁸Femeia a zis atunci lui Ilie: „Ce am eu a face cu tine, omule al lui Dumnezeu? Ai venit la mine doar ca s aduci aminte lui Dumnezeu de neleguirea mea, i s -mi omori astfel fiul?”
¹⁹El i -a r spus: „D -mi încoace pe fiul t u.”
i l -a luat dela sînul femeii, l -a suit în odaia de sus unde locuia el, i l -a culcat pe patul lui. ²⁰Apoi a chemat pe Domnul, i a zis: „Doamne, Dumnezeule, oare atît de mult s mîhne ti Tu chiar pe v duva aceasta, la care am fost primit ca oaspete, încît s -i omori fiul?”
²¹i s'a întins de trei ori peste copil, a chemat pe Domnul, i a zis: „Doamne, Dumnezeule, Te rog, f s se întoarc sufletul copilului în el!”
²²Domnul a ascultat glasul lui Ilie, i sufletul copilului s'a întors în el, i a înviat. ²³Ilie a luat copilul, l -a pogorît jos în cas din odaia de sus, i l -a dat mamei sale.

i Ilie a zis: „Iat , fiul t u este viu.”` 24 i femeia a zis lui Ilie: „Cunosc acum c e ti un om al lui Dumnezeu, i cuvântul Domnului în gura ta este adev r!”`

Chapter 18

¹Au trecut multe zile, i cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Ilie, în al treilea an: „Du-te, i înf i eaz -te înaintea lui Ahab, ca s dau ploaie pe fa a p mîntului.”` ²i Ilie s'a dus s se înf i eze înaintea lui Ahab. Era mare foamete în Samaria. ³i Ahab a trimes s cheme pe Obadia, mai marele casei lui. -Obadia se temea mult de Domnul. ⁴De aceea cînd a nimicit Izabela pe proorocii Domnului, Obadia a luat o sut de prooroci, i -a ascuns cîte cincizeci într'o pe tere, i i -a hr nit cu pîne i cu ap . - ⁵Ahab a zis lui Obadia: „Haidem prin ar pe la toate izvoarele de ap i pe la toate pîrîurile; poate c vom g si iarb ca s p str m via a cailor i caîrilor, i s n'avem nevoie s omorîm vitele.”` ⁶i-au împ r it ara s'o cutreere. Ahab a plecat singur pe un drum, i Obadia a plecat singur pe un alt drum. ⁷Pe cînd era Obadia pe drum, iat c l -a întîlnit Ilie. Obadia, cunoscîndu -l, a c zut cu fa a la pamînt, i a zis: „Tu e ti, domnul meu Ilie?”` ⁸El i -a r spus: „Eu sînt; du-te i spune st pînului t u: „Iat c a venit Ilie!”` ⁹i Obadia a zis: „Ce p cat am s vîr it eu, ca s dai pe robul t u în mînile lui Ahab, ca s m omoare?” ¹⁰Viu este Domnul, c n'a r mas popor sau împ r ie unde s nu fi trimes st pînul meu s te caute; i cînd se spunea c nu e ti acolo, punea pe împ r ia i poporul acela s jure c nu te -a g sit. ¹¹i acum zici: „Du-te, i spune st pînului t u: „Iat c a venit Ilie!”` ¹²i apoi, cînd voi pleca de la tine, Duhul Domnului te va duce nu tiu unde. Dac m'a duce s dau de tire lui Ahab, i nu te-ar g si, m va omorî. i totu robul t u se teme de Domnul din tinere a lui. ¹³Nu s'a spus oare domnului meu ce am f cut cînd a ucis Izabela pe proorocii Domnului? Cum am ascuns o sut de prooroci ai Domnului, cîte cincizeci într -o pe ter i i-am hr nit cu pîne i cu ap ?` ¹⁴i acum tu zici: „Du-te i spune st pînului t u: „Iat c a venit Ilie!”` El m va ucide.”` ¹⁵Dar Ilie a zis: „Viu este Domnul o tirilor, al c rui slujitor sînt, c ast zi m voi înf i a înaintea lui Ahab.”` ¹⁶Obadia, ducîndu-se înaintea lui Ahab, l -a în tiinat despre lucrul acesta. i Ahab s'a dus înaintea lui Ilie. ¹⁷Abia a z rit Ahab pe Ilie, i i -a zis: „Tu e ti acela care nenoroce ti pe Israel?”` ¹⁸Ilie a r spus: „Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu, i casa tat lui t u, fiindc a i p r sit poruncile Domnului i te-ai dus dup Baali. ¹⁹Strînge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patrusute cincizeci de prooroci ai lui Baal, i pe cei patru sute de prooroci ai Astarteei, cari m nînc la masa Izabelei”`. ²⁰Ahab a trimes soli la to i copiii lui Israel, i a strîns pe prooroci la muntele Carmel. ²¹Atunci Ilie s'a apropiat de tot poporul, i a zis: „Pîn cînd vre i s chiop ta i de amîndou picioarele? Dac Domnul este Dumnezeu, merge i dup El; iar dac este Baal, merge i dup Baal!”` Poporul nu i -a r spus nimic. ²²i Ilie a zis poporului: „Eu singur am r mas din proorocii Domnului, pe cînd prooroci ai lui Baal sînt patru sute cincizeci. ²³S ni se dea doi junci. Ei s - i aleag un junc, pe care s -l taie în buc i, i s -l pun pe lemne, f r s pun foc. i eu voi preg ti celalt junc, i -l voi pune pe lemne f r s pun foc. ²⁴Apoi voi s chema i numele dumnezeului vostru; i eu voi chema Numele Domnului.

Dumnezeul care va r spunde prin foc, acela s fie adev ratul Dumnezeu. i tot poporul a r spuns, i a zis: „Bine!”²⁵ Ilie a zis proorocilor lui Baal: „Alege i-v un junc din cei doi, preg ti i -l voi înfi, c ci sînte i mai mul i, i chema i numele dumnezeului vostru; dar s nu pune i foc.”²⁶ Ei au luat juncul pe care li l-au dat, i l-au preg tit. i au chemat numele lui Baal, de diminea pîn la amiaz , zicînd: „Baale, auzi-ne!” Dar nu s'a auzit nici glas, nici r spuns. i s reau împrejurul altarului pe care -l f cuser .²⁷ La amiaz , Ilie i -a b tut joc de ei, i a zis: „Striga i tare, fiindc este dumnezeu; se gînde te la ceva, sau are treab , sau este în c l torie, sau poate c doarme, i se va trezi.”²⁸ Ei au strigat tare, i, dup obiceiu lor, i-au f cut t ieturi cu s biile i cu sulile, pîn ce a curs sînge pe ei.²⁹ Cînd a trecut amiaza, au aiurat, pîn în clipa cînd se aducea jertfa de sear . Dar nu s'a auzit nici glas, nici r spuns, nici semn de luare aminte.³⁰ Ilie a zis atunci întregului popor: „Apropia i-v de mine!” Tot poporul s'a apropiat de el. i Ilie a dres altarul Domnului care fusese sf rîmat.³¹ A luat dou sprezece pietre, dup num rul semin iilor fiilor lui Iacov, c ruia Domnul îi zisese: „Israel î i va fi numele”,³² i a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A f cut împrejurul altarului un an , în care înc peau dou m suri de s mîn .³³ A a ezat apoi lemnele, a t iat juncul în buc i, i l -a puse pe lemne. Apoi a zis: „Umple i patru vedre cu ap , i v rsa i-le pe arderea de tot i pe lemne.” i au f cut a a.³⁴ Apoi a zis: „Mai face i lucrul acesta odat .” i l-au f cut înc odat . Apoi a zis: „Mai face i -l i a treia oar .” i l-au f cut i a treia oar .³⁵ Apa curgea în jurul altarului, i au umplut cu ap i an ul.³⁶ În clipa cînd se aducea jertfa de sear , proorocul Ilie s'a apropiat i a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac i Israel! F s se tie ast zi c Tu e ti Dumnezeu în Israel, c eu sînt slujitorul T u, i c toate aceste lucruri le-am f cut dup porunca Ta.³⁷ Ascult -m , Doamne, ascult -m , pentruca s cunoasc poporul acesta c Tu, Doamne, e ti adev ratul Dumnezeu, i s le întorci astfel inima spre bine!”³⁸ Atunci a c zut foc dela Domnul, i a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele i p mîntul, i a supt i apa care era în an .³⁹ Cînd a v zut tot poporul lucrul acesta, au c zut cu fa a la p mînt, i au zis: „Domnul este adev ratul Dumnezeu! Domnul este adev ratul Dumnezeu!”⁴⁰ „Pune i mîna pe proorcii lui Baal”, le -a zis Ilie: „niciunul s nu scape!” i au pus mîna pe ei. Ilie i -a pogorît la pîrîul Chison i i -a junghiat acolo.⁴¹ Apoi Ilie a zis lui Ahab: „Suie-te de m nînc i bea; c ci se aude vuiet de ploaie.”⁴² Ahab s'a suit s m nînce i s bea. Dar Ilie s'a suit pe vîrful Carmelului, i plecîndu-se la p mînt, s'a a ezat cu fa a între genunchi,⁴³ i a zis slujitorului s u: „Suie-te i uit -te înspre mare.” Slujitorul s'a suit, s'a uitat, i a zis: „Nu este nimic!” Ilie a zis de apte ori: „Du-te iar .”⁴⁴ A aptea oar , slujitorul a zis: „Iat c se ridic un mic nor din mare, ca o palm de om.” Ilie a zis: „Suie-te, i spune lui Ahab: „Înham , i pogoar -te, ca s nu te opreasc ploaia.”⁴⁵ Peste cîteva clipe, cerul s'a înegrit de nori, a început vîntul, i a venit o ploaie mare. Ahab s'a suit în car, i a plecat la Izreel.⁴⁶ i mîna Domnului a venit peste Ilie, care i -a încins mijlocul, i a alergat înaintea lui Ahab pîn la intrarea în Izreel.

Chapter 19

¹Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie, și cum ucisese cu sabia pe toți proorocii. ²Izabela a trimis un sol la Ilie, și și-a spus: „Să mă pedepsească zeii cu toate asprimele lor, dacă măne, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia din ei.” ³Ilie, când a văzut lucrul acesta, s'a sculat și a plecat, ca să și scape viața. A ajuns la Beer-eba, care este de Iuda, și și-a lăsat slujitorul acolo. ⁴El s'a dus în pustie unde, după un drum de o zi, a ezut sub un ienuper, și dorea să moară, zicând: „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sînt mai bun decît părinții mei.” ⁵S'a culcat și a adormit sub un ienuper. Și iată, lăsa atins un înger și și-a zis: „Scoală-te și mănîncă.” ⁶El s'a uitat, și la capătul lui era o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un ulcior cu apă. A mîncat și a băut, apoi s'a culcat din nou. ⁷Îngerul Domnului a venit a doua oară, lăsa atins, și și-a zis: „Scoală-te și mănîncă, fiindcă drumul pe care-l ai făcut este prea lung pentru tine.” ⁸El s'a sculat, a mîncat și a băut; și, cu puterea pe care și-a dat-o mîncarea aceasta, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți pînă la muntele lui Dumnezeu, Horeb. ⁹Și acolo, Ilie a intrat într-o peșteră, și a rămas în ea peste noapte. Și cuvîntul Domnului și-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?” ¹⁰El a răspuns: „Am fost plin de răvnă pentru Domnul, Dumnezeul oțitilor; căci copiii lui Israel au părăsit legea mîntului Tău, au sfîrșit altarele Tale, și au ucis cu sabia pe proorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caut să-mi iau viața!” ¹¹Domnul și-a zis: „Ieși, și stai pe munte înaintea Domnului!” Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vînt tare și puternic, care despica munții și sfîrșea stîncile. Domnul nu era în vîntul acela. Și după vînt, a venit un cutremur de pămînt. Domnul nu era în cutremurul de pămînt. ¹²Și după cutremurul de pămînt, a venit un foc: Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blînd și supăraș. ¹³Cînd lăsa auzit Ilie, și și-a acoperit fața cu mantaua, și și-a stat tot la gura peșterii. ¹⁴El a răspuns: „Am fost plin de răvnă pentru Domnul, Dumnezeul oțitilor; căci copiii lui Israel au părăsit legea mîntului Tău, au sfîrșit altarele Tale, și au ucis cu sabia pe proorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caut să-mi iau viața.” ¹⁵Domnul și-a zis: „Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie pînă la Damasc; și cînd vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei. ¹⁶Să ungi și pe Iehu, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel; și să ungi pe Elisei, fiul lui Afat, din Abel-Mehola, ca prooroc în locul tău. ¹⁷Și se va împlini ceea ce va scrie de sabia lui Hazael în va omorî Iehu; și pe cel ce va scrie de sabia lui Iehu, îl va omorî Elisei. ¹⁸Dar voi lăsa în Israel apăsămii de bărbăție, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal, și a căror gură nu și-au sursat.” ¹⁹Ilie a plecat de acolo, și și-a găsit pe Elisei, fiul lui Afat, arînd. Înaintea lui erau două sprezece perechi de boi, și el era cu două sprezece. Ilie s'a apropiat de el, și și-a aruncat mantaua pe el. ²⁰Elisei a părăsit boii, a alergat după Ilie, și și-a zis: „Lasă-mă să sursă pe tatăl meu și pe mama mea, și te voi urma.” Ilie și-a răspuns: „Du-te, și apoi întoarce-te: dar gînde-te-te la ceea ce și-am făcut.” ²¹După ce s'a depărțat de Ilie, s'a întors și și-a luat o pereche de boi pe cari și-a adus jertfă; cu uneltele boilor le-a fiert carnea, și și-a dat-o oamenilor să omănînce. Apoi s'a sculat, a urmat pe Ilie, și și-a fost în slujba lui.

Chapter 20

¹Ben-Hadad, împ ratul Siriei, i -a strîns toat o tîrea: avea cu el treizeci i doi de împ ra i, cai i car . S'a suit, a împresurat Samaria i a început lupta împotriva ei. ²A trimes în cetate soli la Ahab, împ ratul lui Israel, s -i spun : „A a vorbe te Ben-Hadad: ³„Argintul i aurul t u sînt ale mele, nevestele i cei mai frumo i copii ai t i sînt tot ai mei.” ⁴Împ ratul lui Israel a r spus: „Împ rate, domnul meu, fie cum zici! Sînt al t u cu tot ce am.” ⁵Solii s'au întors, i au zis: „A a vorbe te Ben-Hadad: „Am trimes s -i spun : „S -mi dai argintul i aurul t u, nevestele i copiii t i. ⁶De aceea, voi trimete mîne, la ceasul acesta, pe slujitorii mei la tine. Ei î i vor scormoni casa ta i casele slujitorilor t i, vor pune mîna pe tot ce ai mai scump, i vor lua.” ⁷Împ ratul lui Israel a chemat pe to i b trîniî rii i a zis: „Vede i bine i în elege i c omul acesta ne vrea r ul; c ci a trimes s -mi cear nevestele i copiii, argintul i aurul, i n'am zis c nu i le dau!” ⁸To i b trîniî i tot poporul au zis lui Ahab: „Nu -l asculta i nu te învoi.” ⁹i el a zis solilor lui Ben-Hadad: „Spune i domnului meu, împ ratul: „Voi face tot ce ai trimes s ceri robului t u în tîia dat ; dar lucrul acesta, nu -l pot face.” Solii au plecat i i-au dus r spusul. ¹⁰Ben-Hadad a trimes s spun lui Ahab: „S m pedepseasc zeii cu toat asprimea lor, de va ajunge praful Samariei s umple mîna întregului popor care m urmeaz !” ¹¹i împ ratul lui Israel a r spus: „Cine încinge armele, s nu se laude ca cel ce le pune jos!” ¹²Cînd a primit Ben-Hadad r spusul acesta, st tea la b ut cu împ ra ii în corturi, i a zis slujitorilor lui: „Preg ti i-v !” i ei s'au preg tit de n val împotriva cet ii. ¹³Dar iat c un prooroc s'a apropiat de Ahab, împ ratul lui Israel, i a zis: „A a vorbe te Domnul: „Vezi toat aceast mul ime mare? O voi da ast zi în mînile tale, ca s cuno ti c Eu sînt Domnul.” ¹⁴Ahab a zis: „Prin cine?” i el a r spus: „A a vorbe te Domnul: „Prin slujitorii mai marilor peste inuturi.” Ahab a zis: „Cine va începe lupta?” i el a r spus: „Tu”. ¹⁵Atunci Ahab a num rat slujitorii mai marilor peste inuturi, i s'au g sit dou sute treizeci i doi; i dup ei, a num rat tot poporul, pe to i copiii lui Israel, i erau apte mii. ¹⁶Au f cut o ie ire pela miaz zi. Ben-Hadad bea i se îmb ta în corturile lui cu cei treizeci i doi de împ ra i cari -l ajutau. ¹⁷Slujitorii mai marilor peste inuturi au ie it cei dintîi. Ben-Hadad a cercetat, i i-au spus astfel: „Au ie it ni te oameni din Samaria.” ¹⁸El a zis: „Dac ies pentru pace, prinde i -i vii; i chiar dac ies pentru lupt , prinde i -i vii.” ¹⁹Cînd au ie it din cetate slujitorii mai marilor peste inuturi i armata care -i urma, ²⁰a lovit fiecare pe omul dinaintea lui, i Sirienii au luat -o la fug . Israel i -a urm rit. Ben-Hadad, împ ratul Siriei, a sc pat pe un cal, cu ni te c l re i. ²¹Împ ratul lui Israel a e it, a lovit caii i car le, i a pricinuit Sirienilor o mare înfrîngere. ²²Atunci proorocul s'a apropiat de împ ratul lui Israel, i i -a zis: „Du-te, înt re te-te, cerceteaz i vezi ce ai de f cut; c ci, la anul viitor împ ratul Siriei se va sui din nou împotriva ta.” ²³Slujitorii împ ratului Siriei i-au zis: „Dumnezeul lor este un dumnezeu al mun ilor; de aceea au fost mai tari decît noi. Dar ia s ne lupt m cu ei în cîmpie, i se va vedea dac nu vom fi mai tari decît ei. ²⁴F i lucrul acesta: scoate pe fiecare din împ ra i dela locul lui, i înlocuie te -i cu c petenii; ²⁵i f - i o armat ca aceea pe care ai pierdut -o, cu tot atî ia cai i tot atîtea care. Apoi s ne batem cu ei în cîmpie, i se va vedea dac nu vom fi mai tari decît ei.” El i -a ascultat, i a f cut a a. ²⁶În anul urm tor

Ben-Hadad a num rat pe Sirieni, i s'a suit la Afec s lupte împotriva lui Israel. ²⁷Copiii lui Israel au fost num ra i i ei; au primit merinde, i au ie it în întîmpinarea Sirienilor. Au t b rît în fa a lor, ca dou turme mici de capre, pe cînd Sirienii umpleau ara. ²⁸Omul lui Dumnezeu s'a apropiat i a zis împ ratului lui Israel: „A a vorbe te Domnul: „Pentru c Sirienii au zis: „Domnul este un dumnezeu al mun ilor i nu un dumnezeu al v ilor,` voi da toat aceast mare mul ime în mînile tale, i ve i ti c Eu sînt Domnul.`` ²⁹Au stat t b rî i apte zile unii în fa a altora. În ziua a aptea au început lupta, i copiii lui Israel au omorît Sirienilor o sut de mii de oameni pedestra i într'o zi. ³⁰Ceial i au fugit în cetatea Afec, i a c zut zidul cet ii peste dou zeci i apte de mii de oameni cari mai r m seser . ³¹Slujitorii lui i-au zis: „Iat , am auzit c împ ra ii casei lui Israel sînt ni te împ ra i milo i; s ne încingem deci coapsele cu saci, s ne punem funii pe capetele noastre, i s ie im la împ ratul lui Israel: poate c te va l sa cu via .`` ³²i-au pus saci împrejurul coapselor i funii împrejurul capului, s'au dus la împ ratul lui Israel, i au zis: „Robul t u Ben-Hadad a zis: „Las -m cu via !` Ahab a r spuns: „Mai este înc în via ? Este fratele meu!`` ³³Oamenii ace tia au luat lucrul acesta ca un semn bun, i s'au gr bit s -l ia pe cuvînt i s zic : „Ben-Hadad este fratele t u!`` i el a zis: „Duce i-v i aduce i -l!`` Ben-Hadad a venit la el, i Ahab l -a suit în carul lui. ³⁴Ben-Hadad i -a zis: „Î i voi da înapoi cet ile pe cari le -a luat tat l meu dela tat l t u; i- i vei face uli i în Damasc, cum f cuse tat l meu în Samaria.`` „, i eu,`` a r spuns Ahab, „î i voi da drumul, f cînd un leg mînt.`` A f cut leg mînt cu el, i i -a dat drumul. ³⁵Unul din fiii proorocilor a zis tovar ului s u, dup porunca Domnului: „Love te-m , te rog!`` Dar omul acela n'a vrut s -l loveasc . ³⁶Atunci el i -a zis: „Pentru c n'ai ascultat de glasul Domnului, iat , cînd vei pleca dela mine, te va omorî un leu. i cînd a plecat dela el, l -a înfîlnit un leu i l -a omorît. ³⁷A g sit pe un alt om, i a zis: „Love te-m , te rog!`` Omul acela l -a lovit, i l -a r nit. ³⁸Proorocul s'a dus i s'a a ezat pe drumul împ ratului, i s'a legat la ochi. ³⁹Cînd a trecut împ ratul proorocul a strigat, i i -a zis: „Robul t u era în mijlocul luptei; i iat c un om se apropie i-mi aduce pe un alt om, zicînd: „P ze te pe omul acesta; dac va fugi, via a ta va r spunde pentru via a lui, sau vei pl ti un talant de argint!`` ⁴⁰i pe cînd robul t u f cea cîte ceva încoace i încolo, omul s'a f cut nev zut.`` Împ ratul lui Israel i -a zis: „Aceasta î i este osînda; tu însu i ai rostit -o.`` ⁴¹Îndat proorocul i -a scos leg tura dela ochi, i împ ratul lui Israel l -a cunoscut c f cea parte din prooroci. ⁴²El a zis atunci împ ratului: „A a vorbe te Domnul: „Pentru c ai l sat s - i scape din mîni omul pe care -l sortisem nimicirii, via a ta va r spunde pentru via a lui, i poporul t u pentru poporul lui.`` ⁴³Împ ratul lui Israel s'a dus acas , trist i mînios, i a ajuns la Samaria.

Chapter 21

¹Dup aceste lucruri, iat ce s'a întîmplat. Nabot, din Izreel, avea o vie la Izreel, lîng casa lui Ahab, împ ratul Samariei. ²i Ahab a vorbit astfel lui Nabot: „D -mi mie via ta, s fac din ea o gr din de verde uri, c ci este foarte aproape de casa mea. În locul ei î i voi da o vie mai bun , sau dac - i vine mai bine, î i voi pl ti pre ul ei în argint.`` ³Dar Nabot a r spuns lui Ahab: „S m fereasc

Domnul s - i dau mo tenirea p rin ilor mei!`` 4Ahab a intrat în cas , trist i mîniat, din pricina cuvintelor, pe cari i le spusese Nabot din Izreel: „Nu- i voi da mo tenirea p rin ilor mei!`` i s'a culcat pe pat, i -a întors fa a, i n'a mîncat nimic. 5Nevast -sa Izabela a venit la el, i i -a zis: „Pentruce î i este trist inima i nu m nînci?`` 6El i -a r spus: „Am vorbit cu Nabot din Izreel, i i-am zis: ,D -mi via ta pe pre de argint; sau, dac vrei, î i voi da o alt vie în locul ei.`` Dar el a zis: „Nu pot s - i dau via mea!`` 7Atunci Izabela, nevasta lui, i -a zis: „Oare nu domne ti tu acum peste Israel? Scoal -te, ia i m nînc i fii cu inima vesel , c ci eu î i voi da via lui Nabot din Izreel!`` 8 i ea a scris ni te scrisori în numele lui Ahab, le -a pecetluit cu pecetea lui Ahab, i le -a trimes b trînilor i dreg torilor cari locuiau cu Nabot în cetatea lui. 9Iat ce a scris în aceste scrisori: „Vesti i un post; pune i pe Nabot în fruntea poporului, 10 i pune i -i în fa doi oameni de nimic, cari s m rturiseasc astfel împotriva lui: ,Tu ai blestemat pe Dumnezeu i pe împ ratul!^ Apoi scoate i -l afar , împro ca i -l cu pietre, i s moar .`` 11Oamenii din cetatea lui Nabot, b trîinii i dregatorii cari locuiau în cetate, au f cut cum le spusese Izabela, dup cum era scris în scrisorile pe cari li le trimisese ea. 12Au vestit un post, i au pus pe Nabot în fruntea poporului. 13Cei doi oameni de nimic au venit i s'au a ezat în fa a lui; i ace ti oameni r i au m rturisit a a înaintea poporului, împotriva lui Nabot: „Nabot a blestemat pe Dumnezeu i pe împ ratul!`` Apoi l-au scos afar din cetate, l-au împro cat cu pietre, i a murit. 14 i au trimes s spun Izabelei: „Nabot a fost împro cat cu pietre, i a murit.`` 15Cînd a auzit Izabela c Nabot fusese împro cat cu pietre i c murise, a zis lui Ahab: „Scoal -te i ia în st pînire via lui Nabot din Izreel, care n'a vrut s -i -o dea pe pre de argint; c ci Nabot nu mai tr ie te, a murit.`` 16Ahab, auzind c a murit Nabot, s'a sculat s se pogoare la via lui Nabot din Izreel ca s'o ia în st pînire. 17Atunci cuvîntul Domnului a vorbit lui Ilie, Ti bitul, astfel: 18„Scoal -te i pogoar -te înaintea lui Ahab, împ ratul lui Israel la Samaria; iat -l, este în via lui Nabot, unde s'a pogorît s'o ia în st pînire. 19S -i spui: ,A a vorbe te Domnul: ,Nu e ti tu un uciga i un ho ?^ i s -i mai spui: ,A a vorbe te Domnul: ,Chiar în locul unde au lins cîinii sîngele lui Nabot, vor linge cîinii i sîngele t u.`` 20Ahab a zis lui Ilie: „M'ai g sit, vr jma ule?`` i el a r spus: „Te-am g sit, pentru te-ai vîndut ca s faci ce este r u înaintea Domnului.`` 21„Iat ce zice Domnul: ,Voi aduce nenorocirea peste tine; te voi m tura, voi nimici pe oricine este al lui Ahab, fie rob, fie slobod în Israel, 22 i voi face casei tale cum am f cut casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, i casei lui Bae a, fiul lui Ahia, pentru M'ai mîniat i ai f cut pe Israel s p c tuiasc .`` 23Domnul a vorbit i despre Izabela, i a zis: „Cîinii vor mîncă pe Izabela lîng înt ritura Izreelului. 24Cine va muri în cetate din casa lui Ahab, va fi mîncat de cîni, iar cine va muri pe cîmp va fi mîncat de p s rile cerului.`` 25N'a fost nimeni care s se fi vîndut pentruca s fac ce este r u înaintea Domnului, ca Ahab, pe care nevast -sa Izabela îl a î a la aceasta. 26El a lucrat în chipul cel mai urîcios, mergînd dup idoli, cum f ceau Amori ii, pe cari -i izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. 27Dup ce a auzit cuvintele lui Ilie, Ahab i -a rupt hainele, i -a pus un sac pe trup, i a postit: se culca cu sacul acesta, i mergea încet. 28 i cuvîntul Domnului a vorbit lui Ilie, Ti bitul, astfel: 29„Ai v zut cum s'a smerit Ahab înaintea Mea? Pentru s'a smerit înaintea Mea, nu voi aduce nenorocirea în timpul vie ii lui; ci în timpul vie ii fiului s u voi aduce nenorocirea casei lui!``

Chapter 22

¹Au stat trei ani lini ti i, f r s fie r zboi între Siria i Israel. ²În anul al treilea, Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'a pogorît la împ ratul lui Israel. ³Împ ratul lui Israel a zis slujitorilor s i: „, ti i c Ramot din Galaad este al nostru. i noi st m f r grij , în loc s -l lu m înapoi din mînile împ ratului Siriei.”

⁴i a zis lui Iosafat: „Vrei s vii cu mine s lupt m împotriva Ramotului din Galaad?” Iosafat a r spus împ ratului lui Israel: „Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul t u, caii mei ca ai t i.”

⁵Apoi Iosafat a zis împ ratului lui Israel: „Întreab acum, te rog, cuvîntul Domnului.” ⁶Împ ratul lui Israel a strîns pe prooroci, în num r de aproape patru sute, i le -a zis: „S merg s lupt împotriva Ramotului din Galaad, sau s m las?” i ei au r spus: „Suie-te, i Domnul îl va da în mînile împ ratului.”

⁷Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici niciun prooroc al Domnului, ca s -L putem întreba?” ⁸Împ ratul lui Israel a r spus lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea s întreb m pe Domnul; dar îl ur sc, c ci nu-mi prooroce te nimic bun, nu prooroce te decît r u: este Mica, fiul lui Imla.” i Iosafat a zis: „S nu vorbeasc împ ratul a a!”

⁹Atunci împ ratul lui Israel a chemat un dreg tor, i a zis: „Trimete i adu îndat pe Mica, fiul lui Imla.” ¹⁰Împ ratul lui Israel i Iosafat, împ ratul lui Iuda, edeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbr ca i cu hainele lor împ r te ti, în locul dela intrarea por ii Samariei. i to i proorcii prooroceau înaintea lor. ¹¹Zedechia, fiul lui Chenaana, î i f cuse ni te coarne de fer, i a zis: „A a vorbe te Domnul: ,Cu coarnele acestea vei bate pe Sirieni pîn îi vei nimici.”

¹²i to i proorcii prooroceau la fel, zicînd: „Suie-te la Ramot din Galaad! C ci vei izbîndi, i Domnul îl va da în mînile împ ratului.” ¹³Solul care se dusese s cheme pe Mica i -a vorbit a a: „Iat , c proorcii, într'un glas, proorocesc bine împ ratului; s fie dar i cuvîntul t u ca al fiec ruia dîn ei! Vestete -i bine!”

¹⁴Mica a r spus: „Viu este Domnul, c voi vesti ce-mi va spune Domnul.” ¹⁵Cînd a ajuns la împ rat, împ ratul i -a zis: „Mica, s mergem s lupt m împotriva Ramotului din Galaad, sau s ne l s m?” El a r spus: „Suie-te, c ci vei izbîndi, i Domnul îl va da în mînile împ ratului.”

¹⁶i împ ratul i -a zis: „De cîteori trebuie s te pun s juri c nu-mi vei spune decît adev rul în Numele Domnului?” ¹⁷Mica a r spus: „V d tot Israelul risipit pe mun i, ca ni te oi cari n'au p stor. i Domnul zice: ,Oamenii ace tia n'au st pîn; s se întoarc fiecare acas în pace.”

¹⁸Împ ratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu i-am spus c el nu prooroce te nimic bun despre mine, ci prooroce te numai r u?” ¹⁹i Mica a zis: „Ascult dar cuvîntul Domnului! Am v zut pe Domnul sînd pe scaunul Lui de domnie, i toat o tirea cerurilor sînd lîng El, la dreapta i la sînga Lui. ²⁰i Domnul a zis: ,Cine va am gi pe Ahab, ca s se suie la Ramot din Galaad i s piar acolo?” i au r spus unul într'un fel, altul într'altul. ²¹i un duh a venit i s'a înf i at înaintea Domnului, i a zis: ,Eu îl voi am gi.”

²²Domnul i -a zis: ,Cum? ,Voi ie i”, a r spus el, , i voi fi un duh de minciun în gura tuturor proorcilor lui.” Domnul a zis: Îl vei am gi, i- i vei ajunge inta; ie i, i f a a!”

²³i acum, iat c Domnul a pus un duh de minciun în gura tuturor proorcilor t i cari sînt de fa . Dar Domnul a hot rît lucruri rele împotriva ta.”

²⁴Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, i a zis: „Pe unde a ie it Duhul Domnului din mine ca s - i vorbeasc ?”

²⁵Mica a r spus: „Vei vedea în ziua cînd vei umbla dîn odaie în odaie

ca s te ascunzi.`` 26Împ ratul lui Israel a zis: „Ia pe Mica, du -l la Amon, mai marele cet ii, i la Ioas, fiul împ ratului, 27 i s le spui: „A a vorbe te împ ratul: „Pune i pe omul acesta la închisoare, i hr ni i -l cu pânea i cu apa întrist rii, pîn când m voi întoarce în pace.`` 28 i Mica a zis: „Dac te vei întoarce în pace, Domnul n'a vorbit prin mine.`` Apoi a mai zis: „Auzi i, popoare, toate.`` 29Împ ratul lui Israel i Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'au suit la Ramot din Galaad. 30Împ ratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Vreau s -mi schimb hainele ca s merg la lupt ; dar tu, îmbrac -te cu hainele tale împ r te ti.`` i împ ratul lui Israel i -a schimbat hainele, i s'a dus la lupt . 31Împ ratul Siriei d duse urm toarea porunc celor treizeci i dou de c petenii ale car lor lui: „S nu v lupta i nici cu cei mici nici cu cei mari, ci s v lupta i numai cu împ ratul lui Israel.`` 32Când au z rit c peteniile car lor pe Iosafat, au zis: „Negre it, acesta este împ ratul lui Israel.`` i s'au apropiat de el s -l loveasc . Iosafat a scos un ip t. 33C peteniile car lor, v zînd c nu este împ ratul lui Israel, s'au dep rtat de el. 34Atunci un om a tras cu arcul la împlire, i a lovit pe împ ratul lui Israel la încheietura plato ei. Împ ratul a zis c r u ului s u: „Întoarce, i scoate-m din câmpul de b taie, c ci sînt greu r nit.`` 35Lupta a fost din ce în ce mai crîncen în ziua aceea. Împ ratul a stat drept în carul lui în fa a Sirienilor, i seara a murit. Sîngele a curs din ran în l untrul carului. 36La apusul soarelui, s'a strigat prin toat tab ra: „S plece fiecare în cetatea lui i s plece fiecare în ara lui, 37c ci a murit împ ratul.`` S'au întors la Samaria, i împ ratul a fost îngropat la Samaria. 38Când au sp lat carul în iazul Samariei, cîinii au lins sîngele lui Ahab, i curvele s'au sc ldat în el, dup cuvîntul pe care -l spusese Domnul. 39Celelalte fapte ale lui Ahab, tot ce a f cut el, casa de filde pe care a zidit -o, i toate cet ile pe cari le -a zidit, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? 40Ahab a adormit cu p rin ii s i. i în locul lui, a domnit fiul s u Ahazia. 41Iosafat, fiul lui Asa, a început s domneasc peste Iuda, în al patrulea an al lui Ahab, împ ratul lui Israel. 42Iosafat era de treizeci i cinci de ani când s'a f cut împ rat, i a domnit dou zeci i cinci de ani la Ierusalim. Mam -sa se numea Azuba, fata lui ilhi. 43El a umblat în toat calea tat lui s u Asa, i nu s'a ab tut deloc dela ea, f când ce este pl cut înaintea Domnului. Numai c în l imile n'au fost îndep rtate: poporul tot mai aducea jertfe i t mîie pe în l imi. 44Iosafat a tr it în pace cu împ ratul lui Israel. 45Celelalte fapte ale lui Iosafat, ispr vile i r zboaiele lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? 46El a scos din ar pe sodomi ii cari mai r m seser de pe vremea tat lui s u Asa. 47În Edom nu era împ rat pe atunci: cîrmuia un dreg tor. 48Iosafat a f cut cor bii din Tars ca s mearg la Ofir s aduc aur; dar nu s'au dus, c ci cor biile s'au sf rîmat la E ion-Gheber. 49Atunci Ahazia, fiul lui Ahab, a zis lui Iosafat: „Vrei ca slujitorii mei s mearg împreun cu ai t i pe cor bii?`` Dar Iosafat n'a voit. 50Iosafat a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat cu p rin ii s i, în cetatea tat lui s u David. i în locul lui a domnit fiul s u Ioram. 51Ahazia, fiul lui Ahab, a început s domneasc peste Israel la Samaria, în al aptesprezecelea an al lui Iosafat, împ ratul lui Iuda. A domnit doi ani peste Israel. 52El a f cut ce este r u înaintea Domnului, i a umblat în calea tat lui s u i în calea mamei sale, i în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc . 53A slujit lui Baal i s'a închinat înaintea lui, i a mîniat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, cum f cuse i tat l s u

2 Kings

Chapter 1

¹Moab s'a r zvr tit împotriva lui Israel, dup moartea lui Ahab. ²Ahazia a c zut prin z brelele od ii lui de sus în Samaria, i s'a îmboln vit. A trimes ni te soli, i le -a zis: „Duce i-v i întreba i pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca s tiu dac m voi vindeca de boala aceasta.” ³Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie, Ti bitul: „Scoal -te, suie-te înaintea solilor împ ratului Samariei, i spune-le: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de v duce i s întreba i pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?” ⁴De aceea, a a vorbe te Domnul: „Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.” i Ilie a plecat. ⁵Solii s'au întors la Ahazia. i el le -a zis: „Pentruce v'a i întors?” ⁶Ei i-au r spus: „Un om s'a suit înaintea noastr , i ne -a zis: „Întoarce i-v la împ ratul care v'a trimes, i spune i -i: „A a vorbe te Domnul: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de trimete i s întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.” ⁷Ahazia le -a zis: „Ce înf i are avea omul acela care s'a suit înaintea voastr i v'a spus aceste cuvinte?” ⁸Ei au r spus: „Era un om îmbr cat cu o manta de p r i încins cu o curea la mijloc.” i Ahazia a zis: „Este Ilie, Ti bitul.” ⁹A trimes la el pe o c petenie de cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. C petenia aceasta s'a suit la Ilie, care edea pe vârful muntelui, i i -a zis: „Omule al lui Dumnezeu, împ ratul a zis: „Pogoar -te!” ¹⁰Ilie a r spus c peteniei peste cincizeci: „Dac sînt un om al lui Dumnezeu, s se pogoare foc din cer i s te mistuie, pe tine i pe cei cincizeci de oameni ai t i!” i s'a pogoar foc din cer i l -a mistuit pe el i pe cei cincizeci de oameni ai lui. ¹¹Ahazia a trimes din nou la el alt c petenie peste cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. C petenia aceasta a luat cuvîntul, i a zis lui Ilie: „Omule al lui Dumnezeu, a a a zis împ ratul: „Gr be te-te de te pogoar !” ¹²Ilie le -a r spus: „Dac sînt un om al lui Dumnezeu, s se pogoare foc din cer i s te mistuiasc , pe tine i pe cei cincizeci de oameni ai t i!” i s'a pogoar foc din cer i l -a mistuit, pe el i pe cei cincizeci de oameni ai lui. ¹³Ahazia a trimes din nou o a treia c petenie peste cincizeci, împreun cu cei cincizeci de oameni ai s i. Aceast a treia c petenie peste cincizeci s'a suit; i, la sosire, i -a plecat genunchii înaintea lui Ilie, i i -a zis, rugîndu -l: „Omule al lui Dumnezeu, te rog, via a mea i via a acestor cincizeci de oameni, slujitorii t i, s fie scump înaintea ta!” ¹⁴Tat , s'a pogoar foc din cer i a mistuit pe cele dintîi dou c petenii peste cincizeci i pe cei cincizeci de oameni ai lor: dar acum, via a mea s fie scump înaintea ta!” ¹⁵Îngerul Domnului a zis lui Ilie: „Pogoar -te împreun cu el, n'ai nicio fric de el.” Ilie s'a sculat i s'a pogoar cu el la împ ratul. ¹⁶El i -a zis: „A a vorbe te Domnul: „Pentruca i trimes soli s întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca i cum n'ar fi în Israel Dumnezeu al c rui cuvînt s -l po i întreba, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.” ¹⁷Ahazia a murit, dup cuvîntul Domnului, rostit prin Ilie. i în locul lui, a început s domneasc Ioram, în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împ ratul lui Iuda; c ci n'avea fiu. ¹⁸Celelalte fapte ale lui Ahazia, i ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel?

Chapter 2

¹Când a voit Domnul să ridice pe Ilie la cer într'un vârtej de vânt, Ilie pleca din Ghilgal cu Elisei. ²Ilie a zis lui Elisei: 'R mâi aici, te rog, cci Domnul m trimete pîn la Betel.'` Elisei a r spus: „Viu este Domnul i viu este sufletul t u c nu te voi p r si.` i s'au pogorît la Betel. ³Fiii proorocilor, cari erau la Betel, au ie it la Elisei, i i-au zis: „, tii c Domnul r pe te ast zi pe st pînul t u deasupra capului t u?` i el a r spus: „, tiu i eu, dar t ce i.` ⁴Ilie i -a zis: 'Eliseie, r mâi aici, te rog, cci Domnul m trimete la Ierihon.` El a r spus: „, Viu este Domnul i viu este sufletul t u c nu te voi p r si.` i au ajuns la Ierihon. ⁵Fii proorocilor, cari erau la Ierihon, s'au apropiat de Elisei, i i-au zis: „, tii c Domnul r pe te azi pe st pînul t u deasupra capului t u?` i el a r spus: „, tiu i eu; dar t ce i.` ⁶Ilie i -a zis: „, R mâi aici, te rog, cci Domnul m trimete la Iordan.` El a r spus: „, Viu este Domnul i viu este sufletul t u c nu te voi p r si.` i amîndoi i-au v zut de drum. ⁷Cincizeci de in i dintre fiii proorocilor au sosit i s'au oprit la o dep rtare oarecare în fa a lor, i ei amîndoi s'au oprit pe malul Iordanului. ⁸Atunci Ilie i -a luat mantaua, a f cut -o sul, i a lovit cu ea apele, cari s'au desp r it într'o parte i într'alta, i au trecut amîndoi pe uscat. ⁹Dup ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: „, Cere ce vrei s - i fac, înainte ca s fiu r pit dela tine.` Elisei a r spus: „, Te rog s vin peste mine o îndoit m sur din duhul t u!` ¹⁰Ilie a zis: „, Greu lucru ceri. Dar dac m vei vedea când voi fi r pit dela tine, a a i se va întîmpla; dac nu, nu i se va întîmpla a a,` ¹¹Pe când mergeau ei vorbind, iat c un car de foc i ni te cai de foc i-au desp r it pe unul de altul, i Ilie s'a în l at la cer într'un vârtej de vânt. ¹²Elisei se uita i striga: „, P rinte! P rinte! Carul lui Israel i c l rimea lui!` i nu l -a mai v zut. Apucîndu- i hainele, le -a sfî iat în dou buc i, ¹³ i a ridicat mantaua, c reia fi d duse drumul Ilie. Apoi s'a întors, i s'a oprit pe malul Iordanului; ¹⁴a luat mantaua, c reia fi d duse Ilie drumul, i a lovit apele cu ea, i a zis: „, Unde este acum Domnul, Dumnezeul lui Ilie?` i a lovit apele, cari s'au desp r it într'o parte i în alta, i Elisei a trecut. ¹⁵Fiii proorocilor cari erau în fa a Ierihonului, când l-au v zut, au zis: „, Duhul lui Ilie a venit peste Elisei.` i i-au ie it înainte, i s'au închinat pîn la p mînt înaintea lui. ¹⁶Ei i-au zis: „, Iat c între slujitorii t i sînt cincizeci de oameni viteji; vrei s se duc s caute pe st pînul t u?` Poate c Duhul Domnului l -a dus i l -a aruncat pe vreun munte sau în vreo vale.` El a r spus: „, Nu -i trimete i.` ¹⁷Dar ei au st ruit mult vreme de el. i el a zis: „, Trimete i -i.` Au trimes pe cei cincizeci de oameni, cari au c utat pe Ilie trei zile i nu l-au g sit. ¹⁸Când s'au întors la Elisei, care era la Ierihon, el le -a zis: „, Nu v'am spus s nu v duce i?` ¹⁹Oamenii din cetate au zis lui Elisei: „, Iat , a ezarea cet ii este bun , dup cum vede domnul meu; dar apele sînt rele, i ara este stearp .` ²⁰El a zis: „, Aduce i-mi un blid nou i pune i sare în el.` i i-au adus. ²¹Apoi s'a dus la izvorul apelor, i a aruncat sare în el, i a zis: „, A a vorbe te Domnul: , Vindec apele acestea; nu va mai veni din ele nici moarte, nici sterpiciune.` ²²i apele au fost vindecate pîn în ziua aceasta, dup cuvîntul pe care -l rostise Domnul. ²³De acolo s'a suit la Betel. i pe când mergea pe drum, ni te b ie a i au ie it din cetate, i i-au b tut joc de el. Ei fi ziceau: „, Suie-te, ple uvule! Suie-te, ple uvule!` ²⁴El s'a întors s -i priveasc , i i -a blestemat în Numele Domnului. Atunci au

ie it doi ur i din p dure, i au sfî iat patruzeci i doi din ace ti copii. ²⁵De acolo s'a dus pe muntele Carmel, de unde s'a întors la Samaria.

Chapter 3

¹Ioram, fiul lui Ahab, a început s domneasc peste Israel la Samaria, în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împ ratul lui Iuda. A domnit doisprezece ani. ²El a f cut ce este r u înaintea Domnului, totu nu ca tat l s u i ca mama sa. A r sturnat stîlpii lui Baal, pe cari -i f cuse tat l s u; ³dar s'a datat la p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc , i nu s'a ab tut dela ele. ⁴Me a, împ ratul Moabului, avea turme mari i pl tea împ ratului lui Israel un bir de o sut de mii de miei i o sut de mii de berbeci cu lîna lor. ⁵La moartea lui Ahab, împ ratul Moabului s'a r sculat împotriva împ ratului lui Israel. ⁶Împ ratul Ioram a ie it atunci din Samaria, i a num rat pe tot Israelul. ⁷A pornit, i a trimes s spun lui Iosafat, împ ratul lui Iuda: „Împ ratul Moabului s'a r sculat împotriva mea; vrei s vii cu mine s lupt m împotriva Moabului?” Iosafat a r spus: „Voi merge, eu ca tine, poporul meu ca poporul t u, caii mei ca ai t i.” ⁸i a zis: „Pe care drum s ne suim?” Ioram a zis: „Pe drumul care duce în pustia Edomului.” ⁹Împ ratul lui Israel, împ ratul lui Iuda i împ ratul Edomului, au plecat; i, dup un drum de apte zile, n'au avut ap pentru o tire i pentru vitele cari veneau dup ea. ¹⁰Atunci împ ratul lui Israel a zis: „Vai! Domnul a chemat pe ace ti trei împ ra i ca s -i dea în mîinile Moabului!” ¹¹Dar Iosafat a zis: „Nu este aici nici un prooroc al Domnului, prin care s putem întreba pe Domnul?” Unul din slujitorii împ ratului lui Israel a r spus: „Este aici Elisei, fiul lui afat, care turna ap pe mîinile lui Ilie.” ¹²i Iosafat a zis: „Cuvîntul Domnului este cu el.” Împ ratul lui Israel, Iosafat, i împ ratul Edomului s'au pogorît la el. ¹³Elisei a zis împ ratului lui Israel: „Ce am eu a face cu tine? Du-te la proorcii tat lui t u i la proorcii mamei tale.” i împ ratul lui Israel i -a zis: „Nu! c ci Domnul a chemat pe ace ti trei împ ra i ca s -i dea în mîinile Moabului!” ¹⁴Elisei a zis: „Viu este Domnul o tirilor, al c rui slujitor sînt, c , dac n'a avea în vedere pe Iosafat, împ ratul lui Iuda, pe tine nu te-a b ga de loc în seam , i nici nu m'a uita la tine. ¹⁵Acum aduce i-mi un cînt re cu arfa.” i pe cînd cînta cînt re ul din arf , mîna Domnului a fost peste Elisei. ¹⁶i a zis: „A a vorbe te Domnul: „Face i gropi în valea aceasta, groap lîng groap !” ¹⁷Ci a a vorbe te Domnul: „Nu ve i vedea vînt i nu ve i vedea ploaie, dar totu valea aceasta se va umplea de ap , i ve i bea, voi, turmele voastre i vitele voastre. ¹⁸Dar aceasta este pu in lucru înaintea Domnului. El va da pe Moab în mîinile voastre; ¹⁹ve i sf rîma toate cet ile înt rite i toate cet ile alese, ve i t ia to i copacii cei buni, ve i astupa toate izvoarele de ap , i ve i strica cu pietre toate ogoarele cele mai bune.” ²⁰i diminea a, în clipa cînd se aducea jertfa, iat c a venit apa de pe drumul Edomului, i s'a umplut ara de ap . ²¹Îns , to i Moabi ii, auzind c împ ra ii se suie s lupte împotriva lor, au chemat pe to i cei în vîrst s poarte armele i mai mari chiar, i au st tut la hotar. ²²S'au sculat disdedimea , i cînd a str lucit soarele peste ape, Moabi ii au v zut în fa a lor apele ro i ca sîngele. ²³Ei au zis: „Este sînge! Împ ra ii au scos sabia între ei, s'au t iat

unii pe alii; acum, la pradă, Moabi i!` 24 i au mers împotriva taberei lui Israel. Dar Israel s'a sculat, i a bătut pe Moab, care a luat-o la fugă dinaintea lor. Au printru în ar, i a bătut pe Moab. 25 Au sfârșit războaiele, au aruncat fiecare pietre, în toate ogoarele cele mai bune i le-au umplut cu pietre au astupat toate izvoarele de apă, i au tăiat toți copacii cei buni; printru i au înconjurat i a bătut Chir-Hareset, din care n'au lăsat decât pietrele. 26 Împăratul Moabului, văzând că fusese înfrânt în luptă, a luat cu el câteva sute de oameni, cari scoteau sabia, s-i croiasc drum pînă la împăratului Edomului; dar n'au putut. 27 A luat atunci pe fiul său înfrînt, care trebuia să domnească în locul lui, i l-a adus ca ardere de tot pe zid. i o mare mînie a cuprins pe Israel, care s'a departat de împăratul Moabului, i s'a întors în ar.

Chapter 4

1 O femeie dintre nevestele fiilor proorocilor a strigat lui Elisei: „Robul tău, bărbatul meu, a murit, i tu ceri robul tău se temea de Domnul; i cel ce l-a împrumutat a venit să ia cei doi copii ai mei i să-i fac robi.” 2 Elisei i-a zis: „Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi ce ai acasă?” Ea a răspuns: „Roaba ta n'are acasă decât un vas cu untdelemn.” 3 i el a zis: „Du-te de cere vase de afară dela toți vecinii tăi, vase goale, i nu cere puține.” 4 Cînd te vei întoarce, închide ușa după tine i după copiii tăi; toarnă din untdelemn în toate aceste vase, i pune deoparte pe cele pline.” 5 Atunci ea a plecat dela el. A închis ușa după ea i după copiii ei; ei îi apropiiau vasele, i ea turna din untdelemn în ele. 6 Cînd s'au umplut vasele, ea a zis fiului său: „Mai dă-mi un vas.” Dar el i-a răspuns: „Nu mai este niciun vas.” i n'a mai curs untdelemn. 7 Ea s'a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. i el a zis: „Du-te de vinde untdelemnul, i plătește-ți datoria; iar cu ce va rămînea, vei trăi tu i fiii tăi.” 8 Într-o zi Elisei trecea prin Sunem. Acolo era o femeie bogată. Ea a strigat de el să primească sămînce la ea. i ori de cîte ori trecea, se ducea sămînce la ea. 9 Ea a zis bărbatului ei: „Iată, tiu că omul acesta care trece totdeauna pela noi, este un om sfînt al lui Dumnezeu.” 10 Să facem o mică odaie sus cu ziduri, i să punem în ea un pat pentru el, o masă, un scaun i un sfeșnic, ca să stea acolo cînd va veni la noi. 11 Elisei, întorcîndu-se la Sunem, s'a dus în odaia de sus i s'a culcat acolo. 12 El a zis slujitorului său Ghehazi: „Cheamă pe Sunamita aceasta!” Ghehazi a chemat-o, i ea a venit înaintea lui. 13 i Elisei a zis lui Ghehazi: „Spune-i: „Iată, pentru noi tu i-ai făcut toată turburarea aceasta, noi ce putem face pentru tine? Trebuie să vorbim pentru tine împăratului sau căpeteniei o țării?” Ea a răspuns: „Eu locuiesc liniștit în mijlocul poporului meu.” 14 i el a zis: „Ce să fac pentru ea?” Ghehazi a răspuns: „Ea n'are fiu, i bărbatul ei este bătrîn.” 15 i el a zis: „Cheamă-o!” Ghehazi a chemat-o, i ea a venit la el. 16 Elisei i-a zis: „La anul pe vremea aceasta, vei avea în brațe un fiu.” i ea a zis: „Nu! domnul meu, omule al lui Dumnezeu, nu am găsi roaba ta!” 17 Femeia a rămas însărcinată, i a născut un fiu chiar pe vremea aceea, în anul următor, cum îi spusese Elisei. 18 Copilul s'a făcut mare. i într-o zi cînd se dusese pela tatăl său la secerători, 19 a zis tatălui său: „Capul meu! Capul meu!” Tatăl a zis slujitorului său: „Du-l la mamă-sa!” 20 Slujitorul l-a luat i l-a dus

la mam -sa. i copilul a stat pe genunchii mamei sale pîn la ameaz , i apoi a murit. ²¹Ea s'a suit, l -a culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis u a dup ea, i a ie it. ²²A chemat pe b rbatul ei, i a zis: „Trimite-mi, te rog, un slujitor i o m g ri ; vreau s m duc în grab la omul lui Dumnezeu, i apoi m voi întoarce.” ²³i el a zis: „Pentruce vrei s te duci ast zi la el? Doar nu este nici lun nou , nici Sabat.” Ea a r spus: „Fii pe pace!” ²⁴Apoi a pus aua pe m g ri , i a zis slujitorului s u: „Mîn , i pleac , s nu opre ti pe drum decît cînd i-oi spune.” ²⁵Ea a plecat deci i s'a dus la omul lui Dumnezeu pe muntele Carmel. Omul lui Dumnezeu a v zut -o de departe i a zis slujitorului s u Ghehazi: „Iat pe Sunamita aceea! ²⁶Acum, alearg dar înaintea ei, i spune -i: „E ti bine? B rbatul t u i copilul sînt bine?” Ea a r spus: „Bine.” ²⁷i cum a ajuns la omul lui Dumnezeu pe munte, i -a îmbr i at picioarele. Ghehazi s'a apropiat s'o dea înapoi. Dar omul lui Dumnezeu a zis: „Las -o, c ci este tare am rît , i Domnul mi -a ascuns lucrul acesta, i nu mi l -a f cut cunoscut.” ²⁸Atunci ea a zis: „Am cerut eu oare domnului meu un fiu? N'am zis eu: „Nu m am gi?” ²⁹i Elisei a zis lui Ghehazi: „Încinge- i mijlocul, ia toiagul meu în mîn , i pleac . Dac vei întîlni pe cineva, s nu -l întrebi de s n tate; i dac te va întreba cineva de s n tate, s nu -i r spunzi. S pui toiagul meu pe fa a copilului.” ³⁰Mama copilului a zis: „Viu este Domnul i viu este sufletul t u c nu te voi p r si.” i el s'a sculat i a mers dup ea. ³¹Ghehazi le -o luase înainte, i pusese toiagul pe fa a copilului; dar n'a dat nici glas, nici semn de sim ire. S'a întors înaintea lui Elisei, i -a spus lucrul acesta, i a zis: „Copilul nu s'a trezit”. ³²Cînd a ajuns Elisei în cas , iat c murise copilul, culcat în patul lui. ³³Elisei a intrat i a închis u a dup ei amîndoi, i s'a rugat Domnului. ³⁴S'a suit, i s'a culcat pe copil; i -a pus gura pe gura lui, ochii lui pe ochii lui, mînile lui pe mînile lui, i s'a întins peste el. i trupul copilului s'a înc lzit. ³⁵Elisei a plecat, a mers încoace i încolo prin cas , apoi s'a suit iar i s'a întins peste copil. i copilul a str nutat de apte ori, i a deschis ochii. ³⁶Elisei a chemat pe Ghehazi, i a zis: „Cheam pe Sunamita.” Ghehazi a chemat -o, i ea a venit la Elisei, care a zis: „Ia- i fiul!” ³⁷Ea s'a dus i s'a aruncat la picioarele lui, i s'a închinat pîn la pamînt. i i -a luat fiul, i a ie it afar . ³⁸Elisei s'a întors la Ghilgal, i în ar bîntuia o foamete. Pe cînd fiii proorocilor edeau înaintea lui, a zis slujitorului s u: „Pune oala cea mare, i fierbe o ciorb pentru fiii proorocilor!” ³⁹Unul din ei a ie it pe cîmp s culeag verde uri; a g sit vi s lbatic i a cules din ea curcube e s lbatic, pîn i -a umplut haina. Cînd s'a întors, le -a t iat în buc i în oala cu ciorb , c ci nu le cuno tea. ⁴⁰Au dat oamenilor acelora s m nînce. Dar, cum au mîncat din ciorba aceea, au strigat: „Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oal !” i n'au putut s m nînce. ⁴¹Elisei a zis: „Lua i f in .” A aruncat f in în oal , i a zis: „D oamenilor acestora s m nînce.” i nu mai era nimic v t m tor în oal . ⁴²A venit un om din Baal- ali a. A adus pîne din cele dintîi roade omului lui Dumnezeu, i anume dou zeci de pîni de orz, i spice noi în sac. Elisei a zis: „D oamenilor acestora s m nînce.” ⁴³Slujitorul s u a r spus: „Cum pot s dau din ele la o sut de in i?” Dar Elisei a zis: „D oamenilor s m nînce; c ci a a vorbe te Domnul: „Vor mînca, i va mai r mînea.” ⁴⁴Atunci le -a pus pînile înainte; i au mîncat i le -a mai i r mas, dup cuvîntul Domnului.

Chapter 5

¹Naaman, c petenia o tiriî împ ratului Siriei, avea trecere înaintea st pînului s u i mare vaz ; c ci prin el izb vise Domnul pe Sirieni. Dar omul acesta tare i viteaz era lepros. ²i Sirienii ie iser în cete la o lupt , i aduseser roab pe o feti din ara lui Israel. Ea era în slujba nevestei lui Naaman. ³i ea a zis st pînei sale: „Oh, dac domnul meu ar fi la proorocul acela din Samaria, proorocul l-ar t m dui de lepra lui!” ⁴Naaman s'a dus i a spus st pînului s u: „Fata aceea din ara lui Israel a vorbit a a i a a.” ⁵i împ ratul Siriei a zis: „Du-te la Samaria, i voi trimete o scrisoare împ ratului lui Israel.” A plecat, luînd cu el zece talan i de argint, ase mii de sicli de aur, i zece haine de schimb. ⁶A dus împ ratului lui Israel scrisoarea, care gl suia a a: „Acum, cînd vei primi scrisoarea acasta, vei tii c î i trimet pe slujitorul meu Naaman, ca s -l vindeci de lepra lui.” ⁷Dup ce a citit scrisoarea, împ ratul lui Israel i -a rupt hainele, i a zis: „Oare sînt eu Dumnezeu, ca s omor i s înviez, de-mi spune s vindec pe un om de lepra lui? S ti i dar i s în elege i c el caut prilej de ceart cu mine.” ⁸Cînd a auzit Elisei, omul lui Dumnezeu, c împ ratul lui Israel i -a sfî iat hainele, a trimes s spun împ ratului: „Pentruce i-ai sfî iat hainele? Las -l s vin la mine, i va ti c este un prooroc în Israel.” ⁹Naaman a venit cu caii i cu carul lui, i s'a oprit la poarta casei lui Elisei. ¹⁰Elisei a trimes s -i spun printr'un sol: „Du-te, i scald -te de apte ori în Iordan; i carnea i se va face s n toas , i vei fi curat.” ¹¹Naaman s'a mîniat, i a plecat, zicînd: „Eu credeam c va ie i la mine, se va înf i a el însu , va chema Numele Domnului, Dumnezeului lui, î i va duce mîna pe locul r nii, i va vindeca lepra. ¹²Nu sînt oare rîurile Damascului, Abana i Parpar, mai bune decît toate apele lui Israel? N'a fi putut oare s m sp l în ele i s m fac curat?” i s'a întors i a plecat plin de mînie. ¹³Dar slujitorii lui s'au apropiat s -i vorbeasc , i au zis: „P rinte, dac proorocul i-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi f cut? Cu atît mai mult trebuie s faci ce i -a spus: „Scald -te, i vei fi curat.” ¹⁴S'a pogorît atunci i s'a cufundat de apte ori în Iordan, dup cuvîntul omului lui Dumnezeu; i carnea lui s'a f cut iar cum este carnea unui copila , i s'a cur it. ¹⁵Naaman s'a întors la omul lui Dumnezeu cu tot alaiul lui. Cînd a ajuns, s'a înf i at înaintea lui, i a zis: „Iat , cunosc acum c nu este Dumnezeu pe tot p mîntul, decît în Israel. i acum, prime te, rogu-te, un dar din partea robului t u.” ¹⁶Elisei a r spus: „Viu este Domnul, al c rui slujitor sînt, c nu voi primi.” Naaman a st ruit de el s primeasc , dar el n'a vrut. ¹⁷Atunci Naaman a zis: „Fiîndc nu vrei s prime ti tu, îng duie s se dea robului t u p mînt cît pot duce doi caîri; c ci robul t u nu mai vrea s mai aduc altor dumnezei nici ardere de tot, nici jertf , ci va aduce numai Domnului. ¹⁸Iat totu ce rog pe Domnul s ierte robului t u: cînd st pînul meu într în casa lui Rimon s se închine acolo i se sprijine te pe mîna mea, m închin i eu în casa lui Rimon: s ierte Domnul pe robul t u, cînd m voi închina în casa lui Rimon!” ¹⁹Elisei i -a zis „Du-te în pace.” ²⁰Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a zis în sine: „Iat c st pînul meu a cru at pe Sirianul acela Naaman, i n'a primit din mîna lui ce adusese. Viu este Domnul c voi alerga dup el, i voi c p ta ceva dela el.” ²¹i Ghehazi a alergat dup Naaman. Naaman, cînd l -a v zut alergînd dup el, s'a dat jos din car ca s -i ias înainte, i a zis: „Este bine totul?” ²²El a r spus: „Totul este bine. St pînul meu m trimite s - i spun: „Iat c au venit la mine

doi tineri din muntele lui Efraim, dintre fiii proorocilor; d -mi pentru ei, te rog, un talant de argint i dou haine de schimb.`` 23Naaman a zis: „F -mi pl cerea i ia doi talan i.`` A st ruit de el, i a legat doi talan i de argint în doi saci, împreun cu dou haine de schimb, i a pus pe doi din slujitorii s i s le duc înaintea lui Ghehazi. 24Ajungând la deal, Ghehazi le -a luat din mânile lor, i le -a pus în cas . Apoi a dat drumul oamenilor acelora cari au plecat. 25Dup aceea s'a dus i s'a înf i at înaintea st pînului s u. Elisei i -a zis: „De unde vii, Ghehazi?`` El a r spus: „Robul t u nu s'a dus nic ieri.`` 26Dar Elisei i -a zis: „Oare n'a fost duhul meu cu tine, când a l sat omul acela carul i a venit înaintea ta? Este oare acum vremea de luat argint, haine, m slini, vii, oi, boi, robi i roabe? 27Lepra lui Naaman se va lipi de tine i de s mân a ta pentru totdeauna.`` i Ghehazi a ie it dinaintea lui Elisei plin de lepr , alb ca z pada.

Chapter 6

1Fiii proorocilor au zis lui Elisei: „Iat c locul unde locuim noi cu tine este prea strîmt pentru noi. 2Haidem pîn la Iordan; ca s lu m deacolo fiecare câteo bîrn , i s ne facem acolo un loc de locuit.`` Elisei a r spus: „Duce i-v .`` 3 i unul din ei a zis: „Fii bun i vino cu slujitorii t i.`` El a r spus: „Voi merge!`` 4A plecat deci cu ei. Ajungând la Iordan, au t iat lemne. 5 i pe când t ia unul din ei o bîrn , a c zut ferul dela secure în ap . El a strigat: „Ah! domnul meu, era împrumutat!`` 6Omul lui Dumnezeu a zis: „Unde a c zut?`` i i -a ar tat locul. Atunci Elisei a t iat o bucat de lemn, a aruncat -o în locul acela, i ferul dela secure a plutit pe ap . 7Apoi a zis: „Ridic -l!`` i a întins mîna, i l -a luat. 8Împ ratul Siriei era în r zboi cu Israel. i, într'un sfat pe care l -a inut cu slujitorii s i, a zis: „Tab ra mea va fi în cutare loc.`` 9Dar omul lui Dumnezeu a trimis s spun împ ratului lui Israel: „Fere te-te s treci pe lîng locul acela, c ci acolo sînt ascun i Sirienii.`` 10 i împ ratul lui Israel a trimes ni te oameni s stea la pînd spre locul pe care i -l spusese i despre care îl în tiin ase omul lui Dumnezeu. Aceasta s'a întîmplat nu odat , nici de dou ori. 11Împ ratului Siriei i s'a turburat inima. A chemat pe slujitorii s i, i le -a zis: „Nu voi i s -mi spune i care din noi este pentru împ ratul lui Israel?`` 12Unul din slujitorii s i a r spus: „Nimeni, împ rate, domnul meu; dar proorocul Elisei, care este în Israel, spune împ ratului lui Israel cuvintele pe cari le roste ti în odaia ta de culcare.`` 13 i împ ratul a zis: „Duce i-v i vede i unde este, ca s trimet s -l prind .`` Au venit i i-au spus: „Iat c este la Dotan.`` 14A trimes acolo cai, car i o oaste puternic . Au ajuns noaptea, i au înconjurat cetatea. 15Slujitorul omului lui Dumnezeu s'a sculat disdediminea i a ie it. i iat c o oaste înconjura cetatea, cu cai i car . i slujitorul a zis omului lui Dumnezeu: „Ah! domnul meu, cum vom face?`` 16El a r spus: „Nu te teme, c ci mai mul i sînt cei cu noi decît cei cu ei.`` 17Elisei s'a rugat, i a zis: „Doamne, deschide -i ochii s vad .`` i Domnul a deschis ochii slujitorului, care a v zut muntele plin de cai i de car de foc împrejurul lui Elisei. 18Sirienii s'au pogorît la Elisei. El a f cut atunci urm toarea rug ciune c tre Domnul: „Love te, rogu-Te, pe poporul acesta cu orbire.`` i Domnul i -a lovit cu orbire, dup cuvîntul lui Elisei. 19Elisei le -a zis: „Nu este aceasta calea, i

nu este aceasta cetatea; veni îmi după mine, și voi duce la omul pe care-l căutați.`` și i-a dus la Samaria. ²⁰Când au intrat în Samaria, Elisei a zis: „Doamne, deschide ochii oamenilor acestora, să vadă!`` și Domnul le-a deschis ochii, și au văzut că erau în mijlocul Samariei. ²¹Împăratul lui Israel, văzându-i, a zis lui Elisei: „Să-mi mearse cel rău, să-mi mearse cel rău, printe?`` ²²„Să-mi mearse cel rău, să-mi mearse cel rău, printe?`` a răspuns Elisei. „Obicinuiți tu oare să-mi mearse cel rău pe aceia pe cari îi iei prin și cu sabia și cu arcul tău? Dă-le pâine și apă, ca să-mi mearse și să bea; apoi să se ducă la stăpânul lor.`` ²³Împăratul lui Israel le-a dat un prânz mare, și ei au mâncat și au băut; apoi le-a dat drumul, și au plecat la stăpânul lor. și oștile Sirienilor nu s'au mai întors pe înutul lui Israel. ²⁴După aceea, Ben-Haded, împăratul Siriei, strângându-i toată oștea, s'a suit și a împresurat Samaria. ²⁵În Samaria a fost o mare foamete, și atât de mult au strâmtorat-o încât un cap de măgar prețuia optzeci de sicli de argint, și un sfert de cab de găină de porumbel cinci sicli de argint. ²⁶și pe când trecea împăratul pe zid, o femeie și-a strigat: „Scapă-mă, împărate, domnul meu!`` ²⁷El a răspuns: „Dacă nu te scapă Domnul, cu ce să te scap eu? Cu venitul ariei sau al teascului?`` ²⁸și împăratul și-a zis: „Ce ai?`` Ea a răspuns: „Femeia aceea mi-a zis: „Dă-mi pe fiul tău să-l mănâcăm astăzi, și mâine vom mânca pe fiul meu.`` ²⁹Noi am fiert pe fiul meu, și l-am mâncat. și în ziua următoare i-am zis: „Dă-mi pe fiul tău să-l mănâcăm.`` Dar ea a ascuns pe fiul ei.`` ³⁰Cum a auzit împăratul cuvintele acestei femei, și-a rupt hainele, când stătea pe zid. și poporul a văzut că pe dinlăuntru avea un sac de praf pe trup. ³¹Împăratul a zis: „Să-mi pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă va rămâne astăzi capul lui Elisei, fiul lui afară, pe trupul lui!`` ³²Elisei edea în cas, și bătrânii edeau lângă el. Împăratul a trimis pe cineva înainte. Dar înainte ca să ajungă la el, Elisei a zis bătrânilor: „Vedeți că acest fiu de ucigaș trimete pe cineva să-mi ia capul? Ascultați! Când va veni la el, închideți ușa, și opriți-l la ușă; nu se aude oare sunetul pailor stăpânului său în urma lui?`` ³³Pe când le vorbea el încă, solul se împoștă la el, și împăratul a zis: „Iată, și războiul acesta vine de la Domnul; ce mai am de nădăruit de la Domnul?``

Chapter 7

¹Elisei a zis: „Ascultați cuvântul Domnului! Așa vorbește Domnul: „Mâine, la ceasul acesta, se va vinde la poarta Samariei o mână de floare de fân cu un siclu și două măsuri de orz cu un siclu.`` ²Clărețul pe brațul crușii se rezema împăratul a răspuns omului lui Dumnezeu: „Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s'ar putea întâmpla un asemenea lucru?`` și Elisei a zis: „Vei vedea cu ochii tăi: dar tu nu vei mânca din ele.`` ³La intrarea porții erau patru leproși, cari au zis unul către altul: „La ce să edem aici până vom muri? ⁴Dacă ne vom gândi să intrăm în cetate, în cetate este foamete, și vom muri; și dacă vom sta aici, deasemenea vom muri. Haidem dar să ne aruncăm în tabăra Sirienilor; dacă ne vor lăsa cu viață, vom trăi, iar dacă ne vor omorî, vom muri.`` ⁵Au plecat dar în amurg, și se duc în tabăra Sirienilor. și când au ajuns la intrarea taberei Sirienilor, iată că nu era nimeni. ⁶Domnul făcuse să se audă în tabăra Sirienilor un vuiet de cârmă și un vuiet de cai, vuietul unei mari oștiri, și ei își ziseră unul către altul: „Împăratul lui Israel a tocmit împotriva noastră pe

împărații Hetiților și pe împărații Egiptenilor, ca să vină să lupte împotriva noastră.``⁷ Și s-au sculat și au luat-o la fugă în amurg. Și-au lăsat corturile, caii și măgarii, tabăra așa cum era și au fugit ca să scape viața.``⁸ Leprosii, ajungând la intrarea taberei, au pătruns într'un cort, au mâncat și au bucat, au luat din el argint, aur și haine, și s-au dus și le-au ascuns. S-au întors iar , au pătruns într'un alt cort și au luat și de acolo lucruri pe cari s-au dus și le-au ascuns.``⁹ Apoi, și-au zis unul altuia: „Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi de veste bună. Dacă vom tăcea și dacă vom aștepta până la lumina zilei de mâine, vom fi pedepsiți. Veniți acum și haideți să dăm de țire casei împăratului.``¹⁰ Au plecat, și au chemat pe străjerii de la poarta cetății, și le-au spus așa: „Am intrat în tabăra Sirienilor, și iată că nu este nimeni, nu se aude niciun glas de om; n'am găsit decât cai legați și măgari legați, și corturile așa cum erau.``¹¹ Străjerii de la poartă au strigat, și au trimis vestea aceasta în lăuntrul casei împăratului.``¹² Împăratul s-a sculat noaptea, și a zis slujitorilor săi: „Vreau să vă spun ce ne fac Sirienii. Fiindcă tu și sîntem flămânzi, au pătruns în tabăra ca să se ascundă în ogoare, și și-au zis: „Cînd vom ieși din cetate, îi vom prinde vii, și vom intra în cetate.``¹³ Unul din slujitorii împăratului a răspuns: „Să se ia cincisprezece din caii cari au rămas în cetate, -li se va întîmpla doar cum s'a întîmplat la toată mulțimea lui Israel care a rămas, toată mulțimea lui Israel care se istovește, - și să trimitem să vedem ce se petrece.``¹⁴ Au luat două caruri cu caii lor, și împăratul a trimis niște soldați pe urmele oștii Sirienilor, zicînd: „Duceți-vă și vedeți.``¹⁵ S-au dus după ei până la Iordan; și iată că tot drumul era plin cu haine și lucruri pe cari le aruncaseră Sirienii în goana lor. Soldii s-au întors, și au spus împăratului.``¹⁶ Poporul a ieșit, și a jefuit tabăra Sirienilor. Și s'a vîndut o mulțime de floare de fin cu un siclu și două suri de orz cu un siclu, după cuvîntul Domnului.``¹⁷ Împăratul încredinșase paza porții în mîna clăreului pe brațul crușii se rezemase atunci. Dar clăreul acesta a fost cîlcit în picioare de popor la poartă și a murit, după cuvîntul pe care -l rostise omul lui Dumnezeu, cînd se pogorîse împăratul la el.``¹⁸ Omul lui Dumnezeu spusese atunci împăratului: „Mîine, la ceasul acesta, se vor vinde la poarta Samariei două suri de orz cu un siclu și o mîsură de floare de fin cu un siclu.``¹⁹ Iar clăreul răspunsese omului lui Dumnezeu: „Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s'ar putea întîmpla un asemenea lucru?``²⁰ Elisei zise: „Vei vedea cu ochii tăi; dar tu nu vei mîncă din ele.``²⁰ În adevăr așa și s'a întîmplat: a fost cîlcit în picioare la poartă de popor, și a murit.

Chapter 8

¹ Elisei a zis femeii pe al cărei fiu îl înviase: „Scoală-te, du-te, tu și casa ta, și locuiește pentru o vreme unde vei putea; căci Domnul va trimite o foamete de apte ani peste țară, și foametea a și început.``² Femeia s'a sculat, și a fugit după cuvîntul omului lui Dumnezeu: a plecat, ea și casa ei, și a locuit apte ani în țara Filistenilor.``³ După apte ani, femeia s'a întors din țara Filistenilor, și s'a dus să roage pe împărat pentru casa și ogrăzile ei.``⁴ Împăratul stătea de vorbă cu Ghehazi, slujitorul omului lui Dumnezeu, și zicea: „Istorisește-mi, te rog, toate lucrurile mari pe cari le-ai făcut Elisei.``⁵ Și pe cînd istorisea împăratului cum înviase pe un mort, tocmai a venit femeia pe al cărei fiu îl

înviase Elisei s roage pe împ rat pentru casa i ogorul ei. Ghehazi a zis: „Împ rate, domnul meu, iat femeia, i iat fiul ei pe care l -a înviat Elisei.”⁶ Împ ratul a întrebat pe femeie, i ea i -a istorisit faptul. Apoi împ ratul i -a dat un dreg tor, c ruia i -a zis: „Vezi s se dea înapoi tot ce este al femeii acesteia, cu toate veniturile ogorului, din ziua când a p r sit ara i pîn acum!”⁷ Elisei s'a întors la Damasc. Ben-Hadad, împ ratul Siriei, era bolnav. i l-au în tiin at, zicînd: „Omul lui Dumnezeu a venit aici!”⁸ Împ ratul a zis lui Hazael: „Ia cu tine un dar, i du-te înaintea omului lui Dumnezeu. Întreab prin el pe Domnul, i zi: „M voi t m dui de boala aceasta?”⁹ Hazael s'a dus înaintea lui Elisei, luînd cu el un dar, tot ce era mai bun în Damasc, patruzeci de c mile înc rcate. Când a ajuns, s'a înf i at înaintea lui, i a zis: „Fiul t u Ben-Hadad, împ ratul Siriei, m trimete la tine s te întreb: „M voi t m dui de boala aceasta?”¹⁰ Elisei i -a r spus: „Du-te i spune -i: „Te vei t m dui”, m car c Domnul mi -a descoperit c va muri.”¹¹ Omul lui Dumnezeu i -a pironit privirea asupra lui Hazael, i s'a uitat int la el mult vreme; apoi a plîns. ¹²Hazael a zis: „Pentru ce plînge domnul meu?”¹² i Elisei a r spus: „Pentru c tiu r ul pe care -l vei face copiilor lui Israel; vei pune foc cet ilor înt rite ale lor; vei ucide cu sabia pe tinerii lor, vei zdrobi pe pruncii lor, i vei spinteca pîntecele femeilor îns rcinate.”¹³ Hazael a zis: „Dar ce este robul t u, cînele acesta, ca s fac lucruri a a de mari?”¹³ i Elisei a zis: „Domnul mi -a descoperit c vei fi împ rat al Siriei. ¹⁴Hazael a plecat dela Elisei, i s'a întors la st pînul s u, care i -a zis: „Ce i -a spus Elisei?”¹⁴ i el a r spus: „Mi -a spus c te vei t m dui!”¹⁵ A doua zi, Hazael a luat o învelitoare, pe care a muiat -o în ap , i a întins -o pe fa a împ ratului, care a murit. i, în locul lui, a domnit Hazael. ¹⁶În al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împ ratul lui Israel, a început s domneasc Ioram, fiul lui Iosafat, împ ratul lui Iuda. ¹⁷Avea treizeci i doi de ani când s'a f cut împ rat, i a domnit opt ani la Ierusalim. ¹⁸El a umblat în calea împ ra ilor lui Israel, cum facuse casa lui Ahab, c ci avea de nevast pe o fat a lui Ahab, i a f cut ce este r u înaintea Domnului. ¹⁹Dar Domnul n'a voit s nimiceasc pe Iuda, din pricina robului S u David, dup f g duin a pe care i -o f cuse c -i va da totdeauna o lumin printre fiii s i. ²⁰Pe vremea sa, Edom s'a r sculat împotriva st pînirii lui Iuda, i au pus un împ rat peste ei. ²¹Ioram a trecut la air, cu toate carele lui. Sculîndu-se noaptea, a b tut pe Edomi i, cari -l înconjura, i pe c peteniile car lor, i poporul a fugit în corturi. ²²R scoala Edomului împotriva st pînirii lui Iuda a inut pîn în ziua de azi. Libna s'a r sculat tot în acela timp. ²³Celelalte fapte ale lui Ioram, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? ²⁴Ioram a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat cu p rin ii s i în cetatea lui David. i, în locul lui, a domnit fiul s u Ahazia. ²⁵În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împ ratul lui Israel, a început s domneasc Ahazia, fiul lui Ioram, împ ratul lui Iuda. ²⁶Ahazia avea dou zeci i doi de ani când a ajuns împ rat, i a domnit un an la Ierusalim. Mam -sa se chema Atalia, fata lui Omri, împ ratul lui Israel. ²⁷El a umblat în calea casei lui Ahab, i a f cut ce este r u înaintea Domnului, ca i casa lui Ahab, c ci era ginerele casei lui Ahab. ²⁸El a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, la r zboi împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei, la Ramot din Galaad. i Sirienii au r nit pe Ioram. ²⁹Împ ratul Ioram s'a întors s se t m duiasc la Izreel de r nile pe cari i le f cuser Sirienii la Rama, când se b tea împotriva lui Hazael, împ ratul

Siriei. Ahazia, fiul lui Ioram, împ ratul lui Iuda, s'a pogorît s vad pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru c era bolnav.

Chapter 9

¹Proorocul Elisei a chemat pe unul din fiii proorocilor, i i -a zis: „Încinge- i mijlocul, ia cu tine sticlu a aceasta cu untdelemn, i du-te la Ramot în Galaad. ²Cînd vei ajunge acolo, s cau i s vezi pe Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nim i. S te duci s -l ridici din mijlocul fra ilor s i, i s -l aduci într'o odaie deoparte. ³S iei sticlu a cu untdelemn, s -l torni pe capul lui, i s zici: „A a zice Domnul: ,Te ung împ rat al lui Israel!` Apoi s deschizi u a, i s fugi f r s te opre ti.` ⁴Tîn rul, slujitorul proorocului, a plecat în Ramot din Galaad. ⁵Cînd a ajuns, c peteniile o tirii edeau jos. El a zis: „C petenie, am s - i spun o vorb .` i Iehu a zis: „C ruia dintre noi to i?` El a r spus: „, ie, c petenie.` ⁶Iehu s'a sculat i a intrat în cas , i tîn rul i -a turnat untdelemnul pe cap, zicîndu -i: „A a zice Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Te ung împ rat al lui Israel, al poporului Domnului. ⁷S nimice ti casa st pînului t u Ahab, i voi r zbuna asupra Izabelei sîngele robilor Mei, proorocii, i sîngele tuturor slujitorilor Domnului. ⁸Toat casa lui Ahab va peri; voi nimici pe oricine ine de Ahab, fie rob, fie slobod în Israel, ⁹ i voi face casa lui Ahab asemenea casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, i casei lui Bae a, fiul lui Ahia. ¹⁰Cîinii vor mînca pe Izabela în ogorul din Izreel, i nu va fi cine s'o îngroape.` Apoi tîn rul a deschis u a, i a fugit. ¹¹Cînd a ie it Iehu la slujitorii st pînului s u, ei i-au zis: „Toate bune? Pentruce a venit nebunul acesta la tine?` Iehu le -a r spus: „Voi cunoa te i bine pe omul acesta i ce poate spune.` ¹²Dar ei au zis: „Minciun ! Spune-ne dar!` i el a zis: „Mi -a vorbit a a i a a, zicînd: ,A a zice Domnul: ,Te ung împ rat al lui Israel.` ¹³Îndat i-au luat fiecare hainele i le-au pus subt Iehu pe treptele goale. Apoi au sunat din trîmbi , i au zis: „Iehu este împ rat!` ¹⁴Astfel a uneltit Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nim i, împotriva lui Ioram. - i Ioram i tot Israelul ap rau Ramotul din Galaad împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei. ¹⁵Dar împ ratul Ioram se întorsese s se vindece la Izreel de r nile pe cari i le f cuser Sirienii, cînd se b tea împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei. -Iehu a zis: „Dac voi i, s nu l sa i pe nimeni s scape din cetate, ca s se duc s dea de veste la Izreel.` ¹⁶i Iehu s'a suit în carul lui i a plecat la Izreel; c ci Ioram era bolnav în pat acolo, i Ahazia, împ ratul lui Iuda, se pogorîse s -l vad . ¹⁷Caraula pus pe turnul lui Izreel a v zut ceata lui Iehu venind, i a zis: „V d o ceat de oameni.` Ioram a zis: „Ia un c l re , i trimete -l înaintea lor s întrebe dac este pace.` ¹⁸C l re ul s'a dus înaintea lui Iehu, i a zis: „A a zice împ ratul: „Veni i cu pace?` i Iehu a r spus: „Ce- i pas de pace? Treci înapoia mea.` Caraula a dat de tire, i a zis: „Solul s'a dus pîn la ei, i nu se mai întoarce.` ¹⁹Ioram a trimes un al doilea c l re , care a ajuns la ei, i a zis: „A a zice împ ratul: „Veni i cu pace?` i Iehu a r spus: „Ce- i pas de pace? Treci înapoia mea.` ²⁰Caraula a dat de tire, i a zis: „S'a dus pîn la ei, i nu se întoarce. i alaiul este ca al lui Iehu, fiul lui Nim i, c ci mîn ca un nebun.` ²¹Atunci Ioram a zis: „Înham !` i au pus caii la car. Ioram, împ ratul lui Israel, i Ahazia, împ ratul lui Iuda,

au ie it fiecare, în carul lui, înaintea lui Iehu; i l-au întâlnit în ogorul lui Nabot din Izreel. ²²Cum a v zut Ioram pe Iehu, a zis: „Pace, Iehu?” Iehu a r spus: „Ce, pace! Cît vreme d inuiesc curviile mamei tale Izabela, i mul imea vr jitoriilor ei!” ²³Ioram a sucit frînele i a fugit, zicînd lui Ahazia: „Vînzare, Ahazia!” ²⁴Dar Iehu a pus mîna pe arc, i a lovit pe Ioram între umeri. S geta a ie it prin inim , i Ioram a c zut în car. ²⁵Iehu a zis c peteniei sale Bidcar: „Ia -l i arunc -l în ogorul lui Nabot din Izreel; c ci adu- i aminte c atunci cînd st team împreun , eu i tu, c l ri pe cai înapoia tat lui s u Ahab, Domnul a rostit împotriva lui hot rîrea aceasta: ²⁶„Am v zut ieri sîngele lui Nabot i sîngele fiilor lui.” zice Domnul, „i- i voi face la fel chiar în ogorul acesta”, zice Domnul!” Ia -l dar, i arunc -l în ogor, dup cuvîntul Domnului.” ²⁷Ahazia, împ ratul lui Iuda, cînd a v zut lucrul acesta, a fugit pe drumul care duce la casa din gr din . Iehu l -a urm rit, i a zis: „Love te -l i pe el în car!” i l-au lovit la sui ul Gur, lîng Ibleam. El a fugit la Meghido, i a murit acolo. ²⁸Slujitorii lui l-au dus într'un car la Ierusalim, i l-au îngropat în mormîntul lui, cu p rin ii lui, în cetatea lui David. ²⁹Ahazia se f cuse împ rat al lui Iuda în anul al unsprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab. ³⁰Iehu a intrat în Izreel. Izabela, auzind lucrul acesta, i -a uns sprîncenele, i -a împodobit capul, i se uita pe fereastr . ³¹Pe cînd intra Iehu pe poart , ea a zis: 'Pace, noule Zimri, uciga ul st pînului s u?’ ³²El a ridicat fa a spre fereastr , i a zis: „Cine este pentru mine? Cine?” i doi sau trei dreg tori s'au uitat la el, apropiindu-se de fereastr . ³³El a zis: „Arunca i -o jos!” Ei au aruncat -o jos, i i -a î nit sîngele pe zid i pe cai. Iehu a c lcat -o în picioare. ³⁴Apoi a intrat, a mîncat i a b ut, i a zis: „Duce i-v de vede i pe blestemata aceea, i îngropa i -o, c ci este fat de împ rat.” ³⁵S'au dus s'o îngroape; dar n'au g sit din ea decît easta capului, picioarele i palmele mînilor.” ³⁶S'au întors i au spus lui Iehu, care a zis: „A a spusese Domnul prin robul s u Ilie, Ti bitul: „Cîinii vor mînce în ogorul din Izreel carnea Izabelei; ³⁷ i hoitul Izabelei va fi ca gunoiul pe fa a ogoarelor, în ogorul din Izreel, a a încît nu se va mai putea zice: „Aceasta este Izabela!”

Chapter 10

¹În Samaria erau aptezeci de fii ai lui Ahab. Iehu a scris scrisori, i le -a trimes la Samaria c peteniilor din Izreel, b trînilor, i îngrijitorilor copiilor lui Ahab. În ele zicea: ²„Acum, cînd ve i primi scrisoarea aceasta, -fiindc ave i cu voi pe fiii st pînului vostru, car le i caii, o cetate înt rit i arme, - ³vede i care din fiii st pînului vostru este cel mai bun i mai vrednic, pune i -l pe scaunul de domnie al tat lui s u, i lupta i pentru casa st pînului vostru!” ⁴Ei s'au temut foarte mult, i au zis: „Iat c doi împ ra i n'au putut s -i stea împotriv ; cum îi vom sta noi împotriv ?” ⁵ i c petenia casei împ r te ti, c petenia cet ii, b trîinii, i îngrijitorii copiilor, au trimes s spun lui Iehu: „Noi sîntem slujitorii t i, i vom face tot ce ne vei spune; nu vom pune pe nimeni împ rat, f ce vei crede.” ⁶Iehu le -a scris o a doua scrisoare, în care spunea: „Dac sînte i ai mei, i dac asculta i de glasul meu, lua i capetele oamenilor acelora, fiii st pînului vostru, i veni i la mine mîne la ceasul acesta, la Izreel.” i cei aptezeci de fii ai împ ratului erau la mai marii cet ii, cari -i cre teau. ⁷Cînd au

primit scrisoarea, au luat pe fiii împ ratului, i au t iat pe ace ti aptezeci de oameni; apoi le-au pus capetele în co uri, i le-au trimes lui Iehu, la Izreel. ⁸Solul a venit s -i spun , zicînd: „Au adus capetele fiilor împ ratului.” i el a zis: „Face i-le dou gr mezi la intrarea por ii, pîn diminea .” ⁹Diminea a a ie it; i venind înaintea întregului popor, a zis: „Voi sînte i f r vin ! Eu am uneltit împotriva st pînului meu i l-am omorît; dar cine a lovit pe to i ace tia? ¹⁰S ti i dar c nu va c dea nimic la p mînt din cuvîntul Domnului, din cuvîntul pe care l -a rostit Domnul împotriva casei lui Ahab; Domnul împline te ce a spus prin robul S u Ilie.” ¹¹i Iehu a lovit pe to i cei ce mai r m seser din casa lui Ahab la Izreel, pe to i mai marii lui, pe prietenii i pe preo ii lui, i n'a l sat s scape nici unul. ¹²Apoi s'a sculat, i a plecat la Samaria. Cînd a ajuns la coliba de întîlnire a unor ciobani, pe drum, ¹³Iehu a dat peste fra ii lui Ahazia, împ ratul lui Iuda, i a zis: „Cine sînte i voi?” Ei au r spuns: „Sîntem fra ii lui Ahazia, i ne pogorîm s ur m de bine fiilor împ ratului i fiilor împ r tesei.” ¹⁴Iehu a zis: „Prinde i -i de vii.” i i-au prins de vii, i i-au t iat în num r de patruzeci i doi, la fîntîna colibei de întîlnire. Iehu n'a l sat s scape niciunul. ¹⁵Plecînd de acolo, a întîlnit pe Ionadab, fiul lui Recab, care venea înaintea lui. L -a întrebat de s n tate, i i -a zis: „Inima ta este tot a a de curat , cum este inima mea fa de a ta?” i Ionadab a r spuns: „Este.” „Dac este,” a zis Iehu, „d -mi mîna.” Ionadab i -a dat mîna. i Iehu l -a suit la el în car, ¹⁶i a zis: „Vino cu mine, i vei vedea rîvna mea pentru Domnul.” L -a luat astfel în carul s u. ¹⁷Cînd a ajuns Iehu la Samaria, a ucis pe to i cei r ma i din Ahab în Samaria, i i -a nimicit cu des vîr ire, dup cuvîntul pe care -l spusese lui Ilie Domnul. ¹⁸Apoi a strîns tot poporul, i le -a zis: „Ahab a slujit pu in lui Baal, Iehu îns îi va sluji mult. ¹⁹Acum chema i la mine pe to i proorocii lui Baal, pe to i slujitorii lui i pe to i preo ii lui, f r s lipseasc unul, c ci vreau s aduc o mare jertf lui Baal: oricine va lipsi va muri.” Iehu lucra cu viclenie, ca s omoare pe to i slujitorii lui Baal. ²⁰El a zis: „Vesti i o s rb toare în cinstea lui Baal!” i au vestit -o. ²¹A trimes soli în tot Israelul. i au venit to i slujitorii lui Baal; n'a fost unul care s nu fi venit. Au intrat în templul lui Baal a a încît templul lui Baal s'a umplut dela un cap t pîn la celalt. ²²Iehu a zis celui ce p zea odaia cu ve mintele: „Scoate ve minte pentru to i slujitorii lui Baal. , i omul acela a scos ve minte pentru ei. ²³Atunci Iehu a venit în templul lui Baal cu Ionadab, fiul lui Recab, i a zis slujitorilor lui Baal:” C uta i i vede i, s nu fie niciun slujitor al Domnului aici, ci s fie numai slujitori de ai lui Baal.” ²⁴i au intrat s aduc jertfe i arderi de tot. Iehu pusese afar optzeci de oameni, i le zises: „Cine va l sa s scape vreunul din oamenii pe cari -i dau pe mîna voastr , va r spunde de via a lui cu a sa.” ²⁵Cînd au ispr vit de adus arderile de tot, Iehu a zis alerg torilor i c peteniilor: „Intra i, i lovi i -i: unul s nu ias .” i i-au lovit cu ascu i ul s bie. Alerg torii i c peteniile i-au aruncat acolo, i s'au dus pîn la odaia din fund a templului lui Baal. ²⁶Au scos afar stîlpii Astarteei din casa lui Baal, i i-au ars. ²⁷Au sf rîmat stîlpul lui Baal, au d rîmat i templul lui Baal, i l-au pref cut într'o hazna de gunoi, care a r mas în picioare pîn în ziua de azi. ²⁸Iehu a nimicit pe Baal din mijlocul lui Israel, ²⁹dar nu s'a ab tut dela p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc , n'a p r sit vi eii de aur din Betel i Dan. ³⁰Domnul a zis lui Iehu: „Pentru c ai adus bine la îndeplinire ce este pl cut înaintea Mea, i ai f cut casei lui Ahab tot ce era dup voia Mea, fiii t i pîn la al patrulea neam vor edea pe scaunul de

domnie al lui Israel.`` 31Totu Iehu n'a luat seama s umble din toat inima lui în legea Domnului, Dumnezeuul lui Israel; i nu s'a ab tut de la p catele în cari tîrîse Ieroboam pe Israel. 32Pe vremea aceea, Domnul a început s taie cîte o bucat din inutul lui Israel; i Hazael i -a b tut la toate hotarele lui Israel. 33Dela Iordan, spre soare-r sare, a b tut toat ara Galaadului, pe Gadi i, Rubeni i i Manasi i, dela Aroer, care este pe pîrîul Arnon, pîn la Galaad i Basan. 34Celelalte fapte ale lui Iehu, tot ce a f cut el, i toate ispr vile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? 35Iehu a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat la Samaria. i, în locul lui, a domnit fiul s u Ioahaz. 36Iehu domnise dou zeci i opt de ani peste Israel la Samaria.

Chapter 11

1Atalia, mama lui Ahazia, v zînd c fiul ei a murit, s'a sculat i a omorît pe to i cei de neam împ r tesc. 2Dar Io eba fata împ ratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, i l -a ridicat din mijlocul fiilor împ ratului, cînd i-au omorît: l -a pus împreun cu doica lui în odaia paturilor. Astfel a fost ascuns de privirile Ataliei, i n'a fost omorît. 3A stat ase ani ascuns cu Io eba, în Casa Domnului. i în ar domnea Atalia. 4În anul al aptelea, Iehoiada a trimes i a luat pe suta ii Chereti ilor i alerg torilor, i i -a adus la el în Casa Domnului. A f cut leg mînt cu ei, i -a pus s jure în Casa Domnului, i le -a ar tat pe fiul împ ratului. 5Apoi le -a poruncit astfel: „Iat ce ave i s face i. O treime din voi, cari intr de slujb în ziua Sabatului, s fac de straj la casa împ ratului, 6o treime la poarta Sur, i o treime la poarta dinapoia alerg torilor: s p zi i bine casa, a a încît s nu l sa i pe nimeni s intre. 7Celelalte dou cete ale voastre, to i cei ce ies din slujb în ziua Sabatului, vor p zi Casa Domnului de lîng împ rat; 8s înconjura i pe împ rat de toate p r ile, fiecare cu armele în mîn , i s omorî i pe oricine va intra în irurile voastre; s fi i lîng împ rat cînd va ie i i cînd va intra.`` 9Suta ii au îndeplinit toate poruncile pe cari le d duse preotul Iehoiada. i-au luat fiecare oamenii, pe cei ce intrau în slujb i pe ceice ie eau din slujb în ziua Sabatului, i s'au dus la preotul Iehoiada. 10Preotul a dat suta ilor suli ele i scuturile cari veneau dela împ ratul David, i cari se aflau în Casa Domnului. 11Aleg torii, fiecare cu armele în mîn , au înconjurat pe împ rat, apezîndu-se dela latura dreapt pîn la latura stîng a casei, lîng altar i lîng cas . 12Preotul a adus înainte pe fiul împ ratului, i i -a pus cununa împ r teasc i m rturia. L-au pus împ rat, l-au uns, i b tînd din palme, au zis: „Tr iasc împ ratul!`` 13Atalia a auzit vuietul alerg torilor i poporului, i a venit la popor în Casa Domnului. 14S'a uitat. i iat c împ ratul st tea pe scaunul împ r tesc, dup datin . C peteniile i trîmbi ele erau lîng împ rat: tot poporul rii se bucura, i sunau din trîmbi e. Atalia i -a sfî iat hainele, i a strigat: „Vînzare!`` „Vînzare!`` 15Atunci preotul Iehoiada a dat urm toarea porunc suta ilor, cari erau în fruntea o tirii: „Scoate i -o afar din iruri, i ucide i cu sabia pe oricine va merge dup ea.`` C ci preotul zisese: „S nu fie omorît în Casa Domnului!`` 16I-au f cut loc, i s'a dus la casa împ ratului pe drumul pe care intrau caii: acolo a fost omorît . 17Iehoiada a f cut un leg mînt între Domnul, împ rat i popor, prin care ei aveau s fie poporul

Domnului; a încheiat i un leg mînt între împ rat i popor. ¹⁸Tot poporul rii a intrat în templul lui Baal, i l-au d rîmat, i-au sf rîmat cu des vîr ire altarele i icoanele, i au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal. Preotul Iehoiada a pus str jeri în Casa Domnului. ¹⁹A luat pe suta i, pe Chereti i i alerg tori, i pe tot poporul rii, au pogorît pe împ rat din Casa Domnului, i au intrat în casa împ ratului, pe drumul care duce la poarta alerg torilor. i Ioas a ezut pe scaunul de domnie al împ ra ilor. ²⁰Tot poporul rii se bucura, i cetatea era lini tit . Pe Atalia o omorîser cu sabia în casa împ ratului. ²¹Ioas avea apte ani cînd a ajuns împ rat.

Chapter 12

¹Ioas s'a f cut împ rat în al aptelea an al lui Iehu, i a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema ibia, din Beer- eba. ²Ioas a f cut ce este pl cut înaintea Domnului, în tot timpul cît a urmat îndrum rile preotului Iehoiada. ³Numai, c în l imile n'au încetat; poporul tot mai aducea jertfe i t mîie pe în l imi. ⁴Ioas a zis preo ilor: „Tot argintul închinat i adus în Casa Domnului, argintul ie it la num r toare, i anume argintul pentru r scump rarea oamenilor, dup pre uirea f cut , i tot argintul pe care -i spune cuiva inima s -l aduc la Casa Domnului, ⁵preo ii s -l ia fiecare dela cei pe cari -i cunoa te, i s -l întrebun eze la dregerea casei, ori unde se va g si ceva de dres.” ⁶Dar s'a întîmplat c , în al dou zeci i treilea an al împ ratului Ioas, preo ii înc nu dreseser stric ciunile casei. ⁷Împ ratul Ioas a chemat pe preotul Iehoiada i pe ceilal i preo i, i le -a zis: „Pentru ce n'a i dres stric ciunile casei?” Acum, s nu mai lua i argint de la cunoscii no tri, ci s -l da i pentru dregerea stric ciunilor casei.” ⁸Preo ii s'au învoit s nu mai ia argint dela popor, i s nu mai fie îns rcina i cu dregerea stric ciunilor casei. ⁹Atunci preotul Iehoiada a luat o lad , i -a f cut o gaur în capac, i a pus -o lîng altar, la dreapta, în drumul pe unde se intra în Casa Domnului. Preo ii cari p zeau pragul puneau în ea tot argintul care se aducea în Casa Domnului. ¹⁰Cînd vedeau c este mult argint în lad , se suia logof tul împ ratului cu marele preot, i strîngeau i num rau argintul care se afla în Casa Domnului. ¹¹Încredin au argintul cînt rit în mînile celor îns rcina i cu facerea lucr rilor la Casa Domnului. i d deau argintul acesta teslarilor i lucr torilor cari lucrau în Casa Domnului, ¹²zidarilor i cioplitorilor de pietre, pentru cump rarea lemnelor i pietrelor cioplite, trebuitoare la dregerea stric ciunilor Casei Domnului, i pentru toate cheltuielile privitoare la stric ciunile casei. ¹³Dar, cu argintul care se aducea în Casa Domnului, n'au f cut pentru Casa Domnului nici lighene de argint, nici muc ri, nici potire, nici trîmbi e, nici un vas de aur sau de argint: ¹⁴ci îl d deau celor ce f ceau lucrarea, ca s -l întrebun eze pentru dregerea Casei Domnului. ¹⁵Nu se cerea socoteal oamenilor în mînile c rora d deau argintul ca s -l împart lucr torilor, c ci lucrau cinstit. ¹⁶Argintul jertfelor pentru vin i al jertfelor de isp ire nu era adus în Casa Domnului: ci era pentru preo i. ¹⁷Atunci Hazael, împ ratul Siriei, s'a suit i s'a b tut împotriva Gatului, i l -a cucerit. Hazael avea de gînd s se suie împotriva Ierusalimului. ¹⁸Ioas, împ ratul lui Iuda, a luat toate lucrurile închinat Domnului, i anume ce fusese închinat Domnului de Iosafat, de Ioram i de Ahazia, p rin ii s i,

împ ra ii lui Iuda, ce închinase el însu , i tot aurul care se g sea în visteriile Casei Domnului i casei împ ratului. i a trimes totul lui Hazael, împ ratul Siriei, care nu s'a suit împotriva Ierusalimului. ¹⁹Celelalte fapte ale lui Ioas, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? ²⁰Slujitorii lui s'au r sculat, au f cut o uneltire i au lovit pe Ioas în casa Milo, care este la pogorî ul dela Sila. ²¹Iozacar, fiul lui imeat, i Iozabad, fiul lui omer, slujitorii lui, l-au lovit i a murit. Apoi l-au îngropat cu p rin ii s i, în cetatea lui David. i, în locul lui a domnit fiul s u Ama ia

Chapter 13

¹În al dou zeci i treilea an al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel la Samaria Ioahaz, fiul lui Iehu. A domnit aptesprezece ani. ²El a f cut ce este r u înaintea Domnului; a s vîr it acelea p cate ca Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc , i nu s'a ab tut de la ele. ³Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, i i -a dat în mînile lui Hazael, împ ratul Siriei, i în mînile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, tot timpul cît au tr it împ ra ii ace tia. ⁴Ioahaz s'a rugat Domnului. Domnul l -a ascultat, c ci a v zut ap sarea subt care inea împ ratul Siriei pe Israel, ⁵ i Domnul a dat un izb vitor lui Israel. Copiii lui Israel au sc pat din mînile Sirienilor, i au locuit în corturile lor ca mai nainte. ⁶Dar nu s'au ab tut dela p catele casei lui Ieroboam, care f cuse pe Israel s p c tuiasc ; s'au dedat i ei la ele, i chiar idolul Astarteei sta înc în picioare la Samaria. ⁷Din tot poporul lui Ioahaz Domnul nu -i l sase decît cincizeci de c l re i, zece car , i zece mii de pedestra i; c ci împ ratul Siriei îi pr p dise i -i f cuse ca pulberea pe care o calci în picioare. ⁸Celelalte fapte ale lui Ioahaz, tot ce a f cut el, i ispr vile lui, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? ⁹Ioahaz a adormit cu p rin ii s i, i l-au îngropat la Samaria. i, în locul lui, a domnit fiul s u Ioas. ¹⁰În al treizeci i aptelea an al lui Ioas, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel la Samaria Ioas, fiul lui Ioahaz. A domnit asesprezece ani. ¹¹El a f cut ce este r u înaintea Domnului; nu s'a ab tut dela niciunul din p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc , i s'a dedat la ele ca i el. ¹²Celelalte fapte ale lui Ioas, tot ce a f cut el, ispr vile lui, i r zboiul pe care l -a avut cu Ama ia, împ ratul lui Iuda, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? ¹³Ioas a adormit cu p rin ii s i. i pe scaunul lui de domnie s'a suit Ieroboam. Ioas a fost îngropat la Samaria cu împ ra ii lui Israel. ¹⁴Elisei s'a îmboln vit de o boal de care a murit. Ioas, împ ratul lui Israel, s'a pogorît la el, a plîns pe fa a lui, i a zis: „P rinte, p rinte! Carul lui Israel i c l rimea lui!“ ¹⁵Elisei i -a zis: „Ia un arc i s ge i.“ i a luat un arc i ni te s ge i! ¹⁶Apoi Elisei a zis împ ratului lui Israel: „Încordeaz arcul cu mîna ta.“ i dup ce l -a încordat cu mîna lui, Elisei i -a pus mînile pe mînile împ ratului, ¹⁷ i a zis: „Deschide fereastra din spre r s rit.“ i a deschis -o. Elisei a zis: „Trage.“ i a tras. Elisei a zis: „Aceasta este o s geat de izb vire din partea Domnului, o s geat de izb vire împotriva Sirienilor: vei bate pe Sirieni la Afec pîn îi vei nimici.“ ¹⁸Elisei a mai zis: „Ia s ge i.“ i a luat. Elisei a zis împ ratului lui Israel: „Love te în p mînt!“ i a lovit de trei ori; apoi s'a oprit. ¹⁹Omul lui Dumnezeu s'a mîniat

pe el, i a zis: „Trebuia s love ti de cinci sau ase ori: atunci ai fi b tut pe Sirieni pîn i-ai fi nimici, acum îi vei bate numai de trei ori.”²⁰ Elisei a murit, i a fost îngropat. În anul urm tor, au intrat în ar ni te cete de Moabi i.²¹ i, pe cînd îngropau un om, iat c au z rit una din aceste cete, i au aruncat pe omul acela în mormîntul lui Elisei. Omul s'a atins de oasele lui Elisei, i a înviat i s'a sculat pe picioare.²² Hazael, împ ratul Siriei, asuprise pe Israel tot timpul vie ii lui Ioahac.²³ Dar Domnul S'a îndurat de ei, i a avut mil de ei, i -a întors Fa a spre ei din pricina leg mîntului S u cu Avraam, Isaac i Iacov, n'a vrut s -i nimiceasc , i pîn acum nu i -a lep dat dela Fa a lui.²⁴ Hazael, împ ratul Siriei, a murit, i, în locul lui, a domnit fiul s u Ben-Hadad.²⁵ Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat înapoi din mînile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cet ile luate de Hazael dela Ioahaz, tat l s u, în timpul r zboiului. Ioas l -a b tut de trei ori, i a luat înapoi cet ile lui Israel.

Chapter 14

¹În al doilea an al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împ ratul lui Israel, a început s domneasc Ama ia, fiul lui Ioas, împ ratul lui Iuda.² Avea dou zeci i cinci de ani cînd s'a f cut împ rat, i a domnit dou zeci i nou de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Ioadan, din Ierusalim.³ El a f cut ce este pl cut înaintea Domnului, totu , nu ca tat l s u David; ci a lucrat în totul cum lucrase tat l s u Ioas.⁴ Numai c în l imile nu le -a stricat; poporul tot mai aducea jertfe i t mîie pe în l imi.⁵ Cînd s'a înt rit împ r ia în mînile lui, a lovit pe slujitorii s i cari uciseser pe tat l s u împ ratul.⁶ Dar n'a omorît pe fiii uciga ilor, c ci a a este scris în cartea legii lui Moise, unde Domnul d urm toarea porunc : „S nu se omoare p rin ii pentru copii, i s nu se omoare copiii pentru p rin i; ci fiecare s fie omorît pentru p catul lui.”⁷ A b tut zece mii de Edomi i în Valea S rii. i, în tot timpul r zboiului, a luat Sela, i a numit -o Iocteel, nume pe care l -a p strat pîn în ziua de azi.⁸ Atunci Ama ia a trimes ni te soli la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împ ratul lui Israel, s -i spun : „Vino, s ne vedem fa a!”⁹ i Ioas, împ ratul lui Israel, a trimes s spun lui Ama ia, împ ratul lui Iuda: „Spinul din Liban a trimes s spun cedrului din Liban: „D pe fiic -ta de nevast fiului meu!” i fiarele s lbatice din Liban au trecut i au c lcat spinul în picioare.¹⁰ Ai b tut pe Edomi i, i a început s i se înal e inima. Bucur -te mai bine de slava ta, i stai acas . Pentruce s stîrne ti un r u, care ar aduce c derea ta i a lui Iuda?”¹¹ Dar Ama ia nu l -a ascultat. i Ioas, împ ratul lui Israel, s'a suit; i i-au v zut fa a, el i Ama ia, împ ratul lui Iuda, la Bet- eme ul lui Iuda.¹² Iuda a fost b tut de Israel, i a fugit fiecare în cortul s u.¹³ Ioas, împ ratul lui Israel, a prins la Bet- eme , pe Ama ia, împ ratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia. Apoi a venit la Ierusalim, i a f cut o sp rtur de patru sute de co i în zidul Ierusalimului, dela poarta lui Efraim pîn la poarta unghiului.¹⁴ A luat tot aurul i argintul i toate vasele cari se aflau în Casa Domnului i în vistieriile casei împ ratului; a luat i ostatici, i s'a întors în Samaria.¹⁵ Celelalte fapte ale lui Ioas, ce a f cut el, ispr vile lui, i r zboiul pe care l -a avut cu Ama ia, împ ratul lui Iuda, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel?¹⁶ Ioas a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat la Samaria, cu împ ra ii lui Israel. i, în locul lui, a

domnit fiul s u Ieroboam. ¹⁷Ama ia fiul lui Ioas, împ ratul lui Iuda, a tr it cincisprezece ani dup moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împ ratul lui Israel. ¹⁸Celelalte fapte ale lui Ama ia, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? ¹⁹Împotriva lui s'a f cut o uneltire la Ierusalim. El a fugit la Lachis, dar l-au urm rit i la Lachis, unde l-au omorît. ²⁰L-au dus pe cai, i a fost îngropat la Ierusalim cu p rin ii s i, în cetatea lui David. ²¹i tot poporul lui Iuda a luat pe Azaria, în vîrst de asesprezece ani, i l -a pus împ rat în locul tat lui s u Ama ia. ²²Azaria a zidit iar Elatul, i l -a adus din nou supt st pînirea lui Iuda, dup ce a adormit împ ratul cu p rin ii s i. ²³În al cincisprezecelea an al lui Ama ia, fiul lui Ioas, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc la Samaria, Ieroboam, fiul lui Ioas, împ ratul lui Israel. A domnit patruzeci i unu de ani. ²⁴El a f cut ce este r u înaintea Domnului; nu s'a ab tut dela niciunul din p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc . ²⁵A luat înapoi hotarele lui Israel, dela intrarea Hamatului pîn la marea cîmpiei, dup cuvîntul pe care -l rostise Domnul, Dumnezeul lui Israel, prin robul S u Iona, proorocul, fiul lui Amitai, din Gat-Hefer. ²⁶C ci Domnul a v zut c necazul lui Israel ajunsese prea mare, a v zut i strîmtorarea în care se aflau i robii i oamenii slobozi, f r s fie cineva care s vin în ajutorul lui Israel. ²⁷Domnul nu hot rîse s tearg numele lui Israel, de subt ceruri, i i -a izb vit prin Ieroboam, fiul lui Ioas. ²⁸Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a f cut el, ispr vile lui la r zboi, i cum a adus iar subt st pînirea lui Israel Damascul i Hamatul, cari fuseser ale lui Iuda, nu sînt scrise oare toate acestea în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel? ²⁹Ieroboam a adormit cu p rin ii s i, cu împ ra ii lui Israel. i, în locul lui, a domnit fiul s u Zaharia.

Chapter 15

¹În al dou zeci i aptelea an al lui Ieroboam, împ ratul lui Israel, a început s domneasc Azaria, fiul lui Ama ia, împ ratul lui Iuda. ²Avea asesprezece ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit cinci zeci i doi de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Iecolia din Ierusalim. ³El a f cut ce este pl cut înaintea Domnului, întocmai cum f cuse tat l s u Ama ia. ⁴Numai c în l imile nu le -a stricat; poporul tot mai aducea jertfe i t mîie pe în l imi. ⁵Domnul a lovit pe împ rat cu lepr i el a fost lepros pîn în ziua mor ii, i a locuit într'o cas deosebit . i Iotam, fiul împ ratului, era în fruntea casei i judeca poporul rii. ⁶Celelalte fapte ale lui Azaria, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? ⁷Azaria a adormit cu p rin ii s i, i l-au îngropat cu p rin ii s i în cetatea lui David. i, în locul lui, a domnit fiul s u Iotam. ⁸În al treizeci i optulea an al lui Azaria, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel la Samaria Zaharia, fiul lui Ieroboam. A domnit ase luni. ⁹El a f cut ce este r u înaintea Domnului, ca i p rin ii lui; nu s'a ab tut dela p catele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc . ¹⁰alum, fiul lui Iabe , a uneltit împotriva lui, l -a lovit înaintea poporului, i l -a omorît; i, în locul lui, a domnit el. ¹¹Celelalte fapte ale lui Zaharia sînt scrise în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Israel. ¹²Astfel s'a împlinit ce spusese lui Iehu Domnul, cînd zisese: „Fiii t i pîn în al patrulea neam vor edea pe scaunul de

domnie al lui Israel. ¹³alum, fiul lui Iabe, a început să domnească în al treizeci și nouălea an al lui Ozia, împăratul lui Iuda. A domnit o lună la Samaria. ¹⁴Menahem, fiul lui Gadi, s'a suit din Tir și a venit la Samaria, a lovit în Samaria pe alum, fiul lui Iabe, și l-a omorât; și, în locul lui, a domnit el. ¹⁵Celelalte fapte ale lui alum, și uneltirea pe care a făcut-o, sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel. ¹⁶Atunci Menahem a bătut Tifsahul și pe toți ceice erau în el, cu înutul lui dinspre Tir și l-a bătut pentru că nu-i deschisese porțile. Și a spintecat pîntecele tuturor femeilor înscrinate. ¹⁷În al treizeci și nouălea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Menahem, fiul lui Gadi. A domnit zece ani la Samaria. ¹⁸El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s'a abținut, căta trit, dela pcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să pcatuiască. ¹⁹Pul, împăratul Asiriei, a venit în țară. Și Menahem a dat lui Pul o mie de talanți de argint, ca să-l ajute să-și întrească domnia. ²⁰Menahem a ridicat argintul acesta dela toți cei cu avere din Israel, ca să-l dea împăratului Asiriei; și-a pus sădea fiecare câte cincizeci de sicli de argint. Împăratul Asiriei s'a întors înapoi, și nu s'a oprit atunci în țară. ²¹Celelalte fapte ale lui Menahem, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel? ²²Menahem a adormit cu prinții săi, și, în locul lui, a domnit fiul său Pecahia. ²³În al cincizecilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria, Pecahia, fiul lui Menahem. A domnit doi ani. ²⁴El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s'a abținut dela pcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să pcatuiască. ²⁵Pecah, fiul lui Remalia, slujbaul lui, a uneltit împotriva lui; și l-a lovit la Samaria, în palatul casei împăratului, ca și pe Argob și Arie; avea cu el cincizeci de oameni dintre fiii Galaadilor. A omorât astfel pe Pecahia, și a domnit în locul lui. ²⁶Celelalte fapte ale lui Pecahia, și tot ce a făcut el, sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel. ²⁷În al cincizeci și doilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Pecah, fiul lui Remalia. A domnit douăzeci de ani. ²⁸El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s'a abținut dela pcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să pcatuiască. ²⁹Pe vremea lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a luat Iionul, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chede, Har, Galaad și Galileia, toată țara lui Neftali, și pe locuitorii -a dus în prinsoare în Asiria. ³⁰Osea, fiul lui Ela, a făcut o uneltire împotriva lui Pecah, fiul lui Remalia, și l-a lovit și l-a omorât și a domnit el în locul lui, în al douăzecilea an al lui Iotam, fiul lui Ozia. ³¹Celelalte fapte ale lui Pecah, și tot ce a făcut el, sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel. ³²În al doilea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, a început să domnească Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda. ³³Avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit asprezece ani la Ierusalim. Mam-sa se chema Ierua, fata lui adoc. ³⁴El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului; a lucrat întocmai ca tatăl său Ozia. ³⁵Numai că în lîmbele nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tîmbe pe în lîmbe. Iotam a zidit poarta cea mai înaltă a Casei Domnului. ³⁶Celelalte fapte ale lui Iotam, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? ³⁷În vremea aceea, Domnul a început să trimeată împotriva lui Iuda pe Rezin, împăratul Siriei, și pe Pecah, fiul lui Remalia. ³⁸Iotam a adormit cu prinții săi, și a fost îngropat cu prinții săi în cetatea tatălui său David. Și, în locul lui a domnit fiul său Ahaz.

Chapter 16

¹În al aptesprezecelea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească Ahaz, fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda. ²Ahaz avea douăzeci de ani când a ajuns împărat, și a domnit asprezece ani la Ierusalim. El n'a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului său, cum făcuse tatăl său David. ³Ci a umblat în calea împăraților lui Israel; și chiar a trecut pe fiul său prin foc, după urâciunile neamurilor pe cari le isgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. ⁴A adus jertfe și tîmbe pe înălțimi, pe dealuri și supt toți copacii verzi. ⁵Atunci Rezin, împăratul Siriei, și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s'au suit împotriva Ierusalimului ca să lupte împotriva lui. Au împresurat pe Ahaz, dar n'au putut să-l biruiască. ⁶În același timp, Rezin, împăratul Siriei, a adus iar elatul sub stăpînirea Sirienilor; a izgonit pe Evreii din Elat, și Sirienii au venit la Elat, unde au locuit pînă în ziua de azi. ⁷Ahaz a trimis soli lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și-i spus: „Eu sînt robul tău și fiul tău; suie-te, și izbăvește-mă din mîna împăratului Siriei, și din mîna împăratului lui Israel, care se ridică împotriva mea.” ⁸Și Ahaz a luat argintul și aurul din Casa Domnului și din vistieriile casei împăratului, și l-a trimis ca dar împăratului Asiriei. ⁹Împăratul Asiriei l-a ascultat. S'a suit împotriva Damascului, și l-a luat, a dus pe locuitori în robie la Chir, și a omorît pe Rezin. ¹⁰Împăratul Ahaz s'a dus la Damasc înaintea lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei. Și, văzînd altarul din Damasc, împăratul Ahaz a trimis preotului Urie chipul și înfășurarea acestui altar, întocmai cum era făcut. ¹¹Preotul Urie a făcut un altar întocmai după chipul trimis din Damasc de împăratul Ahaz, și preotul Urie l-a făcut mai înainte ca să se întoarcă împăratul Ahaz din Damasc. ¹²La venirea lui din Damasc, împăratul a văzut altarul, s'a apropiat de el, și s'a suit pe el. ¹³A ars pe el arderea de tot și darul de mîncare, a vărsat jertfele de butur, și a stropit pe altar sîngele jertfelor de multă mire. ¹⁴A îndepărtat dinaintea casei altarul de aram care era înaintea Domnului, ca să nu fie între noul altar și Casa Domnului; și l-a pus lîngă noul altar, spre miazănoapte. ¹⁵Și împăratul Ahaz a dat următoarea poruncă preotului Urie: „Să arzi pe altarul cel mare arderea de tot de dimineață și darul de mîncare de seară, arderea de tot a împăratului și darul lui de mîncare, arderile de tot ale întregului popor din țară și darurile lor de mîncare, să torni pe el jertfele lor de butur, și să stropi pe el tot sîngele arderilor de tot și tot sîngele jertfelor; cît despre altarul de aram, nu-mi pasă de el.” ¹⁶Preotul Urie a făcut întocmai cum poruncise împăratul Ahaz. ¹⁷Și împăratul Ahaz a sfîrșit temeliele dela temelie, și a scos lighenele de pe ele. A dat jos marea de pe boii de aram cari erau supt ea, și a pus-o pe o pardoseală de piatră. ¹⁸De hațîrul împăratului Asiriei, a schimbat în Casa Domnului pridvorul Sabatului care fusese zidit acolo, precum și intrarea de afară a împăratului. ¹⁹Celelalte fapte ale lui Ahaz, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? ²⁰Ahaz a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ezechia.

Chapter 17

¹În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împ ratul lui Iuda, a început s domneasc peste Israel la Samaria, Osea, fiul lui Ela. A domnit nou ani. ²El a f cut ce este r u înaintea Domnului, totu nu ca împ ra ii lui Israel dinaintea lui. ³Salmanasar, împ ratul Asiriei, s'a suit împotriva lui; i Osea i s'a supus, i i -a pl tit un bir. ⁴Dar împ ratul Asiriei a descoperit o uneltire la Osea, c ci trimesese soli lui So, împ ratul Egiptului, i nu mai pl tea pe fiecare an birul împ ratului Asiriei. Împ ratul Asiriei l -a închis i l -a pus în lan uri într'o temni . ⁵i împ ratul Asiriei a str b tut toat ara, i s'a suit împotriva Samariei, pe care a împresurat -o timp de trei ani. ⁶În al nou lea an al lui Osea, împ ratul Asiriei a luat Samaria, i a dus pe Israel în robie în Asiria, l -a pus s locuiasc la Halah i la Habor, lâng rîl Gozan, i în cet ile Mezilor. ⁷Lucrul acesta s'a întîmplat pentruc copiii lui Israel au p c tuit împotriva Domnului, Dumnezeului lor, care -i scosese din ara Egiptului, de supt mîna lui Faraon, împ ratul Egiptului, i pentruc s'au închinat la al i dumnezei. ⁸Au urmat obiceiurile neamurilor pe cari Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui Israel, i obiceiurile rînduite de împ ra ii lui Israel. ⁹Copiii lui Israel au f cut pe ascuns împotriva Domnului, Dumnezeului lor, lucruri cari nu sînt bune. i-au zidit în l imi în toate cet ile lor, dela turnurile str jerilor pîn la cet ile înt rite. ¹⁰i-au ridicat stîlpi idole ti i Astartee pe orice deal i subt orice copac verde. ¹¹i acolo au ars t mîie pe toate în l imile, ca i neamurile pe cari le izgonise Domnul dinaintea lor, i au f cut lucruri rele, prin cari au mîniat pe Domnul. ¹²Au slujit idolilor, despre cari Domnul le zisese: „S nu face i lucrul acesta!`` ¹³Domnul a în tiin at pe Israel i Iuda prin to i proorocii Lui, prin to i v z torii, i le -a zis: „Întoarce i-v dela c ile voastre cele rele, i p zi i poruncile i rînduielile Mele, urmînd în totul legea pe care am dat -o p rin ilor vo tri i pe care v'am trimes -o prin robii Mei proorocii.`` ¹⁴Dar ei n'au ascultat, i-au în penit grumazul, ca i p rin ii lor, cari nu crezuser în Domnul, Dumnezeul lor. ¹⁵N'au vrut s tie de legile Lui, de leg mîntul pe care -l f cuse cu p rin ii lor, i de în tiin rile pe cari li le d duse. S'au luat dup lucruri de nimic, i ei în i i n'au fost decît nimic, i dup neamurile în mijlocul c rora tr iau, m car c Domnul le poruncise s nu se ia dup ele. ¹⁶Au p r sit toate poruncile Domnului, Dumnezeul lor, i-au f cut vi ei turna i, au f cut idoli de ai Astarteei, s'au închinat înaintea întregei o tiri a cerurilor, i au slujit lui Baal. ¹⁷Au trecut prin foc pe fiii i ficele lor, s'au dedat la ghicire i vr jitorii, i s'au vîndut ca s fac ce este r u înaintea Domnului, mîniindu -L. ¹⁸De aceea Domnul S'a mîniat foarte tare împotriva lui Israel, i i -a îndep rtat dela Fa a Lui. -N'a r mas decît semin ia lui Iuda: ¹⁹i chiar Iuda nu p zise poruncile Domnului Dumnezeului lui, ci se luase dup obiceiurile rînduite de Israel. - ²⁰Domnul a lep dat tot neamul lui Israel; i -a smerit, i -a dat în mînile j fitorilor, i a sfîr it prin a -i izgoni dinaintea Fe ei Lui. ²¹C ci Israel se deslipise de casa lui David, i f cuser împ rat pe Ieroboam, fiul lui Nebat, care -i ab tuse dela Domnul, i f cuse pe Israel s s vîr easc un mare p cat. ²²Copiii lui Israel se d duser la toate p catele pe cari le f cuse Ieroboam; nu s'au ab tut dela ele, ²³pîn ce Domnul a izgonit pe Israel dinaintea Lui, cum vestise prin to i slujitorii S i prooroci. i Israel a fost dus în robie, departe de ara lui, în Asiria, unde a r mas pîn în ziua de azi. ²⁴Împ ratul Asiriei a adus oameni din Babilon, din Cuta, din Ava, din Hamat i din Sefarvaim, i i -a a ezat în cet ile Samariei în locul copiilor lui Israel. Au pus st pînire pe Samaria, i au locuit în cet ile ei. ²⁵Cînd au început s locuiasc aici, nu se temeau de Domnul, i Domnul a

trimes împotriva lor ni te lei, cari -i omorau! ²⁶Atunci au spus împ ratului Asiriei: „Neamurile pe cari le-ai str mutat i le-ai a ezat în cet ile Samariei nu cunosc felul în care s slujeasc Dumnezeului rii, i El a trimes împotriva lor ni te lei cari le omoar , pentruc nu cunosc felul în care trebuie s slujeasc Dumnezeului rii.” ²⁷Împ ratul Asiriei a dat urm toarea porunc : „Trimete i pe unul din preo ii pe cari i-a i luat de acolo în robie; s plece s se a eze acolo, i s le înve e felul în care s slujeasc Dumnezeului rii.” ²⁸Unul din preo ii cari fuseser lua i robi din Samaria, a venit de s'a a ezat la Betel, i le -a înv at cum s se team de Domnul. ²⁹Dar neamurile i-au f cut fiecare dumnezeii s i în cet ile pe cari le locuiau, i i-au a ezat în templele idole ti din în l imile zidite de Samariteni. ³⁰Oamenii din Babilon au f cut pe Sucot-Benot, oamenii din Cut au f cut pe Nergal, cei din Hamat au f cut pe A ima, ³¹cei din Ava au f cut pe Nibhaz i Tartac; cei din Sefarvaim î i ardeau copiii în foc în cinstea lui Adramelec i Anamelec, dumnezeii din Sefarvaim. ³²Totodat se închinau i Domnului, i i-au f cut preo i ai în l imilor, lua i din tot poporul: preo ii ace tia aduceau pentru ei jertfe în templele din în l imi. ³³Astfel se închinau Domnului, dar slujeau în acela timp i dumnezeilor lor, dup obiceiul neamurilor de unde fuseser muta i. ³⁴Pîn în ziua de ast zi î i urmeaz ei obiceiurile dela început: nu se închin Domnului, i nu se în nici de legile i rînduielile lor, nici de legile i poruncile date de Domnul copiilor lui Iacov, c ruia i -a pus numele Israel. ³⁵Domnul f cuse leg mînt cu ei, i le d duse porunca aceasta: „S nu v teme i de al i dumnezei; s nu v închina i înaintea lor, s nu le sluji i, i s nu le aduce i jertfe. ³⁶Ci s v teme i de Domnul, care v'a scos din ara Egiptului cu o mare putere i cu bra ul întins; înaintea Lui s v închina i, i Lui s -I aduce i jertfe. ³⁷S p zi i i s împlini i totdeauna înv turile, rînduielile, legea i poruncile, pe cari vi le -a scris El, i s nu v teme i de al i dumnezei. ³⁸S nu uita i leg mîntul pe care l-am f cut cu voi, i s nu v teme i de al i dumnezei. ³⁹Ci s v teme i de Domnul, Dumnezeul vostru; i El v va izb vi din mîna tuturor vr jma ilor vo tri.” ⁴⁰Ei n'au ascultat, i au urmat obiceiurile lor dela început. ⁴¹Neamurile acestea se temeau de Domnul i slujeau i chipurilor lor cioplite; i copiii lor i copiii copiilor lor fac pîn în ziua de azi ce au f cut p rin ii lor.

Chapter 18

¹În al treilea an al lui Osea, fiul lui Ela, împ ratul lui Israel, a început s domneasc Ezechia, fiul lui Ahaz, împ ratul lui Iuda. ²Avea dou zeci i cinci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit dou zeci i nou de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Abi, fata lui Zaharia. ³El a f cut ce este pl cut înaintea Domnului, întocmai cum f cuse tat l s u David. ⁴A îndep rtat în l imile, a sf rîmat stîlpii idole ti, a t iat Astarteele, i a sf rîmat în buc i arpele de aram , pe care -l f cuse Moise, c ci copiii lui Israel arseser pîn atunci t mîie înaintea lui: îl numeau Nehu tan. ⁵El i -a pus încrederea în Domnul, Dumnezeul lui Israel; i dintre to i împ ra ii lui Iuda, cari au venit dup el sau cari au fost înainte de el, n'a fost niciunul ca el. ⁶El s'a alipit de Domnul, nu s'a ab tut dela El, i a p zit poruncile pe cari le d duse lui Moise Domnul. ⁷i Domnul a fost cu Ezechia, care a izbutit în tot ce a f cut. El s'a

r sculat împotriva împ ratului Asiriei, i nu i -a mai fost supus. ⁸A b tut pe Filistenii pîn la Gaza, i le -a pustiit inutul, dela toate turnurile de paz pîn la cet ile înt rite. ⁹În al patrulea an al împ ratului Ezechia, care era al aptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împ ratul lui Israel, Salmanasar, împ ratul Asiriei, s'a suit împotriva Samariei, i a împresurat -o. ¹⁰Dup trei ani, a luat -o, în al aselea an al lui Ezechia, care era al nou lea an al lui Osea, împ ratul lui Israel: atunci a fost luat Samaria. ¹¹Împ ratul Asiriei a dus pe Israel rob în Asiria, i i -a ezat la Halah i Habor, lâng rîul Gozan, i în cet ile Mezilor, ¹²pentru c n'ascultaser de glasul Domnului, Dumnezeului lor, i c lcaser leg mîntul Lui; pentru c nici n'ascultaser, nici nu împliniser tot ce poruncise Moise, robul Domnului. ¹³În al patrusprezecelea an al împ ratului Ezechia, Sanherib, împ ratul Asiriei, s'a suit împotriva tuturor cet ilor înt rite din Iuda, i a pus st pînire pe ele. ¹⁴Ezechia, împ ratul lui Iuda, a trimes s spun împ ratului Asiriei la Lachis: „Am gre it! Dep rteaz -te de mine. Ce vei pune asupra mea, voi purta.” i împ ratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împ ratul lui Iuda, trei sute de talan i de argint i treizeci de talan i de aur. ¹⁵Ezechia a dat tot argintul care se afla în Casa Domnului i în vistieriile casei împ ratului. ¹⁶Atunci a luat Ezechia, împ ratul lui Iuda, i a dat împ ratului Asiriei, aurul cu care acoperise u ile i u iorii Templului Domnului. ¹⁷Împ ratul Asiriei a trimes din Lachis la Ierusalim, la împ ratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris, i pe Rab ache cu o o tire puternic . S'au suit i au ajuns la Ierusalim. Cînd s'au suit i au ajuns, s'au oprit la canalul de ap al iazului de sus, pe drumul care duce în ogorul n lbitorului. ¹⁸Au chemat pe împ rat; i Eliachim, fiul lui Hilchia, mai marele peste casa împ ratului, s'a dus la ei, cu ebna, logof tul, i cu Ioah, fiul lui Asaf, arhivarul. ¹⁹Rab ache le -a zis: „Spune i lui Ezechia: „A a vorbe te marele împ rat, împ ratul Asiriei: „Ce este încrederea aceasta pe care te bizuie ti?”` ²⁰Tu ai zis: „Pentru r zboi trebuie chibzuin i putere.` Dar acestea sînt doar vorbe în vînt. În cine dar i-ai pus încrederea de te-ai r sculat împotriva mea? ²¹Iat , ai pus -o în Egipt, ai luat în ajutor trestia aceea frînt , care în eap i str punge mîna oricui se sprijine te pe ea: a a este Faraon, împ ratul Egiptului, pentru to i ceice se încred în el. ²²Poate c îmi ve i spune: „În Domnul, Dumnezeul nostru, ne încredem.` Dar nu este El acela ale c rui în l imi i altare le -a îndep rtat Ezechia, zicînd lui Iuda i Ierusalimului: „S v închina i înaintea altarului acestuia la Ierusalim?”` ²³Acum f o învoial cu st pînul meu, împ ratul Asiriei: î i voi da dou mii de cai, s vedem dac po i din partea ta s dai atî ia c l re i ca s încalece pe ei. ²⁴i cum ai putea îndep rta o c petenie din cei mai mici slujitori ai st pînului meu? Î i pui încrederea în Egipt pentru car i c l re i. ²⁵De altfel, oare fr voia Domnului m'am suit eu împotriva acestui loc, ca s -l nimicesc? Domnul mi -a zis: „Suie-te împotriva rii acesteia, i nimice te -o.”` ²⁶Eliachim, fiul, lui Hilchia, ebna i Ioah, au zis lui Rab ache: „Vorbe te robilor t i în limba aramaic , fiindc o în elegem; nu ne vorbi în limba iudaic , în auzul poporului de pe zid.”` ²⁷Rab ache le -a r spus: „Oare st pînului t u i ie m'a trimes st pînul meu s spun aceste vorbe? Oare nu acestor oameni cari stau pe zid s -i m nînce balega i s - i bea udul cu voi?”` ²⁸Atunci Rab ache, înaintînd, a strigat cu glas tare în limba iudaic , i a zis: „Asculta i cuvîntul marelui împ rat, împ ratul Asiriei! ²⁹A a vorbe te împ ratul: „S nu v în ele Ezechia, c ci nu va putea s v izb veasc din mîna mea. ³⁰S nu v fac Ezechia s v încrede i în Domnul, zicînd: „Domnul ne va izb vi, i cetatea aceasta nu va fi dat în mînile împ ratului

Asiriei. ³¹N'asculta i de Ezechia; c ci a a vorbe te împ ratul Asiriei: „Face i pace cu mine, supune i-v mie, i fiecare din voi va mânca din via lui i din smochinul lui, fiecare va bea ap din fântâna lui, ³²pîn voi veni, i v voi duce într'o ar ca a voastr, într'o ar cu grîu i cu vin, o ar cu pîne i vii, o ar cu m slini de untdelemn i miere, i ve i tr i i nu ve i muri. N'asculta i dar de Ezechia, care v am ge te zicînd: „Domnul ne va izb vi. ³³Oare dumnezeii neamurilor au izb vit ei fiecare ara lui din mîna împ ratului Asiriei? ³⁴Unde sînt dumnezeii Hamatului i Arpadului? Unde sînt dumnezeii Sefarvaimului, Henei i Ivei? Au izb vit ei Samaria din mîna mea? ³⁵Cari dintre to i dumnezeii acestor ri i-au izb vit ara din mîna mea, pentruca i Domnul s izb veasc Ierusalimul din mîna mea? ³⁶Poporul a t cut, i nu i -a r spus o vorb ; c ci împ ratul d duse porunca aceasta: „S nu -i r spunde i. ³⁷i Eliachim, fiul lui Hilchia, c petenia casei împ ratului, ebna, logof tul, i Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit la Ezechia, cu hainele sfî iate, i i-au spus cuvintele lui Rab ache.

Chapter 19

¹Cînd a auzit împ ratul Ezechia lucrul acesta, i -a sfî iat hainele, s'a acoperit cu un sac, i s'a dus în Casa Domnului. ²A trimes pe Eliachim, c petenia casei împ ratului, pe ebna, logof tul, i pe preo ii cei mai b trîni, acoperi i cu saci, la proorocul Isaia, fiul lui Amo . ³i i-au zis: „A a vorbe te Ezechia: Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeaps i de ocar ; c ci copiii sînt aproape s ias din pîntecele mamei, i nu este putere pentru na tere. ⁴Poate c Domnul, Dumnezeul t u, a auzit toate cuvintele lui Rab ache, pe care l -a trimes împ ratul Asiriei, st pînul s u, s batjocoreasc pe Dumnezeul cel viu, i poate c Domnul, Dumnezeul t u, îl va pedepsi pentru cuvintele pe cari le -a auzit. Înal dar o rug ciune pentru ceilal i cari au mai r mas. ⁵Slujitorii împ ratului Ezechia s'au dus dar la Isaia. ⁶i Isaia le -a zis: „Iat ce s spune i st pînului vostru: „A a vorbe te Domnul: „Nu te speria de cuvintele pe cari le-ai auzit i prin cari M'au batjocorit slujitorii împ ratului Asiriei. ⁷Voi pune în el un duh care îl va face ca, la auzul unei ve ti pe care o va primi, s se întoarc în ara lui; i -l voi face s cad ucis de sabie în ara lui. ⁸Rab ache, plecînd, a g sit pe împ ratul Asiriei luptînd împotriva Libnei, c ci aflase de plecarea lui din Lachis. ⁹Atunci împ ratul Asiriei a primit o veste cu privire la Tirhaca, împ ratul Etiopiei. I s'a spus: „Iat c acela a pornit cu r zboi împotriva ta. ¹⁰i împ ratul Asiriei a trimes soli din nou lui Ezechia, zicînd: ¹⁰„A a s vorbi i lui Ezechia, împ ratul lui Iuda: „S nu te în ele Dumnezeul t u, în care te încrezi, zicînd: „Ierusalimul nu va fi dat în mînile împ ratului Asiriei. ¹¹Iat , ai auzit ce au f cut împ ra ii Asiriei tuturor rilor, i cum le-au nimicit; i tu, s fii izb vit! ¹²Dumnezeii neamurilor pe cari le-au nimicit p rin ii mei, au izb vit ei pe Gozan, Haran, Re ef, i pe fiii lui Eden din Telasar? ¹³Unde este împ ratul Hamatului, împ ratul Arpadului, i împ ratul cet ii Sefarvaimului, Henei i Ivei? ¹⁴Ezechia a luat scrisoarea din mîna solilor, i a citit -o. Apoi s'a suit la Casa Domnului, i a întins -o înaintea Domnului, ¹⁵c ruia i -a f cut urm toarea rug ciune: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, care ezi pe heruvimi! Tu e ti singurul Dumnezeu al tuturor împ r iilor p mîntului! Tu ai f cut cerurile i p mîntul. ¹⁶Doamne, pleac - i

urechea, i ascult ! Doamne, deschide- i ochii, i prive te. Auzi cuvintele lui Sanherib, care a trimes pe Rab ache s batjocoreasc pe Dumnezeu cel viu. ¹⁷Da, Doamne, este adev rat c împ ra ii Asiriei, au nimicit neamurile i le-au pustiit rile, ¹⁸i c au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucr ri f cute de mâna omului, erau lemn i piatr ; i i-au nimicit. ¹⁹Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izb ve te-ne din mâna lui Sanherib, ca s tie toate împ r iile p mîntului c numai Tu e ti Dumnezeu, Doamne!` ²⁰Atunci Isaia, fiul lui Amo , a trimes s spun lui Ezechia: A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel „Am auzit rug ciunea pe care Mi-ai f cut -o cu privire la Sanherib, împ ratul Asiriei. ²¹Iat cuvîntul pe care l -a rostit Domnul împotriva lui: „Fecioara, fiica Sionului, te dispre uie te i rîde de tine; fata Ierusalimului d din cap dup tine. ²²Pe cine ai batjocorit i ai oc rît tu? Împotriva cui ai ridicat glasul? i împotriva cui i-ai ridicat ochii? Împotriva Sfîntului lui Israel! ²³Prin solii t i ai batjocorit pe Domnul, i ai zis: „Cu mul imea car lor mele, am suit vîrful mun ilor, coastele Libanului! Voi t ia cei mai înal i cedri ai lui, cei mai frumo i chiparo i ai lui, i voi atinge creasta lui cea mai înalt , p durea lui care este ca o gr din de poame; ²⁴am s pat, i am b ut ape str ine, i voi seca cu talpa picioarelor mele toate rîurile Egiptului. ²⁵N'ai auzit c Eu de mult am preg tit aceste lucruri, i c le-am hot rît din vremurile vechi? Acum îns am îng duit s se împlinesc , i s prefaci cet i înt rite în mormane de d rîm turi. ²⁶Locuitorii lor sînt neputincio i, îngrozi i i înm rmuri i; au ajuns ca iarba de pe cîmp i ca verdea a fraged , ca iarba de pe coperi uri i ca grîul care se usuc înainte de a -i da spicul. ²⁷Dar tiu cînd stai jos, cînd ie i i cînd intri, i cînd e ti furios împotriva Mea. ²⁸Pentru c e ti furios împotriva Mea, i pentru c trufia ta a ajuns pîn la urechile Mele, de aceea voi pune belciugul Meu în n rile tale, i z bala Mea între buzele tale, i te voi face s te întorci pe drumul pe care ai venit.` ²⁹Acesta s - i fie semnul: Anul acesta ve i mînca ce cre te dela sine, i al doilea an ce va r s ri din r d cinile r mase; dar în al treilea an ve i s m na, ve i secera, ve i s di vii, i ve i mînca din rodul lor. ³⁰R m i a din casa lui Iuda, ce va mai r mînea, va prinde iar r d cini de desupt, i deasupra va da rod. ³¹C ci din Ierusalim va ie i o r m i , i din muntele Sionului cei sc pa i. Iat ce va face rîvna Domnului o tirilor. ³²De aceea, a a vorbe te Domnul asupra împ ratului Asiriei: „Nu va intra în cetatea aceasta, nici nu va arunca s ge i în ea, nu va sta înaintea ei cu scuturi, i nu va ridica înt rituri de an uri împotriva ei. ³³Se va întoarce pe drumul pe care a venit, i nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul. ³⁴C ci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s'o mîntuiesc, din pricina Mea, i din pricina robului Meu David.` ³⁵În noaptea aceea, a ie it îngerul Domnului, i a ucis în tab ra Asirienilor o sut optzeci i cinci de mii de oameni. i cînd s'au sculat diminea a, iat c to i erau ni te trupuri moarte. ³⁶Atunci Sanherib, împ ratul Asiriei, i -a ridicat tab ra, a plecat i s'a întors; i a locuit la Ninive. ³⁷i, pe cînd se închina în casa dumnezeului s u Nisroc, Adramelec i are er, fiii s i, l-au ucis cu sabia, i au fugit în ara Ararat. i, în locul lui, a domnit fiul s u Esar-Hadon.

Chapter 20

¹În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul Isaia, fiul lui Amo, a venit la el, și i-a zis: „A a vorbe te Domnul: „Rînduie te ce ai de rînduit casei tale, cîci vei muri, și nu vei mai trăi.”

²Ezechia s'a întors cu fața la pîrte, și a făcut Domnului următoarea rugăciune: ³„Doamne, adu-ți aminte că am umblat înaintea Feiei Tale cu credințioasă inimă, și am făcut ce este bine înaintea Ta!”

și Ezechia a vărsat multe lacrimi.

⁴Isaia, care ieșise, n'ajunsesese încă în curtea din mijloc, cînd cuvîntul Domnului i-a vorbit astfel: ⁵„Întoarce-te și spune lui Ezechia, că petenia poporului Meu: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul tatălui tău David: „i-am auzit rugăciunea, și i-am văzut lacrimile. Iată că te voi face sănătos; a treia zi, te vei sui la Casa Domnului.”

⁶Voi mai adăuga cincisprezece ani la zilele tale. Te voi izbăvi, pe tine și cetatea aceasta, din mîna împăratului Asiriei, și voi ocroti cetatea aceasta, din pricina Mea, și din pricina robului Meu David.”

⁷Isaia a zis: „Luați o turtă de smochine.”

Au luat-o și au pus-o pe umflătură. și Ezechia s'a vindecat.

⁸Ezechia ziseși lui Isaia: „După care semn voi cunoaște că mă va vindeca Domnul, și că mă voi sui a treia zi la Casa Domnului?”

⁹și Isaia a zis: „Iată, din partea Domnului, semnul după care vei cunoaște că Domnul va împlini cuvîntul pe care l-a rostit: „Cum vrei să treacă umbra peste zece trepte înainte, sau să dea înapoi cu zece trepte?”

¹⁰Ezechia a răspuns: „Nu este mare lucru ca umbra să treacă înainte peste zece trepte; ci mai bine să se dea înapoi cu zece trepte.”

¹¹Atunci, Isaia, proorocul, s'a rugat Domnului, și Domnul a dat cu zece trepte înapoi umbra din locul în care se pogorîse pe cadranul soarelui lui Ahaz.

¹²În același timp, Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis o scrisoare și un dar lui Ezechia, căci auzise de boala lui Ezechia.

¹³Ezechia a ascultat pe soli, și le-a arătat locul unde erau lucrurile lui de preț, argintul și aurul, mirodeniile și untdelemnul cel scump, casa lui cu arme și tot ce se afla în vistieriile lui: n'a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat Ezechia în casa lui și în toate moștele lui.

¹⁴Proorocul Isaia a venit în urmă la împăratul Ezechia, și i-a zis: „Ce au zis oamenii aceia, și de unde au venit la tine?”

Ezechia a răspuns: „Au venit dintr'oră depărtată, din Babilon.”

¹⁵Isaia a mai zis: „Ce au văzut în casa ta?”

Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ce este în casa mea: n'a fost nimic în vistieriile mele pe care să nu li-l fi arătat.”

¹⁶Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvîntul Domnului!”

¹⁷Iată că vor veni vremuri cînd vor duce în Babilon tot ce este în casa ta și ce au strîns pînă în ziua de azi; nu va rămînea nimic, -zice Domnul. -

¹⁸și vor lua din fiii tăi, cari vor ieși din tine, pe cari-ți vei naște, și-ți vor face fameni slujitori în casa împăratului Babilonului.”

¹⁹Ezechia a răspuns lui Isaia: „Cuvîntul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun.”

și a adăugat: „Căci va fi pace și liniște în timpul vieții mele!”

²⁰Celelalte fapte ale lui Ezechia, toate isprăvile lui, și cum a făcut iazul și canalul de apă, și a adus apele în cetate, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

²¹Ezechia a adormit cu pînă și în locul lui, a domnit fiul său Manase.

Chapter 21

¹Manase avea doisprezece ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit cincizeci i cinci de ani la Ierusalim. Mam -sa se numea Hef iba. ²El a f cut ce este r u înaintea Domnului, dup urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. ³El a zidit din nou în l imile, pe cari le d rîmase tat l s u Ezechia, a ridicat altare lui Baal, a f cut un idol al Astarteei, cum f cuse Ahab, împ ratul lui Israel, i s'a închinat înaintea întregii o tiri a cerurilor i i -a slujit. ⁴A zidit astfel altare în Casa Domnului, m car c Domnul spusese: „În Ierusalim Îmi voi pune Numele.” ⁵A zidit altare întregii o tiri a cerurilor în cele dou cur i ale Casei Domnului. ⁶i -a trecut pe fiul s u prin foc; se îndeletnicea cu ghicirea i vr jitoria, i a inut la el oameni cari chemau duhurile i ghiceau viitorul. A f cut din ce în ce mai mult ce este r u înaintea Domnului, mîniindu -L. ⁷A pus idolul Astarteei, pe care -l f cuse, în casa despre care Domnul spusese lui David i fiului s u Solomon: „În casa aceasta, i în Ierusalim, pe care l-am ales din toate semin iile lui Israel, vreau s pun pentru totdeauna Numele Meu. ⁸Nu voi mai muta piciorul lui Israel afar din ara pe care am dat -o p rin ilor lui, numai s aib grij s împlineasc tot ce le-am poruncit i toat legea pe care le -a dat -o robul Meu Moise.” ⁹Dar ei n'au ascultat; i Manase a fost pricina pentru care s'au r t cit i au f cut r u mai mult decît neamurile, pe cari le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. ¹⁰Atunci Domnul a vorbit astfel prin robii S i proorocii: ¹¹„Pentru c Manase, împ ratul lui Iuda, a s vîr it aceste urîciuni, pentru c a f cut mai r u decît tot ce f cuser înaintea lui Amori ii, i pentru c a f cut i pe Iuda s p c tuiasc prin idolii lui, ¹²iat ce zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Voi aduce peste Ierusalim i peste Iuda nenorociri cari vor asurzi urechile oricui va auzi vorbindu-se de ele ¹³Voi întinde asupra Ierusalimului frînghia ca asupra Samariei i cump na ca asupra casei lui Ahab: i voi cur i Ierusalimul, ca o farfurie, care se cur e te, i se r stoarn cu fa a în jos, dup ce a fost cur it . ¹⁴Voi p r si r m i a mo tenirii Mele, i -i voi da în mînile vr jma ilor lor; i vor ajunge de jaful i prada tuturor vr jma ilor lor, ¹⁵pentru c au f cut ce este r u înaintea Mea i M'au mîniat din ziua cînd au ie it p rin ii lor din Egipt, pîn în ziua de azi!” ¹⁶Manase a v rsat deasemenea mult sînge nevinovat, pîn acolo încît a umplut Ierusalimul dela un cap t la altul, afar de p catele pe cari le -a s vîr it i în cari a tîrît i pe Iuda, f cînd ce este r u înaintea Domnului. ¹⁷Celelalte fapte ale lui Manase, tot ce a f cut el, i p catele la cari s'a dat, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? ¹⁸Manase a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat în gr dina casei, în gr dina lui Uza. i, în locul lui, a domnit fiul s u Amon. ¹⁹Amon avea dou zeci i doi de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit doi ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Me ulemet, fata lui Haru , din Iotba. ²⁰El a f cut ce este r u înaintea Domnului, cum f cuse tat l s u Manase; ²¹a umblat în toat calea în care umblase tat l s u, a slujit idolilor c rora slujise i tat l s u, i s'a închinat înaintea lor; ²²a p r sit pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor s i, i n'a umblat în calea Domnului. ²³Slujitorii lui Amon au uneltit împotriva lui, i au omorît pe împ rat în casa lui. ²⁴Dar poporul rii a lovit pe to i cei ce uneltiser împotriva împ ratului Amon; i poporul rii a pus împ rat, în locul s u, pe fiul s u Iosia. ²⁵Celelalte fapte ale lui Amon, i ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda? ²⁶L-au îngropat în mormîntul s u, în gr dina lui Uza. i, în locul lui, a domnit fiul s u Iosia.

Chapter 22

¹Iosia avea opt ani când s'a făcut împărat, și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Iedida, fata lui Adaia, din Bo cat. ²El a făcut ce este bine înaintea Domnului, și a umblat în toată calea tatălui său David; nu s'a abatut dela ea nici la dreapta, nici la stînga. ³În anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, împăratul a trimis în Casa Domnului pe Șafan, logofătul, fiul lui Aalia, fiul lui Meulam. El și-a zis: ⁴„Suie-te la marele preot Hilchia, și spune-i să strîngă argintul adus în Casa Domnului, pe care l-au primit dela popor ceice p zesc pragul. ⁵Să se dea argintul acesta în mîinile me terilor înscina și cu lucrarea în Casa Domnului. și să-l dea celor ce lucrează la dregerea stric ciunilor Casei Domnului, ⁶anume: dulgherilor, zidarilor și petrarilor, pentru cumpăraturile de lemn și de pietre cioplite, trebuitoare pentru dregerea stric ciunilor casei. ⁷Dar să nu li se ceară socoteala de argintul dat în mîinile lor, căci ei lucrează cinstit.`` ⁸Atunci marele preot Hilchia a zis lui Șafan, logofătul: „Am găsit cartea legii în Casa Domnului.`` și Hilchia a dat cartea lui Șafan, și Șafan a citit-o. ⁹Apoi logofătul Șafan s'a dus să dea socoteală împăratului, și a zis: „Slujitorii tăi au strîns argintul care se afla în casă, și l-au dat în mîinile me terilor înscina și cu facerea lucrării în Casa Domnului.`` ¹⁰Șafan, logofătul, a mai spus împăratului: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.`` și Șafan a citit-o înaintea împăratului. ¹¹Cînd a auzit împăratul cuvintele din cartea legii, și-a sfîșiat hainele. ¹²și împăratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Acbor, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului: ¹³„Duce-i-vă și întrebați pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire la cuvintele căror acestea care s'a găsit; căci mare este mînia Domnului, care s'a aprins împotriva noastră, pentru că prin ei noi nu am ascultat de cuvintele căror acestea, și n'am împlinit tot ce ne este poruncit în ea.`` ¹⁴Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia, s'au dus la proorocii Hulda, nevasta lui Aluim, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, p zitorul ve mintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. Dup ce i-au vorbit, ¹⁵ea le-a zis: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Spune-i omului care v'a trimis la mine: ¹⁶„A a vorbe te Domnul: „Iată, voi trimete nenorociri asupra locului acestuia și asupra locuitorilor lui, după toate cuvintele căror acestea, pe care a cetit-o împăratul lui Iuda. ¹⁷Pentru că M'am p r sit și au adus t mîie altor dumnezei, mîniindu-M prin toate lucrurilor mîinilor lor, mînia Mea s'a aprins împotriva locului acestuia, și nu se va stinge.`` ¹⁸Dar să spuneți împăratului lui Iuda, care v'a trimis să întrebați pe Domnul: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre cuvintele pe cari le-ai auzit: ¹⁹„Pentru că și-a mi cat inima, pentru că te-ai smerit înaintea Domnului cînd ai auzit ce am spus împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, cari vor ajunge de spaimă și de blestem, și pentru că și-ai sfîșiat hainele, și ai plîns înaintea Mea, și Eu am auzit, -zice Domnul. - ²⁰De aceea, iată, te voi aduga la prinții tăi, vei fi adugat în pace în mormîntul tău, și nu-ți vor vedea ochii toate nenorocirile pe cari le voi aduce asupra locului acestuia,`` Ei au adus împăratului răspunsul acesta.

Chapter 23

¹Împ ratul Iosia a strîns la el pe to i b trîinii lui Iuda i ai Ierusalimului. ²Apoi s'a suit în Casa Domnului, cu to i b rba ii lui Iuda i cu to i locuitorii Ierusalimului, preo ii, proorocii, i tot poporul, dela cel mai mic pîn la cel mai mare. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea leg mîntului, pe care o g siser în Casa Domnului. ³Împ ratul st tea pe scaunul lui împ r tesc, i a f cut leg mînt înaintea Domnului, îndatorindu-se s urmeze pe Domnul, i s p zeasc poruncile, înv turile i legile Lui, din toat inima i din tot sufletul lui, ca s împlineasc astfel cuvintele leg mîntului acestuia, scrise în cartea aceasta. i tot poporul a intrat în leg mînt. ⁴Împ ratul a poruncit marelui preot Hilchia, preo ilor de al doilea rînd, i celor ce p zeau pragul, s scoat din Templul Domnului toate sculele cari fuseser f cute pentru Baal, pentru Astartea, i pentru toat o tirea cerurilor; i le -a ars afar din Ierusalim, în ogoarele Chedronului, i a pus s le duc cenu a la Betel. ⁵A izgonit pe preo ii idolilor, pu i de împ ra ii lui Iuda s ard t mîie pe în l imi în cet ile lui Iuda i în împrejurimile Ierusalimului, i pe cei ce aduceau t mîie lui Baal, soarelui, lunei, zodiilor i întregi o tiri a cerurilor. ⁶A scos din Casa Domnului idolul Astarteei, i l -a dus afar din Ierusalim, la pîrîul Chedron; l -a ars la pîrîul Chedron i l -a pref cut în cenu , iar cenu a i -a aruncat -o pe mormintele copiilor poporului. ⁷A d rîmat casele sodomi ilor cari erau în Casa Domnului, i unde femeile împleteau corturi pentru Astartea. ⁸A adus pe to i preo ii din cet ile lui Iuda; a pîng rit în l imile unde ardeau preo ii t mîie, dela Gheba pîn la Beer-eba; i a d rîmat în l imile de la por i, cea care era la intrarea por ii lui Iosua, c petenia cet ii, i cea care era la stînga por ii cet ii. ⁹Totu , preo ii în l imilor nu se suiau la altarul Domnului în Ierusalim, ci mînceau azime în mijlocul fra ilor lor. ¹⁰Împ ratul a pîng rit Tofetul în valea fiilor lui Hinom, ca nimeni s nu- i mai treac fiul sau fiica prin foc în cinstea lui Moloh. ¹¹A îndep rtat dela intrarea casei Domnului cailor, pe cari împ ra ii lui Iuda îi închinaser soarelui, lîng odaia dreg torului Netan-Melec, care locuia în mahala; i a ars în foc car le soarelui. ¹²Împ ratul a d rîmat altarele de pe acoperi ul od ii de sus a lui Ahaz, pe cari le f cuser împ ra ii lui Iuda, i altarele pe cari le f cuse Manase în cele dou cur i ale Casei Domnului; dup ce le -a sf rîmat i le -a luat de acolo, le -a aruncat rîna în pîrîul Chedron. ¹³Împ ratul a pîng rit în l imile cari erau în fa a Ierusalimului, pe partea dreapt a muntelui Pierz rii, i pe cari le zidise Solomon, împ ratul lui Israel, Astarteei, urîciunea Sidonienilor, lui Chemo , urîciunea Moabului, i lui Milcom, urîciunea fiilor lui Amon. ¹⁴A sf rîmat stîlpii idole ti i a d rîmat Astarteele, i locul lor l -a umplut cu oase omene ti. ¹⁵A d rîmat i altarul de la Betel, i în l imea f cut de Ieroboam, fiul lui Nebat, care f cuse pe Israel s p c tuiasc ; a ars în l imea i a pref cut -o în rîn , i a ars idolul Astarteei. ¹⁶Iosia, întorcîndu-se i v zînd mormintele cari erau acolo în munte, a trimes s ia oasele din morminte, i le -a ars pe altar i l -a pîng rit, dup cuvîntul Domnului, rostit prin omul lui Dumnezeu, care vestise aceste lucruri. ¹⁷El a zis: „Ce este mormîntul acesta pe care -l v d?`` Oamenii din cetate i-au r spus: „Este mormîntul omului lui Dumnezeu, care a venit din Iuda, i a strigat împotriva altarului din Betel lucrurile acestea pe cari le împline ti tu.`` ¹⁸i el a zis: „L sa i -l; nimeni s nu -i mi te oasele!`` Astfel, au p strat oasele lui împreun cu ale proorocului care venise din Samaria. ¹⁹Iosia a mai

în l turat toate templele idole ti ale în l imilor cari se aflau în cet ile Samariei, i pe cari le f cuser
 împ ra ii lui Israel ca s mînie pe Domnul; a f cut cu ele întocmai cum f cuse în Betel. ²⁰A junghiat
 pe altare pe to i preo ii în l imilor, cari erau acolo, i a ars pe ele oase de oameni. Apoi s'a întors la
 Ierusalim. ²¹Împ ratul a dat urm toarea porunc întregului popor: „Pr znui i Pa tele în cinstea
 Domnului, Dumnezeului vostru, cum este scris în aceast carte a leg mîntului.” ²²Pa te ca acestea
 nu se pr znuiser din vremea cînd judecau judec torii pe Israel i în tot timpul împ ra ilor lui Israel
 i împ ra ilor lui Iuda. ²³Ci abia în al optsprezecelea an al împ ratului Iosia s'au pr znuit aceste Pa te
 în cinstea Domnului, la Ierusalim. ²⁴Mai mult, Iosia a stîrpit pe cei ce chemau duhurile, pe cei ce
 spuneau viitorul, terafimii, idoli, i toate urîciunile cari se vedeau în ara lui Iuda i la Ierusalim,
 ca s împlineasc astfel cuvintele legii, scrise în cartea pe care o g sise preotul Hilchia în Casa
 Domnului. ²⁵Înainte de Iosia, n'a fost niciun împ rat care s se întoarc la Domnul, ca el, din toat
 inima, din tot sufletul i din toat puterea lui, întocmai dup toat legea lui Moise; i chiar dup el,
 n'a fost niciunul ca el. ²⁶Totu Domnul nu S'a întors din iu imea mîniei Lui celei mari, de care era
 aprins împotriva lui Iuda, din pricina tuturor celor ce f cuse Manase ca s -L mînie. ²⁷i Domnul a
 zis: „Voi lep da i pe Iuda dinaintea Mea, cum am lep dat pe Israel, i voi lep da cetatea aceasta a
 Ierusalimului, pe care o alesesem, i casa despre care zisesem: „Acolo va fi Numele Meu.” ²⁸Celelalte
 fapte ale lui Iosia, i tot ce a f cut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împ ra ilor lui Iuda?
²⁹Pe vremea sa, Faraon Neco, împ ratul Egiptului, s'a suit împotriva împ ratului Asiriei, la rîul
 Eufratului. Împ ratul Iosia i -a ie it înainte; i Faraon l -a omorît la Meghido, cum l -a v zut.
³⁰Slujitorii lui l-au luat mort într'un car; l-au adus din Meghido la Ierusalim, i l-au îngropat în
 mormîntul s u. i poporul rii a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia: ei l-au uns, i l-au f cut împ rat în locul
 tat lui s u. ³¹Ioahaz avea dou zeci i trei de ani cînd s'a f cut împ rat, i a domnit trei luni la Ierusalim.
 Mam -sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna. ³²El a f cut ce este r u înaintea Domnului,
 întocmai cum f cuser p rin ii lui. ³³Faraon Neco l -a pus în lan uri la Ribla, în ara Hamatului, ca
 s nu mai domneasc la Ierusalim; i a pus asupra rii o gloab de o sut de talan i de argint i de un
 talant de aur. ³⁴i Faraon Neco a pus împ rat pe Eliachim, fiul lui Iosia, în locul tat lui s u Iosia, i
 i -a schimbat numele în Ioiachim. A luat pe Ioahaz, care a mers în Egipt i a murit acolo. ³⁵Ioiachim
 a dat lui Faraon argintul i aurul; dar a trebuit s pun bir asupra rii ca s scoat argintul acesta, cerut
 de Faraon; a hot rît partea fiec ruia, i a cerut dela poporul rii argintul i aurul pe care trebuia s -l
 dea lui Faraon Neco. ³⁶Ioiachim avea dou zeci i cinci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit
 unsprezece ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Zebuda, fata lui Pedaia, din Ruma. ³⁷El a f cut ce
 este r u înaintea Domnului, întocmai cum f cuser p rin ii s i.

Chapter 24

¹Pe vremea sa, Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, a pornit cu r zboi. Ioiachim i -a fost supus
 trei ani; dar s'a r sculat din nou împotriva lui. ²Atunci Domnul a trimes împotriva lui Ioiachim cete

de Haldei, cete de Sirieni, cete de Moabi și cete de Amoni; le-a trimis împotriva lui Iuda, ca să-l nimicească, după cuvântul pe care-l spusese Domnul prin robii Săi proorocii. ³Lucrul acesta s'a întâmplat numai după porunca Domnului, care voia să lepede pe Iuda dinaintea Lui, din pricina tuturor păcatelor și viciilor de Manase, ⁴ și din pricina sângelui nevinovat pe care-l vărsase Manase, și de care umpluse Ierusalimul. De aceea, lucrul acesta Domnul n'a vrut să-l ierte. ⁵Celelalte fapte ale lui Ioiachim, și tot ce a făcut el, nu sînt scrise oare în cartea Cronicilor împărătilor lui Iuda? ⁶Ioiachim a adormit cu părinții săi, în locul lui, a domnit fiul său Ioiachin. ⁷Împăratul Egiptului n'a mai ieșit din țara lui, ca să împăratul Babilonului luase tot ce era al împăratului Egiptului, dela pîrîul Egiptului pînă la rîul Eufratului. ⁸Ioiachin avea optsprezece ani cînd a ajuns împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim. Mama sa se chema Nehuța, fata lui Elnatan, din Ierusalim. ⁹El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său. ¹⁰În vremea aceea, slujitorii lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s'au suit împotriva Ierusalimului, și cetatea a fost împresurată. ¹¹Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit înaintea cetății pe cînd o împresurau slujitorii lui. ¹²Atunci Ioiachin, împăratul lui Iuda, s'a dus la împăratul Babilonului, cu mama sa, cu slujitorii, cu peteniile și dregătorii lui. Și împăratul Babilonului l-a luat prins, în al optulea an al domniei lui. ¹³A luat de acolo toate vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului; și a sfîrșit toate vasele de aur pe cari le făcuse Solomon, împăratul lui Israel, în Templul Domnului, cum spusese Domnul. ¹⁴A dus în robie tot Ierusalimul, toate cu peteniile și toți oamenii viteji, în număr de zece mii, cu toți teslarii și ferarii; n'a mai rămas decît poporul sărac al țărilor. ¹⁵A strămutat pe Ioiachin la Babilon; și a dus robi din Ierusalim la Babilon pe mama împăratului, pe nevestele împăratului și pe dregătorii lui, și pe mamele țărilor, ¹⁶pe toți războinicii, în număr de apte mii, și pe teslarii și ferarii, în număr de o mie, toți numai oameni viteji și buni pentru război. Împăratul Babilonului și-a luat robi în Babilon. ¹⁷Și împăratul Babilonului a pus împărat, în locul lui Ioiachin, pe unchiul său Matania, care și-a schimbat numele în Zedechia. ¹⁸Zedechia avea douăzeci și unu de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna. ¹⁹El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim. ²⁰Și lucrul acesta s'a întâmplat din pricina mîniei Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe cari voia să-i lepede dinaintea Lui. Și Zedechia s'a răsculat împotriva împăratului Babilonului.

Chapter 25

¹În al nouălea an al domniei lui Zedechia, în a zecea zi a lunii a zecea, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit cu toată oștirea lui împotriva Ierusalimului; a tăbărit înaintea lui, și a ridicat întărituri de jur împrejur. ²Cetatea a fost împresurată pînă la al unsprezecelea an al împăratului Zedechia. ³În ziua a nouă a lunii a patra, era mare foamete în cetate, și nu era pîine pentru poporul țărilor. ⁴Atunci s'a făcut o sperțură în cetate; și toți oamenii de război au fugit noaptea, pe drumul porții dintre cele două ziduri de lîngă grădina împăratului, pe cînd Haldeii înconjurau cetatea. Fugarii au

apucat pe drumul care duce în câmpie. ⁵Dar o tîrea Haldeilor a urm rit pe împ rat, i l -a ajuns în câmpiile Ierihonului, i toat o tîrea lui s'a risipit dela el. ⁶Au prins pe împ rat, i l-au suit la împ ratul Babilonului la Ribla; i s'a rostit o hot rîre împotriva lui. ⁷Fiii lui Zedechia au fost junghia i în fa a lui; apoi lui Zedechia i-au scos ochii, l-au legat cu lan uri de aram , i l-au dus la Babilon. ⁸În ziua a aptea a lunii a cincea, -era în anul al nou sprezecelea al domniei lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, -a venit Nebuzaradan, c petenia str jerilor, slujitorul împ ratului Babilonului, i a intrat în Ierusalim. ⁹A ars Casa Domnului, casa împ ratului, i toate casele Ierusalimului; a pus foc tuturor caselor cari aveau vreo însemn tate oarecare. ¹⁰Toat o tîrea Haldeilor, care era cu c petenia str jerilor, a d rîmat zidurile dimprejurul Ierusalimului. ¹¹Nebuzaradan, c petenia str jerilor, a luat robi pe ceice mai r m seser în cetate din popor, pe cei ce fugiser la împ ratul Babilonului, i pe cealalt mul ime. ¹²Îns c petenia str jerilor a l sat ca vieri i lucr tori de p mînt cî iva din cei mai s raci din ar . ¹³Haldeii au sf rîmat stîlpii de aram din Casa Domnului, temeliile, marea de aram care era în Casa Domnului, i au dus arama în Babilon. ¹⁴Au luat cenu arele, lope ile, muc rile, ce tile i toate uneltele de aram cu cari se f cea slujba. ¹⁵C petenia str jerilor a mai luat i tig ile pentru c rbuni i lighenele, tot ce era de aur i tot ce era de argint. ¹⁶Cei doi stîlpi, marea, i temeliile, pe cari le f cuse Solomon pentru Casa Domnului, toate uneltele acestea de aram aveau o greutate necunoscut . ¹⁷În l imea unui stîlp era de optsprezece co i, i deasupra avea un coperi de aram , a c rui în l ime era de trei co i; împrejurul coperi ului era o împletitur în chip de re ea i rodii, toate de aram ; tot a a avea i al doilea stîlp cu împletitura în chip de re ea. ¹⁸C petenia str jerilor a luat pe marele preot Seraia, pe efanias, al doilea preot, i pe cei trei p zitori ai pragului. ¹⁹i din cetate a luat un dreg tor care avea supt porunca lui pe oamenii de r zboi, cinci oameni cari f ceau parte din sfetnicii împ ratului i cari au fost g si i în cetate, pe logof tul c peteniei o tirii, îns rcinat s scrie la oaste pe poporul rii, i asezeci de oameni din poporul rii, cari se aflau în cetate. ²⁰Nebuzaradan, c petenia str jerilor, i -a luat, i i -a dus la împ ratul Babilonului la Ribla. ²¹Împ ratul Babilonului i -a lovit i i -a omorît la Ribla, în ara Hamatului. Ghedalia, dreg tor; uciderea lui. ²²i Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, a pus pe poporul care mai r m sese, i pe care -l l sase în ara lui Iuda, supt porunca lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan. ²³Cînd au auzit toate c peteniile o tilor, ei i oamenii lor, c împ ratul Babilonului a pus dreg tor pe Ghedalia, s'au dus la Ghedalia la Mi pa, i anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanana, fiul lui Careab, Seraia, fiul lui Tanhumet, din Netofa, i Iaazania, fiul lui Maacatitul, ei i oamenii lor. ²⁴Ghedalia le -a jurat, lor i oamenilor lor, i le -a zis: „S nu v teme i de nimic din partea slujitorilor Haldeilor; r mîne i în ar , sluji i împ ratului Babilonului, i ve i duce -o bine.“ ²⁵Dar în luna a aptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Eli ama, din neamul împ r tesc, a venit, înso it de zece oameni, i au lovit de moarte pe Ghedalia, ca i pe Iudeii i Haldeii cari erau cu el la Mi pa. ²⁶Atunci tot poporul, dela cel mai mic pîn la cel mai mare, i c peteniile o tilor, s'au sculat i au plecat în Egipt, pentru c le era fric de Haldei. ²⁷În al treizeci i aptelea an al robiei lui Ioiachin, împ ratul lui Iuda, în a dou zeci i aptea zi a lunii a dou sprezecea, Evil-Merodac, împ ratul Babilonului, în cel dintîi an al domniei lui, a în l at capul lui Ioiachin, împ ratul lui Iuda, i l -a scos din temni , ²⁸i -a vorbit cu bun tate, i a pus scaunul lui de domnie

mai pesus de scaunul de domnie al împăraților cari erau cu el la Babilon. ²⁹I -a schimbat hainele de temniță, și Ioiachin a mâncat totdeauna la masa lui, în tot timpul vieții lui. ³⁰Împăratul i -a îngrijit necurmat de hrana de toate zilele, în tot timpul vieții lui

1 Chronicles

Chapter 1

¹Adam, Set, Enoc, ²Chenan, Mahalaleel, Iered, ³Enoh, Metuselah, Lemec, ⁴Noe. Sem, Ham și Iafet. ⁵Fiii lui Iafet: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meec și Tiras. ⁶Fiii lui Gomer: Achenaz, Difati și Togarma. - ⁷Fiii lui Iavan: Eliab, Tarsisa, Chitim și Rodanim. ⁸Fiii lui Ham: Cuș, Mișraim, Put și Canaan. - ⁹Fiii lui Cuș: Saba, Havila, Sabta, Raema și Sabteca. -Fiii lui Raema: Seba și Dedan. ¹⁰Cuș a născut pe Nimrod; el a început să fie puternic pe pământ. - ¹¹Mișraim a născut pe Ludimi, Ananimiti, Lehabimiti, Naftuhimi, ¹²Patrusimi, Casluhimii, din cari au ieșit Filistenii și Caftorimii. - ¹³Canaan a născut pe Sidon, înfrățitul lui născut, și pe Het, ¹⁴și pe Iebusiți, Amoriți, Ghirgasiți, ¹⁵Heviți, Arhiți, Siniți, ¹⁶Arvadiți, emariți, Hamatiți. ¹⁷Fiii lui Sem: Elam, Asur, Arpacad, Lud și Aram; Uș, Hul, Gheter și Meec. - ¹⁸Arpacad a născut pe elah; și elah a născut pe Eber. ¹⁹Lui Eber s'au născut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru că pe vremea lui s'a împărțit pământul, iar numele fratelui său era Ioctan. ²⁰Ioctan a născut pe Almodad, pe elef, pe Harmavet, pe Ierah, ²¹pe Hadoram, pe Uzal, pe Dicla, ²²pe Ebal, pe Abimael, pe Seba, ²³pe Ofir, pe Havila și pe Iobab. Toți aceștia au fost fiii ai lui Ioctan. Cei zece patriarhi de la Sem la Avraam. ²⁴Sem, Arpacad, elah, ²⁵Eber, Peleg, Rehu, ²⁶Serug, Nahor, Terah, ²⁷Avram, adică Avraam. ²⁸Fiii lui Avraam: Isaac și Ismael. ²⁹Iată sămânța lor: Nebaiot, înfrățitul născut al lui Ismael, Chedar, Adbeel, Mibsam, ³⁰Mișma, Duma, Masa, Hadad, Tema, ³¹Ietur, Nafiti și Chedma. Aceștia sînt fiii lui Ismael. ³²Fiii Cheturei, ihtoarea lui Avraam.. Ea a născut pe Zimran, Iocan, Medan, Madian, Iabac și uah. -Fiii lui Iocan: Seba și Dedan. - ³³Fiii lui Madian: Efa, Efer, Enoh, Abidati și Eldaa. -Aceștia sînt toți fiii Cheturei. ³⁴Avraam a născut pe Isaac. -Fiii lui Isaac: Esau și Israel. ³⁵Fiii lui Esau: Elifaz, Reuel, Ieuș, Iaelam și Core. - ³⁶Fiii lui Elifaz: Teman, Omar, Efii, Gaetam, Chenaz, Timna, și Amalec. - ³⁷Fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, Amati și Miza. ³⁸Fiii lui Seir: Lotan, Obal, Ibeon, Ana, Dișon, Efer, și Dișan. - ³⁹Fiii lui Lotan: Hori și Homam. Sora lui Lotan: Timna. - ⁴⁰Fiii lui Obal: Alian, Manahat, Ebal, efii și Onam. -Fiii lui Ibeon: Aia și Ana. - ⁴¹Fiul lui Ana: Dișon. Fiii lui Dișon: Hamran, Eban, Itran și Cheran. - ⁴²Fiii lui Efer: Bilhan, Zaavan și Iaacan. Fiii lui Dișan: Uș și Aran. ⁴³Iată împărații cari au domnit în țara Edomului, înainte ca să fi domnit un împărat peste copiii lui Israel. -Bela, fiul lui Beor; numele cetății lui era Dinhaba. - ⁴⁴Bela a murit; și în locul lui, a domnit Iobab, fiul lui Zerah, din Boșra. - ⁴⁵Iobab a murit; și, în locul lui, a domnit Hușam, din țara Temani ilor. - ⁴⁶Hușam a murit; și, în locul lui, a domnit Hadad, fiul lui Bedad. El a bătut pe Madian în câmpia Moabului.

Numele cet ii lui era Avit. - ⁴⁷Hadad a murit; i, în locul lui, a domnit Samla din Masreca. - ⁴⁸Samla a murit; i, în locul lui, a domnit Saul, din Rehobot pe Rîu. - ⁴⁹Saul a murit; i, în locul lui, a domnit Baal-Hanan, fiul lui Acbor. - ⁵⁰Baal-Hanan a murit; i, în locul lui, a domnit Hadad. Numele cet ii lui era Pahi; i numele nevestei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui Mezahab. - ⁵¹Hadad a murit. ⁵²c petenia Oholibama, c petenia Ela, c petenia Pinon, ⁵³c petenia Chenaz, c petenia Teman, c petenia Mib ar, ⁵⁴c petenia Magdiel, c petenia Iram. Acestea sînt c peteniile Edomului.

Chapter 2

¹Iat fiii lui Israel: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zabulon, ²Dan, Iosif, Beniamin, Neftali, Gad i A er. ³Fiii lui Iuda: Er, Onan, ela; ace ti trei i s'au n scut din fata lui ua, Cananita. Er, întîiul n scut al lui Iuda, era r u înainte Domnului, care l -a omorît. ⁴Tamar, nora lui Iuda, i -a n scut pe Pere i Zerah. To i fiii lui Iuda au fost cinci. ⁵Fiii lui Pere : He ron i Hamul. ⁶Fiii lui Zerah: Zimri, Etan, Heman, Calcol i Dara. De to i: cinci. ⁷-Fiii lui Carmi au fost: Acar, care a turburat pe Israel cînd a s vîr it o f r delege cu privire la lucrurile cari trebuiau nimicite cu des vîr ire. - ⁸Fiul lui Etan: Azaria. ⁹Fiii cari s'au n scut lui He ron au fost Ierahmeel, Ram i Chelubai (Caleb). ¹⁰Ram a n scut pe Aminadab. Aminadab a n scut pe Nah on, domnul fiilor lui Iuda. ¹¹Nah on a n scut pe Salma. Salma a n scut pe Boaz. ¹²Boaz a n scut pe Obed. Obed a n scut pe Isai. ¹³Isai a n scut pe Eliab, întîiul lui n scut, pe Abinadab, al doilea, pe imea, al treilea, ¹⁴pe Netaneel, al patrulea, pe Radai, al cincilea, ¹⁵pe O em, al aselea, pe David, al aptelea. ¹⁶Surorile lor erau: eruia i Abigail. Fiii eruei au fost: Abi ai, Ioab i Asael, trei. ¹⁷Abigail a n scut pe Amasa; tat l lui Amasa a fost Ieter, Ismaelitul. ¹⁸Caleb, fiul lui He ron, a avut copii cu nevast -sa Azuba, i cu Ieriot. Iat fiii pe cari i -a avut cu Azuba: Ie er, obab i Ardon. ¹⁹Azuba a murit; i Caleb a luat pe Efrat, care i -a n scut pe Hur. ²⁰Hur a n scut pe Uri, i Uri a n scut pe Be aleel. - ²¹În urm , He ron a intrat la fiica lui Machir, tat l lui Galaad, i avea asezeci de ani cînd a luat -o; ea i -a n scut pe Segub. ²²Segub a n scut pe Iair, care a avut dou zeci i trei de cet i în ara Galaadului. ²³Ghe uri ii i Sirienii le-au luat tîrgurile lui Iair cu Chenatul i cet ile cari ineau de el: asezeci de cet i. To i ace tia erau fiii lui Machir, tat l lui Galaad. ²⁴Dup moartea lui He ron la Caleb-Efrata, Abia, nevasta lui He ron, i -a n scut pe A hur, tat l lui Tecoa. ²⁵Fiii lui Ierahmeel, întîiul n scut al lui He ron, au fost: Ram, întîiul n scut, Buna, Oren i O em, n scu i din Ahia. ²⁶Ierahmeel a avut o alt nevast , numit Atara, care a fost mama lui Onam. - ²⁷Fiii lui Ram, întîiul n scut al lui Ierahmeel, au fost: Maa , Iamin i Echer. - ²⁸Fiii lui Onam au fost: amai i Iada. Fiii lui amai: Nadab i Abi ur. ²⁹Numele nevestei lui Abi ur era Abihail, i ea i -a n scut pe Ahban i Molid. ³⁰Fiii lui Nadab: Seled i Apaim. Seled a murit f r fii. ³¹Fiul lui Apaim: I ei. Fiul lui I ei: e an. Fiul lui e an: Ahlai. ³²Fiii lui Iada, fratele lui amai: Ieter i Ionatan. Ieter a murit f r fii. ³³Fiii lui Ionatan: Pelet i Zaza, -Ace tia sînt fiii lui Ierahmeel. - ³⁴e an n'a avut fii, dar a avut fete. e an avea un rob Egiptean numit Iarha. ³⁵i e an

a dat pe fiic -sa de nevast robului s u Iarha; ea i -a n scut pe Atai. ³⁶Atai a n scut pe Natan; Natan a n scut pe Zabad; ³⁷Zabad a n scut pe Eflal; Eflal a n scut pe Obed; ³⁸Obed a n scut pe Iehu; Iehu a n scut pe Azaria; ³⁹Azaria a n scut pe Hale ; Hale a n scut pe Elasa. ⁴⁰Elasa a n scut pe Sismai; Sismai a n scut pe alum; ⁴¹alum a n scut pe Iecamia; Iecamia a n scut pe Eli ama. ⁴²Fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel: Me a, întîiul s u n scut, care a fost tat l lui Zif, i fiii lui Mare a, tat l lui Hebron. ⁴³Fiii lui Hebron: Core, Tapuah, Rechem i ema. ⁴⁴ema a n scut pe Raham, tat l lui Iorcheam. Rechem a n scut pe amai. ⁴⁵Fiul lui amai: Maon; i Maon, tat l lui Bet- ur. ⁴⁶Efa, iitoarea lui Caleb, a n scut pe Haran, Mo a i Gazez. Haran a n scut pe Gazez. ⁴⁷Fiii lui Iahdai: Reghem, Iotam, Ghe an, Pelet, Efa i aaf. ⁴⁸Maaca, iitoarea lui Caleb, a n scut pe eber i Tirhana. ⁴⁹Ea a mai n scut pe aaf, tat l lui Madmana, i pe eva, tat l lui Macbena i tat l lui Ghibea. Fata lui Caleb era Acsa. ⁵⁰Ace tia au fost fiii lui Caleb: obal, fiul lui Hur, întîiul n scut al Efratei, i tat l lui Chiriat-Iearim; ⁵¹Salma, tat l lui Betleem; Haref, tat l lui Bet-Gader. ⁵²Fiii lui obal, tat l lui Chiriat-Iearim, au fost: Haroe, Ha i-Hamenuhot. ⁵³Familiile lui Chiriat-Iearim au fost: Ietri ii, Puti ii, umati ii i Mi rai ii; din aceste familii au ie it oreati ii i E taoli ii. ⁵⁴Fiii lui Salma: Betleem i Netofati ii, Atrot-Bet-Ioab, Ha i-Hamanahti, orei ii; ⁵⁵i familiile c rturarilor cari locuiau la Iaebe , Tireati ii, imeati ii i Sucati ii. Ace tia sînt Cheni ii, ie i i din Hamat, tat l casei lui Recab.

Chapter 3

¹Iat fiii lui David, cari i s'au n scut la Hebron: Întîiul n scut, Amnon, cu Ahinoam din Izreel; al doilea, Daniel, cu Abigail din Carmel; ²al treilea: Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai, împ ratul Ghe urului; al patrulea: Adonia, fiul Haghitei, ³al cincilea efatia, cu Abital; al aselea, Iream cu nevast -sa Eglă. ⁴Ace ti ase i s'au n scut la Hebron. El a domnit acolo apte ani i ase luni, iar la Ierusalim a domnit treizeci i trei de ani. ⁵Iat cei ce i s'au n scut la Ierusalim: imea, obab, Natan i Solomon, patru, cu Bat- ua, fata lui Amiel; ⁶Ibhar, Eli ama, Elifelet, ⁷Noga, Nefeg, Iafia, ⁸Eli ama, Eliada i Elifelet, nou . ⁹Ace tia sînt to i fiii lui David, afar de fiii iitoarelor. i Tamar era sora lor. ¹⁰Fiul lui Solomon: Roboam. Abia, fiul s u; Asa, fiul s u; Iosafat, fiul s u; ¹¹Ioram, fiul s u; Ahazia, fiul s u; Ioas, fiul s u; ¹²Ama ia, fiul s u; Azaria, fiul s u; Iotam, fiul s u; ¹³Ahaz, fiul s u; Ezechia, fiul s u; Manase, fiul s u; ¹⁴Amon, fiul s u; Iosia, fiul s u. ¹⁵Fiii lui Iosia: întîiul n scut, Iohană: al doilea, Ioiachim; al treilea, Zedechia; al patrulea, alum. ¹⁶Fiii lui Ioiachim: Ieconia, fiul s u; Zedechia, fiul s u. ¹⁷Fiii lui Ieconia: Asir, al c rui fiu a fost ealtiel; ¹⁸Malchiram, Pedaia, ena ar, Iecamia, Ho ama i Nedabia. ¹⁹Fiii lui Pedaia: Zorobabel i imei. Fiii lui Zorobabel: Me ulam i Hanania; elomit, sora lor; ²⁰i Ha uba, Ohel, Berechiah, Hasadiah, Iu ab-Hesed, cinci. ²¹Fiii lui Hanania: Pelatia i Isaia; fiii lui Refaia, fiii lui Arnan, fiii lui Obadia, fiii lui ecania. ²²Fiul lui ecania: emaia. Fiii lui emaia: Hatu , Igheal, Bariah, Nearia i afat, ase. ²³Fiii lui Nearia:

Elioenai, Ezechia i Azricam, trei. ²⁴Fiii lui Elioenai: Hodavia, Elia ib, Pelaia, Acub, Iohanani, Delaia i Anani, apte.

Chapter 4

¹Fiii lui Iuda: Pere, He ron, Carmi, Hur i obal. ²Reaia, fiul lui obal, a n scut pe Iahat; Iahat a n scut pe Ahumai i Lahad. Acestea sînt familiile oreati ilor. ³Iat scoborîtorii tat lui lui Etam: Izreel, I ma i Idba; numele sorei lor era Ha elelponi. ⁴Penuel era tat l lui Ghedor, i Ezer tat l lui Hu a. Ace tia sînt fiii lui Hur, întîiul n scut al Efratei, tat l lui Betleem. ⁵A hur, tat l lui Tecoa, a avut dou neveste, Helea i Naara. ⁶Naara i -a n scut pe Ahuzam, pe Hefer, pe Temeni i pe Aha tari: ace tia sînt fiii Naarei. ⁷Fiii Heleei: eret, ohar i Etnan. ⁸Co a n scut pe Anub i Ha obeba, i familiile lui Aharhel, fiul lui Harum. ⁹Iaebe era mai cu vaz decît fra ii s i; mam -sa i -a pus numele Iaebe (Trist), zicînd: „Pentru c l-am n scut cu durere.” ¹⁰Iaebe a chemat pe Dumnezeuul lui Israel, i a zis: „Dac m vei binecuvînta i-mi vei întinde hotarele, dac mîna Ta va fi cu mine, i dac m vei feri de nenorocire, a a încît s nu fiu în suferin !...” ¹¹Iaebe a chemat pe Dumnezeuul lui Israel, i a zis: „Dac m vei binecuvînta i-mi vei întinde hotarele, dac mîna Ta va fi cu mine, i dac m vei feri de nenorocire, a a încît s nu fiu în suferin !...” i Dumnezeuul i -a dat ce ceruse. ¹¹Chelub, fratele lui uha, a n scut pe Mechir, care a fost tat l lui E ton. ¹²E ton a n scut casa lui Rafa, Paseah i Techina, tat l cet ii lui Naha. Ace tia sînt b rba ii dela Reaia. ¹³Fiii lui Chenaz: Otniel i Seraia. Fiul lui Otniel: Hatat. ¹⁴Meonotai a n scut pe Ofra. Seraia a n scut pe Ioab, tat l v ii lucr torilor; c ci erau lucr tori. ¹⁵Fiii lui Caleb, fiul lui Iefune: Iru, Ela i Naam, i fiii lui Ela, i Chenaz. ¹⁶Fiii lui Iehaleleel: Zif, Zifa, Tiria i Asareel. ¹⁷Fiii lui Ezra: Ieter, Mered, Efer i Ialon. Nevasta lui Mered a n scut pe Miriam, pe amai, i pe I bah, tat l lui E temoa. ¹⁸Nevast -sa, Iudeica, a n scut pe Iered, tat l lui Ghedor, pe Eber, tat l lui Soco, i pe Iecutiel, tat l lui Zanoah. Ace tia sînt fiii Bitiei, fata lui Faraon, pe care a luat -o Mered de nevest . ¹⁹Fiii nevestei lui Hodia, sora lui Naham; tat l lui Chehila, Garmitul i E temoa, Maacatitul. ²⁰Fiii lui Simon: Amnon, Rina, Ben-Hanan i Tilon. Fiii lui I ei: Zohet i Ben-Zohet. ²¹Fiii lui ela, fiul lui Iuda: Er, tat l lui Leca, Laeda, tat l lui Mare a, i familiile casei unde se lucreaz pînza, din casa lui A bea, ²² i Iochim, i oamenii lui Cozeba, i Ioas i Saraf, cari au st pînit asupra Moabului i Ia ubi-Lehem. Aceste lucruri sînt vechi. ²³Ei erau olari i locuiau în livezi i în lunci; locuiau acolo lîng împ rat i lucrau pentru el. ²⁴Fiii lui Simeon: Nemuel, Iamin, Iarib, Zerah, Saul. ²⁵Fiul lui Saul: alum, Mibsam, fiul s u; Mi ma, fiul s u. ²⁶Fiii lui Mi ma: Hamuel, fiul s u. Zacur, fiul s u; imei, fiul s u. ²⁷imei a avut asesprezece fii i ase fiice. Fra ii s i n'au avut mul i fii. i toate familiile lor nu s'au înmul it atît cît fiii lui Iuda. ²⁸Ei locuiau la Beer- eba, la Molada, la Ha ar- ual, ²⁹la Bilha, la E em, la Tolad, ³⁰La Betuel, la Horma, la iclag, ³¹la Bet-Marcabot, la Ha ar-Susim, la Bet-Birei i la aaraim. Acestea au fost cet ile lor pîn la domnia lui David, ³² i satele lor. Ei mai aveau i Etam, Ain, Rimon, Tochen i A an, cinci cet i; ³³ i toate satele din împrejurimile acestor cet i, pîn la Baal. Iat locuin ele lor i spi a neamului lor. ³⁴Me obab; Iamlec; Io a, fiul lui Ama ia; ³⁵Ioel; Iehu, fiul lui Io ibia, fiul lui Seraia, fiul lui

Asiel; ³⁶Elioenai; Iacoba; Ie ohaia; Asaia; Adiel; Iesimiel; Benaia; ³⁷Ziza, fiul lui ifei, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui imri, fiul lui emai. ³⁸Ace tia, numi i pe nume, erau domni în familiile lor, i casele lor p rinte ti au crescut mult. ³⁹Ei s'au dus înspre Ghedor pîn la r s ritul v ii, s caute p une pentru turmele lor. ⁴⁰Au g sit p une grase i bune, i o ar întins , lini tit i pacinic , fiindc ceice o locuiau mai înainte se pogorau din Ham. ⁴¹Oamenii ace tia, scri i pe nume, au venit pe vremea lui Ezechia, împ ratul lui Iuda; au sf rîmat corturile lor i pe Maoni i, cari se aflau acolo, i-au nimicir cu des vîr ire pîn în ziua de azi, i s'au a ezat în locul lor, c ci acolo erau p une pentru turmele lor. ⁴²i dintre fiii lui Simeon s'au dus la muntele Seir, în num r de cinci sute de oameni. Aveau în frunte pe Pelatia, Nearia, Refaia i Uziel, fiii lui I ei. ⁴³Au b tut r m i a de Amaleci i care sc pase cu via i s'au a ezat acolo pîn în ziua de azi.

Chapter 5

¹Fiii lui Ruben, întfiul n scut al lui Israel. -C ci el era întfiul n scut, dar, pentru c a spurcat patul tat lui s u, dreptul lui de întfi n scut a fost dat fiilor lui Iosif, fiul lui Israel; totu Iosif n'a fost scris în spi ele de neam ca întfi n scut. ²Iuda a fost în adev r puternic printre fra ii s i, i din el a ie it un domnitor; dar dreptul de întfi n scut este al lui Iosif. ³Fiii lui Ruben, întfiul n scut al lui Israel: Enoh, Palu, He ron i Carmi. ⁴Fiii lui Ioel: emai, fiul s u; Gog, fiul s u; imei, fiul s u; ⁵Mica, fiul s u; Reaia, fiul s u; Baal, fiul s u; ⁶Beera, fiul s u, pe care l -a luat rob Tilgat-Pilneser, împ ratul Asiriei; el era domnul Rubeni ilor. - ⁷Fra ii lui Beera, dup familiile lor, a a cum sînt înscri i în spi ele neamului dup neamurile lor: cel dintîi, Ieiel; Zaharia; ⁸Bela, fiul lui Azaz, fiul lui ema, fiul lui Ioel. Bela locuia la Aroer, i pîn la Nebo i la Baal-Meon; ⁹la r s rit, locuia pîn la întrarea pustiei, dela rîul Eufrat, c ci turmele lor erau în mare num r în ara Galaadului. ¹⁰Pe vremea lui Saul, au f cut r zboi cu Hagareni ii, cari au c zut în mînile lor, i au locuit în corturile lor, pe toat partea de r s rit a Galaadului. ¹¹Fiii lui Gad locuiau în fa a lor, în ara Basanului, pîn la Salca. ¹²Ioel, cel dintîi, afam, al doilea, Iaenai, i afat, în Basan. ¹³Fra ii lor, dup casele p rin ilor lor: Micael, Me ulam, eba, Iorai, Iaecan, Zia i Eber, apte. ¹⁴Iat fiii lui Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Galaad, fiul lui Micael, fiul lui Ie i ai, fiul lui Iahdo, fiul lui Buz; ¹⁵Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, era c petenia caselor p rin ilor lor. ¹⁶Ei locuiau în Galaad, în Basan, i în cet ile lor, i în toate împrejurimile Saronului pîn la marginile lor. ¹⁷To i au fost scri i în spi ele de neamuri, pe vremea lui Iotam, împ ratul lui Iuda, i pe vremea lui Ieroboam, împ ratul lui Israel. ¹⁸Fiii lui Ruben, Gadi ii i jum tate din semin ia lui Manase, aveau oameni viteji, cari purtau scut i sabie, tr geau cu arcul, i erau deprin i cu r zboiul, în num r de patruzeci i patru de mii apte sute ase zeci în stare s mearg la oaste. ¹⁹Au f cut r zboi cu Hagareni ii, cu Ietur, cu Nafi i cu Nodab. ²⁰Au primit ajutor împotriva lor, i Hagareni ii i to i ceice erau cu ei au fost da i în mînile lor. C ci, în timpul luptei, strigaser c tre Dumnezeu, care i -a ascultat, pentruc se încrezuser în El. ²¹i le-au luat turmele, cincizeci de mii de c mile, dou sute cincizeci de mii de oi, dou mii de m gari, i o sut

de mii de in i; ²²c ci au fost mul i mor i, pentruc lupta venea dela Dumnezeu. i s'au a ezat în locul lor pîn în vremea cînd au fost lua i în robie. ²³Fiii jum t ii semin iei lui Manase locuiau în ar , dela Basan pîn la Baal-Hermon i Senir, i pe muntele Hermon; erau mul i la num r. ²⁴Iat c peteniile caselor p rin ilor lor: Efer, I ei, Eliel, Azriel, Ieremia, Hodavia i Iahdiel, oameni viteji, oameni vesti i, c peteniile caselor p rin ilor lor. ²⁵Dar au p c tuit împotriva Dumnezeului p rin ilor lor, i au curvit dup dumnezeii popoarelor rii, pe cari Dumnezeu le nimicise dinaintea lor. ²⁶Dumnezeul lui Israel a a î at duhul lui Pul, împ ratul Asiriei, i duhul lui Tilgat-Pilneser, împ ratul Asiriei; i Tilgat-Pilneser a luat robi pe Rubeni i, Gadi i i jum tate din semin ia lui Manase i i -a dus la Halah, la Habor, la Hara i la rîul Gozan, unde au r mas pîn în ziua de azi.

Chapter 6

¹Fiii lui Levi: Gher om, Chehat i Merari. ²Fiii lui Chehat: Amram, I ehar, Hebron i Uziel. ³Fiii lui Amram: Aaron i Moise, i Maria. Fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. ⁴Eleazar a n scut pe Fineas; Fineas a n scut pe Abi ua: ⁵Abi ua a n scut pe Buchi; Buchi a n scut pe Uzi; ⁶Uzi a n scut pe Zerahia; Zerahia a n scut pe Meraiot; ⁷Meraiot a n scut pe Amaria: Amaria a n scut pe Ahitub; ⁸Ahitub a n scut pe adoc; adoc a n scut pe Ahimaa : ⁹Ahimaa a n scut pe Azaria; Azaria a n scut pe Iohanan; ¹⁰Iohanan a n scut pe Azaria, care a fost preot în casa pe care a zidit -o Solomon la Ierusalim; ¹¹Azaria a n scut pe Amaria; Amaria a n scut pe Ahitub; ¹²Ahitub a n scut pe adoc; adoc a n scut pe alum; ¹³alum a n scut pe Hilchia, Hilchia a n scut pe Azaria; ¹⁴Azaria a n scut pe Seraia. Seraia a n scut pe Ieho adac. ¹⁵Ieho adac a plecat i el cînd a dus Domnul în robie pe Iuda i Ierusalimul prin Nebucadne ar. ¹⁶Fiii lui Levi: Gher om, Chehat i Merari. - ¹⁷Iat numele fiilor lui Gher om: Libni i imei. - ¹⁸Fiii lui Chehat: Amram, I ehar, Hebron i Uziel. ¹⁹Fiii lui Merari: Mahli i Mu i. -Acestea sînt familiile lui Levi, dup p rin ii lor. ²⁰Din Gher om: Libni, fiul s u; Iahat, fiul s u; Zima, fiul s u; ²¹Ioah, fiul s u; Ido, fiul s u; Zerah, fiul s u; Ieatrai, fiul s u. - ²²Fiii lui Chehat: Aminadab, fiul s u; Core, fiul s u; Asir, fiul s u; ²³Elcana, fiul s u; Ebiasaf, fiul s u; Asir, fiul s u; ²⁴Tahat, fiul s u; Uriel, fiul s u; Ozia, fiul s u; Saul, fiul s u. ²⁵Fiii lui Elcana: Amasai i Ahimot; ²⁶Elcana, fiul s u; Elcana- ofai, fiul s u; Nahat, fiul s u; ²⁷Eliab, fiul s u; Ieroham, fiul s u; Elcana, fiul s u; ²⁸i fiii lui Samuel, întîiul n scut: Va ni i Abia. - ²⁹Fiii lui Merari: Mahli; Libni, fiul s u; imei, fiul s u; Uza, fiul s u; ³⁰imea, fiul s u; Haghia, fiul s u; Asaia, fiul s u. ³¹Iat aceia pe cari i -a pus David pentru cîrmuirea cînt rii în Casa Domnului, de cînd a avut chivotul un loc de odihn : ³²ei împlineau slujba de cînt re i înaintea loca ului cortului întîlnirii, pîn cînd a zidit Solomon Casa Domnului la Ierusalim, i î i f ceau slujba dup rînduiala care le era poruncit . ³³Iat cei ce slujeau cu fiii lor. Dintre fiii Chehati ilor: Heman, cînt re ul, fiul lui Ioel, fiul lui Samuel, ³⁴fiul lui Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah, ³⁵fiul lui uf, fiul lui Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai, ³⁶fiul lui Elcana, fiul lui Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui efanias, ³⁷fiul lui Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, ³⁸fiul lui I ehar, fiul lui Chehat, fiul lui

Levi, fiul lui Israel. - ³⁹Fratele s u Asaf, care st tea la dreapta sa, Asaf, fiul lui Berechia, fiul lui imea, ⁴⁰fiul lui Micael, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia, ⁴¹fiul lui Etni, fiul lui Zerah, fiul lui Adaia, ⁴²fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui imei, ⁴³fiul lui Iahat, fiul lui Gher om, fiul lui Levi. - ⁴⁴Fiii lui Merari, fra ii lor, la stînga; Etan, fiul lui Chi i, fiul lui Abdi, fiul lui Maluc, ⁴⁵fiul lui Ha abia, fiul lui Ama ia, fiul lui Hilchia, ⁴⁶fiul lui Am i, fiul lui Bani, fiul lui emer, ⁴⁷fiul lui Mahli, fiul lui Mu i, fiul lui Merari, fiul lui Levi. ⁴⁸Fra ii lor, Levi ii, erau îns rcina i cu toat slujba loca ului Casei lui Dumnezeu. ⁴⁹Aaron i fiii s i aduceau jertfe pe altarul arderilor de tot i t mîie pe altarul t mîiei, împlineau toate slujbele în Locul prea sfînt, i f ceau isp ire pentru Israel, potrivit cu tot ce poruncise Moise, robul lui Dumnezeu. ⁵⁰Iat fiii lui Aaron: Eleazar, fiul s u; Fineas, fiul s u; Abi ua, fiul s u; ⁵¹Buchi, fiul s u; Uzi, fiul s u; Zerahia, fiul s u; ⁵²Meraiot, fiul s u; Amaria, fiul s u; Ahitub, fiul s u; ⁵³ adoc, fiul s u; Ahimaa , fiul s u. ⁵⁴Iat locuin ele lor, dup satele lor, în hotarele cari le-au fost însemnate. Fiilor lui Aaron din familia Chehati ilor, ie i i cei dintîi la sor , ⁵⁵li s'a dat Hebronul în ara lui Iuda, i locurile lui de p unat; ⁵⁶dar cîmpia cet ii i satele ei au fost date lui Caleb, fiul lui Iefune. ⁵⁷Fiilor lui Aaron li s'a dat cetatea de sc pare Hebron, Libna, i locurile ei de p unat, Iatir, E temoa cu locurile ei de p unat, ⁵⁸Hilen cu locurile lui de p unat, Debir cu locurile lui de p unat, ⁵⁹A an cu locurile lui de p unat, Bet- eme cu locurile lui de p unat; ⁶⁰i din semin ia lui Benjamin: Gheba cu locurile lui de p unat, Alemet cu locurile lui de p unat, Anatot cu locurile lui de p unat. Toate cet ile lor erau treisprezece cet i, dup familiile lor. ⁶¹Celorlal i fii ai lui Chehat li s'au dat prin sor i zece cet i din familiile semin iei lui Efraim, din semin ia lui Dan, i din jum tatea semin iei lui Manase. ⁶²Fiii lui Gher om, dup familiile lor, au c p tat treisprezece cet i din semin ia lui Isahar, din semin ia lui A er, din semin ia lui Neftali i din semin ia lui Manase în Basan. ⁶³Fiii lui Merari, dup familiile lor, au c p tat prin sor i dou sprezece cet i din semin ia lui Ruben, din semin ia lui Gad i din semin ia lui Zabulon. ⁶⁴Copiii lui Israel au dat astfel Levi ilor cet ile i locurile lor de p unat. ⁶⁵Au dat prin sor i, din semin ia fiilor lui Iuda, din semin ia fiilor lui Simeon i din semin ia fiilor lui Benjamin, aceste cet i, pe cari le-au numit pe nume. ⁶⁶Cît pentru celelalte familii ale fiilor lui Chehat, cet ile inutului lor au fost luate din semin ia lui Efraim. ⁶⁷Le-au dat cetatea de sc pare Sihem cu locurile lui de p unat, în muntele lui Efraim, Ghezer cu locurile lui de p unat, ⁶⁸Iocmeam cu locurile lui de p unat, Bet-Horon cu locurile lui de p unat, ⁶⁹Aialon cu locurile lui de p unat, i Gat-Rimon cu locurile lui de p unat; ⁷⁰i din jum tatea semin iei lui Manase, au dat: Aner cu locurile lui de p unat, i Bileam cu locurile lui de p unat, pentru familia celorlal i fii ai lui Chehat. ⁷¹Fiilor lui Gher om le-au dat: din familia jum t ii semin iei lui Manase, Golan în Basan cu locurile lui de p unat, i A tarot cu locurile lui de p unat; ⁷²din semin ia lui Isahar: Chede cu locurile lui de p unat, Dobrat cu locurile lui de p unat, ⁷³Ramot cu locurile lui de p unat, i Anem cu locurile lui de p unat; ⁷⁴din semin ia lui A er, Ma al cu locurile lui de p unat, Abdon cu locurile lui de p unat, ⁷⁵Hucoc cu locurile lui de p unat i Rehob cu locurile lui de p unat; ⁷⁶i din semin ia lui Neftali: Chede din Galilea cu locurile lui de p unat, Hamon cu locurile lui de p unat, i Chiriataim cu locurile lui de p unat. ⁷⁷Celorlal i Levi i, fiilor lui Merari, le-au dat, din semin ia lui Zabulon: Rimono cu locurile lui de p unat, i Taborul cu locurile lui de p unat, ⁷⁸iar

de cealalt parte a Iordanului, în fa a Ierihonului, la r s rit de Iordan: din semin ia lui Ruben, Be er, în pustie, cu locurile lui de p unat, Iah a cu locurile lui de p unat, ⁷⁹Chedemot cu locurile lui de p unat, i Mefaat cu locurile lui de p unat; ⁸⁰i din semin ia lui Gad, Ramot din Galaad cu locurile lui de p unat, Mahanaim cu locurile lui de p unat, ⁸¹Hesbonul cu locurile lui de p unat, i Iaezer cu locurile lui de p unat.

Chapter 7

¹Fiii lui Isahar: Tola, Pua, Ia ub i imron, patru. ²Fiii lui Tola: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai, Ibsam i Samuel, c peteniile caselor p rin ilor lor, anume ai lui Tola, oameni viteji în neamul lor; pe vremea lui David num rul lor era de dou zeci i dou de mii ase sute. ³Fiul lui Uzi: Izrahia. Fiii lui Izrahia: Micael, Obadia, Ioel, I ia, de to i cinci c petenii; ⁴aveau cu ei, dup neamurile lor, dup casele p rin ilor lor, treizeci i ase de mii de oameni, osta i înarma i pentru r zboi, c ci aveau multe neveste i fii. ⁵Fra ii lor, dup toate familiile lui Isahar, oameni viteji erau de to i optzeci i apte de mii, scri i în spi ele de neam. ⁶Fiii lui Beniamin: Bela, Becher i Iediael, trei. ⁷Fiii lui Bela: E bon, Uzi, Uziel, Ierimot, i Iri, cinci c petenii ai caselor p rin ilor lor, oamenii viteji, i scri i în spi ele de neam în num r de dou zeci i dou de mii treizeci i patru. - ⁸Fiii lui Becher: Zemira, Ioa , Eliezer, Elioenai, Omri, Ieremot, Abia, Anatot i Alamet; to i ace tia erau fii ai lui Becher, ⁹i scri i în spi ele de neam, dup neamurile lor, drept c petenii ale caselor p rin ilor lor, oameni viteji, în num r de dou zeci de mii dou sute. - ¹⁰Fiul lui Iediael: Bilhan. Fiii lui Bilhan: Ieu , Beniamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarsis i Ahi ahar; ¹¹to i ace tia erau fii ai lui Iediael, c petenii ale caselor p rin ilor lor, oameni viteji, în num r de aptesprezece mii dou sute, în stare s poarte armele i s mearg la r sboi. ¹²upim i Hupim, fiii lui Ir; Hu im, fiul lui Aher. ¹³Fiii lui Neftali: Iah iel, Guni, Ie er i alum, fiii Bilhei. ¹⁴Fiii lui Manase: Asriel, pe care l -a n scut iitoarea sa siriac ; ea a n scut pe Machir, tat l lui Galaad. ¹⁵Machir a luat de nevast pe sora lui Hupim i upim. Numele sorei lui era Maaca. Numele celui de al doilea fiu era elofhad; i elofhad a avut fete. ¹⁶Maaca, nevasta lui Machir, a n scut un fiu, i i -a pus numele Pere ; numele fratelui s u era ere , i fiii s i erau Ulam i Rechem. ¹⁷Fiul lui Ulam: Bedan. Ace tia sînt fiii lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase. ¹⁸Soru-sa Homalechet a n scut pe I hod, pe Abiezer i pe Mahla. ¹⁹Fiii lui emida erau: Ahian, Sihem, Lichi i Aniam. ²⁰Fiii lui Efraim: utelah; Bered, fiul s u; Tahat, fiul s u; Eleada, fiul s u; Tahat, fiul s u: ²¹Zabad, fiul s u; utelah, fiul s u; Ezer i Elead. Oamenii din Gat, n scu i în ar , i-au omorît, pentru c se pogorîser s le ia turmele. ²²Efraim, tat l lor, s'a j lit mult vreme, i fra ii s i au venit s -l mîngîie. ²³Apoi a intrat la nevast -sa, i ea a z mislit i a n scut un fiu; el i -a pus numele Beria (În nenorocire), pentru c nenorocirea era în cas . ²⁴A avut ca fiic pe eera care a zidit Bet-Horonul de jos i Bet-Horonul de sus i pe Uzen- eera. ²⁵Refah, fiul s u, i Re ef; Telah, fiul s u; Tahan, fiul s u. ²⁶Laedan, fiul s u; Amihud, fiul s u; Eli ama, fiul s u; ²⁷Nun, fiul s u; Iosua, fiul s u. ²⁸Ei aveau în st pînire i ca locuin Betelul cu satele lui; la r s rit: Naaran; la apus: Ghezer cu satele lui, Sihemul cu satele lui,

pîn la Gaza cu satele ei. ²⁹Fiii lui Manase st pîneau Bet-eanul cu satele lui, Taanacul cu satele lui, Meghidoul cu satele lui, Dorul cu satele lui. În aceste cet i au locuit fiii lui Iosif, fiul lui Israel. ³⁰Fiii lui A er: Imna, I va, I vi, i Beria; i Serah, sora lor. ³¹Fiii lui Beria: Eber i Malchiel. ³²Malchiel a fost tat l lui Birzavit. i Eber a n scut pe Iaflet, pe omer i pe Hotam, i pe sora lor ua. - ³³Fiii lui Iaflet: Pasac, Bimhal, i A vat. Ace tia sînt fiii lui Iaflet. - ³⁴Fiii lui amer: Ahi, Rohega, Huba i Aram. - ³⁵Fiii lui Helem, fratele s u: ofah, Imna, ele i Amal. ³⁶Fiii lui ofah: Suah, Harnefer, ual, Beri, Imra, ³⁷Be er, Hod, ama, il a, Itran i Beera. ³⁸Fiii lui Ieter: Iefune, Pispă i Ara. - ³⁹Fiii lui Ula: Arah, Haniel i Ri ia. - ⁴⁰To i ace tia erau fiii lui A er, c peteniile caselor p rin ilor lor, oameni ale i i viteji, c peteniile domnilor, scri i în num r de dou zeci i ase de mii de oameni, în stare s poarte armele i s mearg la r zboi.

Chapter 8

¹Beniamin a n scut pe Bela, întîiul lui n scut, pe A bel, al doilea, Ahrah, al treilea, ²Noha, al patrulea, i Rafa, al cincilea. ³Fiii lui Bela au fost: Adar, Ghera, Abihud, ⁴Abi ua, Naaman, Ahoah, ⁵Ghera. efufan i Hiram. ⁶Iat fiii lui Ehud, cari erau capi de familie între locuitorii din Gheba, i cari i-au str mutat la Manahat: ⁷Naaman, Ahia i Ghera. Ghera, care i -a str mutat, a n scut pe Uza i pe Ahihud. ⁸aharaim a avut copii în ara Moabului, dup ce a îndep rtat pe nevestele sale: Hu im i Baara. ⁹Cu nevast -sa Hode a avut pe: Iobab, ibia, Me a, Malcam, ¹⁰Ieu , ochia i Mirma. Ace tia sînt fiii s i, capii de familie. ¹¹Cu Hu im a avut pe: Abitub i Elpaal. ¹²Fiii lui Elpaal: Eber, Mi eam, i emer, care a zidit Ono, Lod i satele lui. ¹³Beria i ema, cari erau capi de familie între locuitorii Aialonului, au pus pe fug pe locuitorii din Gat. ¹⁴Ahio, a ac, Ieremot, ¹⁵Zebadia, Arad, Eder, ¹⁶Micael, I fa i Ioha erau fiii lui Beria. - ¹⁷Zebadia, Me ulam, Hizchi, Eber, ¹⁸I merai, Izlia i Iobab erau fiii lui Elpaal. - ¹⁹Iachim, Zicri, Zabdi, ²⁰Elienai, iltai, Eliel, ²¹Adaia, Beraia i imrat erau fiii lui imei. ²²I pan, Eber, Eliel, ²³Abdon, Zicri, Hanan, ²⁴Hanania, Elam, Antotia, ²⁵Ifdeia i Penuel erau fiii lui a ac. - ²⁶am erai, eharia, Atalia, ²⁷Iaare ia, Elia i Zicri erau fiii lui Ieroham. - ²⁸Ace tia sînt capi de familie, capi dup neamurile lor. Ei locuiau la Ierusalim. ²⁹Tat l lui Gabaon locuia la Gabaon, i numele nevestei lui era Maaca. ³⁰Abdon era fiul s u întîi n scut, apoi ur, Chis, Baal, Nadab, ³¹Ghedor, Ahio, i Zecher. ³²Miclot a n scut pe imea. i ei locuiau tot la Ierusalim lîng fra ii lor, împreun cu fra ii lor. - ³³Ner a n scut pe Chis; Chis a n scut pe Saul; Saul a n scut pe Ionatan, pe Malchi-ua, pe Abinadab i pe E baal. ³⁴Fiul lui Ionatan: Merib-Baal. Merib-Baal a n scut pe Mica. ³⁵Fiii lui Mica: Piton, Melec, Taerea i Ahaz. ³⁶Ahaz a n scut pe Iehoada; Iehoada a n scut pe Aletmet, Azmavet i Zimri; Zimri a n scut pe Mo a; ³⁷Mo a a n scut pe Binea. Fiul acestuia a fost Rafa; Eleasa a fost fiul acestuia; A el a fost fiul acestuia; ³⁸A el a avut ase fii, ale c ror nume iat -le: Azricam, Bocru, Ismael, earia, Obadia i Hanan. To i ace tia erau fiii lui A el. - ³⁹Fiii fratelui s u E ec: Ulam, întîiul lui n scut, Ieus, al doilea, i Elifelet, al treilea. ⁴⁰Fiii lui Ulam

au fost oameni viteji, cari trageau cu arcul și au avut mulți fii și nepoți, o sută cincizeci. Toți aceștia sînt fiii lui Beniamin.

Chapter 9

¹Tot Israelul este scris în scrierile de neam și trecut în cartea împărătilor lui Israel. Și Iuda a fost luat rob în Babilon, din pricina fărâșelilor lui. ²Cei dintrii locuitori cari au locuit în moștile lor, în cetățile lor, erau Israelii, preoții, Leviții și Netiniții. ³La Ierusalim locuiau fiii de ai lui Iuda, fiii de ai lui Beniamin, și fiii de ai lui Efraim și Manase. - ⁴Fiii de ai lui Pere, fiul lui Iuda: Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani. ⁵Dintre iloni: Asaia, înfrățitul născut, și fiii săi. ⁶Fiii de ai lui Zerah: Ieuel, și frații săi, ase sute nouăzeci. - ⁷Fiii de ai lui Beniamin: Salu, fiul lui Meulam, fiul lui Hodavia, fiul lui Asenua; ⁸Ibneia, fiul lui Ieroham; Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri; Meulam, fiul lui Efatia, fiul lui Reuel, fiul lui Ibnia; ⁹și frații lor, după neamurile lor, nouă sute cincizeci și ase. Toți oamenii aceștia erau capi de familie în casele părinților lor. ¹⁰Din preoți: Iedaeia; Iehoiarib; Iachin; ¹¹Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Meulam, fiul lui Adoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, mai marele Casei lui Dumnezeu; ¹²Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pahur, fiul lui Malchia; Maesai, fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Meulam, fiul lui Meilemit, fiul lui Imer; ¹³și frații lor, cpetenii ale caselor părinților lor, o mie apte sute așezeci, oameni viteji, puși în slujba Casei lui Dumnezeu. ¹⁴Din Levi: Emaia, fiul lui Habaub, fiul lui Azricam, fiul lui Hababia, din fiii lui Merari; ¹⁵Bacbacar; Here; Galal; Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul lui Asaf; ¹⁶Obadia, fiul lui Emaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun; Berechia, fiul lui Asa, fiul lui Elcana, care locuia în satele Netofatilor. ¹⁷și uierii: alum, Acub, Talmon, Ahiman, și frații lor; Salum era cpetenia lor, ¹⁸și pînă în ziua de azi el este la ușa împărătilor, la răsrit. Aceștia sînt uierii taberei fiilor lui Levi. ¹⁹alum, fiul lui Core, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, și frații săi din casa tatălui său, Coreiții, împlineau slujba de pază zărilor cortului; părinții lor păziseră intrarea în tabăra Domnului, ²⁰și Fineas, fiul lui Eleazar, fusese odinioară cpetenia lor, și Domnul era cu el. ²¹Zaharia, fiul lui Meelemia, era uier la intrarea cortului înfrățirii. ²²De toți erau două sute doisprezece, ale căruia uieri ai păgurilor, și scriși în scrierile de neam, după satele lor. David și vâztorul Samuel îi puseseră în slujba lor. ²³Ei și copiii lor păzeau ușile Casei Domnului, adecă ale casei cortului. ²⁴Erau uieri în cele patru vînturi: la răsrit, la apus, la miez noapte și la miez zi. ²⁵Frații lor, cari locuiau în satele lor, trebuiau să vină din timp în timp la ei apte zile. ²⁶Căci aceste patru cpetenii ale uierilor, acești Leviți, erau totdeauna în slujbă, și mai aveau privilegia asupra odilor și vistierilor Casei lui Dumnezeu; ²⁷petreceau noaptea în jurul Casei lui Dumnezeu, a cărei pază o aveau, și pe care trebuiau să o deschidă în fiecare dimineață. ²⁸Unii din Leviți aveau grijă de uneltele pentru slujbă, pe cari le numeau la intrare și la ieșire. ²⁹Alții îngrijeau de unelte, de toate uneltele sfîntului locaș, și de floarea finii, de vin, de untdelemn, de tîmbar și de miresme. ³⁰Fiii de ai preoților păzeau tîmbar miresmătoare. ³¹Matitia, unul din Leviți, înfrățitul născut al lui alum Coreitul, avea grijă de turtele coapte în tigaie.

³² i unii din fra ii lor, dintre Chehati i, erau îns rcina i s preg teasc pentru fiecare Sabat pînile pentru punerea înaintea Domnului. ³³ Ace tia sînt cînt re ii, capii de familie ai Levi ilor, cari locuiau în od i, scuti i de alte slujbe, pentru c lucrau zi i noapte. ³⁴ Ace tia sînt capii de familie ai Levi ilor, capi dup neamurile lor. Ei locuiau la Ierusalim. ³⁵ Tat l lui Gabaon, Ieiel, locuia la Gabaon, i numele nevestei lui era Maaca. ³⁶ Abdon a fost fiul s u înfîi n scut, apoi ur, Chis, Baal, Ner, Nadab, ³⁷ Ghedor, Ahio, Zaharia i Miclot. ³⁸ Miclot a n scut pe imeam. i ei locuiau tot la Ierusalim lîng fra ii lor, cu fra ii lor. ³⁹ Ner a n scut pe Chis; Chis a n scut pe Saul; Saul a n scut pe Ionatan, pe Malchi-ua, pe Abinadab, i pe E baal. ⁴⁰ Fiul lui Ionatan: Merib-Baal. Merib-Baal a n scut pe Mica. ⁴¹ Fiii lui Mica: Piton, Melec i Tahrea. ⁴² Ahaz a n scut pe Iaera; Iaera a n scut pe Alemet, Azmavet i Zimri; Zimri a n scut pe Mo a; ⁴³ Mo a a n scut pe Binea. Fiul acestuia a fost Refaia; Eleasa a fost fiul acestuia; A el a fost fiul acestuia. ⁴⁴ A el a avut ase fii, ale c ror nume iat -le: Azricam, Bocru, Ismael, earia, Obadia i Hanan. Ace tia sînt fiii lui A el.

Chapter 10

¹ Filistenii s'au luptat cu Israel, i oamenii lui Israel au luat -o la fug înaintea Filistenilor i au c zut mor i pe muntele Ghilboa. ² Filistenii au urm rit pe Saul i pe fiii lui, i au ucis pe Ionatan, Abinadab i Malchi-ua, fiii lui Saul. ³ Înv lm eala luptei a prins i pe Saul; arca ii l-au ajuns i l-au r nit. ⁴ Saul a zis atunci celui ce -i ducea armele: „Scoate- i sabia, i str punge- m cu ea, ca nu cumva s vin ace ti net ia i împrejur s m batjocoreasc .” Cel ce -i ducea armele n'a voit, c ci se temea. i Saul i -a luat sabia i s'a aruncat în ea. ⁵ Cel ce ducea armele lui Saul, v zîndu -l mort, s'a aruncat i el în sabia lui, i a murit. ⁶ Astfel a perit Saul i cei trei fii ai lui, i toat casa lui a perit în acela timp. ⁷ To i b rba ii lui Israel, cari erau în vale, v zînd fuga i v zînd c Saul i fiii lui au murit, i-au p r sit cet ile i au fugit i ei. i Filistenii au venit i s'au a ezat acolo. ⁸ A doua zi, Filistenii au venit s j fuiasc mor ii, i au g sit pe Saul i pe fiii lui, c zu i pe muntele Ghilboa. ⁹ L-au j fuit, i i-au luat capul i armele. Apoi au trimes s dea de tire prin toat ara Filistenilor, idolilor lor i poporului. ¹⁰ Au pus armele lui Saul în casa dumnezeului lor, i i-au atîrnat easta capului în templul lui Dagon. ¹¹ Cînd au auzit to i locuitorii din Iabesul din Galaad tot ce au f cut Filistenii lui Saul, ¹² s'au sculat to i oamenii viteji, au luat trupul lui Saul i trupurile fiilor lui, i le-au dus la Iabes. Le-au îngropat oasele supt stejar, la Iabes, i au postit apte zile. ¹³ Saul a murit, pentruc s'a f cut vinovat de f r delege fa de Domnul, al c rui cuvînt nu l -a p zit, i pentruc a întrebat i cerut sfatul celor ce cheam mor ii. ¹⁴ N'a întrebat pe Domnul: deaceea Domnul l -a omorît, i împ r ia a dat -o lui David, fiul lui Isai.

Chapter 11

¹Tot Israelul s'a strîns la David la Hebron, zicînd: „Iat c noi sîntem os din oasele tale i carne din carnea ta. ²Odinioar , chiar cînd era Saul împ rat, tu duceai i aduceai pe Israel înapoi. Domnul, Dumnezeuul t u, i -a zis: „Tu vei pa te pe poporul Meu Israel i tu vei fi c petenia poporului Meu Israel.`` ³Astfel to i b trîinii lui Israel au venit la împ rat la Hebron, i David a f cut leg mînt cu ei la Hebron înaintea Domnului. Au uns pe David împ rat peste Israel, dup cuvîntul Domnului, spus prin Samuel. ⁴David a mers cu tot Israelul asupra Ierusalimului, adic Iebus. Acolo erau Iebusi ii, locuitorii rii. ⁵Locuitorii Iebusului au zis lui David: „Nu vei intra aici.`` Dar David a luat cet uia Sionului: aceasta este cetatea lui David. ⁶David zisese: „Oricine va bate cel dintîi pe Iebusi i va fi c petenie i domn.`` Ioab, fiul eruiei, s'a suit cel dintîi, i a ajuns c petenie. ⁷David s'a a ezat în cet uie; deaceea au numit -o cetatea lui David. ⁸A f cut zid împrejurul cet ii, dela Milo de jur împrejur; i Ioab a dres cealalt parte a cet ii. ⁹David ajungea din ce în ce mai mare, i Domnul o tirilor era cu el. ¹⁰Iat c peteniile vitejilor cari erau în slujba lui David, i cari l-au ajutat împreun cu tot Israelul s - i înt reasc st pînirea, ca s -l pun împ rat, dup cuvîntul Domnului cu privire la Israel. ¹¹Iat , dup num rul lor, vitejii cari erau în slujba lui David. Ia obeam, fiul lui Hacmoni, unul din c pitanii de seam . El i -a învîrtit sulii a peste trei sute de oameni, pe cari i -a omorît dintr'o singur dat . ¹²Dup el, Eleazar, fiul lui Dodo, Ahohitul, unul din cei trei r zboinici. ¹³El era cu David la Pas-Damim, unde se strînseser Filistenii pentru lupt . Acolo era o bucat de p mînt plin cu orz: i poporul fugea dinaintea Filistenilor. ¹⁴S'au a ezat în mijlocul ogorului, l-au ocrotit, i au b tut pe Filistenii. i Domnul a dat o mare izb vire. ¹⁵Trei din cele treizeci de c petenii s'au pogorît la David pe stînc în pe tera Adulam, cînd tab ra Filistenilor era în valea Refaimi ilor. ¹⁶David era atunci în cet uie, i o ceat a Filistenilor era la Betleem. ¹⁷David a avut o dorin , i a zis: „Cine-mi va aduce ap de b ut din fîntîna de la poarta Betleemului?`` ¹⁸Atunci cei trei b rba i au trecut prin tab ra Filistenilor, i au scos ap din fîntîna dela poarta Betleemului. Au adus -o i au dat -o lui David; dar David n'a vrut s'o bea, ci a v rsat -o înaintea Domnului. ¹⁹El a zis: „S m fereasc Dumnezeuul meu s fac una ca aceasta! S beau eu sîngele acestor oameni, cari s'au dus cu primejdia vie ii lor? C ci cu primejdia vie ii lor au adus -o.`` i n'a voit s'o bea. Iat ce au f cut ace ti trei viteji. ²⁰Abi ai, fratele lui Ioab, era c petenia celor trei. El i -a învîrtit sulii a peste trei sute de oameni, i i -a omorît; i i -a mers faima între cei trei. ²¹El era cel mai cu vaz din cei trei din rîndul al doilea, i a fost c petenia lor; dar n'a ajuns pe cei trei dintîi. ²²Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cab eel, om de pre i vestit prin ispr vile lui. El a ucis cei doi lei ai Moabului. S'a pogorît în mijlocul unei gropi pentru ap , unde a ucis un leu, într'o zi cînd c zuse z pada. ²³El a ucis pe un Egiptean, care avea o statur de cincii co i i avea în mîn o sulii , ca sulul unui es tor; s'a pogorît împotriva lui cu un toiag, a smuls sulii a din mîna Egipteanului, i l -a ucis cu ea. ²⁴Iat ce a f cut Benaia, fiul lui Iehoiada; i i -a mers faima printre cei trei viteji. ²⁵Era cel mai cu vaz din cei treizeci; dar n'a ajuns pe cei trei dintîi. David l -a primit în sfatul celor mai aproape de el. ²⁶Vitejii o tirii: Asael, fratele lui Ioab. Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem. ²⁷ amot, din Haror. Hele , din Palon. ²⁸Ira, fiul lui Iche , din Tecoa, Abiezer, din Anatot. ²⁹Sibecai, Hu atitul. Ilai, din Ahoah. ³⁰Maharai, din Netofa, Heled, fiul lui Baana, din Netofa. ³¹Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea fiilor lui Benjamin.

Benaia, din Piraton. ³²Hurai, din Nahale-Gaa . Abiel, din Araba. ³³Azmavet, din Baharum. Eliahba, din aalbon. ³⁴Bene-Ha em, din Ghizon. Ionatan, fiul lui aghe, din Harar. ³⁵Ahiam, fiul lui Sacar, din Harar. Elifal, fiul lui Ur. ³⁶Hefer din Mechera. Ahia, din Palon. ³⁷He ro, din Carmel. Naarai, fiul lui Ezbai. ³⁸Ioel, fratele lui Natan. Mibhar, fiul lui Hagri. ³⁹elec, Amonitul, Nahrai, din Berot, care ducea armele lui Ioab, fiul eruiei. ⁴⁰Ira, din Ieter. Gareb, din Ieter. ⁴¹Urie, Hetitul. Zabad, fiul lui Ahlai. ⁴²Adina, fiul lui iza, Rubenitul, c petenia Rubeni ilor, i treizeci împreun cu el. ⁴³Hanan, fiul lui Maaca. Iosafat, din Mitni. ⁴⁴Ozia, din A tarot. ama i Iehiel, fiii lui Hotam, din Aroer. ⁴⁵Iediael, fiul lui imri. Ioha, fratele s u, Ti itul. ⁴⁶Eliel, din Mahavim, Ieribai i Io avia, fiii lui Elnaam. Itma, Moabitul. ⁴⁷Eliel, Obed i Iaasiel-Me obaia.

Chapter 12

¹Iat cei ce s'au dus la David la iclag, pe cînd se inea el departe de fa a lui Saul, fiul lui Chis. Ei f ceau parte din vitejii cari i-au dat ajutor în timpul r zboiului. ²Erau arca i, cu mîna dreapt i cu mîna stîng aruncau pietre, iar cu arcul tr geau s ge i: erau din Benjamin, din num rul fra ilor lui Saul. ³C petenia Ahiezer i Ioas, fiii lui emaa, din Ghibea; Ieziel i Pelet, fiii lui Azmavet; Beraca; Iehu, din Anatot; ⁴I maia, din Gabaon, viteaz între cei treizeci, i c petenie peste treizeci; Ieremia; Iahaziel; Iohanana; Iozabad, din Ghedera; ⁵Eluzai; Ierimot; Bealia; emaria; efatia, din Harof; ⁶Elcana, I ia, Azareel, Ioezer i Ia obeam, Corei i; ⁷Ioela i Zebadia, fiii lui Ieroham, din Ghedor. ⁸Dintre Gadi i, ni te viteji au plecat s se duc la David în cet uia din pustie, osta i deprin i la r zboi, înarma i cu scut i cu suli , ca ni te lei, i iu i ca ni te c prioare de pe mun i. ⁹Ezer, c petenia; Obadia, al doilea; Eliab, al treilea; ¹⁰Mi mana, al patrilea; Ieremia, al cincilea; ¹¹Atai, al aselea; Eliel, al aptelea; ¹²Iohanana, al optulea; Elzabad, al nou lea; ¹³Ieremia, al zecelea; Macbanai, al unsprezecelea. ¹⁴Ace tia erau fiii lui Gad, c petenii ale o tirii; unul singur, cel mai mic, putea s se lupte cu o sut de oameni, i cel mai mare cu o mie. ¹⁵Ace tia au trecut Iordanul în luna înfii, cînd ie ea din matc , pe tot cursul lui, i ei sînt aceia cari au pus pe fug pe to i locuitorii din v i, la r s rit i la apus. ¹⁶i dîn fiii lui Benjamin i ai lui Iuda au fost unii cari s'au dus la David în cet uie. ¹⁷David le -a ie it înainte, i le -a vorbit astfel: „Dac veni i la mine cu gînduri bune, ca s m ajuta i, inima mea se va uni cu voi; dar dac veni i s m în ela i, în folosul vr jma ilor mei, cînd nu fac nicio sîlnicie, Dumnezeuul p rin ilor no tri s vad i s judece!`` ¹⁸Amasai, unul din c pitanii de seam , a fost apucat de Duhul, i a zis: „Sîntem cu tine, Davide, i cu tine, fiul lui Isai! Pace, pace ie, i pace celor ce te ajut , c ci Dumnezeuul t u i -a ajutat!`` i David i -a primit, i i -a pus între c peteniile o tirii. ¹⁹Ni te oameni din Manase s'au unit cu David, cînd a pornit cu r zboi împotriva lui Saul cu Filistenii. Dar n'au fost de ajutor Filistenilor; c ci, dup ce s'au sf tuit, domnii Filistenilor au trimes înapoi pe David, zicînd: „S'ar putea ca el s treac de partea st pînului s u Saul, i s ne pun astfel în primejdie capetele noastre.`` ²⁰Cînd s'a întors la iclag, iat cei ce s'au unit cu el din Manase: Adnah, Iozabad, Iediael, Micael, Iozabad, Elihu i iltai, c petenia miilor lui Manase. ²¹Au dat ajutor

lui David împotriva cetii (j futoirilor Amaleci i), c ci to i erau oameni viteji, i au ajuns c petenii în o tire. ²² i din zi în zi veneau oameni la David s -l ajute, pîn ce a avut o tab r mare, ca o tab r a lui Dumnezeu. ²³ Iat num rul oamenilor înarma i pentru r zboi, cari s'au dus la David în Hebron, ca s treac asupra lui domnia lui Saul, dup porunca Domnului. ²⁴ Fiii lui Iuda, cari purtau scutul i suli a, ase mii opt sute, înarma i pentru r zboi. ²⁵ Din fiii lui Simeon, oameni viteji la r zboi, apte mii o sut . ²⁶ Din fiii lui Levi, patru mii ase sute; ²⁷ i Iehoiada, mai marele Aaroni ilor, i cu el trei mii apte sute; ²⁸ i adoc, tîn r viteaz, i casa tat lui s u, dou zeci i dou de c petenii. ²⁹ Din fiii lui Benjamin, fra ii lui Saul, trei mii; c ci pîn atunci cea mai mare parte dintre ei r m seser credincio i casei lui Saul. ³⁰ Din fiii lui Efraim, dou zeci de mii opt sute, oameni viteji, oameni cu faim , dup casele p rin ilor lor. ³¹ Din jum tatea semin iei lui Manase, optsprezece mii, cari au fost numi i pe nume s se duc s pun împ rat pe David. ³² Din fiii lui Isahar, cari se pricepeau în în elegerea vremurilor i tiau ce trebuia s fac Israel, dou sute de c petenii, i to i fra ii lor erau pu i supt porunca lor. ³³ Din Zabulon, cincizeci de mii, în stare s mearg la o tire, înarma i pentru lupt cu toate armele de r zboi, i gata s se lupte cu o inim hot rît . ³⁴ Din Neftali, o mie de c petenii, i cu ei treizeci i apte de mii, cari purtau scutul i suli a. ³⁵ Din Dani i, înarma i pentru r zboi, dou zeci i opt de mii ase sute. ³⁶ Din A er, în stare s mearg la oaste, i gata de lupt : patruzeci de mii. ³⁷ i de cealalt parte a Iordanului, din Rubeni i, din Gadi i, i din jum tatea semin iei lui Manase, cu toate armele de r zboi, o sut dou zeci de mii. ³⁸ To i ace ti b rba i, oameni de r zboi, gata de lupt , au venit la Hebron cu inima nepref cut , ca s pun pe David împ rat peste tot Israelul. i to i ceilal i din Israel erau tot cu un gînd s fac împ rat pe David. ³⁹ Au stat acolo trei zile cu David, mîncînd i bînd, c ci fra ii lor le preg tiser de mîncare. ⁴⁰ i chiar ceice locuiau lîng ei pîn la Isahar, la Zabulon i Neftali, aduceau merinde pe m gari, pe c mile, pe catîri i pe boi: aluaturi, turte de smochine i de stafide, vin, untdelemn, boi i oi din bel ug, c ci era bucurie în Israel.

Chapter 13

¹ David a inut sfat cu c peteniile peste mii i peste sute, cu to i mai marii. ² i David a zis întregei adun ri a lui Israel: „Dac g si i cu cale, i dac lucrul acesta vine dela Domnul, Dumnezeuul nostru, s trimetem în toate p r ile la fra ii no tri cari au r mas în toate inuturile lui Israel, i la preo i i Levi i în cet ile i împrejurimile lor, ca s se strîng la noi, ³ i s aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, c ci nu ne-am mai îngrijit de el de pe vremea lui Saul.” ⁴ Toat adunarea a hot rît s fac a a, c ci lucrul acesta a p rut bun întregului popor. ⁵ David a strîns pe tot Israelul, dela ilhor în Egipt, pîn la intrarea Hamatului, ca s aduc din Chariat-Iearim chivotul lui Dumnezeu. ⁶ i David, împreun cu tot Israelul, s'a suit la Baala, la Chariat-Iearim, care este al lui Iuda, ca s ridice de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea c ruia este chemat Numele Domnului care ade între heruvimi. ⁷ Au pus într'un car nou chivotul lui Dumnezeu, pe care l-au luat din casa lui Abinadab: Uza i Ahio cîrmuiau carul. ⁸ David i tot Israelul jucau înaintea lui Dumnezeu cu toat puterea lor, cîntînd i zicînd din

arfe, din lute, din tobe, din chimvale și din trâmbițe. ⁹Când au ajuns la aria lui Chidon, Uza a întins mâna să apuce chivotul, pentru că boii erau să-l răstoarne. ¹⁰Domnul s'a aprins de mânie împotriva lui Uza, și Domnul l-a lovit, pentru că întinsese mâna pe chivot. Uza a murit acolo înaintea lui Dumnezeu. ¹¹David s'a mâniat că Domnul făcuse o spărtură, lovind pe Uza cu o asemenea pedeapsă. De aceea locul acesta a fost numit pînă în ziua de azi Pere-Uza. ¹²David s'a temut de Dumnezeu în ziua aceea, și a zis: „Cum să aduc chivotul lui Dumnezeu la mine?” ¹³David n'a tras chivotul la el în cetatea lui David, ci l-a dus în casa lui Obed-Edom din Gat. ¹⁴Chivotul lui Dumnezeu a rămas trei luni la familia lui Obed-Edom, în casa lui. și Domnul a binecuvîntat casa lui Obed-Edom și tot ce era al lui.

Chapter 14

¹Hiram, împăratul Tirului, a trimis soli lui David, și lemn de cedru și cioplitori de piatră și tîmplari, să-și zidească o casă. ²David a cunoscut că Domnul îl înfruntă pentru că împărat al lui Israel, și că împăratul său în luptă foarte mult, din pricina poporului său Israel. ³David a mai luat neveste și la Ierusalim: și a mai născut fii și fiice. ⁴Iată numele celor ce și s'au născut la Ierusalim; amua, obab, Natan, Solomon, ⁵Ibhar, Eliua, Elfelet, ⁶Noga, Nefeg, Iafia, ⁷Eliama, Beeliada și Elifelet. ⁸Filistenii au auzit că David fusese uns împărat peste tot Israelul, și s'au suit cu toții să-l caute. David a fost în teamă de acest lucru, și le-a ieșit înainte. ⁹Filistenii au venit, și s'au răspîndit în valea Refaimilor. ¹⁰David a întrebat pe Dumnezeu, zicînd: „Să mă sui împotriva Filistenilor, și îi vei da în mâinile mele?” și Domnul i-a zis: „Sui-te, și-ți voi da în mâinile tale.” ¹¹S'au suit la Baal-Peraim, unde David i-a bătut. Apoi a zis: „Dumnezeu a risipit pe vrăjmașii mei prin mîna mea, ca pe niște ape care se scurg. De aceea s'a dat locului acestuia numele Baal-Peraim. ¹²Ei și-au lăsat acolo dumnezeii, cari au fost arși în foc, după porunca lui David. ¹³Filistenii s'au răspîndit din nou în vale. ¹⁴David a întrebat iar pe Dumnezeu. și Dumnezeu i-a zis: „Să nu te sui după ei; întoarce-te de la ei, și mergi asupra lor prin fața duzilor. ¹⁵Cînd vei auzi un vuiet de pași în vîrfurile duzilor, atunci să ieși la luptă, căci Dumnezeu merge înaintea ta, ca să bătă oastea Filistenilor.” ¹⁶David a făcut cum îi poruncise Dumnezeu, și oastea Filistenilor a fost bătută de la Gabaon pînă la Ghezer. ¹⁷Faima lui David s'a răspîndit în toată țara, și Domnul l-a făcut de temut pentru toate neamurile.

Chapter 15

¹David și-a zidit case în cetatea lui David; a pregătit un loc chivotului lui Dumnezeu, și a ridicat un cort pentru el. ²Atunci David a zis: „Chivotul lui Dumnezeu nu trebuie purtat decît de Levi, și ci pe ei și-a ales Domnul să ducă chivotul lui Dumnezeu și să-l slujească pe vecie. ³și David a strîns tot Israelul la Ierusalim ca să susie chivotul Domnului la locul pe care și-l pregătise. ⁴David a strîns

pe fiii lui Aaron i pe Levi i: ⁵din fiii lui Chehat: pe c petenia Uriel i pe fra ii s i, o sut dou zeci; ⁶din fiii lui Merari: pe c petenia Asaia i pe fra ii s i, dou sute dou zeci; ⁷din fiii lui Gher om: pe c petenia Ioel i pe fra ii s i, o sut treizeci; ⁸din fiii lui Eli afan: pe c petenia Semaia i pe fra ii s i, dou sute; ⁹din fiii lui Hebron, pe c petenia Eliel i pe fra ii s i, optzeci; ¹⁰din fiii lui Uziel, pe c petenia Aminadab i pe fra ii s i, o sut doisprezece. ¹¹David a chemat pe preo ii adoc i Abiatar, i pe Levi ii Uriel, Asaia, Ioel, emaia, Eliel i Aminadab. ¹²i le -a zis: „Voi sînte i capii de familie ai Levi ilor, sfin i i-v , voi i fra ii vo tri, i sui i chivotul Domnului, Dumnezeului lui Israel, la locul pe care i l-am preg tit. ¹³Pentru c n'a i fost înfia dat , deaceea ne -a lovit Domnul Dumnezeul nostru, c ci nu L-am c utat dup lege.`` ¹⁴Preo ii i Levi ii s'au sfin it ca s suie chivotul Domnului, Dumnezeului lui Israel. ¹⁵Fiii Levi ilor au dus chivotul lui Dumnezeu pe umeri cu ni te drugi, cum poruncise Moise, dup cuvîntul Domnului. ¹⁶i David a zis c peteniilor Levi ilor s a eze pe fra ii lor cînt re i cu instrumente de muzic , cu l ute, arfe i imbale, i s sune din ele cînt ri r sun toare, în semn de bucurie. ¹⁷Levi ii au a ezat pe Heman, fiul lui Ioel; dintre fra ii lui, pe Asaf, fiul lui Berechiah; i dintre fiii lui Merari, fra ii lor, pe Etan, fiul lui Cu aia; ¹⁸apoi împreun cu ei pe fra ii lor de a doua mân : pe Zaharia, Ben, Iaaziel, emiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Benaia, Maaseia, Matitia, Elifele i Micneia, i Obed-Edom i Ieiel, u ieri. ¹⁹Cînt re ii Heman, Asaf i Etan aveau imbale de aram , ca s sune din ele. ²⁰Zaharia, Aziel, emiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Maaseia i Benaia aveau l ute pe alamot; ²¹i Matitia, Elifele, Micneia, Obed-Edom, Ieiel i Azazia, aveau arfe cu opt coarde, ca s sune tare. ²²Chenania, c petenia muzicii între Levi i, cîrmuia muzica, fiindc era me ter. ²³Berechia i Elcana erau u ierii chivotului. ²⁴ebania, Iosafat, Netaneel, Amasai, Zaharia, Benaia i Eliezer, preo ii, sunau din trîmbi e înaintea chivotului lui Dumnezeu. Obed-Edom i Iehia erau u ierii chivotului. ²⁵David, b trînnii lui Israel, i c peteniile miilor au pornit astfel s suie chivotul leg mîntului Domnului de la casa lui Obed-Edom, în mijlocul bucuriei. ²⁶Cînd a ajutat Dumnezeu pe Levi i s ridice chivotul leg mîntului Domnului, au jertfit apte vi ei i apte berbeci. ²⁷David era îmbr cat cu o manta de în sup îre; tot a a erau îmbr ca i to i Levi ii, cari duceau chivotul, cînt re ii, i Chenania, c petenia muzicii între cînt re i, i David avea pe el un efod de în. ²⁸Tot Israelul a suit chivotul leg mîntului Domnului cu strig te de bucurie, cu sunete de goarne, de trîmbi e, i de chimvale, i f cînd s r sune l utele i arfele. ²⁹Pe cînd intra în cetatea lui David chivotul leg mîntului Domnului, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastr , i cînd a v zut pe împ ratul David s rind i jucînd, l -a dispre uit în inima ei.

Chapter 16

¹Dup ce au adus chivotul lui Dumnezeu, l-au pus în mijlocul cortului pe care -l întinsese David pentru el, i au adus înaintea lui Dumnezeu arderi de tot i jertfe de mul miri. ²Cînd a ispr vit David de adus arderile de tot i jertfele de mul miri, a binecuvîntat poporul în Numele Domnului. ³Apoi a împ r it tuturor celor din Israel b rba i i femei, fiec ruia cîte o pîne, o bucat de carne i o turt de

stafide. ⁴A dat Levi ilor sarcina s fac slujba înaintea chivotului Domnului, s chieame, s laude i s sl veasc pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel. ⁵Ace tia erau: Asaf, c petenia; Zaharia, al doilea dup el, Ieiel, emiramot, Iehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom i Ieiel. Ei aveau instrumente de muzic , al ute i arfe, i Asaf suna din imbale. ⁶Preo ii Benaia i Iahaziel sunau mereu din trâmbi e înaintea chivotului leg mîntului lui Dumnezeu. ⁷În ziua aceea David a îns rcinat pentru întîia dat pe Asaf i fra ii s i s vesteasc laudele Domnului. ⁸L uda i pe Domnul, chema i Numele Lui: face i cunoscut printre popoare faptele Lui înalte! ⁹Cînta i, cînta i în cinstea Lui! Vorbi i despre toate minunile Lui! ¹⁰F li i-v cu Numele Lui cel sfînt! S se bucure inima celor ce caut pe Domnul! ¹¹C uta i pe Domnul i sprijinul Lui, c uta i necurmat Fa a Lui! ¹²Aduce i-v aminte de minunile pe cari le -a f cut, de minunile Lui i de judec ile rostite de gura Lui, ¹³voi, s mîn a lui Israel, robul S u, copiii lui Iacov, ale ii Lui! ¹⁴Domnul este Dumnezeuul nostru; judec ile Lui se împlinesc pe tot p mîntul. ¹⁵Aduce i-v aminte totdeauna de leg mîntul S u; de f g duin ele Lui, f cute pentru o mie de neamuri de oameni, ¹⁶de leg mîntul pe care l -a f cut cu Avraam, i de jur mîntul pe care l -a f cut lui Isaac; ¹⁷El l -a f cut o lege pentru Iacov, un leg mînt vecinic pentru Israel, ¹⁸zicînd: „Î i voi da ara Canaanului, ca mo tenere care v'a c zut la împ r eal .” ¹⁹Ei erau pu ini la num r atunci, foarte pu ini la num r, i str ini în ara aceea. ²⁰i mergeau dela un neam la altul, i dela o împ r ie la un alt popor; ²¹dar El n'a îng duit nim nui s -i asupreasc , i a pedepsit împ ra i din pricina lor, ²²zicînd: „Nu v atinge i de un ii Mei, i nu face i nici un r u proorocilor mei! ²³Cînta i Domnului, to i locuitorii p mîntului! Vesti i din zi în zi mîntuirea Lui; ²⁴povesti i printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! ²⁵C ci Domnul este mare i foarte vrednic de laud , El este de temut mai pesus de to i dumnezeii; ²⁶c ci to i dumnezeii popoarelor sînt idoli, dar Domnul a f cut cerurile. ²⁷M re ia i str lucirea sînt înaintea Fe ei Lui, t ria i bucuria sînt în loca ul Lui. ²⁸Familii de popoare, da i Domnului, da i Domnului slav i cinste! ²⁹Da i Domnului slav pentru Numele Lui! Aduce i daruri i veni i înaintea Lui, închina i-v înaintea Domnului cu podoabe sfinte. ³⁰Tremura i înaintea Lui, to i locuitorii p mîntului! C ci lumea este înt rit , i nu se clatin . ³¹S se bucure cerurile, i s se veseleasc p mîntul! S se spun printre neamuri c Domnul împ r e te! ³²S urle marea cu tot ce este în ea! Cîmpia s se veseleasc împreun cu tot ce este pe ea! ³³S chiuie copacii din p dure înaintea Domnului! C ci El vine s judece p mîntul. ³⁴L uda i pe Domnul, c ci este bun, c ci îndurarea Lui ine în veac! ³⁵Zice i: „Mîntuia te-ne, Dumnezeuul mîntuirii, strînge-ne i scoate-ne din mijlocul neamurilor, ca s l ud m Numele T u cel sfînt, i s ne punem slava în a Te l uda! ³⁶Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, din vecinicie în vecinicie! i tot poporul a zis: „Amin!” i l uda pe Domnul! ³⁷David a l sat acolo, înaintea chivotului leg mîntului Domnului, pe Asaf i pe fra ii lui, ca s slujeasc necurmat înaintea chivotului, împlinindu- i datoria zi de zi. ³⁸A l sat pe Obed-Edom i pe Hosa cu fra ii lor, în num r de asezeci i opt, pe Obed-Edom, fiul lui Ieditun, i pe Hosa, ca u ieri. ³⁹A pus pe preotul adoc i pe preo i, fra ii s i, înaintea loca ului Domnului, pe în l imea din Gabaon, ⁴⁰ca s aduc necurmat Domnului arderi de tot, diminea a i seara, pe altarul arderilor de tot, i s împlinesc tot ce este scris în legea Domnului, poruncit lui Israel de Domnul. ⁴¹Cu ei erau Heman i Ieditun, i ceilal i cari fuseser ale i i numi i pe nume ca

s laude pe Domnul, cci îndurarea Lui ine în veac. ⁴²Cu ei erau Heman i Iedutun, cari aveau trâmbi e i imbale pentru ceice sunau din ele, i instrumente pentru cânt ri în cinstea lui Dumnezeu. Fiii lui Iedutun erau u ieri. ⁴³Tot poporul s'a dus fiecare la casa lui, i David s'a întors s - i binecuvinteze casa.

Chapter 17

¹Pe când locuia David în casa lui, a zis proorocului Natan: „Iat , eu locuiesc într'o cas de cedru, i chivotul leg mîntului Domnului este într'un cort.” ²Natan a r spus lui David: „F tot ce- i spune inima, cci Dumnezeu este cu tine.” ³În noaptea urm toare, cuvîntul Domnului a vorbit lui Natan: ⁴„Du-te i spune robului Meu David: „A a vorbe te Domnul: „Nu tu Îmi vei zidi o cas de locuit. ⁵Cci Eu n'am locuit într'o cas din ziua când am scos pe Israel din Egipt pîn în ziua de azi; ci am mers din cort în cort, i din loca în loca . ⁶Pretutindeni pe unde am mers cu tot Israelul, am spus Eu o vorb vreunuia din judec torii lui Israel, c rora le poruncisem s pasc pe poporul Meu, am zis Eu: „Pentru ce nu-Mi zidi i o cas de cedru?” ⁷Acum s spui robului Meu David: „A a vorbe te Domnul o tirilor: „Te-am luat dela p une, dinapoia oilor, ca s fii c petenia poporului Meu Israel; ⁸am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe to i vr jma ii t i dinaintea ta, i i-am f cut nume ca numele celor mari de pe p mînt: ⁹am dat o locuin poporului Meu Israel, i l-am s dit ca s fie statornic acolo i s nu mai fie turburat, pentruca cei r i s nu -l mai nimiceasc a a cum îl nimiceau mai înainte ¹⁰i pe vremea când pusese judec tori peste poporul Meu Israel. Am smerit pe to i vr jma ii t i. i î i vestesc c Domnul î i va zidi o cas . ¹¹Cînd i se vor împlini zilele, i cînd te vei duce la p rin ii t i, voi ridica s mîn a ta dup tine, i anume pe unul din fiii t i, i -i voi înt ri domnia. ¹²El Îmi va zidi o cas , i -i voi înt ri pe vecie scaunul lui de domnie. ¹³Eu îi voi fi Tat i el Îmi va fi fiu; i nu voi îndep rta bun tatea Mea dela el, cum am îndep rta -o dela cel dinaintea ta. ¹⁴Îl voi a eza pentru totdeauna în Casa Mea, i în împ r ia Mea scaunul lui de domnie va fi înt rit pe vecie.” ¹⁵Natan a spus lui David toate aceste cuvinte i toat vedenia aceasta. ¹⁶i împ ratul David s'a dus i s'a înf i at înaintea Domnului, i a zis: „Cine sînt eu, Doamne Dumnezeule, i ce este casa mea, de m'ai f cut s ajung unde sînt?” ¹⁷i aîta este pu in lucru înaintea ta, Dumnezeule! Tu vorbe ti i de casa robului T u pentru vremile viitoare. i binevoie ti s - i îndrep i privirile asupra mea în felul oamenilor, Tu care e ti în l at, Doamne Dumnezeule! ¹⁸Ce ar putea s - i mai spun David fa de slava dat robului T u? Tu cuno ti pe robul T u. ¹⁹Doamne, din pricina robului T u, i dup inima Ta, ai f cut aceste lucruri mari, i i le-ai descoperit. ²⁰Doamne! nimeni nu este ca Tine, i nu este alt Dumnezeu afar de Tine, dup tot ce am auzit cu urechile noastre. ²¹Este oare pe p mînt un singur popor, care s fie ca poporul T u Israel, pe care Dumnezeu a venit s -l r scumpere, ca s fac din el poporul Lui, ca s - i faci un nume i s s vîr e ti minuni i semne mari, izgonind neamuri dinaintea poporului T u, pe care l-ai r scump rat din Egipt? ²²Tu ai pus pe poporul T u Israel, ca s fie poporul T u pe vecie; i Tu, Doamne, Te-ai f cut Dumnezeul lui. ²³Acum, Doamne, cuvîntul pe care l-ai

rostit asupra robului T u i asupra casei lui s r mîn în veac, i f dup cuvîntul T u! ²⁴S r mîn , pentruca Numele T u s fie sl vit pe vecie i s se spun : ,Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel, este un Dumnezeu pentru Israel!` i casa robului T u David s fie înt rit înaintea Ta! ²⁵C ci Tu însu i, Dumnezeule, ai descoperit robului T u c îi vei zidi o cas . De aceea a îndr znit robul T u s se roage înaintea Ta. ²⁶Acum, Doamne, Tu e ti adev ratul Dumnezeu, i Tu ai vestit harul acesta robului T u. ²⁷Binecuvinteaz dar casa robului T u, ca s r mîn pe vecie înaintea Ta! C ci ce binecuvîntezi Tu, Doamne, este binecuvîntat pentru vecinicie!``

Chapter 18

¹Dup aceea, David a b tut pe Filistenii i i -a smerit, i a luat din mîna Filistenilor Gatul i satele lui. ²A b tut pe Moabi i, i Moabi ii au fost supu i lui David i i-au pl tit un bir. ³David a b tut pe Hadarezer, împ ratul obei, spre Hamat, cînd s'a dus s - i a eze st pînirea peste rîul Eufratului. ⁴David i -a luat o mie de car , apte mii de c l re i, i dou zeci de mii de pedestra i; a t iat vinele tuturor cailor de tr suri, i n'a p strat decît o sut de car . ⁵Sirienii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadarezer, împ ratul obei, i David a b tut dou zeci i dou de mii de Sirieni. ⁶David a pus o straj de o ti în Siria Damascului. i Sirienii au fost supu i lui David, i i-au pl tit bir. Domnul ocrotea pe David ori unde mergea. ⁷i David a luat scuturile de aur pe cari le aveau slujitorii lui Hadarezer, i le -a adus la Ierusalim. ⁸David a mai luat mult aram din Tibhat i din Cun, cet ile lui Hadarezer. Solomon a f cut din ea marea de aram , stîlpii i uneltele de aram . ⁹Tohu, împ ratul Hamatului, a auzit c David b tuse toat o tirea lui Hadarezer, împ ratul obei, ¹⁰i a trimes pe fiul s u Hadoram la împ ratul David s -i ureze de bine, i s -l laude c a luptat împotriva lui Hadarezer i l -a b tut. C ci Tohu era în r zboi cu Hadarezer. A trimes de asemenea tot felul de vase de aur, de argint i de aram . ¹¹Împ ratul David le -a închinat Domnului, împreun cu argintul i aurul pe care -l luase dela toate popoarele, dela Edom, dela Moab, dela fiii lui Amon, dela Filistenii i dela Amalec. ¹²Abi ai, fiul eruiei, a b tut în Valea S rrii optsprezece mii de Edomi i. ¹³A pus o ti de straj în Edom, i tot Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea pe David ori pe unde mergea. ¹⁴David a domnit peste tot Israelul, i f cea judecat i dreptate tot poporului s u. ¹⁵Ioab, fiul eruiei, era mai mare peste o tirea; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor; ¹⁶ adoc, fiul lui Ahitub, i Abimelec, fiul lui Abiatar, erau preo i; av a era logof t; ¹⁷Benaia, fiul lui Iehoiada, era c petenia Cheretilor i a Peletilor; i fiii lui David erau cei dintîi pe lîng împ rat.

Chapter 19

¹Dup aceea, Naha , împ ratul fiilor lui Amon, a murit, i în locul lui a domnit fiul s u. ²David a zis: „Voi ar ta bun voin lui Hanun, fiul lui Naha , c ci tat l lui a ar tat bun voin fa de mine.``

i David a trimis soli s -l mîngîie pentru moartea tat lui s u. Cînd au ajuns slujitorii lui David în ara fiilor lui Amon, la Hanun, ca s -l mîngîie, ³c peteniile fiilor lui Amon au zis lui Hanun: „Crezi c David î i trimete oameni s te mîngîie, ca s cîinsteasc pe tat l t u? -Oare n'au venit slujitorii lui la tine ca s cunoasc cetatea i s'o nimiceasc , i ca s iscodeasc ara?`` ⁴Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, a pus s -i rad , i s le taie hainele pela mijloc pîn la brîu. Apoi le -a dat drumul. ⁵David, c ruia au venit i i-au dat de tire despre cele întîmplute cu oamenii ace tia, a trimis ni te oameni înaintea lor, c ci li se f cuse mare ru ine; i împ ratul a trimis s le spun : „R mîne i la Ierihon pîn v va cre te barba, i apoi s v întoarce i.`` ⁶Fiii lui Amon au v zut c se f cuser urî i lui David, i Hanun i fiii lui Amon au trimis o mie de talan i de argint s tocmeasc în slujba lor car i c l re i dela Sirienii din Mesopotamia i dela Sirienii din Maaca i din oba. ⁷Au tocmit treizeci i dou de mii de car i pe împ ratul din Maaca împreun cu poporul lui, cari au venit i au t b rît înaintea Medebai. Fiii lui Amon s'au strîns din cet ile lor, i au mers la lupt . ⁸La auzul acestei ve ti, David a trimis împotriva lor pe Ioab i toat o tiera de oameni viteji. ⁹Fiii lui Amon au ie it, i s'au în irat în linie de b taie la intrarea cet ii; împ ra ii cari veniser au t b rît deosebit pe cîmp. ¹⁰Ioab a v zut c avea de luptat i înainte i înapoi. A ales atunci din to i voinicii de frunte ai lui Israel o ceat , pe care a a ezat -o împotriva Sirienilor; ¹¹ i a pus supt porunca fratelui s u Abi ai cealalt parte a poporului, ca s în piept fiilor lui Amon. ¹²El a zis: „Dac Sirienii vor fi mai tari decît mine, s -mi vii tu în ajutor; i dac fiii lui Amon vor fi mai tari decît tine, î i voi veni eu în ajutor. ¹³Fii tare, i s ne îmb rb t m pentru poporul nostru i pentru cet ile Dumnezeului nostru, i Domnul s fac ce va crede!`` ¹⁴Ioab, cu poporul lui, a înaintat la lupt împotriva Sirienilor, i ei au fugit dinaintea lui. ¹⁵ i cînd au v zut fiii lui Amon c Sirienii o luaser la fug , au fugit i ei dinaintea lui Abi ai, fratele lui Ioab, i s'au întors în cetate. i Ioab s'a întors la Ierusalim. ¹⁶Sirienii, v zînd c fuseser b tu i de Israel, au trimis i au adus pe Sirienii cari erau de cealalt parte a Rîului; i ofah, c petenia o tirii lui Hadarezer, era în fruntea lor. ¹⁷Au dat de tire lui David, care a strîns pe tot Israelul, a trecut Iordanul, a mers împotriva lor, i s'a preg tit de lupt împotriva lor. David s'a în iruit în linie de b taie împotriva Sirienilor. Dar Sirienii, dup ce se b tuser cu el, ¹⁸au fugit dinaintea lui Israel. David le -a ucis oamenii dela apte mii de car i patruzeci de mii de pedestra i, i a omorît pe ofah, c petenia o tirii. ¹⁹Slujitorii lui Hadarezer, v zîndu-se b tu i de Israel, au f cut pace cu David, i i s'au supus. i Sirienii n'au vrut s mai ajute pe fiii lui Amon.

Chapter 20

¹În anul urm tor, pe vremea cînd porneau împ ra ii la r zboi, Ioab a pornit, în fruntea unei puternice o tiri, s pustiasc ara fiilor lui Amon i s împresoare Raba. Dar David a r mas la Ierusalim. Ioab a b tut Raba i a nimicit -o. ²David a luat cununa de pe capul împ ratului ei, i a g sit -o în greutate de un talant de aur: era împodobit cu petre scumpe. Au pus -o pe capul lui David, care a luat o mare prad din cetate. ³A scos afar pe locuitori, i i -a t iat în buc i cu ferestraie, cu securi,

i cu topoare; tot a a a f cut tuturor cet ilor fiilor lui Amon. David s'a întors la Ierusalim cu tot poporul. ⁴Dup aceea, a avut loc o b t lie la Ghezer cu Filistenii. Atunci Sibecai, Hu atitul, a ucis pe Sipai, unul din copiii lui Rafa. i Filistenii au fost smeri i. ⁵A mai fost o b t lie cu Filistenii. i Elhanan, fiul lui Iair, a ucis pe fratele lui Goliat, Lahmi din Gat, care avea o sulă al c rei mîner era ca un sul de esut. ⁶A mai fost o b t lie la Gat. Acolo a fost un om de statur înalt , care avea ase degete la fiecare mîn i la fiecare picior, dou zeci i patru de toate, i care se tr gea i el din Rafa. ⁷El a batjocorit pe Israel; i Ionatan, fiul lui imea, fratele lui David, l -a ucis. ⁸Oamenii ace tia erau dintre copiii lui Rafa la Gat. Ei au perit uci i de mîna lui David i de mîna slujitorilor lui.

Chapter 21

¹Satana s'a sculat împotriva lui Israel, i a a î at pe David s fac num r toarea lui Israel. ²i David a zis lui Ioab i c peteniilor poporului: „Duce i-v , de face i num r toarea lui Israel, dela Beer- eba, pîn la Dan, i spune i-mi ca s tiu la cît se ridic num rul poporului.” ³Ioab a r spus: „Domnul s fac pe poporul Lui înc de o sut de ori pe atîta! Împ rate, domnul meu, nu sînt ei to i slujitori ai domnului meu? Dar pentruce cere domnul meu lucrul acesta? Pentruce s faci pe Israel s p c tuiasc astfel?” ⁴Împ ratul a st ruit în porunca pe care o d dea lui Ioab. i Ioab a plecat, i a str b tut tot Israelul; apoi s'a întors la Ierusalim. ⁵Ioab a dat lui David cartea num r torii poporului: în tot Israelul erau o mie de mii i o sut de mii de b rba i în stare s scoat sabia, iar în Iuda erau patrusute aptezeci de mii de b rba i în stare s scoat sabia. ⁶Între ei n'a num rat i pe Levi i Benjamin, c ci porunca împ ratului i se p rea o urîciune. ⁷Porunca aceasta n'a pl cut lui Dumnezeu, care a lovit pe Israel. ⁸i David a zis lui Dumnezeu: „Am s vîr it un mare p cat f cînd lucrul acesta! Acum, iart f r delegea robului T u, c ci am lucrat în totul ca un nebun!” ⁹Domnul a vorbit astfel lui Gad, v z torul lui David: ¹⁰„Du-te i spune lui David: „A a vorbe te Domnul: „Î i pun înaintea trei urgii; alege una din ele, i te voi lovi cu ea.” ¹¹Gad s'a dus la David, i i -a zis: „A a vorbe te Domnul: „Prime te: ¹²sau trei ani de foamete, sau trei luni în timpul c rora s fii nimicite de protivnicii t i i atins de sabia vr jma ilor t i, sau trei zile în timpul c rora sabia Domnului i ciurma s fie în ar i îngerul Domnului s duc nimicirea în tot inutul lui Israel. Vezi acum ce trebuie s r spund Celui ce m trimete.” ¹³David a r spus lui Gad: „Sînt într'o mare strîmtorare! S cad în mînile Domnului, c ci îndur rile Lui sînt nem rginite; dar s nu cad în mînile oamenilor!” ¹⁴Domnul a trimes ciurma în Israel, i au c zut aptezeci de mii de oameni din Israel. ¹⁵Dumnezeu a trimes un înger la Ierusalim, ca s -l nimiceasc ; i, pe cînd îl nimicea, Domnul S'a uitat, i I -a p rut r u de r ul acesta; i a zis îngerului care nimicea: „Destul! Acum, trage- i mîna înapoi!” Îngerul Domnului st tea lîng aria lui Ornan, Iebusitul. ¹⁶David a ridicat ochii, i a v zut pe îngerul Domnului stînd între p mînt i cer, i înînd în mîn sabia scoas i întoars împotriva Ierusalimului. Atunci David i b trîinii, înveli i cu saci, au c zut cu fa a la p mînt. ¹⁷i David a zis lui Dumnezeu: „Oare n'am poruncit eu num r toarea poporului? Eu am p c tuit i am f cut r ul acesta; dar oile acestea, ce au f cut oare? Doamne,

Dumnezeul meu, mîna Ta s fie dar peste mine i peste casa tat lui meu i s nu peard pe poporul Tu!` 18Îngerul Domnului a spus lui Gad s vorbeasc lui David, s se suie s ridice un altar Domnului în aria lui Ornan, Iebusitul. 19David s'a suit, dup cuvîntul pe care -l spusese Gad în Numele Domnului. 20Ornan s'a întors i a v zut îngerul, i cei patru fii ai lui s'au ascuns împreun cu el: treiera grîul atunci. 21Cînd a ajuns David la Ornan, Ornan s'a uitat, i a z rit pe David; apoi a ie it din arie, i s'a închinat înaintea lui David, cu fa a la p mînt. 22David a zis lui Ornan: „D -mi locul ariei s zidesc în el un altar Domnului; d -mi -l pe pre ul lui în argint, ca s se dep rteze urgia deasupra poporului.” 23Ornan a r spus lui David: „Ia -l, i s fac domnul meu împ ratul ce va crede; iat eu dau boii pentru arderea de tot, car le în loc de lemne, i grîul pentru darul de mîncare, toate le dau.” 24Dar împ ratul David a zis lui Ornan: „Nu! Vreau s -l cump r pe pre ul lui în argint, c ci nu voi da Domnului ce este al t u, i nu voi aduce o ardere de tot care s nu m coste nimic.” 25 i David a dat lui Ornan ase sute de sicli de aur pentru locul ariei. 26David a zidit acolo un altar Domnului, i a adus arderi de tot i jertfe de mul mire. A chemat pe Domnul, i Domnul i -a r spus prin foc, care s'a pogorît din cer pe altarul arderii de tot. 27Atunci Domnul a vorbit îngerului, care i -a vîrît iar sabia în teac . 28Pe vremea aceasta, David, v zînd c Domnul îl ascultase în aria lui Ornan, Iebusitul, aducea jertfe acolo. 29Dar loca ul Domnului, f cut de Moise în pustie, i altarul arderilor de tot, erau atunci pe în l imea Gabaonului. 30David nu putea s mearg înaintea acestui altar s caute pe Dumnezeu, pentru c îl însp imîntase sabia îngerului Domnului.

Chapter 22

1 i David a zis: „Aici s fie Casa Domnului Dumnezeu, i aici s fie altarul arderilor de tot pentru Israel.” 2David a strîns pe str inii din ara lui Israel, i a îns rcinat pe cioplitorii de piatr s preg teasc pietre cioplite pentru zidirea Casei lui Dumnezeu. 3A preg tit i fer din bel ug pentru cuiele dela aripile u ilor i pentru scoabe, aram atît de mult încît nu puteau s'o numere, 4 i lemne de cedru f r num r, c ci Sidonienii i Tirienii aduseser lui David lemne de cedru din bel ug. 5David zicea: „Fiul meu Solomon este tîn r i pl pînd, i casa care va fi zidit Domnului trebuie s fie de mare faim i slav în toate rile; de aceea vreau s -i preg tesc cele de trebuin pentru zidirea ei.” i David a f cut mari preg tiri înainte de moarte. 6David a chemat pe fiul s u Solomon, i i -a poruncit s zideasc o cas Domnului, Dumnezeu lui Israel. 7David a zis lui Solomon: „Fiul meu, aveam de gînd s zidesc o cas Numelui Domnului, Dumnezeului meu. 8Dar cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: „Tu ai v rsat mult sînge, i ai f cut mari r zboaie; de aceea nu vei zidi o cas Numelui Meu, c ci ai v rsat înaintea Mea mult sînge pe p mînt. 9Iat c i se va na te un fiu, care va fi un om al odihnei, i c ruia îi voi da odihn , izb vindu -l din mîna tuturor vr jma ilor lui de jur împrejur; c ci numele lui va fi Solomon (Pace), i voi aduce peste Israel pacea i lini tea în timpul vie ii lui. 10El va zidi o cas Numelui Meu. El Îmi va fi fiu, i Eu îi voi fi Tat ; i voi înt ri pe vecie scaunul de domnie al împ r iei lui în Israel.” 11Acum, fiule, Domnul s fie cu tine, ca s prop e ti i s zide ti Casa Domnului,

Dumnezeului t u, cum a spus El despre tine! ¹²Numai s - i dea Domnul în elepciune i pricepere, i s te fac s domne ti peste Israel în p zirea legii Domnului, Dumnezeului t u! ¹³Atunci vei prop i, dac vei c uta s împline ti legile i poruncile pe cari le -a dat lui Moise Domnul pentru Israel. Înt re te-te i îmb rb teaz -te, nu te teme i nu te sp imînta. ¹⁴Iat , prin str duin ele mele, am preg tit pentru Casa Domnului o sut de mii de talan i de aur, un milion de talan i de argint, i o mul ime de aram i de fer, care nu se poate cînt ri, c ci este foarte mult; am preg tit deasemenea lemne i pietre, i vei mai ad uga i tu. ¹⁵Tu ai la tine un mare num r de lucr tori, cioplitori de piatr , i tîmplari, i oameni îndemînatici în tot felul de lucr ri. ¹⁶Aurul, argintul, arama i ferul sînt f r num r. Scoal -te dar i lucreaz , i Domnul s fie cu tine.`` ¹⁷David a poruncit tuturor c peteniilor lui Israel s vin în ajutor fiului s u Solomon, zicînd: ¹⁸„Domnul, Dumnezeul vostru, nu este oare cu voi, i nu v'a dat El odihn de toate p r ile? C ci a dat în mînile mele pe locuitorii rii, i ara este supus înaintea Domnului i înaintea poporului S u. ¹⁹Pune i-v acum inima i sufletul s caute pe Domnul, Dumnezeul vostru; scula i-v , i zidi i sfîntul loca al Domnului Dumnezeu, ca s aduce i chivotul leg mîntului Domnului i uneltele închinat lui Dumnezeu în casa care va fi zidit Numelui Domnului.``

Chapter 23

¹David, fiind b trîn i s tul de zile, a pus pe fiul s u Solomon împ rat peste Israel. ²El a strîns pe toate c peteniile lui Israel, pe preo i i pe Levi i. ³Au f cut num r toarea Levi ilor, dela vîrsta de treizeci de ani în sus; socoti i pe cap i pe b rba i, s'au g sit în num r de treizeci i opt de mii. ⁴i David a zis: „Dou zeci i patru de mii dintre ei s vegheze asupra slujbelor din Casa Domnului, ase mii s fie dreg tori i judec tori, ⁵patru mii s fie portari, i patru mii s fie îns rcina i s laude pe Domnul cu instrumentele pe cari le-am f cut ca s -L prea m rim.`` ⁶David i -a împ r it în cete dup fiii lui Levi: Gher on, Chehat i Merari. ⁷Din Gher oni i: Laedan i imei. - ⁸Fiii lui Laedan: c petenia Iehiel, Zetam i Ioel, trei. ⁹Fiii lui imei: elomit, Hazieli i Haran, trei. Ace tia erau capii caselor p rinte ti ale familiei lui Laedan. - ¹⁰Fiii lui imei: Iahat, Zina, Ieu i Beria. Ace tia sînt cei patru fii ai lui imei. ¹¹Iahat era c petenia, i Zina al doilea; Ieu i Beria n'au avut mul i fii, i au alc tuit o singur cas p rinteasc la num r toare. ¹²Fiii lui Chehat: Amram, I ehar, Hebron i Uziel, patru. - ¹³Fiii lui Amram: Aaron i Moise. Aaron a fost pus deoparte s fie sfin it ca prea sfînt, el i fiii lui pe vecie, ca s aduc t mîie înaintea Domnului, s -I fac slujba, i s binecuvinteze pe vecie în Numele Lui. ¹⁴Dar fiii lui Moise, omul lui Dumnezeu, au fost num ra i în semin ia lui Levi. ¹⁵Fiii lui Moise: Gher om i Eliezer. ¹⁶Fiul lui Gher om: ebuel, c petenia. ¹⁷i fiii lui Eliezer au fost: Rehabia, c petenia; Eliezer n'a avut alt fiu, dar fiii lui Rehabia au fost foarte mul i la num r. - ¹⁸Fiul lui I ehar: elomit, c petenia. - ¹⁹Fiii lui Hebron: Ieria, c petenia; Amaria, al doilea: Iahaziel, al treilea; i Iecameam, al patrulea. - ²⁰Fiii lui Uziel: Mica, c petenia; i I ia, al doilea. ²¹Fiii lui Merari: Mahli i Mu i. -Fiii lui Mahli: Eleazar i Chis. ²²Eleazar a murit f r s aib fii; dar a avut fete pe cari le-au

luat de neveste fiii lui Chis, fra ii lor. - ²³Fiii lui Mu i: Mahli, Eder i Ieremot, trei. ²⁴Ace tia sînt fiii lui Levi, dup casele lor p rinte ti, capii caselor p rinte ti, dup num r toarea f cut num rînd numele pe cap. Ei erau întrebuin a i în slujba Casei Domnului, dela vîrsta de dou zeci de ani în sus. ²⁵C ci David a zis: „Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat odihn poporului S u, i va locui pe vecie la Ierusalim; ²⁶i Levi ii nu vor mai avea s poarte cortul i toate uneltele pentru slujba lui.” ²⁷Dup cele din urm porunci ale lui David, num r toarea fiilor lui Levi s'a f cut dela vîrsta de dou zeci de ani în sus. ²⁸Pu i lîng fiii lui Aaron pentru slujba Casei Domnului, ei aveau s îngrijeasc de cur i i de od i, de cur irea tuturor lucrurilor sfinte, de împlinirea slujbei în Casa lui Dumnezeu, ²⁹de pînile pentru punerea înaintea Domnului, de floarea de f in pentru darurile de mîncare, de pl cintele f r aluat, de turtele coapte în tîgae i de turtele pr jite, de toate m surile de înc pere i de lungime; ³⁰ei aveau s stea în fiecare diminea i în fiecare sear , ca s laude i s m reasc pe Domnul, ³¹i s aduc neîncetat înaintea Domnului toate arderile de tot Domnului, în zilele de Sabat, de lun nou i de s rb tori, dup num rul i obiceiurile rînduite. ³²Îngrijeau de cortul întîlnirii, de sfîntul loca i de fiii lui Aaron, fra ii lor, pentru slujba Casei Domnului.

Chapter 24

¹Iat cetele fiilor lui Aaron. Fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. ²Nadab i Abihu au murit înaintea tat lui lor, f r s aib fii; i Eleazar i Itamar au împlinit slujba de preo i. ³David a împ r it pe fiii lui Aaron, rînduindu -i dup slujba pe care o aveau s'o fac ; adoc f cea parte din urma ii lui Eleazar, i Ahimelec din urma ii lui Itamar. ⁴Printre fiii lui Eleazar s'au g sit mai multe c petenii decît printre fiii lui Itamar, i i-au împ r it a a c fiii lui Eleazar aveau asesprezece c petenii de case p rinte ti, i fiii lui Itamar opt c petenii de case p rinte ti. ⁵I-au împ r it prin sor , între unii i al ii, c ci c peteniile sfîntului loca i c peteniile lui Dumnezeu erau din fiii lui Eleazar i din fiii lui Itamar. ⁶emaia, fiul lui Netaneel, scriitorul, din semin ia lui Levi, i -a scris înaintea împ ratului i mai marilor, înaintea preotului adoc i Ahimelec, fiul lui Abiatar, i înaintea c peteniilor caselor p rinte ti ale preo ilor i Levi ilor. Au tras la sor i cîte o cas p rinteasc pentru Eleazar, i au tras i cîte una pentru Itamar. ⁷Cel dintîi sor a ie it pentru Iehoiarib; al doilea pentru Iedaia; ⁸al treilea pentru Harim; al patrulea, pentru Seorim; ⁹al cincilea, pentru Malchia; al aselea, pentru Miiamin; ¹⁰al aptelea, pentru Haco ; al optulea, pentru Abia; ¹¹al nou lea, pentru Iosua; al zecelea, pentru ecania; ¹²al unsprezecelea, pentru Elia ib; al doisprezecelea, pentru Iachim; ¹³al treisprezecelea, pentru Hupa; al patrusprezecelea, pentru Ie ebeab; ¹⁴al cincisprezecelea, pentru Bilga; al asesprezecelea, pentru Imer; ¹⁵al aptesprezecelea, pentru Hezir; al optsprezecelea pentru Hapi e ; ¹⁶al nou sprezecelea, pentru Petahia; al dou zecilea, pentru Ezechiel; ¹⁷al dou zeci i unulea, pentru Iachin; al dou zeci i doilea, pentru Gamul; ¹⁸al dou zeci i treilea, pentru Delaia; al dou zeci i patrulea, pentru Maazia. ¹⁹Acesta era irul în care aveau s - i fac slujba, ca s intre în Casa Domnului, dup rînduiala pus de Aaron, tat l lor, potrivit cu poruncile pe cari i le d duse Domnul, Dumnezeu

lui Israel. ²⁰Iată c peteniile celorlalți Levi. -Din fiii lui Amram: ubael; din fiii lui ubael: Iehdia; ²¹din Rehabia, din fiii lui Rehabia: c petenia I ia. ²²Din I ehari: elomot; din fiii lui elomot: Iahat. ²³Fiii lui Hebron: Ieria, Amaria, al doilea, Iahaziel, al treilea, Iecameam, al patrulea. ²⁴Fiul lui Uziel: Mica; din fiii lui Mica: amir; ²⁵fratele lui Mica: I ia; din fiii lui I ia: Zaharia. - ²⁶Fiii lui Merari: Mahli și Mu i, și fiii fiului său I aazia. ²⁷Fiii lui Merari, ai fiului său I aazia: oham, Zacur și Ibri. ²⁸Din Mahli: Eleazar, care n'a avut fii; ²⁹din Chis, fiii lui Chis: Ierahmeel. ³⁰Fiii lui Mu i: Mahli, Eder și Ierimot. Aceștia sînt fiii lui Levi, după casele lor p rinte ții. ³¹și ei, ca și fra ții lor, fiii lui Aaron, au tras la sor înaintea împ ratului David, înaintea lui adoc și Ahimelec, și înaintea c peteniilor caselor p rinte ții ale preo ților și Levi ților, și anume fiecare cap de cas întocmai ca cel mai mic din fra ții și.

Chapter 25

¹David și c peteniile o țirii au pus de o parte pentru slujb pe aceia din fiii lui Asaf, Heman și Iedutun, cari prooroceau întov r și de arf, de al ut și de chimvale. și iată num rul celor ce aveau de îndeplinit lucrarea aceasta. ²Din fiii lui Asaf: Zacur, Iosif, Netania și A areela, fiii lui Asaf, subț cîrmuirea lui Asaf, care proorocea după poruncile împ ratului. ³Din Iedutun, fiii lui Iedutun: Ghedalia, eri, Isaia, Ha abia, Matitia și imei, ase, subț cîrmuirea tat lui lor Iedutun, care proorocea cu arfa, ca să laude și să m reasc pe Domnul. ⁴Din Heman, fiii lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, ebuel, Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti, Romamti-Ezer, Io beca a, Maloti, Hotir, Mahaziot, ⁵to și fii ai lui Heman, care era v z torul împ ratului, ca să descopere cuvintele lui Dumnezeu și să înal e puterea Lui; Dumnezeu d duse lui Heman patrușprezece fii și trei fete. ⁶To și aceștia erau subț cîrmuirea p rin ților lor pentru cîntarea în Casa Domnului, și aveau chimvale, al ute și arfe pentru slujba Casei lui Dumnezeu. Asaf, Iedutun și Heman lucrau subț poruncile împ ratului. ⁷Erau în num r de dou sute optzeci și opt, cuprinzîndu-se în acest num r și fra ții lor deprin și la cîntarea Domnului, to și cei ce erau me țeri. ⁸Au tras la sor pentru slujbele lor, mici și mari, înv țori și ucenici. ⁹Cel dintîi sor ie it, a fost din Asaf, pentru Iosif; al doilea, pentru Ghedalia, el, fra ții și fiii lui, doisprezece; ¹⁰al treilea, Zacur, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ¹¹al patrulea, pentru I eri, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ¹²al cincilea, pentru Netania, fiii și ei și fra ții și ei, doisprezece; ¹³al aselea, Buchia, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ¹⁴al aptelea, pentru Iesareela, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ¹⁵al optulea, pentru Isaia, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ¹⁶al nou lea, pentru Matania, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ¹⁷al zecelea, pentru imei, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ¹⁸al unsprezecelea, pentru Azareel, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ¹⁹al doisprezecelea, pentru Ha abia, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ²⁰al treisprezecelea, pentru ubael, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ²¹al patrușprezecelea, pentru Matitia, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ²²al cincisprezecelea, pentru Ieremot, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ²³al asesprezecelea, pentru Hanania, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ²⁴al aptesprezecelea, pentru Io beca a, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ²⁵al optsprezecelea, pentru Hanani, fiii și fra ții și ei, doisprezece; ²⁶al

nou sprezecelea, pentru Maloti, fiii i fra ii s i, doisprezece; ²⁷al dou zecilea, pentru Eliata, fiii i fra ii s i, doisprezece; ²⁸al dou zeci i unulea, pentru Hotir, fiii i fra ii s i, doisprezece; ²⁹al dou zeci i doilea, pentru Ghidalti, fiii i fra ii s i, doisprezece; ³⁰al dou zeci i treilea, pentru Mahaziot, fiii i fra ii s i, doisprezece; ³¹al dou zeci i patrulea, pentru Romanti-Ezer, fiii i fra ii s i, doisprezece;

Chapter 26

¹Iat cetele u ierilor. Din Corei i: Me elemia, fiul lui Core, dintre fiii lui Asaf. ²Fiii lui Me elemia: Zaharia, întâiul n scut, Iediael, al doilea, Zebadia, al treilea, Iatniel, al patrulea. ³Elam, al cincilea, Iohanana, al aselea, Elioenai, al aptelea. ⁴Fiii lui Obed-Edom. emaia, întâiul n scut, Iozabad, al doilea, Ioah al treilea, Sacar al patrulea, Netaneel, al cincilea, ⁵Amiel, al aselea, Isahar al aptelea, Peultai al optulea; c ci Dumnezeu îl binecuvântase. ⁶Fiului s u emaia i s'au n scut fii, cari au st pînit în casa tat lui lor, c ci erau oameni viteji; ⁷fiii lui emaia: Otni, Refael, Obed, Elzabad i fra ii s i, oameni viteji, Elihu i Semaia. ⁸To i ace tia erau fiii lui Obed-Edom, ei, fiii i fra ii lor; erau oameni plini de vlag i de putere pentru slujb , asezeci i doi de ai lui Obed-Edom. ⁹Fiii i fra ii lui Me elemia, oameni viteji, erau în num r de optsprezece. - ¹⁰Din fiii lui Merari: Hosa, care avea ca fii pe: imri, c petenia, pus c petenie de tat l s u, m car c nu era el întâiul n scut: ¹¹Hilchia, al doilea; Tebalia, al treilea; Zaharia, al patrulea. To i fiii i fra ii lui Hosa erau în num r de treisprezece. ¹²Acestor cete de u ieri, c peteniilor acestor oameni i fra ilor lor, a fost încredin at paza pentru slujba Casei Domnului. ¹³Au tras la sor , pentru fiecare u , mici i mari, dup casele lor p rinte ti. ¹⁴Sor ul a c zut pe elemia pentru partea de r s rit. Au tras la sor pentru fiul s u Zaharia, care era un sfetnic în elept, i i -a c zut la sor partea de miaz -noapte. ¹⁵Partea de miaz zi a c zut lui Obed-Edom, iar casa magaziilor a c zut fiilor s i. ¹⁶Partea de apus a c zut lui upim i lui Hosa, cu u a alechet, pe drumul care suia sus: o straj era în fa a alteia. ¹⁷La r s rit erau ase Levi i, la miaz noapte, patru pe zi, la miaz zi patru pe zi, i patru la magazii, câte doi în dou locuri deosebite; ¹⁸spre mahala, la apus: patru spre drum, doi spre mahala. ¹⁹Acestea sînt cetele u ierilor, dintre fiii Corei ilor i dintre fiii lui Merari. ²⁰Unul din Levi i, Ahia, avea grija vistierilor Casei lui Dumnezeu i vistierilor lucrurilor sfinte. ²¹Dintre fiii lui Laedan, fiii Gher oni ilor ie i i din Laedan, c peteniile caselor p rinte ti ale lui Laedan, Gher onitul, erau: Iehieli, ²²i fiii lui Iehieli, Zetam i fratele s u Ioel, cari p zeau vistieriile Casei Domnului. ²³Dintre Amrami i, I ehari i, Hebroni i i Uzieli i, ²⁴era ebuel, fiul lui Gher om, fiul lui Moise, care îngrijea de vistierii. ²⁵Dintre fra ii lui, ie i i din Eliezer, al c rui fiu a fost Rehabia, al c rui fiu a fost Isaia, al c rui fiu a fost Ioram, al c rui fiu a fost Zicri, al c rui fiu a fost elomit, ²⁶erau elomit i fra ii s i, cari p zeau toate vistieriile lucrurilor sfinte, pe cari le închinaser împ ratul David, capii caselor p rinte ti, c peteniile peste mii i sute, i c peteniile o tirii: le închinaser ²⁷din prada luat la r zboi, pentru între inerea Casei Domnului. ²⁸Tot ce fusese închinat de Samuel, v z torul, de Saul, fiul lui Chis, de Abner, fiul lui Ner, de Ioab, fiul eruiei, toate lucrurile închinat erau subt paza lui elomit i a fra ilor s i. ²⁹Dintre I ehari i: Chenania i fra ii s i

erau întrebuințați pentru treburile de afară, ca dregători și judecători în Israel. ³⁰Dintre Hebroni: Haabia și frații săi, oameni viteji, în număr de o mie apte sute, aveau privilegia asupra lui Israel, dincoace de Iordan, la apus, pentru toate treburile Domnului și pentru slujba împăratului. ³¹În ce privește pe Hebroni, a căror cpetenie era Ieria, s'aufcut, în al patruzecilea an al domniei lui David, cercetări cu privire la ei, după spițele lor de neam, și după casele lor pînă tîi, și s'augsit între ei la Iaezer în Galaad oameni viteji. ³²Frații lui Ieria, oameni viteji, erau în număr de două mii apte sute capi de case pînă tîi. Împăratul David i-a pus peste Rubeni, peste Gadi și peste jumătatea seminiei lui Manase, pentru toate treburile lui Dumnezeu și pentru treburile împăratului.

Chapter 27

¹Aceștia sînt copiii lui Israel, după numărul lor, capii caselor pînă tîi, cpeteniile peste mii și peste sute, și slujba și în slujba împăratului pentru tot ce privea irul cetelor, sosirea și plecarea lor, lună după lună, în toate lunile anului; fiecare ceată era de douăzeci și patru de mii de oameni. ²În fruntea celei dintîi cete, pentru luna întîi, era Iaaobeam, fiul lui Zabdiel: și avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ³El era din fiii lui Pere, și era capul tuturor cpeteniilor oțirii în luna întîi. ⁴În fruntea cetei din luna a doua era Dodai, Ahohitul; Miclot era unul din capii cetei sale. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ⁵Capul cetei a treia, pentru luna a treia, era Benaia, fiul preotului Iehoiada, capul; și el avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ⁶Acest Benaia era un viteaz dintre cei treizeci și în fruntea celor treizeci. Fiul său Amizadab era una din cpeteniile cetei sale. ⁷Al patrulea, pentru luna a patra, era Asael, fratele lui Ioab; și, după el, fiul său Zebadia. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ⁸Al cincilea, pentru luna a cincea, era cpetenia amehut, Izrahitul. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ⁹Al aselea, pentru luna a asea, era Ira, fiul lui Iche, Tecoitul. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁰Al aptelea, pentru luna a aptea, era Hele, Pelonitul, din fiii lui Efraim. El avea o ceată de douăzeci de mii de oameni. ¹¹Al optulea, pentru luna a opta, era Sibecai, Huatitul, din familia Zeraiilor. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ¹²Al noulea, pentru luna a noua, era Abiezer, din Anatot, din Beniamini. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ¹³Al zecelea, pentru luna a zecea, era Maharai, din Netofa, din familia Zeraiilor. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁴Al unsprezecelea, pentru luna a unsprezecea, era Benaia, din Piraton, din fiii lui Efraim. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁵Al doisprezecelea, pentru luna a douăsprezecea, era Heldai din Netofa, din familia lui Otniel. El avea o ceată de douăzeci și patru de mii de oameni. ¹⁶Iată capii semințiilor lui Israel. Capul Rubeniilor: Eliezer, fiul lui Zicri; al Simeoniilor: efatia, fiul lui Maaca; ¹⁷al Leviilor: Haabia, fiul lui Chemuel; al familiei lui Aaron: adoc; ¹⁸al lui Iuda: Elihu, din frații lui David; al lui Isahar: Omri, fiul lui Micael; ¹⁹al lui Zabulon: Iemaia, fiul lui Obadia; al lui Neftali: Ierimot, fiul lui Azriel; ²⁰al fiilor lui Efraim: Hosea, fiul lui Azazia; ²¹al jumătății seminiei lui Manase: Ioel, fiul lui Pedaia; al jumătății seminiei lui

Manase din Galaad: Ido, fiul lui Zaharia; al lui Benjamin: Iaasiel, fiul lui Abner: ²²al lui Dan: Azareel, fiul lui Ieroham. Ace tia sînt capii semin iilor lui Israel. ²³David n'a f cut num r toarea celor în vîrst dela dou zeci de ani în jos din Israel, c ci Domnul f g duise c va înmul i pe Israel ca stelele cerului. ²⁴Ioab, fiul eruiei, începuse num r toarea, dar n'a ispr vit -o, c ci Domnul Se mîniase pe Israel, din pricina acestei num r tori, care n'a fost trecut în Cronicile împ ratului David. ²⁵Azmavet, fiul lui Adiel, era pus peste visteriile împ ratului; Ionatan, fiul lui Ozia, peste merindele din ogoare, cet i, sate i turnuri; ²⁶Ezri, fiul lui Chelub, peste lucr torii dela ar , cari lucrau p mîntul; ²⁷imei, din Rama, peste vii: Zabdi, din efam, peste pivni ele cu vin din vii; ²⁸Baal-Hanan, din Gheder, peste m slini i sicomori în cîmpie; Ioa , peste magaziile de untdelemn; ²⁹itrai, din Saron, peste boii cari p teau în Saron; afat, fiul lui Adlai, peste boii din v i; ³⁰Obil, Ismaelitul, peste c mile; Iehdia, din Meronot, peste m g ri e; ³¹Iaziz, Hagarenitul, peste oi. To i ace tia erau îngrijitori pu i peste averile împ ratului David. ³²Ionatan, unchiul lui David, era sfetnic, om cu minte i înv at; Iehiel, fiul lui Hacmoni, era lîng fiii împ ratului; ³³Ahitofel era sfetnicul împ ratului; Hu ai, Architul, era prietenul împ ratului; ³⁴dup Ahitofel au fost sfetnici: Iehoiada, fiul lui Benaia, i Abiatar; Ioab era c petenia o tirii împ ratului.

Chapter 28

¹David a chemat la Ierusalim toate c peteniile lui Israel, c peteniile semin iilor, c peteniile cetelor din slujba împ ratului, c peteniile peste mii i c peteniile peste sute, pe cei mai mari peste toate averile i turmele împ ratului i ale fiilor s i, pe dreg tori, pe viteji i pe to i voinicii. ²Împ ratul David s'a sculat în picioare i a zis: „Asculta i-m , fra ilor i poporul meu! Aveam de gînd s zidesc o cas de odihn pentru chivotul leg mîntului Domnului i pentru a ternutul picioarelor Dumnezeului nostru, i m preg team s'o zidesc. ³Dar Dumnezeu mi -a zis: „S nu zide ti o cas Numelui Meu, c ci e ti un om de r zoi i ai v rsat sînge. ⁴Domnul, Dumnezeul lui Israel, m'a ales din toat casa tat lui meu, pentruca s fiu împ rat al lui Israel pe vecie; c ci pe Iuda l -a ales c petenie, casa tat lui meu a ales -o din casa lui Iuda, i dintre fiii tat lui meu pe mine m'a pus s domnesc peste tot Israelul. ⁵Dintre to i fiii mei-c ci Domnul mi -a dat mul i fii-a ales pe fiul meu Solomon, ca s -l pun pe scaunul de domnie al împ r iei Domnului, peste Israel. ⁶El mi -a zis: „Fiul t u Solomon Îmi va zidi casa i cur ile; c ci l-am ales ca fiu al Meu; i -i voi fi Tat . ⁷Îi voi înt ri împ r ia pe vecie, dac se va inea, ca ast zi, de împlinirea poruncilor i rînduielilor Mele. ⁸Acum, înaintea întregului Israel, înaintea adun rii Domnului, i în fa a Dumnezeului nostru care v aude, p zi i i pune i-v la inim toate poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, ca s st pîni i aceast bun ar , i s'o l sa i de mo tenere fiilor vo tri dup voi pe vecie. ⁹i tu, fiule Solomoane, cunoa te pe Dumnezeul tat lui t u, i sluje te -I cu toat inima i cu un suflet binevoitor; c ci Domnul cerceteaz toate inimile i p trunde toate închipuirile i toate gîndurile. Dac -L vei c uta, Se va l sa g sit de tine; dar dac -L vei p r si, te va lep da i El pe vecie. ¹⁰Vezi acum c Domnul te -a ales, ca s zide ti o cas care s -I slujeasc de

loca sfânt. Între te-te și lucrează.`` ¹¹David a dat fiului său Solomon, chipul prispei și cel dirilor, odilor vistieriei, odilor de sus, odilor dinlăuntru, și alodii pentru scaunul îndurării. ¹²Î-a dat planul a tot ce avea în minte cu privire la curțile Casei Domnului, și toate odile dejur împrejur pentru vistieriile Casei lui Dumnezeu și vistieriile sfântului loca, ¹³și cu privire la cetele preoților și Leviților, la tot ce privea slujba Casei Domnului, și la toate uneltele pentru slujba Casei Domnului. ¹⁴Î-a dat chipul uneltelor de aur, cu greutatea celor ce trebuiau să fie de aur pentru toate uneltele fiecărei slujbe; și chipul tuturor uneltelor de argint, cu greutatea lor, pentru toate uneltele fiecărei slujbe. ¹⁵A dat greutatea sferelor de aur și a candelelor lor de aur cu greutatea fiecărei sfere și a candelelor lui; și greutatea sferelor de argint, cu greutatea fiecărei sfere și a candelelor lui, după întrebuințarea fiecărei sfere. ¹⁶Î-a dat greutatea de aur pentru mesele pâinilor pentru punerea înaintea, pentru fiecare masă; și greutatea de argint pentru mesele de argint. ¹⁷Î-a dat chipul furculi elor, lighenelor și ceștilor de aur curate; chipul potirelor de aur, cu greutatea fiecărei potiri, și a potirelor de argint, cu greutatea fiecărei potiri; ¹⁸și chipul altarului tămâi în aur curat, cu greutatea lui. Î-a mai dat și chipul carului heruvimilor de aur, cari își întind aripile și acoperă chivotul legământului Domnului. ¹⁹„Toate acestea``, a zis David, „toate lucrurile izvodului acestuia, mi le-a făcut cunoscut Domnul, însemnându-le în scris cu mâna Lui.`` ²⁰David a zis fiului său Solomon: „Între te-te, îmbărbătează-te, și lucrează; nu te teme, și nu te sperimînța. Căci Domnul Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine. El nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, până se va isprăvi toată lucrarea pentru slujba Casei Domnului. ²¹Iată, ai lângă tine cetele preoților și Leviților pentru toată slujba Casei lui Dumnezeu; și iată că ai lângă tine, pentru toată lucrarea, toți oamenii binevoitori și îndemânatici în tot felul de lucrări, și ceteri pe toți poporul, supuși la toate poruncile tale.``

Chapter 29

¹Împăratul David a zis întregii adunări: „Fiul meu Solomon, singurul pe care l-a ales Dumnezeu, este tânăr și plînd, și lucrarea este însemnată, căci casa aceasta nu este pentru un om, ci este pentru Domnul Dumnezeu. ²Mi-am întrebuințat toate puterile să pregătesc pentru Casa Dumnezeului meu aur pentru ceea ce trebuie să fie de aur, argint pentru ceea ce trebuie să fie de argint, aram pentru ceea ce trebuie să fie de aram, fier pentru ceea ce trebuie să fie de fier, și lemn pentru ceea ce trebuie să fie de lemn, pietre de onix și pietre scumpe de legat, pietre strălucitoare și de felurite culori, tot felul de pietre scumpe, și marmor alb mult. ³Mai mult, în dragostea mea pentru Casa Dumnezeului meu, dau Casei Dumnezeului meu aurul și argintul pe care îl am, afară de tot ce am pregătit pentru casa sfântului loca: ⁴trei mii de talan de aur, de aur de Ofir, și apte mii de talan de argint curat, pentru îmbrăcarea pereților cel dirilor, ⁵aurul pentru ceea ce trebuie să fie de aur, și argintul pentru ceea ce trebuie să fie de argint, și pentru toate lucrurile pe cari le vor face lucrătorii. Cine vrea să-mi mai aducă de bunăvoie astăzi darurile înaintea Domnului?`` ⁶Ceteri pe casele părintești, ceteri pe semințiile lui Israel, ceteri pe toate peste mii și peste sute, și îngrijitorii averii împăratului au adus daruri

de bun voie. ⁷Au dat pentru slujba Casei lui Dumnezeu: cinci mii de talan i de aur, zece mii de darici, zece mii de talan i de argint, optsprezece mii de talan i de aram , i o sut de mii de talan i de fer. ⁸Cei ce aveau pietre scumpe le-au dat pentru vistieria Casei Domnului în mânile lui Iehiel, Gher onitul. ⁹Poporul s'a bucurat de darurile lor de bun voie, c ci le d deau cu drag inim Domnului; i împ ratul David deasemenea s'a bucurat mult. ¹⁰David a binecuvântat pe Domnul în fa a întregi adun ri. El a zis: „Binecuvântat s fii Tu din veac în veac, Doamne, Dumnezeul p rintelui nostru Israel! ¹¹A Ta este, Doamne, m rirea, puterea i m re ia, vecinicia i slava, c ci tot ce este în cer i pe p mînt este al T u; a Ta, Doamne, este domnia, c ci Tu Te înal i ca un st pîn mai pesus de orice! ¹²Dela Tine vine bog ia i slava, Tu st pîne ti peste tot, în mîna Ta este t ria i puterea, i mîna Ta poate s m reasc i s înt reasc toate lucrurile. ¹³Acum, Dumnezeul nostru, Te l ud m, i prea m rim Numele T u cel sl vit. ¹⁴C ci ce sînt eu, i ce este poporul meu, ca s putem s - i aducem daruri de bun voie? Totul vine dela Tine, i din mîna Ta primim ce- i aducem. ¹⁵Înainte Ta noi sîntem ni te str ini i locuitori, ca to i p rin ii no tri. Zilele noastre pe p mînt sînt ca umbra, i f r nici o n dejde. ¹⁶Doamne, Dumnezeul nostru, din mîna Ta vin toate aceste bog ii, pe cari le-am preg tit ca s - i zidim o cas , ie, Numelui T u celui sfînt, i ale Tale sînt toate. ¹⁷tiu, Dumnezeule, c Tu cercetezi inima, i c iube ti cur ia de inim ; de aceea i-am adus toate aceste daruri de bun voie în cur ia inimii mele, i am v zut acum cu bucurie pe poporul T u, care se afl aici, aducîndu- i de bun voie darurile lui. ¹⁸Doamne, Dumnezeul p rin ilor no tri Avraam, Isaac i Israel! ine totdeauna în inima poporului T u aceste porniri i aceste gînduri, i înt re te -i inima în Tine. ¹⁹D fiului meu Solomon o inim bun , ca s p zeasc poruncile Tale, înv turile Tale, i legile Tale, ca s împlineasc toate aceste lucruri, i s zideasc el casa pentru care am f cut preg tiri.`` ²⁰David a zis întregi adun ri: „Binecuvînta i pe Domnul, Dumnezeul vostru.`` i toat adunarea a binecuvîntat pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor. Ei s'au plecat i s'au închinat înaintea Domnului i înaintea împ ratului. ²¹A doua zi dup aceasta, au adus ca jertf i ardere de tot Domnului o mie de vi ei, o mie de berbeci i o mie de miei, împreun cu jertfele de b utur obicinuite, i alte jertfe în mare num r pentru tot Israelul. ²²Au mîncat i au b ut în ziua aceea înaintea Domnului cu mare bucurie, au f cut a doua oar împ rat pe Solomon, fiul lui David, l-au uns înaintea Domnului ca domn, i au uns pe adoc ca preot. ²³Solomon a ezut pe scaunul de domnie al Domnului, ca împ rat în locul tat lui s u David. El a prop it, i tot Israelul l -a ascultat. ²⁴Toate c peteniile i vitejii, i chiar to i fiii împ ratului David s'au supus împ ratului Solomon. ²⁵Domnul a în l at tot mai mult pe Solomon, supt ochii întregului Israel, i i -a f cut domnia mai str lucit decît a fost a oric rui împ rat al lui Israel înaintea lui. ²⁶David, fiul lui Isai, a domnit peste tot Israelul. ²⁷Vremea cît a domnit peste Israel a fost de patruzeci de ani: la Hebron a domnit apte ani, i la Ierusalim a domnit treizeci i trei de ani. ²⁸A murit la o b trîne fericit , s tul de zile, de bog ie i de slav . i în locul lui, a domnit fiul s u Solomon. ²⁹Faptele împ ratului David, cele dintîi i cele depe urm , sînt scrise în cartea lui Samuel v z torul, i în cartea proorocului Natan i în cartea proorocului Gad, ³⁰împreun cu toat domnia i toate ispr vile lui, precum i ce s'a petrecut pe vremea lui, fie în Israel, fie în toate împ r iile celorlalte ri

2 Chronicles

Chapter 1

¹Solomon, fiul lui David, s'a înțrit în domnie; Domnul, Dumnezeuul lui, a fost cu el; și l-a în lătat din ce în ce mai mult. ²Solomon a poruncit întregului Israel, c peteniilor peste mii și sute, judec torilor, mai marilor întregului Israel, c peteniilor caselor p rinte ti; ³ și Solomon s'a dus cu toat adunarea la în l imea dela Gabaon. Acolo se afla cortul înțînirii lui Dumnezeu, f cut în pustie de Moise, robul Domnului. ⁴Dar chivotul lui Dumnezeu fusese mutat de David din Chiriati-Iearim la locul pe care i -l preg tise, c ci îi înținsese un cort la Ierusalim. ⁵Tot acolo se afla, înaintea cortului Domnului, altarul de aram pe care -l f cuse Be alel, fiul lui Uri, fiul lui Hur. ⁶Solomon și adunarea au c utat pe Domnul. și acolo, pe altarul de aram care era înaintea cortului înțînirii, a adus Solomon Domnului o mie de arderi de tot. ⁷În timpul nop ii, Dumnezeu S'a ar tat lui Solomon, și i -a zis: „Cere ce vrei și - i dau.” ⁸Solomon a r spus lui Dumnezeu: „Tu ai ar tat o mare bun voin țat lui meu David, și m'ai pus s domnesc în locul lui. ⁹Acum, Doamne Dumnezeule, împlineasc -se f g duin a Ta, f cut țat lui meu David, fiindc m'ai pus s domnesc peste un popor mare la num r ca pulberea p mîntului! ¹⁰D -mi dar în elepciune și pricepere, ca s țiu cum s m port în fruntea acestui popor! C ci cine ar putea s judece pe poporul T u, pe poporul acesta atît de mare?” ¹¹Dumnezeu a zis lui Solomon: „Fiindc dorin a aceasta este în inima ta, fiindc nu ceri nici bog ii, nici averi, nici slav , nici moartea vr jma ilor t i, nici chiar o via lung , ci ceri pentru tine în elepciune și pricepere ca s judeci pe poporul Meu, peste care te-am pus s domne ti, ¹²În elepciunea și priceperea î i sînt date. Î i voi da, pe deasupra, bog ii, averi și slav , cum n'a mai avut niciodat niciun împ rat înaintea ta, și cum nici nu va mai avea dup tine.” ¹³Solomon s'a întors la Ierusalim, dup ce a p r sit în l imea de la Gabaon și cortul înțînirii. și a domnit peste Israel. ¹⁴Solomon a strîns car și c l rime; avea o mie patru sute de car și dou sprezece mii de c l re și, pe cari și -a a ezat în cet ile unde inea car le și la Ierusalim lîng împ rat. ¹⁵Împ ratul a f cut argintul și aurul tot atît de obicinuite la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot atît de obicinui și ca sicomorii l cari cresc în cîmpie. ¹⁶Solomon î i aducea caii din Egipt; o ceat de negustori ai împ ratului se duceau și -i luau în cete pe un pre hot rît; ¹⁷se duceau și aduceau din Egipt un car cu ase sute de sicli de argint, și un cal cu o sut cincizeci de sicli. Tot a a aduceau și pentru to i împ ra ii Heti ilor și pentru împ ra ii Siriei.

Chapter 2

¹Solomon a poruncit s se zideasc o cas Numelui Domnului și o cas împ r teasc pentru el. ²Solomon a num rat apte zeci de mii de oameni, ca s duc sarcinile, optzeci de mii ca s taie pietre pe munte, și trei mii ase sute ca s -i privegheze. ³Solomon a trimes s spun lui Hiram, împ ratul

Tirului: „F-mi îmi mie cum ai făcut tatăl meu David, care ruia îmi ai trimis cedri, ca să îmi zidească o casă de locuit. ⁴Iată, eu îmi înalț o casă Numelui Domnului, Dumnezeului meu, ca să îmi-l închin Lui, să ard înaintea Lui tîmbe mirositoare, să aduc necurmat în ea pînile pentru punerea înaintea, și să aduc arderile de tot de dimineață și de seară, în zilele de Sabat, de luni nouă, și de sărbătorile toare ale Domnului, Dumnezeului nostru, după o lege vecinică pentru Israel. ⁵Casa pe care o voi zidi trebuie să fie mare, ca ca Dumnezeul nostru este mai mare decît toți dumnezeii. ⁶Dar cine poate să îmi zidească o casă, cînd cerurile și cerurile cerurilor nu-L pot cuprinde? și cine sînt eu, ca să îmi zidesc o casă, decît doar ca să ard tîmbe înaintea Lui? ⁷Trimete-mi dar un om iscusit în lucrarea aurului, argintului, aramei și ferului, a materiilor vopsite în purpur, a materiilor de colorarea cărămizii și de colorare albastru, și care să cunoască săpătura în lemn, ca să lucreze cu meșterii iscusi și cari sînt la mine în Iuda și la Ierusalim și pe cari îmi ai ales tatăl meu David. ⁸Trimete-mi din Liban și lemn de cedru, de chiparos și de santal; ca ca îți cîștigi slujitorii și se pricepe să taie lemne din Liban. Iată cîștigi slujitorii mei vor fi cu ai tăi. ⁹Să îmi se pregătească lemn din belug, ca ca casa pe care o voi zidi, va fi mare și mare. ¹⁰Slujitorilor și cari vor ține, cari vor doborî jos lemnele, le voi da douăzeci de mii de cori de grâu treierat, douăzeci de mii de cori de orz, douăzeci de mii de băi de vin și douăzeci de mii de băi de untdelemn.`` ¹¹Hiram, împăratul Tirului, a răspuns astfel, printr-o scrisoare, pe care a trimis-o lui Solomon: „Pentru că Domnul iubește pe poporul Său, de aceea te-ai pus împărat peste ei.`` ¹²Hiram a mai zis: „Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a făcut cerurile și pămîntul, ca ca a dat împăratului David un fiu în elept, priceput și cuminte, care va zidi o casă Domnului și o casă împăratească pentru el! ¹³Îmi trimite dar un om meșter și priceput, pe Hiram-Abi, ¹⁴fiul unei femei dintre fetele lui Dan, și al unui tată Tirian. El este meșter pentru lucrurile în aur, în argint, în aramă și în fier, în piatră și în lemn, în materii vopsite, în purpură și în albastru, în materii de vison și cîrmîz, și pentru orice fel de săpături și lucruri meșteugite, cari se dau de făcut. El va lucra cu oamenii și iscusi și cu oamenii iscusi ai domnului meu David, tatăl tău. ¹⁵Acum, domnul meu să trimească slujitorilor și grîul, orzul, untdelemnul și vinul de care a vorbit. ¹⁶și noi vom ține lemne din Liban atît cît vei avea nevoie; și le vom trimite pe mare în plute pînă la Iafos, și de acolo tu le vei sui la Ierusalim.`` ¹⁷Solomon a numărat pe toți străinii cari erau în țara lui Israel, și a cîntărit numărul toare fuse făcute de tatăl său David. S'au găsit o sută cincizeci și trei de mii ase sute. ¹⁸și a luat din ei aptezeci de mii, ca să poarte sarcinile, optzeci de mii să taie pietre în munte, și trei mii ase sute, ca să privegheze și să îndemne pe popor la lucru.

Chapter 3

¹Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese ardat tatăl său David, în locul pregătit de David în aria lui Ornan, Iebusitul. ²A început să zidească în două zile a lunii două, în al patrulea an al domniei lui. ³Iată pe ce temelii a zidit Solomon Casa lui Dumnezeu. Lungimea, în coșci de măsură cea veche a coșcilor, era de șezeci de coșci, iar lăimea de

dou zeci de co i. ⁴Pridvorul dinainte avea dou zeci de co i lungime, cât era de lat casa, i o sut dou zeci de co i în l ime; Solomon l -a acoperit pe dinl untru cu aur curat. ⁵A îmbr cat cu lemn de chiparos casa cea mare, a acoperit -o cu aur curat, i a s pat pe ea finici i împletituri de l n i oare. ⁶A acoperit casa cu pietre scumpe ca podoab ; i aurul era aur din Parvaim. ⁷A acoperit cu aur casa, bîrnele, pragurile, pere ii i u ile, i a pus s sape heruvimi pe pere i. ⁸A f cut casa Locului prea sfînt. Ea era lung de dou zeci de co i, cât l rgimea casei, i larg de dou zeci de co i. A acoperit -o cu aur curat, care pre uia ase sute de talan i. ⁹Greutatea aurului pentru cuie se ridica la cincizeci de sicli. A îmbr cat cu aur i od ile de sus. ¹⁰A f cut în casa Locului prea sfînt doi heruvimi s pa i, i i -a acoperit cu aur. ¹¹Aripile heruvimilor aveau o lungime de dou zeci de co i. Aripa celui dintîi, lung de cinci co i, atingea zidul casei; i cealalt arip , lung tot de cinci co i, atingea aripa celui de al doilea heruvim. ¹²Aripa celui de al doilea heruvim, lung de cinci co i, atingea zidul casei; i cealalt arip , lung tot de cinci co i, se unea cu aripa celui dintîi heruvim. ¹³Aripile acestor heruvimi, întinse, aveau dou zeci de co i. Ei st teau în picioare, cu fa a întoars spre cas . ¹⁴A f cut perdeaua albastr , purpurie i c rmizie, i de in sup ire, i a lucrat heruvimi pe ea. ¹⁵A f cut înaintea casei doi stîlpi de treizeci i cinci de co i în l ime, cu un cap de cinci co i în vârful lor. ¹⁶A f cut ni te re ele ca acelea cari erau în Locul prea sfînt, i le -a pus pe vârful stîlpilor. Apoi a f cut o sut de rodii pe cari le -a pus pe re ele. ¹⁷A a ezat stîlpii în partea dinainte a Templului, unul la dreapta i altul la stînga; a numit pe cel dela dreapta Iachin, i pe cel dela stînga Boaz.

Chapter 4

¹A f cut un altar de aram , lung de dou zeci de co i, lat de dou zeci de co i, i înalt de zece co i. ²A f cut marea turnat . Ea avea zece co i dela o margine la alta, era rotund de tot, înalt de cinci co i, i un fir de treizeci de co i ar fi înconjurat -o. ³Supt marginea ei, de jur împrejur, erau ni te chipuri de boi, câte zece de fiecare cot, de jur împrejurul m rii; boii a eza i pe dou rînduri, erau turna i dintr'o singur bucat cu ea. ⁴Era a ezat pe doisprezece boi, dintre cari trei întor i spre miaz noapte, trei întor i spre apus, trei întor i spre miaz zi, i trei întor i spre r s rit; marea era a ezat pe ei, i toat partea dind r t a trupurilor lor era înl untru. ⁵Grosimea ei era de un lat de mân , i marginea, ca marginea unui pahar, era f cut în felul unei flori de crin. Puteau s încap în ea trei mii de ba i. ⁶A f cut zece lighene, i a pus cinci la dreapta i cinci la stînga, ca s slujeasc la cur iri: în ele se sp lau feluritele p r i ale arderilor de tot. Marea era pentru sp larea preo ilor. ⁷A mai f cut zece sfe nice de aur, dup porunca privitoare la ele, i le -a a ezat în Templu, cinci la dreapta i cinci la stînga. ⁸A mai f cut zece mese, i le -a a ezat în Templu, cinci la dreapta i cinci la stînga. ⁹A mai f cut curtea preo ilor, i curtea cea mare, cu por ile ei, ale c ror aripi le -a acoperit cu aram ¹⁰A a ezat marea în partea dreapt , la miaz zi-r s rit. ¹¹Hiram a f cut cenu arele, lope ile i potirele. Astfel a ispr vit Hiram lucrarea pe care i -a dat -o împ ratul Solomon s'o fac pentru Casa lui Dumnezeu: ¹²doi stîlpi, cu cele dou capete i coperi urile lor cu cununi de pe vârful stîlpilor; cele dou re ele

pentru acoperirea celor două coperi uri ale capetelor de pe vârful stâlpilor; ¹³cele patru sute de rodii pentru cele două reele, câte două iruri de rodii pentru fiecare reea, pentru acoperirea celor două coperi uri cu cununi ale capetelor de pe vârful stâlpilor; ¹⁴cele zece temelii, și cele zece lighene de pe temelii; ¹⁵marea, și cei doisprezece boi de sub ea; ¹⁶cenu arele, lopele și furculi ele. Toate aceste unelte, pe cari le-a dat împăratul Solomon lui Hiram-Abi să le facă pentru Casa Domnului, erau de aram lustruit. ¹⁷Împăratul a pus să le toarne în câmpia Iordanului, într'un pământ cleios, între Sucot și Ereda. ¹⁸Solomon a făcut toate aceste unelte în număr atât de mare, încât nu s'a putut cerceta greutatea aramei. ¹⁹Solomon a mai făcut toate celelalte unelte pentru Casa lui Dumnezeu: altarul de aur, mesele pe cari se puneau pînile pentru punerea înaintea Domnului; ²⁰sfe nicile și candelarele lor de aur curat, cari trebuiau aprinse, după poruncă înaintea Locului prea sfânt, ²¹florile, candelarele, și mucurile de aur, de aur foarte curat; ²²cuitele, potirele, ce tile și culele de aur curat; și aripile de aur pentru ușa dintr'una a casei, dela intrarea Locului prea sfânt, și pentru ușa a casei dela intrarea Templului.

Chapter 5

¹Astfel a fost isprăvită toată lucrarea pe care a făcut-o Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul și toate uneltele pe cari le închinase Domnului tatăl său David, și le-a pus în vistieriile Casei lui Dumnezeu. ²Atunci Solomon a strâns la Ierusalim pe bătrânii lui Israel și pe toate cetenii semințiilor, pe capii familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din cetatea lui David, adică din Sion, chivotul legământului Domnului. ³Toi bătrânii lui Israel s'au adunat la împărat, pentru sărbătoarea din luna a șaptea. ⁴Cînd au ajuns toi bătrânii lui Israel, Levi îi au ridicat chivotul. ⁵Au adus chivotul, cortul întîlnirii, și toate uneltele sfinte cari erau în cort: preoții și Levi îi le-au dus. ⁶Împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel, chemat la el, a stat înaintea chivotului. Au jertfit oi și boi, cari nu se pot nici socoti, nici număra, din pricina mulțimii lor. ⁷Preoții au dus chivotul legământului Domnului la locul lui, în sfîntul loc al casei, în Locul prea sfânt, sub aripile heruvimilor. ⁸Heruvimii aveau aripile întinse peste locul chivotului, și acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra. ⁹Drugilor li se dăduse o astfel de lungime încît capetele lor se vedeau la o depărtare de chivot dinaintea sfîntului loc, dar nu se vedeau de afară. Chivotul a fost acolo pînă în ziua de azi. ¹⁰În chivot nu erau decît cele două table, pe cari le pusesese acolo Moise, în Horeb, cînd a făcut Domnul legământ cu copiii lui Israel, la ieșirea lor din Egipt. ¹¹În clipa cînd au ieșit preoții din Locul sfînt, -cîci toi preoții de față se sfințiseră și mai înainte în irul cetelor, ¹²și toi Levi îi cari erau cîntăreți: Asaf, Heman, Iedutun, fiii și frații lor, îmbrăcați în supire, stăteau la sărbătorile altarului cu chimvale, alute și arfe, și aveau cu ei o sut douăzeci de preoți cari sunau din trâmbițe; - ¹³și cînd cei ce sunau din trâmbițe și ceice cîntau, unindu-se într'un glas ca să mărească și laude pe Domnul, au sunat din trâmbițe, chimvale și celelalte instrumente, și au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: „Căci este bun, căci îndurarea Lui este în veci!” în clipa aceea, casa, și anume Casa Domnului, s'a umplut cu

un nor. ¹⁴Preo ii n'au putut s mai stea acolo ca s fac slujba, din pricina norului; c ci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu.

Chapter 6

¹Atunci Solomon a zis: „Domnul a zis c vrea s locuiasc în întunerec! ²i eu am zidit o cas care- i va fi locuin a, un loc unde vei locui în veci!`` ³Împ ratul i -a întors fa a, i a binecuvântat toat adunarea lui Israel. i toat adunarea lui Israel st tea în picioare. ⁴i el a zis: „Binecuvântat s fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura Sa tat lui meu David, i a împlinit prin puterea Sa ce spusese, când a zis: ⁵,Din ziua când am scos pe poporul Meu din ara Egiptului, n'am ales nicio cetate dintre toate semin iile lui Israel, ca s se zideasc acolo o cas în care s locuiasc Numele Meu, i n-am ales pe niciun om, care s fie c petenia poporului Meu Israel. ⁶Ci Ierusalimul l-am ales, pentruca în el s locuiasc Numele Meu, i pe David l-am ales, ca s domneasc peste poporul Meu Israel!` ⁷Tat l meu David avea de gând s zideasc o cas Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel. ⁸i Domnul a zis tat lui meu David: ‚Fiindc ai avut de gând s zide ti o cas Numelui Meu, bine ai f cut c ai avut gândul acesta. ⁹Numai c nu tu vei zidi casa; ci fiul t u, ie it din tine, va zidi Numelui Meu o cas .` ¹⁰Domnul a împlinit cuvântul pe care -l spusese. Eu m'am ridicat în locul tat lui meu David, i am ezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, i am zidit o cas Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel. ¹¹Am a ezat în ea chivotul, în care este leg mântul Domnului, leg mântul pe care l -a f cut El cu copiii lui Israel.`` ¹²Solomon s'a a ezat înaintea altarului Domnului, în fa a întregei adun ri a lui Israel, i a întins mînile. ¹³Ci Solomon f cuse o treapt de aram , i o pusese în mijlocul cur ii. Ea era lung de cinci co i, lat de cinci co i, i înalt de trei co i; a ezut pe ea, s'a a ezat în genunchi în fa a întregei adun ri a lui Israel, i a întins mînile spre cer. ¹⁴i a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine, în ceruri i pe p mînt: Tu ii leg mîntul i îndurarea Ta fa de robii T i, cari umbl înaintea Ta cu toat inima lor! ¹⁵Astfel, i-ai inut cuvântul dat robului T u David, tat l meu; i ce ai spus cu gura Ta, împline ti ast zi prin puterea Ta. ¹⁶Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, ine f g duin a pe care ai f cut -o tat lui meu David, când ai zis: ‚Niciodat nu vei fi lipsit înaintea Mea de un urma care s ad pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii t i s ia seama la calea lor i s mearg în legea Mea, cum ai mers tu înaintea Mea.` ¹⁷Împlineasc -se dar, Doamne, Dumnezeul lui Israel, f g duin a pe care ai f cut -o robului T u David! ¹⁸Dar ce! S locuiasc Dumnezeu cu adev rat împreun cu omul pe p mînt? Iat c cerurile, i cerurile cerurilor nu Te pot cuprinde: cu cât mai pu în această cas , pe care am zidit -o eu! ¹⁹Totu , Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rug ciunea robului T u i la cererea lui! Ascult strig tul i rug ciunea pe care i -o face robul T u. ²⁰Ochii T i s fie zi i noapte deschi i peste casa aceasta, peste locul despre care ai zis c acolo va fi Numele T u! Ascult rug ciunea pe care o face robul T u în locul acesta! ²¹Ascult cererile robului T u i ale poporului T u Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascult din locul locuin ei Tale, din ceruri, ascult i iart ! ²²Dac va

p c tui cineva împotriva aproapelui s u, i se va pune peste el un jur mînt ca s -l fac s jure, i dac
 va veni s jure înaintea altarului T u, în casa aceasta, - ²³ascult -l din ceruri, lucreaz , i judec pe
 robii T i: osînde te pe cel vinovat, i f ca purtarea lui s cad asupra capului lui; f dreptate celui
 nevinovat, i r spl te te -i, dup nevinov ia lui! ²⁴Cînd poporul t u Israel va fi b tut de vr jma ,
 pentruc a p c tuit împotriva Ta: dac se vor întoarce la Tine i vor da slav Numelui T u, dac Î i vor
 face rug ciuni i cereri în casa aceasta, - ²⁵ascult -i din ceruri, iart p catul poporului T u Israel, i
 adu -i înapoi în ara pe care ai dat -o lor i p rin ilor lor. ²⁶Cînd cerul va fi închis, i nu va fi ploaie,
 din pricina p catelor lor împotriva Ta: dac se vor ruga în acest loc, i vor da slav Numelui T u, i
 dac se vor întoarce dela p catele lor (pentru -i vei fi pedepsit), ²⁷ascult -i din ceruri, iart p catul
 robilor T i i al poporului T u Israel, înva -i calea cea bun în care trebuie s mearg , i trimete ploaie
 pe p mîntul pe care l-ai dat de mo tenere poporului T u! ²⁸Cînd vor fi în ar foametea, ciurma, rugina
 în grîu, i m lura, l custele de un soi sau altul, cînd vr jma ul va împresura pe poporul T u, în ara
 lui, în cet ile lui, cînd vor fi urgii sau boli de vreun fel: ²⁹dac un om, dac tot poporul T u Israel
 va face rug ciuni i cereri, i fiecare î i va cunoa te rana i durerea i va întinde mînile spre casa
 aceasta, - ³⁰ascult -l din ceruri, din locul locuin ei Tale, i iart -l; r spl te te fiec ruia dup c ile lui,
 Tu care cuno ti inima fiec ruia, -c ci numai Tu cuno ti inima copiilor oamenilor, - ³¹ca s se team
 de Tine, i s umble în c ile Tale tot timpul cît vor tr i în ara, pe care ai dat -o p rin ilor no tri!
³²Cînd str inul, care nu este din poporul t u Israel, va veni dintr'o ar dep rtat , din pricina Numelui
 T u celui mare, din pricina mîinii Tale celei tari i din pricina bra ului T u întins, cînd va veni s se
 roage în casa aceasta, - ³³ascult -l din ceruri, din locul locuin ei Tale, i d str inului aceluia tot
 ce- i va cere, pentruca toate popoarele p mîntului s cunoasc Numele T u, s se team de Tine, ca
 poporul T u Israel, i s tie c Numele T u este chemat peste casa aceasta, pe care am zidit -o!
³⁴Cînd va ie i poporul T u la lupt împotriva vr jma ilor lui, urmînd calea pe care îi vei porunci s'o
 urmeze: dac Î i vor face rug ciuni, cu privirile îndreptate spre cetatea aceasta pe care ai ales -o i
 spre casa pe care am zidit -o în Numele T u, - ³⁵ascult din ceruri rug ciunile i cererile lor, i f -le
 dreptate! ³⁶Cînd vor p c tui împotriva Ta, -c ci nu este om care s nu p c tuiasc , - i cînd vei fi mîniat
 împotriva lor i -i vei da în mîna vr jma ului, care -i va duce robi într'o ar dep rtat sau apropiat :
³⁷dac î i vor veni în fire în ara unde vor fi robi, dac se vor întoarce la Tine, i Î i vor face cereri în
 ara robiei lor, i vor zice: ,Am p c tuit, am s vîr it f r delegi, am f cut r u!` ³⁸dac se vor întoarce la
 Tine din toat inima lor i din tot sufletul lor, în ara robiei lor, unde au fost du i robi, dac - i vor
 face rug ciuni, cu privirile întoarse spre ara lor, pe care ai dat -o p rin ilor lor, spre cetatea pe care
 ai ales -o i spre casa pe care am zidit -o Numelui T u, - ³⁹ascult din ceruri, din locul locuin ei
 Tale, rug ciunile i cererile lor, i f -le dreptate: iart poporului T u p catele f cute împotriva Ta!
⁴⁰Acum, Dumnezeule, ochii T i s fie deschi i, i urechile s - i fie cu luare aminte la rug ciunea f cut
 în locul acesta! ⁴¹Acum, Doamne, Dumnezeule, scoal -Te, vino la locul T u de odihn , Tu i chivotul
 m re iei Tale. Preo ii T i, Doamne Dumnezeule, s fie îmbr ca i cu mîntuirea, i prea iubi ii T i s se
 bucure de fericire! ⁴²Doamne Dumnezeule, nu îndep rta pe unsul T u, adu- i aminte de bun t ile
 f g duite robului T u David!``

Chapter 7

¹Cînd i -a ispr vit Solomon rug ciunea, s'a pogorît foc din cer i a mistuit arderea de tot i jertfele, i slava Domnului a umplut casa. ²Preo ii nu puteau s intre în Casa Domnului, c ci slava Domnului umplea Casa Domnului. ³To i copiii lui Israel au v zut pogorîndu-se focul i slava Domnului peste cas ; ei i-au plecat fa a la p mînt pe pardoseal , s'au închinat, i au l udat pe Domnul, zicînd: „C ci este bun, c ci îndurarea Lui ine în veac!` 4Împ ratul i tot poporul au adus jertfe înaintea Domnului. ⁵Împ ratul Solomon a junghiat dou zeci i dou de mii de boi i o sut dou zeci de mii de oi. Astfel au f cut împ ratul i tot poporul sfin irea Casei lui Dumnezeu. ⁶Preo ii st teau la locul lor, i tot astfel i Levi ii, cu instrumentele f cute în cinstea Domnului de împ ratul David, pentru cîntarea laudelor Domnului, cînd i -a îns rcinat David s m reasc pe Domnul, zicînd: „C ci îndurarea lui ine în veac!` Preo ii sunau din trîmbi e în fa a lor. i tot Israelul era de fa . ⁷Solomon a sfin it i mijlocul cur ii, care este înaintea Casei Domnului; c ci acolo a adus arderile de tot i gr simile jertfelor de mul mire, pentruc altarul de aram , pe care -l f cuse Solomon, nu putea cuprinde arderile de tot, darurile de mîncare i gr simile. ⁸Solomon a pr znuit s rb toarea în vremea aceea apte zile, i tot Israelul a pr znuit împreun cu el; venise o mare mul ime de oameni, dela intrarea Hamatului pîn la pîrîul Egiptului. ⁹În ziua a opta, au avut o adunare de s rb toare; c ci sfin irea altarului au f cut -o apte zile, i s rb toarea tot apte zile. ¹⁰În a dou zeci i treia zi a lunii a aptea, Solomon a trimes înapoi în corturi pe popor, care era vesel i mul mit de binele pe care -l f cuse Domnul lui David, lui Solomon i poporului S u Israel. ¹¹Cînd a ispr vit Solomon Casa Domnului i casa împ ratului, i a izbutit în tot ce- i pusese de gînd s fac în Casa Domnului i în casa împ ratului, ¹²Domnul S'a ar tat lui Solomon noaptea, i i -a zis: „Î i ascult rug ciunea, i aleg locul acesta drept casa unde va trebui s Mi se aduc jertfe. ¹³Cînd voi închide cerul, i nu va fi ploaie, cînd voi porunci l custelor s m nînce ara, cînd voi trimete ciuma în poporul Meu: ¹⁴dac poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga, i va c uta Fa a Mea, i se va abate dela c ile lui rele, -îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta p catul, i -i voi t m dui ara. ¹⁵Ochii Mei vor fi deschi i de acum, i urechile Mele vor fi cu luare aminte la rug ciunea f cut în locul acesta. ¹⁶Acum, aleg i sfin esc casa aceasta, pentruca Numele Meu s locuiasc în ea pe vecie, i voi avea totdeauna ochii i inima Mea acolo. ¹⁷i tu, dac vei umbla înaintea Mea cum a umblat tat l t u David, f cînd tot ce i-am poruncit, i dac vei p zi legile i poruncile Mele, ¹⁸voi înt ri scaunul de domnie al împ r iei tale, cum am f g duit tat lui t u David, cînd am zis: „Niciodat nu vei fi lipsit de un urma , care s domneasc peste Israel.` ¹⁹Dar dac v ve i abate, dac ve i p r si legile i poruncile Mele, pe cari vi le-am dat, i dac v ve i duce s sluji i altor dumnezei i s v închina i înaintea lor, ²⁰v voi smulge din ara Mea, pe care v'am dat -o, voi lep da dela Mine casa aceasta, pe care am închinat -o Numelui Meu, i o voi face de pomini de batjocur printre toate popoarele. ²¹i cît de înalt este casa aceasta, oricine va trece pe lîng ea, va r mînea încremenit, i va zice: „Pentruce a f cut Domnul a a rii i casei acesteia?` ²²i se va r spunde: „Pentruca p r sit pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor, care

i -a scos din ara Egiptului, pentru c s'au alipit de al i dumnezei, s'au închinat înaintea lor i le-au slujit; iat de ce a trimes peste ei toate aceste rele.``

Chapter 8

¹Dup dou zeci de ani, în timpul c rora Solomon a zidit Casa Domnului i casa lui însu , ²a înt rit cet ile, pe cari i le -a dat Hiram i a a ezat în ele pe copiii lui Israel. ³Solomon a mers împotriva Hamatului, la oba, i a pus st pînire pe ea. ⁴A înt rit Tadmorul în pustie, i toate cet ile cari slujeau ca cet i pentru merinde în Hamat. ⁵A înt rit apoi Bet-Horonul de sus i Bet-Horonul de jos, ca cet i înt rite cu ziduri, por i i z voare; ⁶Baalatul, i toate cet ile cari slujeau ca cet i pentru merinde i cari ineau de el, toate cet ile pentru car , cet ile pentru c l rime, i tot ce a g sit cu cale Solomon s zideasc la Ierusalim, la Liban, i în toat ara al c rei st pîn era. ⁷Pe tot poporul care mai r m sese din Heti i, din Amori i, din Ferezi i, din Hevi i i din Iebusi i, care nu f cea parte din Israel, ⁸pe urma ii lor cari r m seser dup ei în ar i pe cari nu -i nimiciser copiii lui Israel, Solomon i -a ridicat ca oameni de corvoad , ceeace au fost pîn în ziua de azi. ⁹Solomon n'a întrebuinat ca robi pentru lucr rile lui, pe niciunul din copiii lui Israel: c ci ei erau oameni de r zboi, c peteniile lui, slujba ii lui, mai marii car lor i c l rimii lui. ¹⁰C peteniile puse de împ ratul Solomon în fruntea poporului, i îns rcina i s privegheze peste el, erau în num r de dou sute cincizeci. ¹¹Solomon a suit pe fata lui Faraon din cetatea lui David în casa pe care i -o zidise; c ci a zis: „Nevast -mea s nu locuiasc în casa lui David, împ ratul lui Israel, pentru c locurile în cari a intrat chivotul Domnului sînt sfinte.`` ¹²Atunci Solomon a adus arderi de tot Domnului pe altarul Domnului, pe care -l zidise înaintea pridvorului. ¹³Aducea ce era poruncit de Moise pentru fiecare zi, pentru zilele de Sabat, pentru zilele de lun nou , i pentru s rb tori, de trei ori pe an, la s rb toarea azimilor, la s rb toarea s pt mînilor, i la s rb toarea corturilor. ¹⁴A pus în slujbele lor, a a cum le rînduise tat l s u David, cetele preo ilor, dup slujba lor, pe Levi i dup îns rcinarea lor, care era s m reasc pe Domnul i s fac zi de zi de slujb în fa a preo ilor, i pe u ieri, împ r i i la fiecare u , dup cetele lor: c ci a a poruncise David, omul lui Dumnezeu. ¹⁵Nu s'au ab tut dela porunca împ ratului cu privire la preo i i Levi i, nici cu privire la vreun alt lucru, nici în privin a vistieriilor. ¹⁶A a s'a înf ptuit toat lucrarea lui Solomon, din ziua cînd s'a pus temelia Casei Domnului i pîn în ziua cînd a fost ispr vit . Casa Domnului a fost deci ispr vit . ¹⁷Solomon a plecat atunci la E ion-Gheber i la Elot, pe rmul m rii, în ara Edomului. ¹⁸i Hiram i -a trimes, prin slujitorii s i, cor bii i slujitori cari cuno teau marea. Ei s'au dus cu slujitorii lui Solomon la Ofir, i au luat de acolo patru sute cincizeci de talan i de aur, pe cari i-au adus împ ratului Solomon.

Chapter 9

¹Împ r teasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, i a venit la Ierusalim ca s -l încerce prin întreb ri grele. Ea avea un alai foarte mare, i c mile înc rcate cu mirodenii, aur mult de tot i pietre scumpe. S'a dus la Solomon, i i -a spus tot ce avea pe inim . ²Solomon i -a r spus la toate întreb rile, i n'a fost nimic pe care s nu fi tiut Solomon s i -l l mureasc . ³Împ r teasa din Seba a v zut în elepciunea lui Solomon, i casa pe care o zidise, ⁴i bucatele dela masa lui, i locuin a slujitorilor lui, i slujbele i hainele celor ce -i slujeau, i paharnicii lui i hainele lor, i treptele pe cari se suia la Casa Domnului. Uimit , ⁵ea a zis împ ratului: „Era adev rat deci ce am auzit eu în ara mea despre faptele i în elepciunea ta! ⁶Nu credeam tot ce se zicea, pîn n'am venit i am v zut cu ochii mei. i iat c nu mi s'a istorisit nici jum tate din m rirea i în elepciunea ta. Tu întreci faima pe care am auzit -o despre tine. ⁷Ferice de oamenii t i, ferice de slujitorii t i, cari sînt pururea înaintea ta, i cari aud în elepciunea ta! ⁸Bindecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul t u, care S'a îndurat de tine, i te -a pus pe scaunul Lui de domnie ca împ rat pentru Domnul, Dumnezeul t u! Pentruc Dumnezeul t u iube te pe Israel i vrea s -l fac s r mîn în picioare pe vecie, pentru aceea te -a pus împ rat peste el, ca s faci judecat i dreptate.`` ⁹Ea a dat împ ratului o sut dou zeci de talan i de aur, foarte multe mirodenii, i pietre scumpe. N'au mai fost mirodenii ca cele date împ ratului Solomon de împ r teasa din Seba. ¹⁰Slujitorii lui Hiram i slujitorii lui Solomon, cari au adus aur din Ofir, au adus i lemn mirositor i pietre scumpe. ¹¹Împ ratul a f cut cu lemnul mirositor sc ri pentru Casa Domnului i pentru casa împ ratului, i arfe i al ute pentru cînt re i. Nu se mai v zuse a a ceva în ara lui Iuda. ¹²Împ ratul Solomon a dat împ r tesei din Seba tot ce a dorit ea, ce a cerut, mai mult decît adusese ea împ ratului. Apoi s'a întors i s'a dus în ara ei, ea i slujitorii ei. ¹³Greutatea aurului care venea pe fiecare an lui Solomon era de ase sute asezeci i ase de talan i de aur, ¹⁴afar de ce lua dela negustorii cei mari i dela cei mici, dela to i împ ra ii Arabiei i dela dreg torii rii, cari aduceau aur i argint lui Solomon. ¹⁵Împ ratul Solomon a f cut dou sute de scuturi mari de aur b tut, i pentru fiecare din ele a întrebuin at ase sute de sicli de aur b tut, ¹⁶i alte trei sute de scuturi de aur b tut, i pentru fiecare din ele a întrebuin at trei sute de sicli de aur; i împ ratul le -a pus în casa p durii Libanului. ¹⁷Împ ratul a f cut un mare scaun de domnie de filde , i l -a acoperit cu aur curat. ¹⁸Scaunul acesta de domnie avea ase trepte, i un a ternut pentru picioare, de aur, care se inea de scaunul de domnie; de fiecare parte a scaunului erau r zim tori, lîng r zim tori erau doi lei, ¹⁹i pe cele ase trepte, de o parte i de alta, erau doisprezece lei. A a ceva nu s'a f cut pentru nici o împ r ie. ²⁰Toate paharele împ ratului Solomon erau de aur, i toate vasele din casa p durii Libanului erau de aur curat. Nu era nimic de argint: argintului nu i se d dea niciun pre , pe vremea lui Solomon. ²¹C ci împ ratul avea cor bii din Tarsis cari c l l toreau cu slujitorii lui Hiram; i la fiecare trei ani veneau cor biile din Tarsis, aducînd aur i argint, filde , maimu e i p uni. ²²Împ ratul Solomon a întrecut pe to i împ ra ii p mîntului prin bog iile i în elepciunea lui. ²³To i împ ra ii p mîntului c utau s vad pe Solomon, ca s aud în elepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui. ²⁴i fiecare din ei î i aducea darul lui, lucruri de argint i lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai i catîri; a a era în fiecare an. ²⁵Solomon avea patru mii de iesle pentru caii dela car le lui, i dou sprezece mii de c l re i pe cari i -a a ezat în cet ile unde î i inea car le i la Ierusalim lîng

împ rat. ²⁶El st pînea peste to i împ ra ii, dela Rîu pîn la ara Filistenilor i pîn la hotarul Egiptului. ²⁷Împ ratul a f cut argintul tot a a de obicinuit la Ierusalim ca pietrele, i cedrii tot afît de mul i ca smochinii s lbatici, cari cresc pe cîmpie. ²⁸Din Egipt i din toate rile se aduceau cai pentru Solomon. ²⁹Celelalte fapte ale lui Solomon, cele dintîi i cele depe urm , nu sînt scrise oare în Cartea proorocului Natan, în proorocia lui Ahia din Silo, i în descoperirile proorocului Ieedo despre Ieroboam, fiul lui Nebat? ³⁰Solomon a domnit patruzeci de ani la Ierusalim peste tot Israelul. ³¹Apoi Solomon a adormit cu p rin ii lui, i l-au îngropat în cetatea tat lui s u David. i, în locul lui, a domnit fiul s u Roboam.

Chapter 10

¹Roboam s'a dus la Sihem, c ci tot Israelul venise la Sihem s -l fac împ rat. ²Cînd a auzit lucrul acesta, Ieroboam, fiul lui Nebat, era în Egipt, unde fugise de împ ratul Solomon; i s'a întors din Egipt. ³Au trimes s -l cheme. Atunci Ieroboam i tot Israelul au venit la Roboam i i-au vorbit a a: ⁴„Tat l t u ne -a îngreuiat jugul: acum u ureaz aceast aspr robie i jugul greu pe care l -a pus peste noi tat l t u. i î i vom sluji.” ⁵El le -a zis: „Întoarce i-v la mine dup trei zile.” i poporul a plecat. ⁶Împ ratul Roboam a întreat pe b trînii cari fuseser cu tat l s u Solomon, în timpul vie ii lui, i a zis: „Ce m sf tui i s r spund poporului acestuia?” ⁷i iat ce i-au zis ei: „Dac vei fi bun cu poporul acesta, dac -i vei primi bine, i dac le vei vorbi cu bun voin , î i vor sluji pe vecie.” ⁸Dar Roboam a l sat sfatul pe care i -l d deau b trînii, i a întreat pe tinerii cari crescuser cu el i cari -l înconjura. ⁹El le -a zis: „Ce m sf tui i s r spund poporului acestuia care-mi vorbe te astfel: „U ureaz jugul pe care l -a pus tat l t u peste noi?” ¹⁰i iat ce i-au zis tinerii cari crescuser cu el: „A a s vorbe ti poporului acestuia care i -a vorbit a a: „Tat l t u ne -a îngreuiat jugul, iar tu u ureaz -ni -l!” s le vorbe ti a a: „Degetul meu cel mic este mai gros decît coapsele tat lui meu. ¹¹Acum, tat l meu a pus peste voi un jug greu, dar eu îl voi face i mai greu: tat l meu v'a pedepsit cu bice, dar eu v voi pedepsi cu scorpioane.” ¹²Ieroboam i tot poporul au venit la Roboam a treia zi, dup cum le spusese împ ratul: „Întoarce i-v la mine peste trei zile.” ¹³Împ ratul le -a r spuns aspru. Împ ratul Roboam a l sat sfatul b trînilor, ¹⁴i le -a vorbit a a, dup sfatul tinerilor: „Tat l meu v'a îngreuiat jugul, dar eu îl voi îngreuia i mai mult; tat l meu v'a pedepsit cu bice, dar eu v voi pedepsi cu scorpioane.” ¹⁵Astfel împ ratul n'a ascultat pe popor; c ci a a rînduise Dumnezeu, în vederea împlinirii cuvîntului, pe care -l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat. ¹⁶Cînd a v zut tot Israelul c împ ratul nu -l ascult , poporul a r spuns împ ratului: „Ce parte avem noi cu David? Noi n'avem nicio mo tenere cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum, vezi- i de cas , Davide!” i tot Israelul s'a dus în corturile lui. ¹⁷Copiii lui Israel, cari locuiau în cet ile lui Iuda, au fost singurii peste cari a domnit Roboam. ¹⁸Atunci împ ratul Roboam a trimes pe Hadoram, care era mai mare peste d ri. Hadoram a fost împru cat cu pietre de copiii lui Israel, i a murit. i împ ratul Roboam

s'a gr bit i s'a suit într'un car, ca s fug la Ierusalim. ¹⁹Astfel s'a deslipit Israel de casa lui David pîn în ziua de azi.

Chapter 11

¹Roboam, venind la Ierusalim, a strîns casa lui Iuda i a lui Beniamin, o sut optzeci de mii de oameni de frunte, buni pentru r zboi, ca s lupte împotriva lui Israel i s -l aduc iar supt st pînirea lui Roboam. ²Dar cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui emaia, omul lui Dumnezeu: ³„Vorbe te lui Roboam, fiul lui Solomon, împ ratul lui Iuda, i întregului Israel din Iuda i din Beniamin. i spune-le: ⁴„A a vorbe te Domnul: „S nu v sui i i s nu face i r zboi împotriva fra ilor vo tri! Fiecare din voi s se întoarc acas , c ci dela Mine s'a întîmplat lucrul acesta. „Ei au ascultat de cuvintele Domnului, s'au întors acas , i nu s'au mai dus împotriva lui Ieroboam. ⁵Roboam a locuit la Ierusalim, i a zidit cet i înt rite în Iuda. ⁶A zidit Betleemul, Etamul, Tecoa, ⁷Bet- ur, Soco, Adulam, ⁸Gat, Mare a, Zif, ⁹Adoraim, Lachis, Azeca, ¹⁰orea, Aialon i Hebronul, cari erau în Iuda i în Beniamin, i a f cut din ele ni te cet i înt rite. ¹¹Le -a înt rit, a pus în ele c pîtani i magazii de bucate, de untdelemn i vin. ¹²A pus în fiecare din aceste cet i scuturi i suli e, i le -a f cut foarte tari. Iuda i Beniamin erau ai lui. ¹³Preo ii i Levi ii, cari se aflau în tot Israelul, i-au p r sit locuin ele i s'au dus la el; ¹⁴c ci Levi ii i-au p r sit inuturile i mo iile i au venit în Iuda i la Ierusalim, pentru Ieroboam i fiii s i i-au împedecat s - i împlineasc slujbele ca preo i ai Domnului. ¹⁵Ieroboam a pus preo i pentru în l imile, pentru apii i pentru vi eii pe cari îi f cuse. ¹⁶Aceia din toate semin iile lui Israel, cari aveau pe inim s caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, au urmat pe Levi i la Ierusalim, ca s jertfeasc Domnului, Dumnezeului p rin ilor lor. ¹⁷Ei au dat astfel t rie împ r iei lui Iuda, i au înt rit pe Roboam, fiul lui Solomon, timp de trei ani; c ci trei ani au umblat în calea lui David i a lui Solomon. ¹⁸Roboam a luat de nevast pe Mahalat, fata lui Ierimot, fiul lui David i al Abihailei, fata lui Eliab, fiul lui Isai. ¹⁹Ea i -a n scut fii pe: Ieu , emaria i Zaham. ²⁰Dup ea, a luat pe Maaca, fata lui Absalom. Ea i -a n scut pe Abia, pe Atai, pe Ziza i pe elomit. ²¹Roboam iubea pe Maaca, fata lui Absalom, mai mult de cît pe toate nevestele i iitoarele lui; c ci a avut optsprezece neveste i asezeci de iitoare, i a n scut dou zeci i opt de fii i asezeci de fete. ²²Roboam a dat cel dintîi loc lui Abia, fiul Maachei, i l -a pus c petenie peste fra ii lui, c ci voia s -l fac împ rat. ²³El a lucrat cu minte, împr tiind pe to i fiii s i în toate inuturile lui Iuda i lui Beniamin, în toate cet ile înt rite; le -a dat de mîncare din bel ug, i le -a c utat o mul ime de neveste.

Chapter 12

¹Cînd s'a înt rit Roboam în domnie i a c p tat putere, a p r sit legea Domnului, i tot Israelul a p r sit -o împreun cu el. ²În al cincilea an al domniei lui Roboam, i ac, împ ratul Egiptului, s'a

suit împotriva Ierusalimului, pentru că ei au pus mâinile lor împotriva Domnului. ³Avea o mie două sute de cari și așezeci de mii de călăreți; și împreună cu el a venit din Egipt un popor frumos, dintre Libieni, Suchieni și Etiopieni. ⁴A luat cetățile întregi ale lui Iuda, și a ajuns până la Ierusalim. ⁵Atunci proorocul emeia s'a dus la Roboam și la căpeteniile lui Iuda, cari se adunaseră în Ierusalim, la apropierea lui și a zis: „A a vorbeste Domnul: „Voi M'a împresă; voi presăși Eu, și voi dau în mâinile lui și a căpeteniile lui Israel și împărțitul s'au smerit, și a zis: „Domnul este drept!“ ⁷și dac' au văzut Domnul că s'au smerit, cuvântul Domnului a vorbit astfel lui emeia: „S-au smerit, nu-i voi nimici, nu voi zăbovi să le vin în ajutor, și mânia Mea nu va veni asupra Ierusalimului prinși a căpeteniile; ⁸dar înși vor fi supuși, și vor ține în seamă să-Mi slujească Mie sau să slujească împărățiilor altor țări.“ ⁹și a căpeteniile lui Iuda, s'a suit împotriva Ierusalimului. A luat vistierile Casei Domnului și vistierile casei împăratului, a luat tot. A luat scuturile de aur pe cari le făcuse Solomon. ¹⁰Împăratul Roboam a făcut în locul lor niște scuturi de aram, și le-a dat în grija căpeteniilor alergătorilor, cari pazeau intrarea casei împăratului. ¹¹Oridecâteori se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii veneau și le purtau înaintea lui; apoi le aduceau iar în odaia alergătorilor. ¹²Pentru că Roboam se smerise, Domnul și-a abținut mânia de la el, și nu l-a nimicit de tot. și tot mai era ceva bun în Iuda. ¹³Împăratul Roboam s'a întins în Ierusalim și a domnit. Avea patruzeci și unu de ani când a ajuns împărat, și a domnit apăsprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul din toate semințiile lui Israel, ca să-și pună Numele în ea. Mam-sa se numea Naama, Amonita. ¹⁴El a făcut lucruri rele, pentru că nu și-a pus inima să caute pe Domnul. ¹⁵Faptele lui Roboam, cele dinfără și cele depe urmă, nu sânt scrise oare în cartea proorocului emeia, și a proorocului Ido, în cărțile scriitorilor de neam? Totdeauna a fost război între Roboam și Ieroboam. ¹⁶Roboam a adormit cu părinții și, și a fost îngropat în cetatea lui David. și, în locul lui, a domnit fiul său Abia.

Chapter 13

¹În al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, peste Iuda a început să domnească Abia. ²El a domnit trei ani la Ierusalim. Mam-sa se numea Micaia, fata lui Uriel, din Ghibea. Între Abia și Ieroboam a fost război. ³Abia a început lupta cu o oaste de războinici viteji, patrusute de mii de oameni aleși; și Ieroboam s'a înfruntat de bătaie împotriva lui cu opt sute de mii de oameni aleși, și războinici viteji. ⁴Depe vârful muntelui emaraim, care face parte din muntele lui Efraim, Abia s'a sculat și a zis: „Ascultă-mă, Ieroboame, și tot Israelul! ⁵Nu trebuie oare să știți că Domnul, Dumnezeuul lui Israel, a dat pe vecie domnia peste Israel lui David și fiilor lui printr'un legământ care nu se poate călca? ⁶Dar Ieroboam, fiul lui Nebat, slujitorul lui Solomon, fiul lui David, s'a sculat și s'a răzvrătit împotriva stăpânului său. ⁷Niște oameni de nimic, oameni răi, s'au strâns la el și s'au împotrivit lui Roboam, fiul lui Solomon. Roboam era tânăr și fricos, și nu putea să li se împotrivească. ⁸și acum, voi credeți că puteți ieși biruitori asupra împărației Domnului, care este în mâinile fiilor lui David; și voi sânteți o mare mulțime și aveți cu voi vășii de aur pe cari văși și-a făcut Ieroboam ca dumnezei.

⁹N'a i îndepărtat voi pe preoții Domnului, pe fiii lui Aaron și pe Levi și, și nu v'ăi făcut voi preoți, ca și popoarele celorlalte țări? Oricine venea cu un vițel și apte berbeci, ca să fie sfințit, se făcea preot al celui ce nu este Dumnezeu. ¹⁰Dar cât despre noi, Domnul este Dumnezeul nostru, și noi nu L-am părăsit, preoții din slujba Domnului sînt fiii ai lui Aaron, și Levi și stau și împlinesc slujbele. ¹¹Noi aducem în fiecare dimineață și în fiecare seară ardere de tot Domnului, ardem tămâie mirositoare, punem pâinile pentru punerea înaintea Domnului pe masa cea curată, și aprindem în fiecare seară sfeșnicul de aur cu candelile lui; ca și cum poruncile Domnului, Dumnezeului nostru. Dar voi L-ați părăsit. ¹²Iată că Dumnezeu și preoții Lui sînt cu noi, în fruntea noastră, și avem și trâmbițele răsunătoare ca să sunăm din ele împotriva voastră. Copiii ai lui Israel! nu faceți război împotriva Domnului, Dumnezeului părinților voștri, căci nu veți avea nicio izbîndă! ¹³Ieroboam și-a luat pe din apoi, cu ajutorul unor oameni puși la pînd, și a călătorile lui erau în fața lui Iuda, iar cei ce stăteau la pînd erau înapoia lor. ¹⁴Cei din Iuda, întorcîndu-se, au avut de luptat înainte și înapoi. Au strigat către Domnul, și preoții au sunat din trâmbițe. ¹⁵Oamenii lui Iuda au scos un strigăt de război, la strigătul de război al oamenilor lui Iuda, Domnul a lovit pe Ieroboam și pe tot Israelul dinaintea lui Abia și a lui Iuda. ¹⁶Copiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda, și Dumnezeu și-a dat în mîinile lui. ¹⁷Abia și poporul lui le-au pricinuit o mare înfrîngere, și cinci sute de mii de oameni aleși au căzut morți printre cei din Israel. ¹⁸Copiii lui Israel au fost smeriți în vremea aceea, și copiii lui Iuda au câștigat biruință, pentru că se sprijiniseră pe Domnul, Dumnezeul părinților lor. ¹⁹Abia a urmărit pe Ieroboam și și-a luat cetăți: Betelul cu satele lui, Ierana cu satele ei, și Efronul cu satele lui. ²⁰Ieroboam n'a mai avut putere pe vremea lui Abia, și Domnul l-a lovit, și a murit. ²¹Dar Abia a ajuns puternic; a avut patrușprezece neveste, și a născut douăzeci și doi de fii și asesprezece fete. ²²Celelalte fapte ale lui Abia, ce a făcut și ce a spus el, sînt scrise în cartea prorocului Ido.

Chapter 14

¹Abia a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Asa. Pe vremea lui, țara a avut odihnă zece ani. ²Asa a făcut ce este bine și plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului său. ³A îndepărtat altarele dumnezeilor străini și în lăzile, și sfîrșit stîlpii idole și iată Astarteele. ⁴A poruncit lui Iuda să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților și să îplinească legea și poruncile. ⁵A îndepărtat din toate cetățile lui Iuda în lăzile și stîlpii închinării soarelui. și împărăția a avut pace supuselor. ⁶A zidit cetăți întinse în Iuda; căci țara a fost liniștită, și împotriva lui n'a fost război în anii aceia, pentru că Domnul și-a dat odihnă. ⁷El a zis lui Iuda: „Să zidim aceste cetăți, și să le înconjurăm cu ziduri, cu turnuri, cu porți și cu zvoare; țara este încă noastră, căci am căutat pe Domnul, Dumnezeul nostru. L-am căutat, și El ne-a dat odihnă de toate prăzile.” Au zidit dar, și au izbutit. ⁸Asa avea o oțire de trei sute de mii de oameni din Iuda, cari purtau scut și suliță, și două sute optzeci de mii din Beniamin, cari purtau scut și trageau cu arcul, toți oameni viteji. ⁹Zerah, Etiopianul, a ieșit împotriva lor cu o oțire de un milion de oameni și trei sute

de car , i a înaintat pîn la Mare a. ¹⁰Asa a mers înaintea lui, i s'au în iruit de b taie în valea efata, lîng Mare a. ¹¹Asa a chemat pe Domnul, Dumnezeul lui, i a zis: „Doamne, numai Tu po i veni în ajutor celui slab ca i celui tare: vino în ajutorul nostru, Doamne Dumnezeul nostru! C ci pe Tine ne sprijinim, i în Numele T u am venit împotriva acestei mul imi. Doamne, Tu e ti Dumnezeul nostru: s nu ias biruitor omul împotriva Ta!`` ¹²Domnul a lovit pe Etiopieni dinaintea lui Asa i dinaintea lui Iuda, i Etiopienii au luat -o la fug . ¹³Asa i poporul care era cu el i -a urm rit pîn la Gherar, i Etiopienii au c zut f r s - i poat sc pa via a, c ci au fost nimici i de Domnul i de o tirea Lui. Asa i poporul lui au f cut o prad mare; ¹⁴au b tut toate cet ile din împrejurimile Gherarului, c ci groaza Domnului c zuse peste ele, i au j fuit toate cet ile, a c ror prad era mare. ¹⁵Au lovit i corturile turmelor, i au luat cu ei o mare mul ime de oi i de c mile. Apoi s'au întors la Ierusalim.

Chapter 15

¹Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded, ²i Azaria s'a dus înaintea lui Asa, i i -a zis: „Asculta i-m , Asa, i tot Iuda i Benjamin! Domnul este cu voi cînd sînte i cu El; dac -L c uta i, Îl ve i g si; iar dac -L p r si i, i El v va p r si. ³Mult vreme Israel a fost f r Dumnezeul cel adev rat, f r preot care s înve e pe oameni, i f r lege. ⁴Dar în mijlocul strîmtor rii lor s'au întors la Domnul, Dumnezeul lui Israel, L-au c utat, i L-au g sit. ⁵În vremile acelea, nu era lini te pentru cei ce se duceau i veneau, c ci erau mari turbur ri printre to i locuitorii rii; ⁶un popor se b tea împotriva altui popor, o cetate împotriva altei cet i, pentruc Dumnezeu le turbura cu tot felul de strîmtor ri: ⁷voi dar, înt ri i-v , i nu l sa i s v sl beasc mînila, c ci faptele voastre vor avea o r splat .`` ⁸Dup ce a auzit aceste cuvinte i proorocia lui Oded, proorocul, Asa s'a înt rit i a îndep rtat urîciunile din toat ara lui Iuda i Benjamin i din cet ile pe cari le luase în muntele lui Efraim, i a înoit altarul Domnului care era înaintea pridvorului Domnului.`` ⁹A strîns pe tot Iuda i Benjamin, i pe cei din Efraim, din Manase i din Simeon, cari lociau printre ei, c ci un mare num r dintre oamenii lui Israel au trecut la el cînd au v zut c Domnul, Dumnezeul lui, era cu el. ¹⁰S'au adunat la Ierusalim în luna a treia a anului al cincisprezecelea al domniei lui Asa. În ziua aceasta, ¹¹au jertfit Domnului, din prada pe care o aduseser : apte sute de boi i apte mii de oi. ¹²Au f cut leg mînt s caute pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor, din toat inima i din tot sufletul lor; ¹³i oricine nu c uta pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, trebuia omorît, fie mic fie mare, fie b rbat fie femeie. ¹⁴Au jurat credin Domnului, cu glas tare, cu strig te de bucurie, i cu sunet de trîmbi e i de buciume; ¹⁵tot Iuda s'a bucurat de jur mîntul acesta, c ci juraser din toat inima lor, c utaser pe Domnul de bun voia lor, i -L g siser . i Domnul le -a dat odihn de jur împrejur. ¹⁶Împ ratul Asa n'a l sat nici chiar pe mam -sa Maaca s mai fie împ r teas , pentruc f cuse un idol Astartei. Asa i -a d rîmat idolul, pe care l -a f cut praf, i l -a ars lîng pîrîul Chedron. ¹⁷Dar în l imile tot n'au fost îndep rtate din Israel, m car c inima lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vie ii lui. ¹⁸A pus în Casa

lui Dumnezeu lucrurile închinat Domnului de tat l s u i de el însu : argint, aur i vase. ¹⁹N'a fost niciun r zboi pîn la al treizeci i cincilea an al domniei lui Asa.

Chapter 16

¹În al treizeci i aselea an al domniei lui Asa, Bae a, împ ratul lui Israel, s'a suit împotriva lui Iuda; i a înt rit Rama, ca s nu lase pe ai lui Asa, împ ratul lui Iuda, s ias i s între. ²Asa a scos argint i aur din vistieriile Casei Domnului i ale casei împ ratului, i a trimes soli la Ben-Hadad, împ ratul Siriei, care locuia la Damasc. i a pus s -i spun : ³„S fie un leg mînt între mine i tine, cum a fost unul între tat l meu i tat l t u. Iat , î i trimet argint i aur. Du-te, i rupe leg mîntul t u cu Bae a, împ ratul lui Israel, ca s se dep rteze dela mine.`` ⁴Ben-Hadad a ascultat pe împ ratul Asa; a trimes pe c peteniile o tirii sale împotriva cet ilor lui Israel, i au b tut Lionul, Dan, Abel-Maim, i toate locurile pentru merinde din cet ile lui Neftali. ⁵Cînd a auzit Bae a, a încetat s mai înt reasc Rama, i a pus cap t lucr rilor sale. ⁶Împ ratul Asa a pus pe tot Iuda s ridice pietrele i lemnele, pe cari le întrebui a Bae a la înt rirea Ramei, i le -a întrebui at la înt rirea Ghebei i Mi pei. ⁷În vremea aceea, Hanani, v z torul, s'a dus la Asa, împ ratul lui Iuda, i i -a zis: „Pentru te-ai sprijinit pe împ ratul Siriei, i nu te-ai sprijinit pe Domnul, Dumnezeul t u, de aceea a sc pat oastea împ ratului Siriei din mînile tale. ⁸Etiopienii i Libienii nu alc tuiau oare o oaste mare, cu o mul ime de car i c l ra i? i totu Domnul i -a dat în mînile tale, pentru te sprijinisei pe El. ⁹C ci Domnul Î i întinde privirile peste tot p mîntul, ca s sprijineasc pe aceia a c ror inim este întreag a Lui. Ai lucrat ca un nebun în privin a aceasta, c ci deacum vei avea r zboaie.`` ¹⁰Asa s'a mîniat pe v z tor, i l -a pus la închisoare, pentru era înfuriat împotriva lui. Tot în acela timp Asa a ap sat i pe unii din popor. ¹¹Faptele lui Asa, cele dintîi i cele depe urm , sînt scrise în cartea împ ra ilor lui Iuda i Israel. ¹²În al treizeci i nou lea an al domniei sale, Asa s'a îmboln vit de picioare a a încît avea mari dureri; chiar în timpul boalei lui, n'a c utat pe Domnul, ci a întreat pe doftori. ¹³Asa a adormit cu p rin ii s i, i a murit în al patruzeci i unulea an al domniei lui; ¹⁴l-au îngropat în mormîntul pe care i -l s pase în cetatea lui David. L-au culcat pe un pat pe care -l umpluser cu mirodenii, i mirosuri preg tite dup me te ugul celui ce preg te te mirul, i au ars în cinstea lui foarte multe mirodenii.

Chapter 17

¹În locul lui a domnit fiul s u Iosafat. El s'a înt rit împotriva lui Israel: ²a pus o ti în toate cet ile înt rite ale lui Iuda, i a rînduit c petenii în ara lui Iuda i în cet ile lui Efraim, pe cari le luase tat l s u Asa. ³Domnul a fost cu Iosafat, pentru a umblat în cele dintîi c i ale tat lui s u David, i n'a c utat pe Baali; ⁴c ci a alergat la Dumnezeul tat lui s u, i a urmat poruncile Lui, f r s fac ce f cea Israel. ⁵Domnul a înt rit domnia în mînile lui Iosafat, c ruia tot Iuda îi aducea daruri. i a avut o

mulțime de bogății și slavă. ⁶Inima lui s'a întins din ce în ce în cetățile Domnului, și a îndepărtat din Iuda chiar și în lăzile și idolii. ⁷În al treilea an al domniei lui, a înșurinat pe cetățenii săi Ben-Hail, Obadia, Zaharia, Netaneel și Mica, și se dusese să învețe pe oameni în cetățile lui Iuda. ⁸A trimis cu ei pe Levi și Emaia, Netania, Zebadia, Asael, emiramot, Ionatan, Adonia, Tobia și Tob-Adonia, Levi și, și pe preoții Eliama și Ioram. ⁹Ei au învățat pe oameni în Iuda, având cu ei cartea legii Domnului. Au strâns tot toate cetățile lui Iuda, și au învățat pe oameni în mijlocul poporului. ¹⁰Groaza Domnului a apucat toate împrejurimile dimprejurul lui Iuda, și n'au făcut război împotriva lui Iosafat. ¹¹Niște Filistenii au adus lui Iosafat daruri și un bir în argint; și Arabii i-au adus și ei vite, apte mii apte sute de berbeci și apte mii apte sute de api. ¹²Iosafat se ridicase la cea mai înaltă treaptă de mândrie. A zidit în Iuda cetăți și cetăți pentru merinde. ¹³A strâns merinde în cetățile lui Iuda, și avea la Ierusalim o ceată de oameni viteji ca oștii. ¹⁴Atunci numărul lor, după casele prinților lor. Din Iuda, cetățenii peste o mie: Adna, cetățenii, cu trei sute de mii de viteji; ¹⁵după el, Iohanana, cetățenii, cu două sute optzeci de mii de oameni; ¹⁶după el, Amasia, fiul lui Zicri, care se predase de bunăvoie Domnului, cu două sute de mii de viteji. ¹⁷Din Beniamin: Eliada, om viteaz, cu două sute de mii de oameni înarmați cu arc și cu scut, ¹⁸și după el, Zozabad, cu o sută optzeci de mii de oameni înarmați pentru război. ¹⁹Aceștia sînt cei ce erau în slujba împăratului, afară de aceia pe cari îi pusese împăratul în toate cetățile întinse ale lui Iuda.

Chapter 18

¹Iosafat a avut bogății și slavă din belșug, și s'a înscris cu Ahab. ²După câțiva ani, s'a pogorît la Ahab în Samaria. Ahab a trimis pentru el și pentru poporul care era cu el un mare număr de oi și boi, și l-a rugat să se suie la Ramot din Galaad. ³Ahab, împăratul lui Israel, a zis lui Iosafat, împăratul lui Iuda: „Vrei să vii cu mine la Ramot în Galaad?” Iosafat i-a răspuns: „Eu ca tine, și poporul meu ca poporul tău, vom merge la luptă împotriva lui cu tine.” ⁴Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel: „Întreabă acum, te rog, cuvîntul Domnului.” ⁵Împăratul lui Israel a strâns pe prooroci, în număr de patru sute, și le-a zis: „Să ne ducem la luptă împotriva Ramotului din Galaad, sau să -mi văd de treabă?” și ei au răspuns: „Suie-te, și Dumnezeu o va da în mâinile împăratului.” ⁶Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici nici un prooroc al Domnului, prin care să -L putem întreba?” ⁷Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi proorocește nimic bun, nu proorocește niciodată decât rău: este Mica, fiul lui Imla.” și Iosafat a zis: „Să nu vorbească a împăratului!” ⁸Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător, și i-a zis: „Trimete să vin îndată Mica, fiul lui Imla.” ⁹Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, edeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu hainele lor împăratești; edeau în locul de la intrarea porții Samariei. Și toți proorocii prooroceau înaintea lor. ¹⁰Zedechia, fiul lui Chenaana, îi făcuse niște coarne de fer, și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Cu aceste coarne, vei bate pe Sirieni pînă îi vei nimici.” ¹¹Și toți proorocii au proorocit la fel, zicînd: „Suie-te la Ramot în Galaad, căci vei avea

izbînd i Domnul o va da în mînile împ ratului.`` 12Solul care se dusesse s cheme pe Mica, i -a vorbit a a: „Iat , proorocii cu un gînd proorocesc de bine împ ratului; cuvîntul t u s fie dar ca i cuvîntul fiec ruia din ei! Vestea te de bine!`` 13Mica a r spus: „Viu este Domnul c voi vesti ce va spune Dumnezeuul meu.`` 14Cînd a venit la împ rat, împ ratul i -a zis: „Mica, s ne ducem la lupt împotriva Ramotului din Galaad, sau s -mi v d de treab ?`` El a r spus: „Sui i-v ! C ci ve i avea izbînd , i vor fi da i în mînile voastre.`` 15 i împ ratul i -a zis: „De cîte ori va trebui s te pun s juri c nu-mi vei spune decît adev rul în Numele Domnului?`` 16Mica a r spus: „V d tot Israelul risipit pe mun i, ca ni te oi cari n'au p stor; i Domnul a zis: „Oamenii ace tia n'au st pîn, fiecare s se întoarc în pace acas !`` 17Împ ratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu i-am spus eu? El nu-mi prooroce te nimic bun, nu-mi prooroce te decît r u.`` 18 i Mica a zis: „Asculta i dar cuvîntul Domnului! Am v zut pe Domnul sînd pe scaunul S u de domnie, i toat oastea cerurilor sînd la dreapta i la sînga Lui. 19 i Domnul a zis: „Cine va am gi pe Ahab, împ ratul lui Israel, ca s se suie la Ramot în Galaad i se pear acolo?`` Au r spus unul într'un fel, altul într'altul. 20 i un duh a venit i s'a înf i at înaintea Domnului, i a zis: „Eu îl voi am gi.`` Domnul i -a zis: „Cum?`` 21,Voi ie i,` a r spus el, , i voi fi un duh de minciun în gura tuturor proorocilor lui.` Domnul a zis: „Îl vei am gi, i vei izbuti; ie i, i f a a.`` 22 i acum, iat c Domnul a pus un duh de minciun în gura proorocilor t i cari sînt de fa . Dar Domnul a vorbit r u împotriva ta.`` 23Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, i a zis: „Pe ce drum a ie it duhul Domnului din mine ca s - i vorbeasc ?`` 24Mica a r spus: „Vei vedea în ziua cînd vei umbla, din odaie în odaie, ca s te ascunzi.`` 25Împ ratul lui Israel a zis: „Lua i pe Mica, i duce i -l la Amon, c petenia cet ii, i la Ioas, fiul împ ratului. 26 i spune i: „A a vorbe te împ ratul: „B ga i pe omul acesta în temni , i hr ni i -l cu pînea i cu apa întrist rii, pîn m voi întoarce în pace.`` 27 i Mica a zis: „Dac te vei întoarce în pace, n'a vorbit Domnul prin mine!`` Apoi a mai zis: „Voi, toate popoarele, auzi i!`` 28Împ ratul lui Israel i Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'au suit la Ramot în Galaad. 29Împ ratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Vreau s -mi schimb hainele ca s m duc la lupt ; dar tu, îmbrac -te cu hainele tale.`` i împ ratul lui Israel i -a schimbat hainele, i s'au dus la lupt . 30Împ ratul Siriei d duse urm toarea porunc mai marilor peste car le lui: „S nu v lupta i nici cu cel mic nici cu cel mare, ci s v lupta i numai cu împ ratul lui Israel.`` 31Cînd au z rit mai marii car lor pe Iosafat, au zis: „Este împ ratul lui Israel.`` i l-au înconjurat ca s lupte cu el. Iosafat a scos un ip t. Domnul l -a ajutat, i Dumnezeu i -a îndep rtat dela el. 32Mai marii car lor, v zînd c nu era împ ratul lui Israel, s'au dep rtat de el. 33Atunci un om a tras cu arcul la împlire, i a lovit pe împ ratul lui Israel între încheieturile arm turii. Împ ratul a zis celui ce -i mîna carul: „Întoarce, i scoate-m din cîmpul de b taie, c ci sînt r nit.`` 34Lupta a fost înver unat în ziua aceea. Împ ratul lui Israel a stat în car, în fa a Sirienilor, pîn seara, i a murit pela apusul soarelui.

Chapter 19

¹Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'a întors în pace acas la Ierusalim. ²Iehu, fiul proorocului Hanani, i -a ie it înainte, i a zis împ ratului Iosafat: „Cum de ai ajutat tu pe cel r u, i ai iubit pe cei ce ur sc pe Domnul? Din pricina aceasta este mîniat Domnul pe tine. ³Dar tot se mai g se te i ceva bun în tine, c ci ai înl turat din ar idolii, i i-ai pus inima s caute pe Dumnezeu.`` ⁴Iosafat a r mas la Ierusalim. Apoi a mai f cut o c l torie prin mijlocul poporului, dela Beer- eba, pîn la muntele lui Efraim, i i -a adus înapoi la Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor. ⁵A pus judec tori în toate cet ile înt rite din ara lui Iuda, în fiecare cetate. ⁶i a zis judec torilor: „Lua i seama la ce ve i face, c ci nu pentru oameni ve i rosti judec i; ci pentru Domnul, care va fi lîng voi cînd le ve i rosti. ⁷Acum, frica Domnului s fie peste voi; veghea i asupra faptelor voastre, c ci la Domnul, Dumnezeul nostru, nu este nici o nelegiuire, nici nu se are în vedere fa a oamenilor, nici nu se primesc daruri.`` ⁸Cînd s'a întors la Ierusalim, Iosafat a pus i aici, pentru judec ile Domnului i pentru neîn elegeri, Levi i, preo i i c petenii peste casele p rinte ti ale lui Israel. ⁹i iat poruncile pe cari li le -a dat: „Voi s lucra i în frica Domnului, cu credin i cur ie de inim . ¹⁰În orice neîn elegere, care v va fi supus de fra ii vo tri, cari locuiesc în cet ile lor, i anume: cu privire la un omor, la o lege, la o porunc , la înv turi i rînduieli, s -i lumina i, ca s nu se fac vinova i fa de Domnul, i s nu izbucneasc mînia Lui peste voi i peste fra ii vo tri. A a s lucra i, i nu ve i fi vinova i. ¹¹i iat c ave i în frunte pe marele preot Amaria, pentru toate treburile Domnului, i pe Zebadia, fiul lui Ismael, c petenia casei lui Iuda, pentru toate treburile împ ratului, i ave i înainte ca dreg tori pe Levi i. Înt ri i-v i lucra i, i Domnul s fie cu cel ce va face binele!``

Chapter 20

¹Dup aceea, fiii lui Moab i fiii lui Amon, i cu ei ni te Moani i, au pornit cu r zboi împotriva lui Iosafat. ²Au venit i au dat de tire lui Iosafat, zicînd: „O mare mul ime înainteaz împotiva ta de dincolo de mare, din Siria, i sînt la Ha a on-Tamar, adic En-Ghedi.`` ³În spaima sa, Iosafat i -a îndreptat fa a s caute pe Domnul, i a vestit un post pentru tot Iuda. ⁴Iuda s'a adunat s cheme pe Domnul, i au venit din toate cet ile lui Iuda s caute pe Domnul. ⁵Iosafat a venit în mijlocul adun rii lui Iuda i a Ierusalimului, în Casa Domnului, înaintea cur ii celei noi. ⁶i a zis: „Doamne, Dumnezeul p rin ilor no tri, nu e ti Tu Dumnezeu în ceruri i nu st pîne ti Tu peste toate împ r iile neamurilor? Oare n'ai Tu în mîn t ria i puterea, a a c nimeni nu i se poate împotrivi? ⁷Oare n'ai izgonit Tu, Dumnezeul nostru, pe locuitorii rii acesteia dinaintea poporului T u Israel, i n'ai dat -o Tu pentru totdeauna de mo tenere semin ei lui Avraam care Te iubea? ⁸Ei au locuit -o i i-au zidit în ea un loca sfînt pentru Numele T u, zicînd: ⁹„Dac va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciurma sau foametea, ne vom înf i a înaintea casei acesteia i înaintea Ta, c ci Numele T u este în casa aceasta; vom striga c tre Tine din mijlocul strîmtor rii noastre, i Tu ne vei asculta i ne vei mîntui! ¹⁰Acum, iat , fiii lui Amon, i ai lui Moab i cei din muntele Seir, la cari n'ai îng duit lui Israel s intre, cînd venea din ara Egiptului, -c ci s'a ab tut de la ei i nu i -a nimic, - ¹¹iat -i

cum ne r spl tesc acum, venind s ne izgoneasc din mo tenirea Ta, pe care ne-ai dat -o în st pînire!

¹²O, Dumnezeuul nostru, nu -i vei judeca Tu pe ei? C ci noi sîntem f r putere înaintea acestei mari mul imi, care înainteaz împotriva noastr , i nu tim ce s facem, dar ochii no tri sînt îndrepta i spre Tine!``

¹³Tot Iuda st tea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele i fiii lor. ¹⁴Atunci Duhul Domnului a venit în mijlocul adun rii peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, Levitul, dintre fiii lui Asaf. ¹⁵ i Iahaziel a zis: „Asculta i, tot Iuda i locuitorii din Ierusalim, i tu, împ rate Iosafat! A a v vorbe te Domnul: „Nu v teme i i nu v sp imînta i dinaintea acestei mari mul imi, c ci nu voi ve i lupta, ci Dumnezeu. ¹⁶Mîne pogorî i-v împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul i , i -i ve i g si la cap tul v ii, în fa a pustiei Ieruel. ¹⁷Nu ve i avea de luptat în lupta aceasta: a eza i-v , sta i acolo, i ve i vedea izb virea pe care v'o va da Domnul. Iuda i Ierusalim, nu v teme i i nu v sp imînta i; mîne, ie i i-le înainte, i Domnul va fi cu voi!``

¹⁸Iosafat s'a plecat cu fa a la p mînt, i tot Iuda i locuitorii Ierusalimului s'au aruncat înainte Domnului s se închine înainte Lui. ¹⁹Levi ii dintre fiii Chehati ilor i dintre fiii Corei ilor s'au sculat i au l udat cu glas tare i puternic pe Domnul, Dumnezeuul lui Israel. ²⁰A doua zi, au pornit disdediminea spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit i a zis: „Asculta i-m , Iuda i locuitorii Ierusalimului! Încrede i-v în Domnul, Dumnezeuul vostru, i ve i fi înt ri i; încrede i-v în proorocii Lui, i ve i izbuti.``

²¹Apoi în învoire cu poporul, a numit ni te cînt re i cari, îmbr ca i cu podoabe sfinte, i mergînd înainte o tirii, l u dau pe Domnul i ziceau: „L uda i pe Domnul, c ci îndurarea Lui ine în veac!``

²²În clipa cînd au început cînt rile i laudele. Domnul a pus o pînd împotriva fiilor lui Amon i ai lui Moab i împotriva celor din muntele Seir, cari veniser împotriva lui Iuda. i au fost b tu i. ²³Fiii lui Amon i ai lui Moab s'au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca s -i nimiceasc cu des vîr ire i s -i pr p deasc . i, dup ce au ispr vit cu locuitorii din Seir, s'au ajutat unii pe al ii s se nimiceasc . ²⁴Cînd a ajuns Iuda pe în l imea de unde se z re te pustia, s'au uitat înspre mul ime, i iat c ei erau ni te trupuri moarte întinse pe p mînt, i nimeni nu sc pase. ²⁵Iosafat i poporul s u s'au dus s ia pr zile; au g sit printre trupuri multe bog ii i lucruri scumpe, i au luat atît de multe c n'au putut s le duc pe toate. Trei zile au pr dat, c ci era mult prad . ²⁶A patra zi, s'au strîns în valea Beraca (Binecuvîntare), unde au binecuvîntat pe Domnul; de aceea au numit locul acesta valea Beraca, nume care i -a r mas pîn în ziua de azi. ²⁷To i oamenii din Iuda i din Ierusalim, în frunte cu Iosafat, au plecat veseli i s'au întors la Ierusalim, c ci Domnul îi umpluse de bucurie, izb vindu -i de vr jma ii lor. ²⁸Au intrat în Ierusalim i în Casa Domnului, în sunete de al ute, i de arfe i trîmbi e. ²⁹Groaza Domnului a apucat toate împ r iile celorlalte ri, cînd au auzit c Domnul luptase împotriva vr jma ilor lui Israel. ³⁰ i împ r ia lui Iosafat a fost lini tit , i Dumnezeuul lui i -a dat pace de jur împrejur. ³¹Iosafat a domnit peste Iuda. Avea treizeci i cinci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit dou zeci i cinci de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Azuba, fata lui ilhi. ³²El a mers pe calea tat lui s u Asa, i nu s'a ab tut deloc, f cînd ce este bine înainte Domnului. ³³Numai c în l imile n'au fost îndep rtate, i poporul tot n'avea inima strîns lipit de Dumnezeuul p rin ilor s i. ³⁴Celelalte fapte ale lui Iosafat, cele dintîi i cele de pe urm , sînt scrise în istoria lui Iehu, fiul lui Hanani, care este cuprins în cartea împ ra ilor lui Israel. ³⁵Dup

aceea, Iosafat, împ ratul lui Iuda, s'a unit cu împ ratul lui Israel, Ahazia, a c rui purtare era nelegiuit .
³⁶S'a unit cu el ca s zideasc ni te cor bii, cari s mearg la Tarsis, i au f cut cor bii la E ion-Gheber.
³⁷Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mare a, a proorocit împotriva lui Iosafat, i a zis: „Pentru
 te-ai unit cu Ahazia, Domnul î i nimice te lucrarea.`` i cor biile au fost sf rîmate, i n'au putut s se
 duc la Tarsis.

Chapter 21

¹Iosafat a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat cu p rin ii s i în cetatea lui David. i, în locul
 lui, a domnit fiul s u Ioram. ²Ioram avea ca fra i, fii ai lui Iosafat, pe: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria,
 Micael i efatia, to i fii ai lui Iosafat, împ ratul lui Israel. ³Tat l lor le d duse daruri însemnate în
 argint, în aur i în lucruri scumpe, împreun cu cet i înt rite în Iuda; dar împ r ia a l sat -o lui Ioram,
 pentru el era întiul n scut. ⁴Cînd a luat Ioram în st pînire împ r ia tat lui s u, i cînd s'a înt rit, a
 omorît cu sabia pe to i fra ii s i i pe vreo cî iva din capii lui Israel. ⁵Ioram avea treizeci i doi de
 ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit opt ani la Ierusalim. ⁶El a umblat în calea împ ra ilor lui Israel,
 cum f cuse casa lui Ahab, c ci avea de nevast pe o fat a lui Ahab, i a f cut ce este r u înaintea
 Domnului. ⁷Dar Domnul n'a voit s peard casa lui David, din pricina leg mîntului pe care -l f cuse
 cu David, i din pricina f g duin ei pe care o f cuse c îi va da totdeauna o lumin , lui i fiilor lui.
⁸Pe vremea sa, Edom s'a r sculat împotriva st pînirii lui Iuda, i i -a pus un împ rat. ⁹Ioram a pornit
 cu c peteniile i cu toate car le sale. Sculîndu-se noaptea, a b tut pe Edomi i, cari -l înconjurau i pe
 c peteniile car lor lor. ¹⁰R scoala lui Edom împotriva st pînirii lui Iuda a inut pîn în ziua de azi.
 În acela timp s'a r sculat i Libna împotriva st pînirii lui, pentru p r sise pe Domnul, Dumnezeuul
 p rin ilor s i. ¹¹Ioram a f cut chiar în l imi în mun ii lui Iuda. A tîrît pe locuitorii Ierusalimului la
 curvie, i a am git pe Iuda. ¹²I -a venit o scrisoare dela proorocul Ilie, care zicea: „A a vorbe te
 Domnul, Dumnezeuul tat lui t u David: „Pentru n'ai umblat în c ile tat lui t u Iosafat, i în c ile lui
 Asa, împ ratul lui Iuda, ¹³ci ai umblat în calea împ ra ilor lui Israel; pentru ai tîrît la curvie pe
 Iuda i locuitorii Ierusalimului, cum a f cut casa lui Ahab fa de Israel: i pentru ai omorît pe fra ii
 t i, cari erau mai buni decît tine, i cari f ceau parte din îns casa tat lui t u; - ¹⁴iat , Domnul va lovi
 cu o mare urgie pe poporul t u, pe fiii t i, pe nevestele tale, i tot ce este al t u. ¹⁵Iar pe tine, te va
 lovi cu o boal grea, cu o boal de m runtaie, care se va îngreua din zi în zi pîn cînd î i vor ie i
 m runtaiele din pricina t riei bolii.`` ¹⁶i Domnul a a î at împotriva lui Ioram duhul Filistenilor i al
 Arabilor, cari sînt în vecin tatea Etiopienilor. ¹⁷S'au suit împotriva lui Iuda, au n v lit în el, au j fuit
 toate bog iile cari se aflau în casa împ ratului, i i-au luat fiii i nevestele, a a încît nu i -a mai r mas
 alt fiu decît Ioahaz¹, cel mai tîn r dintre fiii s i. ¹⁸Dup toate acestea, Domnul l -a lovit cu o boal
 de m runtaie, care era f r leac. ¹⁹Ea s'a îngreuiat din zi în zi, i pela sfîr itul anului al doilea i-au
 ie it lui Ioram m runtaiele din pricina t riei bolii. A murit în dureri grele. i poporul lui n'a ars t mîie
 în cinstea lui, cum f cuse pentru p rin ii lui. ²⁰Avea treizeci i doi de ani cînd a ajuns împ rat, i a

domnit opt ani la Ierusalim. A murit f r s lase p rere de r u în urm , i l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormintele împ ra ilor.

Chapter 22

¹Locuitorii Ierusalimului au pus împ rat în locul lui, pe Ahazia, fiul lui cel mai tân r; c ci oastea venit în tab r cu Arabii omorîse pe to i cei mai mari în vîrst . Astfel a început s domneasc Ahazia, fiul lui Ioram, împ ratul lui Iuda. ²Ahazia avea patruzeci i doi de ani, cînd a ajuns împ rat, i a domnit un an la Ierusalim. Mama sa se chema Atalia, fata lui Omri. ³El a umblat în c ile casei lui Ahab, c ci mama sa îi d dea sfaturi nelegiuite. ⁴A f cut ce este r u înaintea Domnului, ca i casa lui Ahab, c ci dup moartea tat lui s u ei îi erau sfetnici, spre perzarea lui. ⁵Tîrît de sfatul lor, s'a dus cu Ioram, fiul lui Ahab, împ ratul lui Israel, la r zboi împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei, la Ramot în Galaad. Sirienii au r nit pe Ioram. ⁶Ioram s'a întors s se vindece la Izreel de r nile, pe cari i le f cuser Sirienii la Rama, cînd se b tea împotriva lui Hazael, împ ratul Siriei. Azaria, fiul lui Ioram, împ ratul lui Iuda, s'a pogorît s vad pe Ioram, fiul lui Ahal, la Izreel, pentru c era bolnav. ⁷Prin voia lui Dumnezeu, i spre perzarea lui a venit Ahazia la Ioram. Cînd a ajuns, a ie it cu Ioram s se duc înaintea lui Iehu, fiul lui Nim i, pe care -l unse Domnul, ca s peard casa lui Ahab. ⁸i pe cînd se r zbuna Iehu împotriva casei lui Ahab, a dat peste capii lui Iuda i peste fiii fra ilor lui Ahazia, cari erau în slujba lui Ahazia, i i -a omorît. ⁹A c utat pe Ahazia, i l-au prins în Samaria, unde se ascunsese. L-au adus la Iehu, i l-au omorît. Apoi l-au îngropat, c ci ziceau: „Este fiul lui Iosafat, care c uta pe Domnul din toat inima lui.” i n'a mai r mas nimeni din casa lui Ahazia care s fi fost în stare s domneasc . ¹⁰Atalia, mama lui Ahazia, v zînd c fiul ei a murit, s'a sculat i a omorît tot neamul împ r tesc al casei lui Iuda. ¹¹Dar Io abeat, fata împ ratului, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, l -a ridicat din mijlocul fiilor împ ratului, cînd au fost omorî i: i l -a pus cu doica lui în odaia paturilor. Astfel l -a ascuns Io abeat, fata împ ratului Ioram, nevasta preotului Iehoiada, i sora lui Ahazia, de privirile Ataliei, care nu l -a omorît. ¹²A stat ase ani ascuns cu ei în Casa lui Dumnezeu. i în ar domnea Atalia.

Chapter 23

¹În al aptelea an, Iehoiada s'a îmb rb tat, i a f cut leg mînt cu c peteniile peste sute. Ace tia erau: Azaria, fiul lui Ieroham, Ismael, fiul lui Iohanam, Azaria, fiul lui Obed, Maaseia, fiul lui Adaia, i Eli afat, fiul lui Zicri. ²Au str b tut toat ara lui Iuda, i au strîns pe Levi ii din toate cet ile lui Iuda i pe capii de familii din Israel; i au venit la Ierusalim. ³Toat adunarea a f cut leg mînt cu împ ratul în Casa lui Dumnezeu. i Iehoiada le -a zis: „Iat c fiul împ ratului va domni, cum a spus Domnul cu privire la fiii lui David. ⁴Iat ce ve i face. A treia parte din voi, cari intr de slujb în

ziua Sabatului, preoii Levi, să fac paza pragurilor; ⁵alt treime să stea în casa împăratului, și o treime la poarta Iesod. Tot poporul să fie în curțile Casei Domnului. ⁶Nimeni să nu intre în Casa Domnului, afară de preoții Levi și de slujbii: ei să intre, căci sînt sfinți. Și tot poporul să facă de strajă cu privire la porunca Domnului. ⁷Levi și să înconjoare pe împărat de toate părțile, fiecare cu armele în mînă, și oricine va intra în casă să fie omorît. Voi să fiți pe lîngă împărat, cînd va intra și cînd va ieși. ⁸Levi și tot Iuda au împlinit toate poruncile pe care le dăduse preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii lui, pe cei ce intrau în slujbă și pe ceice ieșeau din slujbă în ziua Sabatului; căci preotul Iehoiada nu scutise pe niciuna din cetate. ⁹Preotul Iehoiada a dat suta ilor suli ele și scuturile, mari și mici, cari veneau de la împăratul David, și cari se aflau în Casa lui Dumnezeu. ¹⁰Așa a ezat tot poporul, fiecare cu arma în mînă, de la partea dreaptă pînă la partea stîngă a casei, lîngă altar și lîngă casa de jur împrejurul împăratului. ¹¹Au adus înainte pe fiul împăratului, și-au pus cununa împăratească și mîrturia, și l-au făcut împărat. Și Iehoiada și fiii săi l-au uns, și au zis: „Trăiască împăratul.” ¹²Atalia a auzit zarva poporului care alerga și mîrea pe împărat, și a venit la popor în Casa Domnului. ¹³Să auzit iată că, împăratul stătea pe scaunul său împăratește la intrare. Căpeteniile și trîmbii ele erau lîngă împărat; tot poporul și se bucura, și sunau din trîmbițe, iar cîntăre-ii cu instrumentele de muzică ziceau cîntările de laudă. Atalia și-a sfițiat hainele, și a zis: „Vînzare! Vînzare!” ¹⁴Atunci preotul Iehoiada, scoțînd pe sutași, cari erau în fruntea oțirii, le-a zis: „Scoateți-o afară din iruri, și oricine o va urma, să fie ucis.” Căci preotul zisese: „Nu omorîți în Casa Domnului.” ¹⁵Î-au făcut loc, și s'au dus la casa împăratului pe intrarea porții cailor: și au omorît-o acolo. ¹⁶Iehoiada a făcut între el, tot poporul și împărat, un legămînt prin care aveau să fie poporul Domnului. ¹⁷Tot poporul a intrat în casa lui Baal, și au dărîmat-o; și-au sfărîmat altarele și chipurile, și au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal. ¹⁸Iehoiada a încredințat slujbele Casei Domnului în mîinile preoților ilor, Levi ilor, pe cari-și împărase David în Casa Domnului, ca să aducă arderi de tot Domnului, cum este scris în legea lui Moise, în mijlocul bucuriilor și cîntărilor, după rînduiala lui David. ¹⁹A pus uși la porțile Casei Domnului, ca să nu intre nimeni spurcat prin ceva. ²⁰A luat pe sutași, pe oamenii cu vază, pe cei ce aveau putere peste popor, și pe tot poporul și, și a pogorît pe împărat din Casa Domnului. Au intrat în casa împăratului pe poarta de sus, și au pus pe împărat pe scaunul de domnie al împărației. ²¹Tot poporul și se bucura, și cetatea era liniștită. Pe Atalia o omorîseră cu sabia.

Chapter 24

¹Ioas avea apte ani, cînd a ajuns împărat, și a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Iibia, din Beer-eba. ²Ioas a făcut ce este bine înaintea Domnului în tot timpul vieții preotului Iehoiada. ³Iehoiada a luat pentru Ioas două neveste, și Ioas a născut fii și fiice. ⁴După aceea, Ioas și-a pus de gînd să dreagă Casa Domnului. ⁵A strîns pe preoții și pe Levi și, și le-a zis: „Duceți-vă prin cetățile lui Iuda, și strîngeți bani din tot Israelul, pe fiecare an, pentru dregerea Casei Dumnezeului vostru. Și grăbiți-vă cu lucrul acesta.” Dar Levi și nu s'au grăbit. ⁶Împăratul a chemat pe marele preot

Iehoiada, i i -a zis: „Pentruce n'ai vegheat ca Levi ii s strîng `` din Iuda i din Ierusalim darea poruncit de Moise, robul Domnului, i pus pe adunarea lui Israel pentru cortul m rturiei? ⁷Ci nelegiuita aceea de Atalia i fiii ei au pustiit Casa lui Dumnezeu, i au întrebuint at în slujba Baalilor toate lucrurile închinat Casei Domnului.`` ⁸Atunci împ ratul a poruncit s se fac o lad , i s se pun afar la poarta Casei Domnului. ⁹i s'a dat de veste în Iuda i în Ierusalim ca s se aduc Domnului darea pus de Moise, robul Domnului, pe Israel în pustie. ¹⁰Toate c peteniile i tot poporul s'au bucurat de lucrul acesta, i au adus i au aruncat în lad tot ce aveau de pl tit. ¹¹Cînd vedeau Levi ii c e mult argint în lad i c era vremea ca s'o dea în mînilor dreg torilor împ rtului, venea logof tul împ ratului i slujba ul marelui preot i goleau lada. Apoi o luau i o puneau iar la loc. A a f ceau în fiecare zi, i au strîns mult argint. ¹²Împ ratul i Iehoiada îl d deau me terilor îns rcina i cu facerea lucr rii în Casa Domnului, cari tocmeau cioplitori de piatr i tîmplari, ca s dreag Casa Domnului, precum i lucr tori în fier i aram , ca s dreag Casa Domnului. ¹³Lucr torii s'au apucat de lucru, i au ispr vit ce era de dres; au pus casa lui Dumnezeu iar în stare bun i au înt rit -o. ¹⁴Cînd au ispr vit, au adus înaintea împ ratului i înaintea lui Iehoiada argintul care mai r m sese. i cu el au f cut unelte pentru casa Domnului, unelte pentru slujb i pentru arderile de tot, pahare i alte scule de aur i de argint. i, în tot timpul vie ii lui Iehoiada, au adus necurmat arderi de tot în Casa Domnului. ¹⁵Iehoiada a murit b trîn i s tul de zile. La moarte, avea o sut treizeci de ani. ¹⁶L-au îngropat în cetatea lui David la un loc cu împ ra ii, pentruc f cuse bine în Israel, i fa de Dumnezeu i fa de Casa Lui. ¹⁷Dup moartea lui Iehoiada, c peteniile lui Iuda au venit i s'au închinat înaintea împ ratului. Atunci împ ratul i -a ascultat. ¹⁸i au p r sit Casa Domnului, Dumnezeului p rin ilor lor, i au slujit Astarteelor i idolilor. Mînia Domnului a venit asupra lui Iuda i asupra Ierusalimului, pentruc se f cuser vinova i în felul acesta. ¹⁹Domnul a trimes la ei prooroci s -i întoarc înapoi la El, dar n'au ascultat de în tiin rile pe cari le-au primit. ²⁰Zaharia, fiul preotului Iehoiada, a fost îmbr cat cu Duhul lui Dumnezeu. El s'a înf i at înaintea poporului i i -a zis: „A a vorbe te Dumnezeu: „Pentruce c lca i poruncile Domnului? Nu ve i prop i. Pentruc a i p r sit pe Domnul, i El v va p r si.`` ²¹i au uneltit împotriva lui, i l-au ucis cu pietre, din porunca împ ratului, în curtea Casei Domnului. ²²Împ ratul Ioas nu i -a adus aminte de bun voin a pe care o avusese fa de el Iehoiada, tat l lui Zaharia, i a omorît pe fiul lui. Zaharia a zis cînd a murit: „Domnul s vad , i s judece!`` ²³Dup trecerea anului, oastea Sirienilor s'a suit împotriva lui Ioas, i a venit în Iuda i la Ierusalim. Au omorît din popor pe toate c peteniile poporului, i au trimes împ ratului toat prada la Damasc. ²⁴Oastea Sirienilor a venit cu un mic num r de oameni. Totu , Domnul a dat în mînilor lor o oaste foarte însemnat , pentruc p r siser pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor. Astfel au pedepsit Sirienii pe Ioas. ²⁵Cînd au plecat dela el, dup ce -l l saser în mari suferin e, slujitorii lui au uneltit împotriva lui din pricina sîngelui fiului preotului Iehoiada. L-au omorît în patul lui, i a murit. L-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în mormintele împ ra ilor. ²⁶Iat pe ceice au uneltit împotriva lui: Zabad, fiul imeatei, o femeie Amonit , i Iozabad, fiul imritei, o femeie Moabit . ²⁷Cît despre fiii lui, despre marele num r de proorcii f cute cu privire la el, i

despre dregerea Casei lui Dumnezeu, toate acestea sînt scrise în istoria din cartea împăraților. În locul lui a domnit fiul său Amai.

Chapter 25

¹Amai a ajuns împărat la vîrsta de douăzeci și cinci de ani, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ioadan, din Ierusalim. ²El a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar cu o inimă care nu era în totul dat Lui. ³Cînd s'a întărit domnia în mîinile lui, a omorît pe slujitorii cari ucisese pe împăratul, tatăl său. ⁴Dar n'a omorît pe fiii lor, căci a lucrat potrivit cu ceea ce este scris în Lege, în cartea lui Moise, unde Domnul dă porunca aceasta: „Să nu se omoreze părinți pentru copii, și să nu se omoreze copiii pentru părinți; ci fiecare să fie omorît pentru păcatul lui.” ⁵Amai a strîns pe oamenii din Iuda și din Beniamin. Le-a făcut număr toarea de la vîrsta de douăzeci de ani în sus, și a găsit trei sute de mii de oameni aleși, în stare să poarte armele, mînuind sabia și scutul. ⁶A mai tocmit cu plat din Israel o sută de mii de viteji, cu o sută de talanți de argint. ⁷Un om al lui Dumnezeu a venit la el, și a zis: „Împărate, să nu mergi cu tine oastea lui Israel, căci Domnul nu este cu Israel, nu este cu toți acești fii ai lui Efraim. ⁸Dacă mergi cu ei, chiar dacă ai face la luptă fapte de vitejie, să te ceară Dumnezeu te va face să căzi înaintea vrăjmașului. Căci Dumnezeu are putere să te ajute și să te facă să căzi.” ⁹Amai a zis omului lui Dumnezeu: „Dar ce să fac cu cei o sută de talanți pe cari i-am dat oastei lui Israel?” Omul lui Dumnezeu a răspuns: „Domnul poate să-ți dea mult mai mult decît atît.” ¹⁰Atunci Amai a despărțit ceata care-i venise din Efraim, și a poruncit ca oamenii aceia să se întoarcă acasă. Dar ei s'au mîniat foarte tare pe Iuda, și au plecat acasă cu mare furie. ¹¹Amai s'a întărit, și și-a dus poporul în Valea Sării, unde a bătut zece mii de oameni din fiii lui Seir. ¹²Și fiii lui Iuda au prins din ei zece mii de inși vii, pe cari i-au dus pe vîrfurile stînci, de unde i-au prăvălit în vale, și au fost zdrobiți. ¹³Însă, oamenii din ceata creștină au dus drumul ca să nu mergă la război cu el, au năvălit în cetățile lui Iuda, de la Samaria pînă la Bet-Horon, au ucis acolo trei mii de inși, și au luat multe prăzi. ¹⁴Cînd s'a întors Amai de la înfrîngerea Edomiților, a adus pe dumnezeii fiilor lui Seir, și și-a pus dumnezeii pentru el; s'a închinat înaintea lor, și le-a adus tămîie. ¹⁵Atunci Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Amai, și a trimis la el pe un prooroc, care i-a zis: „Pentru ce ai căutat pe dumnezeii poporului acestuia, cînd ei n'au putut să-ți izbăvească poporul din mîna ta?” ¹⁶Pe cînd vorbea el, Amai i-a zis: „Oare te-am făcut sfetnic al împăratului? Pleacă! Pentru ce vrei să fii lovit?” Proorocul a plecat, zicînd: „Tiu acum că Dumnezeu a hotărît să te nimicească, pentru că ai făcut lucrul acesta și n'ai ascultat sfatul meu.” ¹⁷După ce s'a sfătuit, Amai, împăratul lui Iuda, a trimis să spună lui Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel: „Vino, să vedem fața în față!” ¹⁸Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis să spună lui Amai, împăratul lui Iuda: „Spinul din Liban a trimis să spună cedrului din Liban: „Dă pe fiicul-ta de nevastă fiului meu!” și fiarele sălbatice din Liban au trecut și au călcat în picioare spinul. ¹⁹Tu te gîndești

c ai b tut pe Edomi i, i de aceea i se înal inima ca s te mîndre ti. Acum stai mai bine acas . Pentruce s stîrne ti un r u, care i-ar aduce peirea ta i a lui Iuda?` 20Dar Ama ia nu l -a ascultat, fiindc Dumnezeu hot rîse s -i dea în mînile vr jma ului, c ci c utaser pe dumnezeii Edomului. 21 i Ioas, împ ratul lui Israel, s'a suit: i s'au v zut în fa , el i Ama ia, împ ratul lui Iuda, la Bet- eme ul lui Iuda. 22Iuda a fost b tut de Israel, i fiecare a fugit în cortul lui. 23Ioas, împ ratul lui Israel, a luat la Bet- eme pe Ama ia, împ ratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz. L -a adus la Ierusalim, i a f cut o sp rtur de patru sute de co i în zidul Ierusalimului, dela poarta lui Efraim pîn la poarta unghiului. 24A luat tot aurul i argintul, i toate vasele, cari se aflau în Casa lui Dumnezeu, la Obed-Edom, i vistieriile casei împ ratului. A luat i ostateci, i s'a întors la Samaria. 25Ama ia, fiul lui Ioas, împ ratul lui Iuda, a tr it cincisprezece ani dup moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împ ratul lui Israel. 26Celelalte fapte ale lui Ama ia, cele dintîi i cele de pe urm , nu sînt scrise oare în cartea împ ra ilor lui Iuda i Israel? 27De cînd s'a ab tut Ama ia dela Domnul, s'a f cut împotriva lui o uneltire la Ierusalim, i el a fugit la Lachis. Dar l-au urm rit la Lachis i l-au omorît. 28L-au adus pe cai, i l-au îngropat cu p rin ii s i în cetatea lui Iuda.

Chapter 26

1Tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care era în vîrst de asesprezece ani, i l -a pus împ rat în locul tat lui s u Ama ia. 2Ozia a înt rit Elotul i l -a adus iar supt st pînirea lui Iuda, dup ce a adormit împ ratul cu p rin ii s i. 3Ozia avea asesprezece ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit cincizeci i doi de ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Iecolia, din Ierusalim. 4El a f cut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum f cuse tat l s u Ama ia. 5A c utat pe Dumnezeu în timpul vie ii lui Zaharia, care pricepea vedeniile lui Dumnezeu. i în timpul cînd a c utat pe Domnul, Dumnezeu l -a f cut s prop easc . 6A pornit cu r zboi împotriva Filistenilor. A d rîmat zidurile Gatului, zidurile Iabnei, i zidurile Asdodului, i a zidit cet i în inutul Asdodului, i între Filisteni. 7Dumnezeu l -a ajutat împotriva Filistenilor, împotriva Arabilor cari locuiau la Gur-Baal, i împotriva Maoni ilor. 8Amoni ii aduceau daruri lui Ozia, i faima lui s'a întins p n la hotarele Egiptului, c ci a ajuns foarte puternic. 9Ozia a zidit turnuri la Ierusalim pe poarta unghiului, pe poarta v ii, i pe unghiu, i le -a înt rit. 10A zidit turnuri în pustie, i a s pat multe fîntîni, pentru c avea multe turme în v i i în cîmpie, i plugari i vieri în mun i i la Carmel, c ci îi pl cea lucrarea p mîntului. 11Ozia avea o oaste de osta i cari mergeau la r zboi în cete, socotite dup num r toarea f cut de logof tul Ieiel i dreg torul Maaseia, i puse supt poruncile lui Hanania, una din c peteniile împ ratului. 12Tot num rul capilor caselor p rinte ti, al vitejilor, era de dou mii ase sute. 13Ei porunceau peste o oaste de trei sute apte mii cinci sute de osta i, în stare s ajute pe împ rat împotriva vr jma ului. 14Ozia le -a dat pentru toat o tirea scuturi, sulii, coifuri, plato e, arcuri i pr tii. 15A f cut la Ierusalim ma ini iscodite de un me ter, cari aveau s fie a ezate pe turnuri i pe unghiuri, ca s arunce s ge i i pietre mari. Faima lui s'a întins pîn departe, c ci a fost ajutat în chip minunat pîn ce a ajuns foarte puternic. 16Dar cînd

a ajuns puternic, inima i s'a în l at i l -a dus la peire. A p c tuit împotriva Domnului, Dumnezeului s u, intrînd în Templul Domnului ca s ard t mîie pe altarul t mîierii. ¹⁷Preotul Azaria a intrat dup el, cu optzeci de preo i ai Domnului, oameni de inim , ¹⁸cari s'au împotrivit împ ratului Ozia, i i-au zis: „N'ai drept, Ozia, s aduci t mîie Domnului! Dreptul acesta îl au preo ii, fiii lui Aaron, cari au fost sfin i i ca s'o aduc . Ie i din sfîntul loca , c ci faci un p cat! i lucrul acesta nu- i va face cinste înaintea Domnului Dumnezeu.” ¹⁹Ozia s'a mîniat. În mîn avea o c delni . i cum s'a mîniat pe preo i, i -a izbucnit lepra pe frunte, în fa a preo ilor, în Casa Domnului, lîng altarul t mîierii. ²⁰Marele preot Azaria i to i preo ii i-au îndreptat privirile spre el, i iat c era plin de lepr pe frunte. L-au scos repede afar , i el însu s'a gr bit s ias , pentruc Domnul îl lovise. ²¹Împ ratul Ozia a fost lepros pîn în ziua mor ii, i a locuit într'o cas deosebit ca lepros, c ci a fost izgonit din Casa Domnului. i fiul s u Iotam era în fruntea casei împ ratului i judeca poporul rii. ²²Celelalte fapte ale lui Ozia, cele dintîi i cele de pe urm , au fost scrise de Isaia, fiul lui Amo , proorocul. ²³Ozia a adormit cu p rin ii s i. i l-au îngropat cu p rin ii s i în ogorul de înmormîntare al împ ra ilor, c ci ziceau: „Este lepros.” În locul lui, a domnit fiul s u Iotam.

Chapter 27

¹Iotam avea dou zeci i cinci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit asesprezece ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Ieru a, fata lui adoc. ²El a f cut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum f cuse tat l s u Ozia. Numai c n'a intrat în Templul Domnului. Totu , poporul se strica mereu. ³Iotam a zidit poarta de sus a Casei Domnului, i a f cut multe cl diri pe zidurile depe deal. ⁴A zidit cet i în muntele lui Iuda, i cet ui i turnuri în dumbr vi. ⁵A fost în r zboi cu împ ratul fiilor lui Amon, i i -a biruit. Fiii lui Amon i-au dat în anul acela o sut de talan i de argint, zece mii de cori de grîu, i zece mii de orz; i i-au pl tit tot atît pe anul al doilea i al treilea. ⁶Iotam a ajuns puternic, pentruc i -a urmat necurmat c ile înaintea Domnului, Dumnezeului s u. ⁷Celelalte fapte ale lui Iotam, toate r zboaiele lui, i tot ce a f cut el, sînt scrise în cartea împ ra ilor lui Israel i Iuda. ⁸El avea dou zeci i cinci de ani cînd a ajuns împ rat i a domnit asesprezece ani la Ierusalim. ⁹Iotam a adormit cu p rin ii s i, i l-au îngropat în cetatea lui David. i, în locul lui, a domnit fiul s u Ahaz.

Chapter 28

¹Ahaz avea dou zeci de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit asesprezece ani la Ierusalim. El n'a f cut ce este bine înaintea Domnului, cum f cuse tat l s u David. ²A umblat în c ile împ ra ilor lui Israel; i a f cut chiar chipuri turnate pentru Baali, ³a ars t mîie în valea fiilor lui Hinom, i a trecut pe fiii s i prin foc, dup urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. ⁴Aducea jertfe i t mîie pe în l imi, pe dealuri i supt orice copac verde. ⁵Domnul,

Dumnezeul s u, l -a dat în mînile împ ratului Siriei. Sirienii l-au b tut i i-au luat un mare num r de prin i de r zboi, pe cari i-au dus la Damasc. A fost dat i în mînile împ ratului lui Israel, care i -a pricinuit o mare înfrîngere. ⁶Pecah, fiul lui Remalia, a ucis într'o singur zi în Iuda o sut dou zeci de mii de oameni, to i viteji, pentruc p r siser pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor. ⁷Zicri, un r zboinic din Efraim, a ucis pe Maaseia, fiul împ ratului, pe Azricam, c petenia casei împ r te ti, i pe Elcana, care era al doilea dup împ rat. ⁸Copiii lui Israel au luat dintre fra ii lor dou sute de mii de prin i de r zboi, femei, fii i fiice, i le-au luat mult prad , pe care au adus -o la Samaria. ⁹Acolo era un prooroc al Domnului, numit Oded. El a ie it înaintea o tirii care se întorcea la Samaria, i le -a zis: „În mînia Sa împotriva lui Iuda i -a dat Domnul, Dumnezeul p rin ilor vo tri în mînile voastre, i voi i-a i ucis cu o furie, care s'a ridicat pîn la ceruri. ¹⁰i crede i acum c ve i face din copiii lui Iuda i din Ierusalim robii i roabele voastre? Dar voi nu sînte i vinova i înaintea Domnului, Dumnezeului vostru? ¹¹Asculta i-m dar, i da i drumul acestor prin i pe cari i-a i luat dintre fra ii vo tri; c ci mînia aprins a Domnului este peste voi!`` ¹²Unii dintre capii fiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanan, Berechia, fiul lui Me ilemot, Ezechia, fiul lui alum, i Amasa, fiul lui Hadlai, s'au ridicat împotriva celor ce se întorceau dela o tire, ¹³i le-au zis: „S nu aduce i aici pe ace ti prin i de r zboi. C ci, dup ce c sîntem vinova i înaintea Domnului, voi vre i s mai i ad uga i la p catele i la gre elile noastre. Sîntem foarte vinova i, i mînia aprins a Domnului este peste Israel.`` ¹⁴Osta ii au l sat pe prin ii de r zboi i prada înaintea c peteniilor i înaintea întregei adun ri. ¹⁵i oamenii numi i pe nume pentru aceasta, s'au sculat i au luat pe prin ii de r zboi, au îmbr cat cu prada pe to i cei ce erau goi, le-au dat haine i înc l minte, le-au dat s m nînce i s bea, i-au uns, au înc lecat pe m gari pe to i cei osteni i, i i-au adus la Ierihon, cetatea finicilor, la fra ii lor. Apoi s'au întors la Samaria. ¹⁶Pe vremea aceea, împ ratul Ahaz a trimes s cear ajutor dela împ ra ii Asiriei. ¹⁷Edomi ii au venit iar , au b tut pe Iuda, i le-au luat prin i de r zboi. ¹⁸Filistenii au n v lit în cet ile din cîmpie i din partea de miaz zi a lui Iuda; au luat Bet- eme ul, Aialonul, Ghederotul, Soco i satele lui, Timna i satele ei, Ghimzo i satele lui, i s'au a ezat acolo. ¹⁹C ci Domnul a smerit pe Iuda, din pricina lui Ahaz, împ ratul lui Israel, care avusese o purtare f r frîu în Iuda i p c tuisse împotriva Domnului. ²⁰Tilgat Pilneser, împ ratul Asiriei, a venit împotriva lui, s'a purtat cu el cum s'ar purta cu un vr jma , i nu l -a ajutat. ²¹C ci Ahaz a pr dat Casa Domnului, casa împ ratului i a mai marilor, ca s fac daruri împ ratului Asiriei; dar nu i -a ajutat la nimic. ²²Pe vremea aceea, chiar cînd era la strîmtoare, a p c tuit i mai mult împotriva Domnului, el, împ ratul Ahaz. ²³A adus jertf dumnezeilor Damascului, cari -l b tuser , i a zis: „Fiindc dumnezeii împ ra ilor Siriei le vin în ajutor, le voi aduce i eu jertfe, ca s -mi ajute.`` Dar ei au fost prilejul c derii lui i a întregului Israel. ²⁴Ahaz a strîns uneltele din Casa lui Dumnezeu, i a f cut buc i uneltele din Casa lui Dumnezeu. A închis u ile Casei Domnului, i -a f cut altare în toate col urile Ierusalimului. ²⁵i a ridicat în l imi în fiecare cetate a lui Iuda, ca s aduc t mîie altor dumnezei. i a mîniat astfel pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor s i. ²⁶Celelalte fapte ale lui i toate c ile lui, cele dintîi i cele de pe urm , sînt scrise în cartea împ ra ilor lui Iuda i Israel. ²⁷Ahaz a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat în cetatea

Ierusalimului, ca ci nu l-au pus în mormintele împăraților lui Israel. Și în locul lui, a domnit fiul său Ezechia.

Chapter 29

¹Ezechia a ajuns împărat la vârsta de douăzeci și cinci de ani, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Abia, fata lui Zaharia. ²El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David. ³În anul întâi al domniei lui, în luna întâi, a deschis ușile Casei Domnului, și le-a deschis. ⁴A adus pe preoții și pe Leviții, pe cari și-a strâns în locul deschis dinspre răsărit, ⁵și le-a zis: „Asculta-mă, Leviților! Acum sfințiți-vă, sfințiți Casa Domnului, Dumnezeului prinților, și scoateți afară din sfântul locaș ce este necurat. ⁶Ca prinții noștri au păcătuit, au făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului nostru. L-au părsit, și-au abtut privirile dela cortul Domnului, și i-au întors spatele. ⁷Au închis chiar ușile pridvorului și au strâns candelarele, și n-au adus Dumnezeului lui Israel nici tămâie, nici arderi de tot în sfântul locaș. ⁸De aceea mânia Domnului a fost peste Iuda și peste Ierusalim, și și-a făcut de groază, de spaimă și de bătăie de joc, cum vedeți cu ochii voștri. ⁹Și din pricina aceasta au căzut prinții noștri ucii și de sabie, și fiii noștri, fiicele noastre și nevestele noastre sînt în robie. ¹⁰Am de gând dar să fac legământ cu Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentruca mânia Lui aprinsă să se abată de la noi. ¹¹Acum, fiilor, nu mai stați nepăsători; ca ci voi ați fost alei de Domnul ca să stați în slujbă înaintea Lui, și să-I aduceți tămâie. ¹²Și Leviții s'au sculat: Mahat, fiul lui Amasai, Ioel, fiul lui Azaria, din fiii Chehatiților; și din fiii Merariților: Chis, fiul lui Abdi, Azaria, fiul lui Iehaleleel; și din Gheroniți: Ioah, fiul lui Zima, Eden, fiul lui Ioah; ¹³și din fiii lui Eliafan: Imri și Ieiel; și din fiii lui Asaf: Zaharia și Matania; ¹⁴și din fiii lui Heman: Iehiel și Imei, și din fiii lui Iedutun: emaia și Uziel. ¹⁵Au adunat pe frații lor, și, după ce s'au sfințit, au venit să curățeze Casa Domnului, după porunca împăratului, și după cuvintele Domnului. ¹⁶Preoții au intrat în untrul Casei Domnului ca să o curățeze; au scos toate necurățiile pe cari le-au găsit în Templul Domnului, și le-au pus în curtea Casei Domnului, unde le-au adunat Leviții ca să le ducă afară în pârâul Chedron. ¹⁷Au început aceste curățiri în ziua întâi a lunii întâi; în a opta zi a lunii, au intrat în pridvorul Domnului, și opt zile au curățit Casa Domnului; în a șesprezecea zi a lunii întâi, isprăviser. ¹⁸S'au dus apoi la împăratul Ezechia, și au zis: „Am curățit toată Casa Domnului, altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui, și masa pâinilor pentru punerea înainte cu toate uneltele ei. ¹⁹Am adus iar în bună stare și am curățit toate uneltele, pe cari le pîngrise împăratul Ahaz în timpul domniei lui, cînd cu fratele lui: sînt înaintea altarului Domnului. ²⁰Împăratul Ezechia s'a sculat disdedimeana, și strîns pe mai marii cetății și s'a suit la Casa Domnului. ²¹Au adus apte viței, apte berbeci, apte miei, și apte api, ca jertfă de ispășire pentru împărație, pentru sfântul locaș, și pentru Iuda. Împăratul a poruncit preoților, fiii lui Aaron, să le aducă pe altarul Domnului. ²²Preoții au junghiat boii, și au strîns sîngele, pe care l-au stropit pe altar; au junghiat berbecii, și au stropit sîngele pe altar; au junghiat mieii, și au stropit sîngele pe

altar. ²³Au adus apoi apii ispritori înaintea împaratului și înaintea adunării, cari i-au pus mâinile peste ei. ²⁴Preoții i-au junghiat, și au turnat sângele la piciorul altarului, ca isprire pentru pcatele întregului Israel; cci pentru tot Israelul poruncise împaratul să se aducă arderea de tot și jertfa de isprire. ²⁵A pus pe Levi și în Casa Domnului cu chimvale, alute și arfe, după rânduiala lui David, lui Gad, și ztorul împaratului, și proorocului Natan; cci astfel era porunca Domnului, dată prin proorocii săi. ²⁶Levi și au luat loc cu instrumentele lui David, și preoții cu ²⁷Ezechia a poruncit să aducă arderea de tot pe altar; și, în clipa când a început arderea de tot, a început și cântarea Domnului, în sunetul trâmbielor și instrumentelor lui David, împaratul lui Israel. ²⁸Toată adunarea s'a închinat, au cântat cântarea, și au sunat din trâmbiele, pînă s'a isprvit arderea de tot. ²⁹și când au isprvit de adus ardere de tot, împaratul și toți ceice erau cu el au îngenunchiat și s'au închinat. ³⁰Apoi împaratul Ezechia și cpeteniile au zis Leviilor să laude pe Domnul cu cuvintele lui David și ale proorocului Asaf. L-au lădat cu bucurie, și s'au plecat și s'au închinat. ³¹Ezechia a luat atunci cuvîntul, și a zis: „Acum, după ce v'a și sfințit în slujba Domnului, apropiați-vă, aduceți dobitoacele pentru jertfă, și aduceți jertfe de mulțimire la Casa Domnului. și adunarea a adus dobitoacele pentru jertfă, și a adus jertfe de mulțimire; și toți cei pe cari și îndemna înima au adus arderi de tot. ³²Numărul arderilor de tot aduse de adunare a fost de aptezeci de boi, o sută de berbeci, și două sute de miei; toate aceste vite au fost jertfite ca ardere de tot Domnului. ³³și au mai închinat Domnului ase sute de boi și trei mii de oi. ³⁴Dar preoții erau în număr mic, și n'au putut să despoaie toate arderile de tot; i-au ajutat frații lor, Levi și, pînă s'a isprvit lucrarea, și pînă s'au sfințit și ceilalți preoți; cci Levi și s'au sfințit mai degrabă decît preoții. ³⁵De altfel erau foarte multe arderi de tot, cu grsimile jertfelor de mulțimire, și cu jertfele de butur ale arderilor de tot. Astfel a fost aezată din nou slujba Casei Domnului. ³⁶Ezechia și tot poporul s'au bucurat că Dumnezeu făcuse pe popor cu voie bună, cci lucrul s'a făcut pe neașteptate.

Chapter 30

¹Ezechia a trimis soli în tot Israelul și Iuda, și a scris scrisori și lui Efraim și lui Manase, ca să vină la Casa Domnului la Ierusalim să prăznuiască Pațele în cinstea Domnului, Dumnezeul lui Israel. ²Împaratul, cpeteniile lui, și toată adunarea înuseră sfat la Ierusalim, ca Pațele să fie prăznuite în luna a doua; ³cci nu puteau fi prăznuite la vremea lor, pentru că preoții nu se sfințiseră în număr destul de mare și poporul nu se adunase la Ierusalim. ⁴Lucrul avînd încuviințarea împaratului și a întregii adunări, ⁵au hotărît să dea de veste în tot Israelul, de la Beer-eba pînă la Dan, ca să vină la Ierusalim să prăznuiască Pațele în cinstea Domnului, Dumnezeului lui Israel. Cci de mult nu mai fuseser prăznuite după cum era scris. ⁶Alergătorii s'au dus cu scrisorile împaratului și cpeteniilor lui în tot Israelul și Iuda. și, după porunca împaratului, au zis: „Copii ai lui Israel, întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și Israel, ca să Se întoarcă și El la voi, și să vă scutească din mîna împaratilor Asiriei. ⁷Nu fiți ca părinții voștri și ca frații voștri, cari au păcătuit împotriva

Domnului, Dumnezeului p rin ilor lor, i pe cari de aceea i -a dat prad pustiirii, cum vede i. ⁸Nu v în epeni i grumazul, ca p rin ii vo tri; da i mîna Domnului, veni i la sfîntul Lui loca , pe care l -a sfin it pe vecie, i sluji i Domnului, Dumnezeului vostru, pentruca mînia Lui aprins s se abat dela voi. ⁹Dac v întoarce i la Domnul, fra ii vo tri i fiii vo tri vor g si mil la ceice i-au luat robi, i se vor întoarce în ar . C ci Domnul, Dumnezeul vostru, este milostiv i îndur tor, i nu- i va întoarce Fa a dela voi, dac v întoarce i la El.`` ¹⁰Alerg torii au mers astfel din cetate în cetate prin ara lui Efraim i Manase, pîn la Zabulon. Dar ei rîdeau i î i b teau joc de ei. ¹¹Îns cî iva oameni din A er, din Manase i Zabulon, s'au smerit i au venit la Ierusalim. ¹²În Iuda, deasemenea, mîna lui Dumnezeu a lucrat i le -a dat o singur inim ca s -i fac s împlineasc porunca împ ratului i a c peteniilor, dup cuvîntul Domnului. ¹³Un popor în mare num r s'a adunat la Ierusalim s pr znuiasc s rb toarea azimilor în luna a doua: a fost o adunare foarte mare. ¹⁴S'au sculat, i au îndep rtat altarele pe cari se jertfea în Ierusalim i pe toate acelea pe cari se aducea t mîie, i le-au aruncat în pîrîul Chedron. ¹⁵Au jertfit apoi Pa tele în ziua a patrusprezecea a lunii a doua. Preo ii i Levi ii, plini de ru ine, s'au sfin it, i au adus arderi de tot în Casa Domnului. ¹⁶Ei edeau în locul lor obicinuit, dup Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu, i preo ii stropeau sîngele, pe care -l luau din mîna Levi ilor. ¹⁷Fiindc în adunare erau mul i in i, cari nu se sfin iser , Levi ii au junghiat ei jertfele de Pa te pentru to i cei ce nu erau cura i, ca s le închine Domnului. ¹⁸C ci o mare parte din popor, mul i din Efraim, Manase, Isahar i Zabulon nu se cur iser , i au mîncat Pa tele nu dup cele scrise. Dar Ezechia s'a rugat pentru ei, zicînd: „Domnul, care este bun, s ierte pe to i ¹⁹cei ce i-au pus inima s caute pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor, m car c n'au f cut sfînta cur ire!`` ²⁰Domnul a ascultat pe Ezechia, i a iertat poporul. ²¹Astfel copiii lui Israel, cari se aflau la Ierusalim, au pr znuit s rb toarea azimilor, apte zile, cu mare bucurie. i, în fiecare zi, Levi ii i preo ii l udau pe Domnul cu instrumente cari r sunau în cinstea Lui. ²²Ezechia a vorbit inimii tuturor Levi ilor, cari ar tau o mare pricepere pentru slujba Domnului. apte zile au mîncat dobitoacele jertfite, aducînd jertfe de mul mire, i l udînd pe Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor. ²³Toat adunarea a fost de p rere s mai pr znuiasc alte apte zile. i au pr znuit cu bucurie înc apte zile. ²⁴C ci Ezechia, împ ratul lui Iuda, d duse adun rii o mie de vi ei i apte mii de oi, iar c peteniile i-au dat o mie de vi ei i zece mii de oi, i mul i preo i se sfin iser . ²⁵i s'a bucurat toat adunarea lui Iuda, i preo ii i Levi ii, i tot poporul venit din Israel, i str inii veni i din ara lui Israel sau a eza i în Iuda. ²⁶A fost mare veselie la Ierusalim. De pe vremea lui Solomon, fiul lui David, împ ratul lui Israel, nu mai fusese la Ierusalim a a ceva. ²⁷Preo ii i Levi ii s'au sculat i au binecuvîntat poporul. Glasul lor a fost auzit, i rug ciunea lor a ajuns pîn la ceruri, pîn la locuin a sfînt a Domnului.

Chapter 31

¹Cînd s'au ispr vit toate acestea, to i cei din Israel cari erau de fa au plecat în cet ile lui Iuda, i au sf rîmat stîlpii idole ti, au t iat Astarteele, i au surpat de tot în l imile i altarele din tot Iuda i

Beniamin și din Efraim și Manase. Apoi toți copiii lui Israel s'au întors în cetățile lor, fiecare la moșia lui. ²Ezechia a așezat din nou cetele preoților și Leviților, după rânduiala lor, fiecare după slujbele sale, preoții și Leviții, pentru arderile de tot și jertfele de mulțumire, pentru slujbă, pentru cântări și laude, la porțile taberei Domnului. ³Împărțitul a dat o parte din averile lui pentru arderile de tot, pentru arderile de tot de dimineață și de seară, și pentru arderile de tot din zilele de Sabat, de luni noi și de srbători, cum este scris în legea Domnului. ⁴Și a poruncit poporului, locuitorilor Ierusalimului, să asculte preoților și Leviților partea cuvenită lor, ca să înțelegă scump tate legea Domnului. ⁵Când a ieșit porunca aceasta, copiii lui Israel au dat din belug cele dinții roade de grâu, de must, de untdelemn, de miere, și din toate roadele de pe câmp; au adus din belug și zeciuiala din toate. ⁶Tot odată, copiii lui Israel și Iuda, cari locuiau în cetățile lui Iuda, au dat zeciuiala din boii și oi, și zeciuiala din lucrurile sfinte cari erau închinare Domnului, Dumnezeului lor, și au făcut mai multe grmezi. ⁷Au început să facă grmezile în luna a treia, și au isprăvit în luna a șaptea. ⁸Ezechia și cetenii au venit să vadă grmezile, și au binecuvântat pe Domnul și pe poporul Său Israel. ⁹Și Ezechia a întrebat pe preoții și pe Leviții de grmezile acestea. ¹⁰Atunci marele preot Azaria, din casa lui Adoc, și-a răspuns: „De când au început să se aducă darurile în Casa Domnului, noi am mâncat, ne-am saturat, și am mai rămas mult, căci Domnul a binecuvântat pe poporul Său. Și iată că mare grmadă am mai rămas!” ¹¹Ezechia a dat poruncă să pregătească niște camere în Casa Domnului; și le-au pregătit. ¹²Au adus în ele cu credințioasă darurile de mâncare, zeciuiala, și lucrurile sfinte. Levitul Conania avea grija lor, și fratele săuimei era al doilea după el. ¹³Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat și Benaia erau întrebuințați sub cârmuirea lui Conania și a fratelui săuimei, după porunca împărțitului Ezechia și a lui Azaria, cetenii Casei lui Dumnezeu. ¹⁴Levitul Core, fiul lui Imna, stătea în partea de răsrit, avea grijă de darurile de bunăvoie aduse lui Dumnezeu, ca să împartă ce era adus Domnului prin ridicare și lucrurile prea sfinte. ¹⁵În cetățile preoțești, Eden, Miniamin, Iosua, Iemaia, Amaria și Iecania erau puși sub cârmuirea lui ca să împartă cu credințioasă fraților lor, marii și micii, partea cuvenită lor, după cetele lor: ¹⁶celor de parte bărbătească înscriși de la vârsta de trei ani în sus; tuturor celor ce intrau zilnic în Casa Domnului ca să se facă slujba după înscrinerile și după cetele lor; ¹⁷preoților înscriși după casele lor printră ei, și Leviților de la douăzeci de ani în sus, după slujbele și după cetele lor: ¹⁸la toată adunarea preoților și Leviților înscriși cu toți pruncii lor, cu nevestele lor, cu fiii și fiicele lor, căci erau fără prihană în împărțirea lucrurilor sfinte. ¹⁹Și pentru fiii lui Aaron, preoții, cari locuiau la răz în împrejurimile cetăților lor, erau în fiecare cetate oameni numiți anume, ca să împartă părțile cuvenite tuturor celor de parte bărbătească din preoții și tuturor Leviților înscriși. ²⁰Iată că a făcut Ezechia în tot Iuda. El a făcut ce este bine, ce este drept, ce este adevărat, înaintea Domnului, Dumnezeului său. ²¹A lucrat cu toată inima, și a izbutit în tot ce a făcut pentru Casa lui Dumnezeu, pentru lege și pentru porunci, ca să caute pe Dumnezeul său.

Chapter 32

¹Dup aceste lucruri i dup aceste fapte de credincio ie, a venit Sanherib, împ ratul Asiriei, care a p truns în Iuda, i a împresurat cet ile înt rite, cu gând s pun mâna pe ele. ²Ezechia, v zînd c a venit Sanherib i c are de gând s înceap lupta împotriva Ierusalimului, ³s'a sf tuit cu c peteniile sale i cu oamenii lui cei viteji, ca s astupe izvoarele de ap cari erau afar din cetate. i ei au fost de p rerea lui. ⁴S'au strîns o mul ime de oameni, i au astupat toate izvoarele i pîrful care curge prin mijlocul inutului aceluia. „Pentruce``, ziceau ei, „s g seasc împ ra ii Asiriei, la venirea lor, ape din bel ug?`` ⁵Ezechia s'a îmb rb tat; a zidit din nou zidul care era stricat i l -a ridicat pîn la turnuri. A mai zidit un alt zid în afar , a înt rit Milo în cetatea lui David, i a preg tit o mul ime de arme i de scuturi. ⁶A pus c petenii de r zboi peste popor, i i -a adunat la el pe locul deschis dela poarta cet ii. Vorbindu-le inimii, a zis: ⁷„Înt ri i-v i îmb rb ta i-v . Nu v teme i i nu v sp imînta i înaintea împ ratul Asiriei i înaintea întregei mul imi care este cu el; c ci cu noi sînt mai mul i decît cu el. ⁸Cu el este un bra de carne, dar cu noi este Domnul, Dumnezeuul nostru, care ne va ajuta i va lupta pentru noi.`` Poporul a avut încredere în cuvintele lui Ezechia, împ ratul lui Iuda. ⁹Dup aceea, Sanherib, împ ratul Asiriei, a trimes pe slujitorii s i la Ierusalim, pe cînd era înaintea Lachisului cu toate puterile lui; i -a trimes la Ezechia, împ ratul lui Iuda, i la to i cei din Iuda cari erau la Ierusalim, s le spun : ¹⁰„A a vorbe te Sanherib, împ ratul Asiriei: „Pe ce se bizue încrederea voastr , de sta i împresura i la Ierusalim? ¹¹Oare nu v am ge te Ezechia, ca s v dea mor ii prin foamete i prin sete, cînd zice: „Domnul, Dumnezeuul nostru, ne va sc pa din mâna împ ratului Asiriei?`` ¹²Oare nu Ezechia a îndep rtat în l imile i altarele Domnului, i a dat porunca aceasta lui Iuda i Ierusalimului: „S v închina i numai unui altar, i s aduce i t mîie numai pe el?`` ¹³Nu ti i ce am f cut noi, eu i p rin ii mei, tuturor popoarelor celorlalte ri? Dumnezeii neamurilor acestor ri au putut ei s le izb veasc rile din mâna mea? ¹⁴Care dintre to i dumnezeii acestor neamuri pe cari le-au nimicit p rin ii mei, a putut s izb veasc pe poporul lui din mâna mea, pentruca s v poat izb vi Dumnezeuul vostru din mâna mea? ¹⁵S nu v am geasc Ezechia dar i s nu v în ele astfel; nu v încrede i în el! C ci dumnezeul niciunui neam, niciunei împ r ii n'a putut s izb veasc pe poporul lui din mâna mea i din mâna p rin ilor mei: cu cît mai pu in v va izb vi Dumnezeuul vostru din mâna mea!`` ¹⁶Slujitorii lui Sanherib au mai vorbit i alte lucruri împotriva Domnului Dumnezeu, i împotriva robului S u Ezechia. ¹⁷i a trimes o scrisoare batjocoritoare pentru Domnul, Dumnezeuul lui Israel, vorbind astfel împotriva Lui: „Dup cum dumnezeii neamurilor celorlalte ri n'au putut s izb veasc pe poporul lor din mâna mea, tot a a nici Dumnezeuul lui Ezechia nu va izb vi pe poporul S u din mâna mea. ¹⁸Slujitorii lui Sanherib au strigat cu glas tare în limba evreiasc , pentruca s arunce groaza i spaima în poporul din Ierusalim, care era pe zid, i s poat pune astfel st pînire pe cetate. ¹⁹Au vorbit despre Dumnezeuul Ierusalimului ca despre dumnezeii popoarelor p mîntului, cari sînt lucrarea mînilor omene ti. ²⁰Împ ratul Ezechia i proorocul Isaia, fiul lui Amo , au început s se roage pentru lucrul acesta i au strigat c tre cer. ²¹Atunci Domnul a trimes un înger care a nimicit în tab ra împ ratului Asiriei pe to i vitejii, domnitorii i c peteniile. i împ ratul s'a întors ru inat în ara lui. A intrat în casa dumnezeului s u, i cei ce ie iser din coapsele lui l-au ucis acolo cu sabia. ²²Astfel a sc pat Domnul pe Ezechia i pe locuitorii Ierusalimului din mâna lui Sanherib,

împ ratul Asiriei, i din mâna tuturor, i i -a ocrotit împotriva celor ce -i împresurau. ²³Mul i au adus Domnului daruri în Ierusalim, i au adus daruri bogate lui Ezechia, împ ratul lui Iuda, care de atunci s'a în l at ²⁴În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav de moarte. El a f cut o rug ciune Domnului. Domnul i -a vorbit, i i -a dat un semn. ²⁵Dar Ezechia n'a r spl tit binefacerea pe care a primit -o, c ci i s'a îngîmfat inima. Mînia Domnului a venit peste el, peste Iuda i peste Ierusalim. ²⁶Atunci Ezechia s'a smerit din mîndria lui, împreun cu locuitorii Ierusalimului, i mînia Domnului n'a venit peste ei în timpul vie ii lui Ezechia. ²⁷Ezechia a avut multe bog ii i mult slav . i -a f cut vistierii de argint, de aur, de pietre scumpe, de mirodenii, de scuturi, i de toate lucrurile cari se pot dori; ²⁸hambare pentru roadele de grîu, de must i de untdelemn, grajduri pentru tot felul de vite, i staule pentru oi. ²⁹i -a zidit cet i, i a avut bel ug de boi i de oi; c ci Dumnezeu îi d duse multe avu ii. ³⁰Tot Ezechia a astupat i gura de sus a apelor Ghihon, i le -a adus în jos spre apus de cetatea lui David. Ezechia a izbutit în toate lucr rile lui. ³¹Îns , cînd au trimes c peteniile Babilonului soli la el s întrebe de minunea care avusese loc în ar , Dumnezeu l -a p r sit ca s -l încerce, pentruca s cunoasc tot ce era în inima lui. ³²Celelalte fapte ale lui Ezechia, i faptele lui evlavioase, sînt scrise în vedenia proorocului Isaia, fiul lui Amo , în cartea împ ra ilor lui Iuda i Israel. ³³Ezechia a adormit cu p rin ii s i, i l-au îngropat în cel mai bun loc al mormintelor fiilor lui David. Tot Iuda i locuitorii Ierusalimului i-au dat cinste la moarte. i, în locul lui, a domnit fiul s u Manase.

Chapter 33

¹Manase avea doisprezece ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit cincizeci i cinci de ani la Ierusalim. ²El a f cut ce este r u înaintea Domnului, dup urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. ³A zidit iar în l imile pe cari le d rîmase tat l s u Ezechia. A ridicat altare Baalilor, a f cut idoli Astarteei, i s'a închinat înaintea întregii o tiri a cerurilor i i -a slujit. ⁴A zidit altare în Casa Domnului, m car c Domnul zisese: „În Ierusalim va fi Numele Meu pe vecie.” ⁵A zidit altare întregii o tiri a cerurilor, în cele dou cur i ale Casei Domnului. ⁶i -a trecut fiii prin foc în valea fiilor lui Hinom; umbla cu descîntece i vr jitorii, i inea la el oameni cari chemau duhurile i cari -i spuneau viitorul. A f cut din ce în ce mai mult ce este r u înaintea Domnului, ca s -L mînie. ⁷A pus chipul cioplit al idolului pe care -l f cuse, în Casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu spusese lui David i fiului s u Solomon: „În casa aceasta, i în Ierusalim, pe care l-am ales din toate semin iile lui Israel Îmi voi pune Numele pe vecie. ⁸Nu voi mai str muta pe Israel din ara pe care am dat -o p rin ilor vo tri, numai s caute s împlineasc tot ce le-am poruncit, dup toat legea, înv turile i poruncile date prin Moise.” ⁹Dar Manase a fost pricina c Iuda i locuitorii Ierusalimului s'au r t cit i au f cut r u mai mult decît neamurile pe cari le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. ¹⁰Domnul a vorbit lui Manase i poporului s u, dar ei n'au vrut s asculte. ¹¹Atunci Domnul a trimes împotriva lor pe c peteniile o tirii împ ratului Asiriei, cari au prins pe Manase i l-au pus în lan uri. L-au legat cu lan uri de aram , i l-au dus la Babilon. ¹²Cînd a fost la

strâmtoare, s'a rugat Domnului, Dumnezeului lui, i s'a smerit adînc înaintea Dumnezeului p rin ilor s i. ¹³I -a f cut rug ciuni; i Domnul, l sîndu-Se înduplecat, i -a ascultat cererile, i l -a adus înapoi la Ierusalim în împ r ia lui. i Manase a cunoscut c Domnul este Dumnezeu. ¹⁴Dup aceea, a zidit afar din cetatea lui David, la apus, spre Ghihon în vale, un zid care se întindea pîn la poarta pe tilor i cu care a înconjurat dealul, i l -a f cut foarte înalt. A pus i c petenii de r zboi în toate cet ile înt rite ale lui Iuda. ¹⁵A înl turat din Casa Domnului dumnezeii str ini i idolul Astarteei, a d rîmat toate altarele pe cari le zidise pe muntele Casei Domnului i la Ierusalim, i le -a aruncat afar din cetate. ¹⁶A a ezat din nou altarul Domnului, a adus pe el jertfe de mul mire i de laud , i a poruncit lui Iuda s slujeasc Domnului, Dumnezeului lui Israel. ¹⁷Poporul jertfea tot pe în l imi, dar numai Domnului Dumnezeului s u. ¹⁸Celelalte fapte ale lui Manase, rug ciunea lui c tre Dumnezeul lui, i cuvintele proorocilor, cari i-au vorbit în Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel, sînt scrise în faptele împ ra ilor lui Israel. ¹⁹Rug ciunea lui i felul în care l -a ascultat Dumnezeu, p catele i nelegiuirile lui, locurile unde a zidit în l imi i a în l at idoli Astarteei i chipuri cioplite, înainte de a se smeri, sînt scrise în cartea lui Hozai. ²⁰Manase a adormit cu p rin ii s i, i a fost îngropat în casa lui. i, în locul lui, a domnit fiul s u Amon. ²¹Amon avea dou zeci i doi de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit doi ani la Ierusalim. ²²El a f cut ce este r u înaintea Domnului, cum f cuse tat l s u Manase. A adus jertfe tuturor chipurilor cioplite pe cari le f cuse tat l s u Manase, i le -a slujit. ²³i nu s'a smerit înaintea Domnului, cum se smerise tat l s u Manase, c ci Amon s'a f cut din ce în ce mai vinovat. ²⁴Slujitorii lui au uneltit împotriva lui, i l-au omorît în casa lui. ²⁵Dar poporul rii a ucis pe to i cei ce uneltiser împotriva împ ratului Amon. i, în locul lui, poporul rii a pus împ rat pe fiul s u Iosia.

Chapter 34

¹Iosia avea opt ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit treizeci i unu de ani la Ierusalim. ²El a f cut ce este bine înaintea Domnului i a umblat în c ile tat lui s u David: nu s'a ab tut dela ele nici la dreapta nici la stînga. ³În al optulea an al domniei lui, pe cînd era înc tîn r, a început s caute pe Dumnezeul tat lui s u David. i în doisprezecelea an, a început s cur easc Iuda i Ierusalimul de în l imi, de idoli Astarteei, de chipuri cioplite i de chipuri turnate. ⁴Au d rîmat înaintea lui altarele Baalilor, i au t iat stîlpii închina i soarelui, cari erau deasupra lor; a sf rîmat idoli Astarteei, chipurile cioplite i chipurile turnate, le -a f cut praf, a pres rat praful pe mormintele celor ce le aduseser jertfe, ⁵i a ars oasele preo ilor pe altarele lor. Astfel a cur it Iuda i Ierusalimul. ⁶În cet ile lui Manase, lui Efraim, lui Simeon, i chiar lui Neftali, pretutindeni, în mijlocul d rîm turilor lor, ⁷a d rîmat altarele, a f cut buc i idoli Astarteei i chipurile cioplite, le -a f cut praf, i a t iat to i stîlpii închina i soarelui în toat ara lui Israel. Apoi s'a întors la Ierusalim. ⁸În al optsprezecelea an al domniei lui, dup ce a cur it ara i casa, a trimes pe afan, fiul lui A alia, pe Maaseia, c petenia cet ii i pe Ioah, fiul lui Ioahaz, arhivarul, s dreag casa Domnului, Dumnezeului s u. ⁹S'au dus la marele

preot Hilchia, i au dat argintul adus în Casa lui Dumnezeu, pe care -l strânseser Levi ii p zitori ai pragului, dela Manase i Efraim, i dela toat cealalt parte a lui Israel, i dela tot Iuda i Benjamin i dela locuitorii Ierusalimului. ¹⁰L-au dat în mânile me terilor îns rcina i cu facerea lucr rii în Casa Domnului. Ace tia l-au dat lucr torilor cari munceau la dregerea Casei Domnului, ¹¹iar ei l-au dat tîmplarilor i zidarilor, ca s cumpere pietre cioplite i lemne pentru grinzi i pentru c ptu itul cl dirilor pe cari le stricaser împ ra ii lui Iuda. ¹²Oamenii ace tia au lucrat cinstit în lucrul lor. Erau pu i supt privegherea lui Iahat i Obadia, Levi i din fiii lui Merari, i a lui Zaharia i Me ulam, din fiii Chehati ilor. To i aceia dintre Levi i, cari tia u s cînte bine, ¹³vegheau asupra lucr rilor i cîrmuiau pe to i lucr torii cari aveau de f cut felurite lucr ri. Mai erau i al i Levi i, logofe i, dreg tori i u ieri. ¹⁴În clipa cînd au scos argintul care fusese adus în Casa Domnului, preotul Hilchia a g sit cartea Legii Domnului, dat prin Moise. ¹⁵Atunci Hilchia a luat cuvîntul i a zis logof tului afan: „Am g sit cartea Legii în Casa Domnului.” i Hilchia a dat lui afan cartea. ¹⁶afan a adus împ ratului cartea. i cînd a dat socoteal împ ratului, a zis: „Slujitorii t i au f cut tot ce li s'a poruncit. ¹⁷Au strîns argintul care se afla în Casa Domnului, i l-au dat în mânile priveghetorilor i lucr torilor.” ¹⁸Logof tul afan a mai spus împ ratului: „Preotul Hilchia mi -a dat o carte.” i afan a citit -o înaintea împ ratului. ¹⁹Cînd a auzit împ ratul cuvintele Legii, i -a sfi iat hainele. ²⁰i împ ratul a dat urm toarea porunc lui Hilchia, lui Ahicam, fiul lui afan, lui Abdon, fiul lui Mica, lui afan, logof tul, i lui Asaia, slujitorul împ ratului: ²¹„Duce i-v i întreba i pe Domnul pentru mine i pentru r m i a lui Israel i Iuda, cu privire la cuvintele c r ii acesteia care s'a g sit. C ci mare mînie s'a v rsat peste noi din partea Domnului, pentruc p rin ii no tri n'au inut cuvîntul Domnului, i n'au împlinit tot ce este scris în cartea aceasta. ²²Hilchia i cei trimi i de împ rat s'au dus la prooroci a Hulda, nevasta lui alum, fiul lui Tochehat, fiul lui Hasra, str jerul ve mintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealalt mahala a cet ii. Dup ce au spus ce aveau de spus, ²³ea le -a r spuns: „A a vorbe te Domnul Dumnezeuul lui Israel: „Spune i omului care v'a trimes la mine: ²⁴„A a vorbe te Domnul: „Iat , voi trimete nenorociri peste locul acesta i peste locuitorii lui, i anume toate blestemele scrise în cartea care s'a citit înaintea împ ratului lui Iuda. ²⁵Pentruc M'au p r sit i au adus t mîie altor dumnezei, mîniindu-M prin toate lucr rile mînilor lor, mînia Mea s'a v rsat asupra acestui loc, i nu se va stinge.” ²⁶Dar s spune i împ ratului lui Iuda care v'a trimes s întreba i pe Domnul: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel, cu privire la cuvintele pe cari le-ai auzit: ²⁷„Pentruc i s'a înduio at inima, pentruc te-ai smerit înaintea lui Dumnezeu, cînd ai auzit cuvintele rostite de El împotriva acestui loc i împotriva locuitorilor lui, pentruc te-ai smerit înaintea Mea, pentruc i-ai sfi iat hainele i ai plîns înaintea Mea, i Eu, am auzit, -zice Domnul. - ²⁸Iat , te voi strînge lîng p rin ii t i, vei fi ad ugat în pace în mormîntul t u i nu vei vedea cu ochii t i toate nenorocirile pe cari le voi trimete peste locul acesta i peste locuitorii lui.” Ei au adus împ ratului r spunsul acesta. ²⁹Împ ratul a strîns pe to i b trîinii din Iuda i din Ierusalim. ³⁰Apoi s'a suit la Casa Domnului, cu to i oamenii lui Iuda i cu locuitorii Ierusalimului, cu preo ii i Levi ii, i cu tot poporul, dela cel mai mare pîn la cel mai mic. A citit înaintea lor toate cuvintele c r ii leg mîntului, care se g sise în casa Domnului. ³¹Împ ratul st tea pe scaunul lui împ r tesc, i a încheiat leg mînt înaintea Domnului, îndatorindu-se

s urmeze pe Domnul i s p zeasc poruncile Lui, înv turile Lui, i legile Lui, din toat inima i din tot sufletul lui, i s împlineasc cuvintele leg mîntului, scrise în cartea aceasta. ³² i a f cut s între în leg mînt to i cei ce se aflau la Ierusalim i în Beniamin. i locuitorii Ierusalimului au lucrat dup leg mîntul lui Dumnezeu, leg mîntul Dumnezeului p rin ilor lor. ³³Iosia a îndep rtat toate urîciunile din toate rile copiilor lui Israel, i a f cut ca to i cei ce se aflau în Israel s slujeasc Domnului, Dumnezeului lor. În tot timpul vie ii lui, nu s'au abatut dela Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor.

Chapter 35

¹Iosia a pr znuit Pa tele în cinstea Domnului la Ierusalim, i au jertfit Pa tele în a patrusprezecea zi a lunii întîi. ²A pus pe preo i în slujbele lor, i i -a îmb rb tat la slujba Casei Domnului. ³A zis Levi ilor, cari înv au pe tot Israelul i cari erau închina i Domnului: „Pune i chivotul sfînt în casa pe care a zidit -o Solomon, fiul lui David, împ ratul lui Israel. N'ave i s -l mai purta i pe umeri. Sluji i acum Domnului, Dumnezeului vostru, i poporului S u, Israel. ⁴Preg ti i-v , dup casele voastre p rinte ti, dup cetele voastre, cum au rînduit prin scris David, împ ratul lui Israel, i fiul s u Solomon. ⁵Lua i-v locurile în sfîntul loca , dup feluritele case p rinte ti ale fra ilor vo tri, fiii poporului, i dup în iruirea caselor p rinte ti ale Levi ilor. ⁶Jertfi i Pa tele, sfin i i-v , i preg ti i-le pentru fra ii vo tri, întocmai dup cuvîntul Domnului, rostit prin Moise.`` ⁷Iosia a dat oamenilor poporului, tuturor celor ce se aflau acolo, miei i capre în num r de treizeci de mii, to i pentru Pa te, i trei mii de boi. Ace tia au fost lua i din averile împ ratului. ⁸C peteniile lui au f cut de bun voie un dar poporului, preo ilor i Levi ilor. Hilchia, Zaharia i Iehiel, mai marii Casei lui Dumnezeu, au dat preo ilor, pentru Pa te, dou mii ase sute de miei i trei sute de boi. ⁹Conania, emaia i Netaneel, fra ii s i, Ha abia, Ieiel i Iozabad, capii Levi ilor, au dat Levi ilor, pentru Pa te, cinci mii de miei i cinci sute de boi. ¹⁰Astfel s'a întocmit slujba, i preo ii i Levi ii i-au luat locul, dup cetele lor, dup porunca împ ratului. ¹¹Au jertfit Pa tele. Preo ii au stropit sîngele pe care -l luau din mîna Levi ilor, i Levi ii au jupuit vitele de piele. ¹²Au pus deoparte arderile de tot, ca s le dea cetelor caselor p rinte ti ale oamenilor din popor, ca s le aduc Domnului, cum este scris în cartea lui Moise. Tot a a au f cut i cu boii. ¹³Au fiert Pa tele la foc, dup orînduial , i au fiert lucrurile sfinte în cazane, c ld ri i tig i. i le-au împ r it în grab la tot poporul. ¹⁴Apoi au preg tit ce era pentru ei i pentru preo i, c ci preo ii, fiii lui Aaron, au avut treab pîn noaptea cu aducerea arderilor de tot i a gr similar. De aceia au preg tit Levi ii pentru ei i pentru preo i, fiii lui Aaron. ¹⁵Cînt re ii, fiii lui Asaf, st teau la locul lor, dup rînduiala lui David, lui Asaf, lui Heman, i lui Iedutun, v z torul împ ratului. U ierii deasemenea erau la fiecare u . N'au avut nevoie s se abat dela slujba lor, c ci fra ii lor Levi ii au preg tit ce era pentru ei. ¹⁶Astfel a fost întocmit în ziua aceea toat slujba Domnului, ca s pr znuiasc Pa tele i s aduc arderile de tot pe altarul Domnului, dup porunca împ ratului Iosia. ¹⁷Copiii lui Israel, cari se aflau acolo, au pr znuit Pa tele în acela timp i s rb toarea azimilor apte zile. ¹⁸Nicio s rb toare a Pa telor nu mai fusese pr znuit ca aceasta în Israel din zilele

proorocului Samuel. I niciunul din împărații lui Israel nu mai prăznuise Paște ca cele pe cari le-au prăznuit Iosia, preoții și Leviții, tot Iuda și Israelul cari se aflau acolo, și locuitorii Ierusalimului. ¹⁹În al optsprezecelea an al domniei lui Iosia au fost prăznuite Paștele acestea. ²⁰După toate aceste lucruri, după ce a dăruit Iosia Casa Domnului, Neco, împăratul Egiptului, s'a suit să lupte împotriva Carchemiului pe Eufrat. Iosia și-a ieșit înaintea. ²¹Și Neco și-a trimis soli să-i spună: „Ce am eu cu tine, împăratule lui Iuda? Nu împotriva ta vin astăzi; ci împotriva unei case cu care sînt în război. Și Dumnezeu mi-a spus să mă grăbesc. Nu te împotrivi lui Dumnezeu, care este cu mine, ca să nu te nimicească.” ²²Dar Iosia nu s'a întors dela el, ci și-a schimbat hainele, ca să lupte împotriva lui, fără să asculte cuvintele lui Neco, cari veneau din gura lui Dumnezeu. A înaintat la luptă în valea Meghido. ²³Arca lui au tras asupra împăratului Iosia, și împăratul a zis slujitorilor săi: „Luați-mă, căci sînt greu rănit.” ²⁴Slujitorii l-au luat din car, l-au pus într'un alt car al lui, și l-au adus la Ierusalim. A murit, și a fost îngropat în mormîntul părinților săi. Tot Iuda și Ierusalimul au plîns pe Iosia. ²⁵Ieremia a făcut un cântec de jale pentru Iosia. Toți cântăreții și toate cântărețele au vorbit de Iosia în cântecele lor de jale pînă în ziua de azi, și au ajuns odată în Israel. Cîntărețele acestea sînt scrise în „Cîntecele de jale.” ²⁶Celelalte fapte ale lui Iosia, și faptele lui evlavioase, făcute așa cum poruncește Legea Domnului, ²⁷cele dintîi și cele de pe urmă fapte ale lui, sînt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

Chapter 36

¹Poporul rîi a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, și l-a pus împărat în locul tatălui său la Ierusalim. ²Ioahaz avea douăzeci și trei de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim. ³Împăratul Egiptului l-a dat jos de pe scaunul de domnie în Ierusalim, și a pus peste ar un bir de o sut de talan și de argint și de un talant de aur. ⁴Împăratul Egiptului a pus împărat peste Iuda și peste Ierusalim pe Eliachim, fratele lui Ioahaz, și și-a schimbat numele în Ioiachim. Neco a luat pe fratele său Ioahaz, și l-a dus în Egipt. ⁵Ioiachim avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului său. ⁶Nebucadne ar, împăratul Babilonului, s'a suit împotriva lui, și l-a legat cu lanuri de aram ca să-l ducă la Babilon. ⁷Nebucadne ar a dus la Babilon unelte din Casa Domnului, și le-a pus în casa lui în Babilon. ⁸Celelalte fapte ale lui Ioiachim, urîciunile pe cari le-a săvîrșit, și răul ce se afla în el, sînt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioiachin. ⁹Ioiachin avea optzeci și unu ani cînd a ajuns împărat, și a domnit trei luni și zece zile la Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea Domnului. ¹⁰În anul următor, împăratul Nebucadne ar l-a dus la Babilon împreună cu uneltele scumpe ale Casei Domnului. Și a pus împărat peste Iuda și peste Ierusalim pe Zedechia, fratele lui Ioiachin. ¹¹Zedechia avea douăzeci și unu de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. ¹²El a făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului său; și nu s'a smerit înaintea proorocului Ieremia, care-i vorbea din partea Domnului. ¹³S'a răsculat chiar împotriva împăratului

Nebucadne ar, care -l pusese s jure pe Numele lui Dumnezeu. i -a în epenit grumazul i i -a învîrto at inima, pîn acolo încît nu s'a întors la Domnul, Dumnezeul lui Israel. ¹⁴Toate c peteniile preo ilor i poporul au înmul it i ei f r delegile, dup toate urîciunile neamurilor; i au pîng rit Casa Domnului, pe care o sfin ise El în Ierusalim. ¹⁵Domnul, Dumnezeul p rin ilor lor, a dat din vreme trimi ilor S i îns rcinarea s -i în tiin eze, c ci voia s cru e pe poporul S u i loca ul S u. ¹⁶Dar ei i-au b tut joc de trime ii lui Dumnezeu, I-au nesocotit cuvintele, i au rîs de proorcii Lui, pîn cînd mînia Domnului împotriva poporului S u a ajuns f r leac. ¹⁷Atunci Domnul a f cut s se suie împotriva lor împ ratul Haldeilor, i a ucis cu sabia pe tinerii lor în casa loca ului lor celui sfînt. N'a cru at nici pe tîn r, nici pe tîn r , nici pe b trîn, nici pe omul gîrbov supt povara perilor albi, ci a dat totul în mîna lui. ¹⁸Nebucadne ar a dus la Babilon toate uneltele din Casa Domnului, mari i mici, vistieriile Casei Domnului, i vistieriile împ ratului i ale c peteniilor lui. ¹⁹Au ars Casa lui Dumnezeu, au d rîmat zidurile Ierusalimului, au pus foc tuturor caselor lui i au nimicit toate lucrurile scumpe. ²⁰Pe cei ce au sc pat de sabie, Nebucadne ar i -a dus prin i la Babilon. Ei i-au fost supu i, lui i fiilor lui, pîn la st pînirea împ r iei Per ilor, ²¹ca s se împlineasc cuvîntul Domnului rostit prin gura lui Ieremia; pîn ce ara i -a inut Sabatele ei i s'a odihnit tot timpul cît a fost pustiit , pîn la împlinirea celor aptezeci de ani. ²²În cel dintîi an al lui Cir, împ ratul Per ilor, ca s se împlineasc cuvîntul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împ ratul Per ilor, care a pus s se fac prin viu grai i prin scris aceast vestire în toat împ r ia lui: ²³„A a vorbe te Cir, împ ratul Per ilor: „Domnul, Dumnezeul cerurilor, mi -a dat toate împ r iile p mîntului, i mi -a poruncit s -I zidesc o cas la Ierusalim în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Domnul, Dumnezeul lui, s fie cu el, i s plece!`

Ezra

Chapter 1

¹În cel dintîi an al lui Cir, împ ratul Per ilor, ca s se împlineasc cuvîntul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împ ratul Per ilor, care a pus s se fac prin viu grai i prin scris vestirea aceasta în toat împ r ia lui: ²A a vorbe te Cir, împ ratul Per ilor: „Domnul, Dumnezeul cerurilor mi -a dat toate împ r iile p mîntului, i mi -a poruncit s -I zidesc o cas la Ierusalim în Iuda. ³Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeul lui s fie cu el, i s se suie la Ierusalim în Iuda i s zideasc acolo Casa Domnului, Dumnezeului lui Israel! El este adev ratul Dumnezeu, care locuie te la Ierusalim. ⁴Ori unde locuiesc r m i e din poporul Domnului, oamenii din locul acela s le dea argint, aur, avere, i vite, pe lîng daruri de bun voie pentru Casa lui Dumnezeu, care este la Ierusalim!` ⁵Capii de familie din Iuda i Benjamin, preo ii i Levi ii, i anume to i aceia al c ror duh l -a trezit Dumnezeu, s'au sculat s mearg s zideasc la Ierusalim Casa Domnului. ⁶i to i cei dimprejurul lor le-au dat lucruri de argint, de aur, avere, vite, i lucruri scumpe,

afar de toate darurile de bun voie. ⁷Împ ratul Cir a dat înapoi uneltele Casei Domnului, pe cari le luase Nebucadne ar din Ierusalim i le puse în casa dumnezeului s u. ⁸Cir, împ ratul Per ilor, le -a scos prin Mitredat, vistiernicul, care le -a dat lui e ba ar (Zorobabel), voevodul lui Iuda. ⁹Iat -le num rul: treizeci de lighene de aur, o mie de lighene de argint, dou zeci i nou de cu ite, ¹⁰treizeci de potire de aur, patrusute zece potire de argint de mîna a doua, i o mie de alte unelte. ¹¹Toate lucrurile de aur i de argint erau în num r de cinci mii patru sute. e ba ar a adus tot din Babilon la Ierusalim, împreun cu cei ce s'au întors din robie.

Chapter 2

¹Iat oamenii din ar , cari s'au întors din robie, i anume aceia pe cari îi luase Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, robi la Babilon, i cari s'au întors la Ierusalim i în Iuda, fiecare în cetatea lui. ²Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bil an, Mispar, Bigvai, Rehum, Baana. Num rul b rba ilor din poporul lui Israel: ³fiii lui Pareo , dou mii o sut aptezeci i doi; ⁴fiii lui efatia, trei sute aptezeci i doi; ⁵fiii lui Arah, apte sute aptezeci i cinci; ⁶fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua i lui Ioab, dou mii opt sute doisprezece; ⁷fiii lui Elam, o mie dou sute cincizeci i patru; ⁸fiii lui Zatu, nou sute patruzeci i cinci; ⁹fiii lui Zacai, apte sute ase zeci; ¹⁰fiii lui Bani, ase sute patruzeci i doi; ¹¹fiii lui Bebai, ase sute dou zeci i trei; ¹²fiii lui Azgad, o mie dou sute dou zeci i doi; ¹³fiii lui Adonicam, ase sute ase zeci i ase; ¹⁴fiii lui Bigvai, dou mii cincizeci i ase; ¹⁵fiii lui Adin, patru sute cincizeci i patru; ¹⁶fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nou zeci i opt; ¹⁷fiii lui Be ai; trei sute dou zeci i trei; ¹⁸fiii lui Iora, o sut doisprezece; ¹⁹fiii lui Ha um, dou sute dou zeci i trei; ²⁰fiii lui Ghibar, nou zeci i cinci; ²¹fiii lui Betleem, o sut dou zeci i trei; ²²oamenii din Netofa, cincizeci i ase; ²³oamenii din Anatot, o sut dou zeci i opt; ²⁴fiii lui Azmavet, patruzeci i doi; ²⁵fiii lui Chiriati-Arim, Chefirei i Beerotului, apte sute patruzeci i trei; ²⁶fiii Ramei i ai Ghebei, ase sute dou zeci i unu; ²⁷oamenii din Micmas, o sut dou zeci i doi; ²⁸oamenii din Betel i Ai, dou sute dou zeci i trei; ²⁹fiii lui Nebo, cincizeci i doi; ³⁰fiii lui Magbi , o sut cincizeci i ase; ³¹fiii celuilalt Elam, o mie dou sute cincizeci i patru; ³²fiii lui Harim, treisute dou zeci; ³³fiii lui Lod, lui Hadid i lui Ono, apte sute dou zeci i cinci; ³⁴fiii Ierihonului, trei sute patru zeci i cinci; ³⁵fiii lui Senaa, trei mii ase sute treizeci. ³⁶Preo i: fiii lui Iedaeia, din casa lui Iosua, nou sute aptezeci i trei; ³⁷fiii lui Imer, o mie cincizeci i doi; ³⁸fiii lui Pa hur, o mie dou sute patruzeci i apte; ³⁹fiii lui Harim, o mie aptesprezece. ⁴⁰Levi i: fiii lui Iosua i Cadmiel, din fiii lui Hodavia, aptezeci i patru. ⁴¹Cînt re i: fiii lui Asaf, o sut dou zeci i opt. ⁴²Fiii u ierilor: fiii lui alum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui obai, de to i o sut treizeci i nou . ⁴³Slujitorii Templului: fiii lui iha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot, ⁴⁴fiii lui Cheros, fiii lui Siaha, fiii lui Padon ⁴⁵fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Acub, ⁴⁶fiii lui Hagab, fiii lui amlai, fiii lui Hanan, ⁴⁷fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar, fiii lui Reaia. ⁴⁸fiii lui Re in,

fiii lui Necoda, fiii lui Gazam. ⁴⁹fiii lui Uza, fiii lui Paseah, fiii lui Besai, ⁵⁰fiii lui Asna, fiii lui Mehunim, fiii lui Nefusim, ⁵¹fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur, ⁵²fiii lui Ba lut, fiii lui Mehida, fiii lui Har a, ⁵³fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah, ⁵⁴fiii lui Ne iah, fiii lui Hatifa. ⁵⁵Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Peruda, ⁵⁶fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel. ⁵⁷fiii lui efatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Ha ebaim, fiii lui Ami. ⁵⁸To i slujitorii Templului i fiii robilor lui Solomon erau trei sute nou zeci i doi. ⁵⁹Iat ceice au plecat din Tel-Melah, din Tel-Har a, din Cherub-Adan, din Imer i cari n'au putut s - i arate casa lor p rinteasc i neamul, ca s fac dovada c erau din Israel. ⁶⁰Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda, ase sute cincizeci i doi. ⁶¹i dintre fiii preo ilor: fiii lui Habaia, fiii lui Haco , fiii lui Barzilai, care luase de nevast pe una din fetele lui Barzilai, Galaaditul, i a fost numit cu numele lor. ⁶²i-au c utat însemnarea în c r ile spi elor de neam, dar n'au g sit -o. De aceea, au fost îndep rta i dela preo ie, ⁶³i dreg torul le -a spus s nu m nînce lucruri prea sfînte, pîn cînd un preot va întreba pe Urim i Tumim. ⁶⁴Toat adunarea era de patruzeci i dou de mii trei sute asezeci de in i, ⁶⁵afar de robii i roabele lor, în num r de apte mii trei sute treizeci i apte. Între ei se aflau dou sute de cînt re i i cînt re e. ⁶⁶Aveau apte sute treizeci i ase de cai, dou sute patruzeci i cinci de catîri, ⁶⁷patru sute treizeci i cinci de c mile, i ase mii apte sute dou zeci de m gari. ⁶⁸Unii capi de familie, la venirea lor la Casa Domnului în Ierusalim, au adus daruri de bun voie pentru Casa lui Dumnezeu, ca s'o a eze din nou pe locul unde fusese. ⁶⁹Au dat la vistieria lucr rii, dup mijloacele lor, asezeci i una de mii de darici de aur, cinci mii de mine de argint, i o sut de haine preo e ti. ⁷⁰Preo ii i Levi ii, oamenii din popor, cînt re ii, u ierii i slujitorii Templului s'au a ezat în cet ile lor. Tot Israelul a locuit în cet ile lui.

Chapter 3

¹Cînd a venit luna a aptea, copiii lui Israel erau în cet ile lor. Atunci poporul s'a strîns ca un singur om la Ierusalim. ²Iosua, fiul lui Io adac, cu fra ii s i preo ii i Zorobabel, fiul lui ealtiel, cu fra ii s i, s'au sculat i au zidit altarul Dumnezeului lui Israel, ca s aduc pe el arderi de tot, dup cum este scris în Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu. ³Au a ezat din nou altarul pe temeliile lui, m car c au avut s se team de popoarele rii, i au adus arderi de tot Domnului, arderile de tot de diminea i de sear . ⁴Au pr znuit s rb toarea corturilor, cum este scris, i au adus zi de zi arderi de tot, dup num rul poruncit pentru fiecare zi. ⁵Dup aceea au adus arderea de tot necurmat , arderile de tot pentru fiecare lun nou i pentru toate s rb torile închinat Domnului, afar de cele pe cari le aducea fiecare, ca daruri de bun voie Domnului. ⁶Din cea dintîi zi a lunii a aptea, au început s aduc Domnului arderi de tot. În s temeliile Templului Domnului nu erau înc puse. ⁷Au dat argint cioplitorilor de piatr i tîmplarilor, i merinde, b uturi i untdelemn Sidonienilor i Tirienilor, ca s aduc pe mare pîn la Iaf lemne de cedru din Liban, dup învoirea dat de Cir, împ ratul Per ilor. ⁸În al doilea an dela venirea lor la Casa lui Dumnezeu la Ierusalim, în luna a doua, Zorobabel, fiul

lui ealtiel, Iosua, fiul lui Io adac, cu ceilal i fra i ai lor, preo i i Levi i, i to i ceice se întorseser din robie la Ierusalim, s'au pus pe lucru i au îns rcinat pe Levi ii dela dou zeci de ani în sus s vegheze asupra lucr rilor Casei Domnului. ⁹ i Iosua, cu fiii i fra ii s i, Cadmiel, cu fiii s i, fiii lui Iuda, fiii lui Henadad, cu fiii i fra ii lor Levi ii, s'au preg tit to i, ca un om, s vegheze asupra celor ce lucrau la casa lui Dumnezeu. ¹⁰ Cînd au pus lucr torii temeliile Templului Domnului, au a ezat pe preo i în ve minte, cu trîmbi e, i pe Levi i, fiii lui Asaf, cu chimvale, ca s laude pe Domnul, dup rînduiala lui David, împ ratul lui Israel. ¹¹ Cîntau, m rind i l udînd pe Domnul prin aceste cuvinte: „C ci este bun, c ci îndurarea Lui pentru Israel ine în veac!`` i tot poporul scotea mari strig te de bucurie, l udînd pe Domnul, pentru c puneau temeliile Casei Domnului. ¹² Dar mul i din preo i i Levi i, i din capii de familii mai în vîrst , cari v zuser casa dintîi, plîngeau tare, cînd se puneau supt ochii lor temeliile casei acesteia. Mul i al ii î i ar tau bucuria prin strig te, ¹³ a a încît nu se putea deosebi glasul strig telor de bucurie de glasul plînsetelor poporului; c ci poporul scotea mari strig te, al c ror sunet se auzea de departe.

Chapter 4

¹ Vr jma ii lui Iuda i Benjamin au auzit c fiii robiei zidesc un Templu Domnului, Dumnezeului lui Israel. ² Au venit la Zorobabel i la capii de familii, i le-au zis: „S zidim i noi cu voi; c ci, i noi chem m ca i voi pe Dumnezeul vostru, i -I aducem jertfe din vremea lui Esar-Hadon, împ ratul Asiriei, care ne -a adus aici.`` ³ Dar Zorobabel, Iosua, i ceilal i capi ai familiilor lui Israel, le-au r spus: „Nu se cuvine s zidi i împreun cu noi Casa Dumnezeului nostru; ci noi singuri o vom zidi Domnului, Dumnezeului lui Israel, cum ne -a poruncit împ ratul Cir, împ ratul Per ilor.`` ⁴ Atunci oamenii rii au muiat inima poporului lui Iuda; l-au înfrico at ca s -l împedec s zideasc , ⁵ i au mituit cu pre de argint pe sfetnici ca s -i z d rniceasc lucrarea. A a a fost tot timpul vie ii lui Cir, împ ratul Per ilor, pîn la domnia lui Darius, împ ratul Per ilor. ⁶ Supt domnia lui Asuerus, la începutul domniei lui, au scris o pîr împotriva locuitorilor din Iuda i din Ierusalim. ⁷ i pe vremea lui Artaxerxe, Bi lam, Mitredat, Tabeel, i ceilal i tovar i de slujb ai lor, au scris lui Artaxerxe, împ ratul Per ilor. Scrisoarea a fost scris cu slove aramaice i t lm cit în limba aramaic . ⁸ Dreg torul Rehum i logof tul im ai au scris împ ratului Artaxerxe scrisoarea urm toare la Ierusalim. ⁹ Dreg torul Rehum, logof tul im ai, i ceilal i tovar i de slujb ai lor, cei din Din, din Arfarsatac, din Tarpel, din Afaras, din Erec, din Babilon, din Susa, din Deha, din Elam, ¹⁰ i celelalte popoare pe cari le -a mutat marele i vestitul Osnapar i le -a ezat în cetatea Samariei, i în celelalte locuri de dincoace de Rîu, i a a mai departe. ¹¹ Iat cuprinsul scrisorii pe care au trimes -o împ ratului Artaxerxe: „Robii t i, oamenii de dincoace de Rîu, i a a mai departe... ¹² S tie împ ratul c Iudeii pleca i dela tine i veni i printre noi la Ierusalim zidesc din nou cetatea aceea r zvr tit i rea, îi ridic zidurile i -i dreg temeliile. ¹³ S tie dar împ ratul c , dac se va zidi cetatea aceasta i i se vor ridica zidurile, nu vor mai pl ti nici bir, nici dare, nici drept de trecere, i vistieria împ r teasc va suferi din pricina

aceasta. ¹⁴ i, fiindc noi mînc m sarea cur ii domne ti i nu ne ade bine s vedem pe împ rat p gubit, trimitem împ ratului aceste tiri. ¹⁵ S se fac cercet ri în cartea cronicilor p rin ilor ti; i vei g si i vei vedea în cartea cronicilor c cetatea aceasta este o cetate r zvr tit , v t m toare împ ra ilor i inuturilor, i c s'au dat la r scoal înc din vremuri str bune. De aceea a fost nimicit cetatea aceasta. ¹⁶ Facem cunoscut împ ratului c dac va fi zidit din nou cetatea aceasta, i dac i se vor ridica zidurile, prin chiar faptul acesta nu vei mai avea st pînire dincoace de Rîu.`` ¹⁷ Iat r spusul trimes de împ rat dreg torului Rehum, logof tului im ai, i celorlal i tovar i ai lui de slujb , cari locuiau la Samaria i în alte locuri de cealalt parte a Rîului. „S n tate, i a a mai departe. ¹⁸ Scrisoarea pe care ne-a i trimes -o a fost cetit întocmai înaintea mea. ¹⁹ Am dat porunc s se fac cercet ri; i s'a g sit c din vremuri vechi cetatea aceasta s'a r sculat împotriva împ ra ilor, i s'a dat la r scoal i la r zvr tire. ²⁰ Au fost la Ierusalim împ ra i puternici, st pîni peste toat ara de dincolo de Rîu, i c rora li se pl tea bir, dare, i drept de trecere pe drum. ²¹ Ca urmare, porunci i s înceteze lucr rile oamenilor acelora, i s nu se mai zideasc cetatea aceasta pîn ce nu vor avea o învoire din partea mea. ²² Vede i s nu v abate i dela porunca aceasta, ca s nu creasc r ul acela spre paguba împ ra ilor.`` ²³ Îndat ce s'a citit cuprinsul scrisorii împ ratului Artaxerxe înaintea lui Rehum, înaintea logof tului im ai, i înaintea tovar ilor lor de slujb , s'au dus în grab la Ierusalim la Iudei, i i-au oprit cu sil i cu putere dela lucr rile lor. ²⁴ Atunci s'a oprit lucrarea Casei lui Dumnezeu la Ierusalim, i a fost oprit pîn în anul al doilea al domniei lui Dariu, împ ratul Per ilor.

Chapter 5

¹ Proorocii: Hagai, proorocul, i Zaharia, fiul lui Ido, au proorocit Iudeilor cari erau în Iuda i la Ierusalim, în Numele Dumnezeului lui Israel. ² Atunci Zorobabel, fiul lui ealtiel, i Iosua, fiul lui Io adac, s'au sculat i au început zidirea Casei lui Dumnezeu la Ierusalim. i împreun cu ei erau i proorocii lui Dumnezeu cari -i ajutau. ³ În aceea vreme, Tatnai, dreg torul de dincoace de Rîu, etar-Boznai, i tovar ii lor de slujb au venit la ei i le-au vorbit a a: „Cine v'a dat învoire s zidi i casa aceasta i s ridica i zidurile acestea?`` ⁴ Ei le-au mai zis: „Cari sînt numele oamenilor cari zidesc cl direa aceasta?`` ⁵ Dar ochiul lui Dumnezeu veghea asupra b trînilor Iudeilor. i au l sat s mearg înainte lucr rile pîn la trimeterea unei în tiin ri c tre Dariu, i pîn la primirea unei scrisori dela el în aceast privin . ⁶ Iat cuprinsul scrisorii trimese împ ratului Dariu de Tatnai, dreg torul de dincoace de Rîu, de etar-Boznai, i tovar ii lor din Afarsac, cari locuiau dincoace de Rîu. ⁷ I-au trimes o scrisoare cu urm torul cuprins: „C tre împ ratul Dariu, s n tate! ⁸ S tie împ ratul c ne-am dus în inuturile lui Iuda, la Casa Dumnezeului celui mare. Ea se zide te din pietre cioplite, i în pere i se pune lemn; lucrul merge repede i izbutete în mînilor. ⁹ Am întrebat pe b trîni, i le-am vorbit a a: „Cine v'a dat învoire s zidi i casa aceasta i s ridica i zidurile acestea?`` ¹⁰ Le-am cerut i numele lor ca s i le facem cunoscut, i am pus în scris numele oamenilor cari sînt în fruntea lor. ¹¹ Iat r spusul pe care ni l-au dat: „Noi sîntem slujitorii Dumnezeului cerurilor i al p mîntului, i

zidim din nou casa care fusese zidit acum mulți ani. Un mare împărat al lui Israel o zidise și o isprăvisese. ¹²Dar, după ce prinii noștri au mîniat pe Dumnezeu cerurilor, El i-a dat în mîinile lui Nebucadne ar, împăratul Babilonului, Haldeianul, care a nimicit casa aceasta și a luat pe popor rob la Babilon. ¹³Totu, în cel dintîi an al lui Cir, împăratul Babilonului, împăratul Cir a dat poruncă să se zidească din nou această casă a lui Dumnezeu. ¹⁴Și chiar împăratul Cir a scos din templul din Babilon uneltele de aur și de argint ale Casei lui Dumnezeu, pe cari le luase Nebucadne ar din Templul dela Ierusalim și le dusese în templul din Babilon, le-a dat în mîna a a zisului eba ar, pe care l-a pus dregtor, ¹⁵și i-a zis: „Ia uneltele acestea, du-te de le pune în Templul din Ierusalim, și să se zidească din nou Casa lui Dumnezeu pe locul unde era.” ¹⁶Acest eba ar a venit dar, și a pus temelii Casei lui Dumnezeu la Ierusalim. De atunci pînă acum se zidește ea, și nu s'a isprăvit. ¹⁷Acum, dacă împăratul gese te cu cale, să se facă cercetări în casa vistierilor împăratului la Babilon, ca să vadă dacă s'a dat din partea împăratului Cir o poruncă pentru zidirea Casei acesteia a lui Dumnezeu la Ierusalim. Apoi, să ne trimeată împăratul voia a lui asupra acestui lucru.

Chapter 6

¹Atunci împăratul Dariu a dat poruncă să se facă cercetări în casa scrisorilor unde se puneau vistieriile în Babilon. ²Și s'a găsit la Ahmeta, capitala înutului Mediei, un sul pe care era scris această aducere aminte: ³„În anul întîi al domniei împăratului Cir, împăratul Cir a dat această poruncă privitoare la Casa lui Dumnezeu din Ierusalim: „Casa să fie zidită iar, ca să fie un loc unde să se aducă jertfe, și să aibă temelii tari. Să aibă o înlîime de asezeci de coși, o înlîime de asezeci de coși, ⁴trei rînduri de pietre cioplite și un rînd de lemn nou. Cheltuielile vor fi plătite din casa împăratului. ⁵Mai mult, uneltele de aur și de argint ale Casei lui Dumnezeu, pe cari le luase Nebucadne ar din Templul dela Ierusalim și le adusese la Babilon, să fie date înapoi, duse în Templul din Ierusalim la locul unde erau, și puse în Casa lui Dumnezeu.” - ⁶Acum, Tatnai, dregtorul de dincolo de Rîu, etar-Boznai, și tovarșii voștri de slujbă din Afarsac, cari locuiți dincolo de Rîu, depărtați-vă de locul acesta. ⁷Lasă și să meargă înainte lucrurile acestei case a lui Dumnezeu; dregtorul Iudeilor și bîtrînii Iudeilor să o zidească iar pe locul unde era. ⁸Iată porunca pe care o dau cu privire la ce veși avea de făcut față de acești bîtrîni ai Iudeilor, pentru zidirea acestei Case a lui Dumnezeu: cheltuielile, luate din averile împăratului venite din birurile de dincolo de Rîu, să fie plătite îndată oamenilor acestora, ca să nu înceteze lucrul. ⁹Lucrurile trebuincioase pentru arderile de tot ale Dumnezeului cerurilor, viței, berbeci și miei, grîu, sare, vin și untdelemn, să li se dea, la cerere, preoților din Ierusalim, zi de zi, și fără nicio lipsă, ¹⁰ca să aducă jertfe de bun miros Dumnezeului cerurilor, și să se roage pentru viața împăratului și a fiilor lui. ¹¹Și iată porunca pe care o dau cu privire la oricine va călca porunca aceasta: să se scoată din casa lui o bîrnă, să o ridice ca să fie spînzurat pe ea, și casa să se prefacă într-o grămadă de gunoi. ¹²Dumnezeul care a pus și locuiește în locul acela Numele Lui să răstoarne pe orice împărat și pe orice popor, care ar întinde mîna să calce cuvîntul meu, ca să

nimiceasc această Cas a lui Dumnezeu din Ierusalim! Eu, Dariu, am dat porunca aceasta. S fie împlinit întocmai. ¹³Tatnai, dreg torul de dincoace de Rîu, etar-Boznai, i tovar ii lor de slujb , au împlinit întocmai porunca aceasta pe care le -a trimes -o împ ratul Dariu. ¹⁴ i b trîinii Iudeilor au zidit cu izbînd , dup proorocirile proorocului Hagai, i ale lui Zaharia, fiul lui Ido; au zidit i au ispr vit, dup porunca Dumnezeului lui Israel, i dup porunca lui Cir, lui Dariu, i lui Artaxerxe, împ ratul Per ilor. ¹⁵Casa a fost ispr vit în ziua a treia a lunii Adar, în al aselea an al domniei împ ratului Dariu. ¹⁶Copiii lui Israel, preo ii i Levi ii, i ceilal i fii ai robiei, au f cut cu bucurie sfin irea acestei Case a lui Dumnezeu. ¹⁷Au adus, pentru sfin irea acestei Case a lui Dumnezeu, o sut de vi ei, dou sute de berbeci, patru sute de miei, i, ca jertfe isp itoare pentru tot Israelul, doisprezece api, dup num rul semin iilor lui Israel. ¹⁸Au pus pe preo i, dup cetele lor, i pe Levi i, dup împ r irile lor, pentru slujba lui Dumnezeu la Ierusalim, cum este scris în cartea lui Moise. ¹⁹Fiii robiei au pr znuit Pa tele în a patrusprezecea zi a lunii întîi. ²⁰Preo ii i Levi ii se cur iser cu to ii, a a c to i erau cura i; au jertfit Pa tele pentru to i fiii robiei, pentru fra ii lor preo ii, i pentru ei în i. ²¹Copiii lui Israel, întor i din robie, au mîncat Pa tele, împreun cu to i cei ce se dep rtaser de necur ia neamurilor rii i cari s'au unit cu ei ca s caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel. ²²Au pr znuit cu bucurie apte zile s rb toarea azimilor, c ci Domnul îi înveselise, f cînd pe împ ratul Asiriei s -i sprijineasc în lucrarea Casei lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

Chapter 7

¹Dup aceste lucruri, supt domnia lui Artaxerxe, împ ratul Per ilor, a venit Ezra, fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui Hilchia, ²fiul lui alum, fiul lui adoc, fiul lui Ahitub, ³fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot, ⁴fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul lui Buchi, ⁵fiul lui Abi ua, fiul lui Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, marele preot. ⁶Acest Ezra a venit din Babilon: era un c rturar iscusit în Legea lui Moise, dat de Domnul, Dumnezeul lui Israel. i, fiindc mîna Domnului, Dumnezeului s u, era peste el, împ ratul i -a dat tot ce ceruse. ⁷Mul i din copiii lui Israel, din preo i i din Levi i, din cînt re i, din u ieri, i din slujitorii Templului, au venit i ei la Ierusalim, în al aptelea an al împ ratului Artaxerxe. ⁸Ezra a venit la Ierusalim în a cincea lun a anului al aptelea al împ ratului. ⁹Plecuse din Babilon în ziua întîi a lunii întîia, i a ajuns la Ierusalim în ziua întîi a lunii a cincea, mîna bun a Dumnezeului s u fiind peste el. ¹⁰C ci Ezra î i pusese inima s adînceasc i s îplineasc Legea Domnului, i s înve e pe oameni în mijlocul lui Israel legile i poruncile. ¹¹Iat cuprinsul scrisorii date de împ ratul Artaxerxe preotului i c rturarului Ezra, care înv a poruncile i legile Domnului cu privire la Israel: ¹²„Artaxerxe, împ ratul împ ra ilor, c tre Ezra, preotul i c rturarul iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, i a a mai departe: ¹³Am dat porunc s se lase s plece aceia din poporul lui Israel, din preo ii i din Levi ii lui, cari se afl în împ r ia mea, i cari vor s plece cu tine la Ierusalim. ¹⁴Tu e ti trimes de împ ratul i de cei apte sftnici ai lui s cercetezi în Iuda i Ierusalim, dup Legea Dumnezeului t u, care este în mînile tale, ¹⁵ i s duci argintul i

aurul pe care împ ratul i sftncii s i l-au d ruit cu drag inim Dumnezeului lui Israel, a c rui locuin este la Ierusalim, ¹⁶tot argintul i aurul pe care -l vei g si în tot inutul Babilonului, i darurile de bun voie f cute de popor i preo i pentru Casa Dumnezeului lor la Ierusalim. ¹⁷Ca urmare, vei avea grij s cumperi cu argintul acesta vi ei, berbeci, miei, i ce trebuie pentru darurile de mâncare i jertfele de b utur , i s le aduci pe altarul Casei Dumnezeului vostru la Ierusalim. ¹⁸Cu celalt argint i aur s face i ce ve i crede de cuviin , tu i fra ii t i, potrivit cu voia Dumnezeului vostru. ¹⁹Pune înaintea Dumnezeului din Ierusalim uneltele cari- i vor fi încredin ate pentru slujba Casei Dumnezeului t u. ²⁰S sco i din casa vistierilor împ ratului ce va trebui pentru celelalte cheltuieli pe cari le vei avea de f cut cu privire la Casa Dumnezeului t u. ²¹Eu, împ ratul Artaxerxe, dau porunc tuturor vistiernicilor de dincolo de Râu s dea îndat lui Ezra, preot i c rturar iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, tot ce v va cere, ²²pîn la o sut de talan i de argint, o sut de cori de grâu, o sut de ba i de vin, o sut de ba i de untdelemn, i sare cât va vrea. ²³Tot ce este poruncit de Dumnezeul cerurilor s se fac întocmai pentru Casa Dumnezeului cerurilor, pentruca s nu vie mânia Lui asupra împ r iei, asupra împ ratului i asupra fiilor s i. ²⁴V facem cunoscut c nu pute i pune nici bir, nici dare, nici vam de trecere, peste niciunul din preo i, din Levi i, din cânt re i, din u ieri, din slujitorii Templului i din slujitorii acestei Case a lui Dumnezeu. ²⁵i tu, Ezra, dup în elepciunea lui Dumnezeu pe care o ai, pune judec tori i dreg tori cari s fac dreptate la tot poporul de dincolo de Râu, tuturor celorce cunosc legile Dumnezeului t u; i f -le cunoscut celor ce nu le cunosc. ²⁶Oricine nu va p zi întocmai Legea Dumnezeului t u i legea împ ratului, s fie osândit la moarte, la surghiun, la o gloab sau la temni .` ²⁷Binecuvântat s fie Domnul, Dumnezeul p rin ilor no tri, care a preg tit inima împ ratului ca s sl veasc astfel Casa Domnului la Ierusalim, ²⁸i a îndreptat asupra mea bun voin a împ ratului, a sftncilor s i, i a tuturor c peteniilor puternice ale lui! Înt rit de mâna Domnului, Dumnezeului meu, care era asupra mea, am strîns pe c peteniile lui Israel, ca s plece cu mine.

Chapter 8

¹Iat capii de familii i spi ele de neam ale celor ce s'au suit cu mine din Babilon, supt domnia împ ratului Artaxerxe. ²Din fiii lui Fineas, Gher om; din fiii lui Itamar, Daniel; din fiii lui David, Hatu , ³din fiii lui ecania; din fiii lui Pareo , Zaharia, i cu el o sut cincizeci de b rba i înscri i; ⁴din fiii lui Pahat-Moab, Elioenai, fiul lui Zeraria, i cu el dou sute de b rba i; ⁵din fiii lui ecania, fiul lui Iahaziel, i cu el trei sute de b rba i; ⁶din fiii lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, i cu el cincizeci de b rba i; ⁷din fiii lui Elam, Isaia, fiul Ataliei, i cu el aptezeci de b rba i; ⁸din fiii lui efatia, Zebadia, fiul lui Micael, i cu el optzeci de mii de b rba i; ⁹din fiii lui Ioab, Obadia, fiul lui Iehiel, i cu el dou sute optsprezece b rba i; ¹⁰din fiii lui elomit, fiul lui Iosifia, i cu el o sut asezeci de b rba i; ¹¹din fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai, i cu el dou zeci i opt de b rba i; ¹²din fiii lui Azgad, Iohanana, fiul lui Hacatan, i cu el o sut zece b rba i; ¹³din fiii lui Adonicam, cei din urm ,

ale celor cinci nume iată-le: Elifelet, Ieiel și Emaia, și cu ei asezeci de bărbați; ¹⁴din fiii lui Bigvai, Utai și Zabud, și cu ei aptezeci de bărbați. ¹⁵I-am strâns la râul care curge spre Ahava, și am tăbărit acolo trei zile. Am căutat între popor și preoți, și n-am găsit acolo pe niciunul din fiii lui Levi. ¹⁶Atunci am trimis să chem pe cei peteniile Eliezer, Ariel, Emaia, Elnatan, Iarib, Elnatan, Natan, Zaharia și Meulam, și pe învățătorii Ioarib și Elnatan. ¹⁷I-am trimis la cei petenia Ido, care locuia la Casifia, și am pus în gura lor ce trebuiau să spun lui Ido și fraților și slujitorii ai Templului cari erau la Casifia, ca să ne aducă slujitori pentru Casa Dumnezeului nostru. ¹⁸Și, fiindcă mîna cea bună a Dumnezeului nostru era peste noi, ne-au adus pe Serebia, bărbat cu minte, dintre fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel, și cu el pe fiii și frații lui, în număr de optsprezece; ¹⁹pe Hababia, și cu el pe Isaia, dintre fiii lui Merari, frații și fiii lor, în număr de douăzeci; ²⁰și dintre slujitorii Templului, pe cari David și cei peteniile îi pusese în slujba Leviilor, două sute douăzeci de slujitori ai Templului, toți numiți pe nume. ²¹Acolo, la râul Ahava, am vestit un post de smerire înaintea Dumnezeului nostru, ca să cerem de la El o cîntare fericită pentru noi, pentru copiii noștri, și pentru tot ce era al nostru. ²²Mi-erăru înscris împărățului oaste de însoțire și cîntare, ca să ne ocrotească împotriva vrăjmașului pe drum, cum spusese împărățului: „Mîna Dumnezeului nostru este, spre binele lor, peste toți cei ce-L caută, dar puterea și mînia Lui sînt peste toți cei ce-L privesc.” ²³Pentru aceasta am postit și am chemat pe Dumnezeul nostru. și El ne-a ascultat. ²⁴Am ales douăsprezece petenii dintre preoți, pe Hababia, Hababia, și zece din frații lor. ²⁵Am cîntărit înaintea lor argintul, aurul, și uneltele, date în dar pentru Casa Dumnezeului nostru de împărăț, sfetnicii și cei peteniile lui, și de toți cei din Israel cari se aflau acolo. ²⁶Am dat în mîinile lor ase sute cincizeci de talanți de argint, unelte de argint de o sută de talanți, o sută de talanți de aur, ²⁷doisprezece pahare de aur de o mie de darici, și două vase de aram frumoase poleite, tot atît de scump ca aurul. ²⁸Apoi le-am zis: „Sînteți închinători Domnului. Vasele acestea sînt lucruri sfinte, și argintul și aurul acestea sînt un dar de bunăvoie făcut Domnului, Dumnezeului părinților voștri. ²⁹Fiți cu ochii în patru, și luați lucrurile acestea supt paza voastră, pînă le veți cîntări înaintea celor peteniilor preoților și înaintea Leviilor, și înaintea capilor de familie ai lui Israel, la Ierusalim, în cîmările Casei Domnului.” ³⁰Și preoții și Leviții au luat greutatea argintului, aurului și vaselor, ca să le ducă la Ierusalim, în Casa Dumnezeului nostru. ³¹Am plecat de la râul Ahava, ca să ne ducem la Ierusalim, în a douăsprezecea zi a lunii întîia. Mîna Dumnezeului nostru a fost peste noi, și ne-a păzit de loviturile vrăjmașului și de orice piedică pe drum. ³²Am ajuns la Ierusalim, și ne-am odihnit acolo trei zile. ³³În ziua a patra, am cîntărit în Casa Dumnezeului nostru argintul, aurul și vasele, pe cari le-am încredințat lui Meremot, fiul lui Urie, preotul. Cu el era Eleazar, fiul lui Fineas, și împreună cu ei Leviții Iozabad, fiul lui Iosua, și Noadia, fiul lui Binui. ³⁴Fiind cercetate toate după număr și greutate, au pus atunci în scris greutatea tuturor. ³⁵Fiii robiei, întorși din robie, au adus, ca ardere de tot Dumnezeului lui Israel, doisprezece viței pentru tot Israelul, nouăzeci și ase de berbeci, aptezeci și apte de miei, și doisprezece api, ca jertfe ispășitoare, toate ca ardere de tot Domnului. ³⁶Au dat poruncile împărățului dregătorilor împărățului și cîrmuitorilor de dincoace de Rîu, cari au ajutat pe popor și casa lui Dumnezeu.

Chapter 9

¹Dup ce s'a sfîrit lucrul acesta, c peteniile s'au apropiat de mine, i au zis: „Poporul lui Israel, preoii i Levi ii nu s'au desprîit de popoarele acestor ri, i au fcut urîciunile lor, ale Canani ilor, Heti ilor, Ferezi ilor, Iebusi ilor, Amoni ilor, Moabi ilor, Egiptenilor i Amori ilor. ²Cci i-au luat neveste din fetele lor pentru ei i pentru fiii lor, i au amestecat neamul sfînt cu popoarele rilor acestora. i c peteniile i dreg torii au fost cei dintîi cari au s vîrit p catul acesta.” ³Cînd am auzit lucrul acesta, mi-am sfîiat hainele i mantaua, mi-am smuls p rul din cap i perii din barb , i am stat jos mîhnit. ⁴Atunci s'au strîns la mine to i ceice se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel, din pricina p catului fiilor robiei. i eu, am stat jos mîhnit, pîn la jertfa de sear . ⁵Apoi, în clipa jertfei de sear , m'am sculat din smerirea mea, cu hainele i mantaua sfîiate, am c zut în genunchi, am întins mînile spre Domnul, Dumnezeul meu, i am zis: ⁶„Dumnezeule, sînt uluit, i mi -e ruine, Dumnezeule, s -mi ridic fa a spre Tine. Cci f r delegile noastre s'au înmul it deasupra capetelor noastre, i gre elile noastre au ajuns pîn la ceruri. ⁷Din zilele p rin ilor no tri, am fost foarte vinova i pîn în ziua de azi, i din pricina f r delegilor noastre am fost da i, noi, împ ra ii no tri i preoii no tri, în mînile împ ra ilor str ini, prad s biei, robiei, jafului, i ru inii care ne acopere ast zi fa a. ⁸i totu Domnul, Dumnezeul nostru, S'a îndurat de noi, l sîndu-ne cîiva oameni sc pa i, i dîndu-ne un ad post în locul Lui cel sfînt, ca s ne lumineze ochii i s ne dea pu in r suflare în mijlocul robiei noastre. ⁹Cci sîntem robi, dar Dumnezeu nu ne -a p r sit în robia noastr . A îndreptat spre noi bun voina împ ra ilor Per ilor i ei ne-au dat o nou putere de via , ca s putem zidi Casa Dumnezeului nostru, i s -i dregem d rîm turile, f cîndu-ne astfel rost de un loc de ad post în Iuda i la Ierusalim. ¹⁰Acum, ce s mai zicem noi dup aceste lucruri, Dumnezeule? Cci am p r sit poruncile Tale, ¹¹pe cari ni le poruncisei prin robii T i proorocii, zicînd: „, ara în care intra i s'o st pîni i este o ar întinat de necur iile popoarelor din aceste inuturi, de urîciunile cu cari au umplut -o, dela un cap t la altul, cu necur iile lor. ¹²S nu da i deci pe fetele voastre dup fiii lor, nici s nu lua i pe fetele lor de neveste pentru fiii vo tri, i s nu v pese niciodat nici de prop irea lor nici de bun starea lor. În chipul acesta ve i ajunge tari, ve i mînca cele mai bune roade ale rii, i o ve i l sa pe veci mo tenere fiilor vo tri.” ¹³Dup tot ce mi s'a întîmplat din pricina faptelor rele i marilor gre eli pe cari le-am fcut, m car c , Tu, Dumnezeule, nu ne-ai pedepsit dup f r delegile noastre, se cuvine ca, acum, cînd ne-ai p strat pe ace ti oameni sc pa i, ¹⁴s începem iar s c lc m poruncile Tale, i s ne încusrim cu aceste popoare urîcioase? N'ar izbucni atunci iar mînia Ta împotriva noastr , pîn acolo încît ne-ar nimici, f r s lase nici r m i nici robi izb vi i? ¹⁵Doamne, Dumnezeul lui Israel, Tu e ti drept; cci ast zi noi sîntem o r m i de robi izb vi i. Iat -ne înaintea Ta ca ni te vinova i, i din aceast pricin nu putem sta înaintea Ta.”

Chapter 10

¹Pe cînd sta Ezra, plîngînd i cu fa a la p mînt înaintea Casei lui Dumnezeu, i f cea acest rug ciune i m rturisire, se strînsese la el o mul ime foarte mare de oameni din Israel, b rba i, femei i copii, i poporul v rsa multe l cr mi. ²Atunci ecania, fiul lui Iehiel, dintre fiii lui Elam, a luat cuvîntul i a zis lui Ezra: „Am p c tuit împotriva Dumnezeului nostru, ducîndu-ne la femei str ine cari fac parte din popoarele rii. Dar Israel n'a r mas f r n dejde în această privin . ³S facem acum un leg mînt cu Dumnezeul nostru pentru izgonirea tuturor acestor femei i a copiilor lor, dup p rerea domnului meu i a celor ce se tem de poruncile Dumnezeului nostru. i fac -se dup Lege. ⁴Scoal -te, c ci treaba aceasta te prive te. Noi vom fi cu tine. Îmb rb teaz -te i lucreaz .” ⁵Ezra s'a sculat, i a pus pe c peteniile preo ilor, Levi ilor i întregului Israel, s jure c vor face ce se spusese. i ei au jurat. ⁶Apoi Ezra a plecat dinaintea Casei lui Dumnezeu, i s'a dus în odaia lui Iohanana, fiul lui Elia ib. Cînd a intrat, n'a mîncat pîne i n'a b ut ap , pentru c era mîhnit din pricina p catului fiilor robiei. ⁷S'a dat de veste în Iuda i la Ierusalim c to i fiii robiei trebuie s se adune la Ierusalim, ⁸i c , dup p rerea c peteniilor i b trînilor, oricui nu va veni în trei zile i se vor lua averile, i el însu va fi izgonit din adunarea fiilor robiei. ⁹To i b rba ii lui Iuda i Benjamin s'au strîns la Ierusalim în trei zile. Era a dou zecea zi a lunii a noua. Tot poporul st tea pe locul deschis dinaintea Casei lui Dumnezeu, tremurînd din pricina împrejur rii aceleia i de ploaie. ¹⁰Preotul Ezra s'a sculat i le -a zis: „A i p c tuit luînd femei str ine, i a i f cut pe Israel i mai vinovat. ¹¹M rturisi i-v acum gre ala înaintea Domnului, Dumnezeului p rin ilor vo tri, i face i voia Lui! Desp r i i-v de popoarele rii i de femeile str ine.” ¹²Toat adunarea a r spus cu glas tare: „Trebuie s facem cum ai zis! ¹³Dar poporul este în mare num r, vremea este ploioas , i nu poate s r mîn afar . De altfel, aceasta nu este treab de o zi sau dou , c ci sînt mul i printre noi cari au p c tuit în privin a aceasta. ¹⁴S r mîn dar toate c peteniile noastre în locul întregii adun ri. i to i cei din cet ile noastre, cari s'au însurat cu femei str ine, s vin la timpuri hot rîte, cu b trîni i judec torii din fiecare cetate, pîn se va abate dela noi mînia aprins a Dumnezeului nostru din pricina întîmpl rii acesteia.” ¹⁵Ionatan, fiul lui Asael, i Iahzia, fiul lui Ticva, ajuta i de Me ulam, i de Levitul abtai, au fost singurii împotriva acestei p reri, ¹⁶pe care au primit -o fiii robiei. Au ales pe preotul Ezra, i capi de familie dup casele lor p rinte ti, to i numi i pe nume, i au st tut în ziua întîi a lunii a zecea s cerceteze lucrul acesta. ¹⁷În ziua întîi a lunii întîia, au ispr vit cu to i b rba ii cari se însuraser cu femei str ine. ¹⁸Între fiii preo ilor, s'au g sit unii cari se însuraser cu femei str ine: dintre fiii lui Iosua, fiul lui Io adac, i dintre fra ii s i: Maaseia, Eliezer, Iarib i Ghedalia, cari s'au îndatorat, ¹⁹dînd mîna, s - i izgoneasc nevestele i s aduc un berbece ca jertf pentru vin ; ²⁰din fiii lui Imer: Hanani i Zebadia; ²¹din fiii lui Harim: Maaseia, Ilie, emaia, Iehiel i Ozia; ²²din fiii lui Pa hur: Elioenai, Maaseia, Ismael, Netaneel, Iozabad i Eleasa. ²³Dintre Levi i: Iozabad, imei, Chelaia sau Chelita, Petahia, Iuda i Eliezer. ²⁴Dintre cînt re i: Elia ib. Dintre u ieri: alum, Telem i Uri. ²⁵Dintre cei din Israel: din fiii lui Pareo , Ramia, Izia, Malchia, Miamin, Eleazar, Malchia i Benaia; ²⁶din fiii lui Elam: Matania, Zaharia, Iehiel, Abdi, Ieremot i Ilie; ²⁷dintre fiii lui Zatu: Elioenai, Elia ib, Matania, Ieremot, Zabat i Aziza; ²⁸dintre fiii lui Bebai: Iohanana, Hanania, Zabai i Atlai; ²⁹dintre fiii lui Bani: Me ulam, Maluc, Adaia, Ia ub, eal i Ramot; ³⁰dintre fiii lui Pahat-Moab: Adna, Chelal, Benaia, Maaseia,

Matania, Bealeel, Binui și Manase; ³¹dintre fiii lui Harim: Eliezer, Iia, Malchia, emaia, Simeon, ³²Beniamin, Maluc și emaria; ³³dintre fiii lui Ham: Matnai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase și imei; ³⁴dintre fiii lui Bani: Maadai, Amram, Uel, ³⁵Benaia, Bedia, Cheluhu, ³⁶Vania, Meremot, Eliaib, ³⁷Matania, Matnai, Iaasai, ³⁸Bani, Binui, imei, ³⁹elemia, Natan, Adaia, ⁴⁰Macnadbai, aai, arai, ⁴¹Azareel, elemia, emaria, ⁴²alum, Amaria și Iosif; ⁴³dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadai, Ioel și Benaia. ⁴⁴To și aceștia luaser femeile străine, și mulți avuseser copii cu ele

Nehemiah

Chapter 1

¹Istoria lui Neemia, fiul lui Hacalia. În luna Chi-leu, în al doilea an, pe când eram în capitala Susa, ²a venit Hanani, unul din frații mei, și câțiva oameni din Iuda. I-am întrebat despre Iudeii și pașii cari mai rămăseser din robie, și despre Ierusalim. ³Ei mi-au răspuns: „Ceice au mai rămas din robie sînt acolo în țară, în cea mai mare nenorocire și ocară; zidurile Ierusalimului sînt dărâmate, și porțile sînt arse de foc.” ⁴Cînd am auzit aceste lucruri, am ezuit jos, am plîns, și m'am jîlit multe zile. Am postit și m'am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor, ⁵și am zis: „Doamne, Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu care îi legîntul Tui este plin de îndurare față de ceice Te iubesc și pîzesc poruncile Tale! ⁶Și aminte urechea Ta și ochii și fie deschiși: ascultă rugăciunea pe care îți-o face robul Tui acum, zi și noaptea, pentru robii și copiii lui Israel, mîrturisind pe catele copiilor lui Israel, pe catele fetele de noi împotriva Ta; căci eu și casa tatălui meu am păcătuit. ⁷Te-am supărat, și n'am păzită poruncile Tale, legile și orînduirile, pe cari le-ai dat robului Tui Moise. ⁸Adu-ți aminte de cuvintele acestea pe cari le-ai dat robului Tui Moise și le spun: „Cînd veți păcătui, voi risipi printre popoare; ⁹dar dacă veți întoarce la Mine, și dacă veți păziti poruncile Mele și le veți împlini, atunci, chiar dacă veți fi izgoniți la marginea cea mai depărtată a cerului, de acolo voi aduna și voi aduce iar în locul pe care l-am ales ca să locuiesc Numele Meu acolo.” ¹⁰Ei sînt robii și poporul Tui, pe care l-ai răscumpărat prin puterea Ta cea mare și prin mîna Ta cea tare. ¹¹Ah! Doamne, și aminte urechea Ta la rugăciunea robului Tui, și la rugăciunea robilor Tui, cari vor să se teamă de Numele Tui! Dă astăzi izbînd robului Tui, și fă-l să scape trecere înaintea omului acestuia!” Pe atunci eram paharnicul împăratului.

Chapter 2

¹În luna Nisan, anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxe, pe când vinul era înaintea lui, am luat vinul și l-am dat împăratului. Niciodată nu fusesem trist înaintea lui. ²Împăratul mi-a zis: „Pentru ce ai făcut trist? Totu-nu ești bolnav; nu poate fi decât o întristare a inimii.” Atunci m'a apucat o mare frică, ³ și am răspuns împăratului: „Trăiesc împăratul în veac! Cum s'nu mă făcut trist, când cetatea în care sînt mormintele prinților mei este nimicită și porțile ei sînt arse de foc?” ⁴ și împăratul mi-a zis: „Ce ceri?” Eu m'am rugat Dumnezeului cerurilor, ⁵ și am răspuns împăratului: „Dacă găsești cale împăratul, și dacă robul tău este plăcut, trimete-mă în Iuda, la cetatea mormintelor prinților mei, ca să o zidesc din nou.” ⁶ Împăratul, lîngă care eșea împăratul, mi-a zis atunci: „Cît va înecă lătoriată, și cînd te vei întoarce?” Împăratul a găsit cale să mă lasă să plec, și i-am hotărît o vreme. ⁷ Apoi am zis împăratului: „Dacă găsești cale împăratul cu cale, să-mi se dea scrisori pentru dregătorii de dincolo de Rîu, ca să mă lasă să trec și să intru în Iuda, ⁸ și o scrisoare pentru Asaf, pentru zidul cetății împăratului, ca să-mi dea lemne să fac grinzi pentru porțile cetății de lîngă casă, pentru zidul cetății, și pentru casa în care voi locui.” Împăratul mi-a dat aceste scrisori, și mi-a dat cea bună a Dumnezeului meu era peste mine. ⁹ M'am dus la dregătorii de dincolo de Rîu, și le-am dat scrisorile împăratului, care pusese să-mă însoțească niște mari ai oastei și niște clerici. ¹⁰ Sanhalat, Horonitul, și Tobia, slujitorul Amonit, cînd au auzit lucrul acesta, nu le-a plăcut deloc că venea un om să caute binele copiilor lui Israel. ¹¹ Am ajuns la Ierusalim, și am rămas acolo trei zile. ¹² După aceea, m'am sculat noaptea cu cîțiva oameni, și mi s'a spus cuiva ce-mi pusese Dumnezeu în inimă să fac pentru Ierusalim. Nu era cu mine nicio altă vîrstă, afară de vîrsta pe care călăream. ¹³ Am ieșit noaptea pe poarta vîrstă, și m'am îndreptat spre izvorul balaurului și spre poarta gunoierului, uitîndu-mă cu băgare de seamă la zidurile rămase ale Ierusalimului și la porțile lui arse de foc. ¹⁴ Am trecut pe poarta izvorului și pe iazul împăratului, și nu era loc pe unde să treacă vîrsta care era sub mine. ¹⁵ M'am suit noaptea pe la pîrîu, și m'am uitat iar, cu băgare de seamă la zid. Apoi am intrat pe poarta vîrstă, și astfel m'am întors. ¹⁶ Dregătorii nu țiau unde fusesem, și se făcuseră. Pînă în clipa aceea nu spusese nimic Iudeilor, nici preoților, nici marilor, nici dregătorilor, nici vreunui din cei ce vedeau de treburi. ¹⁷ Le-am zis atunci: „Vedeți starea nenorocită în care sîntem! Ierusalimul este rămas, și porțile sînt arse de foc. Veniți să zidim iar zidul Ierusalimului, și să nu mai fim de ocară!” ¹⁸ și le-am istorisit cum mîna cea bună a Dumnezeului meu fusese peste mine, și ce cuvinte îmi spusese împăratul. Ei au zis: „Să ne sculăm, și să zidim!” și s'au întors în această hotărîre bună. ¹⁹ Sanbalat, Horonitul, Tobia, slujitorul Amonit, și Gheem, Arabul, fiind în țință, și-au băgat joc de noi și ne-au disprețuit. Ei au zis: „Ce faceți voi acolo? Vărșcați împotriva împăratului?” ²⁰ și eu le-am răspuns: „Dumnezeul cerurilor ne va da izbînda. Noi, robii săi, ne vom scula și vom zidi; dar voi, n'aveți nici parte, nici drept, nici aducere aminte în Ierusalim.”

Chapter 3

¹Marele preot Elia ib s'a sculat împreun cu fra ii s i, preo ii, i au zidit poarta oilor. Au sfin it -o, i i-au pus u ile; au sfin it -o dela turnul Mea, pîn la turnul lui Hananeel. ²Al turi de Elia ib au zidit i oamenii din Ierihon; al turi de el a zidit i Zacur, fiul lui Imri. ³Fiii lui Senaa au zidit poarta pe tilor. Au acoperit -o cu scînduri, i i-au pus u ile, încuietoriile i z voarele. ⁴Al turi de ei a lucrat la dregerea zidului Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Haco ; al turi de ei a lucrat Me ulam, fiul lui Berechia, fiul lui Me ezabeel; al turi de ei a lucrat adoc, fiul lui Baana; ⁵al turi de ei au lucrat Tecoi ii, ai c ror frunta i nu s'au supus în slujba Domnului. ⁶Ioiada, fiul lui Paseah, i Me ulam, fiului lui Besodia, au dres poarta cea veche. Au acoperit -o cu scînduri, i i-au pus u ile, încuietoriile i z voarele. ⁷Al turi de ei au lucrat Melatia, Gabaonitul, Iadon, Meronotitul, i oamenii din Gabaon i Mi pa, pîn la scaunul dreg torului de dincoace de râul Eufrat; ⁸al turi de ei a lucrat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre argintari, i al turi de el a lucrat Hanania, dintre f c torii de mir. Au înt rit Ierusalimul pîn la zidul cel lat. ⁹Al turi de ei a lucrat Refaia, fiul lui Hur, care era mai mare peste jum tate din inutul Ierusalimului. ¹⁰Al turi de ei a lucrat, în fa a casei sale, Iedaia, fiul lui Harumaf, i al turi de el a lucrat Hatu , fiul lui Ha abnia. ¹¹O alt parte a zidului i turnul cuptoarelor au fost drese de Malchia, fiul lui Harim, i de Ha ub, fiul lui Pahat-Moab. ¹²Al turi de ei a lucrat, cu fetele sale, alum, fiul lui Halohe , mai marele peste jum tate din inutul Ierusalimului. ¹³Hanun i locuitorii Zanoahului au dres poarta v ii. Au zidit -o, i i-au pus u ile, încuietoriile i z voarele. Ei au f cut o mie de co i de zid pîn la poarta gunoiului. ¹⁴Malchia, fiul lui Recab, mai marele peste inutul Bet-Hacheremului, a dres poarta gunoiului. A zidit -o, i i -a pus u ile, încuietoriile i z voarele. ¹⁵alun, fiul lui Col-Hoze, mai marele peste inutul Mi pa, a dres poarta izvorului. A zidit -o, a acoperit -o cu scînduri, i i -a pus u ile, încuietoriile i z voarele. A f cut zidul iazului Siloe lîng gr dina împ ratului, pîn la treptele cari pogoar din cetatea lui David. ¹⁶Dup el Neemia, fiul lui Azbuc, mai marele peste jum tate din inutul Bet- urului, a lucrat la dregerea zidului pîn în fa a mormintelor lui David, pîn la iazul care fusese zidit, i pîn la casa vitejilor. ¹⁷Dup el au lucrat Levi ii, Rehum, fiul lui Bani, i al turi de el a lucrat, pentru inutul s u, Ha abia, mai marele peste jum tate din inutul Cheila. ¹⁸Dup el au lucrat fra ii lor, Bavai, fiul lui Henadad, mai marele peste jum tate din inutul Cheila; ¹⁹i al turi de el Ezer, fiul lui Iosua, mai marele Mi pei, a dres o alt parte a zidului, în fa a suii ului casei armelor, în unghi. ²⁰Dup el Baruc, fiul lui Zabai, a dres cu rîvn o alt parte, dela unghi pîn la poarta casei marelui preot Elia ib. ²¹Dup el Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Haco , a dres o alt parte, dela poarta casei lui Elia ib, pîn la cap tul casei lui Elia ib. ²²Dup el au lucrat preo ii din împrejurimile Ierusalimului. ²³Dup ei Benjamin i Ha ub au lucrat în dreptul casei lor. Dup ei Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania, a lucrat lîng casa lui. ²⁴Dup el Binui, fiul lui Henadad, a dres o alt parte, dela casa lui Azaria pîn la unghi i pîn la col . ²⁵Palal, fiul lui Uzai, a lucrat în fa a unghiului i în fa a turnului de sus care iese înainte din casa împ ratului, lîng curtea temni ei. Dup el a lucrat Pedaia, fiul lui Pareo . ²⁶Slujitorii Templului, cari locuiesc pe deal, au lucrat pîn în dreptul por ii apelor, la r s rit, i pîn în dreptul turnului care iese în afar . ²⁷Dup el Tecoi ii au dres o alt parte, în dreptul turnului celui mare, care iese înafar pîn la zidul dealului. ²⁸Deasupra por ii cailor, preo ii au lucrat fiecare înaintea casei lui. ²⁹Dup ei adoc, fiul

lui Imer, a lucrat înainte casa lui. Dup el a lucrat emaia, fiul lui ecania, p zitorul por ii delar s rit. ³⁰Dup el Hanania, fiul lui elemia, i Hanun, al aselea fiu al lui alaf, au dres o alt parte a zidului. Dup ei Me ulam, fiul lui Berechia, a lucrat în fa a od ii lui. ³¹Dup el Malchia, dintre argintari, a lucrat pîn la casele slujitorilor Templului i negustorilor, în dreptul por ii Mifcad, i pîn la odaia de sus din col . ³²Argintarii i negustorii au lucrat între odaia de sus din col i poarta oilor.

Chapter 4

¹Cînd a auzit Sanbalat c zidim iar zidul, s'a mîniat i s'a sup rat foarte tare. i -a b tut joc de Iudei, ²i a zis înainte fra ilor s i i înainte osta ilor Samariei: „La ce lucreaz ace ti Iudei neputincio i? Oare vor fi l sa i s lucreze? Oare vor jertfi? Oare vor ispr vi? Oare vor da ei via unor pietre înmormîntate supt mormane de praf i arse de foc?” ³Tobia, Amonitul, era lîng el, i a zis: „S zideasc numai! Dac se va sui o vulpe, le va d rîma zidul lor de piatr .” ⁴„Ascult , Dumnezeuul nostru, cum sîntem batjocori i! F s cad oc rile lor asupra capului lor, i d -i prad pe un p mînt unde s fie robi. ⁵Nu le ierta f r delegea, i p catul lor s nu fie ters dinaintea Ta; c ci au nec jit pe cei ce zidesc.” ⁶Am zidit zidul, care a fost ispr vit pretutindeni pîn la jum tate din în l imea lui. i poporul lucra cu inim . ⁷Dar Sanbalat, Tobia, Arabii, Amoni ii i Asdodi ii, s'au sup rat foarte tare cînd au auzit c dregerea zidurilor înainte i c sp rturile începeau s se astupe. ⁸S'au unit to i împreun ca s vin împotriva Ierusalimului, i s -i fac stric ciuni. ⁹Ne-am rugat Dumnezeului nostru, i am pus o straj zi i noapte ca s ne apere împotriva loviturilor lor. ¹⁰Îns Iuda zicea: „Puterile celor ce duc poverile sl besc, i d rîm turile sînt multe; nu vom putea s zidim zidul.” ¹¹i vr jma ii no tri ziceau: „Nu vor ti i nu vor vedea nimic pîn vom ajunge în mijlocul lor; îi vom ucide i vom face astfel s înceteze lucrarea.” ¹²i Iudeii, cari locuiau lîng ei, au venit de zece ori i ne-au în tiin at despre toate locurile pe unde veneau la noi. ¹³De aceea am pus, în locurile cele mai de jos, dinapoia zidului, i în locurile tari, poporul pe familii, i-am a ezat pe to i cu s biile, sulie ele i arcurile lor. ¹⁴M'am uitat, i sculîndu-m , am zis mai marilor, dreg torilor i celuilalt popor: „Nu v teme i de ei! Aduce i-v aminte de Domnul cel mare i înfrico at, i lupta i pentru fra ii vo tri, pentru fiii vo tri i fetele voastre, pentru nevestele voastre, i pentru casele voastre!” ¹⁵Cînd au auzit vr jma ii no tri c am fost în tiin a i, Dumnezeu le -a nimicit planul, i ne-am întors cu to ii la zid, fiecare la lucrarea lui. ¹⁶Din ziua aceea, jum tate din oamenii mei lucrau, iar celalalt jum tate era înarmat cu sulie, cu scuturi, cu arcuri i cu plato e. C peteniile erau înapoia întregei case a lui Iuda. ¹⁷Ceice zideau zidul, i cei ce duceau sau înc rciau poverile, cu o mîn lucrau, iar cu alta ineau arma. ¹⁸Fiecare din ei, cînd lucra, î i avea sabia încins la mijloc. Cel ce suna din trîmbi st tea lîng mine. ¹⁹Am zis mai marilor, dreg torilor, i celuilalt popor: „Lucrarea este mare i întins , i noi sîntem risipi i pe zid, departe unii de al ii. ²⁰La sunetul trîmbi ei, s v strînge i la noi, spre locul de unde o ve i auzi. Dumnezeuul nostru va lupta pentru noi.” ²¹A a f ceam lucrarea: jum tate din noi stînd cu sulie a în mîn din zorii zilei pîn la ivirea stelelor. ²²În acela timp, am mai zis poporului: „Fiecare s petreac

noaptea în Ierusalim cu slujitorul lui; noaptea să facem de straj, iar ziua să lucrăm. ²³ și nu ne-am desbrăcat de haine, nici eu, nici frații mei, nici slujitorii mei, nici oamenii de straj, cari erau sub porunca mea. Fiecare se ducea cu armele la ap.

Chapter 5

¹Din partea oamenilor din popor și din partea nevestelor lor s'au ridicat mari plângeri împotriva fraților lor Iudei. ²Unii ziceau: „Noi, fiii noștri și fetele noastre, sîntem mulți; și nu se dea grâu ca să mîncăm și să trăim.” ³Alții ziceau: „Punem zlog ogoarele, viile și casele noastre, ca să avem grâu în timpul foametei.” ⁴Alții ziceau: „Am împrumutat argint punînd zlog ogoarele și viile noastre pentru birul împăratului. ⁵și totuși carnea noastră este ca și carnea fraților noștri, copiii noștri sînt ca și copiii lor; și iată, supunem la robie pe fiii noștri și pe fetele noastre, și multe din fetele noastre au fost supuse la robie; sîntem fără putere, și zlog ogoarele și viile noastre sînt ale altora.” ⁶M'am supărat foarte tare cînd le-am auzit plîngerile și cuvintele acestea. ⁷Am hotărît să măstrec pe cei mari și pe dregtori, și le-am zis: „Ce! voi împrumuta și cu cămătă fraților voștri?” și am strîns în jurul meu o mare mulțime, ⁸și le-am zis: „Noi am răscumpărat, după puterea noastră, pe frații noștri Iudei, vîndu-i neamurilor; și voi să vindeți pe frații voștri? și încă nouă să ne fie vînduți?” Ei au tăcut, ne avînd ce să răspundă. ⁹Apoi am zis: „Ce faceți voi nu este bine. N'ar trebui să umblați în frica Dumnezeului nostru, ca să nu fiți de ocară neamurilor vrăjmașii noștri?” ¹⁰și eu, și frații mei și slujitorii mei, le-am împrumutat argint și grâu. Să le lăsmă datoria aceasta! ¹¹Da-i-le înapoi astăzi ogoarele, viile, mîslinii și casele, și așuta parte din argintul, din grăul, din mustul și din untdelemnul, pe care l-ați cerut dela ei ca dobînd.” ¹²Ei au răspuns: „Le vom da înapoi, și nu le vom cere nimic, vom face cum ai zis.” Atunci am chemat pe preoți, înainte că rora i-am pus să jure că ei vor îneca cuvîntul. ¹³și mi-am scuturat mantaua, zicînd: „Așa să scuture Dumnezeu afară din Casa Lui și de averile lui pe orice om care nu-i va îneca cuvîntul, și așa să fie scuturat omul acela și să se lăseze cu mîinile goale!” Toată adunarea a zis: „Amin.” și au lădat pe Domnul. și poporul s'au înut de cuvînt. ¹⁴Din ziua cînd m'au pus împăratul dregtor peste ei în țara lui Iuda, dela al doilea an pînă la al treizeci și doilea an al împăratului Artaxerxe, timp de doisprezece ani, nici eu, nici frații mei n'am trăit din veniturile cuvenite dregtorului. ¹⁵Înainte de mine, cei dintîi dregtori împovărau poporul, și luau dela el pînă și vin, afară de cei patruzeci de sicli de argint; chiar și slujitorii lor apăsau asupra poporului. Eu n'am făcut așa, din frică de Dumnezeu. ¹⁶Ba, mai mult, am lucrat la dregerea zidului acestuia, n'am cumpărat niciun ogor, și toți slujitorii mei erau la lucru. ¹⁷Aveam la masă o sută cincizeci de oameni, Iudei și dregtori, afară de ceice veneau la noi din neamurile deprimprejur. ¹⁸Mi se pregătea în fiecare zi un bou, ase berbeci aleși, și să se pregătească din belug tot vinul care era de trebuință. Cu toate acestea, n'am cerut veniturile cuvenite dregtorului, pentru lucrurile apăsate asupra poporului acestuia. ¹⁹Adu-și aminte de mine, spre bine, Dumnezeule, pentru tot ce am făcut pentru poporul acesta!

Chapter 6

¹Nu pusesem înc u ile por ilor când Sanbalat, Tobia, Ghe em, Arabul, i ceilal i vr jma i ai no tri au auzit c zidisem zidul i c n'a mai r mas nicio sp rtur . ²Atunci Sanbalat i Ghe em au trimes s -mi spun : „Vino, i s ne întâlhim în satele din valea Ono. Î i puseser de gând s -mi fac r u. ³Le-am trimes soli cu urm torul r spuns: „Am o mare lucrare de f cut, i nu pot s m pogor; cât timp l-a l sa ca s vin la voi, lucrul ar înceta.`` ⁴Mi-au f cut în patru rînduri aceea cerere, i le-am dat acela r spuns. ⁵Sanbalat mi -a trimes solia aceasta a cincea oar prin slujitorul s u, care inea în mîn o scrisoare deschis . ⁶În ea era scris: „Se r spînde te zvonul printre popoare, i Ga mu spune c tu i Iudeii ave i de gând s v r scula i, i c în acest scop zide ti zidul. Se zice c tu vei ajunge împ ratul lor, ⁷ i c ai pus chiar prooroci, ca s te numeasc la Ierusalim împ rat al lui Iuda. i acum lucrurile acestea vor ajunge la cuno tin a împ ratului. Vino dar, i s ne sf tuim împreun .`` ⁸Am trimes urm torul r spuns lui Sanbalat: „Ce ai spus tu în scrisoare nu este; tu dela tine le n scoce ti!`` ⁹To i oamenii ace tia voiau s ne înfrico eze, i î i ziceau: „Li se va muia inima, i lucrarea nu se va face.`` Acum, Dumnezeule, înt re te-m ! ¹⁰M'am dus la emaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel. El se închisese, i a zis: „Haidem împreun în Casa lui Dumnezeu, în mijlocul Templului, i s închidem u ile Templului: c ci vin s te omoare, i au s vin noaptea s te omoare.`` ¹¹Eu am r spuns: „Un om ca mine s fug ? i care om ca mine ar putea s intre în Templu i s tr iasc ? Nu voi intra!`` ¹² i am cunoscut c nu Dumnezeu îl trimetea. Ci a proorocit a a pentru mine, fiindc Sanbalat i Tobia îi d duser argint. ¹³ i cî tigîndu -l astfel, n d jduiau c am s m tem, i c am s urmez sfaturile lui i s fac un p cat. Ei s'ar fi folosit de aceast atingere a bunului meu nume, ca s m umple de ocar . ¹⁴Adu- i aminte, Dumnezeule, de Tobia i de Sanbalat, i de faptele lor! Adu- i aminte i de Noadia, prooroci a, i de ceilal i prooroci cari c utau s m sperie! ¹⁵Zidul a fost ispr vit în a dou zeci i cincea zi a lunii Elul, în cincizeci i dou de zile. ¹⁶Cînd au auzit to i vr jma ii no tri, s'au temut toate popoarele dimprejurul nostru; s'au smerit foarte mult, i au cunoscut c lucrarea se f cuse prin voia Dumnezeului nostru. ¹⁷În vremea aceea erau unii frunta i din Iudeia, cari trimeteau deseori scrisori lui Tobia i primeau i ei scrisori dela el. ¹⁸C ci mul i din Iuda erau lega i cu el prin jur mînt, pentruc era ginerile lui ecania, fiul lui Arah, i fiul s u Iohan an luase pe fata lui Me ulam, fiul lui Berechia. ¹⁹Vorbeau bine de el chiar în fa a mea, i -i spuneau cuvintele mele. Tobia trimetea scrisori ca s m înfrico eze.

Chapter 7

¹Dup ce s'a zidit zidul i am pus u ile por ilor, au fost pu i în slujbele lor u ierii, cînt re ii i Levi ii. ²Am poruncit fratelui meu Hanani, i lui Hanania, c petenia cet uii Ierusalimului, om care întrecea pe mul i prin credincio ia i prin frica lui de Dumnezeu, ³ i le-am zis: „S nu se deschid por ile Ierusalimului înainte de c ldura soarelui, i u ile s fie închise cu încuietorile, în fa a voastr .

Locuitorii Ierusalimului s fac de straj , fiecare la locul lui, înaintea casei lui.``⁴Cetatea era înc p toare i mare, dar popor era pu în ea, i casele nu erau zidite. ⁵Dumnezeul meu mi -a pus în inim gândul s adun pe mai mari, pe dreg tori i poporul, ca s -i num r. Am g sit o carte cu spi ele de neam ale celor ce se suiser întîi din robie, i am v zut scris în ea cele ce urmeaz . ⁶Iat pe cei din ar cari s'au întors din robie, din aceia pe cari îi luase robi Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i cari s'au întors la Ierusalim i în Iuda, fiecare în cetatea lui. ⁷Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bil an, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana. Num rul b rba ilor din poporul lui Israel: ⁸fiii lui Pareo , dou mii o sut aptezeci i doi; ⁹fiii lui efatia, trei sute aptezeci i doi; ¹⁰fiii lui Arah, ase sute cincizeci i doi; ¹¹fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua i ai lui Ioab, dou mii opt sute optsprezece; ¹²fiii lui Elam, o mie dou sute cincizeci i patru; ¹³fiii lui Zatu, opt sute patruzeci i cinci; ¹⁴fiii lui Zacai, apte sute asezeci; ¹⁵fiii lui Binui, ase sute patruzeci i opt; ¹⁶fiii lui Bebai, ase sute dou zeci i opt; ¹⁷fiii lui Azgad, dou mii trei sute dou zeci i doi; ¹⁸fiii lui Adonicam, ase sute ase zeci i apte; ¹⁹fiii lui Bigvai, dou mii ase zeci i apte; ²⁰fiii lui Adin, ase sute cincizeci i cinci; ²¹fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nou zeci i opt; ²²fiii lui Ha um, trei sute dou zeci i opt; ²³fiii lui Be ai, trei sute dou zeci i patru; ²⁴fiii lui Harif, o sut doisprezece; ²⁵fiii lui Gabaon, nou zeci i cinci; ²⁶oamenii din Betleem i din Netofa, o sut optzeci i opt; ²⁷oamenii din Anatot, o sut dou zeci i opt; ²⁸oamenii din Bet-Azmavet, patruzeci i doi; ²⁹oamenii din Chiriart-Iearim, din Chefira i din Beerot, apte sute patruzeci i trei; ³⁰oamenii din Rama i din Gheba, ase sute dou zeci i unu; ³¹oamenii din Micmas, o sut dou zeci i doi; ³²oamenii din Betel i din Ai, o sut dou zeci i trei; ³³oamenii din celalt Nebo, cincizeci i doi; ³⁴fiii celuilalt Elam, o mie dou sute cincizeci i patru; ³⁵fiii lui Harim, trei sute dou zeci; ³⁶fiii lui Ierihon, trei sute patruzeci i cinci; ³⁷fiii lui Lod, lui Hadid i lui Ono, apte sute dou zeci i unu; ³⁸fiii lui Senaa, trei mii nou sute treizeci. ³⁹Preo i: fiii lui Iedaia, din casa lui Iosua, nou sute apte zeci i trei; ⁴⁰fiii lui Imer, o mie cinci zeci i doi; ⁴¹fiii lui Pa hur, o mie dou sute patruzeci i apte; ⁴²fiii lui Harim, o mie aptesprezece. ⁴³Levi i: fiii lui Iosua i lui Cadmiel, din fiii lui Hodva, aptezeci i patru. ⁴⁴Cînt re i: fiii lui Asaf, o sut patruzeci i opt. ⁴⁵U ieri: fiii lui alum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui obai, o sut treizeci i opt. ⁴⁶Slujitori ai Templului: fiii lui iha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot, ⁴⁷fiii lui Cheros, fiii lui Sia, fiii lui Padon, ⁴⁸fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Salmai, ⁴⁹fiii lui Hanan, fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar, ⁵⁰fiii lui Reaia, fiii lui Re in, fiii lui Necoda, ⁵¹fiii lui Gazam, fiii lui Uza, fiii lui Paseah, ⁵²fiii lui Besai, fiii lui Mehunim, fiii lui Nefi im, ⁵³fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur, ⁵⁴fiii lui Ba lit, fiii lui Mehida, fiii lui Har a, ⁵⁵fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah, ⁵⁶fiii lui Ne iah, fiii lui Hatifa. ⁵⁷Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Perida, ⁵⁸fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel, ⁵⁹fiii lui efatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Ha ebaim, fiii lui Amon. ⁶⁰To i slujitorii Templului i fiii robilor lui Solomon: trei sute nou zeci i doi. ⁶¹Iat pe ceice au plecat din Tel-Melah, din Tel-Har a, din Cherub-Adon, i din Imer, i cari n'au putut s - i arate casa p rinteasc i neamul, ca dovad c erau din Israel. ⁶²Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda, ase sute patruzeci i doi. ⁶³i dintre preo i: fiii lui Hobaia, fiii lui Haco , fiii lui Barzilai, care luase

de nevest pe una din fetele lui Barzilai, Galaaditul, și a fost numit cu numele lor. ⁶⁴ i-au c utat cartea spi elor neamului lor, dar n'au g sit -o. De aceea au fost da i afar din preo ie, ⁶⁵ i dreg torul le -a spus s nu m nînce din lucrurile prea sfinte pîn nu va întreba un preot pe Urim și Tumim. ⁶⁶ Adunarea întreag era de patruzeci și dou de mii trei sute asezeci de in i, ⁶⁷ afar de robii și roabele lor, în num r de apte mii trei sute treizeci și apte. Printre ei se aflau dou sute patruzeci și cinci de cînt re și i cînt re e. ⁶⁸ Aveau apte sute treizeci și ase de cai, dou sute patruzeci și cinci de căfri, ⁶⁹ patru sute treizeci și cinci de c mile, și ase mii apte sute dou zeci de m gari. ⁷⁰ Mul i din capii de familie au f cut daruri pentru lucrare. Dreg torul a dat vistieriei o mie de darici de aur, cincizeci de potire, cinci sute treizeci de ve minte preo e ti. ⁷¹ Capii de familie au dat în vistieria lucr rii dou zeci de mii de darici de aur și dou mii dou sute de mine de argint. ⁷² Celalt popor a dat dou zeci de mii de darici de aur, dou mii de mine de argint, și asezeci și apte de ve minte preo e ti. ⁷³ Preo ii și Levi ii, u ierii, cînt re ii, oamenii din popor, slujitorii Templului și tot Israelul s'au a ezat în cet ile lor

Chapter 8

¹ Cînd a venit luna a aptea, copiii lui Israel erau în cet ile lor. Atunci tot poporul s'a strîns ca un singur om pe locul deschis dinaintea por ii apelor. Au zis c rturarului Ezra s se duc s ia cartea Legii lui Moise, dat de Domnul lui Israel. ² i preotul Ezra a adus Legea înaintea adun rii, alc tuit din b rba i și femei și din to i cei ce erau în stare s'o în eleag . Era întîia zi a lunii a aptea. ³ Ezra a citit în carte de diminea pîn la amiaz , pe locul deschis dinaintea por ii apelor, în fa a b rba ilor și femeilor și în fa a celor ce erau în stare s'o în eleag . Tot poporul a fost cu luare aminte la cetirea c r ii Legii. ⁴ C rturarul Ezra st tea pe un scaun de lemn, ridicat cu prilejul acesta. Lîng el, la dreapta, st teau Matitia, ema, Anaia, Urie, Hilchia și Maaseia, și la stînga: Pedaia, Mi ael, Malchia, Ha um, Ha badana, Zaharia și Me ulam. ⁵ Ezra a deschis cartea înaintea întregului popor, c ci st tea mai sus de cît tot poporul. i cînd a deschis -o, tot poporul s'a sculat. ⁶ Ezra a binecuvîntat pe Domnul, Dumnezeuul cel mare, și tot poporul a r spus ridicînd mînile: „Amin! Amin!” și s'au plecat și s'au închinat înaintea Domnului, cu fa a la p mînt. ⁷ Iosua, Bani, erebia, Iamin, Acub, abetai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia, și Levi ii, l mureau poporului Legea, și fiecare st tea la locul lui. ⁸ Ei citeau deslu it în cartea Legii lui Dumnezeu, și -i ar tau în elesul, ca s -i fac s în eleag ce citiser . ⁹ Dreg torul Neemia, preotul și c rturarul Ezra, și Levi ii cari înv au pe popor, au zis întregului popor: „Ziua aceasta este închinat Domnului, Dumnezeuului vostru; s nu v boci i și s nu plîngea i!” C ci tot poporul plîngea cînd a auzit cuvintele Legii. ¹⁰ Ei le-au zis: „Duce i-v de mîncă și c mnuri grase și be i b uturi dulci, și trimete i cîte o parte i celor ce n'au nimic preg tit, c ci ziua aceasta este închinat Domnului nostru; nu v mîhni i, c ci bucuria Domnului va fi t ria voastr .” ¹¹ Levi ii potoleau pe tot poporul, zicînd: „T ce i, c ci ziua aceasta este sfînt ; nu v mîhni i!” ¹² i tot poporul s'a dus s m nînce și s bea. și au trimes cîte o parte i altora, și s'au veselit

mult. Căci în aleseșer cuvintele cari li se tâlcuiser. ¹³A doua zi, capii de familie din tot poporul, preoții și Leviții, s'au strâns la cârturarul Ezra, ca să aud tâlcuirea cuvintelor Legii. ¹⁴și au găsit scris în Lege că Domnul poruncise prin Moise, că fiii lui Israel trebuie să locuiască în corturi, în timpul sărbătorii lunii a șaptea. ¹⁵Atunci au trimis să răspîndească vestea aceasta în toate cetățile lor și la Ierusalim: „Duceți-vă la munte și aduceți ramuri de mslin, ramuri de mslin slabatic, ramuri de mirt, ramuri de finic, și ramuri de copaci stufoși, ca să faceți corturi, cum este scris.” ¹⁶Atunci poporul s'au dus și au adus ramuri, și au făcut corturi pe acoperișul caselor lor, în curțile lor, în curțile Casei lui Dumnezeu, pe locul deschis dinaintea porții apelor și pe locul deschis dela poarta lui Efraim. ¹⁷Toată adunarea celor ce se întorseser din robie au făcut corturi și au locuit în aceste corturi. Din vremea lui Iosua, fiul lui Nun, până în ziua aceasta, nu mai făcuseră copiii lui Israel așa ceva. și a fost foarte mare veselie. ¹⁸Au citit în cartea Legii lui Dumnezeu în fiecare zi, din cea dintâi zi până la cea din urmă. Au prăznuit sărbătoarea șapte zile, și a fost o adunare de sărbătoare în ziua a opta, cum este poruncit.

Chapter 9

¹În a douăzeci și patra zi a aceleiași luni, copiii lui Israel s'au adunat, împreună cu ei în saci și presară și cu râșnișor, pentru înerea unui post. ²Cei ce erau din neamul lui Israel, desprindându-se de toți străinii, au venit și și-au mărturisit păcatele lor și fratele delegile părinților lor. ³După ce au ezut jos, au citit în cartea Legii Domnului, Dumnezeului lor, a patra parte din zi; și altă patra parte din zi și-au mărturisit păcatele și s'au închinat înaintea Domnului, Dumnezeului lor. ⁴Iosua, Bani, Cadmiel, ebania, Buni, erebia, Bani și Chenani s'au suit pe scaunul Leviților și au strigat cu glas tare către Domnul, Dumnezeul lor. ⁵și Leviții Iosua, Cadmiel, Bani, Habania, erebia, Hodia, ebania și Petahia, au zis: „Sculăți-vă și binecuvântați pe Domnul, Dumnezeul vostru, din vecinicie în vecinicie! „Binecuvântat să fie Numele Tău cel slăvit, care este mai pe sus de orice binecuvântare și de orice laud! ⁶Tu, Doamne, numai Tu, ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată țara lor, și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și o țară cerurilor se închină înaintea Ta. ⁷Tu, Doamne Dumnezeule, ai ales pe Avram, l-ai scos din Ur din Haldeia, și i-ai pus numele Avraam. ⁸Tu ai găsit inima lui credincioasă înaintea Ta, ai făcut legământ cu el, și ai făgăduit că vei da seminții lui țara Cananiților, Hetiților, Amoriților, Fereziților, Iebusiților și Ghirgasiților. și i-ai înut cuvântul, căci ești drept. ⁹Tu ai văzut necazul părinților noștri în Egipt, și le-ai auzit strigătele la Marea Roșie. ¹⁰Ai făcut semne și minuni împotriva lui Faraon, împotriva tuturor slujitorilor lui și împotriva întregului popor din țara lui, pentru că ții cu cât îngîmfare se purtaseră față de părinții noștri, și i-ai arătat slava Ta cum se vede astăzi. ¹¹Ai desprins marea înaintea lor, și au trecut pe uscat prin mijlocul mării: dar ai prăbușit în adânc, ca o piatră în fundul apelor, pe cei ce și-au urmat reau. ¹²I-ai căluzit ziua printr'un stîlp de nor, și noaptea printr'un stîlp de foc, care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze. ¹³Te-ai pogorât pe muntele Sinai, le-ai vorbit din înălțimea

cerurilor, i le-ai dat porunci drepte, legi adev rate, înv turi i orînduiri minunate. ¹⁴Le-ai f cut cunoscut Sabatul T u cel sfînt, i le-ai dat prin robul T u Moise, porunci, înv turi i o lege. ¹⁵Le-ai dat, dela în l imea cerurilor, pîne, cînd le era foame, i ai scos ap din sfînc , atunci cînd le era sete. i le-ai spus s între în st pînirea rii pe care jurasei c le -o vei da. ¹⁶Dar p rin ii no tri s'au îngîmfat i i-au în epenit grumazul. N'au urmat poruncile Tale, ¹⁷n'au vrut s asculte, i au dat uit rii minunile pe cari le f cusei pentru ei. i-au în epenit grumazul; i, în r zvr tirea lor, i-au pus o c petenie ca s se întoarc în robia lor. Dar Tu, Tu e ti un Dumnezeu gata s ier i, îndur tor i milostiv, încet la mînie i bogat în bun tate. i nu i-ai p r sit, ¹⁸nici chiar atunci cînd i-au f cut un vi el turnat, i au zis: „Iat Dumnezeul t u care te -a scos din Egipt!`` i s'au dedat la mari oc ri fa de Tine. ¹⁹În îndurarea Ta f r margini, nu i-ai p r sit în pustie, i sfîlpul de nor n'a încetat s -i c l uzeasc ziua pe drum, nici sfîlpul de foc s le lumineze noaptea drumul, pe care aveau s -l urmeze. ²⁰Le-ai dat Duhul T u cel bun, ca s -i fac în elep i; n'ai îndep rtat mana Ta dela gura lor, i le-ai dat ap s - i potoleasc setea. ²¹Patruzeci de ani, ai avut grij s -i hr ne ti în pustie, i n'au dus lips de nimic, hainele nu li s'au învechit, i picioarele nu li s'au umflat. ²²Le-ai dat în mîn împ r ii i popoare, ale c ror inuturi le-ai împ r it între ei, i au st pînit ara lui Sihon, împ ratul Hesbonului, i ara lui Og, împ ratul Basanului. ²³Le-ai înmul it fiii ca stelele cerurilor, i i-ai adus în ara despre care spusesei p rin ilor lor c au s'o ia în st pînire. ²⁴i fiii lor au intrat i au luat ara în st pînire; ai smerit înaintea lor pe locuitorii rii, Canani ii, i i-ai dat în mînile lor, împreun cu împ ra ii i popoarele rii, ca s le fac ce le place. ²⁵Au ajuns st pîni pe cet i înt rite i pe p mînturi roditoare; au st pînit case pline de tot felul de bun t i, pu uri s pate, vii, m slini, i pomi roditori din bel ug; au mîncat, s'au s turat, s'au îngr at, i au tr it în desf t ri, prin bun tatea Ta cea mare. ²⁶Totu , ei s'au r sculat i s'au r zvr tit împotriva Ta. Au aruncat Legea Ta la spatele lor, au ucis pe proorocii T i, cari -i rugau ferbinte s se întoarc la Tine, i s'au dedat la mari oc ri fa de Tine. ²⁷Atunci i-ai l sat în mînile vr jma ilor lor, cari i-au ap sat. Dar, în vremea necazului lor, au strigat c tre Tine; i Tu i-ai auzit dela în l imea cerurilor, i, în îndurarea Ta cea mare, le-ai dat izb vitori cari i-au sc pat din mînile vr jma ilor lor. ²⁸Cînd au avut odihn , au început iar s fac r u, înaintea Ta. Atunci i-ai l sat în mînile vr jma ilor lor, cari i-au st pînit. Dar, din nou au strigat c tre Tine; i Tu i-ai auzit dela în l imea cerurilor, i, în marea Ta îndurare, i-ai izb vit de mai multe ori. ²⁹I-ai rugat fierbinte s se întoarc la Legea Ta; dar ei au st ruit în îngîmfarea lor, n'au ascultat de poruncile Tale, au p c tuit împotriva orînduirilor Tale, cari fac viu pe celce le împline te, i-au întors spatele cu înd r tnicie, i-au în epenit grumazul, i n'au ascultat. ³⁰I-ai îng duit astfel mul i ani, le-ai dat în tiin ri prin Duhul t u, prin prooroci, i tot n'au luat aminte. Atunci i-ai dat în mînile unor popoare str ine. ³¹Dar, în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit, i nu i-ai p r sit, c ci Tu e ti un Dumnezeu milostiv i îndur tor. ³²i acum, Dumnezeul nostru, Dumnezeule mare, puternic i înfrico at, Tu care Î i ii leg mîntul T u de îndurare, nu privi ca pu în lucru toate suferin ele prin cari am trecut noi, împ ra ii no tri, c peteniile noastre, preo ii no tri, proorocii no tri, p rin ii no tri i tot poporul T u, din vremea împ ra ilor Asiriei pîn în ziua de azi. ³³Tu ai fost drept în tot ce ni s'a întîmplat, c ci Te-ai ar tat credincios, iar noi am f cut r u. ³⁴Împ ra ii no tri, c peteniile noastre, preo ii no tri, i p rin ii no tri n'au p zit Legea, i n'au dat ascultare nici

poruncilor, nici în tiin rilor pe cari li le d deai. ³⁵Cînd erau st pîni, în mijlocul multelor binefaceri pe cari li le d deai, în ara întins i roditoare, pe care le -o d dusei, nu i-au slujit i nu s'au ab tut dela faptele lor rele. ³⁶i ast zi, iat -ne robi! Iat -ne robi pe p mîntul pe care l-ai dat p rin ilor no tri, pentruca s se bucure de roadele i de bunurile lui! ³⁷El î i înmul e te roadele pentru împ ra ii c rora ne-ai supus, din pricina p catelor noastre; ei st pînesc dup plac asupra trupurilor noastre i asupra vitelor noastre, i sîntem într'o mare strîmtorare! ³⁸Pentru toate acestea, noi am încheiat un leg mînt, pe care l-am f cut în scris. i c peteniile noastre, Levi ii no tri i preo ii no tri i-au pus pecetea pe el.

Chapter 10

¹Iat pe cei ce i-au pus pecetea: Dreg torul Neemia, fiul lui Hacalia Zedechia, ²Seraia, Azaria, Ieremia, ³Pa hur, Amaria, Malchia, ⁴Hatu , ebania, Maluc, ⁵Harim, Meremot, Obadia, ⁶Daniel, Ghineton, Baruc, ⁷Me ulam, Abia, Miiamin, ⁸Maazia, Bilgai, emaiia, preo i. ⁹Levi ii: Iosua, fiul lui Azania, Binui, din fiii lui Henadad, Cadmiel, ¹⁰i fra ii lor, ebania, Hodia, Chelita, Pelaia, Hanan, ¹¹Mica, Rehob, Ha abia, ¹²Zacur, erebia, ebania, ¹³Hodia, Bani, Beninu. ¹⁴C peteniile poporului: Pareo , Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani, ¹⁵Buni, Azgad, Bebai, ¹⁶Adonia, Bigvai, Adin, ¹⁷Ater, Ezechia, Azur, ¹⁸Hodia, Ha um, Be ai, ¹⁹Harif, Anatot, Nebai, ²⁰Magpia , Me ulam Hezir, ²¹Me ezabeel, adoc, Iadua, ²²Pelatia, Hanan, Anaia, ²³Hosea, Hanania, Ha ub, ²⁴Halohe , Pilha, obec, ²⁵Rehum, Ha abna, Maaseia, ²⁶Ahia, Hanan, Anan, ²⁷Maluc, Harim, Baana. ²⁸Cealalt parte a poporului, preo ii, Levi ii, u ierii, cînt re ii, slujitorii Templului, i to i ceice se desp r iser de popoarele str ine, ca s urmeze Legea lui Dumnezeu, nevestele lor, fiii i fetele lor, to i cei ce aveau cuno tin i pricepere, ²⁹s'au unit cu fra ii lor mai cu vaz dintre ei. Au f g duit cu jur mînt i au jurat s umble în Legea lui Dumnezeu, dat prin Moise, robul lui Dumnezeu, s p zeasc i s împlineasc toate poruncile Domnului, St pînului nostru, orînduirile i legile Lui. ³⁰Am f g duit s nu d m pe fetele noastre dup popoarele rii i s nu lu m pe fetele lor de neveste pentru fiii no tri; ³¹s nu cump r m nimic, în ziua Sabatului, i în zilele de s rb toare, dela popoarele rii cari ar aduce de vînzare în ziua Sabatului m rfuri sau altceva de cump rat, i s l s m nelucrat p mîntul în anul al aptelea i s nu cerem plata nici unei datorii. ³²Am luat asupra noastr îndatorirea s d m a treia parte dintr'un siclu pe an pentru slujba Casei Dumnezeului nostru, ³³pentru pînile pentru punerea înaintea Domnului, pentru darul de mîncare necurmat, pentru arderea de tot necurmat din zilele de Sabat, din zilele de lun nou i din zilele de s rb tori, pentru lucrurile închinat Domnului, pentru jertfele de isp ire pentru Israel, i pentru tot ce se face în Casa Dumnezeului nostru. ³⁴Am tras la sor i, preo i, Levi i i popor, pentru lemnele cari trebuiau aduse pe fiecare an, ca dar, la Casa Dumnezeului nostru, dup casele noastre p rinte ti, la vremi hot rîte, ca s fie ars pe altarul Domnului, Dumnezeului nostru, cum este scris în Lege. ³⁵Am hot rît s aducem în fiecare an la Casa Domnului cele dintîi roade ale p mîntului nostru i cele dintîi roade din toate roadele tuturor pomilor; ³⁶s

aducem la Casa Dumnezeului nostru, preo ilor cari fac slujba în Casa Dumnezeului nostru, pe întâii n scu i ai fiilor no tri i ai vitelor noastre, cum este scris în Lege, pe întâii n scu i ai vacilor i oilor noastre; ³⁷s aducem preo ilor, în c m rile Casei Dumnezeului nostru, cele dintîi roade din pl m deal i darurile noastre de mîncare din roadele tuturor pomilor din must i din untdelemn; i s d m zeciuial din p mîntul nostru Levi ilor, cari trebuie s'o ia ei în i i în toate cet ile a ezate pe p mînturile pe cari le lucr m. ³⁸Preotul, fiul lui Aaron, va fi cu Levi ii cînd vor ridica zeciuiala; i Levi ii vor aduce zeciuial din zeciuial la Casa Dumnezeului nostru, în c m rile casei vistieriei. ³⁹C ci copiii lui Israel i fiii lui Levi vor aduce în c m rile acestea darurile de grîu, de must i de untdelemn; acolo sînt uneltele sfîntului loca , i acolo stau preo ii cari fac slujba, u ierii i cînt re ii. Astfel ne-am hot rît s nu p r sim Casa Dumnezeului nostru.

Chapter 11

¹C peteniile poporului s'au a ezat la Ierusalim. Cealalt parte a poporului a tras la sor , pentruca unul din zece s vin s locuiasc la Ierusalim în cetatea sfînt , iar ceilal i s locuiasc în cet i. ²Poporul a binecuvîntat pe to i cei ce au primit de bun voie s locuiasc la Ierusalim. ³Iat c peteniile inutului cari s'au a ezat la Ierusalim. În cet ile lui Iuda, fiecare s'a a ezat în mo ia lui, în cetatea lui Israel, preo ii i Levi ii, slujitorii Templului, i fiii robilor lui Solomon. ⁴La Ierusalim s'au a ezat unii din fiii lui Iuda i din fiii lui Benjamin. -Din fiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui efatia, fiul lui Mahalaleel, din fiii lui Pere , ⁵ i Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioarib, fiul lui Zaharia, fiul lui iloni. ⁶To i fiii lui Pere cari s'au a ezat la Ierusalim, au fost patru sute asezeci i opt de oameni viteji. - ⁷Iat fiii lui Benjamin: Salu, fiul lui Me ulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Isaia, ⁸ i dup el, Gabai i Salai, nou sute dou zeci i opt. ⁹Ioel, fiul lui Zieri, era c petenia lor; i Iuda, fiul lui Senua, era a doua c petenie a cet ii. ¹⁰Din preo i: Iedaia, fiul lui Ioarib, Iachin, ¹¹Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Me ulam, fiul lui adoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, domnul Casei lui Dumnezeu, ¹² i fra ii lor cari f ceau slujba Casei, opt sute dou zeci i doi; Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Am i, fiul lui Zaharia, fiul lui Pa hur, fiul lui Malchia, ¹³ i fra ii s i, capii caselor p rinte ti, dou sute patruzeci i doi; i Ama ai, fiul lui Azareel, fiul lui Ahzai, fiul lui Me ilemot, fiul lui Imer, ¹⁴ i fra ii lor, oameni viteji, o sut dou zeci i opt; Zabdiel, fiul lui Ghedolim, era c petenia lor. ¹⁵Din Levi i: emeia, fiul lui Ha ub, fiul lui Azricam, fiul lui Ha abia, fiul lui Buni, ¹⁶ abetai i Iozabad, îns rcina i cu treburile de afar ale Casei lui Dumnezeu, i f cînd parte din c peteniile Levi ilor; ¹⁷Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf, c petenia care cînta lauda la rug ciune, i Bacbuchia, al doilea din fra ii s i, i Abda, fiul lui amua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun. ¹⁸To i Levi ii din cetatea sfînt erau dou sute optzeci i patru. ¹⁹ i u ierii: Acub, Talmon, i fra ii lor, p zitorii por ilor, o sut apte zeci i doi. ²⁰Cealalt parte din Israel, din preo i, i din Levi i, s'au a ezat în toate cet ile lui Iuda, fiecare în mo ia lui. ²¹Slujitorii Templului

s'au a ezat pe deal, i aveau de c petenii pe iha i Ghi pa. ²²C petenia Levi ilor la Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Ha abia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, dintre fiii lui Asaf, cînt re ii îns rcina i cu slujba Casei lui Dumnezeu; ²³c ci era o porunc a împ ratului cu privire la cînt re i, i li se d dea o parte hot rît pe fiecare zi. ²⁴Petahia, fiul lui Me ezabeel, din fiii lui Zerah, fiul lui Iuda, era dreg torul împ ratului pentru toate treburile poporului. ²⁵Cît despre sate i cîmpiile lor, unii din fiii lui Iuda s'au a ezat la Chiriat-Arba i în locurile cari in de el, la Dibon i în locurile cari in de el, Iecab eel i în satele cari in de el, ²⁶la Ie ua, la Molada, la Bet-Palet, ²⁷La Ha ar- ual, la Beer- eba i în locurile cari in de ea, ²⁸la iclag, la Mecona i în locurile cari in de ea, ²⁹la En-Rimon, la orea, la Iarmut, ³⁰la Zanoah, la Adulam, i în satele cari in de el, la Lachis i în inutul lui, la Azeca i în locurile cari in de el. S'au a ezat astfel dela Beer- eba pîn la valea lui Hinom. ³¹Fiii lui Benjamin s'au a ezat, dela Gheba la Micma , la Aia, la Betel i în locurile cari in de el, ³²la Anatot, la Nob, la Hanania, ³³la Ha or, la Rama, la Ghitaim, ³⁴la Hadid, la eboim, la Nebalat, ³⁵la Lod, i la Ono, valea lucr torilor. ³⁶Au fost unii Levi i cari s'au unit cu Benjamin, m car c f ceau parte din cetele lui Iuda.

Chapter 12

¹Iat preo ii i Levi ii cari s'au întors cu Zorobabel, fiul lui ealtiel, i cu Iosua: Seraia, Ieremia, Ezra, ²Amaria, Maluc, Hatu , ³ecania, Rehum, Meremot, ⁴Ido, Ghinetoi, Abia, ⁵Miiamin, Maadia, Bilga, ⁶emaia, Ioiarib, Iedaia, ⁷Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia. Ace tia au fost c peteniile preo ilor i a fra ilor lor, pe vremea lui Iosua. - ⁸Levi i: Iosua, Binui, Cadmiel, erebia, Iuda, Matania, care cîrnuia împreun cu fra ii s i cîntarea laudelor; ⁹Bacbuchia i Uni, cari î i împlineau slujbele lîng fra ii lor. ¹⁰Iosua a n scut pe Ioiachim, Ioiachim a n scut pe Elia ib, Elia ib a n scut pe Ioiada, ¹¹Ioiada a n scut pe Ionatan, i Ionatan a n scut pe Iadua. ¹²Iat , cari erau pe vremea lui Ioiachim, preo ii, capi de familii: pentru Seraia, Meraia; pentru Ieremia, Hanania; ¹³pentru Ezra, Me ulam; pentru Amaria, Iohanani; ¹⁴pentru Meluchi, Ionatan, pentru ebania, Iosif; ¹⁵pentru Harim, Adna; pentru Meraioat, Helcai; ¹⁶pentru Ido, Zaharia, pentru Ghineton, Me ulam; ¹⁷pentru Abia, Zicri; pentru Miniamin i Moadia, Piltai; ¹⁸pentru Bilga, amua; pentru emaia, Ionatan; ¹⁹pentru Ioiarib, Matnai; pentru Iedaia, Uzi; ²⁰pentru Salai, Calai; pentru Amoc, Eber; ²¹pentru Hilchia, Ha abia; pentru Iedaia, Netaneel. ²²Pe vremea lui Elia ib, lui Ioiada, lui Iohanani i lui Iadua, Levi ii, capi de familii, i preo ii, au fost scri i, supt domnia lui Dariu, Persanul. ²³Fiii lui Levi, capi de familii, au fost scri i în cartea Cronicilor pîn pe vremea lui Iohanani, fiul lui Elia ib. ²⁴C peteniile Levi ilor, Ha abia, erebia, i Iosua, fiul lui Cadmiel, i fra ii lor împreun cu ei, stînd unii în fa a altora, erau îns rcina i s m reasc i s laude pe Domnul, dup rînduiala lui David, omul lui Dumnezeu. ²⁵Matania, Bacbuchia, Obadia, Me ulam, Talmon i Acub, u ieri, f ceau de straj la c m rile dela por i. ²⁶Ei tr iau pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosua, fiul lui Io adac, i pe vremea lui Neemia, dreg torul, i pe vremea preotului i c rturarului Ezra. ²⁷La sfin irea zidurilor Ierusalimului, au chemat pe Levi i

din toate locurile în cari locuiau, și i-au adus la Ierusalim, ca să prăznuiască sfântă irea și sărbătoarea cu laude și cântări, în sunet de chimvale, altele și arfe. ²⁸Fiii cântăreților s'au strâns din împrejurimile Ierusalimului, din satele slujitorilor Templului, ²⁹din Bet-Ghilgal, și din inutul Ghebei și din Azmavet; și ei cântăreții și zidiser satele împrejurul Ierusalimului. ³⁰Preoții și Leviții s'au curățit, și au curățit și pe popor, porțile și zidul. ³¹Am suit pe zid pe ceterpeteniile lui Iuda, și am făcut două coruri mari. Cel dintâi a pornit pe partea dreaptă a zidului, spre poarta gunoiului. ³²În urma acestui cor mergeau Hosea și jumătate din ceterpeteniile lui Iuda, ³³Azaria, Ezra, Meulam, ³⁴Iuda, Beniamin, emaia, și Ieremia, ³⁵unii din fiii preoților cu trâmbițe, Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui emaia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf, ³⁶și frații și ei, emaia, Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel, Iuda și Hanani, cu instrumentele de muzică ale lui David, omul lui Dumnezeu. Cărturarul Ezra era în fruntea lor. ³⁷La poarta izvorului, s'au suit drept înainte pe treptele cetății lui David pe ridicătura zidului, deasupra casei lui David, până la poarta apelor, spre răsrit. ³⁸Al doilea cor a pornit spre stînga. În urma lui veneam eu cu cealaltă jumătate din popor, pe zid. Trecînd pe deasupra turnului cuptoarelor, am mers până la zidul cel lat; ³⁹apoi pe deasupra porții lui Efraim, pe deasupra porții celei vechi, pe deasupra porții peștilor, pe deasupra turnului lui Hananeel și pe deasupra turnului Mea, până la poarta oilor. Și s'au oprit la poarta temniței. ⁴⁰Cele două coruri s'au oprit în Casa lui Dumnezeu; și tot așa și eu și dregătorii cari erau cu mine, ⁴¹și preoții Eliachim, Maaseia, Miniamin, Mica, Elioenai, Zaharia, Hanania, cu trâmbițe, ⁴²și Maaseia, emaia, Eleazar, Uzi, Iohanan, Malchia, Elam și Ezer. Cântăreții și-au înălțat glasul, cârmuii de Izrahia. ⁴³În ziua aceea s'au adus multe jertfe, și a fost mare bucurie, și cum Dumnezeu dăduse poporului o mare pricină de bucurie. Se bucurau și femeile și copiii, și strigătele de bucurie ale Ierusalimului se auzeau până departe. ⁴⁴În ziua aceea, s'au rînduit oameni cari să privegheze asupra odilor cari slujeau de cetermări pentru darurile de mîncare, cele dintâi roade și zeciuiele. Ei au fost înscădinași să adune în ele, din inutul cetăților, prăile hotărîte de Lege preoților și Leviților. Cum Iuda se bucura ceterpreoții și Leviții erau la locul lor, ⁴⁵pe zind tot ce privea slujba lui Dumnezeu și a curăților. Cântăreții și ierierii și împlineau și ei slujbele, după rînduiala lui David și a fiului său Solomon. ⁴⁶Cum odinioară, pe vremea lui David și lui Asaf, erau ceterpetenii peste cântăreții și cântăreții de laudă și de mulțumire în cinstea lui Dumnezeu. ⁴⁷Tot Israelul a dat pe vremea lui Zorobabel și Neemia, prăile cuvenite cântăreților și ierierilor, zi de zi; au dat Leviților lucrurile sfinte, iar Leviții au dat fiilor lui Aaron lucrurile sfinte cuvenite lor.

Chapter 13

¹În vremea aceea, s'a cetit în fața poporului în cartea lui Moise, și s'a găsit scris că Amonitul și Moabitul nu trebuiau să intre niciodată în adunarea lui Dumnezeu, ²pentru că nu veniseră înaintea copiilor lui Israel cu pâine și apă, și pentru că tocmişeră împotriva lor cu preț de argint pe Balaam ca să-i blesteme. Dar Dumnezeuul nostru a prefăcut blestemul în binecuvîntare. ³Cînd au auzit Legea,

au deosebit din Israel pe to i str inii. ⁴Înainte de aceasta, preotul Elia ib, care era pus peste c m rile Casei Dumnezeului nostru, i rud cu Tobia, ⁵preg tise pentru el o c mar mare, unde puneau mai înainte darurile de mîncare, t mîia, uneltele, zeciuala din grîu, din must, i din untdelemn, p r ile rînduite pentru Levi i, cînt re i i u ieri, i darurile ridicate pentru preo i. ⁶Eu nu eram la Ierusalim cînd s'au petrecut toate acestea, c ci m întorsesem la împ rat în al treizeci i doilea an al lui Artaxerxe, împ ratul Babilonului. La sfîr itul anului am c p tat de la împ rat învoire ⁷s m întorc la Ierusalim, i am v zut r ul pe care -l f cuse Elia ib, preg tind o c mar pentru Tobia, în cur ile Casei lui Dumnezeu. ⁸Mi -a p rut foarte r u, i am aruncat afar din c mar toate lucrurile lui Tobia. ⁹Apoi am poruncit s se cur easc od ile, i am pus iar în ele uneltele Casei lui Dumnezeu, darurile de mîncare i t mîia. ¹⁰Am auzit deasemenea c p r ile Levi ilor nu li se d duser , i c Levi ii i cînt re ii, îns rcina i cu slujba, fugiser fiecare în inutul lui. ¹¹Am mustrat pe dreg tori, i am zis: „Pentru ce a fost p r sit Casa lui Dumnezeu?” i am strîns pe Levi i i pe cînt re i, i i-am pus iar în slujba lor. ¹²Atunci tot Iuda a adus în c m ri zeciuala din grîu, din must i din untdelemn. ¹³Am dat c m rile în grija preotului elemia, c rturarului adoc, i lui Pedaia, unul din Levi i, i le-am adaos i pe Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, c ci le mergea numele c sînt credinico i. Ei au fost îns rcina i s fac împ r irile convenite fra ilor lor. ¹⁴Adu- i aminte de mine, Dumnezeule, pentru aceste lucruri, i nu uita faptele mele evlavioase f cute pentru Casa Dumnezeului meu i pentru lucrurile cari trebuiesc p zite în ea! ¹⁵Pe vremea aceasta am v zut în Iuda ni te oameni c lcînd la teasc în ziua Sabatului, aducînd snopi, înc rcînd m garii cu vin, struguri i smochine, i cu tot felul de lucruri, i aducîndu-le la Ierusalim în ziua Sabatului. i i-am mustrat chiar în ziua cînd î i vindeau m rfurile. ¹⁶Mai erau i ni te Tirieni, a eza i în Ierusalim, cari aduceau pe te i tot felul de m rfuri, i le vindeau fiilor lui Iuda în ziua Sabatului i în Ierusalim. ¹⁷Am mustrat pe mai marii lui Iuda, i le-am zis: „Ce însemneaz aceast fapt rea pe care o face i, pîng rind ziua Sabatului?” ¹⁸Oare n'au lucrat a a p rin ii vo tri, i nu din pricina aceasta a trimes Dumnezeul nostru toate aceste nenorociri peste noi i peste cetatea aceasta? i voi aduce i din nou mînia Lui împotriva lui Israel, pîng rind Sabatul!” ¹⁹Apoi am poruncit s se închid por ile Ierusalimului înainte de Sabat, de îndat ce le va ajunge umbra, i s nu se deschid decît dup Sabat. i am pus cî iva din slujitorii mei la por i, s opreasc intrarea sarcinilor de m rfuri în ziua Sabatului. ²⁰i a a negustorii i vînz torii de tot felul de lucruri au petrecut noaptea odat i de dou ori afar din Ierusalim. ²¹I-am mustrat, i le-am zis: „Pentru ce sta i noaptea înaintea zidului? Dacă ve i mai face înc odat lucrul acesta, voi pune mîna pe voi.” Din clipa aceea, n'au mai venit în timpul Sabatului. ²²Am poruncit i Levi ilor s se cur easc , i s vin s p zeasc por ile, ca s sfin easc ziua Sabatului. ²³Tot pe vremea aceea, am v zut pe ni te Iudei, cari î i luaser neveste Asdodiene, Amonite i Moabite. ²⁴Jum tate din fiii lor vorbeau limba asdodian , i nu tiau s vorbeasc limba evreiasc ; nu cuno teau decît limba cut rui sau cut rui popor. ²⁵I-am mustrat, i i-am blestemat; am lovit pe unii din ei, le-am smuls p rul, i i-am pus s jure în Numele lui Dumnezeu, zicînd: „S nu v da i fetele dup fiii lor, i s nu lua i fetele lor de neveste nici pentru fiii vo tri, nici pentru voi. ²⁶Oare nu în aceasta a p c tuit Solomon, împ ratul lui Israel? Nu era alt împ rat ca el, în mul imea popoarelor; el era iubit de Dumnezeul lui, i Dumnezeu îl

pusese împ rat peste tot Israelul. Totu , femeile str ine l-au tîrît i pe el în p cat. ²⁷ i acum trebuie s auzim despre voi c s vîr i i o nelegiure atît de mare i c p c tui i împotriva Dumnezeului nostru, luînd neveste str ine?` ²⁸Unul din fiii lui Ioiada, fiul marelui preot Elia ib, era ginerele lui Sanbalat, Horonitul. L-am izgonit dela mine. ²⁹Adu- i aminte de ei, Dumnezeule, c ci au spurcat preo ia i leg mîntul încheiat de preo i i Levi i. ³⁰I-am cur it de orice str in, i am pus rînduial în tot ce trebuiau s p zeasc preo ii i Levi ii, fiecare în slujba lui, ³¹în ce privea atît darul lemnelor la vremi hot rîte, cît i cele dintîi roade

Esther

Chapter 1

¹Era pe vremea lui Aha vero , al acelui Aha vero care domnea dela India pîn în Etiopia peste o sut dou zeci i apte de inuturi. ²Împ ratul Aha vero edea atunci pe scaunul lui împ r tesc la Susa, în capital . ³În al treilea an al domniei lui, a dat un osp tuturor domnitorilor i slujitorilor s i. C peteniile o tirii Per ilor i Mezilor, mai marii i capii inuturilor, s'au strîns înaintea lui. ⁴El le -a ar tat bog ia str lucit a împ r iei lui i slava minunat a m rimii lui, în multe zile, timp de o sut optzeci de zile. ⁵Dup ce au trecut aceste zile, împ ratul a dat întregului popor care se afla în capitala Susa, dela cel mai mare pîn la cel mai mic, un osp , care a inut apte zile, în curtea gr dinii casei împ r te ti. ⁶Covoare albe, verzi i albastre, erau legate cu funii de in sup ire i de purpur de ni te verigi de argint i de ni te stîlpi de marmor . Paturi de aur i de argint st teau pe o podeal de porfir, de marmor , de sidef i de pietre negre. ⁷Iar de b ut turnau în vase de aur, de felurite soiuri. Era bel ug de vin împ r tesc, mul mit d rniciei împ ratului. ⁸Dar nimeni nu era silit s bea, c ci împ ratul poruncise tuturor oamenilor din casa lui s fac dup voia fiec ruia. ⁹Împ r teasa Vasti a dat i ea un osp femeilor, în casa împ r teasc a împ ratului Aha vero . ¹⁰A aptea zi, pe cînd inima împ ratului era vesel de vin, a poruncit lui Mehuman, Bizta, Harbona Bigta, Abagta, Zetar i Carcas, cei apte fameni cari slujeau înaintea împ ratului Aha vero , ¹¹s aduc în fa a lui pe împ r teasa Vasti, cu cununa împ r teasc , pentruca s arate frumuse a ei popoarelor i mai marilor s i, c ci era frumoas la chip. ¹²Dar împ r teasa Vasti n'a vrut s vin , cînd a primit prin fameni porunca împ ratului. i împ ratul s'a sup rat foarte tare, s'a aprins de mînie. ¹³Atunci împ ratul a vorbit cu în elep ii cari cuno teau obiceiurile vremii. C ci a a se puneau la cale treburile împ ratului: înaintea tuturor celor ce cuno teau legile i dreptul. ¹⁴Avea lîng el pe Car ena, pe etar, pe Admata, pe Tarsis, pe Meres, pe Marsena, pe Memucan, apte domnitori ai Persiei i Mediei, cari vedeau fa a împ ratului i cari aveau locul întîi în împ r ie. ¹⁵„Ce trebuie``, a zis el, „s se fac împ r tesei Vasti, dup lege, pentruc n'a împlinit ce i -a poruncit împ ratul Aha vero prin fameni?` ¹⁶Memucan a r spus înaintea împ ratului i domnitorilor: „Nu numai fa de împ rat s'a purtat r u împ r teasa

Vasti; ci i fa de to i domnitorii i toate popoarele cari sînt în toate inuturile împ ratului Aha vero .
¹⁷Ci fapta împ r tesei va ajunge la cuno tîn a tuturor femeilor, i le va face s - i nesocoteasc b rba ii.
 Ele vor zice: „Împ ratul Aha vero a poruncit s i se aduc înainte împ r teasa Vasti, i ea nu s'a dus.”
¹⁸i în ziua aceasta cr iesele Persiei i Mediei, cari vor afla de fapta împ r tesei, vor vorbi tot a a
 tuturor c peteniilor împ ratului: de aici va veni mult dispre i mînie. ¹⁹Dac împ ratul g se te cu
 cale, s se dea porunc din partea lui i s se scrie în legile Per ilor i Mezilor, cu ar tare c nu trebuie
 s se calce, o porunc împ r teasc , dup care Vasti s nu se mai arate înaintea împ ratului Aha vero .
 Iar împ ratul s dea vrednicia de împ r teas alteia, mai bun decît ea. ²⁰Porunca împ ratului se va
 vesti astfel în toat împ r ia lui, -c ci este mare- i toate femeile vor da cinste b rba ilor lor, dela mare
 pîn la mic.” ²¹P rerea aceasta a fost primit de împ rat i de domnitori, i împ ratul a lucrat dup
 cuvîntul lui Memucan. ²²A trimes scrisori tuturor inuturilor din împ r ia lui, fiec rui inut dup
 scrierea lui, i fiec rui popor dup limba lui; ele spuneau c orice b rbat trebuie s fie st pîn în casa
 lui, i c va vorbi limba poporului s u.

Chapter 2

¹Dup aceste lucruri, cînd s'a potolit mînia împ ratului Aha vero , s'a gîndit la Vasti, la ce f cuse
 ea, i la hot rîrea luat cu privire la ea. ²Atunci cei ce slujeau împ ratului au zis: „S se caute pentru
 împ rat ni te fete, fecioare i frumoase. ³Împ ratul s pun în toate inuturile din împ r ia lui dreg tori
 îns rcina i s strîng pe toate fetele, fecioare i frumoase, în capitala Susa, în casa femeilor, supt
 privegherea lui Hegai, famenul împ ratului i p zitorul femeilor, care s le dea cele trebuincioase
 pentru g tit. ⁴i fata care -i va pl cea împ ratului, s fie împ r teas în locul Vastii.” P rerea aceasta
 a fost primit de împ rat, i a a f cut. ⁵În capitala Susa era un Iudeu numit Mardoheu, fiul lui Iair,
 fiul lui imei, fiul lui Chis, b rbat din Beniamin, ⁶care fusese luat din Ierusalim printre robii str muta i
 împreun cu Ieconia, împ ratul lui Iuda, de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului. ⁷El cre tea pe
 Hadasa, adic Estera, fata unchiului s u; c ci ea n'avea nici tat nici mam . Fata era frumoas la statur
 i pl cut la vedere. Dup moartea tat lui i a mamei sale, Mardoheu o luase de suflet. ⁸Cînd s'a auzit
 porunca împ ratului i hot rîrea lui, au fost strînse un mare num r de fete în capitala Susa, supt
 privegherea lui Hegai. Odat cu ele a fost luat i Estera i adus în casa împ ratului, sub privegherea
 lui Hegai, p zitorul femeilor. ⁹Fata i -a pl cut, i a c p tat trecere înaintea lui. El s'a gr bit s -i dea
 cele de trebuin pentru g teal i hran , i -a dat apte slujnice alese din casa împ ratului, i a pus -o
 împreun cu slujnicile ei în cea mai bun înc pere din casa femeilor. ¹⁰Estera nu i -a f cut cunoscut
 nici poporul, nici na terea, c ci Mardoheu o oprise s vorbeasc despre aceste lucruri. ¹¹i în fiecare
 zi Mardoheu se ducea i venea înaintea cur ii casei femeilor, ca s afle cum îi merge Esterei i ce se
 face cu ea. ¹²Fiecare fat se ducea la rîndul ei la împ ratul Aha vero , dup ce timp de dou sprezece
 luni împlinea ce era poruncit femeilor. În timpul acesta, aveau grij s se g teasc , ungîndu-se ase
 luni cu untdelemn de mirt, i ase luni cu miresme de mirozne femeie ti. ¹³A a se ducea fiecare fat

la împ rat. i, când trecea din casa femeilor în casa împ ratului, o l sau s ia cu ea tot ce voia. ¹⁴Se ducea seara; i a doua zi diminea a trecea în a doua cas a femeilor, supt privegherea lui aa gaz, famenul împ ratului i p zitorul iitoarelor împ ratului. Nu se mai întorcea la împ rat, decît când ar fi dorit împ ratul i ar fi chemat -o pe nume. ¹⁵Cînd i -a venit rîndul s se duc la împ rat, Estera, fata lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, care o înfiase, n'a cerut decît ce a fost rînduit de Hegai, famenul împ ratului i p zitorul femeilor. Estera c p ta trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau. ¹⁶Estera a fost dus la împ ratul Aha vero , în casa împ r teasc , în luna zecea, adic luna Tebet, în al aptelea an al domniei lui. ¹⁷Împ ratul a iubit pe Estera mai mult decît pe toate celelalte femei, i ea a c p tat trecere i iubire înaintea lui mai mult decît toate celelalte fete. I -a pus cununa împ r teasc pe cap, i a f cut -o împ r teas în locul Vastii. ¹⁸Împ ratul a dat un mare osp tuturor domnitorilor i slujitorilor lui, un osp în cinstea Esterei. Cu prilejul acesta a u urat sarcinile inuturilor, i a împ r it daruri cu o d rnicie împ r teasc . ¹⁹A doua oar , când s'au strîns fetele, Mardoheu edea la poarta împ ratului. ²⁰Estera nu- i spusese nici na terea nici poporul, c ci o oprise Mardoheu. i ea urma acum poruncile lui Mardoheu cu tot atîta scump tate ca atunci când o cre tea el. ²¹În acela timp, pe cînd Mardoheu st tea la poarta împ ratului, Bigtan i Tere , doi fameni ai împ ratului, p zitorii pragului, s'au l sat birui i de o sup rare i au vrut s întind mîna împotriva împ ratului Aha vero . ²²Mardoheu a avut cuno tin de lucrul acesta, i a dat de tire împ r tesei Estera, care l -a spus împ ratului din partea lui Mardoheu. ²³Faptul fiind cercetat i g sit întocmai, cei doi fameni au fost spînzura i de un lemn. i lucrul acesta a fost scris în cartea Cronicilor în fa a împ ratului.

Chapter 3

¹Dup aceste lucruri, împ ratul Aha vero a ridicat la putere pe Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul. L -a ridicat în cinste, i a pus scaunul lui mai pe sus de scaunele tuturor c peteniilor cari erau lîng el. ²To i slujitorii împ ratului, cari st teau la poarta împ ratului, plecau genunchiul i se închinau înaintea lui Haman, c ci a a era porunca împ ratului cu privire la el. Dar Mardoheu nu- i pleca genunchiul i nu se închina. ³i slujitorii împ ratului, cari st teau la poarta împ ratului, au zis lui Mardoheu: „Pentru ce calci porunca împ ratului?” ⁴Fiindc ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta, i el nu -i asculta, l-au spus lui Haman, ca s vad dac Mardoheu are s se în de hot rîrea lui; c ci el spusese c este Iudeu. ⁵i Haman a v zut c Mardoheu nu- i pleca genunchiul i nu se închina înaintea lui. S'a umplut de mînie; ⁶dar a crezut prea pu in pentru el s pun mîna numai pe Mardoheu, c ci i se spusese din ce popor era Mardoheu, i a voit s nimiceasc pe poporul lui Mardoheu, pe to i Iudeii cari se aflau în toat împ r ia lui Aha vero . ⁷În luna întîi, adic luna Nisan, în al doisprezecelea an al împ ratului Aha vero , au aruncat Pur, adic sor ul, înaintea lui Haman, pentru fiecare zi i pentru fiecare lun , pîn în luna a dou sprezecea, adic luna Adar. ⁸Atunci Haman a zis împ ratului Aha vero : „În toate inuturile împ r iei tale este risipit un popor deosebit între

popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu în legea împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit. ⁹Dacă împăratul găsește că se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimiciți, și eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâinile slujbailor, ca să-i duc în vistieria împăratului. ¹⁰Împăratul și-a scos inelul din deget, și l-a dat lui Haman, fiul lui Hammedata, Agaghitul, vrăjmașul Iudeilor. ¹¹Și împăratul a zis lui Haman: „Îți dau argintul și pe poporul acesta; fă cu el ce vei voi.” ¹²Logofetele împăratului au fost chemate în ziua a treisprezecea a lunii întinse, și au scris în tot ce a poruncit Haman, mai marilor oțetarii, dregătorilor fiecărui înut și cpeteniilor fiecărui popor, fiecărui înut după scrierea lui și fiecărui popor după limba lui. Au scris în numele împăratului Aha veru, și au pecetluit scrisorile cu inelul împăratului. ¹³Scrisorile au fost trimise prin alergători în toate înuturile împăratului, ca să nimicească, să omoare și să pierdă pe toți Iudeii, tinerii și bătrânii, pruncii și femeile, și anume într-o singură zi, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar, și să li se prade averile. ¹⁴Aceste scrisori cuprindeau porunca împăratului care trebuia vestită în fiecare înut, și îndemneau pe toate popoarele să fie gata pentru ziua aceea. ¹⁵Alergătorii au plecat în grabă mare, după porunca împăratului. Porunca a fost vestită și în capitala Susa. Și pe când împăratul și Haman stăteau și beau, cetatea Susa era îngrozită.

Chapter 4

¹Mardoheu, aflând tot ce se petrecea, și-a sfârșit hainele, și-a îmbrăcat cu un sac și s'a presărat cu cenușă. Apoi s'a dus în mijlocul cetății, scoțându-se cu putere și strigând amar, ²și a mers până la poarta împăratului, și când intrarea era oprită oricui era îmbrăcat cu un sac. ³În fiecare înut unde ajungea porunca împăratului și hotărârea lui, a fost o mare jale printre Iudei; posteau, plângeau și se boceau, și mulți se culcau în sac și cenușă. ⁴Slujnicele Esterei și femeile ei au venit și i-au spus lucrul acesta. Și împăratul teasa să se răzgândă. A trimis haine lui Mardoheu ca să-l îmbrace, și să ia sacul de pe el, dar el nu le-a primit. ⁵Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul din femeile pe cari și-a pusese împăratul în slujbă ei, și l-a înșercinat să se ducă să întrebe pe Mardoheu ce înseamnă lucrul acesta și de unde vine. ⁶Hatac s'a dus la Mardoheu în locul deschis al cetății, înaintea porții împăratului. ⁷Și Mardoheu și-a istorisit tot ce și se întâmplase, și și-a spus suma de argint pe care făcuse Haman că o va da vistieriei împăratului în schimbul marelui ririi Iudeilor. ⁸Și-a dat și cuprinsul poruncii vestite în Susa în vederea nimicirii lor, ca să o arate Esterei și să-i spună totul. Și a poruncit ca Estera să se ducă la împărat să-l roage și să stăruie de el pentru poporul său. ⁹Hatac a venit și a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu. ¹⁰Estera a înșercinat pe Hatac să se ducă să spună lui Mardoheu: ¹¹„Toți slujitorii împăratului și poporul din înuturile împăratului tău care este o lege care pedepsește cu moartea pe oricine, fie bărbat fie femeie, care intră la împărat, în curtea dinlăuntru, fără să fie chemat. Numai acele scapă cu viață, căruia îi întinde împăratul toiagul lui împăratesc de aur. Și eu n'am fost chemat la împărat de treizeci de zile.” ¹²Când s'au spus cuvintele Esterei lui Mardoheu, ¹³Mardoheu a trimis următorul răspuns Esterei: „Să nu-ți închipuie că numai tu vei scăpa dintre toți Iudeii, pentru că și în

casa împ ratului. ¹⁴Ci, dac vei t cea acum, ajutorul i izb virea vor veni din alt parte pentru Iudei, i tu i casa tat lui t u ve i peri. i cine tie dac nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împ r ie?`
¹⁵Estera a trimes s spun lui Mardoheu: ¹⁶„Du-te, strînge pe to i Iudeii cari se afl în Susa, i posti i pentru mine, f r s mînca i nici s be i, trei zile, nici noaptea, nici ziua. i eu voi posti odat cu slujnicele mele; apoi voi intra la împ rat, în ciuda legii; i, dac va fi s per, voi peri.`
¹⁷Mardoheu a plecat, i a f cut tot ce -i poruncise Estera.

Chapter 5

¹A treia zi, Estera s'a îmbr cat cu hainele împ r te ti i a venit în curtea dinl untru a casei împ ratului, înaintea casei împ ratului. Împ ratul edea pe scaunul lui împ r tesc, în casa împ r teasc , în fa a u ii casei. ²Cînd a v zut împ ratul pe împ r teasa Estera în picioare în curte, ea a c p tat trecere înaintea lui. i împ ratul a întins Esterei toiagul împ r tesc, pe care -l inea în mân . Estera s'a apropiat, i a atins vârful toiagului. ³Împ ratul i -a zis: „Ce ai tu, împ r teas Estero, i ce ceri? Chiar dac ai cere jum tate din împ r ie, î i voi da.`
⁴Estera a r spus: „Dac împ ratul g se te cu cale, s vin împ ratul ast zi cu Haman la osp ul pe care i l-am preg tit.`
⁵i împ ratul a zis: „Duce i-v îndat i aduce i pe Haman, cum dore te Estera.`
⁶Împ ratul s'a dus cu Haman la osp ul pe care -l preg tise Estera. ⁶i pe cînd beau vin, împ ratul a zis Esterei: „Care este cererea ta? Ea î i va fi împlinit . Ce dore ti? Chiar dac ai cere jum tate din împ r ie, o vei c p ta.`
⁷Estera a r spus: „Iat ce cer i ce doresc. ⁸Dac am c p tat trecere înaintea împ ratului, i dac g se te cu cale, împ ratul s -mi împlineasc cererea i s -mi fac dorin a, s mai vin împ ratul cu Haman i la osp ul pe care li -l voi preg ti, i mîne voi da r spus împ ratului dup porunca lui.`
⁹Haman a ie it în ziua aceea, vesel i cu inima mul mit . Dar, cînd a v zut, la poarta împ ratului, pe Mardoheu care nu se scula nici nu se mi ca înaintea lui, s'a umplut de mînie împotriva lui Mardoheu. ¹⁰A tiut totu s se st pîneasc , i s'a dus acas . Apoi a trimes s aduc pe prietenii s i i pe nevast -sa Zere . ¹¹Haman le -a vorbit despre str lucirea bog iilor lui, despre num rul fiilor s i, despre tot ce f cuse împ ratul ca s -l ridice în vrednicie, i despre locul pe care i -l duse mai pesus de c peteniile i slujitorii împ ratului. ¹²i a ad ugat: „Eu sînt chiar singurul pe care împ r teasa Estera l -a primit împreun cu împ ratul la osp ul pe care l -a f cut, i sînt poftit i pe mîne la ea cu împ ratul. ¹³Dar toate acestea n'au niciun pre pentru mine, cît vreme voi vedea pe Mardoheu, Iudeul acela, ezînd la poarta împ ratului.`
¹⁴Nevast -sa Zere , i to i prietenii lui i-au zis: „S se preg teasc o spînzur toare înalt de cincizeci de co i, i mîne diminea cere împ ratului ca Mardoheu s fie spînzurat. Apoi vei merge vesel la osp cu împ ratul.`
P rerea aceasta a pl cut lui Haman, i a pus s preg teasc spînzur toarea.

Chapter 6

¹În noaptea aceea, împ ratul n'a putut s doarm , i a poruncit s -i aduc lîng el cartea aducerilor aminte, Cronicile. Le-au citit înaintea împ ratului, ² i s'a g sit scris ce descoperise Mardoheu cu privire la Bigtan i Tere , cei doi fameni ai împ ratului, p zitorii pragului, cari voiser s întind mîna asupra împ ratului Aha vero . ³Împ ratul a zis: „Ce cinste i m rire i s'a f cut lui Mardoheu pentru aceasta?`` „Nu i s'a f cut nimic,`` au r spus cei ce slujeau împ ratului. ⁴Atunci împ ratul a zis: „Cine este în curte?`` -Haman venise în curtea de afar a casei împ ratului, s cear împ ratului s spînzure pe Mardoheu pe lemnul pe care -l preg tise pentru el. - ⁵Slujitorii împ ratului i-au r spus: „Haman este în curte.`` i împ ratul a zis: „S între.`` ⁶Haman a intrat, i împ ratul i -a zis: „Ce trebuie f cut pentru un om pe care vrea s -l cinsteasc împ ratul?`` Haman i -a zis în sine: „Pe cine altul decît pe mine ar vrea împ ratul s -l cinsteasc ?`` ⁷ i Haman a r spus împ ratului: „Omului pe care vrea împ ratul s -l cinsteasc , ⁸trebuie s i se aduc haina împ r teasc , aceea cu care se îmbrac împ ratul, i calul pe care c l re te împ ratul, i s i se pun cununa împ r teasc pe cap. ⁹S se dea haina i calul uneia din c peteniile de seam ale împ ratului, apoi s înbrace cu haina pe omul acela pe care vrea s -l cinsteasc împ ratul, s -l plimbe c lare pe cal prin locul deschis al cet ii, i s se strige înaintea lui: „A a se face omului pe care vrea împ ratul s -l cinsteasc !`` ¹⁰Împ ratul i -a zis lui Haman: „Ja îndat haina i calul, cum ai zis, i f a a Iudeului Mardoheu, care ade la poarta împ ratului. Nu l sa nef cut nimic din ce ai spus.`` ¹¹ i Haman a luat haina i calul, a îmbr cat pe Mardoheu, l -a plimbat c lare pe cal prin locul deschis al cet ii, i a strigat înaintea lui: „A a se face omului pe care vrea împ ratul s -l cinsteasc !`` ¹²Mardoheu s'a întors la poarta împ ratului, i Haman s'a dus în grab acas , mîhnit i cu capul acoperit. ¹³Haman a istorisit nevastei sale Zere i tuturor prietenilor s i tot ce i se întîmplase. i în elep ii lui, i nevast -sa Zere , i-au zis: „Dac Mardoheu, înaintea c ruia ai început s cazi, este din neamul Iudeilor, nu vei putea face nimic împotriva lui, ci vei c dea înaintea lui.`` ¹⁴Pe cînd îi vorbeau ei înc , au venit famenii împ ratului i au luat îndat pe Haman la osp ul pe care -l preg tise Estera.

Chapter 7

¹Împ ratul i Haman s'au dus la osp la împ r teasa Estera. ²În aceast a doua zi, împ ratul a zis iar Esterei, pe cînd beau vin: „Care este cererea ta, împ r teas Estero? Ea î i va fi împlinit . Ce dore ti? Chiar dac ai cere jum tate din împ r ie, o vei c p ta.`` ³Împ r teasa Estera a r spus: „Dac am c p tat trecere înaintea ta, împ rate, i dac g se te cu cale împ ratul, d -mi via a: iat cererea mea; i scap pe poporul meu: iat dorin a mea! ⁴C ci eu i poporul meu sîntem vîndu i s fim nimici i, junghia i i pr p di i. M car dac am fi vîndu i s fim robi i roabe, a t cea, dar vr jma ul n'ar putea s înlocuiasc perderea f cut împ ratului.`` ⁵Împ ratul Aha vero a luat cuvîntul, i a zis împ r tesei Estera: „Cine i unde este acela care are de gînd s fac a a?`` ⁶Estera a r spus: „Ap s torul, vr jma ul, este Haman, r ul acesta!`` Haman a r mas îngrozit în fa a împ ratului i a împ r tesei. ⁷ i împ ratul, în mînia lui, s'a sculat i a p r sit osp ul, i s'a dus în gr dina casei împ r te ti. Haman a r mas s -i

cear via a dela împ r teasa Estera, c ci vedea bine c perderea lui era hot rît în mintea împ ratului. ⁸Cînd s'a întors împ ratul din gr dina casei împ r te ti în odaia osp ului, a v zut pe Haman c se aruncase spre patul pe care era Estera, i i -a zis: „Cum, s mai i sile ti pe împ r teas , la mine, în casa împ r teasc ?” ⁹ i Harbona, unul din fameni, a zis în fa a împ ratului: „Iat , spînzur toarea preg tit de Haman pentru Mardoheu, care a vorbit spre binele împ ratului, este ridicat în casa lui Haman, la o în l ime de cincizeci de co i.” Împ ratul a zis: „Haman s fie spînzurat pe ea!” ¹⁰ i au spînzurat pe Haman pe spînzur toarea pe care o preg tise el pentru Mardoheu. i mînia împ ratului s'a potolit.

Chapter 8

¹În aceea i zi, împ ratul Aha vero a dat împ r tesei Estera casa lui Haman, vr jma ul Iudeilor. i Mardoheu a venit înaintea împ ratului, c ci Estera ar tase leg tura ei de rudenie cu el. ²Împ ratul i -a scos inelul, pe care -l luase înapoi dela Haman, i l -a dat lui Mardoheu. Estera, din partea ei, a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman. ³Apoi Estera a vorbit din nou înaintea împ ratului. S'a aruncat la picioarele lui, a plîns, l -a rugat s opreasc urm rile r ut ii lui Haman, Agaghitul, i izbînda planurilor lui împotriva Iudeilor. ⁴Împ ratul a întins toiagul împ r tesc de aur Esterei, care s'a ridicat i a stat în picioare înaintea împ ratului. ⁵Ea a zis atunci: „Dac împ ratul g se te cu cale i dac am c p tat trecerea înaintea lui, dac lucrul pare potrivit împ ratului, i dac eu sînt pl cut înaintea lui, s se scrie ca s se întoarc scrisorile f cute de Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, i scrise de el cu gînd s peard pe Iudeii cari sînt în toate inuturile împ ratului. ⁶C ci cum a putea eu s v d nenorocirea, care ar atinge pe poporul meu, i cum a putea s v d nimicirea neamului meu?” ⁷Împ ratul Aha vero a zis împ r tesei Estera i Iudeului Mardoheu: „Iat , am dat Esterei casa lui Haman, i el a fost spînzurat pe spînzur toare, pentruc întinsese mîna împotriva Iudeilor. ⁸Scrie i dar în folosul Iudeilor cum v va pl cea, în numele împ ratului, i pecetlui i cu inelul împ ratului. C ci o scrisoare scris în numele împ ratului i pecetluit cu inelul împ ratului nu poate fi desfiinat.” ⁹Logofe ii împ ratului au fost chema i în vremea aceea, în a dou zeci i treia zi a lunii a treia, adic luna Sivan, i au scris, dup tot ce a poruncit Mardoheu, Iudeilor, c peteniilor o tirii, dreg torilor i mai marilor celor o sut dou zeci i apte de inuturi a ezate de la India la Etiopia, fiec rui inut dup scrierea lui, fiec rui popor dup limba lui, i Iudeilor dup scrierea i limba lor. ¹⁰Au scris în numele împ ratului Aha vero , i au pecetluit cu inelul împ ratului. Au trimes scrisorile prin alerg tori, c l ri pe cai i catîri n scu i din iepe. ¹¹Prin aceste scrisori, împ ratul d dea voie Iudeilor, ori în care cetate ar fi fost, s se adune i s - i apere via a, s nimiceasc , s omoare i s peard , împreun cu pruncii i femeile lor, pe to i aceia din fiecare popor i din fiecare inut cari ar lua armele s -i loveasc , i s le pr deze averile. ¹²Aceasta s se fac într'o singur zi, în toate inuturile împ ratului Aha vero , i anume în a treisprezecea zi a lunii a dou sprezecea, adic luna Adar. ¹³Aceste scrisori cuprindeau hot rîrea care trebuia vestit în fiecare inut, i d deau de tire tuturor popoarelor c Iudeii stau gata

pentru ziua aceea ca s se r z bune pe vr jma ii lor. ¹⁴Alerg torii, c l ri pe cai i pe catîri, au plecat îndat i în toat graba, dup porunca împ ratului. Hot rîrea a fost vestit i în capitala Susa. ¹⁵Mardoheu a ie it dela împ rat, cu o hain împ r teasc albastr i alb , cu o mare cunun de aur, i cu o mantie de in sub ire i de purpur . Cetatea Susa striga i se bucura. ¹⁶Pentru Iudei nu era decît fericire i bucurie, veselie i slav . ¹⁷În fiecare inut i în fiecare cetate, pretutindeni unde ajungea porunca împ ratului i hot rîrea lui, a fost între Iudei bucurie i veselie, ospe e i zile de s rb toare. i mul i oameni dintre popoarele rii s'au f cut Iudei, c ci îi apucase frica de Iudei.

Chapter 9

¹În luna a dou sprezecea, adic luna Adar, în a treisprezecea zi a lunii, ziua în care avea s se aduc la îndeplinire porunca i hot rîrea împ ratului, i cînd vr jma ii Iudeilor n d jduiser s st pîneasc peste ei, s'a întîmplat tocmai dimpotriv , c Iudeii au st pînit asupra vr jma ilor lor. ²Iudeii s'au strîns în cet ile lor, în toate inuturile împ ratului Aha vero , ca s pun mîna pe ceice c utau s -i peard . Nimeni n'a putut s le stea împotriv , c ci frica de ei apucase pe toate popoarele! ³i to i mai marii inuturilor, c peteniile o tirii, dreg torii, slujba ii împ ratului, au sprijinit pe Iudei, din pricina fricei pe care le -o însufla Mardoheu. ⁴C ci Mardoheu era puternic în casa împ ratului, i faima lui se r spîndea în toate inuturile, pentruc ajungea din ce în ce mai puternic. ⁵Iudeii au ucis cu lovituri de sabie pe to i vr jma ii lor, i-au omorît i i-au pr p dît. Au f cut ce au vrut cu vr jma ii lor. ⁶În capitala Susa, Iudeii au ucis i au pr p dît cinci sute de oameni, ⁷i au junghiat pe Par andata, Dalfon, Aspata, ⁸Porata, Adalia, Aridata, ⁹Parma ta, Arizai, Aridai, i Vaiezata, ¹⁰cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata, vr jma ul Iudeilor. Dar n'au pus mîna pe averile lor. ¹¹În ziua aceea, num rul celor ce fuseser uci i în capitala Susa a ajuns la cuno tin a împ ratului. ¹²i împ ratul a zis împ r tesei Estera: „Iudeii au ucis i au pr p dît în capitala Susa cinci sute de oameni i pe cei zece fii ai lui Haman. Ce vor fi f cut în celelalte inuturi ale împ ratului?... Care- i este cererea? Ea î i va fi împlinit . Ce mai dore ti? Vei c p ta.” ¹³Estera a r spus: „Dac împ ratul g se te cu cale, s fie îng duit Iudeilor cari sînt la Susa s fac i mîne dup porunca de azi, i s spînzure pe lemn pe cei zece fii ai lui Haman.” ¹⁴i împ ratul a poruncit s se fac a a. Porunca a fost adus la cuno tin a poporului din Susa. Au spînzurat pe cei zece fii ai lui Haman. ¹⁵Iudeii cari se aflau în Susa s'au strîns din nou în a patrusprezecea zi a lunii Adar, i au ucis în Susa trei sute de oameni. Dar n'au pus mîna pe averile lor. ¹⁶Ceilal i Iudei din celelalte inuturi ale împ ratului s'au strîns i i-au ap rat via a. Au c p tat astfel odihn , sc pînd de vr jma ii lor, i au ucis aptezeci i cinci de mii din cei ce le erau vr jma i. Dar n'au pus mîna pe averile lor. ¹⁷Aceste lucruri s'au întîmplat în a treisprezecea zi a lunii Adar. În ziua a patrusprezecea, Iudeii s'au odihnit, i au f cut din ea o zi de osp i de bucurie. ¹⁸Cei ce se aflau la Susa, s'au strîns în ziua a treisprezecea i a patrusprezecea, dar în ziua a cincisprezecea s'au odihnit, i au f cut din ea o zi de osp i de bucurie. ¹⁹De aceea Iudeii dela ar , cari locuiesc în cet i f r ziduri, au f cut din ziua a patrusprezecea a lunii Adar o zi de bucurie, de osp i de

srb toare, în care îi trimet daruri unii altora. ²⁰Mardoheu a scris aceste lucruri, și a trimis scrisori tuturor Iudeilor din toate înuturile împ ratului Aha vero, de aproape și din dep rtare. ²¹Le porunca s pr znuiasc în fiecare an ziua a patrusprezecea și a cincisprezecea a lunii Adar, ²²ca zile în cari c p taser odihn, sc pînd de vrajma ii lor. Le -a poruncit s pr znuiasc luna în care întristarea lor se pref cuse în bucurie și jalea lor în zi de srb toare, și s fac din aceste zile ni te zile de osp și de bucurie, cînd s -i trimeat daruri de mîncare unii altora și s împart daruri celor lipsi i. ²³Iudeii s'au îndatorat s fac ceea ce i începuser s fac și ce le scrisese Mardoheu. ²⁴Cci Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vr jma ul tuturor Iudeilor, f cuse planul s -i peard, și aruncase Pur, adic sor ul, ca s -i omoare și s -i nimiceasc. ²⁵Dar Estera, venind înaintea împ ratului, împ ratul a poruncit în scris s întoarc asupra capului lui Haman planul cel ru pe care -l f cuse împotriva Iudeilor, și s -l spînzure pe lemn, pe el și pe fiii lui. ²⁶De aceea zilele acestea s'au numit Purim, dela numirea Pur. Potrivit cu tot cuprinsul acestei scrisori, potrivit cu cele ce v zuser ei în i și potrivit cu cele ce li se întîmplaser, ²⁷Iudeii au luat pentru ei, pentru s mîn a lor, și pentru to i ceice se vor lipi de ei, hot rîrea și îndatorirea neschimb cioas ca s pr znuiasc în fiecare an aceste dou zile, în felul rînduit, și la vremea hot rît. ²⁸Zilele acestea trebuiau s fie pomenite și pr znuite din neam în neam, în fiecare familie, în fiecare inut și în fiecare cetate. și zilele acestea Purim nu trebuiau desfiin ate niciodat din mijlocul Iudeilor, nici s se tearg aducerea aminte de ele printre urma ii lor. ²⁹Împ r teasa Estera, fata lui Abihail, și Iudeul Mardoheu au scris st ruitor a doua oar pentruca s înt reasc scrisoarea privitoare la Purim. ³⁰Au trimes scrisori tuturor Iudeilor, în cele o sut dou zeci și apte de inuturi ale împ ratului Aha vero. Ele cuprindeau cuvinte de pace și de credincio ie, ³¹înt rind inerea acestor zile Purim, la vremea hot rît, cum le rînduiser Iudeul Mardoheu și împ r teasa Estera pentru ei, și cum i le rînduiser și pentru ei în i și pentru s mîn a lor, cu prilejul postului lor și ipetelor lor. ³²Porunca Esterei a înt rit a ezarea acestei srb tori Purim, și lucrul acesta a fost scris în carte.

Chapter 10

¹Împ ratul Aha vero a pus un bir asupra rii și asupra ostroavelor m rii. ²Toate faptele privitoare la puterea și ispr vile lui, și am nuntele despre m rimea la care a ridicat împ ratul pe Mardoheu, nu sînt scrise în cartea Cronicilor împ ra ilor Mezilor și Per ilor? ³Cci Iudeul Mardoheu era cel dintîi dup împ ratul Aha vero. El era cu vaz între Iudei și iubit de mul imea fra ilor și i, cci a c utat binele poporului și u și a vorbit pentru fericirea întregului și u neam

Job

Chapter 1

¹Era în țara U un om care se numea Iov. și omul acesta era fr prihan și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu, și se abate de la rău. ²I s'au născut apte fii și trei fete. ³Avea apte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgari, și un foarte mare număr de slujitori. și omul acesta era cel mai cu văz din toți locuitorii Țării. ⁴Fiii și se duceau unii la alții, și dădeau, rînd pe rînd, câte un ospăț și poșteau și pe cele trei surori ale lor șămînce și sebea împreună cu ei. ⁵și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfîntea pe fiii și: se scula disdediminea și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: „Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor.” Așa avea Iov obicei să facă. ⁶Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s'au înfrînt înaintea Domnului. și a venit și Satana în mijlocul lor. ⁷Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” și Satana a răspuns Domnului: „Dela cutreerarea pînțului și delaplîmbarea pe care am făcut-o pe el.” ⁸Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pînț. Este un om fr prihan și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate dela rău.” ⁹și Satana a răspuns Domnului: „Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? ¹⁰Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvîntat lucrul mînilor lui, și turmele lui acopă țara. ¹¹Dar ia întinde-ți mîna, și atinge-te de tot ce are, și sînt încredințate Te va blestema în fața.” ¹²Domnul a zis Satanei: „Iată, îți dau pe mînă tot ce are, numai asupra lui și nu întinzi mîna.” și Satana a plecat dinaintea Domnului. ¹³Într-o zi, pe cînd fiii și fiicele lui Iov mînceau și beau vin în casa fratelui lor celui întîi-n scut, ¹⁴a venit la Iov un sol, care a zis: „Boii arau și măgarii ele pe teau lîngă ei. ¹⁵și s'au aruncat niște Sabeeni asupra lor, și-au luat, și au trecut pe slujitori prin ascuși și uls biei. Numai eu am scăpat, că și-i dau de țire.” ¹⁶Pe cînd vorbea el înc, a venit un altul și a zis: „Focul lui Dumnezeu a căzut din cer, și a aprins oile și pe slujitorii țării, și i-a ars de tot. Numai eu am scăpat, că și-i dau de țire.” ¹⁷Pe cînd vorbea el înc, a venit un altul și a zis: „Niște Haldeeni, în ira și în trei cete, s'au aruncat asupra cămilelor, și-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuși și uls biei. Numai eu am scăpat, că și-i dau de țire.” ¹⁸Pe cînd vorbea el înc, a venit un altul și a zis: „Fiii țării și fiicele tale mînceau și beau vin în casa fratelui lor întîi-n scut. ¹⁹și deodată, a venit un vînt mare de dincolo de pustie, și a izbit în cele patru colțuri ale casei: Casa s'a prăbușit peste tineri, și au murit. și am scăpat numai eu, că și-i dau de țire.” ²⁰Atunci Iov s'a sculat, și a sfîșiat mantaua, și i-a tuns capul. Apoi, aruncîndu-se la pînț, s'a închinat, ²¹și a zis: „Gol am ieșit din pînțele mamei mele, și gol mă voi întoarce în sînul pînțului. Domnul a dat, și Domnul a luat, -binecuvîntat fie Numele Domnului!” ²²În toate acestea, Iov n'a păcătuit de loc, și n'a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu.

Chapter 2

¹Fiii lui Dumnezeu au venit într'o zi de s'au înf i at înaintea Domnului. i a venit i Satana în mijlocul lor i s'a înf i at înaintea Domnului. ²Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” i Satana a r spus Domnului: „Dela cutreierarea p mîntului i de la plimbarea pe care am f cut -o pe el.” ³Domnul a zis Satanei: „Ai v zut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe p mînt. Este un om f r prihan i curat la suflet. El se teme de Dumnezeu, i se abate de la r u. El se ine tare în neprih nirea lui, i tu M îndemni s -l perd f r pricin .” ⁴ i Satana a r spus Domnului: „Piele pentru piele! Omul d tot ce are pentru via a lui. ⁵Dar ia întinde- i mîna i atinge-Te de oasele i de carnea lui, i sînt încredin at c Te va blestema în fa .” ⁶Domnul a zis Satanei: „Iat , i -l dau pe mîn : numai cru -i via a.” ⁷ i Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bub rea, din talpa piciorului pîn în cre tetul capului. ⁸ i Iov a luat un ciob s se scarpine, i a ezut pe cenu . ⁹Nevast -sa i -a zis: „Tu r mîi neclintit în neprih nirea ta! Bleast m pe Dumnezeu, i mori!” ¹⁰Dar Iov i -a r spus: „Vorbe ti ca o femeie nebun . Ce! primim dela Dumnezeu binele, i s nu primim i r ul?” În toate acestea, Iov n'a p c tuit de loc cu buzele lui. ¹¹Trei prieteni ai lui Iov, Elifaz din Teman, Bildad din uah, i ofar din Naama, au aflat de toate nenorocirile cari -l loviser . S'au sf tuit i au plecat de acas s se duc s -i plîng de mil i s -l mîngîie. ¹²Ridicîndu- i ochii de departe, nu l-au mai cunoscut. i au ridicat glasul i au plîns. i-au sfî iat mantalele, i au aruncat cu rîn în v zduh deasupra capetelor lor. ¹³ i au ezut pe p mînt lîng el apte zile i apte nop i, f r s -i spun o vorb , c ci vedeau cît de mare îi este durerea.

Chapter 3

¹Dup aceea, Iov a deschis gura i a blestemat ziua în care s'a n scut. ²A luat cuvîntul i a zis: ³„Blestemat s fie ziua în care m'am n scut, ⁴Prefac -se în întunerec ziua aceea, s nu se îngrijeasc Dumnezeu de ea din cer, i s nu mai str luceasc lumina peste ea! ⁵S'o cuprind întunerecul i umbra mor ii, nori gro i s vin peste ea, i neguri de peste zi s'o însp imînte! ⁶Noaptea aceea! S'o acopere întunerecul, s piar din an, s nu mai fie num rat între luni! ⁷Da, stearp s fie noaptea aceea, duc -se veselia din ea! ⁸Blestemat s fie de ceice blast m zilele, de ceice tiu s înt rîte Leviatanul; ⁹s se întunece stelele din amurgul ei, în z dar s a tepte lumina, i s nu mai vad genele zorilor zilei! ¹⁰C ci n'a închis pîntecele care m'a z mislit, nici n'a ascuns suferin a dinaintea ochilor mei. ¹¹Dece n'am murit în pîntecele mamei mele? Dece nu mi-am dat sufletul la ie irea din pîntecele ei? ¹²Dece am g sit genunchi cari s m primeasc ? i î e cari s -mi dea lapte? ¹³Acum a fi culcat, a fi lini tit, a dormi i m'a odihni ¹⁴cu împ ra ii i cei mari de pe p mînt, cari i-au zidit falnice morminte, ¹⁵cu domnitorii cari aveau aur, i i-au umplut casele cu argint. ¹⁶Sau n'a mai fi în via , a fi ca o stîrplitur îngropat , ca ni te copii cari n'au v zut lumina! ¹⁷Acolo nu te mai nec jesc cei r i, acolo se odihnesc cei slei i de puteri. ¹⁸Acolo cei pu i în lan uri sînt l sa i to i în pace, nu mai aud glasul asupritorului; ¹⁹cel mai mic i cel mare sînt tot una acolo, i robul scap de st pînul s u. ²⁰Pentru ce d Dumnezeu lumin celui ce suferă, i via celor am ri i la suflet, ²¹cari a teapt moartea i nu vine; m car c o

doresc mai mult decît o comoar , ²²cari n'ar mai putea de bucurie i de veselie, dac ar g si mormîntul?
 - ²³Pentruce, zic, d El lumin omului care nu tie încotro s mearg , pe care îl îngr de te Dumnezeu
 de toate p r ile? ²⁴Suspinurile îmi sînt hrana de toate zilele, i jalea mi se vars ca apa. ²⁵De ce m
 tem, aceea mi se întîmpl ; de ce mi -e fric , de aceea am parte! ²⁶N'am nici lini te, nici pace, nici
 odihn , i necazul d peste mine.``

Chapter 4

¹Elifaz din Teman a luat cuvîntul i a zis: ²„Dac vom îndr zni s - i vorbim, te vei sup ra? Dar
 cine ar putea s tac ? ³De multeori tu ai înv at pe al ii, i ai înt rit mînil e sl bite. ⁴Cuvintele tale au
 ridicat pe cei ce se cl tinau, i ai înt rit genunchii cari se îndoiau. ⁵i acum, cînd este vorba de tine,
 e ti slab! Acum, cînd e ti atins tu, te turburi! Nu este frica ta de Dumnezeu sprijinul t u? ⁶N dejdea
 ta, nu -i neprih nirea ta? ⁷Adu- i aminte, te rog: care nevinovat a perit? Cari oameni neprih ni i au
 fost nimici i? ⁸Dup cîte am v zut eu, numai cei ce ar f r delegea i sam n nelegiuirea îi secer
 roadele! ⁹Aceia pier prin suflarea lui Dumnezeu, nimici i de vîntul mîniei Lui. ¹⁰Mugetul leilor
 înceteaz , din ii puilor de lei sînt zdrobi i! ¹¹Leul b trîn piere din lips de prad , i puii leoaicei se
 risipesc. ¹²Un cuvînt s'a furi at pîn la mine, i urechea mea i -a prins sunetele u oare. ¹³În clipa
 cînd vedeniile de noapte fr mînt gîndul, cînd oamenii sînt cufunda i într'un somn adînc, ¹⁴m'a
 apucat groaza i spaima, i toate oasele mi-au tremut. ¹⁵Un duh a trecut pe lîng mine... Tot p rul
 mi s'a sbîrlit ca ariciul... ¹⁶Un chip cu o înf i are necunoscut era înaintea ochilor mei. i am auzit
 un glas care optea înceti or: ¹⁷„Fi-va omul f r vin înaintea lui Dumnezeu? Fi-va el curat înaintea
 Celui ce l -a f cut? ¹⁸Dac n'are încredere Dumnezeu nici în slujitorii S i, dac g se te El gre eli chiar
 la îngerii S i, ¹⁹cu cît mai mult la cei ce locuiesc în case de lut, cari î i trag obîr ia din rîn , i pot
 fi zdrobi i ca un vierme! ²⁰De diminea pîn seara sînt zdrobi i, pier pentru totdeauna, i nimeni nu
 ine seama de ei. ²¹Li se taie firul vie ii: mor, i tot n'au c p tat în elepciunea!

Chapter 5

¹Strig acum! Cine î i va r spunde? C ruia dintre sfin i îi vei vorbi? ²Nebunul piere ucis de mînia
 lui, prostul moare ucis de aprinderea lui. ³Am v zut pe un nebun prinzînd r d cin ; apoi deodat
 i-am blestemat locuin a. ⁴Fiii lui n'au noroc, sînt c lca i în picioare la poart , i nimeni nu i scap !
⁵Seceri ul lui este mîncat de cei fl mînzi, cari vin s -l ia chiar i din spini, i averile lui sînt înghi îte
 de oameni înseta i. ⁶Nenorocirea nu r sare din rîn , i suferin a nu încol e te din p mînt. ⁷Omul se
 na te ca s sufere, dup cum scînteia se na te ca s zboare. ⁸Eu a alerga la Dumnezeu, lui Dumnezeu
 i-a spune necazul meu. ⁹El face lucruri mari i nep trunse, minuni f r num r. ¹⁰El vars ploaia pe

p mînt, i trimete ap pe cîmpii. ¹¹El înal pe cei smeri i, i izb ve te pe cei nec ji i. ¹²El nimice te planurile oamenilor vicleni, i mînile lor nu pot s le împlinesc . ¹³El prinde pe cei în elep i în viclenia lor, i planurile oamenilor în el tori sînt r sturnate: ¹⁴dau peste întunec în mijlocul zilei, bîjb ie ziua nameaza mare ca noaptea. ¹⁵Astfel, Dumnezeu ocrote te pe cel slab împotriva amenin rilor lor, i -l scap din mîna celor puternici. ¹⁶A a încît n dejdea sprijine te pe cel nenorocit, iar f r delegea î i închide gura. ¹⁷Ferice de omul pe care -l ceart Dumnezeu! Nu nesocoti mustrea Celui Atot Puternic. ¹⁸El face rana, i tot El o leag ; El r ne te, i mîna Lui t m duie te. ¹⁹De ase ori te va izb vi din necaz, i de apte ori nu te va atinge r ul. ²⁰El te va sc pa de moarte în vreme de foamete, i de loviturile s bieî în vreme de r zoi. ²¹Vei fi la ad post de biciul limbii, vei fi f r team cînd va veni pustiirea. ²²Vei rîde de pustiire ca i de foamete, i nu vei avea s te temi de fiarele p mîntului. ²³C ci vei face leg mînt pîn i cu pietrele cîmpului, i fiarele p mîntului vor fi în pace cu tine. ²⁴Vei avea fericire în cortul t u, î i vei g si turmele întregi, ²⁵î i vei vedea s mîn a crescîndu- i, i odraslele înmul indu-se ca iarba de pe cîmp. ²⁶Vei intra în mormînt la b trîne , ca snopul strîns la vremea lui. ²⁷Iat ce am cercetat, i a a este! Ascult , c sînt spre folosul t u!`

Chapter 6

¹Iov a luat cuvîntul i a zis: ²„Oh! de ar fi cu putin s mi se cînt reasc durerea, i s mi se pun toate nenorocirile în cump n , ³ar fi mai grele decît nisipul m rii: de aceea îmi merg cuvintele pîn la nebunie! ⁴C ci s ge ile Celui Atotputernic m'au str puns, sufletul meu le suges otrava, i groaz Domnului bag fiori în mine! ⁵Sbiar m garul s lbatec cînd are verdea ? Muge te boul cînd are de mîncare? ⁶Po i mînca ce -i f r gust i f r sare? Are vreun gust albu ul unui ou? ⁷Orice lucru de care a vrea s nu m'ating, acela -i hrana mea, fie cît de gre oas ea! ⁸O, de mi s'ar asculta dorin a, i de mi-ar împlini Dumnezeu n dejdea! ⁹De ar vrea Dumnezeu s m zdrobeasc , întind - i mîna i s m pr p deasc ! ¹⁰Îmi va r mînea m car această mîngîiere, această bucurie în durerile cu cari m cople e te: c niciodat n'am c lcat poruncile Celui Sfînt. ¹¹La ce s mai n d jduiesc cînd nu mai pot? La ce s mai a tept, cînd sfîr itul se tie? ¹²T ria mea oare este o t rie de piatr ? Trupul meu e de aram ? ¹³Nu sînt eu lipsit de ajutor, i n'a fugit mîntuirea de mine? ¹⁴Cel ce suferes are drept la mila prietenului, chiar dac p r se te frica de Cel Atot puternic. ¹⁵Fra ii mei s'au ar tat în el tori ca un pîrîu, ca albia pîraielor cari trec. ¹⁶Un sloi le turbur cursul, z pada se îngr m de te pe ele; ¹⁷vine ar i a vremii i seac , vine c ldura soarelui, i li se usuc albia. ¹⁸Cete de c l tori se abat din drumul lor, se cufund în pustie, i pier. ¹⁹Cetele celor din Tema se uit int la ele, c l torii din Seba sînt plini de n dejde cînd le v d. ²⁰Dar r mîn în ela i în n dejdea lor, r mîn uimi i cînd ajung la ele. ²¹A a sînte i i voi acum pentru mine. Voi îmi vede i necazul, i v îngrozi i! ²²V'am zis eu oare: „Da i-mi ceva, cheltui i din averile voastre pentru mine, ²³sc pa i-m din mîna vr jma ului, r scump ra i-m din mîna celor r i?` ²⁴Înv a i-m , i voi t cea; face i-m s în eleg în ce am p c tuit. ²⁵O cît de

înduplec toare sînt cuvintele adev rului! Dar ce dovedesc mustr rile voastre? ²⁶Vre i s m muștra i pentru tot ce am zis, i s nu vede i decît vînt în cuvintele unui desn d jduit? ²⁷Voi n p stui i pe orfan, prigoni i pe prietenul vostru. ²⁸Uita i-v la mine, v rog! Doar nu voi min i în fa ! ²⁹Întoarce i-v , nu fi i nedrep i; întoarce i-v , i m rturisi i c sînt nevinovat! ³⁰Este vreo neleguire pe limba mea, i nu deosebe te gura mea ce este r u?

Chapter 7

¹Soarta omului pe p mînt este ca a unui osta , i zilele lui sînt ca ale unui muncitor cu ziua. ²Cum suspin robul dup umbr , cum î i a teapt muncitorul plata, ³a a am eu parte de luni de durere, i partea mea sînt nop i de suferin . ⁴M culc, i zic: ‚Cînd m voi scula? Cînd se va sfîr i noaptea?‘ i m satur de fr mînt ri pîn în rev rsatul zorilor. ⁵Trupul mi se acopere cu viermi i cu o coaj p mîntoas , pielea-mi crap i se desface. ⁶Zilele mele sboar mai iu i decît suveica es torului, se duc i nu mai am nicio n dejde! ⁷Adu- i aminte, Dumnezeule, c via a mea este doar o suflare! Ochii mei nu vor mai vedea fericirea. ⁸Ochiul, care m prive te, nu m va mai privi; ochiul t u m va c uta, i nu voi mai fi. ⁹Cum se risipe te norul i trece, a a nu se va mai ridica celce se pogoar în Locuin a mor ilor! ¹⁰Nu se va mai întoarce în casa lui, i nu- i va mai cunoa te locul în care locuia. ¹¹De aceea nu-mi voi înea gura, ci voi vorbi în nelini tea inimii mele, m voi tîngui în am r ciunea sufletului meu. ¹²Oare o mare sînt eu, sau un balaur de mare, de-ai pus straj în jurul meu? ¹³Cînd zic: ‚Patul m va u ura, culcu ul îmi va alina durerile,‘ ¹⁴atunci m însp imîn i prin visuri, m îngroze ti prin vedenii. ¹⁵Ah! a vrea mai bine gîtuirea, mai bine moartea decît aceste oase! ¹⁶Le dispre uiesc!... nu voi tr i în veci... Las -m , c ci doar o suflare mi -i via a! ¹⁷Ce este omul, ca s - i pese afît de mult de el, ca s iei seama la el, ¹⁸s -l cercetezi în toate dimine ile, i s -l încerci în toate clipele? ¹⁹Cînd vei înceta odat s m prive ti? Cînd îmi vei da r gaz s -mi înghit scuipatul? ²⁰Dac am p c tuit, ce pot s - i fac, P zitorul oamenilor? Pentruce m'ai pus înt s ge ilor Tale, de am ajuns o povar chiar pentru mine însumi? ²¹Pentruce nu-mi ier i p catul, i pentruce nu-mi ui i f r delegea? C ci voi adormi în rîn , i cînd m vei c uta, nu voi mai fi!``

Chapter 8

¹Bildad c tre uah a luat cuvîntul i a zis: ²‚Pîn cînd vrei s vorbe ti astfel, i pîn cînd vor fi cuvintele gurii tale ca un vînt puternic? ³Oare va r sturna Dumnezeu dreptul? Sau va r sturna Cel Atotputernic dreptatea? ⁴Dac fiii t i au p c tuit împotriva Lui, i -a dat pe mîna p catului. ⁵Dar tu, dac alergi la Dumnezeu, dac rogi pe Cel Atot puternic, ⁶dac e ti curat i f r prihan , atunci negre it, El va veghea asupra ta, i va da înapoi fericirea locuin ei tale nevinovate. ⁷Vechea ta prop ire va

fi mic fa de cea de mai târziu. În v minte din p ania celor dinainte. ⁸Întreab pe cei din neamurile trecute, i ia aminte la p ania p rin ilor lor. - ⁹C ci noi sîntem de ieri, i nu tim nimic, zilele noastre pe p mînt nu sînt decît o umbr . - ¹⁰Ei te vor înv a, î i vor vorbi, i vor scoate din inima lor aceste cuvinte: ¹¹Cre te papura f r balt ? Cre te trestia f r umezeal ? ¹²Fiind înc verde i f r s se taie, ea se usuc mai repede decît toate ierburile. ¹³A a se întîmpl tuturor celor ce uit pe Dumnezeu, i n dejdea celui nelegiuit va peri. ¹⁴Încrederea lui este zdrobit , i sprijinul lui este o pînz de p ianjen. ¹⁵Se bizuie pe casa lui, dar nu este tare; se prinde de ea, dar nu ine. ¹⁶Cum d soarele, înverze te, î i întinde ramurile peste gr dina sa, ¹⁷î i împlete te r d cinile printre pietre, p trunde pîn în ziduri. ¹⁸Dar dac -l smulgi din locul în care st , locul acesta se leap d de el i zice: „Nu tiu s te fi cunoscut vreodat !” ¹⁹Iat , a a sînt desf t rile pe cari i le aduc c ile vie ii lui; apoi din acela p mînt r sar al ii dup el. ²⁰Nu, Dumnezeu nu leap d pe omul f r prihan , i nu ocrote te pe cei r i. ²¹Ba înc , El î i umple gura cu strig te de bucurie, i buzele cu cînt ri de veselie. ²²Vr jma ii t i vor fi acoperi i de ru ine, iar cortul celor r i va pieri.``

Chapter 9

¹Iov a luat cuvîntul i a zis: ²„, tiu bine c este a a. i cum ar putea omul s - i scoat dreptate înaintea lui Dumnezeu? ³Dac ar voi s se certe cu El, din o mie de lucruri n'ar putea s r spund la unul singur. ⁴A Lui este în elepciunea, i atotputernicia: cine I s'ar putea împotrivi f r s fie pedepsit? ⁵El mut deodat mun ii, i -i r stoarn în mînia Sa. ⁶Zguduie p mîntul din temeliea lui, de i se clatin stîlpii. ⁷Porunce te soarelui, i soarele nu mai r sare; i ine stelele supt pecetea Lui. ⁸Numai El întinde cerurile, i umbl pe în l imile m rii. ⁹El a f cut Ursul mare, luceaf rul de sear i Rali ele, i stelele din inuturile de miaz zi. ¹⁰El face lucruri mari i nep trunse, minuni f r num r. ¹¹Iat , El trece pe lîng mine, i nu -L v d, se duce i nu -L z resc. ¹²Dac apuc El, cine -L va opri? Cine -I va zice: „Ce faci?” ¹³Dumnezeu nu- i întoarce mînia; supt El se pleac to i sprijinatorii mîndriei. ¹⁴i eu, cum s -I r spund? Ce cuvinte s aleg? ¹⁵Chiar dac a avea dreptate, nu I-a r spunde. Nu pot decît s m rog judec torului. ¹⁶i chiar dac m'ar asculta, cînd Îl chem, tot n'a putea crede c mi'a ascultat glasul; ¹⁷El, care m izbe te ca într'o furtun , care îmi înmul e te f r pricin r nile, ¹⁸care nu m las s r suflu, m satur de am r ciune. ¹⁹S alerg la putere? El este atotputernic. La dreptate? Cine m va ap ra? ²⁰Oricît dreptate a avea, gura mea m va osîndi; i oricît de nevinovat a fi, El m va ar ta ca vinovat. ²¹Nevinovat! Sînt; dar nu in la via , îmi dispre uiesc via a. ²²Ce-mi pas la urma urmei? C ci, îndr znesc s'o spun: El nimice te pe cel nevinovat ca i pe cel vinovat. ²³i dac biciul ar pricinui m car îndat moartea!... Dar El rîde de încerc rile celui nevinovat. ²⁴P mîntul este dat pe mînile celui nelegiuit; El acopere ochii judec torilor; de nu El, apoi cine altul? ²⁵Zilele mele alearg mai iu i decît un alerg tor; fug f r s fi v zut fericirea; ²⁶trec ca i cor biile cele iu i, ca vulturul care se r pede asupra pr zii. ²⁷Dac zic: „Vreau s -mi uit suferin ele, s -mi las

întristarea, i s fiu voios,` 28^sînt îngrozit de toate durerile mele. tiu c nu m vei scoate nevinovat. 29 i dac voi fi judecat vinovat, pentru s m mai trudesca degeaba? 30 Chiar dac m'a sp la cu z pad , chiar dac mi-a cur i mînilor cu le ie, 31 Tu tot m'ai cufunda în mocirl , de s'ar scîrbi pîn i hainele de mine! 32 C ci El nu este un om ca mine, ca s -I pot r spunde, i s mergem împreun la judecat . 33 Nici nu este vreun mijlocitor între noi, care s - i pun mîna peste noi amîndoi. 34 S - i trag îns varga deasupra mea, i s nu m mai turbure spaima Lui. 35 Atunci voi vorbi i nu m voi teme de El. Altfel, nu sînt st pîn pe mine.

Chapter 10

1 M'am desgustat de via ! Voi da drum slobod plîngerii mele, voi vorbi în am r ciunea sufletului meu. 2 Eu zic lui Dumnezeu: ,Nu m osîndi! Arat -mi pentru ce Te cer i cu mine! 3 Î i place s chinuie ti, s dispre uie ti f ptura mînilor Tale, în timp ce faci s - i str luceasc bun voin a peste sfatul celor r i? 4 Oare ai ochi de carne, sau vezi cum vede un om? 5 Zilele Tale sînt ca zilele omului, i anii T i ca anii lui, 6 ca s cercetezi f r delegea mea i s cau i p catul meu, 7 cînd tii bine c nu sînt vinovat, i c nimeni nu m poate sc pa din mîna Ta? 8 Mînilor Tale m'au f cut i m'au zidit, ele m'au întocmit în întregime... i Tu s m nimice ti! 9 Adu- i aminte c Tu m'ai lucrat ca lutul; i vrei din nou s m prefaci în rîn ? 10 Nu m'ai muls ca laptele? 11 M'ai îmbr cat cu piele i carne, m'ai esut cu oase i vine; 12 mi-ai dat bun voin a Ta i via a, m'ai p strat cu suflarea prin îngrijirile i paza Ta. 13 Iat totu ce ascundeai în inima Ta, iat , tiu acum, ce aveai de gînd: 14 c , dac p c tuiesc, s m pînde ti, i s nu-mi ier i f r delegea. 15 Dac sînt vinovat, vai de mine! Dac sînt nevinovat, nu îndr znesc s -mi ridic capul, s tul de ru ine i cufundat în tic lo ia mea. 16 i dac îndr znesc s -l ridic, m urm re ti ca un leu, m love ti cu lucruri de mirat, 17 Î mi pui înainte noi martori împotriva , Î i cre te mînia împotriva mea, i m n p de ti cu o droaie de nenorociri. 18 Pentru ce m'ai scos din pîntecele mamei mele? O, de a fi murit, i ochiul s nu m fi v zut! 19 A fi ca i cum n'a fi fost, i din pîntecele mamei mele a fi trecut în mormînt! 20 Nu sînt zilele mele destul de pu ine? S m lase dar, s plece dela mine, i s r suflu pu in, 21 înainte de a m duce, ca s nu m mai întorc, 22 în ara întunerecului i a umbrei mor ii, în ara negurii adînci, unde domne te umbra mor ii i neorînduiala, i unde lumina este ca întunerecul!`

Chapter 11

1 ofar din Naama a luat cuvîntul i a zis: 2 ,,S r mîn aceast n val de cuvinte f r r spus, i s cread limbutul c are dreptate? 3 Vor face vorbele tale de erte pe oameni s tac ? i- i vei bate joc de al ii, f r s te fac cineva de ru ine? 4 Tu zici: ,Felul meu de a vedea este drept, i sînt curat în

ochii Tii. - ⁵A! de ar vrea Dumnezeu s vorbeasc , de i-ar deschide buzele s - i r spund , ⁶ i de i-ar descoperi tainele în elepciunii Lui, ale în elepciunii Lui nem rginite, ai vedea atunci c nu- i r spl te te totu dup f r delegea ta. ⁷Po i spune tu c po i p trunde adâncimile lui Dumnezeu, c po i ajunge la cuno tin a des vâr it a Celui Atot puternic? ⁸Cît cerurile -i de înalt : ce po i face? Mai adînc decît Locuin a mor ilor: ce po i ti? ⁹Întinderea ei este mai lung decît p mîntul, i mai lat decît marea. ¹⁰Dac apuc , dac închide i cheam El la judecat , cine -L poate opri? ¹¹Ci El cunoa te pe f c torii de rele, vede u or pe vinova i. ¹²Omul dimpotriv , are minte de nebun, i s'a n scut ca mînzul unui m gar s lbatic! ¹³Tu, îndreapt - i inima spre Dumnezeu, întinde- i mînile spre El. ¹⁴Dep rteaz -te de f r delege, i nu l sa nedreptatea s locuiasc în cortul t u. ¹⁵ i atunci, î i vei ridica fruntea f r team , vei fi tare i f r fric ; ¹⁶î i vei uita suferin ele, i- i vei aduce aminte de ele ca de ni te ape cari s'au scurs. ¹⁷Zilele tale vor str luci mai tare decît soarele la amiaz , întunerecul t u va fi ca lumina dimine ii. ¹⁸Vei fi plin de încredere, i n dejdea nu- i va fi z darnic . Te vei uita în jurul t u, i vei vedea c te po i odihni lini tit. ¹⁹Te vei culca i nimeni nu te va turbura, i mul i vor umbla dup bun voin a ta. ²⁰Dar ochii celor r i se vor topi; ei n'au loc de sc pare: moartea, iat n dejdea lor!``

Chapter 12

¹Iov a luat cuvîntul i a zis: ²„S'ar putea zice, în adev r, c neamul omenesc sînte i voi, i c odat cu voi va muri i în elepciunea! ³Am i eu minte ca voi, nu sînt mai pe jos decît voi. i cine nu tie lucrurile pe cari le spune i voi? ⁴Eu sînt de batjocura prietenilor mei, cînd cer ajutorul lui Dumnezeu: dreptul, nevinovatul, de batjocur ! ⁵Dispre în nenorocire! -iat zicerea celor ferici i: d brînci cui alunec cu piciorul! ⁶J fuitorilor li se las corturile în pace, celor ce mînie pe Dumnezeu le merge bine, m car c Dumnezeul lor este în pumn. ⁷Întreab dobitoacele, i te vor înv a, p s rile cerului, i î i vor spune; ⁸vorbe te p mîntului, i te va înv a; i pe tii m rii î i vor povesti. ⁹Cine nu vede în toate acestea dovada c mîna Domnului a f cut asemenea lucruri? ¹⁰El ine în mîn sufletul a tot ce tr ie te, suflarea oric rui trup omenesc. ¹¹Nu deosebe te urechea cuvintele, cum gust cerul gurii mînc rile? ¹²La b trîni se g se te în elepciunea, i într'o via lung e priceperea. ¹³La Dumnezeu este în elepciunea i puterea; sfatul i priceperea ale Lui sînt. ¹⁴Ce d rîm El, nu va fi zidit din nou; pe cine -l închide El, nimeni nu -l va sc pa. ¹⁵El opre te apele i totul se usuc ; El le d drumul, i pustiesc p mîntul. ¹⁶El are puterea i în elepciunea; El st pîne te pe celce se r t ce te sau r t ce te pe al ii. ¹⁷El ia robi pe sftnici, i turbur mintea judec torilor. ¹⁸El desleag leg tura împ ra ilor, i le pune o frînghie în jurul coapselor. ¹⁹El ia robi pe preo i; El r stoarn pe cei puternici ²⁰El taie vorba celor me teri la vorb ; El ia mintea celor b trîni. ²¹El vars dispre ul asupra celor mari; El desleag brîul celor tari. ²²El descopere ce este ascuns în întunerec, El aduce la lumin umbra mor ii. ²³El face pe neamuri s creasc , i El le nimice te; El le întinde pîn departe, i El le aduce înapoi în

hotarele lor. ²⁴El ia mintea c peteniilor poporului, El îi face s r t cease în pustiuri f r drum, ²⁵unde bîjb ie prin întunec, i nu v d deslu it; El îi face s se clatine ca ni te oameni be i.

Chapter 13

¹Iat , ochiul meu a v zut toate acestea, urechea mea a auzit i a luat seama. ²Ce ti i voi, tiu i eu, nu sînt mai pe jos decît voi. ³Dar vreau s vorbesc acum Celui Atotputernic, vreau s -mi ap r pricina înaintea lui Dumnezeu. ⁴C ci voi sînte i ni te f uritori de minciuni, sînte i cu to ii ni te doftori de nimic. ⁵O, de a i fi t cut, ce în elepciune a i fi ar tat! ⁶Acum, asculta i, v rog, ap rarea mea, i lua i aminte la r spusul buzelor mele! ⁷Vre i s vorbi i lucruri nedrepte din dragoste pentru Dumnezeu? i s spune i minciuni, ca s -L ap ra i? ⁸Vre i s ine i cu El i s face i pe ap r torii lui Dumnezeu? ⁹Dac v va cerceta El, va g si bine oare? Sau vre i s -L în ela i cum în ela i pe un om? ¹⁰Nu, nu; ci El v va osîndi, dac în ascuns nu lucra i decît p rtinindu -L pe El. ¹¹Nu v înfrico eaz m re ia Lui? i nu cade groaza Lui peste voi? ¹²P rerile voastre sînt p reri de cenu , înt riturile voastre sînt înt rituri de lut. ¹³T ce i, l sa i-m , vreau s vorbesc! Întîmpl -mi-se ce mi s'ar întîmpla. ¹⁴Îmi voi lua carnea în din i, i îmi voi pune via a în joc. ¹⁵Da, m va ucide: n'am nimic de n d jduit; dar îmi voi ap ra purtarea în fa a Lui. ¹⁶Chiar i lucrul acesta poate sluji la sc parea mea, c ci un nelegiuit nu îndr zne te s vin înaintea Lui. ¹⁷Asculta i, asculta i cuvintele mele, lua i aminte la cele ce voi spune. ¹⁸Iat -m sînt gata s -mi ap r pricina, c ci tiu c am dreptate. ¹⁹Are cineva ceva de spus împotriva mea? Atunci tac, i vreau s mor. ²⁰Numai dou lucruri f -mi, i nu m voi ascunde de Fa a Ta: ²¹Trage- i mîna de pe mine, i nu m mai turbura cu groaza Ta. ²²Apoi cheam -m i- i voi r spunde; sau las -m s vorbesc eu, i r spunde-mi Tu! ²³Cîte f r delegi i p cate am f cut? Arat -mi c lc rile de lege i p catele mele. ²⁴Pentru ce Î i ascunzi Fa a, i m iei drept vr jma ? ²⁵Vrei s love ti o frunz suflat de vînt? Vrei s urm re ti un pai uscat? ²⁶Pentru ce s m love ti cu suferin e amare, i s m pedepse ti pentru gre eli din tinere ? ²⁷Pentru ce s -mi pui picioarele în butuci, s -mi pînde ti toate mi c rile, s pui hotar pa ilor mei, ²⁸cînd trupul meu cade în putrezire ca o hain mîncat de molii?

Chapter 14

¹Omul n scut din femeie, are via a scurt , dar plin de neazuri. ²Se na te i e t iat ca o floare; fuge i piere ca o umbr . ³i asupra lui ai Tu ochiul deschis! i pe mine m tragi la judecat cu Tine! ⁴Cum ar putea s ias dintr'o fiin necurat un om curat? Nu poate s ias niciunul. ⁵Dac zilele lui sînt hot rîte, dac i-ai num rat lunile, dac i-ai însemnat hotarul pe care nu -l va putea trece, ⁶întoarce- i m car privirile dela el, i d -i r gaz, s aib m car bucuria pe care o are simbria ul la

sfârșitul zilei. ⁷Un copac, și tot are nădejde: căci când este tăiat, odrăsele te din nou, și iar dă lăstari. ⁸Când și-a îmbătrânit rădăcina în pământ, când își pierde trunchiul în rășină, ⁹înverzește iar de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou. ¹⁰Dar omul când moare, rămâne întins; omul, când își dă sufletul, unde mai este? ¹¹Cum pier apele din lacuri, și cum seacă și se usuc râurile, ¹²aa se culcă și omul și nu se mai scoală; cât vor fi cerurile, nu se mai deșteaptă, și nu se mai scoală din somnul lui. ¹³Ah! de m'ai ascunde în locuința morților, de m'ai acoperi pînă - și va trece mînia, și de mi-ai rîndui o vreme când Își vei aduce iar aminte de mine! ¹⁴Dacă omul odată mort ar putea să mai învieze, a mai trage nădejde în tot timpul suferinelor mele, pînă mi se va schimba starea în care mă găsesc. ¹⁵Atunci m'ai chema, și și-a răspunde, și și-ar fi dor de furtura mînilor Tale. ¹⁶Dar astăzi îmi numeri pașii, ai ochiul asupra păcatelor mele; ¹⁷călcările mele de lege sînt pecetluite într'un mănunchi, și născocesc țărîni în sarcina mea. ¹⁸Cum se prăbușește muntele și piere, cum piere stîncă din locul ei, ¹⁹cum este mîncată piatra de ape, și cum este luat pământul de râu: așa nimicești Tu nădejdea omului. ²⁰Îl urmărești într'una, și se duce; Își schimonosești fața, și apoi îți dai drumul. ²¹De ajuns fiii lui la cinste, el nu ține nimic; de sînt înjosiți, habar n'are. ²²Numai pentru el simte durere în trupul lui, numai pentru el simte întristare în sufletul lui.``

Chapter 15

¹Elifaz din Teman a luat cuvîntul, și a zis: ²„Se cade să dea în eleptul că răspuns în elepciune de artă? Sau să-ți umfle pieptul cu vînt de răsunet? ³Să se apere prin cuvinte cari n'ajută la nimic, și prin cuvînturi cari nu slujesc la nimic? ⁴Tu nimicești chiar și frica de Dumnezeu, nimicești orice simțire de evlavie față de Dumnezeu. ⁵Nelegiuirea ta și cîrmuiește gura, și împrumută vorbirea oamenilor vicleni. ⁶Nu eu, ci gura ta te osîndește, buzele tale mărturisesc împotriva ta. ⁷Tu ești omul care s'a născut întîi? Te-ai născut tu înaintea dealurilor? ⁸Ai fost tu la sfaturile lui Dumnezeu; și ai sorbit din ele în elepciune pentru tine? ⁹Ce ții tu și nu ții noi? Ce cunoștință ai tu pe care să n'o avem și noi? ¹⁰Între noi sînt periali, bătrîni, oameni mai înziliți decît tatăl tău. ¹¹Pu în lucru sînt mîngîierile lui Dumnezeu pentru tine, și cuvintele cari-și vorbesc atît de blînd?... ¹²Încotro te trage inima, și ce înseamnă această privire în ochii tăi? ¹³Ce! împotriva lui Dumnezeu și îndrepi tu mînia, și-și ies din gură cuvinte ca acestea? ¹⁴„Ce este omul, ca să fie curat? și poate cel născut din femeie să fie fără prihan? ¹⁵Dacă n'are încredere Dumnezeu nici în sfinții Săi, dacă nici cerurile nu sînt curate înaintea Lui, ¹⁶cu cît mai puțin în ființa urîcioasă și stricat-omul, care bea nelegiuirea ca apă! ¹⁷Vreau să te învîd, ascultă-mă! Voi istorisi ce am văzut, ¹⁸ce au arătat în elepii, ce au descoperit ei, auzind dela părinții lor, ¹⁹că rora singurii se dăduse așară, și printre cari nici un străin nu venise încă. ²⁰„Omul cel rău și duce în nelinițe toate zilele vieții, toți anii de cari are parte cel nelegiuit. ²¹„Ipete de spaimă răsună la urechile lui: În mijlocul fericirii lui, pustiitorul se va arunca asupra lui. ²²„El nu trage nădejde să scape de întunerec, vede sabia care-l amenință; ²³aleargă înapoi și înapoi

s caute pîne, tie c -l a teapt ziua întunerecului. ²⁴Necazul i nelini tea îl însp imînt , i se arunc asupra lui ca un împ rat gata de lupt . ²⁵C ci a ridicat mîna împotriva lui Dumnezeu, s'a împotrivit Celui Atot Puternic, ²⁶ i a avut îndr zneala s se n pusteasc asupra Lui cu partea cea mai tare a scuturilor lui. ²⁷Avea fa a acoperit cu gr sime, coapsele înc rcate cu osînz , ²⁸ i locuia în cet i nimicite, în case p r site, sortite s fie d rîmate. ²⁹Nu se va mai îmbog i, averea nu -i va cre te, i avu ia nu se va mai întinde pe p mînt. ³⁰Nu va putea ie i din întunerec, flac ra îi va arde ml di ele, i Dumnezeu îl va pierde cu suflarea gurii Lui. ³¹Dac se încrede în r u, se în eal , c ci r ul îi va fi r splata. ³²Ea va veni înainte de cap tul zilelor lui, i ramura lui nu va mai înverzi. ³³Va fi ca o vi despoiat de roadele ei înc verzi, ca un m slin ale c rui flori au c zut. ³⁴C ci casa celui nelegiuit va ajunge stearp , i cortul omului stricat îl va mânca focul. ³⁵El z misle te r ul i na te r ul: în sînul lui coace roade cari -l în eal . ```

Chapter 16

¹Iov a luat cuvîntul i a zis: ²„Astfel de lucruri am auzit eu des; voi to i sînte i ni te mîngîietori sup r cio i. ³Cînd se vor sfîr i aceste vorbe în vînt? i pentruce atîta sup rare în r spunsurile tale? ⁴Ca voi a vorbi eu, de a i fi în locul meu? V'a cople i cu vorbe, a da din cap la voi, ⁵v'a mîngîia cu gura, i a mi ca din buze ca s v u urez durerea? ⁶Dac vorbesc, durerea nu mi s'alîn , iar dac tac, cu ce se mic oreaz ? ⁷Dar acum, vai! El m'a stors de puteri... Mi-ai pustiit toat casa! ⁸M'ai apucat, ca pe un vinovat; dovad sl biciunea mea, care se ridic i m învinuie în fa . ⁹M sfî ie i m urm re te în mînia Lui, scrî ne te din din i împotriva mea, m love te i m str punge cu privirea Lui. ¹⁰Ei deschid gura s m m nînce, m oc r sc i m bat peste obraji, se învier uneaz cu to ii dup mine. ¹¹Dumnezeu m las la bunul plac al celor nelegiui i, i m arunc în mînile celor r i. ¹²Eram lini tit, i m'a scuturat, m'a apucat de ceaf i m'a zdrobit, a tras asupra mea ca într'o int . ¹³S ge ile Lui m înconjur de toate p r ile; îmi str punge r ranchii f r mil , îmi vars fierea pe p mînt, ¹⁴m frînge buc i, buc i, se arunc asupra mea ca un r zboinic. ¹⁵Mi-am cusut un sac pe piele, i mi-am pr v lit capul în rîn . ¹⁶Plînsul mi -a înro it fa a; i umbra mor ii este pe pleoapele mele. ¹⁷Totu n'am f cut nicio nelegiuire, i rug ciunea mea totdeauna a fost curat . ¹⁸P mîntule, nu-mi acoperi sîngele, i vaietele mele s n'aib margine! ¹⁹Chiar acum, martorul meu este în cer, ap r torul meu este în locurile înalte. ²⁰Prietenii mei rîd de mine, dar eu m rog lui Dumnezeu cu lacr mi, ²¹s fac dreptate omului înaintea lui Dumnezeu, i fiului omului împotriva prietenilor lui. ²²C ci num rul anilor mei se apropie de sfîr it, i m voi duce pe o c rare de unde nu m voi mai întoarce.

Chapter 17

¹Mi se pierde suflarea, mi se sting zilele, m a teapt mormîntul. ²Sînt înconjurat de batjocoritori, i ochiul meu trebuie s priveasc spre oc rile lor. ³Pune-Te singur z log pentru mine înaintea Ta; altfel, cine ar putea r spunde pentru mine? ⁴Ci le-ai încuiat inima în fa a priceperii. De aceea nici nu -i vei l sa s biruie. ⁵Cine d pe prieteni s fie pr da i, copiilor aceluia li se vor topi ochii. ⁶M'a f cut de basmul oamenilor, i ca unul pe care -l scuipi în fa ! ⁷Ochiul mi se întunec de durere; toate m dularele mele sînt ca o umbr . ⁸Oamenii f r prihan sînt înm rmuri i de aceasta, i cel nevinovat se r scoal împotriva celui nelegiuit. ⁹Cel f r prihan r mîne totu tare pe calea lui, cel cu mîinile curate se înt re te tot mai mult. ¹⁰Dar voi to i, întoarce i-v , veni i iar cu cuvînt rile voastre, i v voi ar ta c între voi niciunul nu e în elept. ¹¹Ce! mi s'au dus zilele, mi s'au nimicit planurile, planurile acelea f cute cu atîta iubire în inima mea... ¹²i ei mai spun c noaptea este zi, c se apropie lumina, cînd întunerecul a i venit! ¹³Cînd Locuin a mor ilor o a tept ca locuin , cînd în întunec îmi voi în l a culcu ul; ¹⁴cînd strig gropii: ,Tu e ti tat l meu!` i viermilor: ,Voi sînte i mama i sora mea!` ¹⁵Unde mai este atunci n dejdea mea? i cine mai poate vedea n dejdea mea? ¹⁶Ea se va pogorî cu mine la por ile locuin ei mor ilor, cînd vom merge împreun . s ne odihnim în rîn .`

Chapter 18

¹Bildad din uah a luat cuvîntul i a zis: ²„Cînd vei pune cap t acestor cuvînt ri? Vino- i în minte i apoi vom vorbi. ³Pentru ce ne soco i atît de dobitoci? Pentru ce ne prive ti ca pe ni te vite? ⁴Oare pentru tine, care te sfî ii în mînia ta, s'ajung pustiu p mîntul, i s se str mute stîncile din locul lor? ⁵Da, lumina celui r u se va stinge, i flac ra din focul lui, nu va mai str luci. ⁶Se va întuneca lumina în cortul lui, i se va stinge candela deasupra lui. ⁷Pa îi lui cei puternici se vor strîmta; i, cu toate opintirile lui, va c dea. ⁸Ci calc cu picioarele pe la , i umbl prin ochiuri de re ea; ⁹este prins în curs de c lc i, i la ul pune st pînire pe el; ¹⁰capcana în care se prinde este ascuns în p mînt, i prinz toarea îi st pe c rare. ¹¹De jur împrejur îl apuc spaima, i -l urm re te pas cu pas. ¹²Foamea îi m nînc puterile, nenorocirea este al turi de el. ¹³M dularele îi sînt mistuite unul dup altul, m dularele îi sînt mîncate de întîiul n scut al mor ii. ¹⁴Este smuls din cortul lui unde se credea la ad post, i este tîrît spre împ ratul spaimelor. ¹⁵Nimeni din ai lui nu locuie te în cortul lui, pucioas este pres rat pe locuin a lui. ¹⁶Jos, i se usuc r d cinile; sus îi sînt ramurile t iate. ¹⁷Îi piere pomenirea de pe p mînt, numele lui nu mai este pe uli . ¹⁸Este împins din lumin în întunec, i este izgonit din lume. ¹⁹Nu las nici mo tenitori, nici s mîn în poporul s u, nicio r m i vie în locurile în cari locuia. ²⁰Neamurile cari vor veni se vor uimi de pr p direa lui, i neamul de acum va fi cuprins de groaz . ²¹Aceasta este soarta celui r u, aceasta este soarta celui ce nu cunoa te pe Dumnezeu.`

Chapter 19

¹Iov a luat cuvîntul i a zis: ²„Pîn cînd îmi ve i întrista sufletul, i m ve i zdrobi cu cuvînt rile voastre? ³Iat c de zece ori m'a i batjocorit; nu v este ru ine s v purta i a a? ⁴Dac am p c tuit cu adev rat, numai eu sînt r spunz tor de aceasta. ⁵Crede i c m pute i lua de sus? Crede i c mi-a i dovedit c sînt vinovat? ⁶Atunci s ti i c Dumnezeu m urm re te, i m învele te cu la ul Lui. ⁷Iat , ip de silnicie, i nimeni nu r spunde; cer dreptate, i dreptate nu este! ⁸Mi -a t iat orice ie ire, i nu pot trece; a r spîndit întunerec pe c r rile mele. ⁹M'a despoiat de slava mea, mi -a luat cununa de pe cap, ¹⁰m'a zdrobit din toate p r ile, i pier; mi -a smuls n dejdea ca pe un copac. ¹¹S'a aprins de mînie împotriva mea, S'a purtat cu mine ca i cu un vr jma . ¹²O tile Lui au pornit deodat înainte, i-au croit drum pîn la mine, i au t b rît în jurul cortului meu. ¹³A dep rtat pe fra ii mei dela mine, i prietenii mei s'au înstr inat de mine. ¹⁴Rudele mele m'au p r sit, i cei mai deaproape ai mei m'au uitat. ¹⁵Casnicii mei i slugile mele m privesc ca pe un str in, în ochii lor sînt un necunoscut. ¹⁶Chem pe robul meu, i nu r spunde; îl rog cu gura mea, i degeaba. ¹⁷Suflarea mea a ajuns nesuferit nevestei mele, i duhoarea mea a ajuns nesuferit fiilor mamei mele. ¹⁸Pîn i copiii m dispre uiesc: dac m scol, ei m oc r sc. ¹⁹Aceia în cari m încredeam m ur sc, aceia pe cari îi iubeam s'au întors împotriva mea. ²⁰Oasele mi se in de piele i de carne; nu mi -a mai r mas decît pielea de pe din i. ²¹Fie-v mil , fie-v mil de mine, prietenii mei! C ci mîna lui Dumnezeu m'a lovit. ²²Dece m urm ri i ca Dumnezeu? i nu v mai s tura i de carnea mea? ²³Oh! a vrea ca vorbele mele s fie scrise, s fie scrise într'o carte; ²⁴a vrea s fie s pate cu un priboi de fier i cu plumb în stînc pe vecie... ²⁵Dar tiu c R scump r torul meu este viu, i c se va ridica la urm pe p mînt. ²⁶Chiar dac mi se va nimici pielea, i chiar dac nu voi mai avea carne, voi vedea totu pe Dumnezeu. ²⁷Îl voi vedea i-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, i nu ai altuia. Sufletul meu tînje te de dorul acesta înl untrul meu. ²⁸Atunci ve i zice: „Pentruce -l urm ream noi?` C ci dreptatea pricinii mele va fi cunoscut . ²⁹Teme i-v de sabie: c ci pedepsele date cu sabia sînt grozave! i s ti i c este o judecat .`

Chapter 20

¹ ofar din Naama a luat cuvîntul i a zis: ²„Gîndurile mele m silesc s r spund, i fr mîntarea mea nu-mi d pace. ³Am auzit mustri cari m umplu de ru ine, i din adîncul min ii mele duhul m face s r spund. ⁴Nu tii tu c , de mult de tot, de cînd a fost a ezat omul pe p mînt, ⁵biruin a celor r i a fost scurt , i bucuria nelegiuitului numai de o clip ? ⁶Chiar dac s'ar în l a pîn la ceruri, i capul i-ar ajunge pîn la nori, ⁷va pieri pentru totdeauna, ca murd ria lui, i cei ce -l vedeau vor zice: „Unde este?` ⁸Va sbura ca un vis, i nu -l vor mai g si; va pieri ca o vedenie de noapte. ⁹Ochiul care -l privea nu -l va mai privi, locul în care locuia nu -l va mai z ri. ¹⁰Peste fiii lui vor n v li cei

s raci, i mînile lui vor da înapoi ce a r pit cu sila. ¹¹Oasele lui, pline de vлага tinere ii, î i vor avea culcu ul cu el în rîn . ¹²Dulce era r ul în gura lui, îl ascundea subt limb , ¹³îl mesteca într'una i nu -l l sa, îl inea în cerul gurii: ¹⁴dar hrana lui se va preface în m runtaiele lui, va ajunge în trupul lui o otrav de aspid . ¹⁵Bog iile înghi ite le va v rsa, Dumnezeu le va scoate din pînțelece lui. ¹⁶Otrav de aspid a supt, i de aceea, limba n pîrcii îl va ucide. ¹⁷Nu- i va mai plimba privirile peste pîraiele i rîurile de miere i de lapte, ¹⁸va da înapoi ce a cî tigat, i nu va mai trage folos din cî tig; va da înapoi tot ce a luat, i nu se va mai bucura de el, ¹⁹c ci a asuprit pe s raci, i i -a l sat s piar , a d rîmat case i nu le -a zidit la loc. ²⁰L comia lui n'a cunoscut margini; dar nu va sc pa ce are mai scump. ²¹Nimic nu scap de l comia lui, dar bun starea lui nu va inea. ²²În mijlocul bel uguii va fi în nevoie; mîna tuturor tic lo ilor se va ridica asupra lui. ²³i iat , ca s -i umple pînțelece, Dumnezeu va trimete peste el focul mîniei Lui, i -l va s tura cu o ploaie de s ge i. ²⁴Dac va sc pa de armele de fer, îl va str punge arcul de aram . ²⁵Î i smulge din trup s geata, care schinteie la ie irea din fierea lui, i îl apuc spaimetele mor ii. ²⁶Toate nenorocirile sînt p strate pentru comorile lui; va fi mistuit de un foc pe care nu -l va aprinde omul, ²⁷Cerurile îi vor desveli f r delegea, i p mîntul se va ridica împotriva lui. ²⁸Veniturile casei lui se vor perde, vor pieri în ziua mîniei lui Dumnezeu. ²⁹Aceasta este soarta pe care o p streaz Dumnezeu celui r u, aceasta este mo tenirea pe care i -o hot r te Dumnezeu.``

Chapter 21

¹Iov a luat cuvîntul i a zis: ²„Asculta i, asculta i cuvintele mele, da i-mi m car această mîngîiere. ³L sa i-m s vorbesc, v rog; i, dup ce voi vorbi, ve i putea s v bate i joc. ⁴Oare împotriva unui om se îndreapt plîngerea mea? i pentruce n'a fi ner bd tor? ⁵Privi i-m , mira i-v , i pune i mîna la gur . ⁶Cînd m gîndesc, m însp imînt, i un tremur îmi apuc tot trupul: ⁷Pentruce tr iesc cei r i? Pentruce îi vezi îmb trînind i sporind în putere? ⁸S mîn a lor se înt re te cu ei i în fa a lor, odraslele lor prop esc supt ochii lor. ⁹În casele lor domne te pacea, f r umbr de fric ; nuiaua lui Dumnezeu nu vine s -i loveasc . ¹⁰Taurii lor sînt plini de vlag i pr sitori, juncanele lor z mislesc i nu leap d . ¹¹Î i las copiii s se împr tie ca ni te oi, i copiii se sbeguesc în jurul lor. ¹²Cînt cu sunet de tob i de arf , se desf teaz cu sunete de caval. ¹³Î i petrec zilele în fericire, i se pogoar într'o clip în locuin a mor ilor. ¹⁴i i totu ziceau lui Dumnezeu: „Pleac dela noi. Nu voim s cunoa tem c ile Tale. ¹⁵Ce este Cel Atot puternic, ca s -I slujim? Ce vom cî tîga dac -I vom în l a rug ciuni? ¹⁶Ce! nu sînt ei în st pînirea fericirii? -Departa de mine sfatul celor r i! - ¹⁷dar de multe ori se întîmpl s li se sting candela, s vin s r cia peste ei, s le dea i lor Dumnezeu partea lor de dureri în mînia Lui, ¹⁸s fie ca paiul luat de vînt, ca pleava luat de vîrtej? ¹⁹Ve i zice c pentru fiii S i p streaz Dumnezeu pedeapsa. Dar pe el, pe nelegiuit, ar trebui s -l pedepseasc Dumnezeu, ca s simt ; ²⁰el ar trebui s - i vad nimicirea, el ar trebui s bea mînia Celui Atotputernic. ²¹C ci, ce -i pas lui ce va fi de

casa lui după el, când numărul lunilor i s'a împlinit? ²²Oare pe Dumnezeu Îl vom învăța minte, pe El, care cârmuiește duhurile cerești? ²³Unul moare în mijlocul propriii, pentru cîștigul fericirii, ²⁴cu coapsele încrăcate de grișime, și numai duva oaselor plină de suc. ²⁵Altul moare, cu amară ciunea în suflet, fără să se fi bucurat de vreă fericire, ²⁶și amîndoi adorm în rîn, amîndoi sînt mîncă și de viermi. ²⁷Tu eu bine cari sînt gîndurile voastre, ce judecă și nedrepte roști și asupra mea. ²⁸Voi zice: „Unde este casa apăsătorului? Unde este cortul în care locuiau nelegiuii?” ²⁹Dar ce! n'a și întreat pe cîlători, și nu îți istorisesc ei? ³⁰Cum în ziua nenorocirii, cel rău este cruciat, și în ziua mîniei, el scap. ³¹Cine îl muștră în fața pentru purtarea lui? Cine îi răspunde tot ce a făcut? ³²Este dus la groapă, și se pune o strajă la mormînt. ³³Bulgarii din vale și sînt mai ușori, decât toți oamenii merg după el, și o mulțime și merge înainte. ³⁴Pentru ce dar îmi dați mîngîieri de erte? Ce mai rămîne din răspunsurile voastre decât viclenie?”

Chapter 22

¹Elifaz din Teman a luat cuvîntul și a zis: ²„Poate un om să aducă vreun folos lui Dumnezeu? Nu; ci în eleptul nu-și folosește de cît lui. ³Dacă este fără prihană, are Cel Atotputernic vreun folos? și dacă trăiește fără vină, ce va câștiga El? ⁴Pentru evlavia ta te pedepsește El oare, și intră la judecată cu tine? ⁵Nu-și mare răutatea ta? și fără delegile tale fără număr? ⁶Luă fără pricină zăloage dela frații tăi, și săi fără haine pe cei goi. ⁷Nu dă deai omului înșetat, nu voiai să dai pînă omului flămînd. ⁸Ară era a ta, fiindcă erai mai tare, te azezi în ea, fiindcă erai cu vază. ⁹Dă deai afară pe vâdvele cu mîinile goale, și brațele orfanilor le frîngeai. ¹⁰Pentru aceea ești înconjurat de curse, și te-ai apucat groaza dintr'o dată. ¹¹Nu vezi dar acest întunerec, aceste ape multe cari te năpădesc? ¹²Nu este Dumnezeu sus în ceruri? Privește vîrful stelelor, ce înalt este! ¹³și tu zici: „Ce este Dumnezeu? Poate să judece El prin întunerecul de nori? ¹⁴În fața norii, nu vede nimic, bolta cerească abea dacă o străbate!” ¹⁵Ce! vrei să apuci pe calea străveche, pe care au urmat -o cei nelegiuii, ¹⁶cari au fost luați înainte de vreme, și au înut cîtine un pîrîu care se scurge? ¹⁷Ei ziceau lui Dumnezeu: „Pleacă dela noi! Ce ne poate face Cel Atotputernic?” ¹⁸și totuși Dumnezeu le umpluse casele de bună ține. -Departă de mine sfatul celor răi! - ¹⁹Cei fără prihană vor fi martori ai cîderii lor și se vor bucura, cel nevinovat va rîde de ei. ²⁰și va zice: „Iată pe protivnicii noștri nimiciți! Iată -le bogiile arse de foc!” ²¹Împrietenește-te dar cu Dumnezeu, și vei avea pace; te vei bucura astfel iar de fericire. ²²Primește-te învîrtur din gura Lui, și pune-și la inimă cuvintele Lui. ²³Vei fi azeat iar la locul tău, dacă te vei întoarce la Cel Atotputernic, dacă depărtezi fără delegia din cortul tău. ²⁴Aruncă dar aurul în rîn, aruncă aurul din Ofir în prundul pîraielor! ²⁵și atunci Cel Atotputernic va fi aurul tău, argintul tău, bogia ta. ²⁶Atunci Cel Atotputernic va fi desfătarea ta, și și vei ridica fața spre Dumnezeu. ²⁷Îți vei ruga, și te va asculta, și și vei putea împlini juruimale. ²⁸Pe ce vei pune mîna și va izbuti, pe cîrurile tale va străluci lumina. ²⁹Vinșmerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta: Dumnezeu ajut

pe cel cu ochii pleca i. ³⁰El va izbvi chiar i pe cel vinovat, care îi va datora sc pare a cur iei mînilor tale.``

Chapter 23

¹Iov a luat cuvîntul i a zis: ²„, i acum plîngerea mea este tot o r zvr tire. Dar suferin a îmi în du e suspinurile. ³Oh! dac a ti unde s -L g sesc, dac a putea s ajung pîn la scaunul Lui de domnie, ⁴mi-a ap ra pricina înaintea Lui, mi-a umplea gura cu dovezi. ⁵A ti ce poate s r spund , a vedea ce are s -mi spun . ⁶i-ar întrebui a El toat puterea ca s lupte împotriva mea? Nu; ci m'ar asculta negre it. ⁷Doar un om f r prihan ar vorbi cu El, i a fi iertat pentru totdeauna de Judec torul meu. ⁸Dar, dac m duc la r s rit, nu este acolo; dac m duc la apus, nu -L g sesc: ⁹dac are treab la miaz noapte, nu -L pot vedea; dac se ascunde la miaz zi, nu -L pot descoperi. ¹⁰Dar El tie ce cale am urmat; i, dac m'ar încerca, a ie i curat ca aurul. ¹¹Piciorul meu s'a inut de pa ii Lui; am inut calea Lui, i nu m'am ab tut dela ea. ¹²N'am p r sit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui. ¹³Dar hot rîrea Lui este luat , cine i se va împotrivi? Ce -I dore te sufletul, aceea face. ¹⁴El Î i va împlini dar planurile fa de mine, i va mai face i multe altele. ¹⁵De aceea tremur înaintea Lui, i cînd m gîndesc la lucrul acesta, m tem de El. ¹⁶Dumnezeu mi -a t iat inima, Cel Atotputernic m'a umplut de groaz . ¹⁷Ci nu întunerecul durerii mele m nimice te, nici negura în care sînt înf urat.

Chapter 24

¹Pentru ce nu p ze te Cel Atotputernic vremurile de judecat , i dece nu v d ceice -L cunosc zilele Lui de pedeaps ? ²Sînt unii cari mut hotarele, fur turmele, i le pasc; ³iau m garul orfanului, iau z log vaca v duvei; ⁴îmbrîncesc din drum pe cei lipsi i, silesc pe to i nenoroci ii din ar s se ascund . ⁵i ace tia, ca m garii s lbatici din pustie, ies diminea a la lucru s caute hran , i în pustie trebuie s caute pînea pentru copiii lor. ⁶Taie nutre ul care a mai r mas pe cîmp, culeg ciorchinele r mase pe urma culeg torilor în via celui nelegiuit. ⁷Îi apuc noaptea în umezeal , f r îmbr c minte, f r învelitoare împotriva frigului. ⁸Îi p trunde ploaia mun ilor, i, neavînd alt ad post, se ghemuiesc lîng stînci. ⁹Aceia smulg pe orfan dela î , iau z log tot ce are s racul. ¹⁰i s racii umbl goi de tot, f r îmbr c minte, strîng snopii i -s fl mînzi; ¹¹în gr dinile nelegiuitului ei fac untdelemn, calc teascul, i le este sete; ¹²în cet i se aud vaietele celor ce mor, sufletul celor r ni i strig ... i Dumnezeu nu ia seama la aceste mi elii! ¹³Al ii sînt vr jma i ai luminii, nu cunosc c ile ei, nu umbl pe c r rile ei. ¹⁴Uciga ul se scoal în rev rsatul zorilor, ucide pe cel s rac i lipsit, i noaptea fur . ¹⁵Ochiul preacurvarului pînde te amurgul: „Nimeni nu m va vedea,` zice el, i î i pune o m hram pe fa .

¹⁶Noaptea sparg casele, ziua stau închiși; se tem de lumină. ¹⁷Pentru ei, dimineața este umbra morții, și când o ved, simt toate spaimile morții. ¹⁸Dar nelegiuitul alunecă ușor pe fața apelor, pe pământ n'are decât o parte blestemată, și niciodată n'apucă pe drumul celor vii! ¹⁹Cum sorb seceta și cîldura apei zpezii, așa înghite locuința morților pe cei ce pe cîtuiesc. ²⁰Pîntecele mamei îl uită, viermii se ospitează cu el, nimeni nu-și mai aduce aminte de el! Nelegiuitul este sfîrșit ca un copac, ²¹el, care prădă pe femeia steapă și fîr copii, el care nu face nici un bine văduvei!... ²²Și totuși, Dumnezeu prin puterea Lui lungește zilele celor sîlnici, și iată-și în picioare când nu mai trăgeau nădejde de viață; ²³El le dă liniște și încredere, are privirile îndreptate spre cîile lor. ²⁴S'au ridicat; și într-o clipă nu mai sînt, cad, mor ca toți oamenii, sînt tăiați ca spicele coapte. ²⁵Nu este așa? Cine mă va dovedi de minciună, cine-mi va nimici cuvintele mele?``

Chapter 25

¹Bildad din ũuah a luat cuvîntul și a zis: ²„Puterea și groaza sînt ale lui Dumnezeu; El face să împărătească pacea în inuturile Lui înalte. ³Cine ar putea să -I numere oțtile? și peste cine nu răsare lumina Lui? ⁴Cum ar putea omul să fie fîr vin înaintea lui Dumnezeu? Cum ar putea cel nescut din femeie să fie curat? ⁵Iată, în ochii Lui nici luna nu este strălucitoare, și stelele nu sînt curate înaintea Lui; ⁶cu cît mai puțin omul, care nu este decât un vierme, fiul omului, care nu este decât un viermușor!``

Chapter 26

¹Iov a luat cuvîntul și a zis: ²„Cît de bineții tu săvii în ajutorul slăbiciunii! Cum dai tu ajutor braului fîr putere! ³Ce bune sfaturi dai tu celui fîr pricepere! Ce belug de înțelepciune dai tu la iver! ⁴Către cine se îndreaptă cuvintele tale? și al cui duh vorbește prin tine? ⁵Înaintea lui Dumnezeu tremur umbrele sub apă și sub locuitorii lor; ⁶înaintea Lui locuința morților este goală, adîncul n'are acoperi. ⁷El întinde miazănoaptea asupra golului, și spînzură pământul pe nimic. ⁸Leagă apele în norii Săi, și norii nu se sparg sub greutatea lor. ⁹Acopere fața scaunului Său de domnie, și Își întinde norul peste el. ¹⁰A tras o boltă pe fața apelor, ca hotar între lumină și întunec. ¹¹Stîlpii cerului se clatină, și se înspăimîntă la amenințarea Lui. ¹²Prin puterea Lui turbură marea, prin priceperea Lui îi sfarmă furia. ¹³Suflarea Lui înseninează cerul, mîna Lui străpunge arpele fugare. ¹⁴Și acestea sînt doar marginile cîilor Sale, și numai adierea lor ușor ajunge pînă la noi! Dar tunetul lucrurilor Lui puternice cine -l va auzi?``

Chapter 27

¹Iov a luat din nou cuvântul, a vorbit în pilde, și a zis: ²„Viu este Dumnezeu, care nu-mi dă dreptate! Viu este Cel Atotputernic, care îmi amărăte viaa, ³că atâta vreme cât voi avea suflet, și suflarea lui Dumnezeu va fi în nările mele, ⁴buzele mele nu vor rosti nimic nedrept, limba mea nu va spune nimic neadevărat. ⁵Departă de mine gândul să vă dau dreptate! Pînă la cea din urmă suflare îmi voi apăra nevinovăția. ⁶Înși-mi scot dreptatea, și nu voi sălbici; inima nu mă muștră pentru niciuna din zilele mele. ⁷Vrăjmașul meu să fie ca cel rău, și protivnicul meu ca cel nelegiuit! ⁸Ce nădejde-și mai rămîne celui nelegiuit; cînd îi taie Dumnezeu firul vieții, cînd îi ia sufletul? ⁹Îi ascultă Dumnezeu strigătele, cînd vine strîmtoarea peste el? ¹⁰Este Cel Atotputernic desfătarea lui? Înălțel în tot timpul rugăciunii lui Dumnezeu? ¹¹Voi învăcașile lui Dumnezeu, nu voi ascunde planurile Celui Atotputernic. ¹²Dar voi le cunoașteți, și sînteți de același gînd; pentru ce dar vorbiți așade prostețe? ¹³Iată soarta pe care o pîstrează Dumnezeu celui rău, moștenirea pe care o hotărăte Cel Atotputernic celui nelegiuit. ¹⁴Dacă are mulți fii, îi are pentru sabie, și odraslele lui duc lipsă de pînă. ¹⁵Ceice scapă din ai lui, sînt îngropați de cium, și vâducele lor nu-și plîng. ¹⁶Dacă strînge argint ca răna, dacă îngroșă de te haine ca noroiul, - ¹⁷el le strînge, dar cel fără vin se îmbracă în ele, și de argintul lui omul fără prihană are parte. ¹⁸Casa lui este ca aceea pe care o zidește molia, ca o colibă pe care și-o face un străjer. ¹⁹Se culcă bogat, și moare despoiat; deschide ochii, și totul a pierit. ²⁰Îl apucă groaza ca niște ape; și noaptea, îl ia vîrtejul. ²¹Vîntul de rășrit îl ia, și se duce; îl smulge cu putere din locuința lui. ²²Dumnezeu aruncă fără milășgea împotriva lui, și cel rău ar vrea să fugă și să scape de ele. ²³Oamenii bat din palme la cîdere, și-l fluieră la plecarea din locul lui.

Chapter 28

¹Argintul are o mină de unde se scoate, și aurul are un loc de unde este scos ca să fie curat. ²Ferul se scoate din pîmînt, și piatra se topește ca să dea arama. ³Omul pune capăt întunecului, cercetează, pînă în înăturile cele mai adînci, pietrele ascunse în negura și în umbra morții. ⁴Săpoșfîntînă departe de locurile locuite; picioarele nu-și mai sînt de ajutor, stă atîrnat și se clatină, departe de locuințele omenești. ⁵Pîmîntul, de unde iese pînă, este răscălit în lăuntrul lui ca de foc, ⁶pietrele lui cuprind safir, și în el se găsește pulbere de aur. ⁷Pas ră de pradă nu-și cunoaște cîrărea. Ochiul vulturului n'are zărit-o, ⁸cele mai trufașe dobitoace n'au călcat pe ea, și leul n'are trecut niciodată pe ea. ⁹Omul își pune mîna pe stîncă de cremene, și răstoarnă munții din rădăcină. ¹⁰Săpăanuri în stînci, și ochiul lui privește tot ce este de preț în ele. ¹¹Oprește curgerea apelor, și scoate la lumină ce este ascuns. ¹²Dar în elepciunea unde se găsește? Unde este locuința priceperii? ¹³Omul nu-și cunoaște prețul, ea nu se găsește în pîmîntul celor vii. ¹⁴Adîncul zice: „Nu este în mine”, și marea zice: „Nu este la mine.”; ¹⁵Ea nu se dă în schimbul aurului curat, nu se cumpără cîntindu-se cu argint; ¹⁶nu

se cînt re te pe aurul din Ofir, nici pe onixul cel scump, nici pe safir. ¹⁷Nu se poate asem na cu aurul, nici cu diamantul, nu se poate schimba cu un vas de aur ales. ¹⁸M rgeanul i cristalul nu sînt nimic pe lîng ea: în elepciunea pre uie te mai mult decît m rg ritarele. ¹⁹Topazul din Etiopia nu este ca ea, i aurul curat nu se cump ne te cu ea. ²⁰De unde vine atunci în elepciunea? Unde este locuin a priceperii? ²¹Este ascuns de ochii tuturor celor vii, este ascuns de p s rile cerului. ²²Adîncul i moartea zic: „Noi am auzit vorbindu-se de ea.” ²³Dumnezeu îi tie drumul, El îi cunoa te locuin a. ²⁴C ci El vede pîn la marginile p mîntului, z re te totul subt ceruri. ²⁵Cînd a rînduit greutatea vîntului, i cînd a hot rît m sura apelor, ²⁶cînd a dat legi ploii, i cînd a însemnat drumul fulgerului i tunetului, ²⁷atunci a v zut în elepciunea i a ar tat -o, i -a pus temeliile i a pus -o la încercare. ²⁸Apoi a zis omului: „Iat , frica de Domnul, aceasta este în elepciunea; dep rtarea de r u, este pricepere.”

Chapter 29

¹Iov a luat din nou cuvîntul în pilde, i a zis: ²„Oh! cum nu pot s fiu ca în lunile trecute, ca în zilele cînd m p zea Dumnezeu, ³cînd candela Lui str lucea deasupra capului meu, i Lumina lui m c l ueza în întunec! ⁴Cum nu sînt ca în zilele puterii mele, cînd Dumnezeu veghea ca un prieten peste cortul meu, ⁵cînd Cel Atotputernic înc era cu mine, i cînd copiii mei st teau în jurul meu; ⁶cînd mi se sc l dau pa ii în smîntîn , i stînc a v rsa lîng mine pîraie de untdelemn! ⁷Dac ie eam s m duc la poarta cet ii, i dac îmi preg team un scaun în pia , ⁸tinerii se tr geau înapoi la apropierea mea, b trîinii se sculau i st teau în picioare. ⁹Mai marii î i opriau cuvînt rile, i î i puneau mîna la gur . ¹⁰Glasul c peteniilor t cea, i li se lipea limba de cerul gurii. ¹¹Urechea care m auzea, m numea fericit, ochiul care m vedea m l uda. ¹²C ci sc pam pe s racul care cerea ajutor, i pe orfanul lipsit de sprijin. ¹³Binecuvîntarea nenorocitului venea peste mine, umpleam de bucurie inima v duvei. ¹⁴M îmbr cam cu dreptatea i -i slujeam de îmbr c minte, neprih nirea îmi era manta i turban. ¹⁵Orbului îi eram ochi, i chiopului picior. ¹⁶Celor nenoroci i le eram tat , i cercetam pricina celui necunoscut. ¹⁷Rupear falca celui nedrept, i -i smulgeam prada din din i. ¹⁸Atunci ziceam: „În cuibul meu voi muri, zilele mele vor fi multe ca nisipul. ¹⁹Apa va p trunde în r d cinile mele, roua va sta toat noaptea peste ramurile mele. ²⁰Slava mea va înverzi neîncetat, i arcul îmi va întineri în mîn .” ²¹Oamenii m ascultau i a teptau, t ceau înaintea sfaturilor mele. ²²Dup cuvînt rile mele, niciunul nu r spundea, i cuvîntul meu era pentru to i o rou binef c toare. ²³M a teptau ca pe ploaie, c scau gura ca dup ploaia de prim var . ²⁴Cînd li se muia inima, le zîmbeam. i nu puteau izgoni senin tatea de pe fruntea mea. ²⁵Îmi pl cea s m duc la ei, i m a ezam în fruntea lor; eram ca un împr rat în mijlocul unei o tiri, ca un mîngîietor lîng ni te întrista i.

Chapter 30

¹ i acum!... Am ajuns de rîsul celor mai tineri de cît mine, pe ai c ror p rin i nu -i socoteam vrednici s -i pun printre cînii turmei mele. ² Dar la ce mi-ar fi folosit puterea mînilor lor, cînd ei nu erau în stare s ajung la b trîne ? ³ Sfrijii de s r cie i foame, fug în locuri uscate, de mult vreme p r site i pustii. ⁴ Smulg ierburile s lbatice de lîng cop cei, i n'au ca pîne de cît r d cina de bucsau. ⁵ Sînt izgoni i din mijlocul oamenilor, strig lumea dup ei ca dup ni te ho i. ⁶ Locuiesc în v i îngrozitoare, în pe terile p mîntului i în stînci. ⁷ Url printre stufi uri, i se adun supt m r cini. ⁸ Fiin e mîr ave i dispre uite, -sînt izgoni i din ar . ⁹ i acum, astfel de oameni m pun în cîntecele lor, am ajuns de batjocura lor. ¹⁰ M ur sc, m ocolesc, m scuipe în fa . ¹¹ Nu se mai sfiesc i m înjosesc, nu mai au niciun frîu înaintea mea. ¹² Tic lo ii ace tia se scoal la dreapta mea, i îmi împing picioarele, i î i croiesc c r ri împotriva mea ca s m peard . ¹³ Îmi nimicesc c rarea i lucreaz ca s m pr p deasc , ei, c rora nimeni nu le-ar veni în ajutor. ¹⁴ Ca printr'o larg sp rtur str bat spre mine, se n pustesc supt pocnetul d rîm turilor. ¹⁵ M apuc groaza. Slava îmi este spulberat ca de vînt, ca un nor a trecut fericirea mea. ¹⁶ i acum, mi se tope te sufletul în mine, i m'au apucat zilele suferin ei. ¹⁷ Noaptea m p trunde i-mi smulge oasele, durerea care m roade nu înceteaz . ¹⁸ De t ria suferin ei haina î i pierde fa a, mi se lipe te de trup ca o c ma . ¹⁹ Dumnezeu m'a aruncat în noroi, i am ajuns ca rîna i cenu a. ²⁰ Strig c tre Tine, i nu-mi r spunzi; stau în picioare, i nu m vezi. ²¹ E ti f r mil împotriva mea, lup i împotriva mea cu t ria mînii Tale. ²² M ridici, îmi dai drumul pe vînt, i m nimice ti cu suflarea furtunii. ²³ C ci tiu c m duci la moarte, în locul unde se întîlnesc to i cei vii. ²⁴ Dar cel ce se pr bu e te nu- i întinde mînile? Cel în nenorocire nu cere ajutor? ²⁵ Nu plîngeam eu pe cel am rît? N'avea inima mea mil de cel lipsit? ²⁶ M a teptam la fericire, i cînd colo, nenorocirea a venit peste mine; tr geam n dejde de lumin , i cînd colo, a venit întunerecul. ²⁷ Îmi ferb m runtaiele f r încetare, m'au apucat zilele de durere. ²⁸ Umblu înegrit, dar nu de soare. M scol în plin adunare, i strig ajutor. ²⁹ Am ajuns frate cu acalii, tovar cu stru ii. ³⁰ Pielea mi se înegre te i cade, iar oasele îmi ard i se usuc . ³¹ Arfa mea s'a pref cut în instrument de jale, i cavalul meu scoate sunete plîng toare.

Chapter 31

¹ F cusem un leg mînt cu ochii mei, i nu mi-a fi oprit privirile asupra unei fecioare. ² Dar ce soart mi -a p strat Dumnezeu de sus? Ce mo tenere mi -a trimes Cel Atotputernic din ceruri? ³ Peirea nu -i oare pentru cel r u, i nenorocirea pentru cei ce fac f r delege? ⁴ N'a cunoscut Dumnezeu c ile mele? Nu mi -a num rat El to i pa ii mei? ⁵ Dac am umblat cu minciuna, de mi -a alergat piciorul dup în el ciune: ⁶ s m cînt reasc Dumnezeu în cump na celor f r prihan , i-mi va vedea neprih nirea! ⁷ De mi s'a ab tut pasul depe calea cea dreapt , de mi -a urmat inima ochii, de s'a lipit

vreo întin ciune de mînile mele, ⁸atunci eu s' am n' i altul s' secere, i odraslele mele s' fie desr' d' cinate! ⁹Dac' mi' -a fost am' git' inima de vreo femeie, dac' am pîndit la u' a aproapelui meu, ¹⁰atunci nevast' -mea s' macine pentru altul, i s' o necinsteasc' al ii! ¹¹C' ci aceasta ar fi fost o nelegiuire, o f' r' delege vrednic' s' fie pedepsit' de judec' tori, ¹²un foc care mistuie pîn' la nimicire, i care mi-ar fi pr' p' dit toat' bog' ia. ¹³De a' fi nesocotit dreptul slugii sau slujnicei mele, cînd se certau cu mine, ¹⁴ce a' putea s' fac, cînd se ridic' Dumnezeu? Ce a' putea r' spunde cînd pedepse te El? ¹⁵Cel ce m' a' f' cut pe mine în pîntecele mamei mele, nu l' -a f' cut' i pe el? Oare nu ne' -a întocmit acela' Dumnezeu în pîntecele mamei? ¹⁶Dac' n' am dat s' racilor ce-mi cereau, dac' am f' cut s' se topeasc' de plîns ochii v' duvei, ¹⁷dac' mi-am mîncat singur pînea, f' r' ca orfanul s' - i fi avut' i el partea lui din ea, ¹⁸eu, care din tinere' l' -am crescut ca un tat' , eu, care dela na tere am sprijinit pe v' duv' ; ¹⁹dac' am v' zut pe cel nenorocit ducînd lips' de haine, pe cel lipsit neavînd înv' litoare, ²⁰f' r' ca inima lui s' m' fi binecuvîntat, f' r' s' fi fost înc' lzit de lîna mieilor mei; ²¹dac' am ridicat mîna împotriva orfanului, pentru c' m' sim' eam sprijinit de judec' tori; ²²atunci, s' mi se deslipeasc' um' rul dela încheietur' , s' -mi cad' bra' ul i s' se sf' rîme! ²³C' ci m' temeam de pedeapsa lui Dumnezeu, i nu puteam lucra astfel din pricina m' re' iei Lui. ²⁴Dac' mi-am pus încrederea în aur, dac' am zis aurului: ,Tu e' ti n' dejdea mea` ; ²⁵dac' m' am îngîmfat de m' rimea averilor mele, de mul' imea bog' iilor pe cari le dobîndisem; ²⁶dac' am privit soarele cînd str' lucea, luna cînd înainta m' rea' , ²⁷i dac' mi s' a' l' sat am' git' inima în tain' , dac' le-am aruncat s' rut' ri, ducîndu-mi mîna la gur' : ²⁸i aceasta este tot o f' r' delege care trebuie pedepsit' de judec' tori, c' ci m' a' fi lep' dat de Dumnezeul cel de sus! ²⁹Dac' m' am bucurat de nenorocirea vr' jma' ului meu, dac' am s' rit de bucurie cînd l' -a atins nenorocirea, ³⁰eu, care n' am dat voie limbii mele s' p' c' tuiasc' , s' -i cear' moartea cu blestem; ³¹dac' nu ziceau oamenii din cortul meu: ,Unde este cel ce nu s' a' s' turat din carnea lui?` ³²Dac' petrecea str' inul noaptea afar' , dac' nu mi-a' fi deschis u' a' s' între c' l' torul; ³³dac' mi-am ascuns f' r' delegile, ca oamenii, i mi-am închis nelegiuirile în sîn, ³⁴pentru c' m' temeam de mul' ime, pentru c' m' temeam de dispre' ul familiilor, inîndu-m' deoparte' i necutezînd s' -mi trec pragul... ³⁵Oh! de a' g' si pe cineva s' m' asculte! Iat' ap' rarea mea, isc' lit' de mine: s' -mi r' spund' Cel Atotputernic! Cine-mi va da plîngerea isc' lit' de protivnicul meu? ³⁶Ca s' -i port scrisoarea pe um' r, s' o leg' de fruntea mea ca o cunun' ; ³⁷s' -i dau socoteal' de to' i pa' ii mei, s' m' apropii de el ca un domn. ³⁸Dac' p' mîntul meu strig' împotriva mea, i dac' brazdele lui vars' lacr' mi; ³⁹dac' i-am mîncat roada f' r' s' o fi pl' tit, i dac' am întristat sufletul vechilor lui st' pîni: ⁴⁰atunci s' creasc' spini din el în loc de grîu, i neghin' în loc de orz!` Sfir' itul cuvintelor lui Iov.

Chapter 32

¹Ace' ti trei oameni au încetat s' mai r' spund' lui Iov, pentru c' el se socotea f' r' vin' . ²Atunci s' a' aprins de mînie Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, din familia lui Ram. El s' a' aprins de mînie împotriva

lui Iov, pentru c zicea c este f r vin înaintea lui Dumnezeu. ³ i s'a aprins de mînie împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru c nu g seau nimic de r spus i totu osîndeau pe Iov. ⁴Fiindc ei erau mai în vîrst decît el, Elihu a teptase pîn în clipa aceasta, ca s vorbeasc lui Iov. ⁵Dar, v zînd c nu mai era niciun r spus în gura acestor trei oameni, Elihu s'a aprins de mînie. ⁶ i Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, a luat cuvîntul, i a zis: „Eu sînt tîn r, i voi sînte i b trîni: de aceea m'am temut, i m'am ferit s v ar t gîndul meu. ⁷Eu îmi ziceam: „S vorbeasc b trîne a, marele num r de ani s înve e pe al ii în elepciunea. ⁸Dar, de fapt, în om, duhul, suflarea Celui Atotputernic, d priceperea. ⁹Nu vîrsta aduce în elepciunea, nu b trîne a te face în stare s judeci. ¹⁰Iat de ce zic: „Asculta i-m ! Îmi voi spune i eu p rerea. ¹¹Am a teptat sfîr itul cuvînt rilor voastre, v'am urm rit dovezile, cercetarea pe care a i f cut -o cuvintelor lui Iov. ¹²V'am dat toat luarea aminte; i iat c , niciunul din voi nu l -a încredin at, niciunul nu i -a r sturnat cuvintele. ¹³S nu zice i îns : „În el noi am g sit în elepciunea; numai Dumnezeu îl poate înfunda, nu un om! ¹⁴Mie nu mi -a vorbit deadreptul: de aceea eu îi voi r spunde cu totul altfel decît voi. ¹⁵Ei se tem, nu mai r spund! Li s'a t iat cuvîntul! ¹⁶Am a teptat pîn i-au sfîr it cuvînt rile, pîn s'au oprit i n'au tiut ce s mai r spund . ¹⁷Vreau s r spund i eu la rîndul meu, vreau s spun i eu ce gîndesc. ¹⁸C ci sînt plin de cuvinte, îmi d ghes duhul înl untrul meu; ¹⁹l untrul meu este ca un vin care n'are pe unde s ias , ca ni te burdufuri noi, gata s plesneasc . ²⁰Voi vorbi deci, ca s r suflu în voie, îmi voi deschide buzele i voi r spunde. ²¹Nu voi c uta la înf i are, nu voi lingu i pe nimeni; ²²c ci nu tiu s lingu esc: altfel, într'o clipeal m'ar lua Ziditorul meu.

Chapter 33

¹Acum dar, Iov, ascult cuvînt rile mele, ia aminte la toate cuvintele mele! ²Iat , deschid gura, i mi se mi c limba în cerul gurii. ³Cu cur ie de inim voi vorbi, buzele mele vor spune adev rul curat: ⁴Duhul lui Dumnezeu m'a f cut, i suflarea Celui Atotputernic îmi d via . ⁵Dac po i, r spunde-mi, ap r - i pricina, fii gata! ⁶Înaintea lui Dumnezeu eu sînt semenul t u, i eu ca i tine am fost f cut din noroi. ⁷Astfel frica de mine nu te va turbura, i greutatea mea nu te va cople i. ⁸Dar tu ai spus în auzul meu, i am auzit sunetul cuvintelor tale: ⁹„Sînt curat, sînt f r p cat, sînt f r prihan , nu este f r delege în mine. ¹⁰ i Dumnezeu caut pricin de ur împotriva mea, m socote te vr jma al Lui; ¹¹îmi pune picioarele în butuci, îmi pînde te toate mi c rile. ¹²Î i voi r spunde c aici n'ai dreptate, c ci Dumnezeu este mai mare decît omul. ¹³Vrei dar s te cer i cu El, pentru c nu d socoteal fiec ruia de faptele Lui? ¹⁴Dumnezeu vorbe te îns , cînd într'un fel, cînd într'altul. dar omul nu ia seama. ¹⁵El vorbe te prin visuri, prin vedenii de noapte, cînd oamenii sînt cufunda i într'un somn adînc, cînd dorm în patul lor. ¹⁶Atunci El le d în tiin ri, i le întip re te înv turile Lui, ¹⁷ca s abat pe om de la r u, i s -l fereasc de mîndrie, ¹⁸ca s -i p zeasc sufletul de groap i via a de loviturile s biei. ¹⁹ i prin durere este muștrat omul în culcu ul lui, cînd o lupt necurmat îi

fr mînt oasele. ²⁰Atunci îi este grea de pîne, chiar i de bucatele cele mai alese. ²¹Carnea i se pr p de te i piere, oasele cari nu i se vedeau r mîn goale; ²²sufletul i se apropie de groap , i via a de vestitorii mor ii. ²³Dar dac se g se te un înger mijlocitor pentru el, unul din miile acelea, cari vestesc omului calea pe care trebuie s'o urmeze, ²⁴Dumnezeu Se îndur de el i zice îngerului: ,Izb ve te -l, ca s nu se pogoare în groap ; am g sit un pre de r scump rare pentru el!` ²⁵i atunci carnea lui se face mai fraged ca în copil rie, se întoarce la zilele tinere ei lui. ²⁶Se roag lui Dumnezeu, i Dumnezeu îi este binevoitor, îl las s -I vad Fa a cu bucurie, i -i d înapoi nevinov ia. ²⁷Atunci el cînt înaintea oamenilor, i zice: ,Am p c tuit, am c lcat dreptatea, i n'am fost pedepsit dup faptele mele; ²⁸Dumnezeu mi -a izb vit sufletul ca s nu intre în groap , i via a mea vede lumina!` ²⁹Iat , acestea le face Dumnezeu, de dou ori, de trei ori, omului, ³⁰ca s -l ridice din groap , ca s -l lumineze cu lumina celor vii. ³¹Ia aminte, Iov, i ascult -m ! Taci, i voi vorbi! ³²Dac ai ceva de spus, r spunde-mi! Vorbe te, c ci a vrea s - i dau dreptate. ³³Dac n'ai nimic de zis, ascult -m ! Taci, i te voi înv a în elepciunea.`

Chapter 34

¹Elihu a luat din nou cuvîntul, i a zis: ²,Asculta i, în elep ilor, cuvintele mele! Lua i aminte la mine, pricepu ilor! ³C ci urechea deosebe te cuvintele, cum gust cerul gurii bucatele.` ⁴S alegem ce este drept, s vedem între noi ce este bun. ⁵Iov a zis: ,Sînt nevinovat i Dumnezeu nu vrea s -mi dea dreptate; ⁶am dreptate i trec drept mincinos; rana mea este jalnic , i sînt f r p cat.` ⁷Este vreun om ca Iov, care s bea batjocura ca apa, ⁸care s umble în tov r ia celor ce fac r u, care s mearg mîn în mîn cu cei nelegiui i? ⁹C ci el a zis: ,Nu -i folose te nimic omului s - i pun pl cerea în Dumnezeu.` ¹⁰Asculta i-m dar, oameni pricepu i! Departe de Dumnezeu nedreptatea, departe de Cel Atotputernic f r delegea! ¹¹El d omului dup faptele lui, r spl te te fiec ruia dup c ile lui. ¹²Nu, negre it, Dumnezeu nu s vîr e te f r delegea; Cel Atotputernic nu calc dreptatea. ¹³Cine L -a îns rcinat s cîrmuiasc p mîntul? Cine I -a dat lumea în grija Lui? ¹⁴Dac nu s'ar gîndi decît la El, dac i-ar lua înapoi duhul i suflarea, ¹⁵tot ce este carne ar pieri deodat , i omul s'ar întoarce în rîn . ¹⁶Dac ai pricepere, ascult lucrul acesta, ia aminte la glasul cuvintelor mele! ¹⁷Oare ar putea s domneasc un vr jma al drept ii? i vei osîndi tu pe Cel drept, pe Cel puternic, ¹⁸care strig c tre împ ra i: ,Netrebnicilor!` i c tre domnitori: ,Nelegiui ilor!` ¹⁹Care nu caut la fa a celor mari, i nu face deosebire între bogat i s rac, pentruc to i sînt lucrarea mînilor Lui? ²⁰Într'o clip , ei î i pierd via a. La miezul nop ii, un popor se clatin i piere. Cel puternic piere, f r amestecul mîinii vreunui om. ²¹C ci Dumnezeu vede purtatea tuturor, prive te pa ii fiec ruia. ²²Nu este nici întunerec, nici umbr a mor ii, unde s se poat ascunde cei ce fac f r delegea. ²³Dumnezeu n'are nevoie s priveasc mult vreme, ca s trag pe un om la judecat înaintea Lui. ²⁴El zdrobe te pe cei mari f r cercetare, i pune pe al ii în locul lor. ²⁵C ci El cunoa te faptele lor: noaptea îi r stoarn , sînt zdrobi i. ²⁶Î

love te ca pe ni te nelegiui i, în fa a tuturor. ²⁷Ab tîndu-se dela El, i p r sindtoate c ile Lui, ²⁸ei au f cut s se înal e la Dumnezeu strig tul s racului. I-au îndreptat luarea aminte la strig tul celui nenorocit. ²⁹Dac d El pace, cine poate s'o turbure? Dac Î i ascunde El Fa a, cine poate s -L vad ? La fel se poart fie cu un popor, fie cu un om, ³⁰pentru ca nelegiuitul s nu mai st pîneasc i s nu mai fie o curs pentru popor. ³¹C ci a zis el vreodat lui Dumnezeu: „Am fost pedepsit, nu voi mai p c tui; ³²arat -mi ce nu v d; dac am f cut nedrept i, nu voi mai face?” ³³Oare dup p rerea ta va face Dumnezeu dreptate? Tu lepezi, tu alegi, i nu eu; Spune dar ce tii! ³⁴Oamenii cu pricepere vor fi de p rerea mea, în eleptul care m'ascult va gîndi ca mine: ³⁵,Iov vorbe te f r pricepere, i cuvînt rile lui sînt lipsite de judecat . ³⁶S fie încercat dar mai departe, fiindc r spunde ca cei r i! ³⁷C ci adaug la gre elile lui p cate noi; bate din palme în mijlocul nostru, î i înmul e te cuvintele împotriva lui Dumnezeu.”

Chapter 35

¹Elihu a luat din nou cuvîntul, i a zis: ²„Î i închipuie ti c ai dreptate, i crezi c te îndrept e ti înaintea lui Dumnezeu, ³cînd zici: „La ce-mi folose te, ce cî tig am c nu p c tuiesc?” ⁴Î i voi r spunde i la aceasta, ie, i prietenilor t i totodat . ⁵Uit -te spre ceruri, i prive te! Vezi norii, cît de sus sînt fa de tine? ⁶Dac p c tuie ti, ce r u Î i faci Lui? i cînd p catele i se înmul esc, ce -I faci Lui? ⁷Dac e ti drept, ce -I dai Lui? Ce prime te El din mîna ta? ⁸R utatea ta nu poate v t ma decît semenului t u, dreptatea ta nu folose te decît fiului omului. ⁹Oamenii strig împotriva mul imii ap s torilor, se plîng de silnicia multora; ¹⁰dar niciunul nu zice: „Unde este Dumnezeu, F c torul meu, care ne insufl cînt ri de veselie noaptea, ¹¹care ne înva mai mult decît pe dobitoacele p mîntului, i ne d mai mult pricepere decît p s rilor cerului?” ¹²S tot strige ei atunci, c ci Dumnezeu nu r spunde, din pricina mîndriei celor r i. ¹³Degeaba strig , c ci Dumnezeu n'ascult , Cel Atotputernic nu ia aminte. ¹⁴M carc zici c nu -L vezi, totu pricina ta este înaintea Lui: a teapt -L! ¹⁵Dar, pentru c mînia Lui nu pedepse te înc , nu înseamn c pu în Î i pas de nelegiuire. ¹⁶A a c Iov î i deschide gura degeaba, i spune o mul ime de vorbe f r rost.”

Chapter 36

¹Elihu a urmat i a zis: ²„A teapt pu in, i voi urma, c ci mai am înc de vorbit pentru Dumnezeu. ³Îmi voi lua temeiurile de departe, i voi dovedi dreptatea Ziditorului meu. ⁴Fii încredin at, cuvînt rile mele nu sînt minciuni, ci ai a face cu un om cu sim minte curate. ⁵Dumnezeu este puternic, dar nu leap d pe nimeni; i este puternic prin t ria priceperii Lui. ⁶El nu las pe cel r u s tr iasc , i face dreptate celui nenorocit. ⁷Nu- i întoarce ochii de asupra celor f r prihan , i -i pune pe scaunul de

domnie cu împ ra ii, îi a eaz pentru totdeauna ca s domneasc . ⁸Se întâmpl s cad în lan uri, i s fie prin i în leg turile nenorocirii? ⁹Le pune înainte faptele lor, f r delegile lor, mândria lor. ¹⁰Îi în tiin eaz ca s se îndrepte, îi îndeamn s se întoarc dela nelegiuire. ¹¹Dac ascult i se supun, î i sfîr esc zilele în fericire, i anii în bucurie. ¹²Dac n'ascult , pier uci i de sabie, mor în orbirea lor. ¹³Nelegiui ii se mînie, nu strig c tre Dumnezeu cînd îi înl n uie; ¹⁴î i pierd via a în tinere , mor ca cei desfrîna i. ¹⁵Dar Dumnezeu scap pe cel nenorocit prin nenorocirea lui, i prin suferin îl în tiin eaz . ¹⁶i pe tine te va scoate din strîmtoare, ca s te pun la loc larg, în slobozenie deplin , i masa ta va fi înc rcat cu bucate gustoase. ¹⁷Dar dac - i aperi pricina ca un nelegiuit, pedeapsa este nedeslipit de pricina ta. ¹⁸Sup rarea s nu te împing la batjocur , i m rimea pre ului r scump r rii s nu te duc în r t cire! ¹⁹Oare ar ajunge strig tele tale s te scoat din necaz, i chiar toate puterile pe cari le-ai putea desf ura? ²⁰Nu suspina dup noapte, care ia popoarele din locul lor. ²¹Fere te-te s faci r u, c ci suferin a te îndeamn la r u. ²²Dumnezeu este mare în puterea Lui; cine ar putea s înve e pe al ii ca El? ²³Cine Îi cere socoteal de c ile Lui, i cine îndr zne te s -I spun : „Faci r u?” ²⁴Nu uita s lauzi faptele Lui, pe cari to i oamenii trebuie s le m reasc ! ²⁵Orice om le prive te, fiecare muritor le vede de departe. ²⁶Iat ce mare e Dumnezeu! Dar noi nu -L putem pricepe, num rul anilor Lui nimeni nu l -a p truns. ²⁷C ci El trage la El pic turile de ap , le preface în abur i d ploaia, ²⁸pe care norii o strecoar , i o picur peste mul imea oamenilor. ²⁹i cine poate pricepe ruperea norului, i bubuitul cortului S u? ³⁰Iat , El Î i întinde lumina în jurul Lui, i acoper adîncimile m rii. ³¹Prin aceste mijloace, El judec popoarele, i d bel ug de hran . ³²Ia fulgerul în mîn , i -l arunc asupra protivnicilor Lui. ³³D de veste c e de fa printr'unbubuit, i pîn i turmele Îi simt apropierea.

Chapter 37

¹La auzul acestor lucruri îmi tremur inima de tot, i sare din locul ei. ²Asculta i, asculta i tr snetul tunetului S u, bubuitul care iese din gura Lui! ³Îl rostogole te pe toat întinderea cerurilor, i fulgerul Lui lumineaz pîn la marginile p mîntului. ⁴Apoi se aude un bubuit, tun cu glasul Lui m re ; i nu mai opre te fulgerul, de îndat ce r sun glasul Lui. ⁵Dumnezeu tun cu glasul Lui în chip minunat; face lucruri mari pe cari noi nu le în elegem. ⁶El zice z pezii: „Cazi pe p mînt!” Zice acela lucru ploii, chiar i celor mai puternice ploi. ⁷Pecetluie te mîna tuturor oamenilor, pentruca to i s se recunoasc de f pturi ale Lui. ⁸Fiara s lbatic se trage într'o pe ter , i se culc în vizuina ei. ⁹Vijelia vine dela miaz zi, i frigul, din vînturile dela miaz noapte. ¹⁰Dumnezeu, prin suflarea Lui, face ghia a, i mic oreaz locul apelor mari. ¹¹Încarc norii cu aburi, i -i risipe te schinteietori; ¹²mi carea lor se îndreapt dup planurile Lui, pentru împlinirea a tot ce le porunce te El pe fa a p mîntului locuit. ¹³Îi face s par ca o nuia cu care love te p mîntul, sau ca un semn al dragostei Lui. ¹⁴Iov, ia aminte la aceste lucruri! Prive te lini tit minunile lui Dumnezeu! ¹⁵tii cum cîrmuie te Dumnezeu norii, i cum face s str luceasc din ei fulgerul S u? ¹⁶În elegi tu plutirea norilor, minunile

Aceluia a cui tiin este des vâr it ? ¹⁷ tii pentruce i se înc lizez ve mintele, când se odihne te p mîntul de vîntul de miaz zi? ¹⁸Po i tu s întinzi cerurile ca El, tari ca o oglind turnat ? ¹⁹Arat -ne ce trebuie s -I spunem. C ci sîntem prea ne tiutori ca s -I putem vorbi. ²⁰Cine -I va da de veste c Îi voi vorbi? Dar care este omul care- i dore te pierderea? ²¹Acum, fire te, nu putem vedea lumina soarelui care str luce te în dosul norilor, dar va trece un vînt i -l va cur i; ²²dela miaz -noapte ne vine aurora, i ce înfrico at este m re ia care înconjoar pe Dumnezeu! ²³Pe Cel Atotputernic nu -L putem ajunge, c ci este mare în t rie, dar dreptul i dreptatea deplin El nu le frînge. ²⁴De aceea oamenii trebuie s se team de El; El nu- i îndreapt privirile spre cei ce se cred în elep i.``

Chapter 38

¹Domnul a r spus lui Iov din mijlocul furtunii, i a zis: ²„Cine este celce Îmi întunec planurile, prin cuvînt ri f r pricepere? ³Încinge- i mijlocul ca un viteaz, ca Eu s te întreb, i tu s M înve i. ⁴Unde erai tu când am întemeiat p mîntul? Spune, dac ai pricepere. ⁵Cine i -a hot rît m surile, tii? Sau cine a întins frînghia de m surat peste el? ⁶Pe ce sînt sprijinite temeliile lui? Sau cine i -a pus piatra din capul unghiului, ⁷atunci când stelele dimine ii izbucneau în cînt ri de bucurie, i când to i fiii lui Dumnezeu scoteau strig te de veselie? ⁸Cine a închis marea cu por i, când s'a aruncat din pîntecele mamei ei? ⁹Cînd i-am f cut haina din nori, i scutece din întunerec; ¹⁰cînd i-am pus hotar, i cînd i-am pus z voare i por i; ¹¹cînd am zis: „Pîn aici s vii, s nu treci mai departe; aici s i se opreasc mîndria valurilor tale? ¹²De cînd e ti, ai poruncit tu dimine ei? Ai ar tat zorilor locul lor, ¹³ca s apuce capetele p mîntului, i s scuture pe cei r i de pe el? ¹⁴Ca p mîntul s se schimbe ca lutul pe care se pune o pecete, i toate lucrurile s se arate îmbr cate ca în haina lor adev rat ? ¹⁵Pentruca cei r i s fie lipsi i de luminalor, i bra ul care se ridic s fie zdrobit? ¹⁶Ai p truns tu pîn la izvoarele m rii? Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adîncului? ¹⁷i s'au deschis por ile mor ii? Sau ai v zut tu por ile umbrei mor ii? ¹⁸Ai cuprins tu cu privirea întinderea p mîntului? Vorbe te, dac tii toate aceste lucruri. ¹⁹Unde este drumul care duce la loca ul luminii? i întunerecul unde î i are locuin a? ²⁰Po i s le urm re ti pîn la hotarul lor, i s cuno ti c r rile locuin ei lor? ²¹tii, c ci atunci erai n scut, i num rul zilelor tale este mare! ²²Ai ajuns tu pîn la c m rile z pezii? Ai v zut tu c m rile grindinei, ²³pe cari le p strez pentru vremurile de strîmtoare, pentru zilele de r zboi i de b t lie? ²⁴Pe ce cale se împarte lumina? i pe ce cale se împr tie vîntul de r s rit pe p mînt? ²⁵Cine a deschis un loc de scurgere ploii, i a însemnat drumul fulgerului i al tunetului, ²⁶pentru ca s cad ploaia pe un p mînt f r locuitori, pe un pustiu unde nu sînt oameni; ²⁷pentru ca s adape locurile pustii i uscate, i ca s fac s încol easc i s r sar iarba? ²⁸Are ploaia tat ? Cine d na tere pic turilor de rou ? ²⁹Din al cui sîn iese ghia a, i cine na te promoroaca cerului, ³⁰ca apele s se îngroa e ca o piatr , i fa a adîncului s se înt reasc ? ³¹Po i s înozi tu leg turile G inu ei, sau s deslegi frînghiile Orionului? ³²Tu faci s ias la vremea lor semnele zodiacului, i tu cîrmuie ti Ursul

mare cu puii lui? ³³Cuno ti tu legile cerului? Sau tu îi orînduie ti st pînirea pe p mînt? ³⁴Î i înal i tu glasul pîn la nori, ca s chemi s te acopere rîuri de ape? ³⁵Po i tu s arunci fulgerile, ca s plece? Î i zic ele: „Iat -ne!” ³⁶Cine a pus în elepciunea în negura norilor, sau cine a dat pricepere întocmirii v zduhului? ³⁷Cine poate s numere norii cu în elepciune, i s verse burdufurile cerurilor, ³⁸pentruca s înceap pulberea s fac noroi, i bulg rii de p mînt s se lipeasc împreun ? ³⁹Tu izgone ti prada pentru leoaic , i tu potole ti foamea puilor de lei, ⁴⁰cînd stau ghemui i în vizuina lor, cînd stau la pînd în culcu ul lor? ⁴¹Cine preg te te corbului hrana, cînd puii lui strig spre Dumnezeu, cînd umbl r t ci i i fl mînzi?

Chapter 39

¹tii tu cînd î i fac caprele s lbatic puii? Vezi tu pe cerboaice cînd fat ? ²Numeri tu lunile în cari sînt îns rcinate, i cuno ti tu vremea cînd nasc? ³Ele se pleac , fat puii, i scap iute de durerile lor. ⁴Puii lor prind vlag i cresc supt cerul slobod, pleac , i nu se mai întorc la ele. ⁵Cine a l sat slobod m garul s lbatic, izb vindu -l de orice leg tur ? ⁶I-am dat ca locuin pustiul, i p mîntul s rac ca loca . ⁷El rîde de zarva cet ilor, ⁸Str bate mun ii ca s - i g seasc hrana, i umbl dup tot ce este verde. ⁹Vrea bivolul s lbatic s fie în slujba ta? i st el noaptea la ieslea ta? ¹⁰Îl po i lega tu cu o funie, ca s trag o brazd ? Merge el dup tine, ca s gr peze bulg rii din v i? ¹¹Te încrezi tu în el, pentru c puterea lui este mare? i -i la i tu grija lucr rilor tale? ¹²Te la i tu pe el, pentru c ratul rodurilor tale, ca s le strîng în aria ta? ¹³Aripa stru ului bate cu veselie, de-ai zice c este aripa i peni ul berzei. ¹⁴Dar stru oaica î i încredin eaz p mîntului ou le, i le las s se înc lzeasc în nisip. ¹⁵Ea uit c piciorul le poate strivi, c o fiar de cîmp le poate c lca în picioare. ¹⁶Este aspr cu puii s i de parc nici n'ar fi ai ei. C s'a trudit de geaba, nu -i pas nici de cum! ¹⁷C ci Dumnezeu nu i -a dat în elepciune, i nu i -a f cut parte de pricepere. ¹⁸Cînd se scoal i porne te, rîde de cal i de c l re ul lui. ¹⁹Tu dai putere calului, i -i îmbraci gîtul cu o coam ce fîlf ie? ²⁰Tu -l faci s sar ca l costa? Nchezatul lui puternic r spînde te groaza. ²¹Scurm p mîntul, i, mîndru de puterea lui, se arunc asupra celor înarma i; ²²î i bate joc de fric , nu se teme, i nu se d înapoi dinaintea s biei. ²³Zîng ne te tolba cu s ge i pe el, sulia i lancea str lucec, ²⁴fierbe de aprindere, m nînc p mîntul, n'are astîmp r cînd r sun trîmbi a. ²⁵La sunetul trîmbi ei parc zice: „Înainte!” De departe miroase b t lia, glasul ca de tunet ai c peteniilor i strig tele de lupt . ²⁶Oare prin priceperea ta î i ia uliul sborul, i î i întinde aripile spre miaz zi? ²⁷Oare din porunca ta se înal vulturul, i î i a eaz cuibul pe în l imi? ²⁸El locuie te în stînci, acolo î i are locuin a, pe vîrful zim at al stîncilor i pe vîrful mun ilor. ²⁹De acolo descopere el prada, i î i cufund privirile în dep rtare dup ea. ³⁰Puii lui îi beau sîngele; i acolo unde sînt hoituri, acolo -i i vulturul.

Chapter 40

¹Domnul, a vorbit lui Iov, i a zis: ²„E ti încredin at acum tu, care vorbe ti împotriva Celui Atotputernic? Tu care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun r spus de dat?`` ³Iov a r spus Domnului, i a zis: ⁴„Iat , eu sînt prea mic; ce s - i r spund? Îmi pun mîna la gur . ⁵Am vorbit odat , i nu voi mai r spunde; de dou ori, i nu voi mai ad uga nimic.`` ⁶Domnul a r spus lui Iov din mijlocul furtunii, i a zis: ⁷„Încinge- i mijlocul ca un viteaz; ca Eu s te întreb, i tu s M înve i. ⁸Vrei s nimice ti pîn i dreptatea Mea? i s M osînde ti, ca s - i sco i dreptatea? ⁹Ai tu un bra ca al lui Dumnezeu, i un glas de tunet ca al Lui? ¹⁰Împodobe te-te cu m re ie i m rime, îmbrac -te cu str lucire i cu slav ! ¹¹Vars - i valurile mîniei tale, i doboar cu o privire pe cei trufa i! ¹²Smere te cu o privire pe cei trufa i, zdrobe te pe loc pe cei r i, ¹³ascunde -i pe to i împreun în rîn , învele te-le fa a în întunerec! ¹⁴i atunci voi aduce i Eu lauda puterii dreptei tale. ¹⁵Uit -te la ipopotamul, c ruia i-am dat via ca i ie! El m nînc iarb ca boul. ¹⁶Uit -te ce t rie are în coapse, i ce putere are în mu chii pîntecelui s u! ¹⁷Î i îndoaie coada tare ca un cedru, i vinele coapselor lui sînt între sute. ¹⁸Oasele lui sînt ca ni te evi de aram , m dularele lui sînt ca ni te drugi de fer. ¹⁹El este cea mai mare dintre lucr rile lui Dumnezeu. Cel ce l -a f cut l -a înzestrat cu o suli .. ²⁰El î i g se te hrana în mun i, unde se joac toate fiarele cîmpului. ²¹Se culc supt lotus, în mijlocul trestiilor i mla tinilor. ²²Desi ul lotusului îl acopere cu umbra lui, s lciile pîrîului îl înconjoar . ²³Dac se întîmpl ca rîul s ias din matc , el nu fuge: chiar de s'ar n pusti Iordanul în gîtlejul lui, el ar r mînea lini tit. ²⁴Crezi c -l po i prinde lovindu -l în fa ? Sau crezi c -i vei putea str punge nasul cu ajutorul la urilor?

Chapter 41

¹Po i tu s prinzi Leviatanul cu undi a? Sau s -i legi limba cu o funie? ²Îi vei putea petrece papura prin n ri? Sau s -i str pungi cu un cîrlig falca? ³Î i va face el multe rug min i? Î i va vorbi el cu un glas dulce? ⁴Va face el un leg mînt cu tine. ca s - i fie rob pe vecie? ⁵Te vei juca tu cu el ca i cu o pas re? Îl vei lega tu, ca s - i învesele ti fetele? ⁶Fac pescarii nego cu el? Îl împart ei între negustori? ⁷Îi vei acoperi pielea cu epu e, i capul cu c ngi? ⁸Ridic - i numai mîna împotriva lui, i nu- i va mai veni gust s -l love ti. ⁹Iat c e ti în elat în a teptarea ta de a -l prinde: numai s -l vezi, i cazi la p mînt! ¹⁰Nimeni nu este atît de îndr zne ca s -l înt rîte. Cine Mi s'ar împotrivi în fa ? ¹¹Cui sînt dator, ca s -i pl tesc? Supt cer totul este al Meu. ¹²Vreau s mai vorbesc iar de m dularele lui, i de t ria lui, i de frumuse ea întocmirii lui. ¹³Cine -i va putea ridica ve mîntul? Cine va putea p trunde între f lcile lui? ¹⁴Cine va putea deschide por ile gurii lui? irurile din ilor lui cît sînt de însp imînt toare! ¹⁵Scuturile lui m re e i puternice, sînt unite împreun ca printr'o pecete; ¹⁶se in unul de altul, i nici aerul n'ar putea trece printre ele. ¹⁷Sînt ca ni te fra i cari se îmbr i eaz , se apuc , i r mîn nedesp r i i. ¹⁸Str naturile lui fac s str luceasc lumina; ochii lui sînt

ca geana zorilor. ¹⁹Din gura lui î nesc flac ri, scap r schintei de foc din ea. ²⁰Din n rile lui iese fum, ca dintr'un vas care fierbe, ca dintr'o c ldare fierbinte. ²¹Suflarea lui aprinde c rbunii, i gura lui arunc flac ri. ²²T ria lui st în grumaz, i înaintea lui sare groaza. ²³P r ile lui cele c rnoase se în împreun , ca turnate pe el, neclintite. ²⁴Inima lui este tare ca piatra, tare ca piatra de moar care st dedesupt. ²⁵Cînd se scoal el, tremur vitejii, i spaima îi pune pe fug . ²⁶Degeaba este lovit cu sabia; c ci sulia, s geata i pav za nu folosesc la nimic. ²⁷Pentru el ferul este ca paiul, arama, ca lemnul putred. ²⁸S geata nu -l pune pe fug , pietrele din pra tie sînt ca pleava pentru el. ²⁹Nu vede în ghioag decît un fir de pai, i rîde la uieratul s ge ilor. ³⁰Supt pîntecele lui sînt epi ascu i i: ai zice c este o grap întins peste noroi. ³¹Face s clocoteasc fundul m rii ca un cazan, i -l clatin ca pe un vas plin cu mir. ³²În urm el las o c rare luminoas ; i adîncul pare ca pletele unui b trîn. ³³Pe p mînt nimic nu -i este st pîn; este f cut, ca s nu se team de nimic. ³⁴Prive te cu dispre tot ce este în l at, este împ ratul celor mai mîndre dobitoace.``

Chapter 42

¹Iov a r spus Domnului, i a zis: ²„,tiu c Tu po i totul, i c nimic nu poate sta împotriva gîndurilor Tale``. - ³„,Cine este acela care are nebunia s -Mi întunece planurile?`` -,„Da, am vorbit, f r s le în eleg, de minuni, cari sînt mai pe sus de mine i pe cari nu le pricep.`` - ⁴„,Ascult -M , i voi vorbi; te voi întreba, i M vei înv a.`` - ⁵„,Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te -a v zut. ⁶De aceea mi -e scîrb de mine i m poc iesc în rîn i cenu .`` ⁷Dup ce a vorbit Domnul aceste cuvinte lui Iov, a zis lui Elifaz din Teman: „Mînia Mea S'a aprins împotriva ta i împotriva celor doi prieteni ai t i, pentruc n'a i vorbit a a de drept de Mine, cum a vorbit robul Meu Iov. ⁸Lua i acum apte vi ei i apte berbeci, duce i-v la robul Meu Iov, i aduce i o ardere de tot pentru voi. Robul Meu Iov s se roage pentru voi, i numai în vederea lui nu v voi face dup nebunia voastr ; c ci n'a i vorbit a a de drept despre Mine, cum a vorbit robul Meu Iov.`` ⁹Elifaz din Teman, Bildad din uah, i ofar din Naama s'au dus i au f cut cum le spusese Domnul. i Domnul a ascultat rug ciunea lui Iov. ¹⁰Domnul a adus pe Iov iar în starea lui dela început, dup ce s'a rugat Iov pentru prietenii s i. i Domnul i -a dat înapoi îndoit decît tot ce avusese. ¹¹Fra ii, surorile, i vechii prieteni ai lui Iov au venit to i s -l vad , i au mîncat cu el în cas . L-au plîns i l-au mîngîiat pentru toate nenorocirile, pe cari le trimesese Domnul peste el, i fiecare i -a dat un chesita i un inel de aur. ¹²În cei din urm ani ai s i, Iov a primit dela Domnul mai multe binecuvînt ri decît primise în cei dintîi. A avut patrusprezece mii de oi, ase mii de c mile, o mie de p rechi de boi, i o mie de m g ri e. ¹³A avut apte fii i trei fete; ¹⁴celei dintîi i -a pus numele Iemima, celei de a doua Che ia, i celei de a treia Cheren-Hapuc. ¹⁵În toat ara nu erau femei a a de frumoase ca fetele lui Iov. Tat l lor le -a dat o parte de mo tenire printre fra ii lor. ¹⁶Iov a mai tr it dup aceea o sut patruzeci de ani, i a v zut pe fiii s i i pe fiii fiilor s i pîn la al patrulea neam. ¹⁷i Iov a murit b trîn i s tul de zile

Psalms

Chapter 1

¹Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor rîi, nu se opre te pe calea celor p c to i, i nu se a eaz pe scaunul celor batjocoritori! ²Ci î i g se te pl cerea în Legea Domnului, i zi i noapte cuget la Legea Lui! ³El este ca un pom s dit lîng un izvor de ap , care î i d rodul la vremea lui, i ale c rui frunze nu se ve tejesc: tot ce începe, duce la bun sfîr it. ⁴Nu tot a a este cu cei r i: ci ei sînt ca pleava, pe care o spulber vîntul. ⁵Deaceea cei r u nu pot inea capul sus în judec ii, nici p c to ii în adunarea celor neprih ni i. ⁶C ci Domnul cunoa te calea celor neprih ni i, dar calea p c to ilor duce la pieire.

Chapter 2

¹Pentru ce se înt rît nemul umirile, i pentru ce cuget popoarele lucruri de erte? ²Împ ra ii p mîntului se r scoal , i domnitorii se sf tuiesc împreun împotriva Domnului i împotriva Unsului S u, zicînd: ³„S le rupem leg turile i s sc p m de lan urile lor!`` - ⁴Celce ade în ceruri rîde, Domnul Î i bate joc de ei. ⁵Apoi, în mînia Lui, le vorbe te, i -i îngroze te cu urgia Sa, zicînd: ⁶„Totu , Eu am uns pe Împ ratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfînt.`` ⁷„Eu voi vesti hot rîrea Lui,`` -zice Unsul-„,Domnul Mi -a zis: ,Tu e ti Fiul Meu! Ast zi Te-am n scut. ⁸Cere-Mi, i- i voi da neamurile de mo tenere, i marginile p mîntului în st pînire! ⁹Tu le vei zdrobi cu un toiag de fer, i le vei sf rîma ca pe vasul unui olar.`` ¹⁰Acum dar, împ ra i, purta i-v cu în elepciune! Lua i înv tur , judec torii p mîntului! ¹¹Sluji i Domnului cu fric , i bucura i-v , tremurînd. ¹²Da i cinste Fiului, ca s nu Se mînie, i s nu pieri i pe calea voastr , c ci mînia Lui este gata s se aprind ! Ferice de to i cî i se încred în El!

Chapter 3

¹(Un psalm al lui David, f cut cu prilejul fugii lui dinaintea fiului s u Absalom.) Doamne, ce mul i sînt vr jma ii mei! Ce mul ime se scoal împotriva mea! ²Cît de mul i zic despre mine: „Nu mai este sc pare pentru el la Dumnezeu!`` - ³Dar, Tu, Domane, Tu e ti scutul meu, Tu e ti slava mea, i Tu îmi înal i capul! ⁴Eu strig cu glasul meu c tre Domnul, i El îmi r spunde din muntele Lui cel sfînt. ⁵M culc, adorm, i m de tept iar , c ci Domnul este sprijinul meu. ⁶Nu m tem de zecile de mii de popoare, cari m împresoar de toate p r ile. ⁷Scoal -Te, Doamne! Scap -m ,

Dumnezeule! Caci Tu ba i peste obraz pe toti vrjma ii mei, izdrobe ti din ii celor ri. ⁸La Domnul este scparea: binecuvntarea Ta s fie peste poporul Tu.

Chapter 4

¹(Ctre mai marele cntre ilor. De cntat pe instrumente cu coarde. Un psalm al lui David.)
Rspunde-mi, cnd strig, Dumnezeul neprii nrii mele: scoate-m la loc larg, cnd snt la strmtoare!
Ai mil, de mine, ascult -mi rugciunea! ²Fiii oamenilor, pn cnd va fi batjocorit slava mea? Pn
cnd ve iubi deert ciunea, i ve i umbla dup minciuni? (Oprire.) ³Siti c Domnul i-a ales un
om pe care -l iube te: Domnul aude cnd strig ctre El. ⁴Cutremura i-v, i nu p c tui i! Spune i lucrul
acesta n inimile voastre cnd sta i n pat: apoi t ce i. ⁵Aduce i jertfe neprii nite, i ncrede i-v n
Domnul. ⁶Muli zic: „Cine ne va arta fericirea?” Eu ns zic: „Frs r sar peste noi lumina Fe ei
Tale, Doamne!” ⁷Tu-mi dai mai mult bucurie n inima mea, decit au ei cnd li se nmul e te rodul
grului i al vinului. ⁸Eu m culc i adorm n pace, caci numai Tu, Doamne, mi dai lini te deplin
n locuin a mea.

Chapter 5

¹(Ctre mai marele cntre ilor. De cntat cu flautele. Un psalm al lui David.) Pleac -i urechea
la cuvintele mele, Doamne! Ascult suspinurile mele! ²Ia aminte la strigtele mele, Imp ratul meu
i Dumnezeul meu, caci ctre Tine m rog! ³Doamne, auzi-mi glasul, diminea a! Diminea a eu mi
ndrept rugciunea spre Tine, i a tept. ⁴Caci Tu nu e ti un Dumnezeu cruia s -I plac r ul; cel ru
nu poate locui lng Tine. ⁵Nebunii nu pot s stea n preajma ochilor Ti; Tu ur ti pe cei ce fac
f r delegea, ⁶ i pierzi pe cei mincino i; Domnul ur te pe oamenii cari vars sînge i n al . ⁷Dar eu,
prin îndurarea Ta cea mare, pot s intru n casa Ta, i s m nchin cu fric n Templul Tu cel sfnt.
⁸Doamne, cluze te-m pe calea plcut ie, din pricina vrjma ilor mei! Neteze te calea Ta supt pa ii
mei. ⁹Caci nu este nimic adev rat n gura lor; inima le este plin de rutate, gtlejul le este un mormnt
deschis, i pe limb au vorbe lino itoare. ¹⁰Love te -i ca pe ni te vinova i, Dumnezeule! F -i s cad
prin nse i sfaturile lor. Pr bu e te -i n mijlocul p catelor lor fr num r! Caci se r zvr tesc împotriva
Ta. ¹¹Atunci toti cei ce se ncred n Tine, se vor bucura, se vor veseli totdeauna, caci Tu îi vei ocroti.
Tu vei fi bucuria celorce iubesc Numele Tu. ¹²Caci Tu binecuvintezi pe cel neprii nit, Doamne,
i -l înconjuri cu bun voin a Ta, cum l-ai înconjura cu un scut.

Chapter 6

¹(C tre mai marele cântare a lui David. De cântat pe instrumente cu coarde. Pe arfa cu opt coarde. Un psalm al lui David.) Doamne, nu mă pedepsi cu mânia Ta, și nu mă muștra cu urgia Ta. ²Ai milă de mine, Doamne, ca să mă răscumări! Vindecă-mă, Doamne, ca să îmi tremur oasele. ³Sufletul meu s-a îngrozit de tot; și Tu, Doamne, până când vei zăbovi să Te înduri de mine? ⁴Întoarce-Te, Doamne, izbăvește-mi sufletul! Mântuiește-mă, pentru îndurarea Ta! ⁵Ca să cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine; și cine Te va lăuda în locuința morților? ⁶Nu mai pot gemând! În fiecare noapte îmi stropesc aternutul, și-mi scald patul în lacrimi. ⁷Mă s-a supt fața de înfrângere, și am înmărmăcit din pricina tuturor celor ce mă răscumără. ⁸Deprăvește-mă de la mine, totuși cei ce fac și răul! Ca să Domnul auză glasul plângerii mele! ⁹Domnul îmi ascultă cererile, și Domnul îmi primește rugămintea! ¹⁰Totuși vrăjmașii mei vor fi acoperiți de rușine, și cuprinși de spaimă; într-o clipă vor da înapoi, acoperiți de rușine.

Chapter 7

¹(O cântare de jale a lui David. Cântat Domnului din pricina cuvintelor Beniamitului Cu.) Doamne, Dumnezeule, în Tine îmi caut scut și armă! Scapă-mă de toată prigonirea mea și izbăvește-mă, ²ca să nu mă sfîșie ca un leu, care înghite fără să sar cineva în ajutor. ³Doamne, Dumnezeule, dacă am făcut un astfel de rău, dacă este fără de lege pe mâinile mele, ⁴dacă am răscumărat cu rău pe cel ce trăiește în pace cu mine, și n-am izbăvit pe cel ce mă asuprea fără temei, ⁵atunci: să mă urmărească vrăjmașii și să mă ajungă, să-mi calce viața la pământ, și slava mea în pulbere să-mi arunce! (Oprește). ⁶Scoală-Te, Doamne, cu mânia Ta! Scoală-Te împotriva urgiei protivnicilor mei, trezește-Te ca să-mi ajuti, și răscumărați-te o judecată! ⁷Să Te înconjure adunarea popoarelor, și ezi mai sus decât ea, la înălțime! ⁸Domnul judecă popoarele: fără-mi dreptate Doamne, după neprihănirea și nevinovăția mea! ⁹Ah! pune odată capăt răutății celor răi, și înfrâng-te pe cel neprihănit, Tu, care cercetezi inimile și răsunetii, Dumnezeule drept! ¹⁰Scutul meu este în Dumnezeu, care măntuiește-te pe cei cu inimă curată. ¹¹Dumnezeu este un judecător drept, un Dumnezeu care Se mânie în orice vreme. ¹²Dacă cel rău nu se întoarce la Dumnezeu, Dumnezeu îi ascute sabia, Îi încordează arcul, și-l ochește, ¹³îndreptat asupra lui săgeți omorâtoare și săgeți arzătoare! ¹⁴Iată că cel rău pregătește răul, și săgeți fără de lege, și naște în el ciurea: ¹⁵face o groapă, o săpătură, și tot el cade în groapa pe care a făcut-o. ¹⁶Fără de legea pe care a urzit-o, se întoarce asupra capului lui, și silnicia pe care a făcut-o, se pogorât înapoi pe eșta capului lui. ¹⁷Eu voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui, și voi cânta Numele Domnului, Numele Celui Prea Înalt.

Chapter 8

¹(C tre mai marele cânt re ilor. De cântat pe Ghitit. Un psalm al lui David.) Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este Numele T u pe tot p mîntul! Slava Ta se înal mai pe sus de ceruri. ²Din gura copiilor i a celor ce sug la î , i-ai scos o înt ritur de ap rare împotriva protivnicilor t i, ca s astupi gura vr jma ului i omului cu dor de r zburare. ³Cînd privesc cerurile-lucrarea mînilor Tale-luna i stelele pe cari le-ai f cut, ⁴îmi zic: „Ce este omul, ca s Te gînde ti la el? i fiul omului, ca s -l bagi în seam ? ⁵L-ai f cut cu pu în mai pe jos decît Dumnezeu, i l-ai încununat cu slav i cu cinste. ⁶I-ai dat st pînire peste lucrurile mînilor Tale, toate le-ai pus supt picioarele lui: ⁷oile i boii laolalt , fiarele cîmpului, ⁸p s rile cerului i pe tii m rii, tot ce str bate c r rile m rilor. ⁹Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este Numele T u pe tot p mîntul!

Chapter 9

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Se cânt ca i „Mori pentru fiul``. Un psalm al lui David.) Voi l uda pe Domnul din toat inima mea, voi istorisi toate minunile Lui. ²Voi face din Tine bucuria i veselia mea, voi cânta Numele t u, Dumnezeule Prea Înalte, ³pentruc vr jma ii mei dau înapoi, se clatin , i pier dinaintea Ta. ⁴c ci Tu îmi sprijine ti dreptatea i pricina mea, i stai pe scaunul T u de domnie ca un judec tor drept. ⁵Tu pedepse ti neamurile, nimice ti pe cel r u, le tergi numele pentru totdeauna i pe vecie. ⁶S'au dus vr jma ii! N'au r mas din ei decît ni te d rîm turi vecinice! Ni te cet i d rîmate de Tine! Li s'a ters pomenirea! ⁷Ei s'au dus, dar Domnul împ r te te în veac, i i -a preg tit scaunul de domnie pentru judecat . ⁸El judec lumea cu dreptate, judec popoarele cu nep rtinire. ⁹Domnul este sc parea celui asuprit, sc pare la vreme de necaz. ¹⁰Cei ce cunosc Numele T u, se încred în Tine, c ci Tu nu p r se ti pe cei ce Te caut , Doamne! ¹¹Cînta i Domnului, care împ r e te în Sion, vesti i printre popoare ispr vile Lui! ¹²C ci El r zbun sîngele v rsat, i Î i aduce aminte de cei nenoroci i, nu uit strig tele lor. ¹³Ai mil de mine, Doamne! Vezi tic lo ia în care m aduc vr jma ii mei, i ridic -m din por ile mor ii, ¹⁴ca s vestesc toate laudele Tale, în por ile fiicei Sionului, i s m bucur de mîntuirea Ta. ¹⁵Neamurile cad în groapa pe care au f cut -o, i li se prinde piciorul în la ul pe care l-au ascuns. ¹⁶Domnul Se arat , face dreptate, i prinde pe cel r u în lucrul mînilor lui. (Joc de instrumente. Oprire.) ¹⁷Cei r i se întorc la locuin a mor ilor: toate neamurile cari uit pe Dumnezeu. ¹⁸C ci cel nenorocit nu este uitat pe vecie, n dejdea celor s rmani nu piere pe vecie. ¹⁹Scoal -Te, Doamne, ca s nu biruie omul; neamurile s fie judecate înaintea Ta! ²⁰Arunc groaza în ei, Doamne, ca s tie popoarele c nu sînt decît oameni! (Oprire.)

Chapter 10

¹Pentruce stai a a de departe, Doamne? Pentruce Te ascunzi la vreme de necaz? ²Cel r u, în mândria lui, urm re te pe cei nenoroci i, i ei cad jertf curselor urzite de el. ³C ci cel r u se f le te cu pofta lui, iar r pitorul batjocore te i nesocote te pe Domnul. ⁴Cel r u zice cu trufie: „Nu pedepse te Domnul! Nu este Dumnezeu!” Iat toate gândurile lui. ⁵Treburile îi merg bine în orice vreme; judec ile Tale sînt prea înalte pentru el, ca s le poat vedea, i sufl cu dispre împotriva tuturor protivnicilor lui. ⁶El zice în inima lui: „Nu m clatin, în veci sînt scutit de nenorocire!” ⁷Gura îi este plin de blesteme, de în el torii i de vicle uguri; i supt limb are r utate i f r delege. ⁸St la pînd lîng sate, i ucide pe cel nevinovat în locuri dosnice: ochii lui pîndesc pe cel nenorocit. ⁹St la pînd în ascunz toarea lui, ca leul în vizuin : st la pînd s prind pe cel nenorocit. Îl prinde, i -l trage în la ul lui: ¹⁰se îndoiaie, se pleac , i -i cad s racii în ghiare! ¹¹El zice în inima lui: „Dumnezeu uit ! Î i ascunde Fa a i în veac nu va vedea!” ¹²Scoal -Te, Doamne, Dumnezeule, ridic mîna! Nu uita pe cei nenoroci i! ¹³Pentruce s huleasc cel r u pe Dumnezeu? Pentruce s zic în inima lui c Tu nu pedepse ti? ¹⁴Dar Tu vezi; c ci Tu prive ti necazul i suferin a, ca s iei în mîn pricina lor. În n dejdea Ta se las cel nenorocit, i Tu vii în ajutor orfanului. ¹⁵Zdrobe te bra ul celui r u, pedepse te -i f r delegile, ca s piar din ochii T i! ¹⁶Domnul este Împ rat în veci de veci; neamurile sînt nimicite din ara Lui. ¹⁷Tu auzi rug ciunile celor ce suf r, Doamne! Le înt re ti inima, Î i pleci urechea spre ei, ¹⁸ca s faci dreptate orfanului i celui asuprit, i ca s nu mai însufle groaza omul cel luat din p mînt.

Chapter 11

¹La Domnul g sesc sc pare! Cum pute i s -mi spune i: „Fugi în mun ii vo tri, ca o pas re?” ²C ci iat c cei r i încordeaz arcul, î i potrivesc s geata pe coard , ca s trag pe ascuns celor cu inima curat . ³i cînd se surp temeliile, ce ar putea s mai fac cel neprih nit? ⁴Domnul este în Templul Lui cel sfînt, Domnul Î i are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc, i ploapele Lui cerceteaz pe fiii oamenilor. ⁵Domnul cearc pe cel neprih nit, dar ur te pe cel r u i pe cel ce iube te silnicia. ⁶Peste cei r i plou c rbuni, foc i pucioas : un vînt dogoritor, iat paharul de care au ei parte. ⁷C ci Domnul este drept, iube te dreptatea, i cei neprih ni i privesc Fa a Lui.

Chapter 12

¹(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe arfa cu opt coarde. Un psalm al lui David.) Vino în ajutor, Doamne, c ci se duc oamenii evlavio i, pier credincio ii dintre fiii oamenilor. ²Oamenii î i spun minciuni unii altora, pe buze au lucruri lingu itoare, vorbesc cu inim pref cut . ³Nimiceasc Domnul toate buzele lingu itoare, limba care vorbe te cu trufie, ⁴pe cei ce zic: „Sîntem tari cu

limba noastră, caci buzele noastre sînt cu noi: cine ar putea să fie stîpîn peste noi?` 5 „Pentru că cei nenoroci sînt asuprii și pentru că să racii gem, acum` , zice Domnul, „Mă scol, și aduc mîntuire celor obijduiți.` 6 Cuvintele Domnului sînt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pur mînt, și curățat de apte ori. - 7 Tu, Doamne, îți vei purta, și -i vei aprinde neamul acesta pe vecie. 8 Pretutindeni mi un căi și, cînd domnești ticloși printre fiii oamenilor.

Chapter 13

1 (Către mai marele cîntărilor. Un psalm al lui David.) Pînă cînd, Doamne, mă vei uita neîncetat? Pînă cînd Îți vei ascunde Fața de mine? 2 Pînă cînd voi avea sufletul plin de griji, și inima plină de necazuri în fiecare zi? Pînă cînd se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea? 3 Prive-te, și spune-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n'adorm somnul morții, 4 ca să nu zic vrăjmașul meu: „L-am biruit!” și să nu se bucure protivnicii mei, cînd mă clatin. 5 Eu am încredere în bunătatea Ta, sînt cu inima veselă, din pricina mîntuirii Tale: 6 cîntă Domnului, caci mi-ai făcut bine!

Chapter 14

1 (Către mai marele cîntărilor. Un psalm al lui David.) Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S'au stricat oamenii, fac fapte urîte; nu este niciunul care să facă binele. 2 Domnul Se uită dela înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere, și care să caute pe Dumnezeu. 3 Dar toți s'au răstăcit, toți s'au dovedit niște netrebniți; nu este nici unul care să facă binele, niciunul măcar. 4 I-au pierdut mințile toți cei ce să vîrăscă fără delegea, de mă nîncă pe poporul Meu, cum mă nîncă pînea, și nu cheamă pe Domnul? 5 Ei vor tremura de spaimă, cînd Se va arăta Dumnezeu în mijlocul neamului neprihănit. 6 Rîdeți voi de neajdeea celui nenorocit... dar scăparea lui este Domnul. 7 O! de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!...

Chapter 15

1 (Un psalm al lui David.) Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfînt? 2 -Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu, și spune adevărul din inimă. 3 Acela nu clevete-te cu limba lui, nu face rău semenului său, și nu aruncă ocară asupra aproapelui său. 4 El prive-te cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește-te pe ceice se tem de Domnul. El

nu- i ia vorba înapoi, dac face un jur mînt în paguba lui. ⁵El nu- i d banii cu dobînd , i nu ia mit împotriva celui nevinovat. Cel ce se poart a a, nu se clatin nici odat .

Chapter 16

¹(O cîntare a lui David.) P ze te-m , Dumnezeule, c ci în Tine m încred. ²Eu zic Domnului: „Tu e ti Domnul meu, Tu e ti singura mea fericire!” ³Sfin ii, cari sînt în ar , oamenii evlavio i, sînt toat pl cerea mea. ⁴Idolii se înmul esc, oamenii alearg dup dumnezei str ini, dar eu n'aduc jertfele lor de sînge, i nu pun numele lor pe buzele mele. ⁵Domnul este partea mea de mo tenere i paharul meu, Tu îmi îndrep i sor ul meu. ⁶O mo tenere pl cut mi -a c zut la sor , o frumoas mo ie mi -a fost dat . ⁷Eu binecuvintez pe Domnul, care m sf tuie te, c ci pîn i noaptea îmi d îndemnuri inima. ⁸Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: cînd este El la dreapta mea, nu m clatin. ⁹De aceea inima mi se bucur , sufletul mi se vesele te, i trupul mi se odihne te în lini te. ¹⁰C ci nu vei l sa sufletul meu în locuin a mor ilor, nu vei îng dui ca prea iubitul T u s vad putrezirea. ¹¹Îmi vei ar ta c rarea vie ii; înaintea Fe ei Tale sînt bucurii nespuse, i desf t ri vecinice în dreapta Ta.

Chapter 17

¹(O rug ciune a lui David.) Doamne, ascult -mi pricina nevinovat , ia aminte la strig tele mele, pleac urechea la rug ciunea mea, f cut cu buze nepref cute! ²S se arate dreptatea mea înaintea Ta, i s priveasc ochii T i neprih nirea mea! ³Dac îmi vei cerca inima, dac o vei cerceta noaptea, dac m vei încerca, nu vei g si nimic: c ci ce-mi iese din gur , aceea i gîndesc. ⁴Cît prive te leg turile cu oamenii, eu, dup cuvîntul buzelor Tale, m feresc de calea celor asupritori; ⁵pa ii mei stau neclinti i pe c r rile Tale, i nu mi se clatin picioarele. ⁶Strig c tre Tine, c ci m'ascu i, Dumnezeule! Pleac - i urechea spre mine, ascult cuvîntul meu! ⁷Arat - i bun tatea Ta cea minunat , Tu, care scapi pe cei ce caut ad post, i -i izb ve ti de protivnicii lor, prin dreapta Ta! ⁸P ze te-m ca lumina ochiului, ocrote te-m , la umbra aripilor Tale, ⁹de cei r i, cari m prigonesc, de vr jma ii mei de moarte, cari m împresoar . ¹⁰Ei î i închid inima, au cuvintele seme e în gur . ¹¹Se in de pa ii mei, m înconjoar chiar, m pîndesc ca s m trînteasc la p mînt. ¹²Parc ar fi un leu lacom dup prad , un pui de leu, care st la pînd în culcu ul lui. ¹³Scoal -te, Doamne, ie i înaintea vr jma ului, doboar -! Izb ve te-m de cel r u cu sabia Ta! ¹⁴Scap -m de oameni, cu mîna Ta, Doamne, de oamenii lumii acesteia, cari î i au partea lor în via a aceasta, i c rora le umpli pîntecele cu bun t ile Tale. Copiii lor sînt s tui i prisosul lor î l las pruncilor lor. ¹⁵Dar eu, în nevinov ia mea, voi vedea Fa a Ta: cum m voi trezi, m voi s tura de chipul T u.

Chapter 18

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David, robul Domnului. El a spus Domnului cuvintele cânt rii acesteia, când l -a sc pat Domnul din mâna tuturor vr jma ilor s i i din mâna lui Saul. El a zis:) „Te iubesc din inim , Doamne, t ria mea! ²Doamne, Tu e ti stînca mea, cet uia mea, izb vitorul meu! Dumnezeule, Tu e ti stînca mea, în care m ascund, scutul meu, t ria care m scap , i înt ritura mea! ³Eu strig: „L udat s fie Domnul!“ i sînt izb vit de vr jma ii mei. ⁴M înconjuraser leg turile mor ii, i m îngroziser rîurile pieirii; ⁵m înf uraser leg turile mormîntului, i m prinseser la urile mor ii. ⁶Dar, în strîmtorarea mea, am chemat pe Domnul, i am strigat c tre Dumnezeul meu: din loca ul Lui, El mi -a auzit glasul, i strig tul meu a ajuns pîn la El, pîn la urechile Lui. ⁷Atunci s'a sgduit p mîntul i s'a cutremurat, temeliile mun ilor s'au mi cat, i s'au cl tinat, pentru c El se mîniase. ⁸Din n rile Lui se ridica fum, i un foc mistuitor ie ea din gura Lui: c rbuni aprin i î neau din ea. ⁹A plecat cerurile, i S'a pogorît: un nor gros era supt picioarele Lui. ¹⁰C l rea pe un heruvim, i sbura, venea plutind pe aripile vîntului. ¹¹Întunerecul i -l f cuse învelitoare, iar cortul Lui, împrejurul Lui, erau ni te ape întunecoase i nori negri. ¹²Din str lucirea, care se r sfrîngea înaintea Lui, ie eau nori, cari aruncau grindin i c rbuni de foc. ¹³Domnul a tunat în ceruri, Cel Prea Înalt a f cut s -I r sune glasul, cu grindin i c rbuni de foc. ¹⁴A aruncat s ge i i a risipit pe vr jma ii mei, a înmul it loviturile tr snetului i i -a pus pe fug . ¹⁵Atunci s'a v zut albia apelor, i s'au descoperit temeliile lumii, la mustrea Ta, Doamne, la vuietul sufl rii n rilor Tale. ¹⁶El i -a întins mîna de sus, m'a apucat, m'a scos din apele cele mari; Ps. 144. 7. ¹⁷m'a izb vit de protivnicul meu cel puternic, de vr jma ii mei, cari erau mai tari decît mine. ¹⁸Ei n v liser deodat peste mine în ziua strîmtor rii mele; dar Domnul a fost sprijinul meu. ¹⁹El m'a scos la loc larg, i m'a sc pat, pentruc m iube te. ²⁰Domnul mi -a f cut dup neprih nirea mea, mi -a r spl tit dup cur ia mînilor mele: ²¹c ci am p zit c ile Domnului, i n'am p c tuit împotriva Dumnezeului meu. ²²Toate poruncile Lui au fost înaintea mea, i nu m'am dep rtat dela legile Lui. ²³Am fost f r vin fa de El, i m'am p zit de f r delegea mea. ²⁴Deaceea, Domnul mi -a r spl tit dup neprih nirea mea, dup cur ia mînilor mele înaintea ochilor Lui. ²⁵Cu cel bun Tu Te ar i bun, cu omul neprih nit Te ar i neprih nit; ²⁶cu cel curat Te ar i curat, i cu cel stricat Te por i dup stric ciunea lui. ²⁷Tu mîntuie ti pe poporul care se smere te, i smere ti privirile trufa e. ²⁸Da, Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul, Dumnezeul meu, îmi lumineaz întunerecul meu. ²⁹Cu Tine m n pustesc asupra unei o ti înarmate, cu Dumnezeul meu sar peste un zid înt rit. ³⁰C ile lui Dumnezeu sînt des vîr ite, Cuvîntul Domnului este încercat: El este un scut pentru to i cei ce alearg la El. ³¹C ci cine este Dumnezeu, afar de Domnul, i cine este o stînc , afar de Dumnezeul nostru? ³²Dumnezeu m încinge cu putere, i m pov uie te pe calea cea dreapt . ³³El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor, i m a eaz pe în l imile mele ³⁴El îmi deprinde mînile la lupt , a a c bra ele mele întind arcul de aram . ³⁵Tu îmi dai scutul mîntuirii Tale, dreapta Ta m sprijine te, i îndurarea Ta m face mare. ³⁶Tu l rge ti drumul supt pa ii mei, i nu-mi alunec glesnele. ³⁷Urm resc pe vr jma ii mei, îi ajung, i nu m întorc pîn nu -i nimicesc. ³⁸Îi zdrobesc, de nu pot s se mai ridice: ei cad supt picioarele mele. ³⁹Tu m încingi cu putere

pentru lupt , i r pui pe protivnicii mei supt picioarele mele. ⁴⁰Tu faci pe vr jma ii mei s dea dosul înaintea mea, i eu nimicesc pe cei ce m ur sc. ⁴¹Ei strig , dar n'are cine s -i scape! Strig c tre Domnul, dar nu le r spunde! ⁴²Îi pisez ca praful, pe care -l ia vîntul, îi calc în picioare ca noroiul de pe uli e. ⁴³Tu m scapi din neîn elegerile poporului; m pui în fruntea neamurilor; un popor, pe care nu -l cunoa team, îmi este supus. ⁴⁴El ascult de mine la cea dintîi porunc , fiii str inului m lingu esc. ⁴⁵Fiiilor str inului li se moaie inima de mine, i ies tremurînd din cet uile lor. ⁴⁶Tr iasc Domnul, i binecuvîntat s fie Stîncă mea! M rit s fie Dumnezeuul mîntuirii mele, ⁴⁷Dumnezeu, r zbun torul meu, care îmi supune popoarele, ⁴⁸ i m izb ve te de vr jma ii mei! Tu m înal i mai pesus de protivnicii mei, m scapi de omul asupritor. ⁴⁹Deaceea, Doamne, Te voi luda printre neamuri, voi cînta spre slava Numelui T u. ⁵⁰El d mari izb viri împ ratului S u, i d îndurare unsului S u: lui David, i semin ei lui, pe vecie.

Chapter 19

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Cerurile spun slava lui Dumnezeu, i întinderea lor veste te lucrarea mînilor Lui. ²O zi istorise te alteia acest lucru, o noapte d de tire alteia despre el. ³ i aceasta, f r vorbe, f r cuvinte, al c ror sunet s fie auzit: ⁴dar r sunetul lor str bate tot p mîntul, i glasul lor merge pîn la marginile lumii. În ceruri El a întins un cort soarelui. ⁵ i soarele, ca un mire, care iese din odaia lui de nunt , se arunc în drumul lui cu bucuria unui viteaz: ⁶r sare la un cap t al cerurilor, i î i ispr ve te drumul la celalt cap t; nimic nu se ascunde de c ldura lui. ⁷Legea Domnului este des vîr it , i învioreaz sufletul; m rturia Domnului este adev rat i d în elepciune celui ne tiutor. ⁸Orînduirile Domnului sînt f r prihan , i veselesc inima; poruncile Domnului sînt curate i lumineaz ochii. ⁹Frica de Domnul este curat , i ine pe vecie; judec ile Domnului sînt adev rate, toate sînt drepte. ¹⁰Ele sînt mai de pre decît aurul, decît mult aur curat; sînt mai dulci decît mierea, decît picurul din faguri. ¹¹Robul T u prime te i el înv tura dela ele; pentru cine le p ze te, r splata este mare. ¹²Cine î i cunoa te gre elile f cute din ne tiin ? Iart -mi gre elile pe cari nu le cunosc! ¹³P ze te de asemenea pe robul T u de mîndrie, ca s nu st pîneasc ea peste mine! Atunci voi fi f r prihan , nevinovat de p cate mari. ¹⁴Prime te cu bun voin cuvintele gurii mele, i cugetele inimii mele, Doamne, Stîncă mea i Izb vitorul meu!

Chapter 20

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) S te asculte Domnul în ziua necazului, s te ocroteasc Numele Dumnezeului lui Iacov, ²s - i trimeat ajutor din loca ul S u cel Sfînt, i s te sprijineasc din Sion! ³S - i aduc aminte de toate darurile tale de mîncare, i s primeasc arderile

tale de tot! (Oprire.) ⁴S - i dea ce- i dore te inima, i s - i împlinesc toate planurile tale! ⁵Atunci noi ne vom bucura de biruin a ta, i vom flutura steagul în Numele Dumnezeului nostru. Domnul s - i asculte toate dorin ele tale! ⁶tiu de acum c Domnul scap pe unsul S u, i -i va r spunde din ceruri, din loca ul Lui cel Sfînt, prin ajutorul atotputernic al dreptei Lui. ⁷Unii se bizuiesc pe car le lor, al ii pe caii lor; dar noi ne bizuim pe Numele Domnului, Dumnezeului nostru. ⁸Ei se îndoie i cad; dar noi ne ridic m i r mînem în picioare. ⁹Scap , Doamne, pe împ ratul, i ascult -ne cînd Te chem m!

Chapter 21

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Doamne, împ ratul se bucur de ocrotirea puternic , pe care i -o dai Tu. i cum îl umple de veselie ajutorul T u! ²I-ai dat ce -i dorea inima, i n'ai l sat neîmplinit ce -i cereau buzele. ³C ci i-ai ie it înainte cu binecuvînt ri de fericire, i i-ai pus pe cap o cunun de aur curat. ⁴Î i cerea via a, i i-ai dat -o: o via lung pentru totdeauna i pe vecie. ⁵Mare este slava lui în urma ajutorului T u. Tu pui peste el str lucirea i m re ia. ⁶Îl faci pe vecie o pricin de binecuvînt ri, i -l umpli de bucurie înaintea Fe ii Tale. ⁷C ci împ ratul se încrede în Domnul; i bun tatea Celui Prea Înalt îl face s nu se clatine. ⁸Mîna ta, împ rate, va ajunge pe to i vr jma ii t i, dreapta ta va ajunge pe cei ce te ur sc, ⁹i -i vei face ca un cuptor aprins, în ziua cînd te vei ar ta; Domnul îi va nimici în mînia Lui, i -i va mânca focul. ¹⁰Le vei terge s mîn a de pe p mînt, i neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor. ¹¹Ei au urzit lucruri rele împotriva ta, au f cut sfaturi rele, dar nu vor izbuti. ¹²C ci îi vei face s dea dosul, i vei trage cu arcul t u asupra lor. ¹³Scoal -te, Doamne, cu puterea Ta, i vom cînta i vom l uda puterea Ta.

Chapter 22

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Se cînt ca „cerboaica zorilor``. Un psalm al lui David.) Dumnezeule! Dumnezeule! Pentruce m'ai p r sit, i pentruce Te dep rtezi f r s -mi aju i i f r s'ascu i plîngerile mele? ²Strig ziua, Dumnezeule, i nu-mi r spunzi: strig i noaptea, i tot n'am odihn . ³Totu Tu e ti Cel Sfînt, i Tu locuie ti în mijlocul laudelor lui Israel. ⁴În Tine se încredeau p rin ii no tri: se încredeau, i -i izb veai. ⁵Strigau c tre Tine, i erau sc pa i; se încredeau în Tine, i nu r mîneau de ru ine. ⁶Dar eu sînt vierme, nu om, am ajuns de ocară oamenilor i dispre uit de popor. ⁷To i ceice m v d î i bat joc de mine, î i deschid gura, dau din cap i zic: ⁸„S'a încrezut în Domnul! S -l mîntuiasc Domnul, s -l izb veasc , fiindc -l iube te!`` - ⁹Da, Tu m'ai scos din pîntecele mamei, m'ai pus la ad post de orice grij la î ele mamei mele; ¹⁰de cînd eram la sînul mamei, am fost supt paza Ta, din pîntecele mamei ai fost Dumnezeul meu. ¹¹Nu Te dep rta de mine, c ci s'apropie

necazul, și nimeni nu-mi vine în ajutor. ¹²O mulțime de tauri sînt împrejurul meu, ni te tauri din Basan mă înconjoară. ¹³Îmi deschid gura împotriva mea, ca un leu, care sînt în cernețe. ¹⁴Am ajuns ca apa, care se scurge, și toate oasele mi se despart; mi s'a făcut inima ca ceara, și se topește în untrul meu. ¹⁵Mi se usucă puterea ca lutul, și mi se lipește limba de cerul gurii: m'ai adus în rîna morții. ¹⁶Căci ni te câini mă înconjoară, o ceață de nelegiuiri dau tîrcoale împrejurul meu, mi-au strîns mîinile și picioarele: ¹⁷toate oasele aputeaș mi le număr. Ei, înșurubînd, pîndesc și mă privesc; ¹⁸îmi împart hainele mele între ei, și trag la sor pentru cămășa mea. ¹⁹Dar Tu, Doamne, nu Te depărta! Tu, Tria mea, vino de grabă în ajutorul meu! ²⁰Scap-mi sufletul de sabie, și viața din ghiarele cîinilor! ²¹Scap-mă din gura leului, și scoate-mă din coarnele bivolului! ²²Voi vesti Numele Tău fraților mei, și Te voi lăuda în mijlocul adunării. ²³Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L! Voi toți, s'mîna lui Iacov, slăviți-L! Cutremura-i-vă înaintea Lui, voi toți, s'mîna lui Israel! ²⁴Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urtește necazurile celui nenorocit, și nu-i ascunde Fața de el, ci îl ascultă cînd strigă către El. ²⁵În adunarea cea mare, Tu vei fi pricina laudelor mele: îmi voi împlini juruințele în fața celor ce se tem de Tine. ²⁶Cei săraci vor mîncă și se vor satura, cei ce caută pe Domnul, Îl vor lăuda: veselă să fie inima pe vecie! ²⁷Toate marginile pămîntului îmi vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta. ²⁸Căci a Domnului este împărăția: El stă pînă peste neamuri. ²⁹Toți cei puternici de pe pămînt vor mîncă și se vor închina ei; înaintea Lui se vor pleca toți cei ce se pogoară în rîn, cei ce nu pot să-și strezească viața. ³⁰O s'mîna de oameni li va sluji; și se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei. ³¹Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște.

Chapter 23

¹(O cîntare a lui David.) Domnul este Pstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic. ²El mă pătește în pînă verde, și mă duce la ape de odihnă; ³îmi înviorează sufletul, și mă povăluiește pe cărări drepte, din pricina Numei Său. ⁴Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Tăma mîngîie. ⁵Tu îmi întinzi masa în fața protivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el. ⁶Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele, și voi locui în Casa Domnului pînă la sfîrșitul zilelor mele.

Chapter 24

¹(Un psalm al lui David.) Al Domnului este pămîntul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc! ²Căci El lăsa întemeiat pe mări, și lăsa întărit pe rîuri. ³Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica pînă la locul Lui cel Sfînt? - ⁴Cel ce are mîinile nevinovate și inima

curat , cel ce nu- i ded sufletul la minciun , i nu jur ca s în ele. ⁵Acela va c p ta binecuvântarea Domnului, starea dup voia Lui dat de Dumnezeu mântuirii lui. ⁶Iat partea de mo tenere a celor ce -L cheam , a celor ce caut Fa a Ta, Dumnezeu lui Iacov. - ⁷Por i, ridica i-v capetele; ridica i-v , por i vecinice, ca s între Împ ratul slavei! - ⁸„Cine este acest Împ rat al slavei?`` -Domnul cel tare i puternic, Domnul cel viteaz în lupte. ⁹Por i, ridica i-v capetele; ridica i-le, por i vecinice, ca s între Împ ratul slavei! - ¹⁰„Cine este acest Împ rat al slavei?`` -Domnul o tirilor: El este Împ ratul slavei! -(Oprire).

Chapter 25

¹La Tine, Doamne, îmi înal sufletul. ²În Tine, Dumnezeule, m încred: s nu fiu dat de ru ine, ca s nu se bucure vr jma ii mei de mine! ³Da, to i cei ce n d jduiesc în Tine nu vor fi da i de ru ine: ci de ru ine vor fi da i cei ce Te p r sesc f r temei. ⁴Arat -mi, Doamne, c ile Tale, i înva -m c r rile Tale. ⁵Pov uie te-m în adev rul T u, i înva -m ; c ci Tu e ti Dumnezeu mântuirii mele, Tu e ti totdeauna n dejdea mea! ⁶Adu- i aminte, Doamne, de îndurarea i bun tatea Ta; c ci sînt vecinice. ⁷Nu- i aduce aminte de gre elile din tinere a mea, nici de f r delegile mele; ci adu- i aminte de mine, dup îndurarea Ta, pentru bun tatea Ta, Doamne! ⁸Domnul este bun i drept: de aceea arat El p c to ilor calea. ⁹El face pe cei smeri i s umble în tot ce este drept. El înva pe cei smeri i calea Sa. ¹⁰Toate c r rile Domnului sînt îndurare i credincio ie, pentru cei ce p zesc leg mîntul i poruncile Lui. ¹¹Pentru Numele T u, Doamne, iart -mi f r delegea, c ci mare este! ¹²Cine este omul, care se teme de Domnul? Aceluia Domnul îi arat calea pe care trebuie s'o aleag . ¹³El va locui în fericire, i s mîn a lui va st pîni ara. ¹⁴Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El, i leg mîntul f cut cu El le d înv tur . ¹⁵Eu îmi întorc necurmat ochii spre Domnul, c ci El îmi va scoate picioarele din la . ¹⁶Prive te-m i ai mil de mine, c ci sînt p r sit i nenorocit. ¹⁷Nelini tea inimii mele cre te: scoate-m din necazul meu! ¹⁸Uit -Te la tic lo ia i truda mea, i iart -mi toate p catele mele. ¹⁹Vezi cât de mul i sînt vr jma ii mei, i cu ce ur mare m urm resc. ²⁰P ze te-mi sufletul, i scap -m ! Nu m l sa s fiu dat de ru ine cînd m încred în Tine! ²¹S m ocroteasc nevinov ia i neprih nirea, cînd îmi pun n dejdea în Tine! ²²Izb ve te, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Chapter 26

¹(Un psalm al lui David.) F -midreptate, Doamne, c ci umblu în nevinov ie, i m încred în Domnul, f r ov ire. ²Cerceteaz -m , Doamne, încearc -m , trece-mi prin cuptorul de foc r runchii i inima! ³C ci bun tatea Ta este înaintea ochilor mei, i umblu în adev rul T u. ⁴Nu ed împreun cu oamenii mincino i, i nu merg împreun cu oamenii vicleni. ⁵Ur sc adunarea celor ce fac r ul, i

nu stau împreun cu cei r i. ⁶Îmi sp l mânil în nevinov ie, i a a înconjur altarul T u, Doamne, ⁷ca s izbucnesc în mul miri, i s istorisesc toate minunile Tale. ⁸Doamne, eu iubesc loca ul Casei Tale, i locul în care locuie te slava Ta. ⁹Nu-mi lua sufletul împreun cu p c to ii, nici via a cu oamenii cari vars sânge, ¹⁰ale c ror mâni sînt nelegiuite, i a c ror dreapt este plin de mit ! ¹¹Eu umblu în neprih nire; izb ve te-m , i ai mil de mine! ¹²Piciorul meu st pe calea cea dreapt : voi binecuvînta pe Domnul în adun ri.

Chapter 27

¹(Un psalm al lui David.) Domnul este lumina i mîntuirea mea: de cine s m tem? Domnul este sprijinatorul vie ii mele: de cine s -mi fie fric ? ²Cînd înainteaz cei r i împotriva mea, ca s -mi m nînce carnea, tocmai ei-prigonitorii i vr jma ii mei-se clatin i cad. ³Chiar o o tire de ar t b rî împotriva mea, inima mea tot nu s'ar teme. Chiar r zboi de s'ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere a fi. ⁴Un lucru cer dela Domnul, i -l doresc fierbinte: a vrea s locuiesc toat via a mea în Casa Domnului, ca s privesc frumuse ea Domnului, i s m minunez de Templul Lui. ⁵C ci El m va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, m va ascunde supt acoperi ul cortului Lui, i m va în l a pe o sfînc . ⁶Iat c mi se i înal capul peste vr jma ii mei, cari m înconjoar : voi aduce jertfe în cortul Lui în sunetul trîmbi ei, voi cînta i voi l uda pe Domnul. ⁷Ascult -mi, Doamne, glasul cînd Te chiem: ai mil de mine i ascult -m ! ⁸Inima îmi zice din partea Ta: „Caut Fa a Mea!“ i Fa a Ta, Doamne, o caut! ⁹Nu-mi ascunde Fa a Ta, nu îndep rta cu mînie pe robul T u! Tu e ti ajutorul meu, nu m l sa, nu m p r si, Dumnezeuul mîntuirii mele! ¹⁰C ci tat l meu i mama mea m p r sesc, dar Domnul m prime te. ¹¹Înva -m , Doamne, calea Ta, i pov uie te-m pe c rarea cea dreapt , din pricina vr jma ilor mei. ¹²Nu m l sa la bunul plac al protivnicilor mei! C ci împotriva mea se ridic ni te martori mincino i, i ni te oameni, cari nu sufl decît asupra. ¹³O! dac n'a fi încredin at c voi vedea bun tatea Domnului pe p mîntul celor vii!... ¹⁴N d jduie te în Domnul! Fii tare, îmb rb teaz - i inima, i n d jduie te în Domnul!

Chapter 28

¹(Un psalm al lui David.) Doamne, c tre Tine strig. Sfînc a mea! Nu r mînea surd la glasul meu, ca nu cumva, dac Te vei dep rta f r s -mi r spunzi, s ajung ca cei ce se pogoar în groap . ²Ascult glasul rug ciunilor mele, cînd strig c tre Tine, i cînd îmi ridic mânil spre loca ul T u cel Sfînt. ³Nu m lua de pe p mînt împreun cu cei r i i cu oamenii nelegiui i, cari vorbesc de pace aproapei lor i, cînd colo, au r utate în inim . ⁴R spl te te-le dup lucr rile lor i dup r utatea faptelor lor, r spl te te-le dup lucrarea mînilor lor! D -le plata care li se cuvine! ⁵C ci ei nu iau aminte la lucr rile

Domnului, la lucrarea mânilor Lui. Să nu doboare și nu-i mai scoale! ⁶Binecuvântat să fie Domnul, ca să asculte glasul rugăciunilor mele. ⁷Domnul este tărâra mea și scutul meu; în El mi se încrede inima, și sînt ajutat. De aceea îmi este plin de veselie inima, și -Laud prin cântările mele. ⁸Domnul este tărâra poporului Său, El este Stîncă izbăvitoare a unsului Său. ⁹Mîntuie-te, Doamne, poporul Tău, și binecuvîntează-mă tenirea Ta! Fii pînă la sfîrșit și sprijinitorul lor în veci.

Chapter 29

¹(Un psalm al lui David.) Fiii lui Dumnezeu, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste. ²Dați Domnului slava cuvenită numelui Lui! Închinăți-vă înaintea Domnului întru cămin și cu podoabe sfinte! ³Glasul Domnului răsună pe ape, Dumnezeuul slavei face să bubue tunetul: Domnul este pe ape mari. ⁴Glasul Domnului este puternic, glasul Domnului este mare. ⁵Glasul Domnului sfărâm cedrii; Domnul sfărâm cedrii Libanului; ⁶îi face să sară ca niște viței, și Libanul și Sirionul să sară ca niște pui de bivoli. ⁷Glasul Domnului face să înească flăcări de foc, ⁸glasul Domnului face să se cutremure pustia; Domnul face să tremure pustia Cades. ⁹Glasul Domnului face pe cerboai să nască; El despoaie pînă la durile; în locașul Lui totul strigă: „Slăvește!” ¹⁰Domnul stătea pe scaunul Lui de domnie cînd cu potopul, și Domnul împănă-te în veci pe scaunul Lui de domnie. ¹¹Domnul dă tîrziu poporului Său, Domnul binecuvîntează pe poporul Său cu pace.

Chapter 30

¹(Un psalm. O cîntare pentru sfînta Casei Domnului, făcută de David.) Te înalță, Doamne, ca să mă ridică, și năvălă pe vrăjmașii mei să se bucure de mine. ²Doamne, Dumnezeule, eu am strigat către Tine, și Tu mă-ai vindecat. ³Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul din locuința morților, Tu mă-ai adus la viață din mijlocul celor ce se pogoară în groapă. ⁴Cîntăți Domnului, voi cei iubiți de El, măriți prin laudele voastre Numele Lui cel Sfînt! ⁵Ca să mă mînie Lui înăuntru numai o clipă, dar îndurarea Lui înăuntru toată viața: seara vine plînsul, iar dimineața veselie. ⁶Cînd îmi mergea bine, ziceam: „Nu mă voi clătina niciodată!” ⁷Doamne, prin bunăvoință Ta mă-ai ezădit pe un munte tare... dar și-ai ascuns Fața, și mă-am turburat. ⁸Doamne, eu am strigat către tine, și mă-am rugat Domnului, zicînd: ⁹„Ce vei cătușă dac-mă vei și sîngele, și mă pogori în groapă? Poate să Te laude răna? Poate ea să vestească credința Ta?” ¹⁰Ascultă, Doamne, ai milă de mine! Doamne, ajută-mă! - ¹¹și mi-ai prefăcut tînguirile în veselie, mi-ai deslegat sacul de jale, și mă-ai încins cu bucurie, ¹²pentru că inima mea să și cînte, și să nu stea mută. Doamne, Dumnezeule, eu pururea Te voi lăuda!

Chapter 31

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David.) Doamne, în Tine m încred: s nu fiu dat de ru ine niciodat . Izb ve te-m , în dreptatea Ta! ²Pleac - i urechea spre mine, gr be te de-mi ajutor ! Fii pentru mine o stînc ocrotitoare, o cet uie unde s -mi g sesc sc para! ³C ci Tu e ti Stînca mea, Cet uia mea, i, pentru Numele T u, m vei pov ui i m vei c l uzi. ⁴Scoate-m din la ul, pe care mi l-au întins vr jma ii. C ci Tu e ti Ocrotitorul meu! ⁵În mînile Tale îmi încredin ez duhul: Tu m vei izb vi, Doamne, Dumnezeule adev rate! ⁶Eu ur sc pe ceice se lipesc de idoli de er i, i m încred în Domnul. ⁷F -m s m veselesc i s m bucur de îndurarea Ta, c ci vezi tic lo ia mea, tii nelini tea sufletului meu, ⁸ i nu m vei da în mînile vr jma ului, ci îmi vei pune picioarele la loc larg. ⁹Ai mil de mine, Doamne, c ci sînt în strîmtorare: fa a, sufletul, i trupul mi s'au topit de întristare; ¹⁰mi se sfîr e te via a în durere, i anii în suspinuri. Mi s'au sleit puterile din pricina f r delegii mele, i-mi putrezesc oasele! ¹¹Din pricina protivnicilor mei, am ajuns de ocar , de mare ocar pentru vecinii mei, i de groaz pentru prietenii mei; ceice m v d pe uli , fug de mine. ¹²Sînt uitat de inimi ca un mort, am ajuns ca un vas sf rîmat. ¹³Aud vorbele rele ale multora, v d spaima care domne te împrejur, cînd se sf tuiesc ei împreun împotriva mea, i uneltesc s -mi ia via a. ¹⁴Dar eu m încred în Tine, Doamne, i zic: „Tu e ti Dumnezeuul meu!” ¹⁵Soarta mea este în mîna Ta; scap -m de vr jma ii i de prigonitorii mei! ¹⁶F s lumineze Fa a Ta peste robul T u, scap -m , prin îndurarea Ta! ¹⁷Doamne, s nu r mîn de ru ine cînd Te chem. Ci s r mîn de ru ine cei r i, i ei s se pogoare mu i în locuin a mor ilor! ¹⁸S amu easc buzele mincinoase, cari vorbesc cu îndr zneal , cu trufie i dispre împotriva celui neprih nit! ¹⁹O, cît de mare este bun tatea Ta, pe care o p strezi pentru cei ce se tem de Tine, i pe care o ar i celor ce se încred în Tine, în fa a fiilor oamenilor! ²⁰Tu îi ascunzi, la ad postul Fe ei Tale, de cei ce -i prigonesc, îi ocrote ti în cortul T u de limbile-cari -i clevetesc. ²¹Binecuvîntat s fie Domnul, c ci i -a ar tat în chip minunat îndurarea fa de mine: parc'a fi fost într'o cetate înt rit . ²²În pornirea mea nechibzuit , ziceam: „Sînt izgonit dinaintea Ta!” Dar Tu ai auzit glasul rug ciunilor mele, cînd am strigat spre Tine. ²³Iubi i dar pe Domnul, to i cei iubi i de El. C ci Domnul p ze te pe cei credincio i, i pedepse te aspru pe cei mîndri. ²⁴Fi i tari, i îmb rb ta i-v inima, to i cei ce n d jdui i în Domnul!

Chapter 32

¹(Un psalm al lui David. O cântare.) Ferice de cel cu f r delegea iertat , i de cel cu p catul acoperit! ²Ferice de omul, c ruia nu -i ine în seam Domnul nelegiuirea, i în duhul c ruia nu este viclenie! ³Cît vreme am t cut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmate. ⁴C ci zi i noapte mîna Ta ap sa asupra mea; mi se usca vlaga cum se usuc p mîntul de seceta verii. ⁵Atunci i-am m rturisit p catul meu, i nu mi-am ascuns f r delegea. Am zis: „Îmi voi m rturisi Domnului f r delegile!” i Tu ai iertat vina p catului meu. ⁶De aceea orice om evlavios s se roage ie la vreme

potrivit ! i chiar de s'ar v rsa ape mari, pe el nu -l vor atinge de loc. ⁷Tu e ti ocrotirea mea, Tu m sco i din necaz, Tu m înconjuri cu cânt ri de izb vire. ⁸„Eu-zice Domnul-te voi înv a, i- i voi ar ta calea pe care trebuie s'o urmezi, te voi sf tui, i voi avea privirea îndreptat asupra ta.`` ⁹Nu fi i ca un cal sau ca un catâr f r pricepere, pe cari -i strune ti cu un frîu i o z bal cu cari -i legi, ca s nu se apropie de tine. - ¹⁰De multe dureri are parte cel r u, dar cel ce se încrede în Domnul, este înconjurat cu îndurarea Lui. ¹¹Neprih ni ilor, bucura i-v în Domnul i veseli i-v ! Scoate i strig te de bucurie, to i cei cu inima f r prihan !

Chapter 33

¹Neprih ni ilor, bucura i-v în Domnul! Oamenilor f r prihan le ade bine cântarea de laud . ²L uda i pe Domnul cu arfa, l uda i -L cu al uta cu zece coarde. ³Cînta i -I o cântare nou ! Face i s r sune coardele i glasurile voastre! ⁴C ci Cuvîntul Domnului este adev rat, i toate lucr rile Lui se împlinesc cu credincio ie. ⁵El iube te dreptatea i neprih nirea; bun tatea Domnului umple p mîntul. ⁶Cerurile au fost f cute prin Cuvîntul Domnului, i toat o tirea lor prin suflarea gurii lui. ⁷El îngr m de te apele m rii într'un morman, i pune adîncurile în c m ri. ⁸Tot p mîntul s se team de Domnul! To i locuitorii lumii s tremure înaintea Lui! ⁹C ci el zice, i se face; porunce te i ce porunce te ia fiin . ¹⁰Domnul r stoarn sfaturile Neamurilor, z d rnice te planurile popoarelor. ¹¹Dar sfaturile Domnului d inuiesc pe vecie, i planurile inimii Lui, din neam în neam. ¹²Ferice de poporul, al c rui Dumnezeu este Domnul! Ferice de poporul, pe care i -l alege El de mo tenere! ¹³Domnul prive te din în l imea cerurilor, i vede pe to i fiii oamenilor. ¹⁴Din loca ul locuin ei Lui, El prive te pe to i locuitorii p mîntului. ¹⁵El le întocme te inima la to i, i ia aminte la toate faptele lor. ¹⁶Nu m rimea o tirii scap pe împ rat, nu m rimea puterii izb ve te pe viteaz; ¹⁷calul nu poate da chez ia biruin ei, i toat v laga lui nu d izb virea. ¹⁸Iat , ochiul Domnului prive te peste ceice se tem de El, peste ceice n d jduiesc în bun tatea Lui, ¹⁹ca s le scape sufletul dela moarte, i s -i in cu via în mijlocul foametei. ²⁰Sufletul nostru n d jduie te în Domnul; El este Ajutorul i Scutul nostru. ²¹Da, inima noastr î i g se te bucuria în El, c ci avem încredere în Numele Lui cel Sfînt. ²²Doamne, fie îndurarea Ta peste noi, dup cum o n d jduim noi dela Tine!

Chapter 34

¹(Un psalm alc tuit de David, cînd a f cut pe nebunul în fa a lui Abimelec, i a plecat izgonit de el.) Voi binecuvînta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea. ²S mi se laude sufletul în Domnul! S asculte cei nenoroci i i s se bucure. ³În l a i pe Domnul, împreun cu mine. S l ud m cu to ii Numele Lui! - ⁴Eu am c utat pe Domnul, i mi -a r spus: m'a izb vit din

toate temerile mele. ⁵Cînd î i întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, i nu i se umple fa a de ru ine. ⁶Cînd strig un nenorocit, Domnul aude, i -l scap din toate necazurile lui. ⁷Îngerul Domnului t b r te în jurul celor ce se tem de El, i -i scap din primejdie. ⁸Gusta i i vede i ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El! ⁹Teme i-v de Domnul, voi, sfin ii Lui, c ci de nimic nu duc lips cei ce se tem de El! ¹⁰Puii de leu duc lips, i li -i foame, dar cei ce caut pe Domnul nu duc lips de nici un bine. ¹¹Veni i, fiilor, i asculta i-m, c ci v voi înv a frica Domnului. ¹²Cine este omul, care dore te via a, i vrea s aib parte de zile fericite? ¹³Fere te- i limba de r u, i buzele de cuvinte în el toare! ¹⁴Dep rteaz -te de r u, i f binele; caut pacea, i alearg dup ea! ¹⁵Ochii Domnului sînt peste cei f r prihan, i urechile Lui iau aminte la strig tele lor. ¹⁶Domnul Î i întoarce Fa a împotriva celor r i, ca s le tearg pomenirea de pe p mînt. ¹⁷Cînd strig cei f r prihan, Domnul aude, i -i scap din toate necazurile lor. ¹⁸Domnul este aproape de cei cu inima înfrînt, i mîntuie te pe cei cu duhul zdrobit. ¹⁹De multe ori vine nenorocirea peste cel f r prihan, dar Domnul îl scap totdeauna din ea. ²⁰Toate oasele i le p ze te, ca niciunul din ele s nu i se sf rîme. ²¹Pe cel r u îl omoar nenorocirea, dar vr jma ii celui f r prihan sînt pedepsi i. ²²Domnul scap sufletul robilor S i, i niciunul din cei ce se încred în El, nu este osîndit.

Chapter 35

¹(Un psalm al lui David.) Ap r -m Tu, Doamne, de potrivnicii mei, lupt Tu cu cei ce se lupt cu mine! ²Îa pav za i scutul, i scoal -Te s -mi aju i. ³Învîrte suli a i s geata împotriva prigonitorilor mei! zi sufletului meu: „Eu sînt mîntuirea ta!” ⁴Ru ina i i înfrunta i s fie ceice vor s -mi ia via a! S dea înapoi i s ro easc cei ce-mi gîndesc peirea! ⁵S fie ca pleava luat de vînt, i s -i goneasc îngerul Domnului! ⁶Drumul s le fie întunecos i alunecos, i s -i urm reasc îngerul Domnului! ⁷C ci mi-au întins la ul lor, f r pricin, pe o groap, pe care au s pat -o, f r temei, ca s -mi ia via a; ⁸s -i ajung pr p dul pe nea teptate, s fie prin i în la ul, pe care l-au întins, s cad în el i s piar! ⁹i atunci mi se va bucura sufletul în Domnul: se va veseli de mîntuirea Lui. ¹⁰Toate oasele mele vor zice: „Doamne, cine poate, ca Tine, s scape pe cel nenorocit de unul mai tare de cît el, pe cel nenorocit i s rac de cel ce -l j fuie te?” ¹¹Ni te martori mincino i se ridic, i m întreab de ceace nu tiu. ¹²Îmi întorc r u pentru bine: mi-au l sat sufletul pustiu. ¹³i eu, cînd erau ei bolnavi, m îmbr cam cu sac, îmi smeream sufletul cu post, i m rugam cu capul plecat la sîn. ¹⁴Umblam plin de durere ca pentru un prieten, pentru un frate; cu capul plecat, ca de jalea unei mame. ¹⁵Dar cînd m clatin eu, ei se bucur i se strîng; se strîng f r tîrea mea, ca s m batjocoreasc, i m sfi ie neîncetat. ¹⁶Scrî nesc din din i împotriva mea, împreun cu cei nelegiui i, cu sec turile batjocoritoare. ¹⁷Doamne, pîn cînd Te vei uita la ei? Scap -mi sufletul din cursele lor, scap -mi via a din ghiarele acestor pui de lei! ¹⁸i eu Te voi l uda în adunarea cea mare, i Te voi sl vi în mijlocul unui popor mare la num r. ¹⁹S nu se bucure de mine ceice pe nedrept îmi sînt vr jma i, nici s nu- i fac semne

cu ochiul, ceice m ur sc f r temei! ²⁰C ci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc în el torii împotriva oamenilor lini ti i din ar . ²¹Î i deschid gura larg împotriva mea, i zic: „Ha! Ha! Ochii no tri î i v d acum dorin a împlinit !” ²²Doamne, Tu vezi: Nu t cea! Nu Te dep rta de mine, Doamne! ²³Treze te-Te, i scoal -Te s -mi faci dreptate! Dumnezeule i Doamne, ap r -mi pricina! ²⁴Judec -m dup dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, ca s nu se bucure ei de mine! ²⁵S nu zic în inima lor: „Aha! iat ce doream!” S nu zic „L-am înghi it!” ²⁶Ci s fie ru ina i i înfrunta i to i cei ce se bucur de nenorocirea mea! S se îmbrace cu ru îne i ocar , cei ce se ridic împotriva mea! ²⁷S se bucure i s se veseleasc , cei ce g sesc pl cere în nevinov ia mea, i s zic neîncetat: „M rit s fie Domnul, care vrea pacea robului S u!” ²⁸i atunci limba mea va l uda dreptatea Ta, în toate zilele va spune lauda Ta.

Chapter 36

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David, robul Domnului.) Neleguirea celui r u zice inimii mele: „Nu este fric de Dumnezeu înaintea ochilor lui.” ²C ci se m gule te singur în ochii lui, ca s - i des vâr easc f r delegea, ca s - i potoleasc ura. ³Cuvintele gurii lui sînt mincinoase i în el toare; nu mai vrea s lucreze cu în elepciune i s fac binele. ⁴În a ternutul lui se gînde te la r utate, st pe o cale care nu este bun , i nu ur te r ul. ⁵Bun tatea Ta, Doamne, ajunge pîn la ceruri, i credincio ia Ta pîn la nori. ⁶Dreptatea Ta este ca mun ii lui Dumnezeu, i judec ile Tale sînt ca Adîncul cel mare. Doamne, Tu sprijine ti pe oameni i pe dobitoace! ⁷Cît de scump este bun tatea Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale g sesc fiii oamenilor ad post. ⁸Se satur de bel ugul Casei Tale, i -i ad pi din ivoiul desf t rilor Tale. ⁹C ci la Tine este izvorul vie ii; prin lumina Ta vedem lumina. ¹⁰Întinde- i i mai departe bun tatea peste ceice Te cunosc, i dreptatea peste cei cu inima neprih nit ! ¹¹S nu m'ajung piciorul celui mîndru, i s nu m pun pe fug mîna celor r i. ¹²Ceice fac f r delegea au i început s cad ; sînt r sturna i, i nu pot s se mai scoale.

Chapter 37

¹(Un psalm al lui David.) Nu te mînia pe cei r i, i nu te uita cu jind la ceice fac r ul; ²c ci sînt cosi i iute ca iarba, i se vestejesc ca verdea a. ³Încrede-te în Domnul, i f binele; locuie te în ar , i umbl în credincio ie. ⁴Domnul s - i fie desf tarea, i El î i va da tot ce- i dore te inima. ⁵Încredin eaz - i soarta în mîna Domnului, încrede-te în El, i El va lucra, ⁶El va face s str luceasc dreptatea ta ca lumina, i dreptul t u ca soarele la ameaz . ⁷Taci înaintea Domnului, i n d jduie te în El. Nu te mînia pe cel ce izbute te în umbletele lui, pe omul, care î i vede împlinirea planurilor lui rele. ⁸Las mînia, p r se te iu imea; nu te sup ra, c ci sup rarea duce numai la r u. ⁹Fiindc cei

r i vor fi nimici i, iar cei ce n d jduiesc în Domnul vor st pîni ara. ¹⁰Înc pu in vreme, i cel r u nu va mai fi; te vei uita la locul unde era, i nu va mai fi. ¹¹Cei blînzi mo tenesc ara, i au bel ug de pace. ¹²Cel r u face la planuri împotriva celui neprih nit, i scrî ne te din din i împotriva lui. ¹³Domnul rîde de cel r u, c ci vede c -i vine i lui ziua. ¹⁴Cei r i trag sabia i î i încordeaz arcul, ca s doboare pe cel nenorocit i s rac, ca s jungheie pe cei cu inima neprih nit . ¹⁵Dar sabia lor intr în îns inima lor, i li se sf rîm arcurile. ¹⁶Mai mult face pu inul celui neprih nit, decît bel ugul multor r i. ¹⁷C ci bra ele celui r u vor fi zdrobite, dar Domnul sprijine te pe cei neprih ni i. ¹⁸Domnul cunoa te zilele oamenilor cinsti i; i mo tenirea lor ine pe vecie. ¹⁹Ei nu r mîn de ru ine în ziua nenorocirii, ci au de ajuns în zilele de foamete. ²⁰Dar cei r i pier, i vr jma ii Domnului sînt ca cele mai frumoase p une: pier, pier ca fumul. ²¹Cel r u ia cu împrumut, i nu d înapoi; dar cel neprih nit este milos, i d . ²²C ci cei binecuvînta i de Domnul st pînesc ara, dar cei blestema i de El sînt nimici i. ²³Domnul înt re te pa ii omului, cînd Îi place calea lui; ²⁴dac se întîmpl s cad , nu este doborît de tot, c ci Domnul îl apuc de mîn . ²⁵Am fost tîn r, i am îmb trînit, dar n'am v zut pe cel neprih nit p r sit, nici pe urma ii lui cer indu- i pînea. ²⁶Ci el totdeauna este milos, i d cu împrumut; i urma ii lui sînt binecuvînta i. ²⁷Dep rteaz -te de r u, f binele, i vei d inui pe vecie. ²⁸C ci Domnul iube te dreptatea, i nu p r se te pe credincio ii Lui. Totdeauna ei sînt supt paza Lui, dar s mîn a celor r i este nimic . ²⁹Cei neprih ni i vor st pîni ara, i vor locui în ea pe vecie. ³⁰Gura celui neprih nit veste te în elepciunea, i limba lui trîmbi eaz dreptatea. ³¹Legea Dumnezeului s u este în inima lui; i nu i se clatin pa ii. ³²Cel r u pînde te pe cel neprih nit, i caut s -l omoare. ³³Dar Domnul nu -l las în mînile lui, i nu -l osînde te cînd vine la judecat . ³⁴N d jduie te în Domnul, p ze te calea Lui, i El te va în l a ca s st pîne ti ara: vei vedea pe cei r i nimici i. ³⁵Am v zut pe cel r u în toat puterea lui; se întindea ca un copac verde. ³⁶Dar cînd am trecut a doua oar , nu mai era acolo; l-am c utat, dar nu l-am mai putut g si. ³⁷Uit -te bine la cel f r prihan , i prive te pe cel f r vicle ug; c ci omul de pace are parte de mo tenitori. ³⁸Dar cei r zvr ti i sînt nimici i cu to ii, s mîn a celor r i este pr p dit . ³⁹Sc parea celor neprih ni i vine dela Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului. ⁴⁰Domnul îi ajut i -i izb ve te; îi izb ve te de cei r i i -i scap , pentru se încred în El.

Chapter 38

¹(Un psalm al lui David. Spre aducere aminte.) Doamne, nu m mustra în mînia Ta, i nu m pedepsi în urgia Ta. ²C ci s ge ile Tale s'au înfipt în mine, i mîna Ta apas asupra mea. ³N'a mai r mas nimic s n tos în carnea mea, din pricina mîniei Tale; nu mai este nici o vlag în oasele mele, în urma p catului meu. ⁴C ci f r delegile mele se ridic deasupra capului meu; ca o povar grea, sînt prea grele pentru mine. ⁵R nile mele miroas greu i sînt pline de coptur , în urma nebuniei mele. ⁶Sînt gîrbovit, peste m sur de istovit; toat ziua umblu plin de întristare. ⁷C ci o durere arz toare

îmi mistuie m runtaiele, i n'a mai r mas nimic s n tos în carnea mea. ⁸Sînt f r putere, zdrobit cu des vîr ire; turburarea inimii mele m face s gem. ⁹Doamne, toate dorin ele mele sînt înaintea Ta, i suspinurile mele nu- i sînt ascunse. ¹⁰Inima îmi bate cu t rie, puterea m p r se te, i lumina ochilor mei nu mai este cu mine. ¹¹Prietenii i cunoscu ii mei se dep rteaz de rana mea, i rudele mele stau de o parte. ¹²Ceice vor s -mi ia via a î i întind cursele; ceice-mi caut nenorocirea, spun r ut i, i toat ziua urzesc la în el torii. ¹³Iar eu sînt ca un surd, n'aud; sînt ca un mut, care nu deschide gura. ¹⁴Sînt ca un om, care n'aude, i în gura c ruia nu este niciun r spus. ¹⁵Doamne, în Tine n d jduiesc; Tu vei r spunde, Doamne, Dumnezeule! ¹⁶C ci zic: „Nu îng dui s se bucure vr jma ii mei de mine, i s se fuduleasc împotriva mea, cînd mi se clatin piciorul!” ¹⁷C ci sînt aproape s cad, i durerea mea este totdeauna înaintea mea. ¹⁸Îmi m rturisc f r delegea, m doare de p catul meu. ¹⁹Dar vr jma ii mei sînt plini de via i plini de putere; ceice m ur sc f r temei, sînt mul i la num r. ²⁰Ei îmi întorc r u pentru bine, îmi sînt potrivnici, pentruc eu urm resc binele. ²¹Nu m p r si, Doamne! Dumnezeule, nu Te dep rta de mine! ²²Vino degrab în ajutorul meu, Doamne, Mîntuirea mea!

Chapter 39

¹(C tre mai marele cînt re ilor: C tre Iedutun. Un psalm al lui David.) Ziceam: „Voi veghea asupra c ilor mele, ca s nu p c tuiesc cu limba; îmi voi pune frîu gurii, cît va sta cel r u înaintea mea.” ²Am stat mut, în t cere; am t cut, m car c eram nenorocit; i totu durerea mea nu era mai pu in mare. ³Îmi ardea inima în mine, un foc l untric m mistuia; i atunci mi -a venit cuvîntul pe limb , i am zis: ⁴„Doamne, spune-mi care este sfîr itul vie ii mele, care este m sura zilelor mele, ca s tiu cît de trec tor sînt.” ⁵Iat c zilele mele sînt cît un lat de mîn , i via a mea este ca o nimica înaintea Ta. Da, orice om este doar o suflare, oricît de bine s'ar inea. - ⁶Da, omul umbl ca o umbr , se fr mînt degeaba, strînge la comori, i nu tie cine le va lua. ⁷Acum, Doamne, ce mai pot n d jdui eu? În Tine îmi este n dejdea ⁸Izb ve te-m de toate f r delegile mele! Nu m face de ocară celui nebun! ⁹Stau mut, nu deschid gura, c ci Tu lucrezi. ¹⁰Abate- i loviturile dela mine! Îmi iese sufletul supt loviturile mîinii Tale. ¹¹Tu pedepse ti pe om, i -l love ti pentru f r delegea lui: îi pr p de ti, ca molia, ce are el mai scump. Da, orice om este doar o suflare. ¹²Ascult -mi rug ciunea, Doamne, i pleac - i urechea la strig tele mele! Nu t cea în fa a lacr milor mele! C ci sînt un str in înaintea Ta, un pribeag, ca to i p rin ii mei. ¹³Abate- i privirea dela mine, i las -m s r suflu, pîn nu m duc i s nu mai fiu!

Chapter 40

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David.) Îmi pusesem n dejdea în Domnul, i El S'a plecat spre mine, mi -a ascultat strig tele. ²M'a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi -a pus picioarele pe stînc , i mi -a înt rit pa ii. ³Mi -a pus în gur o cîntare nou , o laud pentru Dumnezeuul nostru. Mul i au v zut lucrul acesta, s'au temut, i s'au încrezut în Domnul. ⁴Ferice de omul, care î i pune încrederea în Domnul, i care nu se îndreapt spre cei trufa i i mincino i! ⁵Doamne, Dumnezeule, multe sînt minunile i planurile Tale pentru mine: nimeni nu se poate asem na cu Tine. A vrea s le vestesc i s le trîmbi ez, dar num rul lor este prea mare ca s le povestesc. ⁶Tu nu dore ti nici jertf , nici dar de mîncare, ci mi-ai str puns urechile; nu ceri nici ardere de tot, nici jertf de isp ire. ⁷Atunci am zis: „Iat -m c vin! -în sulul c r ii este scris despre mine- ⁸vreau s fac voia Ta, Dumnezeule! i Legea Ta este în fundul inimii mele. ⁹Vestesc îndurarea Ta, în adunarea cea mare; iat c nu-mi închid buzele. Tu tii lucrul acesta, Doamne! ¹⁰Nu in în inima mea îndurarea Ta, ci vestesc adev rul t u i mîntuirea Ta, i nu ascund bun tatea i credincio ia Ta în adunarea cea mare. ¹¹Tu, Doamne, nu-mi vei opri îndur rile tale; ci bun tatea i credincio ia Ta m vor p zi totdeauna. ¹²C ci rele f r num r m împresoar , m'au ajuns pedepsele pentru nelegiuirile mele; i nu le mai pot suferi vederea. Sînt mai multe decît perii capului meu, i mi se moaie inima. ¹³Izb ve te-m , Doamne! Vino, Doamne, degrab în ajutorul meu. ¹⁴S fie ru ina i i înfrunta i, to i cei ce vor s -mi ia via a! S dea înapoi i s ro easc de ru ine ceice-mi doresc pierzarea! ¹⁵S r mîn înlemni i de ru inea lor, cei ce-mi zic: „Ha! Ha!`` ¹⁶S se bucure i s se veseleasc în Tine to i cei ce Te caut ! Ceice iubesc mîntuirea Ta s zic f r încetare: „M rit s fie Domnul!`` ¹⁷Eu sînt s rac i lipsit, dar Domnul Se gînde te la mine. Tu e ti ajutorul i izb vitorul meu: nu z bovi, Dumnezeule!

Chapter 41

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David.) Ferice de cel ce îngrije te de cel s rac! C ci în ziua nenorocirii Domnul î l izb ve te; ²Domnul î l p ze te i -l ine în via . El este fericit pe p mînt, i nu -l la i la bunul plac al vr jma ilor lui. ³Domnul î l sprijine te, cînd este pe patul de suferin : î i u urezi durerile în toate boalele lui. ⁴Eu zic: „Doamne, ai mil de mine! Vindec -mi sufletul! C ci am p c tuit împotriva Ta.`` ⁵Vr jma ii mei zic cu r utate despre mine: „Cînd va muri? Cînd î i va pieri numele?`` ⁶Dac vine cineva s m vad , vorbe te neadev ruri, strînge temeuri ca s m vorbeasc de r u; i cînd pleac , m vorbe te de r u pe afar . ⁷To i vr jma ii mei optesc între ei împotriva mea, i cred c nenorocirea mea î mi va aduce pieirea. ⁸„Este atins r u de tot, -zic ei-iat -l culcat, n'are s se mai scoale!`` ⁹Chiar i acela cu care tr iam în pace, în care î mi puneam încrederea i care mîncă din pînea mea, ridic i el c lciul împotriva mea. ¹⁰Dar Tu, Doamne, ai mil de mine i ridic -m , ca s le r spl tesc cum li se cuvine. ¹¹Prin aceasta voi cunoa te c m iube ti, dac nu m va birui vr jma ul meu. ¹²Tu m'ai sprijinit, din pricina neprih nirii mele, i m'ai a ezat pe vecie

înaintea Ta. ¹³Binecuvântat s fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din vecinicie în vecinicie! Amin!
Amin!

Chapter 42

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Cântarea fiilor lui Core.) Cum dore te un cerb izvoarele de ap ,
a a Te dore te sufletul meu pe Tine, Dumnezeule! ²Sufletul meu însetează dup Dumnezeu, dup
Dumnezeul cel viu; când m voi duce i m voi ar ta înaintea lui Dumnezeu? ³Cu lacr mi m hr nesc
zi i noapte, când mi se zice f r încetare: „Unde este Dumnezeul t u?” ⁴Mi-aduc aminte, i-mi v rs
tot focul inimii în mine, când m gîndesc cum mergeam înconjurat de mul ime, i cum înaintam în
fruntea ei spre Casa lui Dumnezeu, în mijlocul strig telor de bucurie i mul mire ale unei mul imi
în s rb toare. ⁵Pentruce te mîhne ti, suflete, i gemi înl untrul meu? N d jduie te în Dumnezeu, c ci
iar Îl voi l uda; El este mîntuirea mea i Dumnezeul meu. ⁶Îmi este mîhnit sufletul în mine,
Dumnezeule; de aceea la Tine m gîndesc, din ara Iordanului, din Hermon, i din muntele Mi ear.
⁷Un val cheam un alt val, la vuietul c derii apelor Tale; toate talazurile i valurile Tale trec peste
mine. ⁸Ziua, Domnul îmi d dea îndurarea Lui, iar noaptea, cântam laudele Lui, i în l am o rug ciune
Dumnezeului vie ii mele. ⁹De aceea, zic lui Dumnezu, Stîncă mea: „Pentruce m ui i? Pentruce
trebuie s umblu plin de întristare, supt ap sarea vr jma ului?” ¹⁰Parc mi se sf rîm oasele cu sabia
când m batjocoresc vr jma ii mei, i-mi zic neîncetat: „Unde este Dumnezeul t u?” ¹¹Pentruce te
mîhne ti, suflete, i gemi înl untrul meu? N d jduie te în Dumnezeu, c ci iar i Îl voi l uda; El este
mîntuirea mea i Dumnezeul meu.

Chapter 43

¹F -mi dreptate, Dumnezeule, ap r -mi pricina împotriva unui neam nemilos! Izb ve te-m de
oamenii plini de vicle ug i de f r delege! ²Tu e ti Dumnezeul, care m ocrote te: pentruce m lepezi?
Pentruce trebuie s umblu plin de întristare, supt ap sarea vr jma ului? ³Trimete lumina i credincio ia
Ta, ca s m c l uzeasc , i s m duc la muntele T u cel sfînt i la loca urile Tale! ⁴Atunci voi merge
la altarul lui Dumnezeu, la altarul lui Dumnezeu, care este bucuria i veselia mea, i Te voi l uda
cu arfa, Dumnezeule, Dumnezeul meu! ⁵Pentruce te mîhne ti, suflete, i gemi înl untrul meu?
N d jduie te în Dumnezeu, c ci iar Îl voi l uda: El este mîntuirea mea i Dumnezeul meu.

Chapter 44

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.) Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, i p rin ii no tri ne-au povestit lucr rile, pe cari le-ai f cut pe vremea lor, în zilele de odinioar . ²Cu mâna Ta, ai izgonit neamuri, ca s -i s de ti pe ei, ai lovit popoare, ca s -i întinzi pe ei. ³C ci nu prin sabia lor au pus mâna pe ar , nu bra ul lor i -a mîntuit, ci dreapta Ta, bra ul T u, lumina Fe ei Tale, pentru c îi iubeai. ⁴Dumnezeule, Tu e ti Împ ratul meu: porunce te izb virea lui Iacov! ⁵Cu Tine doborâm pe vr jma ii no tri, cu Numele T u zdrobim pe protivnicii no tri. ⁶C ci nu în arcul meu m încred, nu sabia mea m va sc pa; ⁷ci Tu ne izb ve ti de vr jma ii no tri, i dai de ru ine pe cei ce ne ur sc. ⁸Noi, în fiecare zi, ne l ud m cu Dumnezeu, i pururea sl vim Numele T u. -(Oprire). ⁹Dar Tu ne lepezi, ne acoperi de ru ine, nu mai ie i cu o tirile noastre; ¹⁰ne faci s d m dosul înaintea vr jma ului, i ceice ne ur sc, ridic pr zi luate dela noi. ¹¹Ne dai ca pe ni te oi de mîncat, i ne risipe ti printre neamuri. ¹²Vinzi pe poporul T u pe nimic, i nu -l socote ti de mare pre . ¹³Ne faci de ocară vecinilor no tri, de batjocura i de rîsul celor ce ne înconjoar . ¹⁴Ne faci de pomînt printre neamuri, i pricin de cl tinare din cap printre popoare. ¹⁵Ocară mea este totdeauna înaintea mea, i ru inea îmi acopere fa a, ¹⁶la glasul celui ce m batjocore te i m oc r te, la vederea vr jma ului i r zbur torului. ¹⁷Toate acestea ni se întîmpl , f r ca noi s Te fi uitat, f r s fi c leat leg mîntul T u: ¹⁸da, inima nu ni s'ab tut, pa ii nu ni s'au dep rtat de pe c rarea Ta, ¹⁹ca s ne zdrobe ti în locuin a acalilor, i s ne acoperi cu umbra mor ii. ²⁰Dac am fi uitat Numele Dumnezeului nostru, i ne-am fi întins mînile spre un dumnezeu str in, ²¹n'ar ti Dumnezeu lucrul acesta, El, care cunoa te tainele inimii? ²²Dar din pricina Ta sîntem junghia i în toate zilele, sîntem privi i ca ni te oi sortite pentru m cel rie. ²³Treze te-Te! Pentruce dormi, Doamne? Treze te-Te! Nu ne lep da pe vecie! ²⁴Pentruce Î i ascunzi Fa a? Pentruce ui i de nenorocirea i ap sarea noastr ? ²⁵C ci sufletul ne este doborît în rîn de mîhnire, trupul nostru este lipit de p mînt. ²⁶Scoal -Te, ca s ne aju i! Izb ve te-ne, pentru bun tatea Ta!

Chapter 45

¹(C tre mai marele cânt re ilor. De cântat cum se cânt : „Crinii``. Un psalm al fiilor lui Core. O cântare. O cântare de dragoste.) Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inim , i zic: „Lucrarea mea de laud este pentru Împ ratul!`` Ca pana unui scriitor iscusit s -mi fie limba! ²Tu e ti cel mai frumos dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale: de aceea te -a binecuvîntat Dumnezeu pe vecie. ³R zboinic viteaz, încinge- i sabia, -podoaba i slava, ⁴da, slava Ta! -Fii biruitor, suie-te în carul t u de lupt , ap r adev rul, blînde a i neprih nirea, i dreapta ta s str luceasc prin ispr vi minunate! ⁵S ge ile tale sînt ascu ite: supt tine vor c dea popoare, i s ge ile tale vor str punge inima vr jma ilor împ ratului. ⁶Scaunul T u de domnie, Dumnezeule, este vecinic; toiagul de domnie al împ r iei Tale este un toiag de dreptate. ⁷Tu iube ti neprih nirea, i ur ti r utatea. De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul T u Te -a uns cu un untdelemn de bucurie, mai pe sus decît pe tovar ii T i de slujb . ⁸Smirna, aloia i casia î i umplu de miros pl cut toate ve mintele; în casele tale împ r te ti

de filde te înveselesc instrumentele cu coarde. ⁹Printre prea iubitele tale sînt fete de împ ra i; împ r teasa, mireasa ta, st la dreapta ta, împodobit cu aur de Ofir. ¹⁰Ascult , fiic , vezi i pleac - i urechea; uit pe poporul t u i casa tat lui t u! ¹¹i atunci împ ratul î i va pofiti frumuse a. i fiindc este Domnul t u, adu -i închin ciunile tale. ¹²i fiica Tirului, i cele mai bogate din popor vor umbla cu daruri ca s capete bun voin a ta. ¹³Fata împ ratului este plin de str lucire înl untrul casei împ r te ti; ea poart o hain esut cu aur. ¹⁴Este adus înaintea împ ratului, îmbr cat cu haine cusute la gherghef, i urmat de fete, înso itoarele ei, cari sînt aduse la tine. ¹⁵Ele sînt duse în mijlocul bucuriei i veseliei, i într în casa împ ratului. ¹⁶Copiii t i vor lua locul p rin ilor t i; îi vei pune domni în toat ara. ¹⁷Din neam în neam î i voi pomeni numele: de aceea în veci de veci te vor l uda popoarele.

Chapter 46

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al fiilor lui Core. De cîntat pe alamot. O cîntare.) Dumnezeu este ad postul i sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipse te niciodat în nevoi. ²De aceea nu ne temem, chiar dac s'ar zgudui p mîntul, i s'ar cl tina mun ii în inima m rilor. ³Chiar dac ar urla i ar spumega valurile m rii, i s'ar ridica pîn acolo de s se cutremure mun ii. - ⁴Este un rîu, ale c rui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfîntul loca al locuin elor Celui Prea Înalt. ⁵Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatin ; Dumnezeu o ajut în rev rsatul zorilor. ⁶Neamurile se fr mînt , împ r iile se clatin , dar glasul Lui r sun , i p mîntul se tope te de groaz . ⁷Domnul o tirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este un turn de sc pare pentru noi. - ⁸Veni i i privi i lucr rile Domnului, pustiirile, pe cari le -a f cut El pe p mînt. ⁹El a pus cap t r zboaielor pîn la marginea p mîntului; El a sf rîmat arcul, i a rupt sulia, a ars cu foc car le de r zboi. - ¹⁰„Opri i -v , i s ti i c Eu sînt Dumnezeu: Eu st pînesc peste neamuri, Eu st pînesc pe p mînt. - ¹¹Domnul o tirilor este cu noi. Dumnezeul lui Iacov este un turn de sc pare pentru noi. -

Chapter 47

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm f cut de fiii lui Core.) Bate i din palme, toate popoarele! În l a i lui Dumnezeu strig te de bucurie! ²C ci Domnul, Cel Prea Înalt, este înfrico at: El este Împ rat mare peste tot p mîntul. ³El ne supune popoarele, El pune neamurile supt picioarele noastre. ⁴El ne alege mo tenirea, slava lui Iacov, pe care -l iube te. - ⁵Dumnezeu Se suie în mijlocul strig telor de biruin , Domnul înainteaz în sunetul trîmbi ei. ⁶Cînta i lui Dumnezeu, cînta i! Cînta i Împ ratul nostru, cînta i! ⁷C ci Dumnezeu este împ rat peste tot p mîntul: cînta i o cîntare în eleapt ! ⁸Dumnezeu împ r e te peste neamuri, Dumnezeu ade pe scaunul Lui de domnie cel sfînt.

⁹Domnitorii popoarelor se adun împreun cu poporul Dumnezeului lui Avraam; cci ale lui Dumnezeu sînt scuturile p mîntului: El este mai înalt i mai pe sus de orice.

Chapter 48

¹(O cîntare. Un psalm al fiilor lui Core.) Mare este Domnul i l udat de to i, în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele Lui cel sfînt. ²Frumoas înal ime, bucuria întregului p mînt, este muntele Sionului; în partea de miaz noapte este cetatea Marelui Împ rat. ³Dumnezeu, în casele Lui împ r te ti, este cunoscut ca un turn de sc pare. ⁴Cci iat c împ ra ii se adunaser : doar au trecut împreun , ⁵au privit -o, au înlemnit, s'au temut, i au luat -o la fug . ⁶I -a apucat un tremur acolo, ca durerea unei femei la facere. ⁷Au fost izgoni i de parc ar fi fost lua i de vîntul de r s rit, care sf rîm cor biile din Tarsis. ⁸Întocmai cum auzisem spunîndu-se, a a am v zut în cetatea Domnului o tirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o va face s d inuiasc pe vecie. - ⁹Dumnezeule, la bun tatea Ta ne gîndim, în mijlocul Templului T u! ¹⁰Ca i Numele T u, Dumnezeule, i lauda Ta r sun pîn la marginile p mîntului; dreapta Ta este plin de îndurare. ¹¹Se bucur muntele Sionului, i se veselesc fiicele lui Iuda de judec ile Tale. ¹²Str bate i Sionul, i ocoli i -l, num ra i -i turnurile, ¹³privi i -i înt ritura, i cerceta i -i palatele, ca s povesti i celor ce vor veni dup ei. ¹⁴Iat , Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în veci de veci; El va fi c l uza noastr pîn la moarte.

Chapter 49

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al fiilor lui Core.) Asculta i lucrul acesta, toate popoarele, lua i aminte, to i locuitorii lumii: ²mici i mari, boga i i s raci! ³Gura mea va vorbi cuvinte în elepte, i inima mea are gînduri pline de judecat . ⁴Eu îmi plec urechea la pildele care îmi sînt însuflate, îmi încep cîntarea în sunetul arfei. ⁵Pentru ce s m tem în zilele nenorocirii, cînd m înconjoar nelegiuirea protivnicilor mei? ⁶Ei se încred în avu iile lor, i se flesc cu bog ia lor cea mare. ⁷Dar nu pot s se r scumpere unul pe altul, nici s dea lui Dumnezeu pre ul r scump r rii. ⁸R scump rarea sufletului lor este a a de scump , c nu se va face niciodat . ⁹Nu vor tr i pe vecie, nu pot s nu vad mormîntul. ¹⁰Da, îl vor vedea: cci în elep ii mor, nebunul i prostul deopotriv pier, i las altora avu iile lor. ¹¹Ei î i închipuiesc c vecinice le vor fi casele, c locuin ele lor vor d inui din veac în veac, ei, cari dau numele lor la ri întregi. ¹²Dar omul pus în cinste nu d inuie te, ci este ca dobitoacele cari se taie. ¹³Iat ce soart au ei, cei plini de atîta încredere, precum i cei ce îi urmeaz , c rora le plac cuvintele lor. - ¹⁴Sînt du i ca o turm în locuin a mor ilor, îi pa te moartea, i în curînd oamenii f r prihan îi calc în picioare: li se duce frumuse a, i locuin a mor ilor le este loca ul. ¹⁵Dar mie Dumnezeu îmi va sc pa sufletul din locuin a mor ilor, cci m va lua supt ocrotirea

Lui. - ¹⁶Nu te teme cînd se îmbog e te cineva, i cînd i se înmul esc vistieriile casei; ¹⁷c ci nu ia nimic cu el cînd moare: vistieriile lui nu se pogoar dup el. ¹⁸S se tot cread omul fericit în via , s se tot laude cu bucuriile pe cari i le face, ¹⁹c ci tot în locuin a p rin ilor s i va merge, i nu va mai vedea lumina niciodat . ²⁰Omul pus în cinste, i f r pricepere, este ca dobitoacele pe cari le tai.

Chapter 50

¹(Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeu, da, Dumnezeu, Domnul, vorbe te, i cheam p mîntul, delar s rital soarelui pîn la asfin itul lui. ²Din Sion, care este întruparea frumuse ei des vîr ite, de acolo str luce te Dumnezeu. ³Dumnezeul nostru vine i nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor, i împrejurul Lui o furtun puternic . ⁴El strig spre ceruri sus, i spre p mînt, ca s judece pe poporul S u: ⁵„Strînge i-Mi pe credincio ii Mei, care au f cut leg mînt cu Mine prin jertf !” - ⁶Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, c ci Dumnezeu este cel ce judec . - ⁷Ascult , poporul Meu, i voi vorbi; ascult , Israele, i te voi în tiina. Eu sînt Dumnezeu, Dumnezeul t u. ⁸Nu pentru jertfele tale te mustru: c ci arderile tale de tot sînt necurmat înaintea Mea. ⁹Nu voi lua tauri din casa ta, nici api din staulele tale. ¹⁰C ci ale Mele sînt toate dobitoacele p durilor, toate fiarele mun ilor cu miile lor. ¹¹Eu cunosc toate p s rile de pe mun i, i tot ce se mi c pe cîmp este al Meu. ¹²Dac Mi-ar fi foame, nu i-a spune ie, c ci a mea este lumea i tot ce cuprinde ea. ¹³Oare m nînc Eu carnea taurilor? Oare beau Eu sîngele apilor? ¹⁴Adu ca jertf lui Dumnezeu mul miri, i împline te- i juruin ele f cute Celui Prea Înalt. ¹⁵Cheam -M în ziua necazului, i Eu te voi izb vi, iar tu M vei prosl vi! ¹⁶Dumnezeu zice îns celui r u: „Ce tot în iri tu legile Mele, i ai în gur leg mîntul Meu, ¹⁷cînd tu ur ti mustr rile, i arunci cuvintele Mele înapoia ta? ¹⁸Dac vezi un ho , te une ti cu el, i te înso e ti cu preacurarii. ¹⁹Dai drumul gurii la r u, i limba ta urze te vicle uguri. ²⁰Stai i vorbe ti împotriva fratelui t u, cleвете ti pe fiul mamei tale. ²¹Iat ce ai f cut, i Eu am t cut. i-ai închipuit c Eu sînt ca tine. Dar te voi mustra, i î i voi pune totul supt ochi! ²²Lua i seama dar, voi cari uita i pe Dumnezeu, ca nu cumva s v sf ii, i s nu fie nimeni s v scape. ²³Cine aduce mul miri, ca jertf , acela M prosl ve te, i celui ce vegheaz asupra c ii lui, aceluia îi voi ar ta mîntuirea lui Dumnezeu.

Chapter 51

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David. F cut cînd a venit la el proorocul Natan, dup ce intrase David la Bat- eba.) Ai mil de mine, Dumnezeule, în bun tatea Ta! Dup îndurarea Ta cea mare, terge f r delegile mele! ²Spal -m cu des vîr ire de neleguirea mea, i cur e te-m de

p catul meu! ³Ci îmi cunosc bine f r delegile, i p catul meu st necurmat înaintea mea. ⁴Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am p c tuit i am f cut ce este r u înaintea Ta; a a c vei fi drept în hot rîrea Ta, i f r vin în judecata Ta. ⁵Iat c sînt n scut în nelegiuire, i în p cat m'a z mislit mama mea. ⁶Dar Tu ceri ca adev rul s fie în adîncul inimii: f dar s p trund în elepciunea înl untrul meu! ⁷Cur e te-m cu isop, i voi fi curat; spal -m , i voi fi mai alb decît z pada. ⁸F -m s aud veselie i bucurie, i oasele, pe cari le-ai zdrobit Tu, se vor bucura. ⁹Întoarce- i privirea dela p catele mele, terge toate nelegiuirile mele! ¹⁰Zide te în mine o inim curat , Dumnezeuule, pune în mine un duh nou i statornic! ¹¹Nu m lep da dela Fa a Ta, i nu lua dela mine Duhul T u cel Sfînt. ¹²D -mi iar bucuria mîntuirii Tale, i sprijine te-m cu un duh de bun voin ! ¹³Atunci voi înv a c ile Tale pe ceice le calc , i p c to ii se vor întoarce la Tine. ¹⁴Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele! Izb ve te-m de vina sîngelui v rsat, i limba mea va l uda îndurarea Ta. ¹⁵Doamne, deschide-mi buzele, i gura mea va vesti lauda Ta. ¹⁶Dac ai fi voit jertfe, i-a fi adus: dar ie nu- i plac arderile de tot. ¹⁷Jertfele pl cute lui Dumnezeu sînt un duh zdrobit: Dumnezeuule, Tu nu dispre uie ti o inim zdrobit i mîhnit . ¹⁸În îndurarea Ta, vars - i binefacerile asupra Sionului, i zide te zidurile Ierusalimului! ¹⁹Atunci vei primi jertfe neprih nite, arderi de tot i jertfe întregi; atunci se vor aduce pe altarul T u vi ei.

Chapter 52

¹(C tre mai marele cînt re ilor. O cîntare a lui David. F cut cu prilejul celor spuse de Doeg, Edomitul, lui Saul, cînd zicea: „David s'a dus în casa lui Ahimelec.”) Pentruce te f le ti cu r utatea ta, asupritorul? Bun tatea lui Dumnezeu ine în veci. ²Limba ta nu n scoce te decît r utate, ca un brici ascu it, viclean ce e ti! ³Tu iube ti mai degrab r ul decît binele, mai degrab minciuna decît adev rul. - ⁴Tu iube ti numai cuvinte nimicitoare, limb în el toare! ⁵De aceea i Dumnezeu te va doborî pe vecie, te va apuca i te va ridica din cortul t u, i te va desr d cina din p mîntul celor vii. - ⁶Cei f r prihan vor vedea lucrul acesta, se vor teme, i vor rîde de el, zicînd: ⁷„Iat omul, care nu lua ca ocrotitor pe Dumnezeu, ci se încredea în bog iile lui cele mari, i se bizuia pe r utatea lui.” ⁸Dar eu sînt în Casa lui Dumnezeu ca un m slin verde, m încred în bun tatea lui Dumnezeu, în veci de veci. ⁹Te voi l uda totdeauna, pentruc ai lucrat; i, în fa a copiilor T i, voi n d jdui în Numele T u, c ci este binevoitor.

Chapter 53

¹(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe flaut. O cîntare a lui David.) Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S'au stricat oamenii, au s vîr it f r delegi urîte, nu este nici unul care s fac binele. ²Dumnezeu Se uit dela în l imea cerurilor peste fiii oamenilor, ca s vad dac este

cineva care s fie priceput, i s caute pe Dumnezeu. ³Dar to i s'au r t cit, to i s'au stricat; nu este niciunul care s fac binele, niciunul m car. ⁴„i-au perdut oare mintea ceice s vîr esc nelegiuirea, de m nînc pe poporul Meu, cum m nînc pînea, i nu cheam pe Dumnezeu?`` ⁵Atunci vor tremura de spaim , f r s fie vreo pricin de spaim ; Dumnezeu va risipi oasele celor ce t b r sc împotriva ta, îi vei face de ru ine, c ci Dumnezeu i -a lep dat. ⁶O! cine va face s porneasc din Sion izb virea lui Israel? Cînd va aduce Dumnezeu înapoi pe prin ii de r zboi ai poporului S u, Iacov se va veseli, i Israel se va bucura.

Chapter 54

¹(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat cu instrumente cu coarde. O cîntare a lui David. F cut cînd au venit Zifi ii s spun lui Saul: „, ti i c David ade ascuns printre noi?``) Scap -m , Dumnezeule, prin Numele T u, i f -mi dreptate, prin puterea Ta? ²Ascult -mi rug ciunea, Dumnezeule, ia aminte la cuvintele gurii mele. ³C ci ni te str ini s'au sculat împotriva mea, ni te oameni asupritori vor s -mi ia via a; ei nu se gîndesc la Dumnezeu. - ⁴Da, Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este sprijinul sufletului meu! ⁵R ul se va întoarce asupra protivnicilor mei; nimice te -i în credincio ia Ta! ⁶Atunci Î i voi aduce jertfe de bun voie, voi l uda Numele T u, Doamne, c ci este binevoitor; ⁷c ci El m izb ve te din toate necazurile, i cu ochii mei îmi v d împlinit dorin a privitoare la vr jma ii mei.

Chapter 55

¹(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe instrumente cu coarde. O cîntare a lui David.) Ia aminte, Dumnezeule, la rug ciunea mea, i nu Te ascunde de cererile mele! ²Ascult -m , i r spunde-mi! R t cesc încoace i încolo, i m fr mînt, ³din pricina zarvei vr jma ului i din pricina ap s rii celui r u. C ci ei arunc nenorocirea peste mine, i m urm resc cu mînie. ⁴Îmi tremur inima în mine, i m cuprinde spaima mor ii, ⁵m apuc frica i groaza, i m iau fiorii. ⁶Eu zic: „O, dac a avea aripile porumbelului, a sbura, i a g si undeva odihn !`` ⁷Da, a fugi departe de tot, i m'a duce s locuiesc în pustie. -(Oprire). ⁸A fugi în grab la un ad post de vîntul acesta n praznic i de furtuna aceasta. ⁹Nimice te -i, Doamne, împarte-le limbile, c ci în cetate v d sil i certuri; ¹⁰zi i noapte ei îi dau ocol pe ziduri: nelegiuirea i r utatea sînt în sînul ei; ¹¹r utatea este în mijlocul ei, i vicle ugul i în el toria nu lipsesc din pie ele ei. ¹²Nu un vr jma m batjocore te, c ci a suferi: nu protivnicul meu se ridic împotriva mea, c ci m'a ascunde dinaintea lui. ¹³Ci tu, pe care te socoteam una cu mine, tu, frate de cruce i prieten cu mine! ¹⁴Noi, cari tr iam împreun într'o pl cut prietenie, i ne duceam împreun cu mul imea în Casa lui Dumnezeu! ¹⁵S vin moartea peste ei, i s se pogoare

de vii în locuința morților! Căci răutatea este în locuința lor, în inima lor. ¹⁶Dar eu strig către Dumnezeu, și Domnul mă va scăpa. ¹⁷Seara, dimineața, și la amiază, oftez și gem, și El va auzi glasul meu. ¹⁸Mă va scăpa din lupta care se dă împotriva mea, și-mi va aduce pacea, căci mulți mai sînt împotriva mea! ¹⁹Dumnezeu va auzi, și-i va smeri, El, care, din vecinicie, stă pe scaunul Lui de domnie. -(Oprire). Căci în ei nu este nicio nădejde de schimbare, și nu se tem de Dumnezeu. ²⁰Ei pun mîna pe cei ce trăiau în pace cu ei, și îi calcă legămintul. ²¹Gura lor este dulce ca smîntîna, dar în inimă poartă războiul: cuvintele lor sînt mai alunecoase decît untdelemnul, dar cînd ies ele din gură, sînt niște săbii. ²²Încredințea - și soarta în mîna Domnului, și El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit. ²³Și Tu, Dumnezeule, îți vei pogorî în fundul gropii. Oamenii setoși de sînge și de înălțimi, nu vor ajunge nici jumătate din zilele lor. Eu însă mă încred în Tine!

Chapter 56

¹(Către mai marele cântăreților. Se cântă ca „Porumbel din stejari depărtată”. O cântare de laudă a lui David. Făcută cînd l-au prins Filistenii la Gat.) Ai milă de mine, Dumnezeule! Căci niște oameni mă hărțuiesc. Toată ziua îmi fac război și mă chinuiesc. ²Toată ziua mă hărțuiesc protivnicii mei; sînt mulți, și se războiesc cu mine ca niște trufași. ³Oridecîteori mă tem, eu mă încred în Tine. ⁴Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvîntul Lui. Mă încred în Dumnezeu, și nu mă tem de nimic: ce pot să-mi fac niște oameni? ⁵Într'una ei îmi ating drepturile, și n'au decît gînduri rele față de mine. ⁶Uneltesc, pîndesc și îmi urmăresc pașii, pentru că vor să-mi ia viața. ⁷Ei trag nădejde să scape prin nelegiuirea lor: doboară popoarele, Dumnezeule, în mînia Ta! ⁸Tu numeri pașii vieții mele de pribegie; pune-mi lacrimi în burduful Tău: nu sînt ele scrise în cartea Ta? ⁹Vrăjmașii mei dau înapoi, în ziua cînd Te strig: tîu către Dumnezeu este de partea mea. ¹⁰Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvîntul Lui, da, mă voi lăuda cu Domnul, cu Cuvîntul Lui. ¹¹Mă încred în Dumnezeu, și nu mă tem de nimic: Ce pot să-mi fac niște oameni? ¹²Dumnezeule, trebuie să împlinesc juruimintele pe cari îmi le-am făcut; Îți voi aduce jertfe de mulțumire. ¹³Căci mi-ai izbăvit sufletul de la moarte, mi-ai ferit picioarele de cădere, ca să umblu înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Chapter 57

¹(Către mai marele cântăreților. „Nu nimici”. O cântare de laudă a lui David. Făcută cînd a fugit în peșteră, urmărit de Saul.) Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încred sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare, pînă vor trece nenorocirile. ²Eu strig către Dumnezeu, către Cel Prea Înalt, către Dumnezeu, care lucrează pentru mine. ³El îmi va trimete izbăvire din cer, în timp ce prigonitorul meu îmi aruncă ocări. (Oprire). Da, Dumnezeu Îți va trimete bunătața și credințioșia. ⁴Sufletul meu este între niște lei: stau culcat în mijlocul unor oameni cari

vars flac ri, în mijlocul unor oameni ai c ror din i sînt suli e i s ge i, i a c ror limb este o sabie ascu it . ⁵Înal -Te peste ceruri, Dumnezeuule, peste tot p mîntul s se întind slava Ta! ⁶Ei întinseser un la supt pa ii mei; sufletul mi se încovoia, i-mi s passer o groap înainte: Dar au c zut ei în ea. - ⁷Inima mea este tare, Dumnezeuule, inima mea este tare; voi cînta, da, i voi suna din instrumentele mele. ⁸Treze te-te, suflete! Trezi i-v , al ut i arf ! M voi trezi în zori de zi. ⁹Te voi l uda printre popoare, Doamne! Te voi cînta printre neamuri. ¹⁰C ci bun tatea Ta ajunge pîn la ceruri, i credincio ia Ta pîn la nori. ¹¹Înal -Te peste ceruri, Dumnezeuule, peste tot p mîntul s se întind slava Ta!

Chapter 58

¹(C tre mai marele cînt re ilor. „Nu nimici``. O cîntare de laud a lui David.) Oare, t cînd, face i voi dreptate? Oare a a judeca i voi f r p rtinire, fiii oamenilor? ²Dimpotriv ! în inim , s vîr i i nelegiuiri; în ar , pune i în cump n silnicia mînilor voastre. ³Cei r i sînt strica i înc din pîntecele mamei lor, mincino ii se r t cesc odat cu ie irea din pîntecele mamei lor. ⁴Au o otrav ca otrava unui arpe, ca otrava unei aspide surzi, care î i astup urechea, ⁵care n'aude glasul vr jitorilor, glasul fermec torului celui mai iscusit. ⁶Dumnezeule, zdrobe te-le din ii din gur ! Smulge, Doamne, m secele acestor pui de lei! ⁷S se risipeasc întocmai ca ni te ape cari se scurg! S ge ile, pe cari le-arunc ei, s fie ni te s ge i tocite! ⁸S piar , ca un melc, care se tope te umblînd; s nu vad soarele, ca stîrpitura unei femei! ⁹Înainte ca oalele voastre s simt focul de spin verde sau uscat, îl va lua vîrtejul. ¹⁰Cel f r prihan se va bucura la vederea r zbun rii; î i va sc lda picioarele în sîngele celor r i. ¹¹i atunci oamenii vor zice: „Da, este o r splat pentru cel f r prihan ! Da, este un Dumnezeu care judec pe p mînt!``

Chapter 59

¹(C tre mai marele cînt re ilor. „Nu nimici`` O cîntare de laud a lui David. F cut cînd a trimes Saul s -i împresoare casa, ca s -l omoare.) Dumnezeuule, scap -m de vr jma ii mei, ocrote te-m de protivnicii mei! ²Scap -m de r uf c tori, izb ve te-m de oamenii seto i de sînge! ³C ci iat -i c stau la pînd s -mi ia via a; ni te oameni porni i la r u urzesc lucruri rele împotriva mea, f r s fiu vinovat, f r s fi p c tuit, Doamne! ⁴Cu toat nevinov ia mea, ei alearg , se preg tesc: treze te-Te, ie i inaintea mea, i prive te! ⁵Doamne, Dumnezeul o tirilor, Dumnezeul lui Israel, scoal -Te, ca s pedepse ti toate neamurile! N'avea mil de niciunul din ace ti vînz tori nelegiui i. -(Oprire). ⁶Se întorc în fiecare sear , url ca ni te cîni, i dau ocol cet ii. ⁷Da, din gura lor î ne te r ul, pe buzele lor sînt s bii; c ci zic: „Cine aude?`` ⁸Dar Tu, Doamne, rîzi de ei, Tu Î i ba i joc de toate neamurile. ⁹Oricare le-ar fi puterea, eu în Tine n d jduiesc, c ci Dumnezeu este sc para mea. ¹⁰Dumnezeul meu, în

bun tatea Lui, îmi iese înaintea, Dumnezeu m face s -mi v d împlinit dorin a fa de cei ce m prigonesc. ¹¹Nu -i ucide, ca s nu uite lucrul acesta poporul meu, ci f -i s pribegeasc , prin puterea Ta, i doboar -i, Doamne, Scutul nostru! ¹²Gura lor p c tuie te la fiecare vorb , care le iese de pe buze: s se prind în îns mândria lor, c ci nu spun decât blesteme i minciuni: ¹³Nimice te -i, în mânia Ta, pr p de te -i, ca s nu mai fie! F -i s tie c împ r e te Dumnezeu peste Iacov, pîn la marginile p mîntului. - ¹⁴Se întorc în fiecare sear , url ca ni te cîni, i dau ocol cet ii. ¹⁵Umbl încoace i încolo dup hran , i petrec noaptea ne s tui. ¹⁶Dar eu voi cînta puterea Ta; disdediminea , voi l uda bun tatea Ta. C ci Tu e ti un turn de sc pare pentru mine, un loc de ad post în ziua necazului meu. ¹⁷O, T ria mea! pe Tine Te voi l uda, c ci Dumnezeu, Dumnezeul meu cel prea bun, este turnul meu de sc pare.

Chapter 60

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Se cînt ca i „Crinul m rturiei``. O cîntare de laud a lui David, spre înv tur . F cut cînd purta r zboi cu Sirienii din Mesopotamia i cu Sirienii din oba i cînd s'a întors Ioab i a b tut în Valea S rii dou sprezece mii de Edomi i.) Dumnezeule, ne-ai lep dat, ne-ai împr tiat, i Te-ai mîniat: ridic -ne iar ! ²Ai cutremurat p mîntul, l-ai despicat; drege -i sp rturile, c ci se clatin ! ³Ai f cut pe poporul T u s treac prin lucruri grele, ne-ai ad pat cu un vin de amor ire. ⁴Ai dat celorce se tem de Tine un steag, ca s -l înal e spre biruin a adev rului. - ⁵Pentruca prea iubi ii T i s fie izb vi i, scap -ne prin dreapta Ta, i ascult -ne! ⁶Dumnezeu a zis în sfin enia Lui: „Voi ie i biruitor, voi împ r i Sihemul, i voi m sura valea Sucot. ⁷Al Meu este Galaadul, al Meu este Manase; Efraim este t ria capului Meu, iar Iuda, toiagul Meu de cîrmuire: ⁸Moab este ligheanul în care M sp l: peste Edom Îmi arunc înc l mintea: ara Filistenilor strig de bucurie din pricina Mea!`` - ⁹Cine m va duce în cetatea înt rit ? Cine m va duce la Edom? ¹⁰Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lep dat, i nu mai ie i, Dumnezeule, cu o tirile noastre? ¹¹D -ne ajutor, ca s sc p m din necaz! C ci ajutorul omului este z darnic. ¹²Cu Dumnezeu vom face ispr vi mari, i El va zdrobi pe vr jma ii no tri.

Chapter 61

¹(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe instrumente cu coarde. Un psalm al lui David.) Ascult , Dumnezeule, strig tele mele, ia aminte la rug ciunea mea! ²Dela cap tul p mîntului strig c tre Tine cu inima mîhnit , i zic: „Du-m pe sfînca pe care n'o pot ajunge, c ci este prea înalt pentru mine! ³C ci Tu e ti un ad post pentru mine, un turn tare împotriva vr jma ului. ⁴A vrea s locuiesc pe vecie în cortul T u: s alerg la ad postul aripilor Tale. - ⁵C ci Tu, Dumnezeule, îmi ascul i juruin ele, Tu îmi dai mo tenirea celorce se tem de Numele T u. ⁶Tu adaugi zile la zilele împ ratului:

lungeasc -i-se anii pe vecie! ⁷În veci s r mîn el pe scaunul de domnie, înaintea lui Dumnezeu! F ca bun tatea i credincio ia Ta s vegheze asupra lui! ⁸Atunci voi cînta neîncetat Numele T u, i zi de zi îmi voi împlini juruin ele.

Chapter 62

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Dup Iedutun. Un psalm al lui David.) Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; dela El îmi vine ajutorul. ²Da, El este Stînca i Ajutorul meu, Turnul meu de sc pare; nicidecum nu m voi cl tina. ³Pîn cînd v ve i n pusti asupra unui om, pîn cînd ve i c uta cu to ii s -l doborî i ca pe un zid gata s cad , ca pe un gard gata s se surpe? ⁴Da, ei pun la cale s -l doboare din în l imea lui: le place minciuna; cu gura binecuvinteaz , dar cu inima blast m . - ⁵Da, suflète, încrede-te în Dumnezeu, c ci dela El îmi vine n dejdea. ⁶Da, El este Stînca i Ajutorul meu, Turnul meu de sc pare: nicidecum nu m voi cl tina. ⁷Pe Dumnezeu se întemeiaz ajutorul i slava mea; în Dumnezeu este stînca puterii mele, locul meu de ad post. ⁸Popoare, în orice vreme, încrede i-v în El, v rsa i-v inimile înaintea Lui! Dumnezeu este ad postul nostru. - ⁹Da, o nimica sînt fiii omului! Minciun sînt fiii oamenilor! Pu i în cump n to i la olalt , ar fî mai u ori decît o suflare ¹⁰Nu v încrede i în asuprire, i nu v pune i n dejdea z darnic în r pire; cînd cresc bog iile, nu v lipi i inima de ele. ¹¹Odat a vorbit Dumnezeu, de dou ori am auzit c „Puterea este a lui Dumnezu.” ¹²A Ta, Doamne, este i bun tatea, c ci Tu r spl te ti fiec ruia dup faptele lui.

Chapter 63

¹(Un psalm al lui David. F cut cînd era în pustia lui Iuda.) Dumnezeule, Tu e ti Dumnezeul meu, pe Tine Te caut! Îmi însetează sufletul dup Tine, îmi tînje te trupul dup Tine, într'un p mînt sec, uscat i f r ap . ²A a Te privesc eu în loca ul cel sfînt, ca s - i v d puterea i slava. ³Fîindc bun tatea Ta pre uie te mai mult decît via a, de aceea buzele mele cînt laudele Tale. ⁴Te voi binecuvînta dar toat via a mea, i în Numele T u îmi voi ridica mînile. ⁵Mi se satur sufletul ca de ni te bucate grase i miezoase, i gura mea Te laud cu strig te de bucurie pe buze, ⁶cînd mi-aduc aminte de Tine în a ternutul meu, i cînd m gîndesc la Tine în timpul priveghiurilor nop ii. ⁷C ci Tu e ti ajutorul meu, i sînt plin de veselie la umbra aripilor Tale. ⁸Sufletul meu este lipit de Tine; dreapta Ta m sprijine te. ⁹Dar cei ce caut s -mi ia via a, se vor duce în adîncimile p mîntului; ¹⁰vor fi da i prad s biei, vor fi prada acalilor. ¹¹Dar împ ratul se va bucura în Dumnezeu; oricine jur pe El se va f li, c ci va astupa gura mincino ilor.

Chapter 64

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David.) Ascult -mi glasul, Dumnezeule, când gem! Ocrote te-mi via a împotriva vrajma ului de care m tem! ²P ze te-m de uneltirile celor r i, de ceata g l gioas a oamenilor nelegiui i! ³Ei î i ascut limba ca o sabie, î i arunc vorbele lor amare, ca ni te s ge i, ⁴ca s trag în ascuns asupra celui nevinovat: trag asupra lui pe nea teptate, f r nici o fric . ⁵Ei se îmb rb teaz în r utatea lor: se sf tuiesc împreun ca s întind curse, i zic: „Cine ne va vedea? ⁶Pun la cale nelegiuiiri, i zic: „Iat -ne gata, planul este f cut!`` O pr pastie este l untrul i inima fiec ruia! ⁷Dar Dumnezeu arunc s ge i împotriva lor: deodat iat -i lovi i. ⁸Limba lor le -a pricinuit c derea; i to i cei ce -i v d, clatin din cap. ⁹To i oamenii sînt cuprin i de fric , i m rturisesc: „Iat ce a f cut Dumnezeu,`` i recunosc c aceasta este lucrarea Lui! ¹⁰Cel neprih nit se bucur în Domnul i în El î i caut sc parea; to i cei cu inima f r prihan se laud c sînt ferici i.

Chapter 65

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David. O cântare.) Cu încredere, Dumnezeule, vei fi l udat în Sion, i împlinite vor fi juruin ele cari i-au fost f cute. ²Tu ascul i rug ciunea, de aceea to i oamenii vor veni la Tine. ³M cople esc nelegiuirile: dar Tu vei ierta f r delegile noastre. ⁴Ferice de cel pe care -l alegi Tu, i pe care -l prime ti înaintea Ta, ca s locuiasc în cur ile Tale! Ne vom s tura de binecuvîntarea Casei Tale, de sfin enia Templului T u. ⁵În bun tatea Ta, Tu ne ascul i prin minuni, Dumnezeul mîntuirii noastre, n dejdea tuturor marginilor îndep rtate ale p mîntului i m rii! ⁶El înt re te mun ii prin t ria Lui, i este încins cu putere. ⁷El potole te urletul m rilor, urletul valurilor lor, i zarva popoarelor. ⁸Ceice locuiesc la marginile lumii se însp imînt de minunile Tale: Tu umpli de veselie r s ritul i apusul îndep rtat. ⁹Tu cercetezi p mîntul i -i dai bel ug, îl umpli de bog ii, i de rîuri dumnezeie ti, pline cu apa. Tu le dai grîu, pe care iat cum îl faci s rodeasc : ¹⁰îi uzi brazdele, îi sf rîmi bulg rii, îl moi cu ploaia, i -i binecuvintezi r sadul. ¹¹Încununezi anul cu bun t ile Tale, i pa ii T i vars bel ugul. ¹²Cîmpiile pustiei sînt ad pate, i dealurile sînt încinse cu veselie. ¹³P unile se acop r de oi, i v ile se îmbrac cu grîu: toate strig de bucurie i cânt .

Chapter 66

¹(C tre mai marele cânt re ior. O cântare. Un psalm.) În l a i lui Dumnezeu strig te de bucurie, to i locuitorii p mîntului. ²Cînta i slav Numelui S u, m ri i slava Lui prin laudele voastre. ³Zice i lui Dumnezeu: „Cît de înfrico ate sînt lucr rile Tale! Din pricina m rimii puterii Tale, vr jma ii T i Te lingu esc. ⁴Tot p mîntul se închin înaintea Ta, i cânt în cinstea Ta, cânt Numele T u. - ⁵Veni i

i privi i lucr rile lui Dumnezeu! Ce înfrico at este El, când lucreaz asupra fiilor oamenilor! ⁶El a pref cut marea în p mînt uscat, i rîul a fost trecut cu piciorul: atunci ne-am bucurat în El. ⁷El st pîne te pe vecie, prin puterea Lui. Ochii Lui urm resc pe neamuri, ca cei r svr ti i s nu se mai scoale împotriva Lui! - ⁸Binecuvînta i, popoare, pe Dumnezeul nostru! Face i s r sune lauda Lui! ⁹El ne -a p strat sufletul cu via , i n'a îng duit s ni se clatine piciorul. ¹⁰C ci Tu ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul. ¹¹Ne-ai adus în la , i ne-ai pus o grea povar pe coapse. ¹²Ai l sat pe oameni s încalece pe capetele noastre, am trecut prin foc i prin ap : dar Tu ne-ai scos i ne-ai dat bel ug. ¹³De aceea, voi merge în Casa Ta cu arderi de tot, îmi voi împlini juruin ele f cute ie, ¹⁴juruin e, cari mi-au ie it de pe buze, pe cari mi le -a rostit gura când eram la strîmtoare. ¹⁵Î i voi aduce oi grase, ca ardere de tot, cu gr simea berbecilor, voi jertfi oi împreun cu api. -(Oprire). ¹⁶Veni i de asculta i, to i cei ce v teme i de Dumnezeu, i voi istorisi cei a f cut El sufletului meu. ¹⁷Am strigat c tre El cu gura mea, i îndat lauda a fost pe limba mea. ¹⁸Dac a fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul. ¹⁹Dar Dumnezeu m'a ascultat, a luat aminte la glasul rug ciunii mele. ²⁰Binecuvîntat s fie Dumnezeu, care nu mi -a lep dat rug ciunea, i nu mi -a îndep rtat bun tatea Lui!

Chapter 67

¹(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe instrumente cu coarde. Un psalm. O cîntare.) Dumnezeu s aib mil de noi i s ne binecuvinteze, s fac s lumineze peste noi Fa a Lui, - ²ca s se cunoasc pe p mînt calea Ta, i printre toate neamurile mîntuirea Ta! ³Te laud , popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laud . ⁴Se bucur neamurile i se veselesc; c ci Tu judeci popoarele cu nep rtinire, i pov uie ti neamurile pe p mînt. - ⁵Te laud , popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laud . ⁶P mîntul î i d roadele; Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne binecuvinteaz , ⁷Dumnezeu ne binecuvinteaz , i toate marginile p mîntului se tem de El.

Chapter 68

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David. O cîntare.) Dumnezeu Se scoal , vr jma ii Lui se risipesc, i protivnicii Lui fug dinaintea Fe ei Lui. ²Cum se risipe te fumul, a a -i risipe ti Tu; cum se tope te ceara la foc, a a pier cei r i dinaintea lui Dumnezeu. ³Dar cei neprih ni i se bucur , salt de bucurie înaintea lui Dumnezeu, i nu mai pot de veselie. ⁴Cînta i lui Dumnezeu, l uda i Numele Lui! Face i drum Celui ce înainteaz prin cîmpii. Domnul este Numele Lui: bucura i-v înaintea Lui! ⁵El este Tat l orfanilor, Ap r torul v duvelor, El, Dumnezeu, care locuie te în loca ul Lui cel sfînt. ⁶Dumnezeu d o familie celor p r si i, El izb ve te pe prin ii de r zboi i -i face ferici i;

numai cei r svr ti i locuiesc în locuri uscate. ⁷Dumnezeule, cînd ai ie it Tu în fruntea poporului, i cînd mergeai în pustie, - ⁸s'a cutremurat p mîntul, s'au topit cerurile, dinaintea lui Dumnezeu, s'a zguduit Sinai dinaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. ⁹Ai dat o ploaie binef c toare, Dumnezeule, i ai înt rit mo tenirea Ta, sleit de puteri. ¹⁰Poporul t u i -a a ezat locuin a în ara, pe care, prin bun tatea Ta, Dumnezeule, o preg tisei pentru cei nenoroci i. ¹¹Un cuvînt spune Domnul, i femeile aduc toare de ve ti bune sînt o mare o tire: - ¹²împ ra ii o tirilor fug, fug, i cea care r mîne acas , împarte prada. ¹³Pe cînd voi v odihni i în mijlocul staulelor, aripile porumbelului sînt acoperite de argint, i penele lui sînt de un galben auriu. - ¹⁴Cînd a împr tiat Cel Autoputernic pe împ ra i în ar , parc ningea în almon. ¹⁵Mun ii lui Dumnezeu, mun ii Basanului, mun i cu multe piscuri, mun ii Basanului, ¹⁶pentruce, mun i cu multe piscuri, purta i pism pe muntele pe care l -a ales Dumnezeu ca loca împ r tesc? Cu toate acestea Domnul va locui în el în veci. ¹⁷Car le Domnului se num r cu dou zecile de mii, cu mii i mii; Domnul este în mijlocul lor, venind din Sinai în loca ul S u cel sfînt. ¹⁸Te-ai suit pe în l ime, ai luat prin i de r zboi, ai luat în dar oameni; cei r zvr ti i vor locui i ei lîng Domnul Dumnezeu. ¹⁹Binecuvîntat s fie Domnul, care zilnic ne poart povara, Dumnezeu, mîntuirea noastr . -(Oprire). ²⁰Dumnezeu este pentru noi Dumnezeul izb virilor, i Domnul, Dumnezeu, ne poate sc pa de moarte. ²¹Da, Dumnezeu va zdrobi capul vr jma ilor Lui, cre tetul capului celor ce tr iesc în p cat. ²²Domnul zice: îi voi aduce înapoi din Basan, îi voi aduce înapoi din fundul m rii, ²³ca s - i cufunzi piciorul în sînge, i limba cînilor t i s - i capete partea din vr jma ii t i. ²⁴Ei v d intrarea Ta, Dumnezeule, intrarea Dumnezeului meu, Împ ratului meu, în loca ul cel sfînt. ²⁵În frunte merg cînt re ii, apoi ceice cînt din instrumente, în mijlocul fetelor cari sun din timpane. ²⁶Binecuvînta i pe Dumnezeu în adun ri, binecuvînta i pe Domnul, ceice v scoborî i din Israel! ²⁷Iat tîn rul Beniamin, care st pîne te peste ei, c peteniile lui Iuda i ceata lor, c peteniile lui Zabulon, c peteniile lui Neftali. ²⁸Dumnezeul t u te -a f cut puternic. Înt re te, Dumnezeule, ce ai f cut pentru noi în Templul T u. ²⁹Împ ra ii Î i vor aduce daruri la Ierusalim. ³⁰Însp imînt fiara din trestii, ceata taurilor, cu vi eii popoarelor; calc în picioare pe ceice î i pun pl cerea în argint! Risipe te popoarele c rora le place s se bat ! ³¹Cei mari vin din Egipt: Etiopia alearg cu mînile întinse spre Dumnezeu. ³²Cînta i lui Dumnezeu, împ r iile p mîntului, i l uda i pe Domnul! -(Oprire). ³³Cînta i Celui ce c l re te pe cerurile cerurilor vecinice! Iat c se aude glasul Lui, glasul Lui cel puternic! ³⁴Da i slav lui Dumnezeu, a c rui m re ie este peste Israel, i a c rui putere este în ceruri. ³⁵Ce înfrico at e ti, Dumnezeule, din loca ul T u cel sfînt! Dumnezeul lui Israel d poporului S u t rie i mare putere. Binecuvîntat s fie Dumnezeu!

Chapter 69

¹(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat ca i „Crinii``. Un psalm al lui David.) Scap -m , Dumnezeule, c ci îmi amenin apele via a. ²M afund în noroi, i nu m pot înea; am c zut în

pr pastie, i dau apele peste mine. ³Nu mai pot strigînd, mi se usuc gîtlejul, mi se topesc ochii, privind spre Dumnezeuul meu. ⁴Cei ce m ur sc f r temei, sînt mai mul i decît perii capului meu; ce puternici sînt ceice vor s m peard , ceice pe nedrept îmi sînt vr jma i; trebuie s dau înapoi ce n'am furat. ⁵Dumnezeule, Tu cuno ti nebunia mea, i gre elile mele nu- i sînt ascunse. ⁶S nu r mîn de ru ine, din pricina mea, ceice n d jduiesc în Tine, Doamne, Dumnezeuul o tirilor! S nu ro easc de ru ine, din pricina mea, ceice Te caut , Dumnezeuul lui Israel! ⁷C ci pentru Tine port eu ocară, i îmi acopere fa a ru inea. ⁸Am ajuns un str in pentru fra ii mei, i un necunoscut pentru fiii mamei mele. ⁹C ci rîvna Casei Tale m m nînc i oc rile celor ce Te oc r sc pe Tine cad asupra mea. ¹⁰Plîng i postesc, i ei m oc r sc. ¹¹M îmbrac cu sac, i ei m batjocoresc. ¹²Ceice stau la poart vorbesc de mine, i ceice beau b uturi tari m pun în cîntece. ¹³Dar eu c tre Tine îmi înal rug ciunea, Doamne, la vremea potrivit . În bun tatea Ta cea mare, r spunde-mi, Dumnezeule, i d -mi ajutorul T u! ¹⁴Scoate-m din noroi, ca s nu m mai afund! S fiu izb vit de vr jma ii mei i din pr pastie! ¹⁵S nu mai dea valurile peste mine, s nu m înghit adîncul, i s nu se închid groapa peste mine! ¹⁶Ascult -m , Doamne, c ci bun tatea Ta este nem rginit . În îndurarea Ta cea mare, întoarce- i privirile spre mine, ¹⁷ i nu- i ascunde fa a de robul T u! C ci sînt în necaz: gr be te de m'ascult ! ¹⁸Apropie-Te de sufletul meu i izb ve te -! Scap -m , din pricina vr jma ilor mei! ¹⁹Tu tii ce ocar , ce ru ine i batjocur mi se face; to i protivnicii mei sînt înaintea Ta. ²⁰Ocară îmi rupe inima, i sînt bolnav; a tept s -i fie cuiva mil de mine, dar degeaba; a tept mîngîietori, i nu g sesc niciunul. ²¹Ei îmi pun fiere în mîncare, i, cînd mi -e sete, îmi dau s beau o et. ²²S li se prefac masa într'o curs , i lini tea într'un la ! ²³S li se întunece ochii, i s nu mai vad , i clatin -le mereu coapsele! ²⁴Vars - i mînia peste ei, i s -i ating urgia Ta aprins ! ²⁵Pustie s le r mîn locuin a, i nimeni s nu mai locuiasc în corturile lor! ²⁶C ci ei prigonesc pe cel lovit de Tine, povestesc suferin ele celor r ni i de Tine. ²⁷Adaug alte nelegiuri la nelegiurile lor, i s n'aib parte de îndurarea Ta! ²⁸S fie ter i din cartea vie ii, i s nu fie scri i împreun cu cei neprih ni i! ²⁹Eu sînt nenorocit i suf r: Dumnezeule, ajutorul T u s m ridice! ³⁰Atunci voi l uda Numele lui Dumnezeu prin cînt ri, i prin laude Îl voi pream ri. ³¹Lucrul acesta este mai pl cut Domnului, decît un vi el cu coarne i copite! ³²Nenoroci ii v d lucrul acesta i se bucur ; voi, cari c uta i pe Dumnezeu, vesel s v fie inima! ³³C ci Domnul ascult pe cei s raci, i nu nesocote te pe prin ii Lui de r zboi. ³⁴S -L laude cerurile i p mîntul, m rile i tot ce mi un în ele! ³⁵C ci Dumnezeu va mîntui Sionul, i va zidi cet ile lui Iuda; ele vor fi locuite i luate în st pînire; ³⁶s mîn a robilor Lui le va mo teni, i cei ce iubesc Numele Lui vor locui în ele.

Chapter 70

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David. Ca aducere aminte.) Gr be te, Dumnezeule, de m izb ve te! Gr be te de-mi ajut , Doamne! ²S r mîn de ru ine i înfrunta i, cei ce vor s -mi ia via a! S dea înapoi i s ro easc , cei ce-mi doresc pieirea! ³S se întoarc înapoi de ru ine, cei ce

zic: „Aha, Aha!”⁴To i cei ce Te caut , s se veseleasc i s se bucure în Tine! Cei ce iubesc mîntuirea Ta, s zic neîncetat: „Prea m rit s fie Dumnezeu!”⁵Eu sînt s rac i lipsit: gr be te s -mi aju i, Dumnezeule. Tu e ti ajutorul i Izb vitorul meu: Doamne, nu z bovi!

Chapter 71

¹În Tine, Doamne, îmi caut sc parea: s nu r mîn de ru ine niciodat ! ²Scap -m , în dreptatea Ta, i izb ve te-m ! Pleac - i urechea spre mine, i ajut -mi. ³Fii o stînc de ad post pentru mine, unde s pot fugi totdeauna! Tu ai hot rît s m scapi, c ci Tu e ti stînc i cet uia mea. ⁴Izb ve te-m , Dumnezeule, din mîna celui r u, din mîna omului nelegiuit i asupritor! ⁵C ci Tu e ti n dejdea mea, Doamne, Dumnezeule! În Tine m încred din tinere ea mea. ⁶Pe Tine m sprijinesc, din pîntecele mamei mele. Tu e ti Binef c torul meu înc din pîntecele mamei; pe Tine Te laud f r -'ncetare. ⁷Pentru mul i am ajuns ca o minune, dar Tu e ti sc parea mea cea tare. ⁸S mi se umple gura de laudele Tale, i'n fiecare zi s Te sl veasc ! ⁹Nu m lep da la vremea b trîne ei; cînd mi se duc puterile, nu m p r si! ¹⁰C ci vr jma ii mei vorbesc de mine, i ceice-mi pîndesc via a se sf tuiesc între ei, ¹¹zicînd: „L -a p r sit Dumnezeu; urm ri i -l, pune i mîna pe el, c ci nu -i nimeni care s -l scape!”¹²Dumnezeule, nu Te dep rta de mine! Dumnezeule, vino de grab în ajutorul meu! ¹³S r mîn de ru ine i nimici i, cei ce vor s -mi ia via a! S fie acoperi i de ru ine i de ocar , cei ce-mi caut perzarea! ¹⁴i eu voi n d jdui pururea, Te voi l uda tot mai mult. ¹⁵Gura mea va vesti, zi de zi, dreptatea i mîntuirea Ta, c ci nu -i cunosc marginile. ¹⁶Voi spune lucr rile Tale cele puternice, Doamne, Dumnezeule! Voi pomeni dreptatea Ta i numai pe a Ta. ¹⁷Dumnezeule, Tu m'ai înv at din tinere , i pîn acum eu vestesc minunile Tale. ¹⁸Nu m p r si, Dumnezeule, chiar la b trîne e c runte, ca s vestesc t ria Ta neamului de acum, i puterea Ta neamului de oameni care va veni! ¹⁹Dreptatea Ta, Dumnezeule, ajunge pîn la cer; Tu ai s vîr it lucruri mari: Dumnezeule, cine este ca Tine? ²⁰Ne-ai f cut s trecem prin multe necazuri i nenorociri; dar ne vei da iar via a, ne vei scoate iar din adîncurile p mîntului. ²¹Înal -mi m rimea mea, întoarce-Te, i mîngîie-m din nou! ²²i te voi l uda în sunet de al ut , Î i voi cînta credincio ia. Dumnezeule, Te voi l uda cu arfa, Sfîntul lui Israel! ²³Cînd Te voi l uda, voi fi cu bucuria pe buze, cu bucuria în sufletul, pe care mi l-ai izb vit; ²⁴i limba mea va vesti zi de zi dreptatea Ta, c ci cei ce-mi caut pierzarea sînt ru ina i i ro i de ru ine.

Chapter 72

¹(Un psalm al lui Solomon.) Dumnezeule, d judec ile Tale împ ratului, i d dreptatea Ta fiului împ ratului! ²i el va judeca pe poporul T u cu dreptate, i pe nenoroci ii T i cu nep rtinire. ³Mun ii

vor aduce pace poporului, i dealurile de asemenea, ca urmare a drept ii Tale. ⁴El va face dreptate nenoroci ilor poporului, va sc pa pe copiii s racului, i va zdrobi pe asupritor. ⁵A a c se vor teme de Tine, cît va fi soarele, i cît se va ar ta luna, dîn neam în neam; ⁶va fi ca o ploaie, care cade pe un p mînt cosit, ca o ploaie repede, care ud cîmpia. ⁷În zilele lui va înflori cel neprih nit, i va fi bel ug de pace pîn nu va mai fi lun . ⁸El va st pîni dela o mare la alta, i dela Rîu pîn la marginile p mîntului. ⁹Locuitorii pustiei îi vor pleca genunchiul înaintea lui, i vr jma ii vor linge rîna. ¹⁰Împ ra ii Tarsisului i ai ostroavelor vor pl ti biruri, împ ra ii Sebei i Sabei vor aduce daruri. ¹¹Da, to i împ ra ii se vor închina înaintea lui, toate neamurile îi vor sluji. ¹²C ci el va izb vi pe s racul care strig , i pe nenorocitul, care n'are ajutor. ¹³Va avea mil de cel nenorocit i de cel lipsit, i va sc pa via a s racilor; ¹⁴îi va izb vi de ap sare i de sil , i sîngele lor va fi scump înaintea lui. ¹⁵Ei vor tr i, i -i vor da aur din Seba; se vor ruga neîncetat pentru el, i -l vor binecuvînta în fiecare zi. ¹⁶Va fi bel ug de grîu în ar , pîn în vîrful mun ilor, i spicele lor se vor cl tina ca i copacii din Liban; oamenii vor înflori în cet i ca iarba p mîntului. ¹⁷Numele lui va d inui pe vecie: cît soarele îi va inea numele. Cu el se vor binecuvînta unii pe al ii, i toate neamurile îl vor numi fericit. ¹⁸Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, singurul care face minuni! ¹⁹Binecuvîntat s fie în veci sl vitul Lui Nume! Tot p mîntul s se umple de slava Lui! Amin! Amin! ²⁰Sfîr itul rug ciunilor lui David, fiul lui Isai.

Chapter 73

¹(Un psalm al lui Asaf.) Da, bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inima curat . ²Totu , era s mi se îndoiaie piciorul, i erau s -mi alunece pa ii! ³C ci m uitam cu jind la cei nesocoti i, cînd vedeam fericirea celor r i. ⁴Într'adev r, nimic nu -i turbur pîn la moarte, i trupul le este înc rcat de gr sime. ⁵N'au parte de suferin ele omene ti, i nu sînt lovi i ca ceilal i oameni. ⁶Deaceea mîndria le sluje te ca salb , i asuprirea este haina care -i învele te. ⁷Li se bulbuc ochii de gr sime, i au mai mult decît le-ar dori inima. ⁸Rîd, i vorbesc cu r utate de asuprire: vorbesc de sus, ⁹î i înal gura pîn la ceruri, i limba le cutreier p mîntul. ¹⁰Deaceea alearg lumea la ei, înghite ap din plîn, ¹¹ i zice: „Ce ar putea s tie Dumnezeu, i ce ar putea s cunoasc Cel Prea Înalt?” ¹²A a sînt cei r i: totdeauna ferici i, i î i m resc bog iile. ¹³Degeaba dar mi-am cur it eu inima, i mi-am sp lat mînile în nevinov ie: ¹⁴c ci în fiecare zi sînt lovit, i în toate dimine ile sînt pedepsit. ¹⁵Dac a zice: „Vreau s vorbesc ca ei,`` iat c n'a fi credincios neamului copiilor T i. ¹⁶M'am gîndit la aceste lucruri ca s le pricep, dar z darnic mi -a fost truda, ¹⁷pîn ce am intrat în sfîntul loca al lui Dumnezeu, i am luat seama la soarta dela urm a celor r i. ¹⁸Da, Tu -i pui în locuri alunecoase, i -i arunci în pr p d. ¹⁹Cum sînt nimici i într'o clip ! Sînt perdu i, pr p di i print'r'un sfîr it n praznic. ²⁰Ca un vis la de teptare, a a le lepezi chipul, Doamne, la de teptarea Ta! ²¹Cînd mi se am ra inima, i m sim eam str puns în m runtaie, ²²eram prost i f r judecat , eram ca un dobitoc înaintea Ta.

²³Îns eu sînt totdeauna cu Tine, Tu m'ai apucat de mîna dreapt ; ²⁴m vei c l uzi cu sfatul T u, apoi m vei primi în slav . ²⁵Pe cine altul am eu în cer afar de Tine? i pe p mînt nu-mi g sesc pl cerea în nimeni decît în Tine. ²⁶Carnea i inima pot s mi se pr p deasc : fiindc Dumnezeu va fi pururea stîncă inimii mele i partea mea de mo tenire. ²⁷C ci iat c ceice se dep rteaz de Tine, pier; Tu nimic te ti pe to i ceice- i sînt necredincio i. ²⁸Cît pentru mine, fericirea mea este s m apropii de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de ad post, ca s povestesc toate lucr rile Tale.

Chapter 74

¹(O cîntare a lui Asaf.) Pentruce, Dumnezeule, ne lepezi pentru totdeauna? Pentruce Te mîinii pe turma p unii Tale? ²Adu- i aminte de poporul T u, pe care l-ai cî tigat odinioar , pe care l-ai r scump rat ca semin ie a mo tenirii Tale! Adu- i aminte de muntele Sionului, unde Î i aveai locuin a; ³îndreapt - i pa ii spre aceste locuri pustiite f r curmare! Vr jma ul a pustiit totul în loca ul T u cel sfînt. ⁴Protivnicii T i au mugit în mijlocul Templului T u; i-au pus semnele lor drept semne. ⁵Parc erau ni te oameni, cari ridic toporul într'o p dure deas : ⁶în curînd au sf rîmat toate podoabele s pate, cu lovituri de securi i ciocane. ⁷Au pus foc sfîntului T u loca ; au d rîmat i au pîng rit locuin a Numelui T u. ⁸Ei ziceau în inima lor: „S -i pr p dim pe to i!“ Au ars toate locurile sfînte din ar . ⁹Semnele noastre nu le mai vedem; nu mai este niciun prooroc, i nu mai este nimeni printre noi, care s tie pîn cînd... ¹⁰Pîn cînd, Dumnezeule, va batjocori asupritorul, i va nesocoti vr jma ul f r curmare Numele T u? ¹¹Pentruce Î i tragi înapoi mîna i dreapta Ta? Scoate -o din sîn i nimic te -i! ¹²Totu , Dumnezeu este Împ ratul meu, care din vremuri str vechi d izb viri în mijlocul acestei ri. ¹³Tu ai desp r it marea cu puterea Ta, ai sf rîmat capetele balaurilor din ape; ¹⁴ai zdrobit capul Leviatanului, l-ai dat s -l m nince fiarele din pustie. ¹⁵Ai f cut s î neasc izvoare în pîraie, ai uscat rîuri, cari nu seac . ¹⁶A Ta este ziua, a Ta este i noaptea; Tu ai a ezat lumina i soarele. ¹⁷Tu ai statornicit toate hotarele p mîntului, Tu ai rînduit vara i iarna. ¹⁸Adu- i aminte, Doamne, c vr jma ul Te batjocore te, i un popor nechibzuit hule te Numele T u! ¹⁹Nu l sa prad fiarelor sufletul turturelei Tale, i nu uita pe vecie via a nenoroci ilor T i! ²⁰Ai în vedere leg mîntul! C ci locurile dosnice din ar sînt pline de bîrloage de tîlhari. ²¹S nu se întoarc ru inat cel ap sat, ci nenorocitul i s racul s laude Numele T u! ²²Scoal -te, Dumnezeule, ap r - i pricina! Adu- i aminte de oc rile, pe cari i le arunc în fiecare zi cel f r minte! ²³Nu uita strig tele protivnicilor T i, zarva care cre te necurmat a celor ce se ridic împotriva Ta!

Chapter 75

¹(C tre mai marele cânt re ilor. „Nu nimici.” Un psalm al lui Asaf. O cântare.) Te l ud m, Dumnezeule, Te l ud m; noi, cari chem m Numele T u, vestim minunile Tale! ²„Atunci când va veni vremea hot rît ,` zice Domnul, „voi judeca f r p rtinire. ³Poate s se cutremure p mîntul cu locuitorii lui: c ci Eu îi înt resc stîlpii.” -(Oprire). ⁴Eu zic celor ce se f lesc: „Nu v f li i!” i celor r i: „Nu ridică i capul sus!” ⁵Nu v ridică i capul a a de sus, nu vorbi i cu atîta trufie! ⁶C ci nici dela r s rit, nici dela apus, nici din pustie, nu vine în l area. ⁷Ci Dumnezeu este Cel ce judec : El scoboar pe unul, i înal pe altul. ⁸În mîna Domnului este un potir, în care fierbe un vin plin de amestec tur . Când îl vars , to i cei r i de pe p mînt sug, îl sorb i -l beau pîn în fund! ⁹Eu îns voi vesti pururea aceste lucruri; voi cînta laude în cinstea Dumnezeului lui Iacov. ¹⁰i voi doborî toate puterile celor r i: puterile celui neprih nit îns se vor în l a.

Chapter 76

¹(C tre mai marele cânt re ilor. De cîntat cu instrumente cu coarde. Un psalm al lui Asaf. O cântare.) Dumnezeu este cunoscut în Iuda, mare este Numele Lui în Israel. ²Cortul Lui este în Salem, i locuin a Lui în Sion; ³acolo a sf rîmat El s ge ile, scutul, sabia, i armele de r zboi. - ⁴Tu e ti mai m re , mai puternic decît mun ii r pitorilor. ⁵Despoia i au fost vitejii aceia plini de inim , au adormit somnul de apoi; n'au putut s se apere, to i acei oameni viteji. ⁶La mustrea Ta, Dumnezeul lui Iacov, au adormit i c l re i i cai. ⁷Cît de înfrico at e ti Tu! Cine poate s - i stea împotriv , când Î i izbucne te mînia? ⁸Ai rostit hot rîrea dela înal imea cerurilor; p mîntul s'a îngrozit i a t cut, ⁹cînd S'a ridicat Dumnezeu s fac dreptate, i s scape pe to i nenoroci ii de pe p mînt. - ¹⁰Omul Te laud chiar i în mînia lui, cînd Te îmbraci cu toat urgia Ta. ¹¹Face i juruin e Domnului, Dumnezeului vostru, i împlini i-le! To i ceice -L înconjoar , s aduc daruri Dumnezeului celui înfrico at. ¹²El frînge mîndria domnitorilor, El este înfrico at pentru împ ra ii p mîntului.

Chapter 77

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Dup Iedutun. Un psalm al lui Asaf.) Strig cu glasul meu c tre Dumnezeu, strig cu glasul meu c tre Dumnezeu, i El m va asculta. ²În ziua necazului meu, caut pe Domnul; noaptea, mînile îmi stau întinse f r curmare; sufletul meu nu vrea nicio mîngîiere. ³Mi-aduc aminte de Dumnezeu, i gem; m gîndesc adînc în mine, i mi se mîhne te duhul. - ⁴Tu îmi ii ploapele deschise; i, de mult ce m fr mînt, nu pot vorbi. ⁵M gîndesc la zilele de demult, la anii de odinioar . ⁶M gîndesc la cînt rile mele noaptea, cuget adînc în l untrul inimii mele, îmi cade duhul pe gînduri, i zic: ⁷„Va lep da Domnul pentru totdeauna? i nu va mai fi El binevoitor? ⁸S'a ispr vit bun tatea Lui pe vecie? S'a dus f g duin a Lui pentru totdeauna? ⁹A uitat Dumnezeu

s aib mil ? i -a tras El, în mînia Lui, înapoi îndurarea?` - ¹⁰Atunci îmi zic: „Ceeace m face s suf r, este c dreapta Celui Prea Înalt nu mai este aceea ``... ¹¹Dar tot voi l uda lucr rile Domnului, c ci îmi aduc aminte de minunile Tale de odinioar ; ¹²da, m voi gîndi la toate lucr rile Tale, i voi lua aminte la toate ispr vile Tale. ¹³Dumnezeule, c ile Tale sînt sfinte! Care Dumnezeu este mare ca Dumnezeul nostru? ¹⁴Tu e ti Dumnezeu, care faci minuni; Tu i-ai ar tat puterea printre popoare. ¹⁵Prin bra ul T u, Tu ai izb vit pe poporul T u, pe fiii lui Iacov i ai lui Iosif. ¹⁶Cînd Te-au v zut apele, Dumnezeule, cînd Te-au v zut apele, s'au cutremurat, i adîncurile s'au mi cat. ¹⁷Norii au turnat ap cu g leata, tunetul a r sunat în nori, i s ge ile Tale au sburat în toate p r ile. ¹⁸Tunetul T u a izbucnit în vîrtej de vînt, fulgerile au luminat lumea: p mîntul s'a mi cat i s'a cutremurat. ¹⁹i-ai croit un drum prin mare, o c rare prin apele cele mari, i nu i s'au mai cunoscut urmele. ²⁰Ai pov uit pe poporul T u ca pe o turm , prin mîna lui Moise i Aaron.

Chapter 78

¹(O cîntare a lui Asaf.) Ascult , poporul meu, înv turile mele! Lua i aminte la cuvintele gurii mele! ²Îmi deschid gura i vorbesc în pilde, vestesc în elepciunea vremurilor str vechi. ³Ce am auzit, ce tim, ce ne-au povestit p rin ii no tri, ⁴nu vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui, i minunile pe cari le -a f cut. ⁵El a pus o m rturie în Iacov, a dat o lege în Israel, i a poruncit p rin ilor no tri s - i înve e în ea copiii, ⁶ca s fie cunoscut de cei ce vor veni dup ei, de copiii cari se vor na te, i cari, cînd se vor face mari, s vorbeasc despre ea copiilor lor; ⁷pentruca ace tia s - i pun încrederea în Dumnezeu, s nu uite lucr rile lui Dumnezeu, i s p zeasc poruncile Lui. ⁸S nu fie, ca p rin ii lor, un neam neascult tor i r zvr tit, un neam, care n'avea o inim tare, i al c rui duh nu era credincios lui Dumnezeu! ⁹Fiii lui Efraim, înarma i i tr gînd cu arcul, au dat dosul în ziua luptei, ¹⁰pentruc n'au inut leg mîntul lui Dumnezeu, i n'au voit s umble întocmai dup Legea Lui. ¹¹Au dat uit rii lucr rile Lui, minunile Lui, pe cari li le ar tase. ¹²Înainte p rin ilor lor, El f cuse minuni în ara Egiptului, în cîmpia oan. ¹³A desp r it marea, i le -a deschis un drum prin ea, ridicînd apele ca un zid. ¹⁴I -a c l uzit ziua cu un nor, i toat noaptea cu lumina unui foc str lucitor. ¹⁵A despicat stînci în pustie, i le -a dat s bea ca din ni te valuri cu ape multe. ¹⁶A f cut s î neasc izvoare din stînci, i s curg ape ca ni te rîuri. ¹⁷Dar ei tot n'au încetat s p c tuiasc împotriva Lui, n'au încetat s se r zvr teasc împotriva Celui Prea Înalt în pustie. ¹⁸Au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerînd mîncare dup poftetele lor. ¹⁹Au vorbit împotriva lui Dumnezeu, i au zis: „Oare va putea Dumnezeu s pun o mas în pustie? ²⁰Iat c El a lovit stîncă, de au curs ape, i s'au v rsat iroaie. Dar va putea El s dea i pîne, sau s fac rost de carne poporului S u?` ²¹Domnul a auzit, i S'a mîniat. Un foc s'a aprins împotriva lui Iacov, i s'a stîrnit împotriva lui Israel mînia Lui, ²²pentruc n'au crezut în Dumnezeu, pentru n'au avut încredere în ajutorul Lui. ²³El a poruncit norilor de sus, i a deschis por ile cerurilor: ²⁴a plouat

peste ei man de mîncare, i le -a dat grîu din cer. ²⁵Au mîncat cu to ii pînea celor mari, i le -a trimes mîncare s se sature. ²⁶A pus s sufle în ceruri vîntul de r s rit, i a adus, prin puterea Lui, vîntul de miaz zi. ²⁷A plouat peste ei carne ca pulberea, i p s ri înaripate, cît nisipul m rii; ²⁸le -a f cut s cad în mijlocul taberii lor, dejur împrejurul locuin elor lor. ²⁹Ei au mîncat i s'au s turat din destul: Dumnezeu le -a dat ce doriser . ³⁰Dar n'apucaser s - i stîmpere bine pofta, mîncarea le era înc în gur , ³¹cînd s'a stîrnit mînia lui Dumnezeu împotriva lor, a lovit de moarte pe cei mai tari din ei, i a doborît pe tinerii lui Israel. ³²Cu toate acestea, ei n'au încetat s p c tuiasc , i n'au crezut în minunile Lui. ³³De aceea, El le -a curmat zilele ca o suflare, le -a curmat anii printr'un sfîr it n praznic. ³⁴Cînd îi lovea de moarte, ei Î l c utau, se întorceau i se îndreptau spre Dumnezeu; ³⁵i i aduceau aminte c Dumnezeu este Stînca lor, i c Dumnezeul Autoputernic este Izb vitorul lor. ³⁶Dar Î l în elau cu gura, i -L min eau cu limba. ³⁷Inima nu le era tare fa de El, i nu erau credincio i leg mîntului S u. ³⁸Totu , în îndurarea Lui, El iart nelegiuirea i nu nimice te; Î i opre te de multe ori mînia i nu d drumul întregei Lui urgii. ³⁹El i -a adus deci aminte c ei nu erau decît carne, o suflare care trece i nu se mai întoarce. ⁴⁰Decîteori s'au r zvr tit ei împotriva Lui în pustie! Decîteori L-au mîniat ei în pustietate! ⁴¹Da, n'au încetat s ispiteasc pe Dumnezeu, i s înt rîte pe Sfîntul lui Israel. ⁴²Nu i-au mai adus aminte de puterea Lui, de ziua, cînd i -a izb vit de vr jma , ⁴³de minunile, pe cari le -a f cut în Egipt, i de semnele Lui minunate din cîmpia oan. ⁴⁴Cum le -a pref cut rîurile în sînge, i n'au putut s bea din apele lor. ⁴⁵Cum a trimes împotriva lor ni te mu te otr vitoare, cari i-au mîncat, i broa te, cari i-au nimicit. ⁴⁶Cum le -a dat holdele prad omizilor, rodul muncii lor prad l custelor. ⁴⁷Cum le -a pr p dit viile, b tîndu-le cu piatr , i smochinii din Egipt cu grindin . ⁴⁸Cum le -a l sat vitele prad grindinei, i turmele prad focului cerului. ⁴⁹El i -a aruncat împotriva lor mînia Lui aprins ,urgia, iu imea i necazul: o droaie de îngerî aduc tori de nenorociri. ⁵⁰Cum i -a dat drum slobod mîniei, nu le -a sc pat sufletul dela moarte, i le -a dat via a prad molimei; ⁵¹cum a lovit pe to i întîii n scu i din Egipt, pîrga puterii în corturile lui Ham. ⁵²Cum a pornit pe poporul S u ca pe ni te oi, i i -a pov uit ca pe o turm în pustie. ⁵³Cum i -a dus f r nici o grij , ca s nu le fie fric , iar marea a acoperit pe vr jma ii lor. ⁵⁴Cum i -a adus spre hotarul Lui cel sfînt, spre muntele acesta, pe care dreapta Lui l -a cî tigat. ⁵⁵Cum a izgonit neamurile dinaintea lor, le -a împ r it ara în p r i de mo tenere, i a pus semin iile lui Israel s locuiasc în corturile lor. ⁵⁶Dar ei au ispitit pe Dumnezeul Prea Înalt, s'au r zvr tit împotriva Lui, i n'au inut poruncile Lui. ⁵⁷Ci s'au dep rtat i au fost necredincio i, ca i p rin ii lor, s'au ab tut la o parte, ca un arc în el tor, ⁵⁸L-au sup rat prin în l imile lor, i I-au stîrnit gelozia cu idoliî lor. ⁵⁹Dumnezeu a auzit, i 'a mîniat, i a urgisit r u de tot pe Israel. ⁶⁰A p r sit locuin a Lui din Silo, cortul în care locuia între oameni. ⁶¹i -a dat slava prad robiei, i m re ia Lui în mînile vr jma ului. ⁶²A dat prad s biei pe poporul Lui, i S'a mîniat pe mo tenirea Lui. ⁶³Pe tinerii lui i -a ars focul, i fecioarele lui n'au mai fost s rb torite cu cînt ri de nunt . ⁶⁴Preo ii s i au c zut uci i de sabie, i v duvele lui nu s'au bocit. ⁶⁵Atunci Domnul S'a trezit, ca unul care a dormit, ca un viteaz îmb rb tat de vin, ⁶⁶i a lovit pe protivnicii Lui, cari fugeau, acoperindu -i cu vecinic ocar . ⁶⁷Îns a lep dat cortul lui Iosif, i n'a ales semin ia lui Efraim;

⁶⁸ci a ales semin ia lui Iuda, muntele Sionului, pe care -l iube te. ⁶⁹i -a zidit sfântul loca ca cerurile de înalt, i tare ca p mîntul, pe care l -a întemeiat pe veci. ⁷⁰A ales pe robul S u David, i l -a luat dela staulele de oi. ⁷¹L -a luat dind r tul oilor, cari al ptau, ca s pasc pe poporul S u Iacov, i pe mo tenirea Sa Israel. ⁷²i David i -a cîrmuit cu o inim neprih nit , i i -a pov uit cu mâni pricepute.

Chapter 79

¹(Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeule, au n v lit neamurile în mo tenirea Ta, au pîng rit Templul T u cel sfînt, i au pref cut Ierusalimul într'un morman de pietre. ²Trupurile neînsufle ite ale robilor T i le-au dat s le m nînce p s rile cerului, i carnea credincio ilor T i au dat -o s'o m nînce fiarele p mîntului. ³Ca apa le-au v rsat sîngele, de jur împrejurul Ierusalimului, i n'a fost nimeni s -i îngroape. ⁴Am ajuns de ocară vecinilor no tri, de batjocura i de rîsul celor ce ne înconjoar . ⁵Pîn cînd, Doamne, Te vei mînia f r încetare, i va arde mînia Ta ca focul? ⁶Vars - i mînia peste neamurile, cari nu Te cunosc, i peste împ r iile, cari nu cheam Numele T u! ⁷C ci au mîncat pe Iacov, i i-au pustiit locuin a. ⁸Nu- i mai aduce aminte de nelegiuirile str mo ilor no tri, ci s ne iese degrab înainte îndur rile Tale! C ci sîntem nenoroci i de tot! ⁹Ajut -ne, Dumnezeul mîntuirii noastre, pentru slava Numelui T u! Izb ve te-ne, i iart -ne p catele, pentru Numele T u! ¹⁰Pentruce s zic neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?” S se tie, înaintea ochilor no tri, printre neamuri, c Tu r zbuni sîngele v rsat al robilor T i! ¹¹S ajung pîn la Tine gemetele prin ilor de r zboi! Scap , prin bra ul T u cel puternic, pe cei ce pier! ¹²Întoarce vecinilor no tri, de apte ori în sînul lor, batjocurile, cari i le-au aruncat ei ie, Doamne! ¹³i noi, poporul T u, turma p unii Tale, Te vom l uda în veci, i vom vesti din neam în neam laudele tale.

Chapter 80

¹(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat ca i „Crinii m rturiei”. Un psalm al lui Asaf.) Ia aminte, P storul lui Israel, Tu, care pov uie ti pe Iosif ca pe o turm ! Arat -Te în str lucirea Ta, Tu, care ezi pe heruvimi! ²Treze te- i puterea, înaintea lui Efraim, Benjamin i Manase, i vino în ajutorul nostru! ³Ridic -ne, Dumnezeule, f s str luceasc Fa a Ta, i vom fi sc pa i! ⁴Doamne, Dumnezeul o tirilor, pîn cînd Te vei mînia, cu toat rug ciunea poporului T u? ⁵Î hr ne ti cu o pîne de lacr mi, i -i ad pi cu lacr mi din plin. ⁶Ne faci s fim m rul de ceart al vecinilor no tri, i vr jma ii no tri rîd de noi între ei. ⁷Ridic -ne, Dumnezeul o tirilor! F s str luceasc Fa a Ta, i vom fi sc pa i! ⁸Tu ai adus o vie din Egipt, ai izgonit neamuri, i ai s dit -o. ⁹Ai f cut loc înaintea ei: i ea a dat r d cini i a umplut ara. ¹⁰Mun ii erau acoperi i de umbra ei, i ramurile ei erau ca ni te cedri ai lui Dumnezeu. ¹¹Î i întindea ml di ele pîn la mare, i l starii pîn la Rîu. ¹²Pentruce i-ai rupt gardul acum, de -o j fuiesc

to i trec torii? ¹³O rîm mistre ul din p dure, i o m nînc fiarele cîmpului. ¹⁴Dumnezeul o tirilor, întoarce-Te iar ! Prive te din cer, i vezi! Cerceteaz via aceasta! ¹⁵Ocrote te ce a s dit dreapta Ta, i pe fiul, pe care i l-ai ales!... ¹⁶Ea este ars de foc, este t iat ! De mustrarea Fe ei Tale, ei pier! ¹⁷Mîna Ta s fie peste omul dreptei Tale, peste fiul omului, pe care i l-ai ales! ¹⁸i atunci nu ne vom mai dep rta de Tine. Învioareaz -ne iar , i vom chema Numele T u. ¹⁹Doamne, Dumnezeul o tirilor, ridic -ne iar ! F s str luceasc Fa a Ta, i vom fi sc pa i!

Chapter 81

¹(C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat pe Ghitit. Un psalm al lui Asaf.) Cînta i cu veselie lui Dumnezeu, care este t ria noastr ! În l a i strig te de bucurie Dumnezeului lui Iacov! ²Cînta i o cîntare, suna i din tob , din arfa cea pl cut i din al ut ! ³Suna i din trîmbi la luna nou , la luna plin , în ziua s rb torii noastre! ⁴C ci aceasta este o lege pentru Israel, o porunc a Dumnezeului lui Iacov. ⁵El a rînduit s rb toarea aceasta pentru Iosif, cînd a mers împotriva rii Egiptului... Atunci am auzit un glas, pe care nu l-am cunoscut: - ⁶„I-am desc rcat povara de pe um r, i mînile lui nu mai in co ul. ⁷Ai strigat în necaz, i te-am izb vit; i-am r spus în locul tainic al tunetului, i te-am încercat la apele Meriba. - ⁸Ascult , poporul Meu, i te voi sf tui, Israele, de M'ai asculta! ⁹Niciun dumnezeu str in s nu fie în mijlocul t u, i s nu te închini înaintea dumnezeilor str ini! ¹⁰Eu sînt Domnul, Dumnezeul t u, care te-am scos din ara Egiptului; deschide- i gura larg, i i -o voi umplea!`` ¹¹Dar poporul Meu n'a ascultat glasul Meu, Israel nu M'a ascultat. ¹²Atunci i-am l sat în voia pornirilor inimii lor, i au urmat sfaturile lor. ¹³O! de M'ar asculta poporul Meu, de ar umbla Israel în c ile Mele! ¹⁴Înr'o clip a înfrunta pe vr jma ii lor, Mi-a întoarce mîna împotriva protivnicilor lor; ¹⁵ceice ur sc pe Domnul l-ar lingu i, i fericirea lui Israel ar d inui în veci. ¹⁶L-a hr ni cu cel mai bun grîu, i l-a s tura cu miere din stînc .

Chapter 82

¹(Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeu st în adunarea lui Dumnezeu; El judec în mijlocul dumnezeilor. ²„Pîn cînd ve i judeca strîmb, i ve i c uta la fa a celor r i? - ³Face i dreptate celui slab i orfanului, da i dreptate nenorocitului i s racului, ⁴Sc pa i pe cel nevoia i lipsit, izb vi i -i din mîna celor r i.`` ⁵Dar ei nu vor s tie de nimic, nu pricep'nimic, ci umbl în întunerec; de aceea se clatin toate temeliile p mîntului. ⁶Eu am zis: „Sînte i dumnezei, to i sînte i fii ai Celui Prea Înalt.`` ⁷Îns ve i muri ca ni te oameni, ve i c dea ca un domnitor oarecare.`` - ⁸Scoal -Te, Dumnezeule, i judec p mîntul! C ci toate neamurile sînt ale Tale.

Chapter 83

¹(O cântare. Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeuule, nu t cea! Nu t cea, i nu Te odihni, Dumnezeuule!
²C ci iat c vr jma ii T i se fr mînt , i ceice Te ur sc înal capul. ³Fac planuri pline de vicle ug
 împotriva poporului T u, i se sf tuiesc împotriva celor ocroti i de Tine. ⁴„Veni î``, zic ei, „s -i
 nimicim din mijlocul neamurilor, ca s nu se mai pomeneasc numele lui Israel!`` ⁵Se strîng to i
 cu o inim , fac un leg mînt împotriva Ta: ⁶corturile lui Edom i Ismaeli ii, Moabul i Hagareni ii,
⁷Ghebal, Amon, Amalec, Filistenii cu locuitorii Tirului. ⁸Asiria se une te i ea cu ei, i î i împrumut
 bra ul ei copiilor lui Lot. -(Oprire). ⁹F -le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin la pîrful Chison,
¹⁰cari au fost nimici i la En-Dor, i au ajuns un gunoi pentru îngr area p mîntului. ¹¹C peteniile lor
 f -le ca lui Oreb i Zeeb, i tuturor domnilor lor ca lui Zebah i almuna! ¹²C ci ei zic: „S punem
 mîna pe locuin ele lui Dumnezeu!`` ¹³Dumnezeule, f -i ca vîrtejul de praf, ca paiul luat de vînt,
¹⁴Ca focul care arde p durea, i ca flac ra, care aprinde mun ii! ¹⁵Urm re te -i astfel cu furtuna Ta,
 i bag groaza în ei cu vijelia Ta! ¹⁶Acopere-le fa a de ru ine, ca s caute Numele T u, Doamne!
¹⁷S fie ru ina i i îngrozi i pe vecie, s le ro easc obrazul de ru ine i s piar ! ¹⁸Ca s tie c numai
 Tu, al c rui Nume este Domnul, Tu e ti Cel Prea Înalt pe tot p mîntul;

Chapter 84

¹(C tre mai marele cânt re ilor. De cântat pe Ghitit. Un psalm al fiilor lui Core.) Cît de pl cute
 sînt loca urile Tale, Doamne al o tirilor! ²Sufletul meu suspin i tînje te de dor dup cur ile Domnului,
 inima i carnea mea strig c tre Dumnezeul cel viu! ³Pîn i pas rea î i g se te o cas acolo, i rîndunica
 un cuib unde î i pune puii... Ah! altarele Tale, Doamne al o tirilor, Împ ratul meu i Dumnezeul
 meu! ⁴Ferice de ceice locuiesc în Casa Ta! C ci ei tot mai pot s Te laude. - ⁵Ferice de ceice- i pun
 t ria în Tine, în a c ror inim locuie te încrederea. ⁶Cînd str bat ace tia Valea Plîngerii, o prefac
 într'un loc plin de izvoare, i ploaia timpurie o acopere cu binecuvînt ri. ⁷Ei merg dîn putere în
 putere, i se înf i eaz înaintea lui Dumnezeu în Sion. ⁸Doamne, Dumnezeul o tirilor, ascult
 rug ciunea mea! Ia aminte, Dumnezeul lui Iacov! -(Oprire). ⁹Tu, care e ti scutul nostru, vezi,
 Dumnezeuule, i prive te fa a unsului T u! ¹⁰C ci mai mult face o zi în cur ile Tale de cît o mie în
 alt parte; eu vreau mai bine s stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decît s locuiesc în corturile
 r ut ii! ¹¹C ci Domnul Dumnezeu este un soare i un scut, Domnul d îndurare i slav , i nu lipse te
 de niciun bine pe cei ce duc o via f r prihan . ¹²Doamne al o tirilor, ferice de omul care se încrede
 în Tine!

Chapter 85

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al fiilor lui Core.) Tu ai fost binevoitor cu ara Ta, Doamne! Ai adus înapoi pe prin ii de r zboi ai lui Iacov; ²ai iertat nelegiuirea poporului T u, ³i-ai acoperit toate p catele; -(Oprire). i-ai ab tut toat aprinderea, i Te-ai întors din iu imea mîniei Tale. ⁴Întoarce-ne iar , Dumnezeul mîntuirii noastre! Înceteaz - i mînia împotriva nostr ! ⁵În veci Te vei mînia pe noi? În veci î i vei lungi mînia? ⁶Nu ne vei înviora iar , pentruca s se bucure poporul T u în Tine? ⁷Arat -ne, Doamne, bun tatea Ta, i d -ne mîntuirea Ta! ⁸Eu voi asculta ce zice Dumnezeu, Domnul: c ci El vorbe te de pace poporului S u i iubi ilor Lui, numai, ei s nu cad iar în nebunie. ⁹Da, mîntuirea Lui este aproape de ceice se tem de El, pentruca în ara noastr s locuiasc slava. ¹⁰Bun tatea i credincio ia se întîlnesc, dreptatea i pacea se s rut . ¹¹Credincio ia r sare din p mînt, i dreptatea prive te dela în l imea cerurilor. ¹²Domnul ne va da i fericirea, i p mîntul nostru î i va da roadele. ¹³Dreptatea va merge i înaintea Lui, i -L va i urma, c lcînd pe urmele pa ilor Lui!

Chapter 86

¹(O rug ciune a lui David.) Ia aminte, Doamne, i ascult -m ! C ci sînt nenorocit i lipsit. ²P ze te-mi sufletul, c ci sînt unul din cei iubi i de Tine! Scap , Dumnezeule, pe robul T u, care se încrede în Tine! ³Ai mil de mine, Doamne! C ci toat ziua strig c tre Tine. ⁴Învesele te sufletul robului T u, c ci la Tine, Doamne, îmi înal sufletul. ⁵C ci Tu e ti bun, Doamne, gata s ier i, i plin de îndurare cu to i ceice Te cheam . ⁶Pleac - i urechea, Doamne, la rug ciunea mea, ia aminte la glasul cererilor mele! ⁷Te chem, în ziua necazului meu, c ci m'ascu i. ⁸Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, i nimic nu seam n cu lucr rile Tale. ⁹Toate neamurile, pe cari le-ai f cut, vor veni s se închine înaintea Ta, Doamne, i s dea slav Numelui T u. ¹⁰C ci Tu e ti mare, i faci minuni, numai Tu e ti Dumnezeu. ¹¹Înva -m c ile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adev rul T u. F -mi inima s se team de Numele T u. ¹²Te voi l uda din toat inima mea, Doamne, Dumnezeul meu, i voi prea m ri Numele T u în veci! ¹³C ci mare este bun tatea Ta fa de mine, i Tu îmi izb ve ti sufletul din adînce locuin a mor ilor. ¹⁴Dumnezeule, ni te îngîmfa i s'au sculat împotriva mea, o ceat de oameni asupritori vor s -mi ia via a, i nu se gîndesc la Tine. ¹⁵Dar Tu, Doamne, Tu e ti un Dumnezeu îndur tor i milostiv, îndelung r bd tor i bogat în bun tate i în credicio ie. ¹⁶Îndreapt - i privirile spre mine, i ai mil de mine: d t rie robului T u, i scap pe fiul roabei Tale! ¹⁷F un semn pentru mine, ca s vad vr jma ii mei i s r mîn de ru ine, c ci Tu m aju i i m mîngîi, Doamne!

Chapter 87

¹(Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.) Sionul are temelii a ezate pe mun ii cei sfin i: ²Domnul iube te por ile Sionului mai mult decât toate loca urile lui Iacov. ³Lucruri pline de slav au fost spuse despre tine, cetate a lui Dumnezeu! - ⁴Eu pomenesc Egiptul i Babilonul printre cei ce M cunosc; iat , ara Filistenilor, Tirul, cu Etiopia: „în Sion s'au n scut.`` - ⁵Iar despre Sion este zis: „To i s'au n scut în el,`` i Cel Prea Înalt îl înt re te. ⁶Domnul num r popoarele, scriindu-le: „Acolo s'au n scut.`` - ⁷i cei ce cânt i ceice joac strig : „Toate izvoarele mele sînt în Tine.``

Chapter 88

¹(O cântare. Un psalm al fiilor lui Core. C tre mai marele cânt re ilor. De cântat cu flautul. O cântare a lui Heman, Ezrahitul.) Doamne, Dumnezeul mîntuirii mele! Zi i noapte strig înaintea Ta! ²S'ajung rug ciunea mea înaintea Ta! Ia aminte la cererile mele; ³c ci mi s'a s turat sufletul de rele, i mi se apropie via a de locuin a mor ilor. ⁴Sînt pus în rîndul celor ce se pogoar în groap , sînt ca un om, care nu mai are putere. ⁵Stau întins printre cei mor i, ca cei uci i i culca i în mormînt, de cari nu- i mai aduci aminte, i cari sînt desp r i i de mîna Ta. ⁶M'ai aruncat în groapa cea mai de jos, în întunerec, în adîncuri. ⁷Mînia Ta m apas , i m n p de ti cu toate valurile Tale. - ⁸Ai îndep rtat dela mine pe to i prietenii mei, m'ai f cut o pricin de scîrb pentru ei; sînt închis i nu pot s ies. ⁹Mi se topesc ochii de suferin ; în toate zilele Te chem, Doamne, i-mi întind mînile spre Tine! ¹⁰Oare pentru mor i faci Tu minuni? Sau se scoal mor ii s Te laude? - ¹¹Se vorbe te de bun tatea Ta în mormînt, i de credincio ia Ta în Adînc? ¹²Sînt cunoscute minunile Tale în întunerec, i dreptatea Ta în ara uit rii? ¹³Doamne, eu î i cer ajutorul, i diminea a rug ciunea mea se înal la Tine. ¹⁴Pentruce, Doamne, lepezi sufletul meu? Pentruce îmi ascunzi Fa a Ta? ¹⁵Din tinere , sînt nenorocit i trag s mor, sînt cuprins de spaimete Tale, i nu tiu ce s mai fac. ¹⁶Mînia Ta trece peste mine, spaimete Tale m nimicesc de tot. ¹⁷Ele m înconjoar toat ziua, ca ni te ape, m înf oar toate deodat . ¹⁸Ai dep rtat dela mine pe prieteni i tovar i; i cei de aproape ai mei s'au f cut nev zu i.

Chapter 89

¹(O cântare a lui Etan, Ezrahitul.) Voi cînta totdeauna îndur rile Domnului: voi spune din neam în neam, cu gura mea, credincio ia Ta. ²C ci zic: „Îndurarea are temelii vecinice! Tare ca cerurile este credincio ia Ta!`` - ³„Am f cut leg mînt cu alesul Meu`` -zice Domnul-„,iat ce am jurat robului Meu David: ⁴„Î i voi înt ri s mîn a pe vecie, i' -n veci î i voi a eza scaunul de domnie.`` ⁵Cerurile laud minunile Tale, Doamne, i credincio ia Ta în adunarea sfin ilor! ⁶C ci, în cer, cine se poate

asem na cu Domnul? Cine este ca Tine între fiii lui Dumnezeu? ⁷Dumnezeu este înfricoat în
 adunarea cea mare a sfinților, și de temut pentru toți cei ce stau în jurul Lui. ⁸Doamne, Dumnezeul
 oțetilor, cine este puternic ca Tine, Doamne! și credințioasă Ta Te înconjoară. ⁹Tu îmblânzești
 mândria mării; când se ridică valurile ei, Tu le potolești. ¹⁰Tu ai zdrobit Egiptul ca pe un hoit, ai
 risipit pe vrăjmașii Tui prin puterea brațului Tui. ¹¹Ale Tale sînt cerurile și pământul, Tu ai întemeiat
 lumea și tot ce cuprinde ea. ¹²Tu ai făcut miază noaptea și miază ziua; Taborul și Hermonul se bucură
 de Numele Tui. ¹³Brațul tău este puternic, mîna Ta este tare, dreapta Ta este înălțată. ¹⁴Dreptatea
 și judecata sînt temelii scaunului Tui de domnie; bunătatea și credințioasă sînt înaintea Fei Tale.
¹⁵Ferice de poporul, care cunoaște sunetul trâmbii ei, care umblă în lumina Fei Tale, Doamne! ¹⁶El
 se bucură neîncetat de Numele Tui, și se flegătește cu dreptatea Ta. ¹⁷Căci Tu ești fala puterii lui; și, în
 bunvoință Ta, ne ridici puterea noastră. ¹⁸Căci Domnul este scutul nostru, Sfîntul lui Israel este
 împăratul nostru. ¹⁹Atunci ai vorbit într-o vedenie prea iubitului Tui, și ai zis: „Am dat ajutorul Meu
 unui viteaz, am ridicat din mijlocul poporului un tînăr; ²⁰am găsit pe robul Meu David, și l-am uns
 cu untdelemnul Meu cel sfînt. ²¹Mîna Mea îl va sprijini, și brațul Meu îl va întări. ²²Vrăjmașul nu
 îl va prinde, și cel rău nu îl va apăsa; ²³ca voi zdrobi dinaintea lui pe protivnicii lui, și voi lovi pe
 cei ce-l urăsc. ²⁴Credințioasă și bunătatea Mea vor fi cu el, și țara lui se va înălța prin Numele Meu.
²⁵Voi da în mîna lui marea, și în dreapta lui rîurile. ²⁶El Îmi va zice: „Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul
 meu și Stîncă mîntuirii mele!” ²⁷Iar Eu îl voi face înfrîntul nescut, cel mai înalt dintre împărași
 pământului. ²⁸Îi voi presta totdeauna bunătatea Mea, și legământul Meu îi va fi neclintit. ²⁹Îi voi face
 vecinic sîmna, și scaunul lui de domnie ca zilele cerurilor. ³⁰Dacă fiii lui vor prezenta Legea Mea, și
 nu vor umbla după poruncile Mele, ³¹dacă vor călca orînduirile Mele, și nu vor prezenta poruncile Mele,
³²atunci le voi pedepsi fără delegile cu năvălirea, și nelegiuirile cu lovituri; ³³dar nu-Mi voi îndepărta
 deloc bunătatea de la ei, și nu-Mi voi face credințioasă de minciună; ³⁴nu-Mi voi călca legământul, și
 nu voi schimba ce am ieșit de pe buzele mele. ³⁵Am jurat odată pe sfințenia Mea: sîmna Eu oare lui
 David? ³⁶Sîmna lui va dăinui în veci; scaunul lui de domnie va fi înaintea Mea ca soarele; ³⁷ca
 luna, va dăinui pe vecie, și ca martorul credincios din cer. -(Oprire). ³⁸și totuși, Tu l-ai îndepărtat, și
 Te-ai mîniat pe unsul Tui; ³⁹ai nesocotit legământul făcut cu robul Tui; și-ai doborât și-ai pîngărit
 cununa. ⁴⁰I-ai prăbușit toate zidurile, și i-ai dărâmat toate cetățile. ⁴¹Toți trecătorii îl jăfuiesc, și a
 ajuns de batjocură vecinilor lui. ⁴²Ai înălțat dreapta protivnicilor lui, ai înveselit pe toți vrăjmașii
 lui, ⁴³ai făcut ca ascuțitul să bîie lui sădea înapoi, și nu l-ai sprijinit în luptă. ⁴⁴Ai pus capăt strălucirii
 lui, și i-ai trîntit la pământ scaunul de domnie; ⁴⁵i-ai scurtat zilele tinereții, și l-ai acoperit de rușine.
 -(Oprire) ⁴⁶Pînă cînd, Doamne, Te vei ascunde fără încetare, și-și va arde mînia ca focul? ⁴⁷Adu-și
 aminte ce scurtă este viaa mea, și pentrece nimic ai făcut pe toți fiii omului. ⁴⁸Este vreun om care
 să poată trăi și să nu vadă moartea, care să poată săscape sufletul din locuința morților? - ⁴⁹Unde
 sînt, Doamne, îndurările Tale dintîi, pe cari le-ai jurat lui David, în credințioasă Ta? ⁵⁰Adu-și aminte,
 Doamne, de ocara robilor Tui, adu-și aminte că port în sîn ocara multor popoare; ⁵¹adu-și aminte de

oc rile vr jma ilor T i, Doamne; de oc rile lor împotriva pa ilor unsului T u! ⁵²Binecuvântat s fie Domnul în veci! Amin! Amin!

Chapter 90

¹(O rug ciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.) Doamne, Tu ai fost locul nostru de ad post, din neam în neam. ²Înainte ca s se fi n scut mun ii, i înainte ca s se fi f cut p mîntul i lumea, din vecinicie în vecinicie, Tu e ti Dumnezeu! ³Tu întorci pe oameni în rîn , i zici: „Întoarce i-v fiii oamenilor!” ⁴C ci înaintea Ta, o mie de ani sînt ca ziua de ieri, care a trecut, i ca o straj din noapte. ⁵Îi m turi, ca un vis: diminea a, sînt ca iarba, care încol e te iar : ⁶înflore te diminea a, i cre te, iar seara este t iat i se usuc . ⁷Noi sîntem mistui i de mînia Ta, i îngrozi i de urgia Ta. ⁸Tu pui înaintea Ta neleguirile noastre, i sco i la lumina Fe ei Tale p catele noastre cele ascunse. ⁹Toate zilele noastre pier de urgia Ta, vedem cum ni se duc anii ca un sunet. ¹⁰Anii vie ii noastre se ridic la aptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari, la optzeci de ani; i lucrul cu care se mîndre te omul în timpul lor nu este decît trud i durere, c ci trece iute, i noi sbur m. ¹¹Dar cine ia seama la t ria mîniei Tale, i la urgia Ta, a a cum se cuvine s se team de Tine? ¹²Înva -ne s ne num r m bine zilele, ca s c p t m o inim în eleapt ! ¹³Întoarce-te, Doamne! Pîn cînd z bove tí? Ai mil de robii T i! ¹⁴Satur -ne în fiecare diminea de bun tatea Ta, i toat via a noastr ne vom bucura i ne vom veseli. ¹⁵Învesele te-ne tot atîtea zile cîte ne-ai smerit, tot atî ia ani cît am v zut nenorocirea! ¹⁶S se arate robilor T i lucrarea Ta, i slava Ta fiilor lor! ¹⁷Fie peste noi bun voin a Domnului Dumnezeului nostru! i înt re te lucrarea mînilor noastre, da, înt re te lucrarea mînilor noastre!

Chapter 91

¹Celce st supt ocrotirea Celui Prea Înalt, i se odihne te la umbra Celui Atoputernic, ²zice despre Domnul: „El este locul meu de sc pare, i cet uia mea, Dumnezeul meu în care m încred!” ³Da, El te scap de la ul vîn torului, de cium i de pustiirile ei. ⁴El te va acoperi cu penele Lui, i te vei ascunde supt aripile Lui. C ci scut i pav z este credincio ia Lui! ⁵Nu trebuie s te temi nici de groaza din timpul nop ii, nici de s geata care sboar ziua, ⁶nici de ciuma, care umbl în întunerec, nici de molima, care bîntuie ziua nameaza mare. ⁷O mie s cad al turi de tine, i zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. ⁸Doar vei privi cu ochii, i vei vedea r spl tirea celor r i. ⁹Pentru zici: „Domnul este locul meu de ad post!” i faci din Cel Prea Înalt turnul t u de sc pare, ¹⁰de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul t u. ¹¹C ci El va porunci îngerilor S i s te p zeasc în toate c ile tale; ¹²i ei te vor duce pe mîni, ca nu cumva s - i love ti piciorul de vreo piatr . ¹³Vei p i peste lei i peste n pîrci, i vei c lca peste pui de lei i peste erpi.

- ¹⁴„Fiindc M iube te-zice Domnul-deaceea îl voi izb vi; îl voi ocroti, c ci cunoa te Numele Meu.
¹⁵Cînd M va chema, îi voi r spunde; voi fi cu el în strîmtorare, îl voi izb vi i -l voi prosl vi. ¹⁶Î
 voi s tura cu via lung , i -i voi ar ta mîntuirea Mea``.

Chapter 92

¹(Un psalm. O cîntare pentru ziua Sabatului.) Frumos este s l ud m pe Domnul, i s m rim
 Numele T u, Prea Înalte, ²s vestim diminea a bun tatea Ta, i noaptea credincio ia Ta, ³cu
 instrumentul cu zece coarde i cu al uta, în sunetele arfei. ⁴C ci Tu m înve ele ti cu lucr rile Tale,
 Doamne, i eu cînt de veselie, cînd v d lucrarea mînilor Tale. ⁵Cît de mari sînt lucr rile Tale,
 Doamne, i cît de adînci sînt gîndurile Tale! ⁶Omul prost nu cunoa te lucrul acesta, i cel nebun nu
 ia seama la el. ⁷Dac cei r i înverzesc ca iarba, i dac to i cei ce fac r ul înfloresc, este numai ca s
 fie nimici i pe vecie. ⁸Dar Tu, Doamne, e ti înal at în veci de veci! ⁹C ci iat , Doamne, vr jma ii
 T i, iat vr jma ii T i pier: to i cei ce fac r ul sînt risipi i. ¹⁰Dar mie, Tu-mi dai puterea bivolului, i
 m'ai stropit cu untdelemn proasp t. ¹¹Ochiul meu î i vede împlinit dorin a fa de vr jma ii mei, i
 urechea mea aude împlinirea dorin ei mele fa de protivnicii mei cei r i. ¹²Cel f r prihan înverze te
 ca finicul, i cre te ca cedrul din Liban. ¹³Cei s di i în Casa Domnului, înverzesc în cur ile
 Dumnezeului nostru. ¹⁴Ei aduc roade i la b trîne , sînt plini de suc i verzi, ¹⁵ca s arate c Domnul
 este drept, El Sfînca mea, în care nu este neleguire.

Chapter 93

¹Domnul împ r e te, îmbr cat cu m re ie; Domnul este îmbr cat i încins cu putere: de aceea
 lumea este tare i nu se clatin . ²Scaunul T u de domnie este a ezat din vremuri str vechi; Tu e ti
 din vecinicie! ³Rîurile vuiesc, Doamne, rîurile vuiesc tare, rîurile se umfl cu putere. ⁴Dar mai
 puternic decît vuietul apelor mari, i mai puternic decît vuietul valurilor n praznice ale m rii, este
 Domnul în locurile cere ti. ⁵M rturiile Tale sînt cu totul adev rate; sfin enia este podoaba Casei
 Tale, Doamne, pentru tot timpul cît vor inea vremurile.

Chapter 94

¹Doamne, Dumnezeul r zbun rilor, Tu, Dumnezeul r zbun rilor, arat -Te! ²Scoal -Te, Judec torul
 p mîntului, i r spl te te celor mîndri dup faptele lor! ³Pîn cînd vor birui cei r i, Doamne, pîn cînd
 vor birui cei r i? ⁴Ei in cuvînt ri puternice, vorbesc cu trufie, i to i cei ce fac r ul se f lesc. ⁵Ei

zdrobesc pe poporul T u, Doamne, i asupresc mo tenirea Ta. ⁶Junghie pe v duv i pe str in, ucid pe orfani, ⁷i zic: „Nu vede Domnul, i Dumnezeuul lui Iacov nu ia aminte!” ⁸Totu , înv a i-v minte, oameni f r minte! Când v ve i în elep i, nebunilor? ⁹Cel ce a s dit urechea, s'ar putea s n'aud ? Cel ce a întocmit ochiul, s'ar putea s nu vad ? ¹⁰Cel ce pedepse te neamurile, s'ar putea s nu pedepseasc , El, care a dat omului pricepere? ¹¹Domnul cunoa te gândurile omului: tie c sînt de erte. ¹²Ferice de omul, pe care -l pedepse ti Tu, Doamne, i pe care -l înve i din Legea Ta, ¹³ca s -l lini te ti în zilele nenorocirii, pîn se va s pa groapa celui r u! ¹⁴Ci Domnul nu las pe poporul S u, i nu- i p r se te mo tenirea. ¹⁵Ci se va face odat judecata dup dreptate, i to i cei cu inima curat o vor g si bun . ¹⁶Cine m va ajuta împotriva celor r i? Cine m va sprijini împotriva celor ce fac r ul? ¹⁷De n'ar fi Domnul ajutorul meu, cât de curînd ar fi sufletul meu în t cerea mor ii! ¹⁸Oridecîte ori zic: „Mi se clatin piciorul!” bun tatea Ta, Doamne, m sprijine te totdeauna. ¹⁹Cînd gânduri negre se fr mînt cu gr mada înl untrul meu, mîngîierile Tale îmi învioreaz sufletul. ²⁰Te vor pune cei r i s ezi pe scaunul lor de domnie, ei cari preg tesc nenorocirea la ad postul legii? ²¹Ei se strîng împotriva vie ii celui neprih nit, i osîndesc sînge nevinovat. ²²Dar Domnul este turnul meu de sc pare, Dumnezeuul meu este stîncă mea de ad post. ²³El va face s cad asupra lor nelegiuirea, El îi va nimici prin r utatea lor; Domnul, Dumnezeuul nostru, îi va nimici.

Chapter 95

¹Veni i s cînt m cu veselie Domnului, i s strig m de bucurie c tre Stîncă mîntuirii noastre. ²S mergem înaintea Lui cu laude, s facem s r sune cîntece în cinstea Lui! ³Ci Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împ rat mare mai pesus de to i dumnezeii. ⁴El ine în mîn adîncimile p mîntului, i vîrfurile mun ilor sînt ale Lui. ⁵A Lui este marea, El a f cut -o, i mîinile Lui au întocmi uscatul: ⁶veni i s ne închin m i s ne smerim, s ne plec m genunchiul înaintea Domnului, F c torului nostru! ⁷Ci El este Dumnezeuul nostru, i noi sîntem poporul p unei Lui, turma, pe care o pov uie te mîna Lui... O! de a i asculta azi glasul Lui! - ⁸„Nu v împetri i inima, ca la Meriba, ca în ziua dela Masa, în pustie, ⁹unde p rin ii vo tri M'au ispitit, i M'au încercat, m carc v zuser lucr rile Mele. ¹⁰Patruzeci de ani M'am scîrbit de neamul acesta, i am zis: „Este un popor cu inima r t cit ; ei nu cunosc c ile Mele.” ¹¹De aceea am jurat în mînia Mea: „Nu vom intra în odihna Mea!”

Chapter 96

¹Cînta i Domnului o cîntare nou ! Cînta i Domnului, to i locuitorii p mîntului! ²Cînta i Domnului, binecuvînta i Numele Lui, vesti i din zi în zi mîntuirea Lui! ³Povesti i printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! ⁴Ci omul este mare i foarte vrednic de laud . El este mai

de temut decât toți dumnezeii. ⁵Căci toți dumnezeii popoarelor sînt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile. ⁶Strălucirea și mărirea sînt înaintea Feiei Lui, slava și podoaba sînt în locul Lui cel sfînt. ⁷Famiile popoarelor, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste! ⁸Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Aduceți daruri de mîncare, și intrați în curțile Lui! ⁹Închinați-vă înaintea Domnului întrucît cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pîmîntului! ¹⁰Spuneți printre neamuri: „Domnul împărătește! Deaceia lumea este tare, și nu se clatină.” Domnul judecă popoarele cu dreptate. ¹¹Să se bucure cerurile, și să se veselească pîmîntul; să mugească marea cu tot ce cuprinde ea! ¹²Să tresalte cîmpia, cu tot ce e pe ea, toți copacii pîmîntului să strige de bucurie ¹³înaintea Domnului! Căci El vine, vine să judece pîmîntul. El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele după credința în Lui.

Chapter 97

¹Domnul împărătește: să se veselească pîmîntul, și să se bucure ostroavele cele multe! ²Norii și negura îl înconjoară, dreptatea și judecata sînt temelii scaunului Său de domnie. ³Înaintea Lui merge focul, și arde dejur împrejur pe protivnicii Lui. ⁴Fulgerile Lui luminează lumea: pîmîntul îl vede și se cutremură. ⁵Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea Domnului întregului pîmînt. ⁶Cerurile vestesc dreptatea Lui, și toate popoarele văd slava Lui. ⁷Sînt rușinați, toți cei ce slujesc icoanelor, și cari se flesc cu idoli: toți dumnezeii se închin înaintea Lui. ⁸Sionul aude lucrul acesta, și se bucură, se veselesc fiicele lui Iuda de judecările Tale, Doamne! ⁹Căci Tu, Doamne, Tu ești Cel Prea Înalt peste tot pîmîntul, Tu ești prea înălțat mai pe sus de toți dumnezeii. ¹⁰Urîți răul, ceice iubiți pe Domnul! El puzăte sufletele credincioșilor Lui, și-i izbăvește din mîna celor răi. ¹¹Lumina este semnată pentru cel neprihănit, și bucuria pentru cei cu inimă curată. ¹²Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul, și măriți prin laudele voastre sfințenia Lui!

Chapter 98

¹(Un psalm.) Cîntați Domnului o cîntare nouă, căci El a făcut minuni. Dreapta și brațul Lui cel sfînt l-au venit în ajutor. ²Domnul și-a arătat mîntuirea, și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor. ³Și-a adus aminte de bună-tatea și credința în Lui față de casa lui Israel: toate marginile pîmîntului au vădit mîntuirea Dumnezeului nostru. ⁴Strigați către Domnul cu strigăte de bucurie, toți locuitorii pîmîntului! Chiuiți, strigați, și cîntați laude! ⁵Cîntați Domnului cu arfa, cu arfa și cu cîntece din gură! ⁶Cu trâmbițe și sunete din corn, strigați de bucurie înaintea Împăratului, Domnului! ⁷Să urlă marea cu tot ce cuprinde ea, să chiuie lumea și cei ce locuiesc pe ea, ⁸să bată din palme răurile, și

strige de bucurie to i mun ii ⁹înaintea Domnului! C ci El vine s judece p mîntul! El va judeca lumea cu dreptate, i popoarele cu nep rtinire.

Chapter 99

¹Domnul împ r e te: popoarele tremur ; El ade pe heruvimi: p mîntul se clatin . ²Domnul este mare în Sion, i înal at peste toate popoarele. ³S laude oamenii Numele T u cel mare i înfrico at, c ci este sfînt! ⁴S laude oamenii t ria Împ ratului, c ci iube te dreptatea! Tu înt re ti dreptatea, Tu faci dreptate i judecat în Iacov. ⁵În l a i pe Domnul, Dumnezeul nostru, i închina i-v înaintea a ternutului picioarelor Lui, c ci este sfînt! ⁶Moise i Aaron, dintre preo ii Lui, i Samuel, dintre ceice chemau Numele Lui, au chemat pe Domnul, i El i -a ascultat. ⁷El le -a vorbit din stîlpul de nor; ei au p zit poruncile Lui i Legea, pe care le -a dat -o El. ⁸Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat; ai fost pentru ei un Dumnezeu iert tor, dar i-ai pedepsit pentru gre elile lor. ⁹În l a i pe Domnul, Dumnezeul nostru, i închina i-v pe muntele Lui cel sfînt! C ci Domnul, Dumnezeul nostru, este sfînt!

Chapter 100

¹(Un psalm de laud .) Striga i de bucurie c tre Domnul, to i locuitorii p mîntului! ²Sluji i Domnului cu bucurie, veni i cu veselie înaintea Lui. ³S ti i c Domnul este Dumnezeu! El ne -a f cut, ai Lui sîntem: noi sîntem poporul Lui i turma p unei Lui. ⁴Intra i cu laude pe por ile Lui, intra i cu cînt ri în cur ile Lui! L uda i -L i binecuvînta i -I Numele. ⁵C ci Domnul este bun; bun tatea Lui ine în veci, i credincio ia Lui din neam în neam.

Chapter 101

¹(Un psalm al lui David.) Voi cînta bun tatea i dreptatea; ie, Doamne, Î i voi cînta. ²M voi purta cu în elepciune pe o cale neprih nit . -Cînd vei veni la mine? -Voi umbla cu inima f r prihan , în mijlocul casei mele. ³Nu voi pune nimic r u înaintea ochilor mei; ur sc purtarea p c to ilor; ea nu se va lipi de mine. ⁴Inima stricat se va dep rta de mine; nu vreau s cunosc pe cel r u. ⁵Pe cel ce clevete te în ascuns pe aproapele s u, îl voi nimici; pe cel cu priviri trufa e i cu inima îngîmfat , nu -l voi suferi. ⁶Voi avea ochii îndrepta i asupra credincio ilor din ar , ca s locuiasc lîng mine; cel ce umbl pe o cale f r prihan acela îmi va sluji. ⁷Cel ce se ded la în el ciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea. ⁸În fiecare diminea voi nimici pe to i cei r i din ar , ca s stîrlesc din cetatea Domnului pe to i ceice s vîr esc nelegiuirea.

Chapter 102

¹(O rug ciune a unui nenorocit, când este doborât de întristare i î i vars plîngerea înaintea Domnului.) Doamne, ascult -mi rug ciunea, i s'ajung strig tul meu pîn la Tine! ²Nu-mi ascunde Fa a Ta în ziua necazului meu! Pleac - i urechea spre mine, când strig! Ascult -m degrab! ³Ci zilele mele pier ca fumul, i oasele îmi ard ca un t ciune. ⁴Inima îmi este lovit , i mi se usuc întocmai ca iarba; pîn i pînea uit s mi -o m nînc. ⁵A a de mari îmi sînt gemetele, c mi se lipesc oasele de carne. ⁶Seam n cu pelicanul din pustie, sînt ca o cucuvaie din d rîm turi; ⁷nu mai pot dormi, i sînt ca pas rea singuratic pe un acoperi . ⁸În fiecare zi m b tjocoresc vr jma ii mei, i protivnicii mei jur pe mine în mînia lor. ⁹M nînc rîn în loc de pîne, i îmi amestec lacr mile cu b utura, ¹⁰din pricina mîniei i urgiei Tale; c ci Tu m'ai ridicat, i m'ai aruncat departe. ¹¹Zilele mele sînt ca o umbr gata s treac , i m usuc ca iarba. ¹²Dar Tu, Doamne, Tu împ r e ti pe vecie, i pomenirea Ta ine din neam în neam. ¹³Tu Te vei scula, i vei avea mil de Sion; c ci este vremea s te înduri de el, a venit vremea hot rît pentru el. ¹⁴Ci robii T i iubesc pietrele Sionului, i le e mil de rîna lui. ¹⁵Atunci se vor teme neamurile de Numele Domnului, i to i împ ra ii p mîntului de slava Ta. ¹⁶Da, Domnul va zidi iar Sionul, i Se va ar ta în slava Sa. ¹⁷El ia aminte la rug ciunea nevoia ului, i nu -i nesocote te rug ciunea. ¹⁸S se scrie lucrul acesta pentru neamul de oameni care va veni, i poporul, care se va na te, s laude pe Domnul! ¹⁹Ci El prive te din în l imea sfin eniei Lui; Domnul prive te din ceruri pe p mînt, ²⁰ca s aud gemetele prin ilor de r zboi, si s izb veasc pe cei ce sînt pe moarte; ²¹pentru ca ei s vesteasc în Sion Numele Domnului, i laudele lui în Ierusalim, ²²cînd se vor strînge toate popoarele, i toate împ r iile, ca s slujeasc Domnului. ²³El mi -a frînt puterea în drum, i mi -a scurtat zilele, ²⁴Eu zic: „Dumnezeule, nu m lua la jum tatea zilelor mele, Tu, ai c rui ani în vecinic!` ²⁵Tu ai întemeiat în vechime p mîntul, i cerurile sînt lucrarea mînilor Tale. ²⁶Ele vor pieri, dar Tu vei r mînea; toate se vor învechi ca o hain ; le vei schimba ca pe un ve mînt, i se vor schimba. ²⁷Dar Tu r mîi Acela , i anii T i nu se vor sfîr i. ²⁸Fiii robilor T i î i vor locui ara, i s mîn a lor va r mînea înaintea Ta.

Chapter 103

¹Binecuvinteaz , suflete, pe Domnul, i tot ce este în mine s binecuvinteze Numele Lui cel sfînt! ²Binecuvinteaz , suflete, pe Domnul, i nu uita nici una din binefacerile Lui! ³El î i iart toate f r delegile tale El î i vindec toate boalele tale; ⁴El î i izb ve te via a din groap , El te încununeaz cu bun tate i îndurare; ⁵El î i satur de bun t i b trîne a, i te face s întinere ti iar ca vulturul. ⁶Domnul face dreptate i judecat tuturor celor asupri i. ⁷El i -a ar tat c ile Sale lui Moise, i lucr rile Sale copiilor lui Israel. ⁸Domnul este îndur tor i milostiv, îndelung r bd tor si bogat în bun tate. ⁹El nu Se ceart f r încetare, i nu ine mînia pe vecie. ¹⁰Nu ne face dup p catele noastre, nu ne

pedepse te după fratele delegile noastre. ¹¹Ci cât sînt de sus cerurile fa de p mînt, atît este de mare bun tatea Lui pentru cei ce se tem de El; ¹²cît este de departe r s ritul de apus, atît de mult dep rteaz El f r delegile noastre dela noi. ¹³Cum se îndur un tat de copiii lui, a a Se îndur domnul de ceice se tem de El. ¹⁴Ci El tie din ce sîntem f cu i; Î i aduce aminte c sîntem rîn . ¹⁵Omul! zilele lui sînt ca iarba, i înfloresc ca floarea de pe cîmp. ¹⁶Cînd trece un vînt peste ea, nu mai este, i locul pe care -l cuprindea, n'o mai cunoa te. ¹⁷Dar bun tatea Domnului ine în veci pentru ceice se tem de El, i îndurarea Lui pentru copiii copiilor lor, ¹⁸pentru ceice p zesc leg mîntul Lui, i i aduc aminte de poruncile Lui, ca s le împlineasc . ¹⁹Domnul i -a a ezat scaunul de domnie în ceruri, i domnia Lui st pîne te peste tot. ²⁰Binecuvînta i pe Domnul, îngerii Lui, cari sînte i tari în putere, cari împlini i poruncile Lui, i cari asculta i de glasul cuvîntului Lui. ²¹Binecuvînta i pe Domnul, toate o tirile Lui, robii Lui, cari face i voia Lui! ²²Binecuvînta i pe Domnul, toate lucr rile Lui, în toate locurile st pînirii Lui! Binecuvinteaz , suflete, pe Domnul!

Chapter 104

¹Binecuvînteaz , suflete, pe Domnul! Doamne, Dumnezeu, Tu e ti nem rginit de mare! Tu e ti îmbr cat cu str lucire i m re ie! ²Te învele ti cu lumina ca i cu o manta; întinzi cerurile ca un cort. ³Cu apele Î i întocme ti vîrful locuin ei Tale; din nori Î i faci carul, i umbli pe aripile vîntului. ⁴Din vînturi Î i faci soli, i din fl c ri de foc, slujitori. ⁵Tu ai a ezat p mîntul pe temeliile lui, i niciodat nu se va cl tina. ⁶Tu îl acoperisei cu adîncul cum l-ai acoperi cu o hain ; apele st teau pe mun i, ⁷dar, la amenin area Ta, au fugit, la glasul tunetului T u au luat -o la fug , ⁸suindu-se pe mun i i pogrîndu-se în v i, pîn la locul, pe care li -l hot rîsei Tu. ⁹Le-ai pus o margine, pe care nu trebuie s'o treac , pentruca s nu se mai întoarc s acopere p mîntul. ¹⁰Tu faci s î neasc izvoarele în v i, i ele curg printre mun i. ¹¹Tu ad pi la ele toate fiarele cîmpului; în ele î i potolesc setea m garii s lbatici. ¹²P s rile cerului locuiesc pe marginile lor, i fac s le r sune glasul printre ramuri. ¹³Din loca ul T u cel înalt Tu uzi mun ii; i se satur p mîntul de rodul lucr rilor Tale. ¹⁴Tu faci s creasc iarba pentru vite, i verde uri pentru nevoile omului, ca p mîntul s dea hran : ¹⁵vin, care învesele te inima omului, untdelemn, care -i înfrumuse eaz fa a, i pîne, care -i înt re te inima. ¹⁶Se ud copacii Domnului, cedrii din Liban, pe cari i -a s dit El. ¹⁷În ei î i fac p s rile cuiburi; iar cocostîrcul î i are locuin a în chiparoi; ¹⁸mun ii cei înal i sînt pentru apii s lbatici, iar stîncile sînt ad post pentru iepuri. ¹⁹El a f cut luna ca s arate vremile; soarele tie cînd trebuie s apun . ²⁰Tu aduci întunerecul, i se face noapte: atunci toate fiarele p durilor se pun în mi care; ²¹puii de lei mugesc după prad , i î i cer hrana dela Dumnezeu. ²²Cînd r sare soarele, ele fug înapoi, i se culc în vizuinile lor. ²³Dar omul iese la lucrul s u, i la munca lui, pîn seara. ²⁴Cît de multe sînt lucr rile Tale, Doamne! Tu pe toate le-ai f cut cu în elepciune, i p mîntul este plin de f pturile Tale. ²⁵Iat marea cea întins i mare: în ea se mi c nenum rate vie uitoare mici i mari. ²⁶Acolo în ea, umbl cor biile, i în ea

este leviatanul acela pe care l-ai făcut să se joace în valurile ei. ²⁷Toate aceste vieuitoare Te așteaptă, ca să le dai hrană la vreme. ²⁸Le-o dai Tu, ele o primesc; Îți deschizi Tu mâna, ele se satură de bunăstățile Tale. ²⁹Îți ascunzi Tu Fața, ele tremură; le ieși Tu suflarea: ele mor, și se întorc în râna lor. ³⁰Îți trimiți Tu suflarea: ele sînt zidite, și înoiești astfel fața pământului. ³¹În veci să în slava Domnului! Să se bucure Domnul de lucrările Lui! ³²El privește pământul, și pământul se cutremură; atinge muntele, și el fumează. ³³Voi cânta Domnului cîntecuri, voi lăuda pe Dumnezeul meu cîntecuri. ³⁴Fie plăcut Lui cuvintele mele! Mă bucur de Domnul. ³⁵Să piară pe cei răi și să nu mai fie! Binecuvînteză, suflete, pe Domnul! Lăudați pe Domnul!

Chapter 105

¹Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui! Faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui! ²Cîntați, cântați în cinstea Lui! Vorbiți despre toate minunile Lui! ³Făliți-vă cu Numele Lui cel sfînt! Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul! ⁴Alergați la Domnul și la sprijinul Lui, căutați necurmată Fața Lui! ⁵Aduceți-vă aminte de semnele minunate pe care le-a făcut, de minunile și de judecățile rostite de gura Lui, ⁶sămîna robului Său Avraam, copiii ai lui Iacov, ale lui Său! ⁷Domnul este Dumnezeul nostru: Judecățile Lui se aduc la îndeplinire pe tot pământul. ⁸El Îți aduce aminte totdeauna de legământul Lui, de făgăduințele Lui făcute pentru o mie de neamuri de om, ⁹de legământul, pe care l-a încheiat cu Avraam, și de jurământul, pe care l-a făcut lui Issac; ¹⁰El l-a făcut lege pentru Iacov, legământ vecinic pentru Israel, ¹¹zicînd: „Ieșiți voi din țara Canaanului ca moștenire, care vă așteaptă la soroc.” ¹²Pe atunci ei erau puștini la număr, foarte puștini la număr, și strășini în țară; ¹³mergeau de la un neam la altul, și de la o țară în țară; ¹⁴dar n-au dat voie nimănui să-i asuprească, și a pedepsit țările din pricina lor. ¹⁵„Nu vă atingeți de unii Mei, și-a zis El-și nu faceți rău prorocilor Mei!” ¹⁶A chemat foametea asupra țării, și a tăiat orice mijloc de trai. ¹⁷Le-a trimis înainte pe un om; Iosif a fost vîndut ca rob. ¹⁸I-au strîns picioarele în lanțuri, l-au pus în fiare, ¹⁹pînă la vremea cînd s'a întîmplat ce vestise el, și pînă cînd l-a încercat Cuvîntul Domnului. ²⁰Atunci împăratul a trimis să-i scoată lanțurile, și stăpînitorul popoarelor l-a izbăvit. ²¹L-a pus domn peste casa lui, și dregătorul tuturor averilor lui, ²²ca să lege după plac pe domnitorii lui, și să învețe pe bătrînii lui în elepciunea. ²³Atunci Israel a venit în Egipt, și Iacov a locuit în țara lui Ham. ²⁴Domnul a înmulțit pe poporul Său foarte mult, și l-a făcut mai puternic decît protivnicii lui. ²⁵Acestora le-a schimbat inima, pînă acolo că au urît pe poporul Lui, și s'au purtat rău cu robii Său. ²⁶A trimis pe robul Său Moise, și pe Aaron, pe care l-a alesese. ²⁷Prin puterea Lui, ei au făcut semne minunate în mijlocul lor, au făcut minuni în țara lui Ham. ²⁸A trimis întunerec și a adus negura, ca să nu fie neascultători la Cuvîntul Lui. ²⁹Le-a prefăcut apele în sînge, și a făcut să piară toți pe tii. ³⁰Țara lor a forfotit de broaște, pînă în odăile împăraților lor. ³¹El a zis, și au venit muștele otrăvitoare, pînă la dușii pe tot înutul lor. ³²În loc de ploaie le-a dat grindină, și flăcări de foc în țara lor. ³³Le-a bătut viile

i smochinii, i a sfârmat copacii din inutul lor. ³⁴El a zis, i au venit l custe, l custe f r num r, ³⁵cari au mâncat toat iarba din ar , i au mistuit roadele de pe câmpiile lor. ³⁶A lovit pe to i întâii n scu i din ara lor, toat pîrga puterii lor. ³⁷A scos pe poporul S u cu argint i aur, i niciunul n'a ov it dintre semin iile Lui. ³⁸Egiptenii s'au bucurat de plecarea lor, c ci îi apucase groaza de ei. ³⁹A întins un nor, ca s -i acopere, i focul, ca s lumineze noaptea. ⁴⁰La cererea lor, a trimes prepeli e, i i -a s turat cu pîne din cer. ⁴¹A deschis stînca, i au curs ape, cari s-au v rsat ca un rîu în locurile uscate. ⁴²C ci i -a adus aminte de Cuvîntul Lui cel sfînt, i de robul S u Avraam. ⁴³A scos pe poporul S u cu veselie, pe ale ii S i în mijlocul strig telor de bucurie. ⁴⁴Le -a dat p mînturile neamurilor, i au pus st pînire pe rodul muncii popoarelor, ⁴⁵ca s p zeasc poruncile Lui, i s în legile Lui. L uda i pe Domnul!

Chapter 106

¹L uda i pe Domnul! L uda i pe Domnul, c ci este bun, c ci îndurarea Lui ine în veci! ²Cine va putea spune ispr vile m re e ale Domnului? Cine va putea vesti toat lauda Lui? ³Ferice de cei ce p zesc Legea, de cei ce înf ptuiesc dreptatea în orice vreme! ⁴Adu- i aminte de mine, Doamne, în bun voin a Ta pentru poporul T u! Adu- i aminte de mine, i d -i ajutorul T u, ⁵ca s v d fericirea ale ilor T i, s m bucur de bucuria poporului T u, i s m laud cu mo tenirea Ta! ⁶Noi am p c tuit ca i p rin ii no tri, am s vîr it nelegiuirea, am f cut r u. ⁷P rin ii no tri în Egipt n'au luat aminte la minunile Tale, nu i-au adus aminte de mul imea îndur rilor Tale, i au fost neascult tori la mare, la marea Ro ie. ⁸Dar El i -a sc pat, din pricina Numelui Lui, ca s - i arate puterea. ⁹A mustrat marea Ro ie, i ea s'a uscat; i i -a trecut prin adîncuri ca printr'un pustiu. ¹⁰I -a sc pat din mîna celui ce -i ura, i i -a izb vit din mîna vr jma ului. ¹¹Apele au acoperit pe protivnicii lor. N'a r mas unul m car din ei. ¹²Atunci ei au crezut în cuvintele Lui i au cîntat laudele Lui. ¹³Dar au uitat curînd lucr rile Lui, i n'au a teptat împlinirea planurilor Lui. ¹⁴Ci i -a apucat pofta în pustie, i au ispitit pe Dumnezeu în pustietate. ¹⁵El le -a dat ce cereau; dar a trimes o molim printre ei. ¹⁶În tab r au fost gelo i pe Moise, i pe Aaron, sfîntul Domnului. ¹⁷Atunci s'a deschis p mîntul, i a înghi it pe Datan, i s'a închis deasupra cetei lui Abiram. ¹⁸Focul le -a aprins ceata, i flac ra a mistuit pe cei r i. ¹⁹Au f cut un vi el în Horeb. S'au închinat înaintea unui chip turnat, ²⁰i au schimbat Slava lor, pe chipul unui bou, care m nînc iarb . ²¹Au uitat pe Dumnezeu, Mîntuitorul lor, care f cuse lucruri mari în Egipt, ²²minuni în ara lui Ham, semne minunate la marea Ro ie. ²³i El a vorbit s -i nimiceasc : dar Moise, alesul s u, a st tut la mijloc înaintea Lui, ca s -L abat dela mînia Lui i s -L opreasc s -i nimiceasc . ²⁴Ei au nesocotit ara desf t rilor; n'au crezut în Cuvîntul Domnului, ²⁵ci au cîrtit în corturile lor, i n'au ascultat de glasul Lui. ²⁶Atunci El a ridicat mîna i a jurat c -i va face s cad în pustie, ²⁷c le va doborî s mîn a printre neamuri, i -i va împr tia în mijlocul rilor. ²⁸Ei s'au alipit de Baal-Peor, i au mâncat vite jertfite mor ilor. ²⁹Au mîniat astfel pe Domnul prin

faptele lor, i o urgie a izbucnit între ei. ³⁰Dar Fineas s'a sculat i a f cut judecat , i astfel urgia s'a oprit. ³¹Lucrul acesta i -a fost socotit ca o stare de neprih nire, din neam în neam, pe vecie. ³²Ei au mîniat pe Domnul la apele Meriba; i Moise a fost pedepsit din pricina lor. ³³C ci s'au r zvr tit împotriva Duhului Lui, i Moise a vorbit în chip u uratic cu buzele. ³⁴Ei n'au nimicuit popoarele, pe cari le poruncise Domnul s le nimiceasc . ³⁵Ci s-au amestecat cu neamurile, i au înv at faptele lor, ³⁶au slujit idolilor lor, cari au fost o curs pentru ei. ³⁷i-au jertfit fiii i fiicele la idoli, ³⁸au v rsat sînge nevinovat, sîngele fiilor i fiicelor lor, pe cari i-au jertfit idolilor din Canaan, i ara a fost spurcat astfel prin omoruri. ³⁹S'au spurcat prin faptele lor, au desfrînat prin faptele lor. ⁴⁰Atunci Domnul S'a aprins de mînie împotriva poporului S u, i a urît mo tenirea Lui. ⁴¹I -a dat în mînile neamurilor, cei ce îi urau au st pînit peste ei, ⁴²vr jma ii lor i-au asuprit, i au fost smeri i supt puterea lor. ⁴³El de mai multe ori i -a izb vit, dar ei s'au ar tat neascult tori în planurile lor, i au ajuns nenoroci i prin nelegiuirea lor. ⁴⁴Dar El le -a v zut strîmtorarea, cînd le -a auzit strig tele. ⁴⁵i -a adus aminte de leg mîntul S u, i a avut mil de ei, dup bun tatea Lui cea mare: ⁴⁶a sfîrnit pentru ei mila tuturor celor ce i ineau prin i de r zboi. ⁴⁷Scap -ne, Doamne, Dumnezeul nostru, i strînge-ne din mijlocul neamurilor, ca s l ud m Numele T u cel sfînt, i s ne f lim cu lauda Ta! ⁴⁸Binecuvîntat s fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din vecincie în vecinicie! i tot poporul s zic : „Amin! L uda i pe Domnul!”

Chapter 107

¹„L uda i pe Domnul, c ci este bun, c ci în veac ine îndurarea Lui!” ²A a s zic cei r scump ra i de Domnul, pe cari i -a izb vit El din mîna vr jma ului, ³i pe cari i -a strîns din toate rile: dela r s rit i dela apus, dela miaz noapte i dela mare. ⁴Ei pribegeau prin pustie, umblau pe c i neumblate, i nu g seau nicio cetate, unde s poat locui. ⁵Sufereau de foame i de sete; le tînjea sufletul în ei. ⁶Atunci, în strîmtorarea lor au strigat c tre Domnul, i El i -a izb vit din necazurile lor; ⁷i -a c l uzit pe drumul cel drept, ca s ajung într'o cetate de locuit. ⁸O, de ar l uda oamenii pe Domnul pentru bun tatea lui, i pentru minunile Lui fa de fiii oamenilor! ⁹C ci el a potolit setea sufletului însetat, i a umplut de bun t i sufletul fl mînd. ¹⁰Cei ce edeau în întunerec i umbra mor ii, tr iau lega i în tic lo ie i în fiare, ¹¹pentruc se r svr tiser împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, pentruc nesocotiser sfatul Celui Prea Înalt. ¹²El le -a smerit inima prin suferin : au c zut, i nimeni nu i -a ajutat. ¹³Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat c tre Domnul, i El i -a izb vit din necazurile lor. ¹⁴I -a scos din întunerec i din umbra mor ii, i le -a rupt leg turile. ¹⁵O, de ar l uda oamenii pe Domnul pentru bun tatea Lui, i pentru minunile Lui fa de fiii oamenilor! ¹⁶C ci El a sf rîmat por i de aram , i a rupt z voare de fier. ¹⁷Nebunii, prin purtarea lor vinovat , i prin neleguirile lor, ajunseser nenoroci i. ¹⁸Sufletul lor se desgustase de orice hran , i erau lîng por ile mor ii. ¹⁹Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat c tre Domnul, i El i -a izb vit din necazurile lor; ²⁰a trimes cuvîntul S u i i -a t m duit,

i i -a sc pat de groap . ²¹O, de ar l uda oamenii pe Domnul pentru bun tatea Lui, i pentru minunile Lui fa de fiii oamenilor! ²²S -I aduc jertfe de mul miri, i s vesteasc lucr rile Lui cu strig te de bucurie. ²³Ceice se pogorîser pe mare în cor bii, i f ceau nego pe apele cele mari, ²⁴acea au v zut lucr rile Domnului i minunile Lui în mijlocul adîncului. ²⁵El a zis, i a pus s sufle furtuna, care a ridicat valurile m rii. ²⁶Se suiau spre ceruri, se pogorau în adînc; sufletul le era pierdut în fa a primejdiei. ²⁷Apuca i de ame eal , se cl tinau ca un om beat, i z darnic le era toat iscusin a. ²⁸Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat c tre Domnul, i El i -a izb vit din necazurile lor. ²⁹A oprit furtuna, a adus lini tea, i valurile s'au potolit. ³⁰Ei s'au bucurat c valurile s'au lini tit, i Domnul i -a dus în limanul dorit. ³¹O, de ar l uda oamenii pe Domnul pentru bun tatea lui, i pentru minunile Lui fa de fiii oamenilor! ³²S -L înal e în adunarea poporului, i s -L laude în adunarea b trînilor! ³³El preface rîurile în pustiu, i izvoare de ap în p mînt uscat, ³⁴ara roditoare în ar s rat , din pricina r ut ii locuitorilor ei. ³⁵Tot El preface pustiul în iaz, i p mîntul uscat în izvoare de ape. ³⁶A eaz acolo pe cei fl mînzi, i ei întemeiaz o cetate ca s locuiasc în ea; ³⁷îns mîn eaz ogoare, s desc vii, i -i culeg roadele. ³⁸El îi binecuvinteaz , i se înmul esc nespun, i nu le împu ineaz vitele. ³⁹Dac sînt împu ina i i ap sa i prin asuprire, nenorocire i suferin , ⁴⁰El vars dispre ul peste cei mari, i -i face s pribegesc prin pustiuri f r drum, ⁴¹dar ridic pe cel lipsit, izb ve te pe cel nevoia , i înmul e te familiile ca pe ni te turme. ⁴²„Oamenii f r prihan v d lucrul acesta i se bucur , i orice nelegiuire î i închide gura!`` ⁴³Cine este în elept, s ia seama la aceste lucruri, i s fie cu luare aminte la bun t ile Domnului.

Chapter 108

¹(O cîntare. Un psalm al lui David.) Gata îmi este inima s cînte, Dumnezeu! Voi cînta, voi suna din instrumentele mele; aceasta este slava mea! ²De tepta i-v , al ut i arf ! M voi trezi în zori de zi. ³Te voi l uda printre popoare, Doamne, Te voi cînta printre neamuri. ⁴C ci mare este bun tatea Ta i se înal mai pe sus de ceruri, iar credincio ia Ta pîn la nori. ⁵Înal -Te peste ceruri, Dumnezeu, i fie slava Ta peste tot p mîntul! ⁶Pentru ca prea iubi ii T i s fie izb vi i, scap -ne prin dreapta Ta, i ascult -ne! ⁷Dumnezeu a vorbit în sfin enia Lui: „Voi birui, voi împ r i Sihemul, voi m sura valea Sucot; ⁸al Meu este Galaadul, al Meu Manase; Efraim este înt ritura capului Meu, i Iuda, toiagul Meu de cîrmuire; ⁹Moab este ligheanul în care M sp l; Îmi arunc înc l mintea asupra Edomului; strig de bucurie asupra rii Filistenilor!`` ¹⁰Cine m va duce în cetatea înt rit ? Cine m va duce la Edom? ¹¹Oare nu Tu, Dumnezeu, care ne-ai lep dat, i care nu vrei s mai ie i, Dumnezeu, cu o tirile noastre? ¹²D -ne ajutor în necaz, c ci z darnic este ajutorul omului. ¹³Cu Dumnezeu vom face mari ispr vi; El va zdrobi pe vr jma ii no tri.

Chapter 109

¹(C tre mai marele cânt re ilor. Un psalm al lui David.) Dumnezeuul laudei mele, nu t cea! ²C ci protivnicii au deschis împotriva mea o gur rea i în el toare, îmi vorbesc cu o limb mincinoas , ³m înconjoar cu cuvînt ri pline de ur , i se r zboiesc cu mine f r temeii. ⁴Pe cînd eu îi iubesc, ei îmi sînt protivnici; dar eu alerg la rug ciune. ⁵Ei îmi întorc r u pentru bine, i ur pentru dragostea mea. ⁶Pe vr jma ul meu pune -l supt st pînirea unui om r u, i un pîrî s stea la dreapta lui! ⁷Cînd va fi judecat, s fie g sit vinovat, i rug ciunea lui s treac drept un p cat! ⁸Pu ine s -i fie zilele la num r, i slujba s i -o ia altul! ⁹S -i r mîn copiii orfani, i nevast -sa v duv ! ¹⁰Copiii lui s umble f r niciun c p tîi i s cer easc , s -i caute pînea departe de locuin a lor d rîmat ! ¹¹Cel ce l -a împrumutat, s -i pun mîna pe tot ce are, i str inii s -i j fuiasc rodul muncii lui! ¹²Nimeni s nu mai in la el, i nimeni s n'aib mil de orfaniii lui! ¹³Urma ii lui s fie nimici i, i s li se sîng numele în neamul urm tor! ¹⁴Nelegiuirea p rin ilor s i s r mîn ca aducere aminte înaintea Domnului, i s nu se tearg p catul mamei lui! ¹⁵Domnul s -i aib totdeauna înaintea ochilor, ca s le tearg pomenirea de pe p mînt, ¹⁶pentruc nu i -a adus aminte s fac îndurare, pentruc a prigonit pe cel nenorocit i pe cel lipsit, pîn acolo încît s omoare pe omul cu inima zdrobit ! ¹⁷Î pl cea blestemul: s cad asupra lui! Nu -i pl cea binecuvîntarea: s se dep rteze de el! ¹⁸Se îmbrac cu blestemul cum se îmbrac cu haina lui, îi p trunde ca apa înl untrul lui, ca untdelemnul în oase! ¹⁹Deaceea, s -i slujeasc de ve mînt ca s se acopere, de încing toare cu care s fie totdeauna încins! ²⁰Aceasta s fie, din partea Domnului, plata vr jma ilor mei, i a celor ce vorbesc cu r utate de mine! ²¹Iar Tu, Doamne, Dumnezeule, lucreaz pentru mine din pricina Numelui T u, c ci mare este bun tatea ta; izb ve te-m ! ²²Sînt nenorocit i lipsit, i îmi e r nit inima înl untrul meu. ²³Pier ca umbra gata s treac , sînt izgonit ca o l cust . ²⁴Mi-au sl bit genunchii de post, i mi s'a sleit trupul de sl biciune. ²⁵Am ajuns de ocar lor; cînd m privesc ei, dau din cap. ²⁶Ajut -mi, Doamne, Dumnezeul meu! Scap -m prin bun tatea Ta! ²⁷i s tie c mîna Ta, c Tu, Doamne, ai f cut lucrul acesta! ²⁸M car c ei blast m , Tu binecuvinteaz ; m car c se ridic ei împotriva mea, vor fi înfrunta i, iar robul T u se va bucura. ²⁹Protivnicii mei s se îmbrace cu ocar a, s se acopere cu ru inea lor cum se acop r cu o manta! ³⁰Voi l uda foarte mult cu gura mea pe Domnul, Îl voi m ri în mijlocul mul imii; ³¹c ci El st la dreapta s racului, ca s -l izb veasc de cei ce -l osîndesc.

Chapter 110

¹(Un psalm al lui David.) Domnul a zis Domnului meu: „ezi la dreapta Mea, pîn voi pune pe vr jma ii T i supt picioarele Tale.” - ²Domnul va întinde din Sion toiagul de cîrmuire al puterii Tale, zicînd: „St pîne te în mijlocul vr jma ilor T i!” ³Poporul T u este plin de înfl c rare, cînd Î i aduni o tirea; cu podoabe sfinte, ca din sînul zorilor, vine tineretul T u la Tine, ca roua. ⁴Domnul a jurat, i nu -I va p rea r u: „Tu e ti preot în veac, în felul lui Melhisedec.” - ⁵Domnul, dela dreapta

Ta, zdrobe te pe împărați în ziua mâniei Lui. ⁶El face dreptate printre neamuri: totul este plin de trupuri moarte; El zdrobe te capete pe toată întinderea pământului. ⁷El bea din pîrîu în timpul mersului: de aceea Împărații înalță capul.

Chapter 111

¹Lăudați pe Domnul! Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea, în toată viața oamenilor fără prihană în adunare. ²Mari sînt lucrările Domnului, cercetate de toți cei ce le iubesc. ³Strălucirea mare a lui este lucrarea Lui, și dreptatea Lui în veci. ⁴El a lăsat o aducere aminte a minunilor Lui, Domnul este îndurător și milostiv. ⁵El a dat hrană celor ce se tem de El; El Împărații aduce pururea aminte de legământul Lui. ⁶El a arătat poporului Său puterea lucrărilor Lui, căci le-a dat moțtenirea neamurilor. ⁷Lucrările mâinilor Lui sînt credincioase și dreptate; toate poruncile Lui sînt adevărate, ⁸întărite pentru vecinicie, fapte cu credincioase și neprihănite. ⁹A trimis poporului Său izbăvirea, a aezat legământul Său în veci; Numele Lui este sfînt și înfricoșător. ¹⁰Frica Domnului este începutul înțelepciunii; toți cei ce o prezintă, au o minte sănătoasă, și slava Lui în veci.

Chapter 112

¹Lăudați pe Domnul! Ferice de omul care se teme de Domnul, și care are o mare plăcere pentru poruncile Lui! ²Sămînta lui va fi puternică pe pământ; neamul oamenilor fără prihană va fi binecuvîntat. ³El are în cas bogăție și belșug, și neprihănitea lui dăinuiește în veci. ⁴Celui fără prihană îi răsar ochi de lumină în întunec, El este milostiv, îndurător și drept. ⁵Ce bine -i merge omului care face milă și împrumut pe altul, și care își rănduiește faptele după dreptate! ⁶Căci el nu se clatină niciodată; pomenirea celui neprihănit în veci. ⁷El nu se teme de veștile rele, căci inima lui este tare, încrezătoare în Domnul. ⁸Înima îi este mîngîiată, n'are nicio teamă, pînă ce își vede împlinit dorința față de protivnicii lui. ⁹El este darnic, dă celor lipsiți; milostenia lui în veci; capul și se înalță cu slavă. ¹⁰Cel rău vede lucrul acesta, și se mânie, scrișnește din dinții și se topește. Poftele celor răi rămîn neîmplinite.

Chapter 113

¹Lăudați pe Domnul! Robii Domnului lăudați, lăudați Numele Domnului! ²Fie Numele Domnului binecuvîntat, de acum și pînă în veac! ³Dela răsăritul soarelui pînă la apusul lui, fie Numele Domnului lăudat. ⁴Domnul este înălțat mai pe sus de toate neamurile, slava Lui este mai presus de ceruri. ⁵Cine

este ca Domnul, Dumnezeul nostru, care locuie te atât de sus? ⁶El î i pleac privirile s vad ce se face în ceruri i pe p mînt. ⁷El ridic pe s rac din rîn , înal pe cel lipsit din gunoi. ⁸ca s -i fac s ad împreun cu cei mari: cu mai marii poporului S u. ⁹El d o cas celei ce era stearp , face din ea o mam vesel în mijlocul copiilor ei. L uda i pe Domnul!

Chapter 114

¹Cînd a ie it Israel din Egipt, cînd a plecat casa lui Iacov dela un popor str in, ²Iuda a ajuns loca ul Lui cel sînt, i Israel st pînirea Lui. ³Marea a v zut lucrul acesta i a fugit, Iordanul s'a întors înapoi: ⁴mun ii au s rit ca ni te berbeci, i dealurile ca ni te miei. ⁵Ce ai tu, mare, de fugi, i tu, Iordanule, de te întorci înapoi? ⁶Ce ave i, mun ilor, de s lta i ca ni te berbeci, i voi, dealurilor, ca ni te miei? ⁷Da, cutremur -te, p mîntule, înaintea Domnului, înaintea Dumnezeului lui Iacov, ⁸care preface stîncea în iaz, i cremenea în izvor de ape.

Chapter 115

¹Nu nou , Doamne, nu nou , ci Numelui T u d slav pentru bun tatea Ta, pentru credincio ia Ta! ²Pentruce c zic neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?” ³Dumnezeul nostru este în cer, El face tot ce vrea. ⁴Idolii lor sînt argint i aur, f cu i de mîni omene ti. ⁵Au gur , dar nu vorbesc, au ochi, dar nu v d, ⁶au urechi, dar n'aud, au nas, dar nu miroase, ⁷au mîni, dar nu pip ie, picioare, dar nu merg; nu scot niciun sunet din gîtlejul lor. ⁸Ca ei sînt cei ce -i fac; to i cei ce se încred în ei. ⁹Israele, încrede-te în Domnul! El este ajutorul i scutul lor. ¹⁰Casa lui Aaron, încrede-te în Domnul! El este ajutorul i scutul lor. ¹¹Cei ce v teme i de Domnul, încrede i-v în Domnul! El este ajutorul i scutul lor. ¹²Domnul i-aduce aminte de noi: El va binecuvînta, va binecuvînta casa lui Israel, va binecuvînta casa lui Aaron, ¹³va binecuvînta pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici i pe cei mari. ¹⁴Domnul s v înmul easc tot mai mult, pe voi i pe copiii vo tri! ¹⁵Fi i binecuvînta i de Domnul, care a f cut cerurile i p mîntul! ¹⁶Cerurile sînt ale Domnului, dar p mîntul l -a dat fiilor oamenilor. ¹⁷Nu mor ii laud pe Domnul, i nici vreunul din cei ce se pogoar în locul t cerii, ¹⁸ci noi, noi vom binecuvînta pe Domnul, deacum i pîn în veac. L uda i pe Domnul!

Chapter 116

¹Iubesc pe Domnul, c ci El aude glasul meu, cererile mele. ²Da, El i -a plecat urechea spre mine, de aceea -L voi chema toat via a mea. ³M înf uraser leg turile mor ii, i m'apucaser sudorile

mormîntului; eram pradă necazului și durerii. ⁴Dar am chemat Numele Domnului, și am zis: „Doamne, mîntuie-te-mi sufletul.” ⁵Domnul este milostiv și drept, și Dumnezeu nostru este plin de îndurare. ⁶Domnul p ze te pe cei fr rutate: eram nenorocit de tot, dar El m'a mîntuit. ⁷Întoarce-te, suflete, la odihna ta, căci Domnul și-a făcut bine. ⁸Da, Tu mi-ai izbăvit sufletul dela moarte, ochii din lacrimi, și picioarele de cădere. ⁹Voi umbla înaintea Domnului, pe p mîntul celor vii. ¹⁰Aveam dreptate cînd ziceam: „Sînt foarte nenorocit!” ¹¹În nelini tea mea, ziceam: „Orice om este în el tor.” ¹²Cum voi r spl ti Domnului toate binefacerile Lui fă de mine? ¹³Voi în l a paharul izbăvirilor, și voi chema Numele Domnului; ¹⁴îmi voi împlini juruin ele f cute Domnului, în fa a întregului S u popor. ¹⁵Scump este înaintea Domnului moartea celor iubi i de El. ¹⁶Ascult -m , Doamne, căci sînt robul T u: robul T u, fiul roabei Tale, și Tu mi-ai desf cut leg turile. ¹⁷Î i voi aduce o jertf de mul mire, și voi chema Numele Domnului; ¹⁸îmi voi împlini juruin ele f cute Domnului în fa a întregului S u popor, ¹⁹în cur ile Casei Domnului, în mijlocul t u, Ierusalime! L uda și pe Domnul!

Chapter 117

¹L uda și pe Domnul, toate neamurile, l uda și -L, toate popoarele! ²Căci mare este bun tatea Lui fă de noi, și credincio ia Lui ine în veci. L uda și pe Domnul!

Chapter 118

¹L uda și pe Domnul, căci este bun, „căci în veac ine îndurarea Lui!” ²S zic Israel: „Căci în veac ine îndurarea Lui!” ³Casa lui Aaron s zic : „Căci în veac ine îndurarea Lui!” ⁴Cei ce se tem de Domnul s zic : „Căci în veac ine îndurarea Lui!” ⁵În mijlocul strîmtor rii am chemat pe Domnul: Domnul m'a ascultat și m'a scos la larg. ⁶Domnul este de partea mea, nu m tem de nimic: ce pot s -mi fac ni te oameni? ⁷Domnul este ajutorul meu, și m bucur cînd îmi v d împlinit dorin a fă de vr jma ii mei. ⁸Mai bine este s cau i un ad post în Domnul, decît s te încrezi în om; ⁹mai bine s cau i un ad post în Domnul decît s te încrezi în cei mari. ¹⁰Toate neamurile m înconjurau: în Numele Domnului, le tai în buc i. ¹¹M înconjurau, m'au împresurat: dar în Numele Domnului, le tai în buc i. ¹²M'au înconjurat ca ni te albine: se sting ca un foc de spini; în Numele Domnului, le tai în buc i. ¹³Tu m împingeai ca s m faci s cad, dar Domnul m'a ajutat. ¹⁴Domnul este t ria mea i pricina laudelor mele; El m'a mîntuit. ¹⁵Strig te de biruin și de mîntuire se înal în corturile celor neprih ni i: dreapta Domnului cî tig biruin a! ¹⁶Dreapta Domnului se înal ; dreapta Domnului cî tig biruin a! ¹⁷Nu voi muri, ci voi tr i, și voi povesti lucr rile Domnului. ¹⁸Domnul m'a pedepsit, da, dar nu m'a dat pradă mor ii. ¹⁹Deschide i-mi por ile neprih nirii, ca s intru i s laud pe Domnul.

²⁰Iată poarta Domnului: pe ea intră cei neprihăniți. ²¹Te laud, pentru că m'ai ascultat, pentru că m'ai mântuit. ²²Piatra, pe care au lepdat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. ²³Domnul a făcut lucrul acesta: și este o minune înaintea ochilor noștri. ²⁴Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea! ²⁵Doamne, ajută! Doamne, dă izbândă! ²⁶Binecuvântat să fie cel ce vine în Numele Domnului! Vă binecuvântăm din Casa Domnului. ²⁷Domnul este Dumnezeu, și ne luminează. Legați cu funii vita pentru jertfă, și aduceți-o până la coarnele altarului! ²⁸Tu ești Dumnezeul meu, și eu Te voi lăuda; Dumnezeule, Te voi prea măria. ²⁹Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veacă înădăurarea Lui!

Chapter 119

¹Ferice de cei fără prihană în calea lor, cari umblă întotdeauna după Legea Domnului! ²Ferice de cei ce părăsesc poruncile Lui, cari-L caută din toată inima lor, ³cari nu săvârșesc nicio nelegiuire, și umblă în căile Lui! ⁴Tu ai dat poruncile Tale ca să fie păzite cu sfințenie. ⁵O, de ar întări căile mele la păzirea orânduirilor Tale! ⁶Atunci nu voi roși de rușine, la vederea tuturor poruncilor Tale! ⁷Te voi lăuda cu inimă neprihănită, când voi învăța legile dreptății Tale. ⁸Vreau să părăsesc orânduirile Tale: nu mă prăsi de tot! ⁹Cum îmi va înădăura rula curată că rarea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău. ¹⁰Te caută din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale. ¹¹Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu pot uita împotriva Ta! ¹²Binecuvântat să fii Tu, Doamne! Învă-mă orânduirile Tale! ¹³Cu buzele mele vestesc toate hotărârile gurii Tale. ¹⁴Când urmez învățăturile Tale, mă bucur de parcă aș avea toate comorile. ¹⁵Mă gândesc adânc la poruncile Tale, și cărțile Tale le am supt ochi. ¹⁶Mă desfăț în orânduirile Tale, și nu uit Cuvântul Tău. ¹⁷Fă bine robului Tău, ca să trăiesc și să părăsesc Cuvântul Tău! ¹⁸Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale! ¹⁹Sînt un străin pe pământ: nu-mi ascunde poruncile Tale! ²⁰Totdeauna mi se topește sufletul de dor după legile tale. ²¹Tu muștri pe cei îngâmfați, pe blestemații aceștia, cari se răscosc de la poruncile Tale. ²²Ridică-te peste mine ocară și dispreț! Căci părăsesc învățăturile Tale. ²³Să tot stea voevozii și să vorbească împotriva mea: robul tău cugetă adânc la orânduirile Tale. ²⁴Învăturile Tale sînt desfățarea mea și sfătuitoarea mea. ²⁵Sufletul meu este lipit de pământ: înviorează-mă, după făgăduința Ta! ²⁶Eu îmi istorisesc căile, și Tu mă ascultă: înva-mă orânduirile Tale! ²⁷Fă-mă să pricep calea poruncilor Tale, și voi cugeta la lucrurile Tale cele minunate. ²⁸Îmi plînge sufletul de durere: ridică-mă după Cuvântul Tău! ²⁹Depărtează-mă de calea necredințioarei ceteră, și dă-mi înădăurarea ta, ca să urmez Legea Ta! ³⁰Aleg calea adevărului, pun legile Tale supt ochii mei. ³¹Mă îndăur în învățăturile Tale, Doamne, nu mă lăsa de rușine! ³²Alerg pe calea poruncilor Tale, căci îmi scoți inima la larg. ³³Învă-mă, Doamne, calea orânduirilor Tale, ca să o înădăur în sfârșit! ³⁴Dă-mi pricepere, ca să părăsesc Legea Ta și să o înădăur din toată inima mea! ³⁵Povăuie-te-mă pe cărare poruncilor Tale, căci îmi place de ea. ³⁶Pleacă-mi inima spre învățăturile Tale, și nu spre cântec! ³⁷Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor de artă,

învioreaz -m în calea Ta! ³⁸Împline te- i f g duin a fa de robul T u, f g duin a f cut pentru cei ce se tem de Tine! ³⁹Dep rteaz dela mine o cara de care m tem! C ci judec ile Tale sînt pline de bun tate. ⁴⁰Iat , doresc s împlinesc poruncile Tale: f -m s tr iesc în neprih nirea cerut de Tine! ⁴¹S vin , Doamne, îndurarea Ta peste mine, mîntuirea Ta, dup f g duin a Ta! ⁴²i atunci voi putea r spune celui ce m batjocore te, c ci m încred în Cuvîntul T u. ⁴³Nu lua de tot din gura mea cuvîntul adev rului! C ci n d jduiesc în judec ile Tale. ⁴⁴Voi p zi Legea Ta necurmat, totdeauna i pe vecie. ⁴⁵Voi umbla în loc larg, c ci caut poruncile Tale. ⁴⁶Voi vorbi despre înv turile Tale înaintea împ ra ilor, i nu-mi va ro i obrazul. ⁴⁷M desf tez în poruncile Tale, c ci le iubesc. ⁴⁸Îmi întind mînile spre poruncile Tale, pe cari le iubesc, i vreau s m gîndesc adînc la orînduirile Tale. ⁴⁹Adu- i aminte de f g duin a dat robului T u, în care m'ai f cut s -mi pun n dejdea! ⁵⁰Aceasta este mîngîierea mea în necazul meu: c f g duin a Ta îmi d iar via . ⁵¹Ni te îngîmfa i mi-arunc batjocuri; totu eu nu m abat dela Legea Ta. ⁵²M gîndesc la judec ile Tale de odinioar , Doamne, i m mîngîi. ⁵³M'apuc o mînie aprins la vederea celor r i, cari p r sesc Legea Ta. ⁵⁴Orînduirile Tale sînt prilejul cînt rilor mele, în casa pribegiei mele. ⁵⁵Noaptea îmi aduc aminte de Numele T u, Doamne, i p zesc Legea Ta. ⁵⁶A a mi se cuvine, c ci p zesc poruncile Tale. ⁵⁷Partea mea, Doamne, o spun, este s p zesc cuvintele Tale. ⁵⁸Te rog din toat inima mea: ai mil de mine, dup f g duin a Ta! ⁵⁹M gîndesc la c ile mele, i îmi îndrept picioarele spre înv turile Tale. ⁶⁰M gr besc, i nu preget s p zesc poruncile Tale. ⁶¹Cursele celor r i m înconjoar , dar nu uit Legea Ta. ⁶²M scol la miezul nop ii s Te laud pentru judec ile Tale cele drepte. ⁶³Sînt prieten cu to i cei ce se tem de Tine, i cu cei ce p zesc poruncile Tale. ⁶⁴P mîntul, Doamne, este plin de bun tatea Ta; înva -m orînduirile Tale! ⁶⁵Tu faci bine robului T u, Doamne, dup f g duin a Ta. ⁶⁶Înva -m s am în elegere i pricepere, c ci cred în poruncile Tale. ⁶⁷Pîn ce am fost smerit, r t ceam; dar acum p zesc Cuvîntul T u. ⁶⁸Tu e ti bun i binef c tor: înva -m orînduirile tale! ⁶⁹Ni te îngîmfa i urzesc neadev ruri împotriva mea; dar eu p zesc din toat inima mea poruncile Tale. ⁷⁰Inima lor este nesim itoare ca gr simea: dar eu m desf tez în Legea Ta. ⁷¹Este spre binele meu c m'ai smerit, ca s înv orînduirile Tale. ⁷²Mai mult pre uie te pentru mine legea gurii Tale, decît o mie de lucruri de aur i de argint. ⁷³Mîinile Tale m'au f cut, i m'au întocmit; d -mi pricepere, ca s înv poruncile Tale! ⁷⁴Cei ce se tem de Tine m v d i se bucur , c ci n d jduiesc în f g duin ele Tale. ⁷⁵tiu, Doamne, c judec ile Tale sînt drepte: din credincio ie m'ai smerit. ⁷⁶F ca bun tatea Ta s -mi fie mîngîierea, cum ai f g duit robului T u! ⁷⁷S vin peste mine îndur rile Tale, ca s tr iesc, c ci Legea Ta este desf tarea mea. ⁷⁸S fie înfrunta i îngîmfa ii cari m asupresc f r temei! C ci eu m gîndesc adînc la poruncile Tale. ⁷⁹S se întoarc la mine, cei ce se tem de Tine, i cei ce cunosc înv turile Tale! ⁸⁰Inima s -mi fie neîmp r it în orînduirile Tale, ca s nu fiu dat de ru ine! ⁸¹Îmi tînje te sufletul dup mîntuirea Ta: n d jduiesc în f g duin a Ta. ⁸²Mi se topesc ochii dup f g duin a Ta, i zic: „Cînd m vei mîngîia?” ⁸³C ci am ajuns ca un burduf pus în fum; totu nu uit orînduirile Tale. ⁸⁴Care este num rul zilelor robului T u? Cînd vei pedepsi pe cei ce m prigonesc? ⁸⁵Ni te îngîmfa i sap gropi înaintea mea; nu lucreaz dup Legea ta. ⁸⁶Toate poruncile tale nu sînt decît credincio ie; ei m

prigonesc f r temei: ajut -m ! ⁸⁷Gata, gata s m doboare i s m pr p deasc , dar eu nu p r sesc poruncile Tale. ⁸⁸Învioareaz -m dup bun tatea Ta, ca s p zesc înv turile gurii Tale! ⁸⁹Cuvântul T u, Doamne, d inuie te în veci în ceruri. ⁹⁰Credincio ia ta ine din neam în neam; Tu ai întemeiat p mîntul, i el r mîne tare. ⁹¹Dup legile Tale st în picioare totul ast zi, c ci toate lucrurile Î i sînt supuse. ⁹²Dac n'ar fi fost Legea Ta desf tarea mea, a fi pierit în tic lo ia mea. ⁹³Niciodat nu voi uita poruncile Tale, c ci prin ele m înviorazi. ⁹⁴Al T u sînt: mîntuie te-m ! C ci caut poruncile Tale. ⁹⁵Ni te r i m a teapt ca s m piard ; dar eu iau aminte la înv turile Tale. ⁹⁶V d c tot ce este des vîr it are margini: poruncile Tale îns sînt f r margini. ⁹⁷Cît de mult iubesc Legea Ta! Toat ziua m gîndesc la ea. ⁹⁸Poruncile Tale m fac mai în elept decît vr jma ii mei, c ci totdeauna le am cu mine. ⁹⁹Sînt mai înv at decît to i înv torii mei, c ci m gîndesc la înv turile Tale. ¹⁰⁰Am mai mult pricepere decît b trîinii, c ci p zesc poruncile Tale. ¹⁰¹Îmi in piciorul departe de orice drum r u, ca s p zesc Cuvântul T u. ¹⁰²Nu m dep rtez de legile Tale, c ci Tu m înve i. ¹⁰³Ce dulci sînt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decît mierea în gura mea! ¹⁰⁴Prin poruncile Tale m fac mai priceput, deaceea ur sc orice cale a minciunii. ¹⁰⁵Cuvântul T u este o candel pentru picioarele mele, i o lumin pe c rarea mea. ¹⁰⁶Jur, - i m voi inea de jur mînt, -c voi p zi legile Tale cele drepte. ¹⁰⁷Sînt foarte am rît: învioraz -m , Doamne, dup Cuvântul T u! ¹⁰⁸Prime te, Doamne, sim imintele pe cari le spune gura mea, i înva -m legile Tale! ¹⁰⁹Via a îmi este necurmat în primejdie, i totu nu uit Legea Ta. ¹¹⁰Ni te r i îmi întind curse, dar eu nu m r t cesc dela poruncile Tale. ¹¹¹Înv turile Tale sînt mo tenirea mea de veci, c ci ele sînt bucuria inimii mele. ¹¹²Îmi plec inima s împlinesc orînduirile Tale, totdeauna i pîn la sfîr it. ¹¹³Ur sc pe oamenii nehot rî i, dar iubesc Legea Ta. ¹¹⁴Tu e ti ad postul i scutul meu; eu n d jduiesc în f g duin a Ta. ¹¹⁵Dep rta i-v de mine, r ilor, ca s p zesc poruncile Dumnezeului meu! ¹¹⁶Sprijine te-m , dup f g duin a Ta, ca s tr iesc, i nu m l sa de ru ine în n dejdea mea! ¹¹⁷Fii sprijinul meu, ca s fiu sc pat, i s m veselesc neîncetat de orînduirile Tale! ¹¹⁸Tu dispree uie ti pe to i ceice se dep rteaz de orînduirile Tale, c ci în el toria lor este z darnic . ¹¹⁹Ca spuma iei pe to i cei r i de pe p mînt: de aceea eu iubesc înv turile Tale. ¹²⁰Mi se înfioar carnea de frica Ta, i m tem de judec ile Tale. ¹²¹P zesc legea i dreptatea: nu m l sa în voia asupritorilor mei! ¹²²Ia supt ocrotirea Ta binele robului T u, i nu m l sa ap sat de ni te îngîmfa i! ¹²³Mi se topesc ochii dup mîntuirea Ta, i dup f g duin a Ta cea dreapt . ¹²⁴Poart -Te cu robul T u dup bun tatea Ta, i înva -m orînduirile Tale! ¹²⁵Eu sînt robul t u; d -mi pricepere, ca s cunosc înv turile Tale. ¹²⁶Este vremea ca Domnul s lucreze: c ci ei calc Legea Ta. ¹²⁷De aceea, eu iubesc poruncile Tale, mai mult de cît aurul, da, mai mult decît aurul curat: ¹²⁸De aceea g sesc drepte toate poruncile Tale, i ur sc orice cale a minciunii. ¹²⁹Înv turile Tale sînt minunate: de aceea le p ze te sufletul meu. ¹³⁰Descoperirea cuvintelor Tale d lumin , d pricepere celor f r r utate. ¹³¹Deschid gura i oftez, c ci sînt lacom dup poruncile Tale. ¹³²Întoarce- i Fa a spre mine, i ai mil de mine, dup obiceiul T u fa de ceice iubesc Numele T u! ¹³³Înt re te-mi pa ii în Cuvântul T u, i nu l sa nici o neleguire s st pîneasc peste mine! ¹³⁴Izb ve te-m de asuprirea oamenilor, ca s p zesc poruncile Tale! ¹³⁵F s str luceasc Fa a Ta peste robul T u, i înva -m

orînduirile Tale! ¹³⁶Ochii îmi vars ăroaie de ape, pentru c Legea Ta nu este p zăit . ¹³⁷Tu e ti drept, Doamne, i judec ăle Tale sînt f r prihan . ¹³⁸Tu Î i întemeiezi înv ăturile pe dreptate, i pe cea mai mare credinco ie. ¹³⁹Rîvna mea m m nînc , pentru c protivnicii mei uit cuvintele Tale. ¹⁴⁰Cuvîntul T u este cu totul încercat, i robul T u îl iube te. ¹⁴¹Sînt mic i dispre uit, dar nu uit poruncile Tale. ¹⁴²Dreptatea Ta este o dreptate vecinic , i Legea Ta este adev rul. ¹⁴³Necazul i strîmtorarea m ajung, dar poruncile Tale sînt desf tarea mea. ¹⁴⁴Înv ăturile Tale sînt drepte pe vecie: d -mi pricepere, ca s tr iesc! ¹⁴⁵Te chem din toat inima mea: ascult -m , Doamne, ca s p zesc orînduirile Tale. ¹⁴⁶Te chem: mîntuie te-m , ca s p zesc înv ăturile Tale! ¹⁴⁷O iau înaintea zorilor i strig; n d jduiesc în f g duin ele Tale. ¹⁴⁸O iau înaintea str jilor de noapte, i deschid ochii, ca s m gîndesc adînc la Cuvîntul T u. ¹⁴⁹Ascult -mi glasul, dup bun tatea Ta: învioreaz -m , Doamne, dup judecata ta! ¹⁵⁰Se apropie ceice urm resc mi elia, i se dep rteaz de Legea Ta. ¹⁵¹Dar Tu e ti aproape, Doamne, i toate poruncile Tale sînt adev rul. ¹⁵²De mult vreme tiu din înv ăturile Tale, c le-ai a ezat pentru totdeauna. ¹⁵³Vezi-mi tic lo ia, i izb ve te-m , c ci nu uit Legea Ta. ¹⁵⁴Apr -mi pricina, i r scump r -m , învioreaz -m dup f g duin a Ta. ¹⁵⁵Mîntuirea este departe de cei r i, c ci ei nu caut orînduirile Tale. ¹⁵⁶Mari sînt îndur rile Tale, Doamne! Învioreaz -m dup judec ăle Tale! ¹⁵⁷Mul i sînt prigonitorii i protivnicii mei, dar nu m dep rtez de înv ăturile Tale. ¹⁵⁸V d cu scîrb pe cei necredinco i ie, cari nu p zesc Cuvîntul T u. ¹⁵⁹Vezi cît de mult iubesc eu poruncile Tale: învioreaz -m , Doamne, dup bun tatea Ta! ¹⁶⁰Temelia Cuvîntului T u este adev rul, i toate legile Tale cele drepte sînt vecinice. ¹⁶¹Ni te voievozi m prigonesc f r temei, dar inima mea nu tremur decît de cuvintele Tale. ¹⁶²M bucur de Cuvîntul T u, ca cel ce g se te o mare prad . ¹⁶³Ur sc i nu pot suferi minciuna, dar iubesc Legea Ta. ¹⁶⁴De apte ori pe zi Te laud, din pricina legilor Tale celor drepte. ¹⁶⁵Mult pace au ceice iubesc Legea Ta, i nu li se întîmpl nicio nenorocire. ¹⁶⁶Eu n d jduiesc în mîntuirea Ta, Doamne, i împlinesc poruncile Tale. ¹⁶⁷Sufletul meu ine înv ăturile Tale, i le iubesc mult de tot! ¹⁶⁸P zesc poruncile i înv ăturile Tale, c ci toate c ăle mele sînt înaintea Ta. ¹⁶⁹S ajung strig tul meu pîn la Tine, Doamne! D -mi pricepere, dup f g duin a Ta. ¹⁷⁰S ajung cererea mea pîn la Tine! Izb ve te-m , dup f g duin a Ta! ¹⁷¹Buzele mele s vesteasc lauda Ta, c ci Tu m îneve i orînduirile Tale! ¹⁷²S cînte limba mea Cuvîntul T u, c ci toate poruncile Tale sînt drepte! ¹⁷³Mîna Ta s -mi fie într'ajutor, c ci am ales poruncile Tale. ¹⁷⁴Suspîn dup mîntuirea Ta, Doamne, i Legea Ta este desf tarea mea. ¹⁷⁵S -mi tr iasc sufletul i s Te laude, i judec ăle Tale s m sprijineasc ! ¹⁷⁶R t cesc ca o oaie pierdut : caut pe robul T u, c ci nu uit poruncile Tale.

Chapter 120

¹(O cîntare a treptelor.) C tre Domnul strig în strîmtorarea mea, i El m'ascult . ²Doamne, scap -mi sufletul de buza mincinoas , de limba în el toare! ³Ce- i d El ie, ce- i aduce El ie, limb în el toare! ⁴S ge i ascu ite de r zboinic, cu c rbuni aprin i de ieniper. ⁵Vai de mine c locuiesc la

Me ec, c locuiesc în corturile Chedarului! ⁶Destul mi -a locuit sufletul lîng cei ce ur sc pacea.
⁷Eu sînt pentru pace; dar deîndat ce vorbesc eu, ei sînt pentru r zboi.

Chapter 121

¹(O cîntare a treptelor.) Îmi ridic ochii spre mun i... De unde-mi va veni ajutorul? ²Ajutorul îmi vine dela Domnul, care a f cut cerurile i p mîntul. ³Da, El nu va îng dui s i se clatine piciorul; Cel ce te p ze te, nu va dormita. ⁴Iat c nu dormiteaz , nici nu doarme Cel ce p ze te pe Israel. ⁵Domnul este P zitorul t u, Domnul este umbra ta pe mîna ta cea dreapt . ⁶De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea. ⁷Domnul te va p zi de orice r u, î i va p zi sufletul. ⁸Domnul te va p zi la plecare i la venire, de acum i pîn în veac.

Chapter 122

¹(O cîntare a treptelor. Un psalm al lui David.) M bucur cînd mi se zice; „Haidem la Casa Domnului!” ²Picioarele mi se opresc în por ile tale, Ierusalime! ³Ierusalime, tu e ti zidit ca o cetate f cut dintr'o bucat ! ⁴Acolo se suie semin iile, semin iile Domnului, dup legea lui Israel, ca s laude Numele Domnului. ⁵C ci acolo sînt scaunele de domnie pentru judecat , scaunele de domnie ale casei lui David. ⁶Ruga i-v pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc, s se bucure de odihn . ⁷Pacea s fie între zidurile tale, i lini tea în casele tale domne ti! ⁸Din pricina fra ilor i prietenilor mei, doresc pacea în sînul t u. ⁹Din pricina Casei Domnului, Dumnezeului nostru. fac ur ri pentru fericirea ta.

Chapter 123

¹(O cîntare a treptelor.) La Tine îmi ridic ochii, la Tine, care locuie ti în ceruri. ²Cum se uit ochii robilor la mîna st pînilor lor, i ochii roabei la mîna st pînei ei, a a se uit ochii no tri la Domnul, Dumnezeul nostru, pîn va avea mil de noi. ³Ai mil de noi, Doamne, ai mil de noi, c ci sîntem s tui de dispre ; ⁴ne este s tul sufletul de batjocurile celor îngîmfa i, de dispre ul celor trufa i.

Chapter 124

¹(O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.) De n'ar fi fost Domnul de partea noastră , -s spun Israel acum! - ²de n'ar fi fost Domnul de partea noastră , când s'au ridicat oamenii împotriva noastră , ³ne-ar fi înghițit de vii, când li s'a aprins mânia împotriva noastră ; ⁴ne-ar fi înecat apele, ar fi trecut râurile peste sufletul nostru; ⁵ar fi trecut peste sufletul nostru valurile n praznice. ⁶Binecuvântat s fie Domnul, care nu ne -a dat pradă din ilor lor! ⁷Sufletul ne -a scpat ca pas rea din la ul p s rarului; la ul s'a rupt, i noi am sc pat. ⁸Ajutorul nostru este în Numele Domnului, care a f cut cerurile i p mântul.

Chapter 125

¹(O cântare a treptelor.) Cei ce se încred în Domnul sînt ca muntele Sionului, care nu se clatin , ci st înt rit pe vecie. ²Cum este înconjurat Ierusalimului de mun i, a a înconjoar Domnul pe poporul S u, deacum i pîn în veac. ³C ci toiajul de cîrmuire al r ut ii nu va r mînea pe mo tenirea celor neprih ni i, pentru ca cei neprih ni i s nu întind mînil spre nelegiuire. ⁴Doamne, vars - i binefacerile peste cei buni, i peste cei cu inima f r prihan ! ⁵Dar pe ceice apuc pe c i l turalnice, s -i nimiceasc Domnul împreun cu cei ce fac r u! Pacea s fie peste Israel!

Chapter 126

¹(O cântare a treptelor.) Când a adus Domnul înapoi pe prin ii de r zboi ai Sionului, parc visam. ²Atunci gura ne era plin de strig te de bucurie, i limba de cînt ri de veselie. Atunci se spunea printre neamuri: „Domnul a f cut mari lucruri pentru ei!” ³Da, Domnul a f cut mari lucruri pentru noi, i deaceea sîntem plini de bucurie. ⁴Doamne, adu înapoi pe prin ii no tri de r zboi, ca pe ni te rîuri în partea de miaz zi! ⁵Cei ce sam n cu l cr mi, vor secera cu cînt ri de veselie. ⁶Cel ce umbl plîngînd, când arunc s mîn a, se întoarce cu veselie, când î i strînge snopii.

Chapter 127

¹(O cântare a treptelor. Un psalm al lui Solomon.) Dac nu zide te Domnul o cas , degeaba lucreaz cei ce o zidesc; dac nu p ze te Domnul o cetate, degeaba vegheaz cel ce o p ze te. ²Degeaba v scula i de diminea i v culca i tîrziu, ca s mînca i o pîne cî tigat cu durere; c ci prea iubi ilor Lui El le d pîne ca în somn. ³Iat , fiii sînt o mo tenire dela Domnul, rodul pîntecelui este o r splat dat de El. ⁴Ca s ge ile în mîna unui r zboinic, a a sînt fiii f cu i la tinere . ⁵Ferice de omul care î i umple tolba de s ge i cu ei! C ci ei nu vor r mînea de ru ine, când vor vorbi cu vr jma ii lor la poart .

Chapter 128

¹(O cântare a treptelor.) Ferice de oricine se teme de Domnul, și umblă pe căile Lui! ²Căci atunci te bucuri de lucrul mâinilor tale, și ești fericit, și-ți merge bine. ³Nevastă-ta este ca o vișdărie întru casa ta; copiii tăi stau ca niște stâlpi de marmură în jurul mesei tale. ⁴Așa este binecuvântat omul care se teme de Domnul. ⁵Să te binecuvânteze Domnul din Sion, să vezi fericirea Ierusalimului, în toate zilele vieții tale, ⁶și să vezi pe copiii copiilor tăi! Pacea să fie peste Israel!

Chapter 129

¹(O cântare a treptelor.) Destul m'au asuprit din tinerețea -s'o spun Israel! - ²destul m'au asuprit din tinerețe, dar nu m'au biruit. ³Plugarii au arat pe spinarea mea, au tras brazde lungi pe ea. ⁴Domnul este drept: El a tăiat funiile celor răi. ⁵Să se umple de rușine și se dea înapoi, toți cei ce ursc Sionul! ⁶Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de a fi smulsă! ⁷Secerătorul nu-și umple mâna cu ea, cel ce leagă snopii nu-și încarcă brațul cu ea, ⁸și trecătorii nu zic: „Binecuvântarea Domnului să fie peste voi!” „Vinecuvântăm în Numele Domnului!”

Chapter 130

¹(O cântare a treptelor.) Din fundul adâncului, Te chem, Doamne! ²Doamne, ascultă-mi glasul! Să ia aminte urechile Tale la glasul cererilor mele! ³Dacă ai părtaș, Doamne, aducerea aminte a nelegiuirilor, cine ar putea sta în picioare, Doamne? ⁴Dar la Tine este iertare, că să fii temut. ⁵Eu nădăjduesc în Domnul, sufletul meu nădădădește-te, și aștept în Domnul. ⁶Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața, da, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața. ⁷Israele, pune-și nădejdea în Domnul, că căci la Domnul este îndurarea, și la El este belșug de scump răscumpărare! ⁸El va răscumpăra pe Israel din toate neleguirile lui.

Chapter 131

¹(O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.) Doamne, eu n'am o inimă îngâmfată, nici priviri trufașe, nu mă îndeltnicesc cu lucruri prea mari și prea înalte pentru mine. ²Dimpotrivă, sufletul îmi este liniștit și potolit, ca un copil în ercat, care stă lângă mamă-sa; da, sufletul meu este ca un copil în ercat. ³Pune-și nădejdea în Domnul, Israele, de acum și până în veac!

Chapter 132

¹(O cântare a treptelor.) Doamne, adu- i aminte de David, i de toate necazurile lui! ²Adu- i aminte cum a jurat el Domnului, i a f cut urm toarea juruin Puternicului lui Iacov: ³„Nu voi intra în cortul în care locuiesc, nu m voi sui în patul în care m odihnesc, ⁴nu voi da domn ochilor mei, nici a ipire pleoapelor mele, ⁵pîn nu voi g si un loc pentru Domnul, o locuin pentru Puternicul lui Iacov.” - ⁶Iat , am auzit vorbindu-se despre el la Efrata, l-am g sit în ogorul Iaar... ⁷„Haidem la locuin a Lui, s ne închin m înaintea a ternutului picioarelor Lui!... ⁸Scoal -Te, Doamne, vino la locul t u de odihn , Tu i Chivotul m re iei Tale! ⁹Preo ii T i s se îmbrace în neprih nire, i credincio ii T i s scoat strig te de bucurie! ¹⁰Pentru robul T u David, nu lep da pe unsul T u!” - ¹¹Domnul a jurat lui David adev rul, i nu Se va întoarce dela ce a jurat: „Voi pune pe scaunul t u de domnie un fiu din trupul t u. ¹²Dac fiii t i vor p zi leg mîntul Meu, i înv turile Mele, pe cari li le voi da, vor edea i fiii lor în veci pe scaunul t u de domnie.” - ¹³Da, Domnul a ales Sionul, l -a dorit ca locuin a Lui, i a zis: ¹⁴„Acesta este locul Meu de odihn pe vecie; voi locui în el, c ci l-am dorit. ¹⁵Îi voi binecuvînta din bel ug hrana, voi s tura cu pîne pe s racii lui. ¹⁶Voi îmbr ca în mîntuire pe preo ii lui, i credincio ii lui vor scoate strig te de bucurie. ¹⁷Acolo voi în l a puterea lui David, voi preg ti o candel unsului Meu, ¹⁸voi îmbr ca cu ru ine pe vr jma ii lui, i peste el va str luci cununa lui.”

Chapter 133

¹(O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.) Iat , ce pl cut i ce dulce este s locuiasc fra ii împreun ! ²Este ca untdelemnul de pre , care, turnat pe capul lui, se pogoar pe barb , pe barba lui Aaron, se pogoar pe marginea ve mintelor lui. ³Este ca roua Hermonului, care se pogoar pe mun ii Sionului, c ci acolo d Domnul binecuvîntarea, via a, pentru vecinicie.

Chapter 134

¹(O cântare a treptelor.) Iat , binecuvînta i pe Domnul, to i robii Domnului, cari sta i noaptea în Casa Domnului! ²Ridica i-v mînile spre sfîntul loca , i binecuvînta i pe Domnul! ³Domnul s te binecuvinteze din Sion, El, care a f cut cerurile i p mîntul!

Chapter 135

¹L uda i pe Domnul! L uda i Numele Domnului, l uda i -L, robi ai Domnului, ²cari sta i în Casa Domnului, în cur ile Casei Dumnezeului nostru! ³L uda i pe Domnul, c ci Domnul este bun; cînta i Numele Lui, c ci este binevoitor. ⁴C ci Domnul i -a ales pe Iacov, pe Israel, ca s fie al Lui. ⁵tiu c Domnul este mare, i c Domnul nostru este mai pe sus de to i dumnezeii. ⁶Domnul face tot ce vrea în ceruri i pe p mînt, în m ri i în toate adîncurile. ⁷El ridic norii dela marginile p mîntului, d na tere la fulgere i ploaie, i scoate vîntul din c m rile lui. ⁸El a lovit pe întîii n scu i ai Egiptului, dela oameni pîn la dobitoace. ⁹A trimes semne i minuni, în mijlocul t u, Egiptule: împotrivalui Faraon i împotriva tuturor slujitorilor lui. ¹⁰A lovit multe neamuri, i a ucis împ ra i puternici: ¹¹pe Sihon, împ ratul Amori ilor, pe Og, împ ratul Basanului, i pe to i împ ra ii Canaanului; ¹²i le -a dat ara de mo tenere, de mo tenere poporului S u Israel. ¹³Doamne, Numele T u r mîne pe vecie; Doamne, pomenirea Ta ine din neam în neam, ¹⁴c ci Domnul va judeca pe poporul S u, i va avea mil de robii S i. ¹⁵Idolii neamurilor sînt argint i aur, lucrare f cut de mîinile oamenilor. ¹⁶Au gur , i nu vorbesc, au ochi, i nu v d, ¹⁷au urechi, i totu n'aud, da, n'au suflare în gur . ¹⁸Ca ei sînt cei ce -i fac, to i cei ce se încred în ei. ¹⁹Casa lui Israel, binecuvînta i pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvînta i pe Domnul! ²⁰Casa lui Levi, binecuvînta i pe Domnul! Cei ce v teme i de Domnul, binecuvînta i pe Domnul! ²¹Domnul s fie binecuvîntat din Sion, El, care locuie te în Ierusalim! L uda i pe Domnul!

Chapter 136

¹L uda i pe Domnul, c ci este bun, c ci în veac ine îndurarea Lui! ²L uda i pe Dumnezeul dumnezeilor, c ci în veac ine îndurarea Lui! ³L uda i pe Domnul domnilor, c ci în veac ine îndurarea Lui! ⁴Pe Cel ce singur face minuni mari, c ci în veac ine îndurarea Lui! ⁵Pe Cel ce a f cut cerurile cu pricepere, c ci în veac ine îndurarea Lui! ⁶Pe cel ce a întins p mîntul pe ape, c ci în veac ine îndurarea Lui! ⁷Pe Cel ce a f cut lumin tori mari, c ci în veac ine îndurarea Lui! ⁸Soarele, ca s st pîneasc ziua, c ci în veac ine îndurarea Lui! ⁹Luna i stelele, ca s st pîneasc noaptea, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹⁰Pe Cel ce a lovit pe Egipteni în întîii lor n scu i, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹¹i a scos pe Israel din mijlocul lor, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹²Cu mîn tare i cu bra întins, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹³Pe Cel ce a t iat în dou marea Ro ie, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹⁴Care a trecut pe Israel prin mijlocul ei, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹⁵i a aruncat pe Faraon i o tiera lui în marea Ro ie, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹⁶Pe Cel ce a c l uzit pe poporul S u în pustie, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹⁷Pe Cel ce a lovit împ ra i mari, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹⁸Pe Cel ce a ucis împ ra i puternici, c ci în veac ine îndurarea Lui! ¹⁹Pe Sihon, împ ratul Amori ilor, c ci în veac ine îndurarea Lui! ²⁰i pe Og, împ ratul Basanului, c ci în veac ine îndurarea Lui! ²¹i le -a dat ara de mo tenere, c ci în veac ine îndurarea Lui! ²²De mo tenere robului S u Israel, c ci în veac ine îndurarea Lui! ²³Pe Cel ce i -a adus aminte de noi,

cînd eram smeri i, c ci în veac ine îndurarea Lui! ²⁴ i ne -a izb vit de asupritorii no tri, c ci în veac ine îndurarea Lui! ²⁵Pe Cel ce d hran oric rei f pturi, c ci în veac ine îndurarea Lui! ²⁶L uda i pe Dumnezeuul cerurilor, c ci în veac ine îndurarea Lui!

Chapter 137

¹Pe malurile rîurilor Babilonului, edeam jos i plîngeam, cînd ne aduceam aminte de Sion. ²În s lciile din inutul acela ne atîrnaser m arfele. ³C ci acolo, biruitorii no tri ne cereau cînt ri, i asupritorii no tri ne cereau bucurie, zicînd: „Cînta i-ne cîteva din cînt rile Sionului!” - ⁴Cum s cînt m noi cînt rile Domnului pe un p mînt str in? ⁵Dac te voi uita, Ierusalime, s - i uite dreapta mea destoinicia ei! ⁶S mi se lipeasc limba de cerul gurii, dac nu-mi voi aduce aminte de tine, dac nu voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele! ⁷Adu- i aminte, Doamne, de copiii Edomului, cari, în ziua nenorocirii Ierusalimului, ziceau: „Rade i -l, rade i -l din temelii!” - ⁸Ah! fiica Babilonului, sortit pustiirii, ferice de cine- i va întoarce la fel r ul pe care ni l-ai f cut! ⁹Ferice de cine va apuca pe pruncii t i, i -i va zdrobi de stînc !

Chapter 138

¹(Un psalm al lui David.) Te laud din toat inima, cînt laudele Tale înaintea dumnezeilor. ²M închin în Templul T u cel sfînt, i laud Numele T u, pentru bun tatea i credincio ia Ta, c ci i s'a m rit faima prin împlinirea f g duin elor Tale. ³În ziua cînd Te-am chemat, m'ai ascultat, m'ai îmb rb tat i mi-ai înt rit sufletul. ⁴To i împ ra ii p mîntului Te vor l uda, Doamne, cînd vor auzi cuvintele gurii Tale; ⁵ei vor l uda c ile Domnului, c ci mare este slava Domnului! ⁶Domnul este în l at: totu vede pe cei smeri i, i cunoa te de departe pe cei îngîmfai. ⁷Cînd umblu în mijlocul strîmtor rii, Tu m înviorezi, Î i întinzi mîna spre mînia vr jma ilor mei, i dreapta Ta m mîntuie te. ⁸Domnul va sfîr i ce a început pentru mine. Doamne, bun tatea Ta ine în veci: nu p r si lucr rile mînilor Tale.

Chapter 139

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Doamne, Tu m cercetezi de aproape i m cuno ti, ²tii cînd stau jos i cînd m scol, i de departe îmi p trunzi gîndul. ³tii cînd umblu i cînd m culc, i cuno ti toate c ile mele. ⁴C ci nu-mi ajunge cuvîntul pe limb , i Tu, Doamne, îl i cuno ti în totul. ⁵Tu m înconjori pe dinapoi i pe dinainte, i- i pui mîna peste mine. ⁶O tiin atît

de minunat este mai pe sus de puterile mele: este prea înalt ca s'o pot prinde. ⁷Unde m voi duce departe de Duhul T u, i unde voi fugi departe de Fa a Ta? ⁸Dac m voi sui în cer, Tu e ti acolo; dac m voi culca în locuin a mor ilor, iat -Te i acolo; ⁹Dac voi lua aripile zorilor, i m voi duce s locuiesc la marginea m rii, ¹⁰i acolo mîna Ta m va c l uzi, i dreapta Ta m va apuca. ¹¹Dac voi zice: „Cel pu în întunerecul m va acoperi, - i se va face noapte lumina dimprejurul meu!” ¹²Iat c nici chiar întunerecul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea str luce te ca ziua, i întunerecul ca lumina. ¹³Tu mi-ai întocmit r runchii, Tu m'ai esut în pîntecele mamei mele: ¹⁴Te laud c sînt o f ptur a a de minunat . Minunate sînt lucr rile Tale, i ce bine vede sufletul meu lucrul acesta! ¹⁵Trupul meu nu era ascuns de Tine, cînd am fost f cut într'un loc tainic, esut în chip ciudat, ca în adîncimile p mîntului. ¹⁶Cînd nu eram decît un plod f r chip, ochii T i m vedeau; i în cartea Ta erau scrise toate zilele cari-mi erau rînduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele. ¹⁷Cît de nep trunse mi se par gîndurile Tale, Dumnezeule, i cît de mare este num rul lor! ¹⁸Dac le num r, sînt mai multe decît boabele de nisip. Cînd m trezesc, sînt tot cu Tine. ¹⁹O, Dumnezeule, de ai ucide pe cel r u! Dep rta i-v dela mine, oameni seto i de sînge! ²⁰Ei vorbesc despre Tine în chip nelegiuit, Î i iau Numele ca s mint , ei, vr jma ii T i! ²¹S nu ur sc eu, Doamne, pe cei ce Te ur sc, i s nu-mi fie scîrb de cei ce se ridic împotriva Ta? ²²Da, îi ur sc cu o ur des vîr it ; îi privesc ca pe vr jma i ai mei. ²³Cerceteaz -m , Dumnezeule, i cunoa te-mi inima! Încearc -m , i cunoa te-mi gîndurile! ²⁴Vezi dac sînt pe o cale rea, i du-m pe calea vecinicii!

Chapter 140

¹(C tre mai marele cînt re ilor. Un psalm al lui David.) Scap -m , Doamne, de oamenii cei r i! P ze te-m de oamenii asupritori, ²cari cuget lucruri rele în inima lor, i sînt totdeauna gata s a î e r zboiul! ³Ei î i ascut limba ca un arpe, au pe buze o otrav de n pîrc . - ⁴P ze te-m , Doamne, de mîinile celui r u! Fere te-m de oamenii asupritori, cari se gîndesc s m doboare! ⁵Ni te îngîmfă i îmi întind curse i la urî, pun re ele dealungul drumului, i îmi întind capcane. -(Oprire). ⁶Eu zic Domnului: „Tu e ti Dumnezeul meu! Ia aminte, Doamne, la glasul rug ciunilor mele! ⁷Doamne, Dumnezeule, t ria mîntuirii mele, Tu-mi acoperi capul în ziua luptei.” ⁸Nu împlini, Doamne, dorin ele celui r u, nu l sa s -i izbuteasc planurile, ca s nu se f leasc ! -(Oprire). ⁹Asupra capului celor ce m înconjoar s cad nelegiuirea buzelor lor! ¹⁰C rbuni aprin i s cad peste ei! În foc s fie arunca i, în adîncuri, de unde s nu se mai scoale! ¹¹Omul cu limba mincinoas nu se înt re te pe p mînt, i pe omul asupritor, nenorocirea îl pa te i -l duce la pierzanie. ¹²tiu c Domnul face dreptate celui obijduit, dreptate celor lipsi i. ¹³Da, cei neprih ni i vor l uda Numele T u, oamenii f r prihan vor locui înaintea Ta.

Chapter 141

¹(Un psalm al lui David.) Doamne, eu Te chem; vino degrab la mine! Ia aminte la glasul meu, când Te chem! ²Ca t mîia s fie rug ciunea mea înaintea Ta, i ca jertfa de sear s fie ridicarea mînilor mele! ³Pune, Doamne, o straj înaintea gurii mele, i p ze te u a buzelor mele! ⁴Nu-mi abate inima la lucruri rele, la fapte vinovate împreun cu oamenii cari fac r ul, i s nu m nînc din ospe ele lor! ⁵Loveasc -m cel neprih nit, c ci lovirea lui îmi este binevenit ; pedepseasc -m , c ci pedeapsa lui este ca untdelemnul turnat pe capul meu. S nu-mi întorc capul dela ea: dar rug ciunea mea se va înal a într'una împotriva r ut ii lor. ⁶Cînd li se vor pr v li judec torii dealungul stîncilor, atunci vor asculta cuvintele mele, i vor vedea c sînt pl cute. ⁷Cum se br zdeaz i se spintec p mîntul, a a ni se risipesc oasele la gura mormîntului. ⁸De aceea, c tre Tine, Doamne, Dumnezeule, îmi îndrept ochii, la Tine caut ad post; nu-mi p r si sufletul! ⁹P ze te-m de cursa pe care mi -o întind ei, i de piedicile celor ce fac r ul! ¹⁰S cad cei r i în la urile lor, în timp ce eu s scap!

Chapter 142

¹(O cîntare a lui David. O rug ciune f cut cînd era în pe ter .) Cu glasul meu strig c tre Domnul, cu glasul meu m rog c tre Domnul. ²Îmi v rs necazul înaintea Lui, i-mi povestesc strîmtorarea înaintea Lui. ³Cînd îmi este mîhnit duhul în mine, Tu îmi cuno ti c rarea. Pe drumul pe care umblu, mi-au întins o curs . ⁴Arunc - i ochii la dreapta, i prive te! Nimeni nu m mai cunoa te, orice sc pare este pierdut pentru mine, nim nui nu -i pas de sufletul meu. ⁵Doamne, c tre Tine strig, i zic: „Tu e ti sc pare mea, partea mea de mo tenere pe p mîntul celor vii.” ⁶Ia aminte la strig tele mele, c ci sînt nenorocit de tot. Izb ve te-m de cei ce m prigonesc, c ci sînt mai tari decît mine. ⁷Scoate-mi sufletul din temni , ca s laud Numele T u! Cei neprih ni i vor veni s m înconjoare, cînd îmi vei face bine.

Chapter 143

¹(Un psalm al lui David.) Doamne, ascult -mi rug ciunea, pleac - i urechea la cererile mele! Ascult -m în credincio ia i dreptatea Ta! ²Nu intra la judecat cu robul T u! C ci nici un om viu nu este f r prihan înaintea Ta. ³Vr jma ul îmi urm re te sufletul, îmi calc via a în picioare la p mînt: m face s locuiesc în întunerec, ca cei ce au murit de mult vreme. ⁴Îmi este mîhnit duhul în mine, îmi este turburat inima în l untrul meu. ⁵Mi-aduc aminte de zilele de odinioar , m gîndesc la toate lucr rile Tale, cuget la lucrarea mînilor Tale. ⁶Îmi întînd mînile spre Tine; îmi suspin sufletul dup Tine, ca un p mînt uscat. - ⁷Gr be te de m'ascult , Doamne! Mi se tope te duhul: nu-mi ascunde

Fa a Ta! C ci a ajunge atunci ca cei ce se pogoar în groap ! ⁸F -m s aud disdediminea bun tatea Ta, c ci m încred în Tine. Arat -mi calea pe care trebuie s umblu, c ci la Tine îmi înal sufletul. ⁹Scap -m de vr jma ii mei, Doamne, c ci la Tine caut ad post. ¹⁰Înva -m s fac voia Ta, c ci Tu e ti Dumnezeu meu. Duhul T u cel bun s m c l uzeasc pe calea cea dreapt ! ¹¹Pentru Numele T u, Doamne, învioreaz -m ; în dreptatea Ta, scoate-mi sufletul din necaz! ¹²În bun tatea Ta, nimice te pe vr jma ii mei, i perde pe to i protivnicii sufletului meu, c ci eu sînt robul T u.

Chapter 144

¹(Un psalm al lui David.) Binecuvîntat s fie Domnul, Stînca mea, care-mi deprinde mînile la lupt , degetele la b t lie, ²Binef c torul meu i Cet uia mea, Turnul meu de sc pare i Izb vitorul meu, Scutul meu de ad post, care-mi supune pe poporul meu! ³Doamne, ce este omul, ca s iei cuno tin de el, fiul omului ca s iei seama la el? ⁴Omul este ca o suflare, zilele lui sînt ca umbra care trece. ⁵Pleac cerurile, Doamne, i pogoar -Te! Atinge mun ii, ca s fumege! ⁶Fulger , i risipe te pe vr jma ii mei! Arunc -i s ge ile, i pune -i pe fug ! ⁷Întinde- i mînile de sus, izb ve te-m i scap -m din apele cele mari, din mîna fiilor celui str in, ⁸a c ror gur spune neadev ruri, i a c ror dreapt este o dreapt mincinoas . ⁹Dumnezeule, Î i voi cînta o cîntare nou , Te voi l uda cu al uta cu zece coarde. ¹⁰Tu, care dai împ ra ilor biruin a, care ai sc pat de sabie uciga pe robul T u David, ¹¹izb ve te-m i scap -m din mîna fiilor celui str in, a c ror gur spune neadev ruri, i a c ror dreapt este o dreapt mincinoas !... ¹²Fiii no tri sînt ca ni te odrasle, cari cresc în tinere a lor; fetele noastre ca ni te stîlpi s pa i frumos, cari fac podoaba caselor împ r te ti. ¹³Grînarele noastre sînt pline, i gem de tot felul de merinde; turmele ni se înmul esc cu miile, cu zecile de mii, în cîmpiile noastre: ¹⁴vi elele noastre sînt pr sitoare; nu -i nicio pagub , nicio robie, nici un ip t în uli ele noastre! ¹⁵Ferice de poporul care st astfel! Ferice de poporul, al c rui Dumnezeu este Domnul!

Chapter 145

¹(O cîntare de laud a lui David.) Te voi în l a, Dumnezeule, Împ ratul meu, i voi binecuvînta Numele t u în veci de veci. ²În fie care zi Te voi binecuvînta, i voi l uda Numele T u în veci de veci. ³Mare este Domnul i foarte vrednic de laud , i m rimea Lui este nep truns . ⁴Fiecare neam de om s laude lucr rile Tale, i s vesteasc ispr vile Tale cele mari! ⁵Voi spune str lucirea sl vit a m re iei Tale, i voi cînta minunile Tale. ⁶Oamenii vor vorbi de puterea Ta cea înfrico at , i eu voi povesti m rimea Ta. ⁷S se trîmbi eze aducerea aminte de nem rginita Ta bun tate, i s se laude dreptatea Ta! ⁸Domnul este milostiv i plin de îndurare, îndelung r bd tor i plin de bun tate. ⁹Domnul este bun fa de to i, i îndur rile Lui se întind peste toate lucr rile Lui. ¹⁰Toate lucr rile

Tale Te vor luda, Doamne! i credincioii Ti Te vor binecuvînta. ¹¹Vor spune slava împ r iei Tale, i vor vesti puterea Ta, ¹²ca s fac cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta, i str lucirea plin de slav a împ r iei Tale. ¹³Împ r ia Ta este o împ r ie vecinic , i st pînirea Ta r mîne în picioare în toate veacurile. ¹⁴Domnul sprijine te pe to i ceice cad, i îndreapt pe cei încovoia i. ¹⁵Ochii tuturor n d jduiesc în Tine, i Tu le dai hrana la vreme. ¹⁶Î i deschizi mîna, i saturi dup dorin tot ce are via . ¹⁷Domnul este drept în toate c ile Lui, i milostiv în toate faptele Lui. ¹⁸Domnul este lîng to i cei ce -L cheam , lîng cei ce -L cheam cu toat inima. ¹⁹El împline te dorin ele celor ce se tem de El, le aude strig tul i-i scap . ²⁰Domnul p ze te pe to i cei ce -L iubesc, i nimice te pe to i cei r i. ²¹Gura mea s vesteasc lauda Domnului, i orice f ptur s binecuvînteze Numele Lui cel sfînt în veci de veci!

Chapter 146

¹L uda i pe Domnul! Laud , suflete, pe Domnul! ²Voi luda pe Domnul cît voi tr i, voi luda pe Dumnezeuul meu cît voi fi. ³Nu v încrede i în cei mari, în fiii oamenilor, în cari nu este ajutor. ⁴Suflarea lor trece, se întorc în p mînt, i în aceea zi le pier i planurile lor. ⁵Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeuul lui Iacov, ferice de cine- i pune n dejdea în Domnul, Dumnezeuul s u! ⁶El a f cut cerurile i p mîntul, marea i tot ce este în ea. El ine credincioia în veci. ⁷El face dreptate celor asupri i; d pîne celor fl mînzii: Domnul izb ve te pe prin ii de r zboi; ⁸Domnul deschide ochii orbilor; Domnul îndreapt pe cei încovoia i; Domnul iube te pe cei neprih ni i. ⁹Domnul ocrote te pe cei str ini, sprijine te pe orfan i pe v duv , dar r stoarn calea celor r i. ¹⁰Domnul împ r e te în veci; Dumnezeuul t u, Sioane, r mîne din veac în veac! L uda i pe Domnul!

Chapter 147

¹L uda i pe Domnul! C ci este frumos s l ud m pe Dumnezeuul nostru, c ci este pl cut, i se cuvîne s -L l ud m. ²Domnul zide te iar Ierusalimul, strînge pe surghiuni i lui Israel; ³t m duie te pe cei cu inima zdrobit , i le leag r nile. ⁴El socote te num rul stelelor, i le d nume la toate. ⁵Mare este Domnul nostru i puternic prin t ria Lui, priceperea Lui este f r margini. ⁶Domnul sprijine te pe cei nenoroci i, i doboar pe cei r i la p mînt. ⁷Cînta i Domnului cu mul miri, luda i pe Dumnezeuul nostru cu arfa! ⁸El acopere cerul cu nori, preg te te ploaia pentru p mînt, i face s r sar iarba pe mun i. ⁹El d hran vitelor, i puilor corbului cînd strig . ¹⁰Nu de puterea calului Se bucur El, nu- i g se te pl cerea în picioarele omului. ¹¹Domnul iube te pe cei ce se tem de El, pe cei ce n d jduiesc în bun tatea Lui. ¹²Laud pe Domnul, Ierusalime, laud pe Dumnezeuul t u, Sioane! ¹³C ci El înt re te z voarele por ilor, El binecuvînteaz pe fiii t i în mijlocul t u; ¹⁴El d pace inutului t u, i te satur

cu cel mai bun grâu ¹⁵El Î i trimete poruncile pe p mînt, Cuvîntul Lui alearg cu iu eal mare. ¹⁶El d z pada ca lîna, El presar bruma alb ca cenu a; ¹⁷El Î i asvîrle ghia a în buc i; cine poate sta înaintea frigului S u? ¹⁸El Î i trimete Cuvîntul S u, i le tope te; pune s sufle vîntul Lui, i apele curg. ¹⁹El descopere lui Iacov Cuvîntul S u, lui Israel legile i poruncile Sale. ²⁰El n -a lucrat a a cu toate neamurile, i ele nu cunosc poruncile Lui. L uda i pe Domnul!

Chapter 148

¹L uda i pe Domnul! L uda i pe Domnul din în l imea cerurilor, l uda i -L în locurile cele înalte! ²L uda i -L to i îngerii Lui! L uda i -L, toate o tirile Lui! ³L uda i -L, soare i lun , l uda i -L, toate stelele luminoase! ⁴L uda i -L, cerurile cerurilor, i voi, ape, cari sînte i mai pe sus de ceruri! ⁵S laude Numele Domnului, c ci El a poruncit i au fost f cute, ⁶le -a înt rit pe veci de veci; le -a dat legi, i nu le va c lca. ⁷L uda i pe Domnul de jos de pe p mînt, balauri de mare, i adîncuri toate; ⁸foc i grindin , z pad i cea , vînturi n praznice, cari împlini i poruncile Lui, ⁹mun i i dealuri toate, pomi roditori, i cedri to i, ¹⁰fiare i vite toate, tîrîtoare i p s ri înaripate, ¹¹împ ra i ai p mîntului i popoare toate, voievozi i to i judec torii p mîntului, ¹²tineri i tinere, b trîni i copii! ¹³S laude Numele Domnului! C ci numai Numele Lui este în l at: m re ia Lui este mai pe sus de p mînt i ceruri. ¹⁴El a înal at t ria poporului S u: iat o pricin de laud pentru to i credincio ii Lui, pentru copiii lui Israel, popor de lîng El. L uda i pe Domnul!

Chapter 149

¹L uda i pe Domnul! Cînta i Domnului o cîntare nou , cînta i laudele Lui în adunarea credincio ilor Lui! ²S se bucure Israel de Cel ce l -a f cut, s se veseleasc fiii Sionului de Împ ratul lor! ³S laude Numele Lui cu jocuri, s -L laude cu toba i cu arfa! ⁴C ci Domnul are pl cere de poporul S u, i sl ve te pe cei nenoroci i, mîntuindu -i. ⁵S salte de bucurie credincio ii Lui îmbr ca i în slav , s scoat strig te de bucurie în a ternutul lor! ⁶Laudele lui Dumnezeu s fie în gura lor, i sabia cu dou t i uri în mîna lor, ⁷ca s fac r zbunare asupra neamurilor, i s pedepseasc popoarele; ⁸s lege pe împ ra ii lor cu lan uri, i pe mai marii lor cu obezi de fer, ⁹ca s aduc la îndeplinire împotriva lor judecata scris ! Aceasta este o cinste pentru to i credincio ii Lui. L uda i pe Domnul!

Chapter 150

¹L uda i pe Domnul! L uda i pe Dumnezeu în Loca ul Lui cel sfânt, l uda i -L în întinderea cerului, unde se arat puterea Lui! ²L uda i -L pentru ispr vile Lui cele mari, l uda i -L, dup m rimea Lui nem rginit ! ³L uda i -L cu sunet de trâmbi , l uda i -L cu al uta i arfa! ⁴L uda i -L cu timpane i cu jocuri, l uda i -L, cântînd cu instrumente cu coarde i cu cavatul. ⁵L uda i -L cu chimvale sun toare, l uda i -L cu chimvale zîng nitoare! ⁶Tot ce are suflare, s laude pe Domnul! L uda i pe Domnul

Proverbs

Chapter 1

¹Pildele lui Solomon, fiul lui David, împ ratul lui Israel, ²pentru cunoa terea în elepciunii i înv turii, pentru în elegerea cuvintelor min ii; ³pentru c p tarea înv turilor de bun sim , de dreptate, de judecat i de nep rtinire; ⁴ca s dea celor neîncerca i agerime de minte, tîn rului cuno tin i chibzuin , - ⁵s asculte îns i în eleptul, i î i va m ri tiin a, i cel priceput, i va c p ta iscusin - ⁶pentru prinderea în elesului unei pilde sau al unui cuvînt adînc, în elesul cuvintelor în elep ilor i al cuvintelor lor cu tîlc. ⁷Frica Domnului este începutul tiin ei; dar nebunii nesocotesc în elepciunea i înv tura. ⁸Ascult , fiule, înv tura tat lui t u, i nu lep da îndrum rile mamei tale! ⁹C ci ele sînt o cunun pl cut pe capul t u, i un lan de aur la gîtul t u. ¹⁰Fiule, dac ni te p c to i vor s te am geasc , nu te l sa cî tigat de ei! ¹¹Dac - i vor zice: „Vino cu noi! Haidem s întindem curse ca s v rs m sînge, s întindem f r temei la uri celui nevinovat; ¹²haidem s -i înghi im de vii, ca locuin a mor ilor, i întregi, ca pe cei ce se pogoar în groap ; ¹³vom g si tot felul de lucruri scumpe, i ne vom umplea casele cu prad ; ¹⁴vei avea i tu partea ta la fel cu noi, o pung vom avea cu to ii!` - ¹⁵fiule, s nu porne ti la drum cu ei, abate- i piciorul de pe c rarea lor! ¹⁶C ci picioarele lor alearg la r u, i se gr besc s verse sînge. ¹⁷Dar degeaba se arunc la ul înaintea ochilor tuturor p s rilor; ¹⁸c ci ei întind curse tocmai împotriva sîngelui lor, i sufletului lor î i întind ei la uri. ¹⁹Aceasta este soarta tuturor celor lacomi de cî tig: l comia aduce pierderea celor ce se dedau la ea. ²⁰În elepciunea strig pe uli e, î i înal glasul în pie e: ²¹strig unde e zarva mai mare; la por i, în cetate, î i spune cuvintele ei: ²²„Pîn cînd ve i iubi prostia, pro tilor? Pîn cînd le va pl cea batjocoritorilor batjocura, i vor urî nebunii tiin a? ²³Întoarce i-v s asculta i mustr rile mele! Iat , voi turna duhul meu peste voi, v voi face cunoscut cuvintele mele... ²⁴Fiîndc eu chem i voi v împotrivi i, fiîndc îmi întind mîna i nimeni ia seama, ²⁵fiîndc lep da i toate sfaturile mele, i nu v plac mustr rile mele, ²⁶de aceea i eu, voi rîde cînd ve i fi în vreo nenorocire, îmi voi bate joc de voi cînd v va apuca groaza, ²⁷cînd v va apuca groaza ca o furtun , i cînd v va înv lui nenorocirea ca un vîrtej, cînd va da peste voi necazul i strîmtorarea. ²⁸Atunci m vor chema, i nu voi r spunde; m vor c uta, i nu m vor g si. ²⁹Pentruc au urît tiin a, i n'au ales frica Domnului, ³⁰pentruc n'au iubit sfaturile mele, i au

nesocotit toate mustrile mele. ³¹De aceea se vor hrăni cu roada umbletelor lor, și se vor satura cu sfaturile lor. ³²Căci împotrivirea proștilor îi ucide, și liniștea nebunilor îi pierde; ³³dar cel ce mă ascultă va locui fără grijă, va trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău.

Chapter 2

¹Fiule, dacă vei primi cuvintele mele, dacă vei presta cu tine învățăturile mele, ²dacă vei lua aminte la învățăciune, și dacă - și vei pleca inima la pricepere; ³dacă vei cere în învățăciune, și dacă te vei ruga pentru pricepere, ⁴dacă o vei căuta ca argintul, și vei umbla după ea ca după o comoară, ⁵atunci vei învăța frica de Domnul, și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu. ⁶Căci Domnul dă în învățăciune; din gura Lui iese cunoștința și pricepere. ⁷El dă izbândă celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție. ⁸Ocrote-te cărțile neprihănității, și pazește calea credincioșilor Lui. ⁹Atunci vei învăța dreptatea, judecata, nepărtinirea, toate căile cari duc la bine. ¹⁰Căci în învățăciunea va veni în inima ta, și cunoștința va fi desfășurarea sufletului tău; ¹¹chibzuința va veghea asupra ta, priceperea te va păzi, ¹²ca să te scape de calea cea rea, de omul care ine cuvânturi stricute; ¹³de cei ce prădesc cărțile adevărate, ca să umble pe drumuri întunecoase; ¹⁴cari se bucură să facă răul, și îi pun plătirea în răutate, ¹⁵cari umblă pe cărțile strâmbe, și apucă pe drumuri sucite; ¹⁶ca să te scape și de nevasta altuia, de străina, care întrebuințează vorbe ademenitoare, ¹⁷care prăsește pe bărbatul tinere ei ei, și uită legământul Dumnezeului ei. ¹⁸Căci casa ei pogoară la moarte, și drumul ei duce la cei morți: ¹⁹niciunul care se duce la ea nu se mai întoarce, și nu mai găsește cărțile vieții. ²⁰De aceea, tu să umblă pe calea oamenilor de bine, și să îi cărțile celor neprihăniți! ²¹Căci oamenii fără prihană vor locui în ara, și oamenii neîntinați vor rămâne în ea; ²²dar cei răi vor fi nimiciți din ar, și cei necredincioși vor fi smulși din ea.

Chapter 3

¹Fiule, nu uita învățăturile mele, și presta în inima ta sfaturile mele! ²Căci ele îți vor lungi zilele și anii vieții tale, și-ți vor aduce multă pace. ³Să nu te prăsească bunătatea și credința: leagă-le la gât, scrie-le pe tăblițele inimii tale. ⁴Și astfel vei căpăta trecere în minte și în toate, înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. ⁵Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe învățăciunea ta! ⁶Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărțile. ⁷Nu te socoti singur în elept; teme-te de Domnul, și abate-te de la rău! ⁸Aceasta va aduce sănătate trupului tău, și răcorire oaselor tale. ⁹Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dinții roade din tot venitul tău: ¹⁰căci atunci grânnarele îți vor fi pline de belșug, și teascurile tale vor geme de must. ¹¹Fiule, nu disprețuiești mustrarea Domnului, și nu te mîhni de pedepsele Lui. ¹²Căci Domnul mustră pe cine iubește, ca un

p rinte pe copilul pe care -l iube te! ¹³Ferice de omul care g se te în elepciunea, i de omul care cap t pricepere! ¹⁴C ci cî tîgul pe care -l aduce ea este mai bun decît al argintului, i venitul adus de ea este mai de pre decît aurul; ¹⁵ea este mai de pre decît m rg ritarele, i toate comorile tale nu se pot asemui cu ea. ¹⁶În dreapta ei este o via lung ; în stînga ei, bog ie i slav . ¹⁷C ile ei sînt ni te c i pl cute, i toate c r rile ei sînt ni te c r ri pacinice. ¹⁸Ea este un pom de via pentru cei ce o apuc , i cei ce o au sînt ferici i. ¹⁹Prin în elepciune a întemeiat Domnul p mîntul, i prin pricepere a înt rit El cerurile; ²⁰prin tiîn a Lui s'au deschis Adîncurile, i strecoar norii roua. ²¹Fiule, s nu se dep rteze înv turile acestea de ochii t i: p streaz în elepciunea i chibzuin a! ²²C ci ele vor fi via a sufletului t u, i podoaba gîtului t u. ²³Atunci vei merge cu încredere pe drumul t u, i piciorul nu i se va poticni. ²⁴Cînd te vei culca, vei fi f r team , i cînd vei dormi, somnul î i va fi dulce. ²⁵Nu te teme nici de spaim n praznic , nici de o n v lire din partea celor r i; ²⁶c ci Domnul va fi n dejdea ta, i El î i va p zi piciorul de c dere. ²⁷Nu opri o binefacere celui ce are nevoie de ea, cînd po i s'o faci. ²⁸Nu zice aproapelui t u: „Du-te i vino iar ; î i voi da mîne!`` cînd ai de unde s dai. ²⁹Nu gîndi r u împotriva aproapelui t u, cînd locuie te lini tit lîng tine. ³⁰Nu te certa f r pricin cu cineva, cînd nu i -a f cut nici un r u. ³¹Nu pizmui pe omul asupritor, i nu alege niciuna din c ile lui! ³²C ci Domnul ur te pe oamenii strica i, dar este prieten cu cei f r prihan . ³³Blestemul Domnului este în casa celui r u, dar locuin a celor neprih ni i o binecuvinteaz . ³⁴Cînd are a face cu cei batjocoritori, Î i bate joc de ei, dar celor smeri i le d har. ³⁵În elep ii vor mo teni slava, dar partea celor nebuni este ru inea.

Chapter 4

¹Asculta i, fiilor, înv tura unui tat , i lua i aminte, ca s pricepe i; ²c ci eu v dau sfaturi bune: nu lep da i înv tura mea. ³C ci cînd eram înc fiu la tat l meu, i fiu gînga i singur la mama mea, ⁴el m înv a atunci, i-mi zicea: „P streaz bine în inima ta cuvintele mele, p ze te înv turile mele, i vei tr i! ⁵Dobînde te în elepciune, dobînde te pricepere; nu uita cuvintele gurii mele, i nu te abate dela ele. ⁶N'o p r si, i ea te va p zi; iube te -o, i te va ocroti! ⁷Iat începutul în elepciunii: dobînde te în elepciunea, i cu tot ce ai, dobînde te priceperea. ⁸Înal -o, i ea te va în l a; ea va fi slava ta, dac o vei îmbr i a. ⁹Ea î i va pune pe cap o cunun pl cut , te va împodobi cu o str lucit cunun împ r teasc . ¹⁰Ascult , fiule, prime te cuvintele mele, i anii vie ii tale se vor înmul i. ¹¹Eu î i ar t calea în elepciunii, te pov uiesc pe c r rile neprih nirii. ¹²Cînd vei umbla, pasul nu- i va fi stînjent; i cînd vei alerga, nu te vei poticni. ¹³ine înv tura, n'o l sa din mîn ; p streaz -o, c ci ea este via a ta. ¹⁴Nu intra pe c rarea celor r i, i nu umbla pe calea celor nelegiui i! ¹⁵Fere te-te de ea, nu trece pe ea; ocole te -o, i treci înainte! ¹⁶C ci ei nu dorm, dac n'au f cut r ul, le pierd somnul dac nu fac pe cineva s cad ; ¹⁷c ci ei m nînc pîne nelegiuit , i beau vin stors cu sila. ¹⁸Dar c rarea celor neprih ni i este ca lumina str lucitoare, a c rei str lucire merge mereu crescînd pîn la miezul zilei.

¹⁹Calea celor răi este ca întunecul gros: ei nu văd de ce se vor poticni. ²⁰Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la vorbele mele! ²¹Să nu se depărteze cuvintele acestea de ochii tăi, și să nu streză în fundul inimii tale! ²²Ca ele sînt viață pentru cei ce le găsesc, și sînt nădejde pentru tot trupul lor. ²³Păzește-ți inima mai mult de cît orice, ca să nu din ea iasă izvoarele vieții. ²⁴Izgone-te neadvergul din gura ta; și depărtează viclenia de pe buzele tale! ²⁵Ochii tăi să privească drept, și pleoapele tale să caute drept înaintea ta. ²⁶Ca răzvrătirea pe care mergi să fie netedă, și toate cuvintele tale să fie hotărîte: ²⁷nu te abate nici la dreapta nici la stînga, și ferește-te de rău.

Chapter 5

¹Fiule, ia aminte la înțelepciunea mea, și pleacă urechea la învățătura mea, ²ca să fii cu chibzuință, și buzele tale să aibă cunoștință. ³Ca buzele femeii străine strecoară miere, și cerul gurii ei este mai lunecos decît untdelemnul; ⁴dar la urmă este amar ca pelinul, ascuțit ca o sabie cu două tălăuri. ⁵Picioarele ei pogoară la moarte, pașii ei dau în locuința morților. ⁶Așa că ea nu poate găsi calea vieții, și rătăcește în cuvintele ei, și nu știe unde merge. ⁷Și acum, fiilor, ascultă-mă, și nu vă abateți de la cuvintele gurii mele: ⁸depărtează-te de drumul care duce la ea, și nu te apropia de ușa casei ei, ⁹ca nu cumva să-ți dai altora vlagă ta, și unui om străin milă anii tăi; ¹⁰ca nu cumva niște străini să se sature de averea ta, și tu să te trudești pentru casa altuia; ¹¹ca nu cumva să gemi, la urmă, cînd carnea și trupul tău se vor istovi, ¹²și să zici: „Cum am putut eu să urăsc certarea, și cum am dispregiuit inima mea muștrarea? ¹³Cum am putut să n'ascult glasul învățătorilor mei, și să nu iau aminte la ceice mă învățau? ¹⁴Cît pe ce să mă nenorocesc de tot în mijlocul poporului și adunării!” ¹⁵Bea apă din fîntîna ta, și din izvoarele puului tău. ¹⁶Ce, vreștii să se verse izvoarele afară? și să-ți curgă rîurile pe pielea de oboște? ¹⁷Lasă-le să fie numai pentru tine, și nu pentru străinii de lângă tine. ¹⁸Izvorul tău să fie binecuvîntat, și bucură-te de nevasta tinereții tale. ¹⁹Cerboaică iubită, cu prioră plăcută: fii îmbătat tot timpul de dragăliile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei! ²⁰Și pentruce, fiule, ai fi îndrăgostit de o străină, și ai îmbrățișa sînul unei necunoscute? ²¹Ca cuvintele omului sînt lămurite înaintea ochilor Domnului, și El vede toate cuvintele lui. ²²Cel rău este prins în înșelăciunile lui, și este apucat de legăturile patului lui. ²³El va muri din lipsă de înfrînare, se va poticni din prea multa lui nebbie.

Chapter 6

¹Fiule, dacă te-ai pus cheza pentru aproapele tău, dacă te-ai prins pentru altul, ²dacă ești legat prin frîg duina gurii tale, dacă ești prins de cuvintele gurii tale, ³fă totuși lucrul acesta, fiule: desleagă-te, ca să ai căzut în mîna aproapelei tău! De aceea du-te, aruncă-te cu fața la pămînt, și stăruie-te de el. ⁴Nu da somn ochilor tăi, nici aipire pleoapelor tale! ⁵Scapă din mîna lui cum scapă cu prioră din

mîna vîn torului, i ca pas rea din mîna p s rarului... ⁶Du-te la furnic , lene ule; uit -te cu b gare de seam la c ile ei, i în elep e te-te! ⁷Ea n'are nici c petenie, nici priveghetor, nici st pîn; ⁸totu î i preg te te hrana vara, i strînge de ale mînc rii în timpul seceri ului. ⁹Pîn cînd vei sta culcat, lene ule? Cînd te vei scula din somnul t u? ¹⁰S mai dormi pu in, s mai a ipe ti pu in, s mai încruci ezi pu in mînile ca s dormi!... ¹¹i s r cia vine peste tine, ca un ho , i lipsa, ca un om înarmat. ¹²Omul de nimic, omul nelegiuit, umbl cu neadev rul în gur , ¹³clipe te din ochi, d din picior, i face semne cu degetele. ¹⁴R utatea este în inima lui, urze te lucrurile rele într'una, i sîrme te certuri. ¹⁵De aceea nimicirea îi va veni pe nea teptate; va fi zdrobit deodat , i f r leac. ¹⁶ase lucruri ur te Domnul, i chiar apte îi sînt urîte: ¹⁷ochii trufa i, limba mincinoas , mînile... cari vars sînge nevinovat, ¹⁸inima care urze te planuri nelegiuite, picioarele cari alearg repede la r u, ¹⁹martorul mincinos, care spune minciuni, i cel ce sîrme te certuri între fra i. ²⁰Fiule, p ze te sfaturile tat lui t u, i nu lep da înv tura mamei tale: ²¹leag -le necurmat la inim , atîrn -le de gît. ²²Ele te vor înso i în mersul t u, te vor p zi în pat, i î i vor vorbi la de teptare! ²³C ci sfatul este o candel , înv tura este o lumin , iar îndemnul i muștrarea sînt calea vie ii. ²⁴Ele te vor feri de femeia stricat , de limba ademenitoare a celei str ine. ²⁵N'o pofti în inima ta pentru frumuse a ei, i nu te l sa ademenit de pleoapele ei. ²⁶C ci pentru o femeie curv , omul ajunge de nu mai r mîne decît cu o bucat de pîne, i femeia m ritat întinde... o curs unui suflet scump. ²⁷Poate cineva s ia foc în sîn, f r s i se aprind hainele? ²⁸Sau poate merge cineva pe c rbuni aprin i, f r s -i ard picioarele? ²⁹Tot a a este i cu cel ce se duce la nevasta aproapelui s u: ori cine se atinge de ea nu va r mînea nepedepsit. ³⁰Ho ul nu este urgisit cînd fur ca s - i potoleasc foamea, c ci îi este foame; ³¹i dac este prins, trebuie s dea înapoi în eptit, s dea chiar tot ce are în cas . ³²Dar cel ce preacurve te cu o femeie este un om f r minte, singur î i pierde via a cine face a a. ³³Nu va avea decît ran i ru ine, i ocara nu i se va terge. ³⁴C ci gelozia înfurie pe un b rbat, i n'are mil în ziua r zbun rii; ³⁵nu se uit la niciun pre de r scump rare, i nu se las înduplecat nici chiar de cel mai mare dar.

Chapter 7

¹Fiule, p streaz cuvintele mele, i ine la tine sfaturile mele. ²ine sfaturile mele, i vei tr i; p ze te înv turile mele ca lumina ochilor. ³Leag -le la degete, scrie-le pe t bli a inimii tale. ⁴Zi în elepciunii: „Tu e ti sora mea!” i nume te priceperea prietena ta, - ⁵ca s te fereasc de nevasta altuia, de str ina care întrebuinteaz cuvinte ademenitoare. ⁶St team la fereastra casei mele, i m uitam prin z brele. ⁷Am z rit printre cei neîncerca i, am v zut printre tineri pe un b iat f r minte. ⁸Trecea pe uli , la col ul unde st tea una din aceste str ine, i a apucat pe calea care ducea spre locuin a ei. ⁹Era în amurg, seara, în noaptea neagr i întunecoas . ¹⁰i, iat c , i -a alergat înainte o femeie îmbr cat ca o curv i cu inima ireat . ¹¹Era bun de gur i f r astîmp r; picioarele nu -i puteau sta acas : ¹²cînd în uli , cînd în pie e, pela toate col urile st tea la pînd . ¹³Ea l -a îmbr i at

i l -a s rutat, i cu o fa f r ru ine i -a zis: ¹⁴„Eram datoare cu o jertf de mul mire, azi mi-am împlinit juruin ele. ¹⁵De aceea i-am ie it înainte, s te caut, i te-am i g sit. ¹⁶Mi-am împodobit patul cu învelitori, cu a ternut de pînzeturi din Egipt; ¹⁷mi-am stropit a ternutul cu smirn , aloe i scor i oar . ¹⁸Vino, s ne îmb t m de dragoste pîn diminea , s ne desf t m cu desmierd ri! ¹⁹Ci b rbatul meu nu este acas , a plecat într'o c l torie lung , ²⁰a luat cu el sacul cu bani, i nu se va întoarce acas decît la luna nou .` ²¹Tot vorbindu -i, ea l -a ademenit, i l -a atras cu buzele ei ademenitoare. ²²De odat a început s mearg dup ea, ca boul care se duce la m cel rie, ca un cerb care alearg spre curs , ²³ca pas rea care d buzna în la , f r s tie c o va costa via a, pîn ce s geata îi str punge ficatul. ²⁴i acum, fiilor, asculta i-m , i lua i aminte la cuvintele gurii mele. ²⁵S nu i se abat inima spre calea unei asemenea femei, nu te r t ci pe c r rile ei. ²⁶C ci ea a f cut s cad multe jertfe, i mul i sînt cei pe cari i -a ucis ea. ²⁷Casa ei este drumul spre locuin a mor ilor, drumul care pogoar spre loca urile mor ii.

Chapter 8

¹Nu strig în elepciunea, i nu- i înal priceperea glasul? ²Ea se a eaz sus pe în l imi, afar pe drum, la r spîntii, ³i strig lîng por i, la intrarea cet ii, la intrarea por ilor: ⁴„Oamenilor, c tre voi strig, i spre fiii oamenilor se îndreapt glasul meu. ⁵Înv a i- v minte, pro tilor, i în elep i i- v nebunilor! ⁶Asculta i, c ci am lucruri mari de spus, i buzele mi se deschid ca s înve e pe al ii ce este drept. ⁷C ci gura mea veste te adev rul, i buzele mele ur sc minciuna! ⁸Toate cuvintele gurii mele sînt drepte, n'au nimic neadev rat nici sucit în ele. ⁹Toate sînt l murite pentru cel priceput, i drepte pentru ceice au g sit tiin a. ¹⁰Primi i mai de grab înv turile mele decît argintul, i mai de grab tiin a de cît aurul scump. ¹¹C ci în elepciunea pre uie te mai mult de cît m rg ritarele, i nici un lucru de pre nu se poate asemui cu ea. ¹²Eu, În elepciunea, am ca locuin mintea, i pot n scoci cele mai chibzuite planuri. ¹³Frica de Domnul este urîrea r ului; trufia i mîndria, purtarea rea i gura... mincinoas , iat ce ur sc eu. ¹⁴Dela mine vine sfatul i izbînda, eu sînt priceperea, a mea este puterea. ¹⁵Prin mine împ r esc împ ra ii i dau voivozii porunci drepte. ¹⁶Prin mine cîrmuiesc dreg torii, i mai marii, to i judec torii p mîntului. ¹⁷Eu iubesc pe ceice m iubesc, i cei ce m caut cu totînadinsul m g sesc. ¹⁸Cu mine este bog ia i slava, avu iile trainice i dreptatea. ¹⁹Rodul meu este mai bun decît aurul cel mai curat, i venitul meu întrece argintul cel mai ales. ²⁰Eu umblu pe calea nevinov iei, pe mijlocul c r rilor neprih nirii, ²¹ca s dau o adev rat mo tenere celor ce m iubesc, i s le umplu visteriile. ²²Domnul m'a f cut cea dintîi dintre lucr rile Lui, înaintea celor mai vechi lucr ri ale Lui. ²³Eu am fost a ezat din vecinicie, înainte de orice început, înainte de a fi p mîntul. ²⁴Am fost n scut cînd înc nu erau adîncuri, nici izvoare înc rcate cu ape; ²⁵am fost n scut înainte de înt rirea mun ilor, înainte de a fi dealurile, ²⁶cînd nu era înc nici p mîntul, nici cîmpiile, nici cea dintîi f rîm din pulberea lumii. ²⁷Cînd a întocmit Domnul cerurile, eu eram de

fa ; cînd a tras o zare pe fa a adîncului, ²⁸cînd a pironit norii sus, i cînd au î nit cu putere izvoarele adîncului, ²⁹cînd a pus un hotar m rii, ca apele s nu treac peste porunca Lui, cînd a pus temeliile p mîntului, ³⁰eu eram me terul Lui, la lucru lîng el, i în toate zilele eram desf tarea Lui, jucînd neîncetat înaintea Lui, ³¹jucînd pe rotocolul p mîntului S u, i g sindu-mi pl cerea în fiii oamenilor. ³²i acum, fiilor, asculta i-m , c ci ferice de ceice p zesc c ile mele! ³³Asculta i înv tura, ca s v face i în elep i, i nu lep da i sfatul meu. ³⁴Ferice de omul care m'ascult , care vegheaz zilnic la por ile mele, i p ze te pragul u ii mele. ³⁵C ci celce m g se te, g se te via a, i cap t bun voin a Domnului. ³⁶Dar celce p c tuie te împotriva mea î i vat m sufletul s u; to i ceice m ur sc pe mine, iubesc moartea.

Chapter 9

¹În elepciunea i -a zidit casa, i -a t iat cei apte stîlpi. ²i -a junghiat vitele, i -a amestecat vinul, i -a pus masa. ³i -a trimes slujnicele, i strig , de pe... vîrfurile în l imilor cet ii: ⁴„Cine este prost, s vin încoace!`` Celor lipsi i de pricepere le zice: ⁵„Veni i de mînca i din pînea mea, i be i din vinul pe care l-am amestecat! ⁶L sa i prostia, i ve i tr i, i umbla i pe calea priceperii!`` ⁷Celce mustr pe un batjocoritor î i trage dispre , i celce caut s îndrepte pe cel r u se alege cu ocar . ⁸Nu mostra pe cel batjocoritor, ca s nu te urasc ; mustr pe cel în elept, i el te va iubi! ⁹D în eleptului, i se va face i mai în elept; înva pe cel neprih nit, i va înv a i mai mult! ¹⁰Începutul în elepciunii este frica de Domnul; i tiin a sfin ilor, este priceperea. ¹¹Prin mine i se vor înmul i zilele, i i se vor m ri anii vie ii tale. ¹²Dac e ti în elept, pentru tine e ti în elept; dac e ti batjocoritor, tu singur vei suferi. ¹³Nebunia este o femeie g l gioas , proast i care nu tie nimic. ¹⁴Ea ade totu la u a casei sale, pe un scaun, pe în l imile cet ii, ¹⁵ca s strige la trec torii, cari merg pe calea cea dreapt : ¹⁶„Cine este prost, s vin aici!`` Iar celui f r minte îi zice: ¹⁷„Apele furate sînt dulci, i pînea luat pe ascuns este pl cut !`` ¹⁸El nu tie c acolo sînt mor ii, i c oaspe ii ei sînt în v ile locuin ei mor ilor.

Chapter 10

¹Pildele lui Solomon. Un fiu în elept este bucuria tat lui, dar un fiu nebun este mîhnirea mamei sale. ²Comorile cî tigate pe nedrept nu folosesc, dar neprih nirea izb ve te dela moarte. ³Domnul nu las pe cel neprih nit s suferi de foame, dar îndep rteaz pofta celor r i. ⁴Cine lucreaz cu o mîn lene s r ce te, dar mîna celor harnici îmbog e te. ⁵Cine strînge vara, este un om chibzuit, cine doarme în timpul seceratului este un om care face ru ine. ⁶Pe capul celui neprih nit sînt binecuvînt ri, dar gura celor r i ascunde sîlnicie. ⁷Pomenirea celui neprih nit este binecuvîntat , dar numele celor r i putreze te. - ⁸Cine are o inim în elept prime te înv turile, dar cine are o gur nesocotit se

pr p de te singur. - ⁹Cine umbl f r prihan , umbl f r team , dar cine apuc pe c i strîmbe se d singur de gol. - ¹⁰Cine clipe te din ochi este o pricin de întristare, i cine are o gur nesocotit se pr p de te singur. - ¹¹Gura celui neprih nit este un izvor de via , dar gura celor r i ascunde sîlnicie. - ¹²Ura sîrte te certuri, dar dragostea acopere toate gre elile. - ¹³Pe buzele omului priceput se afl în elepciunea, dar nuiaua este pentru spatele celui f r minte. - ¹⁴În elep ii p streaz tiin a, dar gura nebunului este o pieire apropiat . - ¹⁵Averea este o cetate înt rit pentru cel bogat; dar pr p direa celor nenoroci i, este s r cia lor. - ¹⁶Cel neprih nit î i întrebun eaz cî tigul pentru via , iar cel r u î i întrebun eaz venitul pentru p cat. - ¹⁷Cine î i aduce aminte de certare apuc pe calea vie ii; dar cel ce uit mustrarea apuc pe c i gre ite. - ¹⁸Cine ascunde ura, are buze mincinoase, i cine r spînde te bîrfelile este un nebun. - ¹⁹Cine vorbe te mult nu se poate s nu p c tuiasc , dar cel ce- i ine buzele, este un om chibzuit. - ²⁰Limba celui neprih nit este argint ales; inima celor r i este pu in lucru. - ²¹Buzele celui neprih nit învioreaz pe mul i oameni, dar nebunii mor fiindc n'au judecat . - ²²Binecuvîntarea Domnului îmbog e te, i El nu las s fie urmat de niciun neaz. - ²³Pentru cel nebun este o pl cere s fac r ul, dar pentru cel în elept este o pl cere s lucreze cu pricepere. - ²⁴Celui r u de ce se teme aceea i se întîmpl , dar celor neprih ni i li se împline te dorin a. - ²⁵Cum trece vîrtejul, a a piere cel r u; dar cel neprih nit are temelii vecinice. - ²⁶Cum este o etul pentru din i i fumul pentru ochi, a a este lene ul pentru cel ce -l trimete. - ²⁷Frica de Domnul lunge te zilele, dar anii celui r u sînt scurta i. - ²⁸A teptarea celor neprih ni i nu va fi decît bucurie, dar n dejdea celor r i va pieri. - ²⁹Calea Domnului este un zid de ap rare pentru cel nevinovat, dar este o topenie pentru cei ce fac r ul. - ³⁰Cel neprih nit nu se va cl tina niciodat , dar cei r i nu vor locui în ar . - ³¹Gura celui neprih nit scoate în elepciune, dar limba stricat va fi nimicit . - ³²Buzele celui neprih nit tiu s vorbeasc lucruri pl cute, dar gura celor r i spune r ut i.

Chapter 11

¹Cump na în el toare este urît Domnului, dar cînt reala drept Îi este pl cut . ²Cînd vine mîndria, vine i ru inea; dar în elepciunea este cu cei smeri i. ³Neprih nirea oamenilor cinsti i îi cîrmuie te f r team , dar vicleniile celor strica i le aduc pieirea. ⁴În ziua mîniei, bog ia nu sluje te la nimic; dar neprih nirea izb ve te dela moarte. ⁵Nevinov ia omului f r prihan îi neteze te calea, dar cel r u cade prin îns r utatea lui. ⁶Nevinov ia oamenilor f r prihan îi scap , dar cei r i sînt prin i de r utatea lor. ⁷La moartea celui r u, îi piere n dejdea, i a teptarea oamenilor nelegiui i este nimicit . ⁸Cel neprih nit este sc pat din strîmtoare, i cel r u îi ia locul. ⁹Cu gura lui omul nelegiuit pierde pe aproapele s u, dar cei neprih ni i sînt sc pa i prin tiin . ¹⁰Cînd le merge bine celor neprih ni i, toat cetatea se bucur ; i cînd pier cei r i, to i strig de veselie. ¹¹Cetatea se înal prin binecuvîntarea oamenilor f r prihan , dar este surpat prin gura celor r i. - ¹²Cine defaim pe aproapele s u este f r minte, dar omul cu pricepere prime te i tace. - ¹³Cine umbl cu bîrfeli d pe fa lucruri ascunse,

dar sufletul credincios încrede în el, dar cine se încrede în om, va fi ca omul care se încrede în om. - ¹⁴Când nu este chibzuin, poporul cade; dar biruină vine prin marele număr de sfinți. - ¹⁵Cui se pune cheza pentru altul, îi merge rău, dar cine se teme să se pună cheza este liniștit. - ¹⁶O femeie plăcută capătă cinste, și cei asupritori capătă bogăție. - ¹⁷Omul milostiv îi face bine sufletului său, dar omul fără milă îi turbură înșurșă carnea lui. - ¹⁸Cel rău dobândește un câștig în el, dar cel ce sârmă neprihănirea are o adevărată plată. - ¹⁹Adevărata neprihănire duce la viață, dar cel ce urmărește răul găsește moartea. - ²⁰Cei cu inima stricată sunt oscară înaintea Domnului, dar cei ce umblă fără prihană sunt plăcuți. ²¹Hotărât: cel rău nu va rămâne nepedepsit, dar sârmă a celor neprihăniți va fi scapăt. - ²²Femeia frumoasă și fără minte este ca un inel de aur pus în rîțul unui porc. - ²³Dorința celor neprihăniți este numai bine; dar a teptarea celor răi este numai mînie. ²⁴Unul, care dă cu mîna largă, ajunge mai bogat; și altul, care economisește prea mult, nu face decît să se sărăcească. - ²⁵Sufletul binefăcător va fi sîturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el. - ²⁶Cine oprește grîul este blestemat de popor, dar pe capul celui ce-l vinde vine binecuvîntarea. - ²⁷Cine urmărește binele, îi câștigă bun voință, dar cine urmărește răul este atins de el. - ²⁸Cine se încrede în bogății va cădea, dar cei neprihăniți vor înverzi ca frunziul. - ²⁹Cine îi turbură casa va moțeni vînt, și nebunul va fi robul omului în elept! - ³⁰Rodul celui neprihănit este un pom de viață, și cel în elept câștigă suflete. - ³¹Iată, cel neprihănit este răsplătit pe pîmînt; cu cît mai mult cel rău își pîcătosește!

Chapter 12

¹Cine iubește certarea, iubește tăria; dar cine urăște mustrarea, este prost. - ²Om de bine capătă bun voință de la Domnul, dar Domnul osîndește pe cel plin de răutate. ³Om nu se întărește prin răutate, dar rădăcina celor neprihăniți nu se va clătina. - ⁴O femeie cinstită este cununa bărbatului ei, dar cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui. - ⁵Gîndurile celor neprihăniți nu sînt decît dreptate, dar sfaturile celor răi nu sînt decît în el ciune. - ⁶Cuvintele celor răi sînt niște curse ca să verse sînge, dar gura celor fără prihană îi izbăvește. - ⁷Cei răi sînt răsturnați, și nu mai sînt, dar casa celor neprihăniți rămîne în picioare! - ⁸Un om este prețuit după mîsură priceperii lui, dar cel cu inima stricată este disprețuit. - ⁹Mai bine sînt fiii într-o stare smerită și săi o slugă, decît să faci pe fudulul și să năi ce mîncă. - ¹⁰Cel neprihănit se îndură de vite, dar inima celui rău este fără milă. ¹¹Cine-și lucrează ogorul va avea belug de pîine, dar cine umblă după lucruri de nimic este fără minte. - ¹²Cel rău poartă prada celor nelegiuiți, dar rădăcina celor neprihăniți rodește. - ¹³În pîcătuirea cu buzele este o cursă primejdioasă, dar cel neprihănit scapă din bucluc. - ¹⁴Prin rodul gurii te sature de bunătăți, și fiecare primește după lucrul mînilor lui. - ¹⁵Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar în eleptul ascultă sfaturile. - ¹⁶Nebunul îndată își dă pe față mînia, dar în eleptul ascunde ocară. - ¹⁷Cine spune adevărul face o mîrturisire dreaptă, dar martorul mincinos vorbește în el ciune. - ¹⁸Cine vorbește în chip uratic, rănește ca străpungere a unei săbii, dar limba în eleptilor aduce vindecare. - ¹⁹Buza care

spune adevrul este întrit pe vecie, dar limba mincinoasă nu stă decât o clipă. - ²⁰În el toria este în inima celor ce cuget răul, dar bucuria este pentru cei ce sfătuesc la pace. - ²¹Nicio nenorocire nu se întâmplă celui neprihănit, dar cei răi sînt nepădiți de rele. - ²²Buzele mincinoase sînt urîte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevrîi sînt plăcuți. - ²³Omul în elept își ascunde tîința, dar inima nebunilor vestește nebunia. - ²⁴Mîna celor harnici va stăpîni, dar mîna lene va plăti bir. - ²⁵Neliniția din inima omului îl doboară, dar o vorbă bună îl înveselește. - ²⁶Cel neprihănit arată prietenului său calea cea bună, dar calea celor răi îi duce în răutate. - ²⁷Leneul nu-și frige vînatul, dar comoara de preț a unui om este munca. - ²⁸Pe cîrarea neprihănitului este viața, și pe drumul însemnat de ea nu este moarte. -

Chapter 13

¹Un fiu în elept ascultă învățătura tatălui său, dar batjocoritorul n'ascultă mustrarea. - ²Prin rodul gurii ai parte de bine, dar cei stricați au parte de sîlnicie. - ³Cine-și păzește gura, își păzește sufletul; cine-și deschide buzele mari aleargă spre pieirea lui. - ⁴Leneul dorește mult, și totuși n'are nimic, dar cei harnici se satură. - ⁵Cel neprihănit urte cuvintele mincinoase, dar cel rău se face urît și se acoperă de rușine. - ⁶Neprihănitul păzește pe cel nevinovat, dar răutatea aduce pierzarea păcătoșului. - ⁷Unul face pe bogatul, și n'are nimic, altul face pe săracul, și are totuși mari averi, - ⁸Omul cu bogăția lui își răscumpără viața, dar săracul n'ascultă mustrarea. - ⁹Lumina celor neprihăniți arde voioasă, dar candela celor răi se stinge. - ¹⁰Prin mîndrie se aflu numai certuri, dar în elepciunea este cu cel ce ascultă sfaturile. - ¹¹Bogăția cîntăgă fructul scade, dar ce se strînge încetul cu încetul, crește. - ¹²O nădejde amînată înbolnăvește inima, dar o dorință împlinită este un pom de viață. - ¹³Cine nesocotește Cuvîntul Domnului se pierde, dar cine se teme de poruncă este răsplătit. - ¹⁴Învățătura în eleptului este un izvor de viață, ca să abată pe om din cursele morții. - ¹⁵O minte sănătoasă cîntăgă bunăvoință, dar calea celor stricați este pietroasă. - ¹⁶Orice om chibzuit lucrează cu cunoștință, dar nebunul își dă la iveală nebunia. - ¹⁷Un sol rău cade în nenorocire, dar un sol credincios aduce tîmpută. - ¹⁸Srăciunile sînt partea celui ce leapdă certarea, dar cel ce ia seama la mustrare este pus în cinste. - ¹⁹Împlinirea unei dorințe este dulce sufletului, dar celor nebuni le este urît să se lase de rău. - ²⁰Cine umblă cu înțelepciune se face înțelept, dar cui îi place să se însoască cu nebunii o duce rău. - ²¹Nenorocirea urmărește pe cei ce păcătuesc, dar cei neprihăniți vor fi răsplătiți cu fericire. ²²Om de bine lasă moștenitori pe copiii copiilor săi, dar bogățiile păcătoșului sînt pstrate pentru cel neprihănit. - ²³Ogorul pe care-l deseliniște săracul dă hrană înbelăgată, dar mulți pierd din pricina nedreptății lor. - ²⁴Cine crușănuia, urte pe fiul său, dar cine-l iubește, îl pedepsește îndată. - ²⁵Cel neprihănit mîncăpînă se satură, dar pîntecele celor răi duce lipsă. -

Chapter 14

¹Femeia în eleapt î i zide te casa, iar femeia nebun o d rîm cu î nse i mî nile ei. - ²Cine umbl cu neprih nire, se teme de Domnul, dar cine apuc pe c i strîmbe, î l nesocote te. - ³În gura nebulului este o nuia pentru mîndria lui, dar pe în elep i î i p zesc buzele lor. - ⁴Unde nu sînt boi, ieslea r mîne goal , dar puterea boilor aduce bel ug de roduri. - ⁵Un martor credincios nu minte, dar un martor mincinos spune minciuni. ⁶Batjocoritorul caut în elepciunea i n'o g se te, dar pentru omul priceput tiin a este lucru u or. - ⁷Dep rteaz -te de nebun, c ci nu pe buzele lui vei g si tiin a. - ⁸În elepciunea omului chibzuit î l face s vad pe ce cale s mearg , dar nebunia celor nesocoti i î i în al pe ei î n i. - ⁹Cei nesocoti i glumesc cu p catul, dar între cei f r prihan este bun voin . - ¹⁰Inima î i cunoa te necazurile, i nici un str in nu se poate amesteca în bucuria ei. - ¹¹Casa celor r i va fi nimicît , dar cortul celor f r prihan va înflori. - ¹²Multe c i pot p rea bune omului, dar la urm se v d c duc la moarte. - ¹³De multe ori chiar în mijlocul rîsului inima poate fi mîhnit , i bucuria poate sfîr i prin necaz. - ¹⁴Cel cu inima r t cit se satur de c ile lui, i omul de bine se satur i el de ce este în el. - ¹⁵Omul lesne crez tor crede orice vorb , dar omul chibzuit ia seama bine cum merge. - ¹⁶În eleptul se teme i se abate dela r u, dar nesocotitul este î ngîmfat i f r fric . - ¹⁷Cine este iute la mînie face prostii, i omul plin de r utate se face urît. - ¹⁸Cei pro ti au parte de nebunie, dar oamenii chibzui i sînt încununa i cu tiin . - ¹⁹Cei r i se pleac î naintea celor buni, i cei nelegiui i î naintea por ilor celui neprih nit. - ²⁰S racul este urît chiar i de prietenul s u, dar bogatul are foarte mul i prieteni. - ²¹Cine dispre uie te pe aproapele s u face un p cat, dar fericite de cine are mil de cei nenoroci i. - ²²În adev r ceice gîndesc r ul se r t cesc. dar ceice gîndesc binele lucreaz cu bun tate i credincio ie. ²³Oriunde se munce te este i cî tig, dar oriunde numai se vorbe te, este lips . - ²⁴Bog ia este o cunun pentru cei în elep i, dar cei nesocoti i n'au altceva decît nebunie. - ²⁵Martorul care spune adev rul scap suflete, dar cel în el tor spune minciuni. - ²⁶Cine se teme de Domnul are un sprijin tare în El, i copiii lui au un loc de ad post la El. - ²⁷Frica de Domnul este un izvor de via , ea ne fere te de cursele mor ii. - ²⁸Mul imea poporului este slava î mp ratului, lipsa poporului este pieirea voivodului. - ²⁹Cine este încet la mînie are mult pricepere, dar cine se aprinde iute, face multe prostii. - ³⁰O inim lini tit este via a trupului, dar prizma este putrezirea oaselor. - ³¹Cine asupre te pe s rac, batjocore te pe Ziditorul s u, dar cine are mil de cel lipsit, cinste te pe Ziditorul s u. - ³²Cel r u este doborît de r utatea lui, dar cel neprih nit chiar i la moarte trage n dejde. - ³³În elepciunea se odihne te î ntr'o inim priceput , dar în mijlocul celor nesocoti i ea se d de gol. - ³⁴Neprih nirea î nal pe un popor, dar p catul este ru inea popoarelor. - ³⁵Un î mp rat are pl cere de un slujitor chibzuit, dar pe cel de ocar , î l atinge mînia lui.

Chapter 15

¹Un r spus blînd potole te mînia, dar o vorb aspr a î mînia. ²Limba în elep ilor d tiin pl cut , dar gura nesocoti ilor împroa c nebunie. - ³Ochii Domnului sînt în orice loc, ei v d pe cei r i i pe cei buni. - ⁴Limba dulce este un pom de via , dar limba stricat zdrobe te sufletul. - ⁵Nesocotitul dispre uie te înv tura tat lui s u, dar cine ia seama la mustrare ajunge în elept. - ⁶În casa celui neprih nit este mare bel ug, dar în cî tigurile celui r u este turburare. - ⁷Buzele în elep ilor sam n tiin a, dar inima celor nesocoti i este stricat . - ⁸Jertfa celor r i este o scîrb înaintea Domnului, dar rug ciunea celor f r prihan Îi este pl cut . - ⁹Calea celui r u este urît Domnului, dar El iube te pe cel ce umbl dup neprih nire. - ¹⁰Cine p r se te c rarea este aspru pedepsit, i cine ur te mustrarea va muri. - ¹¹Locuin a mor ilor i Adîncul sînt cunoscute Domnului, cu cît mai mult inimile oamenilor! - ¹²Batjocoritorului nu -i place s fie mustrat, de aceea nu se duce la cei în elep i. - ¹³O inim vesel însenineaz fa a; dar cînd inima este trist , duhul este mîhnit. - ¹⁴Inima celor pricepu i caut tiin a, dar gura nesocoti ilor g se te pl cere în nebunie. - ¹⁵Toate zilele celui nenorocit sînt rele, dar cel cu inima mul mit are un osp necurmat. - ¹⁶Mai bine pu in, cu fric de Domnul, de cît o mare bog ie, cu turburare! - ¹⁷Mai bine un prînz de verde uri, i dragoste, de cît un bou îngr at, i ur . - ¹⁸Un om iute la mînie sîrne te certuri, dar cine este încet la mînie potole te neîn elegerile. - ¹⁹Drumul lene ului este ca un h i de spini, dar c rarea celor f r prihan este netezit . - ²⁰Un fiu în elept este bucuria tat lui s u, dar un om nesocotit dispre uie te pe mam -sa. - ²¹Nebunia este o bucurie pentru cel f r minte, dar un om priceput merge pe drumul cel drept. - ²²Planurile nu izbutesc, cînd lipse te o adunare care s chibzuiasc , dar izbutesc cînd sînt mul i sfetnici. - ²³Omul are bucurie s dea un r spus cu gura lui, i ce bun este o vorb spus la vreme potrivit ! - ²⁴Pentru cel în elept c rarea vie ii duce în sus, ca s -l abat de la locuin a mor ilor, care este jos. - ²⁵Domnul surp casa celor mîndri, dar înt re te hotarele v duvei. - ²⁶Gîndurile rele sînt urîte Domnului, dar cuvintele prietenoase sînt curate înaintea Lui. - ²⁷Cel lacom de cî tig î i turbur casa, dar cel ce ur te mita va tr i. - ²⁸Inima celui neprih nit se gînde te ce s r spund , dar gura celor r i împroa c r ut i. - ²⁹Domnul Se dep rteaz de cei r i, dar ascult rug ciunea celor neprih ni i. - ³⁰O privire prietenoas învesele te inima, o veste bun înt re te oasele. - ³¹Urechea care ia aminte la înv turile cari duc la via , locuie te în mijlocul în elep ilor. - ³²Cel ce leap d certarea î i dispre uie te sufletul, dar cel ce ascult mustrarea cap t pricepere. - ³³Frica de Domnul este coala în elepciunii, i smerenia merge înaintea slavei. -

Chapter 16

¹Planurile pe cari le face inima atîrn de om, dar r spusul pe care -l d gura vine dela Domnul. - ²Toate c ile omului sînt curate în ochii lui, dar celce cerceteaz duhurile este Domnul. - ³Încredînz - i lucr rile în mîna Domnului, i î i vor izbuti planurile. - ⁴Domnul a f cut toate pentru o int , chiar i pe cel r u pentru ziua nenorocirii. - ⁵Orice inim trufa este o scîrb înaintea Domnului; hot rît, ea nu va r mînea nepedepsit . - ⁶Prin dragoste i credincio ie omul isp e te nelegiuirea, i

prin frica de Domnul se abate delar u. - ⁷Cînd sînt plcute Domnului cile cuiva, îi face prieteni chiar ipe vrjma ii lui. - ⁸Mai bine pu în, cu dreptate, decît mari venituri, cu strîmb tate. - ⁹Inima omului se gînde te pe ce cale s mearg , dar Domnul îi îndreapt pa ii. - ¹⁰Hot rîri dumnezeie ti sînt pe buzele împ ratului, gura lui nu trebuie s fac gre eli cînd judec . - ¹¹Cîntarul icump na dreapt vin dela Domnul; toate greut ile de cînt rit sînt lucrarea Lui. - ¹²Împ ra ilor le este scîrb s fac ru, cci prin neprih nire se înt re te un scaun de domnie. - ¹³Buzele neprih nite sînt plcute împ ra ilor, iei iubesc pe celce vorbe te cu neprih nire. - ¹⁴Mînia împ ratului este un vestitor al mor ii, dar un om în elept trebuie s'o potoleasc . - ¹⁵Senin tatea fe ei împ ratului este via a, ibun voin a lui este ca o ploaie de prim var . - ¹⁶Cu cît mai mult face cîtigarea în elepciunii decît a aurului! Cu cît este mai de dorit cîtigarea priceperii decît a argintului! - ¹⁷Calea oamenilor fr prihan este s se fereasc de ru; acela îi p ze te sufletul, care vegheaz asupra cii sale. - ¹⁸Mîndria merge înaintea pieirii, i trufia merge înaintea c derii. - ¹⁹Mai bine s fii smerit cu cei smeri i, decît s împar i prada cu cei mîndri. - ²⁰Cine cuget la Cuvîntul Domnului, g se te fericirea, icine se încrede în Domnul este fericit. - ²¹Cine are o inim în eleapt este numit priceput, dar dulcea a buzelor mre te tiina. - ²²În elepciunea este un izvor de via pentru cine o are; dar pedeapsa nebunilor este nebunia lor. - ²³Cine are o inim în eleapt , îi arat în elepciunea cînd vorbe te, imereu se v d înv turi noi pe buzele lui. - ²⁴Cuvintele prietenoase sînt ca un fagur de miere, dulci pentru suflet, isn toase pentru oase. - ²⁵Multe ciise par bune omului, dar la urm duc la moarte. - ²⁶Cine munce te, pentru el munce te, cci foamea lui îl îndeamn la lucru. - ²⁷Omul stricat preg te te nenorocirea, ipe buzele lui este ca un foc aprins. - ²⁸Omul neastîmp rat sîrne te certuri, ipîrîtorul desbin pe cei mai buni prieteni. - ²⁹Omul asupritor am ge te pe aproapele su, ilduce pe o cale, care nu este bun . - ³⁰Cine închide ochii, ca s se dedea la gînduri stricate, cine- imuc buzele, a isvîr it r ul. - ³¹Perii albi sînt o cunun de cinste, ea se g se te pe calea neprih nirii. - ³²Cel încet la mînie pre uie te mai mult decît un viteaz, icine este st pîn pe sine pre uie te mai mult decît cine cucere te cet i. - ³³Se arunc sor ul în poala hainei, dar orice hot rîre vine dela Domnul. -

Chapter 17

¹Mai bine o bucat de pîne uscat , cu pace, decît o cas plin de c rnuri, cu ceart ! - ²Un argat cu minte st pîne te peste fiul care face ru ine, i va împ r imo tenirea cu fra ii lui. ³Tigaia l mure te argintul, icuptorul l mure te aurul; dar Cel ce încearc inimile, este Domnul. - ⁴Cel ru ascult c luare aminte la buza nelegiuit , imincinosul pleac urechea la limba nimicitoare. - ⁵Cine îi bate joc de s rac, îi bate joc de Cel cel -a f cut; cine se bucur de o nenorocire, nu va r mînea nepedepsit. - ⁶Copiii copiilor sînt cununa b trînilor, iprin ii sînt slava copiilor lor. - ⁷Cuvintele alese nu se potrivesc în gura unui nebun; cu cît mai pu incuvintele mincinoase în gura unui om de vi aleas ! - ⁸Darurile par o piatr scump în ochii celor ce le primesc: ori încotro se întorc, izbîndesc. - ⁹Cine

acopere o gre al , caut dragostea, dar cine o pomene te mereu în vorbirile lui, desbin pe prieteni.
 - ¹⁰O muștrare p trunde mai mult pe omul priceput, decât o sut de lovituri pe cel nebun. - ¹¹Cel r u nu caut decât r scoal , dar un sol f r mil va fi trimes împotriva lui. - ¹²Mai bine s întîlne ti o ursoaic jefuit de puii ei, decât un nebun în timpul nebuniei lui. - ¹³Celui ce întoarce r u pentru bine, nu -i va p r si r ul casa. - ¹⁴Începutul unei certe este ca slobozirea unor ape; deaceea, curm cearta înainte de a se înte i. - ¹⁵Cel ce iart pe vinovat i osînde te pe cel nevinovat, sînt amîndoi o scîrb înaintea Domnului. - ¹⁶La ce sluje te argintul în mîna nebunului? S cumpere în elepciunea?... Dar n'are minte. - ¹⁷Prietenul adev rat iube te oricînd, i în nenorocire ajunge ca un frate. - ¹⁸Omul f r minte d chez ie, se pune cheza pentru aproapele s u. - ¹⁹Cine iube te certurile iube te p catul, i cine- i zide te poarta prea înalt , î i caut pieirea. - ²⁰Cel cu inim pref cut nu g se te fericirea, i cel cu limba stricat cade în nenorocire. - ²¹Cine d na tere unui nebun va avea întristare, i tat l unui nebun nu poate s se bucure. - ²²O inim vesel este un bun leac, dar un duh mîhnit usuc oasele. - ²³Cel r u prime te daruri pe ascuns, ca s suceasc i c ile drept ii. - ²⁴În elepciunea este în fa a omului priceput, dar ochii nebunului o caut la cap tul p mîntului. - ²⁵Un fiu nebun aduce necaz tat lui s u, i am r ciune celei ce l -a n scut. - ²⁶Nu este bine s osînde ti pe cel neprih nit la o gloab , nici s love ti pe cei de neam ales din pricina neprih nirii lor. - ²⁷Cine î i înfrîneaz vorbele, cunoa te tiin a, i cine are duhul potolit este un om priceput. - ²⁸Chiar i un prost ar trece de în elept dac ar t cea, i de priceput dac i-ar inea gura.

Chapter 18

¹Cel ursuz caut ce -i place lui, se sup r de orice lucru bun. - ²Nebunului nu -i este de înv tur , ci vrea s arate ce tie el. - ³Cînd vine cel r u, vine i dispre ul; i odat cu ru inea, vine i ocară. - ⁴Cuvintele gurii unui om sînt ca ni te ape adînci; izvorul în elepciunii este ca un ivoi care curge într'una. - ⁵Nu este bine s ai în vedere fa a celui r u, ca s nedrept e ti pe cel neprih nit la judecat . - ⁶Vorbele nebunului aduc ceart , i gura lui înjur pîn stîrne te lovituri. - ⁷Gura nebunului îi aduce pieirea, i buzele îi sînt o curs pentru suflet. - ⁸Cuvintele bîrfitorului sînt ca pr jiturile: alunec pîn în fundul m runtaielor. - ⁹Cine se leneve te în lucrul lui este frate cu cel ce nimice te. - ¹⁰Numele Domnului este un turn tare; cel neprih nit fuge în el, i st la ad post. - ¹¹Averea este o cetate înt rit pentru cel bogat; în închipuirea lui, ea este un zid înalt. - ¹²Înainte de pieire, inima omului se îngîmf , dar smerenia merge înaintea slavei. - ¹³Cine r spunde f r s fi ascultat, face o prostie i î i trage ru inea. - ¹⁴Duhul omului îl sprijine te la boal ; dar duhul doborît de întristare, cine -l va ridica? - ¹⁵O inim priceput dobînde te tiin a, i urechea celor în elep i caut tiin a. - ¹⁶Darurile unui om îi fac loc, i -i deschid intrarea înaintea celor mari. - ¹⁷Cel care vorbe te întîi în pricina lui, pare c are dreptate, dar vine celalt, i -l ia la cercetare. - ¹⁸Sor ul pune cap t neîn elegerilor, i hot r te între cei puternici. - ¹⁹Fra ii nedrept i i sînt mai greu de cî tigat decât o cetate înt rit , i

certurile lor sînt tot a a de greu de înl turat ca z voarele unei case împ r te ti. - ²⁰Din rodul gurii lui î i satur omul trupul, din venitul buzelor lui se satur . - ²¹Moartea i via a sînt în puterea limbii; oricine o iube te, îi va mînca roadele. - ²²Cine g se te o nevast bun , g se te fericirea; este un har pe care -l cap t dela Domnul. - ²³S racul vorbe te rugîndu-se, dar bogatul r spunde cu asprime. - ²⁴Cine î i face mul i prieteni, îi face spre nenorocirea lui, dar este un prieten care ine mai mult la tine decît un frate. -

Chapter 19

¹Mai mult pre uie te s racul, care umbl în neprih nirea lui, decît un bogat cu buze stricate i nebul. - ²Lipsa de tiin este o pagub pentru cineva, i cine alearg neghiobe te înainte, o nimere te ru. - ³Nebunia omului îi suce te calea, i apoi cîrte te împotriva Domnului cu inima lui. - ⁴Bog ia aduce un mare num r de prieteni, dar s racul este p r sit de prietenul lui. - ⁵Martorul mincinos nu r mîne nepedepsit, i cel ce spune minciuni nu va sc pa. - ⁶Omul darnic are mul i lingu itori, i to i sînt prieteni cu cel ce d daruri. - ⁷To i fra ii s racului îl ur sc; cu cît mai mult se dep rteaz prietenii lui de el! El se îndreapt spre ei cu vorbe rug toare, dar ei se fac nev zu i. - ⁸Cine cap t în elepciune, î i iube te sufletul; cine p streaz priceperea, g se te fericirea. - ⁹Martorul mincinos nu r mîne nepedepsit, i celce spune minciuni va pieri, - ¹⁰Unui nebul nu -i ade bine s tr iasc în desf t ri, cu atît mai pu in unui rob s st pîneasc peste voivozi. - ¹¹În elepciunea face pe om r bd tor, i este o cinste pentru el s uite gre elile. - ¹²Mînia împ ratului este ca r cnetul unui leu, i bun voin a lui este ca roua pe iarb . - ¹³Un fiu nebul este o nenorocire pentru tat l s u, i o nevast gîlcevitoare este ca o stra in de pe care picur într'una. - ¹⁴Casa i averea le mo tenim dela p rin i, dar o nevast priceput este un dar dela Domnul. - ¹⁵Lenea te cufund într'un somn adînc, i sufletul molatic suferă de foame. - ¹⁶Cine p ze te porunca, î i p ze te sufletul; cine nu vegheaz asupra c ii sale, va muri. - ¹⁷Cine are mil de s rac, împrumut pe Domnul, i El îi va r spl ti binefacerea. - ¹⁸Pedepse te- i fiul, c ci tot mai este n dejde, dar nu dori s -l omori. - ¹⁹Cel pe care -l apuc mînia trebuie s -i ia pedeapsa; c ci dac -l sco i din ea, va trebui s mai faci odat lucrul acesta. - ²⁰Ascult sfaturile, i prime te înv tura, ca s fii în elept pe viitor! - ²¹Omul face multe planuri în inima lui, dar hot rîrea Domnului, aceea se împline te. - ²²Ceeace face farmecul unui om este bun tatea lui; i mai mult pre uie te un s rac decît nu mincinos. - ²³Frica de Domnul duce la via , i celce o are, petrece noaptea s tul, f r s fie cercetat de nenorocire. - ²⁴Lene ul î i vîr mîna în strachin , i n'o duce înapoi la gur . - ²⁵Love te pe batjocoritor, i prostul se va face în elept; mustur ... pe omul priceput, i va în elege tiin a. - ²⁶Cine j fuie te pe tat l s u i izgone te pe mam -sa, este un fiu care aduce ru ine i ocar . - ²⁷Înceteaz , fiule, s mai ascul i înv tura, dac ea te dep rteaz de înv turile în elepte. - ²⁸Un martor stricat î i bate joc de dreptate, i gura celor r i înghite nelegiuirea. - ²⁹Pedepsele sînt preg tite pentru batjocoritori, i loviturile pentru spin rile nebunilor.

Chapter 20

¹Vinul este batjocoritor, buturile tari sînt glorioase; oricine se îmbat cu ele nu este în elept. - ²Frica pe care o însuflă împăratul este ca rîcnetul unui leu, cine îl supără, pe cîtuie te împotriva sa însu. - ³Este o cinste pentru om să se ferească de certuri; dar orice nebun se lasă stăpînit de aprindere. - ⁴Toamna, leneșul nu ar; la secerat, arvea se strîng roade, dar nu este nimic! - ⁵Sfaturile în inima omului sînt ca niște ape adînci, dar omul priceput țese scoate din ele. - ⁶Mulți oameni își trîmbiează bunătatea; dar cine poate găsi un om credincios? - ⁷Cel neprihănit umblă în neprihănirea lui; ferice de copiii lui după el! - ⁸Împăratul, care așază pe scaunul de domnie al dreptății, risipește orice rău cu privire la el. - ⁹Cine poate zice: „Mi-am curățat inima, sînt curat de păcatul meu?” - ¹⁰Două feluri de greutăți și două feluri de mîsurători, sînt o scîrbă înaintea Domnului. - ¹¹Copilul lasă să se vadă încă din faptele lui dacă purtarea lui va fi curată în război. - ¹²Urechea care aude, și ochiul care vede, și pe una și pe celalt, Domnul le-a făcut. - ¹³Nu iubi somnul, căci vei ajunge sărac; deschide ochii, și te vei sătura de pîine. - ¹⁴„Rău! Rău!” zice cumpărătorul, și plecînd, se fericește. - ¹⁵Este aur și sînt multe mîrgăritare; dar buzele în elepte sînt un lucru scump. - ¹⁶Ia-ți haina, căci s'a pus cheza pentru altul; și înecă-te în log pentru alții. - ¹⁷Pîinea minciunii este dulce omului, dar mai pe urmă gura îi este plină de pietri. - ¹⁸Planurile se pun la cale prin sfat! Fără războiul cu chibzuin. - ¹⁹Cine umblă cu bîrfeli de pe faclă lucrurile ascunse; și cu cel ce nu-și poate ține gura să nu te amesteci. - ²⁰Dacă cineva blăstămă pe tatăl său și pe mamă-sa, și se va stinge lumina în mijlocul întunecului. - ²¹O moțtenire repede cîntă de la început, nu va fi binecuvîntată la sfîrșit. - ²²Nu zice: „Îmi voi întoarce eu răul!” Nădejdie te în Domnul, și El te va ajuta. - ²³Domnul urtează două feluri de greutăți, și cîntarul mincinos nu este un lucru bun. - ²⁴Domnul îndreaptă pașii omului, dar ce înlege omul din calea sa? - ²⁵Este o cursă pentru om să facă în pripă o făclă sfîntă, și abea după ce a făcut juruină să se gîndească. - ²⁶Un împărat în elept vîntură pe cei răi, și trece cu roata peste ei. - ²⁷Suflarea omului este o lumină a Domnului, care prinde pînă în fundul mîntăielor. - ²⁸Bunătatea și credincioșia pîzesc pe împărat, și el își întinde scaunul de domnie prin bunătate. - ²⁹Slava tinerilor este tîrîie, dar podoaba bătrînilor sînt perii albi. - ³⁰Mijloacele de vindecare pentru cel rău sînt bătăile și vînturile pînă la rană. -

Chapter 21

¹Inima împăratului este ca un rîu de apă în mîna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea. - ²Omul socotește că toate căile lui sînt fără prihan, dar Cel ce cercetează inimile este Domnul. - ³A face dreptate și judecată, este mai plăcut Domnului decît jertfele. - ⁴Privirile trufăriei în inima îngîmfată, această candelă a celor răi, nu este decît păcat. - ⁵Planurile omului harnic nu duc de cît la belug, dar celce lucrează cu grabă n'ajunge de cît la lipsă. - ⁶Comorile cîntăte cu o limbă mincinoasă sînt o deertăciune care fuge, și ele duc la moarte. - ⁷Silnicia celor răi îi mîntură, pentru că nu vor să facă ce

este drept. - ⁸Cel vinovat merge pe c i sucite, dar cel nevinovat face ce este bine. ⁹Mai bine s locuie ti într'un col pe acoperi , decît cu o nevest gîlcevitoare într'o cas mare. - ¹⁰Sufletul celui r u dore te r ul, semenul lui n'are nici o trecere înaintea lui. - ¹¹Cînd este pedepsit batjocoritorul, prostul se face în elept: i cînd se d înv tur celui în elept, el cap t tiin a. - ¹²Cel neprih nit se uit la casa celui r u, i vede ce repede sînt arunca i cei r i în nenorocire. - ¹³Cine î i astup urechea la strig tul s racului, nici el nu va c p ta r spuns, cînd va striga. - ¹⁴Un dar f cut în tain potole te mînia, i o mit dat pe ascuns potole te cea mai puternic mînie. - ¹⁵Este o bucurie pentru cel neprih nit s fac ce este bine, dar pentru ceice fac r ul este o groaz . - ¹⁶Omul care se abate dela calea în elepciunii, se va odihni în adunarea celor mor i. - ¹⁷Cine iube te petrecerile va duce lips , i cine iube te vinul i untdelemnul dresurilor nu se îmbog e te. - ¹⁸Cel r u sluje te ca pre de r scump rare pentru cel neprih nit, i cel stricat, pentru oamenii f r prihan . - ¹⁹Mai bine s locuie ti într'un p mînt pustiu, de cît cu o nevest gîlcevitoare i sup r cioas . - ²⁰Comori de pre i untdelemn sînt în locuin a celui în elept, dar omul f r minte le risipe te. - ²¹Cine urm re te neprih nirea i bun tatea, g se te via , neprih nire i slav . - ²²În eleptul cucere te cetatea vitejilor, i doboar puterea în care se încredeau. - ²³Cine î i p ze te gura i limba, î i scute te sufletul de multe necazuri. - ²⁴Cel mîndru i trufa se cheam batjocoritor: el lucreaz cu aprinderea îngîmf rii. ²⁵Poftele lene ului î l omoar , pentru c nu vrea s lucreze cu mînil e. - ²⁶Toat ziua o duce numai în pofte: dar cel neprih nit d f r zgîrcenie. - ²⁷Jertfa celor r i este o scîrb înaintea Domnului, cu cît mai mult cînd o aduc cu gînduri nelegiuite. - ²⁸Martorul mincinos va pieri, dar omul care ascult bine va vorbi totdeauna cu izbînd . - ²⁹Cel r u ia o înf i are neru inat , dar omul f r prihan î i îmbun t e te calea. - ³⁰Nici în elepciunea, nici priceperea, nici sfatul n'ajut împotriva Domnului. - ³¹Calul este preg tit pentru ziua b t liei, dar biruin a este a Domnului. -

Chapter 22

¹Un nume bun este mai de dorit decît o bog ie mare, i a fi iubit pre uie te mai mult decît argintul i aurul. - ²Bogatul i s racul se întîlnesc: Domnul i -a f cut i pe unul i pe altul. - ³Omul chibzuit vede nenorocirea i se ascunde, dar cei pro ti merg înainte i sînt pedepsi i. - ⁴R splata smereniei, a fricii de Domnul, este bog ia, slava i via a. - ⁵Spini i curse sînt pe calea omului stricat: cel ce -i p ze te sufletul se dep rteaz de ele. - ⁶Înva pe copil calea pe care trebuie s'o urmeze, i cînd va îmb trîni, nu se va abate dela ea. - ⁷Bogatul st pîne te peste cei s raci, i cel ce ia cu împrumut, este robul celui ce -i d cu împrumut. - ⁸Cine sam n nelegiuire, nelegiuire va secera, i nuiua nelegiuirii lui este gata. - ⁹Omul milostiv va fi binecuvîntat, pentru c d s racului din pînea lui. ¹⁰Izgone te pe batjocoritor, i cearta se va sfîr i, neîn elegerile i oc rile vor înceta. - ¹¹Cine iube te cur ia inimii, i are bun voin a pe buze, este prieten cu împ ratul. - ¹²Ochii Domnului p zesc pe cel ce are tiin , dar înfrunt cuvintele celui stricat. ¹³Lene ul zice: „Afar este un leu, care m'ar putea ucide pe uli !”

- ¹⁴Gura curvelor este o groap adânc ; pe cine vrea s -l pedepseasc Domnul, acela cade în ea. - ¹⁵Nebunia este lipit de inima copilului, dar nuiaua cert rii o va deslipi de el. - ¹⁶Cine asupra te pe s rac ca s - i m reasc avu ia, va trebui s dea i el altuia mai bogat i va duce lips . - ¹⁷Pleac - i urechea, i ascult cuvintele în elep ilor, i ia înv tura mea în inim . ¹⁸Ci este bine s le p strezi înl untrul t u, i s - i fie toate de odat pe buze. - ¹⁹Pentru ca s - i pui încrederea în Domnul, vreau s te înv eu ast zi, da, pe tine. ²⁰N'am a ternut eu oare în scris pentru tine sfaturi i cuget ri, ²¹ca s te înv lucruri temeinice, cuvinte adev rate, ca s r spunzi cu vorbe adev rate celui ce te trimete? - ²²Nu despuia pe s rac, pentruc este s rac, i nu asupri pe nenorocitul care st la poart ! ²³Ci Domnul le va ap ra pricina lor, i va despuia via a celor ce -i despoaie. - ²⁴Nu te împrieteni cu omul mînios, i nu te înso i cu omul iute la mînie, ²⁵ca nu cumva s te deprinzi cu c r rile lui, i s - i ajung o curs pentru suflet. - ²⁶Nu fi printre cei ce pun chez ii, printre cei ce dau z log pentru datorii. ²⁷Ci dac n'ai cu ce s pl te ti, pentruce ai voi s i se ia patul de supt tine? ²⁸Nu muta hotarul cel vechi, pe care l-au a ezat p rin ii t i. - ²⁹Dac vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lîng împ ra i, nu lîng oamenii de rînd.

Chapter 23

¹Dac stai la mas la unul din cei mari, ia seama ce ai dinainte: ²pune- i un cu it în gît, dac e ti prea lacom. ³Nu pofti mînc rile lui alese, c ci sînt o hran în el toare. ⁴Nu te chinui ca s te îmbog e ti, nu- i pune priceperea în aceasta. ⁵Abia i-ai aruncat ochii spre ea i nu mai este; c ci bog ia î i face aripi, i, ca vulturul, î i ia sborul spre ceruri. ⁶Nu mînca pînea celui pisma , i nu pofti mînc rile lui alese, ⁷c ci el este ca unul care î i face socotelile în suflet. „M nînc i bea` , î i va zice el; dar inima lui nu este cu tine. ⁸Bucata pe care ai mîncat -o, o vei v rsa, i cuvintele pl cute pe cari le vei spune, sînt pierdute. ⁹Nu vorbi la urechea celui nebun, c ci el nesocote te cuvintele tale în elepte. ¹⁰Nu muta hotarul v duvei, i nu intra în ogorul orfanilor, ¹¹c ci r zbun torul lor este puternic: El le va ap ra pricina împotriva ta. ¹²Deschide- i inima la înv tur , i urechile la cuvintele tiin ei. ¹³Nu cru a copilul de mustrare, c ci dac -l vei lovi cu nuiaua, nu va muri. ¹⁴Lovindu -l cu nuiaua, îi sco i sufletul din locuin a mor ilor. ¹⁵Fiule, dac - i va fi inima în eleapt , inima mea se va bucura; ¹⁶i l untrul meu se va veseli, cînd buzele tale vor spune ce este bine. ¹⁷S nu- i pizmuiasc inima pe cei p c to i, ci s aib totdeauna fric de Domnul; ¹⁸c ci este o r splat , i nu i se va t ia n dejdea. ¹⁹Ascult , fiule, i fii în elept; îndreapt - i inima pe calea cea dreapt . ²⁰Nu fi printre ceice beau vin, nici printre ceice se îmbuibeaz cu carne. ²¹Ci be ivul i cel ce se ded la îmbuibare s r cesc, i a ipirea te face s por i zdren e. ²²Ascult pe tat l t u, care te -a n scut, i nu nesocoti pe mam -ta, cînd a îmb trînit. ²³Cump r adev rul, i nu -l vinde, în elepciunea, înv tura i priceperea. ²⁴Tat l celui neprih nit se vesele te, i cel ce d na tere unui în elept se bucur . ²⁵S se bucure tat l t u i mama ta, s se veseleasc cea care te -a n scut. ²⁶Fiule, d -mi inima ta, i s g seasc pl cere

ochii tîi în cîile Mele. ²⁷Cîci curva este o groapă adînc, i strîna o fîntînă strîmtă. ²⁸Ea pînde te ca un ho, i mîre te între oameni numîrul celor strica i. ²⁹Ale cui sînt vaietele? Ale cui sînt oftările? Ale cui sînt neînlegerile? Ale cui sînt plîngerile? Ale cui sînt rînrile fîr pricină? Ai cui sînt ochii ro i? ³⁰Ale celor ce întîrzie la vin, i se duc sî golească paharul cu vin amestecat. ³¹Nu te uita la vin cînd curge ro i face mîrgărire în pahar; el alunecă uor, ³²dar pe urmă ca un arpe mu cî i în eapă ca un basilisc. ³³Ochii i se vor uita după femeile altora, i inima î i va vorbi prostii. ³⁴Vei fi ca un om culcat în mijlocul mării, ca un om culcat pe vîrfurile unui catarg. ³⁵„M'a lovit... dar nu mî doare!... M'a bîntuit... dar nu simt nimic! Cînd... mî voi trezi? Mai vreau vin!``

Chapter 24

¹Nu pismui pe oamenii cei rîi, i nu dori sî fii cu ei; ²cîci inimile lor se gînde te la prîpăd, i buzele lor vorbesc nelegiuiri. - ³Prin în elepciune se înalță o casă, i prin pricepere se întîre te; ⁴prin înțîn se umplu cîmările ei de toate bun tîile de pre i plîcute. ⁵Un om în elept este plin de putere, i cel priceput î i o ele te vlaga. ⁶Cîci prin mîsurile chibzuite cîtigi bîntia, i prin marele numîr al sfetnicilor ai biruină. - ⁷În elepciunea este prea înaltă pentru cel nebun: el nu va deschide gura la judecată. - ⁸Cine se gînde te sî facă rîu, se cheamă un om plin de rîutate. - ⁹Gîndul celui nebun nu este decît pîcat, i batjocoritorul este o scîrbă pentru oameni. - ¹⁰Dacă slîbești în ziua necazului, mică î i este puterea. - ¹¹Izbîve te pe cei tîrî i la moarte, i scapă pe ceice sînt aproape sî fie junghia i. - ¹²Dacă zici: „Ah! n'am tîiut!``... Crezi cî nu vede Celce cîntîre te inimile i Celce veghează asupra sufletului tîu? i nu va rîsplîti El fiecîruia după faptele lui? - ¹³Fiule, mî nîncă miere, cîci este bun, i fagurul de miere este dulce pentru cerul gurii tale. ¹⁴Tot a a, i în elepciunea este bună pentru sufletul tîu: dacă o vei gîsi, ai un viitor, i nu i se va tîia nîdejdea. - ¹⁵Nu întînde curse, nelegiuirile, la locuința celui neprihînit, i nu -i turbura odihna. ¹⁶Cîci cel neprihînit de apte ori cade, i se ridică, dar cei rîi se prîbușesc în nenorocire. ¹⁷Nu te bucura de cîdere vrîjmaului tîu, i sî nu i se veselească inima cînd se potîcne te el, ¹⁸ca nu cumva Domnul sî vadă, sî nu -i placă, i sî -i întoarcă mînia dela el. - ¹⁹Nu te mînia din pricina celor ce facă rîu, i nu pizmui pe cei rîi! ²⁰Cîci cel ce face rîul n'are niciun viitor, i lumina celor rîi se stînge. - ²¹Fiule, teme-te de Domnul i de împîratul; i sî nu te amesteci cu cei neastîmpăra i! ²²Cîci deodată le va veni pieirea, i cine poate tî sfîrșitul amîndorora! - ²³Îat ce mai spun în eleptii: „Nu este bine sî ai în vedere fața oamenilor în judecîi.`` - ²⁴Pe cine zice celui rîu: „Tu ești bun!`` î lî blastă mî popoarele, i -lî urșcî neamurile. ²⁵Dar celor ce judecî drept le merge bine, i o mare binecuvîntare vine peste ei. - ²⁶Un rîspuns bun este ca un sîrut pe buze. ²⁷Vezi- i întîi de treburi afară, îngrije te de lucrul cîmpului, i apoi apucă-te sî -i zidești casa. - ²⁸Nu vorbi în chip uoratic împotriva aproapelui tîu; ori ai vrea sî în eli cu buzele tale? - ²⁹Nu zice: „Cum mî -a fîcut el a a mî sî -i facă i eu, î i vor rîsplîti după faptele lui!`` - ³⁰Am trecut pe lîngă ogorul unui lene, i pe lîngă viaa unui om fîr mîinte. ³¹i era numai spină, acoperit de mîrșini, i zidul de piatră

era pr bu it. ³²M'am uitat bine i cu luare aminte, i am tras înv tur din ce am v zut. ³³„S mai dorm pu în, s mai a ipesc pu în, s mai încruci ez mînile pu în ca s m odihnesc!`... ³⁴i s r cia vine peste tine pe nea teptate, ca un ho , i lipsa, ca un om înarmat.

Chapter 25

¹Iat înc vreocîteva din Pildele lui Solomon, strînse de oamenii lui Ezechia, împ ratul lui Iuda.
- ²Slava lui Dumnezeu st în ascunderea lucrurilor, dar slava împ ra ilor st în cercetarea lucrurilor.
- ³În l imea cerurilor, adîncimea p mîntului, i inima împ ra ilor sînt nep trunse. - ⁴Scoate zgura din argint, i argintarul va face din el un vas ales. ⁵Scoate i pe cel r u dinaintea împ ratului, i scaunul lui de domnie se va înt ri prin neprih nire. - ⁶Nu te f li înaintea împ ratului, i nu lua locul celor mari; ⁷c ci este mai bine s i se zic : „Suie-te mai sus!` decît s fii pogorît înaintea voivodului pe care i -l v d ochii. - ⁸Nu te gr bi s te iei la ceart , ca nu cumva la urm s nu tii ce s faci, cînd te va lua la oc ri aproapele t u. - ⁹Ap r - i pricina împotriva aproapelui t u, dar nu da pe fa taina altuia, ¹⁰ca nu cumva, aflînd -o cineva, s te umple de ru ine, i s - i ias nume r u care s nu se mai tearg . - ¹¹Un cuvînt spus la vremea potrivit , este ca ni te mere de aur într'un co ule de argint. - ¹²Ca o verig de aur i o podoab de aur curat, a a este în eleptul care mustr , pentru o ureche ascult toare. - ¹³Ca r coreala z pezii pe vremea seceri ului, a a este un sol credincios pentru cel ce -l trimete: el învioreaz sufletul st pînului s u. ¹⁴Ca norii i vîntul f r ploaie, a a este un om care se laud pe nedrept cu d rniciile lui. - ¹⁵Prin r bdare se înduplec un voivod, i o limb dulce poate zdrobi oase. ¹⁶Dac dai peste miere, nu mînca decît atît cît î i ajunge, ca s nu i se scîrbeasc i s'o ver i din gur . - ¹⁷Calc rar în casa aproapelui t u, ca s nu se sature de tine i s te urasc . - ¹⁸Ca un buzdugan, ca o sabie i ca o s geat ascu it , a a este un om care face o m rturisire mincinoas împotriva aproapelui s u. - ¹⁹Ca un dinte stricat i ca un picior care chioap teaz , a a este încrederea într'un stricat la ziua necazului. - ²⁰Ca unul care î i scoate haina pe o zi rece, sau vars o et pe silitr , a a este cine cînt cîntece unei inimi în nenorocire. - ²¹Dac este fl mînd vr jma ul t u, d -i pîne s m nînce, d c -i este sete, d -i ap s bea. ²²C ci f cînd a a, aduni c rbuni aprin i pe capul lui, i Domnul î i va r spl ti. - ²³Vîntul de miaz noapte aduce ploaia, i limba clevetitoare aduce o fa mîhnit . - ²⁴Mai bine s locuie ti într'un col pe acoperi , decît s locuie ti într'o cas mare cu o nevast gîlcevitoare. - ²⁵Ca apa proasp t pentru un om obosit, a a este o veste bun venit dintr'o ar dep rtat . - ²⁶Ca o fîntîn turbure i ca un izvor stricat, a a este cel neprih nit care se clatin înaintea celui r u. - ²⁷Nu este bine s m nînci mult miere: tot a a, nu este o cinste s alergi dup slava ta însu i. - ²⁸Omul care nu este st pîn pe sine, este ca o cetate surpat i f r ziduri.

Chapter 26

¹Cum nu se potrivesc z pada vara, i ploaia în timpul seceri ului, a a nu se potrive te slava pentru un nebun. ²Cum sare vrabia încoace i încolo i cum sboar rîndunica, a a nu nimere te blestemul neîntemeiat. - ³Biciul este pentru cal, frîul pentru m gar, i nuiava pentru spinarea nebunilor. - ⁴Nu r spunde nebunului dup nebunia lui, ca s nu semeni i tu cu el. - ⁵R spunde îns nebunului dup nebunia lui, ca s nu se cread în elept. - ⁶Celce trimete o solie printr'un nebun, î i taie singur picioarele, i bea nedreptatea. - ⁷Cum sînt picioarele ologului, a a este i o vorb în eleapt în gura unor nebuni. - ⁸Cum ai pune o piatr în pra tie, a a este cînd dai m rire unui nebun. - ⁹Ca un spin care vine în mîna unui om beat, a a este o vorb în eleapt în gura nebunilor. - ¹⁰Ca un arca care r ne te pe toat lumea, a a este celce tocme te pe nebuni i pe întîii veni i. - ¹¹Cum se întoarce cînele la ce a v rsat, a a se întoarce nebunul la nebunia lui. - ¹²Dac vezi un om care se crede în elept, po i s ai mai mult n dejde pentru un nebun decît pentru el. - ¹³Lene ul zice: „Afar este un leu, pe uli e este un leu! ¹⁴Cum se învîrte te u a pe î înile ei, a a se învîrte te lene ul în patul lui. ¹⁵Lene ul î i vîr mîna în blid, i -i vine greu s'o duc iar la gur. - ¹⁶Lene ul se crede mai în elept decît apte oameni cari r spund cu judecat. ¹⁷Un trec tor care se amestec într'o ceart care nu -l prive te, este ca unul care apuc un cîne de urechi. ¹⁸Ca nebunul care arunc s ge i aprise i ucig toare, ¹⁹a a este omul care în al pe aproapele s u, i apoi zice: „Am vrut doar s glumesc!“ - ²⁰Cînd nu mai sînt lemne, focul se stinge; i cînd nu mai este niciun clevetitor, cearta se potole te. ²¹Dup cum c rbunele face j ratic, i lemnul foc, tot a a i omul gîlcevitor aprinde cearta. ²²Cuvintele clevetitorului sînt ca ni te pr jituri, alunec pîn în fundul m runtaielor. - ²³Ca zgura de argint pus pe un ciob de p mînt, a a sînt buzele aprinse i o inim rea. ²⁴Celce ur te se preface cu buzele lui, i înl untrul lui preg te te în el ciunea. ²⁵Cînd î i vorbe te cu glas dulce, nu -l crede, c ci apte urîciuni sînt în inima lui. ²⁶Chiar dac - i ascunde ura în pref c torie, totu r utatea lui se va descoperi în adunare. - ²⁷Cine sap groapa altuia cade el în ea, i piatra se întoarce peste cel ce o pr v le te. ²⁸Limba mincinoas ur te pe cei pe cari -i doboar ea, i gura lingu itoare preg te te pieirea. -

Chapter 27

¹Nu te f li cu ziua de mîne, c ci nu tii ce poate aduce o zi. - ²S te laude altul, nu gura ta, un str in, nu buzele tale. ³Piatra este grea, i nisipul este greu, dar sup rarea pe care o pricinuie te nebunul este mai grea de cît amîndou. - ⁴Furia este f r mil i mînia n valnic, dar cine poate sta împotriva geloziei? - ⁵Mai bine o mustrare pe fa de cît o prietenie ascuns. - ⁶R nile f cute de un prieten dovedesc credincio ia lui, dar s rut rile unui vr jma sînt mincinoase. - ⁷S tulul calc în picioare fagurul de miere, dar pentru cel fl mînd toate am r ciunile sînt dulci. - ⁸Ca pas rea plecat din cuibul ei, a a este omul plecat din locul s u. ⁹Cum învesele te untdelemnul i t mîia inima, a a

de dulci sînt sfaturile pline de dragoste ale unui prieten. - ¹⁰Nu p r si pe prietenul t u i pe prietenul tat lui t u, dar nu intra în casa fratelui t u în ziua necazului t u: mai bine un vecin aproape de cît un frate departe. - ¹¹Fiule, fii în elept, i învesele te-mi inima, i atunci voi putea r spunde celui ce m batjocore te. - ¹²Omul chibzuit vede r ul i se ascunde; dar pro tii merg spre el i sînt pedepsi i. - ¹³Îa -i haina, c ci s'a pus cheza pentru altul, ia -l z log în locul unei str ine. - ¹⁴Binecuvîntarea aproapei cu glas tare dis de diminea , este privit ca un blestem. - ¹⁵O stra în , care picur necurmat într'o zi de ploaie, i o nevest gîlcevitoare sînt tot una. ¹⁶Cine o opre te, parc opre te vîntul, i parc ine untdelemnul în mîna dreapt . - ¹⁷Dup cum ferul ascute ferul, tot a a i omul a î mînia altui om. - ¹⁸Cine îngrije te de un smochin va mînca din rodul lui, i cine- i p ze te st pînul va fi pre uit. - ¹⁹Cum r spunde în ap fa a la fa , a a r spunde inima omului inimii omului. - ²⁰Dup cum locuin a mor ilor i adîncul nu se pot s tura, tot a a nici ochii omului nu se pot s tura. - ²¹Ce este tigiaia pentru l murirea argintului i cuptorul pentru l murirea aurului: aceea este bunul nume pentru un om. - ²²Pe nebul chiar dac l-ai pisa cu pis logul în piu , în mijlocul gr un elor, nebunia tot n'ar ie i din el. - ²³Îngrije te bine de oile tale, i ia seama la turmele tale. ²⁴Ci nici o bog ie nu ine vecinic, i nici cununa nu r mîne pe vecie. - ²⁵Dup ce se ridic fînul, se arat verdea a nou , i ierburile de pe mun i sînt strînse. - ²⁶Mieii sînt pentru îmbr c minte, i apii pentru plata ogorului; ²⁷laptele caprelor i-ajunge pentru hrana ta, a casei tale, i pentru între inerea slujnicilor tale.

Chapter 28

¹Cel r u fuge f r s fie urm rit, dar cel neprih nit îndr zne te ca un leu tîn r. - ²Cînd este r scoal într'o ar , sînt mul i capi, dar cu un om priceput i încercat, domnia d inue te. - ³Un om s rac care apas pe cei obijdui i, este ca o rupere de nori care aduce lips de pîne. - ⁴Ceice p r sesc legea, laud pe cel r u, dar ceice p zesc legea se mînie pe el. - ⁵Oamenii deda i la r u nu în eleg ce este drept, dar ceice caut pe Domnul în eleg totul. - ⁶Mai mult pre uie te s racul care umbl în neprih nirea lui, decît bogatul care umbl pe c i sucite. - ⁷Celce p ze te legea, este un fiu priceput, dar celce umbl cu cei desfrîna i face ru ine tat lui s u. - ⁸Cine î i înmul e te avu iile prin dobînd i cam t , le strînge pentru celce are mil de s raci. - ⁹Dac cineva î i întoarce urechea ca s n'asculte legea, chiar i rug ciunea lui este o scîrb . - ¹⁰Cine r t ce te pe oamenii f r prihan pe calea cea rea, cade în groapa pe care a s pat -o, dar oamenii f r prihan mo tenesc fericirea. - ¹¹Omul bogat se crede în elept, dar s racul care este priceput îl cerceteaz . - ¹²Cînd biruiesc cei neprih ni i, este o mare slav , dar cînd se înal cei r i, fiecare se ascunde. - ¹³Cine î i ascunde f r delegile, nu prop e te, dar cine le m rturise te i se las de ele, cap t îndurare. - ¹⁴Ferice de omul care se teme necontentit, dar cel ce- i împietre te inima cade în nenorocire. - ¹⁵Ca un leu care r cne te i ca un urs fl mînd, a a este cel r u care st pîne te peste un popor s rac. - ¹⁶Un voivod f r pricepere î i înmul e te faptele de asupra, dar cel ce ur te l comia î i lunge te zilele. - ¹⁷Un om al c rui cuget este înc rcat cu sîngele

altuia, fuge pîn la groap : nimeni s nu -l opreasc . - ¹⁸Cine umbl în neprih nire, g se te mîntuirea, dar cine umbl pe dou c i strîmbe cade într'o groap . - ¹⁹Cine î i lucreaz cîmpul are bel ug de pîne, dar cine alearg dup lucruri de nimic are bel ug de s r cie. - ²⁰Un om credincios este n p dit de binecuvînt ri, dar celce vrea s se îmbog easc repede nu r mîne nepedepsit. - ²¹Nu este bine s cau i la fa a oamenilor; chiar pentru o bucat de pîne poate un om s se dedea la p cat. - ²²Un om pizma se gr be te s se îmbog easc , i nu tie c lipsa va veni peste el. - ²³Cine mustr pe al ii, g se te mai mult bun voin pe urm , decît cel cu limba lingu itoare. - ²⁴Cine fur pe tat l s u i pe mama sa, i zice c nu este un p cat, este tovar cu nimicitorul. - ²⁵Cel lacom sîrne te certuri, dar celce se încrede în Domnul este s turat din bel ug. - ²⁶Cine se încrede în inima lui este un nebun, dar cine umbl în în elepciune va fi mîntuit. - ²⁷Cine d s racului, nu duce lips , dar cine închide ochii, este înc rcat cu blesteme. - ²⁸Cînd se înal cei r i, fiecare se ascunde, dar cînd pier ei, cei buni se înmul esc. -

Chapter 29

¹Un om care se împotrive te tuturor mustr rilor, va fi zdrobit deodat i f r leac. - ²Cînd se înmul esc cei buni, poporul se bucur , dar cînd st pîne te cel r u, poporul geme. - ³Cine iube te în elepciunea învesele te pe tat l s u, dar cine umbl cu curvele risipe te averea. - ⁴Un împ rat înt re te ara prin dreptate, dar cine ia mit , o nimice te. - ⁵Cine lingu e te pe aproapele s u, îi întinde un la supt pa ii lui. - ⁶În p catul omului r u este o curs , dar cel bun biruie i se bucur . - ⁷Cel bun pricepe pricina s racilor, dar cel r u nu poate s'o priceap . - ⁸Cei u uratici aprind focul în cetate, dar în elep ii potolesc mînia. - ⁹Cînd se ceart un în elept cu un nebun, s se tot supere sau s tot rîd , c ci pace nu se face. - ¹⁰Oamenii seto i de sînge ur sc pe omul f r prihan , dar oamenii f r prihan îi ocrotesc via a. - ¹¹Nebunul î i arat toat patima, dar în eleptul o st pîne te. - ¹²Cînd celce st pîne te d ascultare cuvintelor mincinoase, to i slujitorii lui sînt ni te r i. - ¹³S racul i asupritorul se întîlnesc, dar Domnul le lumineaz ochii la amîndoi, ¹⁴Un împ rat care judec pe s raci dup adev r, î i va avea scaunul de domnie înt rit pe vecie. - ¹⁵Nuiaua i certarea dau în elepciunea, dar copilul l sat de capul lui face ru ine mamei sale. - ¹⁶Cînd se înmul esc cei r i, se înmul e te i p catul, dar cei buni le vor vedea c derea. - ¹⁷Pedepse te- i fiul, i el î i va da odihn , i î i va aduce desf tare sufletului. - ¹⁸Cînd nu este nicio descoperire dumnezeiasc , poporul este f r frîu; dar ferice de poporul care p ze te legea! - ¹⁹Nu prin vorbe se pedepse te un rob, c ci chiar dac pricepe, n'ascult . - ²⁰Dac vezi un om care vorbe te nechibzuit, po i s n d jduie ti mai mult dela un nebun decît dela el. - ²¹Slujitorul pe care -l r sfe i din copil rie, la urm ajunge de se crede fiu. - ²²Un om mînios sîrne te certuri, i un înfuriat face multe p cate. - ²³Mîndria unui om î l scoboar , dar cine este smerit cu duhul cap t cinste. - ²⁴Cine împarte cu un ho î i ur te via a, aude blestemul, i nu spune nimic. - ²⁵Frica de oameni este o curs , dar cel ce se încrede în Domnul n'are dece s se team . - ²⁶Mul i

umbl dup bun voin a celui ce st pîne te, dar Domnul este acela care face dreptate fiec ruia. ²⁷Omul nelegiuit este o scîrb înaintea celor neprih ni i, dar cel ce umbl f r prihan este o scîrb înaintea celor r i.

Chapter 30

¹Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache. Cuvintele în elepte rostite de omul acesta pentru Itiel, pentru Itiel i pentru Ucal. ²Negre it, sînt mai prost decît oricine, i n'am pricepere de om. ³N'am înv at în elepciunea, i nu cunosc tiin a sfin ilor. ⁴Cine s'a suit la ceruri, i cine s'a pogorît din ele? Cine a adunat vîntul în pumnii lui? Cine a strîns apele în haina lui? Cine a hot rît toate marginile p mîntului? Cum se nume te el, i cum cheam pe fiul s u? tii tu lucrul acesta? - ⁵Orice cuvînt al lui Dumnezeu este încercat. El este un scut pentru ceice se încred în El. ⁶N'ad uga nimic la cuvintele Lui, ca s nu te pedepseasc , i s fii g sit mincinos. - ⁷Dou lucruri Î i cer; nu mi le opri, înainte de moarte! ⁸Dep rteaz dela mine neadev rul i cuvîntul mincinos; nu-mi da nici s r cie, nici bog ie, d -mi pînea care-mi trebuie. ⁹Ca nu cumva, în bel ug, s m lep d de Tine, i s zic: „Cine este Domnul?”` Sau ca nu cumva în s r cie, s fur, i s iau în de ert Numele Dumnezeului Meu. - ¹⁰Nu cleveti pe un slujitor la st pînul lui, ca s nu te blesteme i s te faci vinovat. - ¹¹Este un neam de oameni care blast m pe tat l s u, i nu binecuvinteaz pe mam -sa. ¹²Este un neam de oameni care se crede curat, i totu , nu este sp lat de întin ciunea lui. ¹³Este un neam de oameni ai c ror ochi sînt trufa i, i cari î i in pleoapele sus. ¹⁴Este un neam de oameni, ai c ror din i sînt ni te s bii, i ale c ror m sele sînt ni te cu ite, ca s m nînce pe cel nenorocit de pe p mînt, i pe cei lipsi i dintre oameni. - ¹⁵Lipitoarea are dou fete: „D ! d !`` Trei lucruri sînt nes ioase, patru lucruri nu zic niciodat : „Destul!``, ¹⁶ i anume: Locuin a mor ilor, femeia stearp , p mîntul, care nu este s tul de ap , i focul, care nu zice niciodat : „Destul!`` - ¹⁷Pe ochiul care î i bate joc de tat l s u, i nesocote te ascultarea de mam , îl vor scobi corbii dela pîrîu, i îl vor mînca puii de vultur. - ¹⁸Trei lucruri sînt mai pesus de puterile mele, i chiar patru pe cari nu le pot pricepe: ¹⁹urma vulturului pe cer, urma arpelui pe stînc , urma cor biei în mijlocul m rii, i urma omului la o fat . ²⁰Tot a a este i calea femeii preacurve: ea m nînc , i se terge la gur , i apoi zice: „N'am f cut nimic r u.`` - ²¹Trei lucruri fac s se r scoale o ar , i patru lucruri nu le poate suferi: ²²un rob, care a început s împ r easc , un nebun, care are pîne din bel ug, ²³o femeie dispre uit care se m rit , i o roab care mo tene te pe st pîn -sa. - ²⁴Patru viet i sînt mai mici pe p mînt, i totu din cele mai în elepte: ²⁵furnicile, cari nu sînt un popor tare, dar î i preg tesc hrana vara, ²⁶oarecii de munte, cari nu sînt un popor puternic, dar î i a eaz locuin a în stînci; ²⁷l custele n'au împ rat, i totu pornesc toate în cete; ²⁸p ianjenul îl po i prinde cu mînile, i se g se te totu în casele împ ra ilor. ²⁹Trei fiin e au o inut frumoas , i patru au mers m re : ³⁰leul, viteazul dobitoacelor, care nu se d înapoi dinaintea nim nui, ³¹calul închingat gata, i apul; i împ ratul, c ruia nimeni nu -i poate sta împotriv . - ³²Dac mîndria te împinge la fapte de nebulie,

i dac ai gânduri rele, pune mîna la gur : ³³c ci baterea laptelui d smîntîn , sc rpinarea nasului d sînge, i stoarcerea mîniei d certuri.

Chapter 31

¹Cuvintele împ ratului Lemuel. Înv tura pe care i -o d dea mam -sa. ²Ce s - i spun, fiule? Ce s - i spun fiul trupului meu? Ce s - i spun, fiule, rodul juruin elor mele? ³Nu- i da femeilor vloga, i desmierd rile tale celor ce pierd pe împ ra i. ⁴Nu se cade împ ra ilor, Lemuele, nu se cade împ ra ilor s bea vin, nici voivozilor s umble dup b uturi tari; ⁵ca nu cumva, bînd, s uite legea, i s calce drepturile tuturor celor nenoroci i. ⁶Da i b uturi tari celui ce piere, i vin, celui cu sufletul am rît; ⁷ca s bea s - i uite s r cia, i s nu- i mai aduc aminte de necazurile lui. - ⁸Deschide- i gura pentru cel mut, pentru pricina tuturor celor p r si i! ⁹Deschide- i gura, judec cu dreptate, i ap r pe cel nenorocit i pe cel lipsit. ¹⁰Cine poate g si o femeie cinstit ? Ea este mai de pre decît m rg ritarele. ¹¹Inima b rbatului se încrede în ea, i nu duce lips de venituri. ¹²Ea îi face bine, i nu r u, în toate zilele vie ii sale. ¹³Ea face rost de lîn i de in, i lucreaz cu mîni harnice. ¹⁴Ea este ca o corabie de nego ; de departe î i aduce pînea. ¹⁵Ea se scoal cînd este înc noapte, i d hran casei sale, i împarte lucrul de peste zi slujnicelor sale. ¹⁶Se gînde te la un ogor, i -l cump r ; din rodul muncii ei s de te o vie. - ¹⁷Ea î i încinge mijlocul cu putere, i î i o ele te bra ele. ¹⁸Vede c munca îi merge bine, lumina ei nu se stinge noaptea. ¹⁹Ea pune mîna pe furc , i degetele ei in fusul. ²⁰Ea î i întinde mîna c tre cel nenorocit, î i întinde bra ul c tre cel lipsit. ²¹Nu se teme de z pad pentru casa ei, c ci toat casa ei este îmbr cat cu c rmiziu. ²²Ea î i face învelitori, are haine de in sup ire i purpur . ²³B rbatul ei este bine v zut la por i, cînd ade cu b trîniî rii. ²⁴Ea face c m i, i le vinde, i d cing tori negustorului. ²⁵Ea este îmbr cat cu t rie i slav , i rîde de ziua de mîne. ²⁶Ea deschide gura cu în elepciune, i înv turi pl cute îi sînt pe limb . ²⁷Ea vegheaz asupra celor ce se petrec în casa ei, i nu m nînc pînea lenevirii. ²⁸Fiii ei se scoal , i o numesc fericit ; b rbatul ei se scoal , i -i aduce laude zicînd: ²⁹„Multe fete au o purtare cinstit , dar tu le întreci pe toate.`` ³⁰Desmerd rile sînt în el toare, i frumuse a este de art , dar femeia care se teme de Domnul va fi l udat . ³¹R spl ti i -o cu rodul muncii ei, i faptele ei s'o laude la por ile cet ii

Ecclesiastes

Chapter 1

¹Cuvintele Ecclesiastului, fiul lui David, împ ratul Ierusalimului. ²O, de ert ciune a de ert ciunilor, zice Ecclesiastul, o de ert ciune a de ert ciunilor! Totul este de ert ciune. ³Ce folos are omul din

toat truda pe care i -o d supt soare? ⁴Un neam trece, altul vine, i p mîntul r mîne vecinic în picioare. ⁵Soarele r sare, apune i alearg spre locul de unde r sare din nou. ⁶Vîntul sufl spre miaz -zi, i se întoarce spre miaz -noapte; apoi iar se întoarce, i începe din nou acelea i rotituri. ⁷Toate rîurile se vars în mare, i marea tot nu se umple: ele alearg necurmat spre locul de unde pornesc, ca iar s porneasc de acolo. ⁸Toate lucrurile sînt într'o necurmat fr mîntare, a a cum nu se poate spune; ochiul nu se mai satur privind, i urechea nu obose te auzind. ⁹Ce a fost, va mai fi, i ce s'a f cut, se va mai face; nu este nimic nou supt soare. ¹⁰Dac este vreun lucru despre care s'ar putea spune: „Iat ceva nou!” de mult lucrul acela era i în veacurile dinaintea noastr . ¹¹Nimeni nu- i mai aduce aminte de ce a fost mai înainte; i ce va mai fi, ce se va mai întîmpla mai pe urm nu va l sa nici o urm de aducere aminte la cei ce vor tr i mai tîrziu. ¹²Eu, Eclesiastul, am fost împ rat peste Israel, în Ierusalim. ¹³Mi-am pus inima s cercetez i s adîncesc cu în elepciune tot ce se întîmpl supt ceruri: iat o îndeletnicire plin de trud , la care supune Dumnezeu pe fiii oamenilor. ¹⁴Am v zut tot ce se face supt soare; i iat c totul este de ert ciune i goan dup vînt! ¹⁵Ce este strîmb, nu se poate îndrepta, i ce lipse te nu poate fi trecut la num r. ¹⁶Am zis în mine însumi: „Iat c am sporit i am întrecut în în elepciune pe to i cei ce au st pînit înaintea mea peste Ierusalim, i mintea mea a v zut mult în elepciune i tiin . ¹⁷Mi-am pus inima s cunosc în elepciunea, i s cunosc prostia i nebunia. Dar am în eles c i aceasta este goan dup vînt. ¹⁸Ci unde este mult în elepciune, este i mult necaz, i cine tie multe, are i mult durere.

Chapter 2

¹Am zis inimii mele: „Haide! vreau s te încerc cu veselie, i gust fericirea.” Dar iat c i aceasta este o de ert ciune. ²Am zis rîsului: „E ti o nebunie!” i veseliei: „Ce te în eli degeaba?” ³Am hot rît în inima mea s -mi veselesc trupul cu vin, în timp ce inima m va cîrmui cu în elepciune, i s st rui astfel în nebunie, pîn voi vedea ce este bine s fac fiii oamenilor supt ceruri, în tot timpul vie ii lor. ⁴Am f cut lucruri mari: mi-am zidit case, mi-am s dit vii; ⁵mi-am f cut gr dini i livezi de pomi, i am s dit în ele tot felul de pomi roditori. ⁶Mi-am f cut iazuri, ca s ud dumbrava unde cresc copacii. ⁷Am cump rat robi i roabe, i am avut copii de cas ; am avut cirezi de boi i turme de oi, mai mult de cît to i cei ce fuseser înainte de mine în Ierusalim. ⁸Mi-am strîns argint i aur, i bog ii ca de împ ra i i ri. Mi-am adus cînt re i i cînt re e, i desf tarea fiilor oamenilor: o mul ime de femei. ⁹Am ajuns mare, mai mare de cît to i cei ce erau înainte mea în Ierusalim. Mi-am p strat chiar în elepciunea. ¹⁰Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat; nu mi-am oprit inima dela nicio veselie, ci am l sat -o s se bucure de toat truda mea, i aceasta mi -a fost partea din toat osteneala mea. ¹¹Apoi, cînd m'am uitat cu b gare de seam la toate lucr rile pe cari le f cusem cu mînil mele, i la truda cu care le f cusem, am v zut c în toate este numai de ert ciune i goan dup vînt, i c nu este nimic trainic supt soare. ¹²Atunci mi-am întors privirile spre în elepciune, prostie i nebunie. -C ci ce va face omul care va veni dup împ rat? Ceeace s'a f cut i mai înainte. - ¹³i am v zut, c

în elepciunea este cu atât mai de folos de cât nebunia, cu cât este mai de folos lumina de cât întunerecul; ¹⁴În eleptul î i are ochii în cap, iar nebunul umbl în întunerec. Dar am b gat de seam c i unul i altul au aceea soart . ¹⁵i am zis în inima mea: „Dac i eu voi avea aceea soart ca nebunul, atunci pentru ce am fost mai în elept?” i am zis în inima mea: „i aceasta este o de ert ciune.” ¹⁶Ci pomenirea în eleptului nu este mai vecinic de cât a nebunului: chiar în zilele urm toare totul este uitat. i apoi i în eleptul moare, i nebunul! ¹⁷Atunci am urît via a c ci nu mi -a pl cut ce se face supt soare: totul este de ert ciune i goan dup vînt. ¹⁸Mi-am urît pîn i toat munca pe care am f cut -o supt soare, munc pe care o las omului care vine dup mine, ca s se bucure de ea. ¹⁹i cine tie dac va fi în elept sau nebun? i totu el va fi st pîn pe toat munca mea, pe care am agonisit -o cu trud i în elepciune supt soare. i aceasta este o de ert ciune. ²⁰Am ajuns pîn acolo c m'a apucat o mare desn dejde de toat munca pe care am f cut -o supt soare. ²¹Ci este cîte un om care a muncit cu în elepciune, cu pricepere i cu izbînd , i las rodul muncii lui unui om care nu s'a ostenit deloc cu ea. i aceasta este o de ert ciune i un mare r u. ²²Ci, drept vorbind, ce folos are omul din toat munca lui i din toat str duin a inimii lui, cu care se trude te supt soare? ²³Toate zilele lui sînt pline de durere, i truda lui nu este de cât necaz: nici m car noaptea n'are odihn inima lui. i aceasta este o de ert ciune. ²⁴Nu este alt fericire pentru om decît s m nînce i s bea, i s - i înveseleasc sufletul cu ce este bun din agoniseala lui! Dar am v zut c i aceasta vine din mîna lui Dumnezeu. ²⁵Cine, în adev r, poate s m nînce i s se bucure f r El? ²⁶Ci El d omului pl cut Lui în elepciune, tiin i bucurie; dar celui p c tos îi d grija s strîng i s'adune, ca s dea celui pl cut lui Dumnezeu! i aceasta este o de ert ciune i goan dup vînt.

Chapter 3

¹Toate î i au vremea lor, i fiecare lucru de supt ceruri î i are ceasul lui. ²Na terea î i are vremea ei, i moartea î i are vremea ei; s ditul î i are vremea lui, i smulgerea celor s dite î i are vremea ei. ³Uciderea î i are vremea ei, i t m duirea î i are vremea ei; d rîmarea î i are vremea ei, i zidirea î i are vremea ei; ⁴plînsul î i are vremea lui, i rîsul î i are vremea lui; bocitul î i are vremea lui, i jucatul î i are vremea lui; ⁵aruncarea cu pietre î i are vremea ei, i strîngerea pietrelor î i are vremea ei; îmbr i area î i are vremea ei, i dep rtarea de îmbr i ri î i are vremea ei; ⁶c utarea î i are vremea ei, i perderea î i are vremea ei; p strarea î i are vremea ei, i lep darea î i are vremea ei; ⁷ruptul î i are vremea lui, i cusutul î i are vremea lui; t cerea î i are vremea ei, i vorbirea î i are vremea ei; ⁸iubitul î i are vremea lui, i urîtul î i are vremea lui; r zboiul î i are vremea lui, i pacea î i are vremea ei. ⁹Ce folos are cel ce munce te din truda lui? ¹⁰Am v zut la ce îndeletnicire supune Dumnezeu pe fiii oamenilor. ¹¹Orice lucru El îl face frumos la vremea lui; a pus în inima lor chiar i gîndul vecinicieii, m carc omul nu poate cuprinde, dela început pîn la sfîr it, lucrarea pe care a f cut -o Dumnezeu. ¹²Am ajuns s cunosc c nu este alt fericire pentru ei decît s se bucure i s tr iasc bine în via a lor; ¹³dar i faptul c un om m nînc i bea i duce un trai bun în mijlocul întregei lui munci,

este un dar dela Dumnezeu. ¹⁴Am ajuns la cunoștința că tot ce face Dumnezeu dă înuiețe în veci, și la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut, și că Dumnezeu face așa pentru că lumea să se teamă de El. ¹⁵Ce este, a mai fost, și ce va fi, a mai fost; și Dumnezeu aduce iar înapoi ce a trecut. ¹⁶Am mai văzut sub soare că în locul rânduit pentru judecată domnește nelegiuirea, și că în locul rânduit pentru dreptate este răutate. ¹⁷Atunci am zis în inima mea: „Dumnezeu va judeca și pe cel bun și pe cel rău; căci El a sorocit o vreme pentru orice lucru și pentru orice fapt.” ¹⁸Am zis în inima mea că acestea se împlinesc numai pentru oameni, că să-și cerceteze Dumnezeu, și ei înșiși să vadă că nu sînt decît niște dobitoace. ¹⁹Căci soarta omului și a dobitocului este aceea; aceea soartă au amîndoi; cum moare unul, așa moare și celălalt, toți au aceeași suflare, și omul nu întrece cu nimic pe dobitoc; căci totul este de ertăciune. ²⁰Toate merg la un loc; toate au fost făcute din rîn, și toate se întorc în rîn. ²¹Cine ține dac suflarea omului se suie în sus, și dac suflarea dobitocului se pogărește în jos în pământ? ²²Așa că am văzut că nu este nimic mai bun pentru om decît să se veselească de lucrurile lui: aceasta este partea lui. Căci cine-l va face să se bucure de ce va fi după el?

Chapter 4

¹M'am uitat apoi la toate asupririle cari se fac sub soare; și iată că cei apăsați și varsă lacrimi, și nu este nimeni să-și mîngîie! Ei sînt pradă silniciei asupritorilor lor, și n'are cine să-și mîngîie! ²și am găsit că morții, cari au murit mai înainte, sînt mai fericiți decît cei vii, cari sînt încă în viață. ³Dar mai fericit decît amîndoi am găsit pe cel ce nu s'ar scutit încă, fiindcă n'au văzut toate relele cari se petrec sub soare. ⁴Am mai văzut că orice muncă și orice iscusință la lucru își are temeiul numai în pizma unuia asupra altuia. și aceasta este o deertăciune și goană după vînt. ⁵Nebunul își încrucișează mîinile, și își mîncă în sine carnea lui. ⁶Mai bine o mînă plină de odihnă, decît amîndoi pumnii plini de trudă și goană după vînt. ⁷Am mai văzut o altă deertăciune sub soare. ⁸Un om este singur singurel, n'are nici fiu, nici frate, și totuși munca lui n'are sfîrșit, ochii nu își se satură niciodată de bogății, și nu se gîndește: „Pentru cine muncesc eu, și-mi lipsesc sufletul de plăcere?” și aceasta este o deertăciune și un lucru rău. ⁹Mai bine doi decît unul, căci iau o plată cu atît mai bun pentru munca lor. ¹⁰Căci, dac se împlinesc cadavre, se ridică unul pe altul; dar vai de cine este singur, și cade, fără să aibă pe altul care să-l ridice! ¹¹Tot așa, dac se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzesc dac e singur? ¹²și dac se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-și stea împotriva; și funia împletită în trei nu se rupe ușor. ¹³Mai bine un copil sărac și înțelept decît un împărat bătrîn și fără minte, care nu înțelege că trebuie să se lase îndrumat; ¹⁴căci el poate să iasă din temniță să domnească, și măcar poate chiar să se fișă scut sărac în împărăția celui din urmă. ¹⁵Am văzut pe toți cei vii, cari umblă sub soare, înconjurînd pe copilul, care avea să urmeze după împărat și să domnească în locul lui. ¹⁶Fără sfîrșit era tot poporul, în fruntea căruia mergea el. și totuși, ceice vor veni după el nu se vor bucura de el. Căci și aceasta este o deertăciune și goană după vînt.

Chapter 5

¹P ze te- i piciorul, cînd intri în Casa lui Dumnezeu, i apropie-te mai bine s ascu i, decît s aduci jertfa nebunilor; c ci ei nu tiu c fac r u cu aceasta. ²Nu te gr bi s deschizi gura, i s nu- i rosteasc inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu; c ci Dumnezeu este în cer, i tu pe p mînt, de aceea s nu spui vorbe multe. ³C ci, dac visurile se nasc din mul imea grijilor, prostia nebunului se cunoa te din mul imea cuvintelor. ⁴Dac ai f cut o juruin lui Dumnezeu, nu z bovi s'o împline ti, c ci Lui nu -I plac cei f r minte; de aceea împline te juruin a, pe care ai f cut -o. ⁵Mai bine s nu faci nicio juruin , decît s faci o juruin i s n'o împline ti. ⁶Nu l sa gura s te bage în p cat, i nu zice înaintea trimesului lui Dumnezeu: „M'am pripit.” Pentru ce s Se mînie Dumnezeu din pricina cuvintelor tale, i s nimiceasc lucrarea mînilor tale? ⁷C ci, dac este de ert ciune în mul imea visurilor, nu mai pu in este i în mul imea vorbelor; de aceea, teme-te de Dumnezeu. ⁸Cînd vezi în ar pe cel s rac n p stuit i j fuit în numele dreptului i drept ii, s nu te miri de lucrul acesta! C ci peste cel mare vegheaz altul mai mare, i peste ei to i Cel Prea Înalt. ⁹Dar un folos pentru ar în toate privin ele, este un împ rat pre uit în ar . ¹⁰Cine iube te argintul, nu se satur niciodat de argint, i cine iube te bog ia mult , nu trage folos din ea. i aceasta este o de ert ciune! ¹¹Cînd se înmul esc bun t ile, se înmul esc i ceice le pap : i ce folos mai are din ele st pînul lor decît c le vede cu ochii? ¹²Dulce este somnul lucr torului, fie c a mîncat mult, fie c a mîncat pu in; dar pe cel bogat nu -l las îmbuibarea s doarm . ¹³Este un mare r u, pe care l-am v zut supt soare: avu ii p strate spre nefericirea st pînului lor. ¹⁴Dac se perd aceste bog ii prin vreo întîmplare nenorocit , i el are un fiu, fiului nu -i r mîne nimic în mîni. ¹⁵Cum a ie it de gol din pîntecele mamei sale, din care a venit, a a se întoarce, i nu poate s ia nimic în mîn din toat osteneala lui. ¹⁶i acesta este un mare r u, anume c se duce cum venise; i ce folos are el c s'a trudit în vînt? ¹⁷Ba înc , toat via a lui a mai trebuit s m nînce cu necaz, i a avut mult durere, grij i sup rare. ¹⁸Iat ce am v zut: este bine i frumos ca omul s m nînce i s bea, i s tr iasc bine în mijlocul muncii lui, cu care se trude te supt soare, în toate zilele vie ii lui, pe cari i le -a dat Dumnezeu; c ci aceasta este partea lui. ¹⁹Dar dac a dat Dumnezeu cuiva avere i bog ii, i i -a îng duit s m nînce din ele, s - i ia partea lui din ele, i s se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar dela Dumnezeu. ²⁰C ci nu se mai gînde te mult la scurtimea zilelor vie ii lui, de vreme ce Dumnezeu îi umple inima de bucurie.

Chapter 6

¹Este un r u, pe care l-am v zut supt soare, i care se înfîlne te des între oameni. ²Este, de pild , un om c ruia i -a dat Dumnezeu avere, bog ii, i slav , a a c nu -i lipse te nimic din ce -i dore te sufletul; dar Dumnezeu nu -l las s se bucure de ele, ci un str in se bucur de ele: aceasta este o de ert ciune i un r u mare. ³Chiar dac un om ar avea o sut de copii, i ar tr i mul i ani, -oricît de mult i s'ar m ri num rul zilelor anilor lui, dar dac nu i se satur sufletul de bun t ile agonisite de el,

i dac nici de înmormântare n'are parte, eu zic c o st rpitur este mai fericit decât el. ⁴C ci aceasta din urm piere odat cu venirea ei, se duce în întunerec, i numele îi r mîne acoperit cu întunerec; ⁵n'a v zut, nici n'a cunoscut soarele; i de aceea este mai bine de ea decât de omul acela. ⁶i de ar tr i chiar de dou ori o mie de ani un astfel de om, f r s se bucure de fericire, nu merg toate la un loc? ⁷Toat truda omului este pentru gura lui, i totu poftele nu i se împlinesc niciodat. ⁸C ci ce are în eleptul mai mult decât nebunul? Ce folos are nenorocitul care tie s se poarte înaintea celor vii? ⁹Mai bine ce vezi cu ochii decât fr mîntare de pofte neîmplinite: i aceasta este o de ert ciune i goan dup vînt. ¹⁰Ce este omul, se cunoa te dup numele care i s'a dat de mult: se tie c este din p mînt, i nu poate s se judece cu celce este mai tare decât el. ¹¹C ci chiar dac face mult verb , care doar înmul e te de ert ciunea, ce folos are omul din ea? ¹²C ci cine tie ce este bine pentru om în via , în toate zilele vie ii lui de vie uire de art , pe cari le petrece ca o umbr ? i cine poate s spun omului ce va fi dup el supt soare?

Chapter 7

¹Mai mult face un nume bun de cît untdelemnul mirositor, i ziua mor ii de cît ziua na terii. ²Mai bine s te duci într'o cas de jale de cît s te duci într'o cas de petrecere; c ci acolo î i aduci aminte de sfîr itul oric rui om, i cine tr ie te, î i pune la inim lucrul acesta. ³Mai bun este întristarea decât rîsul; c ci prin întristarea fe ei inima se face mai bun. ⁴Inima în elep ilor este în casa de jale, iar inima celor f r minte este în casa petrecerii. ⁵Mai bine s ascul i mustrarea în eleptului de cît s ascul i la cîntecul celor f r minte. ⁶C ci rîsul celor f r minte este ca pîr itul spinilor supt c ldare. i aceasta este o de ert ciune. ⁷Averea luat prin sil înebune te pe cel în elept, i mita stric inima. ⁸Mai bun este sfîr itul unui lucru de cît începutul lui; mai bine cel bun la suflet de cît cel îngîmfat. ⁹Nu te gr bi s te mîinii în sufletul t u, c ci mînia locuie te în sînul nebunilor. ¹⁰Nu zice: „Cum se face c zilele de mai înainte erau mai bune de cît acestea?`` C ci nu din în elepciune întrebi a a. ¹¹În elepciunea pre uie te cît o mo tenere, i chiar mai mult pentru cei ce v d soarele. ¹²C ci ocrotire d i în elepciunea, ocrotire d i argintul; dar un folos mai mult al tiin ei este c în elepciunea ine în via pe cei ce o au. ¹³Uit -te cu b gare de seam la lucrarea lui Dumnezeu: cine poate s îndrepte ce a f cut El strîmb? ¹⁴În ziua fericirii, fii fericit, i în ziua nenorocirii, gînde te-te c Dumnezeu a f cut i pe una i pe cealalt , pentruca omul s nu mai poat ti nimic din ce va fi dup el. ¹⁵Tot felul de lucruri am v zut în zilele de ert ciunii mele. Este cîte un om f r prihan , care piere în neprih nirea lui, i este cîte un nelegiuit, care o duce mult în r utatea lui. ¹⁶Nu fi prea neprih nit i nu te ar ta prea în elept: pentru ce s te pierzi singur? ¹⁷Dar nu fi nici peste m sur de r u i nu fi f r minte: pentru ce vrei s mori înainte de vreme? ¹⁸Bine este s ii la aceasta, dar nici pe cealalt s n'o la i din mîn ; c ci cine se teme de Dumnezeu, scap din toate acestea. ¹⁹În elepciunea face pe cel în elept mai tare de cît zece viteji, cari sînt într'o cetate. ²⁰Fiindc pe p mînt nu este nici un om f r prihan , care s fac binele f r s p c tuiasc. ²¹Nu lua nici tu seama la toate vorbele cari se spun, ca nu cumva

s'auzi pe sluga ta vorbindu-te de r u! ²²Ci tie inima ta de cîte ori ai vorbit i tu de r u pe al ii. ²³Toate acestea le-am cercetat cu în elepciune. Am zis: „M voi în elep i.” Dar în elepciunea a r mas departe de mine. ²⁴Cu mult mai departe decît era mai înainte, i ce adînc ! Cine o va putea g si? ²⁵M-am apucat i am cercetat toate lucrurile, cu gînd s în eleg, s adîncesc, i s caut în elepciunea i rostul lucrurilor, i s pricep nebunia r ut ii i r t cirea prostiei. ²⁶i am g sit c mai amar de cît moartea este femeia, a c rei inim este o curs i un la , i ale c rei mîni sînt ni te lan uri; cel pl cut lui Dumnezeu scap de ea, dar cel p c tos este prins de ea. ²⁷Iat ce am g sit, zice Ecclesiastul, cercetînd lucrurile unul cîte unul, ca s le p trund rostul; ²⁸iat ce-mi caut i acum sufletul, i n'am g sit. Din o mie am g sit un om: dar o femeie n'am g sit în toate acestea. ²⁹Numai, iat ce am g sit: c Dumnezeu a f cut pe oameni f r prihan , dar ei umbl cu multe iretenii.

Chapter 8

¹Cine este ca cel în elept, i cine pricepe rostul lucrurilor? În elepciunea omului îi lumineaz fa a, i asprimea fe ei i se schimb . ²Eu î i spun: „P ze te poruncile împ ratului, din pricina jur mîntului, f cut înaintea lui Dumnezeu. ³Nu te gr bi s pleci dinaintea lui, i nu st rui într'un lucru r u: c ci el poate face tot ce vrea, ⁴pentruc vorba împ ratului are putere. Cine poate zice: „Ce faci?” ⁵Pe cine p ze te porunca, nu -l va atinge nici o nenorocire, dar inima în eleptului cunoa te i vremea i judecata. ⁶Ci pentru orice lucru este o vreme i o judecat i nenorocirea pa te pe om. ⁷Dar el nu tie ce i cum se va întîmpla, c ci n'are nici cine -i spune. ⁸Omul nu este st pîn pe suflarea lui ca s'o poat opri, i n'are nicio putere peste ziua mor ii; în lupta aceasta nu este izb vire, i r utatea nu poate sc pa pe cei r i. ⁹Toate acestea le-am v zut, i mi-am îndreptat inima spre tot ce se face supt soare. Este o vreme cînd un om st pîne te peste alt om, ca s -l fac nenorocit. ¹⁰Atunci am v zut pe cei r i îngropa i i ducîndu-se la odihna lor, iar pe ceice lucraser cu neprih nire dep rîndu-se de locul sfînt i uita i în cetate. i aceasta este o de ert ciune! ¹¹Pentruc nu se aduce repede la îndeplinire hot rîrea dat împotriva faptelor rele, de aceea este plin inima fiilor oamenilor de dorin a s fac r u. ¹²Totu , m carc p c tosul face de o sut de ori r ul i st ruie te mult vreme în el, eu tiu c fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu, i au fric de El. ¹³Dar cel r u, nu este fericit i nu- i va lungi zilele, întocmai ca umbra, pentru c n'are fric de Dumnezeu. ¹⁴Este o de ert ciune care se petrece pe p mînt: i anume sînt oameni neprih ni i, c rora le merge ca i celor r i cari fac fapte rele, i sînt r i, c rora le merge ca i celor neprih ni i, cari fac fapte bune. Eu zic c i aceasta este o de ert ciune. ¹⁵Am l udat dar petrecerea, pentru c nu este alt fericire pentru om supt soare de cît s m nînce i s bea i s se veseleasc ; iat ce trebuie s -l înso easc în mijlocul muncii lui, în zilele vie ii pe cari i le d Dumnezeu supt soare. ¹⁶Cînd mi-am pus inima s cunosc în elepciunea i s m uit cu b gare de seam la truda pe care i -o d omul pe p mînt-c ci omul nu vede somn cu ochii, nici zi nici noapte, - ¹⁷am v zut atunci toat lucrarea lui Dumnezeu, am v zut c omul nu poate s p trund ce se face

supt soare; oricât s'ar trudi el s cerceteze, tot nu va putea afla; i chiar dac în eleptul ar zice c a ajuns s în eleag , tot nu poate s g seasc .

Chapter 9

¹Da, mi-am pus inima în c utarea tuturor acestor lucruri, am cercetat toate aceste lucruri, i am v zut c cei neprih ni i i în elep i, i faptele lor, sînt în mîna lui Dumnezeu, atît dragostea cît i ura. Oamenii nu tiu nimic mai dinainte; totul este înaintea lor în viitor. ²Tuturor li se întîmpl toate deopotriv : aceea soart are cel neprih nit i cel r u, cel bun i curat ca i cel necurat, cel ce aduce jertf , ca i cel ce n'aduce jertf ; cel bun ca i cel p c tos, cel ce jur ca i cel ce se teme s jure! ³Iat cel mai mare r u în tot ce se face supt soare: anume c aceea soart au to i. De aceea i este plin inima oamenilor de r utate, i deaceea este atîta nebulie în inima lor tot timpul cît tr iesc. i dup aceea? Se duc la cei mor i. ⁴C ci cine este scutit? Oricine tr ie te, tot mai trage n dejde; c ci un cîne viu face mai mult decît un leu mort. ⁵Cei vii, în adev r, m car tiu c vor muri; dar cei mor i nu tiu nimic, i nu mai au nicio r splat , fiindc pîn i pomenirea li se uit . ⁶i dragostea lor, i ura lor, i pizma lor, de mult au i pierit, i niciodat nu vor mai avea parte de tot ce se face supt soare. ⁷Du-te, dar, de m nînc - i pînea cu bucurie, i bea- i cu inim bun vinul; c ci de mult a g sit Dumnezeu pl cere în ce faci tu acum. ⁸Hainele s - i fie albe, în orice vreme, i untdelemnul s nu- i lipseasc de pe cap. ⁹Gust via a cu nevasta, pe care o iube ti, în tot timpul vie i tale de erte, pe care i -a dat -o Dumnezeu supt soare, în aceast vreme trec toare; c ci aceasta i i este partea în via , în mijlocul trudei cu care te ostene ti supt soare. ¹⁰Tot ce g se te mîna ta s fac , f cu toat puterea ta! C ci, în locuin a mor ilor, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuial , nici tiin , nici în elepciune! ¹¹Am mai v zut apoi supt soare c nu cei iu i alearg , c nu cei viteji cî tig r zboiul, c nu cei în elep i cî tig pînea, nici cei pricepu i bog ia, nici cei înv a i bun voin a, ci toate atîrn de vreme i de împrejur ri. ¹²C ci omul nu- i cunoa te nici m car ceasul, întocmai ca pe tii prin i în mreaja nimicitoare, i ca p s rile prinse în la ; ca i ei sînt prin i i fiii oamenilor în vremea nenorocirii, cînd vine f r veste nenorocirea peste ei. ¹³Am mai v zut urm toarea în elepciune supt soare, i mi s'a p rut mare. ¹⁴Era o mic cetate, cu pu ini oameni în ea; i a venit asupra ei un împ rat puternic, a împresurat -o, i a ridicat mari înt rituri împotriva ei. ¹⁵În ea se afla un om s rac dar în elept, care a sc pat cetatea cu în elepciunea lui. i nimeni nu se gîndise la omul acela s rac. ¹⁶Atunci am zis: „Mai bun este în elepciunea de cît t ria!`` Totu în elepciunea s racului este dispre uit , i nimeni nu -l ascult . ¹⁷Cuvintele în elep ilor, ascultate în lini te, sînt mai de pre decît strig tele unuia care st pîne te între nebuni. ¹⁸În elepciunea este mai de pre de cît sculele de r zboi; dar un singur p c tos nimice te mult bine.

Chapter 10

¹Mu tele moarte stric i acresc untdelemnul negustorului de unsori; tot a a, pu in nebunie biruie în elepciunea i slava. ²Inima în eleptului este la dreapta lui, iar inima nebunului la stînga lui. ³i pe orice drum ar merge nebunul, peste tot îi lipse te mintea, i spune tuturor c este un nebun! ⁴Cînd izbucne te împotriva ta mînia celuice st pîne te, nu- i p r si locul, c ci sîngele rece te p ze te de mari p cate. ⁵Este un r u pe care l-am v zut supt soare, ca o gre al , care vine dela celce cîrmuie te: ⁶nebunia este pus în dreg torii înalte, iar boga ii stau în locuri de jos. ⁷Am v zut robi c l ri, i voivozi mergînd pe jos ca ni te robi. ⁸Cine sap groapa altuia, cade el în ea, i cine surp un zid, va fi mu cat de un sarpe. ⁹Cine sfarm pietre, este r nit de ele, i cine despica lemne este în primejdie. ¹⁰Cînd se toce te ferul, i r mîne neascu it, trebuie s - i îndoie ti puterile; de aceea la izbînd ajungi prin în elepciune. ¹¹Cînd mu c arpele, fiindc n'a fost vr jit, vr jitorul n'are niciun cî tig din me te ugul lui. ¹²Cuvintele unui în elept sînt pl cute, dar buzele nebunului îi aduc pieirea. ¹³Cel dintîi cuvînt care -i iese din gur este nebunie, i cel din urm este o nebunie i mai rea. ¹⁴Nebunul spune o mul ime de vorbe, m carc omul nu tie ce se va întîmpla, i cine -i va spune ce va fi dup el? ¹⁵Truda nebunului obose te pe celce nu cunoa te drumul spre cetate. ¹⁶Vai de tine, ar , al c rei împ rat este un copil, i ai c rei voivozi benchetuiesc de diminea ! ¹⁷Ferice de tine ar , al c rei împ rat este de neam mare, i ai c rei voivozi m nînc la vremea potrivit , ca s - i înt reasc puterile, nu ca s se dedea la be ie! ¹⁸Cînd mînile sînt lene e, se las grinda, i cînd se lenevesc mînile, plou în cas . ¹⁹Ospe ele se fac pentru petrecere, vinul învesele te via a, iar argintul le d pe toate. ²⁰Nu blestema pe împ rat, nici chiar în gînd, i nu blestema pe cel bogat în odaia în care te culci; c ci s'ar putea întîmpla ca pas rea cerului s - i duc vorba, i un sol înaripat s - i dea pe fa vorbele.

Chapter 11

¹Arunc - i pînea pe ape, i dup mult vreme o vei g si iar ! ²Împarte -o în apte i chiar în opt, c ci nu tii ce nenorocire poate da peste p mînt. ³Cînd se umplu norii de ploaie, o vars pe p mînt. Ori încotro ar c dea copacul, fie spre miaz zi, fie spre miaz noapte, în locul unde cade, acolo r mîne. ⁴Cine se uit dup vînt, nu va s m na, i cine se uit dup nori, nu va secera. ⁵Cum nu tii care este calea vîntului, nici cum se fac oasele în pîntecetele femeii îns rcinate, tot a a nu cuno ti nici lucrarea lui Dumnezeu, care le face pe toate. ⁶Diminea a, sam n - i s mîn a, i pîn seara nu l sa mîna s i se odihneasc , fiindc nu tii ce va izbuti, aceasta sau aceea, sau dac amîndou sînt deopotriv de bune. ⁷Dulce este lumina i o pl cere pentru ochi s vad soarele. ⁸Deci, dac un om tr ie te mul i ani, s se bucure, în to i anii ace tia, i s se gîndeasc ce multe vor fi zilele de întunerec. Tot ce va veni este de ert ciune. ⁹Bucur -te, tinere, în tinere ea ta, fii cu inima vesel cît e ti tîn r, umbl pe c ile alese de inima ta i pl cute ochilor t i; dar s tii c pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la

judecat . ¹⁰Gone te orice necaz din inima ta, i dep r teaz r ul din trupul t u; c ci tinere a i zorile vie ii sînt trec toare.

Chapter 12

¹Dar adu- i aminte de F c torul t u în zilele tinere ei tale, pîn nu vin zilele cele rele i pîn nu se apropie anii, cînd vei zice: „Nu g sesc nici o pl cere în ei``; ²pîn nu se întunec soarele, i lumina, luna i stelele, i pîn nu se întorc norii îndat dup ploaie; ³pîn nu încep s tremure paznicii casei (mînile), i s se încovoai cele tari (picioarele); pîn nu se opresc ceice macin (din ii), c ci s'au împu inat; pîn nu se întunec ceice se uit pe ferestre (ochii); ⁴pîn nu se închid cele dou u i dinspre uli (buzele), cînd uruitul morii sl be te, te scoli la ciripitul unei pas ri, glasul tuturor cînt re elor se aude în bu it, ⁵te temi de orice în l ime, i te sperii pe drum; pîn nu înflore te migdalul cu peri albi, i de abea se tîr te l custa, pîn nu- i trec poftetele, c ci omul merge spre casa lui cea vecinic , i bocitorii cutreier uli ele; ⁶pîn nu se rupe funia de argint, pîn nu se sfarm vasul de aur, pîn nu se sparge g leata la izvor, i pîn nu se stric roata dela fîntîn ; ⁷pîn nu se întoarce rîna în p mînt, cum a fost, i pîn nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l -a dat. ⁸O, de ert ciune a de ert ciunilor, zice Eclesiastul; totul este de ert ciune. ⁹Pe lîng c Eclesiastul a fost în elept, el a mai înv at i tiin a pe popor, a cercetat, a adîncit i a întocmit un mare num r de zic tori. ¹⁰Eclesiastul a c utat s afle cuvinte pl cute, i s scrie întocmai cuvintele adev rului. ¹¹Cuvintele în elep ilor sînt ca ni te bolduri; i, strînse la un loc, sînt ca ni te cuie b tute, date de un singur st pîn. ¹²Încolo, fiule, ia înv tur din aceste lucruri; dac ai voi s faci o mul ime de c r i, s tii c n'ai mai ispr vi, i mult înv tur obose te trupul. ¹³S ascult m dar încheierea tuturor înv turilor: Teme-te de Dumnezeu i p ze te poruncile Lui. Aceasta este datoria oric rui om. ¹⁴C ci Dumnezeu va aduce orice fapt la judecat , i judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie r u

Song of Solomon

Chapter 1

¹Cîntarea cînt rilor, f cut de Solomon. ²S m s rute cu s rut rile gurii lui! C ci toate desmierd rile tale sînt mai bune de cît vinul, ³mirodeniile tale au un miros pl cut. Numele t u este ca o mireasm v rsat . De aceea te iubesc pe tine fetele! ⁴Trage-m dup tine! i haidem s alerg m! Împ ratul m duce în od ile lui... Ne vom veseli i ne vom bucura de tine; vom l uda desmierd rile tale mai mult de cît vinul! Pe drept e ti iubit. ⁵Sînt neagr , dar sînt frumoas , fiice ale Ierusalimului, cum sînt corturile Chedarului, i cum sînt covoarele lui Solomon. ⁶Nu v uita i c sînt a a de negricioas , c ci

m'a ars soarele. Fiii mamei mele s'au mâniat pe mine, și m'au pus p zitoare la vii. Dar via frumoasă îi mele n'am p zit -o. ⁷Spune-mi tu, pe care te iube te inima mea, unde î i pa ti oile, unde te odihne ti la amiaz ? C ci de ce s umblu ca o r t cit pe la turmele tovar ilor t i? - ⁸Dac nu tii, o tu, cea mai frumoasă dintre femeii, ie i pe urmele oilor, și pa te- i iezii lâng colibele p storilor. ⁹Cu iapa înh mat la car le lui Faraon, te asem n eu pe tine, scumpa mea. ¹⁰Ce frumo și î i sînt obraji în mijlocul l n i oarelor dela gît, și ce frumos î i este gîtul în mijlocul irurilor de m rg ritare! ¹¹Î i vom face deci l n i oare de aur, cu stropituri de argint. - ¹²Cît st împ ratul la masa lui, nardul meu î i r spînde te mirosul. ¹³Prea iubitul meu îmi este ca un m nunchi de mir, care se odihne te între î ele mele. ¹⁴Prea iubitul meu este pentru mine un strugure de m lini , din viile din En-Ghedi. - ¹⁵Ce frumoasă e ti, iubito, uite ce frumoasă e ti, cu ochii t i de porumbi ! - ¹⁶Ce frumos e ti, prea iubitele, ce pl cut e ti! Verdea a este patul nostru! - ¹⁷Cedrii sînt grinzile caselor noastre, și chiparo îi sînt pardoselele noastre. -

Chapter 2

¹Eu sînt un trandafir din Saron, un crin din v i. - ²Ca un crin în mijlocul spinilor, a a este iubita mea între fete. - ³Ca un m r între copacii p durii, a a este prea iubitul meu între tineri. Cu a a drag stau la umbra lui, și rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele. ⁴El m'a dus în casa de osp , și dragostea era steagul fluturat peste mine. ⁵Înt ri i-m cu turte de struguri, înviora i-m cu mere, c ci sînt bolnav de dragostea lui. ⁶S - i pun mîna stîng supt capul meu, și s m îmbr i eze cu dreapta lui! - ⁷V jur, fiice ale Ierusalimului, pe c prioarele și cerboaicele de pe cîmp: nu stîrni i, nu trezi i dragostea, pîn nu vine ea! - ⁸Aud glasul prea iubitului meu! Iat -l c vine, s rind peste mun i, s lfînd pe dealuri. ⁹Prea iubitul meu seam n cu o c prioar , sau cu puiul de cerboaic . Iat -l c este dup zidul nostru, se uit pe fereastr , prive te printre z brele. ¹⁰Prea iubitul meu vorbe te i-mi zice: Scoal -te, iubito, și vino, frumoaso! ¹¹C ci iat c a trecut iarna; a încetat ploaia, și s'a dus. ¹²Se arat florile pe cîmp, a venit vremea cînt rii, și se aude glasul turturicii în cîmpiile noastre. ¹³Se pîrguiesc roadele în smochin, și viile înflorite î i r spîndesc mirosul. Scoal -te, iubito, și vino, frumoaso. ¹⁴Porumbi din cr p turile stîncii, ascuns în scobiturile pr p stiilor, arat -mi fa a ta, și f -m s - i aud glasul! C ci glasul t u este dulce, și fa a ta pl cut . ¹⁵Prinde i-ne vulpile, vulpile cele mici, cari stric viile; c ci viile noastre sînt în floare. ¹⁶Prea iubitul meu este al meu, și eu sînt a lui; el î i pa te turma între crini. ¹⁷Pîn la r coarea zilei, și pîn la lungirea umbrelor, întoarce-te!... Iubitule, sai ca o c prioar sau ca puiul de cerb, peste mun ii ce ne despart.

Chapter 3

¹Am c utat noaptea, în a ternutul meu, am c utat pe iubitul inimii mele; l-am c utat, dar nu l-am g sit... ²M'am sculat, atunci, i am cutreierat cetatea, uli ele i pie ele; i am c utat pe iubitul inimii mele... L-am c utat, dar nu l-am g sit! ³M'au înfîlnit p zitorii cari dau ocol cet ii; i i-am întrebat: „N'a i v zut pe iubitul inimii mele?” ⁴Abia trecusem de ei, i am g sit pe iubitul inimii mele. L-am apucat, i nu l-am mai l sat pîn nu l-am adus în casa mamei mele, în odaia celei ce m'a z mislit. - ⁵V jur, fiice ale Ierusalimului, pe c prioarele i cerboaiacele de pe câmp, nu stîrni i, nu trezi i dragostea, pîn nu vine ea. - ⁶Ce se vede suindu-se din pustie, ca ni te stîlpi de fum, în mijlocul aburilor de mir i de t mîie, înconjurat de toate mirezmele negustorilor de mir? - ⁷Iat , este pata ca lui Solomon, cu asezeci de viteji, de jur împrejur, cei mai viteji din Israel. ⁸To i sînt înarma i cu s bii, i to i sînt deprin i la lupt , fiecare cu sabia la coaps , ca s n'aib nimic de temut în timpul nop ii. ⁹Împ ratul Solomon i -a f cut aceast pata c din lemn din Liban. ¹⁰Stîlpii i -a f cut de argint, rezem toarea de aur, scaunul de purpur ; iar mijlocul împodobit cu o es tur aleas , lucrat de dragostea fiicelor Ierusalimului. ¹¹Ie i i, fetele Sionului, i privi i pe împ ratul Solomon, cu cununa cu care l -a încununat mam -sa în ziua cununiei lui, în ziua veseliei inimii lui. -

Chapter 4

¹Ce frumoas e ti, iubito, ce frumoas e ti! Ochii t i sînt ochi de porumbi , supt m hrama ta. P rul t u este ca o turm de capre, poposit pe coama muntelui Galaad. ²Din ii t i sînt ca o turm de oi tunse, cari ies din sc ld toare, toate cu gemeni, i nici una din ele nu este stearp . ³Buzele tale sînt ca un fir de cîrmîz, i gura ta este dr gu ; obrazul t u este ca o jum tate de rodie, supt m hrama ta. ⁴Gîtul t u este ca turnul lui David, zidit ca s fie o cas de arme; o mie de scuturi atîrn de el, toate scuturi de viteji. ⁵Amîndou î ele tale sînt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei c prioare, cari pasc între crini. ⁶Pîn se r core te ziua, i pîn fug umbrele, voi veni la tine, munte de mir, i la tine, deal de t mîie. ⁷E ti frumoas de tot, iubito, i n'ai nici un cusur. ⁸Vino cu mine din Liban, mireaso, vino cu mine din Liban! Prive te din vîrful muntelui Amana, din vîrful muntelui Senir i Hermon, din vizuinile leilor, din mun ii pardo ilor! ⁹Mi-ai r pit inima, soro, mireaso, mi-ai r pit inima numai cu o privire, numai cu unul din l n i oarele dela gîtul t u! ¹⁰Ce lipici în desmierd rile tale, soro, mireaso! Desmierd rile tale pre uiesc mai mult decît vinul, i mirezmele tale sînt mai pl cute decît toate miroznel! ¹¹Miere picur din buzele tale, mireaso, miere i lapte se afl supt limba ta, i mirosul hainelor tale este ca mirosul Libanului. ¹²E ti o gr din închis , soro, mireaso, un izvor închis, o fîntîn pecetluit . ¹³Odraslele tale sînt o gr din de rodii, cu cele mai alese roade, m lini negri i nard; ¹⁴nard i ofran, trestie mirositoare i scor i oar , cu tot felul de tufari de t mîie, smirn i aloes, cu cele mai alese mirezme. ¹⁵O fîntîn din gr dini, un izvor de ape vii, ce curge din Liban. ¹⁶Scoal -te, criv ule! Vino, vîntule de miaz zi! Sufla i peste gr dina mea, ca s picure mirosurile din ea! -S între iubitul meu în gr dina lui, i s m nînce din roadele ei alese! -

Chapter 5

¹Eu intru în gr dina mea, soro, mireaso, îmi culeg smirna cu mirezmele mele, îmi m nînc fagurul de miere cu mierea mea, îmi beau vinul cu laptele meu... -Mîncă i, prieteni, be i i îmb ta i-v de dragoste! - ²Adormisem, dar inima îmi veghea... Este glasul prea iubitelui meu, care bate: „Deschide-mi, soro, scumpo, porumbi o, neprih nito! C ci capul îmi este plin de rou , cîrlion ii îmi sînt plini de picurii nop ii.” - ³„Mi-am scos haina, cum s m îmbrac iar ? Mi-am sp lat picioarele: cum s le murd resc iar ? ⁴Dar iubitul meu a vîrît mîna pe gaura z vorului, i mi -a fost mil de el atunci. ⁵M'am sculat s deschid iubitelui meu, în timp ce de pe mînile mele picura smirn , i de pe degetele mele picura cea mai aleas smirn pe mînerul z vorului. ⁶Am deschis iubitelui meu; dar iubitul meu plecase, se f cuse nev zut. Înebuneam, cînd îmi vorbea. L-am c utat, dar nu l-am g sit; l-am strigat, dar nu mi -a r spus. ⁷P zitorii cari dau ocol cet ii m'au întîlnit; m'au b tut, m'au r nit; mi-au luat m hrama str jerii de pe ziduri. ⁸V rog ferbinte, fiice ale Ierusalimului, dac g si i pe iubitul meu, ce -i ve i spune?... C sînt bolnav de dragoste! - ⁹Ce are iubitul t u mai mult de cît altul, o, cea mai frumoas dintre femei? Ce are iubitul t u mai mult de cît altul, de ne rogi a a de fierbinte? - ¹⁰Iubitul meu este alb i rumen, osebindu-se din zece mii. ¹¹Capul lui este o cunun de aur curat, pletele lui ca ni te valuri, sînt negre cum e corbul. ¹²Ochii lui sînt ca ni te porumbei pe marginea izvoarelor, sc lda i în lapte, i odihnindu-se în fa a lui plin . ¹³Obrajii lui sînt ca ni te straturi de mirezme, în cari cresc saduri mirositoare; buzele lui sînt ni te crini, din cari curge cea mai aleas smirn . ¹⁴Mînile lui sînt ni te inele de aur, ferecate cu pietre de hrisolit; trupul lui este un chip de filde lustruit, acoperit cu pietre de safir; ¹⁵picioarele lui sînt ni te stîlpi de marmor alb , a eza i pe ni te temelii de aur curat. Înf i area lui este ca Libanul, pare un tîn r ales ca cedrii. ¹⁶Cerul gurii lui este numai dulcea i toat fiin a lui este plin de farmec. A a este iubitul meu, a a este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului! -

Chapter 6

¹Unde s'a dus iubitul t u, cea mai frumoas dintre femei? Încotro a apucat iubitul t u, ca s -l c ut m i noi împreun cu tine? - ²Iubitul meu s'a pogorît la gr dina lui, la stratul de mirezme, ca s - i pasc turma în gr dini, i s culeag crini. ³Eu sînt a iubitelui meu i iubitul meu este al meu; el î i pa te turma între crini. - ⁴Frumoas e ti, iubito, ca Tir a, pl cut ca Ierusalimul, dar cumplit ca ni te o ti supt steagurile lor. ⁵Întoarce- i ochii dela mine, c ci m turbur . Perii t i sînt ca o turm de capre, cari poposesc pe coama Galaadului. ⁶Din ii t i sînt ca o turm de oi, cari ies din sc ld toare, toate cu gemeni, i niciuna din ele nu este stearp . ⁷Obrazul t u este ca o jum tate de rodie, supt m hrama ta... ⁸Am asezeci de împ r tese, optzeci de iitoare, i fete f r num r, ⁹dar numai una singur este porumbi a mea, neprih nita mea; ea este singur la mam -sa, cea mai aleas a celei ce a n scut -o. Fetele o v d, i o numesc fericit ; împ r tesele i iitoarele de asemenea o laud . - ¹⁰„Cine

este aceea care se ive te ca zorile, frumoas ca luna, curat ca soarele, dar cumplit ca ni te o ti supt steagurile lor?` - ¹¹M'am pogorît în gr dina cu nuci, s v d verdea a din vale, s v d dac a înmugurit via, i dac au înflorit rodiile. ¹²Dar f r s bag de seam , dorin a mea m'a dus la car le poporului unui om ales. - ¹³Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito! Întoarce-te, întoarce-te, ca s te privim. -Ce ave i voi s v uita i la Sulamita ca la ni te fete ce joac în cor?

Chapter 7

¹Ce frumoase î i sînt picioarele în înc l mintea ta, fat de domn! Marginile rotunde ale coapsei tale sînt ca ni te l n i oare de pus la gît, lucrate de mînile unui me ter iscusit. ²Pîntecele t u este un pahar rotund, de unde nu lipse te vinul mirositor; trupul t u este un snop de grîu, încins cu crini. ³Amîndou î ele tale sînt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei c prioare. ⁴Gîtul t u este ca un turn de filde ; ochii t i sînt ca iazurile Hesbonului, de lîng poarta Bat-Rabim; nasul t u este ca turnul Libanului, care prive te spre Damasc. ⁵Capul t u este cum e Carmelul, i p rul capului t u este ca purpura împ r teasc : pîn i un împ rat ar fi înl n uit de pletele tale!... ⁶Ce frumoas i ce pl cut e ti, tu, iubito, în mijlocul desf t rilor! ⁷Statura ta este ca finicul, i î ele tale ca ni te struguri. ⁸Îmi zic: „M voi sui în finic, i -i voi apuca cr cile!` Atunci î ele tale vor fi ca strugurii din vie, mirosul sufl rii tale ca al merelor. ⁹i gura ta toarn un vin ales, care curge lin ca r spus la desmierd rile mele, i alunec pe buzele noastre cînd adormim! ¹⁰Eu sînt a iubitului meu, i el dore te de mine. ¹¹Vino, iubitele, haidem s ie im pe cîmp, s mînem noaptea în sate! ¹²Dis de diminea ne vom duce la vii, s vedem dac a înmugurit via, dac s'a deschis floarea, i dac au înflorit rodiile. Acolo î i voi da dragostea mea. ¹³Mandragorele î i r spîndesc mirosul, i deasupra u ii avem tot felul de roade bune, noi i vechi, pe cari, pentru tine, iubitele, le-am p strat.

Chapter 8

¹O! de ai fi fratele meu, care a supt la î ele mamei mele! Cînd te-a întîlni în uli , te-a s ruta, i nimeni nu m'ar inea de r u. ²Te-a lua i te-a aduce la casa mamei mele; ea m'ar înv a s - i dau s bei vin mirositor, must din rodiile mele. ³Mîna lui cea sîng s fie supt capul meu, i dreapta lui s m îmbr i eze! - ⁴V rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, nu sîrni i, nu trezi i dragostea, pîn nu vine ea. - ⁵Cine este aceea, care se suie din pustie, rezemat de iubitul ei i zicînd: „Te-am trezit supt m r; acolo te -a n scut mam -ta, acolo te -a n scut i te -a f cut ea.` - ⁶Pune-m ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe bra ul t u; c ci dragostea este tare ca moartea, i gelozia este neînduplecat ca locuin a mor ilor; jarul ei este jar de foc, o flac r a Domnului. ⁷Apele cele mari nu pot s sting dragostea, i rîurile n'ar putea s'o înece; de ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste, tot n'ar avea de cît dispre . ⁸Avem o sor micu , care n'are înc î e. Ce vom face cu sora noastr în ziua

când îi vor veni pe utorii? ⁹Dacă este zid, vom zidi ni te zimi de argint pe ea; dar dacă este uşă, o vom închide cu o scândură de cedru. - ¹⁰Eu sînt un zid, şi în ele mele sînt ca nişte turnuri; în ochii lui am fost ca una care aşteaptă pace. ¹¹Solomon avea o viaţă la Baal-Hamon; a închiriat -o unor pelerini; şi fiecare trebuia să aducă pentru rodul ei o mie de sicli de argint. ¹²Via mea, care este a mea, o părăsesc eu. Închide-i, Solomoni, cei o mie de sicli, şi două sute fie celor ce părăsesc rodul! - ¹³Tu, care locuieşti în grădini, nişte prieteni îţi pleacă urechea la glasul tău: binevoie-te în faţa mea să mă audă! - ¹⁴Vino repede, iubite, ca o câmpioară sau ca puiul de cerb pe munţii plini de mirozine

Isaiah

Chapter 1

¹Proorocia lui Isaia, fiul lui Amos, despre Iuda şi Ierusalim, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz şi Ezechia, împăraţii lui Iuda. ²Ascultă-mă, ceruri, şi ia aminte, pământule, căci Domnul vorbeşte-te: „Am hrănit-vă şi am crescut nişte copii, dar ei s'au răsculat împotriva Mea. ³Boul şi îcătoarea cunosc-te şi pînul, şi mînaşarul cunosc-te ieslea şi pînului său: dar Israel nu Mă cunoaşte, poporul Meu nu ia aminte la Mine.” ⁴Vai, neam păcătos, popor încredinţat de rău delegi, sîmţ de nelegiuiri, copii stricaţi! Au părăsit pe Domnul, au dispărut de faţă de Sfîntul lui Israel. I-au întors spatele... ⁵Ce pedepse noi să vă mai dea, cînd voi vă răzvrătiţi din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav, şi toată inima suferă de moarte! ⁶Din tulpă pînă în creţ, nimic nu-i sănătos: ci numai răni, vînturi şi carne vie, ne storsă, ne legate, şi ne alinate cu untdelemn: ⁷ară vă este pustiit, cetăţile vă sînt arse de foc, străzini vă mîncă ogoarele sub ochii voştri, pustiesc şi nimicesc, ca nişte sîlbatici. ⁸Şi fiica Sionului a rămas ca o colibă în via, ca o covercă într'un cîmp de castrave, ca o cetate împresurată. ⁹De nu ne-ar fi lăsat Domnul o tiriloromică rămasă, am fi ajuns ca Sodoma, şi ne-am fi asemănat cu Gomora. ¹⁰Ascultă-mă cuvîntul Domnului, căpetenii ale Sodomei! Ia aminte la Legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei! ¹¹„Ce-Mi trebuie Mie mulţimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sînt sătul de arderile de tot ale berbecilor, şi de grăsimile viţelilor; nu-Mi place sîngele taurilor, oilor şi apilor. ¹²Cînd veniţi să vă înfăiaţi înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca să-Mi spurcaţi curţile? ¹³Nu mai aduceţi daruri de mîncare ne folositoare, căci Mi-e scîrb de tîmîie! Nu vreau luni noi, Sabate şi adunări de sărbători, nu pot să vă dăd nelegiuirea unită cu sărbătoarea! ¹⁴Ursc lunile voastre cele noi şi praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi. ¹⁵Cînd vă întindeţi mîinile, Îmi întorc ochii dela voi; şi ori cît de mult vă rugaţi, n'ascult: căci mîinile vă sînt pline de sînge!” ¹⁶„Spălaţi-vă deci în cură şi în via! Luaţi dinaintea ochilor Mei faptele rele pe cari le-aţi făcut! Încetaţi să mai faceţi rău! ¹⁷Învăţaţi-vă să faceţi binele, căutaţi dreptatea, ocrotiţi pe cel asuprit, faceţi dreptate orfanului, apăraţi pe văduv!” - ¹⁸„Veniţi totuşi să judecăm, zice Domnul. De vor fi părţile voastre cum e cîrmîzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roşii ca purpura, se vor face ca lîna. ¹⁹De veţi voi să vă asculta,

ve i mânca cele mai bune roade ale rii; ²⁰dar de nu ve i voi i nu ve i asculta, de sabie ve i fi înghi i i, c ci gura Domnului a vorbit.`` ²¹Vai, cetatea aceea credincioas , cum a ajuns o curv ! Era plin de judecat , dreptatea locuia în ea, i acum e plin de uciga i! ²²Argintul t u s'a pref cut în zgur , i vinul t u cel ales a fost amestecat cu ap . ²³Mai marii t i sînt r zvr ti i i p rta i cu ho ii, to i iubesc mita i alearg dup plat ; orfanului nu -i fac dreptate, i pricina v duvei n'ajunge pîn la ei. ²⁴De aceea, iat ce zice Domnul, Dumnezeul o tirilor, Puternicul lui Israel: „Ah! Voi cere socoteala protivnicilor Mei, i M voi r zbuna pe vr jma ii Mei. ²⁵Îmi voi întinde mîna împotriva ta, î i voi topi sgura, cum o tope te le ia, toate p rticelele de plumb le voi dep rta din tine. ²⁶Voi face iar pe judec torii t i ca odioar , i pe sfetnicii t i ca la început. Dup aceea, vei fi numit cetatea neprih nit , cetatea credincioas .`` ²⁷Sionul va fi mîntuit prin judecat , i ceice se vor întoarce la Dumnezeu în el, vor fi mîntui i prin dreptate. ²⁸Dar pieirea va atinge pe to i cei r zvr ti i i p c to i, i ceice p r sesc pe Domnul vor pieri. ²⁹V va fi ru ine de terebin ii în cari g sea i pl cere, i ve i ro i din pricina gr dinilor în cari v desf ta i; ³⁰c ci ve i fi ca un terebint cu frunzele ofilite, ca o gr din care n'are ap . ³¹Omul tare va fi ca un cîl , i lucrarea lui ca o scînteie; amîndoi vor arde împreun , i nimeni nu -i va stinge.

Chapter 2

¹Proorocia lui Isaia, fiul lui Amo , asupra lui Iuda i asupra Ierusalimului. ²Se va întîmpla în scurgerea vremurilor, c muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va în l a deasupra dealurilor, i toate neamurile se vor îngr m di spre el. ³Popoarele se vor duce cu gr mada la el, i vor zice: „Veni i, s ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca s ne înve e c ile Lui, i s umbl m pe c r rile Lui.`` C ci din Sion va ie i Legea, i din Ierusalim cuvîntul Domnului. ⁴El va fi Judec torul neamurilor, El va hot rî între un mare num r de popoare; a a în cît din s biile lor î i vor f uri fiare de plug, i din sulii ele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, i nu vor mai înv a r zboiul. ⁵„Veni i, cas a lui Iacov, s umbl m în lumina Domnului!`` ⁶C ci ai p r sit pe poporul T u, pe casa lui Iacov, pentruc sînt plini de idoli R s ritului, i deda i la vr jitorie ca Filistenii, i se unesc cu fiii str inilor. ⁷ara lor este plin de argint i de aur, i comorile lor n'au sfîr it; ara este plin de cai, i car le lor sînt f r num r. ⁸Dar ara lor este plin i de idoli, c ci se închin înaintea lucr rii mînilor lor, înaintea lucrurilor f cute de degetele lor. ⁹De aceea cei mici vor fi scoborî i, i cei mari vor fi smeri i: nu -i vei ierta. ¹⁰„Intr în stînci, i ascunde-te în rîn , de frica Domnului i de str lucirea m re iei Lui!`` ¹¹Omul va trebui s - i plece în jos privirea semea i îngîmfarea lui va fi smerit : numai Domnul va fi în l at în ziua aceea. ¹²C ci este o zi a Domnului o tirilor împotriva oric rui om mîndru i trufa , împotriva oricui se înal , ca s fie plecat: ¹³împotriva tuturor cedrilor înal i i falnici ai Libanului, i împotriva tuturor stejarelor Basanului; ¹⁴împotriva tuturor mun ilor înal i, i împotriva tuturor dealurilor falnice; ¹⁵împotriva tuturor turnurilor înalte, i împotriva tuturor zidurilor înt rite; ¹⁶împotriva tuturor cor biilor din Tarsis, i împotriva tuturor lucrurilor pl cute la vedere. ¹⁷Mîndria omului va fi smerit , i trufia oamenilor

va fi plecat ; numai Domnul va fi în l at în ziua aceea. ¹⁸To i idolii vor pieri. ¹⁹Oamenii vor intra în pe terile stîncilor i în cr p turile p mîntului, de frica Domnului i de str lucirea m re iei Lui, cînd Se va scula s îngrozeasc p mîntul. ²⁰În ziua aceea, oamenii î i vor arunca idolii de argint i idolii de aur pe cari i -i f cuser , ca s se închine la ei, îi vor arunca la obolani i la lilioci; ²¹i vor intra în g urile stîncilor, i în cr p turile pietrelor, de frica Domnului i de str lucirea m re iei Lui, cînd Se va scula s îngrozeasc p mîntul. ²²Nu v mai încrede i dar în om, în ale c rui n ri nu este decît suflare: c ci ce pre are el?

Chapter 3

¹Domnul, Dumnezeul o tirilor, va lua din Ierusalim i din Iuda orice sprijin i orice mijloc de trai, orice izvor de pîne, i orice izvor de ap , ²pe viteaz i pe omul de r zboi, pe judec tor i pe prooroc, pe ghicitor i pe b trîn, ³pe c petenia peste cincizeci i pe dreg tor, pe sfetnic, pe me te ugarul ales i pe vr jitorul iscusit. ⁴„Le voi da b ie i drept c petenii, -zice Domnul, - i ni te copii vor st pîni peste ei.`` ⁵Oamenii se vor asupri unii pe al ii, unul va ap sa pe celalt, fiecare pe aproapele lui, tîn rul va lovi pe cel b trîn, i omul de nimic pe cel pus în cinste. ⁶Vor merge pîn acolo încît unul va apuca pe fratele s u în casa p rinteasc , i -i va zice: „Tu ai o hain , fii c petenia noastr ! Ia d r m turile acestea supt mîna ta!`` ⁷Dar în aceea zi el va r spunde: „Nu pot s fiu doftor, c ci în casa mea nu este nici pîne nici hain : nu m pune i c p tenie peste popor.`` ⁸Se clatin Ierusalimul, se pr bu e te Iuda, pentru c vorbele i faptele lor sînt îndreptate împotriva Domnului, înfruntînd privirile Lui m re e. ⁹Înf i area fe ei lor m rturise te împotriva lor, i, ca Sodomi ii, î i dau pe fa nelegiuirea, f r s'o ascund . Vai de sufletul lor, c ci î i preg tesc rele! ¹⁰Bine de cel neprih nit! Lui îi va merge bine, c ci se va bucura de rodul faptelor lui. ¹¹Vai de cel r u! Lui îi va merge r u, c ci va culege rodul faptelor lui. ¹²Poporul meu este asuprit de ni te copii, i -l st pînesc ni te femei! Poporul meu, cîrmuitorii t i te duc în r t cire, i pustiesc calea pe care umbli! ¹³Domnul Se înf i az la judecat , st în picioare ca s judece popoarele. ¹⁴Domnul intr la judecat cu b trînii poporului S u i cu mai marii lui: „Voi a i mîncat via! Prada luat dela s rac este în casele voastre! ¹⁵Cu ce drept c lca i voi în picioare pe poporul Meu, i ap sa i pe s raci?`` zice Domnul, Dumnezeul o tirilor. ¹⁶Domnul zice: „Pentru c fiicele Sionului sînt mîndre, i umbl cu gîtul întins i cu priviri pofticioase, pentru c p esc m run el, i zorn esc cu verigile dela picior, - ¹⁷Domnul va ple uvi cre tetul capului fiicelor Sionului, Domnul le va descopri ru inea``. ¹⁸În ziua aceea, Domnul va scoate verigile cari le slujesc ca podoab la picioare, i sori orii i luni oarele, ¹⁹cerceii, br rile i m hramele; ²⁰leg turile de pe cap, l n i oarele dela picioare i brîele, cutiile cu miro suri i b ierele descîntate; ²¹inelele i verigele dela nas; ²²hainele de s rb toare i c m ile cele largi, mantiile i pungile; ²³oglinzile i c m ile sup iri, turbanele i m hramele u oare. ²⁴i atunci în loc de miro spl cut va fi putoare; în loc de brîu, o funie; în loc de p r încre it, un cap ple uv, în loc de mantie larg , un sac strîmt; un semn

de înfierare, în loc de frumuse . ²⁵B rba ii t i vor c dea uci i de sabie i vitejii t i în lupt . ²⁶Por ile fiicei Sionului vor geme i se vor j li; i ea va edea despoiat pe p mînt.

Chapter 4

¹apte femei vor apuca în ziua aceea un singur b rbat, i vor zice: „Vom mînca pînea noastr în ine, i ne vom îmbr ca în hainele noastre în ine; numai f -ne s - i purt m numele, i ia ocara de peste noi!” ²În vremea aceea odrasla Domnului va fi plin de m re ie i slav , i rodul rii va fi plin de str lucire i frumuse pentru cei mîntui i ai lui Israel. ³i cel r mas în Sion, cel l sat în Ierusalim, se va numi „sfînt”, oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim. ⁴Dup ce va sp la Domnul murd riile fiicelor Sionului, i va cur i Ierusalimul de vinov ia de sînge din mijlocul lui, cu duhul judec ii i cu duhul nimicirii, ⁵Domnul va a eza, peste toat întinderea muntelui Sionului i peste locurile lui de adunare, un nor de fum ziua, i un foc de flac ri str lucitoare noaptea. Da, peste toat slava va fi un ad post, ⁶o colib , ca umbrar împotriva c ldurii zilei, i ca loc de ad post i de ocrotire împotriva furtunii i ploii.

Chapter 5

¹Voi cînta Prea Iubitului meu, cîntarea Prea Iubitului meu despre via Lui. Prea Iubitul meu avea o vie, pe o cîmpie foarte m noas . ²I -a s pat p mîntul, l -a cur it de pietre, i a s dit în el vi ele cele mai alese. A zidit un turn în mijlocul ei, i a s pat i un teasc, apoi tr gea n dejde c are s -I fac struguri buni, dar a f cut struguri s lbatici. ³„Acum dar, -zice Domnul-locuitori ai Ierusalimului i b rba i ai lui Iuda, judeca i voi între Mine i via Mea! ⁴Ce a mai fi putut face viei Mele, i nu i-am f cut? Pentruce a f cut ea struguri s lbatici, cînd Eu m a teptam s fac struguri buni? ⁵V voi spune îns acum, ce voi face viei Mele: îi voi smulge gardul, ca s fie p scut de vite; îi voi surpa zidul, ca s fie c lcat în picioare; ⁶o voi pustii; nu va mai fi cur it , nici s pat , spini i m r cini vor cre te în ea! Voi porunci i norilor, s nu mai ploaie peste ea.” ⁷Via Domnului o tirilor este casa lui Israel, i b rba ii lui Iuda sînt vi a pe care o iubea. El se a tepta la judecat , i cînd colo, iat sînge v rsat! -Se a tepta la dreptate, i cînd colo, iat strig te de ap sare! ⁸Vai de ceice în ir cas lîng cas i lipesc ogor lîng ogor, pîn nu mai r mîne loc, i locuiesc în mijlocul rii! ⁹Iat ce mi -a descoperit Domnul o tirilor: „Hot rît, aceste case multe vor fi pustiite, aceste case mari i frumoase nu vor mai fi locuite. ¹⁰Chiar zece pogoane de vie nu vor da decît un bat, i un omer de s mîn nu va da decît o ef . ¹¹Vai de cei ce disdediminea alearg dup b uturi ame itoare, i ed pîn tîrziu noaptea i se înferbînt de vin! ¹²Arfa i al uta, timpana, flautul i vinul le înveselesc ospe ele; dar nu iau seama la lucrarea Domnului, i nu v d lucrul mînilor Lui. ¹³De aceea poporul meu va fi dus pe nea teptate în robie; boierimea lui va muri de foame, i gloata lui se va usca de sete. ¹⁴De aceea î i i deschide locuin a

mor ilor gura, i î i l rge te peste m sur gîtlejul, ca s se pogoare în ea m re ia i bog ia Sionului, cu toat mul imea lui g l gioas i vesel .¹⁵ i astfel, cei mici vor fi doborî i, cei mari vor fi smeri i, i privirile trufa e vor fi plecate.¹⁶ Dar Domnul o tirilor va fi în l at prin judecat , i Dumnezeu cel sfînt va fi sfin it prin dreptate.¹⁷ Acolo vor pa te mieii ca pe ima ul lor, i p stori pribegi vor mânca mo iile pr p dite ale boga ilor.¹⁸ Vai de ceice trag dup ei nelegiuirea cu funiile minciunii, i p catul, cu leaurile unei c ru e,¹⁹ i zic: „S - i gr beasc , s - i fac iute lucrarea, ca s'o vedem! S vin odat hot rîrea Sfîntului lui Israel i s se aduc la îndeplinire, ca s'o cunoa tem!”²⁰ Vai de cei ce numesc r ul bine, i binele r u, cari spun c întunerecul este lumin , i lumina întunerec, cari dau am r ciunea în loc de dulcea , i dulcea a în loc de am r ciune!²¹ Vai de cei ce se socot în elep i, i se cred pricepu i!²² Vai de cei tari cînd este vorba de b ut vin, i viteji cînd este vorba de amestecat b uturi tari;²³ cari scot cu fa a curat pe cel vinovat, pentru mit , i iau drepturile celor nevinova i!²⁴ De aceea, cum mistuie o limb de foc miri tea, i cum arde flac ra iarba uscat , tot a a: ca putregaiul le va fi r d cina lor, i floarea li se va risipi în vînt ca rîna, c ci au nesocotit legea Domnului o tirilor, i au dispre uit cuvîntul Sfîntului lui Israel.²⁵ De aceea Se i aprinde Domnul de mînie împotriva poporului S u, Î i întinde mîna împotriva lui, i -l love te de se zguduie mun ii, i trupurile moarte stau ca noroiul în mijlocul uli elor. Cu toate acestea, mînia Lui nu se potole te, i mîna Lui este înc întins .²⁶ El ridic un steag popoarelor îndeprtate, i le fluier dela un cap t al p mîntului: i iat -le, vin repede i u or.²⁷ Niciunul nu este obosit, niciunul nu ov ie te de oboseal , niciunul nu dormiteaz , nici nu doarme; niciunuia nu i se descinge brîul dela mijloc, nici nu i se rupe cureaua dela înc l minte.²⁸ S ge ile lor sînt ascu ite, i toate arcurile încordate; copitele cailor lor parc sînt cremene, i ro ile car lor lor parc sînt un vîrtej.²⁹ R cnesc ca ni te lei, mugesc ca ni te pui de lei; sfor ie i apuc prada, o iau cu ei, i nimeni nu vine în ajutor.³⁰ În ziua aceea, va fi asupra lui Iuda un muget, ca mugetul unei furtuni pe mare; uifîndu-se la p mînt, nu vor vedea decît întunerec i strîmtorare, iar lumina se va întuneca în norii lui.”

Chapter 6

¹În anul mor ii împ ratului Ozia, am v zut pe Domnul ezînd pe un scaun de domnie foarte înalt, i poalele mantiei Lui umpleau Templul.² Serafimii st teau deasupra Lui, i fiecare avea ase aripi: cu dou î i acopereau fa a, cu dou î i acopereau picioarele, i cu dou sburau.³ Strigau unul la altul, i ziceau: „Sfînt, sfînt, sfînt este Domnul o tirilor! Tot p mîntul este plin de m rirea Lui!”⁴ i se zguduiau u iorii u ii de glasul care r suna, i casa s'a umplut de fum.⁵ Atunci am zis: „Vai de mine! Sînt pierdut, c ci sînt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, i am v zut cu ochii mei pe Împ ratul, Domnul o tirilor!”⁶ Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un c rbune aprins în mîn , pe care -l luase cu cle tele de pe altar.⁷ Mi -a atins gura cu el, i a zis: „Iat , atingîndu-se c rbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndeprtat i p catul t u este isp it!”⁸ Am auzit glasul Domnului, întrebînd: „Pe cine s trimet, i cine va merge pentru Noi?”

Eu am r spus: „Iat -m , trimete-m !”⁹ El a zis atunci: „Du-te i spune poporului acestuia: „Într'una ve i auzi i nu ve i în elege; într'una ve i vedea, i nu ve i pricepe!”¹⁰ Împetre te inima acestui popor, f -l tare de urechi, i astup -i ochii ca s nu vad cu ochii, s n'aud cu urechile, s nu în eleag cu inima, s nu se întoarc la Mine, i s nu fie t m duit.”¹¹ i eu am întrebat: „Pîn când, Doamne?” El a r spus: „Pîn când vor r mînea cet ile pustii i lipsite de locuitori; pîn când nu va mai fi nimeni în case, i ara va fi pustiit de tot; ¹²pîn va îndep rta Domnul pe oameni, i ara va ajunge o mare pustie. ¹³i chiar a zecea parte de va mai r mînea din locuitori, vor fi nimici i i ei la rîndul lor. Dar, dup cum terebintul i stejarul i p streaz butucul din r d cin , când sînt t ia i, tot a a, o s mîn sfînt se va na te iar din poporul acesta.”

Chapter 7

¹S'a întîmplat, pe vremea lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, împ ratul lui Iuda, c Re in, împ ratul Siriei, s'a suit cu Pecah, fiul lui Remalia, împ ratul lui Israel, împotriva Ierusalimului, ca s -l bat ; dar n'a putut s -l bat . ²Cînd au venit i au spus casei lui David: „Sirienii au t b rît în Efraim!”³ a tremurat inima lui Ahaz i inima poporului s u, cum se clatin copacii din p dure cînd bate vîntul. ³Atunci Domnul a zis lui Isaia: „Ie i înaintea lui Ahaz, tu i fiul t u ear-Ia ub, la cap tul canalului de ap al iazului de sus, pe drumul care duce la ogorul n lborului, ⁴i spune -i: „Ia seama i fii lini tit; nu te teme de nimic, i s nu i se moaie inima, din pricina acestor dou cozi de t ciuni cari fumeg : din pricina mîniei lui Re in i a Siriei, i din pricina fiului lui Remalia! ⁵Nu te teme c Siria gînde te r u împotriva ta, i c Efraim i fiul lui Remalia zic: ⁶„S ne suim împotriva lui Iuda, s batem cetatea, s'o spargem, i s punem împ rat în ea pe fiul lui Tabeel.”⁷ C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „A a ceva nu se va întîmpla i nu va avea loc. ⁸C ci Damascul va fi capitala Siriei, i Re in va fi capitala Damascului. i peste ase zeci i cincii de ani, Efraim va fi nimic i i nu va mai fi un popor. ⁹Samaria va fi capitala lui Efraim, i fiul lui Remalia va fi capul Samariei. Dac nu crede i, nu ve i sta în picioare.”¹⁰ Domnul a vorbit din nou lui Ahaz, i i -a zis: ¹¹„Cere un semn dela Domnul, Dumnezeuul t u; cere -l, fie în locurile de jos, fie în locurile de sus.”¹² Ahaz a r spus. „Nu vreau s cer nimic, ca s nu ispitesc pe Domnul.”¹³ Isaia a zis atunci: „Asculta i totu , casa lui David! Nu v ajunge oare s obosi i r bdarea oamenilor, de mai obosi i i pe a Dumnezeului meu? ¹⁴De aceea Domnul însu v va da un semn: Iat , fecioara va r mînea îns rcinat , va na te un fiu, i -i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi). ¹⁵El va mînce smîntîn i miere, pîn va ti s lepede r ul i s aleag binele. ¹⁶Dar înainte ca s tie copilul s lepede r ul, i s aleag binele, ara de ai c rei doi împ ra i te temi tu, va fi pustiit .”¹⁷ „Domnul va aduce peste tine, peste poporul t u i peste casa tat lui t u, zile cum n'au mai fost niciodat , din ziua cînd s'a desp r it Efraim de Iuda (adic pe împ ratul Asiriei). ¹⁸În ziua aceea, Domnul va uiera mu telor, dela cap tul rîurilor Egiptului, i albinelor din ara Asiriei; ¹⁹ele vor veni, i se vor a eza toate în vîlcelele pustii, i în cr p turile sfîncilor, pe toate stufi urile, i pe toate ima urile. ²⁰În ziua aceea, Domnul va rade, cu un brici luat

cu chirie de dincolo de Rîu, și anume cu împărțitul Asiriei, capul și părul de pe picioare; ba va rade chiar și barba. ²¹În ziua aceea, fiecare va hrăni numai o junc și două oi, ²²și vor da un aș de lapte și un aș de lapte în cât vor mânca smântână; și cu miere se vor hrăni toți cei care vor rămâne în țară. ²³În ziua aceea, orice loc care va avea o mie de butuci de vișni, precum o mie de sicli de argint, va fi lăsat pradă mâncării și spinilor: ²⁴vor intra acolo cu săgeți și cu arcul, și nici toată țara nu va fi decât mâncarea și spinii. ²⁵Și toți munții lucrați cu cazmaua acum, nu vor mai fi cutreierați, de frica mâncării și spinilor; vor da drumul boilor în ei, și le vor tăia turile oile.

Chapter 8

¹Domnul mi-a zis: „Ia o tablă mare, și scrie pe ea, așa ca să se înaleagă: „Grăbește-te de prinde, aruncă-te asupra prazii.” ²Am luat cu mine niște martori vrednici de credință: pe preotul Urie, și pe Zaharia, fiul lui Berechia. ³M'am apropiat de proroci. Ea a zămislit, și a născut un fiu. Apoi Domnul mi-a zis: „Pune-i numele Maher-shal-hazai.” (Grăbește-te de prinde, aruncă-te asupra prazii.) ⁴Căci înainte ca să-l nască copilul să spună: „Tată!” și „mamă!” se vor lua dinaintea împărțirii Asiriei bogățiile Damascului și prada Samariei.” ⁵Domnul mi-a vorbit iar, și mi-a zis: ⁶„Pentru că poporul acesta a disprețuit apele din Siloe care curg liniștite, și s'a bucurat de Reim și de fiul lui Remaliah, ⁷iată, Domnul va trimite împotriva lor apele puternice și mari ale Rîului (Eufurat), adică pe împărțitul Asiriei cu toată puterea lui; pretutindeni el va ieși din albia lui, și se va vărsa peste malurile lui; ⁸va pătura în Iuda, va da peste maluri, va năvăli, și va ajunge până la gât. Iar aripele întinse ale oastei lui vor umplea întinderea țării tale, Emanuel!” ⁹Scoate și strigă-te de război cât vei ști, popoare, și cum tot veți fi zdrobite; luați aminte, toți cei care locuiesc departe! Pregătiți-vă oricât de luptă, și cum tot veți fi zdrobiți. Pregătiți-vă oricât de luptă, și cum tot veți fi zdrobiți. ¹⁰Faceți la planuri, cât veți ști, și cum nu se va alege nimic de ele! Luați la hotărâre cât veți ști, și cum vor fi urmări! Căci Dumnezeu este cu noi (Emanuel).” ¹¹Așa mi-a vorbit Domnul, când m'a apucat mâna Lui, și m'a înținat să nu umblu pe calea poporului acestuia: ¹²„Nu numiți uneltire tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați!” ¹³Sfințiți-vă înșiși pe Domnul oțitilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșiți.” ¹⁴Și atunci El va fi un locaș sfânt, dar și o piatră de poticnire, o stâncă de pământ pentru cele două case ale lui Israel, un laș și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului! ¹⁵Mulți se vor poticni, vor cădea și se vor sfârși, vor da în lăș și vor fi prinși.” - ¹⁶„Învește-te această mărțurie, pecetluie-te această descoperire, între ucenicii Mei.” ¹⁷Eu nădăduiesc în Domnul, care Își ascunde Fața de casa lui Iacov. În El îmi pun încrederea. ¹⁸Iată, eu și copiii pe cari mi i-a dat Domnul, sîntem niște semne și niște minuni în Israel, din partea Domnului oțitilor, care locuiește pe muntele Sionului. ¹⁹Dacă vi se zice însă: „Întrebați pe cei care cheamă morții și pe cei care spun viitorul, cari optează și bolborosesc,” răspundeți: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei care mor pentru cei vii?” ²⁰La lege și la mărțurie!” Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsufla zorile pentru poporul acesta. ²¹El va pribegi prin țară, apăsător și flămând, și, când îi va fi foame, se va mînia,

i va huli pe Împ ratul i Dumnezeuul lui, apoi fie c va ridica ochii în sus, ²²fie c se va uita spre p mînt, iat , nu va fi decît necaz, negur , nevoie neagr , i se va vedea izgonit în întunerec bezn .

Chapter 9

¹Totu întunerecul nu va împ r i vecinic pe p mîntul în care acum este necaz. Dup cum în vremurile trecute a acoperit cu ocar ara lui Zabulon i ara lui Neftali, în vremurile viitoare va acoperi cu slav inutul de lîng mare, ara de dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor. ²Poporul, care umbla în întunerec, vede o mare lumin ; peste cei ce locuiau în ara umbrei mor ii r sare o lumin . ³Tu înmul e ti poporul, îi dai mari bucurii; i el se bucur înaintea Ta, cum se bucur la seceri , cum se vesele te la împ r irea pr zii. ⁴C ci jugul care ap sa asupra lui, toiagul, care -i lovea spinarea, nuiaua celui ce -l asuprea, le-ai sf rîmat, ca în ziua lui Madian. ⁵C ci orice înc l minte purtat în înv lm ala luptei, i orice hain de r zboi t v lit în sînge, vor fi aruncate în fl c ri, ca s fie arse de foc. ⁶C ci un Copil ni s'a n scut, un Fiu ni s'a dat, i domnia va fi pe um rul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, P rintele veciniciilor, Domn al p cii. ⁷El va face ca domnia Lui s creasc , i o pace f r sfîr it va da scaunului de domnie al lui David i împ r iei lui, o va înt ri i o va sprijini prin judecat i neprih nire, de acum i'n veci de veci: iat ce va face rîvna Domnului o tirilor. ⁸Domnul trimete un cuvînt împotriva lui Iacov: cuvînt care cade asupra lui Israel. ⁹Tot poporul va avea cuno tin de el, Efraim i locuitorii Samariei, cari spun cu mîndrie i îngîmfare: ¹⁰„Au c zut ni te c r mizi, dar vom zidi cu pietre cioplite, au fost t ia i ni te smochini din Egipt, dar îi vom înlocui cu cedri.`` ¹¹De aceea Domnul va ridica împotriva lor pe vr jma ii lui Re in, i va stîrni pe vr jma ii lor: ¹²pe Sirieni de la r s rit, pe Filistenii de la apus; i vor mânca pe Israel cu gura plin ; cu toate acestea, mînia Lui nu se potole te, i mîna Lui este tot întins . ¹³C ci nici poporul nu se întoarce la Cel ce -l love te, i nu caut pe Domnul o tirilor. ¹⁴De aceea Domnul va smulge din Israel capul i coada, ramura de finic i trestia, într'o singur zi. ¹⁵(B trînul i dreg torul sînt capul, i proorocul, care înva pe oameni minciuni, este coada.) ¹⁶Cei ce pov uiesc pe poporul acesta îl duc în r t cire, i cei ce se las pov ui i de ei sînt pierdu i. ¹⁷De aceea nici Domnul n'ar putea s se bucure de tinerii lor, nici s aib mil de orfani i v duvele lor, c ci to i sînt ni te nelegiui i i ni te r i, i toate gurile lor spun mi elii. Cu toate acestea, mînia Lui nu se potole te, i mîna Lui este tot întins . ¹⁸C ci r utatea arde ca un foc, care m nînc m r cini i spini, aprinde desi ul p durii, din care se înal stîlpi de fum. ¹⁹De mînia Domnului o tirilor, ara parc ar fi aprins , i poporul este ca ars de foc; nimeni nu cru pe fratele s u, ²⁰fiecare j fuie te în dreapta, i r mîne fl mînd, m nînc în stînga, i nu se satur . La urm î i m nînc fiecare carnea bra ului s u: ²¹Manase m nînc pe Efraim, Efraim pe Manase, i amîndoi împreun pe Iuda. Cu toate acestea, mînia Lui nu se potole te, i mîna Lui este tot întins .

Chapter 10

¹Vai de cei ce rostesc hot rîri nelegiuite, i de cei ce scriu porunci nedrepte, ²ca s nu fac dreptate s racilor, i s r peasc dreptul nenoroci ilor poporului Meu, ca s fac pe v duve prada lor, i s j fuiasc pe orfani! ³„Ce ve i face voi în ziua pedepsei, i a pieirii, care va veni din dep rtare peste voi?``
 „La cine ve i fugi dup ajutor, i unde v ve i l sa bog ia?`` ⁴Unii vor fi îngenunchia i între cei prin i în r zboi, iar al ii vor c dea între cei mor i. Cu toate acestea, mînia Lui nu se potole te, i mîna Lui tot întins este. ⁵„Vai de Asirian-zice Domnul-nuiaua mîniei Mele, care poart în mîn toiagul urgiei Mele! ⁶I-am dat drumul împotriva unui neam nelegiuit, l-am trimes împotriva unui popor pe care sînt mîniat, ca s -l pr deze i s -l j fuiasc , s -l calce în picioare ca noroiul de pe uli e. ⁷Dar el nu judec a a, i nu acesta este gîndul inimii lui; ci el nu se gînde te decît s nimiceasc , decît s pr p deasc neamurile cu gr mada. ⁸C ci el zice: „Nu sînt voivozii mei tot atî ia împ ra i?`` ⁹„Nu s'a întîmplat cu Calno la fel ca i cu Carchemi ul?`` „Nu s'a întîmplat cu Hamatul ca i cu Arpadul?`` „Nu s'a întîmplat Samariei la fel ca Damascului?`` ¹⁰Dup cum mîna mea a pus st pînire pe împ r ile idolilor, (unde erau mai multe icoane decît la Ierusalim i în Samaria), ¹¹cum am f cut Samariei i idolilor ei, nu voi face i Ierusalimului i icoanelor lui?`` ¹²Dar, dup ce Domnul Î i va împlini toat lucrarea Lui pe muntele Sionului i la Ierusalim, voi pedepsi-zice Domnul-pe împ ratul Asiriei pentru rodul inimii lui îngîmfate, i pentru trufia privirilor lui seme e, ¹³c ci el a zis: „Prin puterea mînei mele am f cut aceste lucruri, i prin în elepciunea mea, -c ci sînt priceput; am împins înapoi hotarele popoarelor, i le-am j fuit vistieriile, i, ca un viteaz, am dat jos pe cei ce edeau pe scaunele lor de domnie; ¹⁴am pus mîna pe bog iile popoarelor, ca pe un cuib, i, cum se strîng ni te ou p r site, a a am strîns eu tot p mîntul: niciunul n'a mi cat vreo arip , nici n'a deschis ciocul, ca s ciripeasc . - ¹⁵„Se f le te oare securea împotriva celui ce se sluje te de ea?`` „Sau se mîndre te ferestr ul fa de cel ce -l mînuie te?`` „Ca i cum nuiaua ar mi ca pe cel ce o ridic , parc toiagul ar ridica pe cel ce nu este de lemn!`` ¹⁶De aceea Domnul, Dumnezeul o tirilor, va trimete ofilirea prin r zboiniciei lui cei voinici; i între ale ii lui va izbucni un pîrjol, ca pîrjolul unui foc. ¹⁷Lumina lui Israel se va preface în foc, i Sfîntul lui într'o flac r , care va mistui i va arde spinii i m r cinii lui, într'o zi. ¹⁸Va arde, trup i suflet, str lucirea p durii i cîmpiilor lui, de va fi ca un bolnav, care cade în le in. ¹⁹Ceilal i copaci din p durea lui vor putea fi num ra i, i un copil le-ar putea scrie num rul. ²⁰În ziua aceea, r m i a lui Israel i cei sc pa i din casa lui Iacov, nu se vor mai sprijini pe cel ce îi lovea; ci se vor sprijini cu încredere pe Domnul, Sfîntul lui Israel. ²¹O r m i , r m i a lui Iacov, se va întoarce la Dumnezeul cel puternic. ²²Chiar dac poporul t u, Israele, ar fi ca nisipul m rii, totu numai o r m i se va întoarce, c ci nimicirea este hot rît , f cînd s se reverse dreptatea. ²³i nimicirea aceasta, care a fost hot rît , Domnul, Dumnezeul o tirilor, o va aduce la îndeplinire în toat ara. ²⁴Totu , a a vorbe te Domnul, Dumnezeul o tirilor: „Poporul Meu, care locuie te în Sion, nu te teme de Asirian; da, el te love te cu nuiaua, i î i ridic toiagul asupra ta, cum f ceau Egiptenii. ²⁵Dar, peste pu in vreme, pedeapsa va înceta, i mînia Mea se va întoarce împotriva lui, ca s -l nimicesc .`` ²⁶Domnul o tirilor va învîrți biciul împotriva lui, cum a lovit pe Madian la stînca Oreb; i Î i va mai ridica

toiaagul odat asupra mării, ca odinioară în Egipt. ²⁷În ziua aceea, se va lua povara lui de pe umărul tău, și jugul lui de pe gâtul tău, ba încă jugul va cădea de la gâtul tău. ²⁸El vine asupra Aiatului, străbate Migronul, și lasă calabalâcul la Micma. ²⁹Trec trec toarea, se culcă la Gheba; Rama tremură, Ghibea lui Saul o ia la fug. ³⁰„Ridică-te și glasul, fiica Galimului!” „Ia seama, Lais!” „Vai de tine, Anatot!” ³¹Madmena se împroștie, locuitorii din Ghebim fug. ³²Încă o zi de oprimă la Nob, și amenință cu mâna lui muntele fiicei Sionului, dealul Ierusalimului. ³³Iată, Domnul, Dumnezeul oțetilor, taie călcăile cu putere; cei mai mari sînt tăiați, cei mai înalți sînt doborîți. ³⁴De jos cu fierul crîngului pînă la durii, și Libanul cade sub mîna Celui Puternic.

Chapter 11

¹Apoi odată va ieși din tulpina lui Isai, și un copil va da din rădăcinile lui. ²Duhul Domnului se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul. ³Pînă la cînd va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite, ⁴ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociilor; va lovi pînă la mîntul cu toiaagul cuvîntului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău. ⁵Neprihănită va fi călăuză pentru cei săraci, și credincioasă va fi călăuză pentru mijlocului Său. ⁶Atunci lupul va locui împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul; vișelul, puiul de leu, și vitele îngrate, vor fi împreună, și le va mîna un copilaș; ⁷vaca și ursoaica vor paște la un loc, și puii lor se vor culca împreună. Leul va mîncă paie ca boul, ⁸pruncul de cățel se va juca la gura botei pînă la copilul în căruță va băga mîna în vizunia basilicului. ⁹Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfînt; căci pînă la mîntul va fi plin de cunoștință a Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acoperă. ¹⁰În ziua aceea, copilul lui Isai va fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, și slava va fi locuința Lui. ¹¹În același timp, Domnul Își va întinde mîna a doua oară, ca să răscumpere rămașurile a poporului Său, risipite în Asiria și în Egipt, în Patros și în Etiopia, la Elam, la inear și la Hamat, și în ostroavele mării. ¹²El va înălța un steag pentru neamuri, va strînge pe surghiuniții lui Israel, și va aduna pe cei risipiți ai lui Iuda, de la cele patru capete ale pînă la mîntul. ¹³Pizma lui Efraim va înceta, și vrăjmașii lui Iuda vor fi nimiciți; Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda, și Iuda nu va mai fi vrăjmaș al lui Efraim, ¹⁴ci vor sbura pe umărul Filistenilor la apus, și vor juca împreună pe fiii Răscălitului. Edom și Moab vor fi pradă mînilor lor, și fiii lui Amon le vor fi supuși. ¹⁵Domnul va seca limba mării Egiptului, și va ridica mîna asupra Rîului în mînia Lui, și îl va împărți în ape pîraie, și apele vor putea trece încă la ei. ¹⁶și va fi un drum pentru rămașurile a poporului Său, care va mai răscumpăra în Asiria, cum a fost pentru Israel, în ziua cînd a ieșit din țara Egiptului.

Chapter 12

¹În ziua aceea vei zice: „Te laud, Doamne, c ci ai fost sup rat pe mine, dar mînia Ta s'a potolit i m'ai mîngîiat!`` ²„Iat , Dumnezeu este izb virea mea, voi fi plin de încredere, i nu m voi teme de nimic; c ci Domnul Dumnezeu este t ria mea i pricina laudelor mele, i El m'a mîntuit.`` ³Ve i scoate ap cu bucurie din izvoarele mîntuirii, ⁴i ve i zice în ziua aceea: „L uda i pe Domnul, chema i Numele Lui, vesti i lucr rile Lui printre popoare, pomeni i m rimea Numelui Lui! ⁵Cînta i Domnului, c ci a f cut lucruri str lucite: s fie cunoscute în tot p mîntul!`` ⁶Strig de bucurie i veselie, locuitoare a Sionului, c ci mare este în mijlocul t u Sfîntul lui Israel.``

Chapter 13

¹Proorocie împotriva Babilonului, descoperit lui Isaia, fiul lui Amo . ²Ridica i un steag pe un munte gol, în l a i glasul spre ei, face i semne cu mîna, ca s vin la por ile asupritorilor! ³„Am dat porunc sfîntei Mele o tiri-zice Domnul-am chemat pe vitejii Mei la judecata mîniei Mele, pe cei ce se bucur de m rimea Mea.`` ⁴Un vuiet se aude pe mun i, ca vuietul de popor mult; se aude o zarv de împ r ii, de neamuri adunate. Domnul o tirilor Î i cerceteaz oastea care va da lupta. ⁵Ei vin dintr'o ar dep rtat , de la marginea cerurilor: Domnul i uneltele mîniei Lui vor nimici tot p mîntul. ⁶Geme i! c ci ziua Domnului este aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic! ⁷De aceea toate mînila sl besc, i orice inim omeneasc se tope te. ⁸Ei sînt n p di i de spaim ; îi apuc chinurile i durerile; se zvîrcolesc ca o femeie în durerile na terii, se uit unii la al ii încremeni i; fe ele lor sînt ro i ca focul. ⁹Iat , vine ziua Domnului, zi f r mil , zi de mînie i urgie aprins , care va preface tot p mîntul în pustiu, i va nimici pe to i p c to ii de pe el. ¹⁰C ci stelele cerurilor i Orionul nu vor mai str luci; soarele se va întuneca la r s ritul lui, i luna nu va mai lumina. ¹¹Voi pedepsi-zice Domnul-lumea pentru r utatea ei, i pe cei r i pentru nelegiuirile lor; voi face s înceteze mîndria celor trufa i, i voi doborî seme ia celor asupritori. ¹²Voi face pe oameni mai rari decît aurul curat, i mai scumpi decît aurul din Ofir. ¹³Pentru aceasta voi cl tina cerurile, i p mîntul se va zgudui din temelia lui, de mînia Domnului o tirilor, în ziua mîniei Lui aprinse. ¹⁴Atunci, ca o c prioar speriat , ca o turm f r p stor, fiecare se va întoarce la poporul s u, fiecare va fugi în ara lui. ¹⁵To i ceice vor fi prin i, vor fi str pun i, i to i cei ce vor fi apuca i, vor c dea uci i de sabie. ¹⁶Copiii lor vor fi zdrobi i supt ochii lor, casele le vor fi j fuite, i nevestele lor vor fi necinstite. ¹⁷Iat , a î împotriva lor pe Mezi, cari nu se uit la argint, i nu poftesc aurul. ¹⁸Cu arcurile lor vor doborî pe tineri, i vor fi f r mil pentru rodul pîntecelor: ochiul lor nu va cru a pe copii. ¹⁹i astfel Babilonul, podoaba împ ra ilor, falnica mîndrie a Haldeilor, va fi ca Sodoma i Gomora, pe cari le -a nimicit Dumnezeu. ²⁰El nu va mai fi locuit, nu va mai fi niciodat popor în el. Arabul nu- i va mai întinde cortul acolo, i p storii nu- i vor mai rcui turmele acolo, ²¹ci fiarele pustiei î i vor face culcu ul acolo, bufni ele îi vor umplea casele, stru ii vor locui acolo, i stafiile se vor juca acolo. ²²acalii vor urla în casele lui împ r te ti pustii, i cîinii slbatici în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape s vin , i zilele nu i se vor lungi.``

Chapter 14

¹Cci Domnul va avea mil de Iacov, va alege iar pe Israel, i-i va aduce iar la odihn în ara lor; strinii se vor alipi de ei, i se vor uni cu casa lui Iacov. ²Popoarele îi vor lua, i-i vor aduce înapoi la locuin a lor, i casa lui Israel îi va st pîni în ara Domnului, ca robi i roabe. Vor înca astfel robi pe cei ce -i robiser pe ei, i vor st pîni peste asupritorii lor. ³Iar cînd î i va da Domnul odihn dup ostenelele i fr mînt rile tale, i dup aspra robie care a fost pus peste tine, ⁴atunci vei cînta cîntarea aceasta asupra împ ratului Babilonului, i vei zice: „Iat , asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat, ⁵Domnul a frînt toiagul celor r i, nuiaua st pînitorilor. ⁶Cel ce, în urgia lui, lovea popoarele, cu lovituri f r r gaz, cel ce, în mînia lui, supunea neamurile, este prigonit f r cru are. ⁷Tot p mîntul se bucur acum de odihn i pace; izbucnesc oamenii în cîntece de veselie. ⁸Pîn i chiparorii i cedrii din Liban se bucur de c derea ta i zic: „De cînd ai c zut tu, nu se mai suie nimeni s ne taie!” ⁹Locuin a mor ilor se mi c pîn în adîncimile ei, ca s te primeasc la sosire, ea treze te înaintea ta umbrele, pe to i mai marii p mîntului, scoal de pe scaunele lor de domnie pe to i împ ra ii neamurilor. ¹⁰To i iau cuvîntul ca s - i spun : , i tu ai ajuns f r putere ca noi, i tu ai ajuns ca noi!” ¹¹Str lucirea ta s'a pogorît i ea în locuin a mor ilor, cu sunetul al utelor tale; a ternut de viermi vei avea, i viermii te vor acoperi. ¹²Cum ai c zut din cer, Luceaf r str lucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborît la p mînt, tu, biruitorul neamurilor! ¹³Tu ziceai în inima ta: „M voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi edea pe muntele adun rii dumnezeilor, la cap tul miaz -noaptei; ¹⁴m voi sui pe vîrfurile norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.” ¹⁵Dar ai fost aruncat în locuin a mor ilor, în adîncimile mormîntului! ¹⁶Cei ce te v d se uit înt mira i la tine, te privesc cu luare aminte i zic: „Acesta este omul care f cea s se cutremure p mîntul, i zguduia împ r iile, ¹⁷care pref cea lumea în pustie, nimicea cet ile i nu d dea drumul prin ilor s i de r zboi?” ¹⁸To i împ ra ii neamurilor, da, to i, se odihnesc cu cinste, fiecare în mormîntul lui. ¹⁹Dar tu ai fost aruncat departe de mormîntul t u, ca o ramur dispre uit , ca o prad luat dela ni te oameni uci i cu lovituri de sabie, i aruncat pe pietrele unei gropi, ca un hoit c lcat în picioare. ²⁰Tu nu e ti unit cu ei în mormînt, c ci i-ai nimicit ara i i-ai pr p dit poporul. Nu se va mai vorbi niciodat de neamul celor r i. ²¹Preg ti i m cel rirea fiilor, din pricina nelegiurii p rin ilor lor! Ca s nu se mai scoale s cucereasc p mîntul, i s umple lumea cu cet i!” ²²„Eu m voi ridica împotriva lor!” -zice Domnul o tirilor- i voi terge numele i urma Babilonului, pe fiu i nepot,`` zice Domnul. ²³„Voi face din el un culcu de arici i o mla tin , i îl voi m tura cu m tura nimicirii,`` zice Domnul o tirilor. ²⁴Domnul o tirilor a jurat, i a zis: „Da, ce am hot rît se va întîmpla, ce am pus la cale se va împlini. ²⁵Voi zdrobi pe Asirian în ara Mea, îl voi c lca în picioare pe mun ii Mei; astfel jugul lui se va lua de pe ei, i povara lui va fi luat de pe umerii lor.`` ²⁶Iat hot rîrea luat împotriva întregului p mînt, iat mîna, întins peste toate neamurile. ²⁷Domnul o tirilor a luat aceast hot rîre: cine I se va împotrivi? Mîna Lui este întins : cine o va abate? ²⁸În anul mor ii împ ratului Ahaz, a fost rostit aceast proorocie: ²⁹„Nu te bucura, ara Filistenilor, c s'a frînt toiagul care te lovea! C ci din r d cina arpelui va ie i un basilic, i rodul lui va fi un balaur sbur tor. ³⁰Atunci cei mai s raci vor putea pa te,

i cei nenoroci i vor putea s locuiasc lini ti i; dar î i voi l sa neamul s piar de foame, i ce va mai r mînea din tine va fi omorît. ³¹Gemi, poart ! Boce te-te, cetate! Cutremur -te, toat ara Filistenilor! C ci un fum vine dela miaz noapte, i irurile vr jma ului sînt strînse.`` ³²„, i ce va r spunde trimi ilor poporului?`` -„,C Domnul a întemeiat Sionul, i c cei nenoroci i din poporul Lui g sesc un loc de ad post acolo.`` -

Chapter 15

¹Proorocie împotriva Moabului. Chiar în noaptea cînd este pustiit, Ar-Moabul este nimicit! Chiar în noaptea cînd este pustiit, Chir-Moabul este nimicit!... ²Poporul se suie la templu i la Dibon, pe în l imi, ca s plîng ; Moabul se boce te: pe Nebo i pe Medeba toate capetele sînt rase, i toate b rbile sînt t iate. ³Pe uli e, sînt încin i cu saci, pe acoperi uri i în pie e, totul geme, i se topesc plîngînd. ⁴Hesbonul i Eleale ip de li se aude glasul pîn la Iaha , chiar i r zboinicii Moabului se bocesc cu sufletul plin de groaz . ⁵Îmi plînge inima pentru Moab, ai c rui fugari alearg pîn la oar, pîn la Eglat- eli ia; c ci suie, plîngînd, sui ul Luhitului, i scot ipete de durere pe drumul Horonaimului. ⁶C ci apele Nimrim sînt pustiite, s'a uscat iarba, s'a dus verdea a, i nu mai este niciun fir verde. ⁷De aceea strîng ce le mai r mîne, i î i str mut averile dincolo de pîrîl s lciilor ⁸C ci ipetele înconjur hotarele Moabului; bocetele lui r sun pîn la Eglaim, i urletele lui r sun pîn la Beer-Elim. ⁹Apele Dimonului sînt pline de sînge, i voi trimete peste Dimon noi nenorociri; un leu va veni împotriva celor sc pa i ai Moabului, împotriva r m i ei din ar .

Chapter 16

¹Trimete i miei cîrmuitorului rii, trimete i -i din Sela, prin pustie, la muntele fiicei Sionului! ²Ca o pas re fugar , zgurnit din cuib, a a vor fi fiicele Moabului, la trecerea Arnonului. - ³i vor zice: „Sf tuie te, mijloce te, acopere-ne ziua namiaza mare cu umbra ta, ca noaptea neagr , ascunde pe ceice sînt urm ri i, nu da pe fa pe cei fugi i! ⁴Las s locuiasc pentru o vreme la tine cei goni i din Moab, fii un loc de sc pare pentru ei împotriva pustiitorului! C ci ap sarea va înceta, pustiirea se va sfîr i, celce calc ara în picioare va pieri. ⁵i atunci un scaun de domnie se va înt ri prin îndurare; i se va vedea ezînd cu credincio ie, în casa lui David, un judec tor, prieten al dreptului i plin de rîvn pentru dreptate. - ⁶,Auzim îngîmfarea mîndrului Moab, fudulia i fala lui, trufia i l ud ro ia lui.`` ⁷Deaceea geme Moabul pentru Moab, to i gem; suspina i pe d rîm turile Chir-Haresetului, adînc mîhni i; ⁸c ci cîmpiile Hesbonului lîncezesc; st pînii neamurilor au sf rîmat butucii viei din Sibma, cari se întindeau pîn la Iaezer, i se încîlceau prin pustie: ml di ele ei se întindeau i treceau dincolo de mare. ⁹Deaceea plîng pentru via din Sibma, ca pentru Iaezer; v ud cu lacr mile mele, Hesbonule i Eleale! C ci peste culesul roadelor voastre i peste seceri ul vostru

a c zut un strig t de r zboi! ¹⁰S'a dus bucuria i veselia din câmpii! i în vii, nu mai sînt cîntece, nu mai sînt veselii! Nimeni nu mai calc vinul în teascuri. -,Am f cut s înceteze strig tele de bucurie la cules. ¹¹Deaceea îmi plînge sufletul pentru Moab ca o arf i inima pentru Chir-Hares; ¹²i cînd se va ar ta Moabul, obosindu-se pe în l imi i va intra în loca ul s u cel sfînt s se roage, nu va putea s capete nimic!`` - ¹³Acesta este cuvîntul, pe care l -a rostit Domnul de mult vreme asupra Moabului. ¹⁴Iar acum Domnul vorbe te, i zice: „În trei ani, ca anii unui simbria , slava Moabului va fi dispre uit , împreun cu toat aceast mare mul ime; i ce va r mînea, va fi pu in lucru, aproape nimic.``

Chapter 17

¹Proorocie împotriva Damascului: „Iat , Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de d rîm turi; ²cet ile Aroerului sînt p r site, sînt date spre p une turmelor, cari se culc nestingherite acolo. ³S'a ispr vit cu cet uia lui Efraim, i s'a sfîr it cu împ r ia Damascului; dar r m i a Siriei va fi ca slava copiilor lui Israel, zice Domnul o tirilor. ⁴„În ziua aceea, slava lui Iacov va fi sl bit , i gr simea c rnii lui va pieri. ⁵Se va întîmpla ca atunci cînd strînge secer torul grîul, i bra ul lui taie spicele; da, ca la strînsul spicelor în valea Refaim; ⁶vor mai r mînea doar cîteva, ca la scuturatul m slinului: dou , trei m sline, pe vîrfurile crengilor, patru sau cinci, în ramurile cu roade, zice Domnul, Dumnezeul lui Israel.`` ⁷În ziua aceea, omul se va uita spre F c torul s u, i ochii i se vor întoarce spre Sfîntul lui Israel; ⁸nu se va mai uita spre altare, cari sînt lucrarea mînilor lui, i nu va mai privi la ce au f cut degetele lui, la idolii Astartei i la stîlpii închina i soarelui. ⁹În ziua aceea, cet ile lui înt rite vor fi ca d rîm turile din p dure i de pe vîrfurile muntelui, p r site odinioar înaintea copiilor lui Israel: va fi o pustie! ¹⁰C ci ai uitat pe Dumnezeul mîntuirii tale, i nu i-ai adus aminte de Stîncă sc p rii tale. De aceea i-ai s dit r saduri pl cute, i ai s dit butuci str ini. ¹¹Cînd i-ai s dit, i-ai înconjurat cu un gard, i în curînd i-ai v zut înflorind. Dar culesul roadelor a fugit tocmai în clipa veseliei: i durerea este f r leac. ¹²Vai! ce vuiet de popoare multe, cari url cum url marea! Ce zarv de neamuri, cari mugesc cum mugesc ni te ape puternice. ¹³Neamurile mugesc cum mugesc apele mari... Dar cînd le mustr Dumnezeu, ele fug departe, izgonite ca pleava de pe mun i la suflarea vîntului, ca rîna luat de vîrtej. ¹⁴Îndesear , vine o pr p denie nea teptat , i pîn diminea a, nu mai sînt! Iat partea celor ce ne jupoaie, i soarta celor ce ne j fuiesc.

Chapter 18

¹Vai de tine, ar , în care r sun zîng nit de arme, i care e ti dincolo de rîurile Etiopiei! ²Tu, care trime i soli pe mare, în cor bii de papur cari plutesc pe luciul apelor! Duce i-v , soli iu i, la neamul acela tare i puternic, la poporul acela înfrico at dela începutul lui, neam puternic care

zdrobe te totul, i a c rui ar este t iat de rîuri. ³Voi to i, locuitori ai lumii i voi, locuitori ai p mîntului, lua i seama cînd se înal steagul pe mun i, i asculta i cînd sun trîmbi a! ⁴Ci a a mi -a vorbit Domnul: „Eu privesc lini tit din locuin a Mea pe c ldura arz toare a luminii soarelui, i pe aburul de rou , în vipia seceri ului. ⁵Dar înainte de seceri , cînd cade floarea, i rodul se face agurid , el taie îndat ml di ele cu cosoare, ba taie chiar l starii i -i arunc ...` ⁶ i Asirienii vor fi l sa i astfel prad p s rilor r pitoare din mun i i fiarelor p mîntului; p s rile de prad vor petrece vara pe trupurile lor moarte, i fiarele p mîntului vor ierna pe ele. ⁷În vremea aceea, se vor aduce daruri de mîncare Domnului o tirilor, de poporul cel tare i puternic, de poporul cel înfrico at dela începutul lui, neam puternic, care zdrobe te totul, i a c rui ar este t iat de rîuri: vor fi aduse acolo unde locuie te Numele Domnului o tirilor, pe muntele Sionului.

Chapter 19

¹Proorocie împotriva Egiptului. Iat , Domnul c l re te pe un nor repede i vine în Egipt. Idolii Egiptului tremur înainte Lui, i li se îndoiaie inima Egiptenilor în ei. ²„Voi înarma pe Egipteni unii împotriva altora, i se vor bate frate cu frate, prieten cu prieten, cetate cu cetate, împ r ie cu împ r ie. ³Duhul Egiptenilor va pieri din ei, i le voi nimici sfatul; atunci vor întreba pe idoli i pe vr jitori, pe ceice cheam mor ii i pe ghicitori. ⁴Voi da Egiptul în mînile unui st pîn aspru, i un împ rat f r mil va st pîni peste ei, zice Domnul, Dumnezeu o tirilor.` ⁵Apele m rii vor seca, i rîul va seca i se va usca, ⁶rîurile se vor împu i, canalele Egiptului vor fi goale i uscate, pipirigul i trestiile se vor vesteji. ⁷Livezile Nilului de la îmbuc tura rîului, i toate s m n turile din valea rîului se vor usca, se vor preface în rîn i vor pieri. ⁸Vor geme pescarii, se vor boci to i cei ce arunc undi a în rîu, i ceice întind mreji pe ape vor fi nemîngîia i. ⁹Ceice lucreaz inul d r cit, i ceice es es turi albe vor fi acoperi i, de ru ine, ¹⁰st pînitorii rii vor fi întrista i i to i simbria ii vor fi cu inima am rît . ¹¹În adev r, voivozii oanului au înebunit, sfetnicii în elep i ai lui Faraon s'au prostit. „Cum îndr zni i voi s spune i lui Faraon: „Noi sîntem fiii în elep ilor, fiii str vechilor împ ra i? ¹²Unde sînt în elep ii t i?` ,S - i fac descoperiri dumnezeie ti, i s spun ce a hot rît Domnul o tirilor împotriva Egiptului. ¹³Voivozii oanului au înebunit, voivozii Nofului s'au în elat, c peteniile semin iilor duc Egiptul în r t cire: ¹⁴Domnul a r spîndit în mijlocul lui un duh de ame eal ca s fac pe Egipteni s se clatine în toate faptele lor, cum se clatin un om beat i vars , ¹⁵ i Egiptul nu va avea pe nimeni, care s poat face ceva, nici cap, nici coad , nici ramur de finic, nici trestie! ¹⁶În ziua aceea, Egiptul va fi ca o femeie: va tremura i se va teme, v zînd mi carea mînei Domnului o tirilor, cînd o va ridica împotriva lui. ¹⁷Chiar i ara lui Iuda va fi o groaz pentru Egipt: cum i se va vorbi de ea, se va îngrozi, din pricina hot rîrii luate împotriva lui de Domnul o tirilor. ¹⁸În vremea aceea, vor fi cinci cet i în ara Egiptului, cari vor vorbi limba Canaanului, i vor jura pe Domnul o tirilor: una din ele se va numi cetatea nimicirii! ¹⁹Tot în vremea aceea va fi un altar pentru Domnul în ara Egiptului, i la hotar, va fi un stîlp de aducere aminte pentru Domnul. ²⁰Acesta va fi pentru

Domnul o tirilor un semn i o mrturie în ara Egiptului. Ei vor striga c tre Domnul din pricina asupritorilor, i El le va trimete un mntuitor i un ap r tor, care s -i izb veasc . ²¹Atunci Domnul Se va descoperi Egiptenilor, i Egiptenii vor cunoa te pe Domnul în ziua aceea. Vor aduce jertfe i daruri de mâncare, vor face juruin e Domnului i le vor împlini. ²²Astfel, Domnul va lovi pe Egipteni, îi va lovi, dar îi va t m dui. Ei se vor întoarce la Domnul, care -i va asculta, i -i va vindeca. ²³În aceea vreme, va fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: Asirienii se vor duce în Egipt i Egiptenii în Asiria, i Egiptenii împreun cu Asirienii vor sluji Domnului. ²⁴Tot în vremea aceea, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul i cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul p mntului. ²⁵Domnul o tirilor îi va binecuvînta i va zice: „Binecuvîntat s fie Egiptul, poporul Meu, i Asiria, lucrarea mînilor Mele, i Israel, mo tenirea Mea!”

Chapter 20

¹În anul cînd a venit Tartan la Asdod, trimes de Sargon, împ ratul Asiriei, s bat Asdodul, i l -a luat, ²în vremea aceea Domnul a vorbit lui Isaia, fiul lui Amo , i i -a zis: „Du-te, desleag - i sacul de pe coapse i scoate- i înc l mintea din picioare!” El a f cut a a, a umblat gol i descul . ³ i Domnul a zis: „Dup cum robul meu Isaia umbl gol i descul , trei ani de zile, ca semn i în tiin are pentru Egipt i pentru Etiopia, ⁴tot a a i împ ratul Asiriei va lua din Egipt i din Etiopia prin i de r zboi i surghiuni i, tineri i b trîni, goi i descul i, i cu spinarea descoperit , spre ru inea Egiptului. ⁵Atunci se vor îngrozi i se vor ru ina ceice î i puseser încrederea în Etiopia, i se f leau cu Egiptul. ⁶ i locuitorii de pe rmul acesta vor zice în ziua aceea: „Iat ce a ajuns încrederea noastr , pe care ne bizuiser m, ca s fim ajuta i i s fim izb vi i de împ ratul Asiriei! Cum vom sc pa acum?”

Chapter 21

¹Proorocie asupra pustiei m rii. Cum înainteaz vijelia dela miaz zi, a a vine el din pustie, din ara înfrico at . ²O vedenie grozav mi s'a descoperit. Asupritorul asupre te, pustiitorul pustie te. -,„Suie-te, Elamule! Împresoar , Medio! C ci fac s înceteze toate oft rile lor, -zice Domnul.” ³De aceea mi s'a umplut inima de nelini te, m'apuc durerile, ca durerile unei femei cînd na te. Zvîrcolirile nu m las s'aud, tremurul m împedec s v d. ⁴Îmi bate inima cu putere, m'apuc groaza; noaptea pl cerilor mele ajunge o noapte de spaim . ⁵Ei pun masa, straja vegheaz , i ei m nînc , beau... Dar deodat se aude strigînd: „În picioare, voivozi! Unge i scutul!” ⁶C ci a a mi -a vorbit Domnul: „Du-te i pune un str jer, ca s dea de veste despre ce va vedea.” - ⁷El a v zut c l rime, c l re i doi cîte doi, c l re i pe m gari, c l re i pe c mile; i asculta cu luare aminte, cu cea mai mare b gare de seam . ⁸Apoi a strigat, ca un leu: „Doamne, am stat mereu în turnul meu de paz , i stam de straj în toate nop ile. ⁹ i iat c a venit c l rime i c l re i doi cîte doi.” Apoi a luat iar cuvîntul, i a zis:

„A c zut, a c zut Babilonul, i toate icoanele dumnezeilor lui sînt sf rîmate la p mînt!` 10O, poporul meu, care ai fost strop it ca boabele de grîu din aria mea, ce am auzit dela Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel, aceea v vestesc. 11Proorocie asupra Dumei. Mi se strig din Seir: „Str jerule, cît mai este din noapte?` „Str jerule, mai este mult din noapte?` 12Str jerul r spunde: „Vine diminea a, i este tot noapte. Dac vre i s întreba i, întreba i; întoarce i-v , i veni i iar .` 13Proorocie asupra Arabiei. Ve i petrece noaptea în tufele Arabiei, cete de negustori din Dedan! 14Duce i ap celor ce le este sete; locuitorii rii Tema duce i pîne fugarilor! 15C ci ei fug dinaintea s biilor, dinaintea s bieii scoase din teac , dinaintea arcului încordat, i dinaintea unei lupte înver unate. 16C ci a a mi -a vorbit Domnul: „Înc un an, ca anii unui simbria , i s'a ispr vit cu toat slava Chedarului. 17Nu va mai r mînea decît un mic num r din vitejii arca i, fii ai Chedarului, c ci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a spus -o.

Chapter 22

1Proorocie asupra v ii vedeniilor. „Ce este de v sui i cu to ii pe acoperi uri, 2cetate g l gioas , plîn de zarv , cetate vesel ! Mor ii t i nu vor pieri uci i de sabie, nici nu vor muri luptînd. 3Ci toate c peteniile tale fug împreun , sînt lua i prin i de arca i; to i locuitorii t i ajung deodat robi, în timp ce o iau la fug în dep rtare. 4De aceea zic: „Întoarce i-v privirile dela mine, l sa i-m s plîng cu amar; nu st rui i s m mîngîia i pentru nenorocirea fiicei poporului meu! 5C ci este o zi de necaz, de zdrobire i de înv lm al , trimeas de Domnul, Dumnezeul o tirilor, în valea vedeniilor. Se d rîm zidurile, i r sun ipete de durere spre munte. 6Elamul poart tolba cu s ge i; car de lupt tori, de c l re i înainteaz ; Chirul desvele te scutul. 7Cele mai frumoase v i ale tale sînt pline de car , i c l re ii se în iruie de b taie la por ile tale. 8Cele din urm an uri de înt rire ale lui Iuda sînt silite, i în ziua aceasta cercetezi tu arm turile din casa p durii. 9V uita i la sp rturile cele multe f cute cet ii lui David, i opri i apele iazului de jos. 10Num ra i casele Ierusalimului, i le strica i, ca s înt ri i zidul. 11Face i o c mar între cele dou ziduri, pentru apele iazului celui vechi; -dar nu v uita i spre Cel ce a vrut aceste lucruri, nu vede i pe Cel ce de mult le -a preg tit. 12i totu Domnul, Dumnezeul o tirilor, v cheam în ziua aceea s plînge i i s v bate i în piept, s v rade i capul i s v încinge i cu sac. 13Dar iat , în schimb, veselie i bucurie! Se junghie boi i se taie oi, se m nînc la carne i se bea la vin: „S mînc m i s bem, c ci mîne vom muri!` - 14Domnul o tirilor mi -a descoperit, i mi -a zis: „Nu, nelegiuirea aceasta nu vi se va ierta pîn nu ve i muri, zice Domnul, Dumnezeul o tirilor.` 15A a vorbe te Domnul, Dumnezeul o tirilor: „Du-te la curteanul acela, la ebna, dreg torul casei împ r te ti, i zi -i: 16,Ce ai tu aici la tine, i pe cine ai aici, de- i s pi aici un mormînt?` El î i sap un mormînt sus pe în l ime, î i scobe te o locuin în stînc ! 17Iat , Domnul te va asvîrli cu o arunc tur puternic , te va învîrli ca pe un ghem. 18Te va asvîrli, te va asvîrli ca pe o minge, pe un p mînt întins, i acolo vei muri, acolo vor veni carele tale cele str lucite, tu, ocară casei st pînului t u! 19Vei fi izgonit din dreg toria ta, i te va smulge Domnul din locul t u. 20,În

ziua aceea, zice Domnul, voi chema pe robul Meu Eliachim, fiul lui Hilchia, ²¹îl voi îmbr ca în tunica ta, îl voi încinge cu brîul t u, i voi da puterea ta în mînile lui. El va fi un tat pentru locuitorii Ierusalimului i pentru casa lui Iuda. ²²Voi pune pe um rul lui cheia casei lui David: cînd va deschide el, nimeni nu va închide, i cînd va închide el, nimeni nu va deschide. ²³Îl voi împlînta ca pe un drug într'un loc tare, i va fi un scaun de slav pentru casa tat lui s u. ²⁴Pe el se va sprijini toat slava casei tat lui s u, odraslele alese i de ocar , toate sculele cele mici, atît lighenele cît i vasele.`` ²⁵„În ziua aceea, zice Domnul o tirilor, drugul acela împlîntat într'un loc tare va fi scos, va fi t iat i va c dea, i povara care era pe el va fi nimicit , c ci Domnul a vorbit.``

Chapter 23

¹Proorocie împotriva Tirului. „Boci i-v , cor bii din Tarsis! C ci Tirul a fost nimicit: nu mai are nici case, nici intrare! Din ara Chitim le -a venit vestea aceasta.`` ²„Amu i i de groaz , locuitori ai rmului, pe care o umpleau odat negustorii din Sidon, cari str b teau marea! ³Veniturile lui erau grîul Nilului i seceri ul rîului, aduse pe ape mari, a a c el era tîrgul neamurilor.`` ⁴„Ru ineaz -te Sidoane! c ci a a vorbe te marea, cet uia m rii: „Eu n'am avut durerile facerii, nici n'am n scut, n'am hr nit tineri, nici n'am crescut fete.`` ⁵Cînd vor afla Egiptenii vestea aceasta, vor tremura auzind de c derea Tirului, ⁶i vor zice: „Trece i la Tarsis, boci i-v , locuitori ai rmului! ⁷Aceasta este cetatea voastr cea vesel , care avea o obîr ie veche, i ale c rei picioare o duceau s locuiasc departe. ⁸Cine a luat aceast hot rîre împotriva Tirului, împ r itorul cununilor, el, ai c rui negustori erau ni te voivozi, i ai c rui tîrgove i erau cei mai boga i de pe p mînt? ⁹Domnul o tirilor a luat aceast hot rîre, ca s ru ineze mîndria a tot ce str luce te, i s smereasc pe to i cei mari ai p mîntului: ¹⁰„Str bate- i ara, ca Nilul, niciun brîu nu te mai strînge, fiica Tarsisului! Nu mai este niciun jug! ¹¹Domnul i -a întins mîna asupra m rii; a f cut s tremure împ r ii; a poruncit nimicirea cet uilor Canaanului, ¹²i a zis: „De acum nu te vei mai bucura, fecioar necinstit , fiica Sidonului! Scoal -te i treci în ara Chitim; dar nici acolo nu vei avea odihn . ¹³Iac pe Haldei, cari nu erau un popor, locuitorii ace tia ai pustiei, c rora Asirianul le -a întemeiat o ar ; ei înal turnuri, surp casele împ r te ti ale Tirului, le prefac în d rîm turi.`` ¹⁴„Boci i-v , cor bii din Tarsis! C ci cet uia voastr este nimicit .`` ¹⁵În vremea aceea, Tirul va fi dat uit rii aptezeci de ani, cît ine via a unui împ rat, dar dup aptezeci de ani, se va întîmpla Tirului ca i curvei despre care vorbe te cîntecul: ¹⁶„Ia arfa i str bate cetatea, curv dat uit rii; cînt bine, cînt - i cîntecele de mai multe ori, ca iar s - i aduc lumea aminte de tine.`` ¹⁷Tot a a, dup aptezeci de ani, Domnul va cerceta Tirul, i se va întoarce iar la cî tigul lui; va avea leg turi cu toate împ r iile lumii de pe fa a p mîntului; ¹⁸dar cî tigul i plata lui vor fi închinat Domnului, nu vor fi nici strînse nici p strate; ci cî tigul lui va aduce celor ce locuiesc înaintea Domnului, o hran îmbel ugat i haine str lucite.

Chapter 24

¹Iată, Domnul de artă ară o pustie te, îi r stoarnă fa a i risipe te locuitorii; ²cum se întâmplă preotului se întâmplă i poporului, st pînului ca i slugii, st pînei ca i slujnicei, vînz torului ca i cump r torului, celui ce dă cu împrumut ca i celui ce ia cu împrumut, datornicului ca i cel c ruia îi este dator. ³Ară este pustiit de tot i pr dat ; c ci Domnul a hot rît a a. ⁴Ară este trist , sleit de puteri; locuitorii sînt mîhni i i tînjesc; c peteniile poporului sînt f r putere, ⁵c ci ară a fost spurcat de locuitorii ei; ei c lcau legile, nu ineau poruncile, i rupeau leg mîntul cel vecinic! ⁶De aceea m nînc blestemul ară, i suf r locuitorii ei pedeapsa nelegiuirilor lor; de aceea sînt pr p di i locuitorii rii, i nu mai r mîne decît un mic num r din ei. ⁷Mustul st trist, via este ve tejit ; to i cei ce erau cu inima vesel , suspin . ⁸A încetat desf tarea timpanelor, s'a sfîr it veselia g l gios , s'a dus bucuria arfei. ⁹Nu se mai cînt cînd se bea vin, i b uturile tari li se par amare celor ce le beau. ¹⁰Cetatea pustie este d rîmat ; toate casele sînt închise, nu mai intr nimeni în ele. ¹¹Pe uli e se strig dup vin; s'a dus orice desf tare, nu mai este nicio veselie în ar . ¹²Numai pustiire a mai r mas în cetate, i por ile stau d rîmate. ¹³Da, în ar , în mijlocul popoarelor, este ca atunci cînd se scutur m slinul, sau ca la culesul ciorchinelor r mase dup culesul viei. ¹⁴Ceilal i îns , cari vor mai r mînea, î i în l glasul, scot strig te de veselie; de pe rmurile m rii, laud m re ia Domnului. ¹⁵„Prosl vi i dar pe Domnul în locurile unde str luce te lumin , l uda i Numele Domnului, Dumnezeului lui Israel, în ostroavele m rii!`` ¹⁶Dela marginele p mîntului auzim cîntînd: „Slav celui neprih nit!`` Dar eu zic: „Sînt perdut! Sînt perdut! Vai de mine!`` J fuitorii j fuiesc, j fuitorii se înver uneaz la jaf. ¹⁷Groaza, groapa, i la ul, vin peste tine, locuitor al rii! ¹⁸Cel ce fuge dinaintea strig telor de groaz cade în groap , i cel ce se ridic din groap se prinde în la ; c ci se deschid st vilarele de sus, i se clatin temeliile p mîntului! ¹⁹P mîntul se rupe, p mîntul se sf rîm , p mîntul se crap , ²⁰p mîntul se clatin ca un om beat, tremur ca o colib ; p catul lui î l apas , cade, i nu se mai ridic . ²¹În ziua aceea, Domnul va pedepsi în cer o tîrea de sus, iar pe p mînt pe împ ra ii p mîntului. ²²Ace tia vor fi strîn i ca prin i de r zboi i pu i într'o temni , vor fi închi i în gherle, i, dup un mare num r de zile, vor fi pedepsi i ²³Luna va fi acoperit de ru ine, i soarele de groaz ; c ci Domnul o tirilor va împ r i pe muntele Sionului i la Ierusalim, str lucind de slav în fa a b trînilor Lui.

Chapter 25

¹„Doamne, Tu e ti Dumnezeul meu; pe Tine Te voi în l a! Laud Numele T u, c ci ai f cut lucruri minunate; planurile Tale f cute mai dinainte s'au împlinit cu credincio ie. ²C ci ai pref cut cetatea (Babilon) într'un morman de pietre, cet uia cea tare într'o gr mad de d rîm turi; cetatea cea mare a str inilor este nimicit , i niciodat nu va mai fi zidit . ³De aceea Te sl vesc popoarele puternice, i cet ile neamurilor puternice se tem de Tine. ⁴C ci Tu ai fost un loc de sc pare pentru cel slab, un loc de sc pare pentru cel nenorocit în necaz, un ad post împotriva furtunii, un umbrar împotriva

c ldurii; c ci suflarea asupraitorilor este ca vijelia care izbe te în zid. ⁵Cum domole ti c ldura într'un p mînt arz tor, a a ai domolit zarva str înilor; cum este în du it c ldura de umbra unui nor, a a au fost în du ite cînt rile de biruin ale asupraitorilor.`` ⁶Domnul o tirilor preg te te tuturor popoarelor pe muntele acesta, un osp de bucate gustoase, un osp de vinuri vechi, de bucate miezoase, pline de m duv , de vinuri vechi i limpezite. ⁷i, pe muntele acesta, înl tur m hrama care acopere toate popoarele, i învelitoarea care înf ur toate neamurile; ⁸nimice te moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu terge lacr mile de pe toate fe ele, i îndep rteaz de pe tot p mîntul ocară poporului S u; da, Domnul a vorbit. ⁹În ziua aceea, vor zice: „Iat , acesta este Dumnezeuul nostru, în care aveam încredere c ne va mîntui. Acesta este Domnul, în care ne încredeam, acum s ne veselim, i s ne bucur m de mîntuirea Lui! ¹⁰C ci mîna Domnului se odihne te pe muntele acesta; dar Moabul este c lcat în picioare pe loc, cum este c lcat în picioare paiul în b legar. ¹¹În mijlocul acestei b ltoace, el î i întinde mînila, cum le întinde înot torul ca s înoate; dar Domnul îi doboar mîndria, i face de nimica dib cia mînilor lui. ¹²El surp , pr bu e te înt riturele înalte ale zidurilor tale, le pr bu e te la p mînt, în rîn .``

Chapter 26

¹În ziua aceea, se va cînta urm toarea cîntare în ara lui Iuda: „Avem o cetate tare; Dumnezeu ne d mîntuirea ca ziduri i înt ritur . ²Deschide i por ile, ca s între neamul cel neprih nit i credincios. ³Celui cu inima tare, Tu -i chez luie ti pacea; da, pacea, c ci se încrede în Tine. ⁴Încrede i-v în Domnul pe vecie, c ci Domnul Dumnezeu este Stînca veacurilor. ⁵El a r sturnat pe ceice locuiau pe în l imi, El a plecat cetatea îngîmfat ; a doborît -o la p mînt, i a aruncat -o în rîn . ⁶Ea este c lcat în picioare, în picioarele s racilor, supt pa ii celor obijdui i. ⁷Calea dreptului este neprih nirea; Tu, care e ti f r prihan , neteze ti c rarea dreptului. ⁸De aceea Te a tept m, Doamne, i pe calea judec ilor Tale; sufletul nostru suspin dup Numele T u i dup pomenirea Ta. ⁹Sufletul meu Te dore te noaptea, i duhul meu Te caut înl untrul meu. C ci, cînd se împlinesc judec ile Tale pe p mînt, locuitorii lumii înva dreptatea. ¹⁰Dac ier i pe cel r u, el totu nu înva neprih nirea, se ded la r u în ara în care domne te neprih nirea, i nu caut la m re ia Domnului. ¹¹Doamne, mîna Ta este puternic : ei n'o z resc! Dar vor vedea rîvna Ta pentru poporul T u, i vor fi ru ina i; va arde focul pe vr jma ii T i. ¹²Dar nou , Doamne, Tu ne dai pace, c ci tot ce facem noi, Tu îpline ti pentru noi. ¹³Doamne, Dumnezeuul nostru, al i st pîni afar de Tine au st pînit peste noi, dar acum numai pe Tine, i numai Numele T u îl chem m. ¹⁴Ceice sînt mor i acum nu vor mai tr i, sînt ni te umbre, i nu se vor mai scula; c ci Tu i-ai pedepsit, i-ai nimicit, i le-ai ters pomenirea. ¹⁵Înmul e te poporul, Doamne! Înmul e te poporul, arat - i slava; d înapoi toate hotarele rii. ¹⁶Doamne, ei Te-au c utat, cînd erau în strîmtorare; au început s se roage, cînd i-ai pedepsit. ¹⁷Cum se svîrcole te o femeie în s rcinat , gata s nasc , i cum strig ea în mijlocul durerilor ei, a a am fost noi, departe de Fa a Ta, Doamne! ¹⁸Am z mislit, am sim it dureri, i, cînd s na tem, am n scut vînt: ara nu este

mîntuit , i locuitorii ei nu sînt n scu i. ¹⁹S învie dar mor ii T i! S se scoale trupurile mele moarte!
 -Trezi i-v i s ri i de bucurie, ceice locui i în rîn ! C ci roua Ta este o rou d t toare de via , i
 p mîntul va scoate iar afar pe cei mor i.`` ²⁰„Du-te, poporul meu, intr în odaia ta, i încuie u a
 dup tine; ascunde-te cîte-va clipe, pîn va trece mînia! ²¹C ci iat , Domnul iese din locuin a Lui,
 s pedepseasc nelegiuirile locuitorilor p mîntului; i p mîntul va da sîngele pe fa , i nu va mai
 acoperi uciderile.

Chapter 27

¹În ziua aceea, Domnul va lovi cu sabia Lui cea aspr , mare i tare, Leviatanul, Babilonul, arpele
 fugar (Asur), i Leviatanul, arpele inelat (Babel), i va ucide balaurul de lîng mare (Egiptul). ²În
 ziua aceea, cînta i o cîntare asupra viei celei mai alese: ³„Eu, Domnul, sînt P zitorul ei, Eu o ud în
 fiecare clip ; Eu o p zesc zi i noapte ca s n'o vat me nimeni. ⁴N'am nici o mînie. Dar dac voi g si
 m r cini i spini, voi merge la lupt împotriva lor, i -i voi arde pe to i, ⁵afar numai dac vor c uta
 ocrotirea Mea, vor face pace cu Mine, da, vor face pace cu Mine.`` ⁶În vremile viitoare, Iacov va
 prinde r d cin , Israel va înflori i va odr sli, i va umplea lumea cu roadele lui. ⁷L -a lovit oare
 Domnul cum a lovit pe cei ce -l loveau? L -a ucis El cum a ucis pe cei ce -l ucideau? ⁸Cu m sur
 l-ai pedepsit în robie, luîndu -l cu suflarea n praznic a vîntului de r s rit. ⁹Astfel nelegiuirea lui
 Iacov a fost isp it , i iat rodul iert rii p catului lui: Domnul a f cut toate pietrele altarelor ca ni te
 pietre de var pref cute în rîn ; idolii Astartei i stîlpii soarelui nu se vor mai ridica. ¹⁰C ci cetatea
 cea tare a r mas singuratic , a ajuns o locuin l sat i p r sit ca pustia. În ea pa te vi elul, în ea se
 culc i -i m nînc ramurile. ¹¹Cînd i se usuc ramurile, sînt rupte; vin femeile, s le ard . C ci acesta
 era un popor f r pricepere; de aceea Cel ce l -a f cut n'a avut mil de el, i Cel ce l -a întocmit nu l
 -a iertat. ¹²În vremea aceea, Domnul va scutura roade dela cursul Rîului pîn la pîrîul Egiptului;
 iar voi ve i fi strîn i unul cîte unul, copii ai lui Israel! ¹³În ziua aceea, se va suna cu trîmbi a cea
 mare i atunci se vor întoarce cei surghiuni i din ara Asiriei i fugarii din ara Egiptului. Ei se vor
 închina înaintea Domnului, pe muntele cel sfînt, Ierusalim.

Chapter 28

¹Vai de cununa îngîmfat a be ivilor lui Efraim, de floarea ve tejit , care este str lucirea podoabei
 sale, pe culmea v ii m noase a celor ce se îmbat ! ²Iat c vine dela Domnul, un om tare i puternic,
 ca o furtun de piatr , ca o vijelie nimicitoare, ca o rupere de nori cu mari ivoaie de ape, care o
 doboar cu putere la p mînt. ³Va fi c lcat în picioare, cununa îngîmfat a be ivilor lui Efraim; ⁴i
 floarea ve tejit , care este str lucirea podoabei ei, pe culmea v ii m noase, va fi ca o smochin timpurie
 care se vede înainte de culesul roadelor i pe care, abia o iei în mîn , i îndat o i înghi i. ⁵În ziua

aceea, Domnul o tirilor va fi o cunună strălucitoare și o podoabă mare pentru rămașii a poporului,
⁶sau: un duh de dreptate pentru cel ce așază pe scaunul de judecată, și o putere pentru cei ce dau pe
 vrăjmași înapoi până la porțile lui. ⁷Dar și ei, se clatină de vin, și bătăturile tari îi amețesc; profeții și
 proorocii sînt înșelate de bătăturile tari, sînt stăpîniți de vin, au amețeli din pricina bătăturilor tari; se
 clatină cînd proorocesc, se poticnesc cînd judecă. ⁸Toate mesele sînt pline de vrsături murdare, și
 nu mai este nici un loc curat. - ⁹Ei zic: „Pe cine vrea el să învețe în elepciunea? Cui vrea să dea
 învățături? Unor copii în războaie de curînd, luați de la părinți? ¹⁰Căci dă învățături peste învățături, învățături
 peste învățături, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, pu în aici, pu în acolo.” - ¹¹Ei bine!
 Prin niște oameni cu buze bălbănoase și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul. ¹²El
 îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostent să se odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n'au vrut să
 asculte, ¹³și pentru ei cuvîntul Domnului va fi: „Învățături peste învățături, învățături peste învățături,
 poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, pu în aici, pu în acolo”, ca mergînd, să cadă pe spate
 și să se zdrobească, să dea în lăși și fie prin ei. ¹⁴De aceea ascultă și Cuvîntul Domnului, batjocoritorilor,
 cari stăpîniți peste poporul acesta din Ierusalim! ¹⁵Pentru că zice: „Noi am făcut un legământ cu
 moartea, am făcut o învoială cu locuința morților: cînd va trece urgia apelor năvalitoare, nu ne va
 atinge, căci avem ca loc de scapare neadevrul și ca adpost minciuna!” ¹⁶De aceea, a a vorbete
 Domnul, Dumnezeu: „Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră
 din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin, nu se va grăbi să fugă. ¹⁷Voi
 face din neprihănire o lege, și din dreptate o cumpănă; și grindina va surpa locul de scapare al
 neadevrului, și apele vor îneca adpostul minciunii. ¹⁸Așa că legământul vostru cu moartea va fi
 nimic, și învoiala voastră cu locuința morților nu va dăinui. Cînd va trece urgia apelor năvalitoare,
 veți fi striviți de ea. ¹⁹Ori de cîte ori va trece, vă va apuca; căci va trece în toate diminețile, zi și
 noapte, și numai vîietul ei vă va îngrozi.” ²⁰Patul va fi prea scurt, ca să te întinzi în el, și învelitoarea
 prea îngustă, ca să te învelești cu ea. ²¹Căci Domnul Se va scula ca la muntele Peraim, și Se va mînia
 ca în valea Gabaonului, ca să-și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-și împlinească lucrul, lucrul
 Lui nemaiauzit. ²²Acum, nu batjocoriți, ca nu cumva să vă se strîngă mai tare legăturile; căci am aflat
 de la Domnul, Dumnezeul o tirilor, că nimicirea întregii țări este hotărîtă. ²³„Plecați-vă urechea, și
 ascultați glasul meu! Fiți cu luare aminte, și ascultați cuvîntul meu! ²⁴Cel ce ar pentru sămîntură,
 ar oare neconținut? Neconținut îi brăzdează și îi grăpează el pământul? ²⁵Oare după ce a netezit fața
 pământului, nu aruncă el mazări și sămînță chimen? Nu pune el grîul în rînduri, orzul într'un loc
 deosebit, și alacul pe margini? ²⁶Dumnezeul lui Israel a învățat să facă așa, El i-a dat aceste învățături.
²⁷Mazărița nu se treieră cu leasă, și roata carului nu trece peste chimen; căci mazărița se bate cu
 bățul, și chimenul cu nuiava. ²⁸Grîul se bate, dar nu se bate neconținut; împingi peste el roata carului
 și caii, dar nu-l sfărîmi. ²⁹și lucrul acesta vine de la Domnul o tirilor; minunat este planul Lui, și
 mare este în elepciunea Lui.”

Chapter 29

¹Vai de Ariel (Leul lui Dumnezeu), de Ariel! Cetatea în care a trăit David! „Aduga i an la an, i l sa i s rb torile s - i fac ocolul lor. ²Apoi voi împresura pe Ariel; plînsete i gemete vor fi în ea i cetatea va fi ca un Ariel pentru Mine. ³Ci te voi împresura de toate p r ile, te voi înconjura cu cete de str jeri, i voi ridica înt rituri de an uri împotriva ta. ⁴Vei fi doborît la p mînt i de acolo vei vorbi, i din rîn i se vor auzi vorbele. Glasul t u va ie i din p mînt ca al unei n luci, i din rîn i i vei opti cuvintele. ⁵Dar mul imea vr jma ilor t i va fi ca o pulbere m runt , i mul imea asupritorilor va fi ca pleava care zboar , i aceasta deodat , într'o clip .`` ⁶Dela Domnul o tirilor va veni pedeapsa, cu tunete, cutremure de p mînt i pocnet puternic, cu vijelie i furtun , i cu flac ra unui foc mistuitor. ⁷i, ca un vis, ca o vedenie de noapte, a a va fi mul imea neamurilor cari vor lupta împotriva lui Ariel, a a vor fi cei ce se vor bate împotriva lui i cet uiei lui, strîngîndu -l de aproape. ⁸Dup cum cel fl mînd viseaz c m nînc , i se treze te cu stomahul gol, i, dup cum cel însetat viseaz c bea, i se treze te stors de puteri i cu setea nestîmp rat : tot a a va fi i cu mul imea neamurilor cari vor veni s lupte împotriva muntelui Sionului. ⁹„R mîne i încremeni i i uimi ! Închide i ochii i fi i orbi!`` „Ei sînt be i; dar nu de vin; se clatin , dar nu din pricina b uturilor tari. ¹⁰Ci pentruc Domnul a turnat peste voi un duh de adormire; v'a închis ochii, proorocilor, i v'a acoperit capetele, v z torilor. ¹¹De aceea toat descoperirea dumnezeiasc a ajuns pentru voi ca vorbele unei c r i pecetluite. Dac o dai cuiva care tie s citeasc , i -i zici; „Ia cite te!` El r spunde: „Nu pot, c ci este pecetluit !` ¹²Sau dac dai cartea unuia care nu tie s citeasc i -i zici; „Ia cite te!` El r spunde: „Nu tiu s citesc.`` ¹³Domnul zice: „Cînd se apropie de Mine poporul acesta, M cinste te cu gura i cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, i frica pe care o are de Mine, nu este decît o înv tur de datin omeneasc . ¹⁴De aceea voi lovi iar pe poporul acesta cu semne i minuni din ce în ce mai minunate, a a c în elepciunea în elep ilor lui va pieri, i priceperea oamenilor lui pricepu i se va face nev zut .`` ¹⁵Vai de ceice i ascund planurile dinaintea Domnului, cari i fac faptele în întunerec, i zic: „Cine ne vede i cine ne tie?`` ¹⁶Strica i ce sînte i! Oare olarul trebuie privit ca lutul, sau poate lucrarea s zic despre lucr tor: „Nu m'a f cut el?`` Sau poate vasul s zic despre olar: „El nu se pricepe?`` ¹⁷Peste pu in vreme, Libanul se va preface în pom t, i pom tul va fi socotit ca o p dure! ¹⁸În ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele c r ii, i ochii orbilor, izb vi i de negur i întunerec, vor vedea. ¹⁹Cei nenoroci i se vor bucura tot mai mult în Domnul, i s racii se vor veseli de Sfîntul lui Israel. ²⁰Ci asupritorul nu va mai fi, batjocoritorul va pieri, i to i ceice pîndeau nelegiuirea vor fi nimici i: ²¹ceice osîndeau pe al ii la judecat , întindeau curse cui îi înfruntau la poarta cet ii, i n p stuiau f r temei pe cel nevinovat. ²²De aceea a a vorbe te Domnul c tre casa lui Iacov, El, care a r scump rat pe Avraam: „Acum Iacov nu va mai ro i de ru ine, i nu i se va mai îng lbeni fa a acum. ²³Ci cînd vor vedea ei, cînd vor vedea copiii lor, în mijlocul lor, lucrarea mînilor Mele, Îmi vor sfin i Numele; vor sfin i pe Sfîntul lui Iacov, i se vor teme de Dumnezeul lui Israel. ²⁴Cei r t ci i cu duhul vor c p ta pricepere, i ceice cîrteau vor lua înv tur .``

Chapter 30

¹„Vai, -zice Domnul-de copiii r zvr ti i, cari iau hot rîri f r Mine, fac leg minte cari nu vin din Duhul Meu, i îngr m desc astfel p cat peste p cat! ²Ei se pogoar în Egipt, f r s M întrebe, ca s fug supt ocrotirea lui Faraon, i s caute un ad post supt umbra Egiptenilor! ³Dar, ocrotirea lui Faraon v va da de ru ine, i ad postul supt umbra Egiptului v va da de ocar . ⁴C ci voivozii lui au i ajuns la oan, i trime ii lui au i atins Hanesul. ⁵Dar to i vor r mînea de ru ine, din pricina unui popor, care nu le va fi de folos, nici nu -i va ajuta, nici nu le va folosi, ci va fi spre ru inea i ocar lor.`` ⁶Proorocie asupra unor dobitoace dela miaz zi: printr'un inut strîmtorat i nec jit, de unde vine leoaica i leul, n pîrca i arpele sbur tor, î i duc ei bog iile în spinarea m garilor, i vistieriile pe cocoa a c milelor, c tre un popor care nu le va fi de folos. ⁷C ci ajutorul Egiptului nu este decît de ert ciune i nimic; de aceea eu numesc lucrul acesta: „zarv f r nici o isprav .`` ⁸„Du-te acum-zice Domnul-de scrie aceste lucruri înaintea lor pe o t bli , i sap -le într'o carte, ca s r mîn pîn în ziua de apoi, ca m rturie pe vecie i în veci de veci. ⁹Scrie c : „Poporul acesta este un popor r zvr tit, ni te copii mincino i, ni te copii cari nu vor s asculte Legea Domnului, ¹⁰cari zic v z torilor: „S nu vede i!` i proorocilor: „S nu prooroci i adev ruri, ci spune i-ne lucruri m gulitoare, prooroci i-ne lucruri închipuite! ¹¹Abate i-v din drum, da i-v în l turi de pe c rare, l sa i-ne în pace cu Sfîntul lui Israel!`` ¹²De aceea a a vorbe te Sfîntul lui Israel: „Fiindc lep da i cuvîntul acesta, i v încrede i în sîlnicie i vicle uguri, i v sprijini i pe ele, ¹³de aceea nelegiuirea aceasta va fi pentru voi ca sp rtura unui zid înalt, care, sp rgîndu-se, amenin s cad , i a c rui pr bu ire vine deodat , într'o clip : ¹⁴Îl sf rîm cum se sf rîm un vas de p mînt, care se sf rîm f r nicio mil , i din ale c rui sf rîm turi nu mai r mîne nici un ciob m car, cu care s iei foc din vatr , sau s sco i ap din fîntîn .`` ¹⁵C ci a a vorbe te Domnul Dumnezeu, Sfîntul lui Israel: „În lini te i odihn va fi mîntuirea voastr , în senin tate i încredere va fi t ria voastr .`` Dar n'a i voit! ¹⁶Ci a i zis: „Nu! Ci vom fugi pe cai!`` -„De aceea ve i i fugi!`` -„Vom c l ri pe cai iu i!`` -„De aceea cei ce v vor urm ri vor fi i mai iu i! ¹⁷O mie vor fugi la amenin area unuia singur; i cînd v vor amenin a cinci, to i ve i fugi, pîn ve i r mînea ca un stîlp pe vîrf ul unui munte, i ca un steag pe cre tetul unui deal.`` ¹⁸„Totu Domnul a teapt s Se milostiveasc de voi, i Se va scula s v dea îndurare, c ci Domnul este un Dumnezeu drept: fericite de to i ceice n d jduiesc în El! ¹⁹Da, popor al Sionului, locuitor al Ierusalimului, nu vei mai plînge! El Se va îndura de tine, cînd vei striga; cum va auzi, te va asculta. ²⁰Domnul v va da pîne în necaz, i ap în strîmtorare. Înv torii t i nu se vor mai ascunde, ci ochii t i vor vedea pe înv torii t i. ²¹Urechile tale vor auzi dup tine glasul care va zice: „Iat drumul, merge i pe el!` Cînd ve i voi s v mai abate i la dreapta sau la stînga. ²²Ve i socoti ca spurcate argintul care v acopere idoli i aurul cu care sînt poleite chipurile turnate. Ca pe o necur ie le vei arunca, i le vei zice: „Afar cu voi de aici!` ²³Atunci El va da ploaie peste s mîn a pe care o vei pune în p mînt, i pînea, pe care o va da p mîntul, va fi gustoas i hr nitoare; în acela timp, turmele tale vor pa te în p uni întinse. ²⁴Boii i m garii, cari ar p mîntul, vor mînca un nutre s rat, vînturat cu lopata i cu ciurul. ²⁵Pe orice munte înalt i pe orice deal înalt, vor izvorî rîuri, curgeri de ap , în ziua marelui m cel,

cînd turnurile vor c dea. ²⁶ i lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de apte ori mai mare (ca lumina a apte zile), cînd va lega Domnul vînturile poporului S u, i va t m dui rana loviturilor lui.`` ²⁷„Iat , Numele Domnului vine din dep rtare! Mînia Lui este aprins , i un pîrjol puternic; buzele Lui sînt pline de urgie, i limba Lui este ca un foc mistuitor; ²⁸sufierea Lui este ca un ivoi ie it din albie, care ajunge pîn la gît ca s ciuruiasc neamurile cu ciurul nimicirii, i s pun o z bal în el toare în f lcile popoarelor. ²⁹Voi îns ve i cînta ca în noaptea cînd se pr znuie te s rb toarea, ve i fi cu inima vesel , ca cel ce merge în sunetul flautului, ca s se duc la muntele Domnului, spre Stînca lui Israel. ³⁰ i Domnul va face s r sune glasul Lui m re , Î i va ar ta bra ul gata s loveasc , în mînia Lui aprins , în mijlocul flac rii unui foc mistuitor, în mijlocul înecului, furtunii i pietrelor de grindin . ³¹Atunci, Asirianul va tremura de glasul Domnului, care îl va lovi cu nuaia Sa. ³²La fiecare lovitur de nuaia hot rît , pe care i -o va da Domnul, se vor auzi timpanele i arfele, Domnul va lupta împotriva lui cu mîna ridicat . ³³C ci de mult vreme este preg tit un rug, g tit i pentru împ rat: adînc i lat este f cut, cu foc i lemne din bel ug. Suflarea Domnului îl aprinde ca un ivoi de pucioas .``

Chapter 31

¹Vai de cei ce se pogoar în Egipt dup ajutor, se bizuiesc pe cai i se încred în mul imea car lor i în puterea c l re ilor, dar nu privesc spre Sfîntul lui Israel, i nu caut pe Domnul! ²Dar i El, este în elept i aduce nenorocirea, i nu Î i ia vorbele înapoi, ci Se ridic împotriva casei celor r i, i împotriva ajutorului celor ce s vîr esc nelegiuirea. ³C ci Egipteanul este om nu Dumnezeu, i caii lui sînt carne nu duh. Doar mîna s - i întind Domnul, i ocrotitorul se va cl tina, iar cel ocrotit va c dea, i vor pieri cu to ii. ⁴C ci a a mi -a vorbit Domnul: „Cum muge te leul i puiul de leu asupra pr zii, în ciuda tuturor p storilor strîn i împotriva lui, i nu se însp imînt de glasul lor, nici nu se sperie de num rul lor, a a Se va pogorî i Domnul o tirilor s lupte pe muntele Sionului i pe dealul lui. ⁵Cum î i întind p s rile aripile peste puii lor, a a va ocroti Domnul o tirilor Ierusalimul, îl va ocroti i -l va izb vi, îl va cru a i -l va mîntui.`` ⁶„Întoarce i-v la Acela de la care v'a i ab tut mult, copii ai lui Israel.`` ⁷„C ci în ziua aceea, fiecare î i va lep da idolii de argint i de aur, pe cari vi i-a i f cut cu mînile voastre nelegiuite. ⁸ i Asirianul va c dea ucis de o sabie, dar nu a unui om: îl va nimici o sabie, dar nu este a unui om; va fugi de sabie, i tinerii lui r zboinici vor fi robi i. ⁹Stînca lui se va topi de groaz , i c peteniile lui vor tremura înaintea steagului, -zice Domnul, -care Î i are focul în Sion i cuptorul în Ierusalim.``

Chapter 32

¹„Atunci împ ratul va împ r i cu dreptate, i voivozii vor cârmui cu nep rtinire. ²Fiecare va fi ca un ad post împotriva vîntului, i ca un loc de sc pare împotriva furtunii, ca ni te rîuri de ap într'un loc uscat, ca umbra unei stînci mari într'un p mînt ars de sete. ³Ochii celor ce v d nu vor mai fi lega i, i urechile celor ce aud vor lua aminte. ⁴Inima celor u uratici va pricepe i va în elege, i limba gîngavilor va vorbi iute i deslu it. ⁵Nebunul nu se va mai numi ales la suflet, nici mi elul nu se va mai numi cu inim larg . ⁶Ci nebunul spune nebunii, i inima lui gînde te r u, ca s lucreze în chip nelegiuit, i s spun neadev ruri împotriva Domnului, ca s lase lihnit sufletul celui fl mînd, i s ia b utura celui însetat. ⁷Armele mi elului sînt nimicitoare; el face planuri vinovate, ca s piard pe cel nenorocit prin cuvinte mincinoase, chiar cînd pricina s racului este dreapt . ⁸Dar cel ales la suflet face planuri alese, i st ruie în planurile lui alese.`` ⁹„Femei f r grij , scula i-v i asculta i glasul meu! Fiice nep s toare, lua i aminte la cuvîntul meu! ¹⁰Într'un an i cîteva zile, ve i tremura, nep s toarelor; c ci se va duce culesul viilor, i strîngerea poamelor nu va mai veni. ¹¹Îngrozi i-v , voi cele f r grij ! Tremura i, nep s toarelor! Desbr ca i-v , desgoli i-v i încinge i-v coapsele cu haine de jale! ¹²Bate i-v pieptul, aducîndu-v aminte de frumuse a cîmpiilor i de rodnicia viilor. ¹³Pe p mîntul poporului meu cresc spini i m r cini, chiar i în toate casele de pl cere ale cet ii celei vesele. ¹⁴Casa împ r teasc este p r sit , cetatea g l gioas este l sat ; dealul i turnul vor sluji pe vecie ca pe teri; m garii s lbatici se vor juca în ele, i turmele vor pa te, ¹⁵pîn cînd se va turna Duhul de sus peste noi; atunci pustia se va preface în p mînt, i pom tul va fi privit ca o p dure. ¹⁶Atunci nep rtinirea va locui în pustie, i neprih nirea î i va avea locuin a în pom t. ¹⁷Lucrarea neprih nirii va fi pacea, roada neprih nirii: odihna i lini tea pe vecie. ¹⁸Poporul meu va locui în locuin a p cii, în case f r grij i în ad posturi lini tite. ¹⁹Dar p durea va fi pr bu it supt grindin i cetatea plecat adînc. ²⁰Ferice de voi, cari s m na i pretutindeni dealungul apelor, i cari da i drumul pretutindeni boului i m garului!``

Chapter 33

¹„Vai de tine, pustiitorule, care totu n'ai fost pustiit; care j fuie ti, i n'ai fost j fuit înc ! Dup ce vei sfîr i de pustiit, vei fi pustiit i tu, dup ce vei ispr vi de j fuit, vei fi j fuit i tu.`` ²„Doamne, ai mil de noi! Noi n d jduim în Tine. Fii ajutorul nostru în fiecare diminea i izb virea noastr la vreme de nevoie! ³Cînd r sun glasul T u, popoarele fug; cînd Te scoli Tu, neamurile se împr tie.`` ⁴„i prada voastr va fi strîns cum strînge mu i a: sar peste ea cum sar l custele.`` ⁵Domnul este în l at, i locuie te în în l ime. El umple Sionul de nep rtinire i dreptate. ⁶„Zilele tale sînt statornice, în elepciunea i priceperea sînt un izvor de mîntuire``; frica de Domnul, iat comoara Sionului. ⁷Iat , vitejii strig afar ; solii p cii plîng cu amar. ⁸Drumurile sînt pustii; nimeni nu mai umbl pe drumuri. Asur a rupt leg mîntul, dispre uie te cet ile, nu se uit la nimeni. ⁹ara j le te i este întristat ; Libanul este plin de ru ine, tînje te; Saronul este ca o pustie; Basanul i Carmelul î i scutur frunza. ¹⁰„Acum M voi scula, -zice Domnul, -acum M voi în l a, acum M voi ridica. ¹¹A i z mislit fîn,

i na te i paie de miri te; suflarea vostr de mînie împotriva Ierusalimului este un foc, care pe voi în iv v va arde de tot. ¹²Popoarele vor fi ca ni te cuptoare de var, ca ni te spini t ia i cari ard în foc.`` ¹³„Voi, cei de departe, asculta i ce am f cut! i voi, cei de aproape, vede i puterea mea!`` ¹⁴P c to ii sînt îngrozi i, în Sion, un tremur a apucat pe cei nelegiui i, cari zic: „Cine din noi va putea s r mîn lîng un foc mistuitor?`` „Cine din noi va putea s r mîn lîng ni te flac ri vecinice?`` ¹⁵Celce umbl în neprih nire, i vorbe te f r vicle ug, celce nesocote te un cî tig scos prin stoarcere, celce î i trage mînil e înapoi, ca s nu primeasc mit , cel ce î i astup urechea s n'aud cuvinte setoase de sînge, i î i leag ochii ca s nu vad r ul, ¹⁶acela va locui în locurile înalte; sînci înt rite vor fi locul lui de sc pare; i se va da pîne, i apa nu -i va lipsi.`` ¹⁷„Ochii t i vor vedea pe Împ rat în str lucirea Lui, vor privi ara în toat întinderea ei. ¹⁸Inima ta î i va aduce aminte de groaza trecut i va zice: „Unde este logof tul? Unde este vistiernicul? Unde este celce veghea asupra turnurilor?`` ¹⁹Atunci nu vei mai vedea pe poporul acela îndr zne , pe poporul cu vorbirea încîlcit de n'o puteai în elege, cu limba gîngav , de n'o puteai pricepe. ²⁰Prive te Sionul, cetatea s rb torilor noastre! Ochii t i vor vedea Ierusalimul, ca locuin lini tit , ca un cort, care nu va mai fi mutat, ai c rui ru i nu vor mai fi sco i niciodat , i ale c rui funii nu vor mai fi deslegate. ²¹Da, acolo cu adev rat Domnul este minunat pentru noi: El ne ine loc de rîuri, de pîraie late, unde totu nu p trund cor bii cu lope i, i nu trece niciun vas puternic. ²²C ci Domnul este Judec torul nostru, Domnul este Legiuitorul nostru, Domnul este Împ ratul nostru: El ne mîntue te! ²³Funiile tale s'au sl bit, a a c nu mai pot strînge piciorul catargului, i nu mai pot întinde pînzele. Atunci se împarte prada, care -i a a de mare, c pîn i ologii iau parte la ea. ²⁴Niciun locuitor nu zice: „Sînt bolnav! Poporul Ierusalimului cap t iertarea f r delegilor lui.``

Chapter 34

¹Apropia i-v , neamuri, s auzi i! Popoare, lua i aminte!`` S'asculte p mîntul, el i ce -l umple, lumea cu toate f pturile ei! ²C ci Domnul este mîniat pe toate neamurile, i plin de urgie pe toat o tîrea lor: El le nimice te cu des vîr ire, le m cel re te de tot. ³Mor ii lor sînt arunca i, trupurile lor moarte miroas greu, i se topesc mun ii de sîngele lor. ⁴Toat o tîrea cerurilor piere, cerurile sînt f cute sul ca o carte, i toat o tîrea lor cade, cum cade frunza de vi , cum cade frunza de smochin. ⁵„C ci sabia Mea-zice Domnul-s'a îmb tat în ceruri; iat , se va pogorî asupra Edomului, asupra poporului, pe care l-am sortit nimicirii, ca s -l pedepsesc.`` ⁶Sabia Domnului este plin de sînge, uns cu gr sime, cu sîngele mieilor i apilor, cu gr simea r runchilor berbecilor; c ci Domnul ine un praznic de jertfe la Bo ra, i un mare m cel este în ara Edomului. ⁷Bivolii cad împreun cu ei, i boii împreun cu taurii; ara lor se adap cu sînge, i rîna se umple de gr sime. ⁸C ci este o zi de r zbunare a Domnului, un an de r spl tire i r zbunare pentru Sion. ⁹Pîraiele Edomului se vor prefaca în smoal , i pulberea lui în pucioas ; da, ara lui va fi ca smoala care arde. ¹⁰Nu se va stinge nici zi nici noapte, i fumul lui se va în l a în veci. Din veac în veac va fi pustiit, i nimeni nu va trece

prin el în veci de veci. ¹¹Ci pelicanul și ariciul îl vor stăpâni, bufnița și corbul îl vor locui. Se va întinde peste el funia pustiirii, și cumpăna nimicirii. ¹²Nu vor mai fi în el frunții, ca să aleagă un împărat, și toți voievozii lui vor fi nimiciți. ¹³În casele lui împăratul te țiu vor crește spinii, în cetățile lui mărăcini și urzici. Acolo va fi locuința acalilor și vizuina struilor. ¹⁴Fiarele din pustie se vor întâlni acolo cu câinii sălbatici, și apii proși se vor chema unii pe alții. Acolo își va avea locuința nălucă nopții, și își va găsi un loc de odihnă. ¹⁵Acolo își va face cuibul arpele de noapte, și va pune oule, le va cloți, și își va strânge puii la umbra lui; acolo se vor strânge toți uliile: fiecare la tovarul lui. ¹⁶Căutați în cartea Domnului, și citiți! Niciuna din toate acestea nu va lipsi, nici una nici alta nu vor da greș, căci gura Domnului a poruncit lucrul acesta: Duhul Lui va strânge acele sălbăticiuni. ¹⁷El a tras la sor pentru ele și mâna Lui le-a împăratul cu funia de mărățată: ele o vor stăpâni totdeauna și o vor locui din veac în veac.

Chapter 35

¹Pustia și ara fără apă se vor bucura; pustietatea se va veseli, și va înflori ca trandafirul; ²se va acoperi cu flori, și va sări de bucurie, cu cântece de veselie și strigăte de biruință, căci își se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului, marele Dumnezeu al nostru. ³„Întăriți-mă în slăbănițe, și întăriți genunchii cari se clatină. ⁴Spuneți celor slabi de inimă: „Fiți tari, și nu vă temeți! Iată Dumnezeu vostru, răzbușnăria va veni, răsplătirea lui Dumnezeu; El însuși va veni, și vă va mântui.” ⁵Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor; ⁶atunci chiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta de bucurie; căci în pustie vor apărea nișe, și în pustietate pârâie; ⁷marea de nisip se va preface în iaz și pământul uscat în izvoare de apă. În vizuina care slujea de culcuș acalilor, vor crește trestii și papur. ⁸Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă: niciun om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfânti; ceice vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească. ⁹Pe calea aceasta nu va fi niciun leu, și nici o fiară sălbatică nu va apuca pe ea, nici nu va fi întâlnit pe ea, ci cei răscumpărați vor umbla pe ea. ¹⁰Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie vecinică le va încununa capul, veselie și bucuria își vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!

Chapter 36

¹În al patrusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda și le-a luat. ²Împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Rabache, cu o puternică oștire. Rabache s-a oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului. ³Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului,

s'a dus la el, cu logof tul ebna, i cu Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul (arhivarul). ⁴Rab ache le -a zis: „Spune i lui Ezechia: ,A a vorbe te marele împ rat, împ ratul Asiriei: ,Ce este încrederea aceasta, pe care te bizui?` ⁵Eu î i spun c acestea sînt vorbe în vînt: pentru r zboi trebuie chibzuin i putere. În cine i-ai pus dar încrederea, de te-ai r sculat împotriva mea? ⁶Iat , ai pus -o în Egipt, ai luat ca sprijin aceast trestie rupt , care în eap i str punge mîna ori cui se sprijine te pe ea! A a este Faraon, împ ratul Egiptului, pentru to i ceice se încred în el. ⁷Dar poate c îmi vei spune: ,Ne încredem în Domnul, Dumnezeul nostru!` Dar nu este El acela ale c rui în l imi i altare le -a îndep rtat Ezechia, zicînd lui Iuda i Ierusalimului: ,S v închina i înaintea acestui altar?` ⁸Acum f o învoial cu st pînul meu, împ ratul Asiriei, i- i voi da dou mii de cai; s vedem dac po i face rost de c l re i ca s încalece pe ei! ⁹Cum ai putea s stai tu împotriva unei singure c petenii, dintre cei mai neînsemna i slujitori ai st pînului meu? i totu tu î i pui încrederea în Egipt pentru car i pentru c l re i. ¹⁰i apoi, f r voia Domnului m'am suit eu împotriva rii acesteia s'o nimicesc? Domnul mi -a zis: ,Suie-te împotriva rii acesteia, i nimice te -o!` ¹¹Eliachim, ebna i Ioah au zis lui Rab ache: „Vorbe te robilor t i în limba aramaic , fiindc o în elegem; nu ne vorbi în limba evreiasc , în auzul poporului care este pe zid.` ¹²Rab ache a r spus: „Oare st pînului t u i ie m'a trimes st pînul meu s spun aceste cuvinte? Nu m'a trimes el s le spun oamenilor acestora, cari ed pe zid ca s - i m nînce balega i s - i bea udul împreun cu voi?` ¹³Apoi Rab ache a înaintat i a strigat cu toat puterea lui în limba evreiasc : „Asculta i cuvintele marelui împ rat, împ ratul Asiriei! ¹⁴A a vorbe te împ ratul: ,Nu v l sa i am gi i de Ezechia, c ci nu va putea s v izb veasc . ¹⁵Nu v l sa i mîngîia i de Ezechia cu încrederea în Domnul, cînd v zice: ,Domnul ne va izb vi, i cetatea aceasta nu va fi dat în mînile împ ratului Asiriei.` ¹⁶Nu asculta i pe Ezechia. C ci a a vorbe te împ ratul Asiriei: ,Face i pace cu mine, supune i-v mie, i fiecare din voi va mîncă din via lui i din smochinul lui, i va bea ap din fîntîna lui, ¹⁷pîn voi veni, i v voi lua într'o ar ca a voastr , într'o ar plin de grîu i de vin, o ar plin de pîne i de vii.` ¹⁸Nu v l sa i am gi i de Ezechia, cînd v zice: ,Domnul ne va izb vi.` Oare dumnezeii neamurilor au izb vit ei fiecare ara lui din mîna împ ratului Asiriei? ¹⁹Unde sînt dumnezeii Hamatului i Arpadului? Unde sînt dumnezeii din Sefarvaim? i unde sînt dumnezeii Samariei? Au izb vit ei Samaria din mîna mea? ²⁰Dintre to i dumnezeii acestor ri, cari din ei i-au izb vit ara din mîna mea, pentruca Domnul s izb veasc Ierusalimul din mîna mea?` ²¹Dar ei au t cut, i nu i-au r spus o vorb ; c ci împ ratul d duse porunca aceasta: „S nu -i r spunde i!` ²²i Eliachim, fiul lui Hilchia, c petenia casei împ ratului, ebna, logof tul, i Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit astfel la Ezechia, cu hainele sfî iate, i i-au spus cuvintele lui Rab ache.

Chapter 37

¹Cînd a auzit împ ratul Ezechia cuvintele acestea, i -a sfî iat hainele, s'a acoperit cu un sac, i s'a dus în Casa Domnului. ²A trimes pe Eliachim, c petenia casei împ ratului, pe ebna, logof tul, i pe cei mai b trîni dintre preo i, acoperi i cu saci, la proorocul Isaia, fiul lui Amo . ³i i-au zis:

„A a vorbe te Ezechia: „Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de ocară; și copiii sînt aproape să iasă din pîntecele mamei lor, și totuși mamele n'au putere să nască. ⁴Poate că Domnul Dumnezeu te tu, a auzit cuvintele lui Rabache, pe pe care l-a trimis împăratul Asiriei, să pînă la s u, să batjocorească pe Dumnezeul cel viu, și poate că Domnul Dumnezeu te tu îl va pedepsi pentru cuvintele pe cari le-a auzit. Înălț dar o rugăciune pentru rămași care a mai rămas.`` ⁵Slujitorii împăratului Ezechia s'au dus deci la Isaia. ⁶și Isaia le-a zis: „Iată ce veți spune să pînului vostru: „A a vorbe te Domnul: „Nu te sperimînta de cuvintele pe cari le-ai auzit și prin cari M'au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei. ⁷Căci voi pune în el un duh de aia fel încît, la o veste pe care o va primi, se va întoarce în țara lui; și l-voi face să cadă ucis de sabie în țara lui.`` ⁸Rabache, la întoarcere, a găsit pe împăratul Asiriei luptînd împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din Lachis. ⁹Atunci împăratul Asiriei a primit o veste despre Tirhaca, împăratul Etiopiei, prin care i se spunea: „El a pornit să-și facă război.`` Cum a auzit lucrul acesta, a trimis soli la Ezechia, zicîndu-le: ¹⁰„A a vorbe și lui Ezechia, împăratul lui Iuda: „Nu te lăsa amăgii de Dumnezeu te tu, în care te încrezi, și zici: „Ierusalimul nu va fi dat în mîinile împăratului Asiriei.`` ¹¹Căci ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, și cum le-au nimicit cu desvîrire; și tu, să fii izbăvit? ¹²Oare dumnezeii neamurilor, pe cari le-au nimicit prinții mei, le-au izbăvit ei, și anume: Gozanul, Haranul, Ref, și fiii lui Eden cari sînt la Telasar? ¹³Unde este împăratul Hamatului, împăratul Arpadului, și împăratul cetății Sefarvaim, Hena și Iva?`` ¹⁴Ezechia a luat scrisoarea din mîna solilor, și a citit-o. Apoi s'a suit la Casa Domnului, a întins-o înaintea Domnului, ¹⁵și i-a făcut următoarea rugăciune: ¹⁶„Doamne al oțtirilor, Dumnezeu lui Israel, care ești pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împăraților pămîntului! Tu ai făcut cerurile și pămîntul! ¹⁷Doamne, pleacă-ți urechea, și ascult! Doamne, deschide-ți ochii, și privește! Auzi toate cuvintele pe cari le-a trimis Sanherib că să batjocorească pe Dumnezeul cel viu! ¹⁸Este adevărat, Doamne, că împărații Asiriei au pustiit toate țăările și țăările lor; ¹⁹și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, că erau lucruri făcute de mîinile omului, de lemn și de piatră. De aceea i-au nimicit. ²⁰Acum, Doamne, Dumnezeu nostru, izbăvește-te din mîna lui Sanherib, ca toate împărațiile pămîntului să știă că numai Tu, Doamne, ești Dumnezeu!`` ²¹Atunci Isaia, fiul lui Amos, a trimis să spună lui Ezechia: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu lui Israel: „Am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei. ²²Iată cuvîntul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui: „Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și îți bate joc de tine; fata Ierusalimului dă din cap după tine. ²³Pe cine ai batjocorit și ai ocărît tu? Împotriva cui ți-ai ridicat glasul, și ți-ai îndreptat ochii? Împotriva Sfîntului lui Israel; ²⁴prin slujitorii tăi tu ai batjocorit pe Domnul, și ai zis: „Cu mulțimea carilor mele, m'am suit pe vîrfurile munților, pe coastele Libanului, și voi tăia cedrii lui cei mai înalți, cei mai frumoși chiparoși ai lui, și voi ajunge pe culmea cea mai înaltă, în pîndura lui care este ca un pom tîm. ²⁵Am săpat izvoare, și am băut din apele lor, și cu talpa picioarelor mele voi seca toate rîurile Egiptului.`` ²⁶„Dar n'ai auzit că am pregătit aceste lucruri de demult, și că le-am hotărît din vremuri străvechi? Acum însă am dat voie să se împlinesc, pentru că să prefaci cetăți tari în niște mormane de dărîmături. ²⁷și locuitorii lor sînt neputincioși, sperimîntași și uluiși: sînt ca iarba de pe cîmp și verdea a fraged, ca iarba de pe

acoperi uri, i ca gr̃ul care se usuc înainte de a da în spic. ²⁸Dar Eu tiu cînd stai jos, cînd ie i afar , cînd intri, i cînd e ti mînios împotriva Mea. ²⁹Deci pentruc e ti mînios împotriva Mea, i mîndria ta a ajuns pîn la urechile Mele, voi pune veriga Mea în n rile tale i z bala Mea între buzele tale, i te voi face s te întorci pe drumul pe care ai venit.`` ³⁰„i acesta s - i fie semnul, Ezechia: anul acesta ve i mânca ce va cre te singur dela sine, i în al doilea an ce va r s ri din aceasta; dar în al treilea an, ve i s m na, ve i secera, ve i s di vii i ve i mânca din rodul lor. ³¹i ce va mai sc pa din casa lui Iuda, i ce va mai r mînea iar va prinde r d cini de desupt, i va aduce rod deasupra. ³²C ci din Ierusalim va ie i o r m i , i din muntele Sionului cei izb vi i. Iat ce va face rîvna Domnului o tirilor. ³³Deaceea a a vorbe te Domnul despre împ ratul Asiriei: „El nu va intra în cetatea aceasta, nu va arunca s ge i în ea, nu -i va sta înainte cu scuturi, i nu va ridica înt rituri de an uri împotriva ei. ³⁴Ci se va întoarce pe drumul pe care a venit, i nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul, ³⁵c ci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s'o scap, din pricina Mea, i din pricina robului Meu David!`` ³⁶Îngerul Domnului a ie it, i a ucis în tab ra Asirienilor o sut optzeci i cinci de mii de oameni. i cînd s'au sculat diminea a, iat c to i ace tia erau ni te trupuri moarte. ³⁷Atunci Sanherib, împ ratul Asiriei, i -a ridicat tab ra, a plecat i s'a întors; i a r mas la Ninive. ³⁸i, pe cînd st tea cu fa a la p mînt rugîndu-se în casa lui Nisroc, dumnezeul s u, fiii s i Adramalec i are er l-au lovit cu sabia, i au fugit în ara Ararat. i în locul lui a domnit fiul s u Esar-Hadon.

Chapter 38

¹În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Proorocul Isaia, fiul lui Amo , a venit la el, i i -a zis: „A a vorbe te Domnul: „Pune- i în rînduial casa, c ci vei muri, i nu vei mai tr i`` ²Ezechia s'a întors cu fa a la p rete, i a f cut Domnului urm toarea rug ciune: ³„Doamne, adu- i aminte c am umblat înaintea Ta cu credincio ie i inim curat , i am f cut ce este bine înaintea Ta!`` i Ezechia a v rsat multe lacr mi. ⁴Atunci cuvîntul Domnului a vorbit lui Isaia astfel: ⁵„Du-te, i spune lui Ezechia: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul tat lui t u David: „Am auzit rug ciunea ta i am v zut lacr mile tale. Iat c voi mai ad uga înc cincisprezece ani la zilele vie ii tale. ⁶Te voi izb vi pe tine i cetatea aceasta, din mîna împ ratului Asiriei; voi ocroti cetatea aceasta. ⁷i iat semnul din partea Domnului dup care vei cunoa te c Domnul va împlini cuvîntul pe care l -a rostit: ⁸voi întoarce înapoi cu zece trepte umbra treptelor cu care s'a pogorît soarele pe cadranul lui Ahaz.`` i soarele s'a dat înapoi cu zece trepte de pe treptele pe cari se pogorîse. ⁹Cîntarea lui Ezechia, împ ratul lui Iuda, cu prilejul bolii i îns n to erii lui. ¹⁰„Ziceam: „În cei mai buni ani ai vie ii mele trebuie s m duc la por ile locuin ei mor ilor! Sînt pedepsit cu pierderea celorlal i ani ai mei, cari-mi mai r mîn! ¹¹Ziceam: „Nu voi mai vedea pe Domnul, pe Domnul, în p mîntul celor vii; nu voi mai vedea pe niciun om în locuin a mor ilor! ¹²Locuin a mea este luat i mutat dela mine, ca o colib de p stori. Îmi simt firul vie ii t iat ca de un es tor, care m'ar rupe din es tura lui. Pîn desear îmi vei pune cap t. ¹³Am strigat pîn diminea a; ca un leu, îmi zdrobise toate oasele! Pîn desear îmi vei pune

cap t. ¹⁴Ciripeam ca o rîndunea, cronc neam ca un cocor, i gemeam ca o porumbi . Ochii-mi priveau topi i spre cer: „Doamne, sînt în necaz, ajut -m !” ¹⁵Ce s mai spun? El mi -a r spuns i m'a ascultat. Acum voi umbla smerit pîn la cap tul anilor mei, dup ce am fost întristat astfel. ¹⁶Doamne, prin îndurarea Ta se bucur omul de via , prin ea mai am i eu suflare, c ci Tu m faci s n tos i îmi dai iar via a. ¹⁷Iat , chiar suferin ele mele erau spre mîntuirea mea; Tu ai g sit pl cere s -mi sco i sufletul din groapa putrezirii. C ci ai aruncat înapoia Ta toate p catele mele! ¹⁸C ci nu locuin a mor ilor Te laud , nu moartea Te m re te, i cei ce s'au pogorît în groap nu mai n d jduiesc în credincio ia Ta. ¹⁹Ci cel viu, da, cel viu Te laud , ca mine ast zi. Tat l face cunoscut copiilor s i credincio ia Ta. ²⁰Domnul m'a mîntuit! De aceea, în toate zilele vie ii noastre vom suna din coardele instrumentelor noastre, în Casa Domnului.`` ²¹Isaia zisese: „S se aduc o turt de smochine, i s'o întind peste bub ; i Ezechia va tr i.`` ²²i Ezechia zisese: „Dup ce semn voi cunoa te c m voi sui la Casa Domnului?``

Chapter 39

¹În acela timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, împ ratul Babilonului, a trimes o scrisoare i un dar lui Ezechia, pentruc aflase de boala i îns n to area lui. ²Ezechia s'a bucurat, i a ar tat trime ilor locul unde erau lucrurile lui de pre , argintul i aurul, mirezmele i untdelemnul de pre , toat casa lui de arme, i tot ce se afla în vistieriile lui: n'a r mas nimic în casa i în inuturile lui, pe care s nu li -l fi ar tat. ³Proorocul Isaia a venit apoi la împ ratul Ezechia, i l -a întrebat: „Ce au spus oamenii aceia, i de unde au venit la tine?`` Ezechia a r spuns: „Au venit la mine dintr'o ar dep rtat , din Babilon.`` ⁴Isaia a mai zis: „Ce au v zut în casa ta?`` Ezechia a r spuns: „Au v zut tot ce este în casa mea: n'a r mas nimic în vistieriile mele, pe care s nu li -l fi ar tat.`` ⁵Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascult cuvîntul Domnului o tirilor! ⁶Iat , vor veni vremurile cînd vor duce în Babilon tot ce este în casa ta i tot ce au strîns p rin ii t i pîn în ziua de azi; nimic nu va r mînea, zice Domnul. ⁷,i vor lua din fiii t i, ie i i din tine, pe cari -i vei na te, cas -i fac fameni în casa împ ratului Babilonului.`` ⁸Ezechia a r spuns lui Isaia: „Cuvîntul Domnului, pe care l-ai rostit, este bun. C ci, a ad ugat el, m car în timpul vie ii mele va fi pace i lini te!``

Chapter 40

¹„Mîngîia i, mîngîia i pe poporul Meu, zice Dumnezeuul vostru. ²,Vorbi i bine Ierusalimului, i striga i -i c robia lui s'a sfîr it, c nelegiuirea lui este isp it ; c ci a primit din mîna Domnului de dou ori cît toate p catele lui. ³Un glas strig : „Preg ti i în pustie calea Domnului, netezi i în locurile uscate un drum pentru Dumnezeuul nostru! ⁴Orice vale s fie în l at , orice munte i orice deal s fie plecate, coastele s se prefac în cîmpii, i strîmtorile în vîlcele! ⁵Atunci se va descoperi slava

Domnului, i în clipa aceea orice f ptur o va vedea; c ci gura Domnului a vorbit. ⁶Un glas zice: „Strig !” - i eu am r spus: „Ce s strig?” - „Orice f ptur este ca iarba, i toat str lucirea ei ca floarea de pe cîmp. ⁷Iarba se usuc , floarea cade, cînd sufl vîntul Domnului peste ea.” - În adev r, poporul este ca iarba: ⁸iarba se usuc , floarea cade; dar cuvîntul Dumnezeului nostru r mîne în veac. ⁹Suie-te pe un munte înalt, ca s veste ti Sionului vestea cea bun ; înal - i glasul cu putere, ca s veste ti Ierusalimului vestea cea bun ; înal - i glasul, nu te teme, i spune cet ilor lui Iuda: „Iat Dumnezeul vostru!” ¹⁰Iat , Domnul Dumnezeu vine cu putere, i porunce te cu bra ul Lui. Iat c plata este cu El, i r spl tirile vin înaintea Lui. ¹¹El Î i va pa te turma ca un P stor, va lua mieii în bra e, îi va duce la sînul Lui, i va c l uzi blînd oile cari al pteaz .” ¹²„Cine a m surat apele cu mîna lui? Cine a m surat cerurile cu palma, i a strîns rîna p mîntului într'o treime de m sur ? Cine a cînt rit mun ii cu cîntarul, i dealurile cu cump na? ¹³Cine a cercetat Duhul Domnului, i cine L -a luminat cu sfaturile lui? ¹⁴Cu cine S'a sf tuit EL, ca s ia înv tur ! Cine L -a înv at c rarea drept ii? Cine L -a înv at în elepciunea, i I -a f cut cunoscut calea priceperii! ¹⁵Iat , neamurile sînt ca o pic tur de ap din vadr , sînt ca praful pe o cump n ; El ridic ostroavele ca un bob de nisip. ¹⁶Libanul n'ajunge pentru foc, i dobitoacele lui n'ajung pentru arderea de tot. ¹⁷Toate neamurile sînt ca o nimica înaintea Lui, nu sînt decît nimicnicie i de ert ciune. ¹⁸Cu cine voi i s asem na i pe Dumnezeu? i cu ce asem nare Îl ve i asem na? ¹⁹Me terul toarn idolul, i argintarul îl îmbrac cu aur, i -i toarn l n i oare de argint. ²⁰Iar cine este s rac, alege ca dar un lemn care nu putreze te; î i caut un me ter iscusit, ca s fac un idol, care s nu se clatine. ²¹„Nu ti i? N'a i auzit? Nu vi s'a f cut cunoscut de la început? Nu v'a i gîndit niciodat la întemeierea p mîntului?” ²²El ade deasupra cercului p mîntului, i locuitorii lui sînt ca ni te l custe înaintea Lui; El întinde cerurile ca o mahram sup ire, i le l e te ca un cort, ca s locuiasc în el. ²³El preface într'o nimica pe voivozi, i face o nimica din judec torii p mîntului. ²⁴De abia sînt s di i, de abia sînt s m na i, de abia li s'a înr d cinat tulpina în p mînt: i El sufl peste ei, de se usuc , i un vîrtej îi ia ca pe ni te paie. ²⁵„Cu cine M ve i asem na, ca s fiu deopotriv cu el?” zice Cel Sfînt. ²⁶„Ridica i-v ochii în sus, i privi i! Cine a f cut aceste lucruri? Cine a f cut s mearg dup num r, în ir, o tiera lor? El le cheam pe toate pe nume; a a de mare e puterea i t ria Lui, c una nu lipse te.” ²⁷„Pentruce zici tu, Iacove, pentruce zici tu, Israele: „Soarta mea este ascuns dinaintea Domnului, i dreptul meu este trecut cu vederea înaintea Dumnezeului meu?” ²⁸Nu tii? N'ai auzit? Dumnezeul cel vecinic, Domnul a f cut marginile p mîntului. El nu obose te, nici nu ostene te; priceperea Lui nu poate fi p truns . ²⁹El d t rie celui obosit, i m re te puterea celui ce cade în le in. ³⁰Fl c ii obosesc i ostenesc, chiar tinerii se clatin ; ³¹dar ceice se încred în Domnul î i înoiesc puterea, ei sboar ca vulturii; alearg i nu obosesc, umbl , i nu ostenesc.”

Chapter 41

¹„T ce i, ostroave, i asculta i-M ! S - i învioreze popoarele puterea, s înainteze, i s vorbeasc ! S ne apropiem i s ne judec m împreun . ²Cine a ridicat dela r s rit pe acela pe care, în neprih nirea Lui, îl cheam s calce pe urmele Lui? Cine îi supune neamuri i împ ra i? Cine le face sabia praf, i arcul o pleav luat de vînt? ³El îi urm re te, merge în pace pe un drum pe care n'a mai c leat nici odat cu piciorul lui. ⁴Cine a f cut i a împlinit aceste lucruri? Acela care a chemat neamurile dela început, Eu, Domnul, cel dintîi i Acela pîn în cele din urm veacuri. ⁵Ostroavele v d lucrul acesta i se tem, capetele p mîntului tremur : se apropie i vin. ⁶Se ajut unul pe altul, i fiecare zice fratelui s u: „Fii cu inim !” ⁷Lemnarul îmb rb teaz pe argintar; celce lustruie te cu ciocanul îmb rb teaz pe celce bate pe nicoval , zicînd despre îmbinare: „Este bun !” i intuie te idolul în cuie ca s nu se clatine.” ⁸Dar tu, Israele, robul Meu, Iacove, pe care te-am ales, s mîn a lui Avraam, prietenul Meu, ⁹tu, pe care te-am luat dela marginile p mîntului, i pe care te-am chemat dintr'o ar dep rtat , c ruia i-am zis: „Tu e ti robul Meu, te aleg, i nu te lep d!” ¹⁰nu te teme, c ci Eu sînt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, c ci Eu sînt Dumnezeuul t u; Eu te înt resc, tot Eu î i vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare. ¹¹Iat , înfrunta i, i acoperi i de ru ine, vor fi to i ceice sînt mînia i pe tine; vor fi nimici i i vor pieri, ceice i se împotrivesc. ¹²Îi vei c uta, i nu -i vei mai g si, pe ceice se certau cu tine; vor fi nimici i, vor fi perdu i cei ce se r zboiau cu tine. ¹³C ci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul t u, care te iau de mîna dreapt i- i zic: „Nu te teme de nimic, Eu î i vin în ajutor! ¹⁴Nu te teme de nimic, vermele lui Iacov, i r m i slab a lui Israel; c ci Eu î i vin în ajutor, -zice Domnul, - i Sfîntul lui Israel este Mîntuitorul t u. ¹⁵Iat , te fac o sanie ascu it , nou de tot, cu mul i din i; vei zdrobi, vei sf rîma mun ii, i vei face dealurile ca pleava. ¹⁶Le vei vîntura, i le va lua vîntul, i un vîrtej le va risipi, dar tu, te vei bucura în Domnul, te vei f li cu Sfîntul lui Israel. ¹⁷Cei nenoroci i i cei lipsi i caut ap , i nu este; li se usuc limba de sete. Eu, Domnul, îi voi asculta; Eu, Dumnezeuul lui Israel, nu -i voi p r si. ¹⁸Voi face s izvorasc rîuri pe dealuri, i izvoare în mijlocul v ilor; voi prefaca pustia în iaz, i p mîntul uscat în ivoaie de ape; ¹⁹voi s di cedri, salcîmi, mir i i m slini în pustie; voi pune chiparo i, ulmi, i meri ori turce ti la un loc în pustie, ²⁰ca s vad cu to ii i s tie, s priceap i s în eleag c mîna Domnului a f cut aceste lucruri, i Sfîntul lui Israel le -a zidit.” ²¹„Ap ra i-v pricina, -zice Domnul-ar ta i-v dovezile cele mai tari”, zice Împ ratul lui Iacov. ²²„S le arate, i s ne spun ce are s se întîmple; cari sînt proorociile pe cari le-a i f cut vreodat ? Spune i, ca s lu m seama la ele, i s le vedem împlinirea; sau, vesti i-ne viitorul. ²³Spune i-ne ce se va întîmpla mai tîrziu, ca s tim c sînte i dumnezei, face i m car ceva bun sau r u, ca s vedem i s privim cu to ii. ²⁴Iat c nu sînte i nimic i lucrarea voastr este nimic; o scîrb este cine v alege pe voi. ²⁵Am sculat pe cineva dela miaz noapte, i vine dela r s rit; el cheam Numele Meu; trece peste voivozi ca pe noroi i -i calc în picioare cum calc olarul lutul. ²⁶Cine a vestit lucrul acesta dela început, ca s -l tim, i cu mult înainte, ca s zicem: „Are dreptate?” Nimeni nu l -a vestit, nimeni nu l -a proorocit, i nimeni n'a auzit cuvintele voastre. ²⁷Eu, Cel dintîi, am zis Sionului: „Iat -i, iat -i!” i Ierusalimului: „Î i trimet un vestitor de ve ti bune!” ²⁸C ci M uit, i nu este nimeni, nimeni între ei care s prooroceasc i care s poat r spunde, dac -l voi întreba. ²⁹Iat c to i sînt nimic, lucr rile lor sînt z darnice, idolii lor sînt o suflare goal !”

Chapter 42

¹„Iat Robul Meu, pe care -L sprijinesc, Alesul Meu, în care Î i g se te pl cere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata. ²El nu va striga, nu- i va ridica glasul, i nu -l va face s se aud pe uli e. ³Trestia frînt n'o va zdrobi, i mucul care mai arde înc , nu -l va stinge. Va vesti judecata dup adev r. ⁴El nu va sl bi, nici nu se va l sa, pîn va a eza dreptatea pe p mînt; i ostroavele vor n d jdui în legea Lui.`` ⁵A a vorbe te Domnul Dumnezeu, care a f cut cerurile i le -a întins, care a întins p mîntul i cele de pe el, care a dat suflare celor ce -l locuiesc, i suflet celor ce merg pe el. ⁶„Eu, Domnul, Te-am chemat ca s dai mîntuire, i Te voi lua de mîn , Te voi p zi i Te voi pune ca leg mînt al poporului, ca s fii Lumina neamurilor, ⁷s deschizi ochii orbilor, s sco i din temni pe cei lega i, i din prinsoare pe cei ce locuiesc în întunerec. ⁸Eu sînt Domnul, acesta este Numele Meu; i slava Mea n'o voi da altuia, nici cinstea mea idolilor.`` ⁹„Iat c cele dintîi lucruri s'au împlinit, i v vestesc altele noi; vi le spun mai înainte ca s se întîmple. ¹⁰Cînta i Domnului o cîntare nou , cînta i laudele Lui pîn la marginile p mîntului, voi cari merge i pe mare i cei ce locui i în ea, ostroave i locuitorii lor! ¹¹Pustia i cet ile ei s înal e glasul! Satele locuite de Chedar, s - i înal e glasul! Locuitorii sfîncilor s sar de veselie: s strige de bucurie din vârful mun ilor! ¹²S dea slav Domnului, i s vesteasc laudele Lui în ostroave!`` ¹³Domnul înainteaz ca un viteaz, Î i sfîrne te rîvna ca un om de r zboi; înal glasul, strig , Î i arat puterea împotriva vr jma ilor S i. - ¹⁴„Am t cut mult vreme-,zice Domnul, -am t cut, i M'am inut. Dar acum voi striga ca o femeie în durerile na terii, voi gîf i i voi r sufla. ¹⁵Voi pustii mun i i dealuri, le voi usca toat verdea a; voi preface rîurile în ostroave, i iazurile le voi usca. ¹⁶Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, îi voi pov ui pe c r ri ne tiute de ei; voi preface întunerecul în lumin , înaintea lor, i locurile strîmbe în locuri netede: iat ce voi face, i nu -i voi p r si. ¹⁷Vor da înapoi, vor fi acoperi i de ru ine cei ce se încred în idoli ciopli i i zic idolilor turna i: ,Voi sînte i dumnezeii no tri!` ¹⁸„Asculta i, surzilor, privi i i vede i, orbilor!` ¹⁹Cine este orb, dac nu robul Meu i surd ca solul Meu, pe care îl trimet? Cine este orb ca prietenul lui Dumnezeu, i orb ca robul Domnului? ²⁰Ai v zut multe, dar n'ai luat seama la ele; ai deschis urechile, dar n'ai auzit: ²¹Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, s vesteasc o lege mare i minunat . ²²i totu poporul acesta este un popor pr dat i j fuit! To i zac înl n ui i în pe teri, i înfunda i în temni e. Sînt l sa i de prad , i nimeni nu -i scap ! J fui i, i nimeni nu zice: ,D înapoi!` ²³Cine dintre voi, îns , pleac urechea la aceste lucruri? Cine vrea s ia aminte la ele i s asculte pe viitor? ²⁴Cine a dat pe Iacov prad jafului, i pe Israel în mînile j fuitorilor? Oare nu Domnul, împotriva c ruia am p c tuit? Ei n'au voit s umble pe c ile Lui, i n'au ascultat Legea Lui. ²⁵De aceea a v rsat El peste Israel v paia mîniei Lui, i groz viile r zboiului: r zboiul l -a aprins din toate p r ile i n'a în eles; l -a ars, i n'a luat seama.``

Chapter 43

¹„Acum, a a vorbe te Domnul, care te -a f cut, Iacove, i Cel ce te -a întocmit, Israele!`` Nu te teme de nimic, c ci Eu te izb vescu, te chem pe nume: e ti al Meu.`` ²Dac vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; i rîurile nu te vor îneca; dac vei merge prin foc, nu te va arde, i flac ra nu te va aprinde. ³C ci Eu sînt Domnul, Dumnezeu t u, Sfîntul lui Israel, Mîntuitorul t u! Eu dau Egiptul ca pre pentru r scump rarea ta, Etiopia i Saba în locul t u. ⁴De aceea, pentruc ai pre în ochii Mei, pentruc e ti pre uit i te iubesc, dau oameni pentru tine, i popoare pentru via a ta. ⁵Nu te teme de nimic, c ci Eu sînt cu tine, Eu voi aduce înapoi neamul t u dela r s rit, i te voi strînge dela apus. ⁶Voi zice miaz noaptei: „D încoace!` i miaz zilei: „Nu opri`, ci adu-Mi fiii din rîurile dep rtate i fiicele dela marginea p mîntului: ⁷pe to i ceice poart Numele Meu i pe cari i-am f cut spre slava Mea, pe cari i-am întocmit i i-am alc tuit.`` ⁸„Scoate afar poporul cel orb, care totu are ochi, i surzii, cari totu au urechi. ⁹S se strîng toate neamurile i s se adune popoarele! Cine dintre ei a vestit aceste lucruri? Cari dintre ei ne-au f cut cele dintîi proorocii? S - i aduc martorii i s - i dovedeasc dreptatea, ca s asculte oamenii i s zic : „Adev rat!`` - ¹⁰„Voi sînte i martorii Mei-,zice Domnul, -voi i Robul Meu pe care L-am ales, ca s ti i, ca s M crede i i s în elege i c Eu sînt: înainte de Mine n'a fost f cut niciun Dumnezeu, i dup Mine nu va fi, ¹¹Eu, Eu sînt Domnul, i afar de Mine nu este niciun Mîntuitor! ¹²Eu am vestit, am mîntuit, am proorocit, nu sînt str in între voi; voi Îmi sînte i martori-,zice Domnul, -c Eu sînt Dumnezeu. ¹³Eu sînt dela început, i nimeni nu izb ve te din mîna Mea; cînd lucrez Eu, cine se poate împotrivi?`` ¹⁴„A a vorbe te Domnul, R scump r torul vostru, Sfîntul lui Israel: „Din pricina voastr , trimet pe vr jma împotriva Babilonului, i pogor pe to i fugarii, chiar i pe Haldei, pe cor biile cu cari se f leau. ¹⁵Eu sînt Domnul, Sfîntul vostru, F c torul lui Israel, Împ ratul vostru.`` ¹⁶A a vorbe te Domnul, care a croit un drum pe mare, i o c rare pe apele cele puternice, ¹⁷care a scos car i cai, o o tire i r zboinici viteji, culca i deodat împreun , ca s nu se mai scoale, nimici i, i stin i ca un muc de lumînare: ¹⁸„Nu v mai gîndi i la ce a fost mai înainte, i nu v mai uita i la cele vechi! ¹⁹Iat , voi face ceva nou, i -i gata s se întîmple: s nu -l cunoa te i voi oare? Voi face un drum prin pustie, i rîuri în locuri secetoase. ²⁰Fiarele cîmpului M vor sl vi, acalii i stru ii, pentruc voi da ape în pustie, i rîuri în locuri secetoase, ca s ad p pe poporul Meu, pe poporul Meu cel ales, ²¹poporul pe care Mi l-am alc tuit, ca s vesteasc laudele Mele.`` ²²„, i tu nu M'ai chemat, Iacove, c ci te-ai obosit de Mine, Israele! ²³Nu Mi-ai adus oile tale ca ardere de tot, i nu M'ai cinstit cu jertfele tale. Nu te-am chinuit cu daruri de mîncare, pe cari trebuia s Mi le aduci; i nu te-am obosit cu jertfe de t mîie. ²⁴Nu Mi-ai cump rat trestie mirositoare cu argint, i nu M'ai s turat cu gr simea jertfelor tale: dar tu M'ai chinuit cu p catele tale, i M'ai obosit cu nelegiuirile tale. ²⁵Eu, Eu î i terg f r delegile, pentru Mine, i nu-Mi voi mai aduce aminte de p catele tale. ²⁶Adu-Mi aminte, s ne judec m împreun , vorbe te tu însu i, ca s - i sco i dreptatea. ²⁷Cel dintîi tat al t u a p c tuit, i înv torii t i s'au r svr tit împotriva Mea. ²⁸De aceea am socotit ca ni te pîng ri i pe c peteniile sfîntului loca , am dat pierz rii pe Iacov, i batjocorii pe Israel.``

Chapter 44

¹„Ascult acum, Iacove, robul Meu, Israele, pe care te-am ales!`` ²A a vorbe te Domnul, care te -a f cut i întocmit, i care dela na terea ta este sprijinul t u: „Nu te teme de nimic, robul Meu Iacov, Israelul Meu, pe care l-am ales. ³C ci voi turna ape peste p mîntul însetat i rîuri pe p mîntul uscat; voi turna Duhul Meu peste s mîn a ta, i binecuvîntarea Mea peste odraslele tale, ⁴ i vor r s ri ca firele de iarb între ape, ca s lciile lîng pîraiele de ap . ⁵Unul va zice: ‚Eu sînt al Domnului!‘ Altul se va numi cu numele lui Iacov; iar altul va scrie cu mîna lui: ‚Al Domnului sînt!‘ i va fi cinstit cu numele lui Israel.`` ⁶„A a vorbe te Domnul, Împ ratul lui Israel i R scump r torul lui, Domnul o tirilor: ‚Eu sînt Cel dintîi i Cel de pe urm , i afar de Mine, nu este alt Dumnezeu. ⁷Cine a f cut proorocii ca Mine (s spun i s -Mi dovedeasc !), de cînd am f cut pe oameni din vremile str vechi? S vesteasc viitorul i ce are s se întîmple! ⁸Nu v teme i, i nu tremura i; c ci nu i-am vestit i nu i-am spus Eu de mult lucrul acesta? Voi Îmi sînte i martori! Este oare un alt Dumnezeu afar de Mine? Nu este alt Stînc , nu cunosc alta! ⁹Ceice fac idoli, to i sînt de ert ciune, i cele mai frumoase lucr ri ale lor nu slujesc la nimic. Ele însele m rturisesc lucrul acesta: n'au nici vedere, nici pricepere, tocmai ca s r mîn de ru ine. ¹⁰Cine este acela care s fi f cut un dumnezeu, sau s fi turnat un idol, i s nu fi tras niciun folos din el? ¹¹Iat , to i închin torii lor vor r mînea de ru ine, c ci în i i me terii lor nu sînt decît oameni; s se strîng cu to ii, s se înf i eze, i tot vor tremura cu to ii i vor fi acoperi i de ru ine. ¹²Ferarul face o secure, lucreaz cu c rbuni, i o f uie te i -i d un chip cu lovituri de ciocan, i o lucreaz cu puterea bra ului; dar dac -i este foame, este f r vlag ; dac nu bea ap , este sleit de puteri. ¹³Lemnarul întinde sfoara, face o tr s tur cu creionul, f uie te lemnul cu o rînda, i -i înseamn m rimea cu compasul; face un chip de om, un frumos chip omenesc, ca s locuiasc într'o cas . ¹⁴Î i taie cedri, goruni i stejari, pe cari i -i alege dintre copacii din p dure. S de te brazi, i ploaia îi face s creasc . ¹⁵Copacii ace tia slujesc omului pentru ars, el îi ia i se înc lze te cu ei. Îi pune pe foc, ca s coac pîne, i tot din ei face i un dumnezeu c ruia i se închin , î i face din ei un idol, i îngenunche înaintea lui! ¹⁶O parte din lemnul acesta o arde în foc, cu o parte fierbe carne, preg te te o friptur , i se satur ; se i înc lze te, i zice: ‚Ha! ha!` m'am înc lzit, simt focul!`` ¹⁷Cu ce mai r mîne îns , face un dumnezeu, idolul lui. Îngenunche înaintea lui, i se închin , îl cheam , i strig : ‚Mîntuie te-m , c ci tu e ti dumnezeul meu!`` ¹⁸Ei nu pricep i nu în eleg, c ci li s'au lipit ochii, ca s nu vad , i înima, ca s nu în eleag . ¹⁹Niciunul nu intr în sine însu , i n'are nici minte, nici pricepere s - i zic : ‚Am ars o parte din el în foc, am copt pîne pe c rbuni, am fript carne i am mîncat -o: i s fac din cealalt parte o scîrb ? S m închin înaintea unei buc i de lemn?`` ²⁰El se hr ne te cu cenu , înima lui am git îl duce în r t cire, ca s nu- i mîntuiasc sufletul, i s nu zic : ‚N-am oare o minciun în mîn ?`` ²¹ine minte aceste lucruri, Iacove, i tu, Israele, c ci e ti robul Meu. Eu te-am f cut, tu e ti robul Meu, Israele, nu M uita! ²²Eu î i terg f r delegile ca un nor, i p catele ca o cea : întoarce-te la Mine, c ci Eu te-am r scump rat.`` ²³Bucura i-v , ceruri! C ci Domnul a lucrat; r suna i de veselie, adîncimi ale p mîntului! Izbucni i în strig te de bucurie, mun ilor! i voi, p durilor, cu to i copacii vo tri! C ci Domnul a r scump rat pe Iacov, i -a ar tat

slava în Israel. ²⁴A a vorbe te Domnul, R scump r torul t u, Celce te -a întocmit din pîntecele mamei tale: „Eu, Domnul, am f cut toate aceste lucruri, Eu singur am desf urat cerurile, Eu am întins p mîntul. Cine era cu Mine? ²⁵Eu z d rnicesc semnele proorocilor mincino i, i ar t ca în el tori pe ghicitori; fac pe cei în elep i s dea înapoi, i le prefac tiin a în nebunie. ²⁶Dar înt resc cuvîntul robului Meu, i împlinesc ce proorocesc trime ii Mei; Eu zic despre Ierusalim: „Va fi locuit,` i despre cet ile lui Iuda: „Vor fi zidite iar , i le voi ridica d rîm turile.` ²⁷Eu zic adîncului: „Usuc -te, i î i voi seca rîurile.` ²⁸Eu zic despre Cir: „El este p storul Meu, i el va împlini toat voia Mea; el va zice despre Ierusalim: „S fie zidit iar !` i despre Templu: „S i se pun temelile!``

Chapter 45

¹„A a vorbe te Domnul c tre unsul S u, c tre Cir, pe care -l ine de mîn , ca s doboare neamurile înaintea lui, i s deslege brîul împ ra ilor, s -i deschid por ile, ca s nu se mai închid : ²„Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sf rîma u ile de aram , i voi rupe z voarele de fer. ³Î i voi da vistierii ascunse, bog ii îngropate, ca s tii c Eu sînt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeuul lui Israel. ⁴Din dragoste pentru robul Meu Iacov, i pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume, i-am vorbit cu bun voin , înainte ca tu s M cuno ti. ⁵Eu sînt Domnul, i nu mai este altul, afar de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins, înainte ca tu s M cuno ti. ⁶Ca s se tie, dela r s ritul soarelui pîn la apusul soarelui, c afar de Mine nu este Dumnezeu: Eu sînt Domnul, i nu este altul. ⁷Eu întocmesc lumina, i fac întunerecul, Eu dau prop irea, i aduc restri tea, Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri. ⁸S picure cerurile de sus i s ploaie norii neprih nirea! S se deschid p mîntul, s dea din el mîntuirea, i s ias totodat din el izb virea! Eu, Domnul, fac aceste lucruri.`` ⁹„Vai de cine se ceart cu F c torul s u! -Un ciob dintre cioburile p mîntului! -Oare lutul zice el celui ce -l f uie te: „Ce faci?` i lucrarea ta zice ea despre tine: „El n'are mîni?` ¹⁰Vai de cine zice tat lui s u: „Pentru ce m'ai n scut?` i mamei sale: „Pentru ce m'ai f cut?`` ¹¹A a vorbe te Domnul, Sfîntul lui Israel, i F c torul s u: „Vrea cineva s M întrebe asupra viitorului, s -Mi porunceasc pentru copiii Mei i pentru lucrarea mînilor Mele? ¹²Eu am f cut p mîntul, i am f cut pe om pe el; Eu cu mînile Mele am întins cerurile, i am a ezat toat o tirea lor. ¹³Eu am ridicat pe Cir, în dreptatea Mea, i voi netezi toate c r rile lui. El Îmi va zidi iar cetatea, i va da drumul prin ilor Mei de r zboi, f r pre de r scump rare i f r daruri, zice Domnul o tirilor.`` ¹⁴A a vorbe te Domnul: „Cî tigurile Egiptului i nego ul Etiopiei i ale Sabeenilor, oameni de statur înalt , vor trece la tine i vor fi ale tale. Popoarele acestea vor merge dup tine, vor trece înl n uite, se vor închina înaintea ta, i- i vor zice rugîndu-te: „Numai la tine se afl Dumnezeu, i nu este alt Dumnezeu afar de El.`` ¹⁵Dar Tu e ti un Dumnezeu care Te ascunzi, Tu, Dumnezeuul lui Israel, Mîntuitorule! ¹⁶To i sînt ru ina i i ului i, to i pleac plini de ocar , f uritorii idolilor. ¹⁷Dar Israel va fi mîntuit de Domnul, cu o mîntuire vecinic . Voi nu ve i fi nici ru ina i, nici înfrunta i, în veci. ¹⁸C ci a a vorbe te Domnul, F c torul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit p mîntul, l -a

f cut i l -a înt rit, l -a f cut nu ca s fie pustiu, ci l -a întocmit ca s fie locuit-:,Eu sînt Domnul, i nu este altul! ¹⁹Eu n'am vorbit în ascuns, într'un col întunecos al p mîntului. Eu n'am zis semin ei lui Iacov: ,C uta i-M în z dar!` Eu, Domnul, spun ce este adev rat, vestesc ce este drept.`
²⁰„Strînge i-v , veni i i apropia i-v împreun , voi cei sc pa i dintre neamuri! N'au nicio pricepere cei ce î i duc idolul de lemn, i cheam pe un dumnezeu, care nu poate s -i mîntuiasc . ²¹Spune i-le, i aduce i -i încoace, ca s se sf tuiasc unii cu al ii! Cine a proorocit aceste lucruri dela început, i le -a vestit de mult? Oare nu Eu, Domnul? Nu este alt Dumnezeu decît Mine, Eu sunt singurul Dumnezeu drept i mîntuitor, alt Dumnezeu afar de Mine nu este. ²²Întoarce i-v la Mine, i ve i fi mîntui i to i ceice sînte i la marginile p mîntului! C ci Eu sînt Dumnezeu, i nu altul. ²³Pe Mine Însumi M jur, adev rul iese din gura Mea i cuvîntul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea, i orice limb va jura pe Mine. ²⁴„Numai în Domnul` , Mi se va zice, ,locuie te dreptatea i puterea; la El vor veni, i vor fi înfrunta i to i ceice erau mînia i împotriva Lui. ²⁵În Domnul vor fi f cu i neprih ni i i prosl vi i to i urma ii lui Israel.`

Chapter 46

¹„Bel se pr bu e te, Nebo cade; idolii lor sînt pu i pe vite i dobitoace; idolii pe cari -i purta i voi au ajuns o sarcin , o povar pentru vita obosit ! ²Au c zut, s'au pr bu it împreun , nu pot s scape povara; ei în i i se duc în robie. ³Asculta i-M , casa lui Iacov, i toat r m i a casei lui Israel, voi, pe cari v'am luat în spinare dela obîr ia voastr , pe cari v'am purtat pe um r dela na terea voastr : ⁴pîn la b trîne a voastr Eu voi fi Acela , pîn la c runte ele voastre v voi sprijini. V'am purtat, i tot vreau s v mai port, s v sprijinesc i s v mîntuiesc. ⁵Cu cine M ve i pune al turi, ca s M asem na i? Cu cine M ve i asem na, i m ve i potrivi? ⁶Ei vars aurul din pung , i cînt resc argintul în cump n ; tocmesc un arginatar s fac un dumnezeu din ele, i se închin i îngenunche înaintea lui. ⁷Îl poart , îl iau pe um r, îl pun la locul lui; acolo r mîne, i nu se mi c din locul lui. Apoi strig la el, dar nu r spunde, nici nu -i scap din nevoie. ⁸ine i minte aceste lucruri, i fi i oameni! Veni i-v în fire, p c to ilor.` ⁹„Aduce i-v aminte de cele petrecute în vremile str bune; c ci Eu sînt Dumnezeu, i nu este altul, Eu sînt Dumnezeu, i nu este niciunul ca Mine. ¹⁰Eu am vestit dela început ce are s se întîmple i cu mult înainte ce nu este înc împlinit. Eu zic: ,Hot rîrile Mele vor r mînea în picioare, i Îmi voi aduce la îndeplinire toat voia Mea. ¹¹Eu chem dela r s rit o pas re de prad , dintr'o ar dep rtat , un om ca s împlineasc planurile Mele: da, Eu am spus, i Eu voi împlini; Eu am pl nuit i Eu voi înf ptui. ¹²Asculta i-M , oameni cu inima împietrit , vr jma i ai neprih nirii! ¹³Eu Îmi apropii neprih nirea: nu este departe; i mîntuirea Mea nu va z bovi. Eu voi pune mîntuirea Mea în Sion i slava Mea peste Israel.`

Chapter 47

¹„Pogoar-te i ezi în rîn , fecioar , fiica Babilonului; ezi pe p mînt, f r scaun de domnie, fiica Haldeilor; c ci nu te vor mai numi sup iric i pl cut . ²Ia pietrele de moar , i macin f in ; scoate- i m hrama, ridic - i poala rochiei, descopere- i picioarele, treci rîurile! ³Goliciunea i se va descoperi, i i se va vedea ru inea. Îmi voi r zbuna, i nu voi cru a pe nimeni.`` - ⁴„R scump r torul nostru se cheam Domnul o tirilor, Sfîntul lui Israel.`` - ⁵„, ezi într'un col , i taci, fata Haldeilor! c ci nu te vor mai numi împ r teasa împ r iilor. ⁶M mîniasem pe poporul Meu, Îmi pîng risem mo tenirea, i -i d dusem în mînile tale: dar tu n'ai avut mil de ei, ci i-ai ap sat greu jugul asupra b trînului. ⁷Tu ziceai: „În veci voi fi împ r teas !` i nu te-ai gîndit, nici n'ai visat c lucrul acesta are s se sfîr easc . ⁸Ascult îns acum, tu cea dedat pl cerilor, care stai f r grij i zici în inima ta: „Eu, i numai eu, nu voi fi niciodat v duv , i nu voi fi niciodat lipsit de copii!` ⁹ i totu aceste dou lucruri i se vor întîmpla deodat , în aceea zi: i perderea copiilor i v duvia; vor c dea asupra ta cu putere mare, în ciuda tuturor vr jitoriilor tale i multelor tale descîntece. ¹⁰C ci te încredeai în r utatea ta i ziceai: „Nimeni nu m vede!` În elepciunea i tiin a ta te-au am git, de ziceai în inima ta: „Eu i numai eu.` ¹¹De aceea nenorocirea va veni peste tine, f r s -i vezi zorile; urgia va c dea peste tine, f r s'o po i împ ca; i deodat va veni peste tine pr p dul, pe nea teptate. ¹²Vino dar cu descîntecele tale i cu mul imea vr jitoriilor tale, c rora i-ai închinat munca din tinere ; poate c vei putea s tragi vreun folos din ele, poate c vei izbuti. ¹³Te-ai obosit tot întrebînd: s se scoale dar i s te scape cei ce împart cerul, cari pîndesc stelele, cari vestesc, dup lunile noi, ce are s i se întîmple! ¹⁴Iat -i, au ajuns ca miri tea, pe care o arde focul, i nu- i vor sc pa via a din fl c ri: c ci nu va fi ca un c rbune, la care se înc lze te cineva, nici un foc, la care st . ¹⁵A a va fi soarta acelora pe care te oboseai s -i întrebi. i cei cu cari ai f cut nego din tinere a ta se vor risipi fiecare într'o parte: i nu va fi nimeni care s - i vin în ajutor.``

Chapter 48

¹„Asculta i lucrul acesta, casa lui Iacov, voi, cari purta i numele lui Israel, i cari a i ie it din apele lui Iuda; voi, cari a i jurat pe Numele Domnului, i cari chema i pe Dumnezeuul lui Israel, dar nu în adev r, nici cu neprih nire! ²C ci ei î i trag numele dela cetatea sfînt , i se bizuiesc pe Dumnezeuul lui Israel, al c rui Nume este Domnul o tirilor. ³De mult vreme am f cut cele dintîi proorocii, din gura Mea au ie it, i Eu le-am vestit: deodat am lucrat, i s'au împlinit. ⁴tiind c e ti împietrit, c grumazul î i este un drug de fier, i c ai o frunte de aram , ⁵ i-am vestit de mult aceste lucruri, i le-am spus mai înainte ca s se întîmple, ca s nu po i s zici: „Idolul meu le -a f cut, chipul meu cioplit sau chipul meu turnat le -a poruncit!` ⁶Ai auzit toate aceste lucruri pe cari le vezi acum! i nu vre i s le m rturis i acum?... De acum, î i vestesc lucruri noi, ascunse, necunoscute de tine. ⁷Ele se fac în timpul de fa , i nu fac parte din trecut; pîn în ziua de azi n'aveai nicio cuno tin

despre ele, ca s nu po i zice: ,Iat , c le tiam. 8Nici nu le-ai auzit, nici nu le-ai tiut, i nici nu- i era deschis odinioar urechea la ele: c ci tiam c ai s fii necredincios, i c din na tere ai fost numit r zvr tit. 9Din pricina Numelui Meu, sînt îndelung r bd tor, pentru slava Mea M opresc fa de tine, ca s nu te nimicesc. 10Iat , te-am pus în cuptor, dar nu te-am g sit argint; te-am l murit în cuptorul urgiei. 11Din dragoste pentru Mine, din dragoste pentru Mine vreau s lucrez! C ci cum ar putea fi hulit Numele Meu? Nu voi da altuia slava Mea. 12,,Ascult -M , Iacove! i tu, Israele, pe care te-am chemat! Eu, Eu sînt Cel dintîi, i tot Eu sînt i Cel din urm . 13Mîna Mea a întemeiat p mîntul, i dreapta Mea a întins cerurile: cum le-am chemat, s'au i înf i at îndat . 14Strînge i-v cu to ii i asculta i! Cine dintre ei a vestit aceste lucruri? Acela pe care -l iube te Domnul va împlini voia Lui împotriva Babilonului, i bra ul lui va ap sa asupra Haldeilor. 15Eu am vorbit, i Eu l-am i chemat; Eu l-am adus, i lucrarea lui va izbuti. 16Apropia i-v de Mine, i asculta i! Dela început, n'am vorbit în ascuns, dela obîr ia acestor lucruri, am fost de fa . i acum, Domnul Dumnezeu m'a trimes cu Duhul S u. 17A a vorbe te Domnul, R scump r torul t u, Sfîntul lui Israel: ,Eu, Domnul, Dumnezeuul t u, te înv ce este de folos, i te c l uzesc pe calea pe care trebuie s mergi! 18O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un rîu, i fericirea ta ca valurile m rii. 19S mîn a ta ar fi fost ca nisipul, i roadele pîntecelui t u ca boabele de nisip; numele t u n'ar fi fost ters i nimicît înaintea Mea. 20Ie i i din Babilon, fugi i din mijlocul Haldeilor! Vesti i, trîmbi a i cu glas de veselie, da i de tire pîn la cap tul p mîntului, spune i: ,Domnul a r scump rat pe robul S u Iacov! 21 i nu vor suferi de sete în pustiurile în cari -i va duce: ci va face s curg pentru ei ap din stînc , va despica stîncă, i va curge apa. 22Cei r i n'au pace, zice Domnul.

Chapter 49

1,,Asculta i-M , ostroave! Lua i aminte, popoare dep rtate! Domnul M'a chemat din sînul mamei i M'a numit dela ie irea din pîntecele mamei. 2Mi -a f cut gura ca o sabie ascu it , M'a acoperit cu umbra mîinii Lui; i M'a f cut o s geat ascu it , M'a ascuns în tolba Lui cu s ge i, 3 i Mi -a zis: ,Israele, Tu e ti Robul Meu, în care M voi sl vi. 4 i Eu M gîndeam: ,Degeaba am muncit, în z dar i f r folos Mi-am istovit puterea. Dar dreptul Meu este la Domnul, i r splata Mea la Dumnezeuul Meu. 5 i acum, Domnul vorbe te, El, care M'a întocmit din pîntecele mamei ca s fiu Robul Lui, ca s aduc înapoi la El pe Iacov, i pe Israel, care este înc împr tiat; c ci Eu sînt pre uit înaintea Domnului, i Dumnezeuul Meu este t ria Mea. 6El zice: ,Este prea pu in lucru s fii Robul Meu ca s ridici semin iile lui Iacov i s aduci înapoi r m i ele lui Israel. De aceea, te pun s fii Lumina neamurilor, ca s duci mîntuirea pîn la marginile p mîntului. 7A a vorbe te Domnul, R scump r torul, Sfîntul lui Israel, c tre Cel dispre uit i urît de popor, c tre Robul celor puternici: ,Împ ra ii vor vedea lucrul acesta, i se vor scula, i voivozii se vor arunca la p mînt i se vor închina, din pricina Domnului, care este credincios, din pricina Sfîntului lui Israel, care Te -a ales. 8,,A a vorbe te mai departe Domnul: ,La vremea îndur rii Te voi asculta, i în ziua mîntuirii Te voi ajuta; Te voi

p zi i Te voi pune s faci leg mînt cu poporul, s ridici ara, i s împar i mo tenirile pustiite; ⁹s spui prin ilor de r zboi: „Ie i i!” i celor ce sînt în întunerec: „Ar ta i-v.” Ei vor pa te pe drumuri i vor g si locuri de p une pe toate coastele. ¹⁰Nu le va fi foame, nici nu le va fi sete; nu -i va bate ar i a, nici soarele; c ci Cel ce are mil de ei îi va c l uzi i -i va duce la izvoare de ape. ¹¹Voi preface to i mun ii Mei în drumuri, i drumurile Mele vor fi bine croite. ¹²Iat -i c vin de departe, unii dela miaz noapte i dela apus, iar al ii din ara Sinim. ¹³Bucura i-v , ceruri! Vesele te-te, p mîntule! Izbucni i în strig te de bucurie, mun ilor! C ci Domnul mîngîie pe poporul S u, i are mil de nenoroci ii Lui.`` ¹⁴Sionul zicea: „M'a p r sit Domnul, i m'a uitat Domnul!`` ¹⁵Poate o femeie s uite copilul pe care -l al pteaz , i s n'aib mil de rodul pîntecelui ei? Dar chiar dac l-ar uita, totu Eu nu te voi uita cu niciun chip: ¹⁶Iat c te-am s pat pe mînile Mele, i zidurile tale sînt totdeauna înaintea ochilor Mei! ¹⁷Fiii t i alearg ; dar ceice te d rîmaser i te pustiiser vor ie i din mijlocul t u. ¹⁸Ridic -i ochii de jur împrejur, i prive te: to i ace tia se strîng, vin la tine.`` „Pe via a Mea, zice Domnul, c te vei îmbr ca cu to i ace tia ca i cu o podoab , i te vei încinge cu ei ca o mireas . ¹⁹C ci locurile tale pustiite i pustii, ara ta nimic it , vor fi strîmte pentru locuitorii t i; i ceice voiau s te m nînce se vor dep rta. ²⁰Fiii ace tia, de cari ai fost lipsit, vor spune mereu la urechile tale: „Locul este prea strîmt pentru mine; f -mi loc, ca s pot s m a ez.`` ²¹i vei zice în inima ta: „Cine mi i -a n scut? C ci eram f r copii, i stearp ; eram roab , izgonit : cine i -a crescut? R m sesem singur : unde erau ace tia?`` ²²De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat , voi face neamurilor semn cu mîna, i-Mi voi în l a steagul spre popoare; ele vor aduce înapoi pe fiii t i în bra ele lor, i vor duce pe fiicele tale pe umeri. ²³Te vor hr ni împ ra i, i împ r tesele lor te vor al pta. Se vor închina cu fa a la p mînt înaintea ta, i vor linge rîna de pe picioarele tale, ca s tii c Eu sînt Domnul, i c ceice n d jduiesc în Mine nu vor fi da i de ru ine.`` ²⁴„Se poate lua prada celui puternic? i poate s scape cel prins din prinsoare? - ²⁵„Da, zice Domnul, prada celui puternic îi va fi luat , i cel prins de asupritor va sc pa; c ci Eu voi lupta împotriva vr jma ilor t i, i voi sc pa pe fiii t i. ²⁶Eu voi da asupritorilor t i s - i m nînce carnea, i se vor îmb ta ca de must de însu sîngele lor. i va ti orice f ptur , c Eu sînt Domnul, Mîntuitorul t u, R scump r torul t u, Puternicul lui Iacov.``

Chapter 50

¹„A a vorbe te Domnul: „Unde este cartea de desp r ire, prin care am izgonit pe mama voastr ? Sau, c ruia dintre ceice M'au împrumutat v'am vîndut? Vede i, din pricina f r delegilor voastre a i fost vîndu i, i din pricina p catelor voastre a fost izgonit mama voastr . ²Pentru ce nu era nimeni cînd am venit? Pentru ce n'a r spuns nimeni cînd am strigat? Este mîna Mea prea scurt ca s r scumpere? Sau n'am Eu destul putere ca s izb vesc? Cu mustrea Mea, Eu usuc marea, i prefac rîurile în pustie; pe tii lor se stric , din lips de ap , i pier de sete! ³Îmbrac cerurile cu negura de jale, i le învelesc cu un sac.`` ⁴„Domnul Dumnezeu Mi -a dat o limb iscusit , ca s tiu s înviorez cu vorba pe cel doborît de întristare. El Îmi treze te, în fiecare diminea , El Îmi treze te urechea,

s ascult cum ascult ni te ucenici. ⁵Domnul Dumnezeu Mi -a deschis urechea, i nu M'am împotrivit, nici nu M'am tras înapoi. ⁶Mi-am dat spatele înaintea celor ce M loveau, i obrajii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns fa a de oc ri i de scui ri. ⁷Dar Domnul Dumnezeu M'a ajutat; de aceea nu M'am ru inat, de aceea Mi-am f cut fa a ca o cremene, tiind c nu voi fi dat de ru ine. ⁸Cel ce M îndrept e te este aproape: ,Cine va vorbi împotriva Mea? S ne înf i m împreun !` ,Cine este protivnicul Meu? S înainteze spre Mine!` ⁹Iat , Domnul Dumnezeu M ajut : cine M va osîndi? Într'adev r, se prefac cu to ii în zdren e ca o hain : molia îi va mânca. ¹⁰Cine dintre voi se teme de Domnul, s asculte glasul Robului S u! Cine umbl în întunec i n'are lumin , s se încread în Numele Domnului, i s se bizuie pe Dumnezeuul lui! ¹¹Iar voi to i, cari aprinde i focul, i pune i t ciuni pe el, umbla i în lumina focului vostru i în t ciunii pe cari i-a i aprins. Din mâna Mea vi se întîmpl aceste lucruri, ca s z ce i în dureri.``

Chapter 51

¹„Asculta i-M , voi, cari umbla i dup neprih nire, cari c uta i pe Domnul! Privi i spre sfînca din care a i fost ciopli i, spre gaura gropii din care a i fost sco i. ²Uita i-v la p rintele vostru Avraam, i spre Sara care v'a n scut; c ci l-am chemat, când era numai el singur, l-am binecuvîntat i înmul it. ³Tot astfel, Domnul are mil de Sion, i mîngîie toate d rîm turile lui. El va face pustia lui ca un Rai, i p mîntul lui uscat ca o gr din a Domnului. Bucuria i veselîa vor fi mijlocul lui, mul miri i cînt ri de laud . ⁴Ia aminte spre Mine, dar, poporul Meu, pleac urechea spre Mine, neamul Meu! C ci din Mine va ie i Legea, i voi pune Legea Mea lumin popoarelor. ⁵Neprih nirea Mea este aproape, mîntuirea Mea se va ar ta, i bra ele Mele vor judeca popoarele, ostroavele vor n d jdui în Mine, i se vor încrede în bra ul Meu. ⁶Ridica i ochii spre cer, i privi i în jos pe p mînt! C ci cerurile vor pieri ca un fum, p mîntul se va preface în zdren e ca o hain , i locuitorii lui vor muri ca ni te mu te; dar mîntuirea Mea va d inui în veci, i neprih nirea Mea nu va avea sfîr it. ⁷Asculta i-M , voi cari cunoa te i neprih nirea, popor, care ai în inim Legea Mea! Nu te teme de ocară oamenilor, i nu tremura de oc rile lor. ⁸C ci îi va mânca molia ca pe o hain , i -i va roade vermele cum roade lîna; dar neprih nirea Mea va d inui în veci, i mîntuirea Mea se va întinde din veac în veac.`` ⁹Treze te-te, treze te-te i îmbrac -te cu putere, bra al Domnului! Treze te-te, ca în zilele de odinioar , i în veacurile din vechime! Oare n'ai doborît Tu Egiptul, i ai str puns balaurul? ¹⁰Nu e ti Tu acela, care ai uscat marea, apele adîncului celui mare, i ai croit în adîncimile m rii, un drum pentru trecerea celor r scump ra i? ¹¹Astfel cei r scump ra i de Domnul se vor întoarce, vor veni în Sion cu cînt ri de biruin , i o bucurie vecinic le va încununa capul; îi va apuca veselîa i bucuria, iar durerea i gemetele vor fugi. ¹²Eu, Eu v mîngîi. Dar cine e ti tu, ca s te temi de omul cel muritor, i de fiul omului, care trece ca iarba, ¹³i s ui i pe Domnul, care te -a f cut, care a întins cerurile i a întemeiat p mîntul? Dece s tremuri necontenit toat ziua, înaintea mîniei asupritorului, când umbl s te nimiceasc ? Unde este mînia asupritorului? ¹⁴În curînd cel încovoiat supt fiare va fi deslegat; nu

va muri în groap , i nu va duce lips de pâine. ¹⁵Eu sînt Domnul, Dumnezeu t u, care stîrnesc marea i fac s -i urle valurile, i al c rui Nume este Domnul o tirilor. ¹⁶Eu pun cuvintele Mele în gura ta, i te acop r cu umbra mînii Mele, ca s întind ceruri noi i s întemeiez un p mînt nou, i s zic Sionului: ,Tu e ti poporul Meu!` ¹⁷Treze te-te, treze te-te! Scoal -te, Ierusalime, care ai b ut din mîna Domnului potirul mîniei Lui, care ai b ut, ai sorbit pîn în fund potirul ame elii! ¹⁸C ci nu este nici unul, care s -l c l uzeasc , din to i copiii pe cari i -a n scut, nu este niciunul, care s -l ia de mîn din to i copiii pe cari i -a crescut. ¹⁹Amîndou aceste lucruri i s'au împlînit: -dar cine te va plînge? -pustiirea i d r p narea, foametea i sabia. -,Cum s te mîngîi eu?` ²⁰Fiii t i, le ina i, z ceau în toate col urile uli elor, ca cerbul într'un la , plini de mînia Domnului, i de muștrarea Dumnezeului t u. ²¹De aceea, nenorocitele, beat ce e ti, dar nu de vîn, ascult : ²²,A a vorbe te Domnul t u, Domnul, Dumnezeu t u, care ap r pe poporul Lui: ,Iat c î i iau din mîn potirul ame elii, potirul mîniei Mele, c s nu mai bei din el!` ²³i îl voi pune în mîna asupritorilor t i, cari î i ziceau: ,Îndoaie-te, ca s trecem peste tine!` Î i f ceai atunci spinarea ca un p mînt, i ca o uli pentru trec tori.

Chapter 52

¹,,Treze te-te, treze te-te! îmbrac -te în podoaba ta, Sioane! Pune- i hainele de s rb toare, Ierusalime, cetate sfînt ! C ci nu va mai intra în tine nici un om net iat împrejur sau necurat. ²Scutur - i rîna de pe tine, scoal -te, i ezi în capul oaselor, Ierusalime! Desleag - i leg turile dela gît, fiic , roab a Sionului! ³C ci a a vorbe te Domnul: ,F r plat a i fost vîndu i, i nu ve i fi r scump ra i cu pre de argint.` ⁴C ci a a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Odinioar poporul Meu s'a pogorît s locuiasc pentru o vreme în Egipt; apoi Asirianul l -a asuprit f r temei. ⁵i acum, ce am s fac aici-zice Domnul-cînd poporul Meu a fost luat pe nimic?` ,,Asupritorii lui strig de bucurie-zice Domnul- i cît e ziulica de mare este batjocorit Numele Meu. ⁶De aceea poporul Meu va cunoa te Numele Meu; de aceea va ti, în ziua aceea, c Eu vorbesc i zic: ,Iat -M !` ⁷Ce frumoase sînt pe mun i, picioarele celui ce aduce ve ti bune, care veste te pacea, picioarele celui ce aduce ve ti bune, care veste te mîntuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: ,Dumnezeul t u împ r e te!` ⁸,,Iat , glasul str jerilor t i r sun ; ei înal glasul, i strig to i de veselie; c ci v d cu ochii lor cum Se întoarce Domnul în Sion. ⁹Izbucni i cu toate în strig te de bucurie, d r m turi ale Ierusalimului! C ci Domnul mîngîie pe poporul S u, i r scump r Ierusalimul. ¹⁰Domnul Î i descopere bra ul S u cel sfînt, înaintea tuturor neamurilor; i toate marginile p mîntului vor vedea mîntuirea Dumnezeului nostru.` ¹¹,,Pleca i, pleca i, ie i i din Babilon! Nu v atinge i de nimic necurat! Ie i i din mijlocul lui! Cur i i-v , cei ce purta i vasele Domnului! ¹²Nu ie i i cu grab , nu pleca i în fug ; c ci Domnul v va ie i înainte i Dumnezeu lui Israel v va t ia calea.` ¹³Iat , Robul Meu va prop i; Se va sui, Se va ridica, Se va în l a foarte sus. ¹⁴Dup cum pentru mul i a fost o pricin de groaz -atît de schimonosit Î i era fa a, i atît de mult se deosebea înf i area Lui de a fiilor oamenilor- ¹⁵tot a a, pentru multe popoare

va fi o pricină de bucurie; înaintea Lui împărații vor închide gura, și ei vor vedea ce nu li se mai istorisise, și vor auzi ce nu mai auziser.

Chapter 53

¹Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului? ²El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr'un pământ uscat. N'avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfrânt în fața Lui n'avea nimic care să ne placă. ³Disprețuit și prăsit de oameni, om al durerii și obicinuit cu suferință, era așa de disprețuit că și întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă. ⁴Totul, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit. ⁵Dar El era străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâșele noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănila Lui sîntem tîmțuiți. ⁶Noi rătăcim cu toții ca niște oi, fiecare își vede de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră tuturor. ⁷Cînd a fost chinuit și asuprit, n'a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n'a deschis gura. ⁸El a fost luat prin apăsare și judecat; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese ters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu? ⁹Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormîntul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu s'arise nicio nelegiuire și nu se gîsise niciun vicleug în gura Lui. ¹⁰Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Îi va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea osemînt de urmărire, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va prospera în mîinile Lui. ¹¹Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor. ¹²De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărați prada cu cei puternici, pentru că S'a dat pe sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărâșele, pentru că a purtat păcatele multora și S'a rugat pentru cei vinovați.

Chapter 54

¹„Bucur-te, steapo, care nu mai naști! Izbuște-te în strigăte de bucurie și veselie, tu care nu mai ai durerile nașterii! Căci fiii celei lăstate de bărbat vor fi mai mulți de cît fiii celei mîritate, zice Domnul.” ²„Lărgi-te locul cortului tău; și întinde învelitoarele locuinței tale: nu te opri! Lunge-te-ți funiile, și întinde-te-ți rășii! ³Căci te vei întinde la dreapta și la stînga, și mîna ta va cîștiga neamurile, și va locui cetățile pustii. ⁴Nu te teme, căci nu vei rămînea de rușine; nu roși, căci nu vei fi acoperit de rușine; căci vei uita de rușinea tinereții tale, și nu-ți vei mai aduce aminte de vîdușia ta, ⁵căci Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul este Numele Lui, și Răscumpărătorul tău este Sfîntul lui Israel. El se numește Dumnezeuul întregului pământ, ⁶căci Domnul te cheamă înapoi ca pe o femeie prăsită și cu

inima întristat , ca pe o nevest din tinere , care a fost izgonit , zice Dumnezeuul t u.`` 7,„Cîteva clipe te p r sisem, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste. 8Într'o izbucnire de mînie, Îmi ascusesem o clip Fa a de tine, dar M voi îndura de tine cu o dragoste vecinic , zice Domnul, R scump r torul t u. 9 i lucrul acesta va fi pentru Mine ca i cu apele lui Noe: dup cum jurasem c apele lui Noe nu vor mai veni pe p mînt, tot a a jur c nu M voi mai mînia pe tine i nu te voi mai mustra. 10Pot s se mute mun ii, pot s se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta dela tine, i leg mîntul Meu de pace nu se va cl tina, zice Domnul, care are mil de tine.`` 11,„Nenorocito, b tuto de furtun , i nemîngîiato! Iat , î i voi împodobi pietrele scumpe cu antimoniul, i i voi da temelii de safir. 12Î i voi face crestele zidurilor de rubin, por ile de pietre scumpe, i tot ocolul de nestemate. 13To i fiii t i vor fi ucenici ai Domnului, i mare va fi prop irea fiilor t i. 14Vei fi înt rit prin neprih nire. Izgone te nelini tea, c ci n'ai nimic de temut, i spaima, c ci nu se va apropia de tine. 15Dac se urzesc uneltiri, nu vin dela Mine; oricine se va uni împotriva ta va c dea supt puterea ta.`` 16,„Iat , Eu am f cut pe me terul, care sufl c rbunii în foc, i face o arm dup me te ugal lui. Dar tot Eu am f cut i pe nimicitor ca s'o sf rîme. 17Orice arm f urit împotriva ta va fi f r putere; i pe orice limb care se va ridica la judecat împotriva ta, o vei osîndi. Aceasta este mo tenirea robilor Domnului, a a este mîntuirea care le vine dela Mine, zice Domnul.``

Chapter 55

1,„Voi to i cei înseta i, veni i la ape, chiar i cel ce n'are bani! Veni i i cump ra i bucate, veni i i cump ra i vin i lapte, f r bani i f r plat ! 2De ce cînt ri i argint pentru un lucru care nu hr ne te? De ce v da i cî tigul muncii pentru ceva care nu satur ? Asculta i-M dar, i ve i mînca ce este bun, i sufletul vostru se va desf ta cu bucate gustoase. 3Lua i aminte, i veni i la Mine, asculta i, i sufletul vostru va tr i: c ci Eu voi încheia cu voi un leg mînt vecinic, ca s înt resc îndur rile Mele fa de David. 4Iat , l-am pus martor pe lîng poapore, cap i st pînitor al popoarelor. 5Întradev r, vei chema neamuri, pe cari nu le cuno ti, i popoare cari nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul, Dumnezeuul t u, pentru Sfîntul lui Israel, care te prosl ve te.`` 6,„C uta i pe Domnul cît vreme se poate g si; chema i -L, cît vreme este aproape. 7S se lase cel r u de calea lui, i omul nelegiuit s se lase de gîndurile lui, s se întoarc la Domnul care va avea mil de el, la Dumnezeuul nostru, care nu obose te iertînd. 8,C ci gîndurile Mele nu sînt gîndurile voastre, i c ile voastre nu sînt c ile Mele, zice Domnul. 9,Ci cît sînt de sus cerurile fa de p mînt, atît sînt de sus c ile Mele fa de c ile voastre i gîndurile Mele fa de gîndurile voastre. 10C ci dup cum ploaia i z pada se pogoar din ceruri, i nu se mai întorc înapoi, ci ud p mîntul i -l fac s rodeasc i s odr sleasc , pentruca s dea s mîn s m n torului i pîne celui ce m nînc , 11tot a a i Cuvîntul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine f r rod, ci va face voia Mea i va împlini planurile Mele. 12Da, ve i ie i cu bucurie, i ve i fi c l uzi i în pace. Mun ii i dealurile vor r suna de veselie înaintea voastr ,

i to i copacii din câmpie vor bate din palme. ¹³În locul spinului se va în l a chiparosul, în locul m r cinilor va cre te mirtul. i lucrul acesta va fi o slav pentru Domnul, un semn vecinic, nepieritor.``

Chapter 56

¹„A a vorbe te Domnul: ,P zi i ce este drept, i face i ce este bine; c ci mîntuirea Mea este aproape s vin , i neprih nirea Mea este aproape s se arate. ²Ferice de omul care face lucrul acesta, i de fiul omului care r mîne statornic în el, p zind Sabatul, ca s nu -l pîng reasc , i st pînindu- i mîna, ca s nu fac nici un r u! ³Str inul care se alipe te de Domnul, s nu zic : ,Domnul m va desp r i de poporul S u!` i famenul s nu zic : ,Iat , eu sînt un copac uscat!` ⁴C ci a a vorbe te Domnul: ,Famenilor, cari vor p zi Sabatele Mele, cari vor alege ce-Mi este pl cut, i vor st rui în leg mîntul Meu, ⁵le voi da în Casa Mea i înl untrul zidurilor Mele un loc i un nume mai bune de cît fii i fiice; le voi da un nume vecinic, care nu se va stinge. ⁶i pe str inii, care se vor lipi de Domnul ca s -I slujeasc , i s iubeasc Numele Domnului, pentru ca s fie slujitorii Lui, i pe to i cei ce vor p zi Sabatul, ca s nu -l pîng reasc , i vor st rui în leg mîntul Meu, ⁷îi voi aduce la muntele Meu cel sfînt, i -i voi umplea de veselie în Casa Mea de rug ciune. Arderile lor de tot i jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, c ci Casa Mea se va numi o cas de rug ciune pentru toate popoarele.`` ⁸A a vorbe te Domnul Dumnezeu, care strînge pe cei risipi i ai lui Israel: „Voi mai strînge i alte popoare la cei strîn i acum din el.`` ⁹„Veni i toate fiarele de pe câmp, veni i de mînc a i, toate fiarele din p dure! ¹⁰To i p zitorii lui sînt orbi, f r pricepere; to i sînt ni te cîni mu i, cari nu pot s latre; aiureaz , stau tol ni i, i le place s doarm . ¹¹Totu sînt ni te cîni lacomi, cari nu se mai satur . Sînt ni te p stori cari nu pot pricepe nimic; to i î i v d de calea lor, fiecare umbl dup folosul lui, f r abatere: - ¹²„Veni i, -zic ei-am s caut vin, i ne vom îmb ta cu b uturi tari! Mîne vom face tot ca azi, ba înc i mai r u!`` -

Chapter 57

¹Piere cel neprih nit, i nim nui nu -i pas ; se duc oamenii de bine i nimeni nu ia aminte c din pricina r ut ii este luat cel neprih nit. ²El într în pace în groapa lui: cel ce umbl pe drumul cel drept, se odihne te în culcu ul lui. ³„Dar voi, apropia i-v încoace fii ai vr jitoareii, s mîn a precurvarului i a curvei! ⁴De cine v bate i voi joc? Împotriva cui v deschide i voi gura larg, i scoate i limba? Nu sînte i voi ni te copii ai p catului, o s mîn a minciunii, ⁵care se înc lze te pentru idoli supt orice copac verde, care junghie pe copii în v i, supt cr p turile sfîncilor? ⁶În pietrele lustruite din pîraie este partea ta de mo tenere, ele sînt soarta ta; lor le torni i jertfe de b utur , i le aduci daruri de mîncare: ,Pot Eu s fiu nesim itor la lucrul acesta? ⁷Pe un munte înalt i ridicat î i faci culcu ul; tot acolo te sui s aduci jertfe. ⁸Î i pui pomenirea în dosul u ii i u iorilor; c ci, departe

de Mine, î i ridici învelitoarea i te sui în pat, î i l rge ti culcu ul, i faci leg mînt cu ei, î i place leg tura cu ei, i iei seama la semnul lor. ⁹Te duci la împ rat cu untdelemn, î i înmul e ti miresmele, î i trime i solii departe, i te pleci pîn la locuin a mor ilor. ¹⁰Obose ti mergînd, i nu zici: „Încetez!” Tot mai g se ti putere în mîna ta: De aceea nu te doboar întristarea. ¹¹i de cine te sfiai, de cine te temeai, de nu Mi-ai fost credincioas , de nu i-ai adus aminte, i nu i -a p sat de Mine? i Eu tac, i înc de mult vreme: de aceea nu te temi tu de Mine. ¹²Dar acum î i voi da pe fa neprih nirea, i faptele tale nu- i vor folosi! ¹³i atunci s strigi, i s te izb veasc mul imea idolilor t i! C ci îi va lua vîntul pe to i, o suflare îi va ridica. Dar celce se încrede în Mine va mo teni ara, i va st pîni muntele Meu cel sfînt.`` - ¹⁴i El zice: „Croi i, croi i drum, preg ti i calea, lua i orice piedic din calea poporului Meu! ¹⁵C ci a a vorbe te Cel Prea Înalt, a c rui locuin este vecinic i al c rui Nume este sfînt. „Eu locuiesc în locuri înalte i în sfîn enie; dar sînt cu omul zdrobit i smerit, ca s înviorez duhurile smerite, i s îmb rb tez inimile zdrobite. ¹⁶Nu vreau s cert în veci, nici s in o mînie necurmat , cînd înaintea Mea cad în le in duhurile, i sufletele pe cari le-am f cut. ¹⁷Din pricina p catului l comiei lui, M'am mîniat i l-am lovit, M'am ascuns, în sup rarea Mea, i cel r zvr tit a urmat i mai mult pe c ile inimii lui. ¹⁸I-am v zut c ile, i totu îl voi t m dui; îl voi c l uzi, i -l voi mîngîia, pe el i pe ceice plîng împreun cu el. ¹⁹Voi pune lauda pe buze: „Pace, pace celui de departe i celui de aproape! -zice Domnul-Da Eu îl voi t m dui! ²⁰Dar cei r i sînt ca marea înfuriat , care nu se poate lini ti, i ale c rei ape arunc afar noroi i mîl.`` ²¹„Cei r i n'au pace`` zice Dumnezeuul meu. -

Chapter 58

¹„Strig în gura mare, nu te opri! În al - i glasul ca o trîmbi , i veste te poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov p catele ei! ²În toate zilele M întreab , i vor s afle c ile Mele, ca un neam, care ar fi înf ptuit neprih nirea, i n'ar fi p r sit legea Dumnezeului s u. Îmi cer hot rîri drepte, doresc s se apropie de Dumnezeu. - ³„La ce ne folose te s postim` -zic ei-,dac Tu nu vezi? „La ce s ne chinuim sufletul, dac Tu nu ii seama de lucrul acesta?` -„Pentru , zice Domnul, în ziua postului vostru, v l sa i în voia pornirilor voastre, i asupra i pe simbria ii vo tri. ⁴Iat , posti i ca s v ciorov i i i s v certa i, ca s bate i r ut cios cu pumnul; nu posti i cum cere ziua aceea, ca s vi se aud strig tul sus. ⁵Oare aceasta este postul pl cut Mie: s - i chinuiasc omul sufletul o zi? S - i plece capul ca un pipirig, i s se culce pe sac i cenu ? Acesta nume ti tu post i zi pl cut Domnului? ⁶Iat postul pl cut Mie: desleag lan urile r ut ii, desnoad leg turile robiei, d drumul celor asupra i, i rupe orice fel de jug; ⁷împarte- i pînea cu cel fl mînd, i adu în casa ta pe nenoroci ii f r ad post; dac vezi pe un om gol, acopere -l, i nu întoarce spatele semenului t u. ⁸Atunci lumina ta va r s ri ca zorile, i vindecarea ta va încol i repede; neprih nirea ta î i va merge înainte, i slava Domnului te va înso i. ⁹Atunci tu vei chema, i Domnul va r spunde, vei striga, i El va zice: „Iat -M !” Dac vei îndep rta jugul din mijlocul t u, amenin rile cu degetul i vorbele de ocar , ¹⁰dac vei da mîncarea ta celui

fi mînd, dac vei s tura sufletul lipsit, atunci lumina ta va r s ri peste întunecime, i întunerecul t u va fi ca ziua n meaza mare! ¹¹Domnul te va c l uzi neîncetat, î i va s tura sufletul chiar în locuri f r ap , i va da din nou putere m dularelor tale; vei fi ca o gr din bine udat , ca un izvor ale c rui ape nu seac . ¹²Ai t i vor zidi iar pe d rîm turile de mai înainte, vei ridica din nou temeliile str bune; vei fi numit ,Dreg tor de sp rturi` , ,Cel ce drege drumurile, i face ara cu putin de locuit.` ¹³Dac î i vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca s nu- i faci gusturile tale în ziua Mea cea sfînt ; dac Sabatul va fi desf tarea ta, ca s sfîn e ti pe Domnul, sl vindu -L, i dac -l vei cinsti, neurmînd c ile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale i nededîndu-te la flec rii, ¹⁴atunci te vei putea desf ta în Domnul, i Eu te voi sui pe în l imile rii, te voi face s te bucuri de mo tenirea tat lui t u Iacov; c ci gura Domnului a vorbit.`

Chapter 59

¹Nu, mîna Domnului nu este prea scurt ca s mîntuiasc , nici urechea Lui prea tare ca s aud , ²ci nelegiuirile voastre pun un zid de desp r ire între voi i Dumnezeul vostru; p catele voastre v ascund Fa a Lui i -L împiedec s v'asculte! ³C ci mînile v sînt mînjite de sînge, i degetele de nelegiuiiri; buzele voastre spun minciuni, i limba voastr vorbe te nelegiuiiri. ⁴Niciunua nu -i place dreptatea, niciunul nu se judec cu dreptate; ei se bizuiesc pe lucruri de erte i spun neadev ruri, z mislesc r ul, i nasc nelegiuirea. ⁵Clocesc ou de basilic i es pînze de p ianjen. Cine m nînc din ou le lor, moare; i dac se sparge vreunul, iese o n pîrc . ⁶Pînzele lor nu slujesc la facerea hainelor, i nu pot s se acopere cu lucrare lor; c ci lucr rile lor sînt ni te lucr ri nelegiuite, i în mînile lor sînt fapte de sîlnicie. ⁷Picioarele lor alearg spre r u, i se gr besc s verse sînge nevinovat; gîndurile lor sînt gînduri nelegiuite, pr p dul i nimicirea sînt pe drumul lor. ⁸Ei nu cunosc calea p cii, i în c ile lor nu este dreptate; apuc pe c r ri sucite: oricine umbl pe ele, nu cunoa te pacea. - ⁹Deaceea hot rîrea de izb vire este departe de noi i mîntuirea nu ne ajunge. A tept m lumina, i iat întunerecul, lucirea, i umbl m în negur ! ¹⁰Bîjb im ca ni te orbi dealungul unui zid, bîjb im ca ceice n'au ochi, ne poticnim ziua nameaza mare, ca noaptea, în mijlocul celor s n to i sîntem ca ni te mor i. ¹¹Morm im cu to ii ca ni te ur i, ne v it m ca ni te porumbei, a tept m izb virea, i nu este, a tept m mîntuirea, i ea este departe de noi. ¹²C ci f r delegile noastre sînt multe înaintea Ta, i p catele noastre m rturisesc împotriva noastr ; f r delegile noastre sînt cu noi, i ne cunoa tem nelegiuirile noastre. ¹³Am fost vinova i i necredincio i fa de Domnul, am p r sit pe Dumnezeul nostru; am vorbit cu ap sare i r zvr tire, am cugetat i vorbit cuvinte mincinoase; ¹⁴i astfel izb virea s'a întors înd r t, i mîntuirea a stat deoparte; c ci adev rul s'a poticnit în pia a de ob te i neprih nirea nu poate s se apropie. ¹⁵Adev rul s'a f cut nev zut, i cel ce se dep rteaz de r u este j fuit. Domnul vede, cu privirea mînioas , c nu mai este nicio neprih nire. ¹⁶El vede c nu este nici un om, i Se mir c nimeni nu mijloce te. Atunci bra ul Lui Îi vine în ajutor, i neprih nirea Lui Îl sprijine te. ¹⁷Se îmbrac cu neprih nire ca i cu o plato , Î i pune pe cap coiful mîntuirii; ia r zburarea ca o hain , i

Se acopere cu gelozia ca i cu o manta. ¹⁸El va r spl ti fiec ruia dup faptele lui, va da protivnicilor S i mînia, va întoarce la fel vr jma ilor s i, i va da ostroavelor plata cuvenit ! ¹⁹Atunci se vor teme de Numele Domnului cei dela apus, i de slava Lui cei dela r s ritul soarelui; cînd va n v li vr jma ul ca un rîu, Duhul Domnului îl va pune pe fug . ²⁰„Da, va veni un R scump r tor pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov, cari se vor întoarce dela p catele lor, zice Domnul. ²¹„, i iat leg mîntul Meu, cu ei, zice Domnul: ,Duhul Meu, care Se odihne te peste tine, i cuvintele Mele, pe cari le-am pus în gura ta, nu se vor mai dep rta din gura ta, nici din gura copiilor t i, nici din gura copiilor copiilor t i, de acum i pîn 'n veac, zice Domnul.``

Chapter 60

¹„Scoal -te, lumineaz -te! C ci lumina ta vine, i slava Domnului r sare peste tine. ²C ci iat , întunerecul acopere p mîntul, i negur mare popoarele; dar peste tine r sare Domnul, i slava Lui se arat peste tine. ³Neamuri vor umbla în lumina ta, i împ ra i în str lucirea razelor tale. ⁴Ridic - i ochii împrejur, i prive te: to i se strîng i vin spre tine! Fiii t i vin de departe, i fiicele tale sînt purtate pe bra e. ⁵Cînd vei vedea aceste lucruri, vei tres ri de bucurie, i î i va bate inima i se va l rgi, c ci bog iile m rii se vor întoarce spre tine, i vistieriile neamurilor vor veni la tine. ⁶Vei fi acoperit de o mul ime de c mile, de dromadere din Madian i Efa; vor veni to i din Seba, aducînd aur i t mîie, i vor vesti laudele Domnului. ⁷Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine, berbecii din Nebaiot vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul Meu ca jertf pl cut Mie, i casa slavei Mele o voi face i mai sl vit . ⁸Cine sînt aceia cari sboar ca ni te nori, ca ni te porumbei spre porumbarul lor? ⁹C ci, pe Mine M a teapt ostroavele, i cor biile din Tarsis sînt în frunte, ca s aduc înapoi de departe pe copiii t i, cu argintul i aurul lor, pentru Numele Domnului, Dumnezeuului t u, pentru Numele Sfîntului lui Israel, care te prosl ve te. ¹⁰Str inii î i vor zidi zidurile, i împ ra ii lor î i vor sluji; c ci te-am lovit în mînia Mea, dar, în îndurarea Mea, am mil de tine. ¹¹Por ile tale vor sta vecinic deschise, nu vor fi închise nici zi nici noapte, ca s lase s între la tine bog ia neamurilor, i împ ra ii lor cu alaiul lor. ¹²C ci neamul i împ r ia cari nu- i vor sluji, vor pieri, i neamurile acelea vor fi în totul nimicite. ¹³Slava Libanului va veni la tine, chiparosul, ulmul i meri orul (cimi irul), cu to ii laolalt , ca s împodobeasc locul sfîntului Meu loca , c ci Eu voi prosl vi locul unde se odihnesc picioarele Mele. ¹⁴Fiii asupritorilor t i vor veni pleca i înaintea ta, i to i ceice te dispre uiau se vor închina la picioarele tale; i te vor numi ,Cetatea Domnului,` ,Sionul Sfîntului lui Israel.` ¹⁵De unde erai p r sit i urît , i nimeni nu trecea prin tine, te voi face o podoab vecinic , o pricin de bucurie pentru oameni din neam în neam. ¹⁶Vei suga laptele neamurilor, vei suga i a împ ra ilor; i vei ti astfel c Eu sînt Domnul, Mîntuitorul t u, R scump r torul t u, Puternicul lui Iacov. ¹⁷În loc de aram voi aduce aur, în loc de fier voi aduce argint, în loc de lemn, aram , i în loc de pietre, fier. Voi face ca pacea s domneasc peste tine, i s st pîneasc dreptatea. ¹⁸Nu se va mai auzi vorbindu-se de sîlnicie în ara ta, nici de pustiire i pr p d în inutul t u, ci vei numi zidurile

tale „Mîntuire”, i por ile tale „Laud”.¹⁹Nu soarele î i va mai sluji ca lumin ziua, nici luna nu te va mai lumina cu lumina ei; ci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, i Dumnezeu t u va fi slava ta.²⁰Soarele t u nu va mai asfin i, i luna ta nu se va mai întuneca; c ci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, i zilele suferin ei tale se vor sfîr i.²¹Nu vor mai fi decît oameni neprih ni i în poporul t u: ei vor st pîni ara pe vecie, ca o odrasl s dit de Mine, lucrarea mînilor Mele, ca s slujeasc spre slava Mea.²²Cel mai mic se va face o mie, i cel mai neînsemnat un neam puternic. Eu, Domnul, voi gr bi aceste lucruri, la vremea lor.``

Chapter 61

¹„Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, c ci Domnul M'a uns s aduc ve ti bune celor nenoroci i: El M'a trimes s vindec pe cei cu inima zdrobit , s vestesc robilor slobozenia, i prin ilor de r zboi izb virea; ²s vestesc un an de îndurare al Domnului, i o zi de r zburare a Dumnezeului nostru; s mîngîi pe to i cei întrista i; ³s dau celor întrista i din Sion, s le dau o cunun împ r teasc în loc de cenu , un untdelemn de bucurie în locul plînsului, o hain de laud în locul unui duh mîhnit, ca s fie numi i „terebin i ai neprih nirii”, un sad al Domnului, ca s slujeasc spre slava Lui.``⁴„Ei vor zidi iar vechile d r m turi, vor ridica iar n ruirile din vechime, vor înoi cet i pustiite, r mase pustii din neam în neam. ⁵Str inii vor sta i v vor pa te turmele, i fiii str inului vor fi plugarii i vierii vo tri. ⁶Dar voi v ve i numi preo i ai Domnului, i ve i fi numi i slujitori ai Dumnezeului nostru, ve i mânca bog iile neamurilor, i v ve i f li cu fala lor. ⁷În locul oc rii voastre, ve i avea îndoit cinste; în locul ru inii, se vor veseli de partea lor, c ci vor st pîni îndoit în ara lor, i vor avea o bucurie vecinic . ⁸C ci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, ur sc r pirea i nelegiuirea; le voi da cu credincio ie r splata lor, i voi încheia cu ei un leg mînt vecinic. ⁹S mîn a lor va fi cunoscut între neamuri, i urma ii lor printre popoare; to i ceice -i vor vedea, vor cunoa te c sînt o s mîn binecuvîntat de Domnul.``¹⁰„M bucur în Domnul, i sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu; c ci M'a îmbr cat cu hainele mîntuirii, M'a acoperit cu mantaua izb virii, ca pe un mire împodobit cu o cunun împ r teasc , i ca o mireas , împodobit cu sculele ei. ¹¹C ci, dup cum p mîntul face s r sar l starul lui, i dup cum o gr din face s încol easc s m n turile ei, a a va face Domnul, Dumnezeu, s r sar mîntuirea i lauda, în fa a tuturor neamurilor.``

Chapter 62

¹„De dragostea Sionului nu voi t cea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, pîn nu se va ar ta mîntuirea lui, lumina soarelui i izb virea lui, ca o f clie, care s'aprinde. ²Atunci neamurile vor vedea mîntuirea ta, i to i împ ra ii slava ta; i- i vor pune un nume nou, pe care -l va hot rî gura Domnului. ³Vei fi o cunun str lucitoare în mîna Domnului, o leg tur împ r teasc în mîna

Dumnezeului t u. ⁴Nu te vor mai numi P r sit , i nu- i vor mai numi p mîntul un pustiu, ci te vor numi: „Pl cerea Mea este în ea,` i ara ta o vor numi Beula: „M ritat `; c ci Domnul Î i pune pl cerea în tine, i ara ta se va m rita iar . ⁵Cum se une te un tîn r cu o fecioar , a a se vor uni fiii t i cu tine; i cum se bucur mirele de mireasa lui, a a se va bucura Dumnezeu t u de tine.` ⁶„Pe zidurile tale, Ierusalime, am pus ni te str jeri, cari nu vor t cea nici odat , nici zi nici noapte! Voi cari aduce i aminte Domnului de el, nu v odihni i de loc! ⁷i nu -I da i r gaz, pîn nu va a eza din nou Ierusalimul, i -l va face o laud pe p mînt. ⁸Domnul a jurat pe dreapta Lui i pe bra ul Lui cel puternic, zicînd: „Nu voi mai da grîul t u hran vr jma ilor t i, i fiii str inului nu vor mai bea vinul t u, pentru care tu te-ai ostenit. ⁹Ci cei ce vor strînge grîul, aceia îl vor mânca i vor l uda pe Domnul, i ceice vor face vinul, aceia îl vor bea, în cur ile loca ului Meu celui sfînt.` ¹⁰„Trece i, trece i pe por i! Preg ti i o cale poporului! Croi i, croi i drum, da i pietrele la o parte! Ridica i un steag peste popoare! ¹¹Iat ce veste te Domnul pîn la marginile p mîntului: „Spune i fiicei Sionului: „Iat , Mîntuitorul t u vine; iat , plata este cu El, i r spl tirile merg înaintea Lui. ¹²Ei vor fi numi i „Popor sfînt, R scump ra i ai Domnului.` Iar pe tine, te vor numi „Cetate c utat i nep r sit .`

Chapter 63

¹„Cine este acesta, care vine din Edom, din Bo ra, în haine ro ii, în haine str lucitoare, i calc mîndru, în plin tatea puterii Lui? - „Eu sînt Cel care am f g duit mîntuirea, i am putere s izb vesc!` - ²„Dar pentru ce Î i sînt hainele ro ii, i ve mintele Tale ca ve mintele celui ce calc în teasc?` - ³„Eu singur am c lcat în teasc, i niciun om dintre popoare nu era cu Mine; i-am c lcat astfel în mînia Mea, i i-am zdrobit în urgia Mea; a a c sîngele lor a î nit pe ve mintele Mele, i Mi-am mînjit toate hainele Mele cu el. ⁴C ci în inima Mea era o zi de r zbunare, i venise anul celor r scump ra i ai Mei. ⁵M uitam împrejur, i nu era nimeni s M'ajute, i M îngrozeam, dar nu era cine s M sprijineasc ; atunci bra ul Meu Mi -a fost într'ajutor, i urgia mea M'a sprijinit! ⁶Am c lcat astfel în picioare popoare în mînia Mea, le-am îmb tat în urgia Mea, i le-am v rsat sîngele pe p mînt.` ⁷Voi vesti îndur rile Domnului, faptele Lui minunate, dup tot ce a f cut Domnul pentru noi! Voi spune marea Lui bun tate fa de casa lui Israel, c ci i -a f cut dup îndur rile i bog ia dragostei Lui. ⁸El a zis: „Negre it, ei sînt poporul Meu, ni te copii cari nu vor fi necredincio i!` i astfel El s'a f cut Mîntuitorul lor. ⁹În toate necazurile lor n'au fost f r ajutor, i Îngerul care este înaintea Fe ei Lui i -a mîntuit; El Însu i -a r scump rat, în dragostea i îndurarea Lui, i necurmat i -a sprijinit i i -a purtat în zilele dîn vechime. ¹⁰Dar ei au fost neascult tori i au întristat pe Duhul Lui cel sfînt; iar El li s'a f cut vr jma i a luptat împotriva lor. ¹¹Atunci poporul S u i -a adus aminte de zilele str vechi ale lui Moise, i a zis: „Unde este Acela, care i -a scos din mare, cu p storul turmei Sale? Unde este Acela care punea în mijlocul lor Duhul Lui cel sfînt; ¹²care pov uia dreapta lui Moise, cu bra ul S u cel sl vit; care despica apele înaintea lor, ca s - i fac un Nume vecinic; ¹³care îi c l uzea prin valuri, ca un cal pe loc neted, f r ca ei s se poticneasc ?` ¹⁴„Ca fiara, care se pogoar

în vale, a a i -a dus Duhul Domnului la odihn . A a ai pov uit Tu pe poporul T u, ca s - i faci un Nume plin de slav !` 15„Prive te din cer i vezi, din locuin a Ta cea sfânt i sl vit : unde este râvna i puterea Ta? Fiorul inimii Tale i îndur rile Tale nu se mai arat fa de mine! 16Totu Tu e ti Tat l nostru! C ci Avraam nu ne cunoa te, i Israel nu tie cine sîntem; dar Tu, Doamne, e ti Tat l nostru, Tu, din vecinicie, Te nume ti ,Mîntuitorul nostru.` 17Pentruce, Doamne, ne la i s r t cim dela c ile Tale, i ne împietre ti inima ca s nu ne temem de Tine? Întoarce-Te, din dragoste pentru robii T i, pentru semin iile mo tenirii Tale! 18Poporul T u cel sfânt n'a st pînit ara de cît pu in vreme; vr jma ii no tri au c lcat în picioare loca ul T u cel sfânt. 19Am ajuns ca un popor pe care niciodat nu l-ai cîrmuit Tu, i peste care niciodat nu s'a chemat Numele T u...

Chapter 64

1„O! de ai despica cerurile, i Te-ai pogorî, s'ar topi mun ii înaintea Ta, 2ca de un foc care aprinde vreascurile, ca de un foc care face apa s dea în clocot! i-ar cunoa te atunci vr jma ii Numele, i ar tremura neamurile înaintea Ta! 3Cînd ai f cut minuni la cari nu ne a teptam, Te-ai pogorî, i mun ii s'au zguduit înaintea Ta, 4cum niciodat nu s'a pomenit, nici nu s'a auzit vorbindu-se, i cum nici n'a v zut vreodat ochiul a a ceva: anume ca un alt dumnezeu afar de Tine s fi f cut asemenea lucruri pentru cei ce se încred în El. 5Tu ie i înaintea celor ce împlinesc cu bucurie dreptatea, celor ce umbl în c ile Tale, i î i aduc aminte de Tine. Dar Te-ai mîniat, pentruc am p c tuit: vom suferi noi vecinic, sau putem fi mîntui i? 6To i am ajuns ca ni te necura i, i toate faptele noastre bune sînt ca o hain mînjit . To i sîntem ofili i ca o frunz , i nelegiuirile noastre ne iau ca vîntul. 7Nu este nimeni care s cheme Numele T u, sau care s se trezeasc i s se alipeasc de Tine: de aceea ne-ai ascuns Fa a Ta, i ne la i s pierim din pricina nelegiuirilor noastre.` 8Dar, Doamne, Tu e ti Tat l nostru; noi sîntem lutul, i Tu olarul, care ne-ai întocmit: sîntem cu to ii lucrarea mînilor Tale. 9Nu Te mînia prea mult, Doamne, i nu- i aduce aminte în veci de neleguire! Prive te dar, spre noi, c ci to i sîntem poporul T u. 10Cet ile Tale cele sfînte sînt pustii; Sionul este pustiu, Ierusalimul o pustietate! 11Casa noastr cea sfânt i sl vit , în care p rin ii no tri cîntau laudele Tale, a ajuns prad flac rilor, i tot ce aveam mai scump a fost pustit. 12Dup toate acestea, Te vei opri Tu, Doamne? Vei t cea Tu oare i ne vei întrista nespus de mult?`

Chapter 65

1Eram gata s r spund celor ce nu întrebau de Mine, eram gata s fiu g sit de ceice nu M c utau; am zis: „Iat -M , iat -M !` c tre un neam, care nu chema Numele Meu. 2Mi-am întins mînile toat ziua spre un popor r zvr tit, care umbl pe o cale rea, în voia gîndurilor lui! 3Spre un popor, care nu contene te s M mînie în fa , aducînd jertfe în gr dini, i arzînd t mîie pe c r mizile de pe acoperi ;

⁴care locuie te în morminte, i petrece noaptea în pe teri, mîncînd carne de porc, i avînd în str chini bucate necurate. ⁵i care totu zice: „D -te înapoi, nu te apropia de mine, c ci sînt sfînt!”... Asemenea lucruri sînt un fum în n rile Mele, un foc, care arde neconținut! ⁶Iat ce am hot rît în Mine: „Nici gînd s tac, ci îi voi pedepsi; da, îi voi pedepsi. ⁷Pentru nelegiuirile voastre-zice Domnul- i pentru nelegiuirile p rin ilor vo tri, cari au ars t mîie pe mun i, i M'au batjocorit pe în l imi, de aceea, le voi m sura plata pentru faptele lor din trecut.” ⁸„A a vorbe te Domnul: „Dup cum cînd se g se te zeam într'un strugure, se zice: „Nu -l nimici, c ci este o binecuvîntare în el!” tot a a, i Eu voi face la fel, din dragoste pentru robii Mei, ca s nu nimicesc totul. ⁹Voi scoate o s mîn din Iacov, i din Iuda un mo tenitor al mun ilor Mei; ale ii Mei vor st pîni ara, i robii Mei vor locui în ea. ¹⁰Saronul va sluji ca loc de p une oilor, i valea Acor va sluji de culcu boilor, pentru poporul Meu care M va c uta. ¹¹Dar pe voi, cari p r si i pe Domnul, cari uita i muntele Meu cel sfînt, cari pune i o mas „Norocului”, i umple i un pahar în cinstea „Soartei”, ¹²v sortesc s biei, i to i ve i pleca genunchiul ca s fi i junghia i; c ci Eu am chemat, i n'a i r spus, am vorbit i n'a i ascultat, ci a i f cut ce este r u înaintea Mea, i a i ales ce nu-Mi place.” ¹³De aceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat c robii Mei vor mîncea, iar voi ve i fi fl mînzi; iat c robii Mei vor bea, iar vou v va fi sete. Iat c robii Mei se vor bucura i voi v ve i ru ina. ¹⁴Iat c robii Mei vor cînta, de vesel ce le va fi inima, dar voi ve i striga, de durerea pe care o ve i avea în suflet, i v ve i boci, de mîhnit ce v va fi duhul. ¹⁵Ve i l sa numele vostru ca blestem ale ilor Mei; i anume: „Domnul, Dumnezeu v va omorî”, i va da robilor S i un alt nume. ¹⁶A a c , cine se va binecuvînta în ar , se va binecuvînta în Dumnezeul adev rului, i cine va jura în ar , va jura pe Dumnezeul adev rului, c ci vechile suferin e vor fi uitate, vor fi ascunse de ochii Mei.” ¹⁷„C ci iat , Eu fac ceruri noi i un p mînt nou; a a c nimeni nu- i va mai aduce aminte de lucrurile trecute, i nim nui nu -i vor mai veni în minte. ¹⁸Ci v ve i bucura i v ve i veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. C ci voi preface Ierusalimul în veselie, i pe poporul lui în bucurie. ¹⁹Eu însumi M voi veseli asupra Ierusalimului, i m voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plînsetelor, nici glasul ipetelor. ²⁰Nu vor mai fi în el nici copii cu zile pu ine, nici b trîni cari s nu- i împlinesc zilele. C ci cine va muri la vîrsta de o sut de ani va fi înc tîn r, i cel ce va muri în vîrst de o sut de ani va fi blestemat ca p c tos. ²¹Vor zidi case i le vor locui; vor s di vii, i le vor mîncea rodul. ²²Nu vor zidi case, ca altul s locuiasc în ele, nu vor s di vii, pentruca altul s le m nînce rodul, c ci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, i ale ii Mei se vor bucura de lucrul mînilor lor. ²³Nu vor munci degeaba, i nu vor avea copii ca s -i vad pierind, c ci vor alc tui o s mîn binecuvîntat de Domnul, i copiii lor vor fi împreun cu ei. ²⁴Înainte ca s M cheme, le voi r spunde; înainte ca s ispr veasc vorba, îi voi asculta! ²⁵Lupul i mielul vor pa te împreun , leul va mîncea paie ca boul, i arpele se va hr ni cu rîn . Niciun r u, nici o v t mare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfînt, zice Domnul.”

Chapter 66

¹„A a vorbe te Domnul: ,Cerul este scaunul Meu de domnie, i p mîntul este a ternutul picioarelor Mele! Ce cas a i putea voi s -Mi zidi i, i ce loc Mi-a i putea voi da ca locuin ? ²Toate aceste lucruri, doar mîna Mea le -a f cut, i toate i-au c p tat astfel fiin a` , -zice Domnul. -,Iat spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce sufer i are duhul mîhnit, spre cel ce se teme de cuvîntul Meu. ³Cine junghie un bou ca jertf , nu este mai bun decît cel ce ucide un om; cine jertfe te un miel este ca cel ce ar rupe gîtul unui cîne, cine aduce un dar de mîncare, este ca cel ce ar v rsa sînge de porc, cine arde t mîie, este ca cel ce s'ar închina la idoli; to i ace tia î i aleg c ile lor, i sufletul lor g se te pl cere în urîciunile lor. ⁴De aceea i Eu, voi alege ce este spre nefericirea lor, i voi aduce peste ei lucrurile de cari se tem, c ci cînd am chemat Eu, n'au r spus, i cînd am vorbit Eu, n'au ascultat; ci au f cut ce este r u înaintea Mea, i au ales ce nu-Mi place!`` ⁵„Asculta i Cuvîntul Domnului, voi, cari v teme i de Cuvîntul Lui. Iat ce zic fra ii vo tri, cari v ur sc i v izgonesc din pricina Numelui Meu: ,S - i arate Domnul slava, ca s v vedem bucuria!` -Dar ei vor r mînea de ru ine! ⁶Un glas r sun tor iese din cetate! Un glas iese din Templu! Este glasul Domnului, care d vr jma ilor lui plata cuvenit !`` ⁷„Înainte ca s simt dureri, a n scut, i înainte ca s -i vin suferin ele, a dat na tere unui fiu. ⁸Cine a auzit vreodat a a ceva? Cine a v zut vreodat a a ceva? Se poate na te oare o ar într'o zi? Se na te un neam a a dintr'o dat ? Abia au apucat -o muncile, i fiica Sionului i -a i n scut fiii! ⁹„A putea s deschid pîntecele mamei, i s nu las s nasc ? zice Domnul. -Eu care fac s nasc , a putea s împedec oare na terea?`` zice Dumnezeuul t u. ¹⁰„Bucura i-v împreun cu Ierusalimul, i veseli i-v cu el, to i cei ce -l iubi i; împ r i i i bucuria cu el, acum, to i ceice l-a i plîns, ¹¹ca s fi i s tura i, bînd laptele mîngîierilor lui, ca s v desf ta i în totul de plin tatea slavei lui. ¹²C ci a a vorbe te Domnul: ,Iat , voi îndrepta spre el pacea ca un rîu, i slava neamurilor ca un pîrîu ie it din matc , i ve i fi al pta i; ve i fi purta i în bra e, i desmerda i pe genunchi. ¹³Cum mîngîie pe cineva mam -sa, a a v voi mîngîia Eu; da, ve i fi mîngîia i în Ierusalim! ¹⁴i cînd ve i vedea aceste lucruri, inima vi se va bucura, i oasele voastre vor prinde putere ca iarba.`` -Domnul Î i va ar ta astfel puterea fa de robii S i, dar va face pe vr jma ii Lui s -I simt mînia. ¹⁵„C ci iat , Domnul vine într'un foc, i car le Lui sînt ca un vîrtej; Î i preface mînia într'un j ratic, i amenin rile în flac ri de foc. ¹⁶C ci cu foc Î i aduce Domnul la îndeplinire judec ile, i cu sabia Lui pedepse te pe oricine; i cei uci i de Domnul vor fi mul i la num r. ¹⁷Ceice se sfin esc i se cur esc în gr dini, mergînd unul cîte unul, în mijlocul celor ce m nînc i carne de porc, i oareci i alte lucruri urîcioase, to i aceia vor pieri, -zice Domnul. - ¹⁸„Eu pedepsesc faptele i gîndurile lor! Dar vine vremea cînd voi strînge toate neamurile i toate limbile; ele vor veni i vor vedea slava Mea. ¹⁹i voi pune un semn între ele, i voi trimete la neamuri pe cei ce vor sc pa din Israel, la Tarsis, la Pul i la Lud, cari trag cu arcul, la Tubal i la Iavan, în ostroavele dep rtate, cari n'au auzit vorbindu-se niciodat de Mine, i n'au v zut slava Mea; ei vor vesti slava Mea printre neamuri. ²⁰Vor aduce pe to i fra ii vo tri din mijlocul tuturor neamurilor, ca dar Domnului, pe cai, în car i pe t rgi, pe catîri i pe dromadere, la muntele Meu cel sfînt, la Ierusalim-zice Domnul-cum î i aduc copiii lui Israel darurile de mîncare, într'un vas curat, la Casa Domnului. ²¹i voi lua i dintre ei, pe unii ca preo i i Levi i, -zice Domnul. ²²C ci dup cum cerurile cele noi, i p mîntul cel nou, pe cari le voi face, vor d inui

înaintea Mea-zice Domnul-a a va d inui i s mîn a voastr i numele vostru. ²³În fiecare lun nou i în fiecare Sabat, va veni orice f ptur s se închine înaintea Mea, -zice Domnul. - ²⁴, i cînd vor ie i, vor vedea trupurile moarte ale oamenilor cari s'au r zvr tit împotriva Mea; c ci vermele lor nu va muri, i focul lor nu se va stinge; i vor fi o pricin de groaz pentru orice f ptur .`

Jeremiah

Chapter 1

¹Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul din preo ii din Anatot, din ara lui Benjamin. ²Cuvîntul Domnului i -a vorbit pe vremea lui Iosia, fiul Amon, împ ratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui, ³ i pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, pîn la sfîr itul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, pîn pe vremea cînd a fost dus Ierusalimul în robie, în luna a cincea. ⁴„Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ⁵„Mai bine înainte ca s te fi întocmit în pîntecele mamei tale, te cuno team, i mai înainte ca s fi ie it tu din pîntecele ei, Eu te pusesem deoparte, i te f cusem prooroc al neamurilor.`` ⁶Eu am r spus: „Ah! Doamne Dumnezeule, vezi c eu nu tiu s vorbesc, c ci sînt un copil.`` ⁷Dar Domnul mi -a zis: „Nu zice: „Sînt un copil,` c ci te vei duce la to i aceia la cari te voi trimete, i vei spune tot ce- i voi porunci. ⁸Nu te teme de ei; c ci Eu sînt cu tine ca s te scap, -zice Domnul. - ⁹Apoi Domnul i -a întins mîna, i mi -a atins gura. i Domnul mi -a zis: „Iat , pun cuvintele Mele în gura ta. ¹⁰Iat , ast zi te pun peste neamuri i peste împ r ii, ca s smulgi i s tai, s d rîmi, i s nimice ti, s zide ti i s s de ti. ¹¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: „Ce vezi, Ieremie?` Eu am r spus: „V d un veghetor.` ¹²i Domnul mi -a zis: „Bine ai v zut; c ci Eu veghez asupra Cuvîntului Meu, ca s -l împlinesc.`` ¹³„Cuvîntul Domnului mi -a vorbit a doua oar , astfel: „Ce vezi?`` Eu am r spus: „V d un cazan clocotind, dinspre miaz -noapte.`` ¹⁴„i Domnul mi -a zis: „Dela miaz noapte va izbucni nenorocirea peste to i locuitorii rii. ¹⁵C ci iat , voi chema toate popoarele împ r iilor dela miaz noapte, zice Domnul; ele vor veni, i î i vor a eza fiecare scaunul de domnie la intrarea por ilor Ierusalimului, împotriva tuturor zidurilor lui dejur împrejur, i împotriva tuturor cet ilor lui Iuda. ¹⁶Îmi voi rosti judec ile împotriva lor, din pricina întregei lor r ut i, pentruc M'au p r sit i au adus t mîie altor dumnezei i s'au închinat înaintea lucr rii mînilor lor. ¹⁷Dar tu, încinge- i coapsele, scoal -te, i spune-le tot ce- i voi porunci. Nu tremura înaintea lor, ca nu cumva s te fac s tremuri înaintea lor. ¹⁸Iat c în ziua aceasta te fac o cetate înt rit , un stîlp de fier i un zid de aram , împotriva întregei ri, împotriva împ ra ilor lui Iuda, împotriva c peteniilor lui, împotriva preo ilor lui i împotriva poporului rii. ¹⁹Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui; c ci Eu sînt cu tine, dar nu te vor birui; c ci Eu sînt cu tine, ca s te scap, zice Domnul.``

Chapter 2

¹„Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²Du-te, i strig la urechile cet ii Ierusalimului: ,A a vorbe te Domnul: ,Mi-aduc aminte înc de dragostea pe care o aveai cînd erai tîn r , de iubirea ta, cînd erai logodit , cînd M urmai în pustie, într'un p mînt nes m nat. ³Atunci Israel era închinat Domnului, era cele dintîi roade ale lui; to i cei ce mîncau din ele se f ceau vinova i i venea nenorocirea peste ei, zice Domnul.`` ⁴„Asculta i Cuvîntul Domnului, casa lui Iacov, i voi, toate familiile casei lui Israel! ⁵A a vorbe te Domnul: ,Ce nelegiuire au g sit p rin ii vo tri în Mine, de s'au dep rtat de Mine, i au mers dup nimicuri i au ajuns ei în i i de nimic? ⁶Ei n'au întrebat: ,Unde este Domnul, care ne -a scos din ara Egiptului, care ne -a pov uit prin pustie, printr'un p mînt uscat i plin de gropi, printr'un p mînt unde domne te seceta i umbra mor ii, printr'un p mînt pe unde nimeni nu trece i unde nu locuie te nici un om?` ⁷,V'am adus într'o ar ca o livad de pomi, ca s -i mînca i roadele i bun t ile; dar voi a i venit, Mi-a i spurcat ara i Mi-a i pref cut mo tenirea într'o urîciune. ⁸Preo ii n'au întrebat: ,Unde este Domnul?` P zitorii Legii nu M'au cunoscut, p storii suflete ti Mi-au fost necredincio i, proorocii au proorocit prin Baal, i au alergat dup cei ce nu sînt de niciun ajutor.` ⁹De aceea, M voi mai certa cu voi, zice Domnul, i M voi certa cu copiii copiilor vo tri. ¹⁰Trece i în ostroavele Chitim, i privi i! Trimete i la Chedar, uita i-v bine, i vede i dac s'a împliat acolo a a ceva: ¹¹i -a schimbat vreodat un popor dumnezeii, m carc ei nu sînt dumnezei? Dar poporul Meu i -a schimbat Slava, cu ceva care nu este de niciun ajutor! ¹²Mira i-v de a a ceva, ceruri, înfiora i-v de spaim i groaz , zice Domnul.` ¹³,C ci poporul Meu a s vîr it un îndoit p cat: M'au p r sit pe Mine, Izvorul apelor vii, i i-au s pat pu uri, pu uri cr pate, cari nu in ap.` ¹⁴,Este Israel un rob cump rat, sau fiu de rob n scut în cas ?` ,Atunci pentru ce a ajuns de prad ?` ¹⁵,Ni te pui de lei mugesc i strig împotriva lui, i -i pustiesc ara; cet ile îi sînt arse i f r locuitori. ¹⁶Chiar i cei din Nof i Tahpanes î i vor zdrobi cre tetul capului. ¹⁷Nu i-ai f cut tu singur lucrul acesta pentru c ai p r sit pe Domnul, Dumnezeu t u, cînd te îndrepta pe calea cea bun ?` ¹⁸i acum, ce cau i s te duci în Egipt, s bei apa Nilului? Ce cau i s te duci în Asiria, s bei apa râului? ¹⁹Tu singur te pedepse ti cu r utatea ta i tu singur te love ti cu necredincio ia ta, i vei ti i vei vedea ce r u i amar este s p r se ti pe Domnul, Dumnezeu t u, i s n'ai nici o fric de Mine, zice Domnul, Dumnezeuul tirilor.` ²⁰,De mult i-ai sf rîmat jugul, i-ai rupt leg turile, i ai zis: ,Nu mai vreau s slujesc ca un rob!` C ci pe orice deal înalt i supt orice copac verde, te-ai întins ca o curv . ²¹Te s disem ca o vie minunat i de cel mai bun soi: cum te-ai schimbat i te-ai pref cut într'o coard de vi s lbatic ?` ²²Chiar dac te-ai sp la cu silitr , chiar dac ai da cu mult sod , nelegiuirea ta tot ar r mînea scris înaintea Mea, zice Domnul, Dumnezeu.` ²³,Cum po i s zici: ,Nu m'am spurcat, i nu m'am dus dup Baali?` Prive te- i urma pa ilor în vale, i vezi ce ai f cut, dromader iute la mers i care ba i drumurile i le încruci ezi! ²⁴M g ri s lbatic , deprins cu pustia, care gîf ie în aprinderea patimei ei, cine o va împiedeca s - i fac pofta? To i cei ce o caut n'au nevoie s se osteneasc : o g sesc în luna ei. ²⁵Nu te l sa cu picioarele goale, nu- i usca gîtlejul de sete! Dar tu zici: ,Degeaba, nu! C ci iubesc dumnezeii str ini, i vreau s merg dup ei.` ²⁶Cum r mîne uluit un ho cînd este

prins, a a de ului i vor r mînea cei din casa lui Israel, ei, împ ra ii lor, c peteniile lor, preo ii lor i proorocii lor. ²⁷Ei zic lemnului: „Tu e ti tat l meu!” i pietrei: „Tu mi-ai dat via a!” C ci ei Îmi întorc spatele i nu se uit la Mine. Dar cînd sînt în nenorocire, zic: „Scoal -Te i scap -ne!” ²⁸Unde sînt dumnezeii t i, pe cari i i-ai f cut? S se scoale ei, dac pot s te scape în vremea nenorocirii! C ci cîte cet i ai, atî ia dumnezei ai, Iuda! ²⁹„Pentru ce v certa i cu Mine? To i Mi-a i fost necredincio i, zice Domnul.” ³⁰„Degeaba v'am lovit copiii; n'au luat seama la certare; sabia voastr a mîncat pe proorocii vo tri, ca un leu nimicitor. ³¹O, neam r u de oameni, uita i-v bine la Cuvîntul Domnului, care zice: „Am fost Eu o pustie pentru Israel, sau o ar plin de întunec besn ? Pentru ce zice atunci poporul Meu: „Sîntem slobozi, nu voim s ne întoarcem la Tine?” ³²Î i uit fata podoabele, sau mireasa brîul? Dar poporul Meu M'a uitat de zile f r num r. ³³Ce bine tii s - i întocme ti c ile cînd este vorba s cau i ce iube ti! Chiar i la nelegiuire te deprinzi. ³⁴Pîn i pe poalele hainei tale se afl sîngele s rmanilor nevinova i, pe cari nu i-ai prins f cînd nicio spargere. ³⁵i cu toate acestea, tu zici: „Da, sînt nevinovat! S se întoarc acum mînia Lui dela mine!” Iat , M voi certa cu tine, pentru c zici: „N'am p c tuit!” ³⁶Pentru ce atîta grab ca s - i schimbi drumul? Din Egipt î i va veni ru inea, cum i -a venit i din Asiria! ³⁷Tot deacolo vei ie i, cu mîinile pe cap; c ci Domnul leap d pe aceia în cari te încrezi, i nu vei izbuti cu ei.”

Chapter 3

¹„El zice: „Cînd se desparte un b rbat de nevast -sa, pe care o p r se te, i ea ajunge nevasta altuia, se mai întoarce b rbatul acesta la ea? N'ar fi chiar i ara aceea spurcat ? i tu, ai curvit cu mul i ibovnici, i s te întorci iar la Mine? -zice Domnul.” ²„Ridic - i ochii spre în l imi, i prive te: unde n'ai curvit? Te ineai la drumuri, ca Arabul în pustie, i ai spurcat ara prin curviile tale i cu r utatea ta! ³M car c ploile au fost oprite, i ploaia de prim var a lipsit, totu tu i-ai p strat fruntea de curv , i n'ai vrut s ai ru ine! ⁴Acum, nu -i a a? strigi la Mine: „Tat ! Tu ai fost Prietenul tinere ii mele!” ⁵Î i va inea El mînia pe vecie? „O va p stra El totdeauna?” Iat , a a ai vorbit, i totu ai f cut lucruri nelegiuite, cît ai putut!” ⁶„Domnul mi -a zis, pe vremea împ ratului Iosia: „Ai v zut ce a f cut necredincioasa Israel? S'a dus pe orice munte înalt i supt orice copac verde, i a curvit acolo. ⁷Eu ziceam c dup ce a f cut toate aceste lucruri, se va întoarce la Mine. Dar nu s'a întors. i sora ei, vicleana Iuda, a fost martor la aceasta. ⁸i cu toate c a v zut c M'am desp r it de necredincioasa Israel, din pricina tuturor preacurviilor ei, i i-am dat cartea ei de desp r enie, totu soru-sa, vicleana Iuda, nu s'a temut, ci s'a dus s curveasc la fel. ⁹i astfel, prin necur ia ei strig toare, Israel a spurcat ara, a preacurvit cu piatra i lemnul. ¹⁰Cu toate acestea, vicleana Iuda, sora ei, nu s'a întors la Mine din toat inima ei, ci cu pref c torie, zice Domnul.” ¹¹Domnul mi -a zis: „Necredincioasa Israel pare nevinovat fa de vicleana Iuda. ¹²Du-te de strig aceste cuvinte spre miaz noapte, i zi: „Întoarce-te, necredincioasa Israel, zice Domnul.” „Nu voi arunca o privire întunecoas împotriva voastr , c ci sînt milostiv, zice Domnul, i nu in mînie pe vecie. ¹³Recunoa te- i

numai nelegiuirea, recunoa te c ai fost necredincioas Domnului, Dumnezeului t u, c ai alergat încoace i încolo la dumnezei str ini, supt orice copac verde, i c n'ai ascultat glasul Meu, zice Domnul.`` 14,„Întoarce i-v , copii r zvr ti i, zice Domnul; c ci Eu sînt St pînul vostru, Eu v voi lua, pe unul dintr'o cetate, pe doi dintr -o familie, i v voi aduce înapoi în Sion. 15V voi da p stori dup inima Mea, i v vor pa te cu pricepere i cu în elepciune. 16Cînd v ve i înmul i i ve i cre te în ar , în zilele acelea, zice Domnul, nu se va mai vorbi de chivotul leg mîntului Domnului, i nu -i va mai veni nim nui în gînd, nu- i vor mai aduce aminte de el, nu -i vor mai sim i lipsa, i nici nu vor mai face altul. 17În vremea aceea, Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului; toate neamurile se vor strînge la Ierusalim, în Numele Domnului, i nu vor mai urma pornirile inimii lor rele. 18În zilele acelea, casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel i vor veni împreun din ara dela miaz noapte, în ara pe care am dat -o în st pînire p rin ilor vo tri. 19Eu ziceam: ,Cum s te pun printre copiii Mei, i s - i dau o ar pl cut , o mo tenere, podoab între podoabele neamurilor? M gîndeam c M vei chema: ,Tat !` i nu te vei mai abate dela Mine. 20Dar, cum este necredincioas iubitelui s u o femeie, a a Mi-a i fost necredincio i voi, casa lui Israel, zice Domnul!`` 21,„Un vuiet se aude pe în l imi: sînt plînsetele i rug min ile de iertare ale copiilor lui Israel; c ci i-au sucit calea, i au uitat pe Domnul, Dumnezeul lor. 22,„Întoarce i-v , copii r zvr ti i, i v voi ierta abaterile.` - ,Iat -ne, venim la Tine, c ci Tu e ti Domnul, Dumnezeul nostru.` 23,„În adev r, z darnic se a teapt mîntuire dela dealuri i dela mul imea mun ilor; în adev r, în Domnul, Dumnezeul nostru, este mîntuirea lui Israel. 24Idolii, dimpotriv , au mîncat rodul muncii p rin ilor no tri, din tinere a noastr , oile i boii lor, fiii i fiicele lor. 25S ne culc m în ru inea noastr , i s ne învelim cu ocară noastr , c ci am p c tuit împotriva Domnului, Dumnezeului nostru, noi i p rin ii no tri, din tinere a noastr i pîn în ziua de azi, i n'am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru.``

Chapter 4

1,„Israele, de te vei întoarce, dac te vei întoarce la Mine, zice Domnul, dac vei scoate urîciunile tale dinaintea Mea, nu vei mai r t ci. 2Dac vei jura: ,Viu este Domnul!` cu adev r, cu neprih nire i cu dreptate, atunci neamurile vor fi binecuvîntate în El, i se vor f li cu El 3,„C ci a a vorbe te Domnul c tre oamenii din Iuda i din Ierusalim: ,Des eleni i-v un ogor nou, i nu s m na i între spini! 4T ia i-v împrejur pentru Domnul, t ia i-v împrejur inimile, oamenii lui Iuda i locuitori ai Ierusalimului, ca nu cumva s izbucneasc mînia Mea ca un foc, i s se aprind , f r s se poat stinge, din pricina r ut ii faptelor voastre!`` 5,„Da i de tire în Iuda, vesti i la Ierusalim, i spune i: ,Suna i din trîmbi în ar !` ,Striga i în gura mare, i zice i: ,Strînge i-v i haidem în cet ile înt rite!`` 6,„În l a i un steag spre Sion, fugi i i nu v opri i! C ci dela miaz noapte aduc nenorocirea i un mare pr p d. 7Leul se arunc din tufarul s u, nimicitorul neamurilor a pornit, i -a p r sit locul, ca s - i pustiasc ara, s - i d rîme cet ile, i nimeni s nu mai locuiasc în ele. 8De aceea, acoperi i-v cu saci, plînge i i geme i; c ci mînia aprins a Domnului nu se abate dela noi. 9,„În ziua aceea, zice

Domnul, împăratul și cetățile își vor pierde inima, preoții vor rămași încremeniți, și proorocii uimiți. ¹⁰„Eu am zis: „Ah! Doamne, Dumnezeule! Ai în elat în adevăr pe poporul acesta în Ierusalimul, când ai zis: „Veți avea pace!” și totuși sabia le amenința viaa. ¹¹În vremea aceea, se va zice poporului acestuia în Ierusalimului: „Un vânt arzător suflă din locurile înalte ale pustiei pe drumul fiicei poporului Meu, nu ca să vânture nici ca să curețe grâul. ¹²Ci un vânt năpraznic vine de acolo până la Mine! Acum le voi rosti hotărârea!” ¹³„Iată, nimicitorul înaintea ta norii; carle lui sînt ca un vârtej, caii lui sînt mai ușori decît vulturii.” „Vai de noi, căci sîntem prăpăști!” - ¹⁴„Cură-te-ți inima de rău, Ierusalime, ca să fii mîntuit! Pînă cînd vei protesta gînduri nelegiuite în inima ta?” ¹⁵„Căci un glas care pornește de la Dan îți vestește nenorocirea, o vestește de la muntele lui Efraim. ¹⁶„Spune-ți lucrul acestor neamurilor, făcându-l cunoscut Ierusalimului. „Vin și te împresurtoare dintr-o parte depărtată, și strig împotriva cetăților lui Iuda. ¹⁷„Căci cei ce prezesc un ogor, ei înconjoară Ierusalimul, căci s'ar zvrătit împotriva Mea, zice Domnul.” - ¹⁸„Acesta este rodul cetăților și faptelor tale, este vina răutății tale, dacă este așa de amar, și te prătrunde pînă la inimă.” ¹⁹„Mruntaiele mele! Mruntaiele mele! Cum mă doare în inima inimii mele! Îmi bate inima, nu pot să tac! Căci auzi, suflete, sunetul trâmbiței, și strigă de război. ²⁰„Se vestește dărmare peste dărmare, căci toată țara este pustiită; colibele îmi sînt pustiite deodată, și corturile într-o clipă! ²¹Pînă cînd vei vedea steagul filfînd și vei auzi sunetul trâmbiței?” - ²²„Căci poporul Meu este nebun, nu mă cunoaște; sînt niște copii fără minte și lipsiți de pricepere; sînt meșteri și făcători, dar nu știu să fac binele.” - ²³„Mă uită la pământ, și iată că este pustiu și gol; mă uită la ceruri, și lumina lor a pierit! ²⁴Mă uită la muni, și iată că sînt zguduiți; și toate dealurile se clatin! ²⁵Mă uită, și iată că nu este niciun om; și toate părțile cerurilor au fugit! ²⁶Mă uită, și iată, Carmelul este un pustiu; și toate cetățile sale sînt nimicite înaintea Domnului, și înaintea mâniei Lui aprinse!” - ²⁷„Căci așa vorbește Domnul: „Toată țara va fi pustiită; dar nu o voi nimici de tot. ²⁸Din pricina aceasta, țara este în jale, și cerurile sus sînt întunecate; căci Eu am zis, am hotărât lucrul acesta, și nu-Mă pare rău de el, nu mă voi întoarce.” - ²⁹„La vuietul cîntecilor în arcașii, toate cetățile fug; se ascund în peșteri și se suie pe stînci; toate cetățile sînt prăpăsite, nu mai au locuitori. ³⁰„Și tu, pustiito, ce vei face? Te vei înmbrăca în cîrmîz, te vei împodobi cu podoabe de aur, și vei sulimeni ochii; dar degeaba te vei înfrumuseța: ibovniciții te disprețuiesc, și vor să-ți ia viaa. ³¹„Căci Eu aud niște ipete ca ale unei femei în chinurile nașterii, ipete de durere ca la cea dintîi facere. Este glasul fiicei Sionului, care suspină și întinde mîinile, zicînd: „Nenorocita de mine! Mor din pricina ucigașilor!”

Chapter 5

¹„Cătreiera și uliele Ierusalimului, uita-ți-vă, întrebați și căutați în piețe, dacă se găsește un om, dacă este vreunul care să înfăptuiască ce este drept, care să se încredere, și voi ierta Ierusalimul. ²Chiar cînd zice: „Viu este Domnul!” ei jur strămb.” ³„Doamne, nu vezi ochii Tăi adevărul? Tu-ți lovești în ei și nu simți nimic; și nimic îți, și nu vor să-ți învîrtur; iau o înfățișare mai tare decît stîncă,

nu vor să se întoarcă la Tine.`` 4„Eu ziceam: „Numai cei mici sînt a a; ei lucrează fără minte, pentru că nu cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor! 5Mă voi duce deci la cei mari, și le voi vorbi; căci ei cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor! 6Dar tot și au sfîrșit jugul, și au rupt legăturile. 6De aceea îi omorî leul din pădure, și-i nimicește lupul din pustie. Stă la pîndă pardosul înaintea cetăților lor: tot și cei ce vor ieși din ele vor fi sfîrșiați; căci fără delegile lor sînt multe, abaterile lor s'au înmulțit!`` 7„Cum să te iert? -zice Domnul-Copiii tăi M'au părăsit, și jur pe dumnezei cari n'au ființat. Și după ce le-am primit jurmintele, se dedau la preacurvie, și aleargă cu grămada în casa curvei! 8Căci ni te căi bine hrăniți, cari aleargă încoace și încolo, fiecare nechează după nevasta apropiată.`` 9„Să nu pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu-Mă răzbuin Eu pe un asemenea popor?`` 10„Sui-i-vă pe zidurile ei și dărâmați, dar nu nimiciți de tot! Luați-i-butucii acestia, căci nu sînt ai Domnului! 11Căci casa lui Israel și casa lui Iuda Mă-au fost necredincioase, zice Domnul.`` 12„Ei tăgduiesc pe Domnul și zic: „Nu este El! și nu va veni nenorocirea peste noi; nu vom vedea nici sabia nici foametea. 13Prorocii sînt vînt, și nu Dumnezeu vorbește în ei. Așa să li se facă și lor!`` 14„De aceea a a vorbeste Domnul, Dumnezeul oțtirilor: „Pentru că a și zis lucrul acesta, iată, Cuvîntul Meu îl fac foc în gura ta, și poporul acesta lemne, ca să-i ard focul acesta. 15Iată, aduc de departe un neam împotriva voastră, casa lui Israel, -zice Domnul-un neam tare, un neam străvechi, un neam a cărui limbă n'o cunoașteți, și ale cărui vorbe nu le pricepi. 16Tolba lui cu săgeți este ca un mormînt deschis; tot și sînt ni te viteji. 17El își va mîncă seceriul și pînea, își va mîncă fiii și fiicele, își va mîncă oile și boii, își va mîncă via și smochinul; și își va trece prin sabie cetățile întregi, în cari te încrezi. 18Dar, și în zilele acelea, zice Domnul, -nu vă voi nimici de tot. 19Dacă veți întreba atunci: „Pentru ce ne-a făcut toate acestea Domnul, Dumnezeul nostru?`` „Așa le veți răspunde: „După cum voi Mă i părăsiți și a și slujit unor dumnezei străini în țara voastră, tot așa, acum veți sluji unor străini într'ora care nu este a voastră!`` 20„Spuneți lucrul acesta casei lui Iacov, vestiți-l în Iuda, și ziceți: 21„Ascultați lucrul acesta, popor fără minte, și fără inimă, care are ochi și nu vede, urechi și n'aude! 22„Nu voi isăvîti temeți de Mine, zice Domnul, nu voi isăvîti tremurați înaintea Mea? Eu am pus mîri ca hotărîșisul, hotărîșisul vecinic, pe care nu trebuie să-l treacă. și chiar dacă valurile ei se înfurie, totuși sînt neputincioase; urlă, dar nu-l trec. 23Poporul acesta însă are o inimă dîră și răzvrătit; se răscălește, și pleacă, 24și nu zice în inima lor: „Să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, care dă ploaie la vreme, ploaie timpurie și tîrzie, și ne părăștează mîinile hotărîșite pentru seceri. 25„Din pricina nelegiuirilor voastre n'au loc aceste orînduiri, părăștează voastre și lipsesc de aceste bunătăți. 26Căci în poporul Meu sînt oameni răi; ei părășesc căpșarul care întinde la urși, întind curse, și prind oameni. 27Cum se umple o colivie de părășiri, așa se umplu casele lor prin viclăug; așa ajung ei puternici și bogăți. 28Se îngrășă, lucesc de grăsimă; întrec orice măsură în rău, nu apără pricina, pricina orfanului, ca să le meargă bine, nu fac dreptate celor lipsiți. 29„Să nu pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu-Mă răzbuin Eu pe un asemenea popor?`` 30„Grozăve lucruri, urîcioase lucruri se fac în țară. 31Prorocii prorocesc neadevăruri, preoții stăpînesc cu ajutorul lor, și poporului Meu îi plac aceste lucruri. Dar ce veți face la urmă?

Chapter 6

¹Fugi i, copii ai lui Beniamin, fugi i din mijlocul Ierusalimului, suna i din trâmbi la Tecoa, ridica i un semn la Bet-Hacherem! C ci dela miaz -noapte se vede venind o nenorocire i un mare pr p d. ²Pe frumoasa i sup irica fiic a Sionului, o nimicesc! ³La ea vin p storii cu turmele lor, î i întind corturile în jurul ei, i î i pasc fiecare partea lui. - ⁴,Preg ti i-v s'o bate i! Haidem! S ne suim ziua nameaza mare!`... Vai de noi, c ci ziua scade, i umbrele de sear se lungesc.` ⁵Haidem s ne suim noaptea! i s -i d rîm m casele împ r te ti!` - ⁶,C ci a a vorbe te Domnul o tirilor: ,T ia i copaci, i ridica i an uri împotriva Ierusalimului! Aceasta este cetatea care trebuie pedepsit ; c ci în mijlocul ei este numai ap sare. ⁷Cum î nesc apele dintr'o fîntîn , a a î ne te r utatea ei din ea; nu se aude în ea decît sîlnicie i pr p d; durerea i r nile Îmi izbesc f r curmare privirile. ⁸Ia înv tur , Ierusalime, ca nu cumva s M dep rtez de tine, i s fac din tine un pustiu, o ar nelocuit !` ⁹,A a vorbe te Domnul o tirilor: ,Vor culege r m i ele lui Israel cum se culeg ciorchinile r mase dintr'o vie. Pune i din nou mîna pe ea, ca i culeg torul pe ml di e.` - ¹⁰,Cui s vorbesc, i pe cine s iau martor ca s m'asculte? Urechea lor este net iat împrejur, i nu sînt în stare s ia aminte. Iat , Cuvîntul Domnului este o ocar pentru ei, i nu le place de el. ¹¹Eu sînt a a de plin de mînia Domnului, c n'o pot opri.` -,Toarn -o peste copilul de pe uli , i peste adun rile tinerilor. C ci i b rbatul i nevasta vor fi prin i, i b trînul i cel înc rcat de zile. ¹²Casele lor vor trece în st pînirea altora, ogoarele i nevestele lor deasemenea, cînd Îmi voi întinde mîna asupra locuitorilor rii, zice Domnul.` ¹³,C ci dela cel mai mic pîn la cel mai mare, to i sînt lacomi de cî tig; dela prooroc pîn la preot, to i în al . ¹⁴Leag în chip u uratic rana fiicei poporului Meu, zicînd: ,Pace! Pace!` i totu nu este pace! ¹⁵Sînt da i de ru ine, c ci s vîr esc urîciuni; i totu nu ro esc, i nu tiu de ru ine. De aceea vor c dea împreun cu ceice cad, vor fi r sturna i, cînd îi voi pedepsi, zice Domnul.` ¹⁶A a vorbe te Domnul: „Sta i în drumuri, uita i-v , i întreba i cari sînt c r rile cele vechi, care este calea cea bun : umbla i pe ea, i ve i g si odihn pentru sufletele voastre!` Dar ei r spund: „Nu vrem s umbl m pe ele!` ¹⁷,Am pus ni te str jeri peste voi: ,Fi i cu luare aminte la sunetul trâmbi ei!` Dar ei r spund: „Nu vrem s fim cu luare aminte!` ¹⁸,Deaceea, asculta i, neamuri, i lua i seama la ce li se va împli, adunare a popoarelor! ¹⁹Ascult i tu, p mîntule! Iat , voi aduce peste poporul acesta o nenorocire, care va fi rodul gîndurilor lui; c ci n'au luat aminte la Cuvintele Mele, i au nesocotit Legea Mea. ²⁰Ce nevoie am Eu de t mîia care vine din Seba, de trestia mirositoare dintr'o ar dep rtat ? Arderile voastre de tot nu-Mi plac, i jertfele voastre nu-Mi sînt pl cute.` ²¹Deaceea, a a vorbe te Domnul: „Iat , voi pune înaintea poporului acestuia ni te pietre de poticnire, de cari se vor lovi împreun p rin i i fii, vecini i prieteni, i vor pieri.` ²²,A a vorbe te Domnul: ,Iat c vine un popor din ara dela miaz -noapte, un neam mare se ridic dela marginile p mîntului. ²³Ei poart arc i suli ; sînt cumpli i i f r mil ; glasul lor url ca marea; sînt c l ri pe cai, i gata de lupt ca un om preg tit de r zboi, împotriva ta, fiic a Sionului!` ²⁴La vuietul apropierii lor, mîinile ni se sl besc, ne apuc groaza, ca durerea unei femei care na te.` ²⁵,Nu ie i i în ogoare, i nu merge i pe drumuri! C ci acolo este sabia vr jma ului, r spîndind spaima de jur împrejur! ²⁶Fiica poporului meu,

acopere-te cu un sac i t v le te-te în cenu , j le te-te ca dup singurul t u fiu, vars lacr mi, lacr mi amare! C ci pe nea teptate vine pustiitorul peste noi.`` 27,,Te pusesem de paz peste poporul Meu, ca o cet uie, ca s le cuno ti i s le cercetezi calea. 28To i sînt ni te r zvr ti i, ni te bîrfitori, aram i fer, to i sînt ni te strica i. 29Foalele ard, plumbul este topit de foc; degeaba cur esc, c ci zgura nu se deslipe te.`` 30,,De aceea se vor numi argint lep dat, c ci Domnul i -a lep dat.``

Chapter 7

¹Iat cuvîntul vorbit lui Ieremia din partea Domnului: ²,ezi la poarta Casei Domnului, veste te acolo cuvîntul acesta, i spune: ,Asculta i Cuvîntul Domnului, to i b rba ii lui Iuda, cari intra i pe aceste por i, ca s v închina i înaintea Domnului!`` ³,,A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Îndrepta i-v c ile i faptele, i v voi l sa s locui i în locul acesta. ⁴Nu v hr ni i cu n dejdi în el toare, zicînd: ,Acesta este Templul Domnului, Templul Domnului, Templul Domnului!`` ⁵,C ci numai dac v ve i îndrepta c ile i faptele, dac ve i înf ptui dreptatea unii fa de al ii, ⁶dac nu ve i asupri pe str in, pe orfan i pe v duv , dac nu ve i v rsa sînge nevinovat în locul acesta, i dac nu ve i merge dup al i dumnezei, spre nenorocirea voastr , ⁷numai a a v voi l sa s locui i în locul acesta, în ara pe care am dat -o p rin ilor vo tri, din vecinicie în vecinicie. ⁸Dar iat c voi v hr ni i cu n dejdi în el toare, cari nu slujesc la nimic. ⁹Cum? Fura i, ucide i, preacurvi i, jura i strîmb, aduce i t mîie lui Baal, merge i dup al i dumnezei pe cari nu -i cunoa te i!... ¹⁰i apoi veni i s v înf i a i înaintea Mea, în Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu i zice i: ,Sîntem izb vi i!`` ... ca iar s face i toate aceste urîciuni! ¹¹,Este Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu, o pe ter de tîlhari înaintea voastr ?`` ,Eu însumi v d lucrul acesta, zice Domnul!`` ¹²,,Duce i-v dar la locul care-Mi fusese închinat la Silo, unde pusesem s locuiasc odinioar Numele Meu, i vede i ce i-am f cut, din pricina r ut ii poporului Meu Israel! ¹³,, i acum, fiindc a i f cut toate aceste fapte, zice Domnul, fiindc v'am vorbit dis de diminea , i n'a i ascultat, fiindc v'am chemat i n'a i r spus, ¹⁴voi face Casei peste care este chemat Numele Meu, în care v pune i încrederea, i locului pe care vi l-am dat vou i p rin ilor vo tri, le voi face întocmai cum am f cut lui Silo. ¹⁵i v voi lep da dela Fa a Mea, cum am lep dat pe to i fra ii vo tri, pe toat s mîn a lui Efraim!`` ¹⁶,,Tu îns nu mijloci pentru poporul acesta, nu în l a nici cereri, nici rug ciuni pentru ei, i nu st rui pe lîng Mine; c ci nu te voi asculta! ¹⁷Nu vezi ce fac ei în cet ile lui Iuda i pe uli ele Ierusalimului? ¹⁸Copiii strîng lemne, p rin ii aprind focul, i femeile fr mînt pl m deala, ca s preg teasc turte împ r tesei cerului, i s toarne jertfe de b utur altor dumnezei, ca s M mînie.`` ¹⁹,,Pe Mine M mînie ei oare? zice Domnul; nu pe ei în i i, spre ru inea lor?`` ²⁰,,De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ,Iat , mînia i urgia Mea se vor v rsa peste locul acesta, peste oameni i dobitoace, peste copacii de pe cîmp i peste roadele p mîntului; i va arde, i nu se va stinge.`` ²¹,,A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Ad uga i arderile voastre de tot la jertfele voastre, i mînca i-le carnea! ²²C ci n'am vorbit nimic cu p rin ii vo tri i nu le-am dat nici o porunc , cu privire

la arderi de tot i jertfe, în ziua când i-am scos din ara Egiptului. ²³Ci iat porunca pe care le-am dat -o: „Asculta i glasul Meu, i Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi ve i fi poporul Meu; umbla i pe toate c ile pe cari vi le-am poruncit, ca s fi i ferici i.” ²⁴Dar ei n'au ascultat, i n'au luat aminte, ci au urmat sfaturile i pornirile inimii lor rele, au dat înapoi i n'au mers înainte. ²⁵Din ziua când au ie it p rin ii vo tri din Egipt, pîn în ziua de azi, v'am trimes pe to i slujitorii Mei, proorocii, i-am trimes în fiecare zi, de diminea . ²⁶Dar ei nu M-au ascultat, n'au luat aminte; i-au în epenit gîtul, i au f cut mai r u de cît p rin ii lor. ²⁷i chiar dac le vei spune toate aceste lucruri, tot nu te vor asculta; i dac vei striga la ei, nu- i vor r spunde. ²⁸De aceea, spune-le: „Acesta este poporul care n'ascult glasul Domnului, Dumnezeului s u, i care nu vrea s ia înv tur ; s'a dus adev rul, a fugit din gura lor.” ²⁹„Acum, tunde- i p rul, Ierusalime, i arunc -l departe; suie-te pe în l imi, i f o cîntare de jale! C ci Domnul lap d i îndep rteaz neamul de oameni, care I -a a î at urgia. ³⁰C ci copiii lui Iuda au f cut ce este r u înaintea Mea, zice Domnul; i-au a ezat urficiunile lor în Casa peste care este chemat Numele Meu, ca s'o spurce. ³¹Au zidit i locuri înalte la Tofet, în valea Ben-Hinom, ca s - i ard în foc pe fiii i fiicele lor: lucru pe care Eu nu -l poruncisem, i nici nu-Mi trecuse prin minte.” ³²„De aceea iat , vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice Tofet i valea Ben-Hinom, ci se va zice valea m celului, i se vor îngropa mor ii la Tofet, din lips de loc. ³³Trupurile moarte ale acestui popor vor fi hrana p s rilor cerului i a fiarelor p mîntului; i nimeni nu le va speria. ³⁴Voi face astfel s înceteze în cet ile lui Iuda i pe uli ele Ierusalimului, strig tele de bucurie i strig tele de veselie, cîntecele mirelui i cîntecele miresei, c ci ara va ajunge un pustiu!”

Chapter 8

¹„În vremea aceea, zice Domnul, se vor scoate din mormintele lor oasele împ ra ilor lui Iuda, oasele c peteniilor lui, oasele preo ilor, oasele proorocilor, i oasele locuitorilor Ierusalimului. ²Le vor întinde în fa a soarelui, în fa a lunii, i în fa a întregei o tiri a cerurilor, pe cari i-au iubit ei, c rora le-au slujit, pe cari i-au urmat, pe cari i-au c utat i înaintea c rora s'au închinat. Nu le vor mai strînge, nici nu le vor mai îngropa, i se vor face gunoi pe p mînt. ³To i ceice vor r mînea din acest neam r u, vor dori mai degrab moartea de cît via a, în toate locurile unde îi voi izgoni, zice Domnul o tirilor.” ⁴„Spune-le: „A a vorbe te Domnul: „Cine cade i nu se mai scoal ?” „Sau cine se abate f r se se întoarc iar ?” ⁵„Pentruce dar poporul acesta al Ierusalimului se las dus în necurmata r t cîri, st ruiesc în în el torie, i nu vor s se întoarc la Dumnezeu? ⁶C ci Eu sînt cu luare aminte, i aud c ei nu vorbesc cum ar trebui; niciunul nu se c ie te de r utatea lui, i nu zice: „Ce am f cut?” Ci to i î i încep din nou alergarea, ca un cal care se arunc la lupt . ⁷Chiar i cocostîrcul î i cunoa te vremea pe ceruri; turtureaua, rîndunica i cocorul î i p zesc vremea venirii lor; dar poporul Meu nu cunoa te Legea Domnului!” ⁸Cum pute i voi s zice i: „Sîntem în elep i, i Legea Domnului este cu noi?” „Cu adev rat, degeaba s'a pus la lucru pana mincinoas a c rturarilor. ⁹În elep ii sînt da i de ru ine, sînt uimi i, sînt prin i; c ci au nesocotit Cuvîntul Domnului, i ce în elepciune au ei? ¹⁰De

aceea, pe nevestele lor le voi da altora, i ogoarele lor altor st pâni. C ci dela cel mai mic pîn la cel mai mare, to i sînt lacomi de cî tig mîr av, dela prooroc pîn la preot, to i în al ! ¹¹Leag în chip u uratic rana fiicei poporului Meu, zicînd: „Pace! Pace!” i totu pace nu este. ¹²Vor fi da i de ru ine, c ci s vîr esc astfel de urîciuni; nu ro esc, i nu tiu de ru ine; de aceea, vor c dea împreun cu ceice cad, i vor fi r sturna i, cînd îi voi pedepsi, zice Domnul. ¹³„Vreau s ispr vesc cu ei, zice Domnul. Nu vor mai fi struguri în vie, nici smochine în smochin, i frunzele se vor vesteji. Le voi da celor ce vor trece peste ele.” - ¹⁴„Pentru ce edem jos?” „Strînge i-v , i haidem în cet ile înt rite, ca s pierim acolo! C ci Domnul, Dumnezeul nostru, ne sorte te la moarte, ne d s bem ape otr vite, pentruc am p c tuit împotriva Domnului. ¹⁵A teptam pacea, i nu vine nimic mai bun; o vreme de vindecare, i iat groaza!” - ¹⁶„Sfor itul cailor s i se aude dinspre Dan i de vuietul nechezatului lor se cutremur toat ara; vin, m nînc ara i ce cuprinde ea, cetatea i pe cei ce o locuiesc.” ¹⁷„C ci iat c trimet între voi ni te erpi, ni te basilici, împotriva c rora nu este niciun descîntec, i v vor mu ca, zice Domnul.” ¹⁸„A vrea s -mi alin durerea; dar m doare inima în mine. ¹⁹Iat , strig tele fiicei poporului meu r sun dintr'o ar dep rtat .” „Nu mai este Domnul în Sion?” „Nu mai este în ea împ ratul ei?” - „Pentru ce M'au mîniat ei cu chipurile lor cioplite, cu idoli str ini?” - ²⁰„Seceri ul a trecut, vara s'a ispr vit, i noi tot nu sîntem mîntui i!” - ²¹„Sînt zdrobit de durerea fiicei poporului meu, m doare, m'apuc groaza. ²²Nu este nici un leac alin tor în Galaad? Nu este niciun doftor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?” -

Chapter 9

¹„O! de mi-ar fi capul plin cu ap , de mi-ar fi ochii un izvor de lacr mi, a plînge zi i noapte pe mor ii fiicei poporului meu! ²O! dac'a avea un han de c l tori în pustie, a p r si pe poporul meu, i m'a dep rta de el! C ci to i sînt ni te preacurvari i o ceat de mi ei.” - ³„Au limba întins ca un arc i arunc minciuna; i nu prin adev r sînt ei puternici în ar ; c ci merg din r utate în r utate, i nu M cunosc, zice Domnul.” ⁴„Fiecare s se p zeasc de prietenul lui, i s nu se încread în niciunul din fra ii s i; c ci orice frate caut s în ele, i orice prieten umbl cu bîrfeli. ⁵Se trag pe sfoar unii pe al ii, i nu spun adev rul; î i deprind limba s mint , i se trudes c fac r u.” - ⁶„Locuin a ta este în mijlocul f rniciei, i, de f arnici ce sînt, nu vor s M cunoasc , -zice Domnul.” - ⁷„De aceea, a a vorbe te Domnul o tirilor: „Iat , îi voi topi în cuptor, i îi voi încerca. C ci cum a putea s m port altfel cu fiica poporului Meu?” ⁸Limba lor este o s geat ucig toare, nu spun de cît minciuni; cu gura vorbesc aproapelui lor de pace, i în fundul inimii îi întind curse. ⁹S nu -i pedepsesc Eu pentru aceste lucruri, zice Domnul, s nu-mi r zbun Eu pe un asemenea popor?” ¹⁰„Mun ii vreau s -i plîng i s gem pentru ei, pentru cîmpiile pustiiite vreau s fac o j lanie; c ci sînt arse de tot, i nimeni nu mai trece prin ele; nu se mai aude în ele beh itul turmelor; p s rile cerului i dobitoacele au fugit i au pierit. - ¹¹Voi face i Ierusalimul un morman de pietre, o vizuin de acali, i cet ile lui Iuda le voi preface într'un pustiu f r locuitori. ¹²Unde este omul în elept care s în eleag aceste lucruri?

S spun acela, c ruia i -a vorbit gura Domnului, pentruce este nimicit ara, ars ca un pustiu pe unde nu mai trece nimeni? ¹³Domnul zice: „Pentruca au p r sit Legea Mea, pe care le -o pusesem înainte; pentruc n'au ascultat glasul Meu, i nu l-au urmat; ¹⁴ci au umblat dup aplec rile inimii lor, i au mers dup Baali, cum i-au inv at p rin ii lor.” ¹⁵„Deaceea, a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Iat , voi hr ni poporul acesta cu pelin, i -i voi da s bea ape otr vite. ¹⁶Îi voi risipi printre ni te neamuri pe cari nu le-au cunoscut nici ei, nici p rin ii lor, i voi trimite sabia în urma lor, pîn -i voi nimici.” ¹⁷„A a vorbe te Domnul o tirilor: ,C uta i, i chema i plîng toarele s vin ! Trimete i la femeile iscusite, ca s vin ! ¹⁸S se gr beasc s fac o cîntare de jale asupra noastr ca s ne curg lacr mile din ochi, i s curg apa din pleoapele noastre! ¹⁹C ci strig te de jale se aud din Sion: ,Cît sîntem de pr p di i! Cît de jalnic sîntem acoperi i de ru ine! Trebuie s p r sim ara, c ci ne-au surpat locuin ele!” - ²⁰„Asculta i, femeilor, cuvîntul Domnului, i s prind urechea voastr ce spune gura Lui! Inv a i pe copiii vo tri cîntece de jale, inv a i-v plîngeri unele pe altele! ²¹C ci moartea s'a suit pe ferestrele noastre, a p truns în casele noastre împ r te ti; a nimicit pe copii pe uli , i pe tineri în pie e.” ²²„Spune: ,A a vorbe te Domnul: ,Trupurile moarte ale oamenilor vor c dea ca gunoiul pe cîmpii, cum cade înapoia secer torului un snop, pe care nu -l strînge nimeni!” ²³„A a vorbe te Domnul: ,În eleptul s nu se laude cu în elepciunea lui, cel tare s nu se laude cu t ria lui, bogatul s nu se laude cu bog ia lui. ²⁴Ci cel ce se laud s se laude c are pricepere i c M cunoa te, c tie c Eu sînt Domnul, care fac mil , judecat i dreptate pe p mînt! C ci în acestea g sesc pl cere Eu, zice Domnul.” ²⁵„Iat , vin zilele, zice Domnul, cînd voi pedepsi pe to i cei t ia i împrejur, cari nu sînt t ia i împrejur cu inima, ²⁶pe Egipteni, pe Iudei, pe Edomi i, pe Amoni i, pe Moabi i, pe to i cei ce î i rad col urile b rbii, pe cei ce locuiesc în pustie; c ci toate neamurile sînt net iate împrejur, i toat casa lui Israel are inima net iat împrejur.”

Chapter 10

¹„Asculta i Cuvîntul pe care vi -l vorbe te Domnul, casa lui Israel! ²A a vorbe te Domnul: ,Nu v lua i dup felul de vie uire al neamurilor, i nu v teme i de semnele cerului, pentruc neamurile se tem de ele. ³C ci obiceiurile popoarelor sînt de erte. Taie un lemn din p dure; mîna me terului îl lucreaz cu securea; ⁴îl împodobe te cu argint i aur, i ei îl intuiesc cu cuie i ciocane, ca s nu se clatine. ⁵Dumnezeii ace tia sînt ca o sperietoare de p s ri într'un ogor de castrave i l (Sau: ca un stîlp tras la strung), i nu vorbesc; sînt du i de al ii, pentruc nu pot s mearg .” „Nu v teme i de ei, c ci nu pot s fac niciun r u, i nu sînt în stare s fac niciun bine.” ⁶„Niciunul nu este ca Tine, Doamne! Mare e ti Tu, i mare este Numele T u prin puterea Ta. ⁷Cine s nu se team de Tine, Împ rate al neamurilor? ie se cuvine teama; c ci între to i în elep ii neamurilor i în toate împ r iile lor, niciunul nu este ca Tine. ⁸To i laolalt , sînt pro ti i f r minte, tiin a idolilor nu este decît de ert ciune, e lemn! ⁹Ei aduc din Tarsis foi e de argint i aur din Ufaz; me terul i mîna argintarului le pun în lucru; hainele acestor dumnezei sînt de materii v psite în albastru i în purpur , toate sînt

lucrate de me teri iscusi i. - ¹⁰Dar Domnul este Dumnezeu cu adev rat, este un Dumnezeu viu i un Împ rat vecinic. P mîntul tremur de mînia Lui, i neamurile nu pot s sufere urgia lui.`` ¹¹„A a s le vorbi i: ‚Dumnezeii, cari n'au f cut nici cerurile, nici p mîntul, vor pieri depe p mînt i de supt ceruri. ¹²Dar El a f cut p mîntul prin puterea Lui, a întemeiat lumea prin în elepciunea Lui, a întins cerurile prin priceperea Lui. ¹³La tunetul Lui, url apele în ceruri; El ridic norii dela marginile p mîntului, d na tere fulgerelor i ploii, i scoate vîntul din c m rile Lui. ¹⁴Atunci se arat omul cît este de prost cu tiin a lui, i orice argintar r mîne de ru ine cu chipul lui cioplit; c ci idoliu lui nu sînt decît minciun , i nu este nicio suflare în ei; ¹⁵sînt un lucru de nimic, o lucrare în el toare, i vor pieri, cînd va veni pedeapsa. ¹⁶Dar Cel ce este partea lui Iacov, nu este ca ei; c ci El a întocmit totul, i Israel este semin ia mo tenirii Lui: Domnul o tirilor este Numele Lui.`` ¹⁷„Ia din ar leg tura cu ce este al t u, tu, care e ti în strîmtorare!`` ¹⁸„C ci a a vorbe te Domnul: ‚Iat , de data aceasta, voi arunca departe pe locuitorii rii. Îi voi strînge de aproape, ca s simt .`` - ¹⁹„Vai de mine! Sînt zdrobit ! M doare rana!`` „Dar eu zic: ‚O nenorocire a dat peste mine i o voi suferi! ²⁰Cortul îmi este d rîmat, toate funiile îmi sînt rupte, fiii mei m'au p r sit, nu mai sînt; n'am pe nimeni, care s -mi întind cortul din nou, sau s -mi ridice pînzele! ²¹P storiu s'au prostit, n'au c utat pe Domnul; pentru aceea n'au prop it, i li se risipesc toate turmele. ²²Iat , se aude un vuiet! O mare zarv vine de la miaz noapte s prefac cet ile lui Iuda într'un pustiu, într'o vizuin de acali. - ²³„tiu, Doamne, c soarta omului nu este în puterea lui; nici nu st în puterea omului, cînd umbl , s - i îndrepte pa ii spre int . ²⁴Pedepse te-m , Doamne, dar cu m sur , i nu în mînia Ta, ca s nu m nimice ti! ²⁵Vars - i urgia peste neamurile cari nu Te cunosc, i peste popoarele cari nu cheam Numele T u! C ci m nînc pe Iacov, îl înghit, îl topesc, i -i pustiesc locuin a.``

Chapter 11

¹„Iat Cuvîntul Domnului care a vorbit lui Ieremia din partea Domnului, astfel: ²„Asculta i cuvintele acestui leg mînt, i spune i-le oamenilor lui Iuda i locuitorilor Ierusalimului! ³„Zi-le: ‚A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: ‚Blestemat s fie omul care n'ascult cuvintele leg mîntului acestuia, ⁴pe care l-am poruncit p rin ilor vo tri, în ziua cînd i-am scos din ara Egiptului, din cuptorul de fer, zicînd: ‚Asculta i glasul Meu, i face i tot ce v voi porunci; i ve i fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul vostru; ⁵atunci voi împlini jur mîntul pe care l-am f cut p rin ilor vo tri, c le voi da o ar în care curge lapte i miere, cum vede i ast zi.`` -, i eu am r spus: ‚Amin, Doamne!` ⁶Domnul mi -a zis iar : ‚Veste te toate cuvintele acestea în cet ile lui Iuda i pe uli ele Ierusalimului, i zi: ‚Asculta i cuvintele leg mîntului acestuia, i împlini i-le! ⁷C ci am în tiin at pe p rin ii vo tri, din ziua cînd i-am scos din ara Egiptului i pîn în ziua de azi; i-am în tiin at în toate dimine ile, zicînd: ‚Asculta i glasul Meu!` ⁸„Dar ei n'au ascultat, n'au luat aminte, ci au urmat fiecare pornirile inimii lor rele. De aceea am împlinit asupra lor toate cuvintele leg mîntului acestuia, pe care le poruncisem s -l p zeasc , i pe care nu l-au p zit.`` ⁹„Domnul mi -a zis: ‚Este o uneltire între b rba ii

lui Iuda i între locuitorii Ierusalimului. ¹⁰S'au întors la neleguirile celor dintâi p rin i ai lor, cari n'au vrut s asculte cuvintele Mele, i s'au dus i ei dup al i dumnezei ca s le slujeasc . Casa lui Israel i casa lui Iuda au c lcat leg mîntul Meu, pe care -l f cusem cu p rin ii lor.`` ¹¹„Deaceea, a a vorbe te Domnul: ,Iat , voi aduce peste ei ni te nenorociri din cari nu vor putea s scape. Vor striga la Mine, dar nu -i voi asculta! ¹²Cet ile lui Iuda i locuitorii Ierusalimului se vor duce s cheme pe dumnezeii c rora le aduc t mîie, dar nu -i vor sc pa la vremea nenorocirii lor. ¹³C ci cîte cet i ai, afî ia dumnezei ai, Iuda! i cîte uli i are Ierusalimul, atîtea altare a i ridicat idolilor, altare ca s aduce i t mîie lui Baal!...` ¹⁴,Tu îns , nu mijloci pentru poporul acesta, nu în l a nici cereri nici rug ciuni pentru ei; c ci nu -i voi asculta nicidecum, cînd M vor chema din pricina nenorocirii lor. ¹⁵Ce ar putea s fac prea iubitul Meu popor în Casa Mea? S fac o mul ime de neleguiri în ea? Vor îndep rta juruin ele i carnea sfînt , r utatea dinaintea ta? Atunci ai putea s te bucuri! ¹⁶,M slin verde, gras i cu roade frumoase i pl cute` este numele pe care i -l d duse Domnul, dar cu vuietul unei mari troznituri, îl arde cu foc, i ramurile lui sînt sf rîmate. ¹⁷C ci Domnul o tirilor, care te -a s dit, cheam nenorocirea peste tine, din pricina r ut ii casei lui Israel i a casei lui Iuda, pe care au f cut -o ca s M mînie, aducînd t mîie lui Baal.`` ¹⁸„Domnul mi -a dat de tire, i am tiut; atunci Tu mi-ai ar tat faptele lor. ¹⁹Dar eu eram ca un miel blînd pe care -l duci la m cel rie, i nu tiam planurile rele, pe cari le urzeau ei împotriva mea, zicînd: ,S nimicim pomul cu rodul lui, s -l stîrpin din p mîntul celor vii, ca s nu i se mai pomeneasc numele.`` - ²⁰„O, Doamne, Dumnezeul o tirilor, Tu, care e ti un judec tor drept, care cercetezi r runchii i inimile: f -m s v d r zburarea Ta împotriva lor, c ci ie î i încredin ez pricina mea!`` ²¹„Deaceea a a vorbe te Domnul împotriva oamenilor din Anatot, cari vor s - i ia via a, i zic: ,Nu prooroci în Numele Domnului, c ci vei muri ucis de mîna noastr !`` ²²„Deaceea a a vorbe te Domnul o tirilor: ,Iat , îi voi pedepsi; tinerii vor muri uci i de sabie, iar fiii i fiicele lor vor muri de foamete. ²³i niciunul din ei nu va sc pa, c ci voi aduce nenorocirea peste oamenii din Anatot, în anul cînd îi voi pedepsi.``

Chapter 12

¹„Tu e ti prea drept, Doamne, ca s m cert cu Tine; vreau totu s Te întreb asupra orînduirilor Tale. Pentruce prop e te calea celor r i, i to i mi eii tr iesc în pace? ²I-ai s dit, au prins r d cin , cresc, fac rod. Ce -i drept, e ti aproape de gura lor, dar departe de inima lor! ³Totu , Tu, Doamne, m cuno ti, m vezi, îmi cercetezi inima i vezi c este cu Tine. Ia -i ca pe ni te oi, cari trebuiesc t iate, i preg te te -i pentru ziua m celului! ⁴Pîn cînd s se j leasc ara, i s se usuce iarba de pe toate cîmpiile? Pier vitele i p s rile din pricina r ut ii locuitorilor. C ci ei zic: ,El, (Jeremia) n'are s ne vad sfîr itul!`` - ⁵„Dac alergînd cu cei ce alearg pe picioare, ei te obosesc, cum vei putea s te iei la întrecere cu ni te cai? i dac nu te crezi la ad post decît într'o ar lini tit , ce vei face pe malurile îngîmfate ale Iordanului? ⁶C ci chiar fra ii t i i casa tat lui t u te vînd, ei în i i strig în gura mare dup tine. Nu -i crede cînd î i vor spune vorbe prietenoase.`` ⁷„Mi-am p r sit casa, i Mi-am

I sat mo tenirea, Mi-am dat pe iubita Mea în mâinile vrjma ilor ei. ⁸Mo tenirea Mea a ajuns pentru Mine ca un leu în p dure, a mugit împotriva Mea; i de aceea o ur sc. ⁹A ajuns oare mo tenirea Mea pentru Mine o pas re de prad pestri , în jurul creia se strîng p s rile de prad ?` „Duce i-v , i strînge i toate fiarele câmpului, i aduce i-le ca s'o m nînce!` ¹⁰„Un mare num r de p stori îmi pustiesc via, îmi calc ogorul în picioare; ogorul meu cel pl cut îl prefac într'un pustiu p r sit. ¹¹Îl pustiesc, i el st trist i pustiit înaintea mea. Toat ara este pustiit , c ci nimeni nu ia seama la ea. ¹²Peste toate în l imile pustiei vin pustiitori, c ci sabia Domnului m nînc ara dela un cap t la altul; i nimeni nu -i l sat în pace. ¹³Au sem nat grîu, i secer spini, s'au ostenit f r folos.` „S v fie ru ine de ce culege i, în urma mîniei aprinse a Domnului!` ¹⁴„A a vorbe te Domnul despre to i vecinii mei cei r i, cari se ating de mo tenirea pe care am dat -o poporului Meu Israel: ,Iat , îi voi smulge din ara lor, i voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor. ¹⁵Dar dup ce -i voi smulge, voi avea iar mil de ei, i -i voi aduce înapoi pe fiecare în mo tenirea lui, i pe fiecare în ara lui. ¹⁶i dac vor înv a c ile poporului Meu, dac vor jura pe Numele Meu, zicînd: ,Viu este Domnul!` cum au înv at pe poporul Meu s jure pe Baal, atunci vor fi ferici i în mijlocul poporului Meu. ¹⁷Dar dac nu vor asculta nimic, voi nimici cu des vîr ire pe un astfel de popor, îl voi nimici i îl voi pierde, zice Domnul.`

Chapter 13

¹„A a mi -a vorbit Domnul: ,Du-te de cump r - i un brîu de in, i pune -l în jurul coapselor tale; dar s nu -l moi în ap !` ²Am cump rat brîul, dup porunca Domnului, i l-am pus în jurul coapselor mele. ³Apoi Cuvîntul Domnului mi -a vorbit a doua oar , astfel: ⁴Ia brîul, pe care l-ai cump rat, i pe care l-ai pus în jurul coapselor tale, scoal -te, du-te la Eufrat, i ascunde -l acolo în cr p tura unei sfînci.` ⁵M'am dus, i l-am ascuns la Eufrat, cum îmi poruncise Domnul. ⁶Dup mai multe zile, Domnul mi -a zis: ,Scoal -te, du-te la Eufrat, i ia de acolo brîul, pe care- i poruncisem s -l ascunzi acolo!` ⁷M'am dus la Eufrat, am s pat, i am luat brîul din locul în care -l ascunsesem; dar iat c brîul era stricat i nu mai era bun de nimic. ⁸Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ⁹A a vorbe te Domnul: ,A a voi nimici mîndria lui Iuda i mîndria peste m sur de mare a Ierusalimului. ¹⁰Poporul acesta este un popor r u: nu vrea s asculte cuvintele Mele, urmeaz pornirile inimii lui, i merge dup al i dumnezei, ca s le slujeasc i s se închine înaintea lor; de aceea va ajunge întocmai ca brîul acesta, care nu mai este bun de nimic! ¹¹C ci, cum se lipe te brîul de coapsele unui om, a a Îmi lipisem Eu toat casa lui Israel i toat casa lui Iuda, zice Domnul, ca s fie poporul Meu, Numele Meu, lauda Mea i slava Mea; dar nu M'au ascultat. ¹²De aceea spune-le cuvintele acestea: ,A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Toate vasele se vor umplea cu vin!` i ei î i vor zice: ,Crezi c noi nu tim, c toate vasele se vor umplea cu vin?` ¹³Atunci spune-le: ,A a vorbe te Domnul: ,Iat , voi umplea pe to i locuitorii rii acesteia, pe împ ra îi cari stau pe scaunul de domnie al lui David, pe preo i, pe prooroci, i pe to i locuitorii Ierusalimului, îi voi umplea de be ie. ¹⁴Îi voi

sf rîma pe unii de al ii, pe p rin i i pe fii laolalt , zice Domnul. „Nu -i voi cru a, nu voi avea mil de ei, nu M voi îndura de ei, nimic nu M va împedeca s -i nimicesc.”¹⁵ „Asculta i i lua i aminte! Nu fi i mîndri, c ci Domnul vorbe te! ¹⁶Da i slav Domnului, Dumnezeului vostru, pîn nu vine întunerecul, pîn nu vi se lovesc picioarele de mun ii nop ii! Ve i a tepta lumina, dar El o va preface în umbra mor ii, i o va preface în negur adînc . ¹⁷Iar dac nu vre i s asculta i, voi plînge în ascuns, pentru mîndria voastr ; mi se vor topi ochii în lacr mi, pentruc turma Domnului va fi dus în robie. ¹⁸Spune împ ratului i împ r tesei: , ede i pe p mînt! C ci v'a c zut de pe cap cununa împ r rteasc ce v slujea ca podoab .”¹⁹ „Cet ile dela miaz zi sînt închise, i nu -i cine s deschid . Tot Iuda este dus în robie, da, în întregime este dus în robie.”²⁰ „Ridic - i ochii i prive te pe ceice vin dela miaz noapte. Unde este turma care- i fusese dat , turma de care erai a a de mîndru? ²¹Ce vei zice cînd va pune mai mari peste tine pe str inii aceia pe cari i-ai obicinuit s - i fie prieteni de aproape? Nu te vor apuca durerile, cum apuc pe o femeie la na tere? ²² i dac vei zice în inima ta: „Pentruce mi se întîmpl lucrul acesta?”²³ „Din pricina mul imii nelegiuirilor tale, i s'au ridicat poalele hainelor, i i se dezgolesc c lcîile cu sila. ²⁴Poate un Etiopian s - i schimbe pielea, sau un pardos s - i schimbe petele? Tot a a, a i putea voi s face i binele, voi, cari sînte i deprin i s face i r ul? ²⁵De aceea, îi voi risipi, ca pleava luat de vîntul pustiei. ²⁶Iat - i soarta, partea pe care i -o m sor, zice Domnul, pentruc M'ai uitat, i i-ai pus încrederea în minciun . ²⁷De aceea î i voi ridica poalele i i le voi da peste cap, ca s i se vad ru inea. ²⁸Am v zut preacurviile i nechez turile tale, curviile nelegiuite pe dealuri i în ogoare, i-am v zut urîciunile! Vai de tine, Ierusalime! Nu vre i s te cur i? Cît vei mai z bovi?”

Chapter 14

¹Cuvîntul Domnului, spus lui Ieremia, cu prilejul secetei. ²„Iuda j le te, cet ile lui sînt pustiite, triste, posomorîte, i strig tele Ierusalimului se înal .”³ „Cei mari trimet pe cei mici s aduc ap , dar cei mici, cînd se duc la fîntîni, nu g sesc ap , i se întorc cu vasele goale: ru ina i i ro i i, î i acop r capul. ⁴P mîntul crap , pentruc nu cade ploaie în ar , i plugarii, în ela i în n dejdea lor, î i acop r capul. ⁵Chiar i cerboaica de pe cîmp na te i î i p r se te puui, pentruc nu g se te verdea . ⁶M garii s lbatici stau pe locuri înalte i ple uve, tr gînd aier ca ni te erpi; li se topesc ochii, pentruc nu este iarb .”⁷ „Dac nelegiuirile noastre m rturisesc împotriva noastr , lucreaz , pentru Numele T u, Doamne! C ci abaterile noastre sînt multe, am p c tuit împotriva Ta. ⁸Tu, care e ti n dejdea lui Israel, Mîntuitorul lui la vreme de nevoie: pentruce s fii ca un str in în ar , ca un c l tor, care intr doar s petreac noaptea în ea? ⁹De ce s fii ca un om încremenit, ca un viteaz, care nu ne poate ajuta? i totu , Tu e ti în mijlocul nostru, Doamne, i Numele T u este chemat peste noi. De aceea nu ne p r si!”¹⁰ „Iat ce spune Domnul despre poporul acesta: „Le place s alerge încoace i încolo. Nu- i cru picioarele; de aceea Domnul n'are pl cere de ei; acum î i aduce aminte de nelegiuirile lor, i le pedepse te p catele!”¹¹ i Domnul mi -a zis: „Nu mijloci pentru poporul acesta! ¹²C ci,

chiar dac vor posti, tot nu le voi asculta rug ciunile, i chiar dac vor aduce arderi de tot i jertfe de mîncare, nu le voi primi; ci vreau s -i nimicesc cu sabia, cu foametea i cu ciuma.`` 13,„Eu am r spus: ,Ah! Doamne Dumnezeule! Iat c proorocii lor le zic: ,Nu ve i vedea sabia, i nu ve i avea foamete; ci Domnul v va da în locul acesta o pace trainic .` 14Dar Domnul mi -a r spus: ,Proorocii lor proorocesc minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am trimes, nu le-am dat porunc , i nu le-am vorbit; ci ei v proorocesc ni te vedenii mincinoase, proorociri de erte, în el torii i închipuiri scoase din inima lor. 15De aceea a a vorbe te Domnul despre proorocii cari m car c nu i-am trimes Eu, proorocesc totu în Numele Meu, i zic: Nu va fi nici sabia, nici foamete în ara aceasta.` -,„Proorocii ace tia vor pieri uci i de sabia i de foamete! 16Tar aceia, c rora le proorocesc ei, vor fi întin i pe uli ele Ierusalimului, de foamete i sabia; nu va avea cine s -i îngroape, nici pe ei, nici pe nevestele lor, nici pe fiii lor, nici pe fiicele lor; voi turna astfel r utatea lor asupra lor.`` 17,„Spune-le lucrul acesta: ,Îmi vars lacr mi ochii zi i noapte, i nu se opresc. C ci fecioara, fiica poporului meu este greu lovit cu o ran foarte ustur toare. 18Dac ies la cîmp, dau peste oameni str pun i de sabia. Dac intru în cetate, dau peste ni te fiin e sleite de foamete; chiar i proorocul i preotul cutreier ara, f r s tie unde merg.`` 19,„Ai lep dat Tu de tot pe Iuda, i a urît suflet T u atît de mult Sionul? Pentru ce ne love ti a a, c nu mai este nici o vindecare pentru noi? Tr geam n dejde de pace, i nu vine nimic bun, a teptam o vreme de vindecare, i nu -i de cît groaz !`` 20,„Doamne, ne recunoa tem r utatea noastr , i nelegiuirea p rin ilor no tri; c ci am p c tuit împotriva Ta. 21Pentru Numele T u, nu nesocoti, nu necinsti scaunul de domnie al slavei Tale! Nu uita, nu rupe leg mîntul T u cu noi! 22Este oare printre idolii neamurilor vreunul care s aduc ploaie? Sau poate cerul s dea ploaie? Nu dai Tu ploaie, Doamne, Dumnezeul nostru? Noi n d jduim în Tine, c ci Tu ai f cut toate aceste lucruri!``

Chapter 15

1,„Domnul mi -a zis: ,Chiar dac Moise i Samuel s'ar înf i a înaintea Mea, tot n'a fi binevoitor fa de poporul acesta. Izgone te -l dinaintea Mea, duc -se! 2 i dac - i vor zice: ,Unde s ne ducem?` s le r spunzi: ,A a vorbe te Domnul: ,La moarte cei sorti i la moarte, la sabia cei sorti i s biei, la foamete cei sorti i foametei, la robie, cei sorti i robiei! 3C ci voi trimete împotriva lor patru feluri de nenorociri, zice Domnul: sabia, ca s -i ucid , cîinii ca s -i sfî ie, p s rile cerului i fiarele p mîntului, ca s -i m nînce i s -i nimiceasc . 4Îi voi face de pomîn pentru toate împ r iile p mîntului, din pricina lui Manase, fiul lui Ezechia, împ ratul lui Iuda, i pentru tot ce a f cut el în Ierusalim. 5C ci cine s aib mil de tine, Ierusalime, cine s te plîng ? Cine s mearg s te întrebe de s n tate?`` 6,„M'ai p r sit, zice Domnul, ai dat înapoi; de aceea Îmi întind mîna împotriva ta i te nimicesc: sînt s tul de mil . 7Îi vîntur cu lopata, la por ile rii; îi lipsesc de copii, pierd pe poporul Meu, c ci nu s'au ab tut dela c ile lor. 8V duvele lor sînt mai multe de cît boabele de nisip din mare; peste mama tîn rului, aduc un pustiitor ziua nameaza mare; fac s cad deodat peste ea necazul i groaza. 9Cea

care n scuse apte fii tînje te, î i d sufletul; soarele ei apune cînd este înc ziu : este ro ie, acoperit de ru ine. Pe cei ce mai r mîn, î i dau prad s biei înaintea vr jma ilor lor, zice Domnul.`` 10,„Vai de mine, mam , c m'ai n scut, pe mine, om de ceart i de pricin pentru toat ara! Nu iau cu împrumut, nici nu dau cu împrumut, i totu to i m blast m ! 11Domnul a r spus: „Da, vei avea un viitor fericit; da, voi sili pe vr jma s te roage, la vreme de nenorocire i la vreme de necaz! 12Poate ferul s frîng ferul dela miaz noapte i arama? 13Averile i comorile tale le voi da prad f r desp gubire, din pricina tuturor p catelor tale, pe tot inutul t u. 14Te voi duce rob la vr jma ul t u într'o ar , pe care n'o cuno ti, c ci focul mîniei Mele s'a aprins i arde peste voi!`` 15,„Tu tii tot, Doamne! Adu- i aminte de mine, nu m uita, r zbun -m pe prigonitorii mei! Nu m lua, dup îndelunga Ta r bdare. Gînde te-Te c suf r ocară din pricina Ta! 16Cînd am primit cuvintele Tale, le-am înghi it; cuvintele Tale au fost bucuria i veselia inimii mele, c ci dup Numele T u sînt numit, Doamne, Dumnezeuul o tirilor! 17N'am ezut în adunarea celor ce petrec, ca s m veselesc cu ei: de frica puterii Tale, am stat singur la o parte, c ci m umplusei de mînie. 18Pentru ce nu mai contene te suferin a mea? Pentru ce m ustur rana i nu vrea s se vindece? S fii Tu pentru mine ca un izvor în el tor, ca o ap , care seac ?`` 19,„Deaceea a a vorbe te Domnul: „Dac te vei lipi iar de Mine, î i voi r spunde iar , i vei sta înaintea Mea; dac vei desp r i ce este de pre de ce este f r pre , vei fi ca gura Mea. Ei s se întoarc la tine, nu tu s te întorci la ei! 20Te voi face pentru poporul acesta ca un zid tare de aram ; ei se vor r zboi cu tine, dar nu te vor birui; c ci Eu voi fi cu tine, ca s te scap i s te izb vesc, zice Domnul.`` 21,„Te voi izb vi din mîna celor r i, i te voi sc pa din mîna asupritorilor.``

Chapter 16

1Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: 2,„S nu- i iei nevast , i s n'ai în locul acesta nici fii nici fiice! 3C ci a a vorbe te Domnul despre fiii i fiicele cari se vor na te în locul acesta, despre mamele cari -i vor na te, i despre ta ii lor cari le vor da na tere în ara aceasta: 4vor muri doborî i de boala rea. Nimeni nu -i va plînge, nici nu -i va îngropa, ci vor fi ca un gunoi pe p mînt; vor pieri de sabie i de foamete; i trupurile lor moarte vor sluji ca hran p s rilor cerului i fiarelor p mîntului.`` 5,„C ci a a vorbe te Domnul: „S nu intri în nici o cas de jale, s nu plîngi în ea, i nici s nu te boce ti cu ei, c ci Mi-am luat înapoi dela poporul acesta pacea Mea, zice Domnul, bun tatea i îndurarea Mea. 6i mari i mici, to i vor muri în ara aceasta, i nu vor fi îngropa i: nimeni nu -i va plînge, nimeni nu- i va face t ieturi din pricina lor, i nu se va rade pentru ei. 7Nimeni nu le va pune masa în timpul j lirii ca s -i mîngîie pentru cel mort; i nimeni nu le va întinde paharul mîngîierii pentru tat l sau pentru mama lor. 8S nu intri nici într'o cas de petrecere, ca s te a ezi cu ei, s m nînci i s bei.`` 9,„C ci a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Iat , voi face s înceteze în locul acesta, supt ochii vo tri i în zilele voastre, strig tele de bucurie i strig tele de veselie, cîntecele mirelui i cîntecele miresei.`` 10,„Cînd vei vesti poporului acestuia toate aceste lucruri, ei î i vor zice: „Pentru ce ne amenin Domnul cu toate aceste mari nenorociri? Ce nelegiuire i ce p cat am

f cut împotriva Domnului, Dumnezeului nostru?` 11„Atunci s le r spunzi: ,P rin ii vo tri M'au p r sit, zice Domnul, s'au dus dup al i dumnezei, le-au slujit i s'au închinat înaintea lor; iar pe Mine M'au p r sit, i n'au p zit Legea Mea! 12 i voi a i f cut i mai r u de cât p rin ii vo tri; c ci iat c fiecare umbla i dup pornirile inimii voastre rele, i nu m'asculta i. 13De aceea, v voi muta din ara aceasta într'o ar , pe care n'a i cunoscut -o, nici voi, nici p rin ii vo tri; i acolo, ve i sluji altor dumnezei, zi i noapte, c ci nu v voi ierta!` 14„De aceea iat , vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: ,Viu este Domnul, care a scos din ara Egiptului pe copiii lui Israel!` 15Ci se va zice: ,Viu este Domnul, care a scos pe copiii lui Israel din ara de la miaz -noapte i din toate rile unde -i izgonise!` C ci îi voi aduce înapoi în ara lor, pe care o d dusem p rin ilor lor.` 16„Iat , trimet o mul ime de pescari, zice Domnul, i -i vor pescui; i dup aceea, voi trimete o mul ime de vîn tori, i -i vor vîna pe to i mun ii i pe toate dealurile, i în cr p turile sfîncilor. 17C ci ochii Mei sînt cu luare aminte la toate c ile lor; ele nu sînt ascunse înaintea Fe ii Mele, i nelegiuirea lor nu este ascuns de privirile Mele. 18De aceea le voi r spl ti mai întîi îndoit nelegiuirea i p catul lor, pentru c Mi-au spurcat ara, pentru c Mi-au umplut mo tenirea cu trupurile moarte ale jertfelor aduse idolilor lor i cu urîciunile lor. 19Doamne, t ria, cet uia i sc parea mea în ziua necazului! Neamurile vor veni la Tine dela marginile p mîntului, i vor zice: ,P rin ii no tri n'au mo tenit decît minciun , idoli de er i, cari nu sînt de niciun ajutor! 20Cum poate omul s - i fac dumnezei, cari nu sînt dumnezei?` - 21De aceea iat c le ar t, de data aceasta, i -i fac s tie puterea i t ria Mea; i vor cunoa te c Numele Meu este Domnul.`

Chapter 17

1P catul lui Iuda este scris cu un priboi de fer, cu un vîrf de diamant; este s pat pe tabla inimii lor, i pe coarnele altarelor lor. 2Cum se gîndesc la copiii lor, a a se gîndesc la altarele lor, i la idoli i Astartele lor lîng copacii verzi, pe dealurile înalte. 3Eu dau la prad muntele Meu i ogoarele lui, avu iile tale, toate vistieriile i în l imile tale, din pricina p catelor tale, pe tot inutul t u! 4Din vina ta vei perde mo tenirea, pe care i -o d dusem; te voi fac s sluje ti vr jma ului t u într'o ar , pe care n'o cuno ti, c ci a i aprins focul mîniei Mele, care va arde totdeauna.` 5„A a vorbe te Domnul: blestemat s fie omul care se încrede în om, care se sprijine te pe un muritor i î i abate inima dela Domnul! 6C ci este ca un nenorocit în pustie, i nu vede venind fericirea; locuie te în locurile arse ale pustiei, într'un p mînt s rat i f r locuitori. 7Binecuvîntat s fie omul, care se încrede în Domnul, i a c rui n dejde este Domnul! 8C ci el este ca un pom s dit lîng ape care- i întinde r d cinile spre rîu; nu se teme de c ldur , când vine, i frunzi ul lui r mîne verde; în anul secetei, nu se teme, i nu înceteaz s aduc road.` 9„Inima este nespus de în el toare i de desn d jduit de rea; cine poate s'o cunoasc ? 10„Eu, Domnul, cercetez inima, i cerc runchii, ca s r spl tesc fiec ruia dup purtare lui, dup rodul faptelor lui.` 11Ca o potîrnichie, care cloce te ni te ou pe cari nu le -a ouat ea, a a este celce agonise te bog ii pe nedrept; trebuie s le p r seasc în mijlocul zilelor sale, i la urm nu

este decît un nebun. ¹²Scaun de domnie plin de slav , în l at dela început, loc al sfîntului nostru Loca , ¹³Doamne, n dejdea lui Israel! To i ceice Te p r sesc vor fi acoperi i de ru ine.`` -,Ceice se abat dela Mine vor fi scri i pe p mînt, c ci p r sesc pe Domnul, izvorul de ap vie.`` ¹⁴Vindec -m , Tu, Doamne, i voi fi vindecat; mîntuie te-m Tu, i voi fi mîntuit; c ci Tu e ti slava mea! ¹⁵Iat , ei îmi zic: „Unde este Cuvîntul Domnului? S se împlineasc dar!`` ¹⁶„, i eu, ca s Te ascult, n'am vrut s nu fiu p stor; nici n'am dorit ziua nenorocirii, tii; i ce a ie it din buzele mele, este descoperit înaintea Ta. ¹⁷De aceea, nu fi o pricin de groaz pentru mine, c ci Tu e ti sc pare a mea în ziua nenorocirii! ¹⁸Prigonitorii mei s fie acoperi i de ru ine, dar s nu fiu ru inat eu; s tremure ei, dar s nu tremur eu! Adu peste ei ziua nenorocirii, love te -i cu o îndoit urgie!`` ¹⁹„A a mi -a vorbit Domnul: „Du-te, i stai la poarta copiilor poporului, pe care intr i ies împ ra ii lui Iuda, i la toate por ile Ierusalimului, ²⁰i spune-le: „Asculta i Cuvîntul Domnului, împ ra i ai lui Iuda, tot Iuda, i to i locuitorii Ierusalimului, cari intra i pe aceste por i!`` ²¹„A a vorbe te Domnul: „Lua i seama, în sufletele voastre, s nu purta i nici o povar în ziua Sabatului, i s n'o aduce i înl untru pe por ile Ierusalimului. ²²S nu scoate i din casele voastre nici o povar în ziua Sabatului, i s nu face i nici o lucrare, ci sfin i i ziua Sabatului, cum am poruncit p rin ilor vo tri.`` ²³Dar ei n'au ascultat i n'au luat aminte: ci i-au în epenit gîtul, ca s n'asculte i s nu ia înv tur . ²⁴Dac M ve i asculta în adev r, zice Domnul, i nu ve i aduce nici o sarcin înl untru pe por ile acestei cet i, în ziua Sabatului, ci ve i sfin i ziua Sabatului, i nu ve i face nici o lucrare în ziua aceasta, ²⁵atunci pe por ile acestei cet i vor intra împ ra i i voivozi, cari vor edea pe scaunul de domnie al lui David; ei vor veni în car i c l ri pe cai, ei i voivozii lor, oamenii lui Iuda i locuitorii Ierusalimului, i cetatea aceasta va fi locuit în veci. ²⁶Vor veni din cet ile lui Iuda i din împrejurimile Ierusalimului, din ara lui Benjamin, din vale, de pe munte i dela miaz zi, ca s aduc arderi de tot i jertfe, s aduc daruri de mîncare i t mîie, i s aduc jertfe de mul mire în Casa Domnului. ²⁷Dar dac nu ve i asculta cînd v poruncesc s sfin i i ziua Sabatului, s nu duce i nici o povar , i n'o aduce i înl untru pe por ile Ierusalimului, în ziua Sabatului, atunci voi aprinde un foc la por ile cet ii, care va arde casele cele mari ale Ierusalimului i nu se va stinge.``

Chapter 18

¹Cuvîntul vorbit de Ieremia din partea Domnului i care sun astfel: ²„Scoal -te i pogoar -te în casa olarului; acolo te voi face s auzi cuvintele Mele!`` ³Cînd m'am pogorît în casa olarului, iat c el lucra pe roat . ⁴Vasul pe care -l f cea n'a izbutit, -cum se întîmpl cu lutul în mîna olarului. Atunci el a f cut un alt vas, cum i -a pl cut lui s -l fac . ⁵i Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ⁶„Nu pot Eu s fac cu voi ca olarul acesta cas a lui Israel? zice Domnul. Iat , cum este lutul în mîna olarului, a a sînte i voi în mîna Mea, cas a lui Israel! ⁷Deodat zic despre un neam, despre o împ r ie, c -l voi smulge, c -l voi surpa, i c -l voi nimici. ⁸dar dac neamul acesta, despre care am vorbit astfel, se întoarce dela r utatea lui, atunci i Mie Îmi pare r u de r ul pe care Îmi pusesem în gînd s

i -l fac. ⁹Tot a a îns , deodat zic despre un neam, sau despre o împ r ie, c -l voi zidi sau c -l voi s di. ¹⁰Dar dac neamul acesta face ce este r u înaintea Mea, i n'ascult glasul Meu, atunci Îmi pare r u i de binele, pe care aveam de gând s i -l fac.`` ¹¹„De aceea, vorbe te acum oamenilor lui Iuda i locuitorilor Ierusalimului, i zi: ,A a vorbe te Domnul: Iat , preg tesc o nenorocire împotriva voastr , i fac un plan împotriva voastr . De aceea, întoarce i-v fiecare dela calea voastr cea rea, îndrepta i-v umbletele i faptele!`` ¹²„Dar ei zic: ,Degeaba! C ci noi ne vom urma gândurile noastre, i vom lucra fiecare dup pornirile inimii noastre rele!`` ¹³„De aceea, a a vorbe te Domnul: ,Întreba i pe neamuri! Cine a auzit vreodat asemenea lucruri? Fecioara lui Israel a f cut grozave blestem ii. ¹⁴P r se te z pada Libanului stînca ogoarelor? Sau se v d secînd apele cari vin de departe proaspete i curg toare? ¹⁵Totu poporul Meu M'a uitat i aduce t mîie idolilor; s'a ab tut din c ile lui, a p r sit vechile c r ri, i a apucat pe c r ri i drumuri neb tute, ¹⁶f cînd astfel din ara lor, o pustietate, o vecinic batjocur ; to i ceice trec prin ea sînt uimi i i dau din cap. ¹⁷Ca vîntul de la r s rit, îi voi risipi înaintea vr jma ului; iar în ziua necazului lor, le voi întoarce spatele i nu M voi uita la ei!`` ¹⁸„Atunci ei au zis: ,Veni i, s urzim rele împotriva lui Ieremia! C ci doar nu va pieri Legea din lips de preo i, nici sfatul din lips de în elep i, nici cuvîntul din lips de prooroci. Haidem s -l ucidem cu vorba, i s nu lu m seama la toate vorbirile lui!`` ¹⁹„Ascult -m , Doamne, i auzi glasul protivnicilor mei! ²⁰Cu r u se r spl te te binele? C ci au s pat o groap ca s -mi ia via a. Adu- i aminte c am stat înaintea Ta, ca s vorbesc bine pentru ei, i s abat mînia Ta de la ei. ²¹De aceea, d pe copiii lor prad foametei, i doboar -i cu sabia! Nevestele lor s fie lipsite de copii i s r mîn v duve, i b rba ii lor s fie lua i de cium ; tinerii lor s fie uci i de sabie în lupt ! ²²S se aud strig te ie ind din casele lor, cînd cetele aduse de Tine vor c dea deodat peste ei! C ci au s pat o groap , ca s m prind , i mi-au întins la uri supt picioare. ²³Dar Tu, Doamne, cuno ti toate uneltirile lor f cute ca s m omoare. Nu le ierta nelegiuirea, i nu le terge p catul dinaintea Ta: ci s fie doborî i în Fa a Ta! Lucreaz împotriva lor la vremea mîniei Tale!``

Chapter 19

¹A a a vorbit Domnul: „Du-te de cump r de la un olar un vas de p mînt, i ia cu tine pe cî iva din b trînii poporului i din b trînii preo ilor. ²Du-te în valea Ben-Hinom, care este la intrarea por ii ol riei, i acolo s veste ti cuvintele pe cari i le voi spune. ³S spui: ,Asculta i Cuvîntul Domnului, împ ra i ai lui Iuda, i locuitori ai Ierusalimului! A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Iat , voi aduce peste locul acesta o nenorocire, care va face s iuie urechile oricui va auzi vorbindu-se de ea. ⁴Pentru c M'au p r sit, au spurcat locul acesta, au adus în el t mîie altor dumnezei, pe cari nu -i cuno teau nici ei, nici p rin ii lor, nici împ ra ii lui Iuda, i au umplut locul acesta cu sînge nevinovat. ⁵Au zidit i în l imi lui Baal, ca s ard pe copiii lor în foc ca arderi de tot lui Baal: lucru, pe care nici nu -l poruncisem, nici nu -l rînduisem, i nici nu-Mi trecuse prin minte.`` ⁶„De aceea, iat , vin zile, zice Domnul, cînd locul acesta nu se va mai numi Tofet, nici Valea Ben-Hinom, ci se

va numi Valea M celului! ⁷În locul acesta voi z d rnici sfatul lui Iuda i al Ierusalimului, îi voi face s cad uci i de sabia înaintea vr jma ilor lor, i de mâna celor ce vor s le ia via a. Trupurile lor moarte le voi da hran p s rilor cerului i fiarelor p mîntului. ⁸Voi face din cetatea aceasta o groaz i o batjocur ; a a c to i ceice vor trece pe lîng ea, se vor îngrozi i vor uera, cînd vor vedea toate r nile ei. ⁹Îi voi face s m nînce carnea fiilor i fiicelor lor, a a c î i vor mînca unii carnea altora, în mijlocul necazului i strîmtor rii, în care -i vor aduce vr jma ii lor, i ceice vor s le ia via a. ¹⁰S spargi apoi vasul, supt ochii oamenilor cari vor merge cu tine. ¹¹i s le spui: „A a vorbe te Domnul o tirilor: „Tocmai a a voi zdrobi pe poporul acesta i cetatea aceasta cum se sparge vasul unui olar, f r s poat fi f cut la loc. i mor ii vor fi îngropa i în Tofet, din lips de loc pentru îngropare. ¹²A a voi face locului acestuia-zice Domnul- i locuitorilor lui, i voi face cetatea aceasta ca Tofetul. ¹³Casele Ierusalimului, i casele împ ra ilor lui Iuda vor fi necurate ca Tofetul, toate casele pe acoperi ul c rora se aducea t mîie întregei o tiri a cerurilor, i se turnau jertfe de b utur altor dumnezei!`` ¹⁴Ieremia s'a întors din Tofet, unde -l trimisese Domnul s prooroceasc . Apoi a st tut în curtea Casei Domnului, i a zis întregului popor: ¹⁵A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iat , voi aduce peste cetatea aceasta i peste toate cet ile cari in de ea, toate nenorocirile pe cari i le-am vestit mai dinainte, pentru c i-au în epenit gîtul ca s n'asculte cuvintele Mele.``

Chapter 20

¹Pa hur, fiul lui Imer, preot i priveghetor de c petenie în Casa Domnului, a auzit pe Ieremia proorocind aceste lucruri. ²i Pa hur a lovit pe proorocul Ieremia, i l -a aruncat în temni a cu butuci, care era la poarta de sus a lui Beniamin, în Casa Domnului. ³Dar a doua zi, Pa hur a scos pe Ieremia din temni . i Ieremia i -a zis: „Domnul nu te mai nume te Pa hur`` (Noroc din toate p r ile), ci Magor-Misabib (Spaim din toate p r ile). ⁴C ci a a vorbe te Domnul: „Iat , te voi face de groaz , pe tine i pe to i prietenii t i; ei vor c dea uci i de sabia vr jma ilor lor, i ochii t i vor vedea lucrul acesta. Voi da de asemenea pe tot Iuda în mînile împ ratului Babilonului, care -i va duce robi la Babilon i -i va ucide cu sabia. ⁵Toate bog iile cet ii acesteia, tot rodul muncii ei, tot ce are ea mai scump, i toate vistieriile împ ra ilor lui Iuda le voi da în mînile vr jma ilor lor; ace tia le vor j fui, le vor lua i le vor duce la Babilon. ⁶Chiar i tu, Pa hur, i to i ceice locuiesc în casa ta, ve i merge la Babilon în robie; acolo vei muri i acolo vei fi îngropat, tu i to i prietenii t i, c rora le-ai proorocit minciuni.`` ⁷M'ai înduplecat, Doamne, i m'am l sat înduplecat; ai fost mai tare decît mine î i m'ai biruit! În fiecare zi sînt o pricin de rîs, toat lumea i bate joc de mine. ⁸C ci ori de cîte ori vorbesc, trebuie s strig: „Sîlnicie i ap sare!`` A a încît cuvîntul Domnului îmi aduce numai ocar i batjocur toat ziua. ⁹Dac zic: „Nu voi mai pomeni de El, i nu voi mai vorbi în Numele Lui!`` iat c în inima mea este ca un foc mistuitor, închis în oasele mele. Caut s -l opresc, dar nu pot. ¹⁰C ci aud vorbele rele ale multora, spaima care domne te împrejur. -,Învinui i -l``, strig ei; „haidem s -l învinuim!`` To i ceice tr iau în pace cu mine, pîndesc s vad dac m clatin, i zic: „Poate c se va

I sa prins, vom pune mîna pe el, i ne vom r zbuna pe el!` 11Dar Domnul este cu mine ca un viteaz puternic; deaceea, prigonitorii mei se vor poticni i nu vor birui. Se vor umplea de ru ine c n'au lucrat cu chibzuin : de o vecinic ru ine, care nu se va uita! 12i acum, Doamne, Dumnezeul o tirilor, care încerci pe cel neprih nit, care p trunzi r runchii i inimile, f -m s v d r zbunarea Ta împotriva lor! C ci ie îmi încredin ez pricina. 13Cînta i Domnului, l uda i pe Domnul! C ci El izb ve te sufletul celui nenorocit din mîna celor r i.` 14Blestemat s fie ziua cînd m'am n scut! Ziua în care m'a n scut mama, s nu fie binecuvîntat ! 15Blestemat s fie omul care a adus vestea aceasta tat lui meu: „i s'a n scut un copil de parte b rb teasc ` , i l -a umplut de bucurie cu ea! 16Omul acela s ajung ca cet ile, pe cari le -a nimicit Domnul f r mil ! S aud gemete diminea a, i strig te de r zboi la amiaz ! 17De ce n'am fost omorît în pîntecele mamei, ca s -mi fi fost ea mormîntul meu!` De ce n'a r mas ea vecinic îns rcinat cu mine? 18Pentru ce am ie it din pîntecele mamei ca s v d numai suferin i durere, i s -mi ispr vesc zilele în ru ine?

Chapter 21

1Cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, cînd i -a trimes împ ratul Zedechia pe Pa hur, fiul lui Malchia, i pe efania, fiul lui Maaseia, preotul, ca s -i zic : 2„Întreab pe Domnul pentru noi; c ci Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, este în r zboi cu noi! Poate c Domnul va face pentru noi vreuna din minunile Lui, ca s -l dep rteze dela noi.` 3Ieremia le -a r spus: „S spune i lui Zedechia: 4A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: ,Iat , voi întoarce armele de r zboi cari sînt în mînile voastre, i cu cari v lupta i în afar de ziduri, împotriva împ ratului Babilonului i împotriva Haldeilor cari v împresoar , i le voi strînge în mijlocul cet ii acesteia. 5Apoi Eu însumi voi lupta împotriva voastr , cu mîna întins i cu bra tare, cu mînie, urgie, i mare sup rare. 6Voi lovi pe locuitorii cet ii acesteia, afit oameni cît i dobitoace, i vor muri de o cium grozav .` 7Dup aceea-zice Domnul-voi da pe Zedechia, împ ratul lui Iuda, pe slujitorii lui, pe popor, i pe ceice vor sc pa în cetatea aceasta de cium , de sabie i de foamete, îi voi da în mînile lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, în mînile vr jma ilor lor, în mînile celor ce vor s le ia via a; i Nebucadne ar îi va trece prin ascu i ul s biei, nu -i va cru a, nu va avea nici o mil de ei, i nu se va îndura de ei. 8Iar poporului acestuia s -i spui: ,A a vorbe te Domnul: ,Iat c v pun înainte calea vie ii i calea mor ii. 9Cine va r mînea în cetatea aceasta, va muri ucis de sabie, de foamete sau de cium ; dar cine va ie i s se duc la Haldeii, cari v împresoar , va sc pa cu via , care va fi singura lui prad . 10C ci Eu Îmi îndrept privirile împotriva cet ii acesteia c s -i fac r u, nu bine, zice Domnul; ea va fi dat în mînile împ ratului Babilonului, care o va arde cu foc.` 11„i s spui casei împ ratului lui Iuda: ,Asculta i Cuvîntul Domnului, 12cas a lui David! A a vorbe te Domnul: ,Face i dreptate disdediminea , i scoate i pe cel asuprit din mînile asupritorului, ca s nu izbucneasc mînia Mea ca un foc, i s se aprind , f r s se poat stinge, din pricina r ut ii faptelor voastre! 13Iat , am necaz pe tine, cetate a ezat în vale, pe stînca din cîmpie, zice Domnul, pe voi cari zice i: ,Cine se va

pogorî împotriva noastră ? Cine va intra în locuințele noastre?` 14Voi pedepsi după rodul faptelor voastre, zice Domnul; -voi pune foc pe durii voastre, și ei vor mânca toate împrejurimile.`

Chapter 22

1„Aa vorbește Domnul: „Pogoara-te în casa împăratului lui Iuda, și acolo rostește cuvintele acestea. 2Spui: „Ascultă Cuvântul Domnului, împărat al lui Iuda, care stai pe scaunul de domnie al lui David, tu, slujitorii tăi, și tot poporul, cari intră și pe porțile acestea! 3Aa vorbește Domnul: „Faceți dreptate și judecați; scoateți pe cel asuprit din mâinile asupritorului; nu chinăți și pe străin, pe orfan și pe văduv; nu apăsați, și nu vărsați sânge nevinovat în locul acesta! 4Căci dacă lucrați după cuvântul acesta, vor intra pe porțile casei acesteia împărați cari stau pe scaunul de domnie al lui David, și ei în cară și călări pe cai, ei, slujitorii lor și poporul lor. 5Dar dacă nu veți asculta cuvintele acestea, pe Mine însumi jur, zice Domnul că această casă va ajunge o dârâmătură! 6Căci aa vorbește Domnul asupra casei împăratului lui Iuda: „Tu ești pentru Mine ca Galaadul, ca vârful Libanului; dar, cu adevărat, voi face din tine un pustiu, o cetate fără locuitori! 7Pregătesc împotriva ta niște nimicitori, fiecare cu armele lui: ei vor tăia cei mai frumoși cedri ai tăi, și ei vor arunca în foc. 8Multe neamuri vor trece pe lângă cetatea aceasta, și vor zice unul altuia: „Pentru ce a făcut Domnul aa acestei cetăți mari? 9și se va răspunde: „Pentru că au pierdut legea mântului Domnului, Dumnezeului lor, pentru că s'au închinat înaintea altor dumnezei și le-au slujit! 10„Nu plîngeți pe cel mort, și nu vă bociți pentru el; ci plîngeți mai degrabă pe cel ce se duce, care nu se va mai întoarce, și nu-i va mai vedea ara de naștere! 11Căci aa vorbește Domnul despre Alim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care domnea în locul tatălui său Iosia, și care a ieșit din locul acesta: „Nu se va mai întoarce în el; 12ci va muri în locul unde este dus rob, și nu va mai vedea ara aceasta.` 13„Vai de cel ce își zidește casa cu nedreptate, și odile cu nelegiuire; care pune pe aproapele său și lucrează de geaba, fără să-i dea plata; 14care zice: „Îmi voi zidi o casă mare, și odile încăpătoare;` și ei face ferestre multe, o câmpie teacă cu cedru, și o văpșească cu roșu! 15„Împărat ești tu oare, de te întreci în cedri?` Nu mâncați talcută, și nu beați el?` și totuși ești cea dreptate și judecată, și era fericit! 16Judeca pricina sacului și a celui lipsit, și era fericit. Nu înseamnă lucrul acesta a Mă cunoaște? zice Domnul. 17Dar tu n'ai ochi în inimă decât ca să te dedai la lăcomie, ca să vărsați sânge nevinovat, și să întrebuințați asuprirea și sâlnicie. 18De aceea, aa vorbește Domnul despre Ioachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda: „Nu-l vor plînge, zicând: „Vai, fratele meu! Vai, sora mea!` Nici nu-l vor plînge, zicând: „Vai doamnă! Vai, mărișoară!` 19Ci va fi înmormântat ca un mgar, va fi târât și aruncat afară din porțile Ierusalimului!` 20„„Suie-te pe Liban, și strigă! Înălță și glasul de pe Basan! și strigă de pe înălțimea Abarim! Căci totuși cei ce te iubeau sînt zdrobiți! 21„„i-am vorbit când își mergea bine; dar tu ziceai: „Nu pot să ascult!` Aa ai lucrat din tinere ea ta, și n'ai ascultat glasul Meu. 22Pe totuși pe storiile tale și pe paștele vîntului, și cei ce te iubesc vor merge în robie. Atunci vei fi acoperit de rușine și vei roși, din pricina întregii tale rușini. 23Tu, care locuiești pe Liban acum, care îți ai cuibul în cedri, cum vei gemea când te vor ajunge durerile, dureri

ca ale unei femei în munci.`` 24 „Pe via a Mea, zice Domnul, c , i chiar dac Ieconia1 (Sau Ioiachim) fiul lui Ioiachim, împ ratul lui Iuda, ar fi un inel de pecetluit în mîna Mea cea dreapt , te-a scoate i de acolo. 25 Te voi da în mînile celor ce vor s - i ia via a, în mînile acelora înaintea c rora tremuri, în mînile lui Nebucadne ar, înp ratul Babilonului, în mînile Haldeilor. 26 Te voi arunca, pe tine i pe mam -ta care te -a n scut, într'o alt ar , unde nu v'a i n scut, i acolo ve i muri! 27 Dar în ara în care vor dori s se întoarc , nu se vor mai întoarce! 28 Este un vas dispre uit, sf rîmat, acest Ieconia? Este el un lucru, c ruia nu -i dai niciun pre ? Pentruce sînt arunca i oare, el i s mîn a lui, i asvîrli i într'o ar , pe care n'o cunosc?`` - 29 ar , ar , ar , ascult glasul Domnului! 30 A a vorbe te Domnul: „Scrie i pe omul acesta ca lipsit de copii, ca un om c ruia nu -i va merge bine toat via a lui; c ci niciunul din urma ii lui nu va izbuti s ad pe scaunul de domnie a lui David i s domneasc peste Iuda.``

Chapter 23

1 „Vai de p storii cari nimicesc i risipesc turma p unei mele, zice Domnul.`` 2 „De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel, împotriva p storilor cari pasc pe poporul meu: „Pentru Mi-a i risipit oile, le-a i izgonit, i nu v'a i îngrijit de ele, iat c v voi pedepsi din pricina r ut ii faptelor voastre, zice Domnul.`` 3 „i Eu însumi voi strînge r m i a oilor Mele din toate rile, în cari le-am izgonit; le voi aduce înapoi în p unea lor, i vor cre te i se vor înmul i. 4 Voi pune peste ele p stori cari le vor pa te; nu le va mai fi team , nici groaz , i nu va mai lipsi niciuna din ele, zice Domnul.`` 5 „Iat vin zile, zice Domnul, cînd voi ridica lui David o Odrasl , neprih nit . El va împ r i, va lucra cu în elepciune, i va face dreptate i judecat în ar . 6 În vremea Lui, Iuda va fi mîntuit, i Israel va avea lini te în locuin a lui; i iat Numele pe care i -L vor da: „Domnul, Neprih nirea noastr !`` 7 „De aceea iat , vin zile, zice Domnul, cînd nu se va mai zice: „Viu este Domnul, care a scos din ara Egiptului pe copiii lui Israel!`` 8 Ci se va zice: „Viu este Domnul, care a scos i a adus înapoi s mîn a casei lui Israel din ara dela miaz noapte i din toate rile în cari îi risipisem! , i vor locui în ara lor.`` 9 Asupra proorocilor. „Inima îmi este zdrobit în mine, toate oasele îmi tremur ; sînt ca un om beat, ca un om ame it de vin, din pricina Domnului i din pricina sfintelor Lui cuvinte. 10 C ci ara este plin de preacurvii, i ara se j le te din pricina jur mintelor; cîmpiile pustiei sînt uscate.`` Toat alerg tura lor inte te numai la r u, i toat vitejia lor este pentru nelegiure! 11 Proorocii i preo ii sînt strica i; „le-am g sit r utatea chiar i în Casa Mea, zice Domnul.`` 12 „De aceea, calea lor va fi lunecoas i întunecoas , vor fi împin i i vor c dea; c ci voi aduce nenorocirea peste ei în anul cînd îi voi pedepsi, zice Domnul.`` 13 „În proorocii Samariei am v zut urm toarea nebulie: au proorocit pe Baal, i au r t cit pe poporul Meu Israel! 14 Dar în proorocii Ierusalimului am v zut lucruri grozave. Sînt preacurvari, tr iesc în minciun ; înt resc mînile celor r i, a a c nici unul nu se mai întoarce dela r utatea lui; to i sînt înaintea Mea ca Sodoma, i locuitorii Ierusalimului ca Gomora.`` 15 „De aceea, a a vorbe te Domnul o tirilor despre prooroci: iat , îi voi hr ni cu pelin, i

le voi da s bea ape otr vite; c ci prin proorocii Ierusalimului s'a r spîndit nelegiuirea în toat ara.``
¹⁶„A a vorbe te Domnul o tirilor: ‚N'asculta i cuvintele proorocilor cari v proorocesc! Ei v leag n
în închipuiri z darnice; spun vedenii ie ite din inima lor, nu ce vine din gura Domnului. ¹⁷Ei spun
celor ce M nesocotesc: ‚Domnul a zis: ‚Ve i avea pace;` i zic tuturor celor ce tr iesc dup aplec rile
inimii lor: ‚Nu vi se va întîmpla niciun r u.` ¹⁸Cine a fost de fa la sfatul Domnului ca s vad i s
asculte cuvîntul Lui? Cine a plecat urechea la cuvîntul Lui i cine l -a auzit? ¹⁹Iat c furtuna
Domnului, urgia izbucne te, se n puste te vijelia i cade peste capul celor r i! ²⁰Mînia Domnului
nu se va potoli, pîn nu va împlini i va înf ptui planurile inimii Lui. Ve i în elege în totul lucrul
acesta în cursul vremilor. ²¹Eu n'am trimes pe proorocii ace tia, i totu ei au alergat; nu le-am
vorbit, i totu au proorocit. ²²Dac ar fi fost fa la sfatul Meu, ar fi trebuit s spun cuvintele Mele
poporului Meu, i s -i întoarc dela calea lor rea, dela r utatea faptelor lor!`` ²³„Sînt Eu numai un
Dumnezeu de aproape, zice Domnul, i nu sînt Eu i un Dumnezeu de departe? ²⁴Poate cineva s
stea într'un loc ascuns f r s -l v d Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile i p mîntul? zice Domnul.
²⁵„Am auzit ce spun proorocii, cari proorocesc minciuni în Numele Meu, zicînd: ‚Am avut un vis!
Am visat un vis!` ²⁶Pîn cînd vor prooroci ace tia s proorocesc minciuni, s prooroceasc în el toriile
inimii lor? ²⁷Cred ei oare c pot face pe poporul Meu s uite Numele Meu prin visurile pe cari le
istorise te fiecare din ei aproapelui s u, cum Mi-au uitat p rin ii lor Numele din pricina lui Baal?
²⁸Proorocul, care a avut un vis, s istoriseasc visul acesta, i cine a auzit Cuvîntul Meu, s spun
întocmai Cuvîntul Meu! ‚Pentruce s amesteci paiele cu grîul? zice Domnul.`` ²⁹„Nu este Cuvîntul
Meu ca un foc, zice Domnul, i ca un ciocan care sf rîm stîncă?`` ³⁰„De aceea, iat , zice Domnul,
am necaz pe proorocii cari î i ascund unul altuia cuvintele Mele.`` ³¹„Iat , zice Domnul, am necaz
pe proorocii cari iau cuvîntul lor i -l dau drept cuvînt al Meu.`` ³²„Iat , zice Domnul, am necaz pe
cei ce proorocesc visuri neadev rate, cari le istorisesc i r t cesc pe poporul Meu, cu minciunile i
cu îndr zneala lor; nu i-am trimes Eu, nu Eu le-am dat porunc , i nu sînt de niciun folos poporului
acestuia, zice Domnul.`` ³³„Dac poporul acesta, sau un prooroc, sau un preot te va întreba: ‚Care
este amenin area Domnului?` s le spui care este această amenin are: ‚V voi lep da, zice Domnul.``
³⁴„i pe proorocul, pe preotul, sau pe acela din popor care va zice: ‚O amenin are a Domnului,` îl
voi pedepsi, pe el i casa lui! ³⁵A a s spune i îns , fiecare aproapelui s u, fiecare fratelui s u: ‚Ce a
r spus Domnul?` Sau: ‚Ce a zis Domnul?` ³⁶Dar s nu mai zice i: ‚O amenin are a Domnului,` c ci
cuvîntul fiec ruia va fi o amenin are pentru el, dac ve i suci astfel cuvintele Dumnezeului Celui
viu, cuvintele Domnului o tirilor, Dumnezeului nostru! ³⁷A a s zici proorocului: ‚Ce i -a r spus
Domnul?` Sau: ‚Ce a zis Domnul?` ³⁸Dar dac ve i mai zice: ‚O amenin are a Domnului,` atunci
a a vorbe te Domnul: ‚Pentruce spune i cuvintele acestea: ‚O amenin are a Domnului,` m car c am
trimes s v spun : S nu mai zice i: O amenin are a Domnului, ³⁹din pricina aceasta, iat , v voi uita,
i v voi lep da, pe voi i cetatea, pe care v'o d dusem vou i p rin ilor vo tri, v voi arunca dinaintea
Mea; ⁴⁰i voi pune peste voi o vecinic ocar , i o vecinic necinste, care nu se va uita.``

Chapter 24

¹Domnul mi -a ar tat dou co uri cu smochine, puse înaintea Templului Domnului, dup ce Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, str mutase din Ierusalim i dusese în Babilon, pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împ ratul lui Iuda, pe c peteniile lui Iuda, pe lemnari i ferari. ²Unul din co uri avea smochine foarte bune, ca smochinele cari se coc întâi, iar celalt co avea smochine foarte rele, cari nu se puteau mânca de rele ce erau. ³Domnul mi -a zis: „Ce vezi, Ieremio?” Eu am r spus: „Ni te smochine! Smochinele cele bune sânt foarte bune, iar cele rele sânt foarte rele i, de rele ce sânt, nu se pot mânca.” ⁴Cuvântul Domnului mi -a vorbit astfel: ⁵„A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Cum deosebe ti tu aceste smochine bune, a a voi deosebi Eu, ca s le dau îndurare, pe prin ii de r zboi ai lui Iuda, pe cari i-am trimes din locul acesta în ara Haldeilor; ⁶Îi voi privi cu un ochi binevoitor, i -i voi aduce înapoi în ara aceasta: îi voi a eza i nu -i voi mai nimici, îi voi s di i nu -i voi mai smulge. ⁷Le voi da o inim ca s în eleag c Eu sânt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, dac se vor întoarce la Mine cu toat inima lor. ⁸„i ca smochinele cele rele cari, de rele ce sânt, nu se pot mânca, zice Domnul, a a voi face s ajung Zedechia, împ ratul lui Iuda, c peteniile lui, i r m i a Ierusalimului, cei ce au r mas în ara aceasta i cei ce locuiesc în ara Egiptului. ⁹Îi voi face de pomîn , o pricin de nenorocire pentru toate împ r iile p mîntului, de ocar , de batjocur , de rîs, i de blestem, în toate locurile unde îi voi izgoni. ¹⁰Voi trimete în ei sabia, foamea i ciurma, pîn vor pieri din ara pe care le -o d dusem lor i p rin ilor lor.”

Chapter 25

¹Cuvântul, care a fost spus lui Ieremia despre tot poporul lui Iuda, în al patrulea an al Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda-acesta era cel dintîi an al lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului-²cuvînt, pe care l -a rostit Ieremia înaintea întregului popor al lui Iuda i înaintea tuturor locuitorilor Ierusalimului, zicînd: ³„De la al treisprezecelea an al lui Iosia, fiul lui Amon, împ ratul lui Iuda, sânt dou zeci i trei de ani de cînd mi -a vorbit Cuvântul Domnului; v'am vorbit de diminea , i n'a i ascultat. ⁴Domnul v'a trimes pe to i slujitorii S i proorocii, i -a trimes disdediminea ; i n'a i ascultat, n'a i plecat urechea s asculta i. ⁵Ei au zis: „Întoarce i-v fiecare dela calea voastr cea rea i dela r utatea faptelor voastre, i ve i r mînea în ara pe care v'am dat -o vou i p rin ilor vo tri, din vecinicie în vecinicie; ⁶nu v duce i dup al i dumnezei, ca s le sluji i i s v închina i înaintea lor, nu M mînia i prin lucrarea mînilor voastre, i nu v voi face niciun r u!” ⁷Dar nu M'a i ascultat, zice Domnul, ci M'a i mîniat prin lucrarea mînilor voastre, spre nenorocirea voastr .” ⁸De aceea, a a vorbe te Domnul o tirilor: „Pentru c n'a i ascultat cuvintele Mele, ⁹iat , voi trimete s aduc toate popoarele dela miaz noapte, zice Domnul; i voi trimete la robul Meu Nebucadne ar, împ ratul Babilonului; îi voi aduce împotriva acestei ri i împotriva locuitorilor ei, i împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur, ca s le nimiceasc cu des vîr ire i s fac din ele un pustiu i o pricin de

batjocur , ni te d rîm turi vecinice. ¹⁰Voi face s înceteze între ei strig tele de bucurie i strig tele de veselie, cîntecele mirelui i cîntecele miresei, uruitul morii i lumina l mpii. ¹¹Toat ara aceasta va fi o paragin , un pustiu, i neamurile acestea vor fi supuse împ ratului Babilonului timp de aptezeci de ani. ¹²Dar cînd se vor împlini ace ti aptezeci de ani, voi pedepsi pe împ ratul Babilonului i pe neamul acela, zice Domnul, pentru nelegiuirile lor; voi pedepsi ara Haldeilor, i o voi preface în ni te d rîm turi vecinice. ¹³Voi aduce peste ara aceea toate lucrurile pe cari le-am vestit despre ea, tot ce este scris în cartea aceasta, tot ce a proorocit Ieremia despre toate neamurile. ¹⁴C ci neamuri puternice i împ ra i mari le vor supune i pe ele, i le voi r spl ti dup faptele i lucrarea mînilor lor.`` ¹⁵C ci a a mi -a vorbit Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Ia din mîna Mea, acest potir plin cu vinul mîniei Mele i d -l s bea toate neamurile la cari te voi trimite. ¹⁶Vor bea, i se vor ame i i vor fi ca ni te nebuni, la vederea s biei, pe care o voi trimite în mijlocul lor! ¹⁷Eu am luat potirul din mîna Domnului, i l-am dat s -l bea toate neamurile la cari m trimitea Domnul: ¹⁸Ierusalimului i cet ilor lui Iuda, împ ra ilor i c peteniilor sale, ca s le prefac în d rîm turi, într'un pustiu, s -i fac de batjocur i de blestem, cum se vede lucrul acesta ast zi; ¹⁹lui Faraon, împ ratul Egiptului, slujitorilor lui, c peteniilor lui, i tot poporului lui; ²⁰la toat Arabia, tuturor împ ra ilor rii U , tuturor împ ra ilor rii Filistenilor, Ascalonului, Gazei, Ecronului, i celor ce au mai r mas din Asdod; ²¹Edomului, Moabului, i copiilor lui Amon; ²²tuturor împ ra ilor Tirului, tuturor împ ra ilor Sidonului, i împ ra ilor ostroavelor cari sînt dincolo de mare; ²³Dedanului, Temei, Buzului, i tuturor celor ce î i rad col urile b rbii, ²⁴tuturor împ ra ilor Arabiei, i tuturor împ ra ilor Arabilor cari locuiesc în pustie; ²⁵tuturor împ ra ilor Zimrei, tuturor împ ra ilor Elamului, i tuturor împ r ilor Mediei; ²⁶tuturor împ ra ilor dela miaz noapte, de aproape sau de departe, i unora i altora, i tuturor împ ra iilor lumii cari sînt pe fa a p mîntului. Iar împ ratul e acului va bea dup ei. ²⁷,S le spui: „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Be i, îmb ta i-v , i v rsa i, i c de i f r s v mai ridica i, la vederea s biei pe care o voi trimite în mijlocul vostru!` ²⁸, i dac nu vor vrea s ia din mîna ta potirul ca s bea, spune-le: „A a vorbe te Domnul o tirilor` : „Be i! ²⁹C ci iat c în cetatea peste care se cheam Numele Meu, încep s fac r u: i voi s r mîne i nepedepsi i?` „Nu ve i r mînea nepedepsi i, c ci voi chema sabia peste to i locuitorii p mîntului, zice Domnul o tirilor.` ³⁰, i tu, s le prooroce ti toate aceste lucruri, i s le spui: „Domnul va r cni de sus; din Loca ul Lui cel sfînt va face s -I r sune glasul; va r cni împotriva locului locuin ei Lui; va striga, ca cei ce calc în teasc, împotriva tuturor locuitorilor p mîntului. ³¹Vuietul ajunge pîn la marginea p mîntului; c ci Domnul Se ceart cu neamurile, într la judecat împotriva oric rei f pturi, i d pe cei r i prad s biei, zice Domnul.`` ³²„A a vorbe te Domnul o tirilor: „Iat , nenorocirea merge din popor în popor, i o mare furtun se ridic dela marginile p mîntului. ³³Cei pe cari -i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întin i de la un cap t al p mîntului pîn la celalt; nu vor fi nici j li i, nici aduna i, nici îngropa i, ci vor fi un gunoi de p mînt. ³⁴Geme i, p stori, i striga i! T v li i-v în cenu , pov uitori ai turmelor! C ci au venit zilele junghierii voastre. V voi zdrobi, i ve i c dea la p mînt ca un vas de pre . ³⁵Nu mai este niciun loc de ad post pentru p stori! Nu mai este nici o sc pare pentru pov uitorii turmelor! ³⁶Se aud strig tele p storilor, i gemetele pov uitorilor turmelor, c ci Domnul

le pustie te locul de p une, ³⁷ i colibele cele lini tite sînt nimicite de mînia aprins a Domnului. ³⁸El i -a p r sit locuin a, ca un pui de leu vizuina; a a c ara le este pref cut în pustie de urgia nimicitorului i de mînia lui aprins .`

Chapter 26

¹La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, a fost rostit urm torul cuvînt din partea Domnului: ²„A a vorbe te Domnul: „Stai în curtea Casei Domnului, i spune acelor cari vin din toate cet ile lui Iuda s se închine în Casa Domnului, toate cuvintele pe cari- i poruncesc s li le spui; nu l sa niciun cuvînt din ele. ³Poate c vor asculta, i se vor întoarce fiecare dela calea lui cea rea; atunci M voi c i de r ul, pe care m gîndisem s li -l fac din pricina r ut ii faptelor lor.`
⁴„S le spui: „A a vorbe te Domnul: „Dac nu M asculta i cînd v poruncesc s urma i Legea Mea, pe care v'am pus -o înainte; ⁵dac nu asculta i cuvintele robilor Mei prooroci, pe cari vi -i trimet, pe cari vi i-am trimes disde diminea , i pe cari nu i-a i ascultat, ⁶atunci voi face Casei acesteia ca lui Silo, i voi face din cetatea aceasta o pricin de blestem pentru toate neamurile p mîntului.`
⁷Preo ii, proorocii, i tot poporul, au auzit pe Ieremia rostind aceste cuvinte în Casa Domnului. ⁸ i cînd a ispr vit de spus Ieremia tot ce -i poruncise Domnul s spun întregului popor, preo ii, proorocii, i tot poporul, au pus mîna pe el, i au zis: „Trebuie s mori negre it!`
⁹Pentruce prooroce ti în Numele Domnului, i zici: „Casa aceasta va ajunge ca Silo, i cetatea aceasta va fi pustiit i lipsit de locuitori?` Tot poporul s'a îngr m dit în jurul lui Ieremia în Casa Domnului. ¹⁰Cînd au auzit c peteniile lui Iuda aceste lucruri, s'au suit din casa împ ratului la Casa Domnului, i au ezut la intrarea por ii celei noi a Casei Domnului. ¹¹Atunci preo ii i proorocii au vorbit c peteniilor i întregului popor: „Omul acesta este vinovat de pedeapsa cu moartea; c ci a proorocit împotriva cet ii acesteia, cum a i auzit voi în iv cu urechile voastre!`
¹²Ieremia a zis tuturor c peteniilor i întregului popor: „Domnul m'a trimes s proorocesc împotriva Casei acesteia i împotriva cet ii acesteia toate lucrurile pe cari le-a i auzit voi. ¹³Acum îndrepta i-v c ile i faptele, asculta i glasul Domnului, Dumnezeului vostru, i Domnul Se va c i de r ul pe care l -a rostit împotriva voastr !
¹⁴Cît despre mine, iat -m în mînile voastre; face i-mi ce vi se va p rea c este bine i drept! ¹⁵Numai s ti i c , dac m ve i omorî v ve i face vinova i de sînge nevinovat, voi, cetatea aceasta i locuitorii ei; c ci Domnul m'a trimes în adev r la voi s rostesc în auzul vostru toate aceste cuvinte!`
¹⁶C peteniile i tot poporul au zis preo ilor i proorocilor: „Omul acesta nu este vinovat de pedeapsa cu moartea; c ci ne -a vorbit în Numele Domnului, Dumnezeului nostru!`
¹⁷ i unii din b trîinii rii s'au sculat, i au zis întregei adun ri a poporului: ¹⁸„Mica din More et proorocea pe vremea lui Ezechia, împ ratul lui Iuda, i spunea întregului popor al lui Iuda: „A a vorbe te Domnul o tirilor: „Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre, i muntele Casei Domnului o în l ime acoperit cu p duri.`
¹⁹L -a omorît îns oare Ezechia, împ ratul lui Iuda, i tot Iuda? Nu s'a temut Ezechia de Domnul? Nu s'a rugat el Domnului? i atunci Domnul S'a c it de r ul pe care

-l rostise împotriva lor. i noi s ne împov r m sufletul cu o nelegiuire a a de mare?` 20(A mai fost îns un om care proorocea în Numele Domnului: Urie, fiul lui emaia, din Chiriat-Iearim. El a proorocit împotriva cet ii acesteia i împotriva rii acesteia tocmai acelea i lucruri ca Ieremia. 21Împ ratul Ioiachim, to i vitejii lui, i toate c peteniile lui, au auzit cuvintele lui, i împ ratul a c utat s -l omoare. Dar Urie, care a fost în tiin at de lucrul acesta, s'a temut, a fugit, i s'a dus în Egipt. 22Împ ratul Ioiachim a trimes ni te oameni în Egipt i anume: Pe Elnatan, fiul lui Acbor, i pe al ii împreun cu el în Egipt. 23Ace tia au scos din Egipt pe Urie i l-au adus la împ ratul Ioiachim, care l -a omorît cu sabia, i i -a aruncat trupul mort în mormintele copiilor poporului.) - 24Totu mîna lui Ahicam, fiul lui afan, a fost cu Ieremia, i el n'a l sat s fie dat pe mîna poporului ca s fie omorît.

Chapter 27

1La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, a fost rostit c tre Ieremia din partea Domnului, urm torul cuvînt: 2„A a mi -a vorbit Domnul: ‚F - i ni te leg turi i ni te juguri, i pune i-le la gît. 3Trimete-le împ ratului Edomului, împ ratului Moabului, împ ratului copiilor lui Amon, împ ratului Tirului i împ ratului Sidonului, prin trime ii cari au venit la Ierusalim la Zedechia, împ ratul lui Iuda. 4 i spune-le s spun st pînilor lor: ‚A a vorbe te Domnul o tirilor, împ ratul lui Israel: ‚Iat ce s spune i st pînilor vo tri: 5‚Eu am f cut p mîntul, pe oameni, i dobitoacele cari sînt pe p mînt, cu puterea Mea cea mare i cu bra ul Meu întins, i dau p mîntul cui Îmi place. 6Acum dau toate aceste ri în mîinile robului Meu Nebucadne ar, împ ratul Babilonului; îi dau chiar i fiarele cîmpului ca s -i fie supuse. 7Toate neamurile vor fi supuse lui, fiului s u, i fiului fiului s u, pîn va veni i vremea rii lui, i o vor supune neamuri puternice i împ ra i mari. 8Dar dac un popor sau o împ r ie nu se va supune lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i nu- i va pleca grumazul supt jugul împ ratului Babilonului, voi pedepsi pe poporul acela cu sabie, cu foamete i cu cium , zice Domnul, pîn îl voi nimici prin mîna lui. 9De aceea, s n'asculta i pe proorocii vo tri, pe ghicitorii vo tri, pe vis torii vo tri, pe cititorii vo tri în stele, i pe vr jitorii vo tri, cari v zic: ‚Nu ve i fi supu i împ ratului Babilonului!` 10C ci ei v proorocesc minciuni, ca s fi i dep rta i din ara voastr , ca s v izgonesc i s pieri i. 11Dar pe poporul care î i va pleca grumazul supt jugul împ ratului Babilonului, i care -i va fi supus, îl voi l sa în ara lui, zice Domnul, ca s'o lucreze i s locuiasc în ea.` 12‚Am spus întocmai acelea i lucruri lui Zedechia, împ ratul lui Iuda: ‚Pleca i-v grumazul supt jugul împ ratului Babilonului, supune i-v lui i poporului lui, i ve i tr i. 13Pentruce s muri i, tu i poporul t u, de sabie, de foamete i de cium , cum a hot rît Domnul asupra poporului care nu se va supune împ ratului Babilonului? 14N'asculta i de cuvintele proorocilor cari v zic: ‚Nu ve i fi supu i împ ratului Babilonului!` C ci ei v proorocesc minciuni; 15‚Nu i-am trimes Eu, zice Domnul, ci proorocesc minciuni în Numele Meu, ca s izgonesc i s pieri i, voi i proorocii cari v proorocesc!` 16Am vorbit i preo ilor i întregului popor i le-am spus: ‚A a vorbe te Domnul: ‚N-asculta i de cuvintele proorocilor vo tri, cari v proorocesc i zic: ‚Iat c uneltele Casei Domnului vor fi aduse

în curînd din Babilon!` C ci ei v proorocesc minciuni. ¹⁷Nu -i asculta i; supune i-v împ ratului Babilonului, i ve i tr i. Pentruce s ajung cetatea aceasta o d rîm tur ? ¹⁸Dac sînt ei prooroci i dac este cu ei Cuvîntul Domnului, s mijloceasc la Domnul o tirilor, pentruca uneltele cari au mai r mas în Casa Domnului, în casa împ ratului lui Iuda, i în Ierusalim, s nu se duc în Babilon. ¹⁹C ci a a vorbe te Domnul o tirilor cu privire la stîlpi, la marea de aram , la temelii i la toate celelalte unelte cari au mai r mas în cetatea aceasta, ²⁰ i cari n'au fost ridicate de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, cînd a luat robi din Ierusalim în Babilon pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împ ratul lui Iuda, i pe to i mai marii lui Iuda i Ierusalimului; ²¹a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel, despre uneltele, cari au mai r mas în Casa Domnului, în casa împ ratului lui Iuda, i în Ierusalim: ²²,Ele vor fi duse în Babilon, i vor r mînea acolo pîn în ziua, cînd le voi c uta Eu-zice Domnul-cînd le voi ridica iar i le voi aduce înapoi în locul acesta.`

Chapter 28

¹În acela an, la începutul domniei lui Zedechia, împ ratul lui Iuda, în luna a cincea a anului al patrulea, Hanania, fiul lui Azur, prooroc din Gabaon, mi -a zis în Casa Domnului, în fa a preo ilor i a întregului popor: ²,A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Eu sf rîm jugul împ ratului Babilonului! ³Peste doi ani, voi aduce înapoi în locul acesta toate uneltele Casei Domnului, pe cari le -a ridicat Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, din locul acesta, i le -a dus în Babilon. ⁴ i voi aduce înapoi în locul acesta, zice Domnul, pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împ ratul lui Iuda, i pe to i prin ii de r zboi ai lui Iuda, cari s'au dus în Babilon; c ci voi sf rîma jugul împ ratului Babilonului.` ⁵Proorocul Ieremia a r spus proorocului Hanania, în fa a preo ilor i a întregului popor, cari st teau în Casa Domnului. ⁶Ieremia, proorocul, a zis: „Amin! A a s fac Domnul! S împlineasc Domnul cuvintele, pe cari le-ai proorocit tu, i s aduc înapoi din Babilon în locul acesta uneltele Casei Domnului i pe to i prin ii de r zboi! ⁷Numai ascult cuvîntul pe care -l rostesc eu în auzul t u i în auzul întregului popor: ⁸Proorocii, cari au fost înaintea mea i înaintea ta, din vremile str vechi, au proorocit r zboi, foamete i cium împotriva unor ri puternice i unor împ r ii mari. ⁹Dar, dac un prooroc prooroce te pacea, numai dup împlinirea celor ce prooroce te, se va cunoa te c este cu adev rat trimes de Domnul.` ¹⁰Atunci proorocul Hanania a ridicat jugul de pe grumazul proorocului Ieremia i l -a sf rîmat. ¹¹ i Hanania a zis în fa a întregului popor: „A a voi sf rîma, peste doi ani de pe grumazul tuturor neamurilor jugul lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului!` Proorocul Ieremia a plecat. ¹²Dup ce a sf rîmat proorocul Hanania jugul de pe grumazul proorocului Ieremia, Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel: ¹³,„Du-te, i spune lui Hanania: ,A a vorbe te Domnul: ,Ai sf rîmat un jug de lemn, dar cu aceasta ai f cut în locul lui un jug de fer! ¹⁴C ci a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Pun un jug de fer pe grumazul tuturor acestor neamuri, ca s fie subjugate de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i -i vor sluji, i -i dau chiar i fiarele cîmpului!` ¹⁵ i proorocul Ieremia a zis proorocului Hanania:

„Ascult , Hanania! Domnul nu te -a trimes, ci tu însuflă poporul o încredere mincinoasă . ¹⁶De aceea, a a vorbe te Domnul: „Iată , te izgonesc de pe pământ, și vei muri chiar în anul acesta; și cuvintele tale sînt o r zvr tire împotriva Domnului.`` ¹⁷ și proorocul Hanania a murit chiar în anul acela, în luna a aptea.

Chapter 29

¹Iată cuprinsul epistolei, pe care a trimis -o proorocul Ieremia, din Ierusalim, către r m i a b trînilor din robie, preo ilor, proorocilor, și întregului popor, pe cari -i dusesese în robie Nebucadne ar, din Ierusalim la Babilon, ²dup ce împ ratul Ieconia, împ r teasa, fameniilor dreg tori, și peteniile lui Iuda și ale Ierusalimului, lemnarii și ferarii au p r sit Ierusalimul. ³Le -a trimes -o prin Eleasa, fiul lui afan, și prin Ghemaria, fiul lui Hilchia, trime și la Babilon de Zedechia, împ ratul lui Iuda, la Nebucadne ar, împ ratul Babilonului. Ea cuprindea urm toarele: ⁴„A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel, către to și prin și de r zboi, pe cari i-am dus din Ierusalim la Babilon: ⁵„Zidi și case, și locuși i-le; și di și gr din și mînca și din roadele lor! ⁶Lua și -v neveste, și face și fii și fiice; însura și -v fiii, și m rita și -v fetele, și fac fii și fiice, ca și v înmul și i acolo unde sînte și, și și nu și v împu și na și. ⁷Urm și ri și binele cet și, în care v'am dus în robie, și ruga și -v Domnului pentru ea, pentru fericirea voastr atîrn de fericirea ei! ⁸C și a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Nu și v l și a și am și gi și de proorocii vo și, cari sînt în mijlocul voștru, nici de ghicitorii vo și; n'asculta și nici de vis torii vo și, ale c ror visuri voi le pricinui și! ⁹C și ei și v proorocesc minciuni în Numele Meu. Eu nu și -am trimes, zice Domnul.`` ¹⁰Dar iată ce zice Domnul: „De îndat ce vor trece aptezeci de ani ai Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi, și voi împlini fa de voi f g duin a Mea cea bună , aducîndu -v înapoi în locul acesta. ¹¹C și Eu și tiu gîndurile, pe cari le am cu privire la voi, zice Domnul, gînduri de pace și nu de nenorocire, ca și v dau un viitor și o n dejde. ¹²Voi M ve și chema, și ve și pleca; M ve și ruga, și v voi asculta. ¹³M ve și c uta, și M ve și g și, dac M ve și c uta cu toată inima. ¹⁴M voi l și a și fiu g și sit de voi, zice Domnul, și voi aduce înapoi pe și prin și vo și de r zboi; și voi strînge din toate neamurile și din toate locurile, în cari v'am izgonit, zice Domnul, și v voi aduce înapoi în locul de unde v'am dus în robie.`` ¹⁵„Totu și voi zice și: „Dumnezeu ne -a ridicat prooroci în Babilon!`` ¹⁶„A a vorbe te Domnul asupra împ ratului, care așede pe scaunul de domnie al lui David, asupra întregului popor, care locuie te în cetatea aceasta, asupra fra ilor vo și, cari n'au mers cu voi în robie: ¹⁷a a vorbe te Domnul o tirilor: „Iată , voi trimete între ei sabie, foamete și cium , și -și voi face ca și te smochine grozave cari, de rele ce sînt, nu se pot mînca. ¹⁸Își voi urm și ri cu sabie, cu foamete și cu cium , șiși voi face o pricin de spaim pentru toate împ r și ile p mîntului, de blestem, de pustiire, de batjocur și de ocar printre toate neamurile pe unde șiși voi izgoni, ¹⁹pentru c n'au ascultat cuvintele Mele, zice Domnul, ei, c rora în nenum rate rînduri le-am trimes pe robii Mei proorocii; dar n'a și vrut și asculta și, zice Domnul.`` ²⁰„Voi îns , asculta și Cuvîntul Domnului, voi to și, și prin și de r zboi, pe cari v'am trimes din Ierusalim în Babilon! ²¹A a vorbe te Domnul

o tirilor, Dumnezeul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Colaia, și despre Zedechia, fiul lui Maaseia, cari v proorocesc minciuni în Numele Meu: „Iată, îi dau în mâinile lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului; și -i va omorî supt ochii vo tri. ²²Vor sluji ca prilej de blestem, între to i prin ii de r zboi ai lui Iuda cari sînt la Babilon. și se va zice: „S -i fac Domnul ca lui Zedechia și ca lui Ahab, pe cari împ ratul Babilonului i -a fript în foc!” ²³ și lucrul acesta se va întîmpla pentru c au f cut o mi elie în Israel, preacurvind cu nevestele aproapelui lor, și pentru c au spus minciuni în Numele Meu, cînd Eu nu le d dusem nici o porunc . tiu lucrul acesta, și sînt martor, zice Domnul.” ²⁴ „Iar lui emaia, Nehelamitul, s -i spui: ²⁵ „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Tu ai trimes în numele t u întregului popor din Ierusalim, lui efania, fiul lui Maaseia, preotul, și tuturor preo ilor, o scrisoare cu urm torul cuprins: ²⁶ „Domnul te -a pus preot în locul preotului Iehoiada, ca s priveghezi în Casa Domnului peste to i nebunii și peste to i cei ce se dau drept prooroci, c s -i arunci în butuci și în fiare. ²⁷ Acum, pentruce nu pedepse ti pe Ieremia din Anatot, care prooroce te printre voi? ²⁸ Ba înc a trimes chiar s ne spun în Babilon: „Robia va fi lung ; zidi i case, și locui i-le; s di i gr dîni, și mîncă i din roadele lor!” - ²⁹ (Preotul efania citise în adev r scrisoarea aceasta în fa a proorocului Ieremia.) - ³⁰ și Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel: ³¹ „Trimete s spun tuturor celor din robie: „A a vorbe te Domnul despre emaia, Nehelamitul: „Pentruce emaia v prooroce te, f r s -l fi trimes Eu, și v însufl o încredere mincinoas , ³² iat ce zice Domnul: „Voi pedepsi pe emaia, Nehelamitul, și s mîn a lui: niciunul din ai lui nu va locui în mijlocul poporului acestuia, și nu va vedea binele pe care -l voi face poporului Meu, zice Domnul; c ci el a propov duit r zvr tire împotriva Domnului.”

Chapter 30

¹ Iată Cuvîntul rostit lui Ieremia din partea Domnului: ² „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Scrie într'o carte toate cuvintele pe cari și le-am spus. ³ Iată, vin zile, zice Domnul, cînd voi aduce înapoi prin ii de r zboi ai poporului Meu Israel și Iuda, zice Domnul; îi voi aduce înapoi în ara, pe care am dat -o p rin ilor lor, și o vor st pîni.” ⁴ Iată îns cuvintele pe cari le -a rostit Domnul asupra lui Israel și asupra lui Iuda. ⁵ „A a vorbe te Domnul: „Auzim strig te de groaz ; e spaim , nu este pace! ⁶ Întreba și i vede și dac nu cumva na te vreun b rbat! Pentru ce v d pe to i b rba ii cu mîinile pe coapse, ca o femeie la facere? Pentru ce s'au îng lbenit toate fe ele? ⁷ Vai! c ci ziua aceea este mare; nici una n'a fost ca ea? Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izb vit din ea. ⁸ În ziua aceea, zice Domnul o tirilor, voi sf rîma jugul de pe grumazul lui, îi voi rupe leg turile și str inii nu -l vor mai supune. ⁹ Ci vor sluji Domnului, Dumnezeului lor, și împ ratului lor David, pe care li -l voi scula. ¹⁰ De aceea, nu te teme, robul Meu Iacov, zice Domnul; și nu te speria, Israele! C ci te voi izb vi din ara cea dep rtat , și i i voi izb vi s mîn a din ara în care este roab ; Iacov se va întoarce iar , va avea odihn și lini te; și nu -l va mai tulbura nimeni. ¹¹ C ci Eu sînt cu tine, zice Domnul, ca s te izb vescu; voi nimici pe toate neamurile printre cari te-am risipit, dar pe tine nu te

voi nimici; te voi pedepsi cu dreptate, nu pot să te las nepedepsit.`` 12„A a vorbe te Domnul: „Lovitura ta este de nevindecat, și rana ta este usturătoare. 13Niciunul nu-ți aparține pricina, ca să-ți lege rana; nu-ți niciun leac, niciun mijloc de vindecare! 14Toți cei ce te iubeau te uită, niciunul nu-ți pas de tine; cum ci te-am lovit cum lovesc pe un vrăjmaș, te-am pedepsit cu putere, din pricina multimii nelegiuirilor tale, și al marelui număr al păcatelor tale. 15De ce te plângi de rana ta, de durerea, pe care și-o pricinuiește boala ta? Pentru multimea nelegiuirilor tale, pentru marele număr al păcatelor tale, te-am făcut să suferi aceste lucruri! 16Totuși, toți cei ce te mănâncă vor fi mîncați, și toți vrăjmașii tăi, toți, vor merge în robie; cei ce te jefuiesc vor fi jefuiți, și voi da pradă pe toți cei ce te prădează. 17Dar te voi vindeca, și îți voi lega rănilor, zice Domnul. Cum ei te numesc: „Cel izgonit, Sionul acela de care nimănui nu-ți pas.`` 18„A a vorbe te Domnul: „Iată, aduc înapoi pe prinții de război ai corturilor lui Iacov, și Mi-e milă de locurile lui; cetatea va fi zidită iar pe dealurile ei, și casa împărătească va fi locuită iar cum era. 19Din mijlocul lor se vor înălța mulțimi și strigăte de bucurie; Își voi înmulți, și nu se vor împuțina; își voi cinsti, și nu vor fi disprețuiți. 20Fiii lui vor fi ca alt dat, adunarea lui va rămînea înaintea Mea, și voi pedepsi pe toți asupritorii lui. 21Căpetenia lui va fi din mijlocul lui, și stăpînitorul lui va ieși din mijlocul lui; îl voi apropia, și va veni la Mine; cum cine ar îndrăzni să se apropie din capul lui de Mine? zice Domnul.`` 22„Voi veți fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeuul vostru.`` 23„Iată, furtuna Domnului, urgia izbucnește, se năpustește te vijelia și cade peste capul celor răi! 24Mînia aprinsă a Domnului nu se va potoli, pînă ce va împlini și va împlini gîndurile inimii Lui. Veți înalege în totul lucrul acesta în cursul vremilor.``

Chapter 31

1„În vremea aceea, zice Domnul, Eu voi fi Dumnezeuul tuturor semințiilor lui Israel, și ei vor fi poporul meu.`` 2A a vorbe te Domnul: „Poporul celor ce-au scăpat de sabie, a căpătat trecere în pustie: Israel merge spre locul lui de odihnă.`` 3„Domnul mi Se arată de departe: „Te iubesc cu o iubire vecinică; deaceia îți p strez bun tatea Mea! 4Te voi aeză din nou, și vei fi aezat din nou, fecioara lui Israel! Te vei împodobi iar cu timpanele tale, și vei ieși în mijlocul jocurilor voioase. 5Vei sădi iar vii pe înălțimile Samariei; ceice le vor sădi, le vor culege și roadele. 6Cum vine ziua, cînd strjerii vor striga pe muntele lui Efraim: „Sculăți-vă, și ne suim în Sion, la Domnul, Dumnezeuul nostru! 7Cum a a vorbe te Domnul: „Strigați de bucurie asupra lui Iacov, chiuiți de veselie în fruntea neamurilor! Înălțați glasurile, cîntați laude, și ziceți: „Doamne, izbăvește pe poporul Tău, pe rămașii lui Israel!`` 8„Iată, îi aduc înapoi din țara dela miazănoapte, îi adun dela marginile pămîntului: între ei este și orbul și chiopul, femeia înscănată și cea în durerile nașterii; o mare multime se întoarce înapoi aici! 9Plîngînd vin, și îi duc în mijlocul rugăciunilor lor; îi duc la rîuri de apă, pe un drum neted pe care nu se poticnesc. Cum Eu sînt Tatăl lui Israel, și Efraim este întîiul Meu născut. 10„Ascultați Cuvîntul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroave departe! Spuneți: „Celce a risipit pe Israel îl va aduna, și-l va păzi cum își păzește p storul turme. 11Cum Domnul răscumpără pe Iacov,

i -l izb ve te din mâna unuia mai tare decât el. ¹²Ei vor veni, i vor chiui de bucurie pe în l imile Sionului; vor alerga la bun t ile Domnului, la grâu, la must, la untuldelemn, la oi i boi, sufletul le va fi ca o gr din bine udat , i nu vor mai tînji. ¹³Atunci fetele se vor veseli la joc, tinerii i b trînii se vor bucura i ei; le voi preface jalea în veselie, i -i voi mîngîia, le voi da bucurie, dup necazurile lor. ¹⁴Voi s tura de gr sime sufletul preo ilor, i poporul Meu se va s tura de bun t ile Mele, zice Domnul.`` ¹⁵„A a vorbe te Domnul: Un ip t se aude la Rama, plîngerii i lacr mi amare: Rahela î i plînge copiii; i nu vrea s se mîngîie pentru copiii ei, c ci nu mai sînt!`` ¹⁶„A a vorbe te Domnul: ,Opre te- i plînsul, opre te- i lacr mile din ochi; c ci truda î i va fi r spl tit , zice Domnul; ei se vor întoarce iar din ara vr jma ului. ¹⁷Este n dejde pentru urma ii t i, zice Domnul; copiii t i se vor întoarce în inutul lor!` ¹⁸Aud pe Efraim bocindu-se: ,M'ai pedepsit, i am fost pedepsit, ca un junc nedeprens la jug; întoarce-m Tu, i m voi întoarce, c ci Tu e ti Domnul, Dumnezeul meu! ¹⁹Dup ce m'am întors, m'am c it; i dup ce mi-am recunoscut gre elele, m bat pe pulp ; sînt ru inat i ro de ru ine, c ci port ocară tinere ei mele.` - ²⁰„Îmi este Efraim un fiu scump, un copil iubit de Mine?` ,C ci cînd vorbesc de el, Îmi aduc aminte cu ging ie de el, de aceea Îmi arde inima în Mine pentru el, i voi avea mil negre it de el, zice Domnul. - ²¹,Ridic semne pe drum, pune stîlpi, ia seama la calea, la drumul pe care l-ai urmat... Întoarce-te, fecioara lui Israel, întoarce-te în cet ile acestea cari sînt ale tale! ²²Pîn cînd vei fi pribeag , fiic r t cit ? C ci Domnul face un lucru nou pe p mînt: femeia va pe i pe b rbat. ²³„A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Iat ce se va zice iar în ara lui Iuda i în cet ile sale, cînd voi aduce înapoi pe prin ii lor de r zboi: ,Domnul s te binecuvinteze, loca al neprih nirii, munte sfînt!` ²⁴Iuda va locui acolo f r team în toate cet ile lui, plugarii i cei ce umbl cu turmele la p une. ²⁵C ci voi r cori sufletul însetat, i voi s tura orice suflet lihnit de foame.` - ²⁶La aceste lucruri m'am trezit, i am privit; i somnul îmi fusese dulce. - ²⁷,Iat , vin zile, zice Domnul, cînd voi îns mîn a casa lui Israel i casa lui Iuda cu o s mîn de oameni i o s mîn de dobitoace. ²⁸i cum am vegheat asupra lor ca s -i smulg, s -i tai, s -i d rîm, s -i nimicesc i s le fac r u, tot a a voi veghea asupra lor c s -i zidesc i s -i s desc, zice Domnul.`` ²⁹„În zilele acelea, nu se va mai zice: ,P rin ii au mîncat agurid , i copiilor li s'au sterpezit din ii,` ³⁰ci fiecare va muri pentru nelegiuirea lui; oric rui om, care va mînca agurid , i se vor sterpezi din ii! ³¹„Iat , vin zile, zice Domnul, cînd voi face cu casa lui Israel i cu casa lui Iuda un leg mînt nou. ³²Nu ca leg mîntul, pe care l-am încheiat cu p rin ii lor, în ziua cînd i-am apucat de mîn , s -i scot din ara Egiptului, leg mînt, pe care l-au c lcat, m carc aveam drepturi de so asupra lor, zice Domnul.`` ³³„Ci iat leg mîntul, pe care -l voi face cu casa lui Israel, dup zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înl untrul lor, o voi scrie în inima lor; i Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. ³⁴Niciunul nu va mai înv a pe aproapele, sau pe fratele s u, zicînd: ,Cunoa te pe Domnul!` Ci to i M vor cunoa te, dela cel mai mic pîn la cel mai mare, zice Domnul; c ci le voi ierta nelegiuirea, i nu-Mi voi mai aduce aminte de p catul lor. ³⁵„A a vorbe te Domnul, care a f cut soarele s lumineze ziua, care a rînduit luna i stelele s lumineze noaptea, care înt rît marea i face valurile ei s urle, El, al c rui Nume este Domnul o tirilor: ³⁶Dac vor înceta aceste legi dinaintea Mea, zice Domnul, i neamul lui Israel va înceta pe vecie s mai fie un neam înaintea Mea!`` ³⁷„A a

vorbe te Domnul: „Dac cerurile sus pot fi m surate, i dac temeliile p mîntului jos pot fi cercetate, atunci voi lep da i Eu pe tot neamul lui Israel, pentru tot ce a f cut, zice Domnul.”³⁸ „Iat , vin zile, zice Domnul, cînd cetatea va fi zidit iar în cinstea Domnului, dela turnul lui Hananeel pîn la poarta unghiului.³⁹ Frînghia de m surat va trece înc pe dinaintea ei, pîn la dealul Gareb, i de acolo va face un ocol în spre Goat.⁴⁰ Toat valea unde se arunc trupurile moarte i cenu a, i toate ogoarele pîn la pîrîul Chedron, pîn la unghiul por ii cailor la r s rit, vor fi închinat Domnului i nu vor mai fi niciodat nici surpate nici nimicite.”

Chapter 32

¹Iat cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, în al zecilea an al lui Zedechia, împ ratul lui Iuda. -Acesta era anul al optsprezecelea al lui Nebucadne ar. ²Oastea împ ratului Babilonului împresura pe atunci Ierusalimul, i proorocul Ieremia era închis în curtea temni ei, care inea de casa împ ratului lui Iuda. ³Zedechia, împ ratul lui Iuda, pusese s -l închid , i -i zisese: „Pentru ce prooroce ti, i zici: „A a vorbe te Domnul: „Iat , dau cetatea aceasta în mînile împ ratului Babilonului, i o va lua; ⁴Zedechia, împ ratul lui Iuda, nu va sc pa de Haldei, ci va fi dat în mînile împ ratului Babilonului, îi va vorbi gur c tre gur , i se vor vedea fa în fa . ⁵Împ ratul Babilonului va duce pe Zedechia la Babilon, unde va r mînea pîn cînd Îmi voi aduce Eu aminte de el, zice Domnul. Chiar dac v bate i împotriva Haldeilor, nu ve i avea izbînd .” ⁶Ieremia a zis: „Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ⁷Iat c Hanameel, fiul unchiului t u alum, va veni la tine s - i spun : „Cump r ogorul meu care este la Anatot, c ci tu ai drept de r scump rare ca s -l cumperi.” ⁸ i Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine, dup Cuvîntul Domnului, în curtea temni ei, i mi -a zis: „Cump r ogorul meu, care este la Anatot, în ara lui Beniamin, c ci tu ai drept de mo tenere i de r scump rare, cump r -l!” Am cunoscut c era cuvîntul Domnului. ⁹ i am cump rat dela Hanameel, fiul unchiului meu, ogorul dela Anatot, i i-am cînt rit argintul, aptesprezece sicli de argint. ¹⁰Am scris un zapis, pe care l-am pecetluit, am pus martori, i am cînt rit argintul într'o cump n . ¹¹Am luat apoi zapisul de cump rare, pe cel care era pecetluit dup lege i obiceiuri, i pe cel ce era deschis; ¹² i am dat zapisul de cump rare lui Baruc, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, în fa a lui Hanameel, fiul unchiului meu, în fa a martorilor, cari isc liser zapisul de cump rare, i în fa a tuturor Iudeilor cari se aflau în curtea temni ei. ¹³ i am dat lui Baruc înaintea lor urm toarea porunc : ¹⁴„A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Ia zapisurile acestea de cump rare, cel pecetluit i cel deschis, i pune le într-un vas de p mînt, ca s se p streze mult vreme! ¹⁵C ci a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iar se vor mai cump ra case, ogoare i vii, în ara aceasta.” ¹⁶Dup ce am dat zapisul de cump rare lui Baruc, fiul lui Neriia, am f cut Domnului aceast rug ciune: ¹⁷„Ah! Doamne Dumnezeule, iat , Tu ai f cut cerurile i p mîntul cu puterea Ta cea mare i cu bra ul T u întins: nimic nu este de mirat din partea Ta! ¹⁸Tu dai îndurare pîn la al miilea neam de oameni, i pedepse ti neleguirea p rin ilor în sînul copiilor lor dup ei. Tu e ti Dumnezeul cel mare, cel puternic,

al c rui Nume este Domnul o tirilor! ¹⁹Tu e ti mare la sfat i puternic la fapt , Tu ai ochii deschi i asupra tuturor c ilor copiilor oamenilor, ca s dai fiec ruia dup c ile lui, dup rodul faptelor lui. ²⁰Tu ai f cut minuni i semne mari în ara Egiptului i pîn în ziua de azi, i în Israel i printre oameni, i i-ai f cut un Nume a a cum este ast zi. ²¹Ai scos din ara Egiptului pe poporul t u Israel, cu minuni i semne mari, cu mân tare i cu bra întins, i cu o mare groaz . ²²Tu le-ai dat ara aceasta, pe care jurasei p rin ilor lor c le -o vei da, ar în care curge lapte i miere. ²³Ei au venit, i au luat -o în st pînire. Dar n'au ascultat de glasul T u, n'au p zit Legea Ta, i n'au f cut tot ce le poruncisei s fac . i atunci ai trimes peste ei toate aceste nenorociri! ²⁴Iat , an urile de ap rare se înal împotriva cet ii i o amenin ; cetatea va fi dat în mâinile Haldeilor cari lupt împotriva ei, biruit de sabie, de foamete i de cium . Ce ai spus Tu s'a întîmplat: Tu însu i vezi! ²⁵i totu , Doamne, Dumnezeule, Tu mi-ai zis: ,Cump r - i un ogor cu argint, i pune i martori!` ... cînd totu cetatea este dat în mâinile Haldeilor!` ²⁶Cuvîntul Domnului a vorbit atunci lui Ieremia, astfel: ²⁷„Iat , Eu sînt Domnul, Dumnezeul oric rei f pturi. Este ceva de mirat din partea Mea?` ²⁸Deaceea, a a vorbe te Domnul: „Iat , dau cetatea aceasta în mâinile Haldeilor, i în mâinile lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i o va lua. ²⁹Haldeii, cari lupt împotriva cet ii acesteia vor întra, îi vor pune foc, i o vor arde, împreun cu casele pe acoperi ul c rora au adus t mîie lui Baal i au turnat jertfe de b utur altor dumnezei, ca s M mînie. ³⁰Ci copiii lui Israel i copiii lui Iuda n'au f cut din tinere a lor, de cît ce este r u înaintea Mea; copiii lui Israel numai M'au mîniat într'una cu lucrarea mînilor lor, zice Domnul.` ³¹„C ci cetatea aceasta Îmi a î mînia i urgia, din ziua cînd s'a zidit i pîn azi; de aceea, vreau s'o iau dinaintea Fe ei Mele, ³²din pricina tot r ului pe care l-au f cut copiii lui Israel i copiii lui Iuda ca s M mînie, ei, împ ra ii lor, c peteniile lor, preo ii lor i proorocii lor, oamenii lui Iuda i locuitorii Ierusalimului. ³³Mi-au întors spatele, nu s'au uitat la Mine; i-am înv at, i-am înv at într'una, dar n'au ascultat i nu s'au înv at. ³⁴Ci i-au pus urîciunile idole ti în Casa peste care este chemat Numele Meu, i au spurcat -o. ³⁵Au zidit în l imi lui Baal în valea Ben-Hinom, ca s treac prin foc lui Moloc pe fiii i fiicele lor: lucru pe care nu li -l poruncisem; i nici nu-Mi trecuse prin gînd, c au s fac asemenea groz vii ca s duc pe Iuda în p cat.` ³⁶„i acum, a a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre cetatea aceasta, despre care zice i: ,Va fi dat în mâinile împ ratului Babilonului, biruit prin sabie, prin foamete i prin cium ``: ³⁷Iat , îi voi strînge din toate rile unde i-am izgonit, în mînia Mea, în urgia Mea, i în marea Mea sup rare; îi voi aduce înapoi în locul acesta, i -i voi face s locuiasc în lini te acolo. ³⁸Ei vor fi poporul Meu, i Eu voi fi Dumnezeul lor. ³⁹Le voi da o inim i o cale, ca s se team de Mine totdeauna, spre fericire lor i a copiilor lor dup ei. ⁴⁰Voi încheia cu ei un leg mînt vecinic, c nu M voi mai întoarce dela ei, ci le voi face bine, i le voi pune în inim frica de Mine, ca s nu se dep rteze de Mine. ⁴¹M voi bucura s le fac bine, îi voi s di cu adev rat în ara aceasta, din toat inima i din tot sufletul Meu.` ⁴²C ci a a vorbe te Domnul: „Dup cum am adus peste poporul acesta toate aceste mari nenorociri, tot a a voi aduce peste ei tot binele, pe care li -l f g duiesc. ⁴³Se vor cump ra iar ogoare în ara aceasta, despre care zice i c este o pustie f r oameni i f r dobitoace, i c este dat în mâinile Haldeilor. ⁴⁴Se vor cump ra iar ogoare pe argint, se vor scrie zapisuri, se vor pecetlui, se vor pune martori, în ara lui Benjamin

i în împrejurimile Ierusalimului, în cetile lui Iuda, în cetile delamunte, în cetile delacîmpie și în cetile delamiază-ză, și voi aduce înapoi pe prinșii lor de război, zice Domnul.``

Chapter 33

¹Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia a doua oară, pe cînd era încă închis în curtea temniței: ²„A a vorbeste Domnul, care face aceste lucruri, Domnul, care le urzește și le înfăptuiește, El, al cărui Nume este Domnul: ³„Cheamă-Mă, și-și voi răspunde; și își voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe cari nu le cunoști. ⁴Căci a a vorbeste Domnul, Dumnezeuul lui Israel, despre casele cetății acesteia, și despre casele împărătilor lui Iuda, cari vor fi surpate ca să fac loc pentru anșurile de întărire și pentru șăbi, ⁵cînd vor înainta șălupte împotriva Haldeilor, și cînd se vor umplea cu trupurile moarte ale oamenilor, pe cari-și voi lovi în mînia Mea și în urgia Mea, și din pricina răutății căroră Îmi voi ascunde Fața de această cetate: ⁶Iată, își voi da vindecare și sănătate, își voi vindeca, și le voi deschide un izvor bogat în pace și credincioșie. ⁷Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și pe prinșii de război ai lui Israel, și-și voi așeza iarăși ca odinioară. ⁸Își voi curăța de toate nelegiuirile, pe cari le-au șăvîrit împotriva Mea, le voi ierta toate nelegiuirile prin cari Mău supărât, și prin cari șăurzurătit împotriva Mea. ⁹Cetatea aceasta va fi pentru Mine o pricină de laudă și de slavă, printre toate neamurile pămîntului. Ele vor afla tot binele pe care li-l voi face, vor rămînea mirate și uimite de toată fericirea, și de toată prosperirea pe care le-o voi da.`` ¹⁰A a vorbeste Domnul: „Se vor mai auzi iarăși în locul acesta despre care zice că este pustiu, că nu mai are oameni nici dobitoace, se vor mai auzi iarăși în cetile lui Iuda și pe uliele Ierusalimului, pustiițe, lipsite de oameni, de locuitori, de dobitoace, ¹¹șătrigătele de bucurie și șătrigătele de veselie, cîntecele mirelui și cîntecele miresei, glasul celor ce zic: „Luda și pe Domnul oșătirilor, căci Domnul este bun, căci în veacăine îndurarea Lui!“ Glasul celor ce aduc jertfe de mulămire în Casa Domnului. Căci voi aduce înapoi pe prinșii de război ai șării, și își voi așeza iarăși ca odinioară, zice Domnul.`` ¹²„A a vorbeste Domnul oșătirilor: „În locul acesta pustiu, fără oameni și fără dobitoace, și în toate cetile lui, vor mai fi iarăși locuinșă de pșători, cari-și vor odihni turmele. În cetile de la munte, ¹³în cetile din cîmpie, în cetile de la miază-ză, în țăra lui Beniamin și în împrejurimile Ierusalimului, și în cetile lui Iuda, vor mai trece iarăși șăoile pe șăpt mîna celui ce le numășă, zice Domnul.`` ¹⁴„Iată, în zile, zice Domnul``, cînd voi împlini cuvîntul cel bun, pe care l-am șăpus despre casa lui Israel și despre casa lui Iuda. ¹⁵În zilele acelea și în vremile acelea voi face șărșăr lui David o Odrășă neprișănită, care va înfăptui dreptatea și judecarea în ț�ră. ¹⁶În zilele acelea, Iuda va fi mîntuit, și Ierusalimul va locui în linișăte. și iată cum Îl vor numi: „Domnul, Neprișănirea1 (Șău: Șătarea noșătră după voia lui Dumnezeu.) noșătră.`` ¹⁷Căci a a vorbeste Domnul: „David nu va fi lipsit niciodată de un urmaș, care șășătească pe șăcaunul de domnie al casei lui Israel. ¹⁸Nici preoșății și Levișății, nu vor fi lipsiți niciodată înaintea Mea de urmași cari șăaduc arderidetoșă, șăardășătămie împreună cu darurile de mîncare, și șăaduc jertfe în toate zilele!`` ¹⁹Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel: ²⁰„A a vorbeste Domnul: „Dacă

pute și să rupe și legământul Meu cu ziua, și legământul Meu cu noaptea, așa încât ziua și noaptea să nu mai fie la vremea lor, ²¹atunci se va putea rupe și legământul Meu cu robul Meu David, așa încât să nu mai aibă fiii, cari să domnească pe scaunul lui de domnie, și legământul Meu cu Levi și, preoții și, cari îmi fac slujbă. ²²Ca o țire de ceruri, care nu se poate număra, și ca nisipul mării, care nu se poate măsura, așa voi înmulți și mâna robului Meu David, și pe Levi și, cari-Mi slujesc.`` ²³Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel: ²⁴„N-ai băgat de seamă ce zice oamenii aceștia: „A lepdat Domnul cele două familii, pe cari le alesese?`` Atât de mult disprețuiesc ei pe poporul Meu că nu-l mai privesc ca un popor. ²⁵Așa vorbește Domnul: „Dacă n-am făcut legământul Meu cu ziua și cu noaptea, dacă n-am așezat legile cerurilor și ale pământului, ²⁶atunci voi lepda și mâna lui Iacov și a robului Meu David, și nu voi mai lua din mâna lui pe cei ce vor sta pînă peste urmașii lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, căci voi aduce înapoi pe prinții lor de război, și voi avea milă de ei!``

Chapter 34

¹Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, cînd Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cu toată o țire de țări, și toate împărățiile pământului de deasupra pînă la cer, și toate popoarele, făceau război împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților cari înconjurau de el: ²„Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Du-te de spune lui Zedechia, împăratul lui Iuda, și zii-i: „Așa vorbește Domnul: „Iată, dau cetatea aceasta în mâinile împăratului Babilonului, și o va arde cu foc. ³Și tu nu vei scăpa din mâinile lui, căci vei fi luat și dat în mîna lui, vei da ochii cu împăratul Babilonului, el îți va vorbi gură cu gură, și vei merge la Babilon. ⁴Numai, ascultă Cuvântul Domnului, Zedechia, împăratul lui Iuda! Așa vorbește Domnul despre tine: „Nu vei muri ucis de sabie, ⁵ci vei muri în pace: și cum au ars mirezme pentru prinții tăi, vechii împărați, cari au fost înaintea ta, tot așa vor arde și pentru tine, și te vor jeli, zicînd: „Vai, doamne!`` Căci Eu am rostit cuvîntul acesta, zice Domnul.`` ⁶Proorocul Ieremia a spus toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda, la Ierusalim, ⁷pe cînd oastea împăratului Babilonului lupta împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor celorlalte cetăți ale lui Iuda, împotriva Lachisului și Azechei, căci acestea erau cetățile, cari mai rămăseseră din toate cetățile întinse ale lui Iuda. ⁸Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, după ce împăratul Zedechia făcuse o învoială cu tot poporul Ierusalimului, ca să vestească slobozenia robilor, ⁹pentru ca fiecare să lase slobozi pe robul și roaba sa, pe Evreu și pe Evreică, și nimeni să nu mai fie în robie pe fratele său Iudeu. ¹⁰Toate cetățile și tot poporul, cari făcuseră învoiala, s'au legat să lase slobozi fiecare pe robul și roaba lui, și să nu-i mai fie în robie. Ei au ascultat, și le-au dat drumul. ¹¹Dar mai pe urmă s'au răzgîndit, au luat înapoi pe robii și roabele, pe cari-i sloboziser, și i-au silit să le fie iar robi și roabe. ¹²Atunci cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia din partea Domnului, astfel: ¹³„Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu am făcut un legământ cu prinții voștri, în ziua cînd i-am scos din țara Egiptului, din casa robiei și le-am zis: ¹⁴„După apte ani, fiecare din voi să lase slobod pe fratele său evreu care i se vinde lui; ase ani să-i slujească, și apoi să-l lași slobod de la tine. Dar

prin ei voi trei nu M'au ascultat și n'au luat aminte la Mine. ¹⁵Voi v'ați întors astăzi în voi înșiși, și ați făcut ce este bine înaintea Mea, vestind fiecare slobozenia pentru aproapele său, și ați făcut o învoială înaintea Mea, în Casa peste care este chemat Numele Meu. ¹⁶Dar pe urmă v'ați luat vorba îndrăznește, și Mi-ați pîngărit Numele, luînd iar înapoi fiecare pe robii și roabele, pe cari -i sloboziseră, și -i lasaseră în voia lor, și i-ați silit să vă fie iar robi și roabe.`` ¹⁷„De aceea a vorbit-te Domnul: „Nu M'ați ascultat ca să vestiți slobozenia fiecare pentru fratele său, fiecare pentru aproapele său. Iată, Eu vestesc împotriva voastră, zice Domnul, slobozenia sâbiei, ciurii și foametei, și voi face de pomînt printre toate împărățiile pămîntului. ¹⁸și pe oamenii, cari au cîlcăit legămîntul Meu, cari n'au pîzit îndatoririle învoielii pe care o făcuseră înaintea Mea, tînd un vițel în două și trecînd printre cele două jumătăți ale lui, ¹⁹și anume pe cîpeteniile lui Iuda și pe cîpeteniile Ierusalimului, pe fâmenii dregători, pe preoți, și pe tot poporul ții, cari au trecut printre buștile vitelului, ²⁰și voi dați în mîinile vrăjmașilor lor, în mîinile celor ce vor să le ia viaa, și trupurile lor moarte vor sluji ca hrană pentru șerpii și fiarelor câmpului. ²¹Dar pe Zedechia, împăratul lui Iuda, și pe cîpeteniile lui, și voi dați în mîinile vrăjmașilor lor, în mîinile celor ce vor să le ia viaa, în mîinile otirilor împăratului Babilonului, care a plecat de la voi! ²²Iată, voi dați poruncă, zice Domnul, și -i voi aduce înapoi împotriva cetății acesteia; o vor bate, o vor lua, și o vor arde cu foc. și voi prefăceți cetățile lui Iuda într'un pustiu fără locuitori.``

Chapter 35

¹Cuvîntul rostit către Ieremia din partea Domnului, pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, sună astfel: ²„Du-te la casa Recabilor, vorbește cu ei, și adu -i în Casa Domnului, în una din chilii din -le să bea vin!`` ³Am luat pe Iaazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habazinia, pe frații și, pe toți fiii și, și toată casa Recabilor, ⁴și i-am dus la Casa Domnului, în chilia fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu, lîngă chilia cîpeteniilor, deasupra chiliei lui Maaseia, fiul lui Aluim, uierul. ⁵Am pus înaintea fiilor casei Recabilor niște vase pline cu vin, și pahare, și le-am zis: „Beți vin!`` ⁶Dar ei au răspuns: „Noi nu bem vin! Căci Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru, ne -a dat următoarea poruncă: „Să nu beți niciodată vin, nici voi, nici fiii voștri; ⁷și nici să nu zidiți case, să nu semnați nici o sîmînță, să nu sîdiți vii, nici să nu stîpîniți vii, ci toată viaa voastră să locuiți în corturi, ca să trăiți multă vreme în țară, în care sînteți străini.`` ⁸Astfel, noi ascultăm tot ce ne -a poruncit Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru; nu bem vin toată viaa noastră, nici noi, nici nevestele noastre, nici fiii, nici fiicele noastre; ⁹nu zidim nici case ca locuințe pentru noi, și nu stîpînim nici vii, nici ogoare, nici pămînturi însămînțate: ¹⁰ci locuim în corturi, și urmăm să împlinim tot ce ne -a poruncit tatăl nostru Ionadab. ¹¹Cînd s'a suit însă Nebucadnezar, împăratul Babilonului, împotriva ții acesteia, am zis: „Haidem, să fugim la Ierusalim, de oastea Haldeilor și de oastea Siriei.`` Așa se face că acum locuim la Ierusalim.`` ¹²Atunci Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel: ¹³„A vorbit-te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Du-te și spune oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului: „Nu voi și să luați învîtură să ascultați de cuvintele Mele? zice Domnul. ¹⁴Cuvintele lui Ionadab,

fiul lui Recab, care a poruncit fiilor s i s nu bea vin, sînt p zite; c ci ei nu beau vin pîn în ziua de azi, i ascult astfel de porunca tat lui lor. Iar Eu v'am vorbit, i de vreme i tîrziu, i nu M'a i ascultat!

¹⁵V'am trimes pe to i slujitorii Mei proorocii, i-am trimes într'una la voi, s v spun : „Întoarce i-v fiecare dela calea voastr cea rea, îndrepta i-v faptele, nu merge i dup al i dumnezei, ca s le sluji i, i ve i r mînea în ara, pe care v'am dat -o vou i p rin ilor vo tri! Dar voi n'a i luat aminte i nu M'a i ascultat.

¹⁶Da, fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, p zesc porunca pe care le -a dat -o tat l lor, îns poporul acesta nu M'ascult !`

¹⁷„De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu o tirilor, Dumnezeu lui Israel: „Iat , voi aduce peste Iuda i peste to i locuitorii Ierusalimului toate nenorocirile, pe cari, le-am vestit cu privire la ei, pentruc le-am vorbit i nu M'au ascultat, pentruc i-am chemat i n'au r spus!` -

¹⁸i Ieremia a zis casei Recabi ilor: „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeu lui Israel: Pentruc a i ascultat de poruncile tat lui vostru Ionadab, pentruc a i p zit toate orînduirile lui i a i f cut tot ce v'a poruncit el;

¹⁹pentru aceasta, a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeu lui Israel: „Ionadab, fiul lui Recab, nu va fi lipsit niciodat de urma i cari s stea înaintea Mea!

Chapter 36

¹În al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, urm torul cuvînt a fost rostit c tre Ieremia din partea Domnului:

²„Ia un sul de carte, i scrie în ea toate cuvintele, pe cari i le-am spus cu privire la Israel i cu privire la Iuda, i cu privire la toate neamurile, din ziua cînd i-am vorbit, pe vremea lui Iosia, pîn în ziua de azi!

³Poate c dac va auzi casa lui Iuda tot r ul pe care am de gînd s i -l fac, se vor întoarce fiecare dela calea lor cea rea, i le voi ierta astfel nelegiuirea i p catul.`

⁴Ieremia a chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; i Baruc a scris într'o carte dup cum spunea Ieremia, toate cuvintele pe cari le spusese lui Ieremia Domnul.

⁵Apoi Ieremia a dat urm toarea porunc lui Baruc: „Eu sînt închis, i nu pot s merg la Casa Domnului.

⁶De aceea, du-te tu însu i, i cite te din carte ce ai scris în ea dup spusele mele, i anume, cuvintele Domnului, cite te-le în auzul poporului, în Casa Domnului, în ziua postului: s le cite ti i în auzul tuturor acelora din Iuda, cari vor veni din cet ile lor.

⁷Poate c se vor smeri cu rug ciuni înaintea Domnului, i se vor întoarce fiecare dela calea sa cea rea. C ci mare este mînia i urgia, cu care a amenin at Domnul pe poporul acesta!`

⁸Baruc, fiul lui Neriia, a f cut tot ce -i poruncise proorocul Ieremia, i a citit din carte cuvintele Domnului, în Casa Domnului.

⁹În al cincilea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, în luna a noua, au chemat la un post înaintea Domnului pe tot poporul Ierusalimului i pe tot poporul venit din cet ile lui Iuda la Ierusalim.

¹⁰Atunci Baruc a citit din carte cuvintele lui Ieremia, în auzul întregului popor, în Casa Domnului, în chilia lui Ghemaria, fiul lui afan, logof tul, în curtea de sus, la intrarea por ii celei noi a Casei Domnului.

¹¹Îns Mica, fiul lui Ghemaria, fiul lui afan, auzind toate cuvintele Domnului cuprinse în carte,

¹²s'a pogorît la casa împ ratului, în odaia de scris a logof tului, unde st teau toate c peteniile, logof tul Eli ama, Delaia, fiul lui emaia, Elnatan, fiul lui Acbor, Ghemaria, fiul lui afan, Zedechia, fiul lui Hanania, i toate celelalte c petenii.

¹³ i Mica le -a spus toate cuvintele pe cari le auzise, cînd citea Baruc în carte, în auzul poporului.

¹⁴Atunci toate c peteniile au trimes la Baruc pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui elemia, fiul lui Cu i, s -i spun : „Ia în mîn cartea din care ai citit, în auzul poporului, i vino!” Baruc, fiul lui Neriia, a luat cartea în mîn , i s'a dus la ei. ¹⁵Ei i-au zis: „ezi i cite te -o în auzul nostru.” Astfel Baruc a citit -o în auzul lor. ¹⁶Cînd au auzit ei toate cuvintele, s'au uitat cu groaz unii la al ii, i au zis lui Baruc: „Vom spune împ ratului toate cuvintele acestea.” ¹⁷ i au mai pus lui Baruc urm toarea întrebare: „Spune-ne cum ai scris toate cuvintele acestea dup spusele lui!” ¹⁸Baruc le -a r spus: „El îmi spunea cu gura lui toate cuvintele acestea, i eu le-am scris în cartea aceasta cu cerneal .”

¹⁹C peteniile au zis lui Baruc: „Du-te de te ascunde, tu i Ieremia, ca s nu tie nimeni unde sînte i.”

²⁰Ei s'au dus apoi la împ ratul în curte, l sînd cartea în odaia de scris a logof tului Eli ama, i au spus toate cuvintele din ea în auzul împ ratului. ²¹Împ ratul a trimes pe Iehudi s ia cartea, Iehudi a luat -o din odaia logof tului Eli ama, i a citit -o în auzul împ ratului i în auzul tuturor c peteniilor cari st teau împrejurul împ ratului. ²²Împ ratul edea în casa de iarn , -c ci era în luna a noua- i înaintea lui era un foc de c rbuni aprin i. ²³Dup ce Iehudi a citit trei sau patru foi, împ ratul a t iat cartea cu briceagul logof tului, i a aruncat -o în j ratecul de c rbuni, unde a fost ars de tot. ²⁴Împ ratul i to i slujitorii lui, cari au auzit toate cuvintele acelea, nu s'au sp imîntat i nu i-au sfî iat hainele.

²⁵Elnatan, Delaia i Ghemaria st ruiser de împ rat s nu ard cartea; dar el nu i -a ascultat. ²⁶Ci împ ratul a poruncit lui Ierahmeel, fiul împ ratului, lui Seraia, fiul lui Azriel, i lui elemia, fiul lui Abdel, s pun mîna pe logof tul Baruc i pe proorocul Ieremia. Dar Domnul i -a ascuns. ²⁷Dup ce a ars împ ratul cartea, care cuprindea cuvintele, pe cari le scrisese Baruc dup spusele lui Ieremia, cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Ieremia: ²⁸„Ia din nou o alt carte, i scrie în ea toate cuvintele, cari erau în cea dintîi carte, pe care a ars -o Ioiachim, împ ratul lui Iuda. ²⁹ i despre Ioiachim, împ ratul lui Iuda, spune: „A a vorbe te Domnul: „Tu ai ars cartea aceasta, zicînd: „Pentru ce ai scris în ea cuvintele acestea: „Împ ratul Babilonului va veni, va nimici ara aceasta, i va nimici din ea oamenii i dobitoacele?” ³⁰Deaceea, a a vorbe te Domnul despre Ioiachim, împ ratul lui Iuda: „Nici unul din ai lui nu va edea pe scaunul de domnie al lui David. Trupul lui mort va fi l sat la c l dur ziua i la frig noaptea. ³¹Îl voi pedepsi, pe el, s mîn a lui, i pe slujitorii lui, pentru nelegiuirea lor, i voi aduce peste ei, peste locuitorii Ierusalimului i peste oamenii lui Iuda, toate nenorocirile cu cari i-am ameninat, f r ca ei s fi vrut s M asculte!” ³²Ieremia a luat o alt carte i a dat -o lui Baruc, fiul lui Neriia, logof tul. Baruc a scris în ea, dup spusele lui Ieremia, toate cuvintele din cartea pe care o arsese în foc Ioiachim, împ ratul lui Iuda. Multe alte cuvinte de felul acesta au mai fost ad ugate la ea.

Chapter 37

¹În locul lui Ieonia, fiul lui Ioiachim a început s domneasc Zedechia, fiul lui Iosia. El a fost pus împ rat în ara lui Iuda de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului. ²Dar nici el, nici slujitorii lui,

nici poporul din ar , n'au ascultat cuvintele, pe cari le -a rostit Domnul prin proorocul Ieremia.

³Împ ratul Zedechia a trimes pe Iucal, fiul lui elemia, i pe efania, fiul lui Maaseia, preotul, la proorocul Ieremia, s -i spun ; „Mijloce te pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru.” ⁴Pe atunci Ieremia umbla slobod prin popor: nu -l aruncaser înc în temni . ⁵Oastea lui Faraon ie ise din Egipt; i Haldeii, cari împresurau Ierusalimul, când auziser vestea aceasta, plecaser din Ierusalim.

⁶Atunci cuvântul Domnului a vorbit proorocului Ieremia astfel: ⁷„A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Iat ce s spune i împ ratului lui Iuda, care v'a trimes la Mine s M întreba i: „Iat c oastea lui Faraon, care pornise s v ajute, se întoarce în ara ei, în Egipt; ⁸iar Haldeii se vor întoarce, vor bate iar cetatea aceasta, o vor lua, i o vor arde cu foc.” ⁹„A a vorbe te Domnul: „Nu v în ela i, zicînd: „Haldeii se vor dep rta dela noi!” C ci nu se vor dep rta! ¹⁰i chiar dac a i bate toat oastea Haldeilor, cari se r zboiesc cu voi, chiar dac n'ar mai r mînea din ei decît vreo cî iva oameni r ni i, tot s'ar ridica fiecare din cortul lui, i ar arde cetatea aceasta cu foc.” ¹¹Pe când se dep rtase oastea Haldeilor de Ierusalim, de frica oastei lui Faraon, ¹²Ieremia a vrut s ias din Ierusalim, ca s se duc în ara lui Benjamin, i s scape din mijlocul poporului. ¹³Cînd a ajuns îns la poarta lui Benjamin, c pitanul str jerilor, numit Ireia, fiul lui elemia, fiul lui Hanania, era acolo, i a pus mîna pe proorocul Ieremia, zicînd: „Tu vrei s treci la Haldei!” ¹⁴Ieremia a r spus: „Nu este adev rat! Nu vreau s trec la Haldei!” Dar Ireia n'a vrut s -l cread , ci a apucat pe Ieremia i l -a dus înaintea c peteniilor. ¹⁵C peteniile, mîniate pe Ieremia, l-au lovit, i l-au aruncat în temni în casa logof tului Ionatan, c ci o prefuser în temni . ¹⁶A a intrat Ieremia în temni i în gherl , unde a stat mult vreme. ¹⁷Împ ratul Zedechia a trimes s -l aduc , i l -a întrebat în tain la el acas . El a zis: „Ai vreun cuvînt din partea Domnului?” Ieremia a r spus: „Da”. i a a d ugat: „Vei fi dat în mîinile împ ratului Babilonului!” ¹⁸Ieremia a mai spus împ ratului Zedechia: „Cu ce am p c tuit eu împotriva ta, împotriva slujitorilor t i, i împotriva poporului acestuia, de m'a i aruncat în temni ? ¹⁹i unde sînt proorocii vo tri, cari v prooroceau, i ziceau: „Împ ratul Babilonului nu va veni împotriva voastr , nici împotriva rii acesteia?” ²⁰Acum ascult , te rog, împ rate, domnul meu! Fie bine primite înaintea ta rug min ile mele! Nu m trimete iar în casa logof tului Ionatan, ca nu cumva s mor acolo!” ²¹Împ ratul Zedechia a poruncit s p zeasc pe Ieremia în curtea temni ei, i s -i dea în fiecare zi o pîne din uli a brutarilor, pîn s'a sfîrit toat pînea din cetate. Astfel Ieremia a r mas în curtea temni ei.

Chapter 38

¹efatia, fiul lui Matan, Ghedalia, fiul lui Pa hur, Iucal, fiul lui elemia, i Pa hur, fiul lui Malchia, au auzit cuvintele, pe cari le spunea Ieremia întregului popor, zicînd: ²„A a vorbe te Domnul: „Cine va r mînea în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de cium ; dar cine va ie i i se va duce la Haldei, va sc pa cu via , va avea ca prad via a lui, i va tr i. ³A a vorbe te Domnul: „Cetatea aceasta va fi dat în mîna o tirii împ ratului Babilonului, i o va lua!” ⁴Atunci c peteniile

au zis împ ratului: „Omul acesta ar trebui omorât! C ci moaie inima oamenilor de r zboi cari au mai r mas în cetatea aceasta, i a întregului popor, înîndu-le asemenea cuvînt ri; omul acesta nu urm re te binele poporului acestuia, i nu -i vrea de cît nenorocirea.”⁵ Împ ratul Zedechia a r spus: „Iat -l c este în mînile voastre; c ci împ ratul nu poate nimic împotriva voastr !”⁶ Atunci ei au luat pe Ieremia, i l-au aruncat în groapa lui Machia, fiul împ ratului, care se afla în curtea temni ei, i au pogorît în ea pe Ieremia cu funii. În groap nu era ap , dar era noroi; i Ieremia s'a afundat în noroi.⁷ Ebed-Melec, Etiopianul, famen-dreg tor la curtea împ ratului, a auzit c Ieremia fusese aruncat în groap . Împ ratul st tea la poarta lui Beniamin.⁸ Ebed-Melec a ie it din casa împ ratului, i a vorbit împ ratului astfel:⁹ „Împ rate, domnul meu, oamenii ace tia au f cut r u de s'au purtat a a cu proorocul Ieremia, aruncîndu -l în groap ; are s moar de foame acolo unde este, c ci în cetate nu este pîne!”¹⁰ Împ ratul a dat urm toarea porunc lui Ebed-Melec, Etiopianul: „Ia de aici treizeci de oameni cu tine, i scoate din groap pe proorocul Ieremia, pîn nu moare!”¹¹ Ebed-Melec a luat cu el pe oamenii aceia, i s'a dus la casa împ ratului, într'un loc dedesuptul vistieriei; a luat de acolo ni te petece de haine purtate i ni te tren e de haine vechi, i le -a pogorît lui Ieremia în groap , cu ni te funii.¹² Ebed-Melec, Etiopianul, a zis lui Ieremia: „Pune aceste petece purtate i aceste tren e supt subsiori, supt funii.” i Ieremia a f cut a a.¹³ Au tras astfel pe Ieremia cu funiile, i l-au scos afar din groap . Ieremia a r mas în curtea temni ei.¹⁴ Împ ratul Zedechia a trimes dup proorocul Ieremia, i l -a adus la el la intrarea a treia a Casei Domnului. i împ ratul a zis lui Ieremia: „Am s te întreb ceva, s nu-mi ascunzi nimic!”¹⁵ Ieremia a r spus lui Zedechia: „Dac i -l voi spune, m vei omorî; iar dac - i voi da un sfat, nu m vei asculta.”¹⁶ Împ ratul Zedechia a jurat în tain lui Ieremia, i a zis: „Viu este Domnul, care ne -a dat via a, c nu te voi omorî i nu te voi l sa în mînile oamenilor acestora, cari vor s - i ia via a!”¹⁷ Ieremia a zis atunci lui Zedechia: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Dac te vei supune c peteniilor împ ratului Babilonului, vei sc pa cu via , i nici cetatea aceasta nu va fi ars cu foc, iar tu vei tr i împreun cu casa ta.”¹⁸ Dar dac nu te vei supune c peteniilor împ ratului Babilonului, cetatea aceasta va fi dat în mînile Haldeilor, cari o vor arde cu foc; iar tu nu vei sc pa din mînile lor!”¹⁹ Împ ratul Zedechia a zis lui Ieremia: „M tem de Iudeii cari au trecut la Haldei; m tem s nu m dea în mînile lor, i s m batjocoreasc .”²⁰ Ieremia a r spus: „Nu te vor da.” Ascult glasul Domnului în ce- i spun, c ci o vei duce bine, i vei sc pa cu via .²¹ Dar dac nu vrei s ie i, iat ce mi -a descoperit Domnul:²² „Toate nevestele cari au mai r mas în casa împ ratului lui Iuda, vor fi luate de c peteniile împ ratului Babilonului, i vor zice j lind: „Prietenii t i cei buni te-au în elat i te-au înduplecat; dar cînd i s'au afundat picioarele în noroi, ei au fugit!”²³ Toate nevestele tale i copiii t i vor fi lua i de Haldei; i nu vei sc pa de mînile lor, ci vei fi prins de mîna împ ratului Babilonului, i cetatea aceasta va fi ars cu foc.”²⁴ Zedechia a zis lui Ieremia: „S nu tie nimeni nimic din cuvintele acestea, i nu vei muri!”²⁵ Dar dac vor auzi c peteniile c i-am vorbit, i dac vor veni i- i vor zice: „Spune-ne ce ai spus împ ratului, i ce i -a spus împ ratul, nu ne ascunde nimic, i nu te vom omorî”, -²⁶ s le r spunzi: „Am rugat pe împ rat s nu m trimeat iar , în casa lui Ionatan, ca nu cumva s mor acolo!”²⁷ Toate c peteniile au venit la Ieremia i l-au întrebat. El le -a r spus întocmai cum poruncise împ ratul. Ei

au t cut atunci, i au plecat, c ci nimeni n'auzise nimic. ²⁸Ieremia îns a r mas în curtea temni ei pîn în ziua lu rii Ierusalimului.``

Chapter 39

¹Ierusalimul a fost luat. În al nou lea an al lui Zedechia, împ ratul lui Iuda, în luna a zecea, a venit Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, cu toat o tîrea lui înaintea Ierusalimului, i l -a împresurat; ²iar în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în ziua a noua a lunii a patra, au p truns în cetate. ³Atunci au înaintat toate c peteniile împ ratului Babilonului, i au cuprins poarta dela mijloc. Erau: Nergal- are er, Samgar-Nebu, Sarsechim, c petenia famenilor dreg tori, Nergal- are er, c petenia magilor, i toate celelalte c petenii ale împ ratului Babilonului. ⁴Zedechia, împ ratul lui Iuda, i to i oamenii de r zboi, cum i-au v zut, au fugit, i au ie it noaptea din cetate, pe drumul gr dinii împ ratului, pe poarta dintre cele dou ziduri, i au apucat pe drumul cîmpiei. ⁵Dar oastea Haldeilor i -a urm rit, i a ajuns pe Zedechia în cîmpiile Ierihonului. L-au luat, i l-au dus la Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, la Ribla, în ara Hamatului; el a dat o hot rîre împotriva lui. ⁶Împ ratul Babilonului a pus s junghe la Ribla pe fiii lui Zedechia înaintea lui, împreun cu to i mai marii lui Iuda. ⁷Apoi a pus s scoat ochii lui Zedechia, i a pus s -l lege cu lan uri de aram , ca s -l duc la Babilon. ⁸Haldeii au ars cu foc casa împ ratului i casele poporului, i au d rîmat zidurile Ierusalimului. ⁹Nebuzaradan, c petenia str jerilor, a luat robi la Babilon, pe aceia dîn popor cari r m seser în cetate, pe cei ce se supuseser lui, i pe r m i a poporului. ¹⁰Dar Nebuzaradan, c petenia str jerilor, a l sat în ara lui Iuda pe unii din cei mai s raci din popor, pe ceice n'aveau nimic; i le -a dat atunci vii i ogoare. ¹¹Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, d duse porunca urm toare cu privire la Ieremia, prin Nebuzaradan, c petenia str jerilor: ¹²„Ia -l, poart grij de el, i nu -i face niciun r u, ci f -i ce- i va cere!`` ¹³Nebuzaradan, c petenia str jerilor, Nebu azban, c petenia famenilor-dreg tori, Nergal- are er, c petenie magilor, i toate c peteniile împ ratului Babilonului, ¹⁴au trimes s aduc pe Ieremia din curtea temni ei, i l-au încredin at lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan, ca s -l duc acas . i a r mas în mijlocul poporului. ¹⁵Cuvîntul Domnului vorbise astfel lui Ieremia, pe cînd era închis în curtea temni ei: ¹⁶„Du-te de vorbe te lui Ebed-Melec, Etiopianul, i spune -i: ,A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Iat , voi aduce peste cetatea aceasta lucrurile, pe cari le-am vestit în r u i nu în bine; în ziua aceea ele se vor întîmpla înaintea ochilor t i. ¹⁷Dar pe tîne te voi izb vi în ziua aceea, zice Domnul, i nu vei fi dat în mînile oamenilor de cari temi. ¹⁸Te voi sc pa, i nu vei c dea supt sabie, ci via a î i va fi prada ta de r zboi, pentru c ai avut încredere în Mine, zice Domnul.``

Chapter 40

¹Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, după ce Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, îi -a dat drumul din Rama. Când a trimis să-l aduc, Ieremia era încă legat cu lanțuri, împreună cu toți prinții de război din Ierusalim și din Iuda, cari aveau să fie duși în Babilon. ²Căpetenia străjerilor a trimis să aduc pe Ieremia, și îi -a zis: „Domnul, Dumnezeul tău, a vestit mai dinainte aceste nenorociri împotriva locului acestuia; ³Domnul a adus și a împlinit ce spusese; și lucrurile acestea vi s'au întîmplat pentru că ați păcătuit împotriva Domnului și n'aveți ascultat glasul Lui. ⁴Acum, iată, te izbăvesc astăzi din lanțurile, pe cari le ai la mâini; dacă vrei să vii cu mine la Babilon, vino, și voi îngriji de tine. Dar, dacă nu-ți place să vii cu mine la Babilon, nu veni. Iată, toată țara este înaintea ta, du-te unde vei crede, și unde-ți place să te duci!” ⁵Însă fiindcă el zăbovea să răspundă, „Întoarce-te,” a adăugat el, „la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care l -a pus împăratul Babilonului peste cetățile lui Iuda, și rămâi cu el în mijlocul poporului; sau, du-te ori unde vei vrea să te duci!” Căpetenia străjerilor îi -a dat merinde și daruri, și îi -a dat drumul. ⁶Ieremia s'a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mispah, și a rămas cu el în mijlocul poporului, care rămăsese în țară. ⁷Când au aflat toate căpeteniile oștirilor cari rămăseseră pe câmp, cu oamenii lor, că împăratul Babilonului a pus ca dregător al țării pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, și că și -a încredințat bărbății, femeile, copiii, și pe aceia din săracii țării, cari nu fuseseră luați robi în Babilon, ⁸s'au dus la Ghedalia la Mispah; și anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanan și Ionatan, fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii lui Efai din Netofa, și Iezania, fiul unui Maacatit, ei și oamenii lor. ⁹Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, le -a jurat, lor și oamenilor lor, zicînd: „Nu vă temeți să slujiți Haldeilor; rămîneți în țară, slujiți împăratului Babilonului, și o veți duce bine!” ¹⁰Iată că eu rămîn la Mispah, ca să fiu la porunca Haldeilor, cari vor veni la noi. Voi strînge și deci vinul, poamele de vară și untdelemnul, puneți-le în vasele voastre, și locuiți în cetățile, în cari vă aflați!” ¹¹Toți Iudeii cari erau în țara Moabului, la Amoni, în țara Edomului, și în toate țărilor, au auzit că împăratul Babilonului l -a sădit în Iuda, și că le -a duse ca dregător pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan. ¹²Și toți Iudeii aceia, s'au întors din toate locurile, pe unde erau împrăștiați, au venit în țara lui Iuda la Ghedalia, la Mispah, și au avut un mare belug de vin și de poame de vară. ¹³Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștirilor cari mai erau pe câmp, au venit la Ghedalia, la Mispah, ¹⁴și i -a zis: „Ți s'au dat Baalis, împăratul Amoniilor, a înșurinat pe Ismael, fiul lui Netania, să te omoare?” Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i -a crezut. ¹⁵Și Iohanan, fiul lui Careah, a spus în taină lui Ghedalia, la Mispah: „Dă-mi voie să mă duc să omor pe Ismael, fiul lui Netania. Nimeni n'are să știe. Pentru că să te omoare el, și să se risipească toți cei din Iuda, cari s'au strîns la tine, și să piară rămășița lui Iuda?” ¹⁶Ghedalia, fiul lui Ahicam, a răspuns lui Iohanan, fiul lui Careah: „Nu face lucrul acesta: căci ce spui tu despre Ismael, nu este adevărat!”

Chapter 41

¹În luna a optea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Eliama, din neamul împăratului, a venit cu mai marii împăratului și cu zece oameni la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mispah. Și au mîncat împreună

acolo, la Mi pa. ²Atunci Ismael, fiul lui Netania, s'a sculat cu cei zece oameni de cari era înso it, i au lovit cu sabia pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan, i au omorît astfel pe acela, pe care îl pusese împ ratul Babilonului dreg tor peste ar . ³Ismael a mai omorît pe to i Iudeii, cari erau cu Ghedalia la Mi pa, i pe Haldeii, cari se aflau acolo, oameni de r zboi. ⁴A doua zi, dup omorîrea lui Ghedalia, pe cînd nimeni nu tia nimic, ⁵au venit din Sihem, din Silo i din Samaria, optzeci de oameni, cu barba ras i cu haine sfî iate, cari î i f cuser t ieturi în piele; aveau daruri de mîncare i t mîie, ca s le aduc la Casa Domnului. ⁶Ismael, fiul lui Netania, le -a ie it înainte din Mi pa, i mergea plîngînd. Cînd i -a întîlnit, le -a zis: „Veni i la Ghedalia, fiul lui Ahicam!” ⁷i cînd au ajuns ei în mijlocul cet ii, Ismael, fiul lui Netania, i -a junghiat i i -a aruncat în groap , cu ajutorul oamenilor, cari -l înso eau. ⁸Dar s'au g sit printre ei zece oameni cari au zis lui Ismael: „Nu ne omorî, c ci mai avem merinde ascunse în cîmp: grîu, orz, untdelemn i miere!” Atunci el i -a cru at, i nu i -a omorît împreun cu fra ii lor. ⁹Groapa în care a aruncat Ismael toate trupurile moarte ale oamenilor pe cari i -a ucis, afar de Ghedalia, este groapa aceea mare pe care o f cuse împ ratul Asa, cînd se temea de Bae a, împ ratul lui Israel; groapa aceasta a umplut -o Ismael, fiul lui Netania, cu cei uci i. ¹⁰Ismael a luat prin i de r zboi pe toi ceice mai r m seser la Mi pa din popor, pe fiicele împ ratului i pe to i aceia din popor, cari locuiau acolo, i pe cari -i încredin ase Nebuzaradan, c petenia str jerilor, lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; Ismael fiul lui Netania, i -a luat prin i de r zboi, i a plecat ca s treac la Amoni i. ¹¹Dar Iohanana, fiul lui Careah, i toate c peteniile o tirilor, cari erau cu el, au fost în tiina i de tot r ul, pe care -l f cuse Ismael, fiul lui Netania. ¹²Au luat pe to i oamenii, i au pornit s bat pe Ismael, fiul lui Netania, pe care l-au g sit lîng apele cele mari ale Gabaonului. ¹³Cînd a v zut tot poporul, care era cu Ismael, pe Iohanana, fiul lui Careah, i pe toate c peteniile o tirilor, cari erau cu el, s'a bucurat; ¹⁴i tot poporul, pe care -l luase Ismael din Mi pa, s'a întors i a venit de s'a unit cu Iohanana, fiul lui Careah. ¹⁵Dar Ismael, fiul lui Netania, a sc pat de Iohanana cu opt oameni, i s'a dus la Amoni i. ¹⁶Iohanana, fiul lui Careah, i toate c peteniile o tirilor, cari erau cu el, au luat toat r m i a poporului, pe care l-au izb vit din mînile lui Ismael, fiul lui Netania, cînd îl ducea din Mi pa, dup ce ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam. i anume pe oamenii de r zboi, pe femei, pe copii, pe famenii-dreg tori, pe cari i -a adus Iohanana înapoi din Gabaon. ¹⁷Au pornit, i s'au oprit la hanul lui Chimham lîng Betleem, ca s plece apoi în Egipt, ¹⁸departe de Haldei, de cari se temeau, pentruc Ismael, fiul lui Netania, ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care -l pusese împ ratul Babilonului dreg tor peste ar .

Chapter 42

¹Toate c peteniile o tilor, Iohanana, fiul lui Careah, Iezania, fiul lui Hosea, i tot poporul dela cel mai mic pîn la cel mai mare, au înaintat, ²i au zis proorocului Ieremia: „Fie bine primit înaintea ta rug mintea noastr ! Mijloce te pentru noi la Domnul, Dumnezeul t u, pentru to i cei ce au mai r mas, c ci eram mul i, dar am mai r mas numai un mic num r, cum bine vezi tu însu i cu ochii t i.

³Binevoiasc Domnul, Dumnezeul t u, s ne arate drumul pe care trebuie s mergem i s ne spun ce avem de f cut!`` ⁴Proorocul Ieremia le -a zis: „Am auzit! Iat c m voi ruga Domnului Dumnezeului vostru, dup cererea voastr , i v voi face cunoscut, f r s v ascund ceva, tot ce v va r spunde Domnul!`` ⁵Atunci ei au zis lui Ieremia: „Domnul s fie un martor adev rat i credincios împotriva noastr , dac nu vom face tot ce- i va porunci Domnul, Dumnezeul t u, s ne spui! ⁶Fie bine, fie r u, noi vom asculta de glasul Domnului, Dumnezeului nostru, la care te trimetem, ca s fim ferici i, ascultînd de glasul Domnului, Dumnezeului nostru!`` ⁷Dup zece zile, cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia. ⁸i Ieremia a chemat pe Iohanah, fiul lui Careah, pe toate c peteniile o tilor, cari erau cu el, i pe tot poporul, dela cel mai mic pîn la cel mai mare, ⁹i le -a zis: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeul lui Israel, la care m'a i trimes, s -I aduc înainte rug ciunile voastre: ¹⁰,Dac ve i r mînea în ara aceasta, v voi face s prop i i în ea, i nu v voi nimici, v voi s di i nu v voi smulge; c ci Îmi pare r u de r ul, pe care vi l-am f cut! ¹¹Nu v teme i de împ ratul Babilonului, de care v este fric ; nu v teme i de el, zice Domnul, c ci Eu sînt cu voi, ca s v scap i s v scot din mîna lui. ¹²Îi voi insufla mil de voi, i se va îndura de voi, i v va l sa s locui i în ara voastr .` ¹³Dar dac nu ve i asculta de glasul Domnului, Dumnezeului vostru, i dac ve i zice: „Nu vrem s r mînem în ara aceasta, ¹⁴nu, ci vom merge în ara Egiptului, unde nu vom vedea nici r zboiul, nici nu vom auzi glasul trîmbi ei, nici nu vom duce lips de pîne, i acolo vom locui!` - ¹⁵atunci, asculta i Cuvîntul Domnului, r m i e ale lui Iuda: A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Dac v ve i îndrepta fa a s merge i în Egipt, dac v ve i duce s locui i pentru o vreme acolo, ¹⁶sabia de care v teme i v va ajunge acolo, în ara Egiptului, foametea de care v este fric se va lipi de voi acolo în Egipt i ve i muri acolo. ¹⁷To i ceice î i vor îndrepta fa a s mearg în Egipt ca s locuiasc pentru o vreme acolo, vor muri de sabie, de foamete sau de cium ; niciunul nu va r mînea, i nu va sc pa de nenorocirile, pe cari le voi aduce peste ei!`` ¹⁸C ci a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Cum s'a v rsat mînia i urgia Mea peste locuitorii Ierusalimului, a a se va v rsa urgia Mea i peste voi, dac ve i merge în Egipt; ve i fi o pricin de afurisenie, de groaz , de blestem i de ocar , i nu ve i mai vedea niciodat locul acesta!` ¹⁹R m i e ale lui Iuda, Domnul v zice: „Nu v duce i în Egipt!` „B ga i bine de seam c v opresc lucrul acesta ast zi. ²⁰C ci v în ela i singuri, dac m'a i trimes la Domnul, Dumnezeul vostru, zicînd: „Mijloce te pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru, f -ne cunoscut tot ce va spune Domnul, Dumnezeul nostru, i vom face!` ²¹Eu v'am spus ast zi; dar voi n'asculta i glasul Domnului, Dumnezeului vostru, nici tot ce m'a îns rcinat El s v spun. ²²De aceea s ti i c ve i muri de sabie, de foamete sau de cium , în locul unde voi i s v duce i s locui i!``

Chapter 43

¹Cînd a ispr vit Ieremia de spus întregului popor toate cuvintele Domnului, Dumnezeului lor, toate cuvintele pe cari -l îns rcinase Domnul, Dumnzeul lor, s le spun , ²Azaria, fiul lui Hosea,

Iohanen, fiul lui Careah, i tot i oamenii aceia îngâmfa i, au zis lui Ieremia: „Min i! Nu Domnul, Dumnezeul nostru, te -a însrcinat s ne spui: „Nu v duce i în Egipt ca s locui i acolo pentru o vreme!` 3Ci Baruc, fiul lui Neria, te a î împotriva noastr , ca s ne dai în mânile Haldeilor, s ne omoare sau s ne duc robi la Babilon!` 4Astfel, Iohanen, fiul lui Careah, toate c peteniile otilor, i tot poporul, n'au ascultat de glasul Domnului, care le porunceea s r mîn în ara lui Iuda. 5 i Iohanen, fiul lui Careah, i toate c peteniile otilor, au luat pe toate r m i ele lui Iuda, cari din împr tia i cum erau printre toate neamurile, se întorseser s locuiasc în ara lui Iuda, 6 i anume pe b rba ii, femeile, copiii, fiicele împ ratului, i pe toate sufletele, pe cari le l sase Nebuzaradan, c petenia str jerilor, cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui afan, precum i pe proorocul Ieremia, i pe Baruc, fiul lui Neria. 7Au plecat dar în ara Egiptului, -c ci n'au ascultat de porunca Domnului, - i au ajuns pîn la Tahpanes. 8Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, la Tahpanes, astfel: 9„Ia în mân ni te pietre mari, i ascunde-le, în fa a Iudeilor, în lutul cuptorului de c r mizi care este la intrarea casei lui Faraon din Tahpanes. 10 i spune Iudeilor: „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iat , voi trimete s aduc pe robul Meu Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i voi pune scaunul lui de domnie peste aceste pietre, pe cari le-am ascuns, i î i va întinde covorul peste ele. 11El va veni, i va lovi ara Egiptului: va omorî pe cei sorti i s moar , va duce în robie pe cei sorti i robiei, i va ucide cu sabia pe cei sorti i la sabia! 12Voi pune foc caselor dumnezeilor Egiptului; Nebucadne ar le va arde, va duce robi pe idoli, se va înveli cu ara Egiptului cum se învele te p storul cu haina lui, i va ie i în pace din ea. 13Va sf rîma stîlpii din Bet- eme , din ara Egiptului, i va arde cu foc casele dumnezeilor Egiptului.`

Chapter 44

1Iat cuvîntul spus lui Ieremia cu privire la to i Iudeii, cari locuiau în ara Egiptului, la Migdol, la Tahpanes, la Nof i în ara Patros: 2„A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „A i v zut toate nenorocirile, pe cari le-am adus asupra Ierusalimului i asupra tuturor cet ilor lui Iuda: iat c ast zi ele nu mai sînt decît ni te d rîm turi, i nimeni nu mai locuie te în ele, 3din pricina r ut ii, cu care au lucrat, ca s M mînie, ducîndu-se s t mîieze i s slujeasc altor dumnezei, cari nu erau cunoscu i nici de ei, nici de voi, nici de p rin ii vo tri. 4V'am trimes într'una pe to i slujitorii Mei proorocii, ca s v spun : „Nu face i aceste urîciuni, pe cari le ur sc.` 5Dar ei n'au vrut s'asculte, n'au luat aminte, nu s'au întors dela r utatea lor, i n'au încetat s aduc t mîie altor dumnezei. 6De aceea s'a v rsat urgia Mea i a izbucnit mînia Mea, i în cet ile lui Iuda i în uli ele Ierusalimului, cari nu mai sînt decît ni te d rîm turi i un pustiu, cum se vede ast zi. 7„Acum, a a vorbe te Domnul, Dumnezeul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Pentru ce v face i voi singuri un r u atît de mare, ca s se nimiceasc din mijlocul lui Iuda b rba i, femei, copii i prunci, i s nu mai r mîn nici o r m i din voi? 8Pentru ce M mînia i voi prin lucr rile mînilor voastre, aducînd t mîie altor dumnezei ai rii Egiptului, unde a i venit s locui i pentru o vreme, ca s fi i nimici i i s ajunge i o pricin de

blestem i de ocar printre toate neamurile p mîntului? ⁹A i uitat nelegiuirile p rin ilor vo tri, nelegiuirile împ ra ilor lui Iuda, nelegiuirile nevestelor lor, nelegiuirile voastre i nelegiuirile nevestelor voastre, s vîr ite în ara lui Iuda i pe uli ele Ierusalimului? ¹⁰Ei nu s'au smerit nici pîn în ziua de azi, n'au fric , nu urmeaz Legea Mea i poruncile Mele, pe cari le-am pus înaintea voastr i înaintea p rin ilor vo tri. ¹¹,De aceea, a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: ,Iat , Îmi întorc Fa a împotriva voastr , ca s v fac r u, i s nimicesc pe tot Iuda. ¹²Voi lua r m i ele lui Iuda, cari i-au îndreptat fa a ca s mearg în ara Egiptului, s locuiasc acolo pentru o vreme: to i vor fi nimici i, i vor c dea în ara Egiptului; vor fi nimici i de sabie, de foamete, dela cel mai mic pîn la cel mai mare; vor pieri de sabie i de foamete; i vor fi o pricin de afurisenie, de spaim , de blestem i de ocar . ¹³Voi pedepsi astfel pe ceice locuiesc în ara Egiptului, cum am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete i cu cium . ¹⁴Nu va r mînea i nu va sc pa niciunul din r m i ele lui Iuda, cari au venit s locuiasc pentru o vreme în ara Egiptului, cu gînd s se întoarc iar în ara lui Iuda, unde doresc s se întoarc iar s se a eze: nu se vor mai întoarce decît vreo cî iva, cari vor sc pa!` ¹⁵To i b rba ii, cari tiau c nevestele lor aduceau t mîie altor dumnezei, toate femeile cari se aflau acolo în mare num r, i tot poporul care locuia în ara Egiptului, la Patros, au r spus a a lui Ieremia: ¹⁶,,Nu te vom asculta în nimic din cele ce ne-ai spus în Numele Domnului. ¹⁷Ci voim s facem cum am spus cu gura noastr , i anume: s aducem t mîie împ r tesei cerului, i s -i turn m jertfe de b utur , cum am f cut, noi i p rin ii no tri, împ ra ii no tri i c peteniile noastre, în cet ile lui Iuda i în uli ele Ierusalimului. Atunci aveam pîne de ne s turam, eram ferici i, i nu treceam prin nici o nenorocire! ¹⁸Dar, de cînd am încetat s aducem t mîie împ r tesei cerului, i s -i turn m jertfe de b utur , am dus lips de toate, i am fost nimici i de sabie i de foamete...` ¹⁹,,De altfel, cînd aducem t mîie împ r tesei cerului i -i turn m jertfe de b utur , oare f r voia b rba ilor no tri îi preg tim noi turte ca s'o cinstim f cîndu -i chipul, i -i aducem jertfe de b utur ?` ²⁰Ieremia a zis atunci întregului popor, b rba ilor, femeilor i tuturor celor ce -i d duser r spusul acesta: ²¹,,Nu i -a adus aminte Domnul, i nu I -a venit Lui în minte t mîia, pe care a i ars -o în cet ile lui Iuda i în uli ele Ierusalimului, voi i p rin ii vo tri, împ ra ii vo tri i c peteniile voastre, i poporul din ar ? ²²Domnul n'a putut s mai sufere lucrul acesta, din pricina r ut ii faptelor voastre, din pricina urîciunilor pe cari le-a i s vîr it; i de aceea ara voastr a ajuns o paragin , un pustiu, o pricin de blestem, cum vede i ast zi. ²³Tocmai pentru c a i ars t mîie i a i p c tuit împotriva Domnului, pentru c n'a i ascultat glasul Domnului, i n'a i p zit Legea, poruncile i înv turile Lui, tocmai pentru aceea vi s'au întîmplat aceste nenorociri, cum se vede ast zi.` - ²⁴Ieremia a mai zis întregului popor i tuturor femeilor: ,Asculta i Cuvîntul Domnului, voi to i cei din Iuda, cari sînte i în ara Egiptului! ²⁵A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel: ,Voi i nevestele voastre a i m rturisit cu gurile voastre i a i împlinit cu mîinile voastre ce spune i: ,Vrem s împlinim juruin ele pe cari le-am f cut, s aducem t mîie împ r tesei cerului, i s -i turn m jertfe de b utur !` ²⁶De aceea, acum, dup ce v'a i împlinit juruin ele, i v'a i înf ptuit f g duin ele, asculta i Cuvîntul Domnului, voi to i cei din Iuda, cari locui i în ara Egiptului! ,Iat , jur pe Numele Meu cel mare, zice Domnul, -c Numele Meu nu va mai fi chemat de gura niciunuia din oamenii lui Iuda, i în toat ara Egiptului niciunul nu va zice: ,Viu

este Domnul, Dumnezeu!` 27Iat , voi veghea asupra lor ca s le fac r u i nu bine; i to i oamenii lui Iuda, cari sînt în ara Egiptului, cari sînt în ara Egiptului, vor fi nimici i de sabie i de foamete pîn vor pieri de tot. 28Aceia, în mic num r, cari vor sc pa de sabie, se vor întoarce din ara Egiptului în ara lui Iuda. Dar toat r m i a lui Iuda, to i cei ce au venit s locuiasc în ara Egiptului, vor vedea dac se va împlini Cuvîntul Meu sau al lor.` 29, i iat , zice Domnul, un semn, dup care ve i cunoa te c v voi pedepsi în locul acesta, ca s ti i c vorbele Mele se vor împlini peste voi, spre nenorocirea voastr.` 30A a vorbe te Domnul: ,Iat , voi da pe Faraon Hofra, împ ratul Egiptului, în mînile vr jma ilor lui, în mînile celor ce vor s -l omoare, cum am dat pe Zedechia, împ ratul lui Iuda, în mînile lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, vr jma ul s u, care voia s -l omoare.``

Chapter 45

1Cuvîntul pe care l -a spus proorocul Ieremia c tre Baruc, fiul lui Neriia, cînd a scris într'o carte cuvintele acestea, dup spusele lui Ieremia, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda, sun astfel: 2,,A a vorbe te Domnul, Dumnezeuul lui Israel, despre tine, Baruc: 3,Tu zici: ,Vai de mine! c ci Domnul a adus întristare peste durerea mea; îmi sleiesc puterile suspinînd, i nu g sesc odihn !` 4Spune -i: ,A a vorbe te Domnul: ,Iat c ce am zidit, voi d rîma; ce am s dit, voi smulge, i anume ara aceasta. 5 i tu umbli dup lucruri mari? Nu umbla dup ele! C ci iat , voi aduce nenorocirea peste orice f ptur , zice Domnul, dar ie î i voi da ca prad de r zboi via a ta, în toate locurile unde vei merge.``

Chapter 46

1Cuvîntul Domnului spus proorocului Ieremia asupra neamurilor: 2asupra Egiptului, împotriva oastei lui Faraon Neco, împ ratul Egiptului, care era lîng rîul Eufratului, la Carchemi , i care a fost b tut de Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împ ratul lui Iuda: 3,,Preg ti i scutul i pav za, i merge i la lupt ; 4în h ma i caii, i înc leca i, c l re i; ar ta i-v cu coifurile voastre, lustrui i-v suli ele, îmbr ca i-v cu plato a!... 5Ce v d? Li -i fric , dau înapoi; vitejii lor sînt b tu i; fug f r s se mai uite înapoi... Groaza se r spînde te în toate p r ile-zice Domnul. - 6Cel mai iute nu scap prin fug , cel mai viteaz nu poate sc pa! La miaz -noapte, pe malurile Eufratului, se clatin i cad! 7Cine este acela care înainteaz ca Nilul, i ale c rui ape se rostogolesc ca rîurile? 8Este Egiptul. El se umfl ca Nilul, i apele lui se rostogolesc ca rîurile. El zice: ,M voi sui, voi acoperi ara, voi nimici cet ile i pe locuitorii lor. 9Sui i-v , cai! N pusti i-v , car ! S ias vitejii, cei din Etiopia i din Put, cari mînuiesc scutul, i cei din Lud, cari mînuiesc i întind arcul! 10Aceast zi este a Domnului, Dumnezeului o tirilor; este o zi de r zbunare, în care Se r zbun El pe vr jma ii S i. Sabia m nînc , se satur , i se îmbat cu sîngele lor. C ci Domnul,

Dumnezeul o tirilor, are o jertf în ara dela miaz -noapte, pe malurile Eufratului. ¹¹Suie-te în Galaad, i adu leac alin tor, fecioar , fiica Egiptului! Degeaba întrebuin ezi atâtea leacuri, c ci nu este vindecare pentru tine! ¹²Neamurile aud ru inea ta, i este plin p mîntul de strig tele tale; c ci r zboincii se poticnesc unul de altul, cad cu to ii laolalt .` ¹³Iat cuvîntul spus de Domnul c tre proorocul Ieremia, despre venirea lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, ca s loveasc ara Egiptului: ¹⁴„Da i de tire în Egipt, da i de veste la Migdol, i vesti i la Nof i la Tahpanes! Zice i: „Scoal -te, preg te te-te, c ci sabia m nînc în jurul t u! ¹⁵Pentruce i-au c zut vitejii t i? Nu pot s in piept, c ci Domnul îi r stoarn ! ¹⁶El face pe mul i s se poticneasc ; cad unul peste altul, i zic: „Haidem s ne întoarcem la poporul nostru, în ara noastr de na tere, departe de sabia nimicitorului!` ¹⁷Acolo strig : „Faraon, împ ratul Egiptului, nu este decît un pustiu, c ci a l sat s treac clipa potrivit .` ¹⁸„Pe via a Mea!` zice Împ ratul, al c rui Nume este Domnul o tirilor: „Ca Taborul printre mun i, cum înainteaz Carmelul în mare, a a va veni. ¹⁹F - i calabalîcul pentru robie, locuitoare, fiica Egiptului! C ci Noful va ajunge un pustiu, va fi pustiit i nu va mai avea locuitori. ²⁰Egiptul este o juncan foarte frumoas ... Nimicitorul vine dela miaz noapte peste ea... ²¹Simbria ii lui deasemenea sînt ca ni te vi ei îngr a i în mijlocul lui. Dar i ei dau dosul, fug to i f r s poat ine pept. C ci vin peste ei ziua nenorocirii lor, ziua pedepsirii lor! ²²I se aude glasul ca fî iitul unui arpe! C ci ei înainteaz cu o o tire, i vin cu topoare împotriva lui, ca ni te t ietori de lemne.` ²³„T ia i -i p durea, zice Domnul, m car c este f r cap t! C ci sînt mai mul i decît l custele, i nu -i po i num ra! ²⁴Fiica Egiptului este acoperit de ru ine, i este dat în mînile poporului dela meaz -noapte. ²⁵Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel, zice: „Iat , voi pedepsi pe Amon din No, pe Faraon i Egiptul, pe dumnezeii i împ ra ii lui, pe Faraon i pe cei ce se încred în el. ²⁶Îi voi da în mînile celor ce vor s -i omoare, în mînile lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, i în mînile slujitorilor lui. Dup aceea, îns , Egiptul va fi locuit ca în zilele de alt dat , zice Domnul.` ²⁷„Iar tu, robul Meu Iacov, nu te teme, i nu te sp imînta, Israele! C ci te voi izb vi din p mîntul dep rtat, i- i voi izb vi s mîn a din ara în care este roab . Iacov se va întoarce iar , va locui lini tit i f r team ; i nu -l va mai tulbura nimeni.` ²⁸„Nu te teme, robul Meu Iacov, zice Domnul; c ci Eu sînt cu tine. Voi nimici toate neamurile printre cari te-am împr tiat, dar pe tine nu te voi nimici; ci Te voi pedepsi cu dreptate, nu pot s te las nepedepsit.`

Chapter 47

¹Iat cuvîntul Domnului, spus proorocului Ieremia cu privire la Filistenii, înainte ca Faraon s bat Gaza. ²„A a vorbe te Domnul: Iat , se ridic ni te ape dela miaz noapte, cresc ca un rîu ie it din matc ; îneac ara i ce cuprinde ea, cetatea i locuitorii ei. ip oamenii, i se bocesc to i locuitorii rii. ³de trop itul copitelor cailor lui puternici, de uruitul car lor lui i de scîr itul roatelor; p rin ii nu se mai întorc spre copiii lor, atît le sînt de sl bite mînile, ⁴pentruc vine ziua cînd vor fi nimici i to i Filistenii, i stîrpi i to i ceice slujeau ca ajutoare Tirului i Sidonului. C ci Domnul va nimici pe

Filistenii, r m i ele ostrovului Caftor. ⁵Gaza a ajuns ple uv , Ascalonul piere cu r m i a v ilor lui!``
 „Pîn cînd î i vei face t ieturi de jale în piele?`` - ⁶„Ah! Sabie a Domnului, cînd te vei odihni odat ?
 Întoarce-te în teac , opre te-te i fii lini tit !`` - ⁷„Dar cum ar putea s se odihneasc ? Cînd Domnul
 doar îi porunce te, i o îndreapt împotriva Ascalonului i coastei m rii.``

Chapter 48

¹Asupra Moabului. „A a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Vai de Nebo, c ci este pustiit! Chiriataimul este acoperit de ru ine, este luat; cet uia este acoperit de ru ine i zdrobit !
²S'a dus fala Moabului, la Hesbon i se pune la cale pieirea: „Haidem, s -l nimicim din mijlocul neamurilor!`` , i tu vei fi nimicit Madmenule, sabia va merge dup tine!`` ³Se aud strig te din Horonaim: pr p d i nimicire! ⁴Moabul este zdrobit! Chiar i cei mici ai lui strig . ⁵C ci într'un plîns necurmat suie sui ul Luhitului, i se aud strig te de durere la pogorî ul Horonaimului, din pricina nimicirii!`` ⁶„Fugi i, sc pa i-v via a, i fi i ca un nevoia des rat în pustie! ⁷C ci, pentru te-ai încrezut în faptele i în vistieriile tale, vei fi luat i tu, i Chemo ul va merge în robie, cu preo îi i c peteniile lui. ⁸Pustiitorul va intra în fiecare cetate, i nicio cetate nu va sc pa. Valea va pieri i cîmpia va fi nimicit , cum a spus Domnul. ⁹Da i aripi Moabului, s plece în sbor! Cet ile lui sînt pref cute în pustie, nu vor mai avea locuitori. ¹⁰Blestemat s fie cel ce face cu neb gare de seam lucrarea Domnului, blestemat s fie celce î i opre te sabia dela m cel! ¹¹Moabul, era neturburat din tinere a lui, i se odihnea f r team pe drojdiile lui, nu era turnat dintr'un vas în altul, i nu era dus în robie. De aceea i s'a p strat gustul, i nu i s'a schimbat mirosul.`` ¹²„De aceea iat , vin zile, zice Domnul, cînd îi voi trimete oameni cari -l vor pritoci; îi vor goli vasele i vor face s -i plesneasc burdufurile. ¹³Moabul va fi dat de ru ine cu Chemo , cum a fost dat de ru ine casa lui Israel cu Betel, în care î i punea încrederea. ¹⁴Cum pute i s zice i: „Sîntem viteji, osta i gata de lupt ?`` ¹⁵„Moabul este pustiit, cet ile lui se înal în fum, floarea tinerimii lui este jungheat , zice Împ ratul, al c rui Nume este Domnul o tirilor.`` ¹⁶„Peirea Moabului este aproape s vin , nenorocirea lui vine în graba mare. ¹⁷Boci i -l, to i ceice -l înconjura i, to i cari -i cunoa te i numele! i zice i: „Cum a fost sf rîmat acest puternic toiag de cîrmuire, acest toiag m re !`` ¹⁸„Pogoar -te din loca ul slavei, ezi jos pe p mîntul uscat, locuitoare, fiica Dibonului! C ci pustiitorul Moabului se suie împotriva ta, i- i nimice te cet uile. ¹⁹Stai pe drum i pînde te, locuitoarea Aroerului! Întreab pe fugar i pe cel sc pat, i zi: „Ce s'a împlîntat?`` ²⁰Moabul este acoperit de ru ine, c ci este zdrobit. Geme i i striga i! Vesti i în Arnon c Moabul este pustiit! ²¹A venit pedeapsa i peste ara cîmpiei, peste Holon, peste Iaha , peste Mefaat, ²²peste Dibon, peste Nebo, peste Bet-Diblataim, ²³peste Chiriataim, peste Bet-Gamul, peste Bet-Meon, ²⁴peste Cheriit, peste Bo ra, peste toate cet ile din ara Moabului, fie dep rtate, fie apropiate. ²⁵T ria Moabului este frînt , i bra ul lui zdrobit, zice Domnul.`` ²⁶„Îmb ta i -l, c ci s'a seme it împotriva Domnului! De aceea, pr v leasc -se Moabul în v rs tura lui, i s ajung de rîs i el! ²⁷N'a fost Israel de rîsul t u? A fost prins el oare printre ho i, de dai din cap,

ori de câte ori vorbești de el? ²⁸Prisi cetile, locuie în stînci, locuitori ai Moabului! Fiici ca porumbeii, cari îți faci cuibul pe marginea pînă terilor! ²⁹Am auzit de fudulia mîndrului Moab, de înfumurarea lui, de trufia lui, de semeirea lui, și de inima lui îngîmfată. ³⁰„Cunosc, zice Domnul, înfumurarea lui, lăudăriile lui de arte, și faptele lui de nimic.” ³¹„De aceea gem pentru Moab, și mijlesc pentru tot Moabul; oamenii suspină pentru cei din Chir-Heres. ³²Vie din Sibma, te plîng mai mult de cît Iaezerul; ramurile tale se întindeau dincolo de mare, se întindeau pînă la marea Iaezerului; dar pustiitorul s'a aruncat peste strîngerea roadelor tale și peste culesul viilor tale. ³³și astfel, s'a dus bucuria și veselia din cîmpiile și din țara roditoare a Moabului.” „Am secăt vinul din teascuri-zice Domnul;-nimeni nu mai calc teasca cu strigăte de bucurie; sînt strigăte de război, nu strigăte de bucurie. ³⁴Strigătele Hesbonului răsună pînă la Eleale, și glasul lor se aude pînă la Iaha, de la oară pînă la Horonaim, pînă la Eglat-eliia; cîci și apele Nimrimului sînt prefăcute în pustiu. ³⁵„Vreau să o isprăvesc în Moab, zice Domnul, cu cel ce se suie pe înălțimile de jerf, și aduce tîmbe dumnezeului său. ³⁶De aceea îmi jălește inima ca un fluer pentru Moab, îmi jălește inima ca un fluer pentru oamenii din Chir-Heres pentru că toate avuțiile pe cari le-au strîns, sînt pierdute. ³⁷Cîci toate capetele sînt rase, toate bărbile sînt tăiate; pe toate mîinile sînt tăieturi de jale, și pe coapse saci.” ³⁸„Pe toate acoperirile Moabului și în piețe, sînt numai bocete, pentru că am sfîrșit Moabul ca pe un vas frînt, zice Domnul.” ³⁹„Cît este de sfîrșit Moabul! Gemi! Cît de ruinos înapoi Moabul spatele! Moabul ajunge astfel de rău și de pomînt pentru toți cei ce-l înconjoară. ⁴⁰Cîci a a vorbeste Domnul: „Iată cîrjma ul sboară ca vulturul, și își întinde aripile asupra Moabului! ⁴¹Cheriotul este luat, cetățile sînt cucerite, și în ziua aceea, inima vitejilor Moabului este ca inima unei femei în durerile nașterii. ⁴²Astfel Moabul va fi nimicit de tot, și nu va mai fi un popor, cîci s'a semeț împotriva Domnului. ⁴³Groaza, groapa și laul sînt peste tine, locuitor al Moabului, zice Domnul.” ⁴⁴„Cel ce fuge de groază, cade în groapă, și cel ce se ridică din groapă, se prinde în laș; cîci aduc asupra lui, asupra Moabului, anul pedepsei lui, zice Domnul.” ⁴⁵„Fugarii se opresc slei și de puteri la umbra Hesbonului; dar din Hesbon iese un foc, o flăcără iese din mijlocul Sihonului, și mistuie laturile Moabului și crețetul capului celor ce se flesc.” ⁴⁶„Vai de tine, Moabule! Poporul din Chemo este pierdut! Cîci fiii tăi sînt luați prin război, și fiicele tale prinse de război. ⁴⁷Dar în vremile de apoi, voi aduce înapoi pe prinții de război ai Moabului, zice Domnul.” Aceasta este judecata asupra Moabului.

Chapter 49

¹Asupra copiilor lui Amon. A a vorbeste Domnul: „N'are Israel fii? și n'are moștenitori? Atunci pentru că stă pînă te Malcom Gadul, și locuie te poporul lui în cetile lui? ²De aceea, iată cîvin zile, zice Domnul, cînd voi face să răsună strigătul de război împotriva Rabei copiilor lui Amon. Ea va ajunge un morman de dărîmături, și satele sale vor fi arse de foc. Atunci Israel va izgoni, pe cei ce-l izgoniseră, zice Domnul.” ³„Gemi, Hesbonule, cîci Ai este pustiit! Striga și, fiicele Rabei,

înbr ca i-v cu saci, i boci i-v alergând încoace i încolo dealungul zidurilor! C ci Malcom se duce în robie, cu preo ii i c peteniile sale! ⁴„Ce te lauzi cu vile?” „Valea ta se scurge, fiic r zvr tit , care te încredeai în vistieriile tale, i ziceai: „Cine va veni împotriva mea?” ⁵„Iat , voi aduce groaza peste tine, zice Domnul, Dumnezeul o tirilor; ea va veni din toate împrejurimile tale, fiecare din voi va fi izgonit drept înainte, i nimeni nu va strînge pe fugari! ⁶Dar dup aceea, voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi ai copiilor lui Amon, zice Domnul.” ⁷Asupra Edomului. A a vorbe te Domnul o tirilor: „Nu mai este în elepciune în Teman? A pierit chibzuin a dela oamenii pricepu i? S'a dus în elepciunea lor?” ⁸„Fugi i, da i dosul, pleca i în pe teri, locuitori ai Dedanului! C ci voi aduce nenorocirea peste Esau, la vremea când îl voi pedepsi.” ⁹„Oare, dac ar veni ni te culeg tori de struguri la tine, nu i-ar l sa nimic de cules pe urma culeg torilor?” „Dac ar veni ni te ho i noaptea, n'ar pustii decît pîn s'ar s tura! ¹⁰Dar Eu însumi voi despoia pe Esau, îi voi descoperi ascunz torile, i nu va putea s se ascund . Copiii lui, fra ii lui, vecinii lui, vor pieri, i el nu va mai fi! ¹¹Las pe orfanii t i! Eu îi voi inea în via , i v ducele tale s se încread în Mine!” ¹²C ci a a vorbe te Domnul: „Iat c cei ce nu trebuiau s bea potirul totu i îl vor bea; i tu s r mîi nepedepsit? Nu, nu vei r mînea nepedepsit, ci îl vei bea i tu! ¹³C ci pe Mine însumi jur, zice Domnul, c Bo ra va fi dat prad pustiirii, oc rii, nimicirii i blestemului, i toate cet ile ei se vor prefaca în ni te d rîm turi vecinice.” ¹⁴Am auzit o veste dela Domnul, i un sol a fost trimes printre neamuri: „Strînge i-v , i porni i împotriva ei! Scula i-v pentru r zboi! ¹⁵„C ci iat , te voi face mic printre neamuri, dispre uit printre oameni. ¹⁶Înfumurarea ta, îngîmfarea inimii tale te -a r t cit, pe tine care locuie ti în cr p turile sfîncilor, i care stai pe vârful dealurilor. Dar chiar dac i-ai a eza cuibul tot atît de sus ca al vulturului, i de acolo te voi pr bu i, zice Domnul.” ¹⁷„Edomul va fi pustiit; to i cei ce vor trece pe lîng el se vor mira i vor fluera pentru toate r nile lui. ¹⁸Ca i Sodoma i Gomora i cet ile vecine, cari au fost nimicite, zice Domnul, nici el nu va mai fi locuit, i nimeni nu se va mai a eza acolo... ¹⁹Iat , vr jma ul se suie ca un leu de pe malurile îngîmfate ale Iordanului împotriva locuin ei tale tari; deodat voi face Edomul s fug de acolo i voi pune peste el pe acela pe care l-am ales. C ci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? Cine-Mi va sta împotriv ?” ²⁰„De aceea, asculta i hot rîrea pe care a luat -o Domnul împotriva Edomului, i planurile, pe cari le -a f cut împotriva locuitorilor din Teman: „Cu adev rat, îi vor tîrî ca pe ni te oi slabe, cu adev rat li se va pustii locuin a! ²¹De vuietul c derii lor se cutremur p mîntul; strig tul lor se aude pîn la marea Ro ie... ²²Iat , ca vulturul înainteaz vr jma ul i sboar , î i întinde aripile peste Bo ra, i în ziua aceea inima vitejilor Edomului este ca inima unei femei în durerile na terii.” ²³Asupra Damascului. Hatmanul i Arpadul sînt ro i de ru ine, c ci au auzit o veste rea i tremur ; frica lor este ca o mare înfuriat , care nu se poate potoli. ²⁴Damascul este topit, se întoarce s fug , îl ia groaza, îl apuc nelini tea i durerile, ca pe o femeie în durerile na terii. - ²⁵„Ah! cum nu este cru at cetatea sl vit , cetatea bucuriei mele!” - ²⁶„De aceea tinerii ei vor c dea pe uli e, i to i b rba ii ei de r zboi vor pieri în ziua aceea, zice domnul o tirilor.” ²⁷„Voi pune foc zidurilor Damascului, i va mistui casele împ r te ti din ben-Hadad.” ²⁸Asupra Chedarului i împ r iilor Ha orului, pe cari le -a b tut Nebucadne ar, împ ratul Babilonului. A a vorbe te Domnul: „Scula i-v , sui i-v împotriva Chedarului, i nimici i pe fiii R s ritului! ²⁹Le

vor lua corturile și turmele, le vor ridica pânzele, tot calabalâcul și c milele, și le vor striga: „Spaimă, de jur împrejur!”³⁰ Fugi și, fugi și din toate puterile voastre, ca și tu și o locuință deoparte, locuitori ai Haorului! zice Domnul: ca și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a luat o hotărâre împotriva voastră, a făcut un plan împotriva voastră.³¹ „Școala și-v, și-v împotriva unui neam liniștit, care locuiește în teamă”, zice Domnul; n'are nici porci, nici zvoare, și locuiește singur.³² C milele lor vor fi de jaf, și mulțimea turmelor lor vor fi o pradă. Voi risipi în toate vânturile pe ei cei ce-și rad colțurile bătăii, și le voi aduce pieirea din toate părțile, -zice Domnul. -³³ Haorul va fi astfel vizuina acalilor, un pustiu pe vecie; nimeni nu va locui în el, și niciun om nu va vedea în el.”³⁴ Cuvântul Domnului, care a fost spus proorocului Ieremia, asupra Elamului, la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, sună astfel:³⁵ „Aa vorbește Domnul oțtirilor: „Iată, voi sfârși rîma arcul Elamului, puterea lui de căpetenie.”³⁶ Voi aduce asupra Elamului cele patru vânturi de la cele patru margini ale cerului, și voi risipi în toate vânturile acestea, și nu va fi niciun popor, la care să n'ajungă fugarii din Elam.³⁷ Voi face ca locuitorii Elamului să tremure înaintea vrăjmașilor lor, și înaintea celor ce vor să-i omoare. Voi aduce nenorociri peste ei, mînia Mea aprinsă”, zice Domnul, și-i voi urmări cu sabia, pînă ce îi voi nimici.”³⁸ „Îmi voi așeza scaunul de domnie în Elam, și-i voi nimici împăratul și căpeteniile, zice Domnul.”³⁹ „Dar în zilele de apoi voi aduce înapoi pe prinții de război ai Elamului, zice Domnul.”

Chapter 50

¹ „Iată cuvîntul rostit de Domnul asupra Babilonului, asupra țărilor Haldeilor, prin proorocul Ieremia:
² „Dați de țire printre neamuri, dați de veste și în lăcașul și un steag! Vestiți, n'ascundeți nimic! Spuneți: „Babilonul este luat! Bel este acoperit de rușine, Merodac este zdrobit! Idolii lui sînt acoperiți de rușine, idolii lui sînt sfârșiți!”³ Ca și împotriva lui se suie un neam de la meaz-noapte, care și va prefăca într-o pustie, și nu va mai fi locuit: atît oamenii cît și dobitoacele fug și se duc.”⁴ „În zilele acelea, în vremile acelea, zice Domnul, copiii lui Israel și copiii lui Iuda se vor întoarce împreună; vor merge plîngînd și vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor.⁵ Vor întreba de drumul Sionului, și-i vor întoarce privirile spre el, și vor zice: „Veni și să ne alipim de Domnul, printr'un legămintă vecinic care să nu fie uitat niciodată!”⁶ „Poporul Meu era o turmă de oi pierdute; pistorii lor și rătăceau, și făceau săcutreiere munții; treceau de pe munte pe dealuri, uitîndu-și staulul.”⁷ Toți cei ce-și găsseau mîncău, și vrăjmașii lor ziceau: „Noi nu sîntem vinovați, fiindcă au pînă împotriva Domnului, Locașul neprihănit, împotriva Domnului, Nădejdea părinților lor.”⁸ Fugiți din Babilon, ieșiți din țara Haldeilor, și mergeți ca niște api în fruntea turmii!⁹ Ca și iată că voi ridica și voi aduce împotriva Babilonului o mulțime de neamuri mari din țara de la miazănoapte; se vor înfrunți în frunții de bătaie împotriva lui, și vor pune stăpînire pe el; săgețile lui sînt ca ale unui războinic iscusit, care nu se întoarce cu mîinile goale.¹⁰ Astfel va fi dată pradă jafului, Haldea, și toți cei ce o vor jefui se vor strădui de jaf, zice Domnul.”¹¹ „Ca și voi vă bucurați și vă veseliți, cînd Mîna și jefuit moțtenirea

Mea! Da, s rea i ca o juncan în iarb , nechieza i ca ni te arm sari foco i!` 12 „Mama voastr este acoperit de ru ine, cea care v'a n scut ro e te de ru ine; iat , ea este coada neamurilor, este un pustiu, un p mînt uscat i f r ap ! 13 Din pricina mîniei Domnului nu va mai fi locuit , i va fi o pustietate. To i ceice vor trece pe lîng Babilon, se vor mira i vor fluiera pentru toate r nile lui. 14În irui i-v de b taie împrejurul Babilonului, voi to i, arca ii! Trage i împotriva lui, nu face i economie de s ge i! C ci a p c tuit împotriva Domnului. 15 Scoate i din toate p r ile un strig t de r zboi împotriva lui! El întinde mînile; temeliile i se pr bu esc; zidurile i se surp . C ci este r zbunarea Domnului. R zbuna i-v pe el! Face i -i cum a f cut i el! 16 Nimici i cu des vîr ire din Babilon pe celce sam n , i pe cel ce mînuie te secerea la vremea seceri ului! Înaintea s biei nimicitorului, fiecare s se întoarc la poporul s u, fiecare s fug spre ara lui. 17 Israel este o oaie r t cit pe care au gonit -o leii; împ ratul Asiriei a mîncat -o cel dintîi; i acesta din urm i -a zdrobit oasele, acest Nebucadne ar, împ ratul Babilonului.` 18 „De aceea a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: ,Iat , voi pedepsi pe împ ratul Babilonului i ara lui, cum am pedepsit pe împ ratul Asiriei. 19 Voi aduce înapoi pe Israel în p unea lui; va pa te pe Carmel i pe Basan, i î i va potoli foamea pe muntele lui Efraim i în Galaad. 20 În zilele acelea, în vremea aceea, -zice Domnul-se va c uta nelegiuirea lui Israel, i nu va mai fi, i p catul lui Iuda, i nu se va mai g si; c ci voi ierta r m i a, pe care o voi l sa.` 21 „Suie-te împotriva rii de dou ori r zvr tit , împotriva locuitorilor ei, i pedepse te -i! Urm re te, m cel re te, nimice te -i! -zice Domnul- i împline te în totul poruncile Mele! 22 Strig te de r zboi r sun în ar , i pr p dul este mare. 23 Cum s'a rupt i s'a sf rîmat ciocanul întregului p mînt! Babilonul este nimicit în mijlocul neamurilor! 24 i-am întins o curs , i ai fost prins, Babilonule, f r s te a tep i.` 25 „Ai fost ajuns, apucat, pentru c ai luptat împotriva Domnului. 25 Domnul i -a deschis casa de arme, i a scos din ea armele mîniei Lui; c ci aceasta este o lucrare a Domnului, Dumnezeul o tirilor, în ara Haldeilor.` 26 „P trunde i dîn toate p r ile în Babilon, deschide i -i grînarele, face i-le ni te mormane ca ni te gr mezi de snopi, i nimici i-le. Nimic s nu mai r mîn din el! 27 Ucide i -i to i taurii i junghia i -i! Vai de ei! C ci le -a venit ziua, vremea pedepsirii lor! 28 Asculta i strig tele fugarilor, ale celorce scap din ara Babilonului, ca s vesteasc în Sion r zbunarea Domnului, Dumnezeului nostru, r zbunarea pentru Templul S u! 29 Chema i împotriva Babilonului pe arca i, voi to i cari încorda i arcul! T b rî i în jurul lui, ca nimeni s nu scape, r spl ti i -i dup faptele lui, face i -i întocmai cum a f cut i el! C ci s'a seme it împotriva Domnului, împotriva Sfîntului lui Israel!` 30 „De aceea, tinerii lui vor c dea pe uli e, i to i oamenii lui de r zboi vor pieri în ziua aceea, zice Domnul.` 31 „Iat , am necaz pe tine, îngîmfatule! zice Domnul, Dumnezeul o tirilor; c ci i -a sosit ziua, vremea pedepsirii tale! 32 Îngîmfatul acela se va poticni i va c dea, i nimeni nu -l va ridica, voi pune foc cet ilor lui, i -i va mistui toate împrejurimile.` 33 „A a vorbe te Domnul o tirilor: ,Copiii lui Israel i copiii lui Iuda sînt ap sa i împreun ; to i cei ce i-au dus robi îi opresc i nu vor s le dea drumul. 34 Dar puternic este R zbun torul lor, El, al c rui Nume este Domnul o tirilor. El le va ap ra pricina, ca s dea odihn rii, i s fac pe locuitorii Babilonului s tremure.` 35 Sabia împotriva Haldeilor! -zice Domnul, -împotriva locuitorilor Babilonului, împotriva c peteniilor i în elep ilor lui! 36 Sabia împotriva proorocilor minciunii, ca s ajung ca ni te oameni f r minte! Sabia împotriva vitejilor

lui, ca s r mîn încremenii! ³⁷Sabia împotriva cailor i car lor lui, împotriva oamenilor de tot felul cari sînt în mijlocul lui, ca s ajung ca femeile! Sabia împotriva vistierilor lui, ca s fie j fuite!
³⁸Seceta peste apele lui, ca s sece! C ci este o ar de idoli, i au înebunit cu idolii lor. ³⁹Deaceea fiarele pustiei se vor a eza acolo împreun cu acalii, i stru ii vor locui acolo; nu va mai fi locuit niciodat , ci vecinic va r mînea nelocuit. ⁴⁰Ca i Sodoma i Gomora i cet ile vecine, pe cari le -a nimicit Dumnezeu, zice Domnul, a a nu va mai fi locuit nici el, i nimeni nu se va mai a eza acolo.
- ⁴¹Iat , vine un popor dela miaz noapte, i un neam mare i ni te împ ra i puternici se ridic dela marginile p mîntului. ⁴²Poart arc i suli , sînt necru tori i f r mil ; glasul le muge te ca marea; sînt c l ri pe cai, ca un om gata de lupt , împotriva ta, fiica Babilonului! ⁴³Împ ratul Babilonului aude vestea, mîinile i se sl besc, i îl apuc groaza, ca durerea pe o femeie care na te... ⁴⁴Iat , vr jma ul se suie ca un leu, depe malurile îngîmfate ale Iordanului împotriva locuin ei tale tari; deodat îi voi izgoni de acolo, i voi pune peste ei pe acela, pe care l-am ales. C ci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? i care c petenie Îmi va sta împotriv ?`` ⁴⁵Deaceea, asculta i hot rîrea pe care a luat -o Domnul împotriva Babilonului, i planurile pe cari le -a f cut El împotriva rii Haldeilor! „Cu adev rat, îi vor tîrî ca pe ni te oi slabe, cu adev rat, le vor pustii locuin a. ⁴⁶De strig tul lu rii Babilonului se cutremur p mîntul, i se aude un strig t de durere printre neamuri.``

Chapter 51

¹A a vorbe te Domnul: „Iat , ridic împotriva Babilonului, i împotriva locuitorilor Haldeii, un vînt nimicitor. ²Trimet împotriva Babilonului ni te vîntur tori cari -l vor vîntura, i -i vor goli ara. Vor veni din toate p r ile asupra lui, în ziua nenorocirii. ³S se întind arcul împotriva celui ce î i întinde arcul, împotriva celui ce se mîndre te în plato a lui!`` „Nu cru a i pe tinerii lui! Nimici i cu des vîr ire toat o tinea lui! ⁴S cad uci i în ara Haldeilor, str pun i de lovituri pe uli ele Babilonului! ⁵C ci Israelul i Iuda nu sînt p r si i de Dumnezeu lor, de Domnul o tirilor, i ara Haldeilor este plin de nelegiuiri împotriva Sfîntului lui Israel. ⁶Fugi i din Babilon, i fiecare s -i scape via a, ca nu cumva s pieri i în pieirea lui! C ci aceasta este o vreme de r zbunare pentru Domnul! El îi va r spl ti dup faptele lui. ⁷Babilonul era în mîna Domnului un potir de aur, care îmb ta tot p mîntul; Neamurile au b ut din vinul lui; deaceea au fost neamurile ca într'o nebulie. ⁸Deodat cade Babilonul i este zdrobit! V ita i -l, aduce i leac alin tor pentru rana lui; poate c se va vindeca!`` - ⁹„Am voit s vindec m Babilonul, dar nu s'a vindecat! P r si i -l, i haidem fiecare în ara noastr , c ci pedeapsa lui a ajuns pîn la ceruri, i se înal pîn la nori.`` ¹⁰„Domnul scoate la lumin dreptatea pricinii noastre: veni i s istorisim în Sion lucrarea Domnului, Dumnezeului nostru.`` ¹¹„Ascu i i s ge ile, prinde i scuturile! Domnul a a î at duhul împ ra ilor Mediei, pentru c vrea s nimiceasc Babilonul; c ci aceasta este r zbunarea Domnului, r zbunarea pentru Templul S u. ¹²În l a i un steag împotriva zidurilor Babilonului! Înt ri i -i str jile, pune i caraule, întinde i curse! C ci Domnul a luat o hot rîre, i aduce la îndeplinire ce a rostit împotriva locuitorilor Babilonului.`` ¹³„Tu, care locuie ti lîng

ape mari, i care ai vistierii nem rginite, i -a venit sfîr itul i l comia ta a ajuns la cap t!` 14Domnul o tirilor a jurat pe Sine însu : „Da, te voi umplea de oameni ca de ni te l custe, i vor scoate strig te de r zboi împotriva ta.` 15El a f cut p mîntul cu puterea Lui, a întemeiat lumea cu în elepciunea Lui, a întins cerurile cu priceperea Lui. 16De glasul Lui, url apele în ceruri; El ridic norii dela marginile p mîntului, d na tere la fulgere i ploaie, i scoate vîntul din c m rile lui. 17Atunci orice om se vede cît este de prost cu tiin a lui, orice argintar r mîne ru inat de chipurile lui cioplite; c ci idoliu lui nu sînt decît minciun , i n'au nicio suflare în ei! 18Sînt o nimica toat i o lucrare de rîs: cînd le vine pedeapsa, pier cu des vîr ire! 19Dar Cel ce este partea lui Iacov nu este ca ei; c ci El a întocmit totul, i Israel este semin ia mo tenirii Lui: Domnul o tirilor, este Numele Lui. 20„Tu Mi-ai fost un ciocan i o unealt de r zboi. Am zdrobit neamuri prin tine, am nimicit împ r ii prin tine. 21Prin tine am sf rîmat pe cal i pe c l re ul lui; 22prin tine am sf rîmat carul i pe cel ce edea în el. Prin tine am sf rîmat pe b rbat i pe femeie; prin tine am sf rîmat pe b trîn i pe copil; prin tine am sf rîmat pe tîn r i pe fat . 23Prin tine am sf rîmat pe p stor i turma lui; prin tine am sf rîmat pe plugar i boii lui; prin tine am sf rîmat pe cîrmuitori i pe c peteniile lui. 24Dar acum, voi r spl ti Babilonului i tuturor locuitorilor Haldeii, tot r ul, pe care l-au f cut Sionului, supt ochii vo tri, zice Domnul.` 25„Iat , am necaz pe tine, munte nimicitor, zice Domnul, pe tine, care nimiceai tot p mîntul! Îmi voi întinde mîna peste tine, te voi pr v li dela în l imea stîncilor, i te voi prefaca într-un munte aprins. 26Nu se vor mai scoate din tine nici pietre din capul unghiului cl dirii, nici pietre pentru temelii; c ci vei fi o d rîm tur vecinic , zice Domnul... 27În l a i un steag pe p mînt! Suna i din trîmbi printre neamuri! Preg ti i neamurile împotriva lui, chema i împotriva lui împ r iile Araratului, Miniului i A chenazului! Pune i c petenii de oaste împotriva lui! Face i s înainteze caii ca ni te l custe sbîrlite! 28Preg ti i împotriva lui pe neamuri, pe împ ra ii Mediei, pe cîrmuitorii lui i pe toate c peteniile lui, i toat ara supt st pînirea lor! 29Se clatin p mîntul, se cutremur ; c ci planul Domnului împotriva Babilonului se împline te; i El va face din ara Babilonului un pustiu nelocuit. 30Vitejii Babilonului nu mai lupt , ci stau în cet ui; puterea le este sleit , i au ajuns ca ni te femei. Vr jma ii pun foc locuin elor lor i le sf rîm z voarele! 31Se întîlnesc alerg torii, se încruci eaz solii, ca s vesteasc împ ratului Babilonului, c cetatea lui este luat din toate p r ile, 32c trec torile sînt luate, b l ile cu trestie sînt uscate de foc, i oamenii de r zboi îngrozi i. 33C ci a a vorbe te Domnul o tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Fiica Babilonului este ca o arie pe vremea cînd este c lcat cu picioarele: înc o clip , i va veni pentru ea vremea seceri ului.` 34„Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, m'a mîncat, m'a nimicit; m'a f cut ca un vas gol; m'a înghi it, ca un balaur, i -a umplut pîntecele cu ce aveam mai scump, i m'a izgonit. 35Sîlnicia f cut fa de mine i fa de carnea mea sfî iat s se întoarc asupra Babilonului, zice locuitoarea Sionului. „Sîngele meu s cad asupra locuitorilor Haldeii!` zice Ierusalimul. - 36De aceea, a a vorbe te Domnul: „Iat , î i voi ap ra pricina, i te voi r zbuna! Voi seca marea Babilonului, i -i voi usca izvorul. 37Babilonul va ajunge un morman de d rîm turi, o vizuin de acali, un pustiu i o batjocur , i nu va mai avea locuitori. 38Vor r cni împreun ca ni te lei, vor ipa ca ni te pui de lei. 39Cînd vor fi înc lzi i de vin, le voi da s bea, i -i voi îmb ta, ca s se veseleasc , i apoi s adoarm somnul cel de veci, ca s nu se mai

scoale, zice Domnul.`` 40 „Îi voi pogori ca pe ni te miei la t iere, ca pe ni te berbeci i ni te api. 41 Cum s'a luat e acul! Cum a fost cucerit acela a c rui slav umplea tot p mîntul! Cum a fost nimicuit Babilonul din mijlocul neamurilor! 42 Marea s'a în l at peste Babilon: Babilonul a fost acoperit de mul imea valurilor sale. 43 Cet ile lui au ajuns un pustiu; un p mînt f r ap i pustiu, o ar unde nimeni nu locuie te i pe unde niciun om nu trece. 44 Voi pedepsi pe Bel în Babilon, îi voi smulge din gur ce a înghi it, i neamurile nu se vor mai îngr m di în el: chiar i zidul Babilonului va c dea! 45 Te i i din mijlocul lui, poporul Meu, i fiecare s - i scape via a, sc pînd de mîni aprins a Domnului! 46 S nu vi se turbure inima, i nu v sp imînta i de zvonurile cari se r spîndesc în ar ; c ci anul acesta va veni un zvon, iar anul urm tor un alt zvon; în ar va domni sîlnicia, i un st pîntor se va ridica împotriva altui st pîntor. 47 De aceea, iat , vin zile cînd voi pedepsi idolii Babilonului: atunci toat ara lui va fi acoperit de ru ine, i to i mor ii lui vor c dea în mijlocul lui. 48 Cerurile i p mîntul cu tot ce cuprind ele, vor striga de bucurie asupra Babilonului, c ci pustiitorii se vor arunca dela meaz noapte asupra lui, zice Domnul.`` 49 „Chiar i Babilonul va c dea, o mor i ai lui Israel, cum a f cut i el s cad mor ii din toat ara. 50 Cei cari a i sc pat de sabie, pleca i, nu z bovi i! Cei din p mntul dep rtat, gîndi i-v la Domnul, i Ierusalimul s fie în inimile voastre!`` - 51 „Ne ru inam, cînd auzeam ocara; ne ascundeam fe ele de ru ine, cînd au venit ni te str ini în sîntul loca al Casei Domnului.`` 52 „De aceea, iat , vin zile, zice Domnul, cînd îi voi pedepsi idolii, i în toat ara lui vor geme r ni ii. 53 Chiar dac Babilonul s'ar în l a pîn la ceruri, chiar dac ar face cu neputin de ajuns cet uile lui cele înalte, tot voi trimete pe pustiitori împotriva lui, zice Domnul`... 54 R sun strig te din Babilon, i un mare pr p d în ara Haldeilor. 55 C ci Domnul pustie te Babilonul, i face s -i înceteze zarva cea mare. Valurile pustiitorilor url ca ni te ape mari, al c ror vuet tulburat se aude. 56 Da, pustiitorul se arunc asupra lui, asupra Babilonului; vitejii Babilonului sînt prin i, i li se sf rîm arcurile. C ci Domnul este un Dumnezeu care r spl te te! El va da negre it fiec ruia plata cuvenit lui! 57 „i anume, voi îm b ta pe voivozii i în elep ii lui, pe cîrmuitorii, pe c peteniile i vitejii lui; vor adormi somnul cel de veci, i nu se vor mai trezi, zice Împ ratul, al c rui Nume este Domnul o tirilor.`` 58 A a vorbe te Domnul o tirilor: „Zidurile cele largi ale Babilonului vor fi surpate, i por ile lui cele înalte vor fi arse cu foc. Astfel popoarele muncesc degeaba, i Neamurile se trudesesc pentru foc!`` 59 Iat porunca, dat de proorocul Ieremia, lui Seraia, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, cînd s'a dus la Babilon cu Zedechia, împ ratul lui Iuda, în al patrulea an al domniei lui Zedechia. Seraia era cel mai mare c m ra . 60 Ieremia a scris într'o carte toate nenorocirile, cari aveau s vin asupra Babilonului, toate cuvintele acestea scrise asupra Babilonului. 61 Ieremia a zis lui Seraia: „Cînd vei ajunge la Babilon, vezi s cite ti toate cuvintele acestea, 62 i s zici: „Doamne, Tu ai spus c locul acesta are s fie nimicuit, i c n'are s mai fie locuit nici de oameni nici de dobitoace, ci are s ajung un pustiu pentru totdeauna.`` 63 i cînd vei ispr vi citirea c r ii acesteia, s legi de ea o piatr , i s'o arunci în Eufrat, 64 i s zici: „A va va fi înecat Babilonul, i nu se va mai ridica din nenorocirile, pe cari le voi aduce asupra lui; vor c rea slei i de puteri!`` Pîn aici sînt cuvintele lui Ieremia.

Chapter 52

¹Zedechia avea dou zeci i unu de ani cînd a ajuns împ rat, i a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mam -sa se chema Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna. ²El a f cut ce este r u înaintea Domnului, întocmai cum f cuse Ioiachim. ³i lucrul acesta s'a întîmplat din pricina mîniei Domnului împotriva Ierusalimului i împotriva lui Iuda, pe cari voia s -i lepede dela Fa a Lui. i Zedechia s'a r sculat împotriva împ ratului Babilonului. ⁴În al nou lea an al domniei lui Zedechia, în ziua a zecea a lunii a zecea, a venit Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, cu toat o tirea lui, împotriva Ierusalimului; au t b rît înaintea lui, i au ridicat an uri de ap rare dejur împrejurul lui. ⁵Cetatea a stat împresurat pîn în anul al unsprezecelea al împ ratului Zedechia. ⁶În ziua a noua a lunii a patra, era mare foamete în cetate, a a c poporul rii nu mai avea pîne de loc. ⁷Atunci s'a f cut o sp rtur în cetate; i to i oamenii de r zboi au fugit, i au ie it din cetate noaptea, pe drumul por ii dintre cele dou ziduri de lîng gr dina împ ratului, pe cînd înconjurau Haldeii cetatea. Fugarii au apucat pe drumul cîmpiei. ⁸Dar oastea Haldeilor a urm rit pe împ rat, i au ajuns pe Zedechia în cîmpiile Ierihonului, dup ce toat o tirea lui se risipise dela el. ⁹Au pus mîna pe împ rat, i l-au dus la împ ratul Babilonului la Ribla, în ara Hamatului; i el a rostit o hot rîre împotriva lui. ¹⁰Împ ratul Babilonul a pus s junghe pe fiii lui Zedechia în fa a lui; a pus s taie la Ribla i pe toate c peteniile lui Iuda. ¹¹Apoi a pus s scoat ochii lui Zedechia, i a pus s -l lege cu lan uri de aram . Apoi împ ratul Babilonului l -a dus la Babilon, i l -a inut în temni pîn în ziua mor ii lui. ¹²În ziua a zecea a lunii a cincea, în al nou sprezecelea an al domniei lui Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, -a venit la Ierusalim Nebuzaradan, c petenia str jerilor, care era în slujba împ ratului Babilonului. ¹³El a ars casa Domnului, casa împ ratului, i toate casele casele Ierusalimului; a dat foc tuturor caselor mai mari. ¹⁴Toat oatea Haldeilor, care era cu c petenia str jerilor, a d rîmat de asemenea toate zidurile dimprejurul Ierusalimului. ¹⁵Nebuzaradan, c petenia str jerilor, a luat prin i de r zboi o parte din cei mai s raci din popor, pe aceia din popor cari r m seser în cetate, pe ceice se supuseser împ ratului Babilonului, cealalt r m i a mul imii. ¹⁶Totu Nebuzaradan, c petenia str jerilor, a l sat ca vieri i ca plugari pe unii din cei mai s raci din ar . ¹⁷Haldeii au sf rîmat stîlpii de aram cari erau în casa Domnului, temeliile, marea de aram care era în Casa Domnului, i toat arama lor au dus -o în Babilon. ¹⁸Au luat oalele, lope ile, cu itele, potirele, ce tile i toate uneltele de aram cu cari se f cea slujba. ¹⁹C petenia str jerilor a mai luat i lighenele, t mîietoarele, potirele, cenu arele, sfe nicele, ce tile i paharele, tot ce era de aur i ce era de argint. ²⁰Cei doi stîlpi, marea, i cei doisprezece boi de aram cari slujeau drept temelie, i cari -i f cuse împ ratul Solomon pentru Casa Domnului, toate aceste unelte de aram aveau o greutate care nu se putea cînt ri. ²¹În l imea unuia din stîlpi era de optsprezece co i, i un fir de doisprezece co i îl cuprindea; era gol i gros de patru degete; ²²deasupra lui era un coperi de aram , i în l imea unui coperi era de cinci co i; împrejurul coperi ului era o re ea i rodii, toate de aram ; tot a a era i al doilea stîlp, i avea i el rodii. ²³Erau nou zeci i ase de rodii de fiecare parte, i toate rodiile dimprejurul re elei erau în num r de o sut . ²⁴C petenia str jerilor a luat pe marele preot Seraia, pe efania, al doilea preot, i pe cei trei u ieri. ²⁵i din cetate

a luat pe un famen care avea supt poruncca lui pe oamenii de r zboi, apte oameni din ceice f ceau parte din sftncicii împ ratului i cari au fost g si i în cetate, apoi pe logof tul c peteniei o tirii, care era îns rcinat s scrie la oaste poporul din ar , i asezeci de oameni din poporul rii, cari se aflau în cetate. ²⁶Nebuzaradan, c petenia str jerilor, i -a luat, i i -a dus la împ ratul Babilonului la Ribla. ²⁷Împ ratul Babilonului i -a lovit i i -a omorît la Ribla în ara Hamatului. Astfel a fost dus rob Iuda departe de ara lui. ²⁸Iat poporul pe care l -a dus Nebucadne ar în robie: în al aptelea an: trei mii dou zeci i trei de Iudei; ²⁹în al optsprezecelea an al lui Nebucadne ar, a luat din Ierusalim opt sute treizeci i doi de in i; ³⁰în al dou zeci i treilea an al lui Nebucadne ar, Nebuzaradan, c petenia str jerilor, a luat apte sute patruzeci i cinci de Iudei; de to i: patru mii ase sute de in i. ³¹În al treizeci i aptelea an al robiei lui Ioiachin, împ ratul lui Iuda, în a dou zeci i cincea zi a lunii a dou sprezecea, Evil-Merodac, împ ratul Babilonului, în anul întîi al domniei lui, a în l at capul lui Ioiachin, împ ratul lui Iuda, i l -a scos din temni . ³²I -a vorbit cu bun tate, i i -a a ezat scaunul lui de domnie mai pe sus de scaunul de domnie al împ ra ilor cari erau cu el la Babilon. ³³A pus s -i schimbe hainele de temni , i Ioiachin a mîncat totdeauna la masa împ ratului în tot timpul vie ii sale. ³⁴Împ ratul Babilonului a purtat grij necontenit de hrana lui zilnic , pîn în ziua mor ii lui, în tot timpul vie ii sale

Lamentations

Chapter 1

¹Vai! Cum st p r sit acum, cetatea aceasta atît de plin de popor alt dat ! A r mas ca o v duv ! Ea, care alt dat era mare între neamuri, frunta printre ri, a ajuns roab ast zi! ²Plînge amarnic noaptea, i -i curg lacr mi pe obraji. Niciunul din to i cei ce o iubeau n'o mîngîie; to i prietenii ei au p r sit -o, i i s'au f cut vr jma i. ³Iuda a plecat în pribegie, din pricina ap s rii i muncilor grele. Locuie te în mijlocul neamurilor, i nu g se te odihn ! To i prigonitorii lui l-au ajuns tocmai cînd îi era mai mare strîmtorarea. ⁴Drumurile Sionului sînt triste, c ci nimeni nu se mai duce la s rb tori, toate por ile lui sînt pustii, preo ii lui ofteaz ; fecioarele lui sînt mîhnite, i el însu este plin de am r ciune. ⁵Asupritorii lui sar biruitori, vr ma ii lui sînt mul mi i. C ci Domnul l -a smerit, din pricina mul imii p catelor lui; copiii lui au mers în robie înaintea asupritorului. ⁶S'a dus dela fiica Sionului toat podoaba ei. C peteniile ei au ajuns ca ni te cerbi cari nu g sesc p une, i merg f r putere înaintea celui ce -i gone te. ⁷În zilele necazului i tic lo iei lui, Ierusalimul î i aduce aminte de toate bun t ile de cari a avut parte din zilele str bune; cînd a c zut poporul lui în mîna asupritorului, nimeni nu i -a venit în ajutor, iar vr jma ii se uitau la el i rîdeau de pr bu irea lui. ⁸Greu de p c tuit Ierusalimul! De aceea a ajuns de scîrb . To i cei ce -l pre uiau îl dispre uiesc acum, v zîndu -i goliciunea, i el însu se întoarce în alt parte i ofteaz . ⁹Necur ia sta lipit pe poala hainei lui, i nu se gîndea la sfîr itul s u. A c zut greu de tot. Nimeni nu -l mîngîie. -,Vezi-mi tic lo ia, Doamne,

c ci iat ce seme este vr jma ul!` - ¹⁰Asupritorul a întins mâna la tot ce avea el mai scump; ba înc a v zut cum, în Loca ul lui cel sfânt, au intrat neamurile c rora Tu le poruncisei s nu între în adunarea Ta! ¹¹Tot poporul lui caut pâne suspinând; i-au dat lucrurile scumpe pe hran , numai ca s - i in via a. „Uit -Te, Doamne, i prive te cât de înjosit sânt!` ¹²O! voi, cari trece i pe lâng mine, privi i i vede i dac este vre o durere ca durerea mea, ca durerea cu care m'a lovit Domnul în ziua mîniei Lui aprinse! ¹³Mi -a asvîrlit de sus în oase un foc care le arde; mi -a întins un la supt picioare, i m'a dat înapoi. M'a lovit cu pustiire i o lîncezeal de toate zilele! ¹⁴Mîna Lui a legat jugul nelegiuirilor mele, cari stau împletite i legate de gîtul meu. Mi -a frînt puterea. Domnul m'a dat în mînile acelora, c rora nu pot s le stau împotriv . ¹⁵Domnul a trîntit la p mînt pe to i vitejii din mijlocul meu; a strîns o o tire împotriva mea, ca s -mi pr p deasc tineretul; ca în teasc a c lcat Domnul pe fecioara, fiica lui Iuda. ¹⁶De aceea plîng, îmi vars lacr mi ochii, c ci s'a dep rtat dela mine Cel ce trebuia s m mîngîie, Cel ce trebuia s -mi învioreze via a; fiii mei sînt zdrobi i, c ci vr jma ul a biruit. - ¹⁷Sionul întinde mînile rug tor, i nimeni nu -l mîngîie. Domnul a trimes împotriva lui Iacov dejur împrejur vr jma i; Ierusalimul a ajuns de batjocur în mijlocul lor. - ¹⁸Domnul este drept, c ci m'am r zvr tit împotriva poruncilor Lui. Asculta i, toate popoarele, i vede i-mi durerea! Fecioarele i tinerii mei s'au dus în robie. ¹⁹Mi-am chemat prietenii, dar m'au în elat, preo ii i b trîinii mei au murit în cetate, c utînd hran , ca s - i in via a.` ²⁰„Doamne, uit -Te la necazul meu. L untrul meu fierbe, mi s'a întors inima în mine, c ci am fost neascult tor. Afar sabia m'a l sat f r copii, în cas moartea. ²¹M'au auzit suspinând, dar nimeni nu m'a mîngîiat. To i vr jma ii mei, cînd au aflat de nenorocirea mea, s'au bucurat c Tu ai adus -o; dar vei aduce, vei vesti ziua cînd i ei vor fi ca mine. ²²Adu toat r utatea lor înaintea Ta, i f -le cum mi-ai f cut mie, pentru toate f r delegile mele! C ci suspinurile mele sînt multe, i inima îmi este bolnav.`

Chapter 2

¹Vai! în ce întunecime a aruncat Domnul, în mînia Lui, pe fiica Sionului. A asvîrlit din cer pe p mînt podoaba lui Israel, i nu i -a mai adus aminte de scaunul picioarelor Lui, în ziua mîniei Lui! ²Domnul a nimicit, f r mil , toate locuin ele lui Iacov. În urgia Lui, a d rîmat înt riturile fiicei lui Iuda, i le -a pr v lit la p mînt; a f cut de ocar împ r ia i c peteniile ei. ³În mînia Lui aprins , a doborît toat puterea lui Israel; i -a tras înapoi dela el dreapta, înaintea vr jma ului, i a aprins în Iacov o v paie de foc care mistuie te toate dejurîmprejur. ⁴i -a încordat arcul ca un vr jma , i -a ridicat dreapta ca un asupritor, i a pr p dit tot ce era pl cut privirilor, i -a v rsat ca un foc urgia peste cortul fiicei Sionului. ⁵Ca un vr jma a ajuns Domnul, a nimicit pe Israel, i -a d rîmat toate palatele, i -a pr bu it înt riturile, i a umplut pe fiica lui Iuda de jale i suspin. ⁶I -a pustiit cortul sfânt ca pe o gr din , a nimicit locul adun rii sale; Domnul a f cut s se uite în Sion s rb torile i Sabatul, i, în mînia Lui n praznic a lep dat pe împ rat i pe preot. ⁷Domnul i -a dispre uit altarul, i -a lep dat loca ul S u cel sfânt. A dat în mînile vr jma ului zidurile palatelor Sionului; au r sunat

strig tele în casa Domnului, ca într'o zi de srb toare. ⁸ i -a pus de gând Domnul s d rîme zidurile fiicei Sionului; a întins sfoara de m surat, i nu i -a tras mîna pîn nu le -a nimicit. A cufundat în jale înt ritura i zidurile, cari nu mai sînt, toate, decît ni te d rîm turi triste. ⁹Por ile îi sînt cufundate în p mînt; i -a nimicit i rupt z voarele. Împ ratul i c peteniile sale sînt între neamuri. Lege nu mai au, ¹⁰B trîinii fiicei Sionului ed pe p mînt i tac; i-au pres rat rîn pe cap, s'au încins cu saci; fecioarele Ierusalimului î i pleac la p mînt capul. ¹¹Mi s'au strors ochii de lacr mi, îmi fierb m runtaiele, mi se vars ficatul pe p mînt, din pricina pr p dului fiicei poporului meu, din pricina copiilor i pruncilor de î le ina i pe uli ele cet ii. ¹²Ei ziceau c tre mamele lor: „Unde este pîne i vin?`` i c deau le ina i ca ni te r ni i pe uli ele cet ii, î i d deau sufletul la pieptul mamelor lor. ¹³„Cu ce s te îmb rb tez i cu ce s te asem n, fiica Ierusalimului? Cu cine s te pun al turi, i cu ce s te mîngîi, fecioar , fiica Sionului? C ci rana ta este mare ca marea: cine va putea s te vindece? ¹⁴Proorocii t i i-au proorocit vedenii de arte i am gitoare, nu i-au dat pe fa nelegiuirea, ca s abat astfel robia dela tine, ci i-au f cut proorocii mincinoase i în el toare. ¹⁵To i trec torii bat din palme asupra ta, uier i dau din cap împotriva fiicei Ierusalimului, i zic: „Aceasta este cetatea despre care se zicea c este cea mai frumoas , i bucuria întregului p mînt?`` ¹⁶To i vr jma ii t i deschid gura împotriva ta, fluier , scrî nesc din din i, i zic: „Am înghi it -o!`` „Da, aceasta este ziua pe care o a teptam, am ajuns -o i o vedem!`` ¹⁷Domnul a înf ptuit ce hot rîse, a împlinit cuvîntul pe care -l sorocise de mult vreme, a nimicit f r mil ; a f cut din tine bucuria vr jma ului, a în l at t ria asupritorilor t i! ¹⁸Inima lor strig c tre Domnul... Zid al fiicei Sionului, vars zi i noapte iroaie de lacr mi! Nu- i da niciun r gaz, i ochiul t u s n'aib odihn ! ¹⁹Scoal -te i gemi noaptea cînd încep str jile! Vars - i inima ca ni te ap , înaintea Domnului! Ridic - i mîinile spre El pentru via a copiilor t i, cari mor de foame la toate col urile uli elor! ²⁰Uit -Te, Doamne, i prive te: cui i-ai f cut Tu a a? S m nînce femeile rodul pîntecelui lor, pruncii desmierda i de mîinile lor? S fie m cel ri i preo ii i proorocii în Loca ul cel sfînt al Domnului? ²¹Copiii i b trîinii stau culca i pe p mînt în uli e; fecioarele i tinerii mei au c zut uci i de sabie; i-ai ucis, în ziua mîniei Tale, i i-ai jungheat f r mil . ²²Ai chemat groaza din toate p r ile peste mine, ca la o zi de srb toare. În ziua mîniei Domnului, n'a sc pat unul i n'a r mas cu via . Pe cei îngriji i i crescu i de mine, mi i -a nimicit vr jma ul!``

Chapter 3

¹Eu sînt omul care a v zut suferin a supt nuaiaua urgiei Lui. ²El m'a dus, m'a mînat în întunerec, i nu în lumin . ³Numai împotriva mea î i întinde i î i întoarce mîna, toat ziua. ⁴Mi -a pr p dit carnea i pielea, i mi -a zdrobit oasele. ⁵A f cut zid împejurul meu, i m'a îmconjurat cu otrav i durere. ⁶M a eaz în întunerec, ca pe cei mor i pentru totdeauna. ⁷M'a îmconjurat cu un zid, ca s nu ies; m'a pus în lan uri grele. ⁸S tot strig i s tot cer ajutor, c ci El tot nu-mi prime te rug ciunea. ⁹Mi -a astupat calea cu pietre cioplite, i mi -a strîmbat c r rile. ¹⁰M pînde te ca un urs i ca un leu într'un loc ascuns. ¹¹Mi -a ab tut c ile, i apoi s'a aruncat pe mine, i m'a pustiit. ¹²i -a încordat

arcul, i m'a pus int s ge ii Lui. ¹³În runchi mi -a înfipt s ge ile din tolba Lui. ¹⁴Am ajuns de râsul
 poporului meu, i toat ziua sînt pus în cîntece de batjocur de ei. ¹⁵M'a s turat de am r ciune, m'a
 îmb tat cu pelin. ¹⁶Mi -a sf rîmat din ii cu pietre, m'a acoperit cu cenu . ¹⁷Mi-ai luat pacea, i nu
 mai cunosc fericirea. ¹⁸i am zis: „S'a dus puterea mea de via , i nu mai am nici o n dejde în
 Domnul.” ¹⁹„Gînde te-Te la necazul i suferin a mea, la pelin i la otrav !” ²⁰Cînd î i aduce aminte
 sufletul meu de ele, este mîhnit în mine. ²¹Iat ce mai gîndesc în inima mea, i iat ce m face s mai
 trag n dejde: ²²Bun t ile Domnului nu s'au sfîr it, îndur rile Lui nu sînt la cap t, ²³ci se înoiesc în
 fiecare diminea . i credincio ia Ta este atît de mare! ²⁴„Domnul este partea mea de mo tenere,”
 zice sufletul meu; de aceea n d jduiesc în El. ²⁵Domnul este bun cu cine n d jduie te în El, cu
 sufletul care -L caut . ²⁶Bine este s a tep i în t cere ajutorul Domnului. ²⁷Este bine pentru om s
 poarte un jug în tinere a lui. ²⁸S stea singur i s tac , pentruc Domnul i l -a pus pe grumaz; ²⁹s - i
 umple gura cu rîn , i s nu- i peard n dejdea; ³⁰s dea obrazul celui ce -l love te, i s se sature de
 oc ri. ³¹C ci Domnul nu leap d pentru totdeauna. ³²Ci, cînd mîhne te pe cineva, Se îndur iar de
 el, dup îndurarea Lui cea mare: ³³c ci El nu nec je te cu pl cere, nici nu mîhne te bucuros pe copiii
 oamenilor. ³⁴Cînd se calc în picioarele to i prin ii de r zboi ai unei ri, ³⁵cînd se calc dreptatea
 omeneasc în fa a Celui Prea Înalt, ³⁶cînd este nedrept it un om în pricina lui, nu vede Domnul?
³⁷Cine a spus i s'a întîmplat ceva f r porunca Domnului? ³⁸Nu iese din gura Celui Prea Înalt r ul
 i binele? ³⁹De ce s se plîng omul cît tr ie te? Ficare s se plîng mai bine de p catele lui! ⁴⁰S lu m
 seama la umbletele noastre, s le cercet m, i s ne întoarcem la Domnul. ⁴¹S ne în l m i inimile
 cu mînile spre Dumnezeu din cer, zicînd: ⁴²„Am p c tuit, am fost înd r tnici, i nu ne-ai iertat!”
⁴³În mînia Ta, Te-ai ascuns, i ne-ai urm rit, ai ucis f r mil . ⁴⁴Te-ai înv luit într'un nor, ca s nu
 str bat la Tine rug ciunea noastr . ⁴⁵Ne-ai f cut de batjocur i de ocar printre popoare. ⁴⁶To i
 vr jma ii no tri deschid gura împotriva noastr . ⁴⁷De groaz i de groap am avut parte, de pr p d i
 pustiire. ⁴⁸ivoaie de ap îmi curg din ochi din pricina pr p dului fiicei poporului meu. ⁴⁹Mi se
 tope te ochiul în lacr mi, necurmat i f r r gaz, ⁵⁰pîn ce Domnul va privi din cer i va vedea. ⁵¹M
 doare ochiul de plîns pentru toate fiicele cet ii mele. ⁵²Cei ce m ur sc f r temei, m'au gonit ca pe
 o pas re. ⁵³Voiau s -mi nimiceasc via a într'o groap , i au aruncat cu pietre în mine. ⁵⁴Mi-au n v lit
 apele peste cap i ziceam: „Sînt perdut!” ⁵⁵Dar am chemat Numele T u, Doamne, din fundul gropii.
⁵⁶Tu mi-ai auzit glasul: „Nu- i astupa urechea la suspinurile i strig tele mele.” ⁵⁷În ziua cînd Te-am
 chemat, Te-ai apropiat, i ai zis: „Nu te teme!” ⁵⁸Doamne, Tu ai ap rat pricina sufletului meu,
 mi-ai r scump rat via a! ⁵⁹Doamne, ai v zut ap sarea mea: f -mi dreptate. ⁶⁰Ai v zut toate r zbur rile
 lor, toate uneltirile lor împotriva mea. ⁶¹Doamne, le-ai auzit oc rile, toate uneltirile împotriva mea,
⁶²cuvînt rile protivnicilor mei, i planurile pe cari le urzeau în fiecare zi împotriva mea. ⁶³Uit -Te
 cînd stau ei jos sau cînd se scoal . Eu sînt cîntecul lor de batjocur . ⁶⁴R spl te te-le, Doamne, dup
 faptele mînilor lor! ⁶⁵Împetre te-le inima, i arunc blestemul T u împotriva lor! ⁶⁶Urm re te -i, în
 mînia Ta, i terge -i de supt ceruri, Doamne!”

Chapter 4

¹Vai! cum s'a înegrit aurul, i cum s'a schimbat aurul cel curat! Cum s-au risipit pietrele sfântului Loca pela toate colurile uli elor! ²Cum sînt privi i acum fiii Sionului, cei ale i i pre ui i ca aurul curat alt dat, cum sînt privi i acum, vai! Ca ni te vase de p mînt, i ca o lucrare f cut de mînile olarului! ³Chiar i acalii i apleac i a, i dau s sug puilor lor; dar fiica poporului meu a ajuns f r mil, ca stru ii din pustie. ⁴Limba sug torului i se lipe te de cerul gurii, uscat de sete; copiii cer pîne, dar nimeni nu le -o d. ⁵Ceice se hr neau cu bucate alese, le in pe uli e. Ceice fuseser crescu i crescu i în purpur se bucur acum de o gr mad de gunoi! ⁶Ci vina fiicei poporului meu este mai mare decît p catul Sodomei, care a fost nimicit într'o clip, f r s fi pus cineva mîna pe ea. ⁷Voivozii ei erau mai str lucitori decît z pada, mai albi decît laptele; trupul le era mai ro decît m rgeanul; fa a le era ca safirul. ⁸Dar acum înf i area le este mai negricioas decît funinginea; a a c nu mai sînt cunoscu i pe uli e, pielea le este lipit de oase, uscat ca lemnul. ⁹Ceice pier uci i de sabie sînt mai ferici i decît ceice pier de foame, cari cad slei i de puteri, din lipsa roadelor cîmpului! ¹⁰Femeile, cu toat mila lor, i fierb copiii, cari le slujesc ca hran, în mijlocul pr p dului fiicei poporului meu. ¹¹Domnul i -a sleit urgia, i -a v rsat mînia aprins; a aprins în Sion un foc, care -i mistuie temeliile. ¹²Împ ra ii p mîntului n'ar fi crezut i nici unul din locuitorii lumii n'ar fi crezut c protivnicul, care -l împresura, are s intre pe por ile Ierusalimului. ¹³Iat roada p catelor proorocilor s i, a nelegiuirilor preo ilor s i, cari au v rsat în mijlocul lui sîngele celor neprih ni i! ¹⁴R t ceau ca orbii pe uli e, mînji i de sînge, a a c nimeni nu putea s se ating de hainele lor. ¹⁵„Dep rta i-v, necura ilor!`` li se striga, „la o parte, la o parte, nu v atinge i de noi!`` Cînd fugeau pribegind încoace i încolo, printre neamuri, se spunea: „S nu mai locuiasc aici!`` ¹⁶În mînia Lui Domnul i -a împr tiat i nu- i mai îndreapt privirile spre ei! Vr jma ul n'a c utat la fa a preo ilor, nici n'a avut mil de cei b trîni. ¹⁷i acolo ni se sfîr eau ochii, i a teptam z darnic ajutor! Privirile ni se îndreptau cu n dejde spre un neam, care totu nu ne -a izb vit. ¹⁸Ne pîndeau pa ii, ca s ne împiedice s mergem pe uli ele noastre; ni se apropia sfîr itul, ni se împliniser zilele... Da, ne venise sfîr itul! ¹⁹Prigonitorii no tri erau mai iu i de cît vulturii cerului. Ne-au fug rit pe mun i, i ne-au pîndit în pustie. ²⁰Suflarea vie ii noastre, unsul Domnului, a fost prins în gropile lor, el, despre care ziceam: „Vom tr i supt umbra lui printre neamuri.`` ²¹„Bucur -te i salt de bucurie, fiica Edomului, care louie te în ara U ! Dar i la tine va trece potirul, i tu te vei îmb ta, i te vei desgoli! ²²Fiica Sionului, nelegiuirea i este isp it: El nu te va mai trimete în robie. Dar ie, fiica Edomului, i va pedepsi nelegiuirea; i i va da pe fa p catele.``

Chapter 5

¹„Adu- i aminte, Doamne, de ce ni s'a întîmplat! Uit -Te i vezi-ne ocară! ²Mo tenirea noastr a trecut la ni te str ini, casele noastre la cei din alte ri! ³Am r mas orfani, f r tat; mamele noastre

sînt ca ni te v duve. ⁴Apa noastr o bem pe bani, i lemnele noastre trebuie s le pl tim. ⁵Prigonitorii ne urm resc cu îndîrjire, i cînd obosim, nu ne dau odihn . ⁶Am întins mîna spre Egipt, spre Asiria, ca s ne s tur m de pîne. ⁷P rin ii no tri, cari au p c tuit, nu mai sînt, iar noi le purt m p catele. ⁸Robii ne st pînesc, i nimeni nu ne izb ve te din mînile lor. ⁹Ne c ut m pînea cu primejdia vie ii noastre, c ci ne amenin sabia în pustie. ¹⁰Ne arde pielea ca un cuptor, de frigurile foamei. ¹¹Au necinstit pe femei în Sion, pe fecioare în cet ile lui Iuda. ¹²Mai marii no tri au fost spînzura i de mînile lor; B trînilor nu le -a dat nici o cinste ¹³Tinerii au fost pu i s rî neasc , i copiii c deau supt poverile de lemn. ¹⁴B trîinii nu se mai duc la poart , i tinerii au încetat s mai cînte. ¹⁵S'a dus bucuria din inimile noastre, i jalea a luat locul jocurilor noastre. ¹⁶A c zut cununa de pe capul nostru! Vai de noi, c ci am p c tuit! ¹⁷Dac ne doare inima, dac ni s'au întunecat ochii, ¹⁸este din pricin c muntele Sionului este pustiit, din pricin c se plimb acalii prin el. ¹⁹Dar Tu, Doamne, împ r e ti pe vecie; scaunul T u de domnie d inuie te din neam în neam! ²⁰Pentru ce s ne ui i pe vecie, i s ne p r se ti pentru mult vreme? ²¹Întoarce-ne la Tine, Doamne, i ne vom întoarce! D -ne iar zile ca cele de odinioar ! ²²S ne fi lep dat Tu de tot oare, i s Te fi mîniat Tu pe noi peste m sur de mult

Ezekiel

Chapter 1

¹În al treizecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe cînd eram între prin ii de r zboi dela rîul Chebar, s'au deschis cerurile, i am avut vedenii dumnezeie ti. ²În a cincea zi a lunii-era în anul al cincilea al robiei împ ratului Ioiachin, - ³Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ezechiel, fiul lui Buzi, preotul, în ara Haldeilor, lîng rîul Chebar; i acolo a venit mîna Domnului peste el. ⁴M'am uitat, i iat c a venit dela meaz -noapte un vînt n praznic, un nor gros, i un snop de foc, care r spîndea de jurîmprejur o lumin str lucitoare, în mijlocul c reia lucea ca o aram lustruit , care ie ea din mijlocul focului. ⁵Tot în mijloc, se mai vedeau patru f pturi vii, a c ror înf i are avea o asem nare omeneasc . ⁶Fiecare din ele avea patru fe e, i fiecare avea patru aripi. ⁷Picioarele lor erau drepte, i talpa picioarelor lor era ca a piciorului unui vi el, i scînteiau ca ni te aram lustruit . ⁸Supt aripi, de cele patru p r i ale lor, aveau ni te mîni de om; i toate patru aveau fe e i aripi. ⁹Aripile lor erau prinse una de alta. i cînd mergeau, nu se întorceau în nicio parte, ci fiecare mergea drept înainte. ¹⁰Cît despre chipul fe elor lor era a a: înainte, toate aveau o fa de om; la dreapta lor, toate patru aveau cîte o fa de leu, la stînga lor, toate patru aveau cîte o fa de bou, iar înapoi, toate patru aveau cîte o fa de vultur. ¹¹Aripile fiec reia erau întinse în sus, a a c dou din aripile lor ajungeau pîn la cele învecinate, iar dou le acopereau trupurile. ¹²Fiecare mergea drept înainte, i anume încotro le mîna duhul s mearg , într'acolo mergeau; iar în mersul lor nu se întorceau în nici o parte. ¹³În mijlocul acestor f pturi vii era ceva ca ni te c rbuni de foc aprin i, cari ardeau; i ceva ca ni te f clii

umbla încoace i încolo printre aceste f pturii vii; focul acesta arunca o lumin str lucitoare, i din el ie eau fulgere. ¹⁴F pturile vii îns când alergau i se întorceau, erau ca fulgerul. ¹⁵M uitam la aceste f pturi vii, i iat c pe p mînt, afar de f pturile vii, era o roat la fiecare din cele patru fe e ale lor. ¹⁶Înf i area acestor roate i materialul din care erau f cute, p reau de hrisolit, i toate patru aveau aceea întocmire. Înf i area i alc tuirea lor erau de a a fel încît fiecare roat p rea c este în mijlocul unei alte roate. ¹⁷Cînd mergeau, alergau pe toate cele patru laturi ale lor, i nu se întorceau deloc în mersul lor. ¹⁸Aveau ni te obezi de o în l ime însp imînt toare, i pe obezile lor cele patru roate erau pline cu ochi de jur împrejur. ¹⁹Cînd mergeau f pturile vii, mergeau i roatele pe lîng ele; i când se ridicau f pturile vii dela p mînt, se ridicau i roatele. ²⁰Unde le mîna duhul s mearg , acolo mergeau, încotro voia duhul; i împreun cu ele se ridicau i roatele, c ci duhul f pturilor vii era în roate. ²¹Cînd mergeau f pturile vii, mergeau i roatele; când se opreau ele, se opreau i roatele; când se ridicau depe p mînt, se ridicau i roatele; c ci duhul f pturilor vii era în roate. ²²Deasupra capetelor f pturilor vii era ceva ca o întindere a cerului, care sem na cu cristalul str lucitor, i se întindea în aer sus peste capetele lor. ²³Supt cerul acesta, aripile lor st teau drepte, întinse una spre alta, i mai aveau fiecare cîte dou aripi, cari le acopereau trupurile. ²⁴Cînd umblau, am auzit vîjiitul aripilor lor ca vîjiitul unor ape mari, i ca glasul Celui Atotputernic. Cînd mergeau, era un vuiet g l gios, ca al unei o tiri; iar când se opreau, î i l sau aripile în jos. ²⁵i venea un vuiet care pornea de deasupra cerului întins peste capetele lor; iar când se opreau î i l sau aripile în jos. ²⁶Deasupra cerului care era peste capetele lor, era ceva ca o piatr de safîr, în chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie se vedea ca un chip de om, care edea pe el. ²⁷Am mai v zut iar o lucire de aram lustruit ca ni te foc, înl untrul c ruia era omul acesta, i care str lucea de jur împrejur; dela chipul r runchilor lui pîn sus, i dela chipul r runchilor lui pîn jos, am v zut ca un fel de foc, i de jur împrejur era înconjurat cu o lumin str lucitoare. ²⁸Ca înf i area curcubeului, care sta în nor într'o zi de ploaie, a a era i înf i area acestei lumini str lucitoare, care -l înconjura. Astfel era ar tarea slavei Domnului. Cînd am v zut -o, am c zut cu fa a la p mînt, i am auzit glasul Unuia care vorbea.

Chapter 2

¹El mi -a zis: „Fiul omului, stai în picioare, i- i voi vorbi!“ ²Cum mi -a vorbit aceste cuvinte, a intrat duh în mine, i m'a f cut s stau pe picioare; i am ascultat la Celce-mi vorbea. ³El mi -a zis: „Fiul omului, te trimet la copiii lui Israel, la aceste ,popoare înd r tnice,` cari s'au r zvr tit împotriva Mea; ei i p rin ii lor au p c tuit împotriva Mea, pîn în ziua de azi. ⁴Da, copiii ace tia la cari te trimet, sînt neru ina i i cu inima împietrit . Tu s le spui: ‚A a vorbe te Domnul, Dumnezeu!` ⁵Fie c vor asculta, fie c nu vor asculta, -c ci sînt o cas de înd r tnici-vor ti totu c în mijlocul lor este un prooroc. ⁶Tu, fiu al omului, s nu te temi de ei, nici s nu te sperii de cuvintele lor; i m car c ei sînt ni te m r cini i spini lîng tine, i m car c locuie ti împreun cu ni te scorpii, totu nu te teme de cuvintele lor i nu te sp imînta de fe ele lor, c ci sînt o cas de înd r tnici. ⁷Ci s le spui cuvintele

Mele, fie c vor asculta, fie c nu vor asculta; c ci sînt ni te înd r tnici! ⁸Tu, îns , fiul omului, ascult ce- i spun! Nu fi înd r tnic, ca această cas de înd r tnici! Deschide- i gura, i m nînc ce- i voi da!``
⁹M'am uitat, i iat c o mîn era întins spre mine, i inea o carte în chip de sul. ¹⁰A desf urat -o înaintea mea, i era scris i pe dinl untru i pe din afar ; în ea erau scrise bocete, plîngerii i gemete.

Chapter 3

¹El mi -a zis: „Fiul omului, m nînc ce vei g si înaintea ta, m nînc sulul acesta, i du-te de vorbe te casei lui Israel!`` ²Am deschis gura, i mi -a dat s m nînc sulul acesta. ³El mi -a zis: „Fiul omului, hr ne te- i trupul i umple- i m runtaiele cu sulul acesta, pe care i -l dau!`` -L-am mîncat, i în gura mea a fost dulce ca mierea. ⁴El mi -a zis: „Fiul omului, du-te la casa lui Israel, i spune-le cuvintele Mele! ⁵C ci nu e ti trimes la un popor cu o vorbire încurcat i cu o limb greoaie, ci la casa lui Israel. ⁶Nu la ni te popoare mari, cu o vorbire încurcat i cu o limb greoaie, ale c ror cuvinte s nu le po i pricepe. Negre it dac te-a trimete la ele, te-ar asculta! ⁷Dar casa lui Israel nu va voi s te asculte, pentruc nu vrea s M'asculte; c ci toat casa lui Israel are fruntea încruntat i inima împietrit . ⁸Iat , î i voi face fa a tot a a de aspr ca i fe ele lor, i fruntea tot a a de aspr ca fruntea lor. ⁹Î i voi face fruntea ca un diamant, mai aspr decît stînca. Nu te teme i nu te speria de ei, c ci sînt o cas de înd r tnici!`` ¹⁰El mi -a zis: „Fiul omului, prime te în inima ta i ascult cu urechile tale toate cuvintele pe cari i le spun! ¹¹Du-te la prin ii de r zboi, la copiii poporului t u: vorbe te-le, i, fie c vor asculta, fie c nu vor asculta, s le spui: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu!`` ¹²i Duhul m'a r pit, i am auzit înapoia mea dîrd itul unui mare cutremur de p mînt: slava Domnului s'a ridicat din locul ei. ¹³Am auzit i vîj itul arripilor f pturilor vii, cari se loveau una de alta, uruitul roatelor de lîng ele, i dîrd itul unui mare cutremur de p mînt. ¹⁴Cînd m'a r pit Duhul i m'a luat, mergeam am rît i mînios, i mîna Domnului ap sa tare peste mine. ¹⁵Am ajuns la Tel-Abib, la robii de r zboi cari locuiau la rîul Chebar, în locul unde se aflau; i am r mas acolo, înm rmurit în mijlocul lor, apte zile. ¹⁶Dup apte zile, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹⁷„Fiul omului, te pun p zitor peste casa lui Israel. Cînd vei auzi un cuvînt, care va ie i din gura Mea, s -i în tiin ezi din partea Mea! ¹⁸Cînd voi zice celui r u: ‚Vei muri negre it!``, dac nu -l vei în tiin a, i nu -i vei spune, ca s -l întorci dela calea lui cea rea i s -i scapi via a, acel om r u va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sîngele din mîna ta! ¹⁹Dar dac vei în tiin a pe cel r u, i el tot nu se va întoarce dela r utatea lui i dela calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui, dat tu î i vei mîntui sufletul! ²⁰Dac un om neprih nit se va abate de la neprih nirea lui i va face ce este r u, îi voi pune un la înainte, i va muri. Dac nu l-ai în tiin at, va muri prin p catul lui i nu i se va mai pomeni neprih nirea, în care a tr it, dar îi voi cere sîngele din mîna ta! ²¹Dar dac vei în tiin a pe cel neprih nit s nu p c tuiasc , i nu va p c tui, va tr i, pentruc a primit în tiin area, iar tu î i vei mîntui sufletul!`` ²²i mîna Domnului a venit peste mine acolo, i mi -a zis: „Scoal -te, du-te în vale, i acolo î i voi vorbi!`` ²³M'am sculat, i m'am dus în vale; i iat c slava Domnului s'a ar tat acolo, a a cum o v zusem la rîul Chebar.

Atunci am c zut cu fa a la p mînt. ²⁴Duhul a intrat în mine, i m'a f cut s stau pe picioare. i Domnul mi -a vorbit i mi -a zis: „Du-te i închide-te în cas !” ²⁵C ci iat , fiul omului, vor pune peste tine funii, cu cari te vor lega, ca s nu mai po i ie i în mijlocul lor. ²⁶Î i voi lipi limba de cerul gurii, ca s r mîi mut, i s nu -i po i mustra, c ci sînt o cas de înd r tnici! ²⁷Dar cînd î i voi vorbi, î i voi deschide gura, ca s le spui: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Cine vrea s asculte, s asculte; cine nu vrea, s n'asculte! C ci sînt o cas de înd r tnici!”

Chapter 4

¹„ i tu, fiul omului, ia o c r mid , pune -o înaintea ta, i sap pe ea cetatea Ierusalimului. ²Înf i eaz -o împresurat , zide te înt rituri în jurul ei, înconjoar -o cu un an de ap rare, pune tabere de osta i împrejurul ei, i ridic berbeci de fer împotriva ei de jur împrejur. ³Ia o tigaie de fer, i pune -o, ca un zid de fer, între tine i cetate; îndreapt - i fa a împotriva ei, ca s fie împresurat , i s'o strîmtorezi. Aceasta s fie un semn pentru casa lui Israel! ⁴Apoi culc -te pe coasta stîng , i pune pe ea nelegiuirea casei lui Israel; cîte zile vei sta culcat pe coasta aceasta, le vei purta nelegiuirea lor. ⁵Î i voi socoti un num r de zile deopotriv cu acela al anilor nelegiurii lor, i anume trei sute nou zeci de zile, în cari s por i nelegiuirea casei lui Israel. ⁶Dup ce vei ispr vi aceste zile, culc -te a doua oar pe coasta dreapt , i poart nelegiuirea casei lui Iuda patru zeci de zile; î i pun cîte o zi pentru fiecare an. ⁷Apoi întoarce- i fa a i bra ul desgolit spre Ierusalimul împresurat, i prooroce te împotriva lui. ⁸i iat , voi pune funii peste tine, ca s nu po i s te întorci de pe o coast pe alta, pîn nu vei împlini zilele împresur rii tale. ⁹Ia- i i grîu, orz, bob, linte, mei i alac, pune-le într'un vas, i f pîne din ele cîte zile vei sta culcat pe coast : trei sute nou zeci de zile s m nînci din ele. ¹⁰Hrana pe care o vei mînca, s'o m nînci cu cîntarul i anume cîte dou zeci de sicli pe zi: s m nînci din ea din cînd în cînd. ¹¹Apa pe care o vei bea, o vei bea cu m sur i anume cîte o esime de hin; vei bea din ea din cînd în cînd. ¹²Hrana s'o m nînci ca turte de orz, pe cari le vei coace în fa a lor cu baleg de om.” ¹³i Domnul a zis: „A a î i vor mînca pînea spurcat copiii lui Israel printre neamurile printre cari îi voi izgoni.” ¹⁴Eu am zis: „Ah! Doamne, Dumnezeule, iat , sufletul meu n'a fost pîng rit niciodat ; din tinere ea mea i pîn acum, niciodat n'am mîncat dintr'un dobitoc mort sau sff iat, i nicio carne necurat n'a intrat în gura mea.” ¹⁵El mi -a r spus: „Ei bine, iat c î i dau baleg de bou în loc de baleg omeneasc , i- i vei face pînea pe ea.” ¹⁶El mi -a mai zis: „Fiul omului, iat c voi sf rîma toiagul pînii la Ierusalim, a a c vor mînca pîne cu cîntarul, i cu necaz, i vor bea ap cu m sur i cu groaz . ¹⁷Vor duce lips de pîne i de ap , se vor uimi unii de al ii, i se vor sff i din pricina nelegiurii lor.”

Chapter 5

¹, i tu, fiul omului, ia o sabie ascuțită, ia-o ca brici de ras, și trece-o peste cap și barbă. Ia apoi o cumpănă de cântărit, și împarte părul. ²O treime din el arde-o în foc, în mijlocul cetății, când se vor împlini zilele împresurării; o treime ia-o și taie-o cu sabia de jur împrejurul cetății; iar o treime risipe-te-o în vânt, ca să vă trage sabia după ei. ³Totul ia vreo câțiva peri din ei, și strânge-i în poalele hainei tale. ⁴Din această sârmă mai ieși iar vreo câțiva, și-i arunci în foc și-i arzi în foc. Din ei va ieși un foc împotriva întregii case a lui Israel. ⁵Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Acesta este Ierusalimul! Eu îl puseseam în mijlocul neamurilor și de jur împrejurul lui sântări. ⁶Dar el s'ar zvrătit împotriva legilor și poruncilor Mele, și s'afcut mai vinovat decât neamurile și rile de primprejur; ca să a nesocotit legile Mele, n'aurmat poruncile Mele. ⁷De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că a fost mai îndrăgănit decât neamurile cari vînconjoară; pentru că n'aurmat poruncile Mele și n'aur împlinit legile Mele, și n'aur lucrat nici măcar după legile neamurilor cari vînconjoară; - ⁸din pricina aceasta, așa zice Domnul, Dumnezeu: „Iată am necaz pe tine, și voi aduce la îndeplinire în mijlocul tău judecățile Mele, supt ochii neamurilor. ⁹Din pricina tuturor urâciunilor tale, îți voi face ce n'aur făcut niciodată, și nici nu voi mai face vreodată. ¹⁰De aceea prinții vor mânca pe copiii lor, în mijlocul tău, și copiii vor mânca pe părinții lor; Îmi voi împlini judecățile împotriva ta, și voi risipi în toate vânturile pe toți ceice vor mai rămânea din tine. ¹¹De aceea, pe viaa Mea! zice Domnul, Dumnezeu: pentru că Mi-ai pînărit locul Meu cel sfânt cu toți idoli și toate urâciunile tale, și Eu Îmi voi întoarce ochii dela tine; ochiul Meu va fi fărâmițat, și nu Mă voi îndura. ¹²O treime din locuitorii tăi va muri de cium, și va fi nimicite de foamete în mijlocul tău: o treime va cădea ucisă de sabie în jurul tău; și o treime o voi risipi în toate vânturile, și voi scoate sabia după ei. ¹³Îmi voi potoli astfel mânia, Îmi voi domoli astfel urgia cu ei, și Mă voi răzbuca ca să te cear Eu, Domnul, am vorbit în mânia Mea, vrsându-mi urgia peste ei. ¹⁴Te voi prefăce într'un pustiu, te voi face de ocară printre neamurile cari te înconjoară, înaintea tuturor trecătorilor. ¹⁵Vei ajunge de ocară și de rușine, vei fi o pildă și o groază pentru neamurile cari te înconjoară, când voi aduce la îndeplinire judecățile Mele împotriva ta, cu mînie, cu urgie, și cu pedepse aspre, -Eu, Domnul, o spun, -când voi arunca împotriva lor săgețile nimicitoare ale foametei, cari dau moartea, și pe cari le voi trimite să vînimizească. ¹⁶Ca să la nenorocirile voastre voi mai adăuga și foametea, și v'oi sfârși toțiagul pînii. ¹⁷Voi trimite împotriva voastră nu numai foametea, ci și fiarele sălbătice, cari v'vor lăsa fără copii. Ciuma și vrsarea de sânge vor trece prin mijlocul tău: voi aduce peste tine și sabia. Eu, Domnul, vorbesc.”

Chapter 6

¹Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: ²„Fiul omului, întoarce-te și fa spre munții lui Israel, prooroce-te împotriva lor, ³și zice: „Munții ai lui Israel, ascultați cuvîntul Domnului, Dumnezeu! Așa vorbește Domnul Dumnezeu către munții și dealuri, către văguni și văi: „Iată, voi aduce sabia împotriva voastră, și v'oi nimici în lăimile. ⁴Altarele voastre vor fi pustuite, stîlpii voștri închinați soarelui vor fi sfârșiți, și voi face ca morții voștri să cadă înaintea idoloilor voștri. ⁵Voi pune trupurile moarte

ale copiilor lui Israel înaintea idolilor lor, și voi risipi oasele în jurul altarelor voastre. ⁶Pretutindeni pe unde locuiți, cetățile vor fi nimicite, și în lălmășie pustiite; altarele voastre vor fi surpate și prăsite, idolii voștri vor fi sfărâmați și vor pieri, stâlpii voștri închinați soarelui vor fi tăiați, și lucrurile voastre nimicite. ⁷Morții vor cădea în mijlocul vostru, și veștiți că Eu sunt Domnul. ⁸Dar voi lăsa câteva rămășițe dintre voi, cari vor scăpa de sabie printre neamuri, când veștiți risipiți în felurite ri. ⁹Și cei ce vor scăpa din voi își vor aduce aminte de Mine printre neamurile unde vor fi robi, pentru că le voi zdrobi inima preacurvar și necredincioasă, și ochii cari au curvit după idolii lor. Atunci le va fi scris de ei în inimă, din pricina marelui pe cari le-au făcut, din pricina tuturor urâciunilor lor. ¹⁰Și veștiți că Eu sunt Domnul, și că nu degeaba i-am amenințat că le voi trimete toate aceste rele. ¹¹Aa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Bate din mâini, dă din picioare, și zice: „Vai!” pentru toate urâciunile cele rele ale casei lui Israel, care va cădea lovit de sabie, de foamete și de cium. ¹²Cine va fi departe va muri de cium, și cine va fi aproape va cădea ucis de sabie; iar cine va rămâne și va fi împresurat, va pieri de foame. Aa Îmi voi potoli urgia asupra lor. ¹³Și veștiți că Eu sunt Domnul, când morții lor vor fi în mijlocul idolilor lor, împrejurul altarelor lor, pe orice deal înalt, pe toate vârfurile munților, sub orice copac verde, sub orice stejar stufos, acolo unde aduceau tămâie cu miros plăcut tuturor idolilor lor. ¹⁴Îmi voi întinde mâna împotriva lor, și voi face țărâra de artă și pustie, dela pustie până la Dibra, pretutindeni unde locuiesc. și veștiți că Eu sunt Domnul.”

Chapter 7

¹Cuvântul Domnului mi s-a vorbit astfel: ²„Și tu, fiul omului, ascult: aa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre țara lui Israel: „Vine sfârșitul, vine sfârșitul peste cele patru margini ale țării! ³Acum vine sfârșitul peste tine; Îmi voi trimete mânia împotriva ta, te voi judeca după faptele tale. și te voi pedepsi pentru toate urâciunile tale. ⁴Ochiul Meu va fi fărâmișat pentru tine, și nu Mă voi îndura, ci te voi pedepsi după faptele tale, cu toate că urâciunile tale vor fi în mijlocul tău, și ar trebui să te ajute. și veștiți că Eu sunt Domnul.” ⁵Aa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, vine o nenorocire, o nenorocire nemaipomenită! ⁶Vine sfârșitul, vine sfârșitul; se trezește împotriva ta! Iată că ai venit! ⁷Îți vine rîndul, locuitor al țării! Vine vremea, se apropie ziua de necaz, și nu de bucurie pe munți! ⁸Acum Îmi voi vrsa în curînd urgia peste tine, Imi voi potoli mânia peste tine; te voi judeca după faptele tale, și te voi pedepsi pentru toate minciunile tale. ⁹Ochiul Meu va fi fărâmișat, și nu Mă voi îndura; te voi pedepsi după faptele tale, pentru că urâciunile tale vor fi în mijlocul tău, și ar trebui să te ajute. și veștiți că Eu sunt Domnul, cel ce lovește! ¹⁰Iată ziua! Iată-o că vine! Îți vine rîndul! Înflorite toaiașul, odrăslite mîndria! ¹¹Sîlnicia s'ă înălțat, ca să slujească de toaiaș răutății; nu mai rămâne nimic din ei, nici din gloata lor glorioasă, nici din bogăția lor! și nimeni nu-i bocește! ¹²Vine vremea, se apropie ziua! Să nu se bucure câmpul, să nu se mîhnească vînzătorul! Căci izbucnește mânia împotriva întregii lor mulțimi. ¹³Nu, vînzătorul nu va mai călători înapoi ce a vîndut, chiar dacă ar mai fi printre cei vii; căci proorocia împotriva întregii lor mulțimi nu va fi schimbat, și din

pricina nelegiurii lui niciunul nu- i va p stra via a. ¹⁴Sun trîmbi a, totul este gata, dar nimeni nu merge la lupt ; c ci urgia Mea izbucne te împotriva întregi lor mul imi. ¹⁵Afar bîntuie sabia, în cas ciuma i foametea! Cine este la cîmp va muri de sabie, iar cine este în cetate va fi mîncat de foamete i cium . ¹⁶Fugarii lor, cînd scap , stau pe mun i, ca ni te porumbei ai v ilor, v itîndu-se to i, fiecare de nelegiuirea lui. ¹⁷Mînile tuturor au sl bit, i genunchii tuturor se topesc ca apa. ¹⁸Se încing cu saci, i -i apuc groaza. Toate fe ele sînt acoperite de ru ine, i toate capetele sînt rase. ¹⁹Î i vor arunca argintul pe uli e, i aurul lor le va fi o scîrb . Argintul sau aurul lor nu poate s -i scape în ziua urgiei Domnului; nu poate nici s le sare sufletul, nici s le umple m runtaiele; c ci el i -a aruncat în nelegiuirea lor. ²⁰Se f leau cu podoaba lor m rea , i cu ea au f cut icoanele urîciunilor lor, ale idolilor lor. De aceea le -o voi preface în scîrb pentru ei. ²¹O voi da de jaf în mînile str inilor, i ca prad nelegiui ilor p mîntului ca s'o pîng reasc . ²²Îmi voi întoarce fa a dela ei, i Mi se va pîng ri Loca ul Meu cel sfînt; da, pr d torii vor p trunde în el, i -l vor pîng ri. ²³Preg ti i lan urile! C ci ara este plin de omoruri, i cetatea este plin de sîlnicie. ²⁴Voi aduce popoarele cele mai rele, ca s pun mîna pe casele lor; voi pune cap t mîndriei celor puternici, i sfintele lor loca uri vor fi pîng rite. ²⁵Vine pr p dul! -Ei caut sc pare, dar sc pare nu -i! ²⁶Vine nenorocire peste nenorocire, zvon dup zvon. Ei cer vedenii proorocilor; dar preo ii nu mai cunosc Legea, i b trîinii nu mai pot da sfaturi. ²⁷Împ ratul j le te, voivodul se însp imînt , i mînile poporului rii tremur . Le voi face dup umbletele lor, îi voi judeca dup cuviin , i vor ti c Eu sînt Domnul.``

Chapter 8

¹În al aselea an, în ziua a cincea a lunii a asea, pe cînd edeam în cas , i b trîinii lui Iuda edeau înaintea mea, mîna Domnului Dumnezeu a c zut peste mine. ²M'am uitat, i iat c era un chip care avea o înf i are de om; dela coapse în jos, era foc, i dela coapse în sus era ceva str lucitor, ca ni te aram lustruit . ³El a întins ceva ca o mîn , i m'a apucat de zulufii capului. Duhul m'a r pit între p mînt i cer i m'a dus, în vedenii dumnezeie ti, la Ierusalim, la u a por ii dela curtea din l untru, care caut spre meaz noapte, unde era locul idolului geloziei, care stîrnea gelozia Domnului. ⁴ i iat c slava Dumnezeului lui Israel era acolo, a a cum o v zusem în vale. ⁵El mi -a zis: „Fiul omului, ia ridic ochii spre miaz noapte!`` Am ridicat ochii spre miaz noapte; iat c idolul acesta al geloziei era la miaz noapte de poarta altarului, la intrare. ⁶ i El mi -a zis: „Fiul omului, vezi ce fac ei? Vezi tu marile urîciuni, pe cari le s vîr e te aici casa lui Israel, ca s M dep rteze de sfîntul Meu loca ? Dar vei mai vedea i alte urîciuni i mai mari!`` ⁷Atunci m'a dus la poarta cur ii. M'am uitat, i iat c era o gaur în p rete! ⁸ i mi -a zis: „Fiul omului, ia sap în p rete!`` Am s pat în zid, i iat c era o u . ⁹ i mi -a zis: „Intr , i vezi urîciunile cele rele, pe cari le s vîr esc ei aici!`` ¹⁰Am intrat i m'am uitat; i iat c erau tot felul de chipuri de tîrîtoare i de dobitoace urîcioase, i to i idolii casei lui Israel, zugr vi i pe perete de jur împrejur. ¹¹Înaintea acestor idoli st teau aptezeci de oameni din b trîinii casei lui Israel, în mijlocul c rora era Iaazania, fiul lui afan; fiecare din ei avea o c delni

în mînă și se înălța un nor gros de tîmbe. ¹² și El mi-a zis: „Fiul omului, vezi ce fac în întunerec bîtrînii casei lui Israel, fiecare în odaia lui plină de chipuri? Căci ei zic: „Nu ne vede Domnul; a părăsit Domnul țara aceasta!” ¹³ și mi-a zis: „Vei mai vedea și alte alte urîciuni mari, pe cari le sîrăesc ei!” ¹⁴ și m'a dus la intrarea porții Casei Domnului din spre miazănoapte. și iată că acolo stăteau niște femei, cari plîngeau pe Tamuz. ¹⁵ și El mi-a zis: „Vezi, fiul omului? Vei mai vedea și alte urîciuni mai mari decît acestea!” ¹⁶ și m'a dus în curtea dinlăuntrul Casei Domnului. și iată că la ușa Templului Domnului, între pridvor și altar, erau aproape douăzeci și cinci de oameni, cu dosul întors spre Templul Domnului și cu fața spre răsrit; și se închinău înaintea soarelui spre răsrit. ¹⁷ și El mi-a zis: „Vezi, fiul omului? Este prea puțin oare pentru casa lui Iuda că sîrăesc ei urîciunile pe cari le sîrăesc aici? Trebuia să mai umple țara cu sîlnicie și să nu înceteze să mă mînie? Iată că ei îmi apropie ramura de nas!” ¹⁸ De aceea și Eu, voi lucra cu urgență; ochiul Meu va fi frînt, și nu Mă voi îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta.”

Chapter 9

¹ Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele: „Apropia și voi cari trebuie să pedepsiți cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mînă!” ² și iată că au venit ase oameni de pe drumul porții de sus dinspre miazănoapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mînă. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de în, și cu o cîlimară la brîu. Au venit și s'au așezat lângă altarul de aramă. ³ Slava Dumnezeului lui Israel s'a ridicat de pe heruvimul pe care era, și s'a îndreptat spre pragul casei; și el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de în și care avea cîlimara la brîu. ⁴ Domnul și-a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, cari suspină și gem din pricina tuturor urîciunilor, cari se sîrăesc acolo. ⁵ Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: „Treceți după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie frînt, și să nu vă îndurați!” ⁶ Ucideți, și nimiciți pe bătrîni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din ceice au semnul pe frunte! Începeți înșă cu Locașul Meu cel sfînt!” Ei au început cu bătrînii, cari erau înaintea Templului. ⁷ și El le-a zis: „Spurcați casa, și umpleți curțile cu morți!... Ieșiți!” Ei au ieșit, și au început săucidă în cetate. ⁸ Pe cînd ucideau ei astfel, și eu stămam încinsingur acolo, am căzut cu fața la pămînt, și am strigat: „Ah! Doamne Dumnezeule, vrei să nimicești oare tot ce a mai rămas din Israel, vărsîndu-și urgența asupra Ierusalimului?” ⁹ El mi-a răspuns: „Nelegiuirea casei lui Israel și Iuda este mare, peste măsură de mare! țara este plină de omoruri, și cetatea este plină de nedreptate; căci ei zic: „Domnul a părăsit țara și Domnul nu vede nimic!” ¹⁰ De aceea și Eu voi fi frînt, și nu Mă voi îndura, ci voi face să cadă asupra capului lor faptele lor.” ¹¹ și iată că omul cel îmbrăcat în haina de în, și care avea cîlimara la brîu, a adus următorul și spus: „Am făcut ce mi-ai poruncit!”

Chapter 10

¹M'am uitat, i iat c pe cerul care era deasupra capului heruvimilor era ceva ca o piatr de safir; deasupra lor se vedea ceva asem n tor cu un chip de scaun de domnie. ²i Domnul a zis omului acelaia îmbr cat în haine de în: „Vîr -te între roatele de supt heruvimi, umple- i mînile cu c rbunii aprin i cari sînt între heruvimi, i împr tie -i peste cetate!`` i el s'a vîrît între roate supt ochii mei. ³Heruvimii st teau în partea dreapt a casei, cînd s -a vîrît omul acela între roate, iar norul a umplut curtea din l untru. ⁴Atunci slava Domnului s'a ridicat de pe heruvimi, i s'a îndreptat spre pragul casei, a a în cît Templul s'a umplut de nor, i curtea s'a umplut de str lucirea slavei Domnului. ⁵Vîjiitul aripilor heruvimilor s'a auzit pîn la curtea de afar , ca glasul Dumnezeului Celui Atotputernic, cînd vorbe te, ⁶Cînd a poruncit deci omului acelaia îmbr cat în haina de în s ia foc dintre roate, dintre heruvimi, omul acesta s'a dus i s'a a ezat lîng roate. ⁷Atunci un heruvim a întins mîna între heruvimi spre focul care era între heruvimi; a luat foc, i l -a pus în mînile omului acelaia îmbr cat cu haina de în. i omul acesta l -a luat, i a ie t afar . ⁸La heruvimi se vedea ceva ca o mîn de om supt aripile lor. ⁹M'am uitat, i iat c lîng heruvimi erau patru ro i; o roat lîng un heruvim i o roat lîng cel lalt heruvim; dar roatele acestea str luceau ca o piatr de hrisolit. ¹⁰Dup înf i are, toate cele patru ro i aveau acela chip; fiecare roat p rea c este în mijlocul altei ro i. ¹¹Cînd mergeau, mergeau de cele patru laturi ale lor, i nu se învîrteau în mers, ci mergeau încotro mergea capul, f r s se învîrteasc în mersul lor. ¹²Tot trupul heruvimilor, spatele lor, mînile lor i aripile lor, erau pline de ochi, ca i cele patru ro i dimprejur. ¹³Am auzit cu urechile mele c roatele erau chemate: „Roate învîrtoare.`` ¹⁴Fiecare avea patru fe e; fa a celui dintîi era o fa de heruvim, fa a celui de al doilea o fa de om, a celui de al treilea o fa de leu, i a celui de al patrulea o fa de vultur. ¹⁵i heruvimii s'au ridicat. Erau f pturile vii pe cari le v zusem lîng rîul Chebar. ¹⁶Cînd mergeau heruvimii, mergeau i roatele cu ei, i cînd î i întindeau heruvimii aripile ca s se înal e dela p mînt, nici roatele nu se dep rtau de ei. ¹⁷Cînd se opreau ei, se opreau i ele, i cînd se în l au ei, se în l au i ele cu ei, c ci duhul f pturilor vii era în ele. ¹⁸Slava Domului a plecat din pragul Templului, i s'a a ezat pe heruvimi. ¹⁹Heruvimii i-au întins aripile, i s'au în l at de pe p mînt supt ochii mei; cînd au plecat ei, au plecat i ro ile cu ei. S'au oprit la intrarea por ii casei Domnului spre r s rit; i slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor. ²⁰Erau f pturile vii, pe cari le v zusem supt Dumnezeul lui Israel lîng rîul Chebar, i am b gat de seam c erau heruvimi. ²¹Fiecare avea patru fe e, fiecare avea patru aripi, i supt aripile lor era ceva ca o mîn de om. ²²Dar fe ele lor erau ca cele pe cari le v zusem la rîul Chebar, cu aceea înf i are: erau tot ei. Fiecare mergea drept înainte.

Chapter 11

¹Duhul m'a r pit, i m'a dus la poarta de r s rit a Casei Domnului, care caut spre r s rit. i iat c la intrarea por ii, erau dou zeci i cinci de oameni; i în mijlocul lor am v zut pe Iaazania, fiul lui Azur, i pe Pelatia, fiul lui Benaia, c peteniile poporului. ²i Domnul mi -a zis: „Fiul omului, ace tia sânt oamenii cari fac planuri nelegiuite, i dau sfaturi rele în cetatea aceasta! ³Ei zic: „Nu este înc vremea potrivit c s zidim case! Cetatea este cazanul, i noi sântem carnea. ⁴De aceea prooroce te împotriva lor, prooroce te, fiul omului! ⁵Atunci Duhul Domnului a c zut peste mine, i mi -a zis: „Spune: A a vorbe te Domnul: „Astfel vorbi i voi, casa lui Israel! i ce v vine în gând, tiu foarte bine! ⁶A i f cut o mul ime de omoruri în cetatea aceasta, i a i umplut uli ele cu cei uci i. ⁷De aceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Mor ii vo tri pe cari i-a i întins în mijlocul cet ii acesteia, sânt carnea, i ea este cazanul; dar voi ve i fi sco i afar din ea. ⁸V teme i de sabie, dar Eu voi aduce sabie peste voi, zice Domnul, Dumnezeu. ⁹V voi scoate din cetatea aceasta, v voi da în mâinile str inilor, i voi împlini judec ile mele împotriva voastr ! ¹⁰Ve i c dea lovi i de sabie, v voi judeca la hotarul lui Israel, i ve i ti c Eu sânt Domnul. ¹¹Cetatea aceasta nu va fi cazanul vostru, i voi nu ve i fi carnea din el: ci la hotarul lui Israel v voi judeca! ¹²i ve i ti c Eu sânt Domnul, ale c rui porunci nu le-a i urmat, i ale c rui legi nu le-a i împlinit, i a i lucrat dup obiceiurile neamurilor care v înconjoar . ¹³Pe când prooroceam eu, a murit Pelatia, fiul lui Benaia. Eu am c zut cu fa a la p mînt, i am strigat cu glas tare: „Ah! Doamne Dumnezeule, vrei s nimice ti Tu i ce a mai r mas din Israel? ¹⁴i Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹⁵„Fiul omului, fra ii t i, da, fra ii t i, cei din robie, i toat casa lui Israel, sânt aceia despre cari zic locuitorii Ierusalimului: „Ei sânt departe de Domnul, ara ne -a fost dat nou în st pînire!... ¹⁶De aceea spune despre ei: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Dac -i in dep rta i printre neamuri, dac i-am risipit în felurite ri, totu le-am fost un Templu pentru cât va vreme, în ara în care au venit. ¹⁷De aceea s le spui: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „V voi strînge din mijlocul popoarelor, v voi aduna iar din rile în cari sînte i risipi i, i v voi da ara lui Israel. ¹⁸i când vor veni în ea, vor scoate de acolo to i idolii i toate urîciunile. ¹⁹Le voi da o alt inim , i voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatr , i le voi da o inim de carne, ²⁰ca s urmeze poruncile Mele, s p zeasc i s împlineasc legile Mele; i ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor. ²¹Dar acelora a c ror inim simte pl cere fa de idolii i urîciunile lor, le voi întoarce faptele asupra capului lor, zice Domnul Dumnezeu. ²²Dup aceea, heruvimii i-au întins aripile, înso i i de ro i, i slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor. ²³Slava Domnului s'a în l at din mijlocul cet ii, i s'a a ezat pe muntele de la r s ritul cet ii. ²⁴Pe mine îns m'a r pit Duhul i m'a dus iar , în vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, în Haldea, la prin ii de r zboi. i astfel vedenia, pe care o avusesem, a pierit de la mine. ²⁵Apoi am spus prin ilor de r zboi toate lucrurile, pe cari mi le descoperise Domnul. Robia lui Zedechia i risipirea poporului.

Chapter 12

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, tu locuiești în mijlocul unei case de îndrăgâni, cari au ochi să vadă și nu văd, urechi de auzit și n'aud; caci sînt o casă de răzvrătiți. ³De aceea, fiul omului, pregătește-te și lucrurile de clătorie, și pleacă ziua, supt ochii lor! Pleacă, în fața lor, din locul unde ești și du-te în alt loc: poate că vor vedea că sînt o casă de îndrăgâni. ⁴Scoate-și lucrurile ca niște lucruri de clătorie, ziua, supt ochii lor; dar pleacă seara, în fața lor, cum pleacă cei ce se duc în robie. ⁵Spargi zidul supt ochii lor, și scoate lucrurile pe acolo. ⁶Sălești pe umăr supt ochii lor, și sălești afară pe negură, și să acoperi fața și nu te uiți la pământ; caci vreau să fii un semn pentru casa lui Israel.`` ⁷Am făcut cum mi se poruncise: mi-am scos lucrurile ziua ca pentru clătorie, seara am spart zidul cu mîna, și le-am scos pe negură și le-am pus pe umăr, în fața lor. ⁸Dimineața însă, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ⁹„Fiul omului, nu și-a zis casa lui Israel, această casă de îndrăgâni: „Ce faci?`` ¹⁰Spune-le: „A a vorbeste Domnul, Dumnezeu: „Proorocia aceasta privește pe domnul care este la Ierusalim, și pe toată casa lui Israel, care se află acolo.`` ¹¹Spune: „Eu sînt un semn pentru voi! Cum am făcut eu, așa li se va face și lor: se vor duce într'oră în robie. ¹²Domnitorul care este în mijlocul lor își va pune lucrurile pe umăr și va pleca pe negură; vor sparge zidul ca să scoată afară; își va acoperi fața, ca să nu vadă pământul cu ochii. ¹³Îmi voi întinde mreața peste el, și va fi prins în lațul Meu; îl voi duce la Babilon, în țara Haldeilor; dar nu și va vedea, și va muri acolo. ¹⁴Pe toți cei ce stau în jurul lui și îi sînt de ajutor, și pe toate oștile lui, îi voi risipi în toate vînturile, și voi scoate sabia după ei. ¹⁵Atunci vor ține Eu sînt Domnul, cînd îi voi împărțea printre neamuri, și îi voi risipi în felurite țări. ¹⁶Dar voi lăsa din ei vreo câțiva oameni cari vor scăpa de sabie, de foamete și de cium, ca să istorisească toate urîciunile lor printre neamurile la cari vor merge, și să știe că Eu sînt Domnul.`` ¹⁷Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹⁸„Fiul omului, își vei mîncă pînea tremurînd, și își vei bea apa cu neliniște și groază. ¹⁹Spune poporului din țară: „A a vorbeste Domnul, Dumnezeu, despre locuitorii Ierusalimului din țara lui Israel: „Ei își vor mîncă pînea cu neliniște, și își vor bea apa cu groază; caci țara le va fi jefuită de tot ce are, din pricina silniciei tuturor celor ce o locuiesc. ²⁰Cetățile pline cu popor vor fi nimicite, și țara va fi pustiită, ca să știți că Eu sînt Domnul.`` ²¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²²„Fiul omului, ce înseamnă acest cuvînt de batjocură, pe care -l întrebuiască în țara lui Israel: „Zilele se lungesc, și toate vedeniile rășnă neîmplinite?`` ²³De aceea spune-le: „A a vorbeste Domnul, Dumnezeu: „Voi face să înceteze acest cuvînt de batjocură, și nu se va mai întrebuiască în Israel. De aceea spune-le: „Se apropie zilele, și toate vedeniile se vor împlini!`` ²⁴Caci nu vor mai fi vedenii mincinoase, nici proorociri în el toare, în mijlocul casei lui Israel! ²⁵Caci Eu, Domnul, voi vorbi; ce voi spune se va împlini, și nu va mai fi amînat; da, în zilele voastre, casă de îndrăgâni, voi rosti un cuvînt și -l voi împlini, zice Domnul, Dumnezeu.`` ²⁶Cuvîntul Domnului mi -a vorbit apoi astfel: ²⁷„Fiul omului, iată, casa lui Israel zice: „Vedeniile pe cari le are el nu sînt aproape să se îplinească, și proorocește pentru vremuri depărtate!`` ²⁸De aceea spune-le: „A a vorbeste Domnul, Dumnezeu: „Nu va mai fi zăbăv în împlinirea cuvintelor Mele; caci cuvîntul, pe care -l voi rosti, se va împlini, zice Domnul, Dumnezeu.``

Chapter 13

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, prooroce te împotriva proorocilor lui Israel, cari proorocesc, i spune celor ce proorocesc dup gustul inimii lor: ‚Asculta i cuvîntul Domnului! ³A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ‚Vai de proorocii f r minte, cari umbl dup duhul lor i nu v d nimic! ⁴Proorocii t i, Israele, sînt ca ni te acali în mijlocul d rîm turilor! ⁵Voi nu v'a i suit înaintea sp rturilor, n'a i înconjurat cu un zid casa lui Israel, ca s r mîne i tari în lupt , în ziua Domnului. ⁶Vedeniile lor sînt în el toare, i proorociile lor mincinoase. Ei zic: ‚A a vorbe te Domnul!` m car c Domnul nu i -a trimes; i fac pe oameni s trag n dejde c se va împlini cuvîntul lor. ⁷Nu sînt în el toare vedeniile, pe cari le ave i, i nu sînt mincinoase proorociile pe cari le rosti i? Voi zice i: ‚A a vorbe te Domnul!` în timp ce Eu n'am vorbit. ⁸De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ‚Pentru c spune i lucruri în el toare, i vedeniile voastre sînt minciuni, iat , am necaz pe voi, zice Domnul, Dumnezeu`. ⁹Mîna Mea va fi împotriva proorocilor, ale c ror vedenii sînt în el toare i ale c ror proorocii sînt mincinoase; ei nu vor r mînea în adunarea poporului Meu, nu vor fi scri i în cartea casei lui Israel, nici nu vor intra în ara lui Israel. i ve i ti c Eu sînt Domnul Dumnezeu. ¹⁰Lucrurile acestea se vor împlini pentru c ei r t cesc pe poporul Meu, zicînd: ‚Pace!` cînd nu este pace. Poporul Meu zide te un zid, i ei îl tencuiesc cu ipsos. ¹¹De aceea, spune celor ce -l acop r cu ipsos c se va pr bu i, va veni o ploaie cu vifor, pietrele de grindin vor c dea, i se va desl n ui furtuna. ¹²Iat , vi se pr bu e te zidul! i atunci vi se va zice: ‚Unde este ipsosul cu care l-a i tencuit?` ¹³De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ‚În urgia Mea, voi porni furtuna; în mînia Mea, va veni o ploaie cu vifor; i vor c dea pietre de grindin ca s nimiceasc . ¹⁴Voi surpa zidul pe care l-a i tencuit cu ipsos, îl voi doborî la p mînt, i i se vor desgoli temeliile; se va pr bu i, i ve i pieri în mijlocul d rîm turilor lui. i ve i ti c Eu sînt Domnul. ¹⁵Îmi voi potoli astfel mînia împotriva zidului i împotriva celor ce l-au tencuit cu ipsos; i v voi spune: Nu mai este niciun zid! i s'a ispr vit cu cei ce l-au tencuit cu ipsos! ¹⁶S'a ispr vit cu proorocii lui Israel, cari proorocesc asupra Ierusalimului, i au vedenii de pace asupra lui, cînd nu este pace, zice Domnul Dumnezeu.` ¹⁷Iar tu, fiul omului, întoarce- i privirile împotriva fiicelor poporului t u, cari proorocesc dup gustul inimii lor, i prooroce te împotriva lor! ¹⁸Spune: ‚A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ‚Vai de cele ce cos perinu e pentru subsiori, i fac m hrame pentru capetele oamenilor de orice m rime, ca s prind suflete! Socoti i c ve i prinde sufletele poporului Meu, ca s v p stra i cu via sufletele voastre? ¹⁹Voi M necinsti i înaintea poporului Meu, pentru cî iva pumni de orz i cîteva buc i de pîne, ucizînd ni te suflete, cari n'ar trebui s moar , i f cînd s tr iasc ni te suflete cari n'ar trebui s tr iasc , în elînd astfel pe poporul Meu care ascult minciunile voastre. ²⁰De aceea a a vorbe te Domnul Dumnezeu: ‚Iat , am necaz pe perinu ele voastre prin cari prinde i sufletele ca p s rile; deaceea vi le voi smulge de la bra e i voi da drumul sufletelor, i anume sufletelor pe cari le prinde i ca p s rile! ²¹V voi rupe m hramele, i voi scoate pe poporul Meu din mînile voastre, ca s nu mai cad prad în mînile voastre; i ve i ti c Eu sînt Domnul. ²²Pentru c întrista i prin minciuni inima celui neprih nit, cînd Eu însumi nu l-am întristat, i pentru c înt ri i mînile celui r u ca s -l îpedeca i s se lase de calea

lui cea rea, f g duindu -i via a, - ²³de aceea nu ve i mai avea vedenii în el toare, i nu ve i mai rosti proorocii. Voi scoate din mânile voastre pe poporul meu, i ve i ti c Eu sînt Domnul.``

Chapter 14

¹Cî iva din b trîinii lui Israel au venit la mine i au ezut înaintea mea. ²i Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ³„Fiul omului, oamenii ace tia î i poart idolii în inim , i î i pironesc privirile spre ceea ce i -a f cut s cad în nelegiuire! S M las Eu s fiu întreat de ei? ⁴De aceea vorbe te-le, i spune-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Orice om din casa lui Israel, care î i poart idolii în inim , i care î i pironete privirile spre ceea ce l -a f cut s cad în nelegiuirea lui-dac va veni s vorbeasc proorocului, -Eu, Domnul, îi voi r spunde, în ciuda mul imei idolilor lui, ⁵ca s prind în chiar inima lor pe aceia din casa lui Israel, cari s'au dep rtat de Mine din pricina tuturor idolilor.` ⁶De aceea, spune casei lui Israel: „A a vobe te Domnul, Dumnezeu: „Întoarce i-v , i abate i-v de la idolii vo tri, întoarce i-v privirile dela toate urîciunile voastre! ⁷C ci orice om din casa lui Israel, sau din str inii cari locuiesc pentru o vreme în Israel, care s'a dep rtat de Mine, care î i poart idolii în inima lui, i nu- i ia privirile dela ceea ce l -a f cut s cad în nelegiuirea lui, -dac va veni s vorbeasc unui prooroc, ca s M întrebe prin el, -Eu, Domnul, prin Mine însumi îi voi r spunde. ⁸Îmi voi întorce Fa a împotriva omului acestuia, îl voi face un semn i de pomîn , i -l îl voi nimici cu des vîr ire din mijlocul poporului Meu. i ve i ti c Eu sînt Domnul! ⁹Dac proorocul se va l sa am git s rosteasc un cuvînt, Eu, Domnul, am am git pe proorocul acela; Îmi voi întinde mîna împotriva lui, i -l voi nimici din mijlocul poporului Meu Israel. ¹⁰Î i vor purta astfel p catul lor, i pedeapsa proorocului va fi la fel cu pedeapsa celuice întreat , ¹¹ca s nu se mai r t ceasc dela Mine casa lui Israel, i s nu se mai spurce cu toate f r delegile ei. Atunci vor fi poporul Meu, i Eu voi fi Dumnezeul lor, zice Domnul, Dumnezeu!`` - ¹²Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹³„Fiul omului, cînd va p c tui o ar împotriva Mea, dedîndu-se la f r delege, i Îmi voi întinde mîna împotriva ei, -dac îi voi sf rîma toiagul pîinii, dac îi voi trimete foametea, dac îi voi nimici cu des vîr ire oamenii i vitele, ¹⁴chiar de ar fi în mijlocul ei ace ti trei oameni: Noe, Daniel i Iov, ei nu i-ar mîntui decît sufletul lor prin neprih nirea lor, zice Domnul, Dumnezeu.`` ¹⁵„Dac a l sa ca ara s fie cutreierat de fiare s lbatice, cari ar l sa -o f r popor, dac ar ajunge un pustiu pe unde n'ar mai putea trece nimeni, din pricina acestor fiare, ¹⁶i ar fi în mijlocul ei ace ti trei oameni, pe via a Mea, zice Domnul, Dumnezeu, c n'ar sc pa nici fii, nici fiice, ci numai ei ar sc pa, i ara ar ajunge un pustiu. ¹⁷Sau dac a aduce sabie împotriva rii acesteia, dac a zice s treac sabia prin ar , dac i-a nimici cu des vîr ire oamenii i vitele, ¹⁸i ar fi în mijlocul ei ace ti trei oameni, pe via a Mea, -zice Domnul Dumnezeu, -c n'ar mai sc pa nici fii nici fiice, ci numai ei singuri ar sc pa. ¹⁹Sau dac a trimete ciurma în ara aceasta, dac Mi-a v rsa urgia împotriva ei prin molim , ca s -i nimicesc cu des vîr ire oamenii i vitele, ²⁰i ar fi în mijlocul ei Noe, Daniel i Iov, pe via a Mea-zice Domnul, Dumnezeu-c n'ar sc pa nici fii nici fiice, ci numai ei i-ar mîntui sufletul prin neprih nirea lor.``

²¹Totu , a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „M car c trimet împotriva Ierusalimului cele patru pedepse grozave ale mele: sabia, foametea, fiarele s lbatice i ciuma, ca s nimicesc cu des vîr ire din el oamenii i vitele, ²²tot va fi o r m i care ca sc pa, care va ie i din el, i anume: fii i fiice. Iat , ace tia vor veni la voi, le ve i vedea purtarea i faptele, i v ve i mîngîia de nenorocirea pe care o aduc asupra Ierusalimului, de tot ce aduc asupra lui. ²³Ei v vor mîngîia, cînd le ve i vedea purtarea i faptele, i ve i cunoa te c nu f r temei fac Eu tot ce fac împotriva Ierusalimului, zice Domnul, Dumnzeu.``

Chapter 15

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel: ²„Fiul omului, ce are lemnul de vi mai mult decît orice alt lemn, vi ele de vie mai mult decît cele ce sînt printre copacii din p dure? ³Ia oare cineva din lemnul acesta, ca s fac vreo lucrare? Face cineva din el vreun cîrlig de atîrnt ceva în el? ⁴Iat c este pus pe foc s ard ; dup ce îi arde focul cele dou capete i mijlocul, mai poate fi el bun de ceva? ⁵Iat , cînd era întreg, nu se putea face nimic din el; cu cît mai pu in acum, dup ce l -a mistuit i l -a ars focul, s'ar mai putea face vreo lucrare din el? ⁶Deaceea a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Ca lemnul de vi dintre copacii din p dure, pe care -l pun pe foc s -l ard, a a voi da i pe locuitorii Ierusalimului. ⁷Îmi voi întoarce Fa a împotriva lor; au ie it din foc, dar focul îi va arde de tot. i ve i ti c Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi întoarce Fa a împotriva lor. ⁸Voi preface ara într'un pustiu, pentru c au fost necredincio i, zice Domnul Dumnezeu.``

Chapter 16

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, arat Ierusalimului urîciunile lui! ³i spune -i: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu, c tre cetatea Ierusalimului: „Prin obîr ia i na terea ta e ti din ara Canani ilor; tat l t u era Amorit, i mama ta Hetit . ⁴La na tere, în ziua cînd te-ai n scut, buricul nu i s'a t iat, n'ai fost sc ldat în ap , ca s fii cur it , nici n'ai fost frecat cu sare, i nici n'ai fost înf at în scutece. ⁵Ochiul nim nui nu s'a îndurat de tine, ca s - i fac m car unul din aceste lucruri, din mil pentru tine; ci ai fost aruncat pe cîmp, a a de scîrb le era de tine, în ziua na terii tale. ⁶Atunci Eu am trecut pe lîng tine, te-am v zut t v lit în sîngele t u, i am zis: „Tr ie te chiar i în sîngele t u!`` Da, i-am zis: „Tr ie te chiar i în sîngele t u!`` ⁷Te-am înmul it cu zecile de mii,, ca iarba de pe cîmp. i ai crescut, te-ai f cut mare, ai ajuns de o frumuse des vîr it ; i s'au rotunjit î ele, i -a crescut p rul. Dar erai tot goal , goal de tot. ⁸Cînd am trecut Eu pe lîng tine, M'am uitat la tine, i iat c î i venise vremea, vremea dragostelor. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, i-am acoprit goliciunea, i-am jurat credin , am f cut leg mînt cu tine, zice Domnul Dumnezeu, i ai fost a Mea! ⁹Te-am sc ldat în ap , te-am sp lat de sîngele de pe tine, i te-am uns cu untdelemn.

¹⁰ i-am dat haine cusute cu fir, i o înc l minte de piele de vi el de mare, te-am încins cu in sup ire, i te-am îmbr cat în m tas . ¹¹Te-am împodobit cu scule scumpe, i-am pus br ri la mân , i o salb la gît; ¹² i-am pus o verig în nas, cercei în urechi, i o cunun minunat pe cap. ¹³Astfel, ai fost împodobit cu aur i cu argint, i ai fost îmbr cat cu in sup ire, cu m tas i cus turi cu fir. Ai mâncat floarea f inei, miere i untdelemn. Erai de o frumuse des vâr it , ba ajunsesei chiar împ r teas . ¹⁴ i s'a dus vestea printre neamuri, pentru frumuse a ta; c ci era des vâr it de tot, datorit str lucirii cu care te împodobisem, zice Domnul, Dumnezeu.`` ¹⁵„Dar te-ai încrezut în frumuse a ta, i ai curvit, la ad postul numelui t u celui mare; i-ai rev rsat curviile înaintea tuturor trec torilor, i te-ai dat lor. ¹⁶Ai luat i din hainele tale, i-ai f cut în l imi pe cari le-ai împodobit cu toate colorile, i ai curvit pe ele: a a cum nu s'a întîmplat i nici nu se va mai întîmpla vreodat . ¹⁷ i-ai luat pîn i minunatele tale podoabe de aur i de argint, pe cari i le d dusem, i i-ai f cut ni te chipuri de b rba i, cu cari ai curvit. ¹⁸ i-ai luat i hainele cusute la gherghef, le-ai îmbr cat cu ele i ai adus acestor chipuri untdelemnul Meu i t mîia Mea. ¹⁹Pînea pe care i -o d dusem, floarea f inii, untdelemnul i mierea, cu care te hr neam, le-ai adus înaintea lor, ca ni te t mîie cu un miros pl cut. Iat ce s'a întîmplat, zice Domnul Dumnezeu!`` ²⁰„Apoi i-ai luat fiii i fiicele, pe cari Mi -i n scusei, i i-ai jertfit lor, ca s le slujeasc de mîncare. Nu erau oare de ajuns curviile tale, ²¹de Mi-ai mai junghiat fiii, i i-ai dat, trecîndu -i prin foc în cinstea lor? ²² i în mijlocul tuturor urîciunilor i curviilor tale, nu i-ai adus aminte de vremea tinere ei tale, cînd erai goal , goal de tot, i te zb teai în sîngele t u! ²³Dup toate aceste r ut i ale tale, -(vai, vai de tine! zice Domnul Dumnezeu), - ²⁴ i-ai zidit case de curvie, i-ai f cut în l imi în toate pie ele. ²⁵La toate col urile uli elor i-ai f cut în l imi, i-ai necinstit frumuse ea, i-ai desf cut picioarele înaintea tuturor trec torilor, ai f cut tot mai multe curvii. ²⁶Ai curvit cu Egiptenii, vecinii t i, cu trupul plin de vlag , i i-ai înmul it curviile, ca s M mînii. ²⁷Dar iat c Mi-am întins mîna împotriva ta, am mic orat partea de între inere pe care i -o rînduisem, te-am l sat în voia vr jma elor tale, fiicele Filistenilor, cari au ro it de purtarea ta nelegiuit . ²⁸Apoi ai curvit cu Asirienii, pentruc erai f r sa ; ai curvit cu ei, i tot nu te-ai s turat. ²⁹ i-ai înmul it curviile cu ara Canaanului i pîn în Haldea, dar nici acolo nu te-ai s turat. ³⁰Ce sl biciune de inim ai avut, zice Domnul, Dumnezeu, de ai f cut toate aceste lucruri, cari sînt fapta unei ibovnice dedate la curvie, ³¹zidindu- i case de curvie la toate col urile uli elor, i f cîndu- i în l imi în toate pie ele; n'ai fost nici m car ca o curv care- i cere plata. ³²Ai fost femeia prea curv , care prime te pe str ini în locul b rbatului ei! ³³Tuturor curvelor li se pl te te o plat ; dar tu ai dat daruri tuturor ibovnicilor t i, i-ai cî tigat prin daruri, ca s -i tragi la tine din toate p r ile i s curve ti cu ei. ³⁴Ai fost cu totul altfel decît celelalte curve, întrucît nimeni nu umbla dup tine, ci tu pl teai celor ce veneau la tine, în loc ca tu s fii pl tit de ei. De aceea ai fost cu totul altfel decît altele.`` ³⁵„De aceea, ascult , curvo, Cuvîntul Domnului! ³⁶A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Pentru c i-ai risipit banii în felul acesta, i i-ai descoperit goliciunea în curviile tale cu ibovnicii t i i cu to i idoliu t i urîcio i, i din pricina sîngelui copiilor t i, pe cari li i-ai dat, ³⁷de aceea, iat , voi strînge pe to i ibovnicii cu cari te desmierdai, pe to i aceia pe cari i-ai iubit i pe to i aceia pe cari i-ai urît, da, îi voi strînge împotriva ta din toate p r ile, î i voi desveli goliciunea înaintea lor, i î i vor vedea toat goliciunea. ³⁸Te voi

judeca a a cum se judec femeile prea curve i ucig toare de copii, i voi face din tine o jertf sîngeroas a urgiei i geloziei. ³⁹Te voi da în mînile lor; î i vor surpa casele de curvie, i î i vor nimici în l imile; te vor desbr ca de hainele tale, î i vor lua toat podoaba de pietre scumpe, i te vor l sa goal , goal de tot. ⁴⁰Vor aduce gloata împotriva ta, te vor ucide cu pietre i te vor str punge cu lovituri de sabie. ⁴¹Î i vor arde casele cu foc, i se vor r zbuna pe tine, înaintea unei mul imi de femei. Voi face s înceteze astfel curvia ta, i nu vei mai da plat de curv . ⁴²Îmi voi potoli mînia împotriva ta, i nu voi mai fi gelos pe tine; M voi lini ti, nu voi mai fi sup rat. ⁴³Pentru c nu i-ai adus aminte de vremea tinere ei tale, ci M'ai a î at prin toate aceste lucruri, iat , voi face ca purtarea ta s cad asupra capului t u, zice Domnul, Dumnezeu, ca s nu mai s vîr e ti alte nelegiuiri cu toate urîciunile tale!`` ⁴⁴„Iat c to i cei ce spun zic tori, vor spune despre tine zic toarea aceasta: ‚Cum este mama a a i fata!‘ ⁴⁵Tu e ti fata mamei tale, care s'a desgustat de b rbatul i copiii ei. Tu e ti sora surorilor tale, cari s'au desgustat de b rba ii i copiii lor. Mama voastr era o Hetit i tat l vostru un Amorit. ⁴⁶Sora ta cea mai mare, care locuie te la miaz -noapte de tine, este Samaria, ea i fiicele ei; i sora ta cea mai mic este Sodoma i fiicele ei, i locuie te la miaz -zi de tine. ⁴⁷Tu nu numai c ai umblat pe c ile lor, i ai s vîr it acelea i urîciuni, ci, ca i cum aîf ar fi fost prea pu in, ai fost mai stricat decît ele în toate purt rile tale. ⁴⁸Pe via a Mea, zice Domnul, Dumnezeu c sora ta Sodoma, i fiicele ei n'au f cut ce a i f cut voi, tu i fiicele tale. ⁴⁹Iat care a fost neleguirea sorei tale Sodoma: era îngîmfat , tr ia în bel ug i într'o lini te nep s toare, ea i fiicele ei, i nu sprijinea mîna celui nenorocit i celui lipsit. ⁵⁰Ele s'au seme it, i au f cut urîciuni blestamate înaintea Mea; de aceea le-am i nimicit, cînd am v zut lucrul acesta. ⁵¹Samaria n'a f cut nici jum tate din p catele tale; urîciunile tale au fost mai multe decît ale ei, a a c ai u urat vina surorilor tale prin toate urîciunile pe cari le-ai f cut acum. ⁵²Tu, care u urai vina surorilor tale, prin purtea ta, sufer e acum urm rile r ut ii tale; prin p catele tale, prin cari te-ai f cut mai urîcioas decît ele, acum le faci mai u oar vina decît a ta; deaceea acopere-te de ru ine, i poart - i ocară, fiindc ai u urat vina surorilor tale! ⁵³Voi aduce înapoi pe prin ii lor de r zboi, pe prin ii de r zboi ai Sodomei i ai fiicelor ei, pe prin ii de r zboi ai Samariei i ai fiicelor ei, i pe prin ii t i de r zboi în mijlocul lor, ⁵⁴ca s - i suferi ocară, i s ro e ti pentru tot ce ai f cut, slujindu-le ca o pricin de mîngîiere. ⁵⁵Astfel, surorile tale: Sodoma i fiicele ei, se vor întoarce iar la starea lor de mai înainte, i Samaria i fiicele ei se vor întoarce iar la starea lor de mai înainte, i tu i fiicele tale v ve i întoarce iar la starea voastr de mai înainte. ⁵⁶Nu vorbeai deloc despre sora ta Sodoma, în vremea mîndriei tale, ⁵⁷mai înainte de v direa r ut ii tale, cînd ai primit batjocurile fiicelor Siriei, ale tuturor vecinilor t i, i ale fiicelor Filistenilor, cari te dispre uiesc de jur împrejur! ⁵⁸Trebuie s - i por i, în adev r, neleguirile i urîciunile, zice Domnul.`` ⁵⁹C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ‚Î i voi face întocamai cum ai f cut i tu, care au nesocotit jur mîntul, rupînd leg mîntul! ⁶⁰Dar Îmi voi aduce aminte de leg mîntul Meu f cut cu tine în vremea tinere ii tale, i voi face cu tine un leg mînt vecinic. ⁶¹Atunci î i vei aduce aminte de purtarea ta, te vei ru ina, cînd vei primi la tine pe surorile tale, mai mari i mai mici, pe cari i le voi dat ca fiice, dar nu pe temeiul leg mîntului f cut cu tine. ⁶²Voi face leg mîntul Meu cu tine, i vei ti c Eu sînt

Domnul, ⁶³ca s - i aduci aminte de trecut i s ro e ti, i s nu mai deschizi gura de ru ine, când î i voi ierta tot ce ai f cut, zice Domnul Dumnezeu.``

Chapter 17

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, spune o vorb cu tîlc, spune o pild casei lui Israel, ³i zi: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Un vultur mare, cu aripi lungi, cu aripile întinse, acoperit cu pene pestri e, a venit în Liban, i a luat vârful unui cedru. ⁴A rupt ramura cea mai înalt a lui, a dus -o într'o ar de nego , i a pus -o într'o cetate de negustori; ⁵a luat i din s mîn a rii i a pus -o într'un p mînt roditor; a pus -o lîng o ap mare, i a s dit -o ca pe o salcie. ⁶L starul acesta a crescut, i s'a f cut un butuc de vi întins, dar nu prea înalt; vi ele îi erau îndreptate spre vultur, i r d cinile erau supt el. Astfel s'a f cut un butuc de vi , a dat l stari, i a f cut ml di e. ⁷Mai era îns un alt vultur, mare, cu aripi lungi i cu pene multe. i iat c din p mîntul unde era s dit , vi a aceasta i -a întins r d cinile cu l comie spre el, i i -a îndreptat ramurile spre el, ca s'o ude mai mult decît pe stratul în care era s dit . ⁸Vi a era s dit într'un p mînt bun, lîng o ap mare, a a ca s fac ml di e, s dea rod, i s se fac o vi minunat ``. ⁹„Spune, zice Domnul, Dumnezeu, îi va merge bine ei oare? Nu -i va smulge vulturul dintîi r d cinile, i -i va t ia rodul, i i se vor usca toate frunzele odr slite? Se va usca i nu va trebui niciun bra puternic, nici mult lume, ca s'o scoat din r d cinile ei. ¹⁰Iat c este s dît : îi va merge bine? Dac o va atinge vîntul de r s rit, nu se va usca ea oare? Da, se va usca în straturile unde a odr slit.`` ¹¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹²„Spune casei acesteia r zvr tite: „Nu ti i ce înseamn aceasta?`` i spune: „Iat , împ ratul Babilonului a venit la Ierusalim, a luat pe împ ratul i pe c petenile lui, i i -a dus cu el în Babilon. ¹³A luat un vl star de neam împ r tesc, a f cut leg mînt cu el, i l -a pus s jure; dar pe mai marii rii i -a luat cu el, ¹⁴ca împ r ia s r mîn smerit , s nu se mai poat ridica, ci împ ratul s - i in leg mîntul, r mînîndu -i credincios. ¹⁵Dar el s'a r sculat împotriva lui, i a trimes soli în Egipt, ca s -i dea cai i un mare num r de oameni. Celce a f cut asemenea lucruri va izbuti el oare, ca sc pa el oare? Cum s mai scape dac a rupt leg mîntul?`` ¹⁶„Pe via a Mea, zice Domnul, Dumnezeu, c în ara împ ratului care l -a pus s domneasc , fa de care i -a c lcat jur mîntul i al c rui leg mînt l -a rupt, lîng el, în mijlocul Babilonului va muri! ¹⁷A a c nici Faraon nu va veni cu o oaste mare i popor mult s -l ajute în r zboi, când se vor ridica înt rituri i se vor face an uri pentru nimicirea multor suflete. ¹⁸El a nesocotit jur mîntul, pîn într'atît, c a rupt leg mîntul, ba înc i -a dat mîna, i a f cut toate aceste lucruri; nu va sc pa! ¹⁹De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pe via a Mea c , întrucît a nesocotit jur mîntul f cut în Numele Meu, i a rupt leg mîntul Meu, voi face s se întoarce asupra capului lui lucrul acesta. ²⁰Îmi voi întinde mreaja peste el, i va fi prins în la ul Meu. Îl voi duce în Babilon, i acolo îl voi judeca pentru abaterea s vîr it de el fa de Mine. ²¹Dar to i fugarii din toate o tile lui vor c dea lovi i de sabie, i ceice vor mai r mînea vor fi risipi i în toate vînturile. i ve i ti c Eu, Domnul, am spus aceste lucruri.`` ²²A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Eu însumi

voi lua o r murea din vârful unui cedru mare, i o voi pune la p mnt. Voi rupe din vârful ramurilor lui o ml di fraged , i o voi s di pe un munte înalt i ridicat. ²³ i anume, o voi s di pe un munte înalt al lui Israel; ea va da l stari, va aduce rod, i se va face un cedru m re . P s ri de tot felul se vor odihni supt umbra ramurilor lui. ²⁴ i to i copacii de pe câmp vor ti c Eu, Domnul, am pogorît copacul care se în l a i am în l at copacul care era plecat; c Eu am uscat copacul cel verde i am înverzit copacul cel uscat. Eu, Domnul, am vorbit, i voi i face.

Chapter 18

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel: ²„Pentru ce spune i voi zic toarea aceasta în ara lui Israel: „P rin ii au mîncat agurid , i copiilor li s'au sterpezit din ii?`` ³„Pe via a Mea, zice Domnul, Dumnezeu c nu ve i mai avea privileg s spune i zic toarea aceasta în Israel. ⁴Iat c toate sufletele sînt ale Mele. Dup cum sufletul fiului este al Meu, tot a a i sufletul tat lui este al Meu. Sufletul care p c tuie te, acela va muri. ⁵Omul care este drept, care face judecat i dreptate, ⁶care nu m nînc pe mun i carne jerfit idolilor, i nu ridic ochii spre idoli casei lui Israel, care nu necinste te nevasta aproapelui s u, i nu se apropie de nevast -sa în timpul necur eniei ei, ⁷care n'asupre te pe nimeni, care d înapoi datornicului z logul, care nu r pe te nimic, care d din pînea lui celui fl mînd i învele te cu o hain pe cel gol, ⁸care nu împrumut cu dobînd i nu ia cam t , care î i abate mîna dela nelegiuire i judec dup adev r între un om i altul, ⁹care urmeaz legile Mele i p ze te poruncile Mele, lucrînd cu credincio ie, -omul acela este drept, i va tr i negre it, zice Domnul, Dumnezeu.`` ¹⁰„Dac acum omul acesta are un fiu iute la mînie, care vars sînge, sau care face ceva de felul acesta; ¹¹dac acest fiu nu se ia în nimic dup purtarea tat lui s u neprih nit, ci m nînc pe mun i, necinste te pe nevasta aproapelui s u, ¹²asupre te pe cel nenorocit i pe cel lipsit, r pe te, nu d înapoi z logul, ridic ochii spre idoli i face urîciuni, ¹³împrumut cu dobînd i ia cam ta, s'ar putea oare s tr iasc un astfel de fiu? Nu va tr i; a s vîr it toate aceste urîciuni, de aceea trebuie s moar . Sîngele lui s cad asupra capului lui! ¹⁴Dar dac un om are un fiu, care vede toate p catele tat lui s u, le vede, dar nu face la fel; ¹⁵dac fiul acela nu m nînc pe mun i i nu ridic ochii spre idoli casei lui Israel, nu necinste te pe nevasta aproapelui s u, ¹⁶nu asupre te pe nimeni, nu ia niciun z log, nu r pe te, ci d din pînea lui celui fl mînd i acopere cu o hain pe cel gol, ¹⁷î i abate mîna dela nelegiuire, nu ia nici dobînd nici cam t , p ze te poruncile Mele i urmeaz legile Mele, acela nu va muri pentru nelegiuirea tat lui s u, ci va tr i negre it. ¹⁸Dar tat l s u, care a fost un asupritor, a r pit dela al ii, a f cut în mijlocul poporului s u ce nu este bine, el va muri pentru nelegiuirea lui!`` ¹⁹„Voi îns zice i: „Pentru ce nu poart fiul pedeapsa pentru nelegiuirea tat lui s u?`` Pentru c fiul a lucrat dup neprih nire i dreptate, a p zit i a împlinit toate legile Mele; el va tr i negre it! ²⁰Sufletul care p c tuie te, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tat lui s u, i tat l nu va purta nelegiuirea fiului s u! Neprih nirea celui neprih nit va fi peste el, i r utatea celui r u va fi peste el. ²¹Dar dac cel r u se întoarce dela toate p catele pe cari le -a s vîr it, i p ze te toate legile Mele i face ce este drept i pl cut, va tr i negre it,

nu va muri. ²²Toate f r delegile pe cari le -a f cut, i se vor uita! El va tr i, din pricina neprih nirii în care a tr it. ²³Doresc Eu moartea p c tosului? zice Domnul, Dumnezeu. Nu doresc Eu mai degrab ca el s se întoarc de pe c ile lui i s tr iasc ? ²⁴Îns dac cel neprih nit se abate dela neprih nirea lui i s vâr e te nelegiuirea, dac se ia dup toate urâciunile celui r u, s'ar putea s tr iasc el oare? Nu, ci toat neprih nirea lui va fi uitat , pentruc s'a dat la nelegiuire i la p cat; de aceea va muri în ele. ²⁵Voi zice i: „Calea Domnului nu este dreapt !” Asculta i dar, casa lui Israel! Nu este calea Mea dreapt ? Oare nu mai degrab c ile voastre nu sînt drepte? ²⁶Dac cel neprih nit se abate dela neprih nirea lui i s vâr e te nelegiuirea, i moare pentru aceasta, moare din pricina nelegiurii pe care a s vâr it -o. ²⁷Dar dac cel r u se întoarce dela r utatea lui i face ce este drept i bine, î i va p stra sufletul viu. ²⁸Pentru c î i deschide ochii i se abate dela toate f r delegile pe cari le -a s vâr it, va tr i i nu va muri.`` ²⁹Casa lui Israel zice: „Calea Domnului nu este dreapt .” Oare calea Mea nu este dreapt , casa lui Israel? Oare nu mai degrab c ile voastre nu sînt drepte? ³⁰De aceea v voi judeca pe fiecare dup c ile lui, cas a lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu. Întoarce i-v i abate i-v dela toate f r dlegile voastre, pentruca s nu v duc nelegiuirea la pieire. ³¹Lep da i dela voi toate f r delegile, prin care a i p c tuit, face i-v rost de o inim nou i un duh nou. Pentruce vre i s muri i, cas a lui Israel? ³²C ci Eu nu doresc moartea celui ce moare, zice Domnul Dumnezeu. Întoarce i-v dar la Dumnezeu, i ve i tr i.``

Chapter 19

¹„Tu îns , f o plîngere asupra domnului lui Israel, ² i zi: „Ce era mam -ta? O leoaic . St tea culcat cu leii, i î i cre tea puii în mijlocul puilor de lei. ³A crescut pe unul din puii ei, care s'a f cut un leu , înv at s sfî ie prada; i a mîncat oameni. ⁴Neamurile au f cut o prinsoare împotriva lui, i a fost prins în groapa lor; i-au pus un belciug în n ri i l-au dus în ara Egiptului. ⁵Leoaica, dac a v zut c degeaba îl a tepta, i c s'a în elat în n dejdea ei, a luat un alt pui, i l -a f cut leu . ⁶El a umblat cu leii, s'a f cut leu , a înv at s sfî ie prada, i a mîncat oameni. ⁷A n v lit în palatele lor, i le -a nimicit cet ile; a a c ara, cu tot ce se afl în ea, s'a îngrozit de mugetul r cnetelor lui. ⁸Dar împotriva lui s'au în iruit neamurile din toate inuturile de prin prejur. I-au întins la uri, i a fost prins în groapa lor. ⁹I-au pus un belciug în n ri, l-au pus într'o cu c , i l-au dus la împ ratul Babilonului, apoi l-au dus într'o cet uie, ca s nu i se mai aud glasul pe mun ii lui Israel.`` ¹⁰„Mam -ta, ca i tine, era ca o vie s dit lîng ape. Era roditoare i înc rcat de ml di e, din pricina bel ugului apelor. ¹¹Ramurile ei erau a a de tari c se puteau face toiège de cîrmuitori din ele; prin în l imea ei întrecea ramurile stufoase, i atr gea privirile cu în l imea ei, i prin mul imea ml di elor ei. ¹²Dar a fost smuls cu mînie i aruncat la p mînt; vîntul de r s rit i -a uscat roada; ml di ele ei cele puternice au fost rupte, s'au uscat, i le -a mîncat focul. ¹³ i acum este s dit în pustie, într'un p mînt uscat i f r ap . ¹⁴Din ml di ele ei a ie it foc, i i -a mîncat roada; a a c nu mai are ramuri tari, bune pentru un toiag de cîrmuitor. Aceasta -i o cîntare de jale i va sluji drept cîntare de jale.``

Chapter 20

¹În al aptelea an, în ziua a zecea a lunii a cincea, unii din b trînii lui Israel au venit la mine s întrebe pe Domnul, i au ezut jos înaintea mea. ²i Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ³„Fiul omului, vorbe te b trînilor lui Israel, i spune-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „S M întreba i a i venit? Pe via a Mea, c nu M voi l sa s fiu întrebat de voi, zice Domnul, Dumnezeu.`` ⁴„Vrei s -i judeci, fiul omului? Dac vrei s -i judeci, pune-le înainte urîciunile p rin ilor lor! ⁵Spune-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „În ziua cînd am ales pe Israel, Mi-am ridicat mîna spre s mîn a casei lui Iacov, i M'am ar tat lor în ara Egiptului; Mi-am ridicat mîna spre ei, i am zis: „Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru!`` ⁶În ziua aceea, Mi-am ridicat mîna spre ei, ca s -i duc din ara Egiptului într'o ar , pe care o c utasem pentru ei, ar în care curge lapte i miere, cea mai frumoas dintre toate rile. ⁷Atunci le-am zis: „Lep da i fiecare urîciunile cari v atrag privirile, i nu v spurca i cu idolii Egiptului! Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru!`` ⁸Dar ei s'au r zvr tit împotriva Mea, i n'au vrut s M asculte. Niciunul n'a lep dat urîciunile, cari îi atr geau privirile, i n'au p r sit idolii Egiptului. Atunci am pus de gînd s -Mi v rs mînia peste ei, s -Mi sleiesc mînia împotriva lor, în mijlocul rii Egiptului. ⁹Dar am avut în vedere Numele Meu, ca s nu fie pîng rit în ochii neamurilor printre cari se aflau, i în fa a c rora M ar tasem lor, ca s -i scot din ara Egiptului. ¹⁰i i-am scos astfel din ara Egiptului, i i-am dus în pustie. ¹¹Le-am dat legile Mele i le-am f cut cunoscut poruncile Mele, pe cari trebuie s le împlineasc omul, ca s tr iasc prin ele. ¹²Le-am dat i Sabatele Mele, s fie ca un semn între Mine i ei, pentruca s tie c Eu sînt Domnul, care -i sfin esc. ¹³Dar casa lui Israel s'a r zvr tit împotriva Mea în pustie. N'au urmat legile Mele, ci au lep dat poruncile Mele, pe cari trebuie s le împlineasc omul, ca s tr iasc prin ele, i Mi-au pîng rit peste m sur de mult Sabatele Mele. Atunci am avut de gînd s -Mi v rs mînia peste ei în pustie, ca s -i nimicesc. ¹⁴Dar am avut în vedere Numele Meu, ca s nu fie pîng rit în ochii neamurilor în fa a c rora îi scosesem din Egipt. ¹⁵Chiar i în pustie Mi-am ridicat mîna spre ei i le-am jurat c nu -i voi duce în ara pe care le -o hot rîsem, ar în care curge lapte i miere, cea mai frumoas din toate rile; ¹⁶i aceasta pentruc au lep dat poruncile Mele i n'au urmat legile Mele, i pentruc au pîng rit Sabatele Mele, c ci inima nu li s'a dep rtat dela idolii lor. ¹⁷Dar m'am uitat cu mil la ei, nu i-am nimicît, i nu i-am stîrpit în pustie. ¹⁸Atunci am zis fiilor lor în pustie: „Nu v lua i dup rînduielile p rin ilor vo tri, nu ine i obiceiurile lor, i nu v spurca i cu idolii lor! ¹⁹Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru; umbla i întocmai dup rînduielile Mele, p zi i poruncile Mele, i împlini i-le. ²⁰Sfin i i Sabatele Mele, c ci ele sînt un semn între Mine i voi, ca s ti i c Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru!`` ²¹Dar fiii s'au r zvr tit i ei împotriva Mea. N'au umblat dup rînduielile Mele, n'au p zit i n'au împlinit poruncile Mele, pe cari trebuie s le împlineasc omul, ca s tr iasc prin ele, i au pîng rit Sabatele Mele. Atunci am avut de gînd s -Mi v rs urgia peste ei, s -Mi sting mînia împotiva lor în pustie. ²²Dar Mi-am tras mîna înapoi, i am avut în vedere Numele Meu, ca s nu fie pîng rit înaintea neamurilor în fa a c rora îi scosesem din Egipt. ²³În pustie, Mi-am ridicat iar mîna spre ei, i le-am jurat c am s -i împr tii printre neamuri, i s -i risipesc în felurite ri, ²⁴pentru c n'au

împlinit poruncile Mele, i au lep dat înv turile Mele, au pîng rit Sabatele mele, i i-au întors ochii spre idolii p rin ilor lor. ²⁵Ba înc le-am dat i legi cari nu erau bune, i porunci prin cari nu puteau s tr iasc . ²⁶I-am spurcat prin darurile lor de mîncare, cînd treceau prin foc pe to i întîii lor n scu i; am vrut s -i pedepsesc astfel, i s le ar t c Eu sînt Domnul.`` ²⁷„De aceea, fiul omului, vorbe te casei lui Israel, i spune-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „P rin ii vo tri M'au batjocorit i mai mult, ar tîndu-se necredincio i fa de Mine. ²⁸i anume, cînd i-am dus în ara pe care jurasem c le -o voi da, i ei i-au aruncat ochii spre orice deal înalt i spre orice copac stufos, acolo i-au adus jertfele, acolo i-au adus darurile de mîncare cari M mîniau, acolo i-au ars mirezmele de un miros pl cut, i acolo i-au turnat jertfele de b utur . ²⁹Eu i-am întrebat: „Ce sînt aceste în l imi, la cari v duce i?`` De aceea li s'a dat numele de „în l imi` pîn în ziua de azi! ³⁰De aceea spune casei lui Israel: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Voi i voi s spurca i în felul p rin ilor vo tri i s curvi i alergînd dup urîciunile lor? ³¹Da, aducîndu-v darurile de mîncare, trecîndu-v copiii prin foc, v spurca i i azi prin idolii vo tri. i Eu s M las s fiu întrebat de voi, casa lui Israel! Pe via a Mea, zice Domnul, Dumnezeu, c nu M voi l sa întrebat de voi! ³²Nu ve i vedea împlinindu-se ce v închipui i, cînd zice i: „Vrem s fim ca neamurile, ca familiile celorlalte ri, vrem s slujim lemnului i pietrei!`` ³³Pe via a Mea, --zice Domnul Dumnezeu--c Eu însumi voi fi Împ rat peste voi, cu mîn tare i cu bra întins, i v rsîndu-Mi urgia. ³⁴V voi scoate din mijlocul popoarelor, i v voi strînge din rile în cari v'am risipit, cu mîn tare i cu bra întins, i v rsîndu-Mi urgia. ³⁵V voi aduce în pustia popoarelor, i acolo M voi judeca fa în fa cu voi. ³⁶Cum M'am judecat cu p rin ii vo tri în pustia rii Egiptului, a a M voi judeca i cu voi, -zice Domnul Dumnezeu. ³⁷V voi trece pe supt toiag, i v voi pune supt mustrearea leg mîntului. ³⁸Voi deosebi dintre voi pe cei înd r tnici i pe ceice nu-Mi sînt credincio i; îi voi scoate din ara în care sînt str ini, dar nu vor merge iar în ara lui Israel. i ve i ti c Eu sînt Domnul.`` ³⁹Acum, casa lui Israel, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Duce i-v i sluji i fiecare la idolii vo tri! Dup aceea, M ve i asculta negre it, i nu ve i mai pîng ri Numele Meu cel sfînt cu darurile voastre de mîncare i cu idolii vo tri! ⁴⁰C ci pe muntele Meu cel sfînt, pe muntele cel înalt al lui Israel, -zice Domnul, Dumnezeu-acolo Îmi va sluji toat casa lui Israel, to i cei ce vor fi în ar ; acolo îi voi primi cu bun voin , voi cere darurile voastre de mîncare, cele dintîi roade din darurile voastre, i tot ce-Mi ve i închina. ⁴¹V voi primi ca pe ni te miresme cu miros pl cut, dup ce v voi scoate din mijlocul popoarelor, i v voi strînge din rile în cari sînte i risipi i; i voi fi sfîn it de voi înainte neamurilor. ⁴²i ve i ti c Eu sînt Domnul, cînd v voi aduce înapoi în ara lui Israel, în ara pe care jurasem c o voi da p rin ilor vo tri. ⁴³Acolo v ve i aduce aminte de purtarea voastr i de toate faptele voastre cu cari v'a i spurcat; i v va fi scîrb de voi în iv , din pricina tuturor f r delegilor pe cari le-a i f cut. ⁴⁴i ve i ti c Eu sînt Domnul, cînd M voi purta cu voi avînd în vedere Numele Meu, i nicidecum dup purtarea voastr rea, nici dup faptele voastre stricate, casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu.`` ⁴⁵Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ⁴⁶„Fiul omului, întoarce- i fa spre miaz zi, i vorbe te împotriva locurilor de miaz zi! Prooroce te împotriva p durii din cîmpiile de miaz zi! ⁴⁷Spune p durii de la miaz zi: „Ascult cuvîntul Domnului! A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat , voi aprinde un foc

în tine, care va mistui orice copac verde și orice copac uscat: nimeni nu va putea stinge flacăra aprinsă, și totul va fi ars de ea, de la miază zi până la miază noapte.⁴⁸ și orice faptură va vedea că Eu, Domnul, l-am aprins, și nu se va stinge nici de acum!``⁴⁹Eu am zis: „Ah! Doamne, Dumnezeule! Ei zic despre mine: „Omul acesta face într'una la pilde!``

Chapter 21

¹ și Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ²„Fiul omului, întoarce-te și merge spre Ierusalim, și vorbește împotriva locurilor sfinte, proorocește împotriva țării lui Israel! ³Spune țării lui Israel: „Aa vorbește Domnul: „Iată, am necaz pe tine, Îmi voi trage sabia din teacă și voi nimici cu desăvârșire în mijlocul tău pe cel neprihănit și pe cel rău. ⁴Pentru că vreau să nimicesc cu desăvârșire din mijlocul tău pe cel neprihănit și pe cel rău, sabia Mea va ieși din teacă, pentru că să lovească orice faptură, de la miază zi până la miază noapte. ⁵ și orice faptură va ține că Eu, Domnul, Mi-am scos sabia din teacă, și nu se va mai întoarce înapoi în ea. ⁶ și tu, fiul omului, gemi! Cu runchii zdrobiți, și cu amarciunea în suflet, gemi supt privirile lor! ⁷ și dacă te vor întreba: „Pentru ce gemi?`` să răspunzi: „Pentru că vine o veste``... Când va veni, toate inimile se vor înspăimânta, toate mâinile vor slăbi, toate sufletele se vor mîhni, și toți genunchii se vor topi ca apă!... Iată că vine, a sosit, -zice Domnul, Dumnezeule!``⁸Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ⁹„Fiul omului, proorocește și spune: „Aa vorbește Domnul. Zi: „Sabia, da, sabia este ascuțită, și lustruită. ¹⁰Este ascuțită pentru marelui, și lustruită ca să lucească!... O, sabie, tu tai toiagul de cârmuire al fiului meu, care nesocotește orice lemn... ¹¹A dat-o la lustruit, ca să o apuce cu mâna; este ascuțită sabia, și lustruită, ca să înarmeze mâna celui care marelui te. ¹²Strigă și vaie-te, fiul omului! Căci este scoasă împotriva poporului Meu, împotriva tuturor voievozilor lui Israel, cari sînt dați pradă și bieți împreună cu poporul Meu; de aceea bate-te pe coapsă! ¹³Da, încercarea s'a făcut, și ce va fi dacă toiagul acesta de cârmuire, care nesocotește totul, va fi nimic? zice Domnul Dumnezeule!``¹⁴„ și tu, fiul omului, proorocește-te, și bate din mâini! Loviturile și bieții să fie îndoite, întreite! Este sabia de marelui, sabia marelui celui mare, care îți urmărește de toate părțile. ¹⁵Ca să arunc groaza în inimi, ca să înmulțesc pe cei loviți, de aceea am tras sabia, ameninându-i la toate porțile lor. Vai! e făcută să fulgere, și ascuțită pentru marelui! ¹⁶Strânge-te și puterile, sabie, întoarce-te la dreapta! A eză-te, întoarce-te la stînga! Îndreaptă-te și ascuțită în toate părțile! ¹⁷ și Eu voi bate din mâini de bucurie, și Îmi voi potoli urgia. Eu, Domnul, vorbesc!``¹⁸Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ¹⁹„Fiul omului, croie-te și două drumuri pe unde să treacă sabia împotriva Babilonului! Amîndouă trebuie să iasă din aceeași țară. Fă un semn pe drum, fă-l la începutul drumului care duce într-o cetate. ²⁰Să faci unul din aceste drumuri așa ca sabia să vină la Raba, cetatea copiilor lui Amon, și pe celălalt, așa ca sabia să vină în Iuda, la Ierusalim, cetatea întărită. ²¹Căci împotriva Babilonului stă la răscruce, la capătul celor două drumuri, ca să dea cu bobii; el scutură și gețile, întrebă terafimii, și cercetează ficatul. ²²Sorul, care este în dreapta lui, înseamnă Ierusalimul, unde vor trebui să ridice berbeci, să dea poruncă pentru marelui, și să scoată și strigă-te de război; vor ridica berbeci

împotriva por ilor, vor ridica întiriri și vor face anuri de apă rare. ²³Copiii lui Israel nu văd în aceasta decât niște vrăjitorii de erte, ei cari au făcut jurminte mincinoase. Dar împăratul Babilonului îi aduce aminte de nelegiuirea lor, și ei vor fi prinși. ²⁴De aceea, și-a vorbit Domnul, Dumnezeu: „Pentru că văfliți cu nelegiuirea voastră, vă dându-vă fra delegile, arătându-vă pe catele în toate faptele voastre; pentru că văfliți cu ele, veți fi prinși de mâna lui! ²⁵Și tu, domn nelegiuit, gata să fii ucis, domn al lui Israel, și cui zi vine tocmai când nelegiuirea este la culme! ²⁶Și-a vorbit Domnul Dumnezeu: „La o parte cu mitra, jos cununa împărătească! Nu mai este cum a fost. Ce este plecat va fi în lăptăș, și ce este în lăptăș va fi plecat! ²⁷Voi da jos cununa, o voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc decât la venirea Aceluia care are drept la ea, și în mâna cui o voi încredința.” ²⁸„Și tu, fiul omului, prooroce-te, și spune: „Și-a vorbit Domnul, Dumnezeu, despre copiii lui Amon și despre ocara lor. Spune: „Șabia, da, șabia este scoasă pentru marelui; este lustruit pentru nimicire, ca să lucească! ²⁹În mijlocul vedeniilor cu cari te înălțai și în mijlocul proorociilor mincinoase pe cari îți le faci, te vor face să căzi între trupurile moarte ale celor răi, și cui zi vine tocmai când nelegiuirea lor este la culme. ³⁰Bag-ți șabia înapoi în teacă. În locul în care ai fost făcut, în țara ta de naștere, te voi judeca! ³¹Îmi voi vrsa mânia peste tine, voi sufla împotriva ta cu focul urgiei Mele, și te voi da în mâinile unor oameni cari nu lucrează decât la nimicire. ³²Vei fi ars de foc; sângele tău va curge în mijlocul râii! Nu-ți vor mai aduce aminte de tine! Căci Eu, Domnul, am vorbit.”

Chapter 22

¹Cuvântul Domnului mi s-a vorbit, astfel: ²„Și tu, fiul omului, vrei să judeci? Vrei să judeci cetatea setoasă de sânge? Pune-ți înaintea toate urâciunile ei! ³Spune: „Și-a vorbit Domnul, Dumnezeu: „Cetate, care verși sânge în mijlocul tău, ca să-ți vină ziua, și care-ți faci idoli ca să te spurci! ⁴Te-ai făcut vinovat din pricina sângelui pe care l-ai vărsat, și te-ai spurcat prin idolii pe cari i-ai făcut. Ți-ai apropiat astfel zilele, și ai ajuns la capătul anilor tăi! De aceea te fac de ocară printre neamuri și de batjocură printre toate țările. ⁵Cei de aproape și cei de departe îți vor bate joc de tine, căci ești vestit ca spurcat și plin de turburări! ⁶Iată că în tine, toți voievozii lui Israel îți întrebun ează puterea ca să verse sânge. ⁷În tine, tatăl și mama sînt disprețuiți, străinul este chinuit, orfanul și văduva sînt asupriți. ⁸Tu îmi nesocotești locurile Mele cele sfinte, îmi spurci Sabatele. ⁹În tine sînt bîrfitori, ca să verse sânge; în tine se mîncă jertfe idole ți pe muni; în mijlocul tău se fac desfrînări. ¹⁰În mijlocul tău, se descopere goliciunea tatălui; în mijlocul tău, este silit femeia în timpul necurăției ei! ¹¹În mijlocul tău, fiecare se dedă la urâciuni cu nevasta aproapelui său, fiecare se spurcă prin amestecare de sânge cu norșă, fiecare necinste-te pe sorușă, fiica tatălui său. ¹²În tine, se iau daruri pentru vărsare de sânge. Tu ieși dobîndind-ți câștig, și fuiești cu sila pe aproapele tău, și pe Mine, Măști, zice Domnul, Dumnezeu.” ¹³„De aceea, iată că bat din mîni, din pricina lăcomiei pe care ai avut-o, și din pricina sângelui vărsat în mijlocul tău. ¹⁴Ți va suferi inima, și îți vor fi mîinile destule de țări în zilele când

voi lucra împotriva ta? Eu, Domnul, am vorbit, și voi să lucrați. ¹⁵Te voi risipi printre neamuri, te voi răstânda în felurite țări, și îți voi nimici cu desăvârșire neamurile din mijlocul tău. ¹⁶Vei fi spurcat astfel de tine însuși înaintea neamurilor, și vei ține că Eu sunt Domnul.`` ¹⁷Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ¹⁸„Fiul omului, casa lui Israel a ajuns pentru Mine ca niște scurți; toți sunt aram, cositor, fier, plumb, în cuptorul de topit; au ajuns niște scurți de argint. ¹⁹De aceea, a a vorbit te Domnul, Dumnezeu: „Pentru că toți a ajuns niște scurți, iată că voi strânge în mijlocul Ierusalimului. ²⁰Cum se strânge argintul, arama, fierul, plumbul și cositorul, în cuptorul de topit și se suflă în foc ca să se topească, a a voi strânge și Eu în mânia și urgia Mea, voi pune acolo și voi topi. ²¹Da, voi strânge și voi sufla peste voi cu focul mâniei Mele și veți topi în el. ²²Cum se topește argintul în topitoare, a a veți fi topiți și voi în mijlocul lui. și veți ține că Eu Domnul, Mi-am vărsat mânia peste voi.`` ²³Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ²⁴„Fiul omului, spune Ierusalimului: „Ești o țară necurată, și neadat de ploaie în ziua mâniei.`` ²⁵Mai marii lui uneltesc în mijlocul lui, ca să înghită sufletele, ca un leu care răcneste și își sfârșie pradă; pun mâna pe bogățiile și lucruri scumpe, și mares numărul văduvelor în mijlocul lui. ²⁶Preoții lui calcă Legea Mea și îmi pângăresc lucrurile Mele sfinte, nu fac nici o deosebire între ce este sfânt și ce nu este sfânt, nici nu învață pe oameni să facă deosebire între ce este necurat și ce este curat, și întorc ochii de la Sabatele Mele, și sânt pângărit în mijlocul lor. ²⁷Căpeteniile lui sânt în mijlocul lui ca niște lupi cari își sfârșie pradă; varsă sânge, pierd sufletele, numai ca să-și potolească lăcomia de bani. ²⁸Proorocii lui au pentru ei tencuieli de ipsos, vedenii în el toare, proorocii mincinoase. Ei zic: „A a vorbit te Domnul, Dumnezeu!`` și Domnul nu le-a vorbit! ²⁹Poporul din țară se dedă la sîlnicie, fur, asupra te pe cel nenorocit și pe cel lipsit, calcă în picioare pe străin, împotriva oricui drept! ³⁰Caut printre ei un om care să înalțe un zid, și să stea în mijlocul străzii înaintea Mea pentru țară, ca să n-o nimicesc; dar nu găsesc niciunul! ³¹Îmi voi vărsa urgia peste ei, și voi nimici cu focul mâniei Mele, și le voi întoarce faptele asupra capului lor, zice Domnul, Dumnezeu.``

Chapter 23

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ²„Fiul omului, erau două femei, fiice ale aceleiași mame. ³Ele au curvit în Egipt, au curvit în tinere a lor; acolo le-au fost strânsi și ele, acolo le-a fost atins sânul fecioresc. ⁴Cea mai mare se chema Ohola, și sora ei Oholiba. Erau ale Mele, și au născut fiii și fiice.`` Ohola este Samaria; Oholiba este Ierusalimul. ⁵Ohola nu Mi-a fost credincioasă; s'a aprins de dragoste pentru ibovnicii ei, după Asirieni, vecinii ei, ⁶împreună cu tofe văpsite în albastru, dregători și căpetenii, toți tinerii și plouă, și clăre și clări pe cai. ⁷Ea a curvit cu ei, cu toată fruntea copiilor Asiriei; s'a spurcat cu toți aceia pentru cari umbla nebun, s'a spurcat cu toți idoli lor. ⁸Nu s'a lăsat nici de curviile ei din Egipt, căci aceia se culcaser cu ea din tinere a ei, și atinseser sânul fecioresc, și își vărsaser curviile peste ea. ⁹De aceea, am dat-o în mâinile ibovnicilor ei, în mâinile copiilor Asiriei, pentru cari se aprinseser de dragoste. ¹⁰Ei i-au descoperit goliciunea, i-au luat fiii

i fiicele, i pe ea au ucis -o cu sabia, de i s'a dus vestea printre femei, dup judec ile f cute de ei asupra ei. ¹¹Sora ei Oholiba a v zut lucrul acesta, i a fost mai f r frîu, de cît ea în patima ei; i a întrecut pe soru-sa în curvii. ¹²Ea s'a aprins de dragoste dup copiii Asiriei, dup dreg tori i c petenii, vecinii ei, îmbr ca i în chip str lucit, c l re i c l ri pe cai, to i tineri i pl cu i. ¹³Am v zut c se spurcase, întocmai ca cea dintîi din amîndou . ¹⁴Ea a mers chiar mai departe în curviile ei. A z rit pe ziduri ni te zugr veli de b rba i, ni te icoane de Haldei zugr vi i cu coloare ro ie, ¹⁵cu brîie împrejurul coapselor lor, cu turbane de felurite colori pe cap, to i avînd înf i area unor viteji, dup felul Babilonenilor, a c ror ar de na tere este Haldea; i s'a aprins dup ei, ¹⁶la cea dintîi privire, i le -a trimes soli în Haldea. ¹⁷i copiii Babilonului au venit la ea, în patul de dragoste, i au spurcat -o cu curviile lor. A a c ea s'a spurcat cu ei, i apoi inima i s'a înstr inat de ei. ¹⁸i cînd i -a dezgolit ea necur ia, i -a descoperit goliciunea, i inima Mea s'a înstr inat de ea, cum se înstr inase i de soru-sa. ¹⁹Dar ea i -a înmul it curviile tot mai mult, gîndindu-se iar la zilele tinere ei ei, cînd curvea în ara Egiptului. ²⁰Ea s'a aprins dup ni te necura i, a c ror carne era ca a m garilor, i a c ror apropiere era ca a arm sarilor. ²¹Astfel, i-ai înoit iar nelegiuirile tinere ei tale, cînd Egiptenii î i strîngeau î ele, din pricina sînului t u fecioresc. ²²Deaceea, Oholiba, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat c a î împotriva ta pe ibovnicii t i, de cari i-ai înstr inat inima, i -i aduc din toate p r ile împotriva ta: ²³pe Babiloneni i pe to i Haldeii, c pitani, voivozi i domni, i pe to i copiii Asiriei împreun cu ei, tineri i pl cu i, to i dreg tori i c petenii, oameni vesti i, to i c l ri pe cai. ²⁴Ei vin împotriva ta cu arme, car i ro i, i cu o mul ime de popoare. Cu scut, pav z i coifuri, înainteaz de toate p r ile împotriva ta. Lor le încredin ez judecata, i te vor judeca dup legile lor ²⁵Te fac s -Mi sim i gelozia, i se vor purta cu urgie cu tine. Î i vor t ia nasul i urechile, i s mîn a ta va c dea lovit de sabie. Î i vor lua fiii i fiicele, i ce- i va mai r mînea, va fi mîncat de foc. ²⁶Te vor desbr ca de haine, i vor lua podoabele scumpe cu cari te g te ti. ²⁷Voi pune astfel cap t nelegiuirilor tale i curviilor tale din ara Egiptului. A a c nu- i vei mai îndrepta privirile spre ei, i nu te ve mai gîndi la Egipt. ²⁸C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat , te dau în mînile acelora de cari i s'a înstr inat inima. ²⁹Se vor purta cu ur cu tine; î i vor ridica toate bog iile, i te vor l sa goal , goal de tot. Ru inea necur iilor tale se va descoperi, ru inea nelegiuirilor i curviilor tale. ³⁰Lucrurile acestea i se vor întîmpla, pentruc ai curvit cu neamurile, pentruc te-ai spurcat cu idolii lor. ³¹Ai mers pe calea sorei tale, deaceea, i Eu î i pun potirul ei în mîn . ³²A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Vei bea potirul sorei tale, cel larg i adînc; vei ajunge de rîs i de batjocur . Încape mult în el! ³³Te vei umplea de be ie i durere; c ci potirul sorei tale Samaria este un potir de groaz i spaim ! ³⁴Îl vei bea i îl vei goli, îi vei roade cioburile, i- i vei sfî ia tî ele. C ci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.`` ³⁵Deaceea a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru c M'ai uitat, pentru c M-ai aruncat la spate- i, poart - i i tu acum pedeapsa nelegiuirilor i curviilor tale.`` ³⁶Domnul mi -a zis: „Fiul omului, vrei s judeci pe Ohola i Oholiba? Pune-le înainte urîciunile lor! ³⁷Ele s-au dedat la preacurvie, i pe mînile lor este sînge: au preacurvit cu idolii lor; i copiii pe cari Mi -i n scuser , i-au trecut prin foc în cinstea lor, ca s -i m nînce! ³⁸Afar de aceasta iat ce Mi-au mai f cut: Mi-au spurcat Loca ul cel sfînt în aceia zi, i Mi-au pîng rit Sabatele. ³⁹C ci dup ce i-au jertfit copiii la idolii lor, tot în ziua aceea

s'au dus i în Loca ul Meu cel sfânt, ca s -l spurce. Iat ce au f cut în Casa Mea. ⁴⁰Au umblat chiar dup oamenii, cari veneau de departe, le-au trimes soli, i iat c ei au venit. Pentru ei te-ai sc ldat tu, te-ai sulemenit la ochi, i te-ai g tit cu podoabele tale; ⁴¹ai ezut pe un pat m re , înaintea c ruia era întins o mas , pe care ai pus t mîia i untdelemnul Meu. ⁴²S'au auzit strig tele unei mul imi vesele; i cu mul imea aceasta de oameni de rînd au adus ni te be ivi din pustie, cari au pus br ri în mînilor celor dou surori i mîndre cununi pe capetele lor. ⁴³Am zis atunci cu privire la curva cea b trîn : „, i acum î i va urma ea oare curviile, i tot vor mai veni la ea?” ⁴⁴i au venit la ea cum vin la o curv ; a a s'au dus la Ohola i Oholiba, la aceste femei nelegiuite. ⁴⁵De aceea oamenii f r prihan le vor osîndi, cum se osîndesc femeile preacurve, cum se osîndesc cele ce vars sînge; c ci sînt prea curve, i au sînge pe mîni. ⁴⁶C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Voi aduce împotriva lor o mul ime de gloat mare, i le voi da prad chinului i jafului. ⁴⁷Adunarea le va ucide cu pietre, i le va doborî cu lovituri de sabie; le vor ucide fiii i fiicele lor, i le vor arde casele cu foc. ⁴⁸Voi face astfel s înceteze nelegiuirea în ar ; ca toate femeile s ia înv tur , i s nu mai fac o neleguire ca a voastr ! ⁴⁹Vi se va r spl ti astfel nelegiuirea, i ve i purta p catele s vîr ite cu idolii vo tri, i ve i ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeu!”

Chapter 24

¹În anul al nou lea, în ziua a zecea a lunii a zecea, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, scrie numele zilei acesteia, numele zilei de azi! C ci chiar în ziua aceasta se apropie împ ratul Babilonului de Ierusalim. ³Spune o pild acestei case de înd r tnici, i zi-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pune, pune cazanul, i toarn ap în el! ⁴Pune buc i de carne în el, toate buc ile cele bune, coapsa i spata, i umple -l cu cele mai bune oase. ⁵Alege ce e mai bun din turm , i pune lemnele gr mad supt cazan; f -l s fiarb în clocot mare, i s fiarb i oasele din el”. ⁶De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Vai de cetatea cea setoas de sînge, cazanul cel plin de rugin , i de pe care nu se ia rugina! Scoate i buc ile din el unele dup altele, f r s trage i la sor i. ⁷C ci sîngele pe care l -a v rsat ea este înc în mijlocul ei. L -a pus pe stîncă goal , nu l -a v rsat pe p mînt, ca s -l acopere apoi cu rîn . ⁸Ca s -Mi ar t urgia, ca s M r zibun, i-am v rsat sîngele pe stîncă goal , pentruca s nu fie acoperit. ⁹De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Vai de cetatea cea setoas de sînge! Vreau s fac un rug mare! ¹⁰Îngr m de te multe lemne, aprinde focul, fierbe bine carnea, f fertura groas , ca s se ard i ciolanele. ¹¹Apoi pune cazanul gol pe j ratic, ca s se înc lzeasc , s i se înferbînte arama, s i se topeasc murd ria din l untru, i s i se tearg rugina. ¹²Trud de geaba! C ci rugina de care este plin nu se deslipe te de el; rugina nu se va lua de pe el de cît prin foc, ¹³i tu dore ti iar neleguire în spurc ciunea ta! Pentruc am vrut s te cur i nu te-ai f cut curat , nu vei mai fi cur it de spurc ciunea ta pîn Îmi voi potoli mînia asupra ta. ¹⁴Eu, Domnul, am vorbit! Lucrul acesta se va întîmpla, i Eu îl voi împlini! Nu M voi l sa, nu voi avea mil , nici nu M voi c i. Vei fi judecat dup puterea ta i dup faptele tale, zice Domnul, Dumnezeu.” ¹⁵Cuvîntul

Domnului mi -a vorbit astfel: ¹⁶„Fiul omului, iat , î i voi r pi printr'o lovitur ce i -e mai scump în ochi. Dar s nu te j le ti, nici s nu plîngi, i s nu- i curg lacr mile pentru ea. ¹⁷Suspin în t cere, dar nu plînge ca la mor i! Leag - i turbanul, pune- i înc l mintea în picioare, nu- i acoperi barba, i nu mînca pînea de jale!`` ¹⁸Vorbisem poporului diminea a, i seara mi -a murit nevasta. A doua zi diminea a, am f cut cum mi se poruncise. ¹⁹Poporul mi -a zis: „Nu vrei s ne l mure ti ce înseamn pentru noi ceea ce faci?`` ²⁰Eu le-am r spus: „Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel: ²¹„Spune casei lui Israel: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: Iat , voi pîng ri Loca ul Meu cel sfînt, fala puterii voastre, ce v e mai scump în ochi, lucrul iubit de voi; i fiii vo tri i fiicele voastre, pe cari i-a i l sat dup voi, vor c dea uci i de sabie. ²²i atunci ve i face cum am f cut i eu. Nu v ve i acoperi barba i nu ve i mînca pînea de jale, ²³ve i sta cu turbane pe cap i cu înc l mintea în picioare, nu v ve i j li i nici nu ve i plînge; ci ve i tînji pentru nelegiuirile voastre, i v ve i v ita între voi. ²⁴Ezechiel va fi un semn pentru voi. Ve i face întocmai cum a f cut el. i cînd se vor întîmpla aceste lucruri, ve i ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeu. ²⁵Tu, îns , fiul omului, în ziua cînd le voi r pi ceea ce face t ria lor, bucuria i fala lor, ce le este scump ochilor i lucrul iubit de ei, pe fiii i fiicele lor, ²⁶în ziua aceea, va veni un fugar la tine, ca s - i dea de tire i s auzi cu urechile tale. ²⁷În ziua aceea, i se va deschide gura odat cu a fugarului, vei vorbi, i nu vei mai fi mut. Vei fi un semn pentru ei, i vor ti c Eu sînt Domnul.``

Chapter 25

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, întoarce- i fa a spre copiii lui Amon, i prooroce te împotriva lor! ³Spune copiilor lui Amon: „Asculta i Cuvîntul Domnului, Dumnezeu! A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru ai zis: „Ha! Ha!`` sfîntului Meu Loca , cînd era pîng rit, rii lui Israel, cînd era pustiit , i casei lui Iuda, cînd se ducea în robie, ⁴de aceea, iat , te dau în st pînirea fiilor R s ritului; ei î i vor a eza staulele în mijlocul t u i î i vor face locuin ele în tine; î i vor mînca roadele, i î i vor bea laptele. ⁵Voi face din Raba un ocol de c mile, i din ara copiilor lui Amon o stîn de oi, ca s ti i c Eu sînt Domnul! ⁶Ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru ai b tut din mîni, i ai dat din picior, pentru te-ai bucurat în chip batjocuritor i din adîncul sufletului de ara lui Israel, ⁷de aceea, iat c Îmi întind mîna peste tine, i te dau prad neamurilor; te terg din mijlocul popoarelor, te scot din num rul rilor, i te nimicesc. i vei ti c Eu sînt Domnul!`` ⁸„A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru Moabul i Seirul au zis: „Iat , casa lui Iuda a ajuns ca toate neamurile!`` ⁹De aceea, deschid inutul Moabului din spre cet i, dinspre cet ile lui dela hotare, cari sînt podoaba rii i anume: Bet-Ie imotul, Baal-Meonul i Chiriataim, ¹⁰îl deschid i -l dau în st pînire fiilor R s ritului împreun cu ara Amoni ilor, ca s nu mai fie pomeni i printre neamuri copiii lui Amon. ¹¹Îmi voi împlini judec ile împotriva Moabului! i vor ti c Eu sînt Domnul.`` ¹²A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru Edomul s'a dedat la r zburare fa de casa lui Iuda, pentru s'a f cut vinovat i s'a r zburat pe ea, ¹³de aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Îmi întind mîna împotriva

Edomului, îi voi nimici cu des vîr ire oamenii i vitele, îl voi preface într'un pustiu, dela Teman pîn la Dedan; vor c dea lovi i de sabie. ¹⁴Îmi voi r zbuna pe Edom prin poporul Meu Israel. El va face Edomului dup mînia i urgia Mea; ca s vad r zbunarea Mea, zice Domnul, Dumnezeu.`` ¹⁵„A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pentru Filistenii s'au dedat la r zbunare, pentru s'au r zburat în chip batjocoritor i din adîncul sufletului, voind s nimiceasc totul, în ura lor str veche, ¹⁶a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat c Îmi întind mîna împotriva Filistenilor, nimicesc cu des vîr ire pe Chereti i, i pr p desc tot ce a mai r mas pe coasta m rii, ¹⁷M voi n pusti cu mare r zbunare asupra lor, pedesindu -i cu urgie. i vor ti c Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi r zbuna pe ei.``

Chapter 26

¹În anul al unsprezecelea, în ziua întîi a lunii, cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, pentru Tirul a zis despre Ierusalim: „Ha! Ha!` Este zdrobit poarta popoarelor! i se întoarce la mine! M voi îmbog i, c ci el a r mas pustiu!`` ³deaceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat c am necaz pe tine, Tirule, i voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum î i ridic marea valurile! ⁴Ele vor d rîma zidurile Tirului, îi vor surpa turnurile, îi voi r zui i rîna, i o voi face o stînc goal . ⁵Va r mînea o mare ca un loc unde se vor întinde mreji de prins pe te; Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu. Va fi prada neamurilor! ⁶Cet ile din inutul lui vor fi trecute prin sabie. i vor ti astfel c Eu sînt Domnul.`` ⁷C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat c aduc dela miaz noapte împotriva Tirului pe Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, împ ratul tuturor împ ra ilor, cu cai, car , c l re i, i cu o mare mul ime de popoare. ⁸El va nimici cu sabia cet ile din inutul t u; va face an uri de ap rare împotriva ta, va ridica înt rituri, i va ridica scutul împotriva ta. ⁹Va îndrepta loviturile berbecilor s i împotriva zidurilor tale, i î i va surpa turnurile cu ma inile lui. ¹⁰Mul imea cailor lui te va acoperi de praf, zidurile tale se vor cutremura de vuietul c l re ilor, ro ilor i car lor, cînd va intra Nebucadne ar pe por ile tale cum se intr într'o cetate cucerit , ¹¹Va c lca toate uli ele tale cu copitele cailor lui, i - i va ucide poporul cu sabia, i stîlpîi mîndriei tale vor c dea la p mînt. ¹²Î i vor ridica bog iile, î i vor pr da m rfurile, î i vor surpa zidurile, î i vor d rîma casele tale cele pl cute, i vor arunca în ape pietrele, lemnele i rîna ta. ¹³Voi face s înceteze astfel glasul cîntecelor tale, i nu se va mai auzi sunetul arfelor tale. ¹⁴Te voi face o stînc goal ; vei fi ca un loc în mare unde se vor întinde mreji de prins pe tii; i nu vei mai fi zidit la loc. C ci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.`` ¹⁵A a vorbe te Domnul, Dumnezeu despre Tir: „Se vor cutremura ostroavele de vuietul c derii tale, de gemetele r ni ilor i de m celul din mijlocul t u. ¹⁶To i voivozii m rii se dau jos de pe scaunele lor de domnie, î i scot mantalele, i î i lap d hainele cusute la gherghef; se învelesc în spaim , i stau pe p mînt; într'una tremur de groaz , i stau înm rmuri i din pricina ta. ¹⁷Ei fac o cîntare de jale asupra ta, i - i zic: „Vai, cum ai fost nimicit, tu, care erai locuit de ceice str bat m rile, cetate vestit , care erai puternic pe mare! Cum a fost nimicit cetatea aceasta cu locuitorii ei, cari b gau groaza în to i cei dimprejur! ¹⁸Acum tremur ostroavele în ziua c derii tale,

stau îngrozite ostroavele mării de sfârșitul tău. ¹⁹Căci a vorbit-te Domnul, Dumnezeu: „Când te voi prefăce într-o cetate pustie, ca cetățile cari n'au locuitori, când voi ridica împotriva ta adâncul, și când te vor acoperi apele cele mari, ²⁰te voi pogorî împreună cu ceice se pogoară în groapă, la poporul de odinioară, și te voi așeza în adâncimile pământului, în singurătatea vecinice, lângă ceice s'au pogorât în groapă, ca să nu mai fii locuit și să nu te mai scolă în țara celor vii. ²¹Te voi nimici cu desăvârșire, și nu vei mai fi; te vor căuta, și nu te vor mai găsi niciodată, zice Domnul Dumnezeu.”

Chapter 27

¹Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ²„Și tu, fiul omului, rostește-te această cântare de jale asupra Tirului! ³Spune Tirului: „Tu, care stai pe malul mării, și faci negoț cu popoarele unui mare număr de ostroave, a vorbit-te Domnul Dumnezeu: „Tirule, tu ziceai: „Eu sînt de o desăvârșită frumusețe!” ⁴Inutul tău este în inima mării, și cei ce te-au zidit te-au făcut desăvârșit de frumos. ⁵Cu chiparoși din Senir și-au făcut toate laturile corăbiilor. Au luat cedri din Liban, ca să-și ridice catargurile; ⁶lopițele și le-au făcut din stejari de Basan, și lavi ele cu filde prins în cimir, adus din ostroavele Chitim. ⁷Pânzele cari-și slujeau ca steag erau de înșurire din Egipt, cusute la gherghef, iar învelitoarea ta era de purpur albastru și roșu, din ostroavele Eli ei. ⁸Locuitorii Sidonului și Arvadului și erau vîslăși, și cei mai înșurși din mijlocul tău, Tirule, și erau cărmaci. ⁹Bătăliile Ghebalului și lucrătorii lui iscusiți erau la tine, și-și dregeau corăbiile. Toate corăbiile mării cu marinarii lor erau la tine, ca să faci schimb de mărfuri cu tine. ¹⁰Cei din Persia, din Lud și din Put, slujeau în oastea ta, ca oameni de război; ei și-și spînzurau în tine scutul și coiful, și-și dădeau strălucire. ¹¹Cei din Arvad și umpleau zidurile cu războinicii tăi, și oamenii viteji erau în turnurile tale. Ei și-și atîrnau pavezele pe toate zidurile tale, și-și desăvârșeau astfel frumusețea. ¹²Cei din Tars făceau negoț cu tine, cu tot felul de mărfuri pe cari le aveai din belșug. Veneau la târgul tău cu argint, cu fier, cu cositor și cu plumb. ¹³Iavanul, Tubalul și Mecul făceau negoț cu tine; dădeau robi și unelte de aram în schimbul mărfurilor tale. ¹⁴Cei din casa Togarmei aduceau la târgul tău cai, călări și căfri. ¹⁵Cei din Dedan făceau negoț cu tine; negoțul multor ostroave trecea prin mîinile tale; și aduceau ca bir coarne de filde și de abanos. ¹⁶Siria făcea negoț cu tine, cu marele număr de lucruri frumoase de tine; ei veneau la târgul tău de smaragd, purpur, și materii prețioase cu înșurire, mărgean și agat. ¹⁷Iuda și țara lui Israel făceau negoț cu tine; și-și dădeau grâu de Minit, turte, miere, untdelemn și leac alintor, în schimbul mărfurilor tale. ¹⁸Damascul făcea negoț cu tine, cu marele număr de lucruri frumoase de tine, cu tot felul de mărfuri, pe cari le aveai din belșug; și-și dădea vin din Helbon și lîn alb. ¹⁹Vedanul și Iavanul, dela Uzal, veneau la târgul tău; fier lucrat, casie și trestie mirositoare, erau schimbate cu tine. ²⁰Dedanul făcea negoț cu tine cu învelitori de pus pe cal. ²¹Arabia și toți voievozii Chedarului erau negustorii tăi, și-și aduceau miei, berbeci și api. ²²Negustorii din Seba și din Raema făceau negoț cu tine; și-și plăteau cu cele mai bune mirezme, cu pietre scumpe și aur, mărfurile tale. ²³Haranul, Canehul și Edenul, negustorii din Seba, din Asiria, din Chilmad, făceau negoț cu tine; ²⁴făceau negoț

cu tine de haine scumpe, de mantale de purpur albastru i cus turi la gherghef, de covoare scumpe puse în lăzi de funii, sucite i bine împletite, aduse la tîrgul t u. ²⁵Corbiile din Tars î i aduceau mrfurile pe mare; erai în culmea bogiei i slavei, în inima mrilor! - ²⁶Vîsla îi t i te duceau pe ape mari: dar un vînt delarsrit te va sfîrîma în inima mrilor! ²⁷Bogiile tale, tîrgurile tale i mrfurile tale, marinarii i cîrmacii t i, ceice î i dreg crpturile corbiilor, i ceice fac schimb de mrfuri cu tine, to i oamenii de r zboi cari sînt în tine, i toat mulîmea, care este în mijlocul t u, se vor prbu i în inima mrilor, în ziua c derii tale. ²⁸Toate valurile mrii se vor cutremura de ipetele cîrmacilor t i! ²⁹i to i vîsla îi, marinarii, to i cîrmacii de pe mare, se vor da jos din corbii i vor p i pe uscat. ³⁰Vor striga cu glas tare din pricina ta, i vor scoate ipete amarnice. Î i vor arunca rîn în cap i se vor tv li în cenu . ³¹Î i vor rade capul din pricina ta, i se vor îmbr ca în saci, te vor plînge cu sufletul am rît, i cu mîhnire mare. ³²În durerea lor, vor face un cîntec de jale asupra ta, te vor boci, i vor zice: „Cine era ca Tirul, cel nimicit în mijlocul mrii?” ³³Cînd ie eau mrfurile tale pe mri, s turai un mare num r de popoare; cu belugul avu iilor i mrfurilor tale, îmbog eai pe împ ra ii p mîntului. ³⁴Acum îns e ti sfîrîmat de mri, nego ul t u a pierit în adîncimea apelor, i toat mulîmea ta de oameni s'a cufundat odat cu tine! ³⁵To i locuitorii ostroavelor stau în mrmuri i din pricina ta, împ ra ii lor stau cu p rul vîlvoi de groaz , i le tremur fa a! ³⁶Negustorii popoarelor fluier asupra ta! E ti nimicit de tot, i te-ai dus pentru totdeauna!``

Chapter 28

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, spune voivodului Tirului: ‚A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ‚Pentru c i s'a îngîmfat inima i ai zis: ‚Eu sînt Dumnezeu, i ed pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul mrilor`, m car c nu e ti decît om i nu e ti Dumnezeu, m car c î i dai ifose ca i cînd ai fi Dumnezeu. ³Iat c e ti mai în elept decît Daniel, nicio tain nu este ascuns de tine; ⁴prin în elepciunea i priceperea ta i-ai fcut avere, i i-ai gr m dit aur i argint în vistieriile tale; ⁵prin marea ta în elepciune i prin nego ul t u i-ai mrit bogiile, i prin bogiile tale inima i s'a îngîmfat foarte mult. ⁶Deaceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ‚Pentru c î i dai ifose ca i cînd ai fi Dumnezeu, ⁷i at c voi aduce împotriva ta ni te strîni, pe cele mai asupritoare dintre popoare, cari vor scoate sabia împotriva în elepciunii tale str lucitoare, i- i vor pîng ri frumuse a. ⁸Te vor arunca în groap , i vei muri ca ceice cad str pun i de lovituri, în mijlocul mrilor. ⁹Vei mai zice tu atunci în fa a uciga ului t u: ‚Sînt Dumnezeu,` m car c e ti om i nu Dumnezeu, supt mîna celui ce te va ucide? ¹⁰Vei muri de moartea celor net ia i împrejur, de mîna strînilor! C ci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.`` ¹¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹²„Fiul omului, f un cîntec de jale asupra împ ratului Tirului, i spune -i: ‚A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ajunsesei la cea mai înalt des vîr ire, erai plin de în elepciune, i des vîr it în frumuse . ¹³St teai în Eden, gr dina lui Dumnezeu, i erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smaragd, i cu aur; timpanele i

flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut. ¹⁴Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te puseseam pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. ¹⁵Ai fost făcut prihan în zilele tale, din ziua, când ai fost făcut, până în ziua când s'a găsit nelegiuirea în tine. ¹⁶Prin mârimea negoiului tău te-ai umplut de sîlnicie, și ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare. ¹⁷Și s'a îngâmflat inima din pricina frumuseții tale, și-ai stricat în elepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pământ, te dau priveliște împărătilor. ¹⁸Prin mulțimea nelegiurilor tale, prin nedreptatea negoiului tău, și-ai spurcat locurile sfinte; de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. ¹⁹Toi cei ce te cunosc între popoare rămin uimiți din pricina ta; ești nimicit, și nu vei mai fi niciodată! ²⁰Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: ²¹„Fiul omului, întoarce-te și fa a spre Sidon, și prooroce-te împotriva lui! ²²Spune: „Aa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Sidonule, și voi fi proslăvit în mijlocul tău; căsăștii care Eu sînt Domnul, când Îmi voi împlini judecările împotriva lui, și când Îmi voi arăta sfinenia în mijlocul lui. ²³Voi trimete ciuma în el, voi face să curg sîngele pe uliele lui; vor cădea morții în mijlocul lui, ucii de sabie care va veni din toate părțile și-i lovească, și vor fi astfel care Eu sînt Domnul. ²⁴Atunci el nu va mai fi pentru casa lui Israel un spin care în ea, un măr care aduce durere, printre toi ceice-l înconjoară și-l disprețuiesc. și vor fi astfel care Eu sînt Domnul, Dumnezeu. ²⁵Aa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Cînd voi strînge iar casa lui Israel din mijlocul popoarelor la cari este risipit, Îmi voi arăta în ea sfinenia înaintea neamurilor, și voi locui în ara lor pe care am dat-o robului meu Iacov. ²⁶Vor locui liniți în ea, vor zidi case și vor sădi vii; da, vor locui liniți în ea, cînd Îmi voi împlini judecările împotriva tuturor celorce-i înconjoară și-i disprețuiesc. și vor fi care Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor.``

Chapter 29

¹În anul al zecelea, în ziua a douăsprezecea a lunii a zecea, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel: ²„Fiul omului, întoarce-te cu fața spre Faraon, împăratul Egiptului, și prooroce-te împotriva lui și împotriva întregului Egipt! ³Vorbește, și spune: „Aa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Faraone, împăratul Egiptului, crocodil mare, care te culci în mijlocul râurilor tale, și zici: „Rîul meu Nilul este al meu, eu l-am făcut! ⁴Îți voi pune înșă un cârlig în fălcii, voi lipi pe țiii râurilor tale de solzii tăi, și te voi scoate din mijlocul râurilor tale, cu toi pe țiii cari se află în ele, și cari se vor lipi de solzii tăi. ⁵Te voi arunca în pustie, pe tine și pe toi pe țiii din râurile tale. Vei cădea pe fața ogoarelor, nu vei fi ridicat, nici îngropat; ci te voi da de mîncare fiarelor pămîntului și păsătorilor cerului. ⁶și toi locuitorii Egiptului vor fi care Eu sînt Domnul, pentru că au fost o proptea de trestie pentru casa lui Israel. ⁷Cînd au pus mîna pe tine, te-ai rupt, și le-ai strîns tot umrul; cînd s'au proptit de tine, te-ai sfîrșit, și le-ai scrintit oldurile. ⁸De aceea aa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, voi aduce sabia împotriva ta, și voi nimici cu desvîr ire din mijlocul tău oamenii și vitele. ⁹ara

Egiptului va ajunge o pustietate i un pustiu, i vor ti c Eu sînt Domnul, pentru c a zis: ‚Nilul este al meu, eu l-am f cut!`¹⁰De aceea iat c am necaz pe tine i pe rîurile tale, i voi preface ara Egiptului într'un pustiu i într'o pustietate,¹¹Nici picior de om nu va trece prin ea, nici picior de vit nu va trece prin ea, i va r mînea patru zeci de ani f r s fie locuit .¹²Voi preface ara Egiptului într -o pustietate în mijlocul altor ri pustiiite, i cet ile ei vor fi pustii între alte cet i pustii, timp de patruzeci de ani. Iar pe Egipteni îi voi risipi printre neamuri, i -i voi împr tia în felurite ri.¹³A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ‚Dup patru zeci de ani, voi strînge pe Egipteni din mijlocul popoarelor între cari îi voi risipi. ¹⁴Voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi ai Egiptului, îi voi aduce înapoi în ara Patros, în ara lor de ba tin , i vor alc tui acolo o împr ie slab .¹⁵Da, va fi cea mai neînsemnat dintre împr ii, i nu se va mai în l a peste neamuri; îi voi împu ina, ca s nu st pîneasc peste neamuri. ¹⁶Împr ia aceasta nu va mai fi pentru casa lui Israel o pricin de încredere; ci îi va aduce aminte de neleguirea ei, cînd se întorcea spre ei. i vor ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeu.`¹⁷În al dou zeci i aptelea an, în ziua întîi a lunii întîi, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹⁸‚Fiul omului, Nebucadne ar, împratul Babilonului, i -a pus oastea s fac o slujb grea împotriva Tirului. Toate capetele au ajuns ple uve, to i umerii sînt jupui i, i n'a luat dela Tir nicio plat , nici el, nici oastea lui, pentru slujba pe care a f cut -o împotriva lui. ¹⁹De aceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: ‚Iat c dau lui Nebucadne ar, împratul Babilonului, ara Egiptului; el îi va ridica bog iile, o va pr da, i o va j fui; aceasta va fi plata oastei lui! ²⁰Ca plat pentru slujba f cut împotriva Tirului, îi dau ara Egiptului; c ci pentru Mine s'au ostenit, zice Domnul Dumnezeu. ²¹‚În ziua aceea, voi da t rie casei lui Israel, i -i voi deschide gura vesel în mijlocul lor; i vor ti c Eu sînt Domnul.`

Chapter 30

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel: ²‚Fiul omului, prooroce te, i spune: ‚A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ‚,V ita i-v !... Nenorocit zi! ³C ci se apropie ziua, se apropie ziua Domnului, zi întunecoas : aceasta va fi vremea neamurilor. ⁴Sabia va p trunde în Egipt, i în Etiopia va fi groaz , cînd vor c dea mor ii în Egipt, cînd i se vor ridica bog iile, i i se vor r sturna temeliile. ⁵Etiopia, Put, Lud, toat Arabia, Cub, i fiii rii unite cu ele, vor c dea împreun cu ei lovi i de sabie.`⁶A a vorbe te Domnul: ‚Sprijinatorii Egiptului vor c dea, i mîndria t riei lui se va pr bu i! Din Migdol pîn la Siene vor c dea lovi i de sabie, zice Domnul Dumnezeu.`⁷Vor fi pustii i între alte ri pustiiite, i cet ile lui vor fi nimicite în mijlocul altor cet i nimicite. ⁸i vor ti c Eu sînt Domnul, cînd voi pune foc în Egipt, i cînd to i sprijinatorii lui vor fi zdrobi i. ⁹În ziua aceea ni te soli se vor duce din partea mea cu cor biile s turbure Etiopia în lini tea ei; i -i va apuca spaim mare în ziua Egiptului; c ci iat c lucrurile acestea se întîmpl !`¹⁰A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: ‚Voi pierde mul imea Egiptului, prin mîna lui Nebucadne ar, împratul Babilonului. ¹¹El i poporul lui cu el, cel mai grozav dintre popoare, vor fi trime i s nimiceasc ara. Vor scoate sabia împotriva Egiptului, i vor umplea ara de mor i. ¹²Canalurile le voi seca, voi da ara în mînile celor r i; voi pustii ara

cu tot ce cuprinde ea, prin mâna străinilor. Eu, Domnul, am vorbit!` - ¹³A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Voi nimici idolii, i voi stârpi din Nof chipurile de erte. Nu va mai fi niciun voivod din ara Egiptului, i voi r spîndi groaza în ara Egiptului. ¹⁴Voi pustii Patrosul, voi pune foc oanului, i-Mi voi aduce la îndeplinire judec ile asupra Noului. ¹⁵Îmi voi v rsa urgia asupra Sinului, cet uia Egiptului, i voi nimici cu des vîr ire mul imea din No. ¹⁶Voi pune foc Egiptului; Sinul va fi cuprins de spaim . No va fi deschis prin sp rtur , i Noful cucerit ziua nameaza mare de vr jma i. ¹⁷Tinerii din On i din Pi-Beset vor c dea uci i de sabie, i cet ile acestea se vor duce în robie. ¹⁸La Tahpanes se va întuneca ziua, cînd voi sf rîma jugul Egiptului, i cînd se va sfîr i mîndria t riei lui; un nor va acoperi Tahpanesul, i cet ile lui vor merge în robie. ¹⁹Îmi voi aduce astfel la îndeplinire judec ile asupra Egiptului, i vor ti c Eu sînt Domnul.` ²⁰În anul al unsprezecelea, în ziua a aptea a lunii întîi, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²¹,Fiul omului, am frînt bra ul lui Faraon, împ ratul Egiptului; i iat c nu -i vor lega rana ca s se vindece, nu -l vor obloji cu leg turi, nu -l vor lega ca s se întremeze, i s poat mîntui sabia.` ²²De aceea a a vorbe te Domnul Dumnezeu: Iat , am necaz pe Faraon, împ ratul Egiptului, i -i voi rupe bra ele, pe cel tare i pe cel frînt, ca s -i cad sabia din mîn . ²³Iar pe Egipteni îi voi împr tia printre neamuri, i -i voi risipi în felurite ri. ²⁴În schimb, voi înt ri bra ele împ ratului Babilonului, i -i voi pune o sabie în mîn ; iar bra ele lui Faraon le voi frînge, ca s geam înaintea lui cum gem cei r ni i de moarte. ²⁵Dar voi înt ri bra ele împ ratului Babilonului, iar bra ele lui Faraon vor c dea. i vor ti c Eu sînt Domnul, cînd voi pune sabia Mea în mâna împ ratului Babilonului, i cînd o va întoarce împotriva rii Egiptului. ²⁶Voi împr tia pe Egipteni printre neamuri, îi voi risipi în felurite ri, i vor ti c Eu sînt Domnul.`

Chapter 31

¹În anul al unsprezecelea, în ziua întîi a lunii a treia, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit, astfel: ²,Fiul omului, spune lui Faraon, împ ratul Egiptului, i mul imii lui: ,Cu cine te asemeni tu în m rimea ta? ³Iat c Asirianul era un cedru falnic în Liban; ramurile lui erau stufoase, frunzi ul umbros, tulpina înalt , iar vîrful îi ajungea pîn la nori. ⁴Apele îl f cuser s creasc , adîncul îl f cuse înalt, rîurile lui îi sc ldau r sadni a, i î i trimiteau pîraele la to i copacii de pe cîmp. ⁵De aceea, tulpina lui se în l a deasupra tuturor copacilor de pe cîmp, crengile i se înmul iser i ramurile i se întindeau, de mul imea apelor, care -l f cuser s dea l stari. ⁶Toate p s rile cerului î i f ceau cuiburi în crengile lui; toate fiarele cîmpului f tau supt ramurile lui, i tot felul de neamuri multe locuiau supt umbra lui. ⁷Era frumos prin m rimea lui, prin întinderea ramurilor lui; c ci r d cinile îi erau înfipte în ape mari. ⁸Cedrii din gr dina lui Dumnezeu nu -l întreceau, chiparoi nu erau de asemuit cu crengile lui, i platanii nu erau ca ramurile lui; niciun copac din gr dina lui Dumnezeu nu era ca el în frumuse . ⁹Îl f cusem atît de frumos prin mul imea cr cilor lui, c -l pismuiau to i copacii Edenului, cari se aflau în gr dina lui Dumnezeu. ¹⁰De aceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Pentru c avea o tulpin a a de înalt , pentru c î i în l a vîrful pîn la nori i inima i se mîndrea cu

în l imea lui, ¹¹l-am dat în mînile viteazului neamurilor, care -i va face după r utatea lui; c ci l-am izgonit. ¹²Str inii, cele mai grozave popoare, l-au t iat i l-au lep dat. Crengile i-au c zut în mun i i în toate v ile. Ramurile i s'au sf rîmat în toate puvoaiete rii; i toate popoarele p mîntului au plecat dela umbra lui, i l-au p r sit. ¹³Pe sf rîm turile lui au venit i s'au a ezat toate p s rile cerului, i toate fiarele cîmpului i-au f cut culcu ul între ramurile lui, ¹⁴ca s nu se mai îngîmfe niciunul din copacii de lîng ape cu în l imea lor, i s nu- i mai ridice vîrful pîn în nori, ca s nu se mai f leasc stejarii uda i de ap cu în l imea lor; c ci to i sînt da i prad mor ii, în adîncimile p mîntului, printre copiii oamenilor, împreun cu cei ce se pogoar în groap . ¹⁵A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „În ziua cînd s'a pogorît în locuin a mor ilor, am r spîndit jalea, am acoperit adîncul din pricina lui, i i-am oprit rîurile; apele cele mari au fost oprite; am întristat Libanul pentru el, i to i copacii de pe cîmp s'au uscat. ¹⁶De vuietul c derii lui am f cut s se cutremure neamurile, cînd l-am aruncat în locuin a mor ilor, împreun cu cei ce se pogoar în groap , i s'au mîngîiat în adîncimile p mîntului to i copacii Edenului, cei mai frumo i i cei mai buni copaci din Liban, to i cei uda i de ape. ¹⁷S'au pogorît i ei cu el în locuin a mor ilor, la cei ce au pierit uci i de sabie, ei cari erau bra ul lui i locuiau la umbra lui printre neamuri. ¹⁸Cu cine po i fi asemuit tu în slav i în m rime între copacii Edenului? Totu vei fi aruncat împreun cu copacii Edenului în adîncimile p mîntului, i vei fi culcat în mijlocul celor net ia i împrejur, împreun cu ceice au pierit uci i de sabie. Iat ce este Faraon i toat mul imea lui, zice Domnul, Dumnezeu.``

Chapter 32

¹În anul al doisprezecelea, în ziua întîi a lunii a dou sprezecea, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, f un cîntec de jale asupra lui Faraon, împ ratul Egiptului, i spune -i: „Sem nai cu un pui de leu între neamuri, erai ca un crocodil în m ri, te aruncaî în rîurile tale, turburai apele cu picioarele tale, i le înt rîtai valurile.`` ³A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Îmi voi întinde mreaia peste tine, în mijlocul unei mari mul imi de popoare, i te vor trage în la ul Meu. ⁴Te voi arunca pe uscat, i te voi întinde pe cîmpie, ca toate p s rile cerului s ad pe tine; i voi s tura fiarele întregului p mînt cu tine. ⁵Î i voi asvîrli carnea pe mun i, i voi umplea v ile cu sf rîm turile tale. ⁶ara în care îno i, o voi uda cu sîngele t u, pîn la mun i, i se vor umplea puvoaiete de tine. ⁷Cînd te voi stinge, voi acoperi cerurile, i le voi întuneca stelele; voi acoperi soarele cu nori, i luna nu- i va mai da lumina ei. ⁸Din pricina ta, voi întuneca pe to i lumin torii cerurilor, i voi r spîndi întunerecul peste ara ta, zice Domnul, Dumnezeu.`` ⁹„Voi mîhni i inima multor popoare, cînd voi vesti pieirea ta printre neamuri, în rile, pe cari nu le cuno teai. ¹⁰Voi face s se îngrozeaz multe popoare de tine, i împ ra ilor lor li se va face p rul m ciuc din pricina ta, cînd Îmi voi învîrta sabia înaintea lor; vor tremura în orice clip fiecare pentru via a lui, în ziua c derii tale.`` ¹¹C ci a a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Sabia împ ratului Babilonului va veni peste tine. ¹²Mul imea ta o voi face s cad lovit de sabia unor viteji, cei mai cumpli i dintre popoare. Ei vor nimici mîndria

Egiptului, i toat mul imea lui va fi pr p dit . ¹³Voi pierde i toate vitele lui de lîng apele cele mari; nici picior de om nu le va mai turbura, nici copit de vite nu le va mai turbura. ¹⁴Atunci îi voi potoli apele, i voi face s -i curg rîurile lin ca untdelemnul, zice Domnul, Dumnezeu.`` ¹⁵„Cînd voi preface ara Egiptului într'o pustietate, i ara va fi j fuit de tot ce are, cînd voi lovi pe to i ceice o locuiesc, vor ti c Eu sînt Domnul. ¹⁶Acesta este cîntecul de jale, pe care îl vor cînta. Fiicele neamurilor îl vor cînta: da, asupra Egiptului i asupra întregei lui mul imi îl vor cînta, zice Domnul, Dumnezeu.`` ¹⁷În anul al doisprezecelea, în ziua a cincisprezecea a lunii, Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹⁸„Fiul omului, boce te-te pentru mul imea Egiptului, i arunc -o, pe ea i pe fiicele neamurilor puternice în adîncimile p mîntului, la cei pogorî i în groap ! ¹⁹Pe cine întreci tu în frumuse ? Pogoar -te, i culc -te lîng cei net ia i împrejur! ²⁰Vor c dea astfel în mijlocul celor uci i de sabie. Sabia v este dat : doborî i în mormînt Egiptul, i toat mul imea lui! ²¹Atunci vitejii cei puternici vor vorbi în locuin a mor ilor despre el i cei ce -l sprijineau, i vor zice: ‚S'au pogorît, s'au culcat cei net ia i împrejur, uci i de sabie! ²²Acolo este Asirianul, cu toat mul imea lui, i mormintele lor stau împrejurul lui, -to i au murit, i au c zut uci i de sabie. ²³Mormintele lor sînt în adîncimile gropii, i mul imea lui este împrejurul mormîntului lui; to i au murit i au c zut uci i de sabie, ei, cari r spîndeau groaza în ara celor vii. ²⁴Acolo este i Elamul, cu toat mul imea lui, împrejurul mormîntului lui; to i au murit i au c zut uci i de sabie, s'au pogorît net ia i împrejur în adîncimile p mîntului, ei, cari r spîndeau groaza în ara celor vii, i î i poart acum ocară cu cei ce se pogoar în groap . ²⁵L-au culcat la un loc cu mor ii, împreun cu toat mul imea lui, i mormintele lor sînt împrejurul lui; to i ace ti net ia i împrejur au murit uci i de sabie, c ci r spîndeau groaza în ara celor vii, i î i poart acum ocară cu cei ce se pogoar în groap ; i-au culcat acum la un loc cu cei mor i. ²⁶Acolo sînt i Me ec, Tubal, i toat mul imea lor, i mormintele lor sînt împrejurul lor; to i ace ti net ia i împrejur au murit uci i de sabie, c ci r spîndeau groaza în ara celor vii. ²⁷Ei sînt culca i împreun cu vitejii, c zu i din vechime dintre cei net ia i împrejur; sînt pogorî i în locuin a mor ilor împreun cu armele lor de r zboi, cu s biile puse supt capetele lor, i nelegiuirile lor lipite pe osemintele lor, c ci vitejia lor era o groaz în ara celor vii. ²⁸i tu vei fi zdrobit în mijlocul celor net ia i împrejur, i te vei culca împreun cu cei uci i de sabie! ²⁹Acolo este i Edomul, cu împ ra ii lui i to i voivozii lui, cari, cu toat vitejia lor, au fost a eza i la un loc cu cei uci i de sabie: stau culca i împreun cu cei net ia i împrejur, cu cei pogorî i în groap . ³⁰Tot acolo sînt voivozii dela miaz -noapte, i to i Sidonienii, cari s'au pogorît la cei mor i, acoperi i de ru ine, cu toat groaza pe care o arunc vitejia lor; ace ti net ia i împrejur stau culca i cu cei uci i de sabie, i - i poart ocară lîng cei pogorî i în groap . ³¹Faraon îi va vedea, i se va mîngîia pentru toat mul imea lui, pentru ai lui cari au murit uci i de sabie i pentru toat oastea lui, zice Domnul Dumnezeu.`` ³²„C ci l-am l sat s r spîndeasc groaza în ara celor vii. De aceea Faraon i toat mul imea lui se vor culca împreun cu cei net ia i împrejur, cu ceice au murit uci i de sabie, zice Domnul Dumnezeu.``

Chapter 33

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, vorbe te copiilor poporului t u, i spune-le: ,Cînd voi aduce sabia peste vreo ar , i poporul rii va lua din mijlocul lui pe un om oare care, i -l va pune ca str jer, - ³dac omul acela va vedea venind sabia asupra rii, va suna din trîmbi , i va da de tire poporului, ⁴i dac cel ce va auzi sunetul trîmbi ei nu se va feri, i va veni sabia i -l va prinde, sîngele lui s cad asupra capului lui. ⁵Fiindc a auzit sunetul trîmbi ei, i nu s'a ferit, de aceea sîngele lui s cad asupra lui; dar dac se va feri, î i va sc pa via a. ⁶Dac îns str jerul va vedea venind sabia, i nu va suna din trîmbi , i dac poporul nu va fi în tiin at, i va veni sabia i va r pi via a vreunui om, omul acela va pieri din pricina nelegiurii lui, dar voi cere sîngele lui din mîna str jerului. ⁷Acum, fiul omului, te-am pus str jer peste casa lui Israel. Tu trebuie s asculti Cuvîntul care iese din gura Mea, i s -i în tiin ezi din partea Mea. ⁸Cînd zic celui r u: ,R ule, vei muri negre it!` i tu nu -i spui, ca s -l întorci de la calea lui cea rea, r ul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sîngele lui îl voi cere din mîna ta. ⁹Dar dac vei în tiin a pe cel r u, ca s se întoarc dela calea lui, i el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu î i vei mîntui sufletul. ¹⁰Spune dar, fiul omului, casei lui Israel: ,Voi cu drept cuvînt zice i: ,F r delegile i p catele noastre sînt asupra noastr , i din pricina lor tînjim; cum am putea s tr im?` ¹¹Spune-le: ,Pe via a Mea, zice Domnul Dumnezeu, c nu doresc moartea p c tosului, ci s se întoarc dela calea lui i s tr iasc . Întoarce i-v , întoarce i-v dela calea voastr cea rea! Pentruce vre i s muri i voi, casa lui Israel?` - ¹²i tu, fiul omului, spune copiilor poporului t u: ,Neprih nirea celui neprih nit nu -l va mîntui în ziua f r delegii lui, i cel r u nu va c dea lovit de r utatea lui, în ziua cînd se va întoarce dela ea, dup cum nici cel neprih nit nu va putea s tr iasc prin neprih nirea lui în ziua cînd va s vîr i o f r delege. ¹³Cînd zic celui neprih nit c va tr i negre it, -dac se încrede în neprih nirea lui i s vîr e te nelegiuirea, atunci toat neprih nirea lui se va uita, i el va muri din pricina nelegiurii pe care a s vîr it -o. ¹⁴Dimpotriv cînd zic celui r u: ,Vei muri!` -dac se întoarce dela p catul lui i face ce este bine i pl cut, ¹⁵dac d înapoi z logul, întoarce ce a r pit, urmeaz înv turile cari dau via a, i nu s vîr e te nicio nelegiuire, va tr i negre it, i nu va muri. ¹⁶Toate p catele pe cari le -a s vîr it se vor uita; a f cut ce este bine i pl cut, i va tr i negre it!` ¹⁷Copiii poporului t u zic: ,Calea Domnului nu este dreapt !` Totu , mai degrab calea lor nu este dreapt !` ¹⁸Dac cel neprih nit se abate dela neprih nirea lui i s vîr e te nelegiuirea, trebuie s moar din pricina aceasta. ¹⁹Dar dac cel r u se întoarce dela r utatea lui i face ce este bine i pl cut, va tr i tocmai din pricina aceasta! ²⁰Fiindc zice i: ,Calea Domnului nu este dreapt !` v voi judeca pe fiecare dup umbletele lui, casa lui Israel!` ²¹În al doisprezecelea an, în ziua a cincea a lunii a zecea a robiei noastre, un om care sc pase din Ierusalim, a venit la mine i a zis: ,Cetatea a fost luat !` ²²Dar mîna Domnului venise peste mine seara, înainte de venirea fugarului la mine, i Domnul îmi deschisese gura pîn a venit el la mine diminea a. Gura îmi era deschis i nu mai eram mut. ²³Atunci Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²⁴„Fiul omului, ceice locuiesc în d rîm turile acelea în ara lui Israel zic: ,Avraam era singur, i tot a mo tenit ara; dar noi sîntem mul i i ara ne -a fost dat în st pînire!` ²⁵De aceea spune-le: ,A a vorbe te

Domnul, Dumnezeu: „Voi mânca i carne cu sânge, v ridica i ochii spre idoli i voi s st pîni i ara? ²⁶Voi v bizui i pe sabia voastr , s vîr i i urîciuni, fiecare din voi necinste te pe nevasta aproapelui s u. i voi s st pîni i ara? ²⁷De aceea spune-le: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Pe via a Mea, c ceice locuiesc în aceste d rîm turi vor c dea uci i de sabie; pe ceice sînt pe cîmp îi voi da de mîncare fiarelor; iar ceice sînt în înt rituri i în pe teri vor muri de cium . ²⁸Voi preface ara într'o pustietate i într'un pustiu; mîndria t riei ei se va sfîr i, mun ii lui Israel vor fi pustii i, i nimeni nu va mai trece prin ei. ²⁹i vor ti c Eu sînt Domnul, cînd voi preface ara într -o pustietate i într'un pustiu, din pricina tuturor urîciunilor pe cari le-au s vîr it. ³⁰Fiul omului! Copiii poporului t u vorbesc de tine pe lîng ziduri i pe la u ile caselor, i zic unul altuia, fiecare fratelui s u: „Veni i dar, i asculta i care este cuvîntul ie it dela Domnul! ³¹i vin cu gr mada la tine, stau înaintea ta ca popor al meu, ascult cuvintele tale, dar nu le împlinesc, c ci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umbl tot dup poftete lor. ³²Iat c tu e ti pentru ei ca un cînt re pl cut, cu un glas frumos i iscusit la cîntare pe coarde. Ei î i ascult cuvintele, dar nu le împlinesc de loc. ³³Cînd se vor întîmpla îns aceste lucruri, - i iat c se întîmpl ! -vor ti c era un prooroc în mijlocul lor.``

Chapter 34

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, prooroce te împotriva p storilor suflete ti ai lui Israel! Prooroce te, i spune-le lor, p storilor: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Vai de p storii lui Israel, cari se pasc pe ei în i i! Nu trebuie p storii s pasc turma? ³Voi mânca i gr simea, v îmbr ca i cu lîna, t ia i ce e gras, dar nu pa te i oile. ⁴Nu înt ri i pe cele slabe, nu vindeca i pe cea bolnav , nu lega i pe cea r nit ; n'aduce i înapoi pe cea r t cit , nu c uta i pe cea pierdut , ci le st pîni i cu asuprire i cu asprime! ⁵Astfel ele s'au risipit, pentru c n'aveau p stor; au ajuns prada tuturor fiarelor cîmpului, i s'au risipit. ⁶Turma Mea r t ce te pe to i mun ii i pe toate dealurile înalte; oile Mele sînt risipite pe toat fa a rii, i nimeni nu îngrije te de ele, nici nu le caut !`` ⁷De aceea, p storilor, asculta i Cuvîntul Domnului! ⁸„Pe via a Mea, zice Domnul Dumnezeu, pentru c oile Mele au ajuns de jaf i sînt prada tuturor fiarelor cîmpului, din lips de p stor, pentru c p storii Mei n'au nicio grij de oile Mele, ci se p teau numai pe ei în i i, i nu p teau oile Mele``, - ⁹de aceea, p storilor, asculta i Cuvîntul Domnului! ¹⁰A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , am necaz pe p stori! Îmi voi lua înapoi oile din mînilor lor, nu -i voi mai l sa s -Mi pasc oile, i nu se vor mai pa te nici pe ei în i i; c ci Îmi voi izb vi oile din gura lor, i nu le vor mai sluji ca hran !`` ¹¹C ci a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , m voi îngriji Eu însumi de oile Mele, i le voi cerceta! ¹²Cum î i cerceteaz un p stor turma cînd este în mijlocul oilor sale împr tiate, a a Îmi voi cerceta Eu oile, i le voi strînge din toate locurile pe unde au fost risipite în ziua plin de nori i negur . ¹³Le voi scoate dintre popoare, le voi strînge din felurite ri, i le voi aduce înapoi în ara lor; le voi pa te pe mun ii lui Israel, dealungul rîurilor, i în toate locurile locuite ale rii. ¹⁴Le voi pa te pe o p une

bun , i stîna lor va fi pe mun ii cei înal i ai lui Israel; acolo se vor odihni într'un staul pl cut, i vor avea p uni grase pe mun ii lui Israel. ¹⁵Eu însumi Îmi voi pa te oile, Eu le voi duce la odihn , zice Domnul Dumnezeu.`` ¹⁶„Voi c uta pe cea perdut , voi aduce înapoi pe cea r t cit , voi lega pe cea r nit , i voi înt ri pe cea slab . Dar voi p zi pe cele grase i pline de vlag : vreau s le pasc cum se cade.`` ¹⁷„i voi, oile Mele, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Iat , voi judeca între oaie i oaie, între berbeci i api. ¹⁸Este prea pu in pentru voi c pa te i în p una cea bun , de mai c lca i în picioare i cealalt parte a p unei voastre? C be i o ap limpede, de mai turbura i i pe cealalt cu picioarele? ¹⁹i oile Mele trebuie apoi s pasc ce a i c lcat voi cu picioarele voastre, i s bea ce a i turburat voi cu picioarele voastre!` ²⁰Deaceea, a a le vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat c voi judeca între oaia gras i oaia slab . ²¹Pentru c a i izbit cu coasta i cu um rul, i a i împuns cu coarnele voastre toate oile slabe, pîn le-a i izgonit, ²²voi veni în ajutorul oilor Mele, ca s nu mai fie jaf, i voi judeca între oaie i oaie. ²³Voi pune peste ele un singur p stor, care le va pa te, i anume pe Robul Meu David; El le va pa te, El va fi p storul lor. ²⁴Eu, Domnul, voi fi Dumnezeul lor, i Robul Meu David va fi voivod în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vorbit! ²⁵Voi încheia cu ele un leg mînt de pace, i voi îndep rta din ar toate fiarele s lbatice; ele vor locui în lini te în pustie, i vor putea dormi în mijlocul p durilor. ²⁶Le voi face, pe ele i împrejurimile dealului Meu, o pricin de binecuvîntare; le voi trimete ploaie la vreme, i aceasta va fi o ploaie binecuvîntat ! ²⁷Pomul de pe cîmp î i va da roada, i p mîntul î i va da rodurile. Ele vor fi lini tite în ara lor i vor ti c Eu sînt Domnul, cînd voi rupe leg turile jugului lor, i cînd le voi izb vi din mîna celorce le asupresc. ²⁸Nu vor mai fi de jaf între neamuri, nu le vor mîncă fiarele din ar , ci vor locui în lini te, i nu le va mai turbura nimeni. ²⁹Le voi pune un r sad c ruia i se va duce faima; nu vor mai fi mistuite de foame în ar , i nu vor mai purta ocară neamurilor. ³⁰i vor ti astfel c Eu, Domnul, Dumnezeul lor, sînt cu ele, i c ele sînt poporul Meu, ele, casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.`` ³¹„Voi sînte i oile Mele, oile p unei Mele, i Eu sînt Dumnezeul vostru, zice Domnul Dumnezeu.``

Chapter 35

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, întoarce-te cu fa a spre muntele Seir, prooroce te împotriva lui, ³i zi: ,A a vorbe te Domnul Dumnezeu: ,Iat , am necaz pe tine, muntele Seirului! Îmi întind mîna împotriva ta, i te prefac într'o pustietate i într'un pustiu! ⁴Î i voi preface cet ile în d rîm turi, vei ajunge o pustietate, ca s tii c Eu sînt Domnul! ⁵Pentru c aveai o ur vecinic , i ai doborît cu sabia pe copiii lui Israel, în ziua necazului lor, în vremea cînd nelegiuirea era la culme, ⁶de aceea, pe via a Mea, zice Domnul Dumnezeu, c te voi face sînge, i te va urm ri sîngele; fiindc n'ai urît sîngele, de aceea sîngele te va urm ri. ⁷Voi preface muntele Seir într'o pustietate i într'un pustiu, i voi nimici cu des vîr ire din el i pe ceice se duc i pe ceice se întorc. ⁸Î i voi umplea mun ii cu mor i; i cei uci i de sabie vor c dea pe dealurile tale, în v ile tale i în toate puhoaietele tale. ⁹Te voi preface în ni te pustiet i vecinice, cet ile nu- i vor mai fi locuite, i ve i ti

c Eu sînt Domnul. ¹⁰Pentru c ai zis: „Aceste dou neamuri, i aceste dou ri vor fi ale mele, i le vom lua în st pînire! m car c Domnul era acolo, ¹¹de aceea pe via a Mea, zice Domnul Dumnezeu, c M voi purta cu tine dup mînia i urgia, pe cari le-ai ar tat i tu, în ura ta, împotriva lor; i M voi face cunoscut în mijlocul lor, cînd te voi judeca. ¹²Vei ti îns c Eu, Domnul, am auzit toate batjocurile, pe cari le-ai rostit împotriva mun ilor lui Israel, cînd ai zis: „Sînt pustii i, i ne sînt da i ca prad !” ¹³V'a i f lit astfel împotriva Mea prin vorbirile voastre, i v'a i înmul it cuvintele împotriva Mea: am auzit!” ¹⁴A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Cînd toat ara se va bucura, pe tine te voi preface într'o pustietate! ¹⁵Din pricina bucuriei pe care ai sim it -o c mo tenirea casei lui Israel era pustiit , i i voi face i ie la fel. Vei ajunge o pustietate, munte al Seirului, tu i tot Edomul, i se va ti c Eu sînt Domnul.

Chapter 36

¹Tu, fiul omului, prooroce te asupra mun ilor lui Israel, i spune: „Mun i ai lui Israel, asculta i Cuvîntul Domnului! ²A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Pentru c vr jma ul a zis despre voi: „Ha! Ha! Aceste în l imi vecinice au ajuns mo tenirea noastr !” ³prooroce te i zi: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Da, pentru c din toate p r ile au voit s v pustiiasc i s v înghit , ca s ajunge i mo tenirea altor neamuri, i pentru c a i fost de batjocura i de ocară popoarelor, ⁴de aceea, mun i ai lui Israel, asculta i Cuvîntul Domnului Dumnezeu! A a vorbe te Domnul Dumnezeu mun ilor i dealurilor, rîurilor i v ilor, d rîm turilor pustii i cet ilor p r site, cari au ajuns de prada i de rîsul celorlalte neamuri din prejuri; ⁵„a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Da, în focul geloziei Mele, vorbesc împotriva celorlalte neamuri i împotriva întregului Edom, cari i-au însu it ara Mea, i s'au bucurat din toat inima lor i cu tot dispre ul sufletului lor, ca s -i j fuiasc roadele. ⁶De aceea, prooroce te despre ara lui Israel, i spune mun ilor i dealurilor, rîurilor i v ilor: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , vorbesc în gelozia i urgia Mea, pentru c suferi i ocar din partea neamurilor!” ⁷De aceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Îmi ridic mîna i jur, c neamurile cari v înconjoar , i i vor purta ele însele ocară! ⁸Iar voi, mun i ai lui Israel, ve i da crengi, i v ve i purta roadele pentru poporul Meu Israel, c ci lucrurile acestea sînt aproape s se întîmple. ⁹Iat c voi fi binevoitor, M voi întoarce spre voi, i ve i fi lucra i i s m na i. ¹⁰Voi pune s locuisc pe voi oameni în mare num r, toat casa lui Israel, pe to i! Cet ile vor fi locuite, i se vor zidi iar d rîm turile. ¹¹Voi înmul i pe oamenii i vitele, cari vor cre te i se vor înmul i: voi face s fi i locui i ca i mai înainte, i v voi face mai mult bine decît odinioar ; i ve i ti c Eu sînt Domnul. ¹²Voi face s umble pe voi oameni, i anume poporul Meu Israel; ei te vor st pîni; i tu vei fi mo tenirea lor, i nu -i vei mai nimici.” ¹³A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Pentru c i se zice: „Tu, ar , ai mîncat oameni, i-ai nimicit chiar i neamul t u,” ¹⁴din pricina aceasta, de acum încolo nu vei mai mînce oameni, i nu- i vei mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu. ¹⁵De acum, nu te voi mai face s auzi batjocurile neamurilor, i nu vei mai purta ocară popoarelor; nu- i vei mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu.”

¹⁶Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹⁷„Fiul omului, cei din casa lui Israel, cînd locuiau în ara lor, au spurcat -o prin purtarea lor i prin faptele lor; a a c purtarea lor a fost înaintea Mea ca spurc ciunea unei femei în timpul necur iei ei. ¹⁸Atunci Mi-am v rsat urgia peste ei, din pricina sîngelui pe care -l v rsaser în ar , i din pricina idolilor cu cari o spurcaser . ¹⁹I-am risipit printre neamuri, i au fost împra tia i în felurite ri; i-am judecat dup purtarea i faptele lor rele. ²⁰Cînd au venit printre neamuri, ori încotro se duceau, pîng reau Numele Meu cel sfînt, a a încît se zicea despre ei: „Acesta este poporul Domnului, ei au trebuit s ias din ara lor.” ²¹i am vrut s scap cinstea Numelui Meu celui sfînt, pe care -l pîng rea casa lui Israel printre neamurile la cari se dusesese.” ²²„De aceea, spune casei lui Israel: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Nu din pricina voastr fac aceste lucruri, casa lui Israel, ci din pricina Numelui Meu celui sfînt, pe care l-a i pîng rit printre neamurile la cari a i mers. ²³De aceea voi sfin i Numele Meu cel mare, care a fost pîng rit printre neamuri, pe care l-a i pîng rit în mijlocul lor. i neamurile vor cunoa te c Eu sînt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, cînd voi fi sfin it în voi supt ochii lor. ²⁴Ci v voi scoate dintre neamuri, v voi strînge din toate rile, i v voi aduce iar în ara voastr . ²⁵V voi stropi cu ap curat , i ve i fi cur i i; v voi cur i de toate spurc ciunile voastre i de to i idoli vo tri. ²⁶V voi da o inim nou , i voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatr , i v voi da o inim de carne. ²⁷Voi pune Duhul Meu în voi, i v voi face s urma i poruncile Mele i s p zi i i s împlini i legile Mele. ²⁸Ve i locui în ara, pe care am dat -o p rin ilor vo tri; voi ve i fi poporul Meu i Eu voi fi Dumnezeul vostru. ²⁹V voi izb vi de toate necur iile voastre. Voi chema grîul, i -l voi înmul i; nu voi mai trimite foametea peste voi. ³⁰Voi înmul i rodul pomilor i venitul cîmpului, ca s nu mai purta i ocara foametei printre neamuri. ³¹Atunci v ve i aduce aminte de purtarea voastr cea rea, i de faptele voastre, cari nu erau bune; v va fi scîrb de voi în iv , din pricina neleguirilor i urîciunilor voastre. ³²i toate aceste lucruri nu le fac din pricina voastr , zice Domnul Dumnezeu, s ti i! Ru ina i-v i ro i i de purtarea voastr , casa lui Israel!” ³³A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „În ziua cînd v voi cur i de toate neleguirile voastre, voi face ca cet ile voastre s fie locuite, i d rîm turile vor fi zidite din nou; ³⁴ara pustiit va fi lucrat iar , de unde pîn aici era pustie în ochii tuturor trec torilor. ³⁵i se va spune atunci: „ara aceasta pustiit a ajuns ca o gr din a Edenului; i cet ile acestea d rîmate, cari erau pustii i surpate, sînt înt rite i locuite!” ³⁶i neamurile, cari vor mai r mînea în jurul vostru, vor ti c Eu, Domnul, am zidit din nou ce era surpat, i am s dit ce era pustiit. Eu, Domnul, am vorbit, i voi i face.” ³⁷A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat în ce privin M voi l sa înduplecat de casa lui Israel, i iat ce voi face pentru ei: voi înmul i pe oameni ca pe o turm de oi. ³⁸Cet ile d rîmate se vor umplea cu turme de oameni, ca turmele închinat Domnului, cu turme cari sînt aduse la Ierusalim în timpul s rb torilor celor mari. i vor ti c Eu sînt Domnul.”

Chapter 37

¹Mîna Domnului a venit peste mine, i m'a luat în Duhul Domnului, i m'a pus în mijlocul unei v i pline de oase. ²M'a f cut s trec pe lîng ele, de jur împrejur, i iat c erau foarte multe pe fa a v iei, i erau uscate de tot. ³El mi -a zis: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea s învieze?” Eu am r spus: „Doamne, Dumnezeule, tu tii lucrul acesta!” ⁴El mi -a zis: „Prooroce te despre oasele acestea, i spune-le: „Oase uscate, asculta i cuvîntul Domnului! ⁵A a vorbe te Domnul Dumnezeu c tre oasele acestea: „Iat c voi face s intre în voi un duh, i ve i învia! ⁶V voi da vine, voi face s creasc pe voi carne, v voi acoperi cu piele, voi pune duh în voi, i ve i învia. i ve i ti c Eu sînt Domnul.” ⁷Am proorocit cum mi se poruncise. i pe cînd prooroceam, s'a f cut un vuiet, i iat c s -a f cut o mi care, i oasele s'au apropiat unele de altele! ⁸M-am uitat, i iat c le-au venit vine, carnea a crescut, i le -a acoperit pielea pe deasupra; dar nu era înc duh în ele. ⁹El mi -a zis: „Prooroce te, i vorbe te duhului! Prooroce te, fiul omului, i zi duhului: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Duhule, vino din cele patru vînturi, sufl peste mor ii ace tia, ca s învieze!” ¹⁰Am proorocit, cum mi se poruncise. i a intrat duhul în ei, i au înviat, i au st tut pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la num r. ¹¹El mi -a zis: „Fiul omului, oasele acestea sînt toat casa lui Israel. Iat c ei zic: „Ni s'au uscat oasele, ni s'a dus n dejdea; sîntem pierdu i!” ¹²Deaceea, prooroce te, i spune-le: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , v voi deschide mormintele, v voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, i v voi aduce iar în ara lui Israel. ¹³i ve i ti c Eu sînt Domnul, cînd v voi deschide mormintele, i v voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu! ¹⁴Voi pune Duhul Meu în voi, i ve i tr i; v voi a eza iar în ara voastr , i ve i ti c Eu, Domnul, am vorbit i am f cut, zice Domnul.” ¹⁵Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ¹⁶„Fiul omului, ia o bucat de lemn, i scrie pe ea: „Pentru Iuda i pentru copiii lui Israel, cari sînt tovar ii lui.” Ia apoi o alt bucat de lemn, i scrie pe ea: „Pentru Iosif, lemnul lui Efraim, i pentru toat casa lui Israel, care este tovar a lui.” ¹⁷Dup aceea, împreun -le una cu alta, într'o singur bucat , a a încît s fie una în mîna ta. ¹⁸i cînd î i vor zice copiii poporului t u: „Nu vrei s ne l mure ti ce înseamn lucrul acesta?” ¹⁹s le r spunzi: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat c voi lua toiagul de lemn al lui Iosif, care este în mîna lui Efraim, i al semin iilor lui Israel cari -i sînt tovar e, le voi uni cu toiagul lui Iuda, i voi face un singur lemn, a a c vor fi una în mîna Mea.” ²⁰Toiegele de lemn, pe cari vei scrie, s le ii astfel în mîna ta, supt ochii lor. ²¹i s le spui: „A a vorbe te Domnul, Dumnezeu: „Iat , voi lua pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor la cari s'au dus, îi voi strînge din toate p r ile, i -i voi aduce înapoi în ara lor. ²²Voi face din ei un singur neam în ar , pe mun ii lui Israel; to i vor avea un singur împ rat, i nu vor mai fi dou neamuri, nici nu vor mai fi împ r i i în dou împ r ii. ²³Nici nu se vor mai spurca, prin idoli lor, cu urîciunile lor, i cu toate f r delegile lor. Îi voi scoate din toate abaterile cu cari au p c tuit, i -i voi cur i; ei vor fi poporul Meu, i Eu voi fi Dumnezeul lor. ²⁴Robul Meu David va fi împ rat peste ei, i to i vor avea un singur p stor. Vor urma poruncile Mele, vor p zi legile mele i le vor împlini. ²⁵Vor locui iar în ara, pe care am dat -o robului Meu Iacov, i pe care au locuit -o i p rin ii vo tri. Da, vor locui în ea, ei, copiii lor, i copiii copiilor lor, pe vecie, i Robul Meu David va fi voivodul lor în veci. ²⁶Voi încheia cu ei un leg mînt de pace, care va fi un leg mînt vecinic cu ei; îi voi s di i -i voi înmul i, i voi pune loca ul Meu cel sfînt în

mijlocul lor pentru totdeauna. ²⁷Locuin a Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeul lor, i ei vor fi poporul Meu. ²⁸i neamurile vor ti c Eu sînt Domnul, care sfin e te pe Israel, cînd Loca ul Meu cel sînt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor.``

Chapter 38

¹Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ²„Fiul omului, întoarce-te cu fa a spre Gog, din ara lui Magog, spre domnul Ro ului, Me ecului i Tubalului, i prooroce te împotriva lui! ³i spune: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat , am necaz pe tine, Gog, domnul Ro ului, Me ecului i Tubalului! ⁴Te voi tîrî, i- i voi pune un cîrlig în f lci; te voi scoate, pe tine i toat oastea ta, cai i c l re i, to i îmbr ca i în chip str lucit, ceat mare de popor, care poart scut i pav z , i cari to i mînuiesc sabia; ⁵împreun cu ei voi scoate pe cei din Persia, Etiopia i Put, to i cu scut i coif: ⁶Gomerul cu toate o tile lui, ara Togarmei, din fundul miaz -noaptei, cu toate o tile sale, popoare multe împreun cu tine! ⁷Preg te te-te dar, fii gata, tu, i toat mul imea adunat în jurul t u! Fii c petenia lor! ⁸Dup multe zile, vei fi în fruntea lor; în vremea de apoi, vei merge împotriva rii, ai c rei locuitori, sc pa i de sabie, vor fi strîn i dintre mai multe popoare pe mun ii lui Israel cari mult vreme fuseser pustii; dar, fiind sco i din mijlocul popoarelor, vor fi lini ti i în locuin ele lor. ⁹Iar tu te vei sui, vei înainta ca o furtun , vei fi ca un nor negru care va acoperi ara, tu cu toate o tile tale, i multe popoare cu tine. ¹⁰A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „În ziua aceea, multe gînduri î i vor veni în minte, i vei urzi planuri rele. ¹¹Vei zice: „M voi sui împotriva rii acesteia deschise, voi n v li peste oamenii ace tia lini ti i, cari stau f r grijii în locuin ele lor, to i în locuin e f r ziduri, i neavînd nici z voare, nici por i! - ¹²M voi duce s iau prad i s m dedau la jaf, s pun mîna pe aceste d rîm turi locuite din nou, pe poporul acesta strîns din mijlocul neamurilor, care are turme i mo ii, i locuie te în mijlocul p mîntului.`` ¹³Seba i Dedan, negustorii din Tars i to i puii lor de lei, î i vor zice: „Vii s iei prad ? Pentru jaf i-ai aducat oare mul imea ta, ca s iei argint i aur, ca s iei turme i avu ii, i s faci o prad mare?`` ¹⁴De aceea prooroce te, fiul omului, i spune lui Gog: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Da, în ziua cînd poporul Meu Israel va tr i în lini te, vei porni din ara ta, ¹⁵i vei veni din fundul miaz noaptei, tu i multe popoare cu tine, to i c l ri pe cai, o mare mul ime i o puternic o tire! ¹⁶Vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor, care va acoperi ara. În zilele de apoi, te voi aduce împotriva rii Mele, ca s M cunoasc neamurile, cînd voi fi sfin it în tine supt ochii lor, Gog!`` ¹⁷A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Nu e ti tu acela despre care am vorbit odinioar , prin robii Mei proorocii lui Israel, cari au proorocit atunci ani de zile, c te voi aduce împotriva lor? ¹⁸În ziua aceea, îns , în ziua cînd va porni Gog împotriva p mîntului lui Israel, zice Domnul Dumnezeu, Mi se va sui în n ri mînia aprins . ¹⁹O spun, în gelozia i în focul mîniei Mele: În ziua aceea, va fi un mare cutremur în ara lui Israel. ²⁰Pe tii m rii i p s rile cerului vor tremura de Mine, i fiarele cîmpului i toate tîrîtoarele cari se tîr sc pe p mînt, i to i oamenii cari sînt pe fa a p mîntului; mun ii se vor r sturna, pere ii stîncilor se vor pr bu i, i toate

zidurile vor c dea la p mînt. ²¹Atunci voi chema groaza împotriva lui pe to i mun ii Mei, zice Domnul Dumnezeu; sabia fiec ruia se va întoarce împotriva fratelui s u. ²²Îl voi judeca prin cium i sînge, printr -o ploaie n praznic i prin pietre de grindin ; voi ploua foc i pucioas peste el, peste o tile lui, i peste popoarele cele multe, cari vor fi cu el. ²³Îmi voi ar ta astfel m rimea i sfin enia, M voi face cunoscut înaintea mul imii neamurilor, i vor ti c Eu sînt Domnul.``

Chapter 39

¹„Fiul omului, prooroce te acum împotriva lui Gog, i spune: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat c am necaz pe tine, Gog, domnul Ro ului, Me ecului i Tubalului! ²Te voi tîrî, te voi aduce, te voi sui din fundul miaz noaptei, i te voi aduce pe mun ii lui Israel. ³Î i voi doborî arcul din mîna sîng , i voi face s - i cad s ge ile din mîna dreapt . ⁴Vei c dea pe mun ii lui Israel, tu i toate o tile tale, i popoarele cari vor fi cu tine; te voi da de mîncare p s rilor de prad , tuturor celor ce au aripi, i fiarelor cîmpului. ⁵Vei c dea pe fa a cîmpului, c ci Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu.`` ⁶„Voi pune foc Magogului, i celorce locuiesc lini ti i în ostroave, ca s tie c Eu sînt Domnul. ⁷Îmi voi face cunoscut Numele Meu cel sînt în mijlocul poporului Meu Israel, i nu -i voi mai l sa s -Mi pîng reasc Numele Meu cel sînt; ci vor ti neamurile c Eu sînt Domnul, Sfîntul lui Israel!`` ⁸„Iat c lucrurile acestea vin i se întîmpl , zice Domnul Dumnezeu! Aceasta este ziua, despre care am vorbit. ⁹Atunci locuitorii cet ilor lui Israel vor ie i, vor arde i vor da prad fl c rilor armele, pavezele i scuturile, arcurile i s ge ile, l ncile i sulile; i apte ani vor face focul cu ele. ¹⁰Nu vor lua lemne de pe cîmp, i nu vor t ia lemne din p duri, ci vor face focul cu armele. Vor j fui pe cei ce i-au j fuit, i vor pr da pe cei ce i-au pr dat, zice Domnul Dumnezu.`` ¹¹„În ziua aceea, voi da lui Gog un loc de înmormîntare în Israel: valea c l torilor, la r s ritul m rii moarte, i mormîntul acesta va astupa trecerea c l torilor. Acolo vor îngropa pe Gog cu toat mul imea lui, i vor numi valea aceasta: „Valea mul imii lui Gog.`` ¹²apte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca s cura e ara. ¹³Tot poporul rii îi va îngropa, i i se va duce vestea, în ziua cînd voi fi prosl vit, zice Domnul Dumnezu.`` ¹⁴Apoi vor alege ni te oameni cari vor cutreiera neîncetat ara, i cari vor îngropa trupurile r mase pe fa a p mîntului, ca s cura e ara; dup apte luni vor începe s cerceteze. ¹⁵Cei ce vor str bate ara, o vor cutreiera, i cînd unul din ei va vedea oasele unui om, va pune un semn lîng el, pîn îl vor îngropa groparii în „Valea mul imii lui Gog.`` ¹⁶Tot acolo va mai fi i o cetate numit Hamona (Mul ime). A a vor cur i ara.`` ¹⁷Fiul omului, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Spune p s rilor de orice soi, i tuturor fiarelor cîmpului: „Aduna i-v , i veni i! Strînge i-v din toate p r ile, pentru jertfa Mea, pe care o junghii pentru voi; jertf mare este pe mun ii lui Israel! Mîncă i carne, i be i sînge, ¹⁸mîncă i carnea vitejilor, i be i sîngele voivozilor p mîntului, sînge de berbeci, de miei, de api, de tauri îngr a i din Basan! ¹⁹Mîncă i gr sime pîn v ve i s tura, i be i sînge pîn v ve i îmb ta, din jertfele mele, pe cari le voi junghia pentru voi. ²⁰S tura i-v la masa Mea de carnea cailor i a c l re ilor, de carnea vitejilor i a tuturor oamenilor de r zboi, zice Domnul Dumnezeu.`` ²¹„Îmi voi ar ta slava

între neamuri; i toate neamurile vor vedea judec ile pe cari le voi face, i pedepsele cu cari îi va lovi mâna Mea. ²²Cei din casa lui Israel vor ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeuul lor, din ziua aceea i de atunci înainte. ²³i neamurile vor cunoa te c din pricina nelegiuirilor ei, a fost dus casa lui Israel în robie, din pricina f r delegilor ei, s vîr ite de ea împotriva Mea; de aceea le-am ascuns Fa a Mea, i i-am dat în mînile vr jma ilor lor, ca s piar to i uci i de sabie. ²⁴Le-am f cut dup necur iile lor i dup f r delegile lor, i le-am ascuns Fa a Mea.`` ²⁵„De aceea, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Acum voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi ai lui Iacov, voi avea mil de toat casa lui Israel, i voi fi gelos de Numele Meu cel sfînt. ²⁶Atunci î i vor uita ocara, i toate f r delegile pe cari le-au s vîr it împotriva Mea, cînd locuiau lini ti i în ara lor, i cînd nu -i turbura nimeni. ²⁷Cînd îi voi aduce înapoi dintre popoare, i îi voi strînge din ara vr jma ilor lor, voi fi sfînt de ei înaintea multor neamuri. ²⁸i vor ti c Eu sînt Domnul, Dumnezeuul lor, care -i l sasem s fie lua i prin i de r zboi între neamuri, i care -i strîng iar în ara lor; nu voi mai l sa pe nici unul din ei acolo ²⁹i nu le voi mai acunde Fa a Mea, c ci voi turna Duhul Meu pentru casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.``

Chapter 40

¹În anul al dou zeci i cincilea al robiei noastre, la începutul anului, în ziua a zecea a lunii, la patrusprezece ani dup d rîmarea cet ii, tocmai în ziua aceea, a venit mâna Domnului peste mine, i m'a str mutat în ara lui Israel. ²M'a dus acolo, în ni te vedenii dumnezeie ti, i m'a a ezat pe un munte foarte înalt; spre miaz zi de acest munte era ceva ca o cetate zidit . ³M'am dus acolo; i iat c acolo era un om, a c rui înf i are era ca înf i area aramei; el avea în mîn o sfoar de m surat, de in, i o pr jin de m surat, i st tea la poart , ⁴Omul acela mi -a zis: „Fiul omului, prive te cu ochii t i, ascult cu urechile tale, i ia aminte la toate lucrurile, pe cari i le voi ar ta; c ci ai fost adus aici ca s i le ar t. F cunoscut casei lui Israel tot ce vei vedea.`` ⁵Un zid înconjura Templul pe din afar de jur împrejur. În mâna omului aceuia era o pr jin de m surat lung de ase co i, fiecare cot avînd o palm mai mult decît cotul obicinuit. A m surat l imea zidului, care era de o pr jin , i în l imea, care era tot de o pr jin . ⁶A mers la poarta de r s rit, i i -a suit treptele. A m surat pragul por ii, care era lat de o pr jin , i celalt prag care era lat de o pr jin . ⁷Fiecare odaie de paz era lung de o pr jin , i larg tot de o pr jin . Între fiecare dou od i de paz era un loc gol de cinci co i. Pragul por ii, de lîng tinda por ii din l untru, era de o pr jin . ⁸A m surat i tinda por ii din l untru; era de o pr jin . ⁹A m surat apoi tinda por ii; era de opt co i, i stîlpii ei erau de doi co i. Tinda por ii era spre partea din l untru. ¹⁰Od ile de paz ale por ii de r s rit erau în num r de trei de o parte i trei de cealalt ; cîte i trele aveau aceea m sur , i stîlpii de fiecare parte aveau tot aceea m sur . ¹¹A m surat apoi l rgimea deschiz turii por ii, care era de zece co i, i lungimea por ii, care era de treisprezece co i. ¹²Înaintea od ilor de paz era un loc gol de un cot de o parte i de cealalt ; fiecare odaie de paz avea ase co i de o parte, i ase co i de cealalt . ¹³A m surat poarta dela acoperi ul unei od i de paz , pîn la acoperi ul celeilalte; între cele dou deschiz turi cari erau fa în fa era o l ime de dou zeci i

cinci de co i. ¹⁴A m surat tinda por ii i a g sit dou zeci de co i; tinda da într'o curte, de jur împrejurul por ii. ¹⁵Locul dintre poarta dela intrare i tinda por ii dinl untru era lung de cincizeci de co i. ¹⁶La od ile de paz i la stîlpii lor dinl untru por ii de jur împrejur erau ni te ferestre îngr dite; ferestre erau i înl untru în tinzile por ii de jur împrejur; iar pe stîlpi erau s pate ramuri de finici. ¹⁷M'a dus în curtea de afar , unde se aflau od i i un caldarîm de jur împrejur; pe caldarîmul acesta erau treizeci de od i. ¹⁸Caldarîmul era lîng por i, i era dealungul por ilor: acesta era caldarîmul de jos. ¹⁹A m surat l imea dela poarta de jos pîn la partea de afar a cur ii dinl untru, i avea o sut doi co i, la r s rit i la miaz noapte. ²⁰A m surat lungimea i l imea por ii de miaz noapte a cur ii de afar . ²¹Od ile ei de paz , în num r de trei de o parte i trei de alta, stîlpii i tinda ei, aveau aceea m sur ca poarta dintîi, cincizeci de co i în lungime i dou zeci i cinci de co i în l ime. ²²Ferestrele ei, tinda ei, finicii ei, aveau aceea m sur ca poarta de r s rit; te sui ai la ea pe apte trepte, iar tinda ei era în partea dinl untru. ²³La curtea dinl untru era o poart , în fa a por ii de miaz noapte i în fa a por ii de r s rit; a m surat o sut de co i dela o poart pîn la cealalt . ²⁴M'a dus în partea de miaz zi, unde se afla poarta dela miaz zi. I-a m surat stîlpii i tinda, cari aveau aceea m sur . ²⁵Poarta aceasta i tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, ca i celelalte ferestre, i poarta era lung de cincizeci de co i i lat de dou zeci i cinci de co i. ²⁶La ea te sui ai pe o scar de apte trepte, iar tinda ei era în partea din l untru; pe stîlpi era cîte un finic de fiecare parte. ²⁷Curtea dinl untru avea o poart înspre miaz zi; a m surat dela o poart pîn la cealalt spre miaz zi o sut de co i. ²⁸M'a dus în curtea din l untru, pe poarta de miaz zi. A m surat poarta de miaz zi, i a g sit c avea aceea m sur . ²⁹Od ile ei de paz , stîlpii i tinda ei, aveau aceea m sur . Poarta aceasta i tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, i poarta era lung de cincizeci de co i i lat de dou zeci i cinci de co i. ³⁰(De jur împrejur erau tinzi lungi de dou zeci i cinci de co i i late de cinci co i.) ³¹Tinda por ii d dea în curtea de afar ; pe stîlpii ei erau finici, i opt trepte pentru suit la poart . ³²M'am dus apoi în curtea dinl untru, pe intrarea de r s rit. A m surat poarta, i a g sit c avea aceea m sur . ³³Od ile ei de paz , stîlpii ei i tinda ei, aveau aceea m sur . Poarta aceasta i tinda ei aveau i ele ferestre de jur împrejur, lungi de cinci zeci de co i i late de dou zeci i cinci. ³⁴Tinda ei d dea în curtea de afar ; de fiecare parte erau finici pe stîlpi, i opt trepte pentru suit la poart . ³⁵M'a dus la poarta de miaz -noapte. A m surat -o, i a g sit aceea m sur . ³⁶i ea avea od i de paz , stîlpi, tind i ferestre de jur împrejur; era lung de cinci zeci de co i i lat de dou zeci i cinci de co i. ³⁷Tinda ei d dea în curtea de afar ; de fiecare parte erau cinci finici pe stîlpii ei, i opt trepte pentru suit la poart . ³⁸Era o odaie, care se deschidea spre tinda por ii; acolo trebuiau sp late arderile de tot. ³⁹În tinda por ii erau de fiecare parte dou mese, pe cari trebuia junghiat arderea de tot, jertfa de isp ire i jertfa pentru vin . ⁴⁰În una din p r ile de afar , cum te sui la intrarea por ii de miaz -noapte, erau dou mese; i în cealalt parte, spre tinda por ii, erau iar dou mese. ⁴¹În cele dou p r i ale por ii, se aflau astfel patru mese de o parte i patru mese de cealalt , de toate opt mese, pe cari trebuiau înjunghiate jertfele. ⁴²În fa a meselor pentru jertfe, mai erau pentru arderile de tot patru mese de pietre cioplite, lungi de un cot i jum tate, late de un cot i jum tate, i înalte de un cot; pe mesele acestea, trebuiau puse uneltele cu cari se jungheau vitele pentru arderi de tot i pentru celelalte jertfe. ⁴³Pe din l untru casa avea de jur împrejur

pervazuri de un lat de mîn , cari slujeau ca mese pentru carnea jertfelor. ⁴⁴Afar din poarta dinl untru erau dou od i pentru cînt re i în curtea dinl untru: una era al turi de poarta de miaz noapte i avea fa a spre miaz zi, celalt era al turi de poarta de miaz zi i avea fa a spre miaz noapte. ⁴⁵El mi -a zis: „Odaia aceasta, dinspre miaz zi, este pentru preo ii cari îngrijesc de slujba Templului. ⁴⁶Iar odaia dinspre miaz noapte este pentru preo ii cari îngrijesc de slujba altarului. Fiii lui adoc sînt aceia cari, din fiii lui Levi, se apropie de Domnul, ca s -I slujeasc . ⁴⁷A m surat curtea, care era în patru col uri, lung de o sut de co i. Altarul era înaintea casei. ⁴⁸M'a dus în tinda casei. A m surat stîlpii tinzii, i a g sit cincii co i de o parte, i cincii co i de cealalt . L imea por ii era de patrusprezece co i, iar peretele de pe laturile por ii era de trei co i deoparte i de trei co i de cealalt . ⁴⁹Tinda avea o lungime de dou zeci de co i i o l ime de doisprezece co i; te suiai la ea pe zece trepte. Lîng stîlpi mai erau i al i stîlpi, unul de o parte i altul de alta.

Chapter 41

¹M'a dus în Templu. A m surat stîlpii; aveau o l ime de ase co i deoparte, i o l ime de ase co i de alta-aceasta este l imea stîlpilor. ²L imea u ii era de zece co i; iar canaturile u ii erau la i de cincii co i deoparte, i cincii co i de cealalt parte. A m surat i lungimea Templului: patruzeci de co i, i l imea: dou zeci de co i. ³Apoi a intrat înl untru. A m surat u iorii u ii: doi co i, u a ase co i, i l imea u ii, apte co i. ⁴Pe partea dinainte a Templului a m surat în lungime dou zeci de co i i în l ime dou zeci de co i; i mi -a zis: „Acesta este Locul prea sfînt!`` ⁵A m surat zidul casei: gros de ase co i, i l imea od ilor l turalnice de jur împrejurul casei, patru co i. ⁶Od ile l turalnice erau unele peste altele, în num r de treizeci, a ezate în trei caturi; ele d deau în ni te îmbuc turi de zid f cute anume pentru od ile acestea din jur împrejurul casei, a a c se sprijineau pe ele, i nu pe zidul casei. ⁷Od ile, cu cît erau mai sus, cu atît erau mai înc p toare, i te suiai la ele ocolind; c ci te suiai împrejurul casei pe o scar erpuitoare. Astfel era mai mult loc, ca l rgime, în partea de sus a casei, i din catul de jos te suiai în catul de sus prin cel dela mijloc. ⁸De jur împrejurul casei se vedea o pardoseal ie it în afar . Od ile l turalnice aveau ni te temelii, i erau de o pr jin întreg , adic ase co i la unghiu. ⁹Zidul de afar al od ilor l turalnice avea o grosime de cincii co i. ¹⁰Locul gol dintre od ile l turalnice ale casei i od ile dimprejurul casei, avea o l ime de dou zeci de co i, de jur împrejur. ¹¹U a od ilor l turalnice d dea în locul gol: o u la miaz noapte, i o u la miaz zi; i l rgimea locului gol era de cincii co i de jur împrejur. ¹²Cl direa din fa a locului gol, din partea de apus, avea o l ime de aptezeci de co i, un zid de cincii co i de gros de jur împrejur, i era lung de nou zeci de co i. ¹³A m surat i casa, care avea o lungime de o sut de co i. Locul gol, cl direa i zidurile sale, aveau de asemenea o lungime de o sut de co i. ¹⁴L imea fe ei casei i a locului gol, din spre r s rit, era de o sut de co i. ¹⁵A m surat lungimea cl dirii dinaintea locului gol, pe partea dinapoi a casei, i pridvoarele ei de fiecare parte: erau o sut de co i. ¹⁶Templul i casa dinl untru, tinda de afar , pragurile, ferestrele îngr dite, pridvoarele din jurul celor trei caturi, din fa a pragurilor,

erau acoperite cu lemn de jurîmprejur. Dela p mînt pîn la ferestrele acoperite, ¹⁷pîn deasupra u ii, partea dinl untru l casei, partea de afar , tot zidul de jur împrejurul casei din l untru i din afar , totul era dup m sur , ¹⁸i împodobit cu heruvimi i finici. Între doi heruvimi era un finic. Fiecare heruvim avea dou fe e, ¹⁹o fa de om întoars spre un finic deoparte, i o fa de leu întoars spre celalt finic, de cealalt parte; a a era de jur împrejurul casei. ²⁰Dela p mînt pîn deasupra u ii, erau heruvimi i finici, i tot a a i pe zidul Templului. ²¹U iorii Templului era în patru muchi. i în fa a Locului prea sfînt erau ceva care se vedea ²²ca un altar de lemn, înalt de trei co i, lung de doi co i i lat de doi co i. Col urile, temelia, i pere ii lui erau de lemn. Omul acela mi -a zis: „Aceasta este masa care este înaintea Domnului! ²³Templul i Locul prea sfînt aveau dou u i. ²⁴Fiecare u avea dou canaturi, cari se întorceau amîndou pe u i, dou canaturi pentru o u i dou pentru cealalt . ²⁵Pe u ile Templului erau s pa i heruvimi i finici, ca i pe ziduri. În fa a pridvorului de afar erau ni te grinzi de lemn îmbucate între ele. ²⁶Erau ferestre îngr dite, i deoparte i de cealalt erau finici, i tot a a era i pe laturile pridvorului, pe od ile l turalnice i pe grinzile de sus.

Chapter 42

¹Apoi m'a scos i m'a dus în curtea de afar din spre miaz noapte, i m'a dus în od ile din fa a locului gol i din fa a cl dirii la miaz noapte. ²Fa a unde se afla u a de miaz noapte, avea o lungime de o sut de co i; i l imea era de cincizeci de co i. ³În dreptul celor dou zeci de co i ai cur ii dinl untru, i în dreptul caldarîmului cur ii de afar , se aflau pridvoare lîng pridvoare în catul al treilea. ⁴Pe dinaintea od ilor, era un loc de trecere lat de zece co i, i un drum de un cot; u ile lor erau spre miaz noapte. ⁵Od ile de sus erau mai strîmte decît cele de jos i decît cele dela mijlocul cl dirii, pentruc le mai luau din loc i pridvoarele. ⁶Erau trei caturi, dar n'aveau stîlpi ca stîlpii cur ilor; de aceea, începînd de jos, od ile de sus erau mai strîmte decît cele de jos i cele dela mijloc. ⁷Zidul de afar , care mergea al turi cu od ile, dinspre curtea de afar , în fa a od ilor, avea o lungime de cincizeci de co i; ⁸c i lungimea od ilor din spre curtea de afar era de cincizeci de co i. Dar fa a Templului avea o sut de co i. ⁹Dedesubtul acestor od i era intrarea dela r s rit, cum veneai din curtea de afar . ¹⁰Mai erau ni te od i de grosimea zidului cur ii dinspre r s rit, în dreptul locului gol i în dreptul cl dirii. ¹¹În fa a lor, era un loc de trecere, ca i înaintea od ilor dinspre miaz noapte, de aceea lungime i l ime; ie irile, întocmirea i u ile lor erau la fel. ¹²Tot a a era i cu u ile od ilor dinspre miaz zi. Era o u la capul locului de trecere, care se afla drept înaintea zidului dinspre r s rit, pe unde intrai. ¹³El mi -a zis: „Od ile dela miaz noapte i od ile de la miaz zi, cari sînt în fa a locului gol, sînt od ile sfînte, unde vor mânca lucrurile prea sfînte preo ii, cari se apropie de Domnul; în ele vor pune lucrurile prea sfînte, darurile de mîncare, vitele aduse ca jertfe de isp ire i de vin ; c ci locul acesta este sfînt. ¹⁴Cînd vor intra preo ii, nu vor ie i din locul sfînt ca s se duc în curtea de afar , ci î i vor l sa acolo hainele cu cari fac slujba, c ci hainele acestea sînt sfînte; se vor îmbr ca în alte haine ca s se apropie de curtea care este pentru popor.`` ¹⁵Dup ce a ispr vit de m surat casa

dinl untru, m'a scos pe poarta dinspre r s rit, i a m surat -o pe partea de afar de jur împrejur. ¹⁶A m surat partea de r s rit cu pr jina de m surat, i de jur împrejur a g sit cinci sute de pr jini. ¹⁷A m surat partea de miaz noapte cu pr jina de m surat, i a g sit de jur împrejur cinci sute de pr jini. ¹⁸A m surat partea de miaz zi cu pr jina de m surat, i a g sit cinci sute de pr jini. ¹⁹S'a întors apoi spre apus, i a m surat cinci sute de pr jini cu pr jina de m surat. ²⁰A m surat astfel în cele patru laturi zidul de jur împrejurul casei; lungimea era de cinci sute de pr jini, i l imea de cinci sute de pr jini; zidul acesta desp r ea locul sfânt de cel nesfânt.

Chapter 43

¹M'a dus la poart , la poarta dinspre r s rit. ²i iat c slava Domnezeului lui Israel venea dela r s rit. Glasul S u era ca urletul unor ape mari, i p mîntul str lucea de slava Sa. ³Vedenia aceasta sem na cu aceea pe care o avusesem cînd venisem s nimicesc cetatea; i vedeniile acestea sem nau cu aceea pe care o avusesem, lîng rîul Chebar. i am c zut cu fa a la p mînt. ⁴Slava Domnului a intrat în Cas pe poarta dinspre r s rit. ⁵Atunci, Duhul m'a r pit i m'a dus în curtea dinl untru. i Casa era plin de slava Domnului! ⁶Am auzit pe cineva vorbindu-mi din Cas , i un om st tea lîng mine. ⁷El mi -a zis: „Fiul omului, acesta este locul scaunului Meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor Mele; aici voi locui vecinic în mijlocul copiilor lui Israel! Casa lui Israel i împ ra ii lor nu-Mi vor mai pîng ri Numele Meu cel sfînt, prin curviile lor i prin trupurile moarte ale împ ra ilor lor la moartea lor, ⁸ca atunci cînd î i puneau pragul lor lîng pragul Meu, stîlpii lor lîng stîlpii Mei, i nu era de cît un zid între Mine i ei. A a au pîng rit ei Numele Meu cel sfînt cu urîciunile pe cari le-au s vîr it; de aceea i-am mistuit în mînia Mea. ⁹Acum vor dep rta de la Mine curviile lor i trupurile moarte ale împ ra ilor lor, i voi locui vecinic în mijlocul lor. ¹⁰Tu, îns , fiul omului, arat Templul acesta casei lui Israel; ei s -i m soare planul, i s ro easc de nelegiuirile lor. ¹¹Dac vor ro i de toat purtarea lor, arat -le chipul casei acesteia, întocmirea ei, ie irile i intr rile ei, toate planurile i toate legile ei; zugr ve te-le -o supt ochi, ca s p zeasc toate planurile ei, toate poruncile ei i toate orînduirile ei, i s fac întocmai dup ele. ¹²Aceasta este legea privitoare la Cas . Pe vîrful muntelui, tot locul pe care -l va cuprinde ea, este prea sfînt. Iat , aceasta este legea asupra Casei. ¹³Iat m surile altarului, în co i; fiecare cot era cu o palm mai lung decît cotul obicinuit. Temelia era înalt de un cot, i lat de un cot; i pervazul dimprejur avea o l ime de un lat de mîn ; aceasta era propteaua altarului. ¹⁴Dela temelia de pe p mînt pîn la pervazul de jos erau doi co i, i o l ime de un cot; i dela pervazul cel mic pîn la cel mare erau patru co i, i un cot l ime. ¹⁵Altarul avea o vatr de patru co i; i din vatra altarului se în l au patru coarne. ¹⁶Vatra altarului avea o lungime de doisprezece co i, o l ime de doisprezece co i, i cu cele patru laturi ale lui f cea un patrat. ¹⁷Pervazul avea patrusprezece co i lungime pe patrusprezece co i l ime, în cele patru laturi ale lui; marginea de sus era de o jum tate de cot; temelia era lat de un cot de jur împrejur, i treptele erau îndreptate spre r s rit. ¹⁸El mi -a zis: „Fiul omului, a a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat legile cu

privire la altar, pentru ziua cînd îl vor face, ca s aduc pe el arderi de tot i s stropeasc sîngele. ¹⁹S dai preo ilor, Levi ilor, cari sînt din s mîn a lui adoc i cari se apropie de Mine ca s -Mi slujeasc , zice Domnul Dumnezeu, un vi el pentru jertfa de isp ire. ²⁰S iei din sîngele lui, i s ungi cele patru coarne ale altarului, cele patru col uri ale pervazului, i marginea care -l înconjoar ; s cur e ti astfel altarul i s faci isp ire pentru el. ²¹S iei vi elul pentru isp ite, i s -l ard într'un loc anume lîng Cas , afar din sfîntul Loca . ²²În ziua a doua, s aduci ca jertf de isp ire un ap f r cusur, ca s cur e altarul, cum l-au cur it cu vi elul. ²³Dup ce vei ispr vi de f cut isp irea, s aduci un vi el f r cusur, i un berbece din turm f r cusur. ²⁴S -i aduci înaintea Domnului; preo ii s -i presare cu sare, i s -i aduc Domnului ca ardere de tot. ²⁵Timp de apte zile, s jertfe ti în fiecare zi un ap ca jerf de isp ire; s jertfeasc i un vi el i un berbece din turm , amîndoi f r cusur. ²⁶Timp de apte zile, vor face isp irea i cur irea altarului, i -l vor sfîn i astfel. ²⁷Dup ce se vor împlini aceste zile, dela ziua a opta înainte, preo ii s aduc pe altar arderile voastre de tot, i jerfele voastre de mul mire. i v voi fi binevoitor, zice Domnul Dumnezeu.``

Chapter 44

¹M'a adus înapoi la poarta de afar a sfîntului Loca , dinspre r s rit. Dar era închis . ²i Domnul mi -a zis: „Poarta aceasta va sta închis , nu se va deschide, i nimeni nu va trece pe ea; c ci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a intrat pe ea. De aceea va r mînea închis ! ³În ce prive te pe voivod, voivodul va putea s ad supt ea, ca s m nînce pînea de jertf înaintea Domnului. El va intra pe drumul care d în tinda por ii, i va ie i pe acela drum.`` ⁴M'a dus apoi la poarta de miaz noapte, înaintea casei Templului. M'am uitat i iat c slava Domnului umplea Casa Domnului! i am c zut cu fa a la p mînt. ⁵Domnul mi -a zis: „Fiul omului, fii cu luare aminte, uit -te cu ochii t i i ascult cu urechile tale tot ce- i voi spune cu privire la toate rînduielile Casei Domnului i cu privire la toate legile ei; prive te cu b gare de seam intrarea casei i toate ie irile sfîntului Loca ! ⁶i spune celor înd r dnici, casei lui Israel: „A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Ajung -v toate urîciunile voastre, casa lui Israel! ⁷A i b gat în Loca ul Meu cel sfînt ni te str ini cu inima net iat împrejur, i cu carnea net iat împrejur, ca s -Mi spurce casa; a i adus pînea Mea, gr simea i sîngele înaintea tuturor urîciunilor voastre, i a i rupt astfel leg mîntul Meu. ⁸N'a i p zit ce trebuia p zit cu privire la lucrurile Mele cele sfinte, ci i-a i pus în locul vostru, ca s fac slujb în Loca ul Meu cel sfînt. ⁹A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Niciun str in, net iat împrejur cu inima i net iat împrejur cu trupul, s nu intre în Loca ul Meu cel sfînt, niciunul din str inii cari vor fi în mijlocul copiilor lui Israel. ¹⁰Mai mult, Levi ii cari s'au dep rtat de Mine, cînd se r t cea Israel i se ab tea dela Mine ca s - i urmeze idoli, vor purta pedeapsa nelegiuirilor lor: ¹¹ei vor fi în Loca ul Meu cel sfînt ca slugi, vor p zi por ile casei i vor face slujb în cas ; vor junghia pentru popor vitele rînduite pentru arderile de tot i pentru celelalte jertfe, i vor sta înaintea lui ca s -i slujeasc . ¹²Pentruc i-au slujit înaintea idolilor lui, i au f cut s cad în p cat casa lui Israel, deaceea Îmi ridic mîna asupra lor, zice Domnul Dumnezeu, ca s - i poarte pedeapsa

nelegiurii lor. ¹³Nu se vor apropia de Mine ca s fie în slujba Mea ca preo i, nu se vor apropia de lucrurile Mele cele sfinte, nici de lucrurile Mele prea sfinte; ci vor purta pedepsa ruinei lor i uriciunilor pe cari le-au s vîr it. ¹⁴Totu le voi da paza casei, îi voi întrebuina la toat slujba ei i la tot ce trebuie fcut în ea. ¹⁵,Dar preo ii, Levi ii, fiii lui adoc, cari au p zit slujba loca ului Meu celui sfînt cînd se r t ceau copiii lui Israel dela Mine, aceia se vor apropia de Mine s -Mi slujeasc , i vor sta înaintea Mea ca s -Mi aduc gr sime i sînge, zice Domnul Dumnezeu.`` ¹⁶„Ei vor intra în Loca ul Meu cel sfînt, se vor apropia de masa Mea ca s -Mi slujeasc , i vor fi în slujba Mea. ¹⁷Cînd vor trece pe por ile cur ii dinl untru, se vor îmbr ca în haine de in; nu vor avea pe ei nimic de lîn , cînd vor face slujba în por ile cur ii dinl untru i în cas . ¹⁸Vor avea pe cap i scufii de in, i ismene de in pe coapsele lor; nu se vor încinge cu ceva care s aduc sudoarea; ¹⁹iar cînd vor ie i s se duc în curtea de afar la popor, vor lep da ve mintele cu cari fac slujba, i le vor pune în od ile sfîntului Loca ; se vor îmbr ca în altele ca s nu sfin easc poporul cu ve mintele lor. ²⁰Nu- i vor rade capul, dar nici nu vor l sa p rul s creasc în voie; ci vor trebui s - i taie p rul. ²¹Niciun preot nu va bea vin cînd va intra în curtea dinl untru. ²²Nu vor lua de nevast nici o v duv , nici o femeie l sat de b rbat, ci vor lua numai fecioare din s mîn a casei lui Israel; totu vor putea s ia i pe v duva unui preot. ²³Vor înv a pe poporul Meu s deosebeasc ce este sfînt de ce nu este sfînt, i vor ar ta deosebirea dintre ce este necurat i ce este curat. ²⁴Vor judeca în neîn elegeri, i vor hot rî dup legile Mele. Vor p zi deasemenea legile i poruncile Mele, la toate s rb torile Mele, i vor sfin i Sabatele Mele. ²⁵Un preot nu se va duce la un mort, ca s nu se fac necurat; nu va putea s se fac necurat decît pentru un tat , pentru o mam , pentru un fiu, pentru o fiic , pentru un frate i pentru o sor , care nu era m ritat . ²⁶Dup cur ire, i se vor num ra apte zile. ²⁷În ziua cînd va intra în Loca ul Meu cel sfînt, în curtea dinl untru, ca s fac slujba în sfîntul Loca , î i va aduce jertfa de isp ire, zice Domnul Dumnezeu.`` ²⁸„Iat mo tenirea pe care o vor avea: Eu voi fi mo tenirea lor. S nu le da i nici o mo ie în Israel: Eu voi fi mo ia lor!`` ²⁹Dar se vor hr ni cu darurile de mîncare, cu jertfele de isp ire i de vin ; i tot ce va fi închinat Domnului prin f g duin în Israel va fi al lor. ³⁰Cele mai bune din cele dintîi roade de orice fel, i partea ridicat din toate darurile de mîncare, pe cari le ve i aduce ca daruri ridicate, vor fi ale preo ilor; ve i da preo ilor i pîrga f inii voastre, pentru ca binecuvîntarea s r mîn peste casa voastr . ³¹Preo ii îns nu vor mînca din nicio pas re sau vit moart ori sfî iat de fiar .``

Chapter 45

¹„Cînd ve i împ r i ara ca mo tenere prin sor , s ridica i ca dar sfînt pentru Domnul o bucat din ar , lung de dou zeci i cinci de mii de co i i lat de zece mii: aceasta va fi sfînt în toat întinderea ei. ²Din bucata aceasta ve i lua pentru sfîntul Loca cinci sute de co i în lung i cinci sute de co i în lat, în patru laturi; i cinci zeci de co i ca loc slobod de jur împrejur. ³Din aceast întindere s m sori o bucat lung de dou zeci i cinci de mii i lat de zece mii, pentru sfîntul Loca , pentru Locul

prea sfânt. ⁴Aceasta este partea sfânt din ar : ea va fi a preo ilor cari fac slujba în sfântul Loca , cari se apropie de Domnul s -I slujeasc ; acolo vor fi casele lor, i acesta va fi un loc sfânt pentru Loca ul cel sfânt. ⁵Levi ilor, cari slujesc în cas , s li se dea în st pînire un inut de dou zeci i cinci de mii de co i în lung i zece mii în lat, pentru cet ile în cari vor locui împreun cu dou zeci de od i. ⁶S da i i cet ii o mo ie de cinci mii de co i în lat i dou zeci i cinci de mii în lung, lâng partea cea sfânt luat pentru sfântul Loca ; aceasta va fi pentru toat casa lui Israel. ⁷Pentru domnitor ve i osebi un loc lâng cele dou laturi ale p r ii sfinte i ale mo iei cet ii, dealungul p r ii sfinte i dealungul mo iei cet ii, la apus de partea de apus i la r s rit de partea de r s rit, pe o lungime cât una din p r i, dela hotarul de apus pîn la hotarul de r s rit. ⁸Acesta va fi p mîntul lui, mo ia lui în Israel; i domnitorii Mei nu vor mai asupra poporul Meu, ci vor împ r i casei lui Israel cealalt parte a rii, dup seminiile ei. ⁹A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Destul, domnitori ai lui Israel! Înceta i cu sîlnicia i r pirile, face i judecat i dreptate! În tura i stoarcerile voastre dela poporul Meu, -zice Domnul Dumnezeu. - ¹⁰S ave i cumpene drepte, o ef drept , i un bat drept. ¹¹Efa i batul s aib aceea m sur ; batul s cuprind a zecea parte dintr'un omer, i efa a zecea parte dintr'un omer; m sura lor se va potrivi dup omer. ¹²Siclul s fie de dou zeci de ghere. Cinci sicli s fie cinci, zece sicli s fie zece, iar mina s fie de cincizeci de sicli! ¹³Iat darul de mîncare pe care -l ve i ridica: a asea parte dintr'o ef la un omer de grîu, i a asea parte din ef la un omer de orz. ¹⁴Pentru untdelemn, la un bat de untdelemn, ve i datora a zecea parte dintr'un bat la un cor, care este tot una cu un omer de zece ba i, c ci zece ba i fac un omer. ¹⁵O oaie dintr'o turm de dou sute de oi din toate seminiile lui Israel, s fie dat ca dar de mîncare, ardere de tot i jertf de mul mire, pentru ca s slujeasc drept jertf de isp ire, -zice Domnul Dumnezeu. - ¹⁶Tot poporul din ar va trebui s dea darul acesta de mîncare pentru domnitorul lui Israel. ¹⁷Domnitorul va fi dator s dea arderile de tot, darurile de mîncare i jertfele de b utur la s rb torii, la lunile noi, la Sabate, la toate adun rile de s rb toare ale casei lui Israel. El va îngriji de jertfa isp itoare, de darul de mîncare, de arderea de tot, i de jerfa de mul mire, ca s se fac isp ire pentru casa lui Israel.`` ¹⁸A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „În cea dintîi zi a lunii întîi, vei lua un vi el f r cusur, i vei face isp ire pentru sfântul Loca . ¹⁹Preotul va lua din sîngele jertfei isp itoare, i va pune pe u iorii casei, pe cele patru col uri ale pervazului altarului, i pe u iorii por ii cur ii dinl untru. ²⁰Tot a a vei face i în ziua întîi a lunii a aptea, în ziua întîi a lunii noi, pentru cei din popor cari p c tuiesc f r voie sau din nehibzuin ; i astfel ve i cur i casa. ²¹În ziua a patrusprezecea a lunii întîi, ve i pr znui Pa tele. S rb toarea va inea apte zile, în care timp se vor mânca azimi. ²²Domnitorul va aduce în ziua aceea, pentru el i pentru tot poporul rii, un vi el ca jertf de isp ire. ²³În timpul celor apte zile ale s rb torii, va aduce ca ardere de tot Domnului, apte vi ei i apte berbeci f r cusur, în fiecare din cele apte zile, i un ap ca jertf de isp ire în fiecare zi. ²⁴Va aduga i darul de mîncare: cîte o ef de fiecare vi el, i o ef de fiecare berbec, cu cîte un hin de untdelemn de ef . ²⁵În ziua a cincisprezecea a lunii a aptea, la s rb toare, va aduce timp de apte zile acelea i jertfe de isp ire, acelea i arderi de tot i acela dar de mîncare împreun cu untdelemnul.``

Chapter 46

¹A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Poarta cur ii dinl untru: dinspre r s rit, va r mînea închis în cele ase zile de lucru; dar se va deschide în ziua Sabatului, i va fi deschis i în ziua lunii noi. ²Domnitorul va intra pe drumul care d în tinda por ii de afar , i va sta lîng u iorii por ii. Apoi preo ii vor aduce arderea lui de tot i jertfele lui de mul mire. El se va închina pe pragul por ii, apoi va ie i iar afar , i poarta nu se va închide pîn seara. ³Poporul rii se va închina i el înaintea Domnului la intrarea acestei por i, în zilele de Sabat i la lunile noi. ⁴Arderea de tot pe care o va aduce Domnului domnitorul, în ziua Sabatului, va fi de ase miei f r cusur i un berbece f r cusur; ⁵iar darul lui de mîncare va fi o ef de berbece, i un dar de bun voie pentru miei, cu un hin de untdelemn de fiecare ef . ⁶În ziua lunii noi, va da un vi el f r cusur, ase miei i un berbece, to i f r cusur. ⁷i darul lui de mîncare va fi de o ef pentru vi el, o ef pentru berbece, i cît va voi pentru miei, cu un hin de untdelemn de fiecare ef . ⁸Cînd va intra domnitorul, va intra pe drumul din tinda por ii, i va ie i pe acela drum. ⁹Dar cînd va veni poporul rii înaintea Domnului, la s rb tori, celce va intra pe poarta de miaz noapte, ca s se închine, va ie i pe poarta de miaz zi; iar celce va intra pe poarta de miaz zi, va ie i pe poarta de miaz noapte; nu trebuie s se întoarc pe aceea poart pe care vor intra, ci vor ie i drept înainte pe cealalt . ¹⁰Domnitorul va intra cu ei cînd vor intra, i vor ie i împreun cînd vor ie i. ¹¹La s rb tori i la praznice, darul de mîncare va fi de o ef pentru vi el, o ef pentru berbece, i cît va voi pentru miei, împreun cu un hin de untdelemn de fiecare ef . ¹²Dac îns domnitorul aduce Domnului o ardere de tot de bun voie sau o jerf de mul mire de bun voie, îi vor deschide poarta dinspre r s rit, i el î i va aduce arderea de tot i jertfa de mul mire a a cum o aduce în ziua Sabatului; apoi va ie i afar , i dup ce va ie i, vor închide iar poarta. ¹³În fiecare zi vei aduce Domnului ca ardere de tot un miel de un an, f r cusur; pe acesta îl vei aduce în fiecare diminea . ¹⁴Vei mai ad uga la el ca dar de mîncare, în fiecare diminea , a asea parte dintr'o ef , i a treia parte dintr'un hin de untdelemn, pentru stropirea floarei de f in . Acesta este darul de mîncare de adus Domnului; aceasta este o lege vecinic , pentru totdeauna! ¹⁵În fiecare diminea , vor aduce astfel mielul i darul de mîncare împreun cu untdelemnul, ca o ardere de tot vecinic . ``
¹⁶„A a vorbe te Domnul Dumnezeu: „Dac domnitorul d unuia din fiii s i un dar luat din mo tenirea sa, darul acesta va r mînea al fiilor s i, ca mo ia lor prin drept de mo tenere. ¹⁷Dar dac d unuia din slujitorii lui un dar luat din mo tenirea lui, darul acela va fi al lui pîn în anul slobozeniei, apoi se va întoarce înapoi domnitorului; numai fiii lui vor st pîni ce le va da din mo tenirea lui. ¹⁸Domnitorul nu va lua nimic din mo tenirea poporului, nu -l va despuia de mo iile lui. Ci, ce va da de mo tenere fiilor s i, va lua din ce are el, pentru ca niciunul din poporul Meu s nu fie îndep rtat din mo ia lui!``
¹⁹M'a dus, pe intrarea de lîng poart , în od ile sfinte, rînduite preo ilor, i cari se afl spre miaz -noapte. i iat c în fund, era un loc, în spre apus. ²⁰El mi -a zis: „Acesta este locul unde vor fierbe preo ii carnea dela jertfele pentru vin i pentru isp ire, i unde vor coace darurile de mîncare, ca s se fereasc s le duc în curtea de afar i s sfîn easc astfel poporul prin ele. ²¹M'a dus apoi în curtea de afar , i m'a f cut s trec pe lîng cele patru col uri ale cur ii. i iat c era o curte la fiecare

col al cur ii. ²² i în cele patru col uri ale cur ii erau ni te cur i desp r ite, lungi de patru zeci de co i i late de treizeci; câte i patru aveau aceea m sur , i erau în col uri. ²³ Câte i patru erau înconjurate cu un zid, i la picioarele zidului de jur împrejur erau ni te vetre pentru g tit. ²⁴ El mi -a zis: „Acestea sînt buc t riile, unde vor fierbe slujitorii casei carnea de la jertfele aduse de popor.

Chapter 47

¹ M'a adus înapoi la u a casei. i iat c ie ea ap de supt pragul casei, dinspre r s rit; c ci fa a casei era spre r s rit. Apa se pogora de supt partea dreapt a casei în spre partea de miaz -zi a altarului. ² M'a scos pe poarta de miaz noapte, i m'a f cut s ocolesc pe din afar pîn la poarta de r s rit. i iat c apa curgea din partea dreapt . ³ Cînd a înaintat omul acela spre r s rit, cu m sura în mîn , a m surat o mie de co i, i m -a trecut prin ap ; apa îmi venea pîn la glesne. ⁴ A mai m surat iar o mie de co i, i m'a pus s trec prin ap , i apa îmi venea pîn la genunchi. A m surat iar i o mie de co i, i m'a trecut prin ea, i apa îmi venea pîn la olduri. ⁵ A m surat iar i o mie de co i, i atunci era un rîu pe care nu -l puteam trece, c ci apa era atît de adînc încît trebuia s înot-un rîu, care nu se putea trece. ⁶ El mi -a zis: „Ai v zut, fiul omului?`` i m'a luat i m'a adus înapoi pe malul rîului. ⁷ Cînd m'a adus înapoi, iat c pe malul rîului erau o mul ime de copaci pe amîndou p r ile. ⁸ El mi -a zis: „Apa aceasta curge spre inutul de r s rit, se pogoar în cîmpie, i se vars în marea i v rsîndu-se în mare, apele m rii se vor vindeca. ⁹ Orice f ptur vie, care se mi c , va tr i pretutindeni pe unde va curge rîul, i vor fi o mul ime de pe ti; c ci ori pe unde va ajunge apa aceasta, apele se vor face s n toase, i pretutindeni pe unde va ajunge rîul acesta va fi via . ¹⁰ Pescarii vor sta pe malurile lui, dela En-Ghedi pîn la En-Eglaim, i vor întinde mreji; vor fi pe ti de felurie soiuri, ca pe tii m rii celei mari, i vor fi foarte mul i. ¹¹ Mla tinile i gropile ei nu se vor vindeca, ci vor fi l sate prad s rii. ¹² Dar lîng rîul acesta, pe malurile lui de amîndou p r ile, vor cre te tot felul de pomi roditori. Frunza lor nu se va vesteji, i roadele lor nu se vor sfîr i; în fiecare lun vor face roade noi, pentru c apele vor ie i din sfîntul Loca . Roadele lor vor sluji ca hran , i frunzele lor ca leac.`` ¹³ A vorbe te Domnul Dumnezeu: „Iat hotarele rii, pe care o ve i împ r i ca mo tenere celor dou sprezece semin ii ale lui Israel. Iosif va avea dou p r i. ¹⁴ O ve i st pîni unul ca i altul, cum am jurat, cu mîna ridicat , c o voi da p rin ilor vo tri. ara aceasta v va c dea deci la împ r eal ca mo tenere. ¹⁵ Iat hotarele rii: în spre miaz noapte, dela marea cea mare, drumul Hetlonului pîn la edad, ¹⁶ Humat, Berota, Sibraim, între hotarul Damascului i hotarul Hamatului, Ha er-Haticon, spre hotarul Havranului. ¹⁷ Astfel hotarul va fi, dela mare pîn la Ha ar-Enon, i la miaz noapte de el hotarul Damascului, afonului, i hotarul Hamatului. Acesta va fi hotarul dinspre miaz -noapte. ¹⁸ În partea de r s rit, dintre Havran i Damasc, între Galaad i ara lui Israel, hotarul va fi Iordanul, dela hotarul de miaz noapte pîn la marea de r s rit i anume pîn la Tamar. Acesta va fi hotarul de r s rit. ¹⁹ Hotarul de miaz zi, în spre miaz zi, va merge dela Tamar pîn la apele Meriba dela Cades, pîn la pîrîul Egiptului, i pîn la Marea cea mare. Acesta va fi hotarul de miaz zi. ²⁰ Hotarul de apus va

fi marea cea mare, pîn la locul unde apuc spre Hamat: acesta va fi hotarul de apus. ²¹ ara aceasta o ve i împ r i între voi, dup semin iile lui Israel. ²² O ve i împ r i îns ca mo tenire prin sor între voi i între str iniî cari vor locui în mijlocul vostru, acei str ini cari vor na te copii în mijlocul vostru. Pe ace tia îi ve i privi ca pe ni te b tina i între copiii lui Israel. Ei s aib mo tenirea prin sor împreun cu voi între semin iile lui Israel. ²³ Str inului îi ve i da mo tenirea lui în semin ia în care va locui, zice Domul Dumnezeu.``

Chapter 48

¹ Iat numele semin iilor. La marginea de miaz noapte, dealungul drumului dela Hetlon, cum mergi spre Hamat i Har ar-Enon, la hotarul Damascului dela miaz noapte spre Hamat, dela r s rit pîn spre apus: partea lui Dan. ² Lîng hotarul lui Dan, dela r s rit pîn la apus, partea lui A er. ³ Lîng hotarul lui A er, dela r s rit pîn la apus partea lui Neftali. ⁴ Lîng hotarul lui Neftali, dela r s rit pîn la apus, partea lui Manase. ⁵ Lîng hotarul lui Manase, dela r s rit pîn la apus, partea lui Efraim. ⁶ Lîng hotarul lui Efraim, dela r s rit pîn la apus, partea lui Ruben. ⁷ Lîng hotarul lui Ruben, dela r s rit pîn la apus, partea lui Iuda. ⁸ Lîng hotarul lui Iuda, dela r s rit pîn la apus, va fi partea sfînt pe care o ve i desp r i, lat de dou zeci i cinci de mii de co i i lung cît una din p r ile dela r s rit pîn la apus; în mijlocul ei va fi sfîntul Loca . ⁹ Partea pe care o ve i desp r i pentru Domnul, va avea dou zeci i cinci de mii de co i lungime în lungime i zece mii în l ime. ¹⁰ Aceast parte sfînt va fi a preo ilor: dou zeci i cinci de mii de co i la miaz noapte, zece mii în lat la apus, zece mii în lat la r s rit, i dou zeci i cinci de mii în lung la miaz zi. În mijloc îns va fi sfîntul Loca al Domnului. ¹¹ Ea va fi a preo ilor sfin i i, a fiilor lui adoc, cari au f cut slujba sfîntului Meu Loca , cari nu s'au r t cit ca Levi ii, cînd se r t ceau copiii lui Israel. ¹² Ea va fi a lor, ca parte prea sfînt , luat din partea rii, care va fi osebit Domnului, lîng hotarul Levi ilor. ¹³ Levi ii vor avea, al turea cu hotarul preo ilor, dou zeci i cinci de mii de co i în lung i zece mii în lat, dou zeci i cinci de mii în toat lungimea i zece mii în l ime. ¹⁴ Nu vor putea s vînd nimic din ea nici s schimbe; i aceast pîrg a rii nu va putea fi înstr inat , c ci este închinat Domnului. ¹⁵ Ceilal i cinci mii de co i îns , cari mai r mîn în lat înaintea celor dou zeci i cinci de mii, vor fi da i cet ii ca loc obicinuit, pentru locuin e i p une; i cetatea va fi la mijloc. ¹⁶ Iat -i m surile: în spre miaz noapte patru mii cinci sute de co i, în spre miaz zi patru mii cinci sute, în spre r s rit patru mii cinci sute, în spre apus patru mii cinci sute. ¹⁷ Cetatea va avea o împrejurime de dou sute cincizeci de co i la miaz noapte, dou sute cincizeci la miaz zi, dou sute cinci zeci la r s rit, i dou sute cinci zeci la apus. ¹⁸ R m i a din lungime, de lîng partea sfînt , zece mii la r s rit i zece mii la apus, al turi de partea sfînt , va da veniturile rînduite pentru între inerea lucr torilor cet ii. ¹⁹ Lucr torii cet ii vor fi lua i din toate semin iile lui Israel. ²⁰ Toat partea sfînt va fi de dou zeci i cinci de mii de co i în lung i dou zeci i cinci de mii în lat; i va alc tui un patrat împreun cu partea pe care o ve i deosebi din ea ca mo ie a cet ii. ²¹ Partea care va r mînea va fi a domnitorului, de amîndou laturile p r ii sfinte i mo iei

cet ii, în dreptul celor dou zeci i cinci de mii de co i ai p r ii sfinte lîng hotarul de r s rit, i la apus în dreptul celor dou zeci i mii de co i lîng hotarul de apus, în dreptul p r ilor semin iilor. Aceasta va fi partea domnitorului. Partea sfînt îns i sfîntul Loca al casei vor fi la mijloc. ²²Astfel mo ia Levi ilor i mo ia cet ii va fi în locul p r ii cuvenite domnitorului, în mijloc; adic ce va fi între hotarul lui Iuda i hotarul lui Beniamin va fi al domnitorului. ²³Iat celelalte semin ii. Dela r s rit pîn la apus va fi partea lui Beniamin. ²⁴Lîng hotarul lui Beniamin, dela r s rit pîn la apus, partea lui Simeon. ²⁵Lîng hotarul lui Simeon, dela r s rit pîn la apus, partea lui Isahar. ²⁶Lîng hotarul lui Isahar, dela r s rit pîn la apus, partea lui Zabulon. ²⁷Lîng hotarul lui Zabulon, dela r s rit pîn la apus, partea lui Gad. ²⁸Lîng hotarul lui Gad îns , pe partea de miaz zi, la miaz zi, hotarul va merge dela Tamar pîn la apele Meriba dela Cades, pîn la pîrîul Egiptului, i pîn la marea cea mare. ²⁹Aceasta este ara pe care o ve i împ r i ca mo tenere prin sor semin iilor lui Israel, i acestea sînt p r ile lor, zice Domnul Dumnezeu.`` ³⁰„Iat ie irile cet ii. În partea de miaz noapte, care are o întindere de patru mii cinci sute de co i, - ³¹i por ile cet ii se vor numi dup numele semin iilor lui Israel-trei por i la miaz noapte: o poart a lui Ruben, o poart a lui Iuda, i o poart a lui Levi. ³²În partea de r s rit care are o întindere de patru mii cinci sute de co i, cu trei por i: o poart a lui Iosif, o poart a lui Beniamin, i o poart a lui Dan. ³³În partea de miaz zi, cu o întindere de patru mii cinci sute de co i i trei por i: o poart a lui Simeon, o poart a lui Isahar, i o poart a lui Zabulon. ³⁴În partea de apus, cu o întindere de patru mii cinci sute de co i i trei por i: o poart a lui Gad, o poart a lui A er, i o poart a lui Neftali. ³⁵De jur împrejurul cet ii: optsprezece mii de co i. i din ziua aceea, numele cet ii va fi: „Domnul este aici!

Daniel

Chapter 1

¹În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împ ratul lui Iuda, Nebucadne ar, împ ratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului, i l -a împresurat. ²Domnul a dat în mînilor lui pe Ioiachim, împ ratul lui Iuda, i o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadne ar a dus vasele în ara inear, în casa dumnezeului s u, le -a pus în casa vistieriei dumnezeului s u. ³Împ ratul a dat porunc lui A penaz, c petenia famenilor s i dreg tori, s -i aduc vreo cî iva din copiii lui Israel de neam împ r tesc i de vi boiereasc , ⁴ni te tineri f r vreun cusur trupesc, frumo i la chip, înzestra i cu în elepciune în orice ramur a tiin ei, cu minte ager i pricepere, în stare s slujeasc în casa împ ratului, i pe cari s -i înve e scrierea i limba Haldeilor. ⁵Împ ratul le -a rînduit pe fiecare zi o parte din bucatele dela masa lui i din vinul de care bea el, vrînd s -i creasc timp de trei ani, dup cari aveau s fie în slujba împ ratului. ⁶Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mi ael i Azaria. ⁷C petenia famenilor dreg tori le -a pus îns alte nume, i anume: lui Daniel i -a pus numele Belt a ar, lui Hanania

adrac, lui Mi ael Me ac, i lui Azaria Abed-Nego. ⁸Daniel s'a hot rît s nu se spurce cu bucatele alese ale împ ratului i cu vinul pe care -l bea împ ratul, i a rugat pe c petenia famenilor dreg tori s nu -l sileasc s se spurce. ⁹Dumnezeu a f cut ca Daniel s capete bun voin i trecere înaintea c peteniei famenilor dreg tori. ¹⁰C petenia famenilor a zis lui Daniel: „M tem numai de domnul meu împ ratul, care a hot rît ce trebuie s mînca i i s be i, ca nu cumva s vad fe ele voastre mai triste decît ale celorlal i tineri de vîrsta voastr , i s -mi pune i astfel capul în primejdie înaintea împ ratului``. ¹¹Atunci Daniel a zis îngrijitorului, c ruia îi încredin ase c petenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mi ael i Azaria: ¹²„Încearc pe robii t i zece zile, i s ni se dea de mîncat zarzavaturi i ap de b ut; ¹³s te ui i apoi la fa a noastr i la a celorlal i tineri cari m nînc din bucatele împ ratului, i s faci cu robii t i dup cele ce vei vedea!`` ¹⁴El i -a ascultat în privin a aceasta, i i -a încercat zece zile. ¹⁵Dup cele zece zile, ei erau mai bine la fa i mai gra i decît to i tinerii cari mîncau din bucatele împ ratului. ¹⁶Îngrijitorul lua bucatele i vinul cari le erau rînduite, i le d dea zazavaturi. ¹⁷Dumnezeu a dat acestor patru tineri tiin i pricepere pentru tot felul de scrieri, i în elepciune; mai ales îns a f cut pe Daniel priceput în toate vedeniile i în toate visele. ¹⁸La vremea sorocit de împ rat ca s -i aduc la el, c petenia famenilor i -a adus înaintea lui Nebucadne ar. ¹⁹Împ ratul a stat de vorb cu ei: dar între to i tinerii aceia, nu s'a g sit niciunul ca Daniel, Hanania, Mi ael i Azaria. De aceea ei au fost primi i în slujba împ ratului. ²⁰În toate lucrurile cari cereau în elepciune i pricepere, i despre cari îi întreba împ ratul, îi g sea de zece ori mai destoinici decît to i vr jitorii i cititorii în stele, cari erau în toat împ r ia lui. ²¹A a a dus -o Daniel pîn în anul dintîi al împ ratului Cir.

Chapter 2

¹În al doilea an al domniei lui Nebucadne ar, Nebucadne ar a avut ni te visuri. Duhul îi era turburat, i i -a perit somnul. ²Împ ratul a poruncit s cheme pe vr jitori, pe cititorii în stele, pe descînt tori i pe Haldei, ca s -i spun visurile. Ei au venit, i s'au înf i at înaintea împ ratului. ³Împ ratul le -a zis: „Am visat un vis; duhul îmi este turburat, i a vrea s tiu visul acela.`` ⁴Haldeii au r spus împ ratului în limba aramaic : „Vecinic s tr ie ti, împ rate! Spune robilor t i visul, i -i vom ar ta tîlcuirea lui!`` ⁵Împ ratul a luat iar cuvîntul i a zis Haldeilor: „Mi -a sc pat din minte lucrul acela: dac nu-mi ve i ve i face cunoscut visul i tîlcuirea lui, ve i fi f cu i buc i, i casele voastre vor fi pref cute într'un morman de murd rii. ⁶Dar dac -mi ve i spune visul i tîlcuirea lui, ve i primi dela mine daruri i r spl tiri, i mare cinste. De aceea, spune i-mi visul i t lm cirea lui!`` ⁷Ei au r spus a doua oar : „S spun împ ratul robilor s i visul, i i -l vom t lm ci!`` ⁸Împ ratul a luat iar cuvîntul i a zis: „V d, cu adev rat, c voi i s cî tiga i vreme, pentru c vede i c lucrul mi -a sc pat din minte. ⁹Dac deci nu-mi ve i spune visul, v a teapt pe to i aceea soart , fiindc vre i s v în elege i ca s -mi spune i minciuni i neadev ruri, pîn se vor schimba vremurile. De aceea, spune i-mi visul, ca s tiu dac sînte i în stare s mi -l i tîlcui i!`` ¹⁰Haldeii au r spus împ ratului:

„Nu este nimeni pe p mînt, care s poat spune ce cere împ ratul; deaceea niciodat niciun împ rat, oricît de mare i puternic ar fi fost, n'a cerut a a ceva dela niciun vr jitor, cititor în stele sau Haldeu!

¹¹Ce cere împ ratul este greu; nu este nimeni care s spun lucrul acesta împ ratului, afar de zei, a c ror locuin nu este printre muritori!`¹²La auzul acestor cuvinte, împ ratul s'a mîniat, i s'a sup rat foarte tare. A poruncit s piard pe to i în elep ii Babilonului. ¹³Hot rîrea ie ise, în elep ii începuser s fie omorî i, i c utau i pe Daniel i pe tovar ii lui, ca s -i piard . ¹⁴Atunci Daniel a vorbit cu minte i cu judecat lui Arioc, c petenia str jerilor împ ratului, care ie ise s omoare pe în elep ii Babilonului. ¹⁵A luat cuvîntul i a zis lui Arioc, c pitanul împ ratului: „Pentruce a dat împ ratul o porunc atît de aspr ?` Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile. ¹⁶i Daniel s'a dus la împ rat, i l -a rugat s -i dea vreme ca s dea împ ratului tîlcuirea. ¹⁷Apoi Daniel s'a dus în casa lui, i a spus despre lucrul acesta tovar ilor s i Hanania, Mi ael i Azaria, ¹⁸rugîndu -i s cear îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru aceast tain , ca s nu piar Daniel i tovar ii s i odat cu ceilal i în elep i ai Babilonului. ¹⁹Dup aceea i s'a descoperit lui Daniel taina într'o vedenie în timpul nop ii. i Daniel a binecuvîntat pe Dumnezeul cerurilor. ²⁰Daniel a luat cuvîntul i a zis: „Binecuvîntat s fie Numele lui Dumnezeu, din vecinicie în vecinicie! A Lui este în elepciunea i puterea. ²¹El schimb vremurile i împrejur rile; El r stoarn i pune pe împ ra i; El d în elepciune în elep ilor i pricepere celor pricepu i! ²²El descopere ce este adînc i ascuns; El tie ce este în întunerec i la El locuie te lumina.... ²³Pe Tine, Dumnezeul p rin ilor mei, Te sl vesc i Te laud c mi-ai dat în elepciune i putere, i mi-ai f cut cunoscut ce i-am cerut noi; c ci ne-ai descoperit taina împ ratului!` . ²⁴Dup aceea, Daniel s'a dus la Arioc, c ruia îi poruncise împ ratul s piard pe în elep ii Babilonului; s'a dus, i i -a vorbit a a: „Nu pierde pe în elep ii Babilonului! Du-m înaintea împ ratului, i voi da împ ratului tîlcuirea!`²⁵Arioc a dus degrab pe Daniel înaintea împ ratului, i i -a vorbit a a: „Am g sit între prin ii de r zboi ai lui Iuda un om care va da împ ratului tîlcuirea!`²⁶Împ ratul a luat cuvîntul i a zis lui Daniel, care se numea Belt a ar: „E ti tu în stare s -mi spui visul pe care l-am visat i tîlcuirea lui?`²⁷Daniel a r spus înaintea împ ratului, i a zis: „Ce cere împ ratul este o tain pe care în elep ii, cititorii în stele, vr jitorii i ghicitorii nu sînt în stare s'o descopere împ ratului. ²⁸Dar este în ceruri un Dumnezeu, care descopere tainele, i care face cunoscut împ ratului Nebucadne ar ce se va întîmpla în vremurile de pe urm . Iat visul t u i vedeniile pe cari le-ai avut în patul t u. ²⁹În patul t u, împ rate, i-au venit în minte gînduri cu privire la cele ce vor fi dup aceste vremuri; i Celce descopere tainele i -a f cut cunoscut ce se va întîmpla. ³⁰Îns dac mi s'a descoperit taina aceasta, nu înseamn c este în mine o în elepciune mai mare decît a tuturor celor vii, ci pentru ca s se dea împ ratului tîlcuirea ei, i s afli ce- i dore te inima s tii. ³¹Tu, împ rate, te uitai, i iat c ai v zut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare, i de o str lucire nemai pomenit . St tea în picioare înaintea ta, i înf i area lui era înfrico toare. ³²Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul i bra ele îi erau de argint; pîntecele i coapsele îi erau de aram ; ³³fluierile picioarele, de fer; picioarele, parte de fer, i parte de lut. ³⁴Tu te uitai la el, i s'a deslipit o piatr , f r ajutorul vreunei mîni, a izbit picioarele de fer i de lut ale chipului, i le -a f cut buc i. ³⁵Atunci ferul, lutul, arama, argintul i aurul s'au sf rîmat împreun i s'au f cut ca pleava din arie vara; le -a luat vîntul, i nici urm nu s'a

mai g sit din ele. Dar piatra, care sf rîmase chipul, s'a f cut un munte mare, i a umplut tot p mîntul. ³⁶Iat visul. Acum îi vom spune i tîlcuirea înaintea împ ratului. ³⁷Tu, împ rate, e ti împ ratul împ ra ilor, c ci Dumnezeu cerurilor i -a dat împ r ie, putere, bog ie i slav . ³⁸El i -a dat în mîni, ori unde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele cîmpului i p s rile cerului, i te -a f cut st pîn peste toate acestea: tu e ti capul de aur! ³⁹Dup tine, se va ridica o alt împ r ie, mai neînsemnat decît a ta; apoi o a treia împ r ie, care va fi de aram , i care va st pîni peste tot p mîntul. ⁴⁰Va fi o a patra împ r ie, tare ca ferul; dup cum ferul sf rîm i rupe totul, i ea va sf rîma i va rupe totul, ca ferul care face totul buc i. ⁴¹i dup cum ai v zut picioarele i degetele picioarelor parte de lut de olar i parte de fer, tot a a i împ r ia aceasta va fi împ r it ; dar va r mînea în ea ceva din t ria ferului, tocmai a a cum ai v zut ferul amestecat cu lutul. ⁴²i dup cum degetele dela picioare erau parte de fer i parte de lut, tot a a i împ r ia aceasta va fi în parte tare i în parte pl pînd . ⁴³Dac ai v zut ferul amestecat cu lutul, înseamn c se vor amesteca prin leg turi omene ti de c s torie, dar nu vor fi lipi i unul de altul, dup cum ferul nu se poate uni cu lutul. ⁴⁴Dar în vremea acestor împ ra i, Dumnezeu cerurilor va ridica o împ r ie, care nu va fi nimicic niciodat , i care nu va trece supt st pînirea unui alt popor. Ea va sf rîma i va nimici toate acele împ r ii, i ea îns va d inui vecinic. ⁴⁵Aceasta înseamn piatra, pe care ai v zut -o deslipindu-se din munte, f r ajutorul vreunei mîni, i care a sf rîmat ferul, arama, lutul, argintul i aurul. Dumnezeu cel mare a f cut deci cunoscut împ ratului ce are s se întîmple dup aceasta. Visul este adev rat, i tîlcuirea lui este temeinic .` ⁴⁶Atunci împ ratul Nebucadne ar a c zut cu fa a la p mînt i s'a închinat înaintea lui Daniel, i a poruncit s i se aduc jertfe de mîncare i miresme. ⁴⁷Împ ratul a vorbit lui Daniel i a zis: „Cu adev rat, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor i Domnul împ ra ilor, i El descopere tainele, fiindc ai putut s descoperi taina aceasta!` ⁴⁸Apoi împ ratul a în l at pe Daniel, i i -a dat daruri multe i bogate; i -a dat st pînire peste tot inutul Babilonului, i l -a pus ca cea mai înalt c petenie a tuturor în elep ilor Babilonului. ⁴⁹Daniel a rugat pe împ rat s dea grija trebilor inutului Babilonului în mîna lui adrac, Me ac i Abed-Nego. Daniel îns a r mas la curtea împ ratului.

Chapter 3

¹Împ ratul Nebucadne ar a f cut un chip de aur, înalt de ase zeci de co i i lat de ase co i. L -a ridicat în valea Dura, în inutul Babilonului. ²Împ ratul Nebucadne ar a poruncit s cheme pe dreg tori, pe îngrijitori i pe cîrmuitori, pe judec torii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judec tori, i pe toate c peteniile inuturilor, ca s vin la sfin irea chipului, pe care -l în l ase împ ratul Nebucadne ar. ³Atunci dreg torii, îngrijitorii i cîrmuitorii, judec torii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judec torii, i toate c peteniile inuturilor, s'au strîns la sfin irea chipului pe care -l în l ase împ ratul Nebucadne ar. S'au a ezat înaintea chipului pe care -l în l ase Nebucadne ar. ⁴Iar un crainic a strigat cu glas tare: „Iat ce vi se porunce te, popoare, neamuri, oameni de toate limbile! ⁵În clipa cînd ve i auzi sunetul trîmbi ei, cavalului, chitarei, al utei, psaltirii, cimpoiului, i a tot felul de instrumente

de muzic , s v arunca i cu fa a la p mînt, i s v închina i chipului de aur, pe care l -a în l at împ ratul Nebucadne ar. ⁶Oricine nu se va arunca cu fa a la p mînt i nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.`` - ⁷De aceea, în clipa cînd au auzit toate popoarele sunetul trîmbi ei, cavalului, chitarei, al utei, psaltirii, i a tot felul de instrumente de muzic , toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s'au aruncat cu fa a la p mînt i s'au închinat chipului de aur pe care -l în l ase împ ratul Nebucadne ar. ⁸Cu prilejul acesta, i în aceea vreme, cî iva Haldei s'au apropiat i au pîrît pe Iudei. ⁹Ei au luat cuvîntul i au zis împ ratului Nebucadne ar: „S tr ie ti vecinic împ rate! ¹⁰Ai dat o porunc , dup care to i cei ce vor auzi sunetul trîmbi ei, cavalului, chitarei, al utei, psaltirii, cimpoiului i a tot felul de instrumente de muzic , vor trebui s se arunce cu fa a la p mînt, i s se închine chipului de aur; ¹¹i dup care, oricine nu se va arunca cu fa a la p mînt, i nu se va închina, va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins. ¹²Dar, sînt ni te Iudei, c rora le-ai dat în grij trebile inutilului Babilonului, i anume adrac, Me ac i Abed-Nego, oameni cari nu în seama deloc de tine, împ rate. Ei nu slujesc dumnezeilor t i, i nu se închin chipului de aur pe care l-ai în l at tu!`` ¹³Atunci Nebucadne ar, mîniat i plin de urgie, a dat porunc s aduc pe adrac, Me ac i Abed-Nego. i oamenii ace tia au fost adu i îndat înaintea împ ratului. ¹⁴Nebucadne ar a luat cuvîntul, i le -a zis: „Înadins oare, adrac, Me ac i Abed-Nego, nu sluji i voi dumnezeilor mei, i nu v închina i chipului de aur, pe care l-am în l at? ¹⁵Acum fi i gata, i în clipa cînd ve i auzi sunetul trîmbi ei, cavalului, chitarei, al utei, psaltirii, cimpoiului i a tot felul de instrumente, s v arunca i cu fa a la p mînt, i s v închina i chipului pe care l-am f cut; dac nu v ve i închina lui, ve i fi arunca i pe dat în mijlocul unui cuptor aprins! i care este dumnezeul acela, care v va scoate din mîna mea?`` ¹⁶ adrac, Me ac i Abed-Nego au r spus împ ratului Nebucadne ar: „Noi n'avem nevoie s - i r spundem la cele de mai sus. ¹⁷Iat , Dumnezeul nostru, c ruia îi slujim, poate s ne scoat din cuptorul aprins, i ne va scoate din mîna ta, împ rate. ¹⁸i chiar de nu ne va scoate, s tii, împ rate, c nu vom sluji dumnezeilor t i, i nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai în l at!`` ¹⁹La auzul acestor cuvinte, Nebucadne ar s'a umplut de mînie, i i -a schimbat fa a, întorcîndu- i privirile împotriva lui adrac, Me ac i Abed-Nego. A luat din nou cuvîntul i a poruncit s înc lzeasc de apte ori mai mult cuptorul, de cum se c dea s -l înc lzeasc . ²⁰Apoi a poruncit unora din cei mai voinici osta i din o tirea lui s lege pe adrac, Me ac i Abed-Nego, i s -i arunce în cuptorul aprins. ²¹Oamenii ace tia au fost lega i cu ismenele, c m ile, mantalele i celelalte haine ale lor, i arunca i în mijlocul cuptorului aprins. ²²Fiindc porunca împ ratului era aspr i cuptorul era neobicinuit de înc lzit, flac ra a ucis pe to i oamenii, cari aruncaser în el pe adrac, Me ac i Abed-Nego. ²³Dar ace ti trei oameni: adrac, Me ac i Abed-Nego, au c zut lega i în mijlocul cuptorului aprins. ²⁴Atunci împ ratul Nebucadne ar s'a însp imîntat, i s'a sculat repede. A luat cuvîntul, i a zis sfetnicilor s i: „N'am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni lega i?`` Ei au r spus împ ratului: „Negre it, împ rate!`` ²⁵El a luat iar cuvîntul i a zis: „Ei bine, eu v d patru oameni umblînd slobozi în mijlocul focului, i nev t ma i; i chipul celui de al patrulea seam n cu al unui fiu de dumnezei!`` ²⁶Apoi Nebucadne ar s'a apropiat de gura cuptorului aprins, i, luînd cuvîntul, a zis: „, adrac, Me ac i Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Prea Înalt, ie i i afar i

veni încoace!`` i adrac, Me ac i Abed-Nego au ie it din mijlocul focului. ²⁷Dreg torii, îngrijitorii, cârmuitorii, i sfetnicii împ ratului s'au strîns i au v zut c focul n'avusese nici o putere asupra trupului acestor oameni, c nici perii capului lor nu se pîrliser , hainele le r m seser neschimbate, i nici m car miros de foc nu se prinsese de ei. ²⁸Nebucadne ar a luat cuvîntul, i a zis: „Binecuvîntat s fie Dumnezeuul lui adrac, Me ac i Abed-Nego, care a trimes pe îngerul S u i a izb vit pe slujitorii S i cari s'au încrezut în El, au c lcat porunca împ ratului i i-au dat mai degrab trupurile lor de cît s slujeasc i s se închine altui dumnezeu de cît Dumnezeului lor! ²⁹Iat acum porunca pe care o dau: orice om din orice popor, neam sau limb ar fi, care va vorbi r u de Dumnezeuul lui adrac, Me ac i Abed-Nego, va fi f cut buc i i casa lui va fi pref cut într'un morman de murd rii, pentruc ... nu este niciun alt dumnezeu, care s poat izb vi ca El.`` ³⁰Dup aceea, împ ratul a în l at pe adrac, Me ac i Abed-Nego la mare cinste, în inutul Babilonului.

Chapter 4

¹„Nebucadne ar, împ ratul, c tre toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile, cari locuiesc pe tot p mîntul: S ave i mult pace! ²Am g sit cu cale s fac cunoscut semnele i minunile, pe cari le -a f cut Dumnezeuul cel Prea Înalt fa de mine. ³Cît de mari sînt semnele Lui i cît de puternice sînt minunile Lui! Împ r ia Lui este o împ r ie vecinic , i st pînirea Lui d inuie te din neam în neam! ⁴Eu, Nebucadne ar, tr iam lini tit în casa mea, i fericit în palatul meu. ⁵Am visat un vis, care m'a însp imîntat; gîndurile de cari eram urm rit în patul meu i vedeniile duhului meu m umpleau de groaz . ⁶Am poruncit atunci s aduc înaintea mea pe to i în elep ii Babilonului, ca s -mi tîlcuiasc visul. ⁷Îndat au venit vr jitorii, cititorii în stele, Haldeii i ghicitorii. Le-am spus visul, i nu mi l-au putut tîlcui. ⁸La urm de tot, s'a înf i at înaintea mea Daniel, numit Belt a ar, dup numele dumnezeului meu, i care are în el duhul dumnezeilor celor sfin i. I-am spus visul, i am zis: ⁹„Belt a are, c petenia vr jitorilor, tiu c ai în tine duhul dumnezeilor sfin i, i c pentru tine nici o tain nu este grea; deci tîlcuie te-mi vedeniile, pe cari le-am avut în vis. ¹⁰Iat vedeniile cari mi-au trecut prin cap, cînd eram în pat. M uitam, i iat c în mijlocul p mîntului era un copac foarte înalt. ¹¹Copacul acesta s'a f cut mare i puternic, vîrful lui se în l a pîn la ceruri, i se vedea dela marginile întregului p mînt. ¹²Frunza lui era frumoas , i avea roade multe; în el se g sea hran pentru to i; fiarele cîmpului se ad posteau supt umbra lui, p s rile cerului î i f ceau cuibul în ramurile lui, i orice f ptur vie se hr nea din el. ¹³În vedeniile cari-mi treceau prin cap, în patul meu, m uitam, i iat c s'a pogorît din ceruri un str jer sfînt. ¹⁴El a strigat cu putere i a vorbit a a: „T ia i copacul, i rupe i ramurile; scutura i -i frunza i risipi i roadele; fug ri i fiarele de supt el, i p s rile din ramurile lui! ¹⁵Dar trunchiul cu r d cinile lui, l sa i -l în p mînt, i lega i -l cu lan uri de fer i de aram , în iarba de pe cîmp, ca s fie udat de roua cerului, i s fie la un loc cu fiarele în iarba p mîntului. ¹⁶Inima lui de om i se va preface într'o inim de fiar , i vor trece apte vremuri peste el. ¹⁷Hot rîrea aceasta a fost luat în sfatul str jerilor, i pus la cale înaintea sfin ilor, ca s tie cei

vii c Cel Prea Înalt st pîne te peste împ r ia oamenilor, c o d cui îi place, i înal pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!` 18Iat visul pe care l-am visat, eu, împ ratul Nebucadne ar. Tu, Belt a ar, tîlcuie te -l, fiindc to i în elep ii din împ r ia mea nu pot s mi -l tîlcuiesc ; tu îns po i, c ci ai în tine duhul dumnezeilor sfin i.` 19Atunci Daniel, numit Belt a ar, a r mas uimit o clip , i gîndurile lui îl tulburau. Împ ratul a luat din nou cuvîntul, i a zis: „Belt a are, s nu te turbure visul i tîlcuirea!`. i Belt a ar a r spuns: „Domnul meu, visul acesta s fie pentru vr jma ii t i, i tîlcuirea lui pentru protivnicii t i! 20Copacul pe care l-ai v zut, care se f cuse atît de mare i puternic, încît i se în l a vîrful pîn la ceruri i se vedea dela toate capetele p mîntului; 21copacul acesta, a c rui frunz era a a de frumoas i care avea roade atît de multe i în care era hran pentru to i, supt care se ad posteau fiarele cîmpului, i în ramurile c ruia î i f ceau-cuibul p s rile cerului, 22e ti tu, împ rate, care ai ajuns mare i puternic, a c rui m rime a crescut i s'a în l at pîn la ceruri, i a c rui st pînire se întinde pîn la marginile p mîntului. 23Împ ratul a v zut pe un str jer sfînt pogorîndu-se i zicînd: „T ia i copacul, i nimici i -l; dar trunchiul cu r d cinile lui l sa i -l în p mînt, i lega i -l cu lan uri de fer i de aram , în iarba de pe cîmp, ca s fie udat de roua cerului, i s stea la un loc cu fiarele cîmpului, pîn vor trece apte vremuri peste el`. 24Iat tîlcuirea acestui fapt, împ rate, iat hot rîrea Celui Prea Înalt, care se va împlini asupra domnului meu împ ratul. 25Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele cîmpului, i î i vor da s m nînci iarb ca la boi; vei fi udat de roua cerului i apte vremi vor trece peste tine, pîn vei cunoa te c Cel Prea Înalt st pîne te peste împ r ia oamenilor i o d cui vrea. 26Porunca s lase trunchiul cu r d cinile copacului, înseamn c împ r ia ta î i va r mînea ie îndat ce vei recunoa te st pînirea Celui ce este în ceruri. 27Deaceea, împ rate, plac - i sfatul meu! Pune cap t p catelor tale, i tr ie te în neprih nire, rupe -o cu nelegiurile tale, i ai mil de cei nenoroci i, i poate c i se va prelungi fericirea! 28Toate aceste lucruri s'au împlinit asupra împ ratului Nebucadne ar. 29Dup dou sprezece luni, pe cînd se plimba pe acoperi ul palatului împ r tesc din Babilon, 30împ ratul a luat cuvîntul, i a zis: „Oare nu este acesta Babilonul cel mare, pe care mi l-am zidit eu, ca loc de edere împ r teasc , prin puterea bog iei mele i spre slava m re iei mele?` 31Nu se sfîr ise înc vorba aceasta a împ ratului, i un glas s'a pogorît din cer i a zis: „Afl , împ rate Nebucadne ar, c i s'a luat împ r ia! 32Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, i vei locui la un loc cu fiarele cîmpului; î i vor da s m nînci iarb ca la boi, i vor trece peste tine apte vremi, pîn vei recunoa te c Cel Prea Înalt st pîne te peste împ r ia oamenilor i c o d cui vrea!` - 33Chiar în clipa aceea, s'a împlinit cuvîntul acela asupra lui Nebucadne ar. A fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mîncat iarb ca boii, trupul i -a fost udat de roua cerului, pîn i -a crescut p rul ca penele vulturului, i unghiile ca ghiarele p s rilor.` 34Dup trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadne ar, am ridicat ochii spre cer, i mi -a venit iar mintea la loc. Am binecuvîntat pe Cel Prea Înalt, am l udat i sl vit pe Cel ce tr ie te vecinic, Acela a c rui st pînire este vecinic , i a c rui împ r ie d inuie te din neam în neam. 35To i locuitorii p mîntului sînt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor i cu locuitorii p mîntului, i nimeni nu poate s stea împotriva mîniei Lui, nici s -I zic :„, Ce faci?` 36În vremea aceea, mi -a venit mintea înapoi; slava împ r iei mele, m re ia i str lucirea mea mi s'au dat înapoi; sfetnicii i mai marii mei din nou m'au c utat; am fost

pus iar peste împ r ia mea, i puterea mea a crescut. ³⁷Acum, eu, Nebucadne ar, laud, înal i sl vesc pe Împ ratul cerurilor, c ci toate lucr rile Lui sînt adev rate, toate c ile Lui sînt drepte, i El poate s smereasc pe ceice umbl cu mîndrie!``

Chapter 5

¹Împ ratul Bel a ar a f cut un mare osp celor o mie de mai mari ai lui, i a b ut vin înaintea lor. ²i în cheful vinului, a poruncit s aduc vasele de aur i de argint, pe cari le luase tat l s u Nebucadne ar din Templul dela Ierusalim, ca s bea cu ele împ ratul i mai marii lui, nevestele i iitoarele lui. ³Au adus îndat vasele de aur, cari fuseser luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, i au b ut din ele împ ratul i mai marii lui, nevestele i iitoarele lui. ⁴Au b ut vin, i au l udat pe dumnezeii de aur, de argint, de aram i de fer, de lemn i de piatr . ⁵În clipa aceea, s'au ar tat degetele unei mîni de om, i au scris, în fa a sfe nicului, pe tencuiala zidului palatului împ r tesc. Împ ratul a v zut aceast bucat de mîn , care a scris. ⁶Atunci împ ratul a îng lbenit, i gîndurile atît l-au tulburat c i s'au desf cut încheieturile oldurilor, i genunchii i s'au izbit unul de altul. ⁷Împ ratul a strigat în gura mare s i se aduc cetitorii în stele, Haldeii i ghicitorii. Apoi împ ratul a luat cuvîntul i a zis în elep ilor Babilonului: „Oricine va putea citi scrisoarea aceasta i mi -o va tîlcui, va fi îmbr cat cu purpur , va purta un l n i or de aur la gît, i va avea locul al treilea în cîrmuirea împ r iei.`` ⁸To i în elep ii împ ratului au intrat, dar n'au putut nici s citeasc scrisoarea i nici s'o tîlcuiasc împ ratului. ⁹Din pricina aceasta împ ratul Bel a ar s'a sp imîntat foarte tare, fa a i s'a îng lbenit i mai marii lui au r mas încremeni i. ¹⁰Împ r teasa, la auzul cuvintelor împ ratului i mai marilor lui, a intrat în odaia osp ului, a luat cuvîntul i a vorbit astfel: „S tr ie ti vecinic, împ rate! S nu te turbure gîndurile tale, i s nu i se îng lbeneasc fa a! ¹¹În împ r ia ta este un om, care are în el duhul dumnezeilor celor sfin i; i pe vremea tat lui t u, s'au g sit la el lumini, pricepere i o în elepciune dumnezeiasc . De aceea împ ratul Nebucadne ar, tat l t u, da, tat l t u, împ rate, l -a pus mai mare peste vr jitori, cititori în stele, Haldei, ghicitori, ¹²i anume, pentruc s'a g sit la el, la Daniel, numit de împ rat Belt a ar, un duh înalt, tiin i pricepere, putin a s tîlcuiasc visele, s l mureasc întreb rile grele, i s deslege lucrurile încîlcite. S fie chemat dar Daniel, i el î i va da tîlcuirea!`` ¹³Atunci Daniel a fost adus înaintea împ ratului. Împ ratul a luat cuvîntul, i a zis lui Daniel: „Tu e ti Daniel acela, unul din prin ii de r zboi ai lui Iuda, pe cari i -a adus aici din Iuda, tat l meu împ ratul? ¹⁴Am aflat despre tine c ai în tine duhul dumnezeilor, i c la tine se g sesc lumini, pricepere, i o în elepciune nemaipomenit . ¹⁵Au adus înaintea mea pe în elep i i pe cititorii în stele, ca s citeasc scrierea aceasta i s mi -o tîlcuiasc ; dar n'au putut s tîlcuiasc aceste cuvinte. ¹⁶Am aflat c tu po i s tîlcui ti i s deslegi întreb ri grele; acum, dac vei putea s cite ti scrierea aceasta i s mi -o tîlcui ti, vei fi îmbr cat cu purpur , vei purta un l n i or de aur la gît, i vei avea locul al treilea în cîrmuirea împ r iei!`` ¹⁷Daniel a r spus îndat înaintea împ ratului: „, in- i darurile, i d altuia r spl tirile tale! Totu voi citi împ ratului scrierea, i i -o voi tîlcui. ¹⁸Împ rate,

Dumnezeul cel Prea Înalt dăduse tatălui său Nebucadne ar: împărăție, mărime, slavă și strălucire; ¹⁹ și din pricina mărimei pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeauă și tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, și îl săcuia pe cine voia; în lăsa pe cine voia, și scobora pe cine voia. ²⁰ Dar când i s'a îngâmfiat inima și i s'a împietrit duhul pînă la mîndrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc și a fost despuiat de slava lui; ²¹ a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s'a făcut ca a fiarelor, și a locuit la un loc cu mîgării și lbatici; i-au dat să mănînce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, pînă cînd a recunoscut că Dumnezeu cel Prea Înalt stă pînă te peste împărăția oamenilor și c-o dăcui vrea. ²² Dar tu, Bel a ar, fiul lui, nu i-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri. ²³ Ci te-ai în lăsat împotriva Domnului cerurilor; vasele din casa Lui au fost aduse înaintea ta, și ai băut vin cu ele, tu și mai marii tăi, nevestele și iitoarele tale; ai lădat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fer, de lemn și de piatră, cari nici nu văd, nici n'aud, și nici nu pricep nimic, și n'ai slăvit pe Dumnezeu în mîna căruia este suflarea ta și toate căile tale! ²⁴ De aceea a trimis El acest cap de mînă, care a scris scrierea aceasta. ²⁵ Iată în scrierea care a fost scrisă: „Num rat, num rat, cîntărit, și împărit!” ²⁶ și iată tîlcuirea acestor cuvinte. Num rat, înseamnă că Dumnezeu i-a num rat zilele domniei, și i-a pus capăt. ²⁷ Cîntărit, înseamnă că ai fost cîntărit în cumpănă și ai fost găsit ușor! ²⁸ Împărit, înseamnă că împăria ta va fi împărită, și dat Mezilor și Perșilor!” ²⁹ Îndată, Belatar a dat poruncă, și au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, și-au pus un lăncior de aur la gît, și au dat de țire căva avea locul al treilea în cărmuirea împărăției. ³⁰ Dar chiar în noaptea aceea, Bel a ar, împăratul Haldeilor, a fost omorât. ³¹ și a pus mîna pe împărăția Dariu, Medul, care era în vîrstă de așezeci și doi de ani.

Chapter 6

¹ Dariu a găsit cu cale să pună peste împărăție o sut douăzeci de dregtori, cari trebuiau să fie răspîndiți în toată împărăția; ² a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul căroră era și Daniel. Dregtorii aceștia aveau să le dea socoteală, că împăratul să nu sufere nici o pagubă. ³ Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregtori, pentru că în el era un duh înalt; și împăratul se gîndea să-l pună peste toată împărăția. ⁴ Atunci căpeteniile și dregtorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, că să-l pîrască în ce privea treburile împărăției. Dar n'au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios, și nu se găsea nici o greșală la el și niciun lucru rău. ⁵ Atunci oamenii aceștia au zis: „Nu vom găsi niciun cuvînt de plîngere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!” ⁶ Apoi aceste căpetenii și dregtorii aceștia s'au dus cu mare zărvă la împărat, și i-au vorbit așa: „Străieți vecinic, împărate Dariu!” ⁷ Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregtorii, sfetnicii, și cărmuitorii sînt de pîră să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va în lăsa, în timp de treizeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei. ⁸ Acum, împărate, întreprinde oprirea, și iscălește porunca aceasta, pentru că să nu se poată schimba, după legea

Mezilor i Per ilor, care, odat dat , r mîne neschimbat .` 9În urma celor de mai sus, împ ratul Dariu a scris porunca i oprirea. 10Cînd a aflat Daniel c s'a isc lit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele od ii de sus erau deschise înspre Ierusalim, i de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga i l uda pe Dumnezeu lui, cum f cea i mai înainte. 11Atunci oamenii ace tia au dat n val în cas , i au g sit pe Daniel rugîndu-se i chemînd pe Dumnezeu lui. 12Apoi s'au înf i at înaintea împ ratului, i i-au zis cu privire la oprirea împ r teasc : „N'ai scris tu o oprire, care spune c oricine va în l a, timp de trei zeci de zile, rug ciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, afar de tine, împ rate, s fie aruncat în groapa cu lei? „Împ ratul a r spus: „Lucrul acesta este adev rat, dup legea Mezilor i Per ilor, care nu se poate schimba!` 13Ei au luat din nou cuvîntul i au zis împ ratului: „Daniel, unul din prin ii de r zboi ai lui Iuda, nu ine deloc seama de tine, împ rate, nici de oprirea pe care ai scris -o, i î i face rug ciunea de trei ori pe zi!` 14Împ ratul s'a mîhnit foarte mult cînd a auzit lucrul acesta; s'a gîndit cum ar putea s scape pe Daniel; i pîn la asfin itul soarelui s'a trudit s -l scape. 15Dar oamenii aceia au st ruit de împ rat, i i-au zis: „S tii, împ rate, c , dup legea Mezilor i Per ilor, orice oprire sau orice porunc , înt rit de împ rat, nu se poate schimba!` 16Atunci împ ratul a poruncit s aduc pe Daniel, i s -l arunce în groapa cu lei. Împ ratul a luat cuvîntul i a zis lui Daniel: „Dumnezeul t u, c ruia necurmat Îi sluje ti, s te scape!` 17Au adus o piatr , i au pus -o la gura gropii. Împ ratul a pecetluit -o cu inelul lui i cu inelul mai marilor lui, ca s nu se schimbe nimic cu privire la Daniel. 18Împ ratul s'a întors apoi în palatul s u, a petrecut noaptea f r s m nînce, nu i s'a adus nicio iitoare, i n'a putut s doarm . 19În rev rsatul zorilor, îns , împ ratul s'a sculat i s'a dus în grab la groapa cu lei. 20i apropiindu-se de groap , a chemat pe Daniel cu un glas plîng tor. Împ ratul a luat cuvîntul, i a zis lui Daniel: „Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul t u, c ruia îi sluje ti necurmat, s te scape de lei?` 21i Daniel a zis împ ratului: „Vecinic s tr ie ti, împ rate! 22Dumnezeul meu a trimes pe îngerul S u i a închis gura leilor, cari nu mi-au f cut niciun r u, pentruc am fost g sit nevinovat înaintea Lui. i nici înaintea ta, împ rate, n'am f cut nimic r u!` 23Atunci împ ratul s'a bucurat foarte mult, i a poruncit s scoat pe Daniel din groap . Daniel a fost scos din groap , i nu s'a g sit nicio ran pe el, pentruc avusese încredere în Dumnezeu lui s u. 24Împ ratul a poruncit s aduc pe oamenii aceia cari pîrîser pe Daniel. i au fost arunca i în groapa cu lei, ei, copiii lor i nevestele lor; i, pîn s ajung în fundul gropii, leii i-au i apucat i le-au f rîmi at oasele. 25Dup aceea, împ ratul Dariu a scris o scrisoare c tre toate popoarele, c tre toate neamurile, c tre oamenii de toate limbile, cari locuiau în toat împ r ia: „Pacea s v fie dat din bel ug! 26Poruncesc ca, în toat întinderea împ r iei mele, oamenii s se team i s se înfrico eze de Dumnezeu lui Daniel. C ci El este Dumnezeu cel viu, i El d inuie te vecinic; împ r ia Lui nu se va nimici niciodat , i st pînirea Lui nu va avea sfîr it. 27El izb ve te i mîntuie te, El face semne i minuni în ceruri i pe p mînt. El a izb vit pe Daniel din ghirele leilor!` 28Daniel a dus -o bine supt domnia lui Dariu i supt domnia lui Cir, Persanul.

Chapter 7

¹În anul dintîi al lui Bel a ar, împ ratul Babilonului, Daniel a visat un vis i a avut vedenii în mintea lui, pe cînd era în pat. În urm a scris visul i a istorisit lucrurile de c petenie. ²Daniel a început i a zis: „În vedenia mea de noapte am v zut cum cele patru vînturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare. ³i patru fiare mari au ie it din mare, deosebite una de alta. ⁴Cea dintîi sem na cu un leu, i avea aripi de vultur. M'am uitat la ea, pîn în clipa cînd i s'au smuls aripile; i, sculîndu-se de pe p mînt, a stat drept în picioare ca un om, i i s'a dat o inim de om. ⁵i, iat c o a doua fiar era ca un urs i st tea într'o rîn ; avea trei coaste în gur între din i; i i s'a zis: „Scoal -te, i m nînc mult carne!`` ⁶Dup aceea m'am uitat mai departe i iat o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pas re; fiara aceasta avea i patru capete, i i s'a dat st pînire. ⁷Dup aceea m'am uitat în vedeniile mele de noapte, i iat c era o a patra fiar , nespus de grozav de însp imînt toare i de puternic ; avea ni te din i mari de fer, mînca, sf rîma, i c lca în picioare ce mai r mînea; era cu totul deosebit de toate fiarele de mai înainte, i avea zece coarne. ⁸M'am uitat cu b gare de seam la coarne, i iat c un alt corn mic a ie it din mijlocul lor, i dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintîi coarne. i cornul acesta avea ni te ochi ca ochii de om, i o gur ..., care vorbea cu trufie. ⁹M uitam la aceste lucruri, pîn cînd s'au a ezat ni te scaune de domnie. i un Îmb trînit de zile a ezut jos. Haina Lui era alb ca z pada, i p rul capului Lui era ca ni te lîn curat ; scaunul Lui de domnie era ca ni te fl c ri de foc, i roatele Lui ca un foc aprins. ¹⁰Un rîu de foc curgea i ie ea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, i de zece mii de ori zece mii st teau înainte Lui. S'a inut judecata i s'au deschis c r ile. ¹¹Eu m uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie, pe cari le rostea cornul acela: m'am uitat pîn cînd fiara a fost ucis , i trupul ei a fost nimicit i aruncat în foc, ca s fie ars. ¹²i celelalte fiare au fost desbr cate de puterea lor, dar li s'a îng duit o lungire a vie ii pîn la o vreme i un ceas anumit. ¹³M'am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, i iat c pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmb trînit de zile i a fost adus înainte Lui. ¹⁴I S'a dat st pînire, slav i putere împ r teasc , pentru ca s -i slujeasc toate popoarele, neamurile, i oamenii de toate limbile. St pînirea Lui este o st pînire vecinic , i nu va trece nicidecum, i împ r ia Lui nu va fi nimicit niciodat . ¹⁵Eu, Daniel m'am turburat cu duhul, i vedeniile din capul meu m'au însp imîntat. ¹⁶M'am apropiat de unul din cei ce st teau acolo, i l-am rugat s -mi dea l muriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi -a vorbit i mi le -a tîlcuit astfel: ¹⁷„Aceste patru fiare mari, sînt patru împ ra i, cari se vor ridica pe p mînt. ¹⁸Dar sfin ii Celui Prea Înalt vor primi împ r ia i vor st pîni împ r ia în veci, din vecinicie în vecinicie. ¹⁹În urm am dorit s tiu adev rul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte, i era nespus de grozav : avea din i de fer i ghiare de aram , mînca, sf rîma i c lca în picioare ce r mînea; ²⁰i asupra celor zece coarne pe cari le avea în cap, i asupra celuiilalt corn care ie ise, i înainte c ruia c zuser trei; asupra cornului acestuia, care avea ochi, o gur , care vorbea cu trufie, i avea o înf i are mai mare decît celelalte coarne. ²¹Am v zut deasemenea cum cornul acesta a f cut r zboi sfin ilor, i i -a biruit, ²²pîn cînd a veni Cel Îmb trînit de zile i a f cut dreptate sfin ilor Celui Prea

Înalt, i a venit vremea, când sfin ii au luat în st pînire împ r ia. ²³El mi -a vorbit a a: „Fiara a patra, este o a patra împ r ie, care va fi pe p mînt. Ea se va deosebi de toate cealalte, va sfî ia tot p mîntul, îl va c lca în picioare i -l va zdrobi. ²⁴Cele zece coarne, înseamn c din împ r ia aceasta se vor ridica zece împ ra i. Iar dup ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înainta ii lui, i va doborî trei împ ra i. ²⁵El va rosti vorbe de hul împotriva Celui Prea Înalt, va asupri pe sfin ii Celui Prea Înalt, i se va încumeta s schimbe vremile i legea; i sfin ii vor fi da i în mînile lui timp... de o vreme, dou vremi, i o jum tate de vreme. ²⁶Apoi va veni judecata, i i se va lua st pînirea, care va fi pr bu it i nimicît pentru totdeauna. ²⁷Dar domnia, st pînirea i puterea tuturor împ r iilor cari sînt pretutindeni supt ceruri, se vor da poporului sfin ilor Celui Prea Înalt. Împ r ia Lui este o împ r ie vecinic , i toate puterile Îi vor sluji i -L vor asculta! ²⁸Aici s'au sfîr it cuvintele. Pe mine, Daniel, m'au turburat nespus de mult gîndurile mele, i mi s'a schimbat coloarea fe ii; dar am p strat cuvintele acestea în inima mea.

Chapter 8

¹În anul al treilea al domniei împ ratului Bel a ar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afar de cea pe care o avusesem mai înainte. ²Cînd am avut vedenia aceasta, mi s'a p rut c eram la capitala Susa, în inutul Elam; i în timpul vedeniei mele, m aflam lîng rîul Ulai. ³Am ridicat ochii, m'am uitat, i iat c într'un rîu st tea un berbece, i avea dou coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decît cel lalt, i cel mai înalt a crescut cel din urm . ⁴Am v zut cum berbecele împungea cu coarnele spre apus, spre miaz noapte i spre miaz zi; nici o fiar nu putea s -i stea împotriv i nimeni nu putea s scape pe cine -i c dea în mîn ; ci el f cea ce voia, i a ajuns puternic. ⁵Pe cînd m uitam cu b gare de seam , iat c a venit un ap dela apus, i a cutreierat toat fa a p mîntului, f r s se ating de el; apul acesta îns avea un corn mare între ochi. ⁶A venit pîn la berbecele care avea coarne, i pe care -l v zusem stînd în rîu, i s'a repezit asupra lui cu toat puterea lui. ⁷L-am v zut cum s'a apropiat de berbece, s'a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbece, i i -a frînt amîndou coarnele, f r ca berbecele s i se fi putut împotrivi; l -a trîntit la p mînt, i l -a c lcat în picioare, i nimeni n -a sc pat pe berbece din mîna lui. ⁸apul îns a ajuns foarte puternic; dar cînd a fost puternic de tot i s'a frînt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vînturi ale cerurilor. ⁹Dintr'unul dîn ele a crescut un corn mic, care s'a m rit nespus de mult spre miaz zi, spre r s rit, i spre ara cea minunat . ¹⁰S'a în l at pîn la o tîrea cerurilor, a doborît la p mînt o parte din o tîrea aceasta i din stele, i le -a c lcat în picioare. ¹¹S'a în l at pîn la c petenia o tirii, i -a smuls jertfa necurmat , i i -a surpat locul loca ului s u celui sfînt. ¹²Oastea a fost pedepsit din pricina p catului s vîr it împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adev rul la p mînt, i a izbutit în ce a început. ¹³Am auzit pe un sfînt vorbind; i un alt sfînt a întrebat pe celce vorbea: „În cît vreme se va împlini vedenia despre desfiin area jertfei necurmate i despre urîciunea pustiirii? Pîn cînd va fi c lcat în picioare sfîntul Loca i o tîrea?`` ¹⁴i el mi -a zis: „Pîn vor trece dou mii trei sute de

seri i dimine i; apoi sfântul Loca va fi cur it!` 15Pe când eu, Daniel, aveam vedenia aceasta, i c utam s'o pricep, iat c înaintea mea st tea cineva, care avea înf i area unui om. 16 i am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat i a zis: „Gavriile, tâlcuie te -i vedenia aceasta.` 17El a venit atunci lâng locul unde eram; i la apropierea lui, m'am însp imântat, i am c zut cu fa a la p mînt. El mi -a zis: „Fii cu luare aminte, fiul omului, c ci vedenia prive te vremea sfîr itului!` 18Pe când îmi vorbea el, am c zut cu fa a la p mînt le inat. El m'a atins, i m'a a ezat iar în picioare în locul în care m aflam. 19Apoi mi -a zis: „Iat , î i ar t ce se va întîmpla la vremea de apoi a mîniei, c ci vedenia aceasta prive te vremea sfîr itului. 20Berbecele, pe care l-ai v zut, cu cele dou coarne, sînt împ ra ii Mezilor i Per ilor. 21 apul îns este împ r ia Greciei, i cornul cel mare dintre ochii lui, este cel dintîi împ rat. 22Cele patru coarne cari au crescut în locul acestui corn frînt, sînt patru împ r ii, cari se vor ridica din neamul acesta, dar cari nu vor avea atîta putere. 23La sfîr itul st pînirii lor, când p c to ii vor fi umplut m sura nelegiuirilor, se va ridica un împ rat f r ru ine i viclean. 24El va fi tare, dar nu prin puterea lui însu ; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici i chiar pe poporul sfin ilor. 25Din pricina prop irii lui i izbîndirii vicleniilor lui, inima i se va îngîmfa, va pierde pe mul i oameni cari tr iau lini ti i, i se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit, f r ajutorul vreunei mîni omene ti. 26Iar vedenia cu serile i dimine ile, de cari a fost vorba, este adev rat . Tu, pecetluie te vedenia aceasta, c ci este cu privire la ni te vremi îndepr tate.` 27Eu, Daniel, am stat le inat i bolnav mai multe zile; apoi m'am sculat i mi-am v zut de treburile împ ratului. Eram uimit de vedenia aceasta, i nimeni nu tia.

Chapter 9

1În anul dintîi al lui Dariu, fiul lui Aha veros, din neamul Mezilor, care ajunsese împ rat peste împ r ia Haldeilor, 2în anul dintîi al domniei lui, eu, Daniel, am v zut din c r i c trebuiau s treac aptezeci de ani pentru d rîm turile Ierusalimului, dup num rul anilor, despre cari vorbise Domnul c tre proorocul Ieremia. 3 i mi-am întors fa a spre Domnul Dumnezeu, ca s -L caut cu rug ciune i cereri, postind în sac i cenu . 4M'am rugat Domnului, Dumnezeului meu i I-am f cut urm toarea m rturisire: „Doamne, Dumnezeule mare i înfrico ate, Tu, care ii leg mîntul i dai îndurare celorce Te iubesc i p zesc poruncile Tale! 5Noi am p c tuit, am s vîr it nelegiuire, am fost r i i înd r tnici, ne-am ab tut dela poruncile i orînduirile Tale. 6N'am ascultat pe robii T i proorcii, cari au vorbit, în Numele T u, împ ra ilor no tri, c peteniilor noastre, p rin ilor no tri, i c tre tot poporul rii. 7Tu, Doamne, e ti drept, iar nou ni se cuvine ast zi s ni se umple fa a de ru ine, nou tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului i întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate rile în cari i-ai izgonit, din pricina f r delegilor de cari s'au f cut vinova i fa de Tine! 8Doamne, nou ni se cuvine s ni se umple fa a de ru ine, da, nou , împ ra ilor no tri, c peteniilor noastre, i p rin ilor no tri, pentruc am p c tuit împotriva Ta! 9La Domnul, Dumnezeul nostru, îns , este îndurarea i

iertarea, c ci împotriva Lui ne-am r zvr tit! ¹⁰N'am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca s urm m legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii S i, proorocii; ¹¹ci tot Israelul a c lcat Legea Ta, i s'a ab tut astfel ca s n'asculte de glasul T u. De aceea, ne-au i lovit blestemurile i jur mintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru c am p c tuit împotriva lui Dumnezeu. ¹²El a împlinit astfel cuvintele pe cari le rostise împotriva noastr i împotriva c peteniilor noastre, cari ne-au cîrmuit, i a adus peste noi o mare nenorocire, a a cum nici odat i nic ieri supt cer nu s'a mai întîmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului. ¹³Dup cum este scris în Legea lui Moise, toat nenorocirea aceasta a venit peste noi; i noi n'am rugat pe Domnul, Dumnezeul nostru, nu ne-am întors de la nelegiuirile noastre, i n'am luat aminte la adev rul T u. ¹⁴De aceea i Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta s vin peste noi; c ci Domnul, Dumnezeul nostru, este drept în toate lucrurile pe cari le -a f cut, dar noi n'am ascultat glasul Lui. ¹⁵i acum, Doamne Dumnezeul nostru, Tu care ai scos pe poporul T u din ara Egiptului prin mîna Ta cea puternic , i i-ai f cut un Nume, a a cum este i ast zi: noi am p c tuit..., am s vîr it neleguire. ¹⁶Dar, Doamne, dup toat îndurarea Ta, abate mînia i urgia Ta de la cetatea ta Ierusalimul, dela muntele T u cel sfînt; c ci din pricina p catelor noastre i din pricina neleguirilor p rin ilor no tri este Ierusalimul i poporul T u de ocara tuturor celor ce ne înconjoar . ¹⁷Ascult dar, acum, Dumnezeul nostru, rug ciunea i cererile robului T u, i, pentru dragostea Domnului, f s str luceasc Fa a Ta peste sfîntul T u loca pustiit...! ¹⁸Pleac urechea, Dumnezeule, i ascult ! Deschide ochii i prive te la d rîm turile noastre, i la cetatea peste care este chemat Numele T u! C ci nu pentru neprih nirea noastr Î i aducem noi cererile noastre, ci pentru îndur rile Tale cele mari. ¹⁹Ascult , Doamne! Iart , Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucreaz i nu z bovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! C ci Numele T u este chemat peste cetatea Ta i peste poporul T u! ²⁰Pe cînd înc vorbeam eu, m rugam, îmi m rturiseam p catul meu i p catul poporului meu Israel, i îmi aduceam cererile înaintea Domnului, Dumnezeului meu, pentru muntele cel sfînt al Dumnezeului meu; ²¹pe cînd vorbeam eu înc în rug ciunea mea, a venit repede în zbor iute, omul Gavriil, pe care -l v zusem mai înainte într'o vedenie, i m'a atins în clipa cînd se aducea jertfa de sear . ²²El m'a înv at, a stat de vorb cu mine, i mi -a zis: „Daniele, am venit acum s - i luminez mintea. ²³Cînd ai început tu s te rogi, a ie it cuvîntul, i eu vin s i -l vestesc; c ci tu e ti prea iubit i scump. Ia aminte dar la cuvîntul acesta, i în elege vedenia! ²⁴aptezeci de s pt mîni au fost hot rîte asupra poporului t u i asupra cet ii tale celei sfinte, pîn la încetarea f r delegilor, pîn la isp irea p catelor, pîn la isp irea neleguirii, pîn la aducerea neprih nirii vecinice, pîn la pecetluirea vedeniei i proorociei, i pîn la ungerea Sfîntului sfîn ilor. ²⁵S tii dar, i s în elelgi, c dela darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului, pîn la Unsul (Mesia), la Cîrmuitorul, vor trece apte s pt mîni; apoi timp de asezeci i dou de s pt mîni, pie ele i gropile vor fi zidite din nou, i anume în vremuri de strîmtorare. ²⁶Dup aceste asezeci i dou de s pt mîni, unsul va fi stîrpit, i nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea i sfîntul Loca , i sfîr itul lui va fi ca printr'un potop; este hot rît c r zboiul va inea pîn la sfîr it i împreun cu el i pustiirile. ²⁷El va face un leg mînt trainic cu mul i,

timp de o s pt mân , dar la jum tatea s pt mânii va face s înceteze jertfa i darul de mâncare, i pe aripa urâciunilor idole ti va veni unul care pustie te, pîn va c dea asupra celui pustiit pr p dul hot rît.``

Chapter 10

¹În anul al treilea al lui Cir, împ ratul Persiei, s'a descoperit un cuvânt lui Daniel, numit Belt a ar. Cuvântul acesta, care este adev rat, veste te o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvântul acesta, i a priceput vedenia. ²„În vremea aceea, eu, Daniel, trei s pt mâni am fost în jale. ³N'am mâncat deloc bucate alese, nu mi -a intrat în gur nici carne, nici vin, i nici nu m'am uns deloc, pîn s'au împlinit cele trei s pt mâni. ⁴În a dou zeci i patra zi a lunii întîi, eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel (Tigru). ⁵Am ridicat ochii, m'am uitat, i iat c acolo st tea un om îmbr cat în haine de in, i încins la mijloc cu un brîu de aur din Ufaz. ⁶Trupul lui era ca o piatr de hrisolit, fa a îi str lucea ca fulgerul i ochii îi erau ni te fl c ri ca de foc; dar bra ele i picioarele sem nau cu ni te aram lustruit , i glasul lui tuna ca vuietul unei mari mul imi. ⁷Eu, Daniel, am v zut singur vedenia; dar oamenii cari erau cu mine n'au v zut -o; totu au fost apuca i de o mare spaim , i au luat -o la fug ca s se ascund ! ⁸Eu am r mas singur, i am v zut aceast mare vedenie. Puterile m'au l sat, culoarea mi s'a schimbat, fa a mi s'a sluit, i am pierdut orice vlag . ⁹Am auzit glasul cuvintelor lui; i pe cînd auzeam glasul cuvintelor lui, am c zut le inat cu fa a la p mînt. ¹⁰i iat c o mân m'a atins, i m'a a ezat tremurînd pe genunchii i mînile mele. ¹¹Apoi mi -a zis: „Daniele, om prea iubit i scump, fii cu luare aminte la cuvintele, pe cari i le voi spune acum, i stai în picioare în locul unde e ti; c ci acum sînt trimes la tine!`` Dup ce mi -a vorbit astfel, am st tut în picioare tremurînd. ¹²El mi -a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! C ci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintîi zi, cînd i-ai pus inima ca s în elegi, i s te smere ti înaintea Dumnezeului t u, i tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum! ¹³Dar c petenia împ r iei Persiei mi -a stat împotriva dou zeci i una de zile; i iat c Mihail, una din c peteniile cele mai de seam , mi -a venit în ajutor, i am ie it biruitor acolo lîng împ ra ii Persiei. ¹⁴Acum vin s - i fac cunoscut ce are s se întîmple poporului t u în vremurile de apoi, c ci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndep rtate.`` ¹⁵Pe cînd îmi spunea el aceste lucruri, eu mi-am plecat ochii în p mînt, i am t cut. ¹⁶i iat c cineva care avea înf i area copiilor oamenilor, s'a atins de buzele mele. Eu am deschis gura, am vorbit, i am zis celui ce st tea înaintea mea: „Domnul meu, vedenia aceasta m'a umplut de groaz ..., i am pierdut orice putere! ¹⁷Cum ar putea robul domnului meu s vorbeasc domnului meu? Acum puterile m'au p r sit, i nu mai am nici suflare!`` ¹⁸Atunci cel ce avea înf i area unui om m'a atins din nou, i m'a înt rit. ¹⁹Apoi mi -a zis: „Nu te teme de nimic, om prea iubit! Pace ie! Fii tare i cu inim !`` i pe cînd îmi vorbea el, am prins iar puteri, i am zis: „Vorbe te, domnul meu, c ci m'ai înt rit.`` ²⁰El mi -a zis: „, tii pentru ce am venit la tine? Acum m întorc s m lupt împotriva c peteniei Persiei; i cînd voi pleca, iat c va veni c petenia Greciei! ²¹Dar vreau s - i fac cunoscut ce este scris în cartea adev rului. Nimeni nu m ajut împotriva acestora, afar de voivodul vostru Mihail.

Chapter 11

¹În anul dintîi al lui Dariu, Medul, eram i eu la el, ca s -l ajut i s -l sprijinesc. ²Acum, î i voi face cunoscut adev rul: Iat c vor mai fi înc trei împ ra i în Persia. Cel de al patruea va strînge mai mult bog ie decît to i ceialal i; i cînd se va sim i puternic prin bog iile lui, va r scula totul împotriva împ r iei Greciei. ³Dar se va ridica un împ rat viteaz, care va st pîni cu o mare putere, i va face ce va voi. ⁴i cum se va înt ri, a a se va i sf rîma împ r ia lui, i va fi împ r it în cele patru vînturi ale cerurilor, dar nu între urma ii lui, i nici nu va fi tot atît de puternic pe cît era supt el, c ci va fi f cut buc ele, i va trece la al ii afar de ace tia. ⁵Împ ratul dela miaz zi va ajunge tare. Dar unul dîn mai marii lui va fi i mai tare decît el, i va domni întemeind o mare împ r ie. ⁶Dup cî iva ani, se vor uni, i fata împ ratului dela miaz zi va veni ca nevast la împ ratul dela miaz noapte, ca s fac o învoial . Dar aceste mijloace de ajutorare nu vor avea nici o putere, i nici celelalte mijloace ale ei nu vor putea ine pept, ci ea va fi dat la moarte împreun cu alaiul ei, cu tat l ei i cu cel ce s'a legat cu ea. ⁷În vremea aceea îns se va ridica în locul ei un l star din aceea r d cin cu ea, i va veni împotriva o tirii Siriei, da, va intra în cet uia împ ratului dela miaz noapte, va face ce va voi cu ea, i va fi biruitor. ⁸Va ridica i va str muta în Egipt, odat cu prin ii de r zboi, chiar i pe dumnezeii i chipurile lor turnate, împreun cu vasele lor scumpe de argint i de aur. Apoi va l sa cî iva ani în pace pe împ ratul dela miaz noapte. ⁹Acesta va porni împotriva împ r iei împ ratului dela miaz zi, dar se va întoarce iar în ara sa. ¹⁰Totu , fiii s i vor începe iar r zboiul, i vor strînge o mare mul ime de o ti, care va înainta, se va rev rsa ca un rîu, care iese din matc , i -l vor împinge iar înapoi pîn la cet uie. ¹¹Împ ratul dela miaz -zi, mîniat de aceasta, va ie i i se va lupta cu împ ratul dela miaz -noapte; va ridica o mare o tire, dar o tile împ ratului dela miaz -noapte vor fi date în mînile lui i nimicite. ¹²Atunci inima împ ratului se va îngîmfa, va doborî zece mii, dar tot nu va birui. ¹³C ci împ ratul dela miaz -noapte se va întoarce i va strînge o o tire mai mare de cît cea dintîi; i dup cît va vreme, dup cî iva ani, va porni în fruntea unei mari o tiri bine înarmate. ¹⁴În vremea aceea, se vor ridica mul i împotriva împ ratului dela miaz -zi, i o ceat de derbedei din poporul t u se vor r scula, ca s împlinesc vedenia; dar vor c dea. ¹⁵Împ ratul dela miaz -noapte va înainta, va ridica înt rituri, i va pune mîna pe cet ile înt rite. O tile dela miaz -zi, nici chiar floarea oamenilor împ ratului, nu vor putea s în piept, nu vor avea putere s se împotrivesc . ¹⁶Cel ce va merge împotriva lui va face ce va voi, i nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în ara minunat , nimicind cu des vîr ire tot ce -i va c dea în mîn . ¹⁷Î i va pune de gînd s ia în st pînire toat împ r ia lui, i, f cîndu-se c are gînduri curate cu el, îi va da pe fiic -sa de nevast , cu gînd s -l piard ; dar lucrul acesta nu se va întîmpla, i nu -i va izbîndi. ¹⁸Apoi î i va întoarce privirile înspre ostroave, i va lua pe multe din ele; dar o c petenie va pune cap t ru inii pe care voia el s i -o aduc , i o va întoarce asupra lui. ¹⁹Apoi se va îndrepta spre cet uile rii lui; dar se va poticni, va c dea, i nu -l vor mai g si. ²⁰Cel ce -i va lua locul, va aduce un asupritor, în cea mai frumoas parte a împ r iei; dar în cîteva zile va fi zdrobit, i anume nu prin mînie, nici prin r zboi. ²¹În locul lui se va ridica un om dispre uit, f r s aib putere împ r teasc ; dar se va ridica deodat , i va pune mîna

pe împ r ie prin uneltire. ²²„O tile se vor rev rsa ca un rîu înaintea lui dar vor fi nimicite, împreun
cu o c petenie a leg mîntului. ²³Dup ce se vor uni cu el, el va întrebui a o viclenie; va porni, i va
birui cu pu in lume. ²⁴Va intra, pe nea teptate, în locurile cele mai roditoare ale inutului; va face
ce nu f cuser nici p rin ii lui, nici p rin ii p rin ilor lui: va împ r i prada, jafurile i bog iile; va urzi
la planuri împotriva cet uilor, i aceasta va înea o vreme. ²⁵Apoi, va porni în fruntea unei mari
o tiri, cu puterea i mînia lui, împotriva împ ratului dela miaz zi. i împ ratul dela miaz zi se va
prinde la r zboi cu o oaste mare i foarte puternic ; dar nu va putea s în piept, c ci se vor urzi
planuri rele împotriva lui. ²⁶Ceice vor mânca bucate dela masa lui îi vor aduce pieirea; o tile lui se
vor împr tia ca un rîu, i mor ii vor c dea în mare num r. ²⁷Cei doi împ ra i nu vor c uta decît s - i
fac r u unul altuia, vor sta la aceea mas i vor vorbi cu viclenie. Dar nu vor izbuti, c ci sfîr itul nu
va veni decît la vremea hot rît . ²⁸Cînd se va întorce în ara lui cu mari bog ii, în inima lui va fi
vr jma leg mîntului sfînt, va lucra împotriva lui, i apoi se va întoarce în ara lui. ²⁹La o vreme
hot rît , va porni din nou împotriva împ ratului de miaz -zi; dar de data aceasta lucrurile nu vor mai
merge ca mai înainte ³⁰Ci ni te cor bii din Chitim vor înainta împotriva lui; iar el, desn d jduit, se
va întoarce înapoi. Apoi, mînios împotriva leg mîntului sfînt, nu va sta cu mînil e în sîn; ci, la
întoarcere, se va în elege cu ceice vor p r si leg mîntul sfînt. ³¹Ni te o ti trimese de el, vor veni i
vor spurca sfîntul Loca , cet uia, vor face s înceteze jertfa necurmat , i vor a eza urîciunea
pustiitorului. Va ademeni prin lingu iri pe ceice rup leg mîntul. ³²Dar aceia din popor, cari vor
cunoa te pe Dumnezeu lor, vor r mînea tari, i vor face mari ispr vi. ³³În elep ii poporului vor înv a
pe mul i. Unii vor c dea, pentru o vreme, lovi i de sabie i de flac r , de robie i de jaf. ³⁴Cînd vor
c dea, vor fi ajuta i pu in, i mul i se vor uni cu ei din f rnicie. ³⁵Chiar i din cei în elep i, mul i
vor c dea, ca s fie încerca i, cur i i i albi i, pîn la vremea sfîr itului, c ci sfîr itul nu va fi decît la
vremea hot rît . ³⁶Împ ratul va face ce va voi; se va în l a, se va sl vi mai pe sus de to i dumnezeii,
i va spune lucruri nemai auzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; i va prop i pîn va trece
mînia, c ci ce este hot rît se va împlini. ³⁷Nu va înea seam nici de dumnezeii p rin ilor s i, nici de
dorin a femeilor; cu un cuvînt, nu va înea seam de niciun dumnezeu, ci se va sl vi pe sine mai pe
sus de to i. ³⁸În schimb, va cinsti pe dumnezeul cet uilor; acestui dumnezeu, pe care nu -l cuno teau
p rin ii s i, îi va aduce cinste cu aur i argint, cu pietre scumpe i lucruri de pre . ³⁹Cu ajutorul acestui
dumnezeu str in va lucra împotriva locurilor înt rite; cui îl va recunoa te, îi va da mare cinste, îl va
face s domneasc peste mul i, i le va împ r i mo ii ca r splot . ⁴⁰La vremea sfîr itului, împ ratul
dela miaz zi se va împunge cu el. i împ ratul dela miaz noapte se va n pusti ca o furtun peste el,
cu car i c l re i..., i cu multe cor bii; va înainta asupra rilor lui, se va rev rsa ca un rîu i le va
îneca. ⁴¹Va intra i în ara cea minunat , i zeci de mii vor c dea. Dar Edomul, Moabul, i frunta ii
copiilor lui Amon vor sc pa din mîna lui. ⁴²Î i va întinde mîna peste felurite ri, i nici ara Egiptului
nu va sc pa. ⁴³Ci se va face st pîn pe vistieriile de aur i de argint, i pe toate lucrurile scumpe ale
Egiptului. Libienii i Etiopienii vor veni în alai dup el. ⁴⁴Dar ni te zvonuri, venite dela r s rit i dela
miaz noapte, îl vor însp imînta, i atunci va porni cu o mare mînie, ca s pr p deasc i s nimiceasc

cu des vîr ire pe mul i. ⁴⁵Î i va întinde corturile palatului s u între mare i muntele cel sl vit i sfînt. Apoi î i va ajunge sfîr itul, i nimeni nu -i va fi într'ajutor.

Chapter 12

¹În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului t u; c ci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n'a mai fost de cînd sînt neamurile i pîn la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul t u va fi mîntuit, i anume oricine va fi g sit scris în carte. ²Mul i din cei ce dorm în rîna p mîntului se vor scula: unii pentru via a vecinic , i al ii pentru ocar i ru ine vecinic . ³Cei în elep i vor str luci ca str lucirea cerului, i cei ce vor înv a pe mul i s umble în neprih nire vor str luci ca stelele, în veac i în veci de veci. ⁴Tu, îns , Daniele, ine ascunse aceste cuvinte, i pecetluie te cartea, pîn la vremea sfîr itului.... Atunci mul i o vor citi, i cuno tin a va cre te.`` ⁵i eu, Daniel, m'am uitat, i iat c al i doi oameni st teau în picioare, unul dincoace de rîu, i altul dincolo de malul rîului. ⁶Unul din ei a zis omului aceuia îmbr cat în haine de in, care st tea deasupra apelor rîului: „Cît va mai fi pîn la sfîr itul acestor minuni?`` ⁷i am auzit pe omul acela îmbr cat în haine de in, care st tea deasupra apelor rîului; el i -a ridicat spre ceruri mîna dreapt i mîna stîng , i a jurat pe Cel ce tr ie te vecinic, c va mai fi o vreme, dou vremuri, i o jum tate de vreme, i c toate aceste lucruri se vor sfîr i cînd puterea poporului sfînt va fi zdrobit de tot.`` ⁸Eu am auzit, dar n'am în eles; i am zis: „Domnul meu, care va fi sfîr itul acestor lucruri?`` ⁹El a r spus: „Du-te Daniele! C ci cuvintele acestea vor fi ascunse i pecetluite pîn la vremea sfîr itului. ¹⁰Mul i vor fi cur i i, albi i i l muri i; cei r i vor face r ul, i niciunul din cei r i nu va în elege, dar cei pricepu i vor în elege. ¹¹Dela vremea cînd va înceta jertfa necurmat , i de cînd se va a eza urîciunea pustiitorului, vor mai fi o mie dou sute nou zeci de zile. ¹²Ferice de cine va a tepta, i va ajunge pîn la o mie trei sute treizeci i cincii de zile! ¹³Iar tu, du-te, pîn va veni sfîr itul; tu te vei odihni, i te vei scula iar ... odat în partea ta de mo tenere, la sfîr itul zilelor``

Hosea

Chapter 1

¹Cuvîntul Domnului, spus lui Osea, fiul lui Beerî, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz, Ezechia, împ ra ii lui Iuda, i pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împ ratul lui Israel. ²Întîia dat cînd a vorbit Domnul c tre Osea, Domnul a zis lui Osea: „Du-te, i ia- i o nevast curv i copii din curvie; c ci ara a s vîr it o mare curvie, p r sind pe Domnul!`` ³El s'a dus, i a luat pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a z mislit i i -a n scut un fiu. ⁴i Domnul i -a zis: „Pune -i numele Izreel; c ci peste

pu in vreme, voi pedepsi casa lui Iehu, pentru sîngele v rsat la Izreel, i voi pune cap t domniei lui peste casa lui Israel. ⁵În ziua aceea, voi sf rîma arcul lui Israel în valea Izreel.`` ⁶Ea a z mislit din nou, i a n scut o fat . i Domnul a zis lui Osea: „Pune -i numele Lo-Ruhama (Cea f r îndurare); c ci nu voi mai avea mil de casa lui Israel, n'o voi mai ierta! ⁷Dar voi avea mil de casa lui Iuda, i -i voi izb vi prin Domnul, Dumnezeul lor; dar nu -i voi izb vi nici prin arc, nici prin sabie, nici prin lupte, nici prin cai, nici prin c l re i.`` ⁸Ea a în ercat pe Lo-Ruhama; apoi iar a z mislit i a n scut un fiu. ⁹i Domnul a zis: „Pune -i numele Lo-Ami (Nu -i poporul meu); c ci voi nu sînte i poporul Meu, i Eu nu voi fi Dumnezeul vostru.`` ¹⁰„Totu num rul copiilor lui Israel va fi ca nisipul m rii, care nu se poate nici m sura, nici num ra; i de unde li se zicea: ‚Nu sînte i poporul Meu,` li se va zice: ‚Copiii Dumnezeului Celui viu!`` ¹¹Atunci copiii lui Iuda i copiii lui Israel se vor strînge la un loc, î i vor pune o singur c petenie, i vor ie i din ar ; c ci mare va fi ziua lui Izreel.

Chapter 2

¹Zice i fra ilor vo tri: „Ami`` (Poporul meu), i surorilor voastre Ruhama (Cea îndurat)!`` ²„Plînge i-v , plînge i-v împotriva mamei voastre! C ci nu este nevasta Mea, i Eu nu sînt b rbatul ei! S -i dep rteze curviile dinaintea ei, i preacurviile dela î ele ei! ³Altfel, o desbrac în pielea goal , cum era în ziua na terii ei, o fac ca o pustie, ca un p mînt uscat, i o las s moar de sete! ⁴Nu voi avea mil de copiii ei, c ci sînt copii din curvie. ⁵Mama lor a curvit; cea care i -a n scut s'a necinstit; c ci a zis: ‚Voi alerga dup ibovnicii mei, cari îmi dau pînea i apa mea, lîna i inul meu, untdelemnul i b uturile mele!` ⁶Deaceea iat , îi voi astupa drumul cu spini, i -l voi astupa cu un zid, ca s nu- i mai afle c r rile. ⁷Va alerga dup ibovnicii ei, dar nu -i va ajunge; îi va c uta, dar nu -i va g si. Apoi va zice: ‚Hai s m întorc iar la b rbatul meu cel dintîi, c ci eram mai fericit atunci decît acum!` ⁸N'a cunoscut c Eu îi d deam grîul, mustul i untdelemnul, i au închinat slujbei lui Baal argintul i aurul cel mult pe care i -l d deam. ⁹Deaceea Îmi voi lua iar înapoi grîul la vremea lui, i mustul la vremea lui, i îmi voi ridica iar dela ea lîna i inul pe cari i le d dusem ca s -i acopere goliciunea. ¹⁰i acum îi voi descoperi ru inea înaintea ibovnicilor ei, i niciunul n'o va scoate din mîna Mea. ¹¹Voi face s înceteze toat bucuria ei, s rb torile ei, lunile ei cele noi, Sabatele ei, i toate praznicile ei. ¹²Îi voi pustii i viile i smochinii, despre cari zicea: ‚Aceasta este plata pe care mi-au dat -o ibovnicii mei!` Le voi preface într'o p dure, i le vor mînca fiarele cîmpului. ¹³O voi pedepsi pentru zilele cînd t mîia Baalilor, cînd se g tea cu veriga de nas, cu salba ei, i alerga dup ibovnicii ei, uifînd de Mine, zice Domnul.`` ¹⁴„Deaceea iat , o voi ademeni i o voi duce în pustie, i -i voi vorbi pe placul inimii ei. ¹⁵Acolo, îi voi da iar viile, i valea Acor i -o voi preface într'o u de n dejde, i acolo, va cînta ca în vremea tinere ii ei, i ca în ziua cînd s'a suit din ara Egiptului. ¹⁶În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: ‚B rbatul meu!` i nu-Mi vei mai zice: ‚St pînul meu!` ¹⁷Voi scoate din gura ei numele Baalilor, ca s nu mai fie pomeni i pe nume. ¹⁸În ziua aceea, voi încheia pentru ei un leg mînt cu fiarele cîmpului, cu p s rile cerului i cu tîrîtoarele p mîntului,

voi sfârși din arcul, sabia și orice unealtă de război, și-i voi face să locuiască în liniște. ¹⁹Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare; ²⁰te voi logodi cu Mine prin credințioasă, și vei cunoaște pe Domnul! ²¹În ziua aceea, voi asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile, și ele vor asculta pe mântul; ²²pe mântul va asculta grâul, mustul și untdelemnul, și acestea vor asculta pe Izrael. ²³Îmi voi sădi pe Lo-Ruhama în ar, și-i voi da îndurare; voi zice lui Lo-Ami: „Tu ești poporul Meu!” și el va răspunde: „Dumnezeul meu!”

Chapter 3

¹Domnul mi-a zis: „Du-te iar, și iube-te o femeie iubită de un ibovnic, și preacurvă; iube-te-o cum iube-te Domnul pe copiii lui Israel, cari se îndreaptă spre alii dumnezei și cari iubesc turtele de stafide!” ²Mi-am cumpărat-o cu cincisprezece sicli de argint, un omer de orz și un letec de orz. ³și i-am zis: „Rămâi multă vreme numai a mea, nu te dădă la curvie, nu mai fi a nici unui alt bărbat, și voi fi și eu la fel cu tine!” ⁴Căci copiii lui Israel vor rămânea multă vreme fără împărat, fără cpetenie, fără jertfă, fără chip de idol, fără efod, și fără terafimi. ⁵După aceea, copiii lui Israel se vor întoarce, și vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor, și pe împăratul lor David; și vor tresări la vederea Domnului și a bunătății Lui, în vremurile de pe urmă.

Chapter 4

¹Ascultați Cuvântul Domnului, copiii lui Israel! Căci Domnul are o judecată cu locuitorii țării, pentru că nu este adevărat, nu este îndurare, nu este cunoștință de Dumnezeu în ar. ²Fiecare jur strămb și minte, ucide, fură, și prea curvă-te; nepăstăie-te și face omoruri după omoruri. ³De aceea, așa se va jeli, toți ceice o locuiesc vor țânji, împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; chiar și pe țiii mării vor pieri. ⁴Dar nimeni să nu certe pe altul, nimeni să nu mustre pe altul, căci poporul tău este ca ceice se ceartă cu preoții. ⁵Te vei poticni ziua, proorocul se va poticni și el împreună cu tine noaptea, și pe mama ta o voi nimici. ⁶Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepdat cunoștința, și Eu te voi lepda, și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi! ⁷Cu cât s'au înmulțit, cu atât au păcătuit împotriva Mea. De aceea, le voi prefăca slava în ocară. ⁸Ei se hrănesc din jertfele pentru păcatele poporului Meu, și sînt lacomi de nelegiuirile lui. ⁹Dar și preotului și se va împlăca și poporului; îl voi pedepsi după umbletele lui, și-i voi răsplăti după faptele lui. ¹⁰Vor mânca și tot nu se vor sătura, vor curvi și tot nu se vor înmulți, pentru că au părsit pe Domnul și poruncile Lui. ¹¹Curvia, vinul și mustul iau mințile omului. ¹²Poporul Meu îmi întrebă lemnul lui, și toiagul lui îi prooroce-te; căci duhul curviei îi duce în răutate, și sînt necredincioși Dumnezeului lor. ¹³Aduc jertfe pe vârful munților, ard tămâie pe dealuri, supt stejari, plopi și terebinți, a căror umbră este plăcută. De aceea, fetele voastre curvesc, și nurorile voastre sînt

prea curve. ¹⁴Nu pot pedepsi pe fetele voastre pentru c sînt curve, nici pe nurorile voastre pentru c sînt preacurve, c ci ei în i i se duc la oparte cu ni te curve, i jertfesc împreun cu desfrînatele din temple. Poporul f r minte alearg spre pieire. ¹⁵Dac tu curve ti, Israele, m car Iuda s nu se fac vinovat. Nu v duce i m car la Ghilgal, nu v sui i la Bet-Aven, i nu jura i zicînd: „Viu este Domnul!” ¹⁶Pentru c Israel d din picioare ca o mînzat neîmblînzit ; i s -l mai pasc Domnul acum ca pe un miel în ima uri întinse! ¹⁷Efraim s'a lipit de idoli: las -l în pace! ¹⁸Abea au încetat s bea, i se dedau la curvie; cîrmuitorii lor sînt lacomi, da, sînt lacomi dup ru ine! ¹⁹Vîntul îi va strînge cu aripile lui, i vor fi da i de ru ine cu altarele lor!

Chapter 5

¹Asculta i lucrul acesta, preo i! Ia aminte, casa lui Israel! i pleac urechea, casa împ ratului! C ci pe voi v amenin judecata, pentru c a i fost o curs la Mi pa, i un la întins pe Tabor! ²Necredincio ii se afund în nelegiuire, dar voi avea Eu pedepse pentru to i! ³Cunosc Eu doar pe Efraim, i Israel nu-Mi este ascuns; tiu c tu, Efraime, ai curvit, i c Israel s'a spurcat. ⁴Faptele lor nu le îng duiesc s se întoarc la Dumnezeuul lor, c ci un duh de curvie este în inima lor, i nu cunosc pe Domnul! ⁵Dar mîndria lui Israel va fi martor împotriva lui, i Israel i Efraim vor c dea prin nelegiuirea lor, i Iuda va c dea i el cu ei. ⁶Vor merge cu oile i boii lor s caute pe Domnul, dar nu -L vor g si nicidecum: c ci S'a dep rtat din mijlocul lor. ⁷Au fost necredincio i Domnului, c ci au n scut copii din curvie; acum îi va înghi i o lun nou cu avu iile lor. ⁸Suna i din trîmbi la Ghibea, suna i din trîmbi la Rama! Striga i la Bet-Aven! Iac -i pe urma ta, Beniamine! ⁹Efraim va fi pustiit în ziua pedepsei: ce vestesc Eu împotriva semin iilor lui Israel, va veni negre it! ¹⁰C peteniile lui Iuda sînt ca cei ce mut semnul dela hotare; ca apa Îmi voi v rsa mînia peste ei! ¹¹Efraim este asuprit, zdrobit în judecat , c ci a urmat înv turile cari -i pl ceau. ¹²Voi fi ca o molie pentru Efraim, ca o putreziciune (a din ilor) pentru casa lui Iuda. ¹³Cînd î i vede Efraim boala, i Iuda r nile, Efraim alearg în Asiria, i trimete la împ ratul Iareb, m car c împ ratul acesta nu poate nici s v fac s n to i, nici s v lecuiasc r nile. ¹⁴Voi fi ca un leu pentru Efraim, i ca un pui de leu pentru casa lui Iuda; Eu, da, Eu voi sfî ia, i apoi voi pleca, voi lua, i nimeni nu-Mi va r pi prada. ¹⁵Voi pleca, M voi întoarce în locuin a Mea, pîn cînd vor m rturisi c sînt vinova i i vor c uta Fa a Mea. Cînd vor fi în necaz, vor alerga la Mine.

Chapter 6

¹„Veni i, s ne întoarcem la Domnul! C ci El ne -a sfî iat, dar tot El ne va vindeca; El ne -a lovit, dar tot El ne va lega r nile. ²El ne va da iar via a în dou zile; a treia zi ne va scula, i vom tr i înaintea Lui. ³S cunoa tem, s c ut m s cunoa tem pe Domnul! C ci El se ive te ca zorile dimine ei,

i va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de prim var , care ud p mîntul!` - ⁴Ce s - i fac, Efraime? Ce s - i fac, Iudo? Evlavia voastr este ca norul de diminea , i ca roua care trece curînd. ⁵Deaceea îi voi biciui prin prooroci, îi voi ucide prin cuvintele gurii Mele, i judec ile Mele vor str luci ca lumina! ⁶Ci bun tate voiesc, nu jertfe, i cuno tin de Dumnezeu mai mult decît arderi de tot! ⁷Dar ei au c lcat leg mîntul, ca oricare om de rînd; i nu Mi-au fost credincio i atunci. ⁸Galaadul este o cetate de nelegiui i, plin de urme de sînge! ⁹Ceata preo ilor este ca o ceat de tîlhari, care st la pînd , s vîr ind omoruri pe drumul Sihemului; da, se dedau la mi elii. ¹⁰În casa lui Israel am v zut lucruri grozave: acolo Efraim curve te, Israel se spurc . ¹¹i ie, Iudo, î i este preg tit un seceri , cînd voi aduce înapoi pe robii de r zboi ai poporului Meu!

Chapter 7

¹Cînd vreau s vindec pe Israel, atunci se descopere nelegiuirea lui Efraim i r utatea Samariei, c ci lucreaz cu vicle ug. Înl untru vine ho ul, i ceata de tîlhari j fuie te afar . ²i nu se gîndesc în inima lor c Eu îmi aduc aminte de toat r utatea lor; faptele lor îi i înconjoar , i stau înaintea Mea! ³Ei veselesc pe împ rat cu r utatea lor, i pe c petenii cu minciunile lor. ⁴To i sînt preacurvari, ca un cuptor înc lzit de brutar: i brutarul înceteaz s mai a î e focul, de cînd a fr mîntat pl m deala pîn s'a ridicat. ⁵În ziua împ ratului nostru, c peteniile se îboln vesc de prea mult vin, împ ratul d mîna cu batjocoritorii. ⁶Le arde inima dup curse ca un cuptor; toat noaptea le fumeg mînia, iar diminea a arde ca un foc aprins. ⁷To i ard ca un cuptor, i î i m nînc judec torii; to i împ ra ii lor cad; niciunul din ei nu M cheam . ⁸Efraim se amestec printre popoare, Efraim este o turt , care n'a fost întoars . ⁹Ni te str ini îi m nînc puterea, i el nu- i d seama, îl apuc b trîne a, i el nu- i d seama. ¹⁰M car c mîndria lui Israel m rturise te împotriva lui, tot nu se întorc la Domnul, Dumnezeuul lor, i tot nu -L caut , cu toate aceste pedepse! ¹¹Ci Efraim a ajuns ca o turturic proast , f r pricepere; ei cheam Egiptul, i alearg în Asiria. ¹²Dar ori de cîteori se duc, Îmi voi întinde la ul peste ei, îi voi doborî ca pe p s rile cerului; i -i voi pedepsi cum le-am spus în adunarea lor. ¹³Vai de ei, pentru fug de Mine! Pieirea vine peste ei, pentru nu-Mi sînt credincio i! A vrea s -i scap, dar ei spun minciuni împotriva Mea! ¹⁴Nu strig c tre Mine din inim , ci se bocesc în a ternutul lor; turbeaz dup grîu i must, i se r zvr tesc împotriva Mea. ¹⁵I-am pedepsit, I-am înt rit bra ele, dar ei gîndesc r u împotriva Mea. ¹⁶Se întorc, dar nu la Cel Prea Înalt; sînt ca un arc în el tor. Mai marii lor vor c dea uci i de sabie, din pricina vorbirii lor îndr zne e, care -i va face de rîs în ara Egiptului.

Chapter 8

¹Pune trîmbi a în gur ! Vr jma ul vine ca un vultur peste Casa Domnului! C ci au c lcat leg mîntul Meu, i au p c tuit împotriva Legii Mele. ²Atunci vor striga c tre Mine: „Dumnezeule, noi Te

cunoa tem, noi, Israel! - ³Israel a lep dat binele cu scîrb ; de aceea vr jma ul îi va urm ri. ⁴Au pus împ ra i f r porunca Mea, i c petenii f r tîrea Mea; au f cut idoli din argintul i aurul lor: deaceea vor fi nimici i. ⁵Vi elul t u este o scîrb , Samario! Mînia Mea s'a aprins împotriva lor! Pîn cînd nu vor voi ei s se în cura i? ⁶Idolul acesta vine din Israel, un lucr tor l -a f cut, i nu este Dumnezeu. Deaceea, vi elul Samariei va fi f cut buc i! ⁷Fiindc au s m nat vînt, vor secera furtun . Nu le va cre te un spic de grîu; ce va r s ri, nu va da f in , i dac ar da, ar mînca -o str inii. ⁸Israel este nimic! Acum ei au ajuns printre neamuri ca un vas f r pre . ⁹Ci s'au dus în Asiria, ca un m gar s lbatic care umbl r sle . Efraim a dat daruri ca s aib prieteni! ¹⁰Chiar dac ei dau daruri neamurilor, tot îi voi ap sa, ca s înceteze pentru pu in vreme s mai ung vreun împ rat i domni. ¹¹Ci Efraim a zidit multe altare ca s p c tuiasc , i altarele acestea l-au f cut s cad în p cat. ¹²Chiar dac -i scriu toate poruncile Legii Mele, totu ele sînt privite ca ceva str in. ¹³Ei junghie vitele pe cari Mi le aduc, i carnea le -o mînînc ; deaceea Domnul nu le prime te! Acum Domnul Î i aduce aminte de nelegiuirea lor, i le va pedepsi p catele: se vor întoarce în Egipt! ¹⁴Ci Israel a uitat pe Cel ce l -a f cut, i -a zidit palate, i Iuda a înmul it cet ile înt rite; deaceea voi trimete foc în cet ile lor, i le va mistui palatele.

Chapter 9

¹Nu te bucura Israele, nu te veseli, ca popoarele, pentru c ai curvit, p r sind pe Domnul, pentru c ai iubit o plat necurat în toate ariile cu grîu! ²Aria i teascul nu -i vor hr ni, i mustul le va lipsi. ³Nu vor r mînea în ara Domnului; ci Efraim se va întoarce în Egipt, i vor mînca în Asiria mînc ri necurate. ⁴Nu vor aduce Domnului vin ca jertf de b utur : c ci nu -I vor fi pl cute. Pînea lor le va fi ca o pîne de jale; to i ceice vor mînca din ea, se vor face necura i; c ci pînea lor va fi numai pentru ei, nu va intra în Casa Domnului! ⁵Ce ve i face în zilele de praznic, la s rb torilor Domnului? ⁶Ci iat c ei pleac din pricina pustiirii; Egiptul îi va aduna, Moful le va da morminte; ce au mai scump, argintul lor, va fi prada m r cinilor, i vor cre te spinii în corturile lor. ⁷Vin zilele pedepsei, vin zilele r spl tirii: Israel va vedea singur dac proorocul este nebun, sau dac omul însuflat aiureaz . i aceasta din pricina m rimii nelegiurilor i r zvr tirilor tale. ⁸Efraim st la pînd împotriva Dumnezeului meu, proorocului i se întind la uri de p s ri pe toate c ile lui, îl vr jm esc în Casa Dumnezeului s u. ⁹S'au afundat în stric ciune, ca în zilele Ghibei; Domnul Î i va aduce aminte de nelegiuirea lor, le va pedepsi p catele. ¹⁰Am g sit pe Israel ca pe ni te struguri în pustie, am v zut pe p rin ii vo tri ca pe cele dintîi roade ale unui smochin, în prim var ; dar ei s'au dus la Baal-Peor, s'au pus în slujba idolului scîrbos, i au ajuns urîcio i ca i acela pe care îl iubeau. ¹¹Slava lui Efraim va sbura ca o pas re: nu mai este nicio na tere, nicio îns rcinare, i nicio z mislire! ¹²Chiar dac î i vor cre te copiii, îi voi lipsi de ei înainte ca s ajung oameni mari; i vai de ei, cînd Îmi voi întoarce privirile dela ei! ¹³Efraim, dup cum v d, î i d copiii la prad ; i Efraim î i va duce singur copiii la celce -i va ucide! - ¹⁴D -le, Doamne!... Ce s le dai?... D -le un pîntece, care s nasc înainte de

vreme i î e seci!... ¹⁵Toat r utatea lor este la Ghilgal; acolo M'am scîrbit de ei. Din pricina r ut ii faptelor lor, îi voi izgoni din Casa Mea. Nu -i mai pot iubi, toate c peteniile lor sînt ni te înd r tnici. ¹⁶Efraim este lovit, r d cina i s'a uscat; nu mai dau rod; i chiar dac au copiii, le voi omorî rodul iubit de ei. - ¹⁷Dumnezeul meu îi va lep da, pentru c nu L-au ascultat: de aceea vor r t ci printre neamuri. -

Chapter 10

¹Israel era o vie m noas , care f cea multe roade. Cu cît roadele sale erau mai multe, cu atît mai multe altare a zidit; cu cît îi prop ea ara, cu atît înfrumuse a stîlpii idole ti. ²Inima lor este împ r it : de aceea vor fi pedepsi i. Domnul le va surpa altarele, le va nimici stîlpii idole ti. ³i curînd vor zice: „N'avem un adev rat împ rat, c ci nu ne-am temut de Domnul; i împ ratul, pe care -l avem, ce ar putea face el pentru noi?`` ⁴Ei rostesc vorbe de erte, jur minte mincinoase, cînd încheie un leg mînt: de aceea, pedeapsa va încol i ca o buruian otr vitoare din brazdele cîmpiei! ⁵Locuitorii Samariei, se vor uimi de vi eii din Bet-Aven; poporul va j li pe idol, i preo ii lui vor tremura pentru el, pentru slava lui, care va pieri din mijlocul lor. ⁶Da, el însu va fi dus în Asiria, ca dar împ ratului Iareb. Ru inea va cuprinde pe Efraim, i lui Israel îi va fi ru ine de planurile sale. ⁷S'a dus Samaria i împ ratul ei, ca o plig pe fa a apelor. ⁸În l imile din Bet-Aven, unde a p c tuit Israel, vor fi nimicite; spini i m r cini vor cre te pe altarele lor. i vor zice mun ilor: „Acoperi i-ne!`` i dealurilor: „C de i peste noi!`` ⁹Din zilele Ghibei ai p c tuit, Israele! Acolo au st tut ei, ca r zboiul f cut împotriva celor r i s nu -i apuce la Ghibea. ¹⁰Îi voi pedepsi cînd voi vrea, i se vor strînge popoare împotriva lor, cînd îi voi pedepsi pentru îndoita lor nelegiuire! ¹¹Efraim este o mînzat înv at la jug, c reia îi place s treiere grîul, i i-am cru at gîtul s u cel frumos; dar acum voi înjuga pe Efraim, Iuda va ara i Iacov îi va gr pa. ¹²S m na i potrivit cu neprih nirea i ve i secera potrivit cu îndurarea. Des eleni i-v un ogor nou! Este vremea s c uta i pe Domnul, ca s vin i s v ploaie mîntuire. ¹³A i arat r ul, a i secerat nelegiuirea, i a i mîncat rodul minciunii. C ci te-ai încrezut în car le tale de lupt , în num rul oamenilor t i viteji. ¹⁴Deaceea se va stîrni o zarv împotriva poporului t u, i toate cet uile tale vor fi nimicite, cum a nimicit în lupt alman-Bet-Arbel, cînd mama a fost zdrobit împreun cu copiii ei. ¹⁵Iat ce v va aduce Betel, din pricina r ut ii voastre peste m sur de mare. În rev rsatul zorilor, se va ispr vi cu împ ratul lui Israel!

Chapter 11

¹Cînd era tîn r Israel, îl iubeam, i am chemat pe fiul Meu din Egipt. ²Dar cu cît proorocii îi chemau, cu atît ei se dep rtau: au adus jertfe Baalilor, i t mîie chipurilor idole ti. ³i totu Eu am înv at pe Efraim s mearg , i l-am ridicat în bra e; dar n'au v zut c Eu îi vindecam. ⁴I-am tras cu

legături omenești, cu funii de dragoste, am fost pentru ei ca cel ce le ridică jugul de lângă gură. M'am plecat spre ei și le-am dat de mâncare. ⁵Nu se vor mai întoarce în țara Egiptului; dar Asirianul va fi împărțitul lor, pentru că n'au voit să se întoarcă la Mine. ⁶Sabia va năvăli peste cetățile lor, va nimici, va mânca pe sprijinatorii lor, din pricina planurilor pe cari le-au făcut. ⁷Poporul Meu este pornit să se depărteze de Mine; și dacă sînt chemați înapoi la Cel Prea Înalt, niciunul din ei nu caută să se ridice. ⁸„Cum să te dau Efraime? Cum să te predau Israele? Cum să-ți fac ca Admei? Cum să te fac ca eboimul? Mi se sbate inima în Mine, și tot într-unul Mi se măcar de mil! ⁹Nu voi lucra după mînia Mea aprinsă, nu voi mai nimici pe Efraim; căci Eu sînt Dumnezeu, nu un om. Eu sînt Sfîntul în mijlocul tău, și nu voi veni să prădesc. ¹⁰Ei vor urma pe Domnul, ca pe un leu care va răzni; căci El însuși va răzni, și copiii vor alerga tremurînd dela apus. ¹¹Vor alerga tremurînd din Egipt, ca o pasare, și din țara Asiriei, ca o porumbiță. și-ți voi face să locuiești în casele lor, zice Domnul.`` ¹²Efraim mă înconjoară cu minciuni, și casa lui Israel cu înșelăciuni. Iuda este tot hoinar față de Dumnezeu, față de Cel Sfînt și credincios.

Chapter 12

¹Lui Efraim îi place vîntul și aleargă după vîntul de răsunet; zilnic mărește minciuna și înșelăciunea; face legămînt cu Asiria, și duc untdelemn în Egipt. ²Domnul este în ceartă cu Iuda, și va pedepsi pe Iacov după purtarea lui: îi va răsplăti după faptele lui. ³Încă din pîntecele mamei, a apucat Iacov pe frate-său de câlcîi, și în puterea lui, s'a luptat cu Dumnezeu. ⁴S'a luptat cu îngerul, și a fost biruitor, a plîns și s'a rugat de el. Iacov l-a înșelănit la Betel, și acolo ne-a vorbit Dumnezeu. ⁵Domnul este Dumnezeul oțtirilor; Numele Lui este Domnul. ⁶Tu dar, întoarce-te la Dumnezeul tău, părăzește bunătatea și iubirea, și nădăduie-te totdeauna în Dumnezeul tău. ⁷Efraim este un negustor care are în mînă o cumpănă mincinoasă. Îi place să înșele. ⁸și Efraim zice: „Cu adevărat, m'am îmbogățit, am făcut avere; și în toată munca mea nu mi s-ar putea găsi nici o nelegiuire care să fie un păcat.`` ⁹și totuși, Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, din țara Egiptului, și pînă acum; Eu te voi face să locuiești iar în corturi, ca în zilele de sărbătoare! ¹⁰Eu am vorbit prorocilor, am dat o mulțime de vedenii, și am spus pilde prin proroci. ¹¹Dacă Galaadul s'a datat la slujba idolilor, Galaadii îi vor fi nimiciți și negriți. Ei jertfesc boi în Ghilgal: de aceea, altarele lor vor ajunge niște mormane de pietre, pe brazdele câmpiilor. ¹²Iacov a fugit odinioară în câmpia lui Aram, Israel a slujit pentru o femeie, și pentru o femeie a părăzit turmele. ¹³Dar, printr'un proroc a scos Domnul pe Israel din Egipt, și printr'un proroc a fost părăzit Israel. ¹⁴Efraim a mîniat rău pe Domnul: dar Domnul său va arunca asupra lui sîngele pe care l-a vărsat, și-ți va răsplăti ocara, pe care l-a făcut-o.

Chapter 13

¹Cînd vorbea Efraim, r spîndea groaza în Israel. Dar cum a p c tuit cu Baal, a murit. ²i acum ei p c tuiesc într'una, î i fac chipuri turnate din argintul lor, idoli n scoci i de ei, lucrare f cut de me teri. Acestora le vorbesc ei, i jertfind oameni, s rut vi ei! ³De aceea, vor fi ca norul de diminea , ca roua care trece repede, ca pleava suflat de vînt din arie, ca fumul, care iese din horn. ⁴Dar Eu sînt Domnul, Dumnezeuul t u, din ara Egiptului înceoace. Tu cuno ti c nu este alt Dumnezeu afar de Mine, i nu este alt Mîntuitor afar de Mine. ⁵Eu te-am cunoscut în pustie, într'un p mînt f r ap . ⁶Dar cînd au dat de p une, s'au s turat, i cînd s'au s turat, inima li s'a umflat de mîndrie; de aceea M'au uitat. ⁷Eu M'am f cut ca un leu pentru ei, i -i pîndesc ca un pardos pe drum. ⁸M n pustesc asupra lor, ca o ursoaic lipsit de puii ei, le sfî ii înveli ul inimii; îi înghit pe dat ca un leu, i fiarele cîmpului îi vor face buc i. ⁹Pieirea ta, Israele, este c ai fost împotriva Mea, împotriva Celui ce te putea ajuta. ¹⁰Unde este împ ratul t u, ca s te scape în toate cet ile tale? Unde sînt judec torii t i, despre cari ziceai: „D -mi un împ rat i domni?`` ¹¹i-am dat un împ rat în mînia Mea, i i -l iau în urgia Mea! ¹²Nelegiuirea lui Efraim este strîns , p catul lui este p strat. ¹³Îl vor apuca durerile na terii; este un copil neîn elept, c ci nu poate s nasc la vremea sorocit ! ¹⁴Îi voi r scump ra din mîna locuin ei mor ilor, îi voi izb vi dela moarte. Moarte, unde î i este ciuma? Locuin a mor ilor, unde î i este nimicirea? C in a este ascuns de privirile Mele! ¹⁵Oricît de roditor ar fi Efraim în mijlocul fra ilor s i, tot va veni vîntul de r s rit, se va stîrni din pustie un vînt al Domnului, îi va usca izvoarele, i -i va seca fîntînile: va j fui vistieria de toate vasele ei de pre . ¹⁶Samaria este pedepsit , pentruc s'a r zvr tit împotriva Dumnezeului ei. Vor c dea uci i de sabie; pruncii lor vor fi zdrobi i, i vor spinteca pîntecele femeilor lor îns rcinate.

Chapter 14

¹Întoarce-te, Israele, la Domnul, Dumnezeuul t u! C ci ai c zut prin nelegiuirea ta. ²Aduce i cu voi cuvinte de c in , i întoarce i-v la Domnul. Spune i -I: „Iart toate neleguirile, prime te-ne cu bun voin , i Î i vom aduce, în loc de tauri, lauda buzelor noastre. ³Asirianul nu ne va sc pa, nu vrem s mai înc lec m pe cai, i nu vrem s mai zicem lucr rii mînilor noastre: „Dumnezeul nostru!`` C ci la Tine g se te mil orfanul.`` ⁴Le voi vindeca v t marea adus de neascultarea lor, îi voi iubi cu adev rat! C ci mînia Mea s'a ab tut dela ei! ⁵Voi fi ca roua pentru Israel; el va înflori ca crinul, i va da r d cini ca Libanul. ⁶Ramurile lui se vor întinde; m re ia lui va fi ca a m slinului, i miresmele lui ca ale Libanului. ⁷Iar vor locui la umbra lui, iar vor da via grîului, vor înflori ca via, i vor avea faima vinului din Liban. ⁸Ce mai are Efraim a face cu idolii? Îl voi asculta i -l voi privi, voi fi pentru el ca un chiparos verde: dela Mine î i vei primi rodul. - ⁹Cine este în elept, s ia seama la aceste lucruri! Cine este priceput, s le în eleag ! C ci c ile Domnului sînt drepte; i cei drep i umbl pe ele, dar cei r zvr ti i cad pe ele

Joel

Chapter 1

¹Cuvîntul Domnului care a fost spus lui Ioel, fiul lui Petuel. ²Asculta i lucrul acesta, b trîni! i lua i seama, to i locuitorii rii! S'a întîmplat a a ceva pe vremea voastr , sau pe vremea p rin ilor vo tri? ³Povesti i copiilor vo tri despre lucrul acesta, i copiii vo tri s povesteasc la copiii lor, iar copiii lor s povesteasc neamului de oameni care va urma! ⁴Ce a l sat nemîncat l costa Gazam, a mîncat l costa Arbeh, ce a l sat l costa Arbeh, a mîncat l costa Ielec, ce a l sat l costa Ielec, a mîncat l costa Hasil. ⁵Trezi i-v , be ivilor, i plînge i! V ita i-v to i cei ce be i vin, c ci vi s -a luat mustul dela gur ! ⁶C ci în ara mea a n v lit un popor puternic i f r num r, cu din i de leu, i m sele de leoaic . ⁷Mi -a pustiit via; mi -a f cut buc i smochinul, l -a jupuit de coaj i l -a trîntit jos; ml di ele de vi au ajuns albe! ⁸Boce te-te, ca fecioara încins cu un sac dup b rbatul tinere ei ei! ⁹Au încetat darurile de mîncare i jertfele de b utur din Casa Domnului; preo ii, slujitorii Domnului, j lesc. ¹⁰Cîmpia este pustiit , p mîntul întristat, c ci grîul este nimicit, mustul a secat, untdelemnul nu mai este. ¹¹În rmuri i, plugari, v ita i-v , vieri, din pricina grîului i orzului, c ci bucatele de pe cîmp sînt pierdute. ¹²Via este pr p dit , smochinul este ve tejit, rodiul, finicul, m rul, to i pomii de pe cîmp, s'au uscat... i s'a dus bucuria dela copiii oamenilor! ¹³Încinge i-v , preo i, i plînge i! Boci i-v , slujitori ai altarului; veni i i petrece i noaptea îmbr ca i cu saci, slujitori ai Dumnezeului meu! C ci au încetat darurile de mîncare i jertfele de b utur din Casa Dumnezeului vostru. ¹⁴Vesti i un post, chema i o adunare de s rb toare; strînge i pe b trîni, pe to i locuitorii rii, în Casa Domnului, Dumnezeului vostru, i striga i c tre Domnul. ¹⁵„Vai! ce zi!`` Da, ziua Domnului este aproape, vine ca o pustiire dela Cel Atotputernic. ¹⁶Nu s'a pr p dit hrana supt ochii no tri? i n'a perit bucuria i veselia din Casa Dumnezeului nostru? ¹⁷S'au uscat semin ele supt bulg ri; grînarele stau goale, hambarele sînt stricate, c ci s'a stricat s m n tura! ¹⁸Cum gem vitele! Cirezile de boi umbl buimace, c ci nu mai au p une; chiar i turmele de oi suf r! ¹⁹C tre Tine, Doamne, strig, c ci a mîncat focul islazurile pustiei, i para focului a pîrlit to i copacii de pe cîmp! ²⁰Chiar i fiarele cîmpului se îndreapt doritoare c tre tine, c ci au secat pîraiele, i a mîncat focul islazurile pustiei.

Chapter 2

¹Suna i din trîmbi în Sion! Suna i în gura mare pe muntele Meu cel sfînt, ca s tremure to i locuitorii rii. C ci vine ziua Domnului, este aproape! - ²O zi de întunerec i negur mare, o zi de nori i de întunecime. Ca zorile dimine ii se întinde peste mun i un popor mare i puternic, cum n'a mai fost din veac, i nici în vremurile viitoare nu va mai fi. ³Arde focul înaintea lui, i pîlp ie flac ra dup el. Înaintea lui, ara era ca o gr din a Edenului, i dup el este un pustiu sterp: nimic nu -i scap .

⁴Parc sînt ni te cai, i alearg ca ni te c l re i. ⁵Vin uruind ca ni te car pe mun i, i pîr e ca o flac r de foc, cînd mistuie miri tea; par o puternic o tire, gata de lupt . ⁶Tremur popoarele înaintea lor, i toate fe ele îng lbenesc. ⁷Alearg ca ni te r zboinici, se suie pe ziduri ca ni te r zboinici, fiecare î i vede de drumul lui, i nu se abate din c rarea lui. ⁸Nu se împing unii pe al ii, fiecare ine irul, se n pustesc prin s ge i i nu se opresc din mers. ⁹Se r spîndesc în cetate, alearg pe ziduri, se suie pe case, i intr pe ferestre ca un ho . ¹⁰Înaintea lor se cutremur p mîntul, se zguduie cerurile, soarele i luna se întunec , i stelele î i pierd lumina. ¹¹Domnul face s tune glasul Lui înaintea o tirii Sale, c ci tab ra Lui este foarte mare, i celce împline te cuvîntul este puternic. Dar mare este ziua Domnului i foarte înfrico at : cine o poate suferi? ¹²„Dar chiar acuma, zice Domnul, întoarce i-v la Mine cu toat inima, cu post, cu plînset i bocet! ¹³Sfî ia i-v inimile nu hainele, i întoarce i-v la Domnul, Dumnezeul vostru. C ci El este milostiv i plin de îndurare, îndelung r bd tor i bogat în bun tate, i -I pare r u de relele pe cari le trimete. ¹⁴Cine tie dac nu Se va întoarce i nu Se va c i? Cine tie dac nu va l sa dup El o binecuvîntare, daruri de mîncare i jertfe de b utur pentru Domnul, Dumnezeul vostru? ¹⁵Suna i cu trîmbi a în Sion! Vesti i un post, chema i o adunare de s rb toare!`` ¹⁶Strînge i poporul, ine i o adunare sfînt ! Aduce i pe b trîni, strînge i copiii, i chiar pruncii dela î ! S ias mirele din c mara lui, i mireasa din odaia ei! ¹⁷Preo ii, slujitorii Domnului, s plîng între tind i altar, i s zic : „Doamne, îndur -Te de poporul T u! Nu da de ocar mo tenirea Ta, n'o face de batjocura popoarelor! Pentru ce s se zic printre neamuri: „Unde este Dumnezeul lor?`` ¹⁸Domnul a fost plin de rîvn pentru ara Lui, i S'a îndurat de poporul S u. ¹⁹Domnul a r spus, i a zis poporului S u: „Iat , v trimet grîu, must i untdelemn proasp t, ca s v s tura i de ele, i nu v voi mai face de ocar între neamuri. ²⁰Voi dep rta dela voi pe vr jma ul dela miaz -noapte, îl voi izgoni spre un p mînt f r ap i pustiu, îi voi împinge partea dinainte a o tirii lui în marea de r s rit, i coada o tirii în marea de apus; iar duhoarea lui se va ridica în sus, i mirosul lui de putregai se va în l a în v zduh, c ci s'a crezut grozav. ²¹Nu te teme, p mîntule, ci bucur -te i vesele te-te, c ci Domnul face lucruri mari! ²²Nu v teme i, fiare de pe cîmp, c ci islazurile pustiei iar vor îmverzi, pomii î i vor da roadele, smochinul i vi a î i vor da rodul lor. ²³i voi, copii ai Sionului, bucura i-v i veseli i-v în Domnul, Dumnezeul vostru, c ci El v va da ploaie la vreme, v va trimete ploaie timpurie i tîrzie, ca odinioar . ²⁴Ariile se vor umplea de grîu, vor geme tocitoarele i teascurile de must i de untdelemn, ²⁵v voi r spl ti astfel anii, pe cari i-au mîncat l custele Arbeh, Ielec, Hasil i Gazam, o tiera Mea cea mare, pe care am trimes -o împotriva voastr . ²⁶Ve i mînca i v ve i s tura, i ve i l uda Numele Domnului, Dumnezeului vostru, care va face minuni cu voi, i poporul Meu niciodat nu va mai fi de ocar ! ²⁷i ve i ti c Eu sînt în mijlocul lui Israel, c Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, i nu este altul afar de Mine. i poporul Meu niciodat nu va mai fi de ocar . ²⁸Dup aceea, voi turna Duhul Meu peste orice f ptur ; fiii i fiicele voastre vor prooroci, b trîni vo tri vor visa visuri, i tinerii vo tri vor avea vedenii. ²⁹Chiar i peste robi i peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea. ³⁰Voi face s se vad semne în ceruri i pe p mînt: sînge, foc, i stîlpi de fum; ³¹soarele se va preface în întunec , i luna în sînge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare i înfrico at . ³²Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mîntuit. C ci mîntuirea

va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a fost domnul, și între cei rămași, pe cari-i va chema Domnul.

Chapter 3

¹Căci iată că în zilele acelea și în vremile acelea, când voi aduce înapoi pe prinții de război ai lui Iuda și ai Ierusalimului, ²voi strânge pe toate neamurile, și le voi pogori în valea lui Iosafat. Acolo, Mă voi judeca cu ele, pentru poporul Meu, pentru Israel, moțtenirea Mea, pe care l-au risipit printre neamuri, împărțind între ele țara Mea. ³Au tras la sor pentru poporul Meu; au dat un flăcău pe o curvă, și au vândut fata pe vin, și l-au bătut. ⁴Ce vreți voi cu Mine, Tirule și Sidonule, și toate inuturile Filistenilor? Vreți să-mi răsplătiți vreodată, sau să faceți ceva împotriva Mea? Iute, fraților, voi întoarce faptele voastre asupra capului vostru. ⁵Mi-ați luat argintul și aurul, și cele mai bune odoare ale Mele, și le-ați dus în templele voastre. ⁶Ați vândut pe copiii lui Iuda și ai Ierusalimului copiilor Grecilor, ca să-i depărtați din țara lor. ⁷Iată că îi scol în locul în care i-ați vândut, și voi întoarce fapta voastră asupra capului vostru. ⁸Voi vinde copiii lui Iuda pe fiii și fiicele voastre, și ei îi vor vinde Sabeenilor, un neam depărtat; căci Domnul a vorbit. ⁹Vești și aceste lucruri printre neamuri: pregăteți-vă de război! Treziți pe viteji! Să se apropie și să se suie, toți oamenii de război! ¹⁰Fiarele plugurilor voastre prefacă-i-le în săbii, și cosoarele în sulie! Cel slab să zică: „Sînt tare!” ¹¹Grăbiți-vă și veniți, toate neamurile de primprejur, și strângeți-vă! Acolo pogoară, Doamne, pe vitejii Tui! ¹²Să se scoale neamurile, și să se suie în valea lui Iosafat! Căci acolo voi judeca toate neamurile de primprejur. ¹³Puneți mîna pe seceră, căci seceriul este copt! Veniți și înălțați cu picioarele, căci linurile sînt pline, și tocitorile dau peste ele! Căci mare este răutatea lor! ¹⁴Vin grămezi-grămezi în valea judecății, căci ziua Domnului este aproape, în valea judecății. ¹⁵Soarele și luna se întunec, și stelele își pierd strălucirea. ¹⁶Domnul răzvine te din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scump pentru poporul Său, și ocrotirea copiilor lui Israel. ¹⁷și veștiți că Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care locuiește în Sion, muntele Meu cel sfînt. Ierusalimul însuși va fi sfînt, și nu vor mai trece străzii prin el. ¹⁸În vremea aceea, va picura must din munte, și va curge lapte din dealuri, toate pîraiele lui Iuda vor fi pline de apă. Un izvor va ieși deasemenea din Casa Domnului, și va uda valea Sitim. ¹⁹Egiptul va ajunge pustiu, Edomul va ajunge o pustie stearpă, din pricina sîlniciei făcute împotriva copiilor lui Iuda, al căror sînge nevinovat l-au vărsat în țara lor. ²⁰Dar Iuda va fi vecinic locuit, și Ierusalimul din neam în neam. ²¹Le voi răzbi și sîngele pe care nu l-am răzbiat încă, dar Domnul va locui în Sion

Amos

Chapter 1

¹Cuvintele lui Amos, unul din p storii din Tecoa, vedeniile pe cari le -a avut el despre Israel, pe vremea lui Ozia, împ ratul lui Iuda, i pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împ ratul lui Israel, cu doi ani înainte cutremurului de p mînt. ²El a zis: „Domnul r cne te din Sion, glasul Lui r sun din Ierusalim. P unele p storilor j lesc, i vîrful Carmelului este uscat. ³A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Damascului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c au treierat Galaadul cu treier toarea de fer. ⁴De aceea voi trimete foc în casa lui Hazael, care va mistui palatele lui Ben-Hadad. ⁵Voi sf rîma z voarele Damascului, i voi nimici cu des vîr ire pe locuitorii din Bicat-Aven, împreun cu cel ce ine toiagul de cîrmuire în Bet-Eden; i poporul Siriei va fi dus rob la Chir, zice Domnul.`` ⁶A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Gazei, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c au luat pe to i oamenii prin i de r zboi i i-au dat Edomului: ⁷de aceea, voi trimete foc în zidurile Gazei, i -i va mistui palatele. ⁸Voi nimici cu des vîr ire pe locuitorii din Asdod, i pe cel ce ine toiagul împ r tesc în Ascalon; Îmi voi întoarce mîna împotriva Ecronului, i ce va mai r mînea din Filistenii va pieri, zice Domnul Dumnezeu.`` ⁹A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Tirului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c au luat pe to i oamenii prin i de r zboi, i i-au dat Edomului, i nu s'au gîndit la leg mîntul fr esc. ¹⁰De aceea, voi trimete foc în zidurile Tirului, i -i va mistui palatele.`` ¹¹A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Edomului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c a urm rit pe fra ii s i cu sabia, în du indu- i mila, a dat drumul mîniei, i î i inea într'una urgia. ¹²De aceea, voi trimete foc peste Teman, i va mistui palatele Bo rei.`` ¹³A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale copiilor lui Amon, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c au spintecat pîntecele femeilor îns rcinate ale Galaadului, ca s - i m reasc inutul: ¹⁴de aceea, voi aprinde focul în zidurile Rabei, i -i va mistui palatele, în mijlocul strig telor de r zboi în ziua luptei, i în mijlocul vijeliei în ziua furtunii. ¹⁵i împ ratul lor va merge în robie, el, i c peteniile lui împreun cu el, zice Domnul.``

Chapter 2

¹A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Moabului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea: pentru c a ars, a ars pîn le -a f cut var, oasele împ ratului Edomului, ²de aceea voi trimete foc în Moab, i va mistui palatele Cheriotului; i Moabul va pieri în mijlocul zarvei, în mijlocul strig telor de r zboi i sunetul trîmbi ei: ³Voi nimici cu des vîr ire pe judec tor din mijlocul lui, i voi uide pe toate c peteniile lui împreun cu el, zice Domnul.`` ⁴A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea, pentru c au nesocotit Legea Domnului i n'au p zit poruncile Lui, ci s'au l sat du i în r t cire de idolii cei mincino i dup cari au umblat i p rin ii lor; ⁵de aceea, voi trimete foc în Iuda, i va mistui palatele Ierusalimului.`` ⁶A a vorbe te Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale lui Israel, ba pentru patru, nu-Mi schimb hot rîrea,

pentru că au vândut pe cel neprihănit pe bani, și pe sârac pe o pereche de încâlțăminte. ⁷Ei doresc să vadă rîna pînă la mîntul pe capul celor sârmani, și calc în picioare dreptul celor nenorociți. Fiul și tatăl se duc la aceeași fată, ca să pîngărească Numele Meu cel sfînt. ⁸Se întind lîngă fiecare altar pe haine luate ca zlog, și beau în casa dumnezeilor lor amenda celor osîndiți de ei. ⁹Și totuși Eu am nimicuit dinaintea lor pe Amoriți, cari erau cît cedrii de înalți, și tari ca stejarii; le-am nimicuit roadele din vîrf pînă în rădăcini. ¹⁰Și Eu v'am scos din țara Egiptului, și v'am povăluit patruzeci de ani în pustie, ca să vă dau în stăpînire țara Amoriților. ¹¹Am ridicat prooroci dintre fiii voștri, și Nazirei dintre tinerii voștri. Nu este așa, copiii ai lui Israel? zice Domnul... ¹²Iar voi ați dat Nazireilor să bea vin, și proorocilor le-ați poruncit: „Nu proorociți!” ¹³Iată, voi stropiți cum stropete pînă la mîntul carul încercat cu snopi, ¹⁴aa că cel iute nu va putea să fugă, iar cel tare nu se va putea sluji de țîrnia lui, și omul viteaz nu-și va scăpa viața. ¹⁵Cel ce mînuiește arcul nu va putea să-și înfășure pieptul, cel iute de picioare nu va scăpa, și cîlcirele nu-și va scăpa viața; ¹⁶iar cel mai inimos dintre războinici, va fugi în pielea goală în ziua aceea, zice Domnul.”

Chapter 3

¹Ascultă și cuvîntul acesta, pe care-l rostește Domnul împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am scos-o din țara Egiptului! ²„Eu v'am ales numai pe voi dintre toate familiile pînă la mîntul: de aceea voi și pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre. ³Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți? ⁴Răcnește leul în pădure, dacă n'are pradă? Sbiară puiul de leu din fundul vizuinei lui, dacă n'a prins nimic? ⁵Căde pas rea în laul de pe pînă, dacă nu și s'a întins o cursă? Se ridică laul de la pînă, fără să se fi prins ceva în el? ⁶Sau sună cineva cu trâmbiță într-o cetate, fără să se spăimînte poporul? Sau se întîmplă o nenorocire într-o cetate, fără să o fi făcut Domnul? ⁷Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să descopere taina Sa slujitorilor și prooroci. ⁸Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbește: cine nu va prooroci?” ⁹Strigați de pe acoperișul palatelor Asdodului și de pe palatele țării Egiptului, și spuneți: „Strîngeți-vă pe muntele Samariei, și vedeți ce neorînduială mare este în mijlocul ei, ce asupriri sînt în ea! ¹⁰Nu sînt în stare să lucreze cu neprihănire, zice Domnul, ci își grămdesc în palate comori cîtigate prin sîlnicie și răpire.” ¹¹De aceea, ați vorbit Domnul Dumnezeu: „Vă jmaul va împresura țara, și va doborî țîrnia, și palatele tale vor fi jfuite!” ¹²Ați vorbit Domnul: „După cum pînă la scap din gura leului numai două buci de picioare sau un vîrf de ureche, așa vă vor scăpa copiii lui Israel cari stau în Samaria în colțul unui pat și pe covoare de Damasc! ¹³Ascultă și, și spuneți lucrul acesta casei lui Iacov, zice Domnul Dumnezeu, Dumnezeul oțtirilor: ¹⁴„În ziua cînd voi pedepsi pe Israel pentru fărădelegile lui, voi pedepsi și altarele din Betel; coarnele altarului vor fi sfîrșite, și vor cădea la pînă. ¹⁵Voi surpa casele de iarnă și casele de vară; palatele de filde se vor duce, și casele cele multe se vor nimici, zice Domnul.”

Chapter 4

¹„Asculta i cuvântul acesta, juncane din Basan, de pe muntele Samariei, voi cari asupri i pe cei s rmani, zdrobi i pe cei lipsi i, i zice i b rba ilor vo tri: „Da i-ne s bem!`` ²Domnul Dumnezeu a jurat pe sfin enia Lui, i a zis: „Iat , vin zile pentru voi, cînd v vor prinde cu cârligele, i r m i a voastr cu undi i de pescari; ³ve i ie i prin sp rturi, fiecare drept înainte, i ve i fi lep date în Harmon, zice Domnul.`` ⁴Duce i-v numai la Betel, i p c tui i! Duce i-v la Ghilgal, i p c tui i i mai mult! Aduce i-v jertfele în fiecare diminea , i zeciuielile la fiecare trei zile! ⁵Face i s fumege jertfe de mul mire f cute cu aluat! Trîmbi a i-v , vesti i-v darurile de mîncare de bun voie! C ci a a v place, copii ai lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.`` ⁶i Eu, de partea Mea, v'am trimes foametea în toate cet ile voastre, i lipsa de pîne în toate locuin ele voastre. Cu toate acestea tot nu v'a i întors la Mine, zice Domnul.`` - ⁷„N'am vrut s v dau nici ploaie, cînd mai erau înc trei luni pîn la secerat; am dat ploaie peste o cetate, dar n'am dat ploaie peste o alt cetate; într'un ogor a plouat, i altul, în care n'a plouat, s'a uscat. ⁸Dou , trei cet i s'au dus la alta ca s bea ap , i tot nu i-au potolit setea. Cu toate acestea, tot nu v'a i întors la Mine, zice Domnul.`` - ⁹V'am lovit cu rugin în grîu i cu t ciune; gr dinile voastre cele multe, viile, smochinii i m slinii vo tri i-au mîncat deseori l custele. Cu toate acestea, tot nu v'a i întors la Mine, zice Domnul.`` ¹⁰Am trimes în voi ciuma, ca în Egipt; v'am ucis tinerii cu sabia, i am l sat s vi se ia caii, am f cut s vi se suie în n ri duhoarea taberii voastre. i cu toate acestea, tot nu v'a i întors la Mine, zice Domnul.`` - ¹¹„V'am nimicit ca pe Sodoma i Gomora, pe cari le -a nimicit Dumnezeu; i a i fost ca un t ciune scos din foc. Cu toate acestea, tot nu v'a i întors la Mine, zice Domnul... ¹²„De aceea î i voi face astfel, Israele, - i fiindc î i voi face astfel, preg te te-te s întîlne ti pe Dumnezeul t u, Israele! ¹³C ci iat c El a întocmit mun ii, a f cut vîntul, i spune omului pîn i gîndurile lui. El preface zorile în întunerec, i umbl pe în l imile p mîntului: Domnul, Dumnezeu o tirilor, este Numele Lui.

Chapter 5

¹Asculta i cuvântul acesta, cîntecul acesta de jale, pe care -l fac pentru voi, casa lui Israel! ²„A c zut i nu se va mai scula, fecioara lui Israel; st trîntit la p mînt, i nimeni n'o ridic . ³C ci a a vorbe te Domnul Dumnezeu: cetatea care scotea la lupt o mie de oameni, nu va r mînea decît cu o sut , i cea care scotea o sut de oameni, nu va mai r mînea decît cu zece, din casa lui Israel.`` ⁴C ci a a vorbe te Domnul c tre casa lui Israel: „C uta i-M , i ve i tr i! ⁵Nu c uta i Betelul, nu v duce i la Ghilgal, i nu trece i la Beer- eba. C ci Ghilgalul va fi dus în robie, i Betelul va fi nimicit. ⁶C uta i pe Domnul, i ve i tr i! Teme i-v ca nu cumva s apuce ca un foc casa lui Iosif, i focul acesta s'o mistuie, f r s fie cineva la Betel ca s -l sting , ⁷voi cari preface i dreptul în pelin, i c lca i dreptatea în picioare! ⁸El a f cut Clo ca cu pui i Orionul, El preface întunerecul în zori, iar ziua în noapte neagr ; El cheam apele m rii, i le vars pe fa a p mîntului: Domnul este Numele Lui.

⁹El aduce ca fulgerul pr p dul peste cei puternici, a a c nimicirea vine peste cet ui.`` ¹⁰Ei ur sc pe cel ce -i mustr la poarta cet ii, i le este scîrb de cel ce vorbe te din inim . ¹¹De aceea, pentru c pe s rac î l c lca i în picioare, i lua i daruri de grîu dela el: m car c a i zidit case de piatr cioplit , nu le ve i locui; m carc a i s dit vii foarte bune, nu ve i bea din vinul lor! ¹²Ci Eu tiu c nelegiurile voastre sînt multe, i c p catele voastre sînt f r num r: asupri i pe cel drept, lua i mit , i c lca i în picioare la poarta cet ii dreptul s racilor. ¹³De aceea, în vremuri ca acestea, în eleptul trebuie s tac ; c ci sînt vremuri rele. ¹⁴Cuta i binele i nu r ul, ca s tr i i, i ca astfel, Domnul, Dumnezeuul o tirilor, s fie cu voi, cum spune i voi! ¹⁵Urî i r ul i iubi i binele, face i s domneasc dreptatea la poarta cet ii; i poate c Domnul, Dumnezeuul o tirilor, va avea mil de r m i ele lui Iosif. ¹⁶De aceea, a a vorbe te Domnul, Dumnezeuul o tirilor, Cel Atotputernic: „În toate pie ele se vor boci, i pe toate uli ile vor zice: ‚Vai! Vai!‘ Vor chema pe plugar la jale, i la bocire pe ceice fac j lanii pentru mor i. ¹⁷În toate viile va fi bocet, cînd voi trece prin mijlocul t u, zice Domnul. ¹⁸„Vai de cei ce doresc ‚ziua Domnului!‘ Ce a tepta i voi dela ziua Domnului? Ea va fi întunerec i nu lumin . ¹⁹Ve i fi ca un om care fuge dinaintea unui leu pe care -l întîlne te un urs, i care, cînd ajunge acas , î i reazim mîna pe zid, i -l mu c un arpe! ²⁰Nu va fi oare ziua Domnului întunerec, în loc de lumin ? Nu va fi ea întunecoas i f r str lucire? ²¹Eu ur sc, dispre uiesc s rb torile voastre, i nu pot s v suf r adun rile de s rb toare! ²²Cînd Îmi aduce i arderi de tot i daruri de mîncare, n'am nicio pl cere de ele; i vi eii îngr a i pe cari -i aduce i ca jertfe de mul mire, nici nu M uit la ei. ²³Dep rteaz de Mine vuietul cîntecelor tale; nu pot asculta sunetul al utelor tale! ²⁴Ci dreptatea s curg ca o ap curg toare, i neprih nirea ca un pîrîu care nu seac niciodat ! ²⁵Mi-a i adus voi jertfe i daruri de mîncare, în timpul celor patruzeci de ani din pustie, casa lui Israel?... ²⁶Ve i ridica dar pe Sacut, împ ratul vostru, i pe Caivan, chipurile voastre idole ti, steaua dumnezeului vostru, pe care vi l-a i f cut, ²⁷i v voi duce în robie dincolo de Damasc, zice Domnul, al c rui Nume este Dumnezeuul o tirilor!``

Chapter 6

¹Vai de ceice tr iesc f r grij în Sion, i la ad post pe muntele Samariei, vai de mai marii ace tia ai celui dintîi dintre neamuri, la cari alearg casa lui Israel!... ²Trece i la Calne i vede i, duce i-v de acolo pîn la Hamatul cel mare, i pogorî i-v în Gat la Filisteni; sînt oare cet ile acestea mai înfloritoare decît cele dou împ r ii ale voastre, i este inutul lor mai întins decît al vostru?... ³Crede i c ziua nenorocirii este departe, i face i s se apropie domnia silniciei. ⁴Ei se culc pe paturi de filde , i stau întin i a lene pe a ternuturile lor; m nînc miei din turm , i vi ei pu i la îngr at. ⁵Aiureaz în sunetul al utei, se cred iscusi i ca David în instrumentele de muzic . ⁶Beau vin cu pahare largi, se ung cu cel mai bun untdelemn, i nu se întristeaz de pr p dul lui Iosif! ⁷De aceea vor merge în robie, în fruntea prin ilor de r zboi; i vor înceta strig tele de veselie ale acestor desf ta i. ⁸Domnul Dumnezeu a jurat pe Sine însu , i Domnul, Dumnezeuul o tirilor, a zis: „Mi -e scîrb de

mândria lui Iacov, și-i ursc palatele; de aceea, voi da în mâna vrjma ului cetatea cu tot ce este în ea. ⁹ și dac vor mai r mînea zece oameni într'o cas vor muri. ¹⁰ Cînd unchiu-s u va lua pe cel mort s -l ard , ridicîndu -i oasele din cas , și va întreba pe cel din fundul casei: „Mai este cineva cu tine?” Acela va r spunde: „Nimeni”... Iar celalt va zice: „T cere! C ci nu trebuie s pomenim acum Numele Domnului!” ¹¹ C ci iat c Domnul porunce te s se d rîme casa cea mare, și s se fac buc i casa cea mic . ¹² Pot caii s alerge pe o sînc ? Sau poate cineva s are marea cu boii, de a i pref cut judecata în otrav , și roada drept ii în pelin? ¹³ V bucura i de lucruri de nimic, și zice i: „Oare nu prin t ria noastr am cî tigat noi putere?” ¹⁴ De aceea, iat , voi ridica împotriva voastr , casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeul o tirilor, un neam, care v va asupra dela intrarea Hamatului pîn la pîrîul pustiei.”

Chapter 7

¹ Domnul Dumnezeu mi -a trimes vedenia aceasta. Iat , f cea ni te l custe, în clipa cînd începea s creasc otava; era otava dup cositul împ ratului. ² i dup ce au mîncat ele cu des vîr ire toat iarba din ar , am zis: „Doamne Dumnezeule, iart ! Cum ar putea s stea Iacov în picioare? C ci este a a de slab!” ³ Atunci Domnul S'a c it de lucrul acesta: „Nu se va întîmpla una ca aceasta, a zis Domnul.” ⁴ Domnul Dumnezeu mi -a trimes vedenia aceasta: Iat , Domnul Dumnezeu vestea pedeapsa prin foc; și focul mîncă Adîncul cel mare și apucase și cîmpia. ⁵ Eu am zis: „Doamne Dumnezeule, opre te! Cum ar putea s stea în picioare Iacov? C ci este a a de slab!” ⁶ Atunci Domnul S'a c it i de lucrul acesta. „Nici una ca aceasta nu se va întîmpla, a zis Domnul Dumnezeu.” ⁷ El mi -a trimes vedenia aceasta: Iat , Domnul st tea pe un zid f cut la cump n , și avea o cump n în mîn . ⁸ Domnul mi -a zis: „Ce vezi, Amos?” Eu am r spuns: „O cump n .” și Domnul a zis: „Iat , voi pune cump na în mijlocul poporului Meu Israel, și nu -l voi mai ierta; ⁹ ci în l imile lui Isaac vor fi pustiite; sfintele loca uri ale lui Israel vor fi d rîmate, și M voi ridica împotriva casei lui Ieroboam cu sabia.” ¹⁰ Atunci Ama ia, preotul din Betel, a trimes s spun lui Ieroboam, împ ratul lui Israel: „Amos unelte te împotriva ta în mijlocul casei lui Israel; ara nu poate s sufere toate cuvintele lui! ¹¹ C ci iat ce zice Amos: „Ieroboam va fi ucis de sabie, și Israel va fi dus în robie departe de ara sa!” ¹² i Ama ia a zis lui Amos: „Pleac , v z torule, și fugi în ara lui Iuda! M nînc - i pînea acolo, și acolo prooroce te. ¹³ Dar nu mai prooroci la Betel, c ci este un loca sfînt al împ ratului, și este un templu al împ r iei!” ¹⁴ Amos a r spuns lui Ama ia: „Eu nu sînt nici prooroc, nici fiu de prooroc; ci sînt p stor, și strîng tor de smochine de Egipt. ¹⁵ Dar Domnul m'a luat dela oi, și Domnul mi -a zis: „Du-te i prooroce te poporului Meu Israel!” ¹⁶ Ascult acum Cuvîntul Domnului, tu care zici: „Nu prooroci împotriva lui Israel, nu vorbi împotriva casei lui Isaac!” ¹⁷ Din pricina aceasta, iat ce zice Domnul: „Nevast -ta va curvi în cetate, fiii și fiicele tale vor c dea lovi i de sabie, ogorul t u va fi împ r it cu frînghia de m surat; tu îns vei muri într'un p mînt necurat, și Israel va fi dus în robie departe de ara lui!”

Chapter 8

¹Domnul Dumnezeu mi -a trimes urm toarea vedenie. Iat , era un co cu poame coapte. ²El a zis: „Ce vezi, Amos?” Eu am r spus: „Un co cu poame coapte.” i Domnul mi -a zis: „A venit sfîr itul poporului Meu Israel; nu -l mai pot ierta! ³În ziua aceea, cîntecele Templului se vor preface în gemete, zice Domnul Dumnezeu, pretutindeni vor arunca în t cere o mul ime de trupuri moarte.” ⁴Asculta i lucrul acesta, voi cari mînca i pe cel lipsit, i pr p di i pe cei nenoroci i din ar ! ⁵Voi, cari zice i: „Cînd va trece luna nou , ca s vindem grîul, i Sabatul ca s deschidem grînarele, s mic or m efa i s m rim siclul, i s strîmb m cump na ca s în el m? ⁶Apoi vom cump ra pe cei nevoia i pe argint, i pe s rac pe o p reche de înc l minte, i vom vinde codina în loc de grîu.” - ⁷Domnul a jurat pe slava lui Iacov: „Niciodat nu voi uita niciuna din faptele lor! ⁸Nu se va cutremura ara din pricina acestor mi elii, i nu se vor j li to i locuitorii ei? Nu se va umfla toat ara ca rîul, ridicîndu-se i pogorîndu-se iar ca rîul Egiptului? ⁹În ziua aceea, zice Domnul Dumnezeu, voi face s asfin easc soarele la amiaz , i voi întuneca p mîntul ziua n meaza mare. ¹⁰V voi preface s rb torile în jale, i toate cînt rile în bociri pentru mor i, voi acoperi toate coapsele cu saci i voi face toate capetele ple uve; voi arunca ara într'o jale ca pentru un singur fiu, i sfîr itul ei va fi ca o zi amar .” ¹¹„Iat , vin zile, zice Domnul Dumnezeu, cînd voi trimete foamete în ar , nu foamete de pîne, nici sete de ap , ci foame i sete dup auzirea cuvintelor Domnului. ¹²Vor pribegi atunci dela o mare la alta, de la miaz -noapte la r s rit, vor umbla istovi i încoace i încolo, ca s caute Cuvîntul Domnului, i tot nu -l vor g si. ¹³În ziua aceea se vor topi de sete fetele frumoase i fl c ii. ¹⁴Ei, cari jur acum pe p catul Samariei, i zic: „Pe Dumnezeul t u cel viu, Dane!” i: „Pe drumul Beer- ebei!” Vor c dea, i nu se vor mai scula.”

Chapter 9

¹Am v zut pe Domnul sfînd pe altar. i a zis: „Love te pragul de sus al por ii, ca s se cutremure u iorii, i sf rîm -i peste capetele lor ale tuturor. R m i a lor îns o voi pierde cu sabia, a a c niciunul din ei nu va putea s scape fugind, i niciunul din cei ce vor sc pa, nu va sc pa. ²De ar p trunde chiar pîn în locuin a mor ilor, i de acolo îi va smulge mîna Mea; de s'ar sui chiar în ceruri, i de acolo îi voi pogorî. ³De s'ar ascunde chiar pe vîrful Carmelului, i acolo îi voi c uta i -i voi lua; de s'ar ascunde de privirile Mele chiar în fundul m rii, i acolo voi porunci arpelui s -i mu te. ⁴De ar merge în robie chiar înaintea vr jma ilor lor, i acolo voi porunci s biei s -i peard ; voi pune astfel ochii pe ei ca s le fac r u, nu bine. ⁵Domnul, Dumnezeu o tirilor, atinge p mîntul, i se tope te, i to i locuitorii lui j lesc. Se înal ca rîul Nil, i se pogoar ca rîul Egiptului. ⁶El i -a zidit c mara în ceruri, i -a întemeiat bolta deasupra p mîntului; cheam apele m rii, i le vars pe fa a p mîntului. Domnul este Numele Lui! ⁷„Nu sînte i voi oare pentru Mine ca i copiii Etiopienilor, copii ai lui Israel? zice Domnul. N'am scos Eu pe Israel din ara Egiptului, ca i pe Filistenii din Caftor i pe

Sirieni din Chir?` 8 „Iat , Domnul Dumnezeu are ochii pironi i peste împ r ia aceasta vinovat , ca s'o nimicesc de pe fa a p mîntului; totu nu voi nimici de tot casa lui Iacov, zice Domnul.` 9 „C ci iat , voi porunci, i voi vîntura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vîntur cu ciurul, f r s cad un singur bob la p mînt! 10 To i p c to ii poporului Meu vor muri de sabie, cei ce zic: „Nu ne va ajunge nenorocirea, i nu va veni peste noi.` 11 „În vremea aceea voi ridica din c derea lui cortul lui David, îi voi drege sp rturile, îi voi ridica d rîm turile, i -l voi zidi iar cum era odinioar , 12 ca s st pîneasc r m i a Edomului i toate neamurile peste cari a fost chemat Numele Meu, zice Domnul, care va împlini aceste lucruri. 13 „Iat , vin zile, zice Domnul, cînd plugarul va ajunge pe secer tor, i cel ce calc strugurii pe cel ce împr tie s mîn a, cînd mustul va picura din mun i i va curge de pe toate dealurile. 14 Voi aduce înapoi pe prin ii de r zboi ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iar cet ile pustiite i le vor locui, vor s di vii i le vor bea vinul, vor face gr dini i le vor mînca roadele. 15 Îi voi s di în ara lor, i nu vor mai fi smul i din ara pe care le-am dat -o, zice Domnul, Dumnezeuul t u!`

Obadiah

Chapter 1

¹Proorocia lu Obadia. A a vorbe te Domnul Dumnezeu despre Edom: -, „Noi am auzit o veste din partea Domnului, i un sol a fost trimes cu ea printre neamuri, zicînd: „Scula i-v , s mergem împotriva Edomului ca s ne r zboim cu el!` - ² „Iat , te voi face mic printre neamuri, vei fi cel mai dispre uit. ³C ci mîndria inimii tale te -a dus în r t cire, pe tine, care locuie ti în cr p turile stîncilor, i domne ti în în l ime; de aceea, tu zici în tine însu i: „Cine m va arunca la p mînt?` ⁴ Dar chiar dac ai locui tot atît de sus ca vulturul, chiar dac i-ai a eza cuibul între stele, tot te voi arunca jos i de acolo, zice Domnul`. ⁵ Dac ar fi intrat la tine ni te ho i, sau ni te tîlhari de noapte, -cum e ti de pustiit! -ar fi luat ei oare mai mult decît ar fi putut? Dac ar fi venit ni te culeg tori de vie la tine, n'ar fi l sat ei niciun strugure pe urm ? ⁶ Vai! Ce scormonit este Esau! Cum i s'au descoperit comorile! ⁷ To i cei uni i cu tine te-au izgonit înapoi pîn la hotar, prietenii t i te-au în elat i te-au st pînit. Cei ce mîncau dîn pînea ta i-au întins curse, pe cari nu le-ai b gat de seam ! ⁸ „Oare, zice Domnul, nu voi pierde Eu în ziua aceea pe cei în elep i din Edom, i princeperea din muntele lui Esau? ⁹ Vitejii t i, Temane, se vor sp imînta, pentruca to i cei din muntele lui Esau s piar în m cel. ¹⁰ Din pricina silniciei f cute împotriva fratelui t u Iacov, vei fi acoperit de ru ine, i vei fi nimicit cu des vîr ire pentru totdeauna. ¹¹ C ci în ziua cînd st teai în fa a lui, în ziua cînd str inii îi luau averea, cînd str inii intrau pe por ile lui, i aruncau sor ul asupra Ierusalimului, i tu erai atunci ca unul dîn ei! ¹² Nu trebuiai s te ui i mul mit la ziua fratelui t u, în ziua nenorocirii lui, nu trebuiai s te bucuri de copiii lui Iuda în ziua pieirii lor, i nu trebuiai s vorbe ti cu seme ie în ziua strîmtor rii! ¹³ Nici nu trebuiai

s intri pe por ile poporului Meu în ziua nenorocirii lui, nici nu trebuiai s te bucuri de nenorocirea lui în ziua pr p dului lui, i nu trebuiai s pui mîna pe bog iile lui în ziua pr p dului lui! ¹⁴Nu trebuiai s stai la r spîntii, ca s nimice ti pe fugarii lui, i nici nu trebuiai s dai în mîna vr jma ului pe cei ce sc passer din el în ziua necazului lui! ¹⁵C ci ziua Domnului este aproape pentru toate neamurile. Cum ai f cut, a a i se va face; faptele tale se vor întoarce asupra capului t u. ¹⁶C ci, dup cum a i b ut paharul mîniei, voi cei de pe muntele Meu cel sfînt, tot a a, toate neamurile îl vor bea necurmat; vor bea, vor sorbi din el, i vor fi ca i cînd n'ar fi fost niciodat .` ¹⁷„Dar mîntuirea va fi pe muntele Sionului, el va fi sfînt, i casa lui Iacov î i va lua înapoi mo iile. ¹⁸Casa lui Iacov va fi un foc, i casa lui Iosif, o flac r ; dar casa lui Esau va fi miri tea, pe care o vor aprinde i o vor mistui; i nu va mai r mînea niciunul din casa lui Esau, c ci Domnul a vorbit! ¹⁹Cei dela miaz zi vor st pîni muntele lui Esau, i cei din cîmpie ara Filistenilor; vor st pîni i inutul lui Efraim i al Samariei; i Benjamin va st pîni Galaadul. ²⁰Dar prin ii de r zboi ai acestei o tiri a copiilor lui Israel, vor st pîni ara Canani ilor pîn la Sarepta, i prin ii de r zboi ai Ierusalimului, cari sînt la Sefarad, vor st pîni cet ile de miaz -zi. ²¹Izb vitorii se vor sui pe muntele Sionului, ca s judece muntele lui Esau. Dar împ r ia va fi a Domnului.`

Jonah

Chapter 1

¹Cuvîntul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel: ²„Scoal -te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, i strig împotriva ei. C ci r utatea ei s'a suit pîn la Mine!` ³i Iona s'a sculat s fug la Tars, departe de Fa a Domnului. S'a pogorît la Iafu, i a g sit acolo o corabie care mergea la Tars. A pl tit pre ul c l toriei, i s'a suit în corabie ca s mearg împreun cu c l torii la Tars, departe... de Fa a Domnului. ⁴Dar Domnul a f cut s sufle pe mare un vînt n praznic, i a stîrnit o mare furtun . Corabia amenin a s se sf rîme. ⁵Cor bierii s'au temut, au strigat fiecare la dumnezeul lui, i au aruncat în mare uneltele din corabie, ca s'o fac mai u oar . Iona s'a pogorît în fundul cor biei, s'a culcat i a adormit dus. ⁶Cîrmaciul s'a apropiat de el, i i -a zis: „Ce dormi? Scoal -te i cheam pe Dumnezeul t u! Poate c Dumnezeu va voi s se gîndeasc la noi, i nu vom pieri!` ⁷i au zis unul c tre altul: „Veni i s tragem la sor , ca s tim pricina din cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!` Au tras la sor , i sor ul a c zut pe Iona. ⁸Atunci ei i-au zis: „Spune-ne din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta? Ce meserie ai, i de unde vii? Care î i este ara, i din ce popor e ti?` ⁹El le -a r spus: „Sînt Evreu, i m tem de Domnul, Dumnezeul cerurilor, care a f cut marea i uscatul!` ¹⁰Oamenii aceia au avut o mare team , i i-au zis: „Pentru ce ai f cut lucrul acesta?` C ci oamenii aceia tiau c fugea de Fa a Domnului, pentruc le spusese el. ¹¹Ei i-au zis: „Ce s - i facem, ca s se potoleasc marea fa de noi?` C ci marea era din ce în ce mai înfuriat . ¹²El le -a r spus: „Lua i-m ,

i arunca i-m în mare, i marea se va lini ti fa de voi! C ci tiu c din vina mea vine peste voi această mare furtun !` 13Oamenii ace tia vîsleau ca s ajung la uscat, dar nu puteau, pentruc marea se înt rîta tot mai mult împotriva lor. 14Atunci au strigat c tre Domnul, i au zis: „Doamne, nu ne pierde din pricina vie ii omului acestuia, i nu ne împov ra cu sînge nevinovat! C ci, Tu, Doamne, faci ce vrei! 15Apoi au luat pe Iona, i l-au aruncat în mare. i furia m rii s'a potolit. 16Pe oamenii aceia i -a apucat o mare fric de Domnul, i au adus Domnului o jertf , i I-au f cut juruin e. 17Domnul a trimes un pe te mare s înghit pe Iona, i Iona a stat în pîntecele pe telui trei zile i trei nop i.

Chapter 2

1Iona s'a rugat Domnului, Dumnezeului s u, din pîntecele pe telui, 2 i a zis: „În strîmtorarea mea, am chemat pe Domnul, i m'a ascultat; din mijlocul locuin ei mor ilor am strigat, i mi-ai auzit glasul. 3 i totu m aruncasei în adînc, în inima m rii, i rîurile de ap m înconjuraser ; toate valurile i toate talazurile Tale au trecut peste mine. 4Ziceam: „Sînt lep dat dinaintea ochilor T i! Dar iar voi vedea Templul T u cel sfînt`. 5Apele m'au acoperit pîn aproape s -mi ia via a, adîncul m'a înv luit, papura s'a împletit în jurul capului meu. 6M'am pogorît pîn la temeliile mun ilor, z voarele p mîntului m încuiau pe vecie; dar Tu m'ai scos viu din groap , Doamne, Dumnezeul meu! 7Cînd îmi tînjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, i rug ciunea mea a ajuns pîn la Tine, în Templul T u ce sfînt. 8Ceice se lipsesc de idoli de er i îndep rteaz îndurarea dela ei. 9Eu îns Î i voi aduce jertfe cu un strig t de mul mire, voi împlini juruin ele pe cari le-am f cut. Mîntuirea vine dela Domnul.` 10Domnul a vorbit pe telui, i pe tele a v rsat pe Iona pe p mînt.

Chapter 3

1Cuvîntul Domnului a vorbit a doua oar lui Iona, astfel: 2„Scoal -te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, i veste te acolo strigarea pe care i -o voi da!` 3 i Iona s'a sculat, i s'a dus la Ninive, dup Cuvîntul Domnului. i Ninive era o cetate foarte mare, cît o c l torie de trei zile. 4Iona a început s p trund în ora , cale de o zi, strigînd i zicînd: „Înc patruzeci de zile, i Ninive va fi nimicit !` 5Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post, i s'au îmbr cat cu saci, dela cei mai mari pîn la cei mai mici. 6Lucrul a ajuns la urechea împ ratului din Ninive; el s -a sculat de pe scaunul lui de domnie, i -a scos mantia de pe el, s'a acoperit cu un sac, i a ezut în cenu . 7 i a trimes s se dea de tire în Ninive, din porunca împ ratului i mai marilor lui, urm toarele: „Oamenii i vitele, boii i oile, s nu guste nimic, s nu pasc , i nici s nu bea ap deloc! 8Ci oamenii i vitele s se acopere cu saci, strige cu putere c tre Dumnezeu, i s se întoarc dela calea lor cea rea i dela faptele de asuprire, de cari le sînt pline mînil! 9Cine tie dac nu Se va întoarce Dumnezeu i Se va c i, i dac nu- i va opri mînia Lui aprins , ca s nu pierim!` 10Dumnezeu a v zut ce f ceau ei i

c se întorceau dela calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S'a c it de r ul pe care se hot rîse s li -l fac , i nu l -a f cut.

Chapter 4

¹Lucrul acesta n'a pl cut deloc lui Iona, i s'a mîniat. ²S'a rugat Domnului, i a zis: „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu cînd eram înc în ara mea? Tocmai lucrul acesta voiam s -l înl tur fugind la Tars. C ci tiam c e ti un Dumnezeu milos i plin de îndurare, îndelung r bd tor, i bogat în bun tate, i c Te c ie ti de r ul! ³Acum, Doamne, ia-mi via a, c ci vreau mai bine s mor decît s tr iesc!`` ⁴Domnul a r spus: „Bine faci Tu de te mîinii?`` ⁵i Iona a ie it din cetate, i s'a ezat la r s rit de cetate. Acolo i -a f cut un umbrar, i a st tut supt el, pîn va vedea ce are s se întîmple cu cetatea. ⁶Domnul Dumnezeu a f cut s creasc un curcubete, care s'a ridicat peste Iona, ca s fac umbr capului lui i s -l fac s -i treac mînia. Iona s'a bucurat foarte mult de curcubetele acesta. ⁷Dar a doua zi, la r s ritul soarelui, Dumnezeu a adus un verme, care a în epat curcubetele, i curcubetele s'a uscat. ⁸Cînd a r s rit soarele, Dumnezeu a f cut s sufle un vînt uscat dela r s rit, i soarele a b tut peste capul lui Iona, i Iona a le inat. Atunci a dorit s moar , i a zis: „Mai bine s mor decît s tr iesc!`` ⁹Dar Dumnezeu a zis lui Iona: „Bine faci tu de te mîinii din pricina curcubetelui?`` El a r spus: „Da, bine fac c m mîinii pîn la moarte!`` ¹⁰Atunci i Domnul a zis: „, ie î i este mil de curcubetele acesta, care nu te -a costat nici o trud i pe care nu tu l-ai f cut s creasc , ci într'o noapte s'a n scut i într'o noapte a pierit. ¹¹i mie s nu-Mi fie mil de Ninive, cetatea cea mare, în care se afl mai mult de o sut dou zeci de mii de oameni, cari nu tiu s deosebeasc dreapta de stînga lor, afar de o mul ime... de vite!`

Micah

Chapter 1

¹Cuvîntului Domnului, spus lui Mica, din More et, pe vremea lui Iotam, Ahaz, Ezechia, împ ra ii lui Iuda, proorocie asupra Samariei i Ierusalimului. ²Asculta i, voi popoare toate! Ia aminte, p mîntule, i ce este pe el! Domnul Dumnezeu s fie martor împotriva voastr , Domnul care este în Templul Lui cel sfînt! ³C ci iat c Domnul iese din locuin a Lui, Se pogoar , i umbl pe în l imile p mîntului! ⁴Supt El se topesc mun ii, v ile crap , ca ceara înaintea focului, ca apa care curge prin rîpi. ⁵i toate acestea din pricina nelegiurii lui Iacov, din pricina p catelor casei lui Israel! Dar care este nelegiuria lui Iacov? Nu este oare Samaria? i care este p catul lui Iuda? Nu este oare Ierusalimul?... ⁶De aceea, voi preface Samaria într'un morman de pietre pe cîmp, într'un loc de

s dit vie; îi voi pr v li pietrele în vale, i -i voi desgoli temeliile. ⁷Toate chipurile ei cioplite vor fi sf rîmate, toate pl ile ei de curv vor fi arse în foc, i -i voi pustii to i idolii: c ci din pl i de curv i -a adunat, i în pl i de curv se vor preface... ⁸Deaceea plîng, m bocesc, umblu descul i gol, strig ca acalul, i gem ca stru ul. ⁹C ci rana ei este f r leac; se întinde pîn la Iuda, p trunde pîn la poarta poporului meu, pîn la Ierusalim. ¹⁰Nu spune i lucrul acesta în Gat, i nu plînge i în Aco; t v li i-v în rîn la Bet-Leafra. ¹¹Treci, locuitoare din afir, cu ru inea descoperit ; locuitoarea din aanan nu îndr zne te s ias , jalea Bet-Hae elului, v ia gustul s v opri i în el. ¹²C ci locuitoarea din Marot tremur pentru pierderea fericirii ei, fiindc s'a pogorît nenorocirea din partea Domnului pîn la poarta Ierusalimului. ¹³Înham - i caii cei iu i la car, locuitoare din Lachis; tu ai fost cea dintîi pricin de p cat pentru fiica Sionului, c ci în tine s'au g sit nelegiuirile lui Israel. ¹⁴Deaceea te vei desp r i de More et-Gat, casele din Aczib vor fi o am gire pentru împ ra ii lui Israel. ¹⁵Î i voi aduce un nou st pîn, locuitoare din Mare a; slava lui Israel va merge la Adulam. ¹⁶Rade- i, taie- i p rul, din pricina copiilor t i ubi i; l rge te- i ple uvia ca vulturul, c ci ei se duc în robie departe de tine!

Chapter 2

¹Vai de ceice cuget nelegiuirea i f uresc rele în a ternutul lor; cînd se crap de ziu o înf ptuiesc, dac le st în putere. ²Dac poftesc ogoare, pun mîna pe ele, dac doresc case, le r pesc; asupresc pe om i casa lui, pe om i mo tenirea lui. ³Deaceea, a a vorbe te Domnul: „Iat , Eu am de gînd s aduc o nenorocire împotriva acestui leat de oameni, de care nu v ve i feri grumazii, i nu ve i mai umbla cu capul atît de sus, c ci vremile vor fi rele. ⁴În ziua aceea, ve i ajunge de pomin , ve i boci, i ve i zice: „S -a ispr vit! Sîntem pustii i cu des vîr ire! Partea de mo tenere a poporului meu trece în mîna altuia! Vai! cum mi -o ia! Ogoarele noastre le împarte vr jma ului...!`` ⁵Deaceea nu vei avea pe nimeni care s întind frînghia de m surat pentru sor ul t u, în adunarea Domnului.`` ⁶„Nu prooroci i!`` zic ei. „S nu se prooroceasc asemenea lucruri. C ci altminteri oc rile nu mai înceteaz !`` - ⁷„Este Domnul atît de grabnic la mînie, casa lui Iacov? Acesta este felul Lui de a lucra?`` „Da, cuvintele Mele sînt prielnice celui ce umbl cu neprih nire! ⁸De mult vreme poporul Meu este socotit de Mine ca vr jma ; voi r pi i mantaua de pe hainele celor ce trec lini ti i i n'au gust de r zboi. ⁹Voi izgoni i din casele lor iubite pe femeile poporului Meu, lua i pentru totdeauna podoaba Mea dela copiii lor. ¹⁰Scula i-v , i pleca i, c ci aici nu este odihn pentru voi; c ci din pricina spurc ciunii, vor fi dureri, dureri puternice. ¹¹Da, dac ar veni un om cu vînt i minciuni, i ar zice: „Î i voi prooroci despre vin, i despre b uturi tari!`` acela ar fi un prooroc pentru poporul acesta! ¹²„Te voi strînge în întregime, Iacove! Voi strînge r m i a lui Israel, îi voi aduna ca pe ni te oi dintr'un staul, ca pe o turm în p unea ei, a a c va fi o mare zarv de oameni. ¹³Cel ce va face sp rtura se va sui înaintea lor; vor face sp rtura, vor trece pe poart i vor ie i pe ea; împ ratul lor va merge înaintea lor, i Domnul va fi în fruntea lor.``

Chapter 3

¹Am zis: „Asculta i, c petenii ale lui Iacov, i mai mari ai casei lui Israel! Nu este datoria voastr s cunoa te i dreptatea? ²i totu voi urî i binele i iubi i r ul, le jupui i pielea i carnea de pe oase! ³Dup ce au mâncat carnea poporului Meu, dup ce -i jupoaie pielea, i -i sf rîm oasele; îl fac buc i; ca ceeace se fierbe într'o oal , ca i carnea dintr'un cazan, ⁴apoi strig c tre Domnul. Dar El nu le r spunde, ci Î i ascunde Fa a de ei în vremea aceea, pentru c au f cut fapte rele. ⁵„A a vorbe te Domnul despre proorocii cari r t cesc pe poporul meu, cari, dac au de mu cat ceva cu din ii, vestesc pacea, iar dac nu li se pune nimic în gur , vestesc r zboiul sfînt: ⁶„Din pricina aceasta, va veni noaptea peste voi... f r nici o vedenie! i întunerecul... f r nici o proorocie! Soarele va asfin i peste ace ti prooroci, i ziua se va întuneca peste ei! ⁷V z torii vor fi da i de ru ine, ghicitorii vor ro i, to i î i vor acoperi barba; c ci Dumnezeu nu va r spunde. ⁸Dar eu sînt plin de putere, plin de Duhul Domnului, sînt plin de cuno tin a drept ii i de vlag , ca s fac cunoscut lui Iacov nelegiuirea lui, i lui Israel p catul lui.`` ⁹„Asculta i dar lucrul acesta, c petenii ale casei lui Iacov, i mai mari ai casei lui Israel, voi, c rora v este scîrb de dreptate, i cari suci i tot ce este drept; ¹⁰Voi cari zidi i Sionul cu sînge, i Ierusalimul cu nelegiuire! ¹¹C peteniile cet ii judec pentru daruri, preo ii lui înva pe popor pentru plat , i proorocii lui proorocesc pe bani; i mai îndr znesc apoi s se bizuie pe Domnul i zic: „Oare nu este Domnul în mijlocul nostru? Nu ne poate atinge nici o nenorocire!`` ¹²De aceea, din pricina voastr , Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre, i muntele Templului o în l ime acoperit de p duri.

Chapter 4

¹În vremile de pe urm , muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare ca cel mai înalt munte, se va în l a deasupra dealurilor, i popoarele vor veni gr mad la el. ²Neamurile se vor duce cu gr mada la el, i vor zice: „Veni i, haidem s ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca s ne înve e c ile Lui, i s umbl m pe c r rile Lui! C ci din Sion va ie i Legea, i din Ierusalim Cuvîntul Domnului. ³El va judeca între multe popoare, va hot rî între neamuri puternice, dep rtate. Din s biile lor î i vor f uri fiare de plug, i din suli ele lor cosoare; niciun neam nu va mai trage sabia împotriva altuia, i nu vor mai înv a s fac r zboi; ⁴ci fiecare va locui supt vi a lui i supt smochinul lui, i nimeni nu -l va mai turbura. C ci gura Domnului o tirilor a vorbit. ⁵Pe cînd toate popoarele umbl fiecare în numele dumnezeului s u, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna i în veci de veci!`` ⁶„În ziua aceea, zice Domnul, voi aduna pe cei chiopi, voi strînge gr mad pe cei izgoni i, i pe aceia pe cari -i chinuisem. ⁷Din cei chiopi voi face o r m i , din cei ce erau risipi i, un neam puternic; i Domnul va împ r i peste ei, pe muntele Sionului, de acum i pîn 'n veac! ⁸Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni, i la tine va ajunge vechea st pînire, împ r ia fiicei Ierusalimului!`` ⁹„Pentruce strigi tu îns acum a a de tare?

N'ai împ rat? Nu mai ai sftenic, de te apuc durerea ca pe o femeie la na tere? ¹⁰Sufere, fiica Sionului, i gemi ca o femeie la na tere! C c acum vei ie i din cetate i vei locui în câmp, i te vei duce pîn la Babilon! Acolo vei fi izb vit , acolo te va r scump ra Domnul din mâna vr jma ilor t i. ¹¹C ci acum multe neamuri s'au strîns împotriva ta, i zic: „S fie pîng rit , ca s ne vad ochii împlinindu-ni-se dorin a fa de Sion!`` ¹²Dar ei nu cunosc gîndurile Domnului, nu -I în eleg planurile, nu tiu c i -a strîns ca pe ni te snopi în arie. ¹³Scoal -te, fiica Sionului, i treer ! C ci î i fac un corn de fer i o copit de aram , ca s sf rîmi multe popoare, i s închini Domnului prada lor, s închini Domnului întregului p mînt averile lor!

Chapter 5

¹Acum, strînge- i rîndurile în cetate, ceata Sionului, c ci sîntem împresura i! Judec torul lui Israel este lovit cu nuiaua pe obraz! ²i tu, Betleeme Efrata, m car c e ti prea mic între cet ile de c petenie ale lui Iuda, totu din tine Îmi va ie i Cel ce va st pîni peste Israel, i a c rui obîr ie se suie pîn în vremuri str vechi, pîn în zilele veciniciei. ³De aceea îi va l sa, pîn la vremea cînd va na te cea care are s nasc , i r m i a fra ilor S i se va întoarce la copiii lui Israel. ⁴El se va înf i a, i va cîrmui cu puterea Domnului, i cu m re ia Numelui Domnului, Dumnezeului S u: vor locui lini ti i, c ci El va fi prosl vit pîn la marginile p mîntului. ⁵El va fi pacea nostr ! Cînd va veni Asirianul în ara nostr , i va p trunde în palatele noastre, vom ridica împotriva lui apte p stori i opt c petenii ale poporului. ⁶Ei vor pustii ara Asiriei cu sabia, i ara lui Nimrod cu sabia scoas din teac . Ne va izb vi astfel de Asirian, cînd va veni în ara nostr , i va p trunde în inutul nostru. ⁷R m i a lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare, ca o rou care vine dela Domnul, ca ploaia m runt pe iarb care nu se bizuie pe nimeni, i nu atîrn de copiii oamenilor. ⁸R m i a lui Iacov va fi între neamuri, în mijlocul multor popoare, ca un leu între fiarele p durii, ca un pui de leu între turmele de oi: care, cînd trece, calc în picioare i sfî ie, i nimeni nu poate sc pa pe altul. ⁹i se va ridica mîna peste protivnicii t i, i to i vr jma îi t i vor fi nimici i! ¹⁰„În ziua aceea, zice Domnul, î i voi nimici cu des vîr ire caii din mijlocul t u, i- i voi sf rîma car le; ¹¹voi nimici cu des vîr ire cet ile din ara ta, i- i voi surpa toate cet uile. ¹²Voi nimici cu des vîr ire descîntecele din mijlocul t u, i nu vei mai avea vr jitori; ¹³voi nimici cu des vîr ire idolii t i i stîlpii t i idole ti din mijlocul t u, i nu te vei mai închina la lucrarea mînilor tale; ¹⁴voi nimici cu des vîr ire din mijlocul t u Astarteele tale, i- i voi d rîma idolii. ¹⁵Îmi voi r zbuna cu mînie, cu urgie, pe neamurile, cari n'au vrut s'asculte.``

Chapter 6

¹Asculta i dar ce zice Domnul; „Scoal -te, judec -te înaintea mun ilor, i dealurile s - i aud glasul!... ²Asculta i, mun i, pricina Domnului, i lua i aminte, temelii tari ale p mîntului! C ci

Domnul are o judecată cu poporul S u, și vrea să Se judece cu Israel. - ³„Poporul Meu, ce i-am făcut și cu ce te-am ostenit? Răspunde-Mi! ⁴Căci te-am scos din țara Egiptului, te-am izbăvit din casa robiei, și am trimis înaintea ta pe Moise, Aaron și Maria! ⁵Poporul Meu, adu-ți aminte ce plănuia Balac împotriva ratului Moabului, și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor, și ce s'a întâmplat din Sitim până la Ghilgal, ca să cunoști binefacerile Domnului!`` ⁶„Cu ce voi întâmpina pe Domnul, și cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului Celui Prea Înalt? Îl voi întâmpina oare cu arderi de tot, cu vișei de un an? ⁷Dar primește Domnul oare mii de berbeci, sau zeci de mii de răuri de untdelemn? Să dau eu pentru fărâșele mele pe înfrățitul meu nescut, rodul trupului meu pentru păcatul sufletului meu?`` - ⁸„și s'a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila, și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?`` ⁹Glasul Domnului strigă către ei, și omul în elept se teme de Numele Tău. Ascultă și pedeapsa și pe Celce o trimete! ¹⁰Mai sînt în casa celui rău comori nelegiuite, și blestemată este micșoarea? ¹¹Pot socoti Eu curat pe celce are o câmpie nedreaptă și greu și strîmbe în sac? ¹²Pentru că bogățiile lui sînt pline de șilnicie, locuitorii lui spun minciuni, și limba lor este numai în el torie în gura lor, ¹³de aceea, și Eu te voi lovi cu suferință, te voi pustii pentru păcatele tale. ¹⁴Vei mîncă și tot nu te vei sătura, căci foamea va rămînea în tine; ce vei lua dinaintea vrăjmașului nu vei scăpa, căci ce vei scăpa, vei da pradă străinilor. ¹⁵Veși sămna, dar nu vei secera, vei stoarce măsline dar nu te vei unge cu untdelemnul lor, vei face must, dar nu vei bea vin! ¹⁶Căci ei păzesc toate orînduirile lui Omri, și lucrează tocmai cum a lucrat casa lui Ahab, și umblă după sfaturile lor, de aceea te voi face de pomini, și voi face locuitorii de batjocuri, și vei purta ocară poporului Meu.

Chapter 7

¹Vai de mine! Căci parcă sînt la strîngerea poamelor, și la strîngerea bobilor după culesul strugurilor: nu mai este niciun strugure de mîncare, nici cea dintîi smochin, dorit de sufletul meu! ²S'a dus omul de bine din țară, și nu mai este niciun om cinstit printre oameni; totuși stau la pîndă ca să verse sînge, fiecare întinde o cursă fratelui său. ³Mîinile lor sînt îndreptate să facă rău: cărmuitorul cere daruri, judecătorul cere plată, cel mare își arată pe fațete dorete cu lăcomie, și astfel merg mîinile. ⁴Cel mai bun dintre ei este cămărușul, cel mai cinstit este măgarul decât un tufiș de spini. Ziua vestită de totuși proorociei Tăi, pedeapsa Ta se apropie! Atunci va fi uluiala lor. ⁵Nu crede pe un prieten, nu te încrede în ruda cea mai de aproape; pe zeții și uagurii de cea care își stă în brațe! ⁶Căci fiul batjocore te pe tatăl, fata se scoală împotriva mamei ei, nora împotriva soacrei sale; vrăjmașii omului sînt cei din casa lui! - ⁷Eu însuși voi privi spre Domnul, și mi voi pune nădejdea în Dumnezeul mîntuirii mele, Dumnezeul meu mă va asculta. ⁸Nu te bucura de mine, vrăjmașule, căci chiar dacă am căzut, mă voi scula iar, chiar dacă stau în întunec, totuși Domnul este Lumina mea! ⁹Voi suferi mînia Domnului, căci am păcătuit împotriva Lui, -pînă ce El își va apăra pricina și-mi va face dreptate; El mă va scoate la lumină, și voi privi dreptatea Lui. ¹⁰Cînd va vedea vrăjmașul meu lucrul acesta,

va fi acoperit de ruine, ea, care-mi zicea: „Unde este Domnul, Dumnezeul tu?” Ochii mei îi vor vedea dorința împlinită de ea. Atunci ea va fi clescată în picioare ca noroiul de pe uli. ¹¹În ziua, când îi vor zidi iar zidurile, în ziua aceea îi se vor lărgi hotarele. ¹²În ziua aceea, vor veni la tine, din Asiria până în Egipt, din Egipt până la râul, de la o mare la alta, și de la un munte la altul. ¹³Dar mai întâi țara va fi pustie din pricina locuitorilor ei, în urma faptelor lor rele. ¹⁴Pe tine și poporul cu toiagul Tu, pe te turma moțenirii Tale, care locuiește singur în pârâu din mijlocul Carmelului; ca să pășcă pe Basan și în Galaad, ca în zilele de altădată. ¹⁵„Îi voi arăta lucruri minunate, -zice Domnul, ca în ziua când ai ieșit din țara Egiptului.” ¹⁶Neamurile vor vedea lucrul acesta, și se vor rușina, cu toată puterea lor; vor pune mâna la gură, și îi vor astupa urechile. ¹⁷Voi linge pulberea, ca arpele; voi ieși tremurând ca tîrtoarele pământului, afară din cetățile lor, vor veni pline de frică înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, și se vor teme de Tine. ¹⁸Care Dumnezeu este ca Tine, care ieră nelegiuirea, și treci cu vederea pcatelurile ei moțenirii Tale? El nu-ți ine mînia pe vecie, ci îți place îndurarea! ¹⁹El va avea iar mîni de noi, va clesca în picioare nelegiuirile noastre, și vei arunca în fundul mării toate pcatelurile lor. ²⁰Vei da cu credință în Iacov, și vei îneca cu îndurare fața de Avraam, ce ai jurat prin ilor noți în zilele de odinioară.

Nahum

Chapter 1

¹Proorocie despre Ninive. Cartea Proorociei lui Naum, din Elco. ²Domnul este un Dumnezeu gelos și răzbuțos; Domnul Se răzbuțos este plin de mînie; Domnul Se răzbuțos pe protivnicii Lui, și ine mînie pe vrăjmașii Lui. ³Domnul este îndelung răzbuțos, dar de o mare tărăie; și nu lasă nepedepsit pe cel rău. Domnul umblă în furtună și în vîrtej, și norii sînt praful picioarelor Lui. ⁴El muștră marea și o usucă, face să sece toate râurile; Basanul și Carmelul tînjesc, și floarea Libanului se vestejește. ⁵Se clatină munții înaintea Lui, și dealurile se topesc; se cutremură pământul înaintea Lui, lumea și toți locuitorii ei. ⁶Cine poate sta înaintea urgiei Lui? și cine poate îneca piept mîniei Lui aprinse? Urgia Lui se varsă ca focul, și se prăbușesc stîncile înaintea Lui. ⁷Domnul este bun, El este un loc de scăpare în ziua necazului; și cunoaște pe cei ce se încred în El. ⁸Dar cu niște valuri ce se varsă peste mal, va nimici cetatea Ninive, și va urmări pe vrăjmașii Lui până în întunec. ⁹Ce planuri face și voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu va veni de două ori. ¹⁰Ci vor fi ca niște mîncăușuri de spini încleșiți, și tocmai când vor fi beți de vinul lor, vor fi mistuiți de foc, ca o mirișcă de tot uscat. ¹¹Din tine, Ninive, ai ieșit cel ce urzea rele împotriva Domnului, celce facea planuri răuicioase. ¹²Aa vorbește Domnul: „Oricît de mulți și puternici vor fi, toți vor fi secerați și vor pieri. Chiar dacă te-am întristat, Ierusalime, nu te voi mai întrista... ¹³Ci îți voi sfîrși jugul acum de pe tine, și-ți voi rupe legăturile...” ¹⁴Iată ce a poruncit înșă Domnul împotriva ta, Asur:

„Nu vei mai avea urmași cari să-ți poarte numele; voi ridica din casa dumnezeului tău chipurile cioplite sau turnate; și îți voi pregăti mormântul, ca cum te-ai aflat prea ușor.”¹⁵ Iată pe munte picioarele solului care veste te pacea! Prăznuiește-te și scribtorile, Iudo, împlineste-te și jurămintele! Cum cel rău nu va mai trece prin mijlocul tău, este nimicuit cu desigur ire...

Chapter 2

¹Nimicitorul pornește împotriva ta, Ninive; pornește-te cetatea! Ia seama la drum! Între te și coapsele! Adună-ți toată puterea!...² Cum Domnul a ează iar slava lui Iacov și o face iar ca slava de odinioară a lui Israel, pentru că și-au jăfuit jăfătorii și le-au stricat butucii de vie...³ Scuturile vitejilor și sînt roșii, războinicii sînt îmbrăcați cu purpură; fulgerul care le de focul o elului în ziua sorocit pregătirii de luptă, și sulii ele se învîrtesc.⁴ Duruiesc carele pe ulișe, se năpustesc unele peste altele în pieșe; parca sînt niște felii la vedere, și aleargă ca fulgerele...⁵ El, împăratul Ninivei, cheamă pe oamenii lui cei viteji, dar ei se poticnesc în mersul lor; aleargă spre ziduri, și se gîtesc de apărare...⁶ Porțile delărîuri sînt deschise, și palatul se prăbușește!...⁷ S'a isprăvit cu ea: este desgolită, este luată; slujnicele ei se vaită ca niște turturele, și se bat în piept.⁸ Ninive era odinioară ca un iaz plin de apă... Dar iată-și că fug!... „Stă! Stă! Opriți-vă!... Dar nici unul nu se întoarce...”⁹ Jăfuiți argintul! Jăfuiți aurul! Acolo sînt comori nesfîrșite, tot felul de bogății de lucruri scumpe!¹⁰ Este jăfuit, pustiit, și stoarsă de tot! Inima îi e mîhnită, îi tremură genunchii, toate coapsele suferă, și toate fețele au îngălbenit.¹¹ Unde este acum culcușul acela de lei, pe care o lua pentru puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica și puiul de leu, fără să-ți turbure nimeni?¹² Leul sfîșia cît îi trebuia pentru puii săi, zugruma pentru leoaicele sale; și împlăea vizuinele de pradă, și culcușurile cu cecărise.¹³ „Iată că am necaz pe tine, zice Domnul o tirilor; în fum îți voi preface carele de război, sabia va mistui pe puii tăi de lei, și îți voi nimici prada din război; și nu se va mai auzi glasul solilor tăi.

Chapter 3

¹Vai de cetatea vărsătoare de sânge, plină de minciună, plină de sîlnicie, și care nu încetează să se dedea la răpire!...² Auziți pocnetul biciului, uruitul roților, tropitul cailor, și durduitul carelor!³ Se aruncă în valnică clăreții, scînteiază sabia, fulgerul sulii... O mulțime de răni!... Grămăzi de trupuri moarte!... Morifer numără!... Cei vii se împiedică de cei morți!...⁴ Din pricina multelor curvii ale curvei, plină de farmec, fermecătoare iscusită, care vindea neamurile prin curviile ei și popoarele prin vrăjitoriile ei. -⁵ Iată, am necaz pe tine, zice Domnul o tirilor și îți voi ridica poalele peste cap, ca să-ți vadă neamurile goliciunea, și împărșile, rușinea.⁶ Voi asvîrli cu murră peste tine, te voi înjosi, și te voi face de ocară.⁷ Toți cei ce te vor vedea vor fugi de tine, și vor zice: „Ninive este nimicuită! Cine o va plînge? Unde să-ți cauți mîngîietori?”⁸ Ești tu mai bună decît No-Amon, cetatea

care edea între râuri, înconjurat de ape, avînd ca zid de apă rare marea, ca ziduri marea? ⁹Etiopia și Egiptenii fără număr erau țara ei, Put și Libienii erau ajutoarele ei. ¹⁰și totuși a trebuit să plece și ea în surghiun, s'a dus în robie; și pruncii ei au fost zdrobiți în toate colurile uliilor; au aruncat sorul asupra frunții lor ei, și tot mai marii ei au fost aruncați în lanțuri. ¹¹și tu te vei îmbăta, te vei ascunde; și tu vei căuta un loc de adăpost împotriva vrăjmașului! ¹²Toate cetățile tale sînt niște smochini cu cele dintîi roade; cînd îi scuturi, smochinele cad în gura cui vrea să le mănînce. ¹³Iată, poporul tău este ca femeile în mijlocul tău; porțile țării tale se deschid înaintea vrăjmașilor tăi; focul îți mistuie zvoarele! ¹⁴Scoate-te afară pentru împresurare! Drege-te în riturile! Calcă pînă la urmă, frumusețea, și gîte-te cuptorul de ceramidă! ¹⁵Acolo te va mîncă focul, te va nimici sabia cu desvîrită, te va mistui ca niște lăcuste, ca și cum te-ai înmulțit ca forfecarul, te-ai îngrijmădit ca lăcustele! ¹⁶Negustorii tăi sînt mai mulți de cît stelele cerului, s'au îngrijmădit ca puștii de lăcustă cari îți întind aripile și zboară. ¹⁷Voievozii tăi sînt ca lăcustele, mai marii tăi ca o ceată de lăcuste, cari tîrăsc în dălbă pe rîcoarea zilei: cînd răsare soarele, zboară, și nu se mai cunoaște locul unde erau. ¹⁸În timp ce pînă la urmă și dorm, împărăteasa Asiriei, și viștii ei se odihnesc, poporul tău este risipit pe munte, și nimeni nu-l mai strînge. ¹⁹Rana ta nu se alină prin nimic, rana ta este fără leac! Toți cei ce vor auzi de tine vor bate din palme, ca și cum cine este acela, pe care să nu-l fi atins răutatea ta

Habakkuk

Chapter 1

¹Proorocia descoperită proorocului Habacuc. ²Pînă cînd vei striga către Tine, Doamne, fără să-Ascultă? Pînă cînd mă voi tînguie, fără să dai ajutor? ³Pentru ce mă lași să văd nelegiuirea, și Te uiți la nedreptate? Așuprirea și sîlnicia se fac sub ochii mei, se nasc certuri, și se stîrnește gîlceavă. ⁴Deaceia legea este fără putere, și dreptatea nu se vede, ca și cum cel rău biruiește pe cel neprihănit, de aceea se fac judecări nedrepte. - ⁵Aruncați-vă ochii printre neamuri, și priviți, uimiți-vă, și îngroziți-vă! Ca și cum în zilele voastre voi face o lucrare, pe care n'ați crede -o dacă v'ar povesti -o cineva! ⁶Iată, voi ridica pe Haldei, popor turbat și iute, care strigă și bate în tînderi mari de război, ca să pună mîna pe locuințele cari nu sînt ale lui. ⁷El este grozav și înfricoșat; numai din el însuși îi iese dreptul și mîria lui. ⁸Caii lui sînt mai iuși decît leopardii, mai sprinteni decît lupii de seară, și cîlăreștii lui înaintează în galop de departe, zboară ca vulturul care se repede asupra prazii. ⁹Tot poporul acesta vine numai ca să jefuiască; privirile lui lacome caută înainte, și strînge prin ei de război ca nisipul. ¹⁰Îți bate joc de împărăție, și voievozii sînt o nimică pentru el, rîde de toate înțiturile, ca și cum grămdește pînă la urmă, și le ia. ¹¹Apoi aprinderea și se îndoiește, întrece mîsură și se face vinovat, ca și cum puterea lui o ia ca Dumnezeu al lui! ¹²Doamne, nu ești Tu din vecinicie, Dumnezeul meu, Sfîntul meu? Nu vom muri! Doamne, Tu ai ridicat pe poporul acesta ca să-ți împlinești judecările Tale; Tu, Stîncă mea, l-ai ridicat ca să

dai prin el pedepsele Tale! ¹³Ochii T i sînt a a de cura i c nu pot s vad r ul, i nu po i s prive ti nelegiuirea! Cum ai putea privi Tu pe cei mi ei, i s taci, cînd cel r u m nînc pe cel mai neprih nit decît el? ¹⁴Vei face Tu omului ca pe tilor m rii, ca tîrîtoarei, care n'are st pîn? ¹⁵El îi scoate pe to i cu undi a, îi trage în mreaja sa, îi strînge în n vodul s u. Deaceea se bucur i se vesele te. ¹⁶De aceea aduce jertfe mrejei sale, aduce t mîie n vodului s u; c ci lor le datore te partea lui cea gras i bucatele lui gustoase! ¹⁷Pentru aceasta î i va goli el într'una mreaja, i va înjunghia f r mil pe neamuri?

Chapter 2

¹M'am dus la locul meu de straj , i stam pe turn ca s veghez i s v d ce are s -mi spun Domnul, i ce-mi va r spunde la plîngerea mea. ²Domnul mi -a r spus, i a zis: „Scrie proorocia, i sap -o pe table, ca s se poat citi u or! ³C ci este o proorocie, a c rei vreme este hot rît , se apropie de împlinire, i nu va min i; dac z bove te, a teapt -o, c ci va veni i se va împlini negre it. ⁴Iat , i s'a îngîmfat sufletul, nu este f r prihan în el; dar cel neprih nit va tr i prin credin a lui. ⁵Ca i cel beat i seme , cel mîndru nu st lini tit; ci î i l rge te gura ca locuin a mor ilor, este nes ios ca moartea a a c pe toate neamurile vrea s le strîng la el, i toate popoarele le trage la el. ⁶Nu va fi el de batjocura tuturor acestora, de rîs i de pomî ? Se va zice: „Vai de cel ce adun ce nu este al lui! Pîn cînd se va împov ra cu datorii? ⁷Nu se vor ridica deodat ceice te-au împrumutat? Nu se vor trezi asupritorii t i, i vei ajunge prada lor? ⁸Fiindc ai j fuit multe neamuri, toat r m i a popoarelor te va j fui, din pricina v rs rii sîngelui oamenilor, din pricina sîlniciilor f cute în ar i împotriva cet ii tuturor locuitorilor ei.`` ⁹Vai de cel ce strînge cî tiguri nelegiuite pentru casa lui, ca s - i a eze apoi cuibul într'un loc înalt, i s scape din mîna nenorocirii! ¹⁰Ru inea casei tale i-ai croit, nimicind o mul ime de popoare, i împotriva ta însu i ai p c tuit. ¹¹C ci piatra din mijlocul zidului strig , i lemnul care leag grinda îi r spunde. ¹²Vai de cel ce zide te o cetate cu sînge, care întemeiaz o cetate cu nelegiuire! ¹³Iat , cînd Domnul o tirilor a hot rît lucrul acesta, popoarele se ostensc pentru foc, i neamurile se trudes degeaba. ¹⁴C ci p mîntul va fi plin de cuno tin a salvei Domnului, ca fundul m rii de apele cari -l acop r. ¹⁵Vai de cel ce d aproape lui s u s bea, vai de tine care îi torni b utur spumoas i -l ame e ti, ca s -i vezi goliciunea! ¹⁶Te vei s tura de ru îne în loc de slav ; bea i tu, i desvele te-te! Î i va veni i ie rîndul s iei paharul din dreapta Domnului, i va veni ru inea peste slava ta. ¹⁷C ci sîlniciile f cute împotriva Libanului vor c dea asupra ta, i pustiirile fiarelor te vor îngrozi, pentru v rsarea sîngelui oamenilor, i sîlniciile f cute în ar , împotriva cet ii i împoriva tuturor locuitorilor ei. ¹⁸La ce ar putea folosi un chip cioplit, pe care -l ciople te lucr torul? La ce ar putea folosi un chip turnat, care înv a pe oameni minciuni, pentru ca lucr torul care l -a f cut s - i pun încrederea în el, pe cînd el f ure te numai ni te idoli mu i? ¹⁹Vai de celce zice lemnului: „Scoal -te``, i unei pietre mute: „Treze te-te``! Poate ea s dea înv tur ? Iat c este împodobit cu

aur i argint, dar în ea nu este un duh care s'o însufle easc . ²⁰Domnul îns este în Templul Lui cel sfânt. Tot p mîntul s tac înaintea Lui!

Chapter 3

¹Rug ciunea proorocului Habacuc. (De cîntat în felul cîntecelor de jale). ²Cînd am auzit, Doamne, ce ai vestit, m'am îngrozit. Însufle e te- i lucrarea în cursul anilor, Doamne! F -Te cunoscut în trecerea anilor! Dar, în mînia Ta, adu- i aminte de îndur rile Tale! ³Dumnezeu vine din Teman, i Cel Sfînt vine din muntele Paran... -(Oprire.) -M re ia Lui acopere cerurile, i slava Lui umple p mîntul. ⁴Str lucirea Lui este ca lumina soarelui, din mîna Lui pornesc raze, i acolo este ascuns t ria Lui. ⁵Înaintea Lui merge ciuma, i molima calc pe urmele lui. ⁶Se opre te, i m soar p mîntul cu ochiul; prive te, i face pe neamuri s tremure; mun ii cei vecinici se sf rîm , dealurile cele vechi se pleac ; El umbl pe c r ri vecinice. ⁷V d corturile Etiopiei, pline de groaz , i se cutremur colibele din ara Madianului. ⁸S'a mîniat oare Domnul pe rîuri? Împotriva rîurilor se aprinde mînia Ta, sau împotriva m rii se vars urgia Ta, de ai înc lecat pe caii T i, i Te-ai suit în carul T u de biruin ? ⁹Arcul T u este desvelit; blestemele sînt s ge ile Cuvîntului T u... -(Oprire.) -Tu despici p mîntul ca s dai drumul rîurilor. ¹⁰La vederea Ta, se cutremur mun ii; se n pustesc rîuri de ap ; adîncul î i ridic glasul, i î i înal valurile în sus. ¹¹Soarele i luna se opresc în locuin a lor, de lumina s ge ilor Tale cari pornesc, de str lucirea sulii ei Tale care luce te. ¹²Tu cutreieri p mîntul în urgia ta, zdrobe ti neamurile în mînia Ta. ¹³Ie i ca s izb ve ti pe poporul T u, s izb ve ti pe unsul T u; sf rîmi acoperi ul casei celui r u, o nimice ti din temelii pîn în vîrf. -(Oprire.) - ¹⁴Str pungi cu s ge ile Tale capul c peteniilor lui, cari se n pustesc peste mine ca furtuna, s m pun pe fug , sco înd strig te de bucurie, ca i cum ar fi i mîncat pe cel nenorocit în culcu . ¹⁵Cu caii T i mergi pe mare, pe spuma apelor mari. ¹⁶Cînd am auzit... lucrul acesta, mi s'a cutremurat trupul; la vestea aceasta, mi se înfioar buzele, îmi intr putrezirea în oase, i-mi tremur genunchii. C ci a putea oare a tepta în t cere ziua necazului, ziua cînd asupritorul va merge împotriva poporului? ¹⁷C ci chiar dac smochinul nu va înflori, vi a nu va da niciun rod, rodul m slinului va lipsi, i cîmpiile nu vor da hran , oile vor pieri din staule, i nu vor mai fi boi în grajduri, ¹⁸eu tot m voi bucura în Domnul, m voi bucura în Dumnezeul mîntuirii mele! ¹⁹Domnul Dumnezeul este t ria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor, i m face s merg pe în l imile mele. -C tre mai marele cînt re ilor. De cîntat cu instrumente cu coarde

Zephaniah

Chapter 1

¹Cuvântul Domnului, care fost spus lui Ieremia, fiul lui Cuia, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Ezechia, pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda. ²„Voi nimici totul de pe fața pământului, zice Domnul.” ³„Voi nimici oamenii și vitele, păsările cerului și pe tîmarii, pietrele de poticnire, și pe cei răi împreună cu ele; voi nimici cu desăvîrșire pe oameni de pe fața pământului, zice Domnul.” ⁴„Îmi voi întinde mîna împotriva lui Iuda, și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului; voi nimici cu desăvîrșire din locul acesta rămile lui Baal, numele slujitorilor și ierodoli împreună cu ei, ⁵pe cei ce se închină pe acoperiuri înaintea otilor cerurilor, pe cei ce se închină jurînd pe Domnul, dar cari jură și pe împăratul lor Malcam, ⁶pe cei ce s'au abținut de la Domnul, și pe cei ce nu caută pe Domnul, nici nu întrebă de El.” ⁷„Tăcere înaintea Domnului Dumnezeu! Căci ziua Domnului este aproape, căci Domnul a pregătit jertfa, și-a sfinit oaspeții. ⁸În ziua jertfei Domnului voi pedepsi pe voiozii și fiii împăratului, și pe toți cei ce poartă haine străine. ⁹În ziua aceea, voi pedepsi și pe toți cei ce sar peste prag, pe cei ce umplu de silnicie și de înel ciune casa stîmbei lor. ¹⁰În ziua aceea, zice Domnul, se vor auzi strigete de jale la poarta porților, urlete în cealaltă mahala a cetății, și un mare prăd de dealuri. ¹¹Veniți-vă locuitori din Mactea. Căci toți cei ce fac negoț sînt nimiciți, toți cei încredințați cu argint sînt nimiciți și cu desăvîrșire. ¹²În vremea aceea, voi scormoni Ierusalimul cu felinare, și voi pedepsi pe toți oamenii cari se bizuiesc pe drojdiile lor, și zic în inima lor: „Domnul nu va face nici bine nici rău!” ¹³Averile lor vor fi de jaf, și casele lor vor fi pustiite; vor zidi case și nu le vor locui, vor sădi vii, și nu vor bea vin din ele.” ¹⁴Ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine în grabă mare! Da, este aproape ziua cea amară a Domnului, și viteazul își cu amar. ¹⁵Ziua aceea este o zi de mînie, o zi de necaz și de groază, o zi de pustiire și nimicire, o zi de întunecare și negură, o zi de nori și de întunecime, ¹⁶o zi în care va răsună trâmbița și strigetele de război împotriva cetăților întărite și turnurilor înalte. ¹⁷Atunci voi pune pe oameni la strîmtoare, și vor bîjbîi ca niște orbi, pentru că au păcătuit împotriva Domnului; de aceea le voi vîrși sîngele ca praful, și carnea ca gunoaiul! ¹⁸Nici argintul, nici aurul lor nu vor putea să-și izbvească, în ziua mîniei Domnului; ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Lui, căci va nimici deodată pe toți locuitorii țării.

Chapter 2

¹Veniți-vă în fire, și cercetați-vă, neamurile rătăcitoare, ²pînă nu se împlinesc hotărîrea-ca pleava trece vremea-pînă nu vine peste voi mînia aprinsă a Domnului, pînă nu vine peste voi ziua mîniei Domnului! ³Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară, cari împlinesc poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mîniei Domnului.” ⁴„Căci Gaza va fi prăsită, Ascalonul va fi pustiit, poporul din Asdod va fi izgonit ziua năvălirii, și Ecronul va fi smuls din rădăcini. ⁵Vai de locuitorii de pe malurile mării, vai de neamul Cheretitelor! Așa a vorbit Domnul împotriva

ta, Canaane, ara Filistenilor: „Te voi nimici și nu vei mai avea locuitori! ⁶Malurile mării vor ajunge izlazuri de pământ, locuințe pentru păsori, și țirle de oi. ⁷Malurile acestea vor fi pentru război și ele casei lui Iuda; acolo vor paște; se vor odihni seara în casele Ascalonului; și aici Domnul, Dumnezeul lor, nu și va uita, și va aduce înapoi pe prinții lor de război.” ⁸„Am auzit ocările Moabului și batjocurile copiilor lui Amon, când defăimați pe poporul Meu, și se ridicau cu trufie împotriva hotarelor lor. ⁹De aceea, pe viața Mea, zice Domnul oțarilor, Dumnezeul lui Israel, că Moabul va fi ca Sodoma, și copiii lui Amon ca Gomora: un loc acoperit cu mărșăniș, o groapă de sare, un pustiu vecinic; război și a poporului Meu îi va jefui, război și a neamului Meu îi va stăpâni. ¹⁰Lucrul acesta li se va întâmpla pentru mândria lor, pentru că au batjocorit și au fost semeți cu poporul Domnului oțarilor. ¹¹Domnul va fi grozav împotriva lor, și aici va nimici pe toți dumnezeii pământului; și fiecare se va închina înaintea Lui în ara lui, în toate ostroavele neamurilor.” ¹²„Chiar și voi, Etiopienilor, veți fi strâmbi și cu sabia Mea. ¹³El Își va întinde mâna și spre miazănoapte, va nimici Asiria, și va prefăce Ninive într-o pustietate, într'un pământ fără viață ca pustia. ¹⁴În mijlocul cetății se vor culca turme de vite de tot felul; pelicanul și ariciul vor rămâna noaptea pe coperirile stâlpilor ei. La ferestre se vor auzi ipetele lor, pustiirea va fi în prag, și aici capul de cedru va fi scoas. ¹⁵Iată dar cetatea aceea veselă, care stătea plină de încredere, și zicea în inima ei: „Eu și niciuna afară de mine!” Vai! Cum s'a prefăcut în pustiu și în culcuș de fiare! Toți cei ce trec pe lângă ea fluieră și arată cu mâna!”

Chapter 3

¹„Vai de cetatea îndrăgănită și spurcată, vai de cetatea plină de asuprire! ²Ea n'ascultă de nici un glas, nu înțelege seama de muștrare, nu se încrede în Domnul, nu se apropie de Dumnezeul său. ³Căpeteniile ei în mijlocul ei sînt niște lei cari răcnesc; judecătorii ei sînt niște lupi de seară cari nu mai lasă nici un os pînă dimineața. ⁴Proorocii ei sînt uratici și în el tori; preoții ei pîngesc lucrurile sfinte, calcă Legea. ⁵Domnul este fără prihan în mijlocul ei. El nu face nici o nelegiuire; în fiecare dimineață El Își scoate la lumină judecățile, fără să înceteze vreodată; dar cine este nelegiuit nu tie de rușine! ⁶Am nimicit neamuri, le-am dărâmat turnurile, le-am pustiit ulițele și nu mai trece nimeni pe ele! Cetățile lor sînt pustiite, nu mai au nici un om în ele, și nimeni nu mai locuiește în ele! ⁷Ziceam: „Dacă ai voi măcar să te temi de Mine, și să înțelege seama de muștrare! Nu și-ar fi nimicit locuința, și n'ar veni peste tine toate pedepsele cu cari te-am amenințat.” Dar ei s'au grăbit și și-au stricat toate faptele. ⁸„De aceea a teptă și numai, zice Domnul, pînă în ziua cînd Mă voi scula la praznă: și aici am hotărî și strîng neamurile, și adun împărățiile, ca să-Mă vărsurgă peste ele, toată aprinderea mîniei Mele; și aici toată ara va fi mistuită de focul geloziei Mele.” ⁹„Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnului, ca să și slujească într'un gând. ¹⁰Dincolo de râurile Etiopiei, Îmi vor aduce daruri de mîncare închinătorii mei, obteța Mea cea risipită. ¹¹În ziua aceea, nu vei mai avea nevoie să rogi de toate faptele tale prin cari ai păcătuit împotriva Mea; și aici atunci voi scoate din mijlocul tău pe cei trufași, și nu te vei mai îngîmfa pe muntele Meu cel sfînt! ¹²Voi lăsa în

mijlocul t u un popor smerit i mic, care se va încrede în Numele Domnului. ¹³R m i ele lui Israel nu vor mai s vâr i nelegiuire, nu vor mai spune minciuni, i nici în gura lor nu se va mai g si o limb în el toare. Ci vor pa te, i se vor odihni, i nimeni nu -i va tulbura. ¹⁴Strig de bucurie, fiica Sionului! Strig de veselie, Israele! Bucur -te i salt de veselie din toat inima ta, fiica Ierusalimului! ¹⁵Domnul a ab tut dela tine pedepsele tale, a îndep rtat pe vr jma ul t u; Domnul, Împ ratul lui Israel, este în mijlocul t u; nu trebuie s te mai temi de nicio nenorocire! ¹⁶În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: „Nu te teme de nimic! Sioane, s nu- i sl beasc mânile! ¹⁷Domnul Dumnezeuul t u este în mijlocul t u, ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va t cea în dragostea Lui, i nu va mai putea de veselie pentru tine. ¹⁸„Voi strînge pe cei întrista i, cari sînt departe de adunarea sfînt , pe cei ie i i din sînul t u, asupra c rora acum apas ocară. ¹⁹Iat , în vremea aceea, voi lucra împotriva tuturor asupritorilor t i; voi izb vi pe cei chiopi i voi strînge pe cei ce au fost izgoni i, i îi voi face o pricin de laud i de slav în toate rile unde sînt de ocar acum. ²⁰În vremea aceea, v voi aduce înapoi; în vremea aceea, v voi strînge; c ci v voi face o pricin de slav i de laud între toate popoarele p mîntului, cînd voi aduce înapoi pe prin ii vo tri de r zboi supt ochii vo tri, zice Domnul.´

Haggai

Chapter 1

¹În anul al doilea al împ ratului Dariu, în ziua întîi a lunii a asea, Cuvîntul Domnului a vorbit prin proorocul Haggai c tre Zorobabel, fiul lui ealtiel, dreg torul lui Iuda, i c tre Iosua, fiul lui Io adac, marele preot, astfel: ²„A a vorbe te Domnul o tirilor: „Poporul acesta zice: „N'a venit înc vremea pentru zidirea din nou a Casei Domnului!´ ³De aceea Cuvîntul Domnului le -a vorbit prin proorocul Haggai astfel: ⁴„Dar pentru voi a venit oare vremea s locui i în case c ptu ite cu tavan, cînd Casa aceasta este d rîmat ?´ ⁵A a vorbe te acum Domnul o tirilor: „Uita i-v cu b gare de seam la c ile voastre! ⁶S m na i mult, i strînge i pu in, mînca i, i tot nu v s tura i, be i, i tot nu v potoli i setea, v îmbr ca i, i tot nu v este cald; i cine cî tig o simbrie, o pune într'o pung spart ! ⁷A a vorbe te Domnul o tirilor: „Uita i-v cu b gare de seam la c ile voastre! ⁸Sui i-v pe munte, aduce i lemne, i zidi i Casa! Eu M voi bucura de lucrul acesta, i voi fi prosl vit, zice Domnul.´´ ⁹„V a tepta i la mult, i iat c a i avut pu in; l-a i adus acas , dar Eu l-am suflat. Pentruce? zice Domnul o tirilor. Din pricina Casei Mele, care st d rîmat , pe cînd fiecare din voi alearg pentru casa lui. ¹⁰De aceea cerurile nu v'au dat roua, i p mîntul nu i -a dat roadele. ¹¹Am chemat seceta peste ar , peste mun i, peste grîu, peste must, peste untdelemn, peste tot ce poate aduce p mîntul, peste oameni i peste vite, i peste tot lucrul mînilor voastre.´´ ¹²Zorobabel, fiul lui ealtiel, Iosua, fiul lui Io adac, marele preot, i toat r m i a poporului, au ascultat glasul Domnului, Dumnezeului lor, i cuvintele proorocului Haggai, fiindc Domnul, Dumnezeuul lor, îl trimesese. i poporul s'a temut

de Domnul. ¹³Hagai, trimesul Domnului, a zis poporului, dup porunca Domnului: „Eu sînt cu voi, zice Domnul.” ¹⁴Domnul a trezit duhul lui Zorobabel, fiul lui ealtiel, dreg torul lui Iuda, i duhul lui Iosua, fiul lui Io adac, marele preot, i duhul întregei r m i e a poporului. A a c ei au venit..., i s'au pus pe lucru în Casa Domnului o tirilor, Dumnezeuul lor, ¹⁵în ziua a dou zeci i patra a lunii a asea, în anul al doilea al împ ratului Dariu.

Chapter 2

¹În a dou zeci i una zi a lunii a aptea, Cuvîntul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai, astfel: ²„Vorbe te lui Zorobabel, fiul lui ealtiel, dreg torul lui Iuda, lui Iosua, fiul lui Io adac, marele preot, i r m i ei poporului, i spune-le: ³„Cine a mai r mas între voi din ceice au v zut Casa aceasta în slava ei dintîi? i cum o vede i acum? A a cum este, nu pare ea ca o nimica în ochii vo tri? ⁴Acum fii tare, Zorobabel! zice Domnul. Fii tare i tu, Iosua, fiul lui Io adac, marele preot! Fii tare i tu, tot poporul din ar , zice Domnul, i lucra i! C ci Eu sînt cu voi, zice Domnul o tirilor. ⁵Eu r mîn credincios leg mîntului pe care l-am f cut cu voi, cînd a i ie it din Egipt, i Duhul Meu este în mijlocul vostru; nu v teme i! ⁶C ci a a vorbe te Domnul o tirilor: „Înc pu in vreme, i voi cl tina înc odat cerurile i p mîntul, marea i ucatul; ⁷voi cl tina toate neamurile; comorile tuturor neamurilor vor veni, i voi umplea de slav Casa aceasta, zice Domnul o tirilor.” ⁸„Al Meu este argintul, i al Meu este aurul, zice Domnul o tirilor.” ⁹„Slava acestei Case din urm va fi mai mare decît a celei dintîi, zice Domnul o tirilor; i în locul acesta voi da pacea, zice Domnul o tirilor.” ¹⁰În a dou zeci i patra zi a lunii a noua, în anul al doilea al lui Dariu, cuvîntul Domnului a vorbit prin proorocul Hagai, astfel: ¹¹„A a vorbe te Domnul o tirilor: „Pune preo ilor urm toarea întrebare asupra Legii: ¹²„Dac poart cineva în poala hainei sale carne sfin it , i atinge cu haina lui pîne, bucate ferte, vin, untdelemn, sau o mîncare oarecare, lucrurile acestea vor fi sfin ite?” Preo ii au r spus: „Nu!” ¹³i Hagai a zis: „Dac se atinge cineva, spurcat prin atingerea de un trup mort, de toate aceste lucruri, vor fi ele spurcate oare?” Preo ii au r spus: „Vor fi spurcate.” ¹⁴Atunci Hagai, luînd iar cuvîntul, a zis: „Tot a a este i poporul acesta, tot a a este i neamul acesta înaintea Mea, zice Domnul, a a sînt toate lucr rile mînilor lor: ce-Mi aduc ei acolo ca jertf , este spurcat!” ¹⁵Uita i-v dar, cu b gare de seam , la celece s'au întîmplat pîn în ziua de azi, pîn s se fi pus piatr pe piatr la Templul Domnului! ¹⁶Atunci, cînd veneau la o gr mad de dou zeci de m suri, nu erau în ea decît zece; cînd veneau la teasc s scoat cincizeci de m suri, nu erau în el decît dou zeci! ¹⁷V'am lovit cu rugin în grîu i cu t ciune, i cu grindin ; am lovit tot lucrul mînilor voastre. i cu toate acestea..., tot nu v'a i întors la Mine, zice Domnul.” ¹⁸„Uita i-v cu b gare de seam , la cele ce s'au petrecut pîn în ziua de azi, pîn în a dou zeci i patra zi a lunii a noua, din ziua cînd a fost întemeiat Templul Domnului, uita i-v cu b gare de seam la ele. ¹⁹Mai era s mîn în grînare? Nici via, nici smochinul, nici rodiul, i nici m slinul, n'au mai adus nimic. Dar din ziua aceasta, Îmi voi da binecuvîntarea Mea. ²⁰Cuvîntul Domnului a vorbit a doua oar lui Hagai, în a dou zeci i patra zi a lunii, astfel: ²¹„Vorbe te lui

Zorobabel, dreg torul lui Iuda, i spune: ,Voi cl tina cerurile i p mîntul; ²²voi r sturna scaunul de domnie al împ r iilor, voi nimici puterea împ r iilor neamurilor, voi r sturna i car le de r zboi i pe ceice se suie în ele; caii i c l re ii lor vor fi trînti i la p mînt, i unul va peri ucis de sabia altuia. ²³În ziua aceea, zice Domnul o tirilor, pe tine, Zorobabele, fiul lui ealtiel, robul Meu, -zice Domnul, -te voi lua i te voi p stra ca pe o pecete; c ci Eu te-am ales, zice Domnul o tirilor.`

Zechariah

Chapter 1

¹În luna a opta, în anul al doilea al lui Dariu, Cuvîntul Domnului a vorbit proorocului Zaharia, fiul lui Berechiah, fiul lui Ido, astfel: ²„Domnul S'a mîniat foarte tare pe p rin ii vo tri. ³Spune-le dar: A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Întoarce i-v la Mine, zice Domnul o tirilor: i M voi întoarce i Eu la voi, zice Domnul o tirilor.... ⁴Nu fi i ca p rin ii vo tri, c rora le vorbeau proorocii de mai înainte, zicînd: ...A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Întoarce i-v dela c ile voastre cele rele, dela faptele voastre cele rele!... Dar n'au ascultat i n'au lut aminte la Mine, zice Domnul.` ⁵„Unde sînt acum p rin ii vo tri? i puteau proorocii s tr iasc vecinic? ⁶Totu cuvintele Mele i poruncile pe cari le d dusem slujitorilor Mei proorocii, ca s le vesteasc , n'au atins ele pe p rin ii vo tri? i atunci ei s'au întors, i au zis: „Domnul o tirilor ne -a f cut cum hot rîse s ne fac , dup c ile i faptele noastre!`` ⁷În a dou zeci i patra zi a lunii a unsprezecea, care este luna ebat, în anul al doilea al lui Dariu, Cuvîntul Domnului a vorbit proorocului Zaharia, fiul lui Berechiah, fiul lui Ido, astfel: ⁸M'am uitat noaptea, i iat c un om era c lare pe un cal ro , i st tea între mir i într'un umbrar; în urma lui erau ni te cai ro i, murgi i albi. ⁹Am întrebat: „Ce înseamn caii ace tia, domnul meu?`` i îngerul care vorbea cu mine mi -a zis: „Î i voi ar ta ce înseamn caii ace tia!`` ¹⁰Omul care st tea între mir i a luat cuvîntul i a zis: „Ace tia sînt aceia pe cari i -a trimes Domnul s cutreiere p mîntul!`` ¹¹i ei au vorbit Îngerului Domnului, care st tea între mir i, i au zis: „Am cutreierat p mîntul, i iat c tot p mîntul este în pace i lini tit!`` ¹²Atunci Îngerul Domnului a luat cuvîntul, i a zis: „Doamne al o tirilor, pîn cînd nu vei avea mil de Ierusalim i de cet ile lui Iuda, pe cari Te-ai mîniat în ace ti apte zeci de ani?`` ¹³Domnul a r spus cu vorbe bune, cu vorbe de mîngîiere, îngerului care vorbea cu mine. ¹⁴i îngerul, care vorbea cu mine, mi -a zis: „Strig , i zi: ...A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Sînt plin de o mare gelozie pentru Ierusalim i pentru Sion, ¹⁵i sînt plin de o mare mînie împotriva neamurilor îngîmfate; c ci M mîniasem numai pu in, dar ele au ajutat spre nenorocire. ¹⁶Deaceea a a vorbe te Domnul: ...M întorc cu îndurarea c tre Ierusalim; Casa Mea va fi zidit iar în el, i funia de m surat se va întinde asupra Ierusalimului.... ¹⁷Strig din nou, i zi: ...A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Cet ile Mele vor avea iar bel ug de bun t i, Domnul va mîngîia iar Sionul, va alege iar Ierusalimul.` ¹⁸Am ridicat ochii i m'am uitat, i iat c erau patru coarne! ¹⁹Am întrebat

îngerul, care vorbea cu mine: „Ce înseamnă coarnele acestea?” i el mi -a zis: „Acestea sînt coarnele, cari au risipit pe Iuda, pe Israel i Ierusalimul.”²⁰ Domnul mi -a ar tat patru fierari. ²¹Eu am întrebato: „Ce vor s fac ace tia?” i el a zis: „Ace tia vin s sperie coarnele cari au risipit pe Iuda, de n'a mai putut ridica nimeni capul; ferarii ace tia au venit s sperie, i s taie coarnele neamurilor cari au ridicat cornul împotriva rii lui Iuda, ca s -i risipeasc locuitorii.”

Chapter 2

¹Am ridicat ochii i m'am uitat, i iat c era un om care inea în mîn o funie de m surat. ²L'am întrebato: „Unde te duci?” i el mi -a zis: „M duc s m sor Ierusalimul, ca s v d ce l ime i ce lungime are.”³ i îngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, i un alt înger i -a ie it înainte. ⁴El i -a zis: „Alearg de vorbe te tîn rului acestuia, i spune -i: ...Ierusalimul va fi o cetate deschis , din pricina mul imii oamenilor i vitelor cari vor fi în mijlocul lui; ⁵Eu Însumi-zice Domnul-voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui, i voi fi slava lui în mijlocul lui!... ⁶...Fugi i, fugi i din ara dela miaz noapte! zice Domnul. C ci v'am împr tiat în cele patru vînturi ale cerurilor, zice Domnul... ⁷Scap , Sioane, tu care locuie ti la fiica Babilonului! ⁸C ci a a vorbe te Domnul o tirilor: „Dup slav m'a trimes El la neamurile cari v'au j fuit; c ci celce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui. ⁹Iat , Îmi ridic mîna împotriva lor, -zice Domnul- i ele vor fi prada celorce le erau supu i, ca s ti i c Domnul o tirilor m'a trimes. ¹⁰Strig de veselie i bucur -te, fiica Sionului! C ci iat , Eu vin, i voi locui în mijlocul t u, zice Domnul.”¹¹ „Multe neamuri se vor alipi de Domnul, în ziua aceea, i vor fi poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul t u, i vei ti c Domnul o tirilor m'a trimes la tine. ¹²Domnul va lua în st pînire pe Iuda, ca partea Lui de mo tenere în p mîntul sfînt, i va alege iar Ierusalimul. ¹³Orice f ptur s tac înaintea Domnului, c ci El S'a i sculat din loca ul Lui cel sfînt!”

Chapter 3

¹El (îngerul) mi -a ar tat pe marele preot Iosua, stînd în picioare înaintea Îngerului Domnului, i pe Satana stînd la dreapta lui, ca s -l pîrasc . ²Domnul a zis Satanei: „Domnul s te mustre, Satano! Domnul s te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un t ciune scos din foc?”³ Dar Iosua era îmbr cat cu haine murdare, i totu st tea în picioare înaintea Îngerului. ⁴Iar Îngerul, luînd cuvîntul, a zis celor ce erau înaintea Lui: „Desbr ca i -l de hainele murdare de pe el!” Apoi a zis lui Iosua: „Iat c îndep rtez dela tine nelegiuirea, i te îmbrac cu haine de s rb toare!”⁵ Eu am zis: „S i se pun pe cap o mitr curat !” i i-au pus o mitr curat pe cap, i l-au îmbr cat în haine, în timp ce Îngerul Domnului st tea acolo. ⁶Îngerul Domnului a f cut lui Iosua urm toarea m rturisire: ⁷„A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Dac vei umbla pe c ile Mele i dac vei p zi poruncile Mele, vei

judeca i Casa Mea i vei priveghea asupra cur ilor Mele, i te voi l sa s intri împreun cu ceice sînt aici. ⁸Ascult dar, Iosua, mare preot, tu i tovar ii t i de slujb , cari stau înaintea ta-c ci ace tia sînt ni te oameni cari vor sluji ca semne. -Iat , voi aduce pe Robul Meu, Odrasla. ⁹C ci iat c numai spre piatra aceasta pe care am pus -o înaintea lui Iosua, sînt îndrepta i apte ochi; iat , Eu Însumi voi s pa ce trebuie s pat pe ea, zice Domnul o tirilor; i într'o singur zi, voi înl tura nelegiuirea rii acesteia. ¹⁰În ziua aceea, -zice Domnul o tirilor, -v ve i pofti unii pe al ii supt vi i supt smochin.``...

Chapter 4

¹Îngerul, care vorbea cu mine, s'a întors i m'a trezit ca pe un om, pe care -l treze ti din somnul lui. ²El m'a întrebat: „Ce vezi?” Eu am r spus: „M'am uitat i iat c este un sfe nic cu totul de aur, i deasupra lui un vas cu untdelemn i pe el apte candel, cu apte evi pentru candel, cari sînt în vârful sfe nicului. ³i lîng el sînt doi m slini, unul la dreapta vasului, i altul la stînga lui. ⁴i, luînd iar cuvîntul, am zis îngerului, care vorbea cu mine: „Ce înseamn lucrurile acestea, domnul meu?” ⁵Îngerul, care vorbea cu mine, mi -a r spus: „Nu tii ce înseamn aceste lucruri?” Eu am zis: „Nu, domnul meu.” ⁶Atunci el a luat din nou cuvîntul, i mi -a zis: „Acesta este cuvîntul Domnului c tre Zorobabel, i sun astfel: ...Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin t rie, ci prin Duhul Meu, -zice Domnul o tirilor! - ⁷Cine e ti tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într'un loc es. El va pune piatra cea mai însemnat în vârful Templului, în mijlocul strig telor de: „Îndurare, îndurare cu ea!” ⁸Cuvîntul Domnului mi -a vorbit astfel: ⁹„Mîinile lui Zorobabel au întemeiat Casa aceasta, i tot mîinile lui o vor ispr vi; i ve i ti dac Domnul o tirilor m'a trimes la voi. ¹⁰C ci cine dispre uie te ziua începuturilor slabe? Ace ti apte vor privi cu bucurie cump na în mîna lui Zorobabel. Ace ti apte sînt ochii Domnului, cari cutreier tot p mîntul.” ¹¹Eu am luat cuvîntul, i i-am zis: „Ce însemneaz ace ti doi m slini, la dreapta sfe nicului i la stînga lui?” ¹²Am luat a doua oar cuvîntul, i i-am zis: „Ce înseamn cele dou ramuri de m slin, cari sînt lîng cele dou evi de aur, prin cari curge uleiul auriu din el?” ¹³El mi -a r spus: „Nu tii ce înseamn ?” Eu am zis: „Nu, domnul meu.” i el a zis: ¹⁴„Ace tia sînt cei doi un i, cari stau înaintea Domnului întregului p mînt.”

Chapter 5

¹Am ridicat din nou ochii, i m'am uitat, i iat c era un sul de carte, care sbura. ²El m'a întrebat: „Ce vezi?” Eu am r spus: „V d un sul de carte sburînd; are o lungime de dou zeci de co i, i o l ime de zece co i”. ³i el mi -a zis: „Acesta este blestemul care este peste toat ara; c ci, dup cum este scris pe el, orice ho , i oricine jur strîmb va fi nimicit cu des vîr ire de aici. ⁴Îl trimet-zice Domnul o tirilor, -ca s între în casa ho ului i a celui ce jur strîmb în Numele Meu, ca s r mîn în

casa aceea, și s'o mistuie împreună cu lemnele și pietrele ei.`` 5Îngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, și mi-a zis: „Ridică ochii, și prive-te ce iese de acolo.`` 6Eu am răspuns: „Ce este aceasta?`` și el a zis: „Iese efa.`` și a adăugat: „Aceasta este nelegiuirea lor în toată țara.`` 7și iată că se ridică un talant de plumb, și în mijlocul efei, edea o femeie. 8El a zis: „Aceasta este nelegiuirea!`` și i-a dat brânci în ef, și a aruncat bucata de plumb peste gura efei. 9Am ridicat ochii și m'am uitat, și iată că s'au arătat două femei. În aripile lor sufla vântul: ele aveau aripi ca ale cocostîrcului. Au ridicat efa între pământ și cer. 10Atunci am întrebat pe îngerul, care vorbea cu mine: „Unde duc ele efa?`` 11El mi-a răspuns: „Se duc să-și zidească o casă în țara inear, ca să fie așezată acolo și să rămână pe locul ei.``

Chapter 6

1Am ridicat din nou ochii și m'am uitat, și iată că patru căruțe erau dintre doi muni; și muni erau de aram. 2La carul dinții erau niște cai roșii, la al doilea car cai negri, 3la al treilea car cai albi, și la al patrulea car cai blăși și roșii. 4Am luat cuvântul, și am zis îngerului, care vorbea cu mine: „Ce înseamnă această, domnule meu?`` 5Îngerul mi-a răspuns: „Acești sunt cele patru vânturi ale cerurilor, cari ies din locul în care stătea înaintea Domnului întregului pământ.`` 6Căci cei negri, înhamă la unul din căruțe, s'au îndreptat spre țara dela miază-noapte, și cei albi au mers după ei; cei blăși s'au îndreptat spre țara de miază-zi. 7Cei roșii au ieșit și ei și au cerut să meargă să cutreiere pământul. Îngerul le-a zis: „Duceți-vă de cutreierați pământul!`` și au cutreierat pământul. 8El m'a chemat, și mi-a zis: „Iată că cei ce se îndreaptă spre țara de miază-noapte fac să se mai potolească mânia Mea în țara dela miază-noapte.`` 9Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: 10„Să primești daruri dela prinții de război din Babilon: Heldai, Tobia, și Iedaia, și anume să te duci tu însuși în ziua aceea în casa lui Iosia, fiul lui efanania, unde s'au dus ei când au venit din Babilon. 11Să ieși dela ei argint și aur, și să faci din el o cunună, și s'o pui pe capul lui Iosua, fiul lui Ioadac, marele preot. 12și să-și spui: „Așa vorbește Domnul oțirilor: „Iată că un om, al cărui nume este Odrasla, va odrăslă din locul lui, și va zidi Templul Domnului. 13Da, El va zidi Templul Domnului, va purta podoabă împărătească, va edea și va stăpâni pe scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie, și o desvârșită unire va domni între ei amândoi.`` 14Cununa va fi pentru Helem, Tobia și Iedaia, și pentru Hen, fiul lui efanania, ca o aducere aminte în Templul Domnului. 15Ceice sunt departe vor veni și vor lucra la Templul Domnului; și veți astfel că Domnul oțirilor m'a trimis la voi. Lucrul acesta se va împlini, dacă veți asculta glasul Domnului, Dumnezeului vostru.``

Chapter 7

¹În anul al patrulea al împăratului Darius, Cuvântul Domnului a vorbit lui Zaharia, în ziua a patra a lunii a noua, care este luna lui Chisleu. ²Cei din Betel trimiseser pe are er i pe Reghem-Melec cu oamenii și, și se roage Domnului, ³și s'întrebe pe preoții din Casa Domnului o tirilor și pe prooroci: „Trebuie să plîng și în luna a cincea și să mă înfrînez, cum am făcut atîta ani?” ⁴Atunci Cuvântul Domnului o tirilor mi-a vorbit astfel: ⁵„Spune la tot poporul și preoților: ...Cînd ați postit și ați plîns în luna a cincea și a șaptea, în acești șaptezeci de ani, oare pentru Mine ați postit voi? ⁶și cînd mîncă și bei, nu sînteți voi ceice mîncă și bei? ⁷Nu cunoașteți cuvintele, pe cari le-a vestit Domnul prin proorocii de mai înainte, cînd Ierusalimul era încă locuit și liniți împreună cu cetățile lui de primprejur, și cînd și partea de miază-zi și cîmpia erau locuite?”... ⁸Cuvântul Domnului a vorbit lui Zaharia astfel: ⁹„Așa a vorbit Domnul o tirilor: ...Faceți cu adevărat dreptate, și purtați-vă cu bună-tate și îndurare unul față de altul. ¹⁰Nu asupra și pe văduvi și pe orfan, nici pe străini și pe săraci, și niciunul să nu gîndească rău în inima lui împotriva fratelui său...”... ¹¹Dar ei n'au vrut să ia aminte, ci au întors spatele, și și-au astupat urechile ca să n'aud. ¹²și-au făcut inima ca diamantul de tare, ca să n'asculte Legea, nici cuvintele pe cari li le spunea Domnul o tirilor, prin Duhul Său, prin proorocii de mai înainte. Din pricina aceasta Domnul o tirilor S'a aprins de o mare mînie. ¹³Cînd chema El, ei n'au vrut să asculte: „De aceea nici Eu n'am vrut să ascult, cînd au chemat ei, zice Domnul o tirilor.” ¹⁴„Ci și-am împrițit printre toate neamurile pe cari nu le cunoșteau; așa a fost pustiit în urma lor, și acum nimeni nu mai vinea și nu mai pleca din ea; și dintr-o dată cum era, au făcut o pustie!”

Chapter 8

¹Cuvântul Domnului o tirilor a vorbit astfel: ²„Așa vorbește Domnul o tirilor: ...Am o mare răvnă pentru Sion, și sînt stăpînit de o răvnă plină de mînie pentru el.”... ³Așa vorbește Domnul: „Mă întorc iar în Sion, și vreau să locuiesc în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema: ...Cetatea cea credincioasă, ... și muntele Domnului o tirilor se va chema: ...Muntele cel sfînt...” ⁴Așa vorbește Domnul o tirilor: „Iar, vor vedea pe uliele Ierusalimului bătrîni și femei în vîrstă, fiecare cu toiagul în mînă, din pricina marelui lor număr de zile. ⁵Uli ele cetății vor fi pline de băieți și fete, cari se vor juca pe uliele.” ⁶Așa vorbește Domnul o tirilor: „Dacă lucrul acesta va părea de mirat în ochii rămași ei poporului acestuia în zilele acelea, va fi de mirat oare și în ochii Mei? zice Domnul o tirilor.” ⁷Așa vorbește Domnul o tirilor: „Iată, Eu izbăvesc pe poporul Meu din țara de la răsrit și din țara de la asfințitul soarelui. ⁸Își voi aduce înapoi, și vor locui în mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeu lor cu adevărat și dreptate. ⁹Așa vorbește Domnul o tirilor: „Întăriți-vă mințile, ceice auziți astăzi aceste cuvinte din gura proorocilor, cari au vorbit în ziua cînd s'a pus temeliala Casei Domnului o tirilor, cînd s'a început să se zidească Templul! ¹⁰Căci înainte de aceste zile, nu erau săplăniți pentru lucrul omului nici pentru vite. Cei ce intrau și ieșeau n'aveau nici ei pace, din pricina vrăjmașului, și Eu desbinam pe toți oamenii unii împotriva altora. ¹¹Acum nu voi mai face

r m i ei poporului acestuia ca în trecut, zice Domnul o tirilor. ¹²„Ci s m n turile vor merge bine, vi a î i va da rodul, p mîntul î i va da roadele, i cerurile î i vor trimete roua; i toate aceste lucruri le voi da în st pînirea r m i ei poporului acestuia. ¹³Dup cum a i fost un blestem între neamuri, casa lui Iuda i casa lui Israel, tot astfel v voi mîntui, i ve i fi o binecuvîntare. Nu v teme i, ci înt ri i-v mînil!`` ¹⁴Ci a a vorbe te Domnul o tirilor: „Dup cum am c utat s v fac r u cînd M mîniau p rin ii vo tri, zice Domnul o tirilor, i nu M'am c it de lucrul acesta, ¹⁵tot a a acum M întorc în aceste zile i hot r sc s fac bine Ierusalimului i casei lui Iuda. Nu v teme i! ¹⁶Iat ce trebuie s face i: Fiecare s spun aproapelui s u adev rul; judeca i în por ile voastre dup adev r i în vederea p cii; ¹⁷niciunul s nu gîndeasc în inima lui r u împotriva aproapelui s u, i nici s nu iubi i jur mîntul strîmb! C ci toate lucrurile acestea Eu le ur sc, zice Domnul.`` ¹⁸Cuvîntul Domnului o tirilor mi -a vorbit astfel: ¹⁹„A a vorbe te Domnul o tirilor: ...Postul din luna a patra, postul din luna a cincea, postul din luna a aptea i postul din luna a zecea se vor preface pentru casa lui Iuda în zile de veselie i de bucurie, în s rb tori de voio ie. Dar iubi i adev rul i pacea!``... ²⁰A a vorbe te Domnul o tirilor: „Vor mai veni iar popoare i locuitori dintr'un mare num r de cet i. ²¹Locuitorii unei cet i vor merge la cealalt , i vor zice: ...Haidem s ne rug m Domnului i s c ut m pe Domnul o tirilor! Vrem s mergem i noi!... ²²i multe popoare i multe neamuri vor veni astfel s caute pe Domnul o tirilor la Ierusalim, i s se roage Domnului.`` ²³A a vorbe te Domnul o tirilor: „În zilele acelea, zece oameni din toate limbile neamurilor vor apuca pe un Iudeu de poala hainei, i -i vor zice: ...Vrem s mergem cu voi; c ci am auzit c Dumnezeu este cu voi!``

Chapter 9

¹Iat proorocia, Cuvîntul Domnului despre ara Hadrac; i va începe din Damasc. C ci Domnul are ochiul îndreptat asupra oamenilor i peste toate semin iile lui Israel. ²El se opre te i peste Hamat, care se m rgine te cu Damascul, peste Tir i Sidon, cu toat în elepciunea lor! ³Tirul i -a zidit o înt ritur ; a îngr m dit argint ca pulberea, i aur ca noroiul de pe uli e. ⁴Iat c Domnul va pune mîna pe el, îi va n pusti puterea în mare, i el însu va fi ars cu foc. ⁵Ascalonul va vedea lucrul acesta, i se va teme; Gaza de asemenea, i o va apuca un puternic cutremur; Ecronul deasemenea, c ci n dejdea lui va fi dat de ru ine; va pieri împ ratul din Gaza, i Ascalonul nu va mai fi locuit. ⁶Str inul se va a eza în Asdod, i voi frînge mîndria Filistenilor. ⁷Îi voi scoate sîngele din gur , i urîciunile idole ti dintre din i, ca s fie i el o r m i pentru Dumnezeuul nostru, i s fie ca o c petenie din Iuda, i Ecronul ca Iebusi ii. ⁸Voi t b rî în jurul Casei Mele, ca s'o ap r împotriva unei o tiri, împotriva celor ce se duc i vin, i nu va mai trece asupritorul peste ei, c ci acum M uit cu ochii Mei. ⁹Salt de veselie, fiica Sionului! Strig de bucurie, fiica Ierusalimului! Iat c Împ ratul t u vine la tine; El este neprih nit i biruitor, smerit i c lare pe un m gar, pe un mînz, pe mînzul unei m g ri e. ¹⁰Voi nimici car le de r zboi din Efraim, i caii din Ierusalim, i arcurile de r zboi vor fi nimicite. El va vesti nemurilor pacea, i va st pîni dela o mare la cealalt , i dela rîu pîn la marginile p mîntului.

¹¹Îns , cît pentru tine, Sioane, din pricina leg mîntului t u pecetluit cu sînge, voi scoate pe prin ii t i de r zboi din groapa în care nu este ap . ¹²Întoarce i-v la cet uie, prin i de r zboi plini de n dejde! O spun i ast zi, c î i voi întoarce îndoit! ¹³C ci Îmi încordez pe Iuda ca arc, i iau pe Efraim ca s geat i voi scula pe copiii t i, Sioane, împotriva copiilor t i, Grecio! Te voi face ca sabia unui viteaz! ¹⁴Dar Domnul Se va ar ta deaspura lor, i s geata Lui va porni ca fulgerul; Domnul Dumnezeu va suna din trîmbi , i va înainta vijelia dela miaz -zi. ¹⁵Domnul o tirilor îi va ocroti, i vor mînca, i vor zdrobi pietrele de pra tie, vor bea, vor face g l gie ca ame i i de vin; vor fi plini ca un pahar de jertf , ca i col urile altarului. ¹⁶Domnul, Dumnezeul lor, îi va sc pa în ziua aceea, ca pe turma poporului S u; c ci ei sînt pietrele cununii împ r te ti, cari vor str luci în ara Sa! ¹⁷O! Cît sînt de înfloritori! Cît sînt de frumo i! Grîul va veseli pe tineri, i mustul pe fete.

Chapter 10

¹Cere i dela Domnul ploaie, ploaie de prim var ! Domnul scoate fulgerile, i v trimete o ploaie îmbel ugat , pentru toat verdea a de pe cîmp. ²C ci terafimii vorbesc nimicuri, ghicitorii proorocesc minciuni, visurile mint i mîngîie cu de ert ciuni. Deaceea, ei r t cesc ca o turm , sînt nenoroci i, pentru c n'au p stor. ³Mînia Mea s'a aprins împotriva p storilor, i voi pedepsi pe api. C ci Domnul o tirilor Î i cerceteaz turma, casa lui Iuda, i o va face ca pe calul S u de slav în lupt . ⁴Din el va ie i Piatra din capul unghiului, din el va ie i ru ul, din el va ie i arcul de r zboi; din el vor ie i toate c peteniile laolalt . ⁵Ei vor fi ca ni te viteji cari calc în picioare noroiul de pe uli e; în lupt , se vor lupta, pentru c Domnul va fi cu ei; iar c l re ii vor fi acoperi i de ru ine. ⁶Voi înt ri casa lui Iuda, i voi izb vi casa lui Iosif; îi voi aduce înapoi, c ci Mi-este mil de ei, i vor fi ca i cînd niciodat nu i-a fi lep dat; c ci Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor, i -i voi asculta. ⁷Efraim va fi ca un viteaz; inima lor se va bucura ca de vin; fiii lor vor vedea lucrul acesta i se vor veseli, inima lor se va bucura în Domnul. ⁸Le voi fluiera i -i voi aduna, c ci i-am r scump rat, i se vor înmul i cum se înmul eau odinioar . ⁹Îi voi risipi printre popoare, i î i vor aduce aminte de Mine în ri dep rtate; vor tr i împreun cu copiii lor, i se vor întoarce. ¹⁰Îi voi aduce înapoi din ara Egiptului, i -i voi aduna din Asiria; îi voi aduce în ara Galaadului i în Liban, i nu le va ajunge locul. ¹¹Israel va trece prin strîmtorile m rii, va lovi valurile m rii i toate adîncimile rîului Nil se vor usca; mîndria Asiriei va fi frînt , i toiagul de cîrmuire al Egiptului va pieri. ¹²Îi voi înt ri în Domnul, i vor umbla în Numele Lui, zice Domnul!

Chapter 11

¹Deschide- i por ile, Libanule, ca s - i m nînce focul cedrii! ²Vait -te, chiparosule, c ci cedrul a c zut, i cei falnici sînt nimici i! V ita i-v , stejari din Basan, c ci p durea cea nep truns a fost dat

jos! ³P storii scot strig te de jale, pentru c li s'a nimicit fala; puii de lei mugesc, c ci desi ul Iordanului este nimicit. ⁴A a vorbe te Domnul, Dumnezeul meu: „Pa te oile de t iat! ⁵C ci cei ce le cump r le taie i nu se simt vinova i. i cel ce le vinde zice: ...Binecuvântat s fie Domnul, c ci m îmbog esc!... i p storii lor nu le cru . ⁶C ci nu mai am mil de locuitorii rii, -zice Domnul: ...Ci iat , dau pe oameni, pe unii în mînile altora i în mînile împ ratului lor; ei vor pustii ara, i n'o vor izb vi din mînile lor. ⁷Atunci M'am apucat s pasc oile de t iat, în adev r cele mai tic loase din turm . Am luat dou toiege: pe unul l-am numit ...Îndurare,... iar pe celalt l-am numit ...Leg mînt.... i am p scut oile. ⁸Am nimicit cu des vîr ire pe cei trei p stori într'o lun : sufletul Meu nu -i mai r bda, i se scîrbise i sufletul lor de Mine. ⁹i am zis: ...Nu v mai pot pa te! Cea care are s moar , s moar , cea care are s piar s piar , i cele ce mai r mîn, s se m nînce unele pe altele!... ¹⁰Mi-am luat toiagul ...Îndurare,... i l-am rupt, ca s rup leg mîntul Meu, pe care -l încheiasem cu toate popoarele. ¹¹i cînd s'a rupt în ziua aceea, nenorocitele acelea de oi, cari au luat seama la Mine, au cunoscut astfel c acesta era Cuvîntul Domnului. ¹²Eu le-am zis: ...Dac g si i cu cale, da i-Mi plata; dac nu, nu Mi -o da i!... i Mi-au cînt rit, ca plat , trei zeci de argin i. ¹³Dar Domnul Mi -a zis: ...Arunc olarului pre ul acesta scump, cu care M'au pre uit!... i am luat cei trei zeci de argin i, i i-am aruncat în casa Domnului, pentru olar. ¹⁴Apoi Mi-am rupt la doilea toiag ...Leg mînt,... ca s rup fr ia dintre Iuda i Israel. ¹⁵Domnul mi -a zis: ...Ia i uneltele unui p stor nebun! ¹⁶C ci iat c voi ridica în ar un p stor, c ruia nu -i va p sa de oile cari pier; nu se va duce s caute pe cele mai tinere, nu va vindeca pe cele r nite, nu va îngriji de cele s n toase; ci va mînca din carnea celor mai grase, i nu le va mai l sa decît copitele! ¹⁷Vai de p storul de nimic, care î i p r se te oile! S cad sabia pe bra ul lui i pe ochiul lui cel drept! S i se usuce bra ul de tot, i s i se sting ochiul drept!

Chapter 12

¹Proorocia, Cuvîntul Domnului despre Israel. A a vorbe te Domnul, care a întins cerurile i a întemeiat p mîntul, i a întocmit duhul omului din el: ²...Iat , voi preface Ierusalimul într'un potir de ame ire pentru toate popoarele de primprejur, i chiar pentru Iuda, la împresurarea Ierusalimului. ³În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatr grea pentru toate popoarele. To i cei ce o vor ridica, vor fi v t ma i, i toate neamurile p mîntului se vor strînge împotriva lui. ⁴În ziua aceea, zice Domnul, voi lovi cu ame eal pe to i caii, i cu turbare pe cei ce vor c l ri pe ei; dar voi avea ochii deschi i asupra casei lui Iuda, i voi orbi to i caii popoarelor. ⁵C peteniile lui Iuda vor zice în inima lor: ...Locuitorii Ierusalimului sînt t ria noastr , prin Domnul o tirilor, Dumnezeul lor. ⁶În ziua aceea, voi face pe c peteniile lui Iuda ca o vatr de foc supt lemn, ca o fclie aprins supt snopi; voi mistui în dreapta i în stînga pe toate popoarele de jur împrejur, iar Ierusalimul va fi locuit iar la locul lui cel vechi. ⁷Domnul va mîntui mai întîi corturile lui Iuda, pentru ca slava casei lui David i fala locuitorilor Ierusalimului s nu se înal e peste Iuda. ⁸În ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, a a c cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; i casa lui David va fi ca

Dumnezeu, ca Îngerul Domnului înaintea lor. ⁹În ziua aceea, voi c uta s nimicesc toate neamurile cari vor veni împotriva Ierusalimului. ¹⁰Atunci voi turna peste casa lui David i peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare i de rug ciune, i î i vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au str puns. Îl vor plînge cum plînge cineva pe singurul lui fiu, i -L vor plînge amarnic, cum plînge cineva pe un întâi n scut. ¹¹În ziua aceea, va fi jale mare în Ierusalim, ca jalea din Hadadrimon în valea Meghidonului. ¹²ara se va j li, fiecare familie deosebit: familia casei lui David deosebit, i femeile ei deosebit; familia casei lui Natan deosebit, i femeile ei deosebit; ¹³familia casei lui Levi deosebit, i femeile ei deosebit; familia lui imei deosebit, i femeile ei deosebit; ¹⁴toate celelalte familii, fiecare familie deosebit, i femeile ei deosebit.

Chapter 13

¹În ziua aceea, se va deschide casei lui David i locuitorilor Ierusalimului un izvor, pentru p cat i necur ie. ²În ziua aceea-zice Domnul o tirilor-voi stîrpi din ar numele idolilor, ca nimeni s nu- i mai aduc aminte de ei; voi scoate de asemenea din ar pe proorocii mincino i i duhul necurat. ³i dac va mai prooroci cineva, atunci, tat l s u i mama sa, în i i p rin ii lui, îi vor zice: ...Tu nu vei tr i, c ci ai spus minciuni în Numele Domnului...; i tat l s u i mama sa, cei cari l-au n scut, îl vor str punge, cînd va prooroci. ⁴În ziua aceea, proorocii se vor ru ina fiecare de vedeniile lor, cînd vor prooroci, i nu se vor mai îmbr ca într'o manta de p r ca s mint pe oameni. ⁵Ci fiecare din ei va zice: ...Eu nu sînt prooroc, ci sînt plugar, c ci am fost cump rat din tinere a mea!... ⁶i dac -l va întreba cineva: ...De unde vin aceste r ni pe cari le ai la mîni?... el va r spunde: ...În casa celor ce m iubeau le-am primit.... ⁷...Scoal -te, sabie, asupra p storului Meu, i asupra omului care îmi este tovar ! zice Domnul o tirilor. Love te pe p stor, i se vor risipi oile! i Îmi voi întoarce mîna spre cei mici. ⁸În toat ara, zice Domnul, dou treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealalt treime va r mînea. ⁹Dar treimea aceasta din urm o voi pune în foc, i o voi cur i cum se cur e te argintul, o voi l muri cum se l mure te aurul. Ei vor chema Numele Meu, i îi voi asculta; Eu voi zice: ...Acesta este poporul Meu!... i ei vor zice: ...Domnul este Dumnzeul meu!...

Chapter 14

¹Iat , vine ziua Domnului, cînd toate pr zile tale vor fi împ r ite în mijlocul t u. ²Atunci voi strînge toate neamurile la r zboi împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luat , casele vor fi j fuite, i femeile batjocorite; jum tate din cetate va merge în robie, dar r m i a poporului nu va fi nimicît cu des vîr ire din cetate. ³Ci Domnul Se va ar ta, i va lupta împotriva acestor neamuri, cum S'a luptat în ziua b t liei. ⁴Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele M slinilor, care este în fa a Ierusalimului, spre r s rit; muntele M slinilor se va despica la mijloc, spre r s rit i spre apus, i se

va face o vale foarte mare: jum tate din munte se va trage înapoi spre miaz noapte, iar jum tate spre miaz zi. ⁵Ve i fugi atunci în valea mun ilor Mei, c ci valea dintre mun i se va întinde pîn la A el; i ve i fugi cum a i fugit de cutremurul de p mînt pe vremea lui Ozia, împ ratul lui Iuda. i atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, i to i sfin ii împreun cu El! ⁶În ziua aceea, nu va mai fi lumin ; stelele str lucitoare se vor ascunde. ⁷Va fi o zi deosebit , cunoscut de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre sear se va ar ta lumina. ⁸În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim, i vor curge jum tate spre marea de r s rit, jum tate spre marea de apus; a a va fi i vara i iarna. ⁹i Domnul va fi împ rat peste tot p mîntul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn, i Numele Lui va fi singurul Nume. ¹⁰Toat ara va ajunge ca esul Iordanului, dela Gheba pîn la Rimon, la miaz zi de Ierusalim; iar Ierusalimul va fi în l at, i va r mînea lini tit la locul lui, dela poarta lui Benjamin pîn la locul por ii dintîi, pîn la poarta unghiurilor, i dela turnul lui Hananeel pîn la teascurile împ ratului. ¹¹Ei vor locui în el, i nu va mai fi niciun blestem în el; Ierusalimul va fi lini tit. ¹²Dar iat c urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele, cari vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putrezi carnea sfînd înc în picioare, le vor putrezi ochii în g urile lor, i le va putrezi limba în gur . ¹³În ziua aceea, Domnul va trimete o mare înv lm al în ei; unul va apuca mîna altuia, i vor ridica mîna unii asupra altora. ¹⁴Iuda va lupta i el în Ierusalim, i vor strînge bog iile tuturor neamurilor de primprejur, aurul, argintul i haine foarte multe. ¹⁵Aceea urgie va lovi i caii, catîrii, c milele, m garii, i toate vitele cari vor fi în taberile acelea. ¹⁶To i ceice vor mai r mînea din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an s se închine înaintea Împ ratului, Domnul o tirilor, i s pr znuiasc s rb toarea corturilor. ¹⁷Dac unele din familiile p mîntului nu vor voi s se suie la Ierusalim ca s se închine înaintea Împ ratului, Domnul o tirilor, nu va c dea ploaie peste ele. ¹⁸Dac familia Egiptului nu se va sui, dac nu va veni, nu va c dea ploaie nici peste ea; va fi lovit cu aceea urgie cu care va lovi Domnul neamurile cari nu se vor sui s pr znuiasc s rb toarea corturilor. ¹⁹Aceasta va fi pedeapsa Egiptului, i pedeapsa tuturor neamurilor cari nu se vor sui s pr znuiasc s rb toarea corturilor. ²⁰În ziua aceea, va sta scris pîn i pe zurg l ii cailor: ...Sfin i Domnului!... i oalele din Casa Domnului vor fi ca potirele de jertf înaintea altarului. ²¹Orice oal din Ierusalim i din Iuda va fi închinat Domnului o tirilor; to i ceice vor aduce jefte vor veni i se vor sluji de ele ca s - i fiarb carnea; i nu vor mai fi Canaani i în Casa Domnului o tirilor, în ziua aceea

Malachi

Chapter 1

¹Proorocia, Cuvîntul Domnului c tre Israel, prin Maleahi: ²„V'am iubit, zice Domnul! i voi zice i: „Cu ce ne-ai iubit?“ Nu este Esau frate cu Iacov? zice Domnul; totu am iubit pe Iacov, ³i

am urît pe Esau, i-am pref cut mun ii într'o pustietate, i mo tenirea lui am dat -o acalilor din pustie. ⁴Iar dac ar zice Edomul: „Sîntem nimici i, dar vom ridica iar d rîm turile!” a a vorbe te Domnul o tirilor: „S zideasc ei, c ci Eu voi surpa, i se vor numi: , ara r ut ii`, i ,Poporul pe care S'a mîniat Domnul pentru totdeauna!” ⁵Ve i vedea cu ochii vo tri lucrul acesta, i ve i zice: „Mare este Domnul dincolo de hotarele lui Israel!” ⁶Un fiu cinste te pe tat l s u, i o slug pe st pînul s u. Dac sînt Tat , unde este cinstea care Mi se cuvine? Dac sînt St pîn, unde este teama de Mine? zice Domnul o tirilor c tre voi, preo ilor, cari nesocoti i Numele Meu, i cari zice i: „Cu ce am nesocotit noi Numele T u?” ⁷„Prin faptul c aduce i pe altarul Meu bucate necurate!” i dac zice i: „Cu ce Te-am spurcat?” -„Prin faptul c a i zis: „Masa Domnului este de dispre uit!” ⁸Cînd aduce i ca jertf o vit oarb , nu este r u lucrul acesta? Cînd aduce i una chioap sau beteag , nu este r u lucrul acesta oare? Ia adu -o dreg torului t u! Te va primi el bine pentru ea, va inea el seama de ea? zice Domnul o tirilor. ⁹ i acum, v rog, ruga i-v lui Dumnezeu s aib mil de noi! V va primi El cu bun voin , cînd mînile voastre fac astfel de lucruri? zice Domnul o tirilor. ¹⁰„Cine din voi va închide por ile, ca s n'aprinde i degeaba focul pe altarul Meu? N'am nici o pl cere de voi, zice Domnul o tirilor, i darurile de mîncare din mîna voastr nu-Mi sînt pl cute! ¹¹C ci dela r s ritual soarelui pîn la asfin it, Numele Meu este mare între neamuri, i pretutindenii se arde t mîie în cinstea Numelui Meu i se aduc daruri de mîncare curate; c ci mare este Numele Meu între neamuri, zice Domnul o tirilor. ¹²Dar voi îl pîng ri i, prin faptul c zice i: „Masa Domnului este spurcat , i ce aduce ea este o mîncare de dispre uit!” ¹³Voi zice i: „Ce mai osteneal !” i o dispre ui i, zice Domnul o tirilor; i aduce i ce este furat, chiop sau beteag: „Iat darurile de mîncare pe cari le aduce i! Pot Eu s le primesc din mînile voastre? zice Domnul. ¹⁴„Nu! blestemat s fie în el torul, care are în turma lui o vit de parte b rb teasc , i totu juruie te i jertfe te Domnului o vit beteag ! C ci Eu sînt un Împ rat mare, zice Domnul o tirilor, i Numele Meu este înfrico at printre neamuri.

Chapter 2

¹„Acum, c tre voi se îndreapt porunca aceasta, preo ilor! ²Dac nu ve i asculta, dac nu v ve i pune inima ca s da i slav Numelui Meu, zice Domnul o tirilor, voi arunca în voi blestemul, i voi blestema binecuvînt rile voastre; da, le-am i blestemat, pentruc n'ave i pe inim porunca Mea. ³Iat , v voi nimici s mîn a, i v voi arunca balega în fa , balega vitelor pe cari le jertfi i, i ve i fi lua i împreun cu ele. ⁴Ve i ti atunci c Eu v'am dat porunca aceasta, pentruc leg mîntul Meu cu Levi s r mîn în picioare, zice Domnul o tirilor. ⁵Leg mîntul Meu cu el era un leg mînt de via i de pace. I l-am dat ca s se team de Mine; i el s'a temut de Mine, a tremurat de Numele Meu. ⁶Legea adev rului era în gura lui, i nu s'a g sit nimic nelegiuit pe buzele lui; a umblat cu Mine în pace i în neprih nire, i pe mul i i -a ab tut dela r u. ⁷C ci buzele preotului trebuie s p zeasc tiin a, i din gura lui se a teapt înv tur , pentruc el este un sol al Domnului o tirilor. ⁸Dar voi v'a i ab tut din cale, a i f cut din Lege un prilej de c dere pentru mul i, i a i c lcat leg mîntul lui Levi, zice

Domnul o tirilor. ⁹De aceea i Eu v voi face s fi i dispre ui i i înjosi i înaintea întregului popor, pentru c n'a i p zit c ile Mele, ci c uta i la fa a oamenilor, când tîlm ci i Legea. ¹⁰N'avem to i un singur Tat ? Nu ne -a f cut un singur Dumnezeu? Pentru ce dar sîntem a a de necredincio i unul fa de altul, pîng rind astfel leg mîntul p rin ilor no tri? ¹¹Iuda s'a ar tat necredincios, i în Iuda i la Ierusalim s'a s vîr it o urîciune; fiindc Iuda a spurcat ce este închinat Domnului, ce iube te Domnul, i s'a unit cu fiica unui dumnezeu str in. ¹²Domnul va nimici pe omul care a f cut lucrul acesta, pe cel ce vegheaz i r spunde, îl va nimici din corturile lui Iacov, i va nimici pe cel ce aduce un dar de mîncare Domnului o tirilor. ¹³Iat acum ce mai face i: Acoperi i cu lacr mi altarul Domnului, cu plînsete i gemete, a a încît El nu mai caut la darurile de mîncare, i nu mai poate primi nimic din mînile voastre. ¹⁴i dac întreba i: „Pentru ce?” ... Pentru ce Domnul a fost martor între tine i nevasta din tinere a ta, c reia acum nu -i e ti credincios, m car c este tovar a i nevasta cu care ai încheiat leg mînt! ¹⁵Nu ne -a dat Unul singur Dumnezeu suflarea de via i ne -a p strat -o? i ce cere acel Unul singur? S mîn dumnezeiasc ! Lua i seama dar în mintea voastr , i niciunul s nu fie necredincios nevastei din tinere a lui! ¹⁶,C ci Eu ur sc desp r irea în c s torie, -zice Domnul, Dumnezeuul lui Israel, - i pe cel ce î i acopere haina cu sîlnicie, -zice Domnul o tirilor. -De aceea, lua i seama în mintea voastr , i nu fi i necredincio i! ¹⁷Voi obosi i pe Domnul prin cuvintele voastre, i mai întreba i: „Cu ce L-am obosit?” -, „Prin faptul c zice i: „Oricine face r u este bun înaintea Domnului, i de el are pl cere!” Sau: „Unde este Dumnezeul drept ii?”

Chapter 3

¹Iat , voi trimete pe solul Meu; el va preg ti calea înaintea Mea. i deodat va intra în Templul S u Domnul pe care -L c uta i: Solul leg mîntului, pe care -L dori i; iat c vine, -zice Domnul o tirilor. - ²Cine va putea s sufere îns ziua venirii Lui? Cine va r mînea în picioare când Se va ar ta El? C ci El va fi ca focul topitorului, i ca le ia n l bitorului. ³El va edea, va topi i va cur i argintul; va cur i pe fiii lui Levi, îi va l muri cum se l mure te aurul i argintul, i vor aduce Domnului daruri neprih nite. ⁴Atunci darul lui Iuda i al Ierusalimului va fi pl cut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioar . ⁵M voi apropia de voi pentru judecat , i M voi gr bi s m rturisesc împotriva descînt torilor i preacurvarilor, împotriva celor ce jur strîmb, împotriva celor ce opresc plata simbria ului, cari asupresc pe v duv i pe orfan, nedrept esc pe str in, i nu se tem de Mine, zice Domnul o tirilor. ⁶,C ci Eu sînt Domnul, Eu nu M schimb; de aceea, voi, copii ai lui Iacov, n'a i fost nimici i. ⁷Din vremea p rin ilor vo tri voi v'a i ab tut dela poruncile Mele, i nu le-a i p zit. Întoarce i-v la Mine, i M voi întoarce i Eu la voi, zice Domnul o tirilor. Dar voi întreba i: „În ce trebuie s ne întoarcem?” ⁸Se cade s în ele un om pe Dumnezeu, cum M în ela i voi?” Dar voi întreba i: „Cu ce Te-am în elat?” Cu zeciuielile i darurile de mîncare. ⁹Sînte i blestema i, cît vreme c uta i s M în ela i, tot poporul în întregime! ¹⁰Aduce i îns la casa vistieriei toate zeciuielile, ca s fie hran în Casa Mea; pune i-M astfel la încercare, zice Domnul o tirilor, i ve i vedea dac

nu v voi deschide z gazurile cerurilor, i dac nu voi turna peste voi bel ug de binecuvântare. ¹¹ i voi muștra pentru voi pe cel ce m nînc , (l costa) i nu v va nimici roadele p mîntului, i vi a nu va fi neroditoare în cîmpiile voastre, zice Domnul o tirilor. ¹²„Toate neamurile v vor ferici atunci, c ci ve i fi o ar pl cut , zice Domnul o tirilor. ¹³Cuvintele voastre sînt aspre împotriva Mea, zice Domnul. i mai întreba i: „Ce-am spus noi împotriva Ta?`` ¹⁴„A i zis: „Degeaba slujim lui Dumnezeu; i ce am cî tigat dac am p zit poruncile Lui, i am umblat tri ti înaintea Domnului o tirilor? ¹⁵Acum ferim pe cei trufa i; da, celor r i le merge bine; da, ei ispitesc pe Dumnezeu, i scap !`` - ¹⁶Atunci i cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta, i a ascultat; i o carte de aducere aminte a fost scris înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul, i cinstesc Numele Lui. ¹⁷„Ei vor fi ai Mei, zice Domnul o tirilor, Îmi vor fi o comoar deosebit , în ziua pe care o preg tesc Eu. Voi avea mil de ei, cum are mil un om de fiul s u, care -i sluje te. ¹⁸ i ve i vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprih nit i cel r u, dintre cel ce sluje te lui Dumnezeu i cel ce nu -I sluje te.``

Chapter 4

¹„C ci iat , vine ziua, care va arde ca un cuptor! To i cei trufa i i to i cei r i, vor fi ca miri tea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul o tirilor, i nu le va l sa nici r d cin nici ramur . ²Dar pentru voi, cari v teme i de Numele Meu, va r s ri Soarele neprih nirii, i t m duirea va fi supt aripile Lui; ve i ie i, i ve i s ri ca vi eii din grajd. ³ i ve i c lca în picioare pe cei r i, c ci ei vor fi ca cenu a supt talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o preg tesc Eu, zice Domnul o tirilor. ⁴Aduce i-v aminte de legea lui Moise, robul Meu, c ruia i-am dat în Horeb, rînduieli i porunci, pentru tot Israelul! ⁵Iat , v voi trimete pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare i înfrico at . ⁶El va întoarce inima p rin ilor spre copii, i inima copiilor spre p rin ii lor, ca nu cumva, la venirea Mea, s lovesc ara cu blestem

New Testament

Matthew

Chapter 1

¹Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. ²Avraam a n scut pe Isaac; Isaac a n scut pe Iacov; Iacov a n scut pe Iuda i fra ii lui; ³Iuda a n scut pe Fares i Zara, din Tamar; Fares a n scut pe Esrom; Esrom a n scut pe Aram; ⁴Aram a n scut pe Aminadab; Aminadab a n scut pe Naason; Naason a n scut pe Salmon; ⁵Salmon a n scut pe Boaz, din Rahab; Boaz a n scut pe Obed, din Rut; Obed a n scut pe Iese; ⁶Iese a n scut pe împ ratul David. Împ ratul David a n scut pe Solomon, din v duva lui Urie; ⁷Solomon a n scut pe Roboam; Roboam a n scut pe Abia; Abia a n scut pe Asa; ⁸Asa a n scut pe Iosafat; Iosafat a n scut pe Ioram; Ioram a n scut pe Ozia; ⁹Ozia a n scut pe Ioatam; Ioatam a n scut pe Ahaz; Ahaz a n scut pe Ezechia; ¹⁰Ezechia a n scut pe Manase; Manase a n scut pe Amon; Amon a n scut pe Iosia; ¹¹Iosia a n scut pe Iehonia i fra ii lui, pe vremea str mut rii în Babilon. ¹²Dup str mutarea în Babilon, Iehonia a n scut pe Salatiel; Salatiel a n scut pe Zorobabel; ¹³Zorobabel a n scut pe Abiud; Abiud a n scut pe Eliachim; Eliachim a n scut pe Azor; ¹⁴Azor a n scut pe Sadoc; Sadoc a n scut pe Achim; Achim a n scut pe Eliud; ¹⁵Eliud a n scut pe Eleazar; Eleazar a n scut pe Matan; Matan a n scut pe Iacov; ¹⁶Iacov a n scut pe Iosif, b rbatul Mariei, din care S'a n scut Isus, care Se cheam Hristos. ¹⁷Deci, dela Avraam pîn la David, sînt patrusprezece neamuri de toate; dela David pîn la str mutarea în Babilon sînt patrusprezece neamuri; i dela str mutarea în Babilon pîn la Hristos, sînt patrusprezece neamuri. ¹⁸Iar na terea lui Isus Hristos a fost a a: Maria, mama Lui, era logodit cu Iosif; i înainte ca s locuiasc ei împreun , ea s'a aflat îns rcinat dela Duhul Sfînt. ¹⁹Iosif, b rbatul ei, era un om neprih nit, i nu voia s'o fac de ru ine înaintea lumii; de aceea i -a pus de gînd s'o lase pe ascuns. ²⁰Dar pe cînd se gîndea el la aceste lucruri, i s'a ar tat în vis un înger al Domnului, i i -a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme s iei la tine pe Maria, nevast -ta, c ci ce s'a z mislit în ea, este dela Duhul Sfînt. ²¹Ea va na te un Fiu, i -i vei pune numele Isus, pentru c El va mîntui pe poporul Lui de p catele sale.`` ²²Toate aceste lucruri s'au întîmplat ca s se împlineasc ce vestise Domnul prin proorocul, care zice: ²³„Iat , fecioara va fi îns rcinat , va na te un fiu, i -i vor pune numele Emanuil``, care, tîlm cit, înseamn : „Dumnezeu este cu noi``. ²⁴Cînd s'a trezit Iosif din somn, a f cut cum îi poruncise îngerul Domnului; i a luat la el pe nevast -sa. ²⁵Dar n'a cunoscut -o, pîn ce ea a n scut un fiu. i el i -a pus numele Isus.

Chapter 2

¹Dup ce S'a n scut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele împ ratului Irod, iat c au venit ni te magi din R s rit la Ierusalim, ² i au întreat: „Unde este Împ ratul de curînd n scut al Iudeilor? Fiîndc I-am v zut steaua în R s rit, i am venit s ne închin m Lui.” ³Cînd a auzit împ ratul Irod acest lucru, s'a turburat mult; i tot Ierusalimul s'a turburat împreun cu el. ⁴A adunat pe to i preo ii cei mai de seam i pe c rturarii norodului, i a c utat s afle dela ei unde trebuia s Se nasc Hristosul. ⁵„În Betleemul din Iudea”, i-au r spus ei, „c ci iat ce a fost scris prin proorocul: ⁶, i tu, Betleeme, ara lui Iuda, nu e ti nici de cum cea mai neînsemnat dintre c peteniile lui Iuda; c ci din tine va ie i o C petenie, care va fi P storul poporului Meu Israel.” ⁷Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi, i a aflat întocmai dela ei vremea în care se ar tase steaua. ⁸Apoi i -a trimes la Betleem, i le -a zis: „duce i-v de cerceta i cu deam runtul despre Prunc: i cînd Îl ve i g si, da i-mi i mie de tire, ca s vin i eu s m închin Lui.” ⁹Dup ce au ascultat pe împ ratul, magii au plecat. i iat c steaua, pe care o v zuser în R s rit, mergea înainte lor, pîn ce a venit i s'a oprit deasupra locului unde era Pruncul. ¹⁰Cînd au v zut ei steaua, n'au mai putut de bucurie. ¹¹Au intrat în cas , au v zut Pruncul cu Maria, mama Lui, s'au aruncat cu fa a la p mînt, i I s'au închinat; apoi i-au deschis vistieriile, i I-au adus daruri: aur, t mîie i smirn . ¹²În urm , au fost în tiin a i de Dumnezeu în vis s nu mai dea pe la Irod, i s'au întors în ara lor pe un alt drum. ¹³Dup ce au plecat magii, un înger al Domnului se arat în vis lui Iosif, i -i zice: „Scoal -te, ia Pruncul i pe mama Lui, fugi în Egipt, i r mîi acolo pîn î i voi spune eu; c ci Irod are s caute Pruncul, ca s -L omoare.” ¹⁴Iosif s'a sculat, a luat Pruncul i pe mama lui, noaptea, i a plecat în Egipt. ¹⁵Acolo a r mas pîn la moartea lui Irod, ca s se împlineac ce fusese vestit de Domnul prin proorocul care zice: „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.” ¹⁶Atunci Irod, cînd a v zut c fusese în elat de magi, s'a mîniat foarte tare, i a trimes s omoare pe to i pruncii de parte b rb teasc , dela doi ani în jos, cari erau în Betleem i în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea, pe care o aflase întocmai dela magi. ¹⁷Atunci s'a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: ¹⁸„Un ip t s'a auzit în Rama, plîngere, i bocet mult: Rahela î i j lea copiii, i nu voia s fie mîngîiat , pentruc nu mai erau.” ¹⁹Dup ce a murit Irod, un înger al Domnului se arat în vis lui Iosif, în Egipt, ²⁰ i -i zice: „Scoal -te, ia Pruncul i pe mama Lui, i du-te în ara lui Israel, c ci au murit ceice c utau s ia via a Pruncului.” ²¹Iosif s'a sculat, a luat Pruncul i pe mama Lui, i a venit în ara lui Israel. ²²Dar cînd a auzit c în Iudea împ r e te Arhelau, în locul tat lui s u Irod, s'a temut s se duc acolo; i, fiînd în tiin at de Dumnezeu în vis, a plecat în p r ile Galileii. ²³A venit acolo, i a locuit într'o cetate, numit Nazaret, ca s se împlineasc ce fusese vestit prin prooroci: c El va fi chemat Nazarinean.

Chapter 3

¹În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul, și propovăduia în pustia Iudeii. ²El zicea: „Pocăliți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” ³Ioan acesta este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice: „Iată glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți cărările.” ⁴Ioan purta o haină de păr de cămilă, și la mijloc era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică. ⁵Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudea și din toate împrejurimile Iordanului, au început săiasă la el; ⁶și, mergând și pe câmpurile, erau botezați de el în râul Iordan. ⁷Dar când a văzut pe mulți din Farisei și din Saducheii care vin să primească botezul lui, le-a zis: „Pui de nepăsători, cine vă învârtășiți de mânia viitoare? ⁸Faceți dar roade vrednice de pocăniți-vă. ⁹și nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Avraam. ¹⁰Iată că securea aia fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face roade bune, va fi tăiat și aruncat în foc. ¹¹Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăniți-vă; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sînt vrednic să-l duc în fața minții. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. ¹²Acela Își are lopata în mână, și el va curăța cu desăvîrșire ariile, și el va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într'un foc care nu se stinge.” ¹³Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el. ¹⁴Dar Ioan căuta să-l oprească. „Eu”, zicea el, „am trebuință să fiu botezat de tine, și tu vii la mine?” ¹⁵Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” Atunci Ioan l-a lăsat. ¹⁶De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. și în clipa aceea cerurile s'au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel și venind peste El. ¹⁷și din ceruri s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”

Chapter 4

¹Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul. ²Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit. ³Ispititorul s'a apropiat de El, și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâine.” ⁴Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” ⁵Atunci diavolul l-a dus în sfânta cetate, l-a pus pe streașina Templului, ⁶și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos; căci este scris: „El va porunci îngerilor săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovească cu piciorul de vreo piatră.” ⁷„De asemenea este scris”, a zis Iisus: „Șă nu ispitesc pe Domnul, Dumnezeul tău.” ⁸Diavolul l-a dus apoi pe un munte foarte înalt, și i-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și i-a zis: ⁹„Toate aceste lucruri îți le voi da, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.” ¹⁰„Pleacă, Satana”, și-a răspuns Isus. „Căci este scris: „Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-l slujești.” ¹¹Atunci diavolul l-a lăsat. și deodată au venit la Isus niște îngerii, și au început să-l slujească. ¹²Când a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea. ¹³Apăsătorul Nazaretului, și a venit de acolo să locuiască în Capernaum, lângă mare, în inutul lui Zabulon și Neftali, ¹⁴ca să se îplinească ce fusese vestit prin

proorocul Isaia, care zice: ¹⁵„, ara lui Zabulon i ara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor, ¹⁶Norodul acesta, care z cea în întunerec, a v zut o mare lumin ; i peste cei ce z ceau în inutul i în umbra mor ii, a r s rit lumina.`` ¹⁷De atunci încolo, Isus a început s propov duiasc , i s zic : „Poc i i-v , c ci Împ r ia cerurilor este aproape.`` ¹⁸Pe când trecea pe lâng marea Galileii, Isus a v zut doi fra i: pe Simon, zis Petru, i pe fratele s u Andrei, cari aruncau o mreaj în mare; c ci erau pescari. ¹⁹El le -a zis: „Veni i dup Mine, i v voi face pescari de oameni.`` ²⁰Îndat ei au l sat mreajile, i au mers dup El. ²¹Deacolo a mers mai departe, i a v zut pe al i doi fra i: pe Iacov, fiul lui Zebedei, i pe Ioan, fratele lui, cari erau într'o corabie cu tat l lor Zebedei, i î i cârpeau mreajile. El i -a chemat. ²²i îndat , ei au l sat corabia i pe tat l lor, i au mers dup El. ²³Isus str b tea toat Galilea, înv înd pe norod în sinagogi, propov duind Evanghelia Împ r iei, i t m duind orice boal i orice neputin care era în norod. ²⁴I s'a dus vestea în toat Siria; i aduceau la El pe to i ceice sufereau de felurite boale i chinuri: pe cei îndr ci i, pe cei lunatici i pe cei sl b nogi; i El îi vindeca. ²⁵Dup El au mers multe noroade din Galilea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudea i de dincolo de Iordan.

Chapter 5

¹Când a v zut Isus noroadele, S'a suit pe munte; i dup ce a ezut jos, ucenicii Lui s'au apropiat de El. ²Apoi a început s vorbeasc i s -i înve e astfel: ³Ferice de cei s raci în duh, c ci a lor este Împ r ia cerurilor! ⁴Ferice de ceice plîng, c ci ei vor fi mîngîia i! ⁵Ferice de cei blînzi, c ci ei vor mo teni p mîntul! ⁶Ferice de cei fl mînzi i înseta i dup neprih nire, c ci ei vor fi s tura i! ⁷Ferice de cei milostivi, c ci ei vor avea parte de mil ! ⁸Ferice de cei cu inima curat , c ci ei vor vedea pe Dumnezeu! ⁹Ferice de cei împ ciuitori, c ci ei vor fi chema i fii ai lui Dumnezeu! ¹⁰Ferice de cei prigoni i din pricina neprih nirii, c ci a lor este Împ r ia cerurilor! ¹¹Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii v vor oc rî, v vor prigoni, i vor spune tot felul de lucruri rele i neadev rate împotriva voastr ! ¹²Bucura i-v i veseli i-v , pentruc r splata voastr este mare în ceruri; c ci tot a a au prigonit pe proorocii, cari au fost înainte de voi. ¹³Voi sînte i sarea p mîntului. Dar dac sarea î i pierde gustul, prin ce î i va c p ta iar puterea de a s ra? Atunci nu mai este bun la nimic decît s fie lep dat afar , i c lcat în picioare de oameni. ¹⁴Voi sînte i lumina lumii. O cetate a ezat pe un munte, nu poate s r mîn ascuns . ¹⁵i oamenii n'aprend lumina ca s'o pun supt obroc, ci o pun în sfe nic, i lumineaz tuturor celor din cas . ¹⁶Tot a a s lumineze i lumina voastr înaintea oamenilor, ca ei s vad faptele voastre bune, i s sl veasc pe Tat l vostru, care este în ceruri. ¹⁷S nu crede i c am venit s stric Legea sau Proorocii; am venit nu s stric, ci s împlinesc. ¹⁸C ci adev rat v spun, cît vreme nu va trece cerul i p mîntul, nu va trece o iot sau o frîntur de slov din Lege, înainte ca s se fi întîmplat toate lucrurile. ¹⁹A a c , ori cine va strica una din cele mai mici din aceste porunci, i va înv a pe oameni a a, va fi chemat cel mai mic în Împ r ia cerurilor; dar oricine le va p zi, i va înv a pe al ii s le p zeasc , va fi chemat mare în Împ r ia cerurilor. ²⁰C ci

v spun c , dac neprih nirea voastr nu va întrece neprih nirea c rturarilor i a Fariseilor, cu niciun chip nu ve i intra în Împ r ia cerurilor. ²¹A i auzit c s'a zis celor din vechime: „S nu ucizi; oricine va ucide, va c dea supt pedeapsa judec ii.” ²²Dar Eu v spun c ori i cine se mînie pe fratele s u, va c dea supt pedeapsa judec ii; i oricine va zice fratelui s u: „Prostule!” va c dea supt pedeapsa Soborului; iar oricine -i va zice: „Nebunule”, va c dea supt pedeapsa focului gheenei. ²³A a c , dac î i aduci darul la altar, i acolo î i aduci aminte c fratele t u are ceva împotriva ta, ²⁴las - i darul acolo înaintea altarului, i du-te întîi de împac -te cu fratele t u; apoi vino de adu- i darul. ²⁵Caut de te împac de grab cu pîrî ul t u, cît vreme e ti cu el pe drum; ca nu cumva pîrî ul s te dea pe mîna judec torului, judec torul s te dea pe mîna temnicerului, i s fii aruncat în temni . ²⁶Adev rat î i spun c nu vei ie i de acolo pîn nu vei pl ti cel din urm b nu .” ²⁷A i auzit c s'a zis celor din vechime: „S nu preacurve ti.” ²⁸Dar Eu v spun c ori i cine se uit la o femeie, ca s'o poftesc , a i preacurvit cu ea în inima lui. ²⁹Dac deci ochiul t u cel drept te face s cazi în p cat, scoate -l i leap d -l dela tine; c ci este spre folosul t u s piar unul din m dularele tale, i s nu- i fie aruncat tot trupul în gheen . ³⁰Dac mîna ta cea dreapt te face s cazi în p cat, taie -o i leap d -o dela tine; c ci este spre folosul t u s piar unul din m dularele tale, i s nu- i fie aruncat tot trupul în gheen . ³¹S'a zis iar : „Oricine î i va l sa nevasta, s -i dea o carte de desp r ire.” ³²Dar Eu v spun c ori i cine î i va l sa nevasta, afar numai de pricin de curvie, îi d prilej s preacurveasc ; i cine va lua de nevast pe cea l sat de b rbat, preacurve te. ³³A i mai auzit iar c s'a zis celor din vechime: „S nu juri strîmb; ci s împline ti fa de Domnul jur mintele tale.” ³⁴Dar Eu v spun: S nu jura i nicidecum; nici pe cer, pentru c este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; ³⁵nici pe p mînt, pentru c este a ternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru c este cetatea marelui Împ rat. ³⁶S nu juri nici pe capul t u, c ci nu po i face un singur p r alb sau negru. ³⁷Felul vostru de vorbire s fie: „Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte, vine dela cel r u. ³⁸A i auzit c s'a zis: „Ochi pentru ochi, i dinte pentru dinte.” ³⁹Dar Eu v spun: S nu v împotrivi i celui ce v face r u. Ci, oricui te love te peste obrazul drept, întoarce -i i pe celalt. ⁴⁰Ori icui vrea s se judece cu tine, i s - i ia haina, las -i i c ma a. ⁴¹Dac te sile te cineva s mergi cu el o mil de loc, mergi cu el dou . ⁴²Celui ce- i cere, d -i; i nu întoarce spatele celui ce vrea s se împrumute dela tine. ⁴³A i auzit c s'a zis: „S iube ti pe aproapele t u, i s ur ti pe vr jma ul t u.” ⁴⁴Dar Eu v spun: Iubi i pe vr jma ii vo tri, binecuvînta i pe cei ce v blast m , face i bine celorce v ur sc, i ruga i- v pentru ceice v asupresc i v prigonesc, ⁴⁵ca s fi i fii ai Tat lui vostru care este în ceruri; c ci El face s r sar soarele S u peste cei r i i peste cei buni, i d ploaie peste cei drep i i peste cei nedrep i. ⁴⁶Dac iubi i numai pe cei ce v iubesc, ce r splat mai a tepta i? Nu fac a a i vame ii? ⁴⁷i dac îmbr i a i cu dragoste numai pe fra ii vo tri, ce lucru neobicinuit face i? Oare p gîinii nu fac la fel? ⁴⁸Voi fi i dar des vîr i i, dup cum i Tat l vostru cel ceresc este des vîr it.

Chapter 6

¹Lua i seama s nu v îndeplini i neprih nirea voastr înaintea oamenilor, ca s fi i v zu i de ei; altminteri, nu ve i avea r splat dela Tat l vostru care este în ceruri. ²Tu, dar, când faci milostenie, nu suna cu trâmbi a înaintea ta, cum fac f arnicii, în sinagogi i în uli e, pentru ca s fie sl vi i de oameni. Adev rat v spun, c i-au luat r splata. ³Ci tu, când faci milostenie, s nu tie stînga ta ce face dreapta, ⁴pentruca milostenia ta s fie f cut în ascuns; i Tat l t u, care vede în ascuns, î i va r spl ti. ⁵Când v ruga i, s nu fi i ca f arnicii, c rora le place s se roage stînd în picioare în sinagogi i la col urile uli elor, pentruca s fie v zu i de oameni. Adev rat v spun, c i-au luat r splata. ⁶Ci tu, când te rogi, intr în od i a ta, încuie- i u a, i roag -te Tat lui t u, care este în ascuns; i Tat l t u, care vede în ascuns, î i va r spl ti. ⁷Când v ruga i, s nu bolborosi i acelea i vorbe, ca p gîinii, c rora li se pare c , dac spun o mul ime de vorbe, vor fi asculta i. ⁸S nu v asem na i cu ei; c ci Tat l vostru tie de ce ave i trebuin , mai înainte ca s -I cere i voi. ⁹Iat dar cum trebuie s v ruga i: „Tat l nostru care e ti în ceruri! Sfin easc -se Numele T u; ¹⁰vie împ r ia Ta; fac -se voia Ta, precum în cer i pe p mînt. ¹¹Pînea noastr cea de toate zilele (Sau: pentru mîne.) d -ne -o nou ast zi; ¹²i ne iart nou gre elile noastre, precum i noi iert m gre i ilor no tri (Grece te: Las -ne datoriile noastre, cum i noi am l sat pe ale datornicilor no tri.); ¹³i nu ne duce în ispit , ci izb ve te-ne de cel r u. C ci a Ta este împ r ia i puterea i slava în veci. Amin! ¹⁴Dac ierta i oamenilor gre elile lor, i Tat l vostru cel ceresc v va ierta gre elile voastre. ¹⁵Dar dac nu ierta i oamenilor gre elile lor, nici Tat l vostru nu v va ierta gre elile voastre. ¹⁶Când posti i, s nu v lua i o înf i are posomorît , ca f arnicii, cari î i slu esc fe ele, ca s se arate oamenilor c postesc. Adev rat v spun, c i-au luat r splata. ¹⁷Ci tu, când poste ti, unge- i capul, i spal - i fa a, ¹⁸ca s te ar i c poste ti nu oamenilor, ci Tat lui t u, care este în ascuns; i Tat l t u, care vede în ascuns, î i va r spl ti. ¹⁹Nu v strînge i comori pe p mînt, unde le m nînc moliile i rugina, i unde le sap i le fur ho ii; ²⁰ci strînge i-v comori în cer, unde nu le m nînc moliile i rugina i unde ho ii nu le sap , nici nu le fur . ²¹Pentruce unde este comoara voastr , acolo va fi i inima voastr . ²²Ochiul este lumina trupului. Dac ochiul t u este s n tos, tot trupul t u va fi plin de lumin ; ²³dar dac ochiul t u este r u, tot trupul t u va fi plin de întunerec. A a c , dac lumina care este în tine este întunerec, cît de mare trebuie s fie întunerecul acesta! ²⁴Nimeni nu poate sluji la doi st pîni. C ci sau va urî pe unul i va iubi pe celalt; sau va înea la unul, i va nesocoti pe celalt: Nu pute i sluji lui Dumnezeu i lui Mamona. ²⁵Deaceea v spun: Nu v îngrijora i de via a voastr , gîndindu-v ce ve i mîncă, sau ce ve i bea; nici de trupul vostru, gîndindu-v cu ce v ve i îmbr ca. Oare nu este via a mai mult decît hrana, i trupul mai mult decît îmbr c mintea? ²⁶Uita i-v la p s rile cerului: ele nici nu sam n , nici nu secer , i nici nu strîng nimic în grîinare; i totu Tat l vostru cel ceresc le hr ne te. Oare nu sînte i voi cu mult mai de pre decît ele? ²⁷i apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorîndu-se, poate s adauge m car un cot la în l imea lui? ²⁸i de ce v îngrijora i de îmbr c minte? Uita i-v cu b gare de seam cum cresc crinii de pe cîmp: ei nici nu torc, nici nu es; ²⁹totu v spun c nici chiar Solomon, în toat slava lui, nu s'a îmbr cat ca unul din ei. ³⁰A a c , dac astfel îmbrac Dumnezeu iarba de pe cîmp, care ast zi este, dar mîne va fi aruncat în cuptor, nu v va îmbr ca El cu mult mai mult pe voi, pu in credincio ilor? ³¹Nu v îngrijora i dar, zicînd: „Ce vom mîncă?`` Sau: „Ce vom bea?`` Sau: „Cu ce ne vom îmbr ca?``

³²Fiindc toate aceste lucruri Neamurile le caut . Tat l vostru cel ceresc tie c ave i trebuin de ele.
³³C uta i mai întâi Împ r ia lui Dumnezeu i neprih nirea Lui, i toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. ³⁴Nu v îngrijora i dar de ziua de mîne; c ci ziua de mîne se va îngrijora de ea îns .
 Ajunge zilei necazul ei.

Chapter 7

¹Nu judeca i, ca s nu fi i judeca i. ²C ci cu ce judecat judeca i, ve i fi judeca i; i cu ce m sur m sura i, vi se va m sura. ³De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui t u, i nu te ui i cu b gare de seam la bîrna din ochiul t u? ⁴Sau, cum po i zice fratelui t u: „Las -m s scot paiul din ochiul t u``, i, cînd colo, tu ai o bîrn într'al t u?... ⁵F arnicule, scoate întâi bîrna din ochiul t u, i atunci vei vedea deslu it s sco i paiul din ochiul fratelui t u. ⁶S nu da i cînilor lucrurile sfînte, i s nu arunca i m rg ritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva s le calce în picioare, i s se întoarc s v rup .
⁷Cere i, i vi se va da; c uta i i ve i g si; bate i, i vi se va deschide. ⁸C ci ori i cine cere, cap t ; cine caut , g se te; i celui ce bate, i se deschide. ⁹Cine este omul acela dintre voi, care, dac -i cere fiul s u o pîne, s -i dea o piatr ? ¹⁰Sau, dac -i cere un pe te, s -i dea un arpe? ¹¹Deci, dac voi, cari sînte i r i, ti i s da i daruri bune copiilor vo tri, cu cît mai mult Tat l vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer! ¹²Tot ce voi i s v fac vou oamenii, face i-le i voi la fel; c ci în aceasta este cuprins Legea i Proorocii. ¹³Intra i pe poarta cea strîmt . C ci larg este poarta, lat este calea care duce la pierzare, i mul i sînt ceice intr pe ea. ¹⁴Dar strîmt este poarta, îngust este calea care duce la via , i pu ini sînt ceice o afl . ¹⁵P zi i-v de prooroci mincino i. Ei vin la voi îmbr ca i în haine de oi, dar pe dinl untru sînt ni te lupi r pitori. ¹⁶Îi ve i cunoa te dup roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din m r cini? ¹⁷Tot a a, orice pom bun face roade bune, dar pomul r u face roade rele. ¹⁸Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul r u nu poate face roade bune. ¹⁹Orice pom, care nu face roade bune, este t iat i aruncat în foc. ²⁰A a c dup roadele lor îi ve i cunoa te. ²¹Nu ori icine-Mi zice: „Doamne, Doamne!`` va intra în Împ r ia cerurilor, ci celce face voia Tat lui Meu care este în ceruri. ²²Mul i Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N'am proorocit noi în Numele T u? N'am scos noi draci în Numele T u? i n'am f cut noi multe minuni în Numele T u?`` ²³Atunci le voi spune curat: „Niciodat nu v'am cunoscut; dep rta i-v dela Mine, voi to i cari lucra i f r delege.`` ²⁴De aceea, pe ori icine aude aceste cuvinte ale Mele, i le face, îl voi asem na cu un om cu judecat , care i -a zidit casa pe stînc . ²⁵A dat ploaia, au venit ivoaele, au suflat vînturile i au b tut în casa aceea, dar ea nu s'a pr bu it, pentruc avea temelie zidit pe stînc . ²⁶Îns ori i cine aude aceste cuvinte ale Mele, i nu le face, va fi asem nat cu un om nechibzuit, care i -a zidit casa pe nisip. ²⁷A dat ploaia, au venit ivoaiele, au suflat vînturile, i au izbit în casa aceea: ea s'a pr bu it, i pr bu irea i -a fost mare.`` ²⁸Dup ce a sfîr it Isus cuvînt rile acestea, noroadele au r mas uimite de înv tura Lui; ²⁹c ci El îi înv a ca unul care avea putere, nu cum îi înv au c rturarii lor.

Chapter 8

¹Cînd S'a coborît Isus de pe munte, multe noroade au mers dup El. ²i un lepros s'a apropiat de El, I s'a închinat, i I -a zis: „Doamne, dac vrei, po i s m cur e ti.” ³Isus a întins mîna, S'a atins de el, i a zis: „Da, vreau, fii cur it!” ⁴Îndat a fost cur it lepra lui. ⁵Apoi Isus i -a zis: „Vezi s nu spui la nimeni; ci du-te de te arat preotului, i adu darul, pe care l -a rînduit Moise, ca m rturie pentru ei.” ⁶Pe cînd intra Isus în Capernaum, s'a apropiat de El un suta , care -L ruga ⁷i -I zicea: „Doamne, robul meu zace în cas sl b nog, i se chinuie te cumplit.” ⁸Isus i -a zis: „Am s vin i s -l t m duiesc.” ⁹„Doamne”, a r spus suta ul, „nu sînt vrednic s intri supt acoperemîntul meu; ci zi numai un cuvînt, i robul meu va fi t m duit.” ¹⁰Ci i eu sînt om supt st pînire; am supt mine osta i, i zic unuia: „Du-te!” i se duce; altuia: „Vino!” i vine; i robului meu: „F cutare lucru!” i -l face. ¹¹Cînd a auzit Isus aceste vorbe, S'a mirat, i a zis celor ce veneau dup El: „Adev rat v spun c nici în Israel n'am g sit o credin a a de mare.” ¹²Dar v spun c vor veni mul i dela r s rit i dela apus, i vor sta la mas cu Avraam, Isaac i Iacov în Împ r ia cerurilor. ¹³Iar fiii Împ r iei vor fi arunca i în întunerecul de afar , unde va fi plînsul i scrî nirea din ilor.” ¹⁴Apoi a zis suta ului: „Du-te, i fac - i-se dup credin a ta.” i robul lui s'a t m duit chiar în ceasul acela. ¹⁵Isus S'a dus apoi în casa lui Petru, i a v zut pe soacra acestuia z cînd în pat, prins de friguri. ¹⁶S'a atins de mîna ei, i au l sat -o frigurile; apoi ea s'a sculat, i a început s -I slujeasc . ¹⁷Seara, au adus la Isus pe mul i îndr ci i. El, prin cuvîntul Lui, a scos din ei duhurile necurate, i a t m duit pe to i bolnavii, ¹⁸ca s se îplineasc ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputin ele noastre i a purtat boalele noastre.” ¹⁹Isus a v zut multe noroade împrejurul S u, i a poruncit s treac de cealalt parte. ²⁰Atunci s'a apropiat de El un c rturar, i I -a zis: „Înv torule, vreau s Te urmez ori unde vei merge.” ²¹Isus i -a r spus: „Vulpile au vizuini, i p s rile cerului au cuiburi; dar Fiul omului n'are unde- i odihni capul.” ²²Un altul, care era dintre ucenici, I -a zis: „Doamne, d -mi voie s m duc mai întîi s îngrop pe tat l meu.” ²³„Vino dup Mine”, i -a r spus Isus, „i las mor ii s - i îngroape mor ii.” ²⁴Isus S'a suit într'o corabie, i ucenicii Lui au mers dup El. ²⁵deodat s'a stîrnit pe mare o furtun atît de stra nic , încît corabia era acoperit de valuri. i El dormea. ²⁶Ucenicii s'au apropiat de El, i L-au de teptat, strigînd: „Doamne, scap -ne, c pierim!” ²⁷El le -a zis: „De ce v este fric , pu in credincio ilor?” ²⁸Apoi S'a sculat, a certat vînturile i marea, i s'a f cut o lini te mare. ²⁹Oamenii aceia se mirau, i ziceau: „Ce fel de om este acesta, de -L ascult pîn i vînturile i marea?” ³⁰Cînd a ajuns Isus de partea cealalt , în inutul Gadarenilor, L-au întîmpinat doi îndr ci i, cari ie eau din morminte. Erau a a de cumpli i, c nimeni nu putea trece pe drumul acela. ³¹i iat c au început s strige: „Ce leg tur este între noi i Tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici s ne chinuie ti înainte de vreme?” ³²Departa de ei era o turm mare de porci, cari p teau. ³³Dracii rugau pe Isus i ziceau: „Dac ne sco i afar din ei, d -ne voie s ne ducem în turma aceea de porci.” ³⁴„Duce i-v ”, le -a zis El. Ei au ie it, i au intrat în porci. i deodat toat turma s'a repezit de pe rîp în mare, i a pierit în ape. ³⁵Porcarii au fugit, i s'au dus în cetate de au

povestit tot ce se petrecuse i cele întîmplare cu îndr ci ii. ³⁴ i iat c toat cetatea a ie it în întîmpinarea lui Isus; i, cum L-au v zut, L-au rugat s plece din inutul lor.

Chapter 9

¹Isus S'a suit într'o corabie, a trecut marea, i a venit în cetatea Sa. ² i iat c I-au adus un sl b nog, care z cea într'un pat. Isus le -a v zut credin a, i a zis sl b nogului: „Îndr zne te, fiule! P catele î i sînt iertate!” ³ i iat c , unii din c rturari au zis în ei în i i: „Omul acesta hule te!” ⁴Isus, care le cuno tea gîndurile, a zis: „Pentruce ave i gînduri rele în inimile voastre?” ⁵C ci ce este mai lesne? A zice: „Iertate î i sînt p catele”, sau a zice: „Scoal -te i umbl ?” ⁶Dar, ca s ti i c Fiul omului are putere pe p mînt s ierte p catele, -, „Scoal -te”, a zis El sl b nogului, „ridic - i patul, i du-te acas .” ⁷Sl b nogul s'a sculat, i s'a dus acas . ⁸Cînd au v zut noroadale lucrul acesta, s'au sp imîntat, i au sl vit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere. ⁹De acolo, Isus a mers mai departe, i a v zut pe un om, numit Matei, ezînd la vam . i i -a zis: „Vino dup Mine”. Omul acela s'a sculat, i a mers dup El. ¹⁰Pe cînd edea Isus la mas , în cas , iat c au venit o mul ime de vame i i p c to i, i au ezut la mas cu El i cu ucenicii Lui. ¹¹Fariseii au v zut lucrul acesta, i au zis ucenicilor Lui: „Pentruce m nînc Înv torul vostru cu vame ii i cu p c to ii?” ¹²Isus i -a auzit, i le -a zis: „Nu cei s n to i au trebuin de doftor, ci cei bolnavi. ¹³Duce i-v de înv a i ce înseamn : „Mil voiesc, iar nu jertf !” C ci n'am venit s chem la poc in pe cei neprih ni i, ci pe cei p c to i.” ¹⁴Atunci ucenicii lui Ioan au venit la Isus, i I-au zis: „De ce noi i Fariseii postim des, iar ucenicii T i nu postesc de loc?” ¹⁵Isus le -a r spus: „Se pot j li nunta ii cît vreme este mirele cu ei? Vor veni zile, cînd mirele va fi luat dela ei, i atunci vor posti. ¹⁶Nimeni nu pune un petec de postav nou la o hain veche; pentruc i-ar lua umplutura din hain , i ruptura ar fi mai rea. ¹⁷Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel, burdufurile plesnesc, vinul se vars , i burdufurile se pr p desc; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi, i se p streaz amîndou .” ¹⁸Pe cînd le spunea Isus aceste vorbe, iat c a venit unul din frunta ii sinagogii, I s'a închinat, i I -a zis: „Fiica mea adineaori a murit; dar vino de pune- i mînil peste ea, i va învia.” ¹⁹Isus S'a sculat, i a plecat dup el împreun cu ucenicii Lui. ²⁰ i iat o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge, a venit pe dinapoi, i s'a atins de poala hainei Lui. ²¹C ci î i zicea ea: „Numai s m pot atinge de haina Lui, i m voi t m dui.” ²²Isus S'a întors, a v zut -o, i i -a zis: „Îndr zne te, fiic ! Credin a ta te -a t m duit.” i s'a t m duit femeia chiar în ceasul acela. ²³Cînd a ajuns Isus în casa frunta ului sinagogii, i cînd a v zut pe ceice cîntau din fluier, i gloata bocind, ²⁴le -a zis: „Da i-v la o parte; c ci feti a n'a murit, ci doarme!” Ei î i b teau joc de El. ²⁵Dar, dup ce a fost scoas gloata afar , Isus a intrat înl untru, a luat pe feti de mîn , i feti a s -a sculat. ²⁶ i s'a dus vestea despre aceast minune în tot inutul acela. ²⁷Cînd a plecat de acolo, s'au luat dup Isus doi orbi, cari strigau i ziceau: „Ai mil de noi, Fiul lui David!” ²⁸Dup ce a intrat în cas , orbii au venit la El. i Isus le -a zis: „Crede i c pot face lucrul acesta?” „Da, Doamne”, I-au r spus ei. ²⁹Atunci S'a atins de ochii lor, i a zis: „Fac -vi-se dup

credin a voastr !` 30 i li s'au deschis ochii. Isus le -a poruncit cu tot dinadinsul i le -a zis: „Vede i, s nu tie nimeni.` 31 Dar ei, cum au ie it afar , au r spîndit vestea despre El în tot inutul acela. 32 Pe când plecau orbii ace tia, iat c au adus la Isus un mut îndr cit. 33 Dup ce a fost scos dracul din el, mutul a vorbit. i noroadele, mirate, ziceau: „Niciodat nu s'a v zut a a ceva în Israel!` 34 Dar Fariseii ziceau: „Cu ajutorul domnului dracilor scoate El dracii!` 35 Isus str b tea toate cet ile i satele, înv înd pe norod în sinagogi, propov duind Evanghelia Împ r iei, i vindecînd orice fel de boal i orice fel de neputin , care era în norod. 36 Când a v zut gloatele, I s'a f cut mil de ele, pentru c erau nec jite i risipite, ca ni te oi cari n'au p stor. 37 Atunci a zis ucenicilor S i: „Mare este seceri ul, dar pu ini sînt lucr torii! 38 Ruga i dar pe Domnul seceri ului s scoat lucr tori la seceri ul Lui.`

Chapter 10

¹Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai S i, i le -a dat putere s scoat afar duhurile necurate, i s t m duiasc orice fel de boal i orice fel de neputin . ²Iat numele celor doisprezece apostoli: Cel dintîi, Simon, zis Petru, i Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, i Ioan, fratele lui; ³Filip i Bartolomeu; Toma i Matei, vame ul; Iacov, fiul lui Alfeu, i Levi, zis i Tadeu; ⁴Simon Cananitul, i Iuda Iscarioteanul, cel care a vîndut pe Isus. ⁵Ace tia sînt cei doisprezece, pe cari i -a trimes Isus, dup ce le -a dat înv turile urm toare: S nu merge i pe calea p gînilor i s nu intra i în vreo cetate a Samaritenilor; ⁶ci s merge i mai de grab la oile pierdute ale casei lui Israel. ⁷i pe drum, propov dui i, i zice i: „Împ r ia cerurilor este aproape!` ⁸Vindecia i pe bolnavi, învia i pe mor i, cur i i pe lepro i, scoate i afar dracii. F r plat a i primit, f r plat s da i. ⁹S nu lua i nici aur, nici argint, nici aram în brîele voastre, ¹⁰nici traist pentru drum, nici dou haine, nici înc l minte, nici toiag, c ci vrednic este lucr torul de hrana lui. ¹¹În orice cetate sau sat ve i intra, s cerceta i cine este acolo vrednic i s r mîne i la el pîn ve i pleca. ¹²La intrarea voastr în cas , ura i -i de bine; ¹³i dac este casa aceea vrednic , pacea voastr s vin peste ea; dar dac nu este vrednic , pacea voastr s se întoarce la voi. ¹⁴Dac nu v va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, s ie i i din casa sau din cetatea aceea, i s scutura i praful de pe picioarele voastre.` ¹⁵Adev rat v spun c , în ziua judec ii, va fi mai u or pentru inutul Sodomei i Gomorei, decît pentru cetatea aceea. ¹⁶Iat , Eu v trimet ca pe ni te oi în mijlocul lupilor. Fi i dar în elep i ca erpii, i f r r utate ca porumbeii. ¹⁷P zi i-v de oameni; c ci v vor da în judecata soboarelor, i v vor bate în sinagogile lor. ¹⁸Din pricina Mea, ve i fi du i înaintea dreg torilor i înaintea împ ra ilor, ca s sluji i ca m rturie înaintea lor i înaintea Neamurilor. ¹⁹Dar, când v vor da în mîna lor, s nu v îngrijora i, gîndindu-v cum sau ce ve i spune; c ci ce ve i avea de spus, v va fi dat chiar în ceasul acela; ²⁰fiindc nu voi ve i vorbi, ci Duhul Tat lui vostru va vorbi în voi. ²¹Fratele va da la moarte pe frate-s u, i tat l pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva p rin ilor lor, i -i vor omorî. ²²Ve i fi urî i de to i, din pricina Numelui Meu; dar cine va r bda pîn la sfîr it, va fi mîntuit. ²³Cînd v vor prigoni într'o cetate, s fugi i într'alta. Adev rat v spun c nu ve i ispr vi de str b tut cet ile lui Israel

pîn va veni Fiul omului. ²⁴Ucenicul nu este mai pe sus de învătorul său, nici robul mai pe sus de domnul său. ²⁵Ajunge ucenicului să fie ca învătorul lui, iar robului să fie ca domnul lui. Dacă pe St pînul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi aia, pe cei din casa lui? ²⁶A căsănu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tăcut care nu va fi cunoscut. ²⁷Cevă spun Eu la întuneric, voi să spuneți la lumină; și ce auziți optîndu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișurile caselor. ²⁸Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar cari nu pot ucid sufletul; căi temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă sufletul și trupul în gheena. ²⁹Nu se vînd oare două vrăbii la un ban? Totuși, nici una din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru. ³⁰Cît despre voi, pînă și perii din cap, toți vă sînt numărați. ³¹Deci să nu vă temeți; voi sînteți mai depredecît multe vrăbii. ³²Deaceia, pe oricare Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri; ³³dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri. ³⁴Să nu credeți că am venit să aduc pacea pe pământ; n'am venit să aduc pacea, căi sabia. ³⁵Căci am venit să despărț pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă-sa, și pe nor de soacră-sa. ³⁶Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui. ³⁷Cine iubește pe tatăl, ori pe mamă, mai mult decît pe Mine, nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decît pe Mine, nu este vrednic de Mine. ³⁸Cine nu-și ia crucea lui, și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine. ³⁹Cine își va păstra viața, o va pierde; și cine își va pierde viața, pentru Mine, o va câștiga. ⁴⁰Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce Mă trimite pe Mine. ⁴¹Cine primește un prooroc, în numele unui prooroc, va primi răsplata unui prooroc; și cine primește pe un om neprihănit, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit. ⁴²Și oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești mici, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata."

Chapter 11

¹Dup ce a isprăvit de dat învățuri la cei doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo, ca să învețe pe oameni, și să propovăduiască în cetățile lor. ²Ioan a auzit din temnițe despre lucrările lui Hristos, ³și a trimis să-L întrebe prin ucenicii săi: „Tu ești acela care ai săvină sau să teptăm pe altul?” ⁴Drept răspuns, Isus le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți: ⁵Orbii își capătă vederea, chiopii umblă, leproși sînt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia. ⁶Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.” ⁷Pe cînd se duceau ei, Isus a început să vorbească noroadelor despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vînt? ⁸Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că ceice poartă haine moi sînt în casele împăraților. ⁹Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decît un prooroc; ¹⁰căci el este acela despre care s'a scris: „Iată, trimet înaintea fei Tale pe solul Meu, care își va pregăti calea înaintea Ta.” ¹¹Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s'a sculat nici unul mai mare decît Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăție

cerurilor este mai mare decât el. ¹²Din zilele lui Ioan Botez torul pînă acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și ceice dau năvală, pun mîna pe ea. ¹³Căci pînă la Ioan au proorocit toți proorocii și Legea. ¹⁴Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină. ¹⁵Cine are urechi de auzit, să audă. ¹⁶Cu cine voi asemăna neamul acesta de oameni? Seamănă cu niște copilași, cari sed în piețe, și strigă la tovarășii lor: ¹⁷„Vă am cântat din fluier, și n'ăi jucat; v'ă am cântat de jale, și nu v'ăi tînguit.” ¹⁸Căci a venit Ioan, nici mîncînd, nici bînd, și ei zic: „Are drac!” ¹⁹A venit Fiul omului mîncînd și bînd, și ei zic: „Iată un om mîncîcios și bîutor de vin, un prieten al vameșilor și al pîcătoșilor!” Totuși, în elepciunea a fost îndreptat din lucrurile ei.” ²⁰Atunci Isus a început să mustre cetățile în cari fuseser făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că nu se pocîseră. ²¹„Vai de tine, Horazine!” a zis El. „Vai de tine, Betsaido!” Căci, dacă ar fi fost făcute în Tiri și Sidon minunile cari au fost făcute în voi, de mult s'ar fi pocîit, cu sac și cenușă. ²²De aceea vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru Tiri și Sidon decât pentru voi. ²³Și tu, Capernaume, vei fi în lăptosie pînă la cer? Vei fi pogorît pînă la Locuința morților; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile, cari au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare pînă în ziua de astăzi. ²⁴De aceea, vă spun că în ziua judecării, va fi mai ușor pentru inutul Sodomei decât pentru tine.” ²⁵În vremea aceea, Isus a luat cuvîntul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pămîntului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuși, și le-ai descoperit pruncilor. ²⁶Da, Tată, Te laud, pentru că a ai găsit Tu cu cale!” ²⁷Toate lucrurile Mi-au fost date în mîni de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela care vrea Fiul să-l descopere. ²⁸Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. ²⁹Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sînt blînd și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. ³⁰Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.”

Chapter 12

¹În vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grâu, într-o zi de Sabat. Ucenicii Lui, cari erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu și să le mănînce. ²Fariseii, cînd au văzut lucrul acesta, I-au zis: „Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului.” ³Dar Isus le-a răspuns: „Oare n'ăi citit ce a făcut David, cînd a flămînzit, el și ceice erau împreună cu el? ⁴Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, și a mîncat pînile pentru punerea înaintea Domnului, pe cari nu -i era îngăduit să le mănînce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoșilor? ⁵Sau n'ăi citit în Legea, în zilele de Sabat, preoșii calcă Sabatul în Templu, și totuși sînt nevinovați? ⁶Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât Templul. ⁷Dacă ai fi știut ce însemnează: „Mil voiesc, iar nu jertfă,” n'ăi fi osîndit pe niște nevinovați. ⁸Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.” ⁹Isus a plecat de acolo, și a intrat în sinagogă. ¹⁰Și iată că în sinagogă era un om care avea o mînă uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, L-au întrebat: „Este îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?” ¹¹El le-a răspuns: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie, și -i cade într-o groapă, în ziua Sabatului, să n'o apuce și s'o

scoat afar ? ¹²Cu cât mai de pre este deci un om decât o oaie? De aceea este îng duit a face bine în zilele de Sabat.`` ¹³Atunci a zis omului acelaia: „Întinde- i mâna!`` El a întins -o, i mâna s'a f cut s n toas ca i cealalt . ¹⁴Fariseii au ie it afar , i s'au sf tuit cum s omoare pe Isus. ¹⁵Dar Isus, ca unul care tia lucrul acesta, a plecat de acolo. Dup El au mers multe noroad. El a t m duit pe to i bolnavii, ¹⁶i le -a poruncit cu totdinadinsul s nu -L fac cunoscut; ¹⁷ca s se împlineasc ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: ¹⁸„Iat Robul Meu, pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu î i g se te pl cerea. Voi pune Duhul Meu peste El, i va vesti Neamurilor judecata. ¹⁹El nu Se va lua la ceart , nici nu va striga. i nimeni nu -I va auzi glasul pe uli e. ²⁰Nu va frînge o trestie rupt , i nici nu va stinge un fitil care fumeg , pîn va face s biruie judecata. ²¹i Neamurile vor n d jdui în Numele Lui.`` ²²Atunci I-au adus un îndr cit orb i mut; i Isus l -a t m duit, a a c mutul vorbea i vedea. ²³Toate noroadele, mirate, ziceau: „Nu cumva este acesta Fiul lui David?`` ²⁴Cînd au auzit Fariseii lucrul acesta, au zis: „Omul acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor!`` ²⁵Isus, care le cuno tea gîndurile, le -a zis: „Orice împ r ie desbinat împotriva ei îns , este pustiit ; i orice cetate sau cas , desbinat împotriva ei îns , nu poate d inui. ²⁶Dac Satana scoate afar pe Satana, este desbinat; deci, cum poate d inui împ r ia lui? ²⁷i dac Eu scot afar dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii vo tri cu cine -i scot? De aceea ei vor fi judec torii vo tri. ²⁸Dar dac Eu scot afar dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împ r ia lui Dumnezeu a venit peste voi. ²⁹Sau, cum poate cineva s intre în casa celui tare, i s -i j fuiasc gospod ria, dac n'a legat mai întîi pe cel tare? Numai atunci îi va j fui casa. ³⁰Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, i cine nu strînge cu Mine, risipe te. ³¹De aceea v spun: Orice p cat i orice hul vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfînt nu le va fi iertat . ³²Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfînt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor. ³³Ori face i pomul bun i rodul lui bun, ori face i pomul r u i rodul lui r u: c ci pomul se cunoa te dup rodul lui. ³⁴Pui de n pîrci, cum a i putea voi s spune i lucruri bune, cînd voi sînte i r i? C ci din prisosul inimii vorbe te gura. ³⁵Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bun a inimii lui; dar omul r u scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui. ³⁶V spun c , în ziua judec ii, oamenii vor da socoteal de orice cuvînt nefolositor, pe care -l vor fi rostit. ³⁷C ci din cuvintele tale vei fi scos f r vin , i din cuvintele tale vei fi osîndit.`` ³⁸Atunci unii din c rturari i din Farisei au luat cuvîntul, i I-au zis: „Înv torule, am vrea s vedem un semn dela Tine!`` ³⁹Drept r spus, El le -a zis: „Un neam viclean i preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul proorocului Iona. ⁴⁰C ci, dup cum Iona a stat trei zile i trei nop i în pîntecele chitului, tot a a i Fiul omului va sta trei zile i trei nop i în inima p mîntului. ⁴¹B rba ii din Ninive se vor scula al turi de neamul acesta, în ziua judec ii, i -l vor osîndi, pentru c ei s'au poc it la propov duirea lui Iona; i iat c aici este Unul mai mare decât Iona. ⁴²Împ r teasa dela Miaz zi se va scula al turi de neamul acesta, în ziua judec ii, i -l va osîndi, pentru c ea a venit dela marginile p mîntului, ca s aud în elepciunea lui Solomon; i iat c aici este Unul mai mare decât Solomon. ⁴³Duhul necurat, cînd a ie it dintr'un om, umbl prin locuri f r ap , c utînd odihn , i n'o g se te. ⁴⁴Atunci zice: „M voi întoarce în casa mea, de unde am ie it. i, cînd vine în ea, o g se te goal , m turat i împodobit .

⁴⁵Atunci se duce și ia cu el alte apte duhuri mai rele decât el: intră în cas, locuiesc acolo, și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi. Tocmai așa se va întâmpla și cu acest neam viclean.`` ⁴⁶Pe când vorbea încă Isus noroadelor, iată că mama și frații Lui stăteau afară și căutau să vorbească cu El. ⁴⁷Atunci cineva I-a zis: „Iată, mama Ta și frații Tăi stăteau afară, și caută să vorbească cu Tine.`` ⁴⁸Dar Isus a răspuns celui ce-I adusesse tîrea aceasta: „Cine este mama Mea, și cari sînt frații Mei?`` ⁴⁹Apoi și-a întins mîna spre ucenicii Săi și a zis: „Iată mama Mea și frații Mei!`` ⁵⁰Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.``

Chapter 13

¹În aceea zi, Isus a ieșit din cas, și a ieșit la marea. ²O mulțime de noroade s'au strîns la El, așa că a trebuit să se suie să se așeze într-o corabie; iar tot norodul stătea pe țărm. ³El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde, și le-a zis: „Iată, și mîna torului a ieșit și samene.`` ⁴Pe când stătea pe el, o parte din sînă a căzut lângă drum, și au venit pasări și au mîncat-o. ⁵O altă parte a căzut pe locuri stîmcoase, unde n'avea pînă mult: a răsuțit îndată, pentru că n'avea sămînță adînc. ⁶Dar, când a răsuțit soarele, s'aplită; și, pentru că n'avea rădăcini, s'auscat. ⁷O altă parte a căzut între spinii: spinii au crescut, și au înecat-o. ⁸O altă parte a căzut în pînă bună, și a dat roadă: un grâu a dat o sută, altul a zeci, și altul treizeci. ⁹Cine are urechi de auzit, să audă.`` ¹⁰Ucenicii s'au apropiat de El, și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?`` ¹¹Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă v'au fost date cunoașterea tainelor Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.`` ¹²Căci celui ce are, și se va da, și va avea de prisos; iar celui ce n'are, se va lua chiar și ce are.`` ¹³De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.`` ¹⁴Și cu privire la ei se împlinesc proorocia lui Isaia, care zice: „Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea.`` ¹⁵Căci inima acestui popor s'a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca să nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, și să se întoarcă la Dumnezeu, și să se vindecă.`` ¹⁶Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!`` ¹⁷Adevărat vă spun că, mulți prooroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe cari le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe cari le auziți voi, și nu le-au auzit.`` ¹⁸Ascultă și dar ce însemnează pilda sămînțurii.`` ¹⁹Cînd un om aude Cuvîntul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ceea ce a fost sămînță în inima lui. Acesta este sămînță a căzut lângă drum.`` ²⁰Sămînță a căzut în locuri stîmcoase, este cel ce aude Cuvîntul, și-l primește îndată cu bucurie; ²¹dar n'are rădăcină în el, ci înepînă la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leapădă îndată de el.`` ²²Sămînță a căzut între spinii, este cel ce aude Cuvîntul; dar îngrijorările veacului acestuia și în el ciunea bogățiilor înecă acest Cuvînt, și ajunge neroditor.`` ²³Iar sămînță a căzut în pînă bună, este cel ce aude Cuvîntul și-l înțelege; el aduce roadă: un grâu a dat o sută, altul a zeci, altul treizeci.`` ²⁴Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a sămînțat o sămînță bună în arina lui.`` ²⁵Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, și a sămînțat neghină între grâu, și a plecat.

²⁶Cînd au r s rit firele de grîu i au f cut rod, a ie it la iveal i neghina. ²⁷Robii st pînului casei au venit, i i-au zis: „Doamne, n'ai s m nat s mîn bun în arina ta? De unde are dar neghin?” ²⁸El le -a r spus: „Un vr jma a f cut lucrul acesta.” i robii i-au zis: „Vrei dar s mergem s'o smulgem?” ²⁹„Nu”, le -a zis el, „ca nu cumva, smulgînd neghina, s smulge i i grîul împreun cu ea. ³⁰L sa i-le s creasc amîndou împreun pîn la seceri; i, la vremea seceri ului, voi spune secer torilor: „Smulge i întîi neghina, i lega i -o în snopi, ca s'o ardem, iar grîul strînge i -l în grînarul meu.” ³¹Isus le -a pus înainte o alt pild, i le -a zis: „Împ r ia cerurilor se aseam n cu un gr unte de mu tar, pe care l -a luat un om i l -a s m nat în arina sa. ³²Gr untele acesta, în adev r, este cea mai mic dintre toate semin ele; dar, dup ce a crescut, este mai mare decît zarzavaturile i se face un copac, a a c p s rile cerului vin i î i fac cuiburi în ramurile lui.” ³³Le -a spus o alt pild, i anume: „Împ r ia cerurilor se aseam n cu un aluat, pe care l -a luat o femeie i l -a pus în trei m suri de f in de grîu, pîn s'a dospit toat pl m deala.” ³⁴Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; i nu le vorbea de loc f r pild, ³⁵ca s se împlineasc ce fusese vestit prin proorocul, care zice: „Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse dela facerea lumii.” ³⁶Atunci Isus a dat drumul noroadelor, i a intrat în cas. Ucenicii Lui s'au apropiat de El, i I-au zis: „Tîlcuie te-ne pilda cu neghina din arin.” ³⁷El le -a r spus: „Cel ce sam n s mîn a bun, este Fiul omului. ³⁸arina, este lumea; s mîn a bun sînt fiii Împ r iei; neghina, sînt fiii Celui r u. ³⁹Vr jma ul, care a s m nat -o, este Diavolul; seceri ul, este sfîr itul veacului; secer torii, sînt îngerii. ⁴⁰Deci, cum se smulge neghina i se arde în foc, a a va fi i la sfîr itul veacului. ⁴¹Fiul omului va trimete pe îngerii S i, i ei vor smulge din Împ r ia Lui toate lucrurile, cari sînt pricin de p c tuire i pe ceice s vîr esc f r delegea, ⁴²i -i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plînsul i scrî nirea din ilor. ⁴³Atunci cei neprih ni i vor str luci ca soarele în Împ r ia Tat lui lor. Cine are urechi de auzit, s aud. ⁴⁴Împ r ia cerurilor se mai aseam n cu o comoar ascuns într -o arin. Omul care o g se te, o ascunde; i, de bucuria ei, se duce i vinde tot ce are, i cump r arina aceea. ⁴⁵Împ r ia cerurilor se mai aseam n cu un negustor care caut m rg ritare frumoase. ⁴⁶i, cînd g se te un m rg ritar de mare pre, se duce de vinde tot ce are, i -l cump r. ⁴⁷Împ r ia cerurilor se mai aseam n cu un n vod aruncat în mare, care prinde tot felul de pe ti. ⁴⁸Dup ce s'a umplut, pescarii îl scot la mal, ed jos, aleg în vase ce este bun, i arunc afar ce este r u. ⁴⁹Tot a a va fi i la sfîr itul veacului. Îngerii vor ie i, vor desp r i pe cei r i din mijlocul celor buni, ⁵⁰i -i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plînsul i scrî nirea din ilor.” ⁵¹„A i în eles voi toate aceste lucruri?” i -a întrebat Isus. -„Da, Doamne”, I-au r spus ei. ⁵²i El le -a zis: „De aceea orice c rturar, care a înv at ce trebuie despre Împ r ia cerurilor, se aseam n cu un gospodar, care scoate din vistieria lui lucruri noi i lucruri vechi.” ⁵³Dup ce a ispr vit Isus pildele acestea, a plecat de acolo. ⁵⁴A venit în patria Sa, i a început s înve e pe oameni în sinagog; a a c cei ce -L auzeau, se mirau i ziceau: „De unde are El în elepciunea i minunile acestea?” ⁵⁵Oare nu este El fiul tîmplarului? Nu este Maria mama Lui? i Iacov, Iosif, Simon i Iuda, nu sînt ei fra ii Lui? ⁵⁶i surorile Lui nu sînt toate printre noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?” ⁵⁷i g seau astfel în El o pricin de poticnire. Dar Isus le -a zis: „Nic ieri nu este pre uit un prooroc mai

pu in decît în patria i în casa Lui.`` 58 i n'a f cut multe minuni în locul acela, din pricina necredin ei lor.

Chapter 14

1În vremea aceea, cîrmuitorul Irod, a auzit vorbindu-se despre Isus; 2 i a zis slujitorilor s i: „Acesta este Ioan Botez torul! A înviat dîn mor i, i deaceea se fac minuni prin el.`` 3C ci Irod prinsese pe Ioan, îl legase i -l pusese în temni , din pricina Irodiadei, nevasta fratelui s u Filip; 4pentru c Ioan îi zicea: „Nu- i este îng duit s'o ai de nevast .`` 5Irod ar fi vrut s -l omoare, dar se temea de norod, pentru c norodul privea pe Ioan ca pe un prooroc. 6Dar, cînd se pr znuia ziua na terii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspe ilor, i a pl cut lui Irod. 7Deaceea i -a f g duit cu jur mînt c îi va da orice va cere. 8Îndemnat de mam -sa, ea a zis: „D -mi aici, într -o farfurie, capul lui Ioan Botez torul!`` 9Împ ratul s'a întristat; dar din pricina jur mintelor sale, i de ochii celor ce edeau la mas împreun cu el, a poruncit s i -l dea. 10 i a trimes s taie capul lui Ioan în temni . 11Capul a fost adus într'o farfurie, i dat fetei, care l -a dus la mam -sa. 12Ucenicii lui Ioan au venit de i-au luat trupul, l-au îngropat, i s'au dus de au dat de tire lui Isus. 13Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a plecat de acolo într'o corabie, ca s Se duc singur la o parte, într'un loc pustiu. Noroadele, cînd au auzit lucrul acesta, au ie it din cet i i s'au luat dup El pe jos. 14Cînd a ie it din corabie, Isus a v zut o gloat mare, I s'a f cut mil de ea, i a vindecat pe cei bolnavi. 15Cînd s'a înserat, ucenicii s'au apropiat de El, i I-au zis: „Locul acesta este pustiu, i vremea iat c a trecut; d drumul noroadelor s se duc prin sate s - i cumpere de mîncare.`` 16„N'au nevoie s plece``, le -a r spus Isus; „da i-le voi s m nînce.`` 17Dar ei I-au zis: „N'avem aici decît cinci pîni i doi pe ti.`` 18 i El le -a zis: „Aduce i -i aici la Mine.`` 19Apoi a poruncit noroadelor s ad pe iarb , a luat cele cinci pîni i cei doi pe ti, i -a ridicat ochii spre cer, a binecuvîntat, a frînt pînile i le -a dat ucenicilor, iar ei le-au împ r it noroadelor. 20To i au mîncat i s'au s turat; i s'au ridicat dou sprezece co uri pline cu r m i ele de f r mituri. 21Ceice mîncaser , erau ca la cinci mii de b rba i, afar de femei i de copii. 22Îndat dup aceea, Isus a silit pe ucenicii S i s între în corabie, i s treac înaintea Lui de partea cealalt , pîn va da drumul noroadelor. 23Dup ce a dat drumul noroadelor, S'a suit pe munte s Se roage, singur la o parte. Se înoptase, i El era singur acolo. 24În timpul acesta, corabia era înv luit de valuri în mijlocul m rii; c ci vîntul era împotriv . 25Cînd se îngîna ziua cu noaptea (Grece te: în a patra straj .), Isus a venit la ei, umblînd pe mare. 26Cînd L-au v zut ucenicii umblînd pe mare, s'au sp imîntat, i au zis: „Este o n luc !`` i de fric au ipat. 27Isus le -a zis îndat : „Îndr zni i, Eu sînt; nu v teme i!`` 28„Doamne``, I -a r spus Petru, „dac e ti Tu, porunce te-mi s vin la Tine pe ape.`` 29„Vino!`` i -a zis Isus. Petru s'a coborît din corabie, i a început s umble pe ape ca s mearg la Isus. 30Dar, cînd a v zut c vîntul era tare, s'a temut; i fiindc începea s se afunde, a strigat: „Doamne, scap -m !`` 31Îndat , Isus a întins mîna, l -a apucat, i i -a zis: „Pu in credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?`` 32 i dup ce au intrat în corabie, a stat vîntul. 33Ceice erau în corabie, au

venit de s'au închinat înaintea lui Isus, și I-au zis: „Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”³⁴ După ce au trecut marea, au venit în înutul Ghenezaretului.³⁵ Oamenii din locul acela, cari cunoșteau pe Isus, au trimis să le dea de veste în toate împrejurimile, și au adus la El pe toți bolnavii.³⁶ Bolnavii îl rugau să le dea voie numai să se atingă de poala hainei Lui. Și toți când s'au atins, s'au vindecat.

Chapter 15

¹Atunci niște Farisei și niște scriburi din Ierusalim au venit la Isus, și I-au zis: ²„Pentru ce calcă ucenicii Ta datina bătrânilor? Căci nu-și spală mâinile când mănâncă.”³ Drept răspuns, El le-a zis: „Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre?”⁴ Căci Dumnezeu a zis: „Cinste-te pe tatăl tău și pe mama ta;” și: „Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit negreșit cu moartea.”⁵ Dar voi ziceți: „Cine va zice tatăl său sau mamei sale: „Ori cu ce te-ai putea ajuta, l-am închinat lui Dumnezeu,”⁶ nu mai este înut să cinstească pe tatăl său sau pe mama sa. Și ai desființat astfel cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre.”⁷ Feriților, bine a proorocit Isaia despre voi, când a zis: ⁸„Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinste-te cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.”⁹ De geaba mă cinstesc ei, învârtindu-se ca învârtiri niște porunci omenești.”¹⁰ Isus a chemat mulțimea la Sine, și a zis: „Ascultați, și înțelegeți: ¹¹Nu ce intră în gură și iese pe om; ci ce iese din gură, aceea iese pe om.”¹² Atunci ucenicii Lui s'au apropiat, și I-au zis: „Tii că Fariseii au găsit pricină de poticnire în cuvintele, pe cari le-au auzit?”¹³ Drept răspuns, El le-a zis: „Orice rădăcină, pe care nu lăsa să crească, va fi smulsă din rădăcină.”¹⁴ Lăsați: „sînt niște căluzi oarbe; și când un orb căluză pe un alt orb, vor cădea amîndoi în groapă.”¹⁵ Petru a luat cuvîntul, și I-a zis: „Deslușește-ne pilda aceasta.”¹⁶ Isus a zis: „și voi tot fără pricepere sînteți?”¹⁷ Nu înțelegeți că orice intră în gură merge în pînă, și apoi este aruncat afară în hazna?”¹⁸ Dar, ce iese din gură, vine din inimă, și aceea iese pe om.”¹⁹ Căci din inimă ies gîndurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furturile, mîntuiri mincinoase, hulele.”²⁰ Iată lucrurile cari iese pe om; dar a mîncă cu mâinile nespălate nu iese pe om.”²¹ Isus, după ce a plecat de acolo, s'a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.²² Și iată că o femeie cananeancă, a venit din înuturile acelea, și a început să strige către El: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica-meă este mîncată și răsturnată de un drac.”²³ El nu și-a răspuns nici un cuvînt. Și ucenicii Lui s'au apropiat și l-au rugat să zică: „Dă-i drumul, căci strigă după noi.”²⁴ Drept răspuns, El a zis: „Eu nu sînt trimis decît la oile pierdute ale casei lui Israel.”²⁵ Dar ea a venit și s'a închinat, zicînd: „Doamne, ajută-mi!”²⁶ Drept răspuns, El și-a zis: „Nu este bine să îți pînea copiilor, și o arunci la cățări!”²⁷ „Da, Doamne”, a zis ea, „dar și cățările mîncă fără mîntuiri cari cad de la masa stîpînitorilor lor.”²⁸ Atunci Isus și-a zis: „O femeie, mare este credința Ta; făcă-ți-se cum voiești.” și fiica ei s'a tămăduit chiar în ceasul acela.²⁹ Isus a plecat din locurile acelea, și a venit lîngă marea Galileii. S'a suit pe munte, și a ezuit jos acolo.³⁰ Atunci au venit la El multe noroade, avînd cu ele chiopi, orbi, mușchi, și mulți alți bolnavi. I-au pus la picioarele Lui, și El și-a tămăduit; ³¹a a căluză noroadele se mirau, când au văzut că mușchi

vorbesc, ciungii se însenătoază, chopii umblă și orbii văd; și slăveau pe Dumnezeu lui Israel. ³²Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis: „Mi-este milă de gloata aceasta; căci iată că de trei zile a teaptă lângă Mine, și n-au ce mânca. Nu vreau să le dau drumul fălci mînzi, ca nu cumva să le înec de foame pe drum.” ³³Ucenicii I-au zis: „De unde să luăm în pustia aceasta atîtea pâini ca să saturăm atîta gloată?” ³⁴„Cîte pâini aveți?” și-a întrebat Isus. „Apte”, I-au răspuns ei, „și puțini pe trei ori.” ³⁵Atunci Isus a poruncit norodului să adăpe pe mînt. ³⁶A luat cele apte pâini și pe trei orii, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frînt, și a dat ucenicilor, iar ucenicii au împărțit norodului. ³⁷Au mîncat toți și s'au saturat; și s'au ridicat apte coșuri pline cu rămășițele de frumături. ³⁸Cei ce mîncaseră erau patru mii de bărbați, afară de femei și de copii. ³⁹În urmă Isus a dat drumul noroadelor, S'au suit în corabie, și a trecut în înutul Magdalei.

Chapter 16

¹Fariseii și Saducheii s'au apropiat de Isus, și, ca să-L ispitească, I-au cerut să le arate un semn din cer. ²Drept răspuns, Isus le-a zis: „Cînd se înserează, voi zice: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.” ³Și dimineața, zice: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-șosomorît.” Farnicilor, făcând cerului tăi să o deosebi, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi? ⁴Un neam viclean și prea curvar cere un semn; nu își se va da alt semn decît semnul proorocului Iona.” Apoi și-a lăsat și a plecat. ⁵Ucenicii trecuseră de cealaltă parte, și uitaseră să ia pâini. ⁶Isus le-a zis: „Luați seama și puțini și-vă de aluatul Fariseilor și al Saducheilor.” ⁷Ucenicii se gîndeau în ei, și ziceau: „Ne zice așa pentru că n'am luat pâini!” ⁸Isus, care cunoștea lucrul acesta, le-a zis: „Puțin în credința ilor, pentru că vă gîndiți că n'aveți luat pâini? ⁹Tot nu în alegeți și nici nu vă mai aduceți aminte de cele cinci pâini pentru cei cinci mii de oameni, și cîte coșuri ați ridicat? ¹⁰Nici de cele apte pâini pentru cei patru mii de oameni, și cîte coșuri ați ridicat? ¹¹Cum nu în alegeți că nu v'am spus de pâini? Că v'am spus să vă puțini și de aluatul Fariseilor și al Saducheilor?” ¹²Atunci au înțeles ei că nu le zisese să se pzească de aluatul pâinii, ci de învîtura Fariseilor și a Saducheilor. ¹³Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zice oamenii că sînt Eu, Fiul omului?” ¹⁴Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din prooroci.” ¹⁵„Dar voi”, le-a zis El, „cine zice că sînt?” ¹⁶Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” ¹⁷Isus a luat din nou cuvîntul, și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sîngele și-a descoperit lucrul acesta, că Tatăl Meu care este în ceruri. ¹⁸Și Eu îți spun: tu ești Petru (Grece te: Petros.), și pe această piatră (Grece te: petra.) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui. ¹⁹Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pămînt, va fi legat în ceruri, și orice vei deslega pe pămînt, va fi deslegat în ceruri.” ²⁰Atunci a poruncit ucenicilor Săi să nu spun nimic El este Hristosul. ²¹De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să ptimească mult din partea bătrînilor, din partea preoților celor mai de seamă și din partea cîrturarilor; că are să fie omorît, și că a treia zi are să învieze.

²²Petru L -a luat de oparte, i a început s -L mustre, zicînd: „S Te fereasc Dumnezeu, Doamne! S nu i se întîmple a a ceva!” ²³Dar Isus S'a întors, i a zis lui Petru: „Înapoia Mea, Satano: tu e ti o piatr de poticnire pentru Mine! C ci gîndurile tale nu sînt gîndurile lui Dumnezeu, ci gînduri de ale oamenilor.” ²⁴Atunci Isus a zis ucenicilor S i: „Dac voie te cineva s vin dup Mine, s se lepede de sine, s - i ia crucea, i s M urmeze. ²⁵Pentru c oricine va vrea s - i scape via a, o va pierde; dar oricine î i va pierde via a pentru Mine, o va cî tîga. ²⁶i ce ar folosi unui om s cî tîge toat lumea, dac i-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul s u? ²⁷C ci Fiul omului are s vin în slava Tat lui S u, cu îngerii S i; i atunci va r spl ti fiec ruia dup faptele lui. ²⁸Adev rat v spun c unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea pîn nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împ r ia Sa.”

Chapter 17

¹Dup ase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov i Ioan, fratele lui, i i -a dus la o parte pe un munte înalt. ²El S'a schimbat la fa înaintea lor; fa a Lui a str lucit ca soarele, i hainele I s'au f cut albe ca lumina. ³i iat c li s'a ar tat Moise i Ilie, sînd de vorb cu El. ⁴Petru a luat cuvîntul, i a zis lui Isus: „Doamne, este bine s fim aici; dac vrei, am s fac aici trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise i una pentru Ilie.” ⁵Pe cînd vorbea el înc , iat c i -a acoperit un nor luminos cu umbra lui. i din nor s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi g sesc pl cerea Mea: de El s asculta i!” ⁶Cînd au auzit, ucenicii au c zut cu fe ele la p mînt, i s'au însp imîntat foarte tare. ⁷Dar Isus S'a apropiat, S'a atins de ei, i le -a zis: „Scula i-v , nu v teme i!” ⁸Ei au ridicat ochii, i n'au v zut pe nimeni, decît pe Isus singur. ⁹Pe cînd se coborau din munte, Isus le -a dat porunca urm toare: „S nu spune i nim rui de vedenia aceasta, pîn va învia Fiul omului din mor i.” ¹⁰Ucenicii I-au pus întrebarea urm toare: „Oare de ce zic c rturarii c întîi trebuie s vin Ilie?” ¹¹Drept r spus, Isus le -a zis: „Este adev rat c trebuie s vin întîi Ilie, i s a eze din nou toate lucrurile. ¹²Dar v spun c Ilie a i venit, i ei nu l-au cunoscut, ci au f cut cu el ce au vrut. Tot a a are s suferi i Fiul omului din partea lor.” ¹³Ucenicii au în eles atunci c le vorbise despre Ioan Botez torul. ¹⁴Cînd au ajuns la norod, a venit un om, care a c zut în genunchi înaintea lui Isus, i I -a zis: ¹⁵„Doamne, ai mil de fiul meu, c ci este lunatic, i p time te r u: de multe ori cade în foc, i de multe ori cade în ap . ¹⁶L-am adus la ucenicii T i, i n'au putut s -l vindece.” ¹⁷„O, neam necredincios i pornit la r u!” a r spus Isus. „Pîn cînd voi fi cu voi? Pîn cînd v voi suferi? Aduce i -l aici la Mine.” ¹⁸Isus a certat dracul, care a ie it afar din el. i b iatul s'a t m duit chiar în ceasul acela. ¹⁹Atunci ucenicii au venit la Isus, i I-au zis, deoparte: „Noi de ce n'am putut s -l scoatem?” ²⁰„Din pricina pu inei voastre credin e”, le -a zis Isus. „Adev rat v spun c , dac a i avea credin cît un gr unte de mu tar, a i zice muntelui acestuia: „Mut -te de aici colo”, i s'ar muta; nimic nu v'ar fi cu neputin . ²¹Dar acest soi de draci nu iese afar decît cu rug ciune i cu post.” ²²Pe cînd st teau în Galilea, Isus le -a zis: „Fiul omului trebuie s fie dat în mînile oamenilor. ²³Ei Îl vor omorî, dar

a treia zi va învia.`` Ucenicii s'au întristat foarte mult. ²⁴Cînd au ajuns în Capernaum, ceice strîngeau darea pentru Templu (Grece te: Cele dou drahme.) au venit la Petru, i i-au zis: „Înv torul vostru nu pl te te darea?`` ²⁵„Ba da``, a zis Petru. i cînd a intrat în cas , Isus i -a luat înainte, i i -a zis: „Ce crezi, Simone? Împ ra ii p mîntului dela cine iau d ri sau biruri? Dela fiii lor sau dela str ini?`` ²⁶Petru I -a r spus: „Dela str ini.`` i Isus i -a zis: „A a dar fiii sînt scuti i. ²⁷Dar, ca s nu -i facem s p c tuiasc , du-te la mare, arunc undi a, i trage afar pe tele care va veni întîi; deschide -i gura, i vei g si în ea o rubl (Grece te: Un statir.) pe care ia -o i d -le -o lor, pentru Mine i pentru tine.``

Chapter 18

¹În clipa aceea, ucenicii s'au apropiat de Isus, i L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împ r ia cerurilor?`` ²Isus a chemat la El un copila , l -a pus în mijlocul lor, ³ i le -a zis: „Adev rat v spun c , dac nu v ve i întoarce la Dumnezeu i nu v ve i face ca ni te copila i, cu nici un chip nu ve i intra în Împ r ia cerurilor. ⁴Deaceea, oricine se va smeri ca acest copila , va fi cel mai mare în Împ r ia cerurilor. ⁵ i oricine va primi un copila ca acesta în Numele Meu, M prime te pe Mine. ⁶Dar pentru oricine va face s p c tuiasc pe unul din ace ti micu i, cari cred în Mine, ar fi mai de folos s i se atîrne de gît o piatr mare de moar , i s fie înecat în adîncul m rii. ⁷Vai de lume, din pricina prilejurilor de p c tuire! Fiîndc nu se poate s nu vin prilejuri de p c tuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de p c tuire! ⁸Acum, dac mîna ta sau piciorul t u te face s cazî în p cat, taie-le i leap d -le dela tine. Este mai bine pentru tine s intri în via chiop sau ciung, decît s ai dou mîni sau dou picioare, i s fii aruncat în focul vecinic. ⁹ i dac ochiul t u te face s cazî în p cat, scoate -l i leap d -l dela tine. Este mai bine pentru tine s intri în via numai cu un ochi, decît s ai amîndoi ochii, i s fii aruncat în focul gheenei. ¹⁰Feri i-v s nu def ima i nici m car pe unul din ace ti micu i; c ci v spun c îngerii lor în ceruri v d pururea fa a Tat lui Meu care este în ceruri. ¹¹Fiîndc Fiul omului a venit s mîntuiasc ce era pierdut. ¹²Ce crede i? Dac un om are o sut de oi, i se r t ce te una din ele, nu las el pe cele nou zeci i nou pe mun i, i se duce s caute pe cea r t cit ? ¹³ i, dac i se întîmpl s'o g seasc , adev rat v spun, c are mai mult bucurie de ea, decît de cele nou zeci i nou , cari nu se r t ciser . ¹⁴Tot a a, nu este voia Tat lui vostru celui din ceruri s piar unul m car din ace ti micu i. ¹⁵Dac fratele t u a p c tuit împotriva ta, du-te i mustre -l între tine i el singur. Dac te ascult , ai cî tigat pe fratele t u. ¹⁶Dar, dac nu te ascult , mai ia cu tine unul sau doi in i, pentruca orice vorb s fie sprijinit pe m rturia a doi sau trei martori. ¹⁷Dac nu vrea s asculte de ei, spune -l Bisericii; i, dac nu vrea s asculte nici de Biseric , s fie pentru tine ca un p gîn i ca un vame . ¹⁸Adev rat v spun, c orice ve i lega pe p mînt, va fi legat în cer; i orice ve i deslega pe p mînt, va fi deslegat în cer. ¹⁹V mai spun iar , c , dac doi dintre voi se învoiesc pe p mînt s cear un lucru oarecare, le va fi dat de Tat l Meu care este în ceruri. ²⁰C ci acolo unde sînt doi sau trei aduna i în Numele Meu, sînt i Eu în mijlocul lor.`` ²¹Atunci Petru s'a apropiat de El, i I -a zis: „Doamne de cîte ori s iert pe fratele Meu cînd va p c tui împotriva mea? Pîn la apte

ori?` 22Isus i -a zis: „Eu nu- i zic pîn la apte ori, ci pîn la aptezeci de ori cîte apte. 23De aceea, Împ r ia cerurilor se aseam n cu un împ rat, care a vrut s se socoteasc cu robii s i. 24A început s fac socoteala, i i-au adus pe unul, care îi datora zece mii de galbeni. 25Fiindc el n'avea cu ce pl ti, st pînul lui a poruncit s -l vînd pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui, i tot ce avea, i s se pl teasc datoria. 26Robul s'a aruncat la p mînt, i s'a închinat, i a zis: „Doamne, mai îng duie te-m , i- i voi pl ti tot.` 27St pînul robului acelaia, f cîndu -i-se mil de el, i -a dat drumul, i i -a iertat datoria. 28Robul acela, cînd a ie it afar , a întîlnit pe unul din tovar ii lui de slujb , care -i era dator o sut de lei. A pus mîna pe el, i -l strîngea de gît, zicînd: „Pl te te-mi ce-mi e ti dator.` 29Tovar ul lui s'a aruncat la p mînt, îl ruga, i zicea: „Mai îng duie te-m , i- i voi pl ti.` 30Dar el n'a vrut, ci s'a dus i l -a aruncat în temni , pîn va pl ti datoria. 31Cînd au v zut tovar ii lui cele întîmplate, s'au întristat foarte mult, i s'au dus de au spus st pînului lor toate cele petrecute. 32Atunci st pînul a chemat la el pe robul acesta, i i -a zis: „Rob vicelan! Eu i-am iertat toat datoria, fiindc m'ai rugat. 33Oare nu se c dea s ai i tu mil de tovar ul t u, cum am avut eu mil de tine?` 34 i st pînul s'a mîniat i l -a dat pe mîna chinuitorilor, pîn va pl ti tot ce datora. 35Tot a a v va face i Tat l Meu cel ceresc, dac fiecare din voi nu iart din toat inima pe fratele s u.`

Chapter 19

1Dup ce a sfîr it Isus cuvînt rile acestea, a plecat din Galilea, i a venit în inutul Iudeii, dincolo de Iordan. 2Dup El au mers multe gloate; i acolo a vindecat pe cei bolnavi. 3Fariseii au venit la El, i, ca s -L ispiteasc , I-au zis: „Oare este îng duit unui b rbat s - i lase nevasta pentru orice pricin ?` 4Drept r spus, El le -a zis: „Oare n'a i citit c Ziditorul, dela început i -a f cut parte b rb teasc i parte femeiasc , 5 i a zis: „De aceea va l sa omul pe tat l s u i pe mama sa, i se va lipi de nevast -sa, i cei doi vor fi un singur trup?` 6A a c nu mai sînt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul s nu despart.` 7„Pentru ce dar``, I-au zis ei, „a poruncit Moise ca b rbatul s dea nevastei o carte de desp r ire, i s'o lase?` 8Isus le -a r spus: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îng duit Moise s v l sa i nevastele; dar dela început n'a fost a a. 9Eu îns v spun c oricine î i las nevasta, afar de pricin de curvie, i ia pe alta de nevast , preacurve te; i cine ia de nevast pe cea l sat de b rbat, preacurve te.` 10Ucenicii Lui I-au zis: „Dac astfel st lucrul cu b rbatul i nevasta lui, nu este de folos s se însoare.` 11El le -a r spus: „Nu to i pot primi cuvîntul acesta, ci numai aceia c rora le este dat. 12Fiindc sînt fameni, cari s'au n scut a a dîn pîntecele maicii lor; sînt fameni, cari au fost f cu i fameni de oameni; i sînt fameni, cari singuri s'au f cut fameni pentru Împ r ia cerurilor. Cine poate s primeasc lucrul acesta, s -l primeasc.` 13Atunci I-au adus ni te copila i, ca s - i pun mînile peste ei, i s Se roage pentru ei. Dar ucenicii îi certau. 14 i Isus le -a zis: „L sa i copila ii s vin la Mine, i nu -i opri i, c ci Împ r ia cerurilor este a celor ca ei.` 15Dup ce i -a pus mînile peste ei, a plecat de acolo. 16Atunci s'a apropiat de Isus un om, i I -a zis: „Înv torule, ce bine s fac, ca s am via a vecinic ?` 17El i -a r spus: „Dece m întrebi:

„Ce bine? Binele este Unul singur. Dar dac vrei s intri în via , p ze te poruncile.”¹⁸ „Cari?” I -a zis el. i Isus i -a r spus: „S nu ucizi: s nu preacurve ti; s nu furi; s nu faci o m rturisire mincinoas ;¹⁹ s cinste ti pe tat l t u i pe mama ta”; i: „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i.”²⁰ Tîn rul I -a zis: „Toate aceste porunci le-am p zit cu grij din tinere a mea; ce-mi mai lipse te?”²¹ „Dac vrei s fii des vâr it”, i -a zis Isus, „du-te de vinde ce ai, d la s raci, i vei avea o comoar în cer! Apoi vino, i urmeaz -M.”²² Când a auzit tîn rul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru c avea multe avu ii.²³ Isus a zis ucenicilor S i: „Adev rat v spun c greu va intra un bogat în Împ r ia cerurilor.”²⁴ V mai spun iar c este mai u or s treac o c mil prin urechea acului, decât s între un bogat în împ r ia lui Dumnezeu.”²⁵ Ucenicii, când au auzit lucrul acesta, au r mas uimi i de tot, i au zis: „Cine poate, atunci s fie mîntuit?”²⁶ Isus S'a uitat int la ei, i le -a zis: „La oameni lucrul acesta este cu neputin , dar la Dumnezeu toate lucrurile sînt cu putin .”²⁷ Atunci Petru a luat cuvîntul i I -a zis: „Iat c noi am l sat tot, i Te-am urmat; ce r splat vom avea?”²⁸ Isus le -a r spus: „Adev rat v spun c , atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al m ririi Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, cari M'a i urmat, ve i edea i voi pe dou sprezece scaune de domnie, i ve i judeca pe cele dou sprezece semin ii ale lui Israel.²⁹ i ori i cine a l sat case, sau fra i, sau surori, sau tat , sau mam , sau nevast , sau feciori, sau holde, pentru Numele Meu, va primi însutit, i va mo teni via a vecinic .³⁰ Dar mul i din cei dintîi vor fi cei din urm , i mul i din cei din urm vor fi cei dintîi.

Chapter 20

¹Fiindc Împ r ia cerurilor se aseam n cu un gospodar, care a ie it dis de diminea , s - i tocmeasc lucr tori la vie. ²S'a învoit cu lucr torii cu cîte un leu pe zi, i i -a trimes la vie. ³A ie it pela ceasul al treilea, i a v zut pe al ii stînd în pia f r lucru. ⁴Duce i-v i voi în via mea`, le -a zis el, , i v voi da ce va fi cu dreptul.` i s'au dus. ⁵A ie it iar pe la ceasul al aselea i al nou lea, i a f cut la fel. ⁶Cînd a ie it pela ceasul al unsprezecelea, a g sit pe al ii stînd în pia , i le -a zis: „De ce sta i aici toat ziua f r lucru?” ⁷Ei i-au r spus: „Pentru c nu ne -a tocmit nimeni.” „Duce i-v i voi în via mea`, le -a zis el, , i ve i primi ce va fi cu dreptul.” ⁸Seara, st pînul viei a zis ispravnicului s u: „Cheam pe lucr tori, i d -le plata, începînd de la cei de pe urm , pîn la cei dintîi.” ⁹Cei din ceasul al unsprezecelea au venit, i au luat fiecare cîte un leu. ¹⁰Cînd au venit cei dintîi, socoteau c vor primi mai mult; dar au primit i ei tot cîte un leu de fiecare. ¹¹Dup ce au primit banii, cîrteau împotriva gospodarului, ¹² i ziceau: „Ace tia de pe urm n'au lucrat decât un ceas, i la plat i-ai f cut deopotriv cu noi, cari am suferit greul i z duful zilei.” ¹³Drept r spus, el a zis unuia dintre ei: „Prietene, ie nu- i fac nicio nedreptate; nu te-ai tocmit cu mine cu un leu?” ¹⁴Ia- i ce i se cuvine, i pleac . Eu vreau s pl tesc i acestuia din urm ca i ie. ¹⁵Nu pot s fac ce vreau cu ce -i al meu? Ori este ochiul t u r u, fiindc eu sînt bun?” ¹⁶Tot a a, cei din urm vor fi cei dintîi, i cei dintîi vor fi cei din urm ; pentru c mul i sînt chema i, dar pu ini sînt ale i.”¹⁷ Pe cînd Se suia Isus la Ierusalim,

pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici, i le -a zis: ¹⁸„Iat c ne suim la Ierusalim, i Fiul omului va fi dat în mînile preo ilor celor mai de seam i c rturarilor. Ei Îl vor osîndi la moarte, ¹⁹ i -L vor da în mînile Neamurilor, ca s -L batjocoreasc , s -L bat i s -L r stigneasc ; dar a treia zi va învia.`` ²⁰Atunci mama fiilor lui Zebedei s'a apropiat de Isus împreun cu fiii ei, i I s'a închinat, vrînd s -I fac o cerere. ²¹El a întreat -o: „Ce vrei?`` „Porunce te``, I -a zis ea, „ca, în Împ r ia Ta ace ti doi fii ai mei s ad unul la dreapta i altul la stînga Ta.`` ²²Drept r spus Isus a zis: „Nu ti i ce cere i. Pute i voi s be i paharul pe care am s -l beau Eu, i s fi i boteza i cu botezul cu care am s fiu botezat Eu?`` „Putem``, I-au zis ei. ²³ i El le -a r spus: „Este adev rat c ve i bea paharul Meu, i ve i fi boteza i cu botezul cu care am s fiu botezat Eu: dar a edea la dreapta i la stînga Mea, nu atîrn de Mine s'o dau, ci este p strat pentru aceia pentru cari a fost preg tit de Tat l Meu.`` ²⁴Cei zece, cînd au auzit, s'au mîniat pe cei doi fra i. ²⁵Isus i -a chemat, i le -a zis: „, ti i c domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, i mai marii lor le poruncesc cu st pînire. ²⁶Între voi s nu fie a a. Ci oricare va vrea s fie mare între voi, s fie slujitorul vostru; ²⁷ i oricare va vrea s fie cel dintîi între voi, s v fie rob. ²⁸Pentru c nici Fiul omului n'a venit s I se slujeasc , ci El s slujeasc i s -i dea via a ca r scump rare pentru mul i.`` ²⁹Cînd au ie it din Ierihon, o mare gloat a mers dup Isus. ³⁰ i doi orbi edeau lîng drum. Ei au auzit c trece Isus, i au început s strige: „Ai mil de noi, Doamne, Fiul lui David!`` ³¹Gloata îi certa s tac . Dar ei mai tare strigau: „Ai mil de noi, Doamne, Fiul lui David!`` ³²Isus S'a oprit, i -a chemat, i le -a zis: „Ce vre i s v fac?`` ³³„Doamne``, I-au zis ei, „s ni se deschid ochii!`` ³⁴Lui Isus I s'a f cut mil de ei, S'a atins de ochii lor, i îndat orbii i-au c p tat vederea, i au mers dup El.

Chapter 21

¹Cînd s'au apropiat de Ierusalim i au ajuns la Betfaghe, în spre muntele M slinilor, Isus a trimes doi ucenici, ² i le -a zis: „Duce i-v în satul dinaintea voastr : în el ve i g si îndat o m g ri legat , i un m g ru împreun cu ea; deslega i -i i aduce i -i la Mine. ³Dac v va zice cineva ceva, s spune i c Domnul are trebuin de ei. i îndat îi va trimete.`` ⁴Dar toate aceste lucruri s'au întîmplat ca s se împlineasc ce fusese vestit prin proorocul, care zice: ⁵„Spune i fiicei Sionului: ‚Iat , Împ ratul t u vine la tine, blînd i c lare pe un m gar, pe un m g ru , mînzul unei m g ri e.`` ⁶Ucenicii s'au dus, i au f cut cum le poruncise Isus. ⁷Au adus m g ri a i m g ru ul, i-au pus hainele peste ei, i El a ezut deasupra. ⁸Cei mai mul i din norod î i a terneau hainele pe drum; al ii t iau ramuri din copaci, i le pres rau pe drum. ⁹Noroadele cari mergeau înaintea lui Isus i cele ce veneau în urm , strigau: „Osana Fiul lui David! Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!`` ¹⁰Cînd a intrat în Ierusalim, toat cetatea s'a pus în mi care, i fiecare zicea: „Cine este acesta?`` ¹¹„Este Isus, Proorocul, din Nazaretul Galileii``, r spundeau noroadele. ¹²Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afar pe to i cei ce vindeau i cump rau în Templu, a r sturnat mesele schimb torilor de bani i scaunele celor ce vindeau porumbei, ¹³ i le -a zis: „Este scris: ‚Casa Mea

se va chema o cas de rug ciune. Dar voi a i f cut din ea o pe ter de tîlhari. 14 Ni te orbi i chiopi au venit la El în Templu, i El i -a vindecat. 15 Dar preo ii cei mai de seam i c rturarii, cînd au v zut minunile pe cari le f cea, i pe copii strigînd în Templu i zicînd: „Osana, Fiul lui David!” s'au umplut de mînie. 16 i I-au zis: „Auzi ce zic ace tia?” „Da,” le -a r spus Isus. „Oare n'a i citit niciodat cuvintele acestea: „Tu ai scos laude din gura pruncilor i din gura celor ce sug?” 17 i, l sîndu -i, a ie it afar din cetate, i S'a îndreptat spre Betania, i a mas acolo. 18 Diminea a, pe cînd Se întorcea în cetate, I -a fost foame. 19 A v zut un smochin lîng drum, i S'a apropiat de el; dar n'a g sit decît frunze, i i -a zis: „Deacum încolo în veac s nu mai dea rod din tine!” i pe dat smochinul s'a uscat. 20 Ucenicii, cînd au v zut acest lucru, s'au mirat, i au zis: „Cum de s'a uscat smochinul acesta într'o clip ?” 21 Drept r spus, Isus le -a zis: „Adev rat v spun c , dac ve i avea credin i nu v ve i îndoii, ve i face nu numai ce s'a f cut smochinului acestuia; ci chiar dac a i zice muntelui acestuia: „Ridic -te de aici, i arunc -te în mare,` se va face. 22 Tot ce ve i cere cu credin , prin rug ciune, ve i primi. 23 Isus S'a dus în Templu; i, pe cînd înv a norodul, au venit la El preo ii cei mai de seam i b trîinii norodului, i I-au zis: „Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea, i cine i -a dat puterea aceasta?” 24 Drept r spus, Isus le -a zis: „V voi pune i Eu o întrebare; i dac -Mi ve i r spunde la ea, v voi spune i Eu cu ce putere fac aceste lucruri. 25 Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer, sau dela oameni?” Dar ei vorbeau între ei i ziceau: „Dac vom r spunde: „Din cer,` ne va spune: „Atunci de ce nu l-a i crezut?” 26 i dac vom r spunde: „Dela oameni,` ne temem de norod, pentru c to i socotesc pe Ioan drept prooroc.” 27 Atunci au r spus lui Isus: „Nu tim!” i El, la rîndul Lui, le -a zis: „Nici Eu nu v voi spune cu ce putere fac aceste lucruri. 28 Ce crede i? Un om avea doi feciori; i s'a dus la cel dintîi, i i -a zis: „Fiule, du-te ast zi de lucreaz în via mea!” 29 „Nu vreau,` i -a r spus el. În urm , i -a p rut r u, i s'a dus. 30 S'a dus i la cel lalt, i i -a spus tot a a. i fiul acesta a r spus: „M duc, doamne!” i nu s'a dus. 31 Care din amîndoi a f cut voia tat lui s u?” „Cel dintîi,” au r spus ei. i Isus le -a zis: „Adev rat v spun c vame îi i curvele merg înaintea voastr în Împ r ia lui Dumnezeu. 32 Fiîndc Ioan a venit la voi umblînd în calea neprih nirii, i nu l-a i crezut. Dar vame îi i curvele l-au crezut: i, m car c a i v zut lucrul acesta, nu v'a i c it în urm ca s -l crede i. 33 Asculta i o alt pild . Era un om, un gospodar, care a s dit o vie. A împrejmuît -o cu un gard, a s pat un teasc în ea, i a zidit un turn. Apoi a dat -o unor vieri, i a plecat în alt ar . 34 Cînd a venit vremea roadelor, a trimes pe robii s i la vieri, ca s ia partea lui de rod. 35 Vierii au pus mîna pe robii lui, i pe unul l-au b tut, pe altul l-au omorît, iar pe altul l-au ucis cu pietre. 36 A mai trimes al i robi, mai mul i decît cei dintîi; i vierii i-au primit la fel. 37 La urm , a trimes la ei pe fiul s u, zicînd: „Vor primi cu cinste pe fiul meu!” 38 Dar vierii, cînd au v zut pe fiul, au zis între ei: „Iat mo tenitorul; veni i s -l omorîm i s punem st pînire pe mo tenirea lui.” 39 i au pus mîna pe el, l-au scos afar din vie i l-au omorît. 40 Acum, cînd va veni st pînul viei, ce va face el vierilor acelora? 41 Ei I-au r spus: „Pe tic lo ii aceia tic los îi va pierde, i via o va da altor vieri, cari -i vor da rodurile la vremea lor.” 42 Isus le -a zis: „N'a i citit nici odat în Scripturi c : „Piatra, pe care au lep dat -o zidarii, a ajuns s fie pus în capul unghiului; Domnul a f cut acest lucru, i este minunat în ochii no tri?” 43 Deaceea, v spun c Împ r ia lui Dumnezeu va fi luat dela voi, i va fi dat unui

neam, care va aduce roadele cuvenite. ⁴⁴Cine va c dea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va c dea ea, îl va spulbera.`` ⁴⁵Dup ce au auzit pildele Lui, preo ii cei mai de seam i Fariseii au în eles c Isus vorbe te despre ei, ⁴⁶i c utau s -L prind ; dar se temeau de noroade, pentruc ele îl socoteau drept prooroc.

Chapter 22

¹Isus a luat cuvîntul, i le -a vorbit iar în pilde. i a zis: ²„Împ r ia cerurilor se aseam n cu un împ rat, care a f cut nunt fiului s u. ³A trimes pe robii s i s cheme pe cei pofti i la nunt ; dar ei n'au vrut s vin . ⁴A trimes iar al i robi, i le -a zis: „Spune i celor pofti i: „Iat c am g tit osp ul meu; juncii i vitele mele cele îngr ate au fost t iate; toate sînt gata, veni i la nunt .` ⁵Dar ei, f r s le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, i altul la negustoria lui. ⁶Ceilal i au pus mîna pe robi, i-au b tut joc de ei, i i-au omorît. ⁷Cînd a auzit împ ratul s'a mîniat; a trimes o tile sale, a nimicit pe uciga ii aceia, i le -a ars cetatea. ⁸Atunci a zis robilor s i: „Nunta este gata; dar cei pofti i n'au fost vrednici de ea. ⁹Duce i-v dar la r spîntiile drumurilor, i chema i la nunt pe to i aceia pe cari -i ve i g si.` ¹⁰Robii au ie it la r spîntii, au strîns pe to i pe cari i-au g sit, i buni i r i, i odaia osp ului de nunt s'a umplut de oaspe i. ¹¹Împ ratul a intrat s - i vad oaspe ii; i a z rit acolo pe un om, care nu era îmbr cat în haina de nunt . ¹²„Prietene,` i -a zis el, „cum ai intrat aici f r s ai hain de nunt ?` Omul acela a amu it. ¹³Atunci împ ratul a zis slujitorilor s i: „Lega i -i mînil e i picioarele, i lua i -l i arunca i -l în întunerecul de afar ; acolo va fi plînsul i scrî nirea din ilor. ¹⁴C ci mul i sînt chema i, dar pu ini sînt ale i.`` ¹⁵Atunci Fariseii s'au dus i s'au sf tuit cum s prind pe Isus cu vorba. ¹⁶Au trimes la El pe ucenicii lor împreun cu Irodianii, cari I-au zis: „Înv torule, tim c e ti adev rat, i c înve i pe oameni calea lui Dumnezeu în adev r, f r s - i pese de nimeni, pentruc nu cau i la fa a oamenilor. ¹⁷Spune-ne dar, ce crezi? Se cade s pl tim bir Cezarului sau nu?`` ¹⁸Isus, care le cuno tea vicle ugul, a r spus: „Pentruce M ispiti i, f arnicilor? ¹⁹Ar ta i-Mi banul birului.`` i ei I-au adus un ban (Grece te: dinar.). ²⁰El i -a întrebat: „Chipul acesta i slovele scrise pe el, ale cui sînt?`` ²¹„Ale Cezarului,`` I-au r spus ei. Atunci El le -a zis: „Da i dar Cezarului ce este al Cezarului, i lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!`` ²²Mira i de cuvintele acestea, ei L-au l sat, i au plecat.`` ²³În aceea zi, au venit la Isus Saducheii, cari zic c nu este înviere. Ei I-au pus urm toarea întrebare: ²⁴„Înv torule, Moise a zis: „Dac moare cineva f r s aib copii, fratele lui s ia pe nevasta fratelui s u, i s -i ridice urma .` ²⁵Erau dar la noi apte fra i. Cel dintîi s'a însurat, i a murit; i, fiindc n'avea copii, a l sat fratelui s u pe nevasta lui. ²⁶Tot a a i al doilea, i al treilea, pîn la al aptelea. ²⁷La urm , dup ei to i, a murit i femeia. ²⁸La înviere, nevasta c ruia din cei apte va fi ea? Fiindc to i au avut -o de nevas t. ²⁹Drept r spus, Isus le -a zis: „V r t ci i! Pentru c nu cunoa te i nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. ³⁰C ci la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor m rita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer. ³¹Cît prive te învierea mor ilor, oare n'a i

citit ce vi s'a spus de Dumnezeu, cînd zice: ³²„Eu sînt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, i Dumnezeul lui Iacov?` Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor mor i ci al celor vii.`
³³Noroadele, cari ascultau, au r mas uimite de înv tura lui Isus. ³⁴Cînd au auzit Fariseii c Isus a astupat gura Saducheilor, s'au strîns la un loc. ³⁵i unul din ei, un înv tor al Legii, ca s -L ispiteasc , I -a pus întrebarea urm toare: ³⁶„Înv torule, care este cea mai mare porunc din Lege?` ³⁷Isus i -a r spus: „S iube ti pe Domnul, Dumnezeul t u, cu toat inima ta, cu tot sufletul t u, i cu tot cugetul t u.` ³⁸„Aceasta este cea dintîi, i cea mai mare porunc . ³⁹Iar a doua, asemenea ei, este: „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i.` ⁴⁰În aceste dou porunci se cuprinde toat Legea i Proorocii.` ⁴¹Pe cînd erau strîn i la un loc Fariseii, Isus i -a întrebat: ⁴²Ce crede i voi despre Hristos? Al cui fiu este?` „Al lui David`, I-au r spus ei. ⁴³i Isus le -a zis: „Cum atunci David, fiind însuflat de Duhul, Îl nume te Domn, cînd zice: ⁴⁴„Domnul a zis Domnului Meu: „ezi la dreapta Mea, pîn voi pune pe vrjma ii T i supt picioarele Tale? ⁴⁵Deci, dac David Îl nume te Domn, cum este El fiul lui?` ⁴⁶Nimeni nu I -a putut r sponde un cuvînt. i, din ziua aceea, n'a îndr znit nimeni s -I mai pun întreb ri.

Chapter 23

¹Atunci Isus, pe cînd cuvînta gloatelor i ucenicilor S i, ²a zis: „C rturarii i Fariseii ed pe scaunul lui Moise. ³Deci toate lucrurile, pe cari v spun ei s le p zi i, p zi i-le i face i-le; dar dup faptele lor s nu face i. C ci ei zic, dar nu fac. ⁴Ei leag sarcini grele i cu anevoie de purtat, i le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor s le mi te. ⁵Toate faptele lor le fac pentru ca s fie v zu i de oameni. Astfel, î i fac filacteriile late, î i fac poalele ve tmintelor cu ciucuri lungi; ⁶umbl dup locurile dintîi la ospe e, i dup scaunele dintîi în sinagogi; ⁷le place s le fac oamenii plec ciuni prin pie e, i s le zic : „Rabi! Rabi!` ⁸Voi s nu v numi i Rabi! Fiindc Unul singur este Înv torul vostru: Hristos, i voi to i sînte i fra i. ⁹i „Tat ` s nu numi i pe nimeni pe p mînt; pentru c Unul singur este Tat l vostru: Acela care este în ceruri. ¹⁰S nu v numi i „Dasc li`; c ci Unul singur este Dasc lul vostru: Hristosul. ¹¹Cel mai mare dintre voi s fie slujitorul vostru. ¹²Oricine se va în l a, va fi smerit; i oricine se va smeri, va fi în l at. ¹³Vai de voi, c rturarii i Farisei f arnici! Pentru c voi închide i oamenilor Împ r ia cerurilor: nici voi nu intra i în ea, i nici pe cei ce vor s intre, nu -i l sa i s intre. ¹⁴Vai de voi, c rturarii i Farisei f arnici! Pentru c voi mîncă i casele v duvelor, în timp ce, de ochii lumii, face i rug ciuni lungi; de aceea ve i lua o mai mare osînd . ¹⁵Vai de voi, c rturarii i Farisei f arnici! Pentru c voi înconjura i marea i p mîntul, ca s face i un tovar de credin ; i, dup ce a ajuns tovar de credin , face i din el un fiu al gheenei, de dou ori mai r u decît sînte i voi în iv . ¹⁶Vai de voi, pov uitori orbi, cari zice i: „Dac jur cineva pe Templu, nu este nimic; dar dac jur pe aurul Templului, este legat de jur mîntul lui.` ¹⁷Nebuni i orbi! Care este mai mare: aurul sau Templul, care sfin e te aurul? ¹⁸„Dac jur cineva pe altar, nu este nimic`, „dar dac jur pe darul de pe altar, este legat de jur mîntul lui.` ¹⁹Nebuni i orbi! Care este mai mare:

darul, sau altarul, care sfin e te darul? ²⁰Deci, cine jur pe altar, jur pe el i pe tot ce este deasupra lui; ²¹cine jur pe Templu, jur pe el i pe Celce locuie te în el; ²²i cine jur pe cer, jur pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu i pe Celce ade pe el. ²³Vai de voi, c rturari i Farisei f arnici! Pentru voi da i zeciual din izm , din m rar i din chimen, i l sa i nef cute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila i credincio ia; pe acestea trebuia s le face i, i pe acelea s nu le l sa i nef cute. ²⁴Pov uitori orbi, cari strecura i în arul i înghi i i c mila! ²⁵Vai de voi, c rturari i Farisei f arnici! Pentru c voi cur i i partea de afar a paharului i a blidului, dar înl untru sînt pline de r pire i de necump tare. ²⁶Fariseu orb! Cur întîi partea din l untru a paharului i a blidului, pentruca i partea de afar s fie curat . ²⁷Vai de voi, c rturari i Farisei f arnici! Pentru voi sînte i ca mormintele v ruite, cari, pe dinafar se arat frumoase, iar pe dinl untru sînt pline de oasele mor ilor i de orice fel de necur enie. ²⁸Tot a a i voi, pe dinafar v ar ta i neprih ni i oamenilor, dar pe dinl untru sînte i plini de f rnicie i de f r delege. ²⁹Vai de voi, c rturari i Farisei f arnici! Pentru c voi zidi i mormintele proorocilor, împodobi i gropile celor neprih ni i, ³⁰i zice i: Dac am fi tr it noi în zilele p rin ilor no tri, nu ne-am fi unit cu ei la v rsarea sîngelui proorocilor. ³¹Prin aceasta m rturisi i despre voi în iv c sînte i fiii celor ce au omorît pe prooroci. ³²Voi dar umple i m sura p rin ilor vo tri! ³³erpi, pui de n pîrci! Cum ve i sc pa de pedeapsa gheenei? ³⁴De aceea, iat , v trimet prooroci, în elep i i c rturari. Pe unii din ei îi ve i omorî i r stigni, pe al ii îi ve i bate în sinagogile voastre, i -i ve i prigoni din cetate în cetate; ³⁵ca s vin asupra voastr tot sîngele nevinovat, care a fost v rsat pe p mînt, dela sîngele neprih nitului Abel pîn la sîngele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-a i omorît între Templu i altar. ³⁶Adev rat v spun, c toate acestea vor veni peste neamul acesta. ³⁷Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci i ucizi cu pietre pe cei trime i la tine! De cîte ori am vrut s strîng pe copiii t i cum î i strînge g ina puii supt aripi, i n'a i vrut! ³⁸Iat c vi se las casa pustie; ³⁹c ci v spun c deacum încolo nu M ve i mai vedea pîn cînd ve i zice: ,Binecuvîntat este Celce vine în Numele Domnului!``

Chapter 24

¹La ie irea din Templu, pe cînd mergea Isus, ucenicii Lui s'au apropiat de El ca s -I arate cl dirile Templului. ²Dar Isus le -a zis: „Vede i voi toate aceste lucruri? Adev rat v spun c nu va r mînea aici piatr pe piatr , care s nu fie d rîmat .`` ³El a ezut jos pe muntele M slinilor. i ucenicii Lui au venit la El la o parte, i I-au zis: „Spune-ne, cînd se vor întîmpla aceste lucruri? i care va fi semnul venirii Tale i al sfîr itului veacului acestuia?`` ⁴Drept r spus, Isus le -a zis: „B ga i de seam s nu v în ele cineva. ⁵Fiînc vor veni mul i în Numele Meu, i vor zice: ,Eu sînt Hristosul!` i vor în ela pe mul i. ⁶Ve i auzi de r zboaie i ve ti de r zboaie: vede i s nu v sp imînta i, c ci toate aceste lucruri trebuie s se întîmple. Dar sfîr itul tot nu va fi atunci. ⁷Un neam se va scula împotriva altui neam, i o împ r ie împotriva altei împ r ii; i, pe alocurea, vor fi cutremure de p mînt, foamete i ciumi. ⁸Dar toate aceste lucruri nu vor fi decît începutul durerilor. ⁹Atunci v vor da s fi i chinui i,

i v vor omorî; i ve i fi urî i de toate neamurile pentru Numele Meu. ¹⁰Atunci mul i vor c dea, se vor vinde unii pe al ii, i se vor urî unii pe al ii. ¹¹Se vor scula mul i prooroci mincino i, i vor în ela pe mul i. ¹²i, din pricina înmul irii f r delegii, dragostea celor mai mul i se va r ci. ¹³Dar cine va r bda pîn la sfîr it, va fi mîntuit. ¹⁴Evanghelia aceasta a Împ r iei va fi propov duit în toat lumea, ca s slujeasc de m rturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfîr itul. ¹⁵De aceea, cînd ve i vedea ,urîciunea pustiirii`, despre care a vorbit proorocul Daniel, ,a ezat în locul sfînt` -cine cite te s în eleag ! - ¹⁶atunci, cei ce vor fi în Iudea, s fug la mun i; ¹⁷cine va fi pe acoperi ul casei, s nu se pogoare s - i ia lucrurile din cas ; ¹⁸i cine va fi la cîmp, s nu se întoarc s - i ia haina. ¹⁹Vai de femeile, cari vor fi îns rcinate i de cele ce vor da î în zilele acelea! ²⁰Ruga i-v ca fuga voastr s nu fie iarna, nici într'o zi de Sabat. ²¹Pentru c atunci va fi un necaz a a de mare, cum n'a fost niciodat dela începutul lumii pîn acum, i nici nu va mai fi. ²²i dac zilele acelea n'ar fi fost scurtate, nimeni n'ar sc pa; dar, din pricina celor ale i, zilele acelea vor fi scurtate. ²³Atunci dac v va spune cineva: ,Iat , Hristosul este aici, sau acolo`, s nu -l crede i. ²⁴C ci se vor scula Hristo i mincino i i prooroci mincino i; vor face semne mari i minuni, pîn acolo încît s în ele, dac va fi cu putin , chiar i pe cei ale i. ²⁵Iat , c v'am spus mai dinainte. ²⁶Deci, dac v vor zice: ,Iat -L în pustie`, s nu v duce i acolo! ,Iat -L în od i e ascunse`, s nu crede i. ²⁷C ci, cum iese fulgerul dela r s rit i se vede pîn la apus, a a va fi i venirea Fiului omului. ²⁸Oriunde va fi stîrvul (Sau: hoit, mort ciune.), acolo se vor aduna vulturii. ²⁹Îndat dup acele zile de necaz, ,soarele se va întuneca, luna nu- i va mai da lumina ei, stelele vor c dea din cer, i puterile cerurilor vor fi cl tinate.` ³⁰Atunci se va ar ta în cer semnul Fiului omului, toate semin iile p mîntului se vor boci, i vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere i cu o mare slav . ³¹El va trimete pe îngerii S i cu trîmbi a r sun toare, i vor aduna pe ale ii Lui din cele patru vînturi, dela o margine a cerurilor pîn la cealalt . ³²Dela smochin înv a i pilda lui: Cînd îi fr geze te i înfrunze te ml di ia, ti i c vara este aproape. ³³Tot a a, i voi, cînd ve i vedea toate aceste lucruri, s ti i c Fiul omului este aproape, este chiar la u i. ³⁴Adev rat v spun c , nu va trece neamul acesta pîn se vor întîmpla toate aceste lucruri. ³⁵Cerul i p mîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. ³⁶Despre ziua aceea i despre ceasul acela, nu tie nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tat l. ³⁷Cum s'a întîmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întîmpla i la venirea Fiului omului. ³⁸În adev r, cum era în zilele dinainte de potop, cînd mîncau i beau, se însurau i se m ritau, pîn în ziua cînd a intrat Noe în corabie, ³⁹i n'au tiut nimic, pîn cînd a venit potopul i i -a luat pe to i, tot a a va fi i la venirea Fiului omului. ⁴⁰Atunci, din doi b rba i cari vor fi la cîmp, unul va fi luat i altul va fi l sat. ⁴¹Din dou femei cari vor m cina la moar , una va fi luat i alta va fi l sat . ⁴²Veghea i dar, pentru c nu ti i în ce zi va veni Domnul vostru. ⁴³S ti i c , dac ar ti st pînul casei la ce straj din noapte va veni ho ul, ar veghea i n'ar l sa s -i sparg casa. ⁴⁴De aceea, i voi fi i gata; c ci Fiul omului va veni în ceasul în care nu v gîndi i. ⁴⁵Care este deci robul credincios i în elept, pe care l -a pus st pînul s u peste ceata slugilor sale, ca s le dea hrana la vremea hot rît ? ⁴⁶Ferice de robul acela, pe care st pînul s u, la venirea lui, îl va g si f cînd a a! ⁴⁷Adev rat v spun c îl va pune peste toate averile sale. ⁴⁸Dar dac este un rob r u, care zice în inima lui: ,St pînul meu z bove te s vin !` ⁴⁹Dac va începe s bat pe tovar ii lui de

slujb , i s m nînce i s bea cu be ivii, ⁵⁰st pînul robului acelaia va veni în ziua în care el nu se a teapt , i în ceasul pe care nu -l tie, ⁵¹îl va t ia în dou , i soarta lui va fi soarta f arnicilor; acolo va fi plînsul i scrî nirea din ilor.

Chapter 25

¹Atunci Împ r ia cerurilor se va asem na cu zece fecioare, cari i-au luat candelile, i au ie it în întîmpinarea mirelui. ²Cinci din ele erau nechibzuite, i cinci în elepte. ³Cele nechibzuite, cînd i-au luat candelile, n'au luat cu ele untdelemn; ⁴dar cele în elepte, împreun cu candelile, au luat cu ele i untdelemn în vase. ⁵Fiindc mirele z bovea, au a ipit toate, i au adormit. ⁶La miezul nop ii, s'a auzit o strigare: „Iat mirele, ie i i -i în întîmpinare!” ⁷Atunci toate fecioarele acelea s'au sculat i i-au preg tit candelile. ⁸Cele nechibzuite au zis celor în elepte: „Da i-ne din untdelemnul vostru, c ci ni se sting candelile.” ⁹Cele în elepte le-au r spus: „Nu; ca nu cumva s nu ne ajung nici nou nici vou ; ci mai bine duce i-v la cei ce vînd untdelemn i cump ra i-v .” ¹⁰Pe cînd se duceau ele s cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nunt , i s'a încuiat u a. ¹¹Mai pe urm , au venit i celelalte fecioare, i au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!” ¹²Dar el, drept r spus, le -a zis: „Adev rat v spun, c nu v cunosc!” ¹³Veghia i dar, c ci nu ti i ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului. ¹⁴Atunci Împ r ia cerurilor se va asem na cu un om, care, cînd era s plece într'o alt ar , a chemat pe robii s i, i le -a încredin at avu ia sa. ¹⁵Unuia i -a dat cinci talan i, altuia doi, i altuia unul: fiec ruia dup puterea lui; i a plecat. ¹⁶Îndat , cel ce primise cei cinci talan i, s'a dus, i -a pus în nego , i a cî tîgat cu ei al i cinci talan i. ¹⁷Tot a a, cel ce primise cei doi talan i, a cî tîgat i el al i doi cu ei. ¹⁸Cel ce nu primise decît un talant, s'a dus de a f cut o groap în p mînt i a ascuns acolo banii st pînului s u. ¹⁹Dup mult vreme, st pînul robilor acela s'a întors i le -a cerut socoteala. ²⁰Cel ce primise cei cinci talan i, a venit, a adus al i cinci talan i, i a zis: „Doamne, mi-ai încredin at cinci talan i; iat c am cî tîgat cu ei al i cinci talan i.” ²¹St pînul s u i -a zis: „Bine, rob bun i credincios; ai fost credincios în pu ine lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intr în bucuria st pînului t u.” ²²Cel ce primise cei doi talan i, a venit i el, i a zis: „Doamne, mi-ai încredin at doi talan i; iat c am cî tîgat cu ei al i doi talan i.” ²³St pînul s u i -a zis: „Bine, rob bun i credincios; ai fost credincios în pu ine lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intr în bucuria st pînului t u!” ²⁴Cel ce nu primise decît un talant, a venit i el, i a zis: „Doamne, am tiut c e ti om aspru, care seceri de unde n'ai s m nat, i strîngi de unde n'ai vînturat: ²⁵mi -a fost team , i m'am dus de i-am ascuns talantul în p mînt; iat - i ce este al t u!” ²⁶St pînul s u i -a r spus: „Rob viclean i lene ! Ai tiut c secer de unde n'am s m nat, i c strîng de unde n'am vînturat; ²⁷prin urmare se c dea ca tu s -mi fi dat banii la zarafi , i, la venirea mea, eu mi-a fi luat înapoi cu dobînd ce este al meu!” ²⁸Lua i -i dar talantul, i da i -l celui ce are zece talan i. ²⁹Pentru celui ce are, i se va da, i va avea de prisos; dar dela cel ce n'are, se va lua i ce are!” ³⁰Iar pe robul acela netrebnic, arunca i -l în întunerecul de afar : acolo va fi plînsul i scrî nirea din ilor. ³¹„Cînd va veni Fiul

omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va cădea pe scaunul de domnie al slavei Sale. ³²Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte pstorul oile de capre; ³³ și va pune oile la dreapta, iar caprele la stînga Lui. ³⁴Atunci Împăratul va zice celor dela dreapta Lui: „Veniți binecuvîntații Tatălui Meu de moțeniți în Împărăție, care v'au fost pregătite dela întemeierea lumii. ³⁵Căci am fost flămînd, și Mi-am dat de mîncat; Mi-am fost sete, și Mi-am dat de băut; am fost străin, și M'au primit; ³⁶am fost gol, și M'au îmbrăcat; am fost bolnav, și m'au venit să M-vede; am fost în temniță, și m'au venit pe la Mine.” ³⁷Atunci cei neprihăniți îi vor răspunde: „Doamne, cînd Te-am văzut noi flămînd, și i-am dat să mîncăm? Sau fiindu-ți sete, și i-am dat de băut? ³⁸Cînd Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat? ³⁹Cînd Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și m'au venit pe la Mine?” ⁴⁰Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, oridecîteori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frații ai Mei, Mie mi le-ați făcut.” ⁴¹Apoi va zice celor dela stînga Lui: „Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel vecinic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui! ⁴²Căci am fost flămînd, și nu Mi-am dat să mîncăm; Mi-am fost sete, și nu Mi-am dat să beau; ⁴³am fost străin, și nu M'au primit; am fost gol, și nu M'au îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n'au venit pe la Mine.” ⁴⁴Atunci Îi vor răspunde și ei: „Doamne, cînd Te-am văzut noi flămînd sau fiindu-ți sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu i-am slujit?” ⁴⁵Și El, drept răspuns, le va zice: „Adevărat vă spun că, oridecîteori n'au făcut aceste lucruri unuia dintr'acești foarte neînsemnați frații ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.” ⁴⁶Și aceștia vor merge în pedeapsa vecinică, iar cei neprihăniți vor merge în viaa vecinică.”

Chapter 26

¹Dup ce a isprăvit Isus toate cuvînturile acestea, a zis ucenicilor Săi: ²„Și după două zile vor fi Paștele; și Fiul omului va fi dat ca să fie răstignit!” ³Atunci preoții cei mai de seamă, cărturarii și bîtrînii norodului s'au strîns în curtea marelui preot care se numea Caiafa; ⁴ și s'au sfătuit împreună, cum să prindă pe Isus cu viclăg, și să-L omoare. ⁵Dar ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca să nu se facă turburare în norod.” ⁶Cînd era Isus în Betania, în casa lui Simon leproșul, ⁷ s'au apropiat de El o femeie cu un vas de alabastru cu mir foarte scump; și, pe cînd sta El la masă, ea a turnat mirul pe capul Lui. ⁸Ucenicilor le-a fost necaz, cînd au văzut lucrul acesta, și au zis: „Ce rost are risipa aceasta? ⁹Mirul acesta s'ar fi putut vinde foarte scump, și banii să se dea săracilor.” ¹⁰Cînd a auzit Isus, le-a zis: „De ce faceți supărătoare femeii? Ea a făcut un lucru frumos dela Mine. ¹¹Pentru că pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu M-aveți totdeauna. ¹²Dacă a turnat acest mir pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta în vederea pregătirii Mele pentru îngropare. ¹³Adevărat vă spun că ori unde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce ați făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.” ¹⁴Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s'au dus la preoții cei mai de seamă, ¹⁵ și le-a zis: „Ce vreți să-mi dați, și-L voi da în mîinile voastre?” Ei i-au cîntărit treizeci de arginți. ¹⁶Din clipa aceea, Iuda căuta un prilej să-l răstignească pe Isus în

mînilor. ¹⁷În ziua dintîi a praznicului Azimilor, ucenicii au venit la Isus, i I-au zis: „Unde vrei s - i preg tim s m nînci Pa tele?” ¹⁸El le -a r spus: „Duce i-v în cetate la cutare om, i spune i -i: „Înv torul zice: „Vremea Mea este aproape; voi face Pa tele cu ucenicii Mei în casa ta.” ¹⁹Ucenicii au f cut cum le poruncise Isus, i au preg tit Pa tele. ²⁰Seara, Isus a ezut la mas cu cei doisprezece ucenici ai S i. ²¹Pe cînd mîncau, El a zis: „Adev rat v spun c unul din voi M va vinde.” ²²Ei s'au întristat foarte mult, i au început s -I zic unul dup altul: „Nu cumva sînt eu, Doamne?” ²³Drept r spus, El le -a zis: „Cel ce a întins cu Mine mîna în blid, acela M va vinde. ²⁴Negre it, Fiul omului Se duce dup cum este scris despre El. Dar vai de omul acela prin care este vîndut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el s nu se fi n scut!” ²⁵Iuda, vînz torul, a luat cuvîntul, i I -a zis: „Nu cumva sînt eu, Înv torule?” „Da”, i -a r spus Isus, „tu e ti!” ²⁶Pe cînd mîncau ei, Isus a luat o pîne; i dup ce a binecuvîntat, a frînt -o, i a dat -o ucenicilor, zicînd: „Lua i, mîncă i; acesta este trupul Meu.” ²⁷Apoi a luat un pahar, i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, li l -a dat, zicînd: „Be i to i din el; ²⁸c ci acesta este sîngele Meu, sîngele leg mîntului celui nou, care se vars pentru mul i, spre iertarea p catelor. ²⁹V spun c , de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al vi ei, pîn în ziua cînd îl voi bea cu voi nou în Împ r ia Tat lui Meu.” ³⁰Dup ce au cîntat cîntarea, au ie it în muntele M slinilor. ³¹Atunci Isus le -a zis: „În noaptea aceasta, to i ve i g si în Mine o pricin de poticnire; c ci este scris: „Voi bate P storul, i oile turmei vor fi risipite.” ³²Dar, dup ce voi învia, voi merge înaintea voastr în Galilea.” ³³Petru a luat cuvîntul, i I -a zis: „Chiar dac to i ar g si în Tine o pricin de poticnire, eu niciodat nu voi g si în Tine o pricin de poticnire.” ³⁴„Adev rat î i spun”, i -a zis Isus, „c tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca s cînte coco ul, te vei lep da de Mine de trei ori.” ³⁵Petru I -a r spus: „Chiar dac ar trebui s mor cu Tine, tot nu m voi lep da de Tine.” i to i ucenicii au spus acela lucru. ³⁶Atunci Isus a venit cu ei într'un loc îngr dit, numit Ghetsimani, i a zis ucenicilor: „ede i aici pîn M voi duce colo s M rog.” ³⁷A luat cu El pe Petru i pe cei doi fii ai lui Zebedei, i a început s Se întristeze i s se mîhneasc foarte tare. ³⁸Isus le -a zis atunci: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; r mîne i aici, i veghea i împreun cu Mine.” ³⁹Apoi a mers pu in mai înainte, a c zut cu fa a la p mînt, i S'a rugat, zicînd: „Tat , dac este cu putin , dep rteaz dela Mine paharul acesta! Totu nu cum voiesc Eu, ci cum voie ti Tu.” ⁴⁰Apoi a venit la ucenici, i -a g sit dormind, i a zis lui Petru: „Ce, un ceas n'a i putut s veghea i împreun cu Mine! ⁴¹Veghea i i ruga i-v , ca s nu c de i în ispit ; duhul, în adev r, este plin de rîvn , dar carnea este neputincioas .” ⁴²S'a dep rtat a doua oar , i S'a rugat, zicînd: „Tat , dac nu se poate s se îndep rteze de Mine paharul acesta, f r s -l beau, fac -se voia Ta!” ⁴³S'a întors iar la ucenici, i i -a g sit dormind; pentruc li se îngreuiaser ochii de somn. ⁴⁴I -a l sat din nou, S'a dep rtat, i S'a rugat a treia oar , zicînd acelea i cuvinte. ⁴⁵Apoi a venit la ucenici, i le -a zis: „Dormi i de acum i odihni i-v !. Iat c a venit ceasul ca Fiul omului s fie dat în mînilor p c to ilor. ⁴⁶Scula i-v , haidem s mergem; iat c se apropie vînz torul.” ⁴⁷Pe cînd vorbea El înc , iat c vine Iuda, unul din cei doisprezece, cu o gloat mare, cu s bii i cu ciomege, trime i de preo ii cei mai de seam i de b trîinii norodului.” ⁴⁸Vînz torul le d duse semnul acesta: „Pe care -l voi s ruta eu, acela este; s pune i mîna pe el!” ⁴⁹Îndat , Iuda s'a apropiat de Isus, i I -a zis: „Plec ciune, Înv torule!” i L -a s rutat.

⁵⁰Isus i -a zis: „Prietene, ce ai venit s' faci, f !” Atunci oamenii aceia s'au apropiat, au pus mînile pe Isus, i L-au prins. ⁵¹i unul din ceice erau cu Isus, a întins mîna, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, i i -a t iat urechea. ⁵²Atunci Isus i -a zis: „Pune- i sabia la locul ei; c ci to i ceice scot sabia, de sabie vor pieri. ⁵³Crezi c n'a putea s' rog pe Tat l Meu, care Mi-ar pune îndat la îndemîn mai mult de dou sprezece legiuni de îngerî? ⁵⁴Dar cum se vor împlini Scripturile, cari zic c a a trebuie s' se întîmple?” ⁵⁵În clipa aceea, Isus a zis gloatelor: „A i ie it ca dup un tîlhar, cu s' bii i cu ciomege, ca s' M' prinde i. În toate zilele edeam în mijlocul vostru, i înv am norodul în Templu, i n'a i pus mîna pe Mine. ⁵⁶Dar toate aceste lucruri s'au întîmplat ca s' se împlineasc cele scrise prin prooroci.” Atunci to i ucenicii L-au p r sit i au fugit. ⁵⁷Ceice au prins pe Isus, L-au dus la marele preot Caiafa, unde erau aduna i c rturarii i b' trîinii. ⁵⁸Petru L -a urmat de departe, pîn la curtea marelui preot; apoi a intrat înl untru, i a ezut jos cu aprozii, ca s' vad sfîr itul. ⁵⁹Preo ii cei mai de seam , b' trîinii i tot Soborul c utau vre -o m rturie mincinoas împotriva lui Isus, ca s' -L poat omorî. ⁶⁰Dar n'au g sit niciuna, m car c s'au înf i at mul i martori mincino i. La urm au venit doi, ⁶¹i au spus: Acesta a zis: „Eu pot s' stric Templul lui Dumnezeu i s' -l zidesc iar în trei zile.” ⁶²Marele preot s'a sculat în picioare, i I -a zis: „Nu r spunzi nimic? Ce m rturisesc ace tia împotriva Ta?” ⁶³Isus t cea. i marele preot a luat cuvîntul i I -a zis: „Te jur, pe Dumnezeul cel viu, s' ne spui dac e ti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.” ⁶⁴„Da”, i -a r spus Isus, „sînt! „Ba mai mult, v' spun c' de acum încolo ve i vedea pe Fiul omului ezînd la dreapta puterii lui Dumnezeu, i venind pe norii cerului.” ⁶⁵Atunci marele preot i -a rupt hainele, i a zis: „A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iat c' acum a i auzit hula Lui. ⁶⁶Ce crede i?” Ei au r spus: „Este vinovat s' fie pedepsit cu moartea.” ⁶⁷Atunci L-au scuipat în fa , L-au b' tut cu pumnii, i L-au p' lmut, ⁶⁸zicînd: „Hristoase, prooroce te-ne-cine Te -a lovit?” ⁶⁹Petru îns' edea afar în curte. O slujnic a venit la el, i i -a zis: „i tu erai cu Isus Galileanul!” ⁷⁰Dar el s'a lep dat înaintea tuturor, i i -a zis: „Nu tiu ce vrei s' zici.” ⁷¹Cînd a ie it în pridvor, l -a v' zut o alt' slujnic , i a zis celor de acolo: „i acesta era cu Isus din Nazaret.” ⁷²El s'a lep dat iar , cu un jur mînt, i a zis: „Nu cunosc pe omul acesta!” ⁷³Peste pu in, cei ce st' teau acolo, s'au apropiat, i au zis lui Petru: „Nu mai încape îndoial c' i tu e ti unul din oamenii aceia, c ci i vorba te d' de gol.” ⁷⁴Atunci el a început s' se blast me i s' se jure, zicînd: „Nu cunosc pe omul acesta!” În clipa aceea a cîntat coco ul. ⁷⁵i Petru i -a adus aminte de vorba, pe care i -o spusese Isus: „Înainte ca s' cînte coco ul, te vei lep da de Mine de trei ori.” i a ie it afar i a plîns cu amar.

Chapter 27

¹Cînd s'a f' cut ziu , to i preo ii cei mai de seam i b' trîinii norodului au inut sfat împotriva lui Isus, ca s' -L omoare. ²Dup ce L-au legat, L-au dus i L-au dat în mîna dreg torului Pilat din Pont. ³Atunci Iuda, vînz torul, cînd a v' zut c' Isus a fost osîndit la moarte, s'a c' it, a dus înapoi cei treizeci de argin i, i -a dat preo ilor celor mai de seam i b' trînilor, ⁴i a zis: „Am p' c' tuit, c ci am vîndut

sînge nevinovat.`` „Ce ne pas nou ?`` i-au r spus ei. „Treaba ta.`` ⁵Iuda a aruncat argin ii în Templu, i s'a dus de s'a spînzurat. ⁶Preo ii cei mai de seam au strîns argin ii, i au zis: „Nu este îng duit s -i punem în vistieria Templului, fiindc sînt pre de sînge.`` ⁷i dup ce s'au sf tuit, au cump rat cu banii aceia „, arina olarului,`` ca loc pentru îngroparea str inilor. ⁸Iat de ce arina aceea a fost numit pîn în ziua de azi: „, arina sîngelui.`` ⁹Atunci s'a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: „Au luat cei treizeci de argin i, pre ul celui pre uit, pe care l-au pre uit unii din fiii lui Israel; ¹⁰i i-au dat pe arina olarului, dup cum îmi poruncise Domnul.`` ¹¹Isus S'a înf i at înaintea dreg torului. Dreg torul L -a întrebat: „E ti Tu „Împ ratul Iudeilor?`` „Da``, i -a r spus Isus, „sînt.`` ¹²Dar n'a r spus nimic la învinuirile preo ilor celor mai de seam i b trînilor. ¹³Atunci Pilat I -a zis: „N'auzi de cîte lucruri Te învinuiesc ei?`` ¹⁴Isus nu i -a r spus la niciun cuvînt, a a c se mira foarte mult dreg torul. ¹⁵La fiecare praznic al Pa telor, dreg torul avea obicei s sloboad norodului un întemni at, pe care -l voiau ei. ¹⁶Pe atunci aveau un întemni at vestit, numit Baraba. ¹⁷Cînd erau aduna i la un loc, Pilat le -a zis: „Pe care voi i s vi -l slobozesc? Pe Baraba sau pe Isus, care se nume te Hristos?`` ¹⁸Ci tia c din pizm d duser pe Isus în mînile lui. ¹⁹Pe cînd sta Pilat pe scaun la judecat , nevast -sa a trimis s -i spun : „S n'ai nimic a face cu neprih nitul acesta; c ci azi am suferit mult în vis din pricina lui.`` ²⁰Preo ii cei mai de seam i b trîinii au înduplecat noroadele s cear pe Baraba, iar pe Isus s -L omoare. ²¹Dreg torul a luat cuvîntul, i le -a zis: „Pe care din amîndoi voi i s vi -l slobozesc?`` „Pe Baraba``, au r spus ei. ²²Pilat le -a zis: „Dar ce s fac cu Isus, care se nume te Hristos?`` „S fie r stignit``, i-au r spus cu to ii. ²³Dreg torul a zis: „Dar ce r u a f cut?`` Ei au început s strige i mai tare: „S fie r stignit!`` ²⁴Cînd a v zut Pilat c n'ajunge la nimic, ci c se face mai mult zarv , a luat ap , i -a sp lat mînile înaintea norodului, i a zis: „Eu sînt nevinovat de sîngele neprih nitului acestuia. Treaba voastr !`` ²⁵i tot norodul a r spus: „Sîngele Lui s fie asupra noastr i asupra copiilor no tri.`` ²⁶Atunci Pilat le -a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, dup ce a pus s -L bat cu nuiele, L -a dat în mînile lor, ca s fie r stignit. ²⁷Osta ii dreg torului au dus pe Isus în pretoriu, i au adunat în jurul Lui toat ceata osta ilor. ²⁸L-au desbr cat de hainele Lui, i L-au îmbr cat cu o hain stacojie. ²⁹Au împletit o cunun de spini, pe care I-au pus -o pe cap, i I-au pus o trestie în mîna dreapt . Apoi îngenuncheau înaintea Lui, î i b teau joc de El, i ziceau: „Plec ciune, Împ ratul Iudeilor!`` ³⁰i scuipau asupra Lui, i luau trestia i -L b teau în cap. ³¹Dup ce i-au b tut astfel joc de El, L-au desbr cat de haina stacojie, L-au îmbr cat cu hainele Lui, i L-au dus s -L r stigneasc . ³²Pe cînd ie eau afar din cetate, au întîlnit pe un om din Cirene numit Simon, i l-au silit s duc crucea lui Isus. ³³Cînd au ajuns la un loc numit Golgota, care înseamn : „Locul c p îni``, ³⁴I-au dat s bea vin amestecat cu fiere; dar, cînd l -a gustat, n'a vrut s bea. ³⁵Dup ce L-au r stignit, I-au împ r it hainele între ei, tr gînd la sor i, pentru ca s se împlineasc ce fusese vestit prin proorocul care zice: „, i-au împ r it hainele Mele între ei, i pentru c ma a Mea au tras la sor i.`` ³⁶Apoi au ezut jos, i -L p zeau. ³⁷i I-au scris deasupra capului vina: „Acesta este Isus, Împ ratul Iudeilor.`` ³⁸Împreun cu El, au fost r stigni i doi tîlhari: unul la dreapta i cel lalt la stînga Lui. ³⁹Trec torii î i b teau joc de El, d deau din cap, ⁴⁰i ziceau: „Tu, care strici Templul, i -l zide ti la loc în trei zile, mîntuie te-Te pe Tine însu i! Dac e ti Tu Fiul lui Dumnezeu,

pogoar -Te de pe cruce!` 41Preo ii cei mai de seam , împreun cu c rturarii i b trînni, î i b teau i ei joc de El, i ziceau: 42„Pe al ii i -a mîntuit iar pe Sine nu Se poate mîntui! Dac este El Împ ratul lui Israel, s Se pogoare acum de pe cruce, i vom crede în El! 43S'a încrezut în Dumnezeu: s -l scape acum Dumnezeu, dac -L iube te. C ci a zis: „Eu sînt Fiul lui Dumnezeu!` 44Tîlharii cari erau r stigni i împreun cu El, îi aruncau acelea i cuvinte de batjocur . 45Dela ceasul al aselea pîn la ceasul al nou lea s'a f cut întunerec peste toat ara. 46 i pe la ceasul al nou lea, Isus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, Lama Sabactani?` adic : „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M'ai p r sit?` 47Unii din ceice st teau acolo, cînd au auzit aceste vorbe, au zis: „Strig pe Ilie!` 48 i îndat , unul din ei a alergat de a luat un burete, l -a umplut cu o et, l -a pus într'o trestie, i i -a dat s bea. 49Dar ceilal i ziceau: „Las , s vedem dac va veni Ilie s -L mîntuiasc .` 50Isus a strigat iar cu glas tare, i i -a dat duhul. 51 i îndat perdeaua dinl untrul Templului s'a rupt în dou , de sus pîn jos, p mîntul s'a cutremurat, stîncile s'au despicat, 52mormintele s'au deschis i multe trupuri ale sfin ilor cari muriser , au înviat. 53Ei au ie it din morminte, dup învierea lui, au intrat în sfînta cetate, i s'au ar tat multora. 54Suta ul, i ceice p zeau pe Isus împreun cu el, cînd au v zut cutremurul de p mînt i cele întîmplate, s'au înfrico at foarte tare, i au zis: „Cu adev rat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!` 55Acolo erau i multe femei, cari priveau de departe; ele urmaser pe Isus din Galilea, ca s -I slujeasc . 56Între ele era Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov i a lui Iose, i mama fiilor lui Zebedei. 57Spre sear , a venit un om bogat din Arimatea, numit Iosif, care era i el ucenic al lui Isus. 58El s'a dus la Pilat, i a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit s i -l dea. 59Iosif a luat trupul, l -a înf urat într'o pînz curat de în, 60 i l -a pus într'un mormînt nou al lui însu , pe care -l s pase în stînc . Apoi a pr v lit o piatr mare la u a mormîntului, i a plecat. 61Maria Magdalena i cealalt Marie erau acolo, i edeau în fa a mormîntului. 62A doua zi care vine dup ziua Preg tirii, preo ii cei mai de seam i Fariseii, s'au dus împreun la Pilat, 63 i i-au zis: „Doamne, ne-am adus aminte c în el torul acela, pe cînd era înc în via , a zis: „Dup trei zile voi învia.` 64D porunc dar ca mormîntul s fie p zit bine pîn a treia zi, ca nu cumva s vin ucenicii Lui noaptea s -I fure trupul, i s spun norodului: „A înviat din mor i!` Atunci în el ciunea aceasta din urm ar fi mai rea decît cea dintîi.` 65Pilat le -a zis: „Ave i o straj ; duce i-v de p zi i cum pute i.` 66Ei au plecat, i au înt rit mormîntul, pecetluind piatra i punînd straj .`

Chapter 28

¹La sfîr itul zilei Sabatului, cînd începea s se lumineze în spre ziua dintîi a s pt mîinii, Maria Magdalena i cealalt Marie au venit s vad mormîntul. ² i iat c s'a f cut un mare cutremur de p mînt; c ci un înger al Domnului s'a pogorît din cer, a venit i a pr v lit piatra dela u a mormîntului, i a ezut pe ea. ³Înf i area lui era ca fulgerul, i îmbr c mintea lui alb ca z pada. ⁴Str jerii au tremurat de frica lui, i au r mas ca ni te mor i. ⁵Dar îngerul a luat cuvîntul, i a zis femeilor: „Nu v teme i; c ci tiu c voi c uta i pe Isus, care a fost r stignit. ⁶Nu este aici; a înviat, dup cum zisese. Veni i

de vede i locul unde z cea Domnul; ⁷ i duce i-v repede de spune i ucenicilor Lui c a înviat dintre cei mor i. Iat c El merge înaintea voastr în Galilea; acolo Îl ve i vedea. Iat c v'am spus lucrul acesta.`` ⁸Ele au plecat repede de la mormînt, cu fric i cu mare bucurie, i au alergat s dea de veste ucenicilor Lui. ⁹Dar iat c le -a întîmpinat Isus, i le -a zis: „Bucura i-v !`` Ele s'au apropiat s -I cuprind picioarele, i I s'au închinat. ¹⁰Atunci Isus le -a zis: „Nu v teme i; duce i-v de spune i fra ilor Mei s mearg în Galilea: acolo M vor vedea.`` ¹¹Pe cînd se duceau ele, au intrat în cetate unii din str jeri, i au dat de veste preo ilor celor mai de seam despre toate cele întîmplante. ¹²Ace tia s'au adunat împreun cu b trîinii, au inut sfat, au dat osta ilor mul i bani, ¹³ i le-au zis: „Spune i a a: „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe cînd dormeam noi, i L-au furat.`` ¹⁴i dac va ajunge lucrul acesta la urechile dreg torului, îl vom potoli noi, i v vom sc pa de grij.`` ¹⁵Osta ii au luat banii, i au f cut cum i-au înv at. i s'a r spîndit zvonul acesta printre Iudei pîn în ziua de ast zi. ¹⁶Cei unsprezece ucenici s'au dus în Galilea, în muntele unde le poruncise Isus s mearg. ¹⁷Cînd L-au v zut ei, I s'au închinat, dar unii s'au îndoit. ¹⁸Isus S'a apropiat de ei, a vorbit cu ei, i le -a zis: „Toat puterea Mi -a fost dat în cer i pe p mînt. ¹⁹Duce i-v i face i ucenici din toate neamurile, botezîndu -i în Numele Tat lui i al Fiului i al Sfîntului Duh. ²⁰ i înv a i -i s p zeasc tot ce v'am poruncit. i iat c Eu sînt cu voi în toate zilele, pîn la sfîr itul veacului. Amin

Mark

Chapter 1

¹Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. ²Dup cum este scris în proorocul Isaia: „Iat , trimet înaintea Ta pe solul Meu, care Î i va preg ti calea... ³Glasul celui ce strig în pustie: „Preg ti i calea Domnului, netezi i -I c r rile,`` ⁴a venit Ioan care boteza în pustie, propov duind botezul poc in ei spre iertarea p catelor. ⁵Tot inutul Iudeii i to i locuitorii Ierusalimului au început s ias la el; i, m rturisindu- i p catele, erau boteza i de el în râul Iordan. ⁶Ioan era îmbr cat cu o hain de p r de c mil , i împrejurul mijlocului era încins cu un brîu de curea. El se hr nea cu l custe i miere s lbatic . ⁷Ioan propov duia, i zicea: „Dup mine vine Cel ce este mai puternic decît mine, c ruia eu nu sînt vrednic s m plec s -I desleg curelele înc l mintelor. ⁸Eu, da, v'am botezat cu ap ; dar El v va boteza cu Duhul Sfînt.`` ⁹În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii, i a fost botezat de Ioan în Iordan. ¹⁰ i îndat , cînd ie ea Isus din ap , el a v zut cerurile deschise, i Duhul pogorîndu-Se peste El ca un porumbel. ¹¹ i din ceruri s'a auzit un glas, care zicea: „Tu e ti Fiul Meu prea iubit, în Tine îmi g sesc toat pl cerea Mea.`` ¹²Îndat Duhul a mînat pe Isus în pustie, ¹³unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo st tea împreun cu fiarele s lbatic e i -I slujeau îngerii. ¹⁴Dup ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea, i propov duia Evanghelia lui Dumnezeu. ¹⁵El zicea: „S'a împlinit vremea, i Împ r ia lui Dumnezeu este aproape. Poc i i-v , i

crede i în Evanghelie.`` 16Pe când trecea Isus pe lâng marea Galileii, a v zut pe Simon i pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând o mreaj în mare, c ci erau pescari. 17Isus le -a zis: „Veni i dup Mine, i v voi face pescari de oameni.`` 18Îndat , ei i-au l sat mreajile, i au mers dup El. 19A mers pu in mai departe, i a v zut pe Iacov, fiul lui Zebedei, i pe Ioan, fratele lui, cari, i ei, erau într'o corabie, i î i dregeau mreajile. 20Îndat i -a chemat; i ei au l sat pe tat l lor Zebedei în corabie cu cei ce lucrau pe plat , i au mers dup El. 21S'au dus la Capernaum. i în ziua Sabatului, Isus a intrat îndat în sinagog , i a început s înve e pe norod. 22Oamenii erau uimi i de înv tura Lui; c ci îi înv a ca unul care are putere, nu cum îi înv au c rturarii. 23În sinagoga lor era un om, care avea un duh necurat. El a început s strige: 24„Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit s ne pierzi? Te tiu cine e ti: E ti Sfântul lui Dumnezeu!`` 25Isus l -a certat, i i -a zis: „Taci, i ie i afar din omul acesta!`` 26 i duhul necurat a ie it din el, scuturându -l cu putere, i sco înd un strig t mare. 27To i au r mas înm rmuri i, a a c se întrebau unii pe al ii: „Ce este aceasta? O înv tur nou ! El porunce te ca un st pîn chiar i duhurilor necurate, i ele Îl ascult !`` 28 i îndat I s'a dus vestea în toate împrejurimile Galileii. 29Dup ce a ie it din sinagog , a intrat împreun cu Iacov i Ioan, în casa lui Simon i a lui Andrei. 30Soacra lui Simon z cea în pat, prins de friguri: i îndat au vorbit lui Isus despre ea. 31El a venit, a apucat -o de mân , a ridicat -o în sus, i au l sat -o frigurile. Apoi ea a început s le slujeasc . 32Seara, dup asfin itul soarelui, au adus la El pe to i bolnavii i îndr ci ii. 33 i toat cetatea era adunat la u . 34El a vindecat pe mul i cari p timeau de felurite boale; de asemenea, a scos mul i draci, i nu l sa pe draci s vorbeasc , pentruc -L cuno teau. 35A doua zi diminea a, pe când era înc întunec de tot, Isus S'a sculat, a ie it, i S'a dus într'un loc pustiu. i Se ruga acolo. 36Simon i ceilal i cari erau cu El s'au dus s -L caute; 37 i când L-au g sit, I-au zis: „To i Te caut .`` 38El le -a r spuns: „Haidem s mergem în alt parte, prin târgurile i satele vecine, ca s propov duiesc i acolo; c ci pentru aceasta am ie it.`` 39 i s'a dus s propov duiasc în sinagogi, prin toat Galilea; i scotea dracii. 40A venit la El un lepros, care s'a aruncat în genunchi înaintea Lui, Îl ruga i -I zicea: „Dac vrei, po i s m cur e ti.`` 41Lui Isus I s'a f cut mil de el, a întins mâna, S'a atins de el, i i -a zis: „Da, voiesc, fii cur it!`` 42Îndat l -a l sat lepra, i s'a cur it. 43Isus i -a poruncit cu tot dinadinsul, i -a spus s plece numai decît, 44 i i -a zis: „Vezi s nu spui nim nui nimic; ci du-te de te arat preotului, i adu pentru cur irea ta ce a poruncit Moise, ca m rturie pentru ei.`` 45Dar omul acela, dup ce a plecat, a început s vesteasc i s spun în gura mare lucrul acesta, a a c Isus nu mai putea s intre pe fa în nicio cetate; ci st tea afar , în locuri pustii, i veneau la El din toate p r ile.

Chapter 2

1Dup câteva zile, Isus S'a întors în Capernaum. S'a auzit c este în cas , 2 i s'au adunat îndat a a de mul i c nu putea s -i mai încap locul dinaintea u ii. El le vestea Cuvîntul. 3Au venit la el ni te oameni, cari I-au adus un sl b nog, purtat de patru in i. 4Fiindc nu puteau s ajung pîn la El,

din pricina norodului, au desfcut acoperiul casei unde era Isus, i, dup ce l-au spart, au pogorît pe acolo patul în care zcea slbnogul. ⁵Cînd le-avzut Isus credin a, a zis slbnogului: „Fiule, p catele îi sînt iertate!” ⁶Unii din c rturari, cari erau de fa , se gîndeau în inimile lor: ⁷„Cum vorbe te omul acesta astfel? Hule te! Cine poate s ierte p catele decît numai Dumnezeu?” ⁸Îndat , Isus a cunoscut, prin duhul S u, c ei gîndeau astfel în ei, i le -a zis: „Pentru ce ave i astfel de gînduri în inimile voastre? ⁹Ce este mai lesne: a zice slbnogului: „P catele îi sînt iertate”, ori a zice: „Scoal -te, ridic -i patul, i umbl ?” ¹⁰Dar, ca s ti i c Fiul omului are putere pe p mînt s ierte p catele, ¹¹„ie îi poruncesc”, a zis El slbnogului, -, „scoal -te, ridic -i patul, i du-te acas .” ¹² i îndat , slbnogul s'a sculat, i -a ridicat patul, i a ie it afar în fa a tuturor; a a c to i au r mas uimi i, i sl veau pe Dumnezeu, i ziceau: „Niciodat n'am v zut a a ceva!” ¹³Isus a ie it iar la mare. Toat mul imea venea la El; i El înv a pe to i. ¹⁴Cînd trecea pe acolo, a v zut pe Levi, fiul lui Alfeu, ezînd la vam . i i -a zis: „Vino dup Mine!” ¹⁵Levi s'a sculat, i a mers dup El. ¹⁵Pe cînd edea Isus la mas în casa lui Levi, mul i vame i i p c to i au ezut i ei la mas cu El i cu ucenicii Lui; c ci erau mul i cari mergeau de obicei dup El. ¹⁶C rturarii i Fariseii, cînd L-au v zut mîncînd cu vame ii i cu p c to ii, au zis ucenicilor Lui: „De ce m nînc El i bea cu vame ii i cu p c to ii?” ¹⁷Isus, cînd a auzit acest lucru, le -a zis: „Nu cei s n to i au trebuin de doftor, ci cei bolnavi. Eu am venit s chem la poc in nu pe cei neprih ni i, ci pe cei p c to i.” ¹⁸Ucenicii lui Ioan i Fariseii obicinuiau s posteasc . Ei au venit i au zis lui Isus: „Pentru ce ucenicii lui Ioan i ai Fariseilor postesc, iar ucenicii T i nu postesc?” ¹⁹Isus le -a r spuns: „Oare pot posti nunta ii cît vreme este mirele cu ei? Cît vreme au pe mire cu ei, nu pot posti. ²⁰Vor veni zile, cînd va fi luat mirele dela ei, i atunci vor posti în ziua aceea. ²¹Nimeni nu coase un petec de postav nou la o hain veche; altfel, petecul de postav nou rupe o parte din cel vechi, i mai rea ruptur se face. ²² i nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, i vinul se vars , iar burdufurile se pr p desc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi.” ²³S'a întîmplat c într'o zi de Sabat, Isus trecea prin lanurile de grîu. Ucenicii Lui, pe cînd mergeau, au început s smulg spice de grîu. ²⁴Fariseii I-au zis: „Vezi, de ce fac ei ce nu este îng duit s fac în ziua Sabatului?” ²⁵Isus le -a r spuns: „Oare n'a i citit niciodat ce a f cut David, cînd a fost în nevoie, i cînd a fl mînzit el i cei ce erau împreun cu el? ²⁶Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, i a mîncat pînile pentru punerea înaintea Domnului, pe cari nu este îng duit s le m nînce decît preo ii? i cum a dat din ele chiar i celor ce erau cu el? ²⁷Apoi le -a zis: „Sabatul a fost f cut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; ²⁸a a c Fiul omului este Domn chiar i al Sabatului.”

Chapter 3

¹Isus a intrat din nou în sinagog . Acolo se afla un om cu mîna uscat . ²Ei pîndeau pe Isus s vad dac -l va vindeca în ziua Sabatului, ca s -L poat învinui. ³ i Isus a zis omului, care avea mîna uscat : „Scoal -te, i stai la mijloc!” ⁴Apoi le -a zis: „Este îng duit în ziua Sabatului s faci bine

sau s' faci r u? S' scapi via a cuiva sau s'o pierzi?` Dar ei t ceau. ⁵Atunci, rotindu- i privirile cu mînie peste ei, i mîhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „Întinde- i mîna!` El a întins -o, i mîna i s'a f cut s n toas . ⁶Fariseii au ie it afar , i s'au sf tuit îndat cu Irodianii cum s -L piard . ⁷Isus S'a dus cu ucenicii S i la mare. Dup El a mers o mare mul ime de oameni din Galileia; i o mare mul ime de oameni din Iudea, ⁸din Ierusalim, din Idumea, de dincolo de Iordan, i dimprejurul Tirului i Sidonului, cînd a auzit tot ce f cea, a venit la El. ⁹Isus a poruncit ucenicilor s -I in la îndemîn o cor bioar , ca s nu fie îmbulzit de norod. ¹⁰C ci El vindeca pe mul i i de aceea to i cei ce aveau boli, se înghesuiau spre El ca s se ating de El. ¹¹Duhurile necurate, cînd Îl vedeau, c deau la p mînt înainte Lui, i strigau: „Tu e ti Fiul lui Dumnezeu.` ¹²Dar El le porunceau îndat cu tot dinadinsul s nu -L fac cunoscut. ¹³În urm , Isus S'a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut, i ei au venit la El. ¹⁴A rînduit dintre ei doisprezece, ca s -i aib cu Sine, i s -i trimeat s propov duiasc . ¹⁵Le -a dat i putere s vindece boalele i s scoat dracii. ¹⁶Iat cei doisprezece, pe cari i -a rînduit: Simon, c ruia i -a pus numele Petru; ¹⁷Iacov, fiul lui Zebedei, i Ioan, fratele lui Iacov, c rora le -a pus numele Boanerges, care, tîlm cit, înseamn : „Fiii tunetului;` ¹⁸Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon Cananitul, ¹⁹i Iuda Iscarioteanul, care L -a i vîndut. ²⁰Au venit în cas , i s'a adunat din nou norodul, a a c nu puteau nici m car s prînzeasc . ²¹Rudele lui Isus, cînd au auzit cele ce se petreceau, au venit s pun mîna pe El. C ci ziceau: „, i -a ie it din min i.` ²²i c rturarii, cari se pogorîser din Ierusalim, ziceau: „Este st pînit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.` ²³Isus i -a chemat la El, i le -a zis, în pilde: „Cum poate Satana s scoat afar pe Satana? ²⁴Dac o împ r ie este desbinat împotriva ei îns , împ r ia aceea nu poate d inui. ²⁵i dac o cas este desbinat împotriva ei îns , casa aceea nu poate d inui. ²⁶Tot astfel, dac Satana se r scoal împotriva lui însu , este desbinat, i nu poate d inui, ci s'a ispr vit cu el. ²⁷Nimeni nu poate s intre în casa unui om tare i s -i j fuiasc gospod ria, decît dac a legat mai întîi pe omul acela tare; numai atunci îi va j fui casa. ²⁸Adev rat v spun c toate p catele i toate hulele, pe cari le vor rosti oamenii, li se vor ierta; ²⁹dar oricine va huli împotriva Duhului Sfînt, nu va c p ta iertare în veac: ci este vinovat de un p cat vecinic.` ³⁰Aceasta, pentru ei ziceau: „Are un duh necurat.` ³¹Atunci au venit mama i fra ii Lui, i, sfînd afar , au trimes s -L cheme. ³²Mul imea edea în jurul Lui, cînd I-au spus: „Iat c mama Ta i fra ii T i sînt afar i Te caut .` ³³El a r spus: „Cine este mama Mea, i fra ii Mei?` ³⁴Apoi, aruncîndu- i privirile peste cei ce edeau împrejurul Lui: „Iat ,` a zis El, „mama Mea i fra ii Mei! ³⁵C ci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, sor i mam .`

Chapter 4

¹Isus a început iar s înve e pe norod lîng mare. Fiîndc se adunase foarte mult norod la El, S'a suit i a ezut într'o corabie, pe mare; iar tot norodul st tea pe rm lîng mare. ²Apoi a început

s -i înve e multe lucruri în pilde; i, în înv tura pe care le -o d dea, le spunea: ³Asculta i! Iat , s m n torul a ie it s samene. ⁴Pe când s m na, o parte din s mân a c zut lîng drum: au venit p s rile i au mîncat -o. ⁵O alt parte a c zut pe un loc stîncos, unde n'avea mult p mînt: a r s rit îndat , pentru n'a dat de un p mînt adînc; ⁶dar, când a r s rit soarele, s'a p lit; i, pentru n'avea r d cin , s'a uscat. ⁷O alt parte a c zut între spini; spinii au crescut, au înecat -o, i n'a dat road . ⁸O alt parte a c zut în p mînt bun: a dat road , care se în l a i cre tea; i a adus: una treizeci, alta aizeci, i alta o sut .⁹ Apoi a zis: cine are urechi de auzit, s aud .¹⁰ Când a fost singur, ceice erau în jurul Lui împreun cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde. ¹¹„Vou ,¹² le -a zis El, „v'a fost dat s cunoa te i taina Împ r iei lui Dumnezeu; dar pentru ceice sînt afar din num rul vostru, toate lucrurile sînt înf i ate în pilde; ¹²pentruca, „m car c privesc, s priveasc i s nu vad , i m car c aud, s aud i s nu în eleag , ca nu cumva s se întoarc la Dumnezeu, i s li se ierte p catele.¹³ El le -a mai zis: „Nu în elege i pilda aceasta? Cum ve i în elege atunci toate celelalte pilde?¹⁴ S m n torul sam n Cuvîntul. ¹⁵Cei înf i a i prin s mân a c zut lîng drum, sînt aceia în cari este s m nat Cuvîntul; dar dup ce l-au auzit, vine Satana îndat , i ia Cuvîntul s m nat în ei. ¹⁶Tot a a, cei înf i a i prin s mân a c zut în locurile stîncoase, sînt aceia cari, când aud Cuvîntul, îl primesc îndat cu bucurie; ¹⁷dar n'au r d cin în ei, ci in pîn la o vreme; i cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leap d îndat de el. ¹⁸Al ii sînt cei înf i a i prin s mân a c zut între spini; ace tia sînt cei ce aud Cuvîntul; ¹⁹dar n v lesc în ei grijile lumii, în el ciunea bog iilor i poftetele altor lucruri, cari îneac Cuvîntul, i -l fac astfel neroditor. ²⁰Al ii apoi sînt înf i a i prin s mân a c zut în p mînt bun. Ace tia sînt cei ce aud Cuvîntul, îl primesc, i fac road : unul treizeci, altul aizeci i altul o sut .²¹ El le -a mai zis: „Oare lumina este adus ca s fie pus supt bani , sau supt pat? Nu este adus ca s fie pus în sfe nic? ²²C ci nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, i nimic t inuit, care nu va ie i la lumin . ²³Dac are cineva urechi de auzit, s aud .²⁴ El le -a mai zis: „Lua i seama la ce auzi i. Cu ce m sur ve i m sura, vi se va m sura: i vi se va da i mai mult. ²⁵C ci celui ce are, i se va da; dar dela celce n'are, se va lua i ce are.²⁶ El a mai zis: „Cu Împ r ia lui Dumnezeu este ca atunci când arunc un om s mân a în p mînt; ²⁷fie c doarme noaptea, fie c st treaz ziua: s mân a încol e te i cre te f r s tie el cum. ²⁸P mîntul rode te singur: întfi un fir verde, apoi spic, dup aceea grîu deplin în spic; ²⁹i când este coapt roada, pune îndat secerea în ea, pentru a venit seceri ul.³⁰ El a mai zis: „Cu ce vom asem na Împ r ia lui Dumnezeu, sau prin ce pild o vom înf i a? ³¹Se aseam n cu un gr unte de mu tar, care, când este s m nat în p mînt, este cea mai mic dintre toate seminele de pe p mînt; ³²dar, dup ce a fost s m nat, cre te i se face mai mare decît toate zarzavaturile, i face ramuri mari, a a c p s rile cerului î i pot face cuiburi la umbra lui.³³ Isus le vestea Cuvîntul prin multe pilde de felul acesta, dup cum erau ei în stare s -L priceap . ³⁴Nu le vorbea de loc f r pild ; dar, când era singur la o parte, l murea ucenicilor S i toate lucrurile. ³⁵În aceea zi, seara, Isus le -a zis: „S trecem în partea cealalt .³⁶ Dup ce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla, i a a cum era. Împreun cu El mai erau i alte cor bii. ³⁷S'a stîrnit o mare furtun de vînt, care arunca valurile în corabie, a a c mai c se umplea corabia. ³⁸i El dormea la cîrm pe c p tîi. Ucenicii L-au de teptat, i I-au zis: „Înv torule, nu- i pas c

pierim?` 39El S'a sculat, a certat vîntul, i a zis m rii: „Taci! F r gur !` Vîntul a stat, i s'a f cut o lini te mare. 40Apoi le -a zis: „Pentruce sînte i a a de frico i? Tot n'ave i credin ?` 41I -a apucat o mare fric , i ziceau unii c tre al ii: „Cine este acesta de Îl ascult chiar i vîntul i marea?`

Chapter 5

1Au ajuns pe cel lalt r m al m rii, în inutul Gadarenilor. 2Cînd a ie it Isus din corabie, L -a întîmpinat îndat un om care ie ea din morminte, st pînit de un duh necurat. 3Omul acesta î i avea locuin a în morminte, i nimeni nu mai putea s -l in legat, nici chiar cu un lan . 4C ci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi i cu c tu e la mîni, dar rupsese c tu ele i sf rîmase obezile, i nimeni nu -l putea domoli. 5Totdeauna, zi i noapte, st tea în morminte i pe mun i, ipînd i t indu-se cu pietre. 6Cînd a v zut pe Isus de departe, a alergat, I s'a închinat, 7 i a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, s nu m chinuie ti!` 8C ci Isus îi zicea: „Duh necurat, ie i afar din omul acesta!` 9„Care- i este numele?` l -a întrebat Isus. „Numele meu este ,Legiune,` a r spus el, „pentruc sîntem mul i.` 10 i Îl ruga st ruitor s nu -i trimeat afar din inutul acela. 11Acolo, lîng munte, era o turm mare de porci, cari p teau. 12 i dracii L-au rugat, i au zis: „Trimete-ne în porcii aceia, ca s intr m în ei.` 13Isus le -a dat voie. i duhurile necurate au ie it i au intrat în porci; i turma s'a repezit de pe rîp în mare: erau aproape dou mii, i s'au înecat în mare. 14Porcarii au fugit, i au dat de tire în cetate i prin satele vecine. Oamenii au ie it s vad ce s'a întîmplat. 15Au venit la Isus, i iat pe cel ce fusese îndr cit i avusese legiunea de draci, ezînd jos îmbr cat i întreg la minte; i s'au sp imîntat. 16Cei ce v zuser cele întîmplare, le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndr cit i cu porcii. 17Atunci au început s roage pe Isus s plece din inutul lor. 18Pe cînd Se suia El în corabie, omul care fusese îndr cit Îl ruga s -l lase s r mîn cu El. 19Isus nu i -a dat voie, ci i -a zis: „Du-te acas la ai t i, i poveste te-le tot ce i -a f cut Domnul, i cum a avut mil de tine.` 20El a plecat, i a început s vesteasc prin Decapole tot ce -i f cuse Isus. i to i se minunau. 21Dup ce a trecut Isus iar de cealalt parte, cu corabia, s'a adunat mult norod în jurul Lui. El st tea lîng mare. 22Atunci a venit unul din frunta ii sinagogii, numit Iair. Cum L -a v zut, frunta ul s'a aruncat la picioarele Lui, 23 i I -a f cut urm toarea rug minte st ruitoare: „Feti a mea trage s moar ; rogu-Te, vino de- i pune mînil pe ea, ca s se fac s n toas i s tr iasc.` 24Isus a plecat împreun cu el. i dup El mergea mult norod i -L îmbulzea. 25 i era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge. 26Ea suferise mult dela mul i doftori; cheltuise tot ce avea, i nu sim ise nici o u urare; ba înc îi era mai r u. 27A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mul ime, i s'a atins de haina Lui. 28C ci î i zicea ea: „Dac a putea doar s m ating de haina Lui, m voi t m dui.` 29 i îndat , a secat izvorul sîngelui ei. i a sim it în tot trupul ei c s'a t m duit de boal . 30Isus a cunoscut îndat c o putere ie ise din El; i, întorcîndu-Se spre mul ime, a zis: „Cine s'a atins de hainele Mele?` 31Ucenicii I-au zis: „Vezi c mul imea Te îmbulze te, i mai zici: „Cine s'a atins de Mine?` 32El se uita de jur

împrejur s vad pe cea care f cuse lucrul acesta. ³³Femeea, înfrico at i tremurînd, c ci tia ce se petrecuse în ea, a venit de s'a aruncat la picioarele Lui, i I -a spus tot adev rul. ³⁴Dar Isus i -a zis: „Fiic , credin a ta te -a mîntuit; du-te în pace, i fii t m duit de boala ta.” ³⁵Pe cînd vorbea El înc , iat c vin ni te oameni dela frunta ul sinagogii, cari -i spun: „Fiica ta a murit; pentruce mai superi pe Înv torul?” ³⁶Dar Isus, f r s în seam de cuvintele acestea, a zis frunta ului sinagogii: „Nu te teme, crede numai!” ³⁷i n'a îng duit nim nui s -L înso easc , afar de Petru, Iacov i Ioan, fratele lui Iacov. ³⁸Au ajuns la casa frunta ului sinagogii. Acolo Isus a v zut o zarv , i pe unii cari plîngeau i se tînguiau mult. ³⁹A intrat înl untru, i le -a zis: „Pentruce face i atîta zarv , i pentruce plînge i? Copila n'a murit, ci doarme.” ⁴⁰Ei î i b teau joc de El. Atunci, dup ce i -a scos afar pe to i, a luat cu El pe tat l copilei, pe mama ei, i pe cei ce -L înso iser , i a intrat acolo unde z cea copila. ⁴¹A apucat -o de mîn , i i -a zis: „Talita cumi”, care, tîlm cit, însemneaz : „Feti o, scoal -te, î i zic!” ⁴²Îndat feti a s'a sculat, i a început s umble; c ci era de doisprezece ani. Ei au r mas încremeni i. ⁴³Isus le -a poruncit cu t rie s nu tie nimeni lucrul acesta; i a zis s dea de mîncare feti ei.

Chapter 6

¹Isus a plecat de acolo, i S'a dus în patria Lui. Ucenicii Lui au mers dup El. ²Cînd a venit ziua Sabatului, a început s înve e pe norod în sinagog . Mul i, cînd Îl auzeau, se mirau i ziceau: „De unde are El aceste lucruri? Ce fel de în elepciune este aceasta, care I -a fost dat ? i cum se fac astfel de minuni prin mînile Lui?” ³Nu este acesta tîmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda i al lui Simon? i nu sînt surorile Lui aici între noi?” i g seau o pricin de poticnire în El. ⁴Dar Isus le -a zis: „Un prooroc nu este dispre uit decît în patria Lui, între rudele Lui i în casa Lui.” ⁵N'a putut s fac nici o minune acolo, ci doar i -a pus mînile peste cî iva bolnavi, i i -a vindecat. ⁶i se mira de necredin a lor. ⁷Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece, i a început s -i trimeat doi cîte doi, dîndu-le putere asupra duhurilor necurate. ⁸Le -a poruncit s nu ia nimic cu ei pe drum decît un toiag; s n'aib nici pîne, nici traist , nici bani de aram la brîu; ⁹s se încal e cu sandale, i s nu se îmbrace cu dou haine. ¹⁰Apoi le -a zis: „În orice cas ve i intra, s r mîne i acolo pîn ve i pleca din locul acela. ¹¹i, dac în vreun loc nu v vor primi, i nu v vor asculta, s pleca i de acolo, i s scutura i îndat praful de supt picioarele voastre, ca m rturie pentru ei. Adev rat v spun c , în ziua judec ii, va fi mai u or pentru p mîntul Sodomei i Gomorei decît pentru cetatea aceea.” ¹²Ucenicii au plecat, i au propov duit poc in a. ¹³Scoteau mul i draci, i ungeau cu untdelemn pe mul i bolnavi, i -i vindecau. ¹⁴Imp ratul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus, al c rui Nume ajunsese vestit; i a zis: „Ioan Botez torul a înviat din mor i, i de aceea lucreaz aceste puteri prin el.” ¹⁵Al ii ziceau: „Este Ilie.” Iar al ii ziceau: „Este un prooroc ca unul din prooroci.” ¹⁶Dar Irod, cînd a auzit lucrul acesta, zicea: „Ioan acela, c ruia i-am t iat capul, a înviat din mor i.” ¹⁷C ci Irod însu trimesese s prind pe Ioan, i -l legase în temni , din pricina Irodiadei, nevasta fratelui s u Filip, pentruc o luase de nevast . ¹⁸i Ioan zicea lui Irod: „Nu- i este îng duit s ii pe nevasta

fratelui t u!` 19 Irodiada avea necaz pe Ioan, i voia s -l omoare. Dar nu putea, 20 c ci Irod se temea de Ioan, fiindc îl tia om neprih nit i sfînt; îl ocrotea, i, cînd îl auzea, de multe ori sta în cump n , ne tiind ce s fac ; i -l asculta cu pl cere. 21 Totu a venit o zi cu bun prilej, cînd Irod î i pr znuia ziua na terii, i a dat un osp boierilor s i, mai marilor oastei i frunta ilor Galileii. 22 Fata Irodiadei a intrat la osp , a jucat, i a pl cut lui Irod i oaspe ilor lui. Împ ratul a zis fetei: „Cere-mi orice vrei, i- i voi da.” 23 Apoi a ad ugat cu jur mînt: „Ori ce-mi vei cere, î i voi da, fie i jum tate din împ r ia mea.” 24 Fata a ie it afar , i a zis mamei sale: „Ce s cer? i mam -sa i -a r spus: „Capul lui Ioan Botez torul.” 25 Ea s'a gr bit s vin îndat la Împ rat, i i -a f cut urm toarea cerere: „Vreau s -mi dai îndat , într'o farfurie, capul lui Ioan Botez torul.” 26 Împ ratul s'a întristat foarte mult; dar, din pricina jur mintelor sale i din pricina oaspe ilor, n'a vrut s zic nu. 27 A trimes îndat un osta de paz , cu porunca de a aduce capul lui Ioan Botez torul. Osta ul de paz s'a dus i a t iat capul lui Ioan în temni , 28 l -a adus pe o farfurie, l -a dat fetei, i fata l -a dat mamei sale. 29 Ucenicii lui Ioan, cînd au auzit acest lucru, au venit de i-au ridicat trupul, i l-au pus într'un mormînt. 30 Apostolii s'au adunat la Isus, i I-au spus tot ce f cuser i tot ce înv aser pe oameni. 31 Isus le -a zis: „Veni i singuri la o parte, într'un loc pustiu, i odihni i- v pu în.” C ci erau mul i cari veneau i se duceau, i ei n'aveau vreme nici s m nînce. 32 Au plecat dar cu corabia, ca s se duc într'un loc pustiu, la o parte. 33 Oamenii i-au v zut plecînd, i i-au cunoscut; au alergat pe jos din toate cet ile, i au venit înaintea lor în locul în care se duceau ei. 34 Cînd a ie it din corabie, Isus a v zut mult norod; i I s'a f cut mil de ei, pentruc erau ca ni te oi cari n'aveau p stor; i a început s -i înve e multe lucruri. 35 Fiindc ziua era pe sfîr ite, ucenicii s'au apropiat de El i I-au zis: „Locul acesta este pustiu i ziua este pe sfîr ite. 36 D -le drumul s se duc în c tunele i satele de primprejur, ca s -i cumpere pîne, fiindc n'au ce mînca.” 37 „Da i-le voi s m nînce”, le -a r spus Isus. Dar ei I-au zis: „Oare s ne ducem s cump r m pîni de dou sute de lei, i s le d m s m nînce?” 38 i El i -a întrebat: „Cîte pîni ave i? Duce i- v de vede i.” S'au dus de au v zut cîte pîni au, i au r spus: „Cinci, i doi pe ti.” 39 Atunci le -a poruncit s -i a eze pe to i, cete-cete, pe iarba verde. 40 i au ezut jos în cete de cîte o sut i de cîte cincizeci. 41 El a luat cele cinci pîni i cei doi pe ti. i -a ridicat ochii spre cer, i a rostit binecuvîntarea. Apoi a frînt pînile i le -a dat ucenicilor, ca ei s le împart norodului. Asemenea i cei doi pe ti, i -a împ r it la to i. 42 Au mîncat to i i s'au s turat; 43 i au ridicat dou sprezece co uri pline cu f r mituri de pîne i cu ce mai r m sese din pe ti. 44 Cei ce mîncaser pînile, erau cinci mii de b rba i. 45 Îndat , Isus a silit pe ucenicii S i s între în corabie, i s treac înaintea Lui de cealalt parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea s dea drumul norodului. 46 Dup ce i -a luat r mas bun dela norod, S'a dus în munte, ca s Se roage. 47 Cînd s'a înserat, corabia era în mijlocul m rii, iar Isus era singur pe rm. 48 A v zut pe ucenici c se nec jesc cu vîslirea, c ci vîntul le era împotrîv . i într'a patra straj din noapte, a mers la ei, umblînd pe mare, i voia s treac pe lîng ei. 49 Cînd L-au v zut ei umblînd pe mare, li s'a p rut c este o n luc , i au ipat; 50 pentruc to i L-au v zut, i s'au sp imîntat. Isus a vorbit îndat cu ei, i le -a zis: „Îndr zni i, Eu sînt, nu v teme i!” 51 Apoi S'a suit la ei în corabie, i a stat vîntul. Ei au r mas uimi i i înm rmuri i, 52 c ci nu în eleseser minunea cu pînile, fiindc le era inima împietrit . 53 Dup ce au trecut marea, au venit în inutul Ghenezaretului,

i au tras la mal. ⁵⁴Cînd au ie it din corabie, oamenii au cunoscut îndat pe Isus, ⁵⁵au alergat prin toate împrejurimile, i au început s aduc pe bolnavi în paturi, pretutindeni pe unde se auzea c era El. ⁵⁶Oriunde intra El, în sate, în cet i sau în c tune, puneau pe bolnavi pe pie e, i -L rugau s le dea voie doar s se ating de poalele hainei Lui. i to i cî i se atingeau de El, erau t m dui i.

Chapter 7

¹Fariseii i cî iva c rturari, veni i din Ierusalim, s'au adunat la Isus. ²Ei au v zut pe unii din ucenicii Lui prînzînd cu mînila necurate, adic nesp late. - ³Fariseii, îns , i to i Iudeii nu m nînc f r s - i spele cu mare b gare de seam mînila, dup datina b trînilor. ⁴i cînd se întorc din pia , nu m nînc decît dup ce s'au sc ldat. Sînt multe alte obiceiuri pe cari au apucat ei s le in , precum: sp larea paharelor, a ulcioarelor, a c ld rilor i a paturilor. - ⁵i Fariseii i c rturarii L-au întrebat: „Pentru ce nu se in ucenicii T i de datina b trînilor, ci prînzesc cu mînila nesp late?” ⁶Isus le -a r spus: „F arnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, dup cum este scris: „Norodul acesta M cinstete cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. ⁷Degeaba M cinstesc ei, dînd înv turi cari nu sînt decît ni te porunci omene ti.” ⁸Voi l sa i porunca lui Dumnezeu, i ine i datina a ezat de oameni, precum: sp larea ulcioarelor i a paharelor, i face i multe alte lucruri de acestea.” ⁹El le -a mai zis: „A i desfiin at frumos porunca lui Dumnezeu, ca s ine i datina voastr . ¹⁰C ci Moise a zis: „S cinstete ti pe tat l t u i pe mama ta;” i: „Cine va gr i de r u pe tat l s u sau pe mama sa, s fie pedepsit cu moartea.” ¹¹Voi, dimpotriv , zice i: „Dac un om va spune tat lui s u sau mamei sale: „Ori cu ce te-a putea ajuta, este „Corban”, adic dat lui Dumnezeu, face bine; ¹²i nu -l mai l sa i s fac nimic pentru tat l sau pentru mama sa. ¹³i a a, a i desfiin at Cuvîntul lui Dumnezeu, prin datina voastr . i face i multe alte lucruri de felul acesta!” ¹⁴În urm , a chemat din nou noroadela la Sine, i le -a zis: „Asculta i-M to i i în elege i. ¹⁵Afar din om nu este nimic care, intrînd în el, s -l poat spurca; dar ce iese din om, aceea -l spurc . ¹⁶Dac are cineva urechi de auzit, s aud .” ¹⁷Dup ce a intrat în cas , pe cînd era departe de norod, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta. ¹⁸El le -a zis: „i voi sînte i a a de nepricepu i? Nu în elege i c nimic din ce intr în om de afar , nu -l poate spurca? ¹⁹Fiindc nu intr în inima lui, ci în pînțele, i apoi este dat afar în hazna?” A zis astfel, f cînd toate bucatele curate. ²⁰El le -a mai zis: „Ce iese din om, aceea spurc pe om. ²¹C ci dinl untru, din inima oamenilor, ies gîndurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, ²²furti agurile, l comiile, vicle ugurile, în el ciunile, faptele de ru ine, ochiul r u, hula, trufia, nebunia. ²³Toate aceste lucruri rele ies dinl untru, i spurc pe om.” ²⁴Isus a plecat de acolo, i S'a dus în inutul Tirului i al Sidonului. A intrat într'o cas , dorind s nu tie nimeni c este acolo; dar n'a putut s r mîn ascuns. ²⁵C ci îndat , o femeie, a c rei feti era st pînit de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El, i a venit de s'a aruncat la picioarele Lui. ²⁶Femeia aceasta era o grecoaic , de obîr ie Siro-fenician . Ea îl ruga s scoat pe dracul din fiica ei. ²⁷Isus i -a zis: „Las s se sature mai întîi copiii; c ci nu este bine s iei pînea copiilor, i s'o arunci la c ei.” ²⁸„Da, Doamne”, I -a r spus

ea; „dar i c eii de supt mas m nînc din f r miturile copiilor.”²⁹ Atunci Isus i -a zis: „Pentru vorba aceasta, du-te; a ie it dracul din fiic -t .”³⁰ i cînd a intrat femeia în casa ei, a g sit pe copil culcat în pat; i ie ise dracul din ea.³¹ Isus a p r sit inutul Tirului, i a venit iar prin Sidon la marea Galileii, trecînd prin inutul Decapole.³² I-au adus un surd, care vorbea cu anevoie, i L-au rugat s - i pun mînila peste el.³³ El l -a luat la o parte din norod, i -a pus degetele în urechi, i i -a atins limba cu scuipatul Lui.³⁴ Apoi, i -a ridicat ochii spre cer, a suspinat, i a zis: „Efata”, adic : „Deschide-te!”³⁵ Îndat , i s'au deschis urechile, i s'a deslegat limba, i a vorbit foarte deslu it.³⁶ Isus le -a poruncit s nu spun nim nui; dar cu cît le porunca mai mult, cu atît Îl vesteau mai mult.³⁷ Ei erau uimi i peste m sur de mult, i ziceau: „Toate le face de minune; chiar i pe surzi îi face s aud , i pe mu i s vorbeasc .”

Chapter 8

¹În zilele acelea, fiindc se strînsese din nou mult norod, i n'avea ce mînca, Isus a chemat pe ucenicii S i, i le -a zis: ²„Mi -e mil de norodul acesta; c ci iat c de trei zile stau lîng Mine, i n'au ce mînca. ³Dac le voi da drumul acas fl mînzi, au s le îne de foame pe drum, fiindc unii din ei au venit de departe.”⁴ Ucenicii I-au r spus: „Cum ar putea cineva s sature cu pîne pe oamenii ace tia, aici într'un loc pustiu?”⁵ „Cîte pîni ave i?” i -a întrebat Isus. „, apte”, I-au r spus ei.⁶ Atunci a poruncit norodului s ad pe p mînt; a luat cele apte pîni; i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, le -a frînt i le -a dat ucenicilor S i ca s le împart ; i ei le-au împ r it norodului.⁷ Mai aveau i cî iva pe ti ori: i Isus, dup ce i -a binecuvîntat, a poruncit s -i împart i pe aceia.⁸ Au mîncat i s'au s turat; i au ridicat apte co ni e, pline cu r m i ele de f r mituri.⁹ Erau aproape patru mii de in i. În urm Isus le -a dat drumul.¹⁰ Isus a intrat îndat în corabie cu ucenicii S i, i a venit în p r ile Dalmanutei.¹¹ Fariseii au venit deodat , i au început o ceart de vorbe cu Isus; i, ca s -L pun la încercare, I-au cerut un semn din cer.¹² Isus a suspinat adînc în duhul S u, i a zis: „Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adev rat v spun c neamului acestuia nu i se va da deloc un semn.”¹³ Apoi i -a l sat, i a intrat iar în corabie, ca s treac de cealalt parte.¹⁴ Ucenicii uitaser s ia pîni; cu ei în corabie n'aveau decît o pîne.¹⁵ Isus le d dea în grij , i le zicea: „Lua i seama, s v p zi i bine de aluatul Fariseilor i de aluatul lui Irod!”¹⁶ Ucenicii se gîndeau i ziceau între ei: „Fiindc n'avem pîni.”¹⁷ Isus a în eles lucrul acesta, i le -a zis: „Pentru ce v gîndi i c n'ave i pîni? Tot nu pricepe i i tot nu în elege i? Ave i inima împietrit ? ¹⁸Ave i ochi, i nu vede i? Ave i urechi, i nu auzi i? i nu v aduce i aminte deloc? ¹⁹Cînd am frînt cele cinci pîni la cei cinci mii de b rba i, cîte co uri pline cu f r mituri a i ridicat?” „Dou sprezece”, I-au r spus ei.²⁰ „, i cînd am frînt cele apte pîni la cei patru mii de b rba i, cîte co ni e pline cu f r mituri a i ridicat?” „, apte”, I-au r spus ei.²¹ i El le -a zis: „Tot nu în elege i?”²² Au venit la Betsaida; au adus la Isus un orb, i L-au rugat s Se ating de el.²³ Isus a luat pe orb de mîn , i l -a scos afar din sat; apoi i -a pus scuipat pe ochi,

i -a pus mîinile peste el, i l -a întrebato: „Vezi ceva?”²⁴El s'a uitato, i a zis: „V d ni te oameni umblînd, dar mi se par ca ni te copaci.”²⁵Isus i -a pus din nou mîinile pe ochi; i -a spus s se uite înt ; i cînd s'a uitato, a fost t m duit, i a v zuto toate lucrurile desluto. ²⁶Atunci Isus l -a trimes acas , i i -a zis: „S nu intri în sat, i nici s nu spui cuiva în sat.”²⁷Isus a plecat cu ucenicii S i în satele Cezareii lui Filip. Pe drum le -a pus urm toarea întrebare: „Cine zic oamenii c sînt Eu?”²⁸Ei I-au r spus: „Ioan Botez torul; al ii: Ilie; al ii: Unul din prooroci.”²⁹„Dar voi”, i -a întrebato El, „cine zice i c sînt Eu?” „Tu e ti Hristosul!” I -a r spus Petru. ³⁰Isus le -a poruncit cu t rie s nu spun nim nui lucrul acesta despre El. ³¹Atunci a început s -i înve e c Fiul omului trebuie s p timeasc mult, s fie t g duit de b trîni, de preo ii cei mai de seam i de c rturari, s fie omorît, i dup trei zile s învieze. ³²Le spunea lucrurile acestea pe fa . Petru îns L -a luat de o parte, i a început s -L mustre. ³³Dar Isus S'a întors i S'a uitato la ucenicii S i, a mustrato pe Petru, i i -a zis: „Înapoia Mea, Satano! Fiindc tu nu te gînde ti la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor.”³⁴Apoi a chemat la El norodul împreun cu ucenicii S i, i le -a zis: „Dac voie te cineva s vin dup Mine, s se lepede de sine însu , s - i ia crucea, i s M urmeze. ³⁵C ci oricine va vrea s - i scape via a, o va pierde; dar oricine î i va pierde via a din pricina Mea i din pricina Evangheliei, o va mîntui. ³⁶i ce folose te unui om s cî tige toat lumea, dac î i pierde sufletul? ³⁷Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul s u? ³⁸Pentruc de oricine se va ru ina de Mine i de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar i p c tos, Se va ru ina i Fiul omului, cînd va veni în slava Tat lui S u împreun cu sfin ii îngeri.”

Chapter 9

¹El le -a mai zis: „Adev rat v spun, c sînt unii din ceice stau aici, cari nu vor muri pîn nu vor vedea împ r ia lui Dumnezeu venind cu putere.”²Dup ase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov i pe Ioan, i i -a dus singuri de o parte pe un munte înalt. Acolo S'a schimbat la fa înaintea lor. ³Hainele Lui s'au f cut str lucitoare i foarte albe, de o alba pe care nici un n lbitor de pe p mînt n'o poate da. ⁴Ilie li s'a ar tat împreun cu Moise, i sta de vorb cu Isus. ⁵Petru a luat cuvîntul, i a zis lui Isus: „Înv torule, este bine s st m aici; s facem trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise, i una pentru Ilie.”⁶C ci nu tia ce s zic , atît de mare spaim îi apucase. ⁷A venit un nor i i -a acoperit cu umbra lui; i din nor s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El s asculta i!”⁸Îndat , ucenicii s'au uitato împrejur, i n'au mai v zuto pe nimeni decît pe Isus singur cu ei. ⁹Pe cînd se pogorau de pe munte, Isus le -a poruncit s nu spun nim nui ce au v zuto, pîn va învia Fiul omului dintre cei mor i. ¹⁰Ei au p strat în ei lucrul acesta, i se întrebau între ei ce s însemne învierea aceea dintre cei mor i, ¹¹Ucenicii I-au pus urm toarea întrebare: „Pentruce zic c rturarii c trebuie s vin întîi Ilie?”¹²El le -a r spus: „Ilie va veni întîi; i va a eza din nou toate lucrurile; tot a a dup cum este scris despre Fiul omului c trebuie s p timeasc mult i s fie def imat. ¹³Dar Eu v spun c Ilie a i venit, i ei i-au f cut ce au vruto, dup cum este scris despre

el.`` 14Cînd au ajuns la ucenici, au văzut mult norod împrejurul lor și pe cîrturari întrebându-se cu ei. 15De îndată ce a văzut norodul pe Isus, s'a mirat, și a alergat la El și s'a închinat. 16El și-a întrebat: „Despre ce vă întrebați cu ei?” 17și un om din norod și-a răspuns: „Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care este stăpînit de un duh mut. 18Oriunde îl apucăm, îl trîntește la pămînt. Copilul face spumă la gură, scrișnește din dinții, și rămîne apănat. M'am rugat de ucenicii Tine să scoată duhul, și n'au putut.” 19„O neam necredincios!” le-a zis Isus. „Pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi? Aduceți-l la Mine.” 20L-au adus la El, și cum a văzut copilul pe Isus, duhul și-a scuturat cu putere; copilul a căzut la pămînt, și se svîrcolea făcînd spumă la gură. 21Isus a întrebat pe tatăl lui: „Cît vreme este de cînd îi vine așa?” „Din copilărie”, a răspuns el. 22„și de multe ori duhul și-a aruncat cînd în foc, cînd în apă, ca să-l omoare. Dar dacă poți face ceva, fie-ți mil de noi și ajută-ne.” 23Isus a răspuns: „Tu zici: „Dacă poți! ... Toate lucrurile sînt cu puțin celui ce crede!” 24Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredința mea!” 25Cînd a văzut Isus că norodul vine în fuga mare spre El, a muștrat duhul necurat, și și-a zis: „Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși afară din copilul acesta, și să nu mai intri în el.” 26și duhul a ieșit, și pînă și scuturîndu-l cu mare putere. Copilul a rămas ca mort, și acum și ziceau: „A murit!” 27Dar Isus și-a apucat de mîină, și l-a ridicat. și el s'a sculat în picioare. 28Cînd a intrat Isus în casă, ucenicii Lui și-au întrebat deoparte: „Noi de ce n'am putut să scoatem duhul acesta?” 29„Acest soi de draci”, le-a zis El, „nu poate ieși decît prin rugăciune și post.” 30Au plecat de acolo, și au trecut prin Galilea. Isus nu voia să știe nimănui că trece. 31Cîci învătă pe ucenicii Sine, și zicea: „Fiul omului va fi dat în mîinile oamenilor; ei îl vor omorî, și a treia zi după ce-l vor omorî, va învia.” 32Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, și se temeau să-l întrebe. 33Apoi au venit la Capernaum. Cînd era în casă, Isus și-a întrebat: „Despre ce vorbeați unul cu altul pe drum?” 34Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare. 35Atunci Isus a ezutat jos, a chemat pe cei doisprezece, și le-a zis: „Dacă vreă cineva să fie cel dintîi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!” 36și a luat un copil, și l-a așezat în mijlocul lor; apoi l-a luat în brațe, și le-a zis: 37„Oricine primește pe unul din acești copii în Numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine Mă primește pe Mine, nu Mă primește pe Mine, ci pe Cel ce M'a trimis pe Mine.” 38Ioan și-a zis: „Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțînd draci în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu venea după noi.” 39„Nu-l opriți”, a răspuns Isus, „căci nu este nimănui, care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăbi de rău îndată după aceea. 40Cine nu este împotriva noastră, este pentru noi. 41și oricine vă va da de băut un pahar cu apă, în Numele Meu, pentru că sînteți ucenici ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu-i va pierde răsplata. 42Dar, dacă va face cineva să păcătuiească pe unul din acești micuși, cari cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să se lege de gît o piatră mare de moară și să fie aruncat în mare. 43Dacă mîna ta te face să căzi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în via, decît să ai două mîini, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge, 44unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge. 45Dacă piciorul tău te face să căzi în păcat, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în via chiop, decît să ai două picioare, și să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge, 46unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge. 47și dacă ochiul tău te face să căzi în păcat, scoate-l; este mai bine

pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu numai cu un ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul gheenei, ⁴⁸unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge. ⁴⁹Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc, și orice jertfă va fi sărată cu sare. ⁵⁰Sarea este bună; dar dacă sarea îți pierde puterea de a săra, cu ce îți vei da înapoi puterea aceasta? Să aveți sare în voi în ziua, și să trăiți în pace unii cu alții.``

Chapter 10

¹Isus a plecat de acolo, și a venit în interiorul Iudeii, dincolo de Iordan. Gloatele s-au adunat din nou la El; și, după obiceiul său, a început iar să-i învețe. ²Au venit la El Fariseii; și, ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă este îngăduit unui bărbat să lase nevasta. ³Drept răspuns, El le-a zis: „Ce v'ă poruncit Moise?” ⁴„Moise”, au zis ei, „a dat voie ca bărbatul să scrie o carte de despărțire, și să o lase.” ⁵Isus le-a zis: „Din pricina împietririi inimii voastre v'ă scris Moise porunca aceasta. ⁶Dar de la începutul lumii, Dumnezeu și-a făcut parte bărbatească și parte femeiască. ⁷De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevastă-sa. ⁸Și cei doi vor fi un singur trup. Așa că nu mai sînt doi, ci sînt un singur trup. ⁹Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despart.” ¹⁰În casă, ucenicii L-au întrebat iarăși asupra celor de mai sus. ¹¹El le-a zis: „Oricine îți lasă nevasta, și ia pe alta de nevastă, preacurve te face ea; ¹²și dacă o nevastă îți lasă bărbatul, și ia pe altul de bărbat, preacurve te.” ¹³I-au adus niște copilași, ca să se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe ceice îi aduceau. ¹⁴Cînd a văzut Isus acest lucru, s'a mâniat, și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. ¹⁵Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, cu nici un chip nu va intra în ea!” ¹⁶Apoi și-a luat în brațe, și și-a binecuvîntat, punîndu-și mîinile peste ei. ¹⁷Tocmai cînd era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenunchat înaintea Lui, și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să mă pot salva?” ¹⁸„Pentru că Mă numești bun?” și-a zis Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu. ¹⁹Cunoști poruncile: „Să nu preacurveți; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci omertaș; să nu înveli; să cinsteți pe tatăl tău și pe mama ta.” ²⁰El și-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.” ²¹Isus s'a uitat în sus, și i-a zis: „Îți lipsește un lucru; du-te și vinde tot ce ai, dă-l săracilor, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, și urmează-Mă.” ²²Mîhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe averi. ²³Isus s'a uitat înapoi și a zis ucenicilor săi: „Cît de anevoie vor intra în Împărăția lui Dumnezeu ceice au averi!” ²⁴Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Isus a luat din nou cuvîntul, și le-a zis: „Fiilor, cît de anevoie este pentru ceice se încred în bogății, să intre în Împărăția lui Dumnezeu!” ²⁵Mai lesne este să treacă o cârmă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu!” ²⁶Ucenicii au rămas și mai uimiți, și au zis unii către alții: „Cine poate atunci să fie mîntuit?” ²⁷Isus s'a uitat în sus, și le-a zis: „Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sînt cu putință la

Dumnezeu.`` 28 Petru a început s -I zic : „Iat c noi am l sat totul, i Te-am urmat.`` 29 Isus a r spus: „Adev rat v spun c nu este nimeni, care s fi l sat cas , sau fra i, sau surori, sau tat , sau mam , sau nevast , sau copii, sau holde, pentru Mine i pentru Evanghelie, 30 i s nu primeasc acum, în veacul acesta, de o sut de ori mai mult: case, fra i, surori, mame, copii i holde, împreun cu prigoniri; iar în veacul viitor, via a vecinic . 31 Mul i din cei dintîi vor fi cei de pe urm , i mul i din cei de pe urm vor fi cei dintîi.`` 32 Ei erau pe drum i se suiau la Ierusalim; i Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau turbura i, i mergeau îngrozi i dup El. Isus a luat iar la El pe cei doisprezece i a început s le vorbeasc despre lucrurile cari aveau s I se întîmple. 33 „Iat `` , a zis El, „ne suim la Ierusalim, i Fiul omului va fi dat în mînilor preo ilor celor mai de seam i c rturarilor. Ei Îl vor osîndi la moarte, i -L vor da în mînilor Neamurilor, 34 cari î i vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiete, Îl vor scuipa i -L vor omorî; dar, dup trei zile, va învia.`` 35 Fiii lui Zebedei, Iacov i Ioan, au venit la Isus i I-au zis: „Înv torule, am vrea s ne faci ce- i vom cere.`` 36 El le -a zis: „Ce voi i s v fac?`` 37 „D -ne,`` I-au zis ei, „s edem unul la dreapta Ta i altul la stînga Ta, cînd vei fi îmbr cat în slava Ta.`` 38 Isus le -a r spus: „Nu ti i ce cere i. Pute i voi s be i paharul, pe care am s -l beau Eu, sau s fi i boteza i cu botezul cu care am s fiu botezat Eu?`` 39 „Putem,`` au zis ei. i Isus le -a r spus: „Este adev rat c paharul pe care -l voi bea Eu, îl ve i bea, i cu botezul cu care voi fi botezat Eu, ve i fi boteza i; 40 dar cîntea de a edea la dreapta sau la stînga Mea, nu atîrn de Mine s'o dau, ci ea este numai pentru aceia pentru cari a fost preg tit .`` 41 Cei zece, cînd au auzit lucrul acesta, au început s se mînie pe Iacov i pe Ioan. 42 Isus i -a chemat la El, i le -a zis: „, ti i c cei privi i drept cîrmuitori ai neamurilor, domnesc peste ele, i mai marii lor le poruncesc cu st pînire. 43 Dar între voi s nu fie a a. Ci oricare va vrea s fie mare între voi, s fie slujitorul vostru; 44 i oricare va vrea s fie cel dintîi între voi, s fie robul tuturor. 45 C ci Fiul omului n'a venit s I se slujeasc , ci El s slujeasc i s - i dea via a r scump rare pentru mul i!`` 46 Au ajuns la Ierihon. i pe cînd ie ea Isus din Ierihon cu ucenicii S i i cu o mare mul ime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cer etor orb, edea jos lîng drum, i cerea de mil . 47 El a auzit c trece Isus din Nazaret, i a început s strige: „Isuse, Fiul lui David, ai mil de mine!`` 48 Mul i îl certau s tac ; dar el i mai tare striga: „Fiul lui David, ai mil de mine!`` 49 Isus S'a oprit, i a zis: „Chema i -l!`` Au chemat pe orb, i i-au zis: „Îndr zne te, scoal -te, c ci te cheam .`` 50 Orbul i -a aruncat haina; a s rit, i a venit la Isus. 51 Isus a luat cuvîntul, i i -a zis: „Ce vrei s - i fac?`` „Rabuni,`` I -a r spus orbul, „s cap t vederea.`` 52 i Isus i -a zis: „Du-te, credin a ta te -a mîntuit.`` Îndat orbul i -a c p tat vederea, i a mers pe drum dup Isus.

Chapter 11

¹Cînd s'au apropiat de Ierusalim, i au fost lîng Betfaghe i Betania, înspre muntele M slinilor, Isus a trimes pe doi din ucenicii S i, ² i le -a zis: „Duce i-v în satul dinaintea voastr : îndat ce ve i intra în el, ve i g si un m g ru legat, pe care n'a înc lecat înc nici un om; deslega i -l i aduce i-Mi

-1. ³Dacă vă întreba cineva: „Pentru ce face lucrul acesta?” să răspunde: „Domnul are trebuință de el. Și îndată îl va trimite înapoi aici.” ⁴Ucenicii s'au dus, și mâna dreaptă a lui Isus a fost legată afară lângă ușa, și la cotitura drumului, și l-au deslegat. ⁵Unii din cei ce stăteau acolo, le-au zis: „Ce face acesta? De ce deslegă mâna dreaptă a acestuia?” ⁶Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Și i-au lăsat să plece. ⁷Au adus mâna dreaptă a lui Isus, și-au aruncat hainele pe el, și Isus a încălecat pe el. ⁸Mulți oameni își așteptau hainele pe drum, iar alții presărau ramuri, pe cari le tăseră depe câmp. ⁹Cei ce mergeau înaintea și cei ce veneau după Isus, strigau: „Osana! Binecuvântat este cel ce vine în Numele Domnului!” ¹⁰Binecuvântat este Împăratul care vine, Împăratul prințului nostru David! Osana în cerurile prea înalte!” ¹¹Isus a intrat în Ierusalim, și s'a dus în Templu. După ce s'a uitat la toate lucrurile de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a plecat la Betania, cu cei doisprezece. ¹²A doua zi, după ce au ieșit din Betania, Isus a fost mînzit. ¹³A zărit de departe un smochin, care avea frunze, și a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S'a apropiat de smochin, dar n'a găsit decât frunze, căci nu era încă vremea smochinelor. ¹⁴Atunci a luat cuvîntul, și a zis smochinului: „În veac să nu mai născă nimeni rod din tine!” și ucenicii au auzit aceste vorbe. ¹⁵Au ajuns în Ierusalim; și Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbei. ¹⁶Și nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu. ¹⁷Și-i învârtă și zicea: „Oare nu este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile?” Dar voi ați făcut din ea o pețerie de tâlhari.” ¹⁸Preoții cei mai de seamă și cărturarii, cînd au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot norodul era uimit de învățătura Lui. ¹⁹Oricîte ori se însera, Isus ieșea afară din cetate. ²⁰Dimineața, cînd treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcină. ²¹Petru și-a adus aminte de cele petrecute, și a zis lui Isus: „Învățătorule, uite că smochinul, pe care l-ai blestemat, s'a uscat.” ²²Isus a luat cuvîntul, și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu!” ²³Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, căci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. ²⁴De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, cînd vă rugați, să credeți că l-ați primit, și îl veți avea. ²⁵Și, cînd stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru că și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre. ²⁶Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre. ²⁷S'au dus din nou în Ierusalim. Și, pe cînd se plimba Isus prin Templu, au venit la El preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrînii, ²⁸și l-au zis: „Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? și cine îți-a dat puterea aceasta ca să le faci?” ²⁹Isus le-a răspuns: „Am să vă pun și Eu o întrebare; și răspundeți-mi la ea, și apoi vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri. ³⁰Botezul lui Ioan venea din ceruri sau de la oameni? Răspundeți-mi!” ³¹Ei însă vorbeau astfel între ei: „Dacă răspundem: „Din ceruri”, va zice: „Dar de ce nu l-ați crezut?” ³²Și dacă vom răspunde: „De la oameni...” se temeau de norod, căci toți socoteau că Ioan a fost în adevăr un proroc. ³³Atunci au răspuns lui Isus: „Nu știm.” și Isus le-a zis: „Nici Eu n'am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.”

Chapter 12

¹Isus a început pe urmă să le vorbească în pilde. „Un om a sădit o vie. A împrejmuțit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn; apoi a arendat-o unor vieri și a plecat din țară. ²La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca să ia dela ei din roadele viei. ³Vierii au pus mâna pe el, l-au bătut, și l-au trimis înapoi cu mânile goale. ⁴A trimis iar la ei un alt rob; ei l-au rănit la cap, și l-au batjocorit. ⁵A mai trimis un altul, pe care l-au omorât; apoi a trimis mulți alții, dintre cari, pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât. ⁶Mai avea un singur fiu prea iubit; la urmă, l-a trimis și pe el la ei. „Vor primi cu cinste pe fiul meu!” zicea el. ⁷Dar vierii aceia au zis între ei: „Iată mo tenitorul; veni și să-l omorâm, și mo tenirea va fi a noastră.” ⁸Și au pus mâna pe el, l-au omorât, și i-au aruncat trupul afară din vie. ⁹Acum, ce va face stăpânul viei? Va veni, va nimici pe vierii aceia, și viața va da altora. ¹⁰Oare n'au citit locul acesta din Scriptură: „Piatra pe care au lepdat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului;” ¹¹Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?” ¹²Ei căutau să-l prindă, dar se temeau de norod. Pricepuseră că împotriva lor spusese Isus pilda aceasta. Și l-au lăsat, și au plecat. ¹³Apoi au trimis la Isus pe unii din Farisei și din Irodiani, ca să-l prindă cu vorba. ¹⁴Aceștia au venit, și l-au zis: „Învățătorule, țim că spui adevărul, și nu-ți pasă de nimeni; căci nu cauă la fața oamenilor, și înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătești birul Cezarului sau nu? ¹⁵Să plătești sau să nu plătești?” Isus le-a cunoscut făcându-și începutul, și le-a răspuns: „Pentru ce mă ispiti? Aduce-mi un ban (Grece te: dinar.) ca să-l văd.” ¹⁶I-au adus un ban; și Isus și-a întrebat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sînt?” „Ale Cezarului,” I-au răspuns ei. ¹⁷Atunci Isus le-a zis: „Da-ți dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” și se mirau foarte mult de El. ¹⁸Saduceii, cari zice că nu este înviere, au venit la Isus și l-au pus următoarea întrebare: ¹⁹„Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise: „Dacă moare fratele cuiva, și-și rămîne nevastă fără să aibă copii, fratele său să ia nevasta lui, și să ridice urma fratelui său.” ²⁰Erau dar apte frați. Cel dintîi s'a înșurat, și a murit fără să lase urma. ²¹Al doilea a luat nevastă pe văduvă, și a murit fără să lase urma. Tot așa și al treilea. ²²Și nici unul din cei apte n'a lăsat urma. După ei toți, a murit și femeia. ²³La înviere, nevastă căruia dintre ei va fi ea? Căci toți apte au avut-o de nevastă.” ²⁴Drept răspuns, Isus le-a zis: „Oare nu vă rătăciți voi, din pricina că nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu? ²⁵Căci după ce vor învia din morți, nici nu se vor înșura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în ceruri. ²⁶În ce privește învierea morților, oare n'au citit în cartea lui Moise, în locul unde se vorbește despre „Rug”, ce i-a spus Dumnezeu, cînd a zis: „Eu sînt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov?” ²⁷Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii. Tare vă mărtăciți!” ²⁸Unul din cîrturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine Saduceilor, a venit la El, și l-a întrebat: „Care este cea dintîi dintre toate poruncile?” ²⁹Isus și-a răspuns: „Cea dintîi este aceasta: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn;” ³⁰și: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta”; iată porunca dintîi. ³¹Iar a doua este următoarea: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Nu este

alt porunc mai mare decât acestea.`` 32Crturarul I -a zis: „Bine, Înv torule. Adev rat ai zis c Dumnezeu este unul singur, c nu este altul afar de El, 33 i c a-L iubi cu toat inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul, i cu toat puterea, i a iubi pe aproapele ca pe sine, este mai mult decât toate arderile de tot i decât „toate jertfele.`` 34Isus a v zut c a r spus cu pricepere, i i -a zis: „Tu nu e ti departe de Împ r ia lui Dumnezeu.`` i nimeni nu îndr znea s -I mai pun întreb ri. 35Pe când înv a pe norod în Templu, Isus a zis: „Cum zic crturarii c Hristosul este fiul lui David? 36Însu David, fiind însuflat de Duhul Sfânt, a zis: „Domnul a zis Domnului meu: ,ezi la dreapta Mea, pîn voi pune pe vr jma ii T i supt picioarele Tale.`` 37Deci chiar David Îl nume te Domn; atunci cum este El fiul lui?`` i gloata cea mare Îl asculta cu pl cere. 38În înv tura, pe care le -o d dea, Isus le zicea: „P zi i-v de crturari, c rora le place s umble în haine lungi, i s le fac lumea plec ciuni prin pie e. 39Ei umbl dup scaunele dintîi în sinagogi, i dup locurile dintîi la ospe e; 40casele v duvelor le m nînc , i fac rug ciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osînd va veni peste ei.`` 41Isus edea jos în fa a vistieriei Templului, i Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mul i, cari erau boga i, aruncau mult. 42A venit i o v duv s rac , i a aruncat doi b nu i, cari fac un gologan. 43Atunci Isus a chemat pe ucenicii S i, i le -a zis: „Adev rat v spun c aceast v duv s rac a dat mai mult decât to i cei ce au aruncat în vistierie; 44c ci to i ceilal i au aruncat din prisosul lor, dar ea, din s r cia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce -i mai r m sese ca s tr iasc .``

Chapter 13

1Cînd a ie it Isus din Templu, unul din ucenicii Lui i -a zis: „Înv torule, uit -Te ce pietre i ce zidiri!`` 2Isus i -a r spus: „Vezi tu aceste zidiri mari? Nu va r mînea aici piatr pe piatr , care s nu fie d rîmat .`` 3Apoi a ezut pe muntele M slinilor în fa a Templului. i Petru, Iacov, Ioan i Andrei, L-au întrebat deoparte: 4„Spune-ne cînd se vor întîmpla aceste lucruri, i care va fi semnul cînd se vor împlini toate aceste lucruri?`` 5Isus a început atunci s le spun : „B ga i de seam s nu v în ele cineva. 6Fiindc vor veni mul i în Numele Meu, i vor zice: ‚Eu sînt Hristosul!`` i vor în ela pe mul i. 7Cînd ve i auzi despre r zboaie i ve ti de r zboaie, s nu v sp imînta i, c ci lucrurile acestea trebuie s se întîmple. Dar înc nu va fi sfîr itul. 8Un neam se va scula împotriva altui neam, i o împ r ie împotriva altei împ r ii; pe alocurea vor fi cutremure de p mînt, foamete i turbur ri. Aceste lucruri vor fi începutul durerilor. 9Lua i seama la voi în iv . Au s v dea pe mîna soboarelor judec tore ti, i ve i fi b tu i în sinagogi; din pricina Mea ve i fi du i înaintea dreg torilor i înaintea împ ra ilor, pentruca s le sluji i de m rturie. 10Mai întîi trebuie ca Evanghelia s fie propov duit tuturor neamurilor. 11Cînd v vor duce s v dea în mînile lor, s nu v îngrijora i mai dinainte cu privire la cece ve i vorbi, ci s vorbi i orice vi se va da s vorbi i în ceasul acela; c ci nu voi ve i vorbi, ci Duhul Sfânt. 12Fratele va da la moarte pe frate-s u, i tat l pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva p rin ilor lor, i -i vor omorî. 13Ve i fi urî i de to i pentru Numele Meu; dar cine va r bda pîn la sfîr it, va fi mîntuit. 14Cînd ve i vedea ‚urîciunea pustiirii`` stînd acolo unde nu se cade s fie,

-cine cite te s în eleag -atunci cei ce vor fi în Iudea, s fug la mun i. ¹⁵Cine va fi pe acoperi ul casei, s nu se pogoare, i s nu între în cas , ca s - i ia ceva din ea. ¹⁶i cine va fi la câmp, s nu se întoarce înapoi ca s - i ia haina. ¹⁷Vai de femeile cari vor fi îns rcinate, i de cele ce vor da î în zilele acelea! ¹⁸Ruga i-v ca lucrurile acestea s nu se întîmple iarna. ¹⁹Pentru în zilele acelea va fi un necaz a a de mare, cum n'a fost de la începutul lumii, pe care a f cut -o Dumnezeu, pîn azi, i cum nici nu va mai fi vreodat . ²⁰i dac n'ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n'ar sc pa; dar le -a scurtat din pricina celor ale i. ²¹Dac v va zice cineva atunci: „Iat , Hristosul este aici” sau: „Iat -L, acolo”, s nu -l crede i. ²²Ci se vor scula Hristo i mincino i i prooroci mincino i. Ei vor face semne i minuni, ca s în ele, dac ar fi cu putin , i pe cei ale i. ²³Pzi i-v ; iat c vi le-am spus toate dinainte. ²⁴Dar, în zilele acelea, dup necazul acesta, soarele se va întuneca, luna nu- i va mai da lumina ei, ²⁵stelele vor c dea din cer, i puterile cari sînt în ceruri vor fi cl tinate. ²⁶Atunci se va vedea Fiul omului venind pe nori cu mare putere i cu slav . ²⁷Atunci va trimete pe îngerii S i, i va aduna pe cei ale i din cele patru vînturi, dela marginea p mîntului pîn la marginea cerului. ²⁸Lua i înv tur dela smochin prin pilda lui. Cînd ml di a lui se face fraged i înfrunze te, ti i c vara este aproape. ²⁹Tot a a, cînd ve i vedea aceste lucruri împlinindu-se, s ti i c Fiul omului este aproape, este chiar la u i. ³⁰Adev rat v spun, c nu va trece neamul acesta pîn nu se vor împlini toate aceste lucruri. ³¹Cerul i p mîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. ³²Cît despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu tie nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tat l. ³³Lua i seama, veghea i i ruga i-v ; c ci nu ti i cînd va veni vremea aceea. ³⁴Se va întîmpla ca i cu un om plecat într'alt ar , care î i las casa, d robilor s i putere, arat fiec ruia care este datoria lui, i porunce te portarului s vegheze. ³⁵Veghea i dar, pentru nu ti i cînd va veni st pînul casei: sau seara, sau la miezul nop ii, sau la cîntarea coco ilor, sau diminea a. ³⁶Teme i-v ca nu cumva, venind f r veste, s v g seasc dormind. ³⁷Ce v zic vou , zic tuturor: Veghea i!``

Chapter 14

¹Dup dou zile era praznicul Pa telor i al Azimilor. Preo ii cei mai de seam i c rturarii c utau cum s prind pe Isus cu vicle ug, i s -L omoare. ²Ci ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca nu cumva s se fac turburare în norod.” ³Pe cînd edea Isus la mas , în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie, care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; i, dup ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus. ⁴Unora dintre ei le -a fost necaz, i ziceau: „Ce rost are risipa aceasta de mir? ⁵Mirul acesta s'ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei (Grece te: dinari.), i s se dea s racilor.” i le era foarte necaz pe femeia aceea. ⁶Dar Isus le -a zis: „L sa i -o în pace; de ce -i face i sup rare? Ea a f cut un lucru frumos fa de Mine; ⁷c ci pe s raci îi ave i totdeauna cu voi, i le pute i face bine oricînd voi i: dar pe Mine nu M ave i totdeauna. ⁸Ea a f cut ce a putut; Mi -a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare. ⁹Adev rat v spun c , oriunde va fi propov duit Evanghelia aceasta, în toat lumea, se va istorisi i ce a f cut femeia aceasta, spre

pomenirea ei.`` 10Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s'a dus la preo ii cei mai de seam , ca s le vînd pe Isus. 11Cînd au auzit ei lucrul acesta, s'au bucurat, i i-au f g duit bani. i Iuda c uta un prilej nimerit, ca s -L dea în mînile lor. 12În ziua dintîi a praznicului Azimilor, cînd jertfeau Pa tele, ucenicii lui Isus I-au zis: 13El a trimes pe doi din ucenicii S i, i le -a zis: „Duce i-v în cetate; acolo ave i s întîlni i un om ducînd un ulcior cu ap : merge i dup el. 14Unde va intra el, spune i st pînului casei: „Înv torul zice: „Unde este odaia pentru oaspe i, în care s m nînc Pa tele cu ucenicii Mei?`` 15 i are s v arate o odaie mare de sus, a ternut gata: acolo s preg ti i pentru noi.`` 16Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate, i au g sit a a cum le spusese El; i au preg tit Pa tele. 17Seara, Isus a venit cu cei doisprezece. 18Pe cînd edeau la mas i mîncau, Isus a zis: „Adev rat v spun c unul din voi, care m nînc cu Mine, M va vinde.`` 19Ei au început s se întristeze, i s -I zic unul dup altul: „Nu cumva sînt eu?`` 20„Este unul din cei doisprezece,`` le -a r spus El; „i anume, cel ce întinge mîna cu Mine în blid. 21Fiul omului, negre it, Se duce dup cum este scris despre El. Dar vai de omul acela, prin care este vîndut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el, s nu se fi n scut.`` 22Pe cînd mîncau, Isus a luat o pîne; i, dup ce a binecuvîntat, a frînt -o, i le -a dat, zicînd: „Lua i, mîncă i, acesta este trupul Meu.`` 23Apoi a luat un pahar, i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, li l -a dat, i au b ut to i din el. 24 i le -a zis: „Acesta este sîngele Meu, sîngele leg mîntului celui nou, care se vars pentru mul i. 25Adev rat v spun c , de acum încolo, nu voi mai bea din rodul vi ei, pîn în ziua cînd îl voi bea nou în Împ r ia lui Dumnezeu.`` 26Dup ce au cîntat cînt rile de laud , au ie it în muntele M slinilor. 27Isus le -a zis: „În noaptea aceasta to i ve i avea un prilej de poticnire; pentruc este scris: „Voi bate P storul, i oile vor fi risipite.`` 28Dar, dup ce voi învia, voi merge înaintea voastr în Galilea.`` 29Petru i -a zis: „Chiar dac to i ar avea un prilej de poticnire, eu nu voi avea.`` 30 i Isus i -a zis: „Adev rat î i spun c ast zi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca s cînte coco ul de dou ori, te vei lep da de Mine de trei ori.`` 31Dar Petru I -a zis cu i mai mult t rie: „Chiar dac ar trebui s mor împreun cu Tine, tot nu m voi lep da de Tine.`` i to i ceilal i au spus acela lucru. 32S'au dus apoi într'un loc îngr dit, numit Ghetsimani. i Isus a zis ucenicilor S i: „ede i aici pîn M voi ruga.`` 33A luat cu El pe Petru, pe Iacov i pe Ioan, i a început s Se sp imînte i s Se mîhneasc foarte tare. 34El le -a zis: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; r mîne i aici, i veghea i!`` 35Apoi a mers pu in mai înainte, S'a aruncat la p mînt, i Se ruga ca, dac este cu putin , s treac de la El ceasul acela. 36El zicea: „Ava, adic : Tat , - ie toate lucrurile Î i sînt cu putin ; dep rteaz de la Mine paharul acesta! Totu , fac -se nu ce voiesc Eu, ci ce voie ti Tu.`` 37 i a venit la ucenici, pe cari i -a g sit dormind. i a zis lui Petru: „Simone, tu dormi? Un ceas n'ai fost în stare s veghezi? 38Veghea i i ruga i-v , ca s nu c de i în ispit ; duhul este plin de rîvn , dar trupul este neputincios.`` 39S'a dus iar , i S'a rugat, zicînd acelea i cuvinte. 40Apoi S'a întors din nou i i -a g sit dormind; pentruc li se îngreuiaser ochii de somn. Ei nu tiau ce s -I r spund . 41În sfîr it, a venit a treia oar , i le -a zis: „Dormi i de acum, i odihni i-v ! Destul! A venit ceasul! Iat c Fiul omului este dat în mînile p c to ilor. 42Scula i-v ; haidem s mergem; iat c se apropie vînz torul!`` 43 i îndat , pe cînd vorbea El înc , a venit Iuda, unul din cei doisprezece, i împreun cu el a venit o mul ime de oameni cu s bii i cu ciomege, trime i de preo ii

cei mai de seam , de c rturari i de b trîni. ⁴⁴Vînz torul le d duse semnul acesta: „Pe care -L voi s ruta, acela este; s -L prinde i i s -L duce i supt paz .” ⁴⁵Cînd a venit Iuda, s'a apropiat îndat de Isus, i I -a zis: „Înv torule!” i L -a s rutat mult. ⁴⁶Atunci oamenii aceia au pus mîna pe Isus, i L-au prins. ⁴⁷Unul din cei ce st teau lîng El, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, i i -a t iat urechea. ⁴⁸Isus a luat cuvîntul, i le -a zis: „A i ie it ca dup un tîlhar, cu s bii i cu ciomege, ca s M prinde i. ⁴⁹În toate zilele am fost la voi, i înv am pe oameni în Templu, i nu M'a i prins. Dar toate aceste lucruri s'au întîmplat ca s se împlinesc Scripturile.” ⁵⁰Atunci to i ucenicii L-au p r sit i au fugit. ⁵¹Dup El mergea un tîn r, care n'avea pe trup decît o înelitoare de pînz de in. Au pus mîna pe el; ⁵²dar el i -a l sat înelitoarea, i a fugit în pielea goal . ⁵³Pe Isus L-au dus la marele preot, unde s'au adunat to i preo ii cei mai de seam , b trîinii i c rturarii. ⁵⁴Petru L -a urmat de departe pîn în curtea marelui preot; a ezut jos împreun cu aprozii, i se înc lzea la para focului. ⁵⁵Preo ii cei mai de seam i tot soborul c utau vreo m rturie împotriva lui Isus, ca s -L omoare; dar nu g seau nici una. ⁵⁶Pentru mul i f ceau m rturisiri mincinoase împotriva Lui, dar m rturisirile lor nu se potriveau. ⁵⁷Unii s'au sculat i au f cut o m rturisire mincinoas împotriva Lui, i au zis: ⁵⁸„Noi L-am auzit zicînd: „Eu voi strica Templul acesta, f cut de mîni omene ti, i în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi f cut de mîni omene ti.” ⁵⁹Nici chiar în privin a aceasta nu se potrivea m rturisirea lor. ⁶⁰Atunci marele preot s'a sculat în picioare în mijlocul adun rii, a întrebat pe Isus, i I -a zis: „Nu r spunzi nimic? Ce m rturisesc oamenii ace tia împotriva Ta?” ⁶¹Isus t cea, i nu r spunea nimic. Marele preot L -a întrebat iar , i I -a zis: „E ti Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvîntat?” ⁶²„Da, sînt,” i -a r spus Isus. „, i ve i vedea pe Fiul omului ezînd la dreapta puterii i venind pe norii cerului.” ⁶³Atunci marele preot i -a rupt hainele, i a zis: „Ce nevoie mai avem de martori? ⁶⁴A i auzit hula. Ce vi se pare?” To i L-au osîndit s fie pedepsit cu moartea. ⁶⁵i unii au început s -L scuipe, s -I acopere fa a, s -L bat cu pumnii, i s -I zic : „Prooroce te!” Iar aprozii L-au primit în palme. ⁶⁶Pe cînd st tea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot. ⁶⁷Cînd a v zut pe Petru înc lzindu-se, s'a uitat înt la el, i i -a zis: „, i tu erai cu Isus din Nazaret!” ⁶⁸El s'a lep dat, i a zis: „Nu tiu, nici nu în eleg ce vrei s zici.” Apoi a ie it în pridvor. i a cîntat coco ul. ⁶⁹Cînd l -a v zut slujnica, a început iar s spun celor ce st teau acolo: „Acesta este unul dintre oamenii aceia.” ⁷⁰i el s'a lep dat din nou. Dup pu in vreme, ceice st teau acolo, au zis iar lui Petru: „Nu mai încape îndoial c e ti unul din oamenii aceia; c ci e ti Galilean, i graiul t u seam n cu al lor.” ⁷¹Atunci el a început s se blesteme i s se jure: „Nu cunosc pe omul acesta, despre care vorbi i!” ⁷²Îndat a cîntat coco ul a doua oar . i Petru i -a adus aminte de vorba, pe care i -o spusese Isus: „Înainte ca s cînte coco ul de dou ori, te vei lep da de Mine de trei ori.” i gîndindu-se la acest lucru, a început s plîng .

Chapter 15

¹Diminea a, preo ii cei mai de seam au f cut îndat sfat cu b trîni, c rturarii i tot Soborul. Dup ce au legat pe Isus, L-au dus i L-au dat în mînile lui Pilat. ²Pilat L -a întreat: „E ti Tu Împ ratul Iudeilor?” „Da, sînt”, i -a r spuns Isus. ³Preo ii cei mai de seam Îl învinuiau de multe lucruri. ⁴Pilat L -a întreat din nou: „Nu r spunzi nimic? Uite de cîte lucruri Te învinuiesc ei!” ⁵Isus n'a mai dat nici un r spuns, lucru care a mirat pe Pilat. ⁶La fiecare praznic al Pa telor, Pilat le slobozea un întemni at, pe care -l cereau ei. ⁷În temni era unul numit Baraba, închis împreun cu tovar ii lui, din pricina unui omor, pe care -l s vîr iser într'o r scoal . ⁸Norodul s'a suit, i a început s cear lui Pilat s le dea ce avea obicei s le dea totdeauna. ⁹Pilat le -a r spuns: „Voi i s v slobozesc pe Împ ratul Iudeilor?” ¹⁰Ci pricepuse c preo ii cei mai de seam din pizm Îl d duser în mîna lui. ¹¹Dar preo ii cei mai de seam au a î at norodul s cear lui Pilat s le slobozeasc mai bine pe Baraba. ¹²Pilat a luat din nou cuvîntul, i le -a zis: „Dar ce voi i s fac cu Acela, pe care -L numi i Împ ratul Iudeilor?” ¹³Ei au strigat din nou: „R stigne te -L!” ¹⁴„Dar ce r u a f cut?” le -a zis Pilat. Îns ei au început s strige i mai tare: „R stigne te -L!” ¹⁵Pilat a vrut s fac pe placul norodului, i le -a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, dup ce a pus s -L bat cu nuiele, L -a dat s fie r stignit. ¹⁶Osta ii au adus pe Isus în curte, adic în palat, i au adunat toat ceata osta ilor. ¹⁷L-au îmbr cat într'o hain de purpur , au împletit o cunun de spini, i I-au pus -o pe cap. ¹⁸Apoi au început s -I ureze, i s zic : „Plec ciune, Împ ratul Iudeilor!” ¹⁹i -L loveau în cap cu o trestie, Îl scui piau, îngenuncheau i I se închinau. ²⁰Dup ce i-au b tut astfel joc de El, L-au desbr cat de haina de purpur , L-au îmbr cat în hainele Lui, i L-au dus s -L r stigneasc . ²¹Au silit s duc crucea lui Isus pe un trec tor, care se întorcea dela cîmp, numit Simon din Cirena, tat l lui Alexandru i al lui Ruf. ²²i au adus pe Isus la locul numit Golgota, care, tîlm cit, însemneaz : „Locul c p înii.” ²³I-au dat s bea vin amestecat cu smirn , dar El nu l -a luat. ²⁴Dup ce L-au r stignit, I-au împ r it hainele între ei, tr gînd la sor i, ca s tie ce s ia fiecare. ²⁵Cînd L-au r stignit, era ceasul al treilea. ²⁶Deasupra Lui era scris vina Lui: „Împ ratul Iudeilor.” ²⁷Împreun cu El au r stignit doi tîlhari, unul la dreapta i altul la stînga Lui. ²⁸Astfel s'a împlinit Scriptura, care zice: „A fost pus în num rul celor f r delege.” ²⁹Trec torii î i b teau joc de El, d deau din cap, i ziceau: „U ! Tu, care strici Templul, i -l zide ti la loc în trei zile, ³⁰mîntuie te-Te pe Tine însu i, i pogoar -Te de pe cruce!” ³¹Tot astfel i preo ii cei mai de seam , împreun cu c rturarii î i b teau joc de El între ei, i ziceau: „Pe al ii i -a mîntuit, i pe Sine însu nu Se poate mîntui!” ³²Hristosul, Împ ratul lui Israel, s Se pogoare acum de pe cruce, ca s vedem i s credem!” Cei r stigni i împreun cu El, deasemenea î i b teau joc de El. ³³La ceasul al aselea, s'a f cut întunerec peste toat ara, pîn la ceasul al nou lea. ³⁴i în ceasul al nou lea, Isus a strigat cu glas tare: „Eloi, Eloi, lama sabactani” care, tîlm cit, înseamn : „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M'ai p r sit?” ³⁵Unii din cei ce st teau acolo, cînd L-au auzit, ziceau: „Iat , cheam pe Ilie!” ³⁶i unul din ei a alergat de a umplut un burete cu o et, l -a pus într'o trestie, i I -a dat s bea, zicînd: „L sa i s vedem dac va veni Ilie s -L pogoare de pe cruce!” ³⁷Dar Isus a scos un strig t tare, i i -a dat duhul. ³⁸Perdeaua dinl untrul Templului s'a rupt în dou de sus pîn jos. ³⁹Suta ul, care sta în fa a lui Isus, cînd a v zut c i -a dat astfel duhul, a zis: „Cu adev rat, omul

acesta era Fiul lui Dumnezeu!` 40Acolo erau și niște femei, cari priveau de departe. Printre ele erau Maria Magdalina, Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iose, și Salome, 41cari, pe când era El în Galilea, mergeau după El și-I slujeau; și multe alte femei, cari se suiseră împreună cu El în Ierusalim. 42Când s'a înserat-fiindcă era ziua Pregătirii, adică, ziua dinaintea Sabatului. - 43a venit Iosif din Arimatea, un sfetnic cu vază al soborului, care și el a teptat Împărăția lui Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul lui Isus. 44Pilat s'a mirat că murise așa de curând; a chemat pe sutaș, și l-a întrebat dacă a murit de mult. 45După ce s'a încredințat de la sutaș că a murit, a dăruit lui Iosif trupul. 46și Iosif a cumpărat o pânză subțire de în, a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfășurat în pânza de în, și L-a pus într-un mormânt scapat în stâncă. Apoi a prăvit o piatră la ușa mormântului. 47Maria Magdalina și Maria, mama lui Iose, se uitau unde L-puneau.

Chapter 16

1După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalina, Maria, mama lui Iacov, și Salome, au cumpărat miroase, ca să se ducă să unge trupul lui Isus. 2În ziua dintâi a săptămânii, s'au dus la mormânt disdiminea, pe când răsuțea soarele. 3Femeile ziceau una către alta: „Cine ne va prăvi piatra de la ușa mormântului?” 4și când și-au ridicat ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese prăvită. 5Au intrat în mormânt, au văzut pe un tinerel ezând la dreapta, îmbrăcat într'un veșmânt alb, și s'au sperimântat. 6El le-a zis: „Nu vă sperimântați! Căutați pe Isus din Nazaret, care a fost răstignit: a înviat, nu este aici; iată locul unde îl puseseră. 7Dar duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui, și lui Petru, că mergeți înaintea voastră în Galilea: acolo Îl veți vedea, cum vă'a spus.” 8Ele au ieșit afară din mormânt, și au luat-o la fugă, pentru că erau cuprinse de cutremură și de spaimă. și n'au spus nimic, căci se temeauă. 9(Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei dintâi a săptămânii, S'a arătat mai întâi Mariei Magdalinei, din care scosese șapte draci. 10Ea s'a dus și a dat de știre celor ce fuseseră împreună cu El, cari plângeau și se tânguiau. 11Când au auzit ei că este viu și că a fost văzut de ea, n'au crezut-o. 12După aceea, S'a arătat, într'alt chip, la doi dintre ei, pe drum, când se duceau la rău. 13Aceia s'au dus de au spus lucrul acesta celorlalți, dar nici pe ei nu și-au crezut. 14În sfârșit, S'a arătat celor unsprezece, când ședeau la masă; și și-a muștrătat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat. 15Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice faptură. 16Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. 17Iată semnele cari vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; 18vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu și-i va vătăma; și și vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” 19Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S'a înălțat la cer, și a ezut la dreapta lui Dumnezeu. 20Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei, și întruțea Cuvântul prin semnele, cari și-l însoțeau. Amin.

Luke

Chapter 1

¹Fiindc mul i s'au apucat s alc tuiasc o istorisire am nun it despre lucrurile cari s'au petrecut printre noi, ²dup cum ni le-au încredin at ceice le-au v zut cu ochii lor dela început, i au ajuns slujitori ai cuvîntului, ³am g sit i eu cu cale, prea alesule Teofile, dup ce am f cut cercet ri cu deam runtul asupra tuturor acestor lucruri dela obîr ia lor, s i le scriu în ir unele dup altele, ⁴ca s po i cunoa te astfel temeincia înv turilor, pe cari le-ai primit prin viu grai. ⁵În zilele lui Irod, împ ratul Iudeii, era un preot, numit Zaharia, din ceata lui Abia. Nevasta lui era din fetele lui Aaron, i se chema Elisaveta. ⁶Amîndoi erau neprih ni i înaintea lui Dumnezeu, i p zeau f r pat toate poruncile i toate rînduielele Domnului. ⁷N'aveau copii, pentru Elisaveta era stearp ; i amîndoi erau înainta i în vîrst . ⁸Dar, pe cînd slujea Zaharia înaintea lui Dumnezeu, la rîndul cetei lui, ⁹dup obiceiul preo iei, a ie it la sor i s între s t mîieze în Templul Domnului. ¹⁰În ceasul t mîierii, toat mul imea norodului se ruga afar . ¹¹Atunci un înger al Domnului s'a ar tat lui Zaharia, i a st tut în picioare la dreapta altarului pentru t mîiere. ¹²Zaharia s'a sp imîntat, cînd l -a v zut; i l -a apucat frica. ¹³Dar îngerul i -a zis: „Nu te teme Zahario; fiindc rug ciunea ta a fost ascultat . Nevast -ta Elisaveta î i va na te un fiu, c ruia îi vei pune numele Ioan. ¹⁴El va fi pentru tine o pricin de bucurie i veselie, i mul i se vor bucura de na terea lui. ¹⁵C ci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici b utur ame itoare, i se va umplea de Duhul Sfînt înc din pîntecele maicii sale. ¹⁶El va întoarce pe mul i din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. ¹⁷Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul i puterea lui Ilie, ca s întoarc inimile p rin ilor la copii, i pe cei neascult ori la umblarea în în elepciunea celor neprih ni i, ca s g teasc Domnului un norod bine preg tit pentru El.`` ¹⁸Zaharia a zis îngerului: „Din ce voi cunoa te lucrul acesta? Fiindc eu sînt b trîn, i nevast -mea este înaintat în vîrst .`` ¹⁹Drept r spus, îngerul i -a zis: „Eu sînt Gavril, care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimes s - i vorbesc, i s - i aduc aceast veste bun . ²⁰Iat c vei fi mut, i nu vei putea vorbi, pîn în ziua cînd se vor împli aceste lucruri, pentru n'ai crezut cuvintele mele, cari se vor împlini la vremea lor.`` ²¹Norodul îns a tepta pe Zaharia, i se mira de z bovirea lui în Templu. ²²Cînd a ie it afar , nu putea s le vorbeasc ; i au în eles c avusese o vedenie în Templu. El le f cea semne într'una, i a r mas mut. ²³Dup ce i s'au împlinit zilele de slujb , Zaharia s'a dus acas . ²⁴Peste cîtva timp, Elisaveta, nevasta lui, a r mas îns rcinat , i s'a inut ascuns de tot cinci luni. „C ci``, zicea ea, ²⁵„iat ce mi -a f cut Domnul, cînd i -a aruncat ochii spre mine, ca s -mi ia ocara dintre oameni.`` ²⁶În luna a asea, îngerul Gavril a fost trimes de Dumnezeu într'o cetate din Galilea, numit Nazaret, ²⁷la o fecioar logodit cu un b rbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria. ²⁸Îngerul a intrat la ea, i a zis: „Plec ciune, ie, c reia i s'a f cut mare har; Domnul este cu tine, binecuvîntat e ti tu între femei!`` ²⁹Turburat foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singur ce putea s însemneze urarea aceasta. ³⁰Îngerul i -a zis: „Nu te teme, Marie; c ci ai c p tat

îndurare înaintea lui Dumnezeu. ³¹ i iat c vei r mînea îns rcinat , i vei na te un fiu, c ruia îi vei pune numele Isus. ³²El va fi mare, i va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; i Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tat lui S u David. ³³Va împ r i peste casa lui Iacov în veci, i Împ r ia Lui nu va avea sfîr it.`` ³⁴Maria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindc eu nu tiu de b rbat?`` ³⁵Îngerul i -a r spus: „Duhul Sfînt Se va pogorî peste tine, i puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfîntul care Se va na te din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. ³⁶Iat c Elisaveta, rudenia ta, a z mislit, i ea, un fiu la b trîne e; i ea, c reia i se zicea stearp , este acum în a asea lun . ³⁷C ci niciun cuvînt dela Dumnezeu nu este lipsit de putere. ³⁸Maria a zis: „Iat , roaba Domnului; fac -mi-se dup cuvintele tale!`` i îngerul a plecat dela ea. ³⁹Maria s'a sculat chiar în zilele acelea, i a plecat în grab spre mun i, într'o cetate a lui Iuda. ⁴⁰A intrat în casa lui Zaharia, i a urat de bine Elisavetei. ⁴¹Cum a auzit Elisaveta urarea Mariei, i -a s ltat pruncul în pîntece, i Elisaveta s'a umplut de Duhul Sfînt. ⁴²Ea a strigat cu glas tare: „Binecuvîntat e ti tu între femei, i binecuvîntat este rodul pîntecelui t u. ⁴³Cum mi -a fost dat mie s vin la mine maica Domnului meu? ⁴⁴Fiindc iat , cum mi -a ajuns la urechi glasul ur rii tale, mi -a s ltat pruncul în pîntece de bucurie. ⁴⁵Ferice de aceea care a crezut; pentruc lucrurile, cari i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini.`` ⁴⁶ i Maria a zis: „Sufletul meu m re te pe Domnul, ⁴⁷ i mi se bucur duhul în Dumnezeu, Mîntuitorul meu, ⁴⁸pentruc a privit spre starea smerit a roabei Sale. C ci iat c deacum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericit , ⁴⁹pentruc Cel Atot Puternic a f cut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfînt, ⁵⁰ i îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El. ⁵¹El a ar tat putere cu bra ul Lui; a risipit gîndurile, pe cari le aveau cei mîndri în inima lor. ⁵²A r sturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, i a în l at pe cei smeri i. ⁵³Pe cei fl mînzi i -a s turat de bun t i, i pe cei boga i i -a scos afar cu mîinile goale. ⁵⁴A venit în ajutorul robului s u Israel, c ci i -a adus aminte de îndurarea Sa, - ⁵⁵cum f g duise p rin ilor no tri, -fa de Avraam i s mîn a lui în veac.`` ⁵⁶Maria a r mas împreun cu Elisaveta cam trei luni. Apoi s'a întors acas . ⁵⁷Elisavetei i s'a împlinit vremea s nasc ; i a n scut un fiu. ⁵⁸Vecinii i rudele ei au auzit c Domnul a ar tat mare îndurare fa de ea, i se bucurau împreun cu ea. ⁵⁹În ziua a opta, au venit s taie pruncul împrejur, i voiau s -i pun numele Zaharia, dup numele tat lui s u. ⁶⁰Dar mama lui a luat cuvîntul, i a zis: „Nu. Ci are s se cheme Ioan.`` ⁶¹Ei i-au zis: „Nimeni din rubedeniile tale nu poart numele acesta.`` ⁶² i au început s fac semne tat lui s u, ca s tie cum ar vrea s -i pun numele. ⁶³Zaharia a cerut o t bli de scris, i a scris, zicînd: „Numele lui este Ioan.`` i to i s'au minunat. ⁶⁴În clipa aceea, i s'a deschis gura, i s'a deslegat limba, i el vorbea i binecuvînta pe Dumnezeu. ⁶⁵Pe to i vecinii i -a apucat frica, i în tot inutul acela muntos al Iudeii, se vorbea despre toate aceste lucruri. ⁶⁶To i ceice le auzeau, le p strau în inima lor, i ziceau: „Oare ce va fi pruncul acesta?`` i mîna Domnului era într'adev r cu el. ⁶⁷Zaharia, tat l lui, s'a umplut de Duhul Sfînt, a proorocit, i a zis: ⁶⁸„Binecuvîntat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentruc a cercetat i a r scump rat pe poporul S u. ⁶⁹ i ne -a ridicat o mîntuire puternic (Grece te: un corn de mîntuire.) în casa robului S u David, ⁷⁰cum vestise prin gura sfin ilor S i prooroci, cari au fost din vechime; - ⁷¹mîntuire de

vr jma ii no tri i din mîna tuturor celor ce ne ur sc! ⁷²Astfel Î i arat El îndurarea fa de p rin ii no tri, i Î i aduce aminte de leg mîntul Lui cel sfînt, ⁷³potrivit jur mîntului prin care Se jurase p rintului nostru Avraam, ⁷⁴c , dup ce ne va izb vi din mîna vr jma ilor no tri, ne va îng dui s -I slujim f r fric , ⁷⁵tr ind înaintea Lui în sfin enie i neprih nire, în toate zilele vie ii noastre. ⁷⁶i tu, pruncule, vei fi chemat prooroc al Celui Prea Înalt. C ci vei merge înaintea Domnului, ca s preg te ti c ile Lui, ⁷⁷i s dai poporului S u cuno tin a mîntuirii, care st în iertarea p catelor lui; - ⁷⁸datorit marei îndur ri a Dumnezeului nostru, în urma c reia ne -a cercetat Soarele care r sare din în l ime, ⁷⁹ca s lumineze pe ceice zac în întunerecul i în umbra mor ii, i s ne îndrepte picioarele pe calea p cii!`` ⁸⁰Iar pruncul cre tea i se înt rea în duh. i a stat în locuri pustii pîn în ziua ar t rii lui înaintea lui Israel.

Chapter 2

¹În vremea aceea a ie it o porunc de la Cezar August s se înscrie toat lumea. ²Înscrierea aceasta s'a f cut întîia dat pe cînd era dreg tor în Siria uirinius. ³To i se duceau s se înscrie, fiecare în cetatea lui. ⁴Iosif s'a suit i el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca s se duc în Iudea, în cetatea lui David, numit Betleem, -pentruc era din casa i din semin ia lui David, - ⁵s se înscrie împreun cu Maria, logodnica lui, care era îns rcinat . ⁶Pe cînd erau ei acolo, s'a împlinit vremea cînd trebuia s nasc Maria. ⁷i a n scut pe Fiul ei cel întîi n scut, L -a înf at în scutece i L -a culcat într'o iesle, pentruc în casa de poposire nu era loc pentru ei. ⁸În inutul acela erau ni te p stori, cari st teau afar în cîmp, i f ceau de straj noaptea împrejurul turmei lor. ⁹i iat c un înger al Domnului s'a înf i at înaintea lor, i slava Domnului a str lucit împrejurul lor. Ei s'au înfrico at foarte tare. ¹⁰Dar îngerul le -a zis: „Nu v teme i: c ci v aduc o veste bun , care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: ¹¹ast zi în cetatea lui David, vi s'a n scut un Mîntuitor, care este Hristos, Domnul. ¹²Iat semnul, dup care -L ve i cunoa te: ve i g si un prunc înf at în scutece i culcat într'o iesle.`` ¹³i deodat , împreun cu îngerul s'a unit o mul ime de oaste cereasc , l udînd pe Dumnezeu, i zicînd: ¹⁴„Slav lui Dumnezeu în locurile prea înalte, i pace pe p mînt între oamenii pl cu i Lui.`` ¹⁵Dup ce au plecat îngerii de la ei, ca s se întoarc în cer, p storii au zis unii c tre al ii: „Haidem s mergem pîn la Betleem, i s vedem ce ni s'a spus i ce ne -a f cut cunoscut Domnul.`` ¹⁶S'au dus în grab , i au g sit pe Maria, pe Iosif, i pruncul culcat în iesle. ¹⁷Dup ce L-au v zut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc. ¹⁸To i ceice i-au auzit, s'au mirat de cele ce le spuneau p storii. ¹⁹Maria p stra toate cuvintele acelea, i se gîndea la ele în inima ei. ²⁰i p storii s'au întors, sl vind i l udînd pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziser i v zuser , i cari erau întocmai cum li se spusese. ²¹Cînd a venit ziua a opta, în care trebuia t iat împrejur pruncul, I-au pus numele ISUS, nume, care fusese spus de înger înainte ca s fi fost El z mislit în pîntece. ²²i, cînd s'au împlinit zilele pentru cur irea lor, dup Legea lui Moise, Iosif i Maria au adus Pruncul la Ierusalim, ca s -L înf i eze înaintea Domnului, - ²³dup cum este scris în Legea Domnului: „Orice întîi n scut de partea b rb teasc va fi închinat

Domnului²⁴, i ca s aduc jertf : o p reche de turturele sau doi pui de porumbei, dup cum este poruncit în Legea Domnului. ²⁵ i iat c în Ierusalim era un om numit Simeon. Omul acesta ducea o via sfânt , i era cu frica lui Dumnezeu. El a tepta mîngîierea lui Israel, i Duhul Sfînt era peste el. ²⁶Duhul Sfînt îl în tiin ase c nu va muri înainte ca s vad pe Hristosul Domnului. ²⁷El a venit în Templu, mînat de Duhul. i, cînd au adus p rin ii înl untru pe Pruncul Isus, ca s împlineasc cu privire la El ce porunceea Legea, ²⁸Simeon L -a luat în bra e, a binecuvîntat pe Dumnezeu, i a zis: ²⁹„Acum, sloboze te în pace pe robul T u, St pîne, dup cuvîntul T u. ³⁰C ci au v zutochii mei mîntuirea Ta, ³¹pe care ai preg tit -o s fie, înaintea tuturor popoarelor, ³²lumina care s lumineze neamurile, i slava poporului T u Israel.`` ³³Tat l i mama Lui se mirau de lucrurile cari se spuneau despre El. ³⁴Simeon i -a binecuvîntat, i a zis Mariei, mama Lui: „Iat , Copilul acesta este rînduit spre pr bu irea i ridicarea multora în Israel, i s fie un semn, care va stîrni împotrivre. ³⁵Chiar sufletul t u va fi str puns de o sabie, ca s se descopere gîndurile multor inimi.`` ³⁶Mai era acolo i o prooroci , Ana, fata lui Fanuel, din semin ia lui A er. Ea era foarte înaintat în vîrst , i tr ise cu b rbatul ei apte ani dup fecioria ei. ³⁷R mas v duv , i fiind în vîrst de optzeci i patru ani, Ana nu se dep rta de Templu, i zi i noapte slujea lui Dumnezeu cu post i cu rug ciuni. ³⁸A venit i ea în acela ceas, i a început s laude pe Dumnezeu, i s vorbeasc despre Isus tuturor celor ce a teptau mîntuirea Ierusalimului. ³⁹Dup ce au împlinit tot ce porunceea Legea Domnului, Iosif i Maria s'au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret. ⁴⁰Iar Pruncul cre tea i se înt rea; era plin de în elepciune, i harul lui Dumnezeu era peste El. ⁴¹P rin ii lui Isus se duceau la Ierusalim în fiecare an, la praznicul Pa telor. ⁴²Cînd a fost El de doisprezece ani, s'au suit la Ierusalim, dup obiceiul praznicului. ⁴³Apoi, dup ce au trecut zilele praznicului, pe cînd se întorceau acas , b iatul Isus a r mas în Ierusalim. P rin ii Lui n'au b gat de seam lucrul acesta. ⁴⁴Au crezut c este cu tovar ii lor de c l torie, i au mers cale de o zi, i L-au c utat printre rudele i cunoscu ii lor. ⁴⁵Dar nu L-au g sit, i s'au întors la Ierusalim s -L caute. ⁴⁶Dup trei zile, L-au g sit în Templu, ezînd în mijlocul înv torilor, ascultîndu -i i punîndu-le întreb ri. ⁴⁷To i cari -L auzeau, r mîneau uimi i de priceperea i r spusurile Lui. ⁴⁸Cînd L-au v zut p rin ii Lui, au r mas înm rmuri i; i mama Lui I -a zis: „Fiule, pentru ce Te-ai purtat a a cu noi? Iat c tat l T u i eu Te-am c utat cu îngrijorare.`` ⁴⁹El le -a zis: „Dece M'a i c utat? Oare nu tia i c trebuie s fiu în casa Tat lui Meu?`` ⁵⁰Dar ei n'au în eles spusele Lui. ⁵¹Apoi S'a pogorît împreun cu ei, a venit la Nazaret, i le era supus. Mam -Sa p stra toate cuvintele acestea în inima ei. ⁵² i Isus cre tea în în elepciune, în statur , i era tot mai pl cut înaintea lui Dumnezeu i înaintea oamenilor.

Chapter 3

¹În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, -pe cînd Pilat din Pont era dreg tor în Iudea, Irod, cîrmuitor al Galileii, Filip, fratele lui, cîrmuitor al Ituriei i al Trahonitei, Lisania, cîrmuitor al Abilenei, ² i în zilele marilor preo i Ana i Caiafa, -Cuvîntul lui Dumnezeu a vorbit

lui Ioan, fiul lui Zaharia în pustie. ³ i Ioan a venit prin tot inutul din împrejurimile Iordanului, i propov duia botezul poc în ei, pentru iertarea p catelor, ⁴dup cum este scris în cartea cuvintelor proorocului Isaia: „Iat glasul celui ce strig în pustie: „Preg ti i calea Domnului, netezi i -I c r rile. ⁵Orice vale va fi astupat , orice munte i orice deal va fi pref cut în loc neted; c ile strâmbe vor fi îndreptate, i drumurile zgron uroase vor fi netezite. ⁶i orice f ptur va vedea mîntuirea lui Dumnezeu.`` ⁷Ioan zicea dar noroadelor, cari veneau s fie botezate de el: „Pui de n pîrci, cine v'a înv at s fugi i de mînia viitoare? ⁸Face i dar roduri vrednice de poc in a voastr , i nu v apuca i s zice i în voi în iv : „Avem pe Avraam ca tat !` C ci v spun c Dumnezeu din pietrele acestea poate s ridice fii lui Avraam. ⁹Securea a i fost înfipt la r d cina pomilor: deci, orice pom care nu face road bun , este t iat i aruncat în foc.`` ¹⁰Noroadele îl întrebau, i ziceau: „Atunci ce trebuie s facem?`` ¹¹Drept r spus, el le zicea: „Cine are dou haine, s împart cu cine n'are nici una; i cine are de mîncare, s fac la fel.`` ¹²Au venit i ni te vame i s fie boteza i, i i-au zis: „Înv torului, noi ce trebuie s facem?`` ¹³El le -a r spus: „S nu cere i nimic mai mult peste ce v'a fost poruncit s lua i.`` ¹⁴Ni te o ta i îl întrebau i ei, i ziceau: „Dar noi ce trebuie s facem?`` El le -a r spus: „S nu stoarce i nimic dela nimeni prin amenin ri, nici s nu învinui i pe nimeni pe nedrept, ci s v mul mi i cu lefurile voastre.`` ¹⁵Fiindc norodul era în a teptare, i to i se gîndeau în inimile lor cu privire la Ioan, dac nu cumva este el Hristosul, ¹⁶Ioan, drept r spus, a zis tuturor: „Cît despre mine, eu v botez cu ap ; dar vine Acela care este mai puternic decît mine, i c ruia eu nu sînt vrednic s -I desleg cureaua înc l mintelor. El v va boteza cu Duhul Sfînt i cu foc. ¹⁷Acela are lopata în mîn ; Î i va cur i aria cu des vîr ire, i Î i va strînge grîul în grînar, iar pleava o va arde într'un foc care nu se stinge.`` ¹⁸Astfel propov duia Ioan norodului Evanghelia, i -i d dea înc multe alte îndemnuri. ¹⁹Dar cîrmuitorul Irod, care era muștrat de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui s u Filip, i pentru toate relele pe cari le f cuse, ²⁰a mai ad ugat la toate celelalte rele i pe acela c a închis pe Ioan în temni . ²¹Dup ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat i Isus; i pe cînd Se ruga, s'a deschis cerul, ²²i Duhul Sfînt S'a pogorît peste El în chip trupesc, ca un porumbel. i din cer s'a auzit un glas, care zicea: „Tu e ti Fiul Meu prea iubit: în Tine Îmi g sesc toat pl cerea Mea!`` ²³Isus avea aproape treizeci de ani, cînd a început s înve e pe norod; i era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli, ²⁴fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif, ²⁵fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai, ²⁶fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda, ²⁷fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri, ²⁸fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er, ²⁹fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi, ³⁰fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim, ³¹fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David, ³²fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Booz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason, ³³fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda, ³⁴fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor, ³⁵fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala, ³⁶fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui

Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh, ³⁷fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Jared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan, ³⁸fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

Chapter 4

¹Isus, plin de Duhul Sfânt, S'a întors dela Iordan, i a fost dus de Duhul în pustie, ²unde a fost ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. N'a mâncat nimic în zilele acelea; i, dup ce au trecut acele zile, a fl mînzit. ³Diavolul I -a zis: „Dac e ti Fiul lui Dumnezeu, porunce te pietrei acesteia s se fac pîne.” ⁴Isus i -a r spus: „Este scris: Omul nu va tr i numai cu pîne, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.” ⁵Diavolul L -a suit pe un munte înalt, i -a ar tat într'o clip , toate împ r iile p mîntului, ⁶ i I -a zis: „ie Î i voi da toat st pînirea i slava acestor împ r ii; c ci mie îmi este dat , i o dau oricui voiesc. ⁷Dac dar, Te vei închina înaintea mea, toat va fi a Ta.” ⁸Drept r spus, Isus i -a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: S te închini Domnului, Dumnezeului t u, i numai Lui s -I sluje ti.” ⁹Diavolul L -a dus apoi în Ierusalim, L -a a ezat pe stra ina acoperi ului Templului, i I -a zis: „Dac e ti Fiul lui Dumnezeu, arunc -Te jos de aici;” ¹⁰c ci este scris: „El va porunci îngerilor Lui s Te p zeasc ;” ¹¹i: „Ei Te vor lua pe mîni, ca nu cumva s Te love ti cu piciorul de vreo piatr .” ¹²Isus i -a r spus: „S'a spus: S nu ispite ti pe Domnul, Dumnezeul t u.” ¹³Dup ce L -a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat dela El, pîn la o vreme. ¹⁴Isus, plin de puterea Duhului, S'a întors în Galilea, i I s'a dus vestea în tot inutul deprimprejur. ¹⁵El înv a pe oameni în sinagogile lor, i era sl vit de to i. ¹⁶A venit în Nazaret, unde fusese crescut; i, dup obiceiul S u, în ziua Sabatului, a intrat în sinagog . S'a sculat s citeasc , ¹⁷ i I s'a dat cartea proorocului Isaia. Cînd a deschis -o, a dat peste locul unde era scris: ¹⁸„Duhul Domnului este peste Mine, pentru c M'a uns s vestesc s racilor Evanghelia; M'a trimes s t m duiesc pe cei cu inima zdrobit , s propov duiesc robilor de r zboi slobozirea, i orbilor c p tarea vederii; s dau drumul celor ap sa i, ¹⁹ i s vestesc anul de îndurare al Domnului.” ²⁰În urm , a închis cartea, a dat -o înapoi îngrijitorului, i a ezut jos. To i ceice se aflau în sinagog , aveau privirile pironite spre El. ²¹Atunci a început s le spun : „Ast zi s'au împlinit cuvintele acestea din Scriptur , pe cari le-a i auzit.” ²² i to i Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har, cari ie iau din gura Lui, i ziceau: „Oare nu este acesta feciorul lui Iosif?” ²³Isus le -a zis: „F r îndoial , Îmi ve i spune zicala aceea: „Doftore, vindec -te pe tine însu î; i Îmi ve i zice: „F i aici, în patria Ta, tot ce am auzit c ai f cut în Capernaum.” ²⁴„Dar”, a ad ugat El „adev rat v spun c , niciun prooroc nu este primit bine în patria lui. ²⁵Ba înc , adev rat v spun c , pe vremea lui Ilie, cînd a fost încuiat cerul s nu dea ploaie trei ani i ase luni, i cînd a venit o foamete mare peste toat ara, erau multe v duve în Israel; ²⁶ i totu Ilie n'a fost trimes la niciuna din ele, afar de o v duv din Sarepta Sidonului. ²⁷ i mul i lepro i erau în Israel, pe vremea proorocului Elisei; i totu niciunul din ei n'a fost cur it, afar de Naaman, Sirianul.” ²⁸To i cei din sinagog , cînd au auzit aceste lucruri, s'au umplut de mînie. ²⁹ i s'au sculat, L-au scos afar din cetate, i L-au dus pîn în sprînceana muntelui, pe care era zidit

cetatea lor, ca s -L arunce jos în pr pastie. ³⁰Dar Isus a trecut prin mijlocul lor, i a plecat de acolo. ³¹S'a pogorît în Capernaum, cetate din Galilea, i acolo înv a pe oameni în ziua Sabatului. ³²Ei erau uimi i de înv tura Lui, pentru vorbea cu putere. ³³În sinagog se afla un om, care avea un duh de drac necurat, i care a strigat cu glas tare: ³⁴„Ah! Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit s ne pr p de ti? Te tiu cine e ti: Sfîntul lui Dumnezeu.`` ³⁵Isus l -a certat, i i -a zis: „Taci, i ie i afar din omul acesta!`` i dracul, dup ce l -a trîntit jos, în mijlocul adunării, a ie it afar din el, f r s -i fac vreun r u. ³⁶To i au fost cuprin i de spaim , i ziceau unii c tre al ii: Ce înseamn lucrul acesta? El porunce te cu st pînire i cu putere duhurilor necurate, i ele ies afar !`` ³⁷i I s'a dus vestea în toate împrejurimile. ³⁸Dup ce a ie it din sinagog , a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prins de friguri mari, i L-au rugat pentru ea. ³⁹El S'a plecat spre ea, a certat frigurile, i au l sat -o frigurile. Ea s'a sculat îndat , i a început s le slujeasc . ⁴⁰La asfin itul soarelui, to i cei ce aveau bolnavi atin i de felurite boale, îi aduceau la El. El Î i punea mînile peste fiecare din ei, i -i vindeca. ⁴¹Din mul i ie eau i draci, cari strigau i ziceau: „Tu e ti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.`` Dar El îi muștra, i nu -i l sa s vorbeasc , pentru tiau c El este Hristosul. ⁴²Cînd s'a cr pat de ziu , Isus a ie it i S'a dus într'un loc pustiu. Noroadele au început s -L caute în toate p r ile, i au ajuns pîn la El: voiau s -L opreasc s nu plece dela ei. ⁴³Dar El le -a zis: „Trebuie s vestesc Evanghelia Împ r iei lui Dumnezeu i în alte cet i; fiindc pentru aceasta am fost trimes.`` ⁴⁴i propov duia în sinagogile Galileii.

Chapter 5

¹Pe cînd Se afla lîng lacul Ghenezaret i Îl îmbulzea norodul ca s aud Cuvîntul lui Dumnezeu, ²Isus a v zut dou cor bii la marginea lacului; pescarii ie iser din ele s - i spele mreșile. ³S'a suit într'una din aceste cor bii, care era a lui Simon: i l -a rugat s'o dep rteze pu in de la rm. Apoi a ezut jos, i înv a pe noroade din corabie. ⁴Cînd a încetat s vorbeasc , a zis lui Simon: „Dep rteaz -o la adînc, i arunca i-v mreșile pentru pescuire.`` ⁵Drept r spus, Simon I -a zis: „Înv torule, toat noaptea ne-am trudit, i n'am prins nimic; dar, la cuvîntul T u, voi arunca mreșile!`` ⁶Dup ce le-au aruncat, au prins o a a de mare mul ime de pe ti c începeau s li se rup mreșile. ⁷Au f cut semn tovar ilor lor, cari erau în cealalt corabie, s vin s le ajute. Aceia au venit i au umplut amîndou cor biile, a a c au început s se afunde cor biile. ⁸Cînd a v zut Simon Petru lucrul acesta, s'a aruncat la genunchii lui Isus, i I -a zis: „Doamne, pleac dela mine, c ci sînt un om p c tos.`` ⁹Fiindc îl apucase spaima, pe el i pe to i ceice erau cu el, din pricina pescuirii, pe care o f cuser . ¹⁰Tot a a i pe Iacov i pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovar ii lui Simon. Atunci Isus a zis lui Simon: „Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni.`` ¹¹Ei au scos cor biile la mal, au l sat totul, i au mers dup El. ¹²Isus era într'una din cet i. i iat c un om plin de lepr , cum L -a v zut, s'a aruncat cu fa a la p mînt, L -a rugat, i I -a zis: „Doamne dac vrei, po i s m cur e ti.`` ¹³Isus a întins mîna, S'a atins de el, i i -a zis: „Da, voiesc, fii cur it!`` Îndat , l -a l sat lepra. ¹⁴Apoi i -a poruncit s nu

spun nim nui. „Ci du-te``, i -a zis El, „de te arat preotului, i adu pentru cur irea ta ce a rînduit Moise, ca m rturie pentru ei.`` 15Se r spîndea tot mai mult vestea despre El, i oamenii se strîngeau cu gr mada, ca s -L asculte i s fie vindeca i de boalele lor. 16Iar El se ducea în locuri pustii, i Se ruga. 17Într'una din zile, Isus înv a pe noroade. Ni te Farisei i înv tori ai Legii, cari veniser din toate satele Galileii i Iudeii i din Ierusalim, st teau acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca s vindece. 18 i iat c ni te oameni purtau într'un pat pe un sl b nog, i c utau s -l duc înl untru, ca s -l pun înaintea Lui. 19Fiindc n'aveau pe unde s -l duc înl untru, din pricina norodului, s'au suit pe acoperi ul casei, i l-au coborît cu patul printre c r mizi, în mijlocul adun rii, înaintea lui Isus. 20Cînd le -a v zut credin a, Isus a zis: „Omule, p catele î i sînt iertate!`` 21C rturarii i Fariseii au început s cîrteasc , i s zic în ei în i i: „Cine este acesta, de roste te hule? Cine poate s ierte p catele decît singur Dumnezeu?`` 22Isus, care le -a cunoscut gîndurile, a luat cuvîntul i le -a zis: „Pentruce cîrti i în inimile voastre? 23Ce este mai lesne: a zice: ‚P catele î i sînt iertate`, sau a zice: ‚Scoal -te, i umbl ?` 24Dar, ca s ti i c Fiul omului are putere pe p mînt s ierte p catele: -, ie î i poruncesc`, a zis El sl b nogului, ‚scoal -te, ridic - i patul, i du-te acas `` 25 i numaidecît, sl b nogul s'a sculat, în fa a lor, a ridicat patul pe care z cea i s'a dus acas , sl vind pe Dumnezeu. 26To i au r mas uimi i, i sl veau pe Dumnezeu; plini de fric , ziceau: „Azi am v zut lucruri nemaipomenite.`` 27Dup aceea Isus a ie it afar , i a v zut pe un vame , numit Levi, ezînd la vam . i i -a zis: „Vino dup Mine!`` 28Vame ul a l sat totul, s'a sculat, i a mers dup El. 29Levi I -a f cut un osp mare la el în cas ; i o mul ime de vame i i de al i oaspe i edeau la mas cu ei. 30Fariseii i c rturarii cîrteau i ziceau ucenicilor Lui: „Pentruce mînc a i be i împreun cu vame ii i cu p c to ii? 31Isus a luat cuvîntul i le -a zis: „Nu cei s n to i au trebuin de doftor, ci cei bolnavi. 32N'am venit s chem la poc in pe cei neprih ni i ci pe cei p c to i.`` 33Ei I-au zis: „Ucenicii lui Ioan, ca i ai Fariseilor, postesc des, i fac rug ciuni, pe cînd ai T i m nînc i beau.`` 34El le -a r spus: „Oare pute i face pe nunta i s posteasc în timpul cînd mirele este cu ei? 35Vor veni zile cînd va fi luat mirele dela ei; atunci vor posti în acele zile.`` 36Le -a spus i o pild : „Nimeni nu rupe dintr'o hain nou un petec, ca s -l pun la o hain veche; altmintrelea, rupe i haina cea nou , i nici petecul luat dela ea, nu se potrive te la cea veche. 37 i nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altmintrelea, vinul cel nou sparge burdufurile, se vars , i burdufurile se pr p desc; 38ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi, i amîndou se p streaz . 39 i nimeni, dup ce a b ut vin vechi, nu voie te vin nou, c ci zice: ‚Este mai bun cel vechi``

Chapter 6

1Într'o zi de Sabat, s'a înfîmplat c Isus trecea prin lanurile de grîu. Ucenicii Lui smulgeau spice de grîu, le frecau cu mînile, i le mîncau. 2Unii dintre Farisei le-au zis: „Pentruce face i ce nu este îng duit s face i în ziua Sabatului?`` 3Isus le -a r spus: „Oare n'a i citit ce a f cut David, cînd a fl mînzit, el, i cei ce erau împreun cu el? 4Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pînile pentru

punerea înaintea Domnului, a mâncat din ele, și a dat și celor ce erau cu el, măcar că nu era îngust și le mănânce decât puțin?` 5 și le zicea: „Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.” 6 În alt zi de Sabat, s'a întâmplat că Isus a intrat în sinagog, și învâna pe norod. Acolo era un om, care avea mîna dreaptă uscată. 7 Curțurarii și Fariseii pîndeau pe Isus, să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să aibă de ce să-l învinuiască. 8 Dar El le tăia gîndurile; și a zis omului, care avea mîna uscată: „Scoală-te, și stă în mijloc.” El s'a sculat, și a stăut în picioare. 9 și Isus le-a zis: „Vîntreb: Este îngust în ziua Sabatului a face bine ori a face rău? A scăpa o viață sau a o pierde?” 10 Atunci, și-a rotit privirile peste toți, și a zis omului: „Întinde-ți mîna!” El a întins-o, și mîna și s'a făcut sănătoasă și cealaltă. 11 Ei turbau de mînie, și s'au sfătuit ce ar putea să facă lui Isus. 12 În zilele acela, Isus s'a dus în munte să se roage, și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu. 13 Cînd s'a făcut ziu, a chemat pe ucenicii Sîi, și a ales dintre ei doisprezece, pe cari și-a numit apostoli, și anume: 14 Pe Simon, pe care l-a numit și Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov; pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu; 15 pe Matei; pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit Zilotul; 16 pe Iuda, fiul lui Iacov; și pe Iuda Iscarioteanul, care s'a făcut vînzător. 17 S'a pogorît împreună cu ei, și s'a oprit într'un pod în unde se aflau mulți ucenici de ai Lui, și o mare mulțime de oameni, cari veniseră din toată Iudea, din Ierusalim, și de pe lîngă marea Tirului și a Sidonului, ca să-l asculte și să fie vindecați de boalele lor. 18 Cei chinuți de duhuri necurate, erau vindecați. 19 și tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea o putere, care-i vindeca pe toți. 20 Atunci Isus și-a ridicat ochii spre ucenicii Sîi, și a zis: „Ferice de voi, cari sînteți și răci, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a voastră! 21 Ferice de voi, cari sînteți flămînzii acum, pentru că voi veți fi săturați! Ferice de voi cari plîngeți acum, pentru că voi veți rîde! 22 Ferice de voi, cînd oamenii vor vor să vă izgonească din locurile voastre, și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului! 23 Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie; pentru că răsplata voastră este mare în cer; căci tot așa făceau părinții lor cu proorocii. 24 Dar, vai de voi, bogașii ălor, pentru că voi v'ăi primit aici mîngîierea! 25 Vai de voi, cari sînteți și sătui acum! Pentru că voi veți fi flămînzii! Vai de voi, cari rîdeți acum, pentru că voi veți plîngeți și veți țînguți! 26 Vai de voi, cînd toți oamenii vor să vă grăie de bine! Fiindcă tot așa făceau părinții lor cu proorocii mincinoși! 27 Dar Eu vă spun vouă, cari Mă ascultați: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc, 28 binecuvîntați pe cei ce vă blestămă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi. 29 Dacă te bate cineva peste o față, întoarce-ți și pe cealaltă. Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l oprești și ia și cmașă. 30 Oricui îți cere, dă-i; și celui care îți ia cu sila ale tale, nu îi le cere înapoi. 31 Ce voi și să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi la fel. 32 Dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplățiți vi se cuvine? și pe cei ce vă iubesc pe ei. 33 Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce răsplățiți vi se cuvine? și pe cei ce vă fac rău. 34 și dacă dați cu împrumut aceluia dela cari nădăduiți și să luați înapoi, ce răsplățiți vi se cuvine? și pe cei ce vă dau cu împrumut pe cei ce vă dau, ca să ia înapoi întocmai. 35 Voi însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăduiți ceva în schimb. și răsplata voastră va fi mare, și veți fi fiii Celui Prea Înalt; căci El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi. 36 Fiți dar milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv. 37 Nu judecați, și nu veți fi judecați; nu osîndiți, și nu veți fi osîndiți; iertați, și vi se va ierta. 38 Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna

în sân o m sur bun , îndesat , cl tinat , care se va v rsa pe deasupra. C ci cu ce m sur ve i m sura, cu aceea vi se va m sura.`` 39Le -a spus i pilda urm toare: „Oare poate un orb s c l uzeasc pe un alt orb? Nu vor c dea amîndoi în groap ? 40Ucenicul nu este mai pe sus de înv torul lui; dar orice ucenic des vâr it va fi ca înv torul lui. 41De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui t u, i nu te ui i cu b gare de seam la bîrna din ochiul t u? 42Sau cum po i s zici fratelui t u: ‚Frate, las -m s - i scot paiul din ochi` i, cînd colo, tu nu vezi bîrna din ochiul t u? F arnicule, scoate întîi bîrna din ochiul t u, i atunci vei vedea deslu it s sco i paiul din ochiul fratelui t u. 43Nu este niciun pom bun, care s fac road rea, i niciun pom r u care s fac road bun . 44C ci orice pom se cunoa te dup roada lui. Nu se strîng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din m r cini. 45Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bun a inimii lui, iar omul r u scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; c ci din prisosul inimii vorbe te gura. 46De ce-Mi zice i: ‚Doamne, Doamne!` i nu face i ce spun Eu? 47V voi ar ta cu cine se aseam n orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele, i le face. 48Se aseam n cu un om care, cînd a zidit o cas , a s pat adînc înainte, i a a ezat temelia pe stînc . A venit o v rsare de ape, i s'a n pustit ivoiul peste casa aceea, dar n'a putut s'o clatine, pentruc era zidit pe stînc . 49Dar cine aude i nu face, se aseam n cu un om, care a zidit o cas pe p mînt, f r temelie. i s'a n pustit ivoiul asupra ei, ea s'a pr bu it îndat , i pr bu irea acestei case a fost mare.``

Chapter 7

1Dup ce a sfîr it de rostit toate aceste cuvînt ri înainte norodului, care -L asculta, Isus a intrat în Capernaum. 2Un suta avea un rob la care inea foarte mult, i care era bolnav pe moarte. 3Fiindc auzise vorbindu-se despre Isus, suta ul a trimes la El pe ni te b trîni ai Iudeilor, ca s -L roage s vin s vindece pe robul lui. 4Ace tia au venit la Isus, L-au rugat cu tot dinadinsul, i au zis: ‚Face s -i faci acest bine; 5c ci iube te neamul nostru, i el ne -a zidit sinagoga.`` 6Isus a plecat cu ei; dar nu era departe de cas , cînd suta ul a trimes la El pe ni te prieteni s -I spun : ‚Doamne, nu Te mai osteni atîta, pentruc nu sînt vrednic s intri supt acoperemîntul meu. 7De aceea nici nu m'am socotit vrednic s vin eu însumi la Tine. Ci, zi o vorb , i robul meu va fi t m duit. 8C ci i eu, care sînt supt st pînirea altuia, am supt mine osta i. i zic unuia: ‚Du-te!` i se duce; altuia: ‚Vino!` i vine; i robului meu: ‚F cutare lucru!` i -l face.`` 9Cînd a auzit Isus aceste vorbe, S'a minunat de suta , S'a întors spre norodul, care mergea dup El, i a zis: ‚V spun c nici chiar în Israel n'am g sit o credin atît de mare.`` 10Cînd s'au întors acas , trime ii au g sit s n tos pe robul care fusese bolnav. 11În ziua urm toare, Isus Se ducea într'o cetate numit Nain. Împreun cu El mergeau ucenicii Lui i norod mult. 12Cînd S'a apropiat de poarta cet ii, iat c duceau la groap pe un mort, singurul fiu al maicii lui, care era v duv ; i cu ea erau o mul ime de oameni din cetate. 13Domnul, cînd a v zut -o, I s'a f cut mil de ea, i i -a zis: ‚Nu plînge!`` 14Apoi S'a apropiat, i S'a atins de racl . Ceice o duceau, s'au oprit. El a zis: ‚Tinerelule, scoal -te, î i spun!`` 15Mortul a ezut în capul oaselor, i a început

s vorbeasc . Isus I -a dat înapoi maicii lui. ¹⁶To i au fost cuprin i de fric , sl veau pe Dumnezeu, i ziceau: „Un mare prooroc s'a ridicat între noi; i Dumnezeu a cercetat pe poporul S u.`` ¹⁷Vestea aceasta despre Isus s'a r spîndit în toat Iudea i prin toate împrejurimile. ¹⁸Ucenicii lui Ioan au dat de tire înv torului lor despre toate aceste lucruri. ¹⁹Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii s i, i i -a trimes la Isus s -L întrebe: „Tu e ti Acela care are s vin , sau s a tept m pe altul?`` ²⁰Ace tia, când s'au înf i at înaintea lui Isus, I-au zis: „Ioan Botez torul ne -a trimes la Tine s Te întreb m: „Tu e ti Acela care are s vin sau s a tept m pe altul?`` ²¹Chiar în clipa aceea, Isus a vindecat pe mul i de boale, de chinuri, de duhuri rele, i multor orbi le -a d ruit vederea. ²²i, drept r spus, le -a zis: „Duce i-v de spune i lui Ioan ce a i v zut i auzit: orbii v d, chiopii umbl , lepro ii sînt cur i i, surzii aud, mor ii înviaz , i s racilor li se propov duie te Evanghelia. ²³Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire.`` ²⁴Dup ce au plecat trime ii lui Ioan, Isus a început s spun noroadelor despre Ioan: „Ce a i ie it s vede i în pustie? O trestie cl tinat de vînt? ²⁵Atunci ce a i ie it s vede i? Un om îmbr cat în haine moi? Iat c ceice poart haine moi i ceice tr iesc în desf t ri, sînt în casele împ ra ilor. ²⁶Atunci ce a i ie it s vede i? Un prooroc? Da, v spun, i mai mult decît un prooroc. ²⁷El este acela despre care este scris: „Iat , trimet pe solul Meu înaintea Fe ei Tale, care Î i va preg ti calea înaintea Ta.`` ²⁸V spun c dintre cei n scu i dîn femei, nu este nici unul mai mare decît Ioan Botez torul. Totu , cel mai mic în Împ r ia lui Dumnezeu, este mai mare decît el. ²⁹i tot norodul care l -a auzit, i chiar vame ii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan; ³⁰dar Fariseii i înv torii Legii au z d rnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui. ³¹Cu cine voi asem na dar pe oamenii din neamul acesta? i cu cine seam n ei? ³²Seam n cu ni te copii, cari stau în pia a, i strig unii c tre al ii: „V'am cîntat din fluier, i n'a i jucat; v'am cîntat de jale, i n'a i plîns.`` ³³În adev r, a venit Ioan Botez torul, nici mîncînd pîne, nici bînd vin, i zice i: „Are drac.`` ³⁴A venit Fiul omului, mîncînd i bînd, i zice i: „Iat un om mînc cios i b utor de vin, un prieten al vame ilor i al p c to ilor.`` ³⁵Totu În elepciunea a fost g sit dreapt de to i copiii ei.`` ³⁶Un Fariseu a rugat pe Isus s m nînce la el. Isus a intrat în casa Fariseului, i a ezut la mas . ³⁷i iat c o femeie p c toas din cetate a aflat c El era la mas în casa Fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor, ³⁸i st tea înapoi lîng picioarele lui Isus i plîngea. Apoi a început s -I stropeasc picioarele cu lacr mile ei, i s le tearg cu p rul capului ei; le s ruta mult, i le ungea cu mir. ³⁹Cînd a v zut lucrul acesta, Fariseul, care -L poftise, i -a zis: „Omul acesta, dac ar fi un prooroc, ar ti cine i ce fel de femeie este cea care se atinge de el: c este o p c toas .`` ⁴⁰Isus a luat cuvîntul, i i -a zis: „Simone, am s - i spun ceva.`` - „Spune, Înv torule``, I -a r spus el. - ⁴¹„Un c m tar avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar cel lalt cu cinzeci. ⁴²Fiindc n'aveau cu ce pl ti, i -a iertat pe amîndoi. Spune-Mi dar, care din ei îl va iubi mai mult?`` ⁴³Simon I -a r spus: „Socotesc c acela c ruia i -a iertat mai mult.`` Isus i -a zis: „Drept ai judecat.`` ⁴⁴Apoi S'a întors spre femeie, i a zis lui Simon: „Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta, i nu Mi-ai dat ap pentru sp lat picioarele; dar ea Mi -a stropit picioarele cu lacr mile ei, i Mi le -a ters cu p rul capului ei. ⁴⁵Tu nu Mi-ai dat s rutare; dar ea, de cînd am intrat, n'a încetat s -Mi s rute picioarele. ⁴⁶Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn; dar ea Mi -a uns picioarele cu mir. ⁴⁷De aceea î i spun: P catele ei, cari sînt

multe, sînt iertate; cîci a iubit mult. Dar cui i se iart pu în, iube te pu în.`` 48Apoi a zis femeii: „Iertate î i sînt p catele!`` 49Ceice edeau cu El la mas , au început s zic între ei: „Cine este acesta de iart chiar i p catele?`` 50Dar Isus a zis femeii: „Credin a ta te -a mîntuit; du-te în pace.``

Chapter 8

1Curînd dup aceea, Isus umbla din cetate în cetate i din sat în sat i propov duia i vestea Evanghelia Împ r iei lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El; 2i mai erau i ni te femei, cari fuseser t m duite de duhuri rele i de boale; Maria, zis Magdalina, din care ie iser apte draci, 3Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod, Susana, i multe altele, cari -L ajutau cu ce aveau. 4Cînd s'a strîns o gloat mare, i a venit la El norod din felurite cet i, Isus a spus pilda aceasta: 5„S m n torul a ie it s - i samene s mîn a. Pe cînd s m na el, o parte din s mîn a c zut lîng drum: a fost c leat în picioare, i au mîncat -o p s rile cerului. 6O alt parte a c zut pe stînc ; i, cum a r s rit, s'a uscat, pentru c n'avea umezal . 7O alt parte a c zut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreun cu ea i au înecat -o. 8O alt parte a c zut pe p mînt bun, i a crescut, i a f cut rod însutit.`` Dup ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, s aud .`` 9Ucenicii Lui L-au întrebat ce în eles are pilda aceasta. 10El le -a r spus: „Vou v'a fost dat s cunoa te i tainele Împ r iei lui Dumnezeu, dar celorlal i li se vorbe te în pilde, ca ,m car c v d, s nu vad , i m car c aud, s nu în eleag .`` 11Iat ce în eles are pilda aceasta: „S mîn a, este Cuvîntul lui Dumnezeu. 12Cei închipui i în s mîn a c zut lîng drum, sînt ceice aud; apoi vine diavolul i ia Cuvîntul din inima lor, ca nu cumva s cread , i s fie mîntui i. 13Cei închipui i în s mîn a c zut pe stînc , sînt aceia cari, cînd aud Cuvîntul, îl primesc cu bucurie; dar n'au r d cin , ci cred pîn la o vreme, iar cînd vine ispita, cad. 14S mîn a, care a c zut între spini, închipuie te pe aceia cari, dup ce au auzit Cuvîntul, î i v d de drum, i -l las s fie în bu it de grijile, bog iile i pl cerile vie ii acesteia, i n'aduc rod care s ajung la coacere. 15S mîn a, care a c zut pe p mînt bun, sînt aceia cari, dup ce au auzit Cuvîntul, îl in într'o inim bun i curat , i fac road în r bdare. 16Nimeni, dup ce a aprins o lumin , n'o acopere cu un vas, nici n'o pune supt pat, ci o pune într'un sfenic, pentruca ceice intr , s vad lumina. 17Fiîndc nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic t inuit, care nu va fi cunoscut i nu va veni la lumin . 18Lua i seama dar la felul cum asculta i; c ci celui ce are, i se va da; dar celui ce n'are, i se va lua i ce i se pare c are.`` 19Mama i fra ii lui Isus au venit la El; dar nu puteau s -I vorbeasc , din pricina norodului. 20Cineva I -a spus: „Mam -Ta i fra ii T i stau afar , i vor s Te vad .`` 21Dar El, drept r spus, a zis: „Mama Mea i fra ii Mei sînt ceice ascult Cuvîntul lui Dumnezeu, i -l împlinesc.`` 22Într'una din zile, Isus S'a suit într'o corabie împreun cu ucenicii Lui. El le -a zis: „Haidem s trecem dincolo de lac.`` i au plecat. 23Pe cînd vîsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s'a stîrnit un a a vîrtej de vînt, c se umplea corabia cu ap ; i erau în primejdie. 24Au venit la El, L-au de teptat, i au zis: „Înv torule, Înv torule, perim.`` Isus S'a sculat, a certat vîntul i valurile înfuriate, cari s'au potolit: i s'a f cut lini te. 25Apoi a zis ucenicilor S i: „Unde v este

credin a?` Plini de spaim i de mirare, ei au zis unii c tre al ii: „Cine este acesta de porunce te chiar i vînturilor i apei i -L ascult ?` 26Au venit cu corabia în inutul Gherghesenilor, care este în dreptul Galileii. 27Cînd a ie it Isus la rm, L -a întîmpinat un om din cetate, st pînit de mai mul i draci. De mult vreme nu se îmbr ca în hain , i nu- i avea locuin a într'o cas , ci în morminte. 28Cînd a v zut pe Isus, a scos un strig t ascu it, a c zut jos înaintea Lui, i a zis cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Te rog nu m chinui.` 29C ci Isus poruncise duhului necurat s ias din omul acela, pe care pusese st pînire de mult vreme; era p zit legat cu c tu e la mâni i cu obezi la picioare, dar rupea leg turile, i era gonit de dracul prin pustii. 30Isus l -a întrebat: „Cum î i este numele?` „Legiune,` a r spus el; pentruc intraser mul i draci în el. 31 i dracii rugau st ruitor pe Isus s nu le porunceasc s se duc în Adînc. 32Acolo pe munte, era o turm mare de porci, cari p teau. i dracii au rugat pe Isus s le dea voie s intre în ei. El le -a dat voie. 33Dracii au ie it din omul acela, au intrat în porci, i turma s'a repezit de pe rîp în lac, i s'a înecat. 34Porcarii, cînd au v zut ce se întîmplase, au fugit i au dat de veste în cetate i prin sate. 35Oamenii au ie it s vad cele întîmplare. Au venit la Isus, i au g sit pe omul din care ie iser dracii, ezînd la picioarele lui Isus, îmbr cat, i în toate min ile; i i -a apucat frica. 36Ceice v zuser cele petrecute, le-au povestit cum fusese vindecat cel st pînit de draci. 37Tot norodul din inutul Gherghesenilor a rugat pe Isus s plece dela ei, pentruc îi apucase o mare fric . Isus S'a suit într'o corabie, i S'a întors. 38Omul din care ie iser dracii, Îl ruga s -i dea voie s r mîn cu El. Dar Isus l -a trimes acas , i i -a zis: 39„Întoarce-te acas , i poveste te tot ce i -a f cut Dumnezeu.` El a plecat, i a vestit prin toat cetatea tot ce -i f cuse Isus. 40La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de mul ime, c ci to i Îl a teptau. 41 i iat c a venit un om, numit Iair, care era frunta al sinagogii. El s'a aruncat la picioarele lui Isus, i L -a rugat s vin pîn la el acas ; 42pentruca avea o singur copil de vreo doisprezece ani, care tr gea s moar . Pe drum, Isus era îmbulzit de noroad. 43 i era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge; ea î i cheltuise toat averea cu doftorii, f r s'o fi putut vindeca vreunul. 44Ea s'a apropiat pe dinapoi, i s'a atins de poala hainei lui Isus. Indat , scurgerea de sînge s'a oprit. 45 i Isus a zis: „Cine s'a atins de Mine?` Fiindc to i t g duiau, Petru i ceice erau cu El, au zis: „Înv torule, noroadele Te împresoar i Te îmbulzesc, i mai întrebi: „Cine s'a atins de Mine?` 46Dar Isus a r spus: „S'a atins cineva de Mine, c ci am sim it c a ie it din Mine o putere.` 47Femeia, cînd s'a v zut dat de gol, a venit tremurînd, s'a aruncat jos înaintea Lui, i a spus în fa a întregului norod, din ce pricin se atinsese de El, i cum fusese vindecat numai decît. 48Isus i -a zis: „Îndr zne te, fiic ; credin a ta te -a mîntuit, du-te în pace.` 49Pe cînd vorbea El înc , vine unul din casa frunta ului sinagogii, i -i spune: „Fiica ta a murit, nu mai sup ra pe Înv torul.` 50Dar Isus, cînd a auzit lucrul acesta, a zis frunta ului sinagogii: „Nu te teme; crede numai, i va fi t m duit.` 51Cînd a ajuns la casa frunta ului, n'a l sat pe nici unul s intre împreun cu El, decît pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tat l i mama fetei. 52To i plîngeau i o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plînge i; feti a n'a murit, ci doarme.` 53Ei î i b teau joc de El, c ci tiau c murise. 54Dar El, dup ce i -a scos pe to i afar , a apucat -o de mîn , i a strigat cu glas tare: „Feti o, scoal -te!`

⁵⁵ i duhul ei s'a întors în ea, iar fata s'a sculat numaidecât. Isus a poruncit s -i dea s m nînçe.
⁵⁶P rin ii ei au r mas uimi i. Isus le -a poruncit s nu spun num nui cele întîmplare.

Chapter 9

¹Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai S i, le -a dat putere i st pînire peste to i dracii, i s vindece boalele. ²Apoi i -a trimes s propov duiasc Împ r ia lui Dumnezeu, i s t m duiasc pe cei bolnavi. ³„S nu lua i nimic cu voi pe drum,`` le -a zis El; „nici toiag, nici traist , nici pîne, nici bani, nici dou haine. ⁴În orice cas ve i intra, s r mîne i acolo, pîn ve i pleca din locul acela. ⁵ i dac nu v vor primi oamenii, s ie i i din cetatea aceea, i s scutura i praful de pe picioarele voastre, ca m rturie împotriva lor.`` ⁶Ei au plecat, i au mers din sat în sat, propov duind Evanghelia, i s vîr ind pretutindeni t m duiri. ⁷Cîrmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile s vîr ite de Isus, i sta în cump n , ne tiind ce s cread . C ci unii ziceau c a înviat Ioan din mor i; ⁸al ii ziceau c s'a ar tat Ilie; i al ii ziceau c a înviat vreun prooroc din cei din vechime. ⁹Dar Irod zicea: „Lui Ioan i-am t iat capul; cine este oare acesta, despre care aud astfel de lucruri?`` i c uta s -L vad . ¹⁰Apostolii, cînd s'au întors, au istorisit lui Isus tot ce f cuser . El i -a luat cu Sine, i S'a dus la o parte, lîng o cetate, numit Betsaida. ¹¹Noroadele au priceput lucrul acesta, i au mers dup El. Isus le -a primit bine, le vorbea despre Împ r ia lui Dumnezeu, i vindeca pe cei ce aveau trebuin de vindecare. ¹²Fiindc ziua se pleca spre sear , cei doisprezece s'au apropiat, i I-au zis: „D drumul noroadelor, ca s se duc în satele i c tunele de primprejur s g zduiasc i s - i caute de ale mînc rii; pentruc aici sîntem într'un loc pustiu.`` ¹³Isus le -a zis: „Da i-le voi s m nînçe!`` Dar ei au r spus: „N'avem decît cinci pîni i doi pe ti; afar numai dac ne vom duce noi în ine s cump r m merinde pentru tot norodul acesta.`` ¹⁴ i erau aproape cinci mii de b rba i. Isus a zis ucenicilor S i: „Pune i -i s ad jos în cete de cîte cincizeci.`` ¹⁵A a au i f cut: i-au pus pe to i s ad jos. ¹⁶Isus a luat cele cinci pîni i cei doi pe ti, i -a ridicat ochii spre cer, i le -a binecuvîntat. Apoi le -a frînt, i le -a dat ucenicilor s le împart norodului. ¹⁷Au mîncat to i, i s'au s turat; i au ridicat dou sprezece co uri pline cu f r miturile r mase. ¹⁸Într'o zi, pe cînd Se ruga Isus singur deoparte, avînd cu El pe ucenicii Lui, le -a pus întrebarea urm toare: „Cine zic oamenii c sînt Eu?`` ¹⁹Ei I-au r spus: „Unii zic c e ti Ioan Botez torul; al ii zic c e ti Ilie; al ii zic c a înviat un prooroc din cei din vechime.`` ²⁰„Dar voi``, i -a întrebat El, „cine zice i c sînt?`` „Hristosul lui Dumnezeu!`` I -a r spus Petru. ²¹Isus le -a poruncit cu t rie s nu spun nim nui lucrul acesta. ²²Apoi a ad ugat c Fiul omului trebuie s p timeasc multe, s fie t g duit de b trîni, de preo ii cei mai de seam i de c rturari, s fie omorît, i a treia zi s învieze. ²³Apoi a zis tuturor: „Dac voe te cineva s vin dup Mine, s se lepede de sine, s - i ia crucea în fiecare zi, i s M urmeze. ²⁴Fiindc oricine va voi s - i scape via a, o va pierde; dar oricine î i va pierde via a pentru Mine, o va mîntui. ²⁵ i ce ar folosi un om s cî tige toat lumea, dac s'ar pr p di sau s'ar pierde pe sine însu ? ²⁶C ci de oricine se va ru ina de Mine i de cuvintele Mele, se va ru ina i Fiul omului de el, cînd va veni în slava Sa i a Tat lui i a sfin ilor îngerii.

²⁷Adev rat v spun, c sînt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moartea, pîn nu vor vedea Împ r ia lui Dumnezeu. ²⁸Cam la opt zile dup cuvintele acestea, Isus a luat cu El pe Petru, pe Ioan i pe Iacov, i S'a suit pe munte s Se roage. ²⁹Pe cînd Se ruga, I s'a schimbat înf i area fe ei, i îmbr c mintea I s'a f cut alb str lucitoare. ³⁰i iat c st teau de vorb cu El doi b rba i: erau Moise i Ilie, ³¹cari se ar taser în slav , i vorbeau despre sfîr itul Lui, pe care avea s -l aib în Ierusalim. ³²Petru i tovar ii lui erau îngreua i de somn; dar, cînd s'au de teptat bine, au v zut slava lui Isus, i pe cei doi b rba i cari st teau împreun cu El. ³³În clipa cînd se desp r eau b rba ii ace tia de Isus, Petru a zis lui Isus: „Înv torule, este bine s fim aici; s facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise i una pentru Ilie.`` Nu tia ce spune. ³⁴Pe cînd vorbea el astfel, a venit un nor, i i -a acoperit cu umbra lui; ucenicii s'au sp imîntat, cînd i-au v zut intrînd în nor. ³⁵i din nor s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El s asculta i.`` ³⁶Cînd s'a auzit glasul acela, Isus a r mas singur. Ucenicii au t cut, i n-au spus, în zilele acelea, nim nui nimic din cele ce v zuser . ³⁷A doua zi, cînd s'au pogorît de pe munte, o gloat mare a întîmpinat pe Isus. ³⁸i un om din mijlocul mul imii a strigat: „Înv torule, rogu-Te, uit -Te cu îndurare la fiul meu, fiindc îl am numai pe el. ³⁹Îl apuc un duh, i deodat r cne te; i duhul îl scutur cu putere, a a c b iatul face spum la gur , i cu anevoie se duce duhul dela el, dup ce l -a strop it de tot. ⁴⁰Am rugat pe ucenicii T i s -l scoat , i n'au putut. ⁴¹„O neam necredincios i pornit la r u``, a r spus Isus; „pîn cînd voi fi cu voi i v voi suferi? Adu aici pe fiul t u.`` ⁴²Pe cînd venea b iatul, dracul l -a trîntit la p mînt, i l -a scuturat cu putere. Dar Isus a certat duhul necurat, a vindecat pe b iat, i l -a dat înapoi tat lui s u. ⁴³i to i au r mas uimi i de m rirea lui Dumnezeu. ⁴⁴„Voi asculta i bine ce v spun: Fiul omului va fi dat în mînile oamenilor!`` ⁴⁵Dar ucenicii nu în elegeau cuvintele acestea, c ci erau acoperite pentru ei, ca s nu le priceap ; i se temeau s -L întrebe în privin a aceasta. ⁴⁶Apoi le -a venit în gînd s tie cine dintre ei ar fi cel mai mare. ⁴⁷Isus le -a cunoscut gîndul inimii, a luat un copila , l -a pus lîng El, ⁴⁸i le -a zis: „Oricine prime te pe acest copila , în Numele Meu, pe Mine M prime te; i oricine M prime te pe Mine, prime te pe Cel ce M'a trimes pe Mine. Fiindc cine este cel mai mic între voi to i, acela este mare.`` ⁴⁹Ioan a luat cuvîntul, i a zis: „Înv torule, noi am v zut pe un om sco înd draci în Numele t u; i l-am oprit, pentruc nu merge dup noi.`` ⁵⁰„Nu -l opri i``, i -a r spus Isus, „fiindc cine nu este împotriva voastr , este pentru voi.`` ⁵¹Cînd s'a apropiat vremea în care avea s fie luat în cer, Isus i -a îndreptat fa a hot rît s mearg la Ierusalim. ⁵²A trimes înainte ni te soli, cari s'au dus i au intrat într'un sat al Samaritenilor, ca s -I preg teasc un loc de g zduit. ⁵³Dar ei nu L-au primit, pentruc Isus Se îndrepta s mearg spre Ierusalim. ⁵⁴Ucenicii S i, Iacov i Ioan, cînd au v zut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei s poruncim s se pogoare foc din cer i s -i mistuie, cum a f cut Ilie?`` ⁵⁵Isus S'a întors spre ei, i -a certat, i le -a zis: „Nu ti i de ce duh sînte i însufle i i! ⁵⁶C ci Fiul omului a venit nu ca s piard sufletele oamenilor, ci s le mîntuiasc .`` i au plecat într'alt sat. ⁵⁷Pe cînd erau pe drum, un om i -a zis: „Doamne, Te voi urma oriunde vei merge.`` ⁵⁸Isus i -a r spus: „Vulpile au vizuini, i p s rile cerului au cuiburi; dar Fiul omului n'are unde- i odihni capul.`` ⁵⁹Altuia i -a zis: „Vino dup Mine!`` „Doamne``, I -a r spus el, „las -m s m duc întîi s îngrop pe tat l meu.`` ⁶⁰Dar Isus i -a zis: „Las mor ii s - i îngroape mor ii, i tu du-te

de veste te Împ r ia lui Dumnezeu.`` 61Un altul a zis: „Doamne, Te voi urma, dar las -m întâi s m duc s -mi iau r mas bun dela ai mei.`` 62Isus i -a r spus: „Oricine pune mâna pe plug, i se uit înapoi, nu este destoinic pentru Împ r ia lui Dumnezeu.``

Chapter 10

1Dup aceea Domnul a mai rînduit al i aptezeci de ucenici, i i -a trimes doi cîte doi înaintea Lui, în toate cet ile i în toate locurile, pe unde avea s treac El. 2i le -a zis: „Mare este seceri ul, dar pu ini sînt lucr torii! Ruga i dar pe Domnul seceri ului s scoat lucr tori la seceri ul S u. 3Duce i-v ; iat , v trimet ca pe ni te miei în mijlocul lupilor. 4S nu lua i cu voi nici pung , nici traist , nici înc l minte, i s nu întreba i pe nimeni de s n tate pe drum. 5În orice cas ve i intra, s zice i întâi: „Pacea s fie peste casa aceasta!`` 6i dac va fi acolo un fiu al p cii, pacea voastr va r mînea peste el; altminteri ea se va întoarce la voi. 7S r mîne i în casa aceea, i s mînca i i s be i ce vi se va da; c ci vrednic este lucr torul de plata sa. S nu umbla i din cas în cas . 8În oricare cetate ve i intra i unde v vor primi oamenii, s mînca i ce vi se va pune înainte; 9s vindeca i pe bolnavii cari vor fi acolo, i s le zice i: „Împ r ia lui Dumnezeu s'a apropiat de voi.`` 10Dar în oricare cetate ve i intra, i nu v vor primi, s v duce i pe uli ele ei, i s zice i: 11„Scutur m împotriva voastr , chiar i praful din cetatea voastr , care s'a lipit de picioarele noastre; totu s ti i c Împ r ia lui Dumnezeu s'a apropiat de voi.`` 12Eu v spun c , în ziua judec ii va fi mai u or pentru Sodoma decît pentru cetatea aceea. 13Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! C ci dac ar fi fost f cute în Tir i Sidon lucr rile puternice cari au fost f cute în voi, de mult s'ar fi poc it sînd în sac i cenu . 14De aceea, în ziua judec ii, va fi mai u or pentru Tir i Sidon decît pentru voi. 15i tu, Capernaume, vei fi în l at oare pîn la cer? Vei fi pogorît pîn în Locuin a mor ilor. 16Cine v ascult pe voi, pe Mine M ascult ; i cine v nesocote te pe voi, pe Mine M nesocote te; iar cine M nesocote te pe Mine, nesocote te pe Cel ce M'a trimes pe Mine.`` 17Cei aptezeci s'au întors plini de bucurie, i au zis: „Doamne, chiar i dracii ne sînt supu i în Numele T u.`` 18Isus le -a zis: „Am v zut pe Satana c zînd ca un fulger din cer.`` 19Iat c v'am dat putere s c lca i peste erpi i peste scorpii, i peste toat puterea vr jma ului: i nimic nu v va putea v t ma. 20Totu , s nu v bucura i de faptul c duhurile v sînt supuse; ci bucura i-v c numele voastre sînt scrise în ceruri.`` 21În ceasul acela, Isus S'a bucurat în Duhul Sfînt, i a zis: „Tat , Doamne al cerului i al p mîntului; Te laud pentruc ai ascuns aceste lucruri de cei în elep i i pricepu i, i le-ai descoperit pruncilor. Da, Tat , fiindc a a ai g sit cu cale Tu.`` 22Toate lucrurile Mi-au fost date în mîni de Tat l Meu; i nimeni nu tie cine este Fiul, afar de Tat l, nici cine este Tat l, afar de Fiul i acela c ruia vrea Fiul s i -L descopere.`` 23Apoi S'a întors spre ucenici, i le -a spus de o parte: „Ferice de ochii cari v d lucrurile, pe cari le vede i voi! 24C ci v spun c mul i prooroci i împ ra i au voit s vad ce vede i voi, i n'au v zut, s aud ce auzi i voi, i n'au auzit.`` 25Un înv tor al Legii s'a sculat s ispiteasc pe Isus i I -a zis: „Înv torule, ce s fac ca s mo tenesc via a vecinic ?`` 26Isus i -a zis: „Ce este scris în Lege? Cum cite ti în ea?``

²⁷El a r spuns: „S iube ti pe Domnul, Dumnezeu t u, cu toat inima ta, cu tot sufletul t u, cu toat puterea ta i cu tot cugetul t u; i pe aproapele t u ca pe tine însu i.`` ²⁸„Bine ai r spuns``, i -a zis Isus; „f a a, i vei avea via a vecinic .`` ²⁹Dar el, care vroia s se îndrept easc , a zis lui Isus: „, i cine este aproapele meu?`` ³⁰Isus a luat din nou cuvântul, i a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A c zut între ni te tâlhari, cari l-au desbr cat, l-au j fuit de tot, l-au b tut zdrav n, au plecat, i l-au l sat aproape mort. ³¹Din întâmplare, se cobora pe acela drum un preot; i, când a v zut pe omul acesta, a trecut înainte pe al turi. ³²Un Levit trecea i el prin locul acela; i când l -a v zut, a trecut înainte pe al turi. ³³Dar un Samaritean, care era în c l torie, a venit în locul unde era el, i când l -a v zut, i s'a f cut mil de el. ³⁴S'a apropiat de i -a legat r nile, i a turnat peste ele untdelemn i vin; apoi l -a pus pe dobitocul lui, l -a dus la un han, i a îngrijit de el. ³⁵A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i -a dat hangiului, i i -a zis: „Ai grij de el, i orice vei mai cheltui, î i voi da înapoi la întorcere.`` ³⁶Care dintr'ace ti trei i se pare c a dat dovad c este aproapele celui ce c zuse între tâlhari?`` ³⁷„Celce i -a f cut mil cu el``, a r spuns înv torul Legii. „Du-te de f i tu la fel``, i -a zis Isus. ³⁸Pe când era pe drum, cu ucenicii S i, Isus a intrat într'un sat. i o femeie, numit Marta, L -a primit în casa ei. ³⁹Ea avea o sor numit Maria, care s'a a ezat jos la picioarele Domnului, i asculta cuvintele Lui. ⁴⁰Marta era împ r it cu mult slujire, a venit repede la El, i i -a zis: „Doamne, nu- i pas c soru-mea m'a l sat s slujesc singur ? Zi -i dar s -mi ajute.`` ⁴¹Drept r spuns, Isus i -a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi i te fr mân i tu, ⁴²dar un singur lucru trebuie te. Maria i -a ales partea cea bun , care nu i se va lua.``

Chapter 11

¹Într'o zi, Isus Se ruga într'un loc anumit. Când a ispr vit rug ciunea, unul din ucenicii Lui I -a zis: „Doamne, înva -ne s ne rug m, cum a înv at i Ioan pe ucenicii lui.`` ²El le -a zis: „Când v ruga i, s zice i: Tat l nostru care e ti în ceruri! Sfin easc -se Numele T u; vie Împ r ia Ta; fac -se voia Ta, precum în cer, a a i pe p mînt. ³Pînea noastr cea de toate zilele d -ne -o nou în fiecare zi; ⁴i ne iart nou p catele noastre, fiindc i noi iert m oricui ne este dator; i nu ne duce în ispit , ci izb ve te-ne de cel r u.`` ⁵Apoi le -a mai zis: „Dac unul dintre voi are un prieten, i se duce la el la miezul nop ii, i -i zice: „Prietene, împrumut -mi trei pâni, ⁶c ci a venit la mine de pe drum un prieten al meu, i n'am ce -i pune înainte;`` ⁷i dac dinl untrul casei lui, prietenul acesta îi r spunde: „Nu m turbura; acum u a este încuiat , copiii mei sînt cu mine în pat, nu pot s m scol s - i dau pâni`, - ⁸v spun: chiar dac nu s'ar scula s i le dea, pentruc -i este prieten, totu , m car pentru st ruin a lui sup r toare, tot se va scula i -i va da tot ce -i trebuie. ⁹Deaceea i Eu v spun: Cere i, i vi se va da: c uta i, i ve i g si; bate i i vi se va deschide. ¹⁰Fiindc oricine cere, cap t ; cine caut g se te; i celui ce bate, i se deschide. ¹¹Cine este tat l acela dintre voi, care, dac -i cere fiul s u pâne, s -i dea o piatr ? Ori, dac cere un pe te, s -i dea un arpe în loc de pe te? ¹²Sau, dac cere un ou, s -i dea o scorpie? ¹³Deci, dac voi, cari sînte i r i, ti i s da i daruri bune copiilor vo tri, cu cât

mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce Î-L cer!` 14` Isus a scos dintr'un bolnav un drac, care era mut. După ce a ieșit, dracul, mutul a grăit, și noroadele s'au mirat. 15` Dar unii ziceau: „El scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor.” 16` Alții, ca să -L ispitească, Îi cereau un semn, din cer. 17` Isus le -a cunoscut gândurile, și le -a zis: „Orice împotriva ei este pustiit; și o casă desbinată împotriva ei, se prăbușește peste alta. 18` Deci, dacă Satana este desbinată împotriva lui însuși, cum va dăinui împotriva lui, fiindcă zice și că Eu scot dracii cu Beelzebul? 19` și dacă eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea ei înșiși vor fi judecați voi. 20` Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, Împotriva lui Dumnezeu a ajuns până la voi. 21` Când omul cel tare și bine înarmat își prăbușește casa, averile îi sînt la adpost. 22` Dar dacă vine peste el unul mai tare decît el și -l biruiește, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea, și împarte prăzile luate de la el. 23` Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună cu Mine, risipește. 24` Duhul necurat, cînd iese afară dintr'un om, umblă prin locuri furtive, și caută odihnă. Fiindcă n'ogăsește, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.” 25` și cînd vine, o găsește măturată și împodobită. 26` Atunci se duce de mai ia cu el alte apte duhuri, mai rele decît el; intră împreună în casă, și se așază în ea, și starea de pe urmă a omului acelaia ajunge mai rea decît cea dintîi.” 27` Pe cînd spunea Isus aceste vorbe, o femeie din norod și -a ridicat glasul și a zis: „Ferice de pîntecele care Te -a purtat, și de sânii pe cari le-ai supt!” 28` și El a răspuns: „Ferice mai degrabă de ceice ascultă Cuvîntul lui Dumnezeu, și -L puzesc!” 29` Pe cînd noroadele se strîngeau cu grămadă, El a început să spună: „Neamul acesta este un neam vicelanos; el cere un semn; dar nu și se va da alt semn decît semnul prorocului Iona. 30` Căci după cum Iona a fost un semn pentru Niniviteni, tot așa și Fiul omului va fi un semn pentru neamul acesta. 31` Împotriva teasă de la miază zi se va scula, în ziua judecării, alături de bărbății acestui neam, și -i va osîndi; pentru că ea a venit de la capătul pîmîntului ca să audă în elepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decît Solomon. 32` Bărbății din Ninive se vor scula, în ziua judecării, alături de neamul acesta, și -l vor osîndi, pentru că ei s'au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decît Iona. 33` Nimeni n'aprinde o lumină, ca s'o pună într'un loc ascuns sau supt bani; ci o pune într'un sfînic, pentru că cei ce intră, să vadă lumina. 34` Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sîntos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întunecare. 35` Ia seama dar, ca lumina care este în tine, să nu fie întunecată. 36` Dacă, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să ai vreă parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci cînd te-ai aprinde o lampă cu lumina ei mare.” 37` Pe cînd vorbea Isus, un Fariseu L -a rugat să prînzească la el. El în intrat și a ezitat la masă. 38` Fariseul a vorbit cu mirare că Isus nu Se spălase înainte de prînz. 39` Dar Domnul și -a zis: „Voi, Fariseii, curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar lăuntrul vostru este plin de jăful și de răutate. 40` Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n'a făcut și pe cea dinlăuntru? 41` Da și mai bine milostenie din lucrurile dinlăuntru, și atunci toate vor fi curate. 42` Dar vai de voi, Fariseilor! Pentru că voi dați zeciuial din izm, din rut și din toate zarzavaturile, și dați uitării dreptatea și dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le sălășiți! 43` Vai de voi, Fariseilor! Pentru că voi umblați după scaunele dintîi la sinagogi, și vă place să vă faceți lumea

plec ciuni prin pie e! ⁴⁴Vai de voi, c rturari i Farisei f arnici! Pentru voi sînte i ca mormintele, cari nu se v d, i peste cari oamenii umbl f r s tie.`` ⁴⁵Unul din înv torii Legii a luat cuvîntul, i I -a zis: „Înv torule, spunînd aceste lucruri ne oc r ti i pe noi.`` ⁴⁶„Vai i de voi, înv tori ai Legii``, a r spus Isus. „Pentru voi pune i pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici m car cu unul din degetele voastre nu v atinge i de ele. ⁴⁷Vai de voi! Pentru voi zidi i mormintele proorocilor, pe cari i-au ucis p rin ii vo tri. ⁴⁸Prin aceasta m rturisi i c încuviin a i faptele p rin ilor vo tri; c ci ei au ucis pe prooroci, iar voi le zidi i mormintele. ⁴⁹De aceea În elepciunea lui Dumnezeu a zis: „Le voi trimete prooroci i apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe al ii îi vor prigoni, ⁵⁰ca s se cear dela acest neam sîngele tuturor proorocilor, care a fost v rsat dela întemeierea lumii: ⁵¹dela sîngele lui Abel pîn la sîngele lui Zaharia, ucis între altar i Templu; da, v spun, se va cere dela neamul acesta! ⁵²Vai de voi, înv tori ai Legii! Pentru voi a i pus mîna pe cheia cuno tin ei: nici voi n'a i intrat, iar pe ceice voiau s între, i-a i împedecat s între.`` ⁵³Dup ce a ie it de acolo, c rturarii i Fariseii au început s -L pun la strîmtoare, i s -L fac s vorbeasc despre multe lucruri; ⁵⁴I-au întins astfel la uri, ca s prind vreo vorb din gura Lui, pentru care s -L poat învinui.

Chapter 12

¹În vremea aceea, cînd se strînseser noroadele cu miile, a a c se c lcau unii pe al ii, Isus a început s spun ucenicilor S i: „Mai întîi de toate, p zi i-v de aluatul Fariseilor, care este f rnicia. ²Nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nici ascuns, care nu va fi cunoscut. ³De aceea, orice a i spus la întunerec, va fi auzit la lumin ; i orice a i gr it la ureche, în od i e, va fi vestit de pe acoperi ul caselor. ⁴V spun vou , prietenii Mei: S nu v teme i de cei ceucid trupul, i dup aceea nu mai pot face nimic. ⁵Am s v ar t de cine s v teme i. Teme i-v de Acela care, dup ce a ucis, are puterea s arunce în gheen ; da, v spun, de El s v teme i. ⁶Nu se vînd oare cinci vr bii cu doi bani? Totu , niciuna din ele nu este uitat înaintea lui Dumnezeu. ⁷i chiar perii din cap, to i v sînt num ra i. Deci s nu v teme i: voi sînte i mai de pre decît multe vr bii. ⁸Eu v spun: pe ori icine M va m rturisi înaintea oamenilor, îl va m rturisi i Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu; ⁹dar cine se va lep da de Mine înaintea oamenilor, va fi lep dat i el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. ¹⁰i ori icui va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta; dar oricui va huli împotriva Duhului Sfînt, nu i se va ierta. ¹¹Cînd v vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dreg torilor, i înaintea st pînirilor, s nu v îngrijora i, cum ve i r spunde pentru ap rarea voastr , nici ce ve i vorbi; ¹²c ci Duhul Sfînt v va înv a chiar în ceasul acela ce va trebui s vorbi i.`` ¹³Unul din mul ime a zis lui Isus: „Înv torule, spune fratelui meu s împart cu mine mo tenirea noastr .`` ¹⁴„Omule``, i -a r spus Isus, „cine M'a pus pe Mine judec tor sau împ ritor peste voi?`` ¹⁵Apoi le -a zis: „Vede i i p zi i-v de orice fel de l comie de bani; c ci via a cuiva nu st în bel ugul avu iei lui.`` ¹⁶i le -a spus pilda aceasta: „,arina unui om bogat rodise mult. ¹⁷i el se gîndea în sine, i zicea: „Ce voi

face? Fiindc nu mai am loc unde s -mi strîng rodurile. 18,Iat ` , a zis el ,ce voi face: îmi voi strica grînarele, i voi zidi altele mai mari; acolo voi strînge toate rodurile i toate bun t ile mele; 19 i voi zice sufletului meu: „Suflete, ai multe bun t i strînse pentru mul i ani; odihne te-te, m nînc , bea i vesele te-te! 20Dar Dumnezeu i -a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta i se va cere înapoi sufletul; i lucrurile, pe cari le-ai preg tit, ale cui vor fi? 21Tot a a este i cu cel ce î i adun comori pentru el, i nu se îmbog e te fa de Dumnezeu. 22Isus a zis apoi ucenicilor s i: „De aceea v spun: Nu v îngrijora i, cu privire la via a voastr , gîndindu-v ce ve i mînc a, nici cu privire la trupul vostru, gîndindu-v cu ce v ve i îmbr ca. 23Via a este mai mult de cît hrana, i trupul mai mult de cît îmbr c mintea. 24Uita i-v cu b gare de seam la corbi: ei nu sam n , nici nu secer , n'au nici c mar , nici grînar: i totu Dumnezeu îi hr ne te. Cu cît mai de pre sînte i voi decît p s rile! 25 i apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorîndu-se, poate s adauge un cot la lungimea vie îi lui? 26Deci, dac nu pute i face nici cel mai mic lucru, pentruce v mai îngrijora i de celelalte? 27Uita i-v cu b gare de seam cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu es: totu v spun c nici Solomon, în toat slava lui, n'a fost îmbr cat ca unul din ei. 28Dac astfel îmbrac Dumnezeu iarba, care ast zi este pe cîmp, iar mîne va fi aruncat în cuptor, cu cît mai mult v va îmbr ca El pe voi, pu in credincio ilor? 29S nu c uta i ce ve i mînc a sau ce ve i bea, i nu v fr mînta i mintea. 30C ci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caut . Tat l vostru tie c ave i trebuin de ele. 31C uta i mai întîi Împ r ia lui Dumnezeu, i toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. 32Nu te teme, turm mic ; pentruc Tat l vostru v d cu pl cere Împ r ia. 33Vinde i ce ave i i da i milostenie. Face i-v rost de pungî, cari nu se învechesc, o comoar nesecat în ceruri, unde nu se apropie ho ul, i unde nu roade molia. 34C ci unde este comoara voastr , acolo este i inima voastr . 35Mijlocul s v fie încins, i f cliile aprinse. 36i s fi i ca ni te oameni, cari a teapt pe st pînul lor s se întoarc dela nunt , ca s -i deschid îndat , cînd va veni i va bate la u . 37Ferice de robii aceia, pe cari st pînul îi va g si veghind la venirea lui! Adev rat v spun, c el se va încinge, îi va pune s ad la mas , i se va apropia s le slujeasc . 38Fie c vine la a doua straj din noapte, fie c vine la a treia straj , ferice de robii aceia, dac -i va g si veghind! 39S ti i bine c , dac ar ti st pînul casei la ce ceas va veni ho ul, ar veghea, i n'ar l sa s -i sparg casa. 40i voi dar fi i gata, c ci Fiul omului va veni în ceasul în care nu v gîndi i. 41„Doamne``, I -a zis Petru, „pentru noi spui pilda aceasta sau pentru to i? 42 i Domnul a zis: „Cine este ispravnicul credincios i în elept, pe care -l va pune st pînul s u peste slugile sale, ca s le dea partea lor de hran la vremea potrivit ? 43Ferice de robul acela, pe care st pînul, la venirea lui, îl va g si f cînd a a! 44Adev rat v spun, c îl va pune peste toat avu ia sa. 45Dar dac robul acela zice în inima lui: „St pînul meu z bove te s vin `; dac va începe s bat pe slugi i pe slujnice, s m nînce, s bea i s se îmbete, 46st pînul robului aceuia va veni în ziua în care el nu se a teapt , i în ceasul în care nu tie, i -l va t ia în buc i; i soarta lui va fi soarta celor necredincio i în lucrul încredin at lor. 47Robul acela, care a tiut voia st pînului s u, i nu s'a preg tit deloc, i n'a lucrat dup voia lui, va fi b tut cu multe lovituri. 48Dar cine n'a tiut -o, i a f cut lucruri vrednice de lovituri, va fi b tut cu pu ine lovituri. Cui i s'a dat mult, i se va cere mult; i cui i s'a încredin at mult, i se va cere mai mult. 49Eu am venit s arunc un foc pe p mînt. i ce vreau decît s fie aprins chiar acum! 50Am un

botez cu care trebuie s fiu botezat, i cît de mult doresc s se îndeplineasc ! ⁵¹Crede i c am venit s aduc pace pe p mînt? Eu v spun: nu; ci mai degrab desbinare. ⁵²Ci, de acum înainte, din cinci, cari vor fi într'o cas , trei vor fi desbina i împotriva a doi, i doi împotriva a trei. ⁵³Tat l va fi desbinat împotriva fiului, i fiul împotriva tat lui; mama împotriva fiicei, i fiica împotriva mamei; soacra împotriva norei, i nora împotriva soacrei.`` ⁵⁴El a mai zis noroadelor: „Cînd vede i un nor ridicîndu-se la apus, îndat zice i: „Vine ploaia.`` i a a se împl . ⁵⁵i cînd vede i suflînd vîntul dela miaz zi, zice i: „Are s fie z duf.`` i a a se împl . ⁵⁶F arnicilor, fa a p mîntului i a cerului ti i s'o deosebi i: vremea aceasta cum de n'o deosebi i? ⁵⁷i pentruce nu judeca i i voi singuri ce este drept? ⁵⁸Cînd te duci cu pîrî ul t u înainte judec torului, pe drum caut s scapi de el; ca nu cumva s te tîrasc înainte judec torului, judec torul s te dea pe mîna temnicerului, i temnicerul s te arunce în temni . ⁵⁹Î i spun c nu vei ie i de acolo, pîn nu vei pl ti i cel mai de pe urm b nu .``

Chapter 13

¹În vremea aceea au venit unii, i au istorisit lui Isus ce se împlase unor Galileeni, al c ror sînge îl amestecase Pilat cu jertfele lor. ²„Crede i voi``, le -a r spus Isus, „c ace ti Galileeni au fost mai p c to i decît to i ceilal i Galileeni, pentruc au p it astfel? ³Eu v spun: nu; ci, dac nu v poc i i, to i ve i peri la fel. ⁴Sau acei optsprezece in i, peste cari a c zut turnul din Siloam, i i -a omorît, crede i c au fost mai p c to i decît to i ceilal i oameni, cari locuiau în Ierusalim? ⁵Eu v spun: nu; ci, dac nu v poc i i, to i ve i pieri la fel.`` ⁶El a spus i pilda aceasta: „Un om avea un smochin s dit în via sa. A venit s caute rod în el, i n'a g sit. ⁷Atunci a zis vierului: „Iat c sînt trei ani, decînd vin i caut rod în smochinul acesta, i nu g sesc. Taie -l. La ce s mai cuprind i p mîntul degeaba?`` ⁸„Doamne``, i -a r spus vierul, „mai las -l i anul acesta; am s -l sap de jur împrejur, i am s -i pun gunoi la r d cin . ⁹Poate c deacum înainte va face road ; dac nu, îl vei t ia.`` ¹⁰Isus înv a pe norod într'o sinagog în ziua Sabatului. ¹¹i acolo era o femeie st pînit de optsprezece ani de un duh de neputin ; era gîrbov , i nu putea nicidecum s - i îndrepte spatele. ¹²Cînd a v zut -o Isus, a chemat -o, i i -a zis: „Femeie, e ti deslegat de neputin a ta.`` ¹³i -a întins mînile peste ea: îndat s'a îndreptat, i sl vea pe Dumnezeu. ¹⁴Dar frunta ul sinagogii, mîniat c Isus s vîr ise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat cuvîntul, i a zis norodului: „Sînt ase zile în cari trebuie s lucreze omul; veni i dar în aceste zile s v vindeca i, i nu în ziua Sabatului!`` ¹⁵„F arnicilor``, i -a r spus Domnul; „oare în ziua Sabatului nu- i desleag fiecare din voi boul sau m garul dela iesle, i -l duce de -l adap ? ¹⁶Dar femeia aceasta, care este o fiic a lui Avraam, i pe care Satana o inea legat de optsprezece ani, nu trebuia oare s fie deslegat de leg tura aceasta în ziua Sabatului?`` ¹⁷Pe cînd vorbea El astfel, to i protivnicii Lui au r mas ru ina i; i norodul se bucura de toate lucrurile minunate, pe cari le f cea El. ¹⁸El a mai zis: „Cu ce se aseam n Împ r ia lui Dumnezeu, i cu ce o voi asem na? ¹⁹Se aseam n cu un gr unte de mu tar, pe care l -a luat un om, i l -a aruncat în gr dina sa; el a crescut, s'a f cut copac mare, i p s rile cerului i-au f cut cuiburi în ramurile lui.`` ²⁰El a zis

iar : „Cu ce voi asemna Împărăția lui Dumnezeu? ²¹Se aseamnă cu aluatul, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină, pînă s'a dospit toată. ²²Isus umbla prin cetăți și prin sate, învârtindu-se pe norod, și călătorind spre Ierusalim. ²³Cineva l-a zis: „Doamne, oare puțin sînt cei care sînt pe calea mîntuirii?`` El le -a r spuns: ²⁴„Nevoi să intrați pe ușa cea strîmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea. ²⁵Odată ce s'a deschis ușa, și voi veni să vă chem, și veți începe să bateți la ușă, și să ziceți: „Doamne, Doamne, deschide-ne!`` drept r spuns, El vă va zice: „Nu știu de unde sînteți. ²⁶Atunci veți începe să ziceți: „Noi am mîncat și am băut în fața Ta, și în uliele noastre ai învârtit pe norod.`` ²⁷și El vă r spunde: „Vă spun că nu știu de unde sînteți; depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii fără delegație.`` ²⁸Vă fi plînsul și scrîmbia din ilor, cînd veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți proorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară. ²⁹Vor veni de la răsrit și de la apus, de la miazănoapte și de la miază-ză, și vor cădea la masă în Împărăția lui Dumnezeu. ³⁰și iată că sînt unii din cei de pe urmă, cari vor fi cei dintîi, și sînt unii din cei dintîi, cari vor fi cei de pe urmă.`` ³¹În aceea zi, au venit cîțiva Farisei, și l-au zis: „Pleacă, și du-te de aici, căci Irod vrea să Te omoare.`` ³²„Duceți-vă``, le -a r spuns El, „și spuneți vulpii aceleia: „Iată că scot dracii, și să vă escvindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi isprăvi. ³³Dar trebuie să umblu astăzi, mâine și poimîine, fiindcă nu se poate ca un prooroc să piară afară din Ierusalim. ³⁴Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimeși la tine; de cîte ori am vrut să strîng pe fiii tăi, cum îți strînge gîna puii supt aripi, și n'ai vrut! ³⁵Iată că vi se va lăsa casa pustie; dar vă spun că nu Mă veți mai vedea, pînă veți zice: „Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului!``

Chapter 14

¹Într-o zi de Sabat, Isus a intrat în casa unuia din fruntașii Fariseilor, ca să prînzească. Fariseii îl pîndeau de aproape. ²și înaintea Lui era un om bolnav de dropic. ³Isus a luat cuvîntul, și a zis învârtitorilor Legii și Fariseilor: „Oare este îngăduita vindecarea în ziua Sabatului sau nu?`` ⁴Ei tăceau. Atunci Isus a luat de mîin pe omul acela, și l-a vindecat, și i -a dat drumul. ⁵Pe urmă, le -a zis: „Cine dintre voi, dacă -i cade copilul sau boul în fîntînă, nu -l va scoate îndată afară, în ziua Sabatului?`` ⁶și n'au putut să -l r spundă nimic la aceste vorbe. ⁷Apoi, cînd a văzut că cei poftiți la masă alegeau locurile dintîi, le -a spus o pildă. și le -a zis: ⁸„Cînd eți poftit de cineva la nunt, și nu te azezi la masă în locul dintîi; ca nu cumva, printre cei poftiți de el, să fie altul mai cu văzdecît tine, ⁹și cel ce te -a poftit și pe tine și pe el, să vină și să zică: „Dă locul tău omului acestuia.`` Atunci, cum rușine, va trebui să ieși locul de pe urmă. ¹⁰Ci, cînd eți poftit, du-te și azează-te în locul cel mai de pe urmă; pentru că, atunci cînd va veni cel ce te -a poftit, și să zică: „Prieten, mut-te mai sus.`` Lucrul acesta îți va face cinste înaintea tuturor celor ce vor fi la masă împreună cu tine. ¹¹Căci oricine se înalță, va fi smerit; și cine se smerește, va fi înălțat.`` ¹²A zis și celui ce -l poftise: „Cînd dai un prînz sau o cină, și nu chemi pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogății, ca nu

cumva s te cheme i ei la rîndul lor pe tine, i s iei astfel o r splat pentru ce ai f cut. ¹³Ci, cînd dai o mas , cheam pe s raci, pe schilozi, pe chiopi, pe orbi. ¹⁴ i va fi ferice de tine, pentruc ei n'au cu ce s - i r spl teasc ; dar i se va r spl ti la învierea celor neprih ni i.`` ¹⁵Unul din ceice edeau la mas cu El, cînd a auzit aceste vorbe, I -a zis; „Ferice de acela care va prînzi în Împ r ia lui Dumnezeu!`` ¹⁶ i Isus i -a r spus: „Un om a dat o cin mare, i a poftit pe mul i. ¹⁷La ceasul cinei, a trimes pe robul s u s spun celor pofti i: „Veni i, c ci iat c toate sînt gata.`` ¹⁸Dar to i, parc fuseser vorbi i, au început s se desvinov easc . Cel dintîi i -a zis: „Am cump rat un ogor, i trebuie s m duc s -l v d; rogu-te s m ier i.`` ¹⁹Un altul a zis: „Am cump rat cinc p rechi de boi i m duc s -i încerc: iart -m , te rog.`` ²⁰Un altul a zis: „Tocmai acum m'am însurat, i de aceea nu pot veni.`` ²¹Cînd s'a întors robul, a spus st pînului s u aceste lucruri. Atunci st pînul casei s'a mîniat, i a zis robului s u: „Du-te degrab în pie ele i uli ele cet ii, i adu aici pe cei s raci, ciungi, orbi i chiopi.`` ²²La urm , robul a zis: „St pîne, s'a f cut cum ai poruncit, i tot mai este loc.`` ²³ i st pînul a zis robului: „Ie i la drumuri i la garduri, i pe cei ce -i vei g si, sile te -i s intre, ca s mi se umple casa. ²⁴C ci v spun c niciunul din cei pofti i, nu va gusta din cina mea.`` ²⁵Împreun cu Isus mergeau multe noroade. El S'a întors, i le -a zis: ²⁶„Dac vine cineva la Mine, i nu ur te pe tat l s u, pe mam -sa, pe nevast -sa, pe copiii s i, pe fra ii s i, pe surorile sale, ba chiar îns via a sa, nu poate fi ucenicul Meu. ²⁷ i oricine nu- i poart crucea, i nu vine dup Mine, nu poate fi ucenicul Meu. ²⁸C ci, cine dintre voi, dac vrea s zideasc un turn, nu st mai întîi s - i fac socoteala cheltuielilor, ca s vad dac are cu ce s -l sfîr easc ? ²⁹Pentruca nu cumva, dup ce i -a pus temelie, s nu -l poat sfîr i, i to i ceice -l vor vedea, s înceap s rîd de el, ³⁰ i s zic : „Omul acesta a început s zideasc , i n'a putut ispr vi.`` ³¹Sau care împ rat, cînd merge s se bat în r zboi cu un alt împ rat, nu st mai întîi s se sf tuiasc dac va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celuice vine împotriva lui cu dou zeci de mii? ³²Altfel, pe cînd celalt împ rat este înc departe, îi trimete o solie s cear pace. ³³Tot a a, oricine dintre voi, care nu se leap d de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu. ³⁴Sarea este bun ; dar dac sarea î i pierde gustul ei de sare, prin ce i se va da înapoi gustul acesta? ³⁵Atunci nu mai este bun nici pentru p mînt, nici pentru gunoi, ci este aruncat afar . Cine are urechi de auzit, s aud .``

Chapter 15

¹To i vame ii i p c to ii se apropiau de Isus ca s -L asculte. ² i Fariseii i c rturarii cîrteau i ziceau: „Omul acesta prime te pe p c to i, i m nînc cu ei.`` ³Dar El le -a spus pilda aceasta: ⁴„Care om dintre voi, dac are o sut de oi, i pierde pe una din ele, nu las pe celelalte nou zeci i nou pe islaz, i se duce dup cea pierdut , pîn cînd o g se te? ⁵Dup ce a g sit -o, o pune cu bucurie pe umeri; ⁶ i, cînd se întoarce acas , cheam pe prietenii i vecinii s i, i le zice: „Bucura i-v împreun cu mine, c ci mi-am g sit oaia care era pierdut .`` ⁷Tot a a, v spun c va fi mai mult bucurie în cer pentru un singur p c tos care se poc ie te, decît pentru nou zeci i nou de oameni neprih ni i cari

n'au nevoie de poc în .⁸ Sau care femeie, dac are zece lei (Grece te: drahme.) de argint, i pierde unul din ei, nu aprinde o lumin , nu m tur casa, i nu caut cu b gare de seam pîn cînd îl g se te?⁹ Dup ce l -a g sit, cheam pe prietenele i vecinele ei, i zice: ,Bucura i-v împreun cu mine, c ci am g sit leul, pe care -l pierdusem.`¹⁰ Tot a a, v spun c este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur p c tos care se poc ie te.`¹¹ El a mai zis: „Un om avea doi fii. ¹² Cel mai tîn r din ei a zis tat lui s u: ,Tat , d -mi partea de avere, ce mi se cuvine.` i tat l le -a împ r it averea. ¹³ Nu dup multe zile, fiul cel mai tîn r a strîns totul, i a plecat într'o ar dep rtat , unde i -a risipit averea, ducînd o via destr b lat . ¹⁴ Dup ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în ara aceea, i el a început s duc lips . ¹⁵ Atunci s'a dus i s'a lipit de unul din locuitorii rii aceleia, care l -a trimes pe ogoarele lui s -i p zeasc porcii. ¹⁶ Mult ar fi dorit el s se sature cu ro covele, pe cari le mîncau porcii, dar nu i le da nimeni. ¹⁷ i -a venit în fire, i a zis: ,Cî i arga i ai tat lui meu au bel ug de pîne, iar eu mor de foame aici! ¹⁸ M voi scula, m voi duce la tat l meu, i -i voi zice: Tat , am p c tuit împotriva cerului i împotriva ta, ¹⁹ i nu mai sînt vrednic s m chem fiul t u; f -m ca pe unul din arga ii t i.` ²⁰ i s'a sculat, i a plecat la tat l s u. Cînd era înc departe, tat l s u l -a v zut, i i s'a f cut mil de el, a alergat de a c zut pe grumazul lui, i l -a s rutat mult. ²¹ Fiul i -a zis: ,Tat , am p c tuit împotriva cerului i împotriva ta, nu mai sînt vrednic s m chem fiul t u.` ²² Dar tat l a zis robilor s i: ,Aduce i repede haina cea mai bun , i îmbr ca i -l cu ea; pune i -i un inel în deget, i înc l minte în picioare. ²³ Aduce i vi elul cel îngr at, i t ia i -l. S mînc m i s ne veselim; ²⁴ c ci acest fiu al meu era mort, i a înviat; era pierdut, i a fost g sit.` i au început s se veseleasc . ²⁵ Fiul cel mai mare era la ogor. Cînd a venit i s'a apropiat de cas , a auzit muzic i jocuri. ²⁶ A chemat pe unul din robi, i a început s -l întrebe ce este. ²⁷ Robul acela i -a r spus: ,Fratele t u a venit înapoi, i tat l t u a t iat vi elul cel îngr at, pentru c l -a g sit iar s n tos i bine.` ²⁸ El s'a înt rîtat de mînie, i nu voia s intre în cas . Tat l s u a ie it afar , i l -a rugat s intre. ²⁹ Dar el, drept r spus, a zis tat lui s u: ,Iat , eu î i slujesc ca un rob de atî ia ani, i niciodat nu i-am c lcat porunca; i mie niciodat nu mi-ai dat m car un ied s m veselesc cu prietenii mei; ³⁰ iar cînd a venit acest fiu al t u, care i -a mîncat averea cu femeile desfrînate, i-ai t iat vi elul cel îngr at.` ³¹ ,Fiule`, i -a zis tat l ,tu întotdeauna e ti cu mine, i tot ce am eu este al t u. ³² Dar trebuia s ne veselim i s ne bucur m, pentru c acest frate al t u era mort, i a înviat, era pierdut i a fost g sit.`

Chapter 16

¹ Isus a mai spus ucenicilor S i: „Un om bogat avea un ispravnic, care a fost pîrît la el c -i risipe te averea. ² El l -a chemat, i i -a zis: ,Ce aud eu vorbindu-se despre tine? D -i socoteala de ispr vnicia ta, pentru c nu mai po i fi ispravnic.` ³ Ispravnicul i -a zis: ,Ce am s fac, dac îmi ia st pînul ispr vnicie? S sap, nu pot; s cer esc, mi -e ru îne. ⁴ t iu ce am s fac, pentruca, atunci cînd voi fi scos din ispr vnicie, ei s m primeasc în casele lor.` ⁵ A chemat pe fiecare din datornicii st pînului s u, i a zis celui dintîi: ,Cît e ti dator st pînului meu?` ⁶ ,O sut de m suri de untdelemn`,

a r spus el. i i -a zis: „Ia- i zapisul, i ezi degrab de scrie cincizeci.”⁷ Apoi a zis altuia: „Dar tu, cât e ti dator?” „O sut de m suri de grâu”, a r spus el. i i -a zis: „Ia- i zapisul, i scrie optzeci.”⁸ St pînul lui a l udat pe ispravnicul nedrept, pentruc lucrase în elep e te. C ci fiii veacului acestuia, fa de semenii lor, sînt mai în elep i decît fiii luminii.⁹ i Eu v zic: Face i- v prieteni cu ajutorul bog iilor nedrepte, pentruca atunci cînd ve i muri, s v primeasc în corturile vecinice.¹⁰ Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios i în cele mari; i cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept i în cele mari.¹¹ Deci, dac n'a i fost credincio i în bog iile (Grece te: Mamona.) nedrepte, cine v va încredin a adev ratele bog ii?¹² i dac n'a i fost credincio i în lucrul altuia, cine v va da ce este al vostru?¹³ Nici o slug nu poate sluji la doi st pîni; c ci sau va urî pe unul i va iubi pe celalt, sau va înea numai la unul i va nesocoti pe celalt. Nu pute i sluji lui Dumnezeu i lui Mamona.``¹⁴ Fariseii, cari erau iubitori de bani, ascultau i ei toate lucrurile acestea, i î i b teau joc de El.¹⁵ Isus le -a zis: „Voi c uta i s v ar ta i neprih ni i înaintea oamenilor, dar Dumnezeu v cunoa te inimile; pentruc ce este în l at între oameni, este o urîciune înaintea lui Dumnezeu.¹⁶ Legea i proorocii au inut pîn la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împ r iei lui Dumnezeu se propov duie te: i fiecare, ca s între în ea, d n val .¹⁷ Este mai lesne s treac cerul i p mîntul decît s cad o singur frîntur de slov din Lege.¹⁸ Oricine î i las nevasta i ia pe alta de nevast , preacurve te; i cine ia de nevast pe cea l sat de b rbatul ei, preacurve te.¹⁹ „Era un om bogat, care se îmbr ca în porfir i in sup ire; i în fiecare zi ducea o via plin de veselie i str lucire.²⁰ La u a lui, z cea un s rac, numit Laz r, plin de bube.²¹ i dorea mult s se sature cu f r miturile, cari c deau de la masa bogatului; pîn i cîinii veneau i -i lingeau bubele.²² Cu vremea s racul a murit; i a fost dus de înger i în sînul lui Avraam. A murit i bogatul, i l-au îngropat.²³ Pe cînd era el în Locuin a mor ilor, în chinuri, i -a ridicat ochii în sus, a v zut de departe pe Avraam, i pe Laz r în sînul lui,²⁴ i a strigat: „P rinte Avraame, fie- i mil de mine, i trimete pe Laz r s - i moaie vîrful degetului în ap , i s -mi r coreasc limba; c ci grozav sînt chinuit în v paia aceasta.”²⁵ „Fiule”, i -a r spus Avraam, „adu- i aminte c , în via a ta, tu i- ai luat lucrurile bune, i Laz r i -a luat pe cele rele; acum aici, el este mîngîiat, iar tu e ti chinuit.²⁶ Pe lîng toate acestea, între noi i între voi este o pr pastie mare, a a ca cei ce ar avea s treac de aici la voi, sau de acolo la noi, s nu poat .”²⁷ Bogatul a zis: „Rogu- te dar, p rinte Avraame, s trime i pe Laz r în casa tat lui meu; ”²⁸ c ci am cinci fra i, i s le adevereasc aceste lucruri, ca s nu vin i ei în acest loc de chin.”²⁹ Avraam a r spus: „Au pe Moise i pe prooroci; s asculte de ei.”³⁰ „Nu, p rinte Avraame”, a zis el; „ci dac se va duce la ei cineva din mor i, se vor poc i.”³¹ i Avraam i -a r spus: „Dac nu ascult pe Moise i pe prooroci, nu vor crede nici chiar dac ar învia cineva din mor i.”

Chapter 17

¹Isus a zis ucenicilor S i: „Este cu neputin s nu vin prilejuri de p c tuire; dar vai de acela prin care vin! ”² Ar fi mai de folos pentru el s i se lege o piatr de moar de gît, i s fie aruncat în mare,

decît s' fac pe unul din acei micu i s' p' c' tuiasc . ³Lua i seama la voi în iv ! Dac fratele t u p' c' tuie te împotriva ta, must' -l ! i dac -i pare r u, iart -l ! ⁴i chiar dac p' c' tuie te împotriva ta de apte ori pe zi, i de apte ori pe zi se întoarce la tine i zice: „Îmi pare r u ! -s' -l ier i . ⁵Apostolii au zis Domnului: „M' re te-ne credin a !” ⁶i Domnul a zis: „Dac a i avea credin cît un gr unte de mu tar, a i zice dudului acestuia: „Desr d cineaz -te i s' de te-te în mare` , i v'ar asculta . ⁷Cine dintre voi, dac are un rob, care ar sau pa te oile, îi va zice, cînd vine dela cîmp: „Vino îndat , i ezi la mas ?” ⁸Nu -i va zice mai degrab : „G te te-mi s' m nînc, încinge-te, i sluje te-mi pîn voi mînca i voi bea eu; dup aceea, vei mînca i vei bea i tu?” ⁹Va r mînea el îndatorat fa de robul acela, pentruc robul a f cut ce -i fusese poruncit? Nu cred . ¹⁰Tot a a i voi, dup ce ve i face tot ce vi s'a poruncit, s' zice i: „Sîntem ni te robi netrebnci; am f cut ce eram datori s' facem.” ¹¹Isus mergea spre Ierusalim, i a trecut printre Samaria i Galilea . ¹²Pe cînd intra într'un sat, L-au întîmpinat zece lepro i . Ei au st tut departe, ¹³i-au ridicat glasul, i au zis: „Isuse, Înv torule, ai mil de noi !” ¹⁴Cînd i -a v zut Isus, le -a zis: „Duce i-v i ar ta i-v preo ilor !” i pe cînd se duceau, au fost cur i i . ¹⁵Unul din ei, cînd s'a v zut vindecat, s'a întors, sl vind pe Dumnezeu cu glas tare . ¹⁶S'a aruncat cu fa a la p mînt la picioarele lui Isus, i I -a mul mit . Era Samaritean . ¹⁷Isus a luat cuvîntul, i a zis: „Oare n'au fost cur i i to i cei zece? Dar ceial i nou , unde sînt ?” ¹⁸Nu s'a g sit decît str inul acesta s se întoarc i s' dea slav lui Dumnezeu?” ¹⁹Apoi i -a zis: „Scoal -te i pleac ; credin a ta te -a mîntuit .” ²⁰Fariseii au întrebat pe Isus cînd va veni Împ r ia lui Dumnezeu . Drept r spus, El le -a zis: „Împ r ia lui Dumnezeu nu vine în a a fel ca s' izbeasc privirile . ²¹Nu se va zice: „Uite -o aici”, sau: „Uite -o acolo !” C ci iat c' Împ r ia lui Dumnezeu este înl untrul vostru .” ²²i a zis ucenicilor: „Vor veni zile cînd ve i dori s' vede i una din zilele Fiului omului, i n'o ve i vedea . ²³V i se va zice: „Iat -L aici, iat -L acolo !” S nu v duce i, nici s nu -i urma i . ²⁴C ci, cum iese fulgerul i lumineaz dela o margine a cerului pîn la cealalt , a a va fi i Fiul omului în ziua Sa . ²⁵Dar mai întîi trebuie s' suferi multe, i s' fie lep dat de neamul acesta . ²⁶Ce s'a întîmplat în zilele lui Noe, se va întîmpla la fel i în zilele Fiului omului: ²⁷mîncau, beau, se însurau i se m ritau pîn în ziua cînd a intrat Noe în corabie; i a venit potopul i i -a pr p dit pe to i . ²⁸Ce s'a întîmplat în zilele lui Lot, se va întîmpla aidoma: oamenii mîncau, beau, cump rau, vindeau, s' deau, zideau; ²⁹dar, în ziua cînd a ie it Lot din Sodoma, a plouat foc i pucioas din cer, i i -a pierdut pe to i . ³⁰Tot a a va fi i în ziua cînd Se va ar ta Fiul omului . ³¹În ziua aceea, cine va fi pe acoperi ul casei, i î i va avea vasele în cas , s nu se pogoare s' le ia; i cine va fi pe cîmp, de asemenea, s nu se mai întoarc . ³²Aduce i-v aminte de nevasta lui Lot . ³³Oricine va c uta s' - i scape via a, o va pierde; i oricine o va pierde, o va g si . ³⁴V spun c , în noaptea aceea, doi in i vor fi în acela pat, unul va fi luat i altul va fi l sat; ³⁵dou femei vor m cina împreun : una va fi luat , i alta va fi l sat . ³⁶Doi b rba i vor fi la cîmp: unul va fi luat i altul va fi l sat .” ³⁷Ucenicii L-au întrebat: „Unde, Doamne?” Iar El a r spus: „Unde va fi trupul acolo se vor strînge vulturii .”

Chapter 18

¹Isus le -a spus o pild , ca s le arate c trebuie s se roage necurmat, i s nu se lase. ²El le -a zis: „Într'o cetate era un judec tor, care de Dumnezeu nu se temea i de oameni nu se ru ina. ³În cetatea aceea era i o v duv , care venea des la el, i -i zicea: „F -mi dreptate în cearta cu pîrî ul meu. ⁴Mult vreme n'a voit s -i fac dreptate. Dar în urm , i -a zis: „M car c de Dumnezeu nu m tem i de oameni nu m ru inez, ⁵totu , pentru c v duva aceasta m tot nec je te, îi voi face dreptate, ca s nu tot vin s -mi bat capul. ⁶Domnul a ad ogat: „Auzi i ce zice judec trul nedrept? ⁷i Dumnezeu nu va face dreptate ale ilor Lui, cari strig zi i noapte c tre El, m car c z bove te fa de ei? ⁸V spun c le va face dreptate în curînd. Dar cînd va veni Fiul omului, va g si El credin pe p mînt? ⁹A mai spus i pilda aceasta pentru unii cari se încredeau în ei în i i c sînt neprih ni i, i dispre uiau pe ceilal i. ¹⁰„Doi oameni s'au suit la Templu s se roage; unul era Fariseu, i altul vame . ¹¹Fariseul sta în picioare, i a început s se roage în sine astfel: „Dumnezeule, Î i mul mesc c nu sînt ca ceilal i oameni, hr p re i, nedrep i, preacurvari sau chiar ca vame ul acesta. ¹²Eu postesc de dou ori pe s pt mîn , dau zeciuial din toate veniturile mele. ¹³Vame ul sta departe, i nu îndr znea nici ochii s i -i ridice spre cer; ci se b tea în piept, i zicea: „Dumnezeule, ai mil de mine, p c tosul! ¹⁴Eu v spun c mai degrab omul acesta s'a pogorît acas socotit neprih nit decît celalt. C ci oricine se înal , va fi smerit; i oricine se smere te, va fi în l at. ¹⁵I-au adus i ni te copila i, ca s Se ating de ei. Dar ucenicii, cînd au v zut lucrul acesta, au certat pe aceia cari -i aduceau. ¹⁶Isus a chemat la Sine pe copila i, i a zis: „L sa i copila ii s vin la Mine, i nu -i opri i; c ci Împ r ia lui Dumnezeu este a unora ca ei. ¹⁷Adev rat v spun c , oricine nu va primi Împ r ia lui Dumnezeu ca un copila , cu niciun chip nu va intra în ea. ¹⁸Un frunta a întrebat pe Isus: „Bunule Înv tor, ce trebuie s fac ca s mo tenesc via a vecinic ? ¹⁹„Pentru ce M nume ti bun? ²⁰i -a r spus Isus. „Nimeni nu este bun decît Unul singur: Dumnezeu. ²¹tii poruncile: „S nu preacurve ti; s nu ucizi; s nu furi; s nu faci o m rturisire mincinoas ; s cinste ti pe tat l t u i pe mama ta. ²²„Toate aceste lucruri, ²³I -a zis el, „le-am p zit din tinere ea mea. ²⁴Cînd a auzit Isus aceste vorbe, i -a zis: „Î i mai lipse te un lucru: vinde tot ce ai, împarte la s raci, i vei avea o comoar în ceruri. Apoi, vino i urmeaz -M. ²⁵Cînd a auzit el aceste cuvinte, s'a întristat de tot; c ci era foarte bogat. ²⁶Isus a v zut c s'a întristat de tot, i a zis: „Cît de anevoie vor intra în Împ r ia lui Dumnezeu cei ce au avu ii! ²⁷Fiindc mai lesne este s treac o c mil prin urechea acului, decît s intre un om bogat în Împ r ia lui Dumnezeu. ²⁸Cei ce -L ascultau, au zis: „Atunci cine poate fi mîntuit? ²⁹Isus a r spus: „Ce este cu neputin la oameni, este cu putin la Dumnezeu. ³⁰Atunci Petru a zis: „Iat c noi am l sat totul, i Te-am urmat. ³¹i Isus le -a zis: „Adev rat v spun c nu este nimeni, care s - i fi l sat casa, sau nevasta, sau fra ii, sau p rin ii, sau copiii, pentru Împ r ia lui Dumnezeu, ³²i s nu primeasc mult mai mult în veacul acesta de acum, iar în veacul viitor, via a vecinic . ³³Isus a luat cu Sine pe cei doisprezece, i le -a zis: „Iat c ne suim la Ierusalim, i tot ce a fost scris prin prooroci despre Fiul omului, se va împlini. ³⁴C ci va fi dat în mîna Neamurilor; Îl vor batjocori, Îl vor oc rî, Îl vor scuipa; ³⁵i, dup ce -L vor bate cu nuiele, Îl vor omorî, dar a treia zi va învia. ³⁶Ei n'au în eles nimic din aceste

lucruri: cci vorbirea aceasta era ascuns pentru ei, i nu pricepeau ce le spunea Isus. ³⁵Pe cînd Se apropia Isus de Ierihon, un orb edea lîng drum i cer ea. ³⁶Cînd a auzit norodul trecînd, a întreat ce este. ³⁷I-au spus: „Trece Isus din Nazaret.” ³⁸i el a strigat: „Isuse, Fiul lui David, ai mil de mine!” ³⁹Ceice mergeau înainte, îl certau s tac ; dar el ipa i mai tare: „Fiul lui David, ai mil de mine!” ⁴⁰Isus S'a oprit, i a poruncit s -l aduc la El; i, dup ce s'a apropiat, l -a întreat: ⁴¹„Ce vrei s - i fac?” „Doamne,” a r spus el, „s -mi cap t vederea.” ⁴²i Isus i -a zis: „Cap t - i vederea. Credin a ta te -a mîntuit.” ⁴³Numaidecît, orbul i -a c p tat vederea, i a mers dup Isus, sl vind pe Dumnezeu. Tot norodul, cînd a v zut cele întîmplate, a dat laud lui Dumnezeu.

Chapter 19

¹Isus a intrat în Ierihon, i trecea prin cetate. ²i un om bogat, numit Zacheu, mai marele vame ilor, ³c uta s vad care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, cci era mic de statur . ⁴A alergat înainte, i s'a suit într'un dud ca s -L vad ; pentruc pe drumul acela avea s treac . ⁵Isus, cînd a ajuns la locul acela, i -a ridicat ochii în sus, i i -a zis: „Zachee, d -te jos de grab , cci ast zi trebuie s r mîn în casa ta.” ⁶Zacheu s'a dat jos în grab , i L -a primit cu bucurie. ⁷Cînd au v zut lucrul acesta, to i cîrteau i ziceau: „A intrat s g zduiasc la un om p c tos!” ⁸Dar Zacheu a st tut înaintea Domnului, i I -a zis: „Iat , Doamne, jum tate din avu ia mea o dau s racilor; i, dac am n p stuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împ trit.” ⁹Isus i -a zis: „Ast zi a intrat mîntuirea în casa aceasta, cci i el este fiul lui Avraam. ¹⁰Pentru c Fiul omului a venit s caute i s mîntuiasc ce era pierdut.” ¹¹Pe cînd ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pild , pentruc era aproape de Ierusalim, i ei credeau c Împ r ia lui Dumnezeu are s se arate îndat . ¹²Deci a zis: „Un om de neam mare s'a dus într'o ar dep rtat , ca s - i ia o împ r ie, i apoi s se întoarc . ¹³A chemat zece din robii s i, le -a dat zece poli (Grece te: mine.), i le -a zis: „Pune i -i în nego pîn m voi întoarce.” ¹⁴Dar cet enii lui îl urau; i au trimes dup el o solie s -i spun : „Nu vrem ca omul acesta s împ r easc peste noi.” ¹⁵Cînd s'a întors înapoi, dup ce î i luase împ r ia, a spus s cheme pe robii aceia, c rora le d duse banii, ca s vad cît cî tigase fiecare cu ei din nego . ¹⁶Cel dintîi a venit, i i -a zis: „Doamne, polul t u a mai adus zece poli.” ¹⁷El i -a zis: „Bine, rob bun; fiindc ai fost credincios în pu ine lucruri, prime te cîrmuirea a zece cet i.” ¹⁸A venit al doilea, i i -a zis: „Doamne, polul t u a mai adus cinci poli.” ¹⁹El i -a zis i lui: „Prime te i tu cîrmuirea a cinci cet i.” ²⁰A venit un altul, i i -a zis: „Doamne, iat - i polul, pe care l-am p strat învelit într'un tergar; ²¹cci m'am temut de tine, fiindc e ti un om aspru; iei ce n'ai pus, i seceri ce n'ai s m nat.” ²²St pînul i -a zis: „Rob r u; te voi judeca dup cuvintele tale. tiai c sînt un om aspru, care iau ce n'am pus i secer ce n'am s m nat; ²³atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafi, pentruca, la întoarcerea mea, s -i fi luat înapoi cu dobînd ?” ²⁴Apoi a zis celor ce erau de fa : „Lua i -i polul, i da i -l celui ce are zece poli.” ²⁵„Doamne,” i-au zis ei, „el are zece poli.” ²⁶Iar el le -a zis: „V spun c celui ce are, i se va da; dar dela cel ce n'are, se va lua chiar i ce are. ²⁷Cît despre vr jma ii mei, cari n'au vrut

s împ r esc eu peste ei, aduce i -i încoace, i t ia i -i înaintea mea.`` 28Dup ce a vorbit astfel, Isus a pornit în frunte i Se suia spre Ierusalim. 29Când S'a apropiat de Betfaghe i de Betania, înspre muntele numit al M slinilor, Isus a trimes pe doi din ucenicii S i, 30 i le -a zis: „Duce i-v în satul dinaintea voastr . Când ve i intra în el, ve i g si un m g ru legat, pe care n'a înc lecat nimeni niciodat : deslega i -l, i aduce i-Mi -l. 31Dac v va întreba cineva: „Pentruce -l deslega i?` s -i spune i a a: „Pentruce Domnul are trebuin de el.`` 32Ceice fuseser trime i, s'au dus i au g sit a a cum le spusese Isus. 33Pe când deslegau m g ru ul, st pînii lui le-au zis: „Pentruce deslega i m g ru ul?`` 34Ei au r spus: „Domnul are trebuin de el.`` 35 i au adus m g ru ul la Isus. Apoi i-au aruncat hainele pe el, i au a ezat pe Isus, c lare deasupra. 36Pe când mergea Isus, oamenii î i a terneau hainele pe drum. 37 i când S'a apropiat de Ierusalim, spre pogorî ul muntelui M slinilor, toat mul imea ucenicilor, plin de bucurie, a început s laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile, pe cari le v zuser . 38Ei ziceau: „Binecuvîntat este Împ ratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer, i slav în locurile prea înalte!`` 39Unii Farisei, din norod, au zis lui Isus: „Înv torule, ceart - i ucenicii!`` 40 i El a r spus: „V spun c , dac vor t cea ei, pietrele vor striga.`` 41Când S'a apropiat de cetate i a v zut -o, Isus a plîns pentru ea, 42 i a zis: „Dac ai fi cunoscut i tu, m car în această zi, lucrurile, cari puteau s - i dea pacea! Dar acum, ele sînt ascunse de ochii t i. 43Vor veni peste tine zile, când vr jma ii t i te vor înconjura cu an uri, te vor împresura, i te vor strînge din toate p r ile: 44te vor face una cu p mîntul, pe tine i pe copiii t i din mijlocul t u; i nu vor l sa în tine piatr pe piatr , pentruc n'ai cunoscut vremea când ai fost cercetat .`` 45În urm a intrat în Templu, i a început s scoat afar pe ceice vindeau i cump rau în el. 46 i le -a zis: „Este scris: „Casa Mea va fi o cas de rug ciune. Dar voi a i f cut din ea o pe ter de tîlhari.`` 47Isus înv a în toate zilele pe norod în Templu. i preo ii cei mai de seam , c rturarii i b trîinii norodului c utau s -L omoare; 48dar nu tiau cum s fac , pentruc tot norodul Îi sorbea vorbele de pe buze.

Chapter 20

1Într'una din acele zile, când înv a Isus norodul în Templu i propov duia Evanghelia, au venit deodat la El preo ii cei mai de seam i c rturarii, cu b trîinii, 2 i I-au zis: „Spune-ne, cu ce putere faci Tu aceste lucruri, sau cine i -a dat puterea aceasta?`` 3Drept r spus, El le -a zis: „Am s v pun i Eu o întrebare. Spune i-Mi: 4Botezul lui Ioan venea din cer sau dela oameni?`` 5Dar ei cugetau astfel între ei: „Dac r spundem: „Din cer`, va zice: „Atunci dece nu l-a i crezut?` 6 i dac r spundem: „Dela oameni`, tot norodul ne va ucide cu pietre; c ci este încredin at c Ioan era un prooroc.`` 7Atunci au r spus c nu tiu de unde venea botezul lui Ioan. 8 i Isus le -a zis: „Nici Eu n'am s v spun cu ce putere fac aceste lucruri.`` 9Apoi a început s spun norodului pilda aceasta: „Un om a s dit o vie, a arendat -o unor vieri i a plecat într'o alt ar , pentru o vreme îndelungat . 10La vremea rodurilor, a trimes la vieri un rob, ca s -i dea partea lui din rodul viei. Vierii l-au b tut, i l-au trimes înapoi cu mînila goale. 11A mai trimes un alt rob; ei l-au b tut i pe acela, l-au batjocorit,

i l-au trimes înapoi cu mînile goale. ¹²A mai trimes un al treilea rob; ei l-au rnit i pe acela, i l-au scos afar. ¹³St pînul viei a zis: „Ce s fac? Am s trimet pe fiul meu prea iubit; poate c îl vor primi cu cinste.” ¹⁴Dar vierii, cînd l-au v zut, s'au sf tuit între ei, i au zis: „Iat mo tenitorul; veni i s -l ucidem, ca mo tenirea s fie a noastr.” ¹⁵i l-au scos afar din vie, i l-au omorît. Acum, ce le va face st pînul viei? ¹⁶Va veni, va pierde pe vierii aceia, i via o va da altora.” Cînd au auzit ei cuvintele acestea, au zis: „Nicidecum!” ¹⁷Dar Isus i -a privit drept în fa , i a zis: „Ce însemneaz cuvintele acestea, cari au fost scrise: „Piatra, pe care au lep dat -o zidarii, a ajuns s fie pus în capul unghiului?” ¹⁸Oricine va c dea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea: i pe acela peste care va c dea ea, îl va spulbera?” ¹⁹Preo ii cei mai de seam i c rturarii c utau s pun mîna pe El, chiar în ceasul acela, dar se temeau de norod. Pricepuser c Isus spusese pilda aceasta împotriva lor. ²⁰Au început s pîndeasc pe Isus; i au trimes ni te iscoditori, cari se pref ceau c sînt neprih ni i, ca s -L prind cu vorba i s -L dea pe mîna st pînirii i pe mîna puterii dreg torului. ²¹Iscoditorii ace tia L-au întreat: „Înv torule, tim c vorbe ti i înve i pe oameni drept, i c nu cau i la fa a oamenilor, ci -i înve i calea lui Dumnezeu în adev r.” ²²Se cuvine s pl tim bir Cezarului sau nu?” ²³Isus le -a priceput viclenia, i le -a r spus: „Pentru ce M ispiti i?” ²⁴Ar ta i-Mi un ban (Grece te: dinar.). Al cui chip, i ale cui slove sînt scrise pe el?” „Ale Cezarului” au r spus ei. ²⁵Atunci El le -a zis: „Da i dar Cezarului ce este al Cezarului, i lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” ²⁶Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea norodului; ci, mira i de r spusul Lui, au t cut. ²⁷Unii din Saduchei, cari zic c nu este înviere, s'au apropiat i au întreat pe Isus: ²⁸„Înv torule, iat ce ne -a scris Moise: „Dac moare fratele cuiva, avînd nevast , dar f r s aib copii, fratele lui s ia pe nevasta lui, i s ridice urma fratelui s u.” ²⁹Au fost dar apte fra i. Cel dintîi s'a însurat, i a murit f r copii. ³⁰Pe nevasta lui, a luat -o al doilea; i a murit i el f r copii. ³¹A luat -o i al treilea, i tot a a to i apte; i au murit f r s lase copii. ³²La urma tuturor, a murit i femeia. ³³Deci, la înviere, nevasta c ruia dintre ei va fi femeia? Fiindc to i apte au avut -o de nevast.” ³⁴Isus le -a r spus: „Fiii veacului acestuia se însoar i se m rit ; ³⁵dar cei ce vor fi g si i vrednici s aib parte de veacul viitor i de învierea dintre cei mor i, nici nu se vor însura, nici nu se vor m rita. ³⁶Pentruc nici nu vor putea muri, c ci vor fi ca îngerii. i vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. ³⁷Dar c mor ii înviaz , a ar tat însu i Moise, în locul unde este vorba despre „Rug”, cînd nume te pe Domnul: „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac i Dumnezeul lui Iacov.” ³⁸Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor mor i, ci al celor vii, c ci pentru El to i sînt vii.” ³⁹Unii din c rturari au luat cuvîntul, i au zis: „Înv torule, bine ai zis.” ⁴⁰i nu mai îndr zneau s -I mai pun nici o întrebare. ⁴¹Isus le -a zis: „Cum se zice c Hristosul este fiul lui David? ⁴²C ci însu David zice în Cartea Psalmilor: „Domnul a zis Domnului meu: ezi la dreapta Mea, ⁴³pîn voi pune pe vr jma ii T i supt picioarele Tale.” ⁴⁴Deci David Îl nume te Domn; atunci cum este El fiul lui?” ⁴⁵Atunci a zis ucenicilor S i, în auzul întregului norod: ⁴⁶„P zi i-v de c rturari, c rora le place s se plimbe în haine lungi, i s le fac lumea plec ciuni prin pie e; ei umbl dup scaunele dintîi în sinagogi, i dup locurile dintîi la ospe e; ⁴⁷i casele v duvelor le m nînc , în timp ce, de ochii lumii, fac rug ciuni lungi. De aceea vor lua o mai mare osînd .”

Chapter 21

¹Isus i -a ridicat ochii, i a v zut pe ni te boga i cari î i aruncau darurile în vistierie. ²A v zut i pe o v duv s rac , aruncând acolo doi b nu i. ³i a zis: „Adev rat v spun, c această v duv s rac a aruncat mai mult decât to i ceilal i; ⁴c ci to i ace tia au aruncat la daruri din prisosul lor; dar ea a aruncat din s r cia ei, tot ce avea ca s tr iasc .” ⁵Pe când vorbeau unii despre Templu, c era împodobit cu pietre frumoase i daruri, Isus a zis: ⁶„Vor veni zile când, nu va r mînea aici piatr pe piatr , care s nu fie d rîmat .” ⁷„Înv torule”, L-au întreat ei, „cînd se vor întîmpla toate aceste lucruri? i care va fi semnul cînd se vor întîmpla aceste lucruri?” ⁸Isus a r spus: „B ga i de seam s nu v am geasc cineva. C ci vor veni mul i în Numele Meu, i vor zice: „Eu sînt Hristosul”, i ,Vreamea se apropie.” S nu merge i dup ei. ⁹Cînd ve i auzi de r zboaie i de r scoale, s nu v sp imînta i; pentru c întîi trebuie s se întîmple aceste lucruri. Dar sfîr itul nu va fi îndat . ¹⁰„Apoi”, le -a zis El, „un neam se va scula împotriva altui neam, i o împ r ie împotriva altei împ r ii. ¹¹Pe alocurea vor fi mari cutremure de p mînt, foamete i ciumi; vor fi ar t ri însp imînt toare, i semne mari în cer. ¹²Dar înainte de toate acestea, vor pune mînil pe voi, i v vor prigoni: v vor da pe mîna sinagogelor, v vor arunca în temni e, v vor tîrî înaintea împ ra ilor i înaintea dreg torilor, din pricina Numelui Meu. ¹³Aceste lucruri vi se vor întîmpla ca s fi i m rturie. ¹⁴ine i bine minte, s nu v gîndi i mai dinainte ce ve i r spunde; ¹⁵c ci v voi da o gur i o în elepciune, c reia nu -i vor putea r spunde, nici sta împotriv to i protivnicii vo tri. ¹⁶Ve i fi da i în mînil lor pîn i de p rin ii, fra ii, rudele i prietenii vo tri; i vor omorî pe mul i dintre voi. ¹⁷Ve i fi urî i de to i din pricina Numelui Meu. ¹⁸Dar nici un p r din cap nu vi se va pierde. ¹⁹Prin r bdarea voastr , v ve i cî tiga sufletele voastre. ²⁰Cînd ve i vedea Ierusalimul înconjurat de o ti, s ti i c atunci pustiirea lui este aproape. ²¹Atunci, cei din Iudea s fug la mun i, cei din mijlocul Ierusalimului s ias afar din el, i cei de prin ogoare s nu între în el. ²²C ci zilele acelea vor fi zile de r zbunare, ca s se împlineasc tot ce este scris. ²³Vai de femeile cari vor fi îns rcinate, i de cele ce vor da î în acele zile! Pentru c va fi o strîmtorare mare în ar , i mînie împotriva norodului acestuia. ²⁴Vor c dea supt ascu i ul s biei, vor fi lua i robi printre toate neamurile; i Ierusalimul va fi c lcat în picioare de neamuri, pîn se vor împlini vremurile neamurilor. ²⁵Vor fi semne în soare, în lun i în stele. i pe p mînt va fi strîmtorare printre neamuri, cari nu vor ti ce s fac la auzul urletului m rii i al valurilor; ²⁶oamenii î i vor da sufletul de groaz , în a teptarea lucrurilor cari se vor întîmpla pe p mînt; c ci puterile cerurilor vor fi cl tinate. ²⁷Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere i slav mare. ²⁸Cînd vor începe s se întîmple aceste lucruri, s v uita i în sus, i s v ridica i capetele, pentru c izb virea voastr se apropie.” ²⁹i le -a spus o pild : „Vede i smochinul i to i copacii. ³⁰Cînd înfrunzesc, i -i vede i, voi singuri cunoa te i c de acum vara este aproape. ³¹Tot a a, cînd ve i vedea întîmplîndu-se aceste lucruri, s ti i c Împ r ia lui Dumnezeu este aproape. ³²Adev rat v spun c nu va trece neamul acesta, pîn cînd se vor împlini toate aceste lucruri. ³³Cerul i p mîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. ³⁴Lua i seama la voi în iv , ca nu cumva s vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mîncare i b utur , i cu îngrijor rile vie ii acesteia, i astfel

ziua aceea s vin f r veste asupra voastr . ³⁵C ci ziua aceea va veni ca un la peste to i ceice locuiesc pe toat fa a p mîntului. ³⁶Veghea i dar în tot timpul, i ruga i-v , ca s ave i putere s sc pa i de toate lucrurile acestea, cari se vor înfîmpla, i s sta i în picioare înaintea Fiului omului.`` ³⁷Ziua, Isus înv a pe norod în Templu, iar noaptea Se ducea de o petrecea în muntele care se cheam muntele M slinilor. ³⁸ i tot norodul venea dis de diminea la El în Templu, ca s -L asculte.

Chapter 22

¹Praznicul azimilor, numit Pa tele, se apropia. ²Preo ii cei mai de seam i c rturarii c utau un mijloc cum s omoare pe Isus; c ci se temeau de norod. ³Dar Satana a intrat în Iuda, zis i Iscarioteanul, care era din num rul celor doisprezece. ⁴Iuda s'a dus s se în eleag cu preo ii cei mai de seam i cu c peteniile str jerilor Templului cum s -L dea în mînile lor. ⁵Ei s'au bucurat, i au c zut la învoial s -i dea bani. ⁶Dup ce le -a f g duit c li -L va da în mîni, Iuda c uta un prilej nimerit s dea pe Isus în mînile lor, f r tirea norodului. ⁷Ziua praznicului Azimilor, în care trebuiau jertfite Pa tele, a venit. ⁸ i Isus a trimes pe Petru i pe Ioan, i le -a zis: „Duce i-v de preg ti i-ne Pa tele, ca s mînc m.`` ⁹„Unde voie ti s preg tim?`` L-au întrebat ei. ¹⁰El le -a r spus: „Iat , cînd ve i intra în cetate, v va ie i înainte un om, ducînd un ulcior cu ap ; merge i dup el în casa în care va intra, ¹¹ i spune i st pînului casei: „Înv torul î i zice: Unde este odaia pentru oaspe i, în care s m nînc Pa tele cu ucenicii Mei?`` ¹² i are s v arate o odaie mare de sus, a ternut gata: acolo s preg ti i Pa tele.`` ¹³Ei au plecat, i au g sit a a cum le spusese El. i au preg tit Pa tele. ¹⁴Cînd a sosit ceasul, Isus a ezut la mas cu cei doisprezece apostoli. ¹⁵El le -a zis: „Am dorit mult s m nînc Pa tele acestea cu voi înainte de patima Mea; ¹⁶c ci v spun, c de acum încolo, nu le voi mai mînc, pîn la împlinirea lor în Împ r ia lui Dumnezeu.`` ¹⁷ i a luat un pahar, a mul mit lui Dumnezeu, i a zis: „Lua i paharul acesta, i împ r i i -l între voi; ¹⁸pentruc v spun c nu voi mai bea de acum încolo din rodul vi ei, p n cînd va veni Împ r ia lui Dumnezeu.`` ¹⁹Apoi a luat pîne; i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, a frînt -o, i le -a dat -o zicînd: „Acesta este trupul Meu, care se d pentru voi; s face i lucrul acesta spre pomenirea Mea.`` ²⁰Tot astfel, dup ce au mîncat, a luat paharul, i li l -a dat, zicînd: „Acest pahar este leg mîntul cel nou, f cut în sîngele Meu, care se vars pentru voi.`` ²¹„Dar iat c mîna vînz torului Meu este cu Mine la masa aceasta. ²²Negre it, Fiul omului Se duce, dup cum este rînduit. Dar vai de omul acela prin care este vîndut El!`` ²³ i au început s se întrebe unii pe al ii cine din ei s fie acela care va face lucrul acesta. ²⁴Între apostoli s'a iscat i o ceart , ca s tie care din ei avea s fie socotit ca cel mai mare? ²⁵Isus le -a zis: „Împ ra ii Neamurilor domnesc peste ele; i celorce le st pînesc, li se d numele de binef c tori. ²⁶Voi s nu fi i a a. Ci cel mai mare dintre voi, s fie ca cel mai mic; i celce cîrmuie te, ca celce sluje te. ²⁷C ci care este mai mare: cine st la mas , sau cine sluje te la mas ? Nu cine st la mas ? i Eu totu , sînt în mijlocul vostru ca celce sluje te la mas . ²⁸Voi sînte i aceia, cari a i r mas necontenit cu Mine în încerc rile Mele. ²⁹De aceea v preg tesc Împ r ia, dup cum Tat l Meu Mi -a preg tit -o Mie, ³⁰ca s mînc i

i s be i la masa Mea în Împ r ia Mea, i s ede i pe scaune de domnie, ca s judeca i pe cele dou sprezece semin ii ale lui Israel.`` 31Domnul a zis: „Simone, Simone, Satana v'a cerut s v cearn ca grîul. 32Dar Eu M'am rugat pentru tine, ca s nu se piard credin a ta; i dup ce te vei întoarce la Dumnezeu, s înte re ti pe fra ii t i.`` 33„Doamne``, I -a zis Petru, „cu Tine sînt gata s merg chiar i în temni i la moarte.`` 34 i Isus i -a zis: „Petre, î i spun c nu va cînta ast zi coco ul, pîn te vei lep da de trei ori c nu M cuno ti.`` 35Apoi le -a mai zis: „Cînd v'am trimes f r pung , f r traist , i f r înc l minte, a i dus voi lips de ceva? „De nimic``, I-au r spus ei. 36 i El le -a zis: „Acum, dimpotriv , cine are o pung , s'o ia; cine are o traist , deasemenea s'o ia; i cine n'are sabie, s - i vînd haina, i s - i cumpere o sabie. 37C ci v spun c trebuie s se împlinesc cu Mine aceste cuvinte scrise: „El a fost pus în num rul celor f r delege.`` i lucrurile privitoare la Mine, sînt gata s se împlinesc .`` 38„Doamne``, I-au zis ei, „iat aici dou s bii.`` i El le -a zis: „Destul!`` 39Dup ce a ie it afar , S'a dus, ca de obicei, în muntele M slinilor. Ucenicii Lui au mers dup El. 40Cînd a ajuns la locul acela, le -a zis: „Ruga i-v , ca s nu c de i în ispit .`` 41Apoi S'a dep rtat de ei ca la o arunc tur de piatr , a îngenuncheat, i a început s Se roage, 42zicînd: „Tat , dac voie ti, dep rteaz paharul acesta dela Mine! Totu , fac -se nu voia Mea, ci a Ta.`` 43Atunci I s'a ar tat un înger din cer, ca s -L înte reasc . 44A ajuns într'un chin ca de moarte, i a început s Se roage i mai fierbinte; i sudoarea I se f cuse ca ni te pic turi mari de sînge, cari c deau pe p mînt. 45Dup ce S'a rugat, S'a sculat, i a venit la ucenici; i -a g sit adormi i de întristare, 46 i le -a zis: „Pentruce dormi i? Scula i-v i ruga i-v , ca s nu c de i în ispit .`` 47Pe cînd gr ia El înc , iat c a venit o gloat . i cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor. El s'a apropiat de Isus, ca s -L s rute. 48 i Isus i -a zis: „Iudo, cu o s rutare vinzi tu pe Fiul omului?`` 49Ceice erau cu Isus, au v zut ce avea s se întîmple, i au zis: „Doamne, s lovim cu sabia?`` 50 i unul din ei a lovit pe robul marelui preot, i i -a t iat urechea dreapt . 51Dar Isus a luat cuvîntul, i a zis: „L sa i -i! Pîn aici!`` i S'a atins de urechea omului acela, i l -a vindecat. 52Isus a zis apoi preo ilor celor mai de seam , c peteniilor str jerilor Templului i b trînilor, cari veniser împotriva Lui: „A i ie it dup Mine ca dup un tîlhar, cu s bii i cu ciomege? 53În toate zilele eram cu voi în Templu, i n'a i pus mîna pe Mine. Dar acesta este ceasul vostru i puterea întunerecului.`` 54Dup ce au pus mîna pe Isus, L-au dus i L-au b gat în casa marelui preot. Petru mergea dup El de departe. 55Au aprins un foc în mijlocul cur ii i au ezut jos. Petru s'a a ezat i el printre ei. 56O slujnic l -a v zut cum edea la para focului, s'a uitat înt la el, i a zis: „i omul acesta era cu El.`` 57Dar Petru s'a lep dat, i a zis: „Femeie, nu -L cunosc.`` 58Peste pu in, l -a v zut un altul i a zis: „i tu e ti unul din oamenii aceia.`` Iar Petru a zis: „Omule, nu sînt dintre ei.`` 59Cam dup un ceas, un altul înte rea acela lucru, i zicea: „Nu mai încape îndoial c i omul acesta era cu El, c ci este Galileean.`` 60Petru a r spus: „Omule, nu tiu ce zici.`` Chiar în clipa aceea, pe cînd vorbea el înc , a cîntat coco ul. 61Domnul S'a întors, i S'a uitat înt la Petru. i Petru i -a adus aminte de vorba pe care i -o spusese Domnul: „Înainte ca s cînte coco ul te vei lep da de Mine de trei ori.`` 62 i a ie it afar , i a plîns cu amar. 63Oamenii, cari p zeau pe Isus, Îl batjocoreau i -L b teau. 64L-au legat la ochi, Îl loveau peste fa , i -L întrebau, zicînd: „Prooroce te, cine Te -a lovit?`` 65 i rosteau împotriva Lui multe alte batjocori. 66Cînd s'a f cut ziu , b trîinii

norodului, preoii cei mai de seamă ierarhii s'au adunat împreună, și au adus pe Isus în Soborul lor. Ei I-au zis: ⁶⁷„Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne!” Isus le-a răspuns: „Dacă voi spune, nu veți crede; ⁶⁸ și dacă voi întreba, nu-Mi veți răspunde, nici nu-Mi veți da drumul. ⁶⁹Deacum încolo, Fiul omului va șede la dreapta puterii lui Dumnezeu.” ⁷⁰Toi au zis: „Ești Tu dar Fiul lui Dumnezeu?” și El le-a răspuns: „Așa cum o spuneți; da, sânt.” ⁷¹Atunci ei au zis: „Ce nevoie mai avem de mântuire? Noi înșine am auzit-o din gura Lui.”

Chapter 23

¹S'au sculat toți, și au dus pe Isus înaintea lui Pilat. ²și au început să-L pârască, și să zică: „Pe omul acesta l-am găsit a fi îndrăzneț neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului, și zicând că el este Hristosul, Împăratul.” ³Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul Iudeilor?” „Da”, și-a răspuns Isus, „sânt.” ⁴Pilat a zis preoților celor mai de seamă ierarhilor: „Eu nu gădesc nicio vină în omul acesta.” ⁵Dar ei strigau și mai mult, și ziceau: „Între răstul norodului, și învăța pe oameni prin toată Iudea, din Galilea, unde a început, până aici.” ⁶Când a auzit Pilat de Galilea, a întrebat dacă omul acesta este Galilean. ⁷și când a aflat că este de sub stăpânirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea. ⁸Irod, când a văzut pe Isus, s'a bucurat foarte mult; căci de mult dorea să-L vadă, din pricina celor auzite despre El; și îndrăzneț să-L vadă și când vreo minune. ⁹I-a pus multe întrebări; dar Isus nu i-a răspuns nimic. ¹⁰Preoții cei mai de seamă ierarhii stăteau acolo, și-L pârău cu înfermitate. ¹¹Irod, cu ostașii lui de pază, se purtau cu El cu dispreț; și, după ce și-a bătut joc de El, și L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis înapoi la Pilat. ¹²În ziua aceea, Irod și Pilat s'au împrietenit unul cu altul, căci erau înverșinți între ei mai înainte. ¹³Pilat a strâns pe preoții cei mai de seamă, pe fruntași și pe norod, ¹⁴și le-a zis: „Mi-ați adus înainte pe omul acesta ca pe unul care a fi răstul la răscoală. și iată că, după ce l-am cercetat cu deamănăntul, înaintea voastră, nu l-am găsit vinovat de niciunul din lucrurile de care-l pârăși. ¹⁵Nici Irod nu i-a găsit nici o vină, căci ni l-a trimis înapoi; și iată că omul acesta n'a făcut nimic vrednic de moarte. ¹⁶Eu deci, după ce voi pune să-l bată, îi voi da drumul.” ¹⁷La fiecare praznic al Paștelor, Pilat trebuia să le slobozească un înțemnițat. ¹⁸Ei au strigat cu toții într'un glas: „La moarte cu omul acesta, și slobozește-ne pe Barabă!” ¹⁹Barabă fusese aruncat în temniță pentru o răscoală, care avusese loc în cetate, și pentru un omor. ²⁰Pilat le-a vorbit din nou, cu gând să dea drumul lui Isus. ²¹Dar ei au strigat: „Răstignește-L, răstignește-L!” ²²Pilat le-a zis pentru a treia oară: „Dar ce rău a făcut? Eu n'am găsit nici o vină de moarte în El. Așa că, după ce voi pune să-l bată, îi voi da drumul.” ²³Dar ei strigau în gura mare, și cereau de zor să fie răstignit. și strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă au biruit. ²⁴Pilat a hotărât să li se împlinească cererea. ²⁵Le-a slobozit pe celce fusese aruncat în temniță pentru răscoală și omor, și pe care-l cereau ei; iar pe Isus L-a dat în mâinile lor, ca să-i facă voia cu El. ²⁶Pe când îl duceau să-L răstignească, au pus mâna pe un anume Simon din Cirena, care se întorcea dela câmp; și i-au pus crucea în spinare, ca să o ducă după Isus. ²⁷În urma lui Isus mergea o mare mulțime de

norod și femei, cari se boceau, și în braț teau pieptul, și se tânguiau după El. ²⁸Isus S'a întors spre ele, și a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plîngeți pe Mine; ci plîngeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri. ²⁹Căci iată vor veni zile, cînd se va zice: „Ferice de cele sterpe, ferice de pîntecele cari n'au născut, și de fetele cari n'au alăptat!” ³⁰Atunci vor începe să zică muncitorii: „Cădeți peste noi!” și dealurilor: „Acoperiți-ne!” ³¹Căci dacă se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?” ³²Împreună cu El duceau și pe doi fcători de rele, cari trebuiau omorîți împreună cu Isus. ³³Cînd au ajuns la locul, numit „Căpîna”, L-au răstignit acolo, pe El și pe fcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stînga. ³⁴Isus zicea: „Tată, iartă-mă, căci nu știu ce fac!” Ei însă au împărțit hainele Lui între ei, trăgînd la sorți. ³⁵Norodul stătea acolo și privea. Fruntașii în braț teau joc de Isus, și ziceau: „Pe alții îi amîntuiește; se amîntuiesc pe Sine însuși, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu.” ³⁶Ostașii de asemenea în braț teau joc de El; se apropiau, Îndădeau o et, ³⁷și -I ziceau: „Dacă ești Tu Împăratul Iudeilor, mîntuiește-te pe Tine însuși!” ³⁸Deasupra Lui era scris cu slove grecești, latinești și evreești: „Acesta este Împăratul Iudeilor.” ³⁹Unul din tîlharii răstigniți în Îl batjocorea, și zicea: „Nu ești Tu Hristosul? Mîntuiește-te pe Tine însuși, și mîntuiește-ne și pe noi!” ⁴⁰Dar cel altul -a înfruntat, și i-a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești supus aceiașosînd?” ⁴¹Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărdelegile noastre; dar omul acesta n'are făcut nici un rău.” ⁴²și a zis lui Isus: „Doamne, adu-ți aminte de mine, cînd vei veni în Împărația Ta!” ⁴³Isus are spus: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.” ⁴⁴Era cam pe la ceasul alăaselea. și s'are făcut întunec peste toată țara, pînă la ceasul al nouălea. ⁴⁵Soarele s'are întunecat, și perdeaua dinlăuntrul Templului s'are rupt prin mijloc. ⁴⁶Isus are strigat cu glas tare: „Tată, în mîinile Tale Îmi încredințez duhul!” și cînd a zis aceste vorbe și -a dat duhul. ⁴⁷Sutașul, cînd are văzut ce se întîmplase, are slăvit pe Dumnezeu, și a zis: „Cu adevărat, omul acesta era neprihănit!” ⁴⁸și tot norodul, care venise la priveriștea aceea, cînd are văzut cele întîmplăte, s'are întors, bătîndu-se în piept. ⁴⁹Toți cunoscuseră lui Isus și femeile, cari -Lă însoțiseră din Galilea, stăteu departe, și se uitau la cele ce se petreceau. ⁵⁰Era un sfetnic al Soborului, numit Iosif, om bun și evlavios, ⁵¹care nu luase parte la sfatul și hotărîrea celorlalți. El era din Arimatea, o cetate a Iudeilor, și are teptat și el Împărația lui Dumnezeu. ⁵²Omul acesta s'are dus la Pilat, și are cerut trupul lui Isus. ⁵³Lă -a dat jos de pe cruce, Lă -a înfăurat într'o pînză de în, și Lă -a pus într'un mormînt nou, săpat în piatră, în care nu mai fusese pus nimic. ⁵⁴Era ziua Pregătirii, și începea ziua Sabatului. ⁵⁵Femeile, cari veniseră cu Isus din Galilea, au însoțit pe Iosif; au văzut mormîntul și felul cum are fost pus trupul lui Isus în el, ⁵⁶s'are întors, și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s'are odihnit, după Lege.

Chapter 24

¹În ziua întîi are săpat mîinii, femeile acestea, și altele împreună cu ele, au venit la mormînt dis de dimineață, și au adus miresmele, pe cari le pregătiseră. ²Au găsit piatra răsturnată de pe mormînt, ³au

intrat înl untru, i n'au g sit trupul Domnului Isus. ⁴Fiindc nu tiau ce s cread , iat c li s'au ar tat doi b rba i, îmbr ca i în haine str lucitoare. ⁵Îngrozite, femeile i-au plecat fe ele la p mînt. Dar ei le-au zis: „Pentru ce uta i între cei mor i pe Cel ce este viu? ⁶Nu este aici, ci a înviat. Aduce i-v aminte ce v'a spus pe cînd era înc în Galilea, ⁷cînd zicea c Fiul omului trebuie s fie dat în mînile p c to ilor, s fie r stignit, i a treia zi s învieze.” ⁸i ele i-au adus aminte de cuvintele lui Isus. ⁹La întoarcerea lor dela mormînt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece i tuturor celorlal i. ¹⁰Cele ce au spus aceste lucruri apostolilor, erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov, i celelalte, cari erau împreun cu ele. ¹¹Cuvintele acestea li se p reau apostolilor basme, i nu le credeau. ¹²Dar Petru s'a sculat, i a dat fuga la mormînt. S'a plecat, i s'a uitat înl untru, dar n'a v zut decît f iile de pînz , cari st teau pe p mînt; apoi a plecat acas , mirat de cele întîmplate. ¹³În aceea zi, iat , doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o dep rtare de aizeci de stadii de Ierusalim; ¹⁴i vorbeau între ei despre tot ce se întîmplase. ¹⁵Pe cînd vorbeau ei i se întrebau, Isus S'a apropiat, i mergea pe drum împreun cu ei. ¹⁶Dar ochii lor erau împiedica i s -L cunoasc . ¹⁷El le -a zis: „Ce vorbe sînt acestea pe cari le schimba i între voi pe drum?” i ei s'au oprit, uitîndu-se tri ti. ¹⁸Drept r spus, unul din ei, numit Cleopa, I -a zis: „Tu e ti singurul str in aici în Ierusalim, de nu tii ce s'a întîmplat în el zilele acestea?” - ¹⁹„Ce?” le -a zis El. - i ei I-au r spus: „Ce s'a întîmplat cu Isus din Nazaret, care era un prooroc puternic în fapte i în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu i înaintea întregului norod. ²⁰Cum preo ii cei mai de seam i mai marii no tri L-au dat s fie osîndit la moarte, i L-au r stignit?” ²¹Noi tr geam n dejde c El este Acela, care va izb vi pe Israel; dar cu toate acestea, iat c ast zi este a treia zi decînd s'au întîmplat aceste lucruri. ²²Ba înc ni te femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s'au dus disdediminea la mormînt, ²³nu I-au g sit trupul, i au venit i au spus c ar fi v zut i o vedenie de înger, cari ziceau c El este viu. ²⁴Unii din cei ce erau cu noi, s'au dus la mormînt, i au g sit a a cum spuseser femeile, dar pe El nu L-au v zut.” ²⁵Atunci Isus le -a zis: „O, nepricepu ilor i z bavnici cu inima, cînd este vorba s crede i tot ce au spus proorocii! ²⁶Nu trebuia s sufere Hristosul aceste lucruri, i s intre în slava Sa?” ²⁷i a început dela Moise, i dela to i proorocii, i le -a tîlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El. ²⁸Cînd s'au apropiat de satul la care mergeau, El S'a f cut c vrea s mearg mai departe. ²⁹Dar ei au st ruit de El, i au zis: „R mîi cu noi, c ci este spre sear , i ziua aproape a trecut.” i a intrat s r mîn cu ei. ³⁰Pe cînd edea la mas cu ei, a luat pînea; i, dup ce a rostit binecuvîntarea, a frînt -o, i le -a dat -o. ³¹Atunci li s'au deschis ochii, i L-au cunoscut; dar El S'a f cut nev zut dinaintea lor. ³²i au zis unul c tre altul: „Nu ne ardea inima în noi, cînd ne vorbea pe drum, i ne deschidea Scripturile?” ³³S'au sculat chiar în ceasul acela, s'au întors în Ierusalim, i au g sit pe cei unsprezece i pe cei ce erau cu ei, aduna i la un loc, ³⁴i zicînd: „A înviat Domnul cu adev rat, i S'a ar tat lui Simon.” ³⁵i au istorisit ce li se întîmplase pe drum, i cum L-au cunoscut la frîngerea pînii. ³⁶Pe cînd vorbeau ei astfel, însu Isus a st tut în mijlocul lor, i le -a zis: „Pace vou !” ³⁷Plini de fric i de spaim , ei credeau c v d un duh. ³⁸Dar El le -a zis: „Pentru ce sînte i turbura i? i dece vi se ridic astfel de gînduri în inim ? ³⁹Uita i-v la mînile i picioarele Mele, Eu sînt; pip i i-M i vede i: un duh n'are nici carne, nici oase, cum vede i c am Eu.” ⁴⁰(i dup ce a zis aceste vorbe, le -a ar tat

mînilor și picioarele Sale.)⁴¹ Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau, și se mirau, El le -a zis: „Aveți aici ceva de mîncare?”⁴² I-au dat o bucată de pește fript și un fagur de miere.⁴³ El le -a luat, și a mîncat înaintea lor.⁴⁴ Apoi le -a zis: „Iată ce vă spuneam cînd încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi.”⁴⁵ Atunci le -a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.⁴⁶ Și le -a zis: „Așa este scris, și așa trebuia să pătorească Hristos, și să învieze a treia zi dintre cei morți.⁴⁷ Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocînându-se și iertarea păcatelor, începînd din Ierusalim.⁴⁸ Voi sînteți martori ai acestor lucruri.⁴⁹ Și iată că voi trimiteți peste voi fagurii Tatălui Meu; dar rămîneți în cetate pînă veți fi înmbrăcați cu putere de sus.”⁵⁰ El și -a dus afară pînă spre Betania. Și -a ridicat mînilor, și și -a binecuvîntat.⁵¹ Pe cînd îi binecuvînta, S'au despărțit de ei, și a fost în lătar la cer.⁵² După ce I s'au închinat, ei s'au întors în Ierusalim cu o mare bucurie.⁵³ Și tot timpul stăteau în Templu, și laudau și binecuvîntau pe Dumnezeu. Amin

John

Chapter 1

¹La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu.² El era la început cu Dumnezeu.³ Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n'a fost făcut fără El.⁴ În El era viața, și viața era lumina oamenilor.⁵ Lumina luminează în întuneric, și întunericul n'a biruit-o.⁶ A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan.⁷ El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru că toți să creadă prin el.⁸ Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.⁹ Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.¹⁰ El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.¹¹ A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.¹² Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor care cred în Numele Lui, le -a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;¹³ născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.¹⁴ Și Cuvîntul S'a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. -¹⁵ Ioan a mărturisit despre El, cînd a strigat: „El este Acela despre care ziceam eu: „Celce vine după mine, este înaintea mea, pentru că era înainte de mine”. -¹⁶ Și noi toți am primit din plin tatea Lui, și har după har;¹⁷ căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.¹⁸ Nimic n'a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”¹⁹ Iată mărturisirea făcută de Ioan, cînd Iudeii au trimis din Ierusalim pe niște preoți și Levi și l-au întrebat: „Tu cine ești?”²⁰ El a mărturisit și n'a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul.²¹ Și ei l-au întrebat: „Dar cine ești? Ești Ilie?”²² Și el a zis: „Nu sînt!” „Ești proorocul?”²³ Și el a răspuns: „Nu!”²⁴ Atunci și-au zis: „Dar cine ești? Că să dăm un răspuns

celorce ne-au trimes. Ce zici tu despre tine însu i?` 23 „Eu`, a zis el, „sînt glasul celui ce strig în pustie: „Netezi i calea Domnului`, cum a zis proorocul Isaia.` 24 Trime ii erau din partea Fariseilor. 25 Ei i-au mai pus urm toarea întrebare: „Atunci de ce botezi, dac nu e ti Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?` 26 Drept r spus, Ioan le -a zis: „Eu botez cu ap ; dar în mijlocul vostru st Unul, pe care voi nu -L cunoa te i. 27 El este Acela care vine dup mine, - i care este înaintea mea; eu nu sînt vrednic s -I desleg cureaua înc l mintelor Lui.` 28 Aceste lucruri s'au petrecut în Betabara (Sau: Betania.), dincolo de Iordan, unde boteza Ioan. 29 A doua zi, Ioan a v zut pe Isus venind la el, i a zis: „Iat Mielul lui Dumnezeu, care ridic p catul lumii! 30 El este Acela despre care ziceam: „Dup mine vine un om, care este înaintea mea, c ci era înainte de mine. 31 Eu nu -L cuno team, dar tocmai pentru aceasta am venit s botez cu ap : ca El s fie f cut cunoscut lui Israel.` 32 Ioan a f cut urm toarea m rturisire: „Am v zut Duhul pogrîndu-Se din cer ca un porumbel i oprindu-Se peste El. 33 Eu nu -L cuno team; dar Celce m'a trimes s botez cu ap , mi -a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul pogrîndu-Se i oprindu-Se, este Celce boteaz cu Duhul Sfînt.` 34 i eu am v zut lucrul acesta, i am m rturisit c El este Fiul lui Dumnezeu.` 35 A doua zi, Ioan st tea iar cu doi din ucenicii lui. 36 i, pe cînd privea pe Isus umblînd, a zis: „Iat Mielul lui Dumnezeu!` 37 Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe, i au mers dup Isus. 38 Isus S'a întors; i, cînd i -a v zut c merg dup El, le -a zis: „Ce c uta i?` Ei I-au r spus: „Rabi (care, tîlm cit, însemneaz : „Înv torule), unde locuie ti?` 39 „Veni i de vede i`, le -a zis El. S'au dus i au v zut unde locuia; i în ziua aceea au r mas la El. Era cam pela ceasul al zecelea. 40 Unul din cei doi, cari auziser cuvintele lui Ioan i merseser dup Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru. 41 El, cel dintîi, a g sit pe fratele s u Simon, i i -a zis: „Noi am g sit pe Mesia` (care, tîlm cit însemneaz Hristos). 42 i l -a adus la Isus. Isus l -a privit, i i -a zis: „Tu e ti Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa`, (care, tîlm cit, însemneaz Petru). 43 A doua zi Isus a vrut s Se duc în Galilea, i a g sit pe Filip. i i -a zis: „Vino dup Mine.` 44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei i a lui Petru. 45 Filip a g sit pe Natanael, i i -a zis: „Noi am g sit pe Acela, despre care a scris Moise în lege, i proorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. 46 Natanael i -a zis: „Poate ie i ceva bun din Nazaret?` „Vino i vezi!` i -a r spus Filip. 47 Isus a v zut pe Natanael venind la El, i a zis despre el: „Iat cu adev rat un Israelit, în care nu este vicle ug.` 48 „De unde m cuno ti?` I -a zis Natanael. Drept r spus Isus i -a zis: „Te-am v zut mai înainte ca s te chime Filip, cînd erai supt smochin.` 49 Natanael I -a r spus: „Rabi, Tu e ti Fiul lui Dumnezeu, Tu e ti Împ ratul lui Israel!` 50 Drept r spus, Isus i -a zis: „Pentru c i-am spus c te-am v zut supt smochin, crezi? Lucruri mai mari decît acestea vei vedea.` 51 Apoi i -a zis: „Adev rat, adev rat v spun, c , deacum încolo, ve i vedea cerul deschis i pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se i pogrîndu-se peste Fiul omului.`

Chapter 2

¹A treia zi s'a făcut o nunt în Cana din Galilea. Mama lui Isus era acolo. ²Îi la nunt a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui. ³Când s'a isprăvit vinul, mama lui Isus I -a zis: „Nu mai au vin.” ⁴Isus i -a r spuns: „Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi -a venit încă ceasul.” ⁵Mama lui a zis slugilor: „S face și orice vă va zice.” ⁶Îi acolo erau ase vase de piatră, puse după obiceiul de curire al Iudeilor; și în fiecare vas încă erau câte două sau trei vedre. ⁷Isus le -a zis: „Umpleți vasele acestea cu apă.” și le-au umplut până sus. ⁸„Scoateți acum”, le -a zis El, și „aduceți nunului.” și i-au adus: ⁹Nunul, după ce a gustat apă făcută vin, -el nu știa de unde vine vinul acesta (slugile însă, cari scosese apă, știa), -a chemat pe mire, ¹⁰și i -a zis: „Orice om pune la masă întâi vinul cel bun; și, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai învins vinul cel bun până acum.” ¹¹Acest început al semnelor Lui îl -a făcut Isus în Cana din Galilea. El și -a arătat slava Sa, și ucenicii Lui au crezut în El. ¹²După aceea, S'a pogorât la Capernaum, împreună cu mama, frații și ucenicii Lui; și acolo n'au rămas multe zile. ¹³Pațele Iudeilor erau aproape; și Isus S'a suit la Ierusalim. ¹⁴În Templu a găsit pe cei ce vindeau boii, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani ezând jos. ¹⁵A făcut un bici de treanguri, și i -a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vârsat banii schimbătorilor, și le -a răsturnat mesele. ¹⁶Îi a zis celor ce vindeau porumbei: „Ridicați acestea de aici, și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie.” ¹⁷Ucenicii Lui i-au adus aminte că este scris: „Râvnă pentru casa Tatălui Măm încă pe Mine.” ¹⁸Iudeii au luat cuvântul, și I-au zis: „Prin ce semn ne arăți că ai putere să faci astfel de lucruri?” ¹⁹Drept r spuns, Isus le -a zis: „Stricăți Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.” ²⁰Iudeii au zis: „Au trebuit patruzeci și ase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?” ²¹Dar El le vorbea despre Templul trupului Său. ²²Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui i-au adus aminte că le spusese vorbele acestea; și au crezut Scriptura și cuvintele pe cari le spusese Isus. ²³Pe când era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștelor, mulți au crezut în Numele Lui; și ei vedeau semnele pe cari le făcea. ²⁴Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți. ²⁵Și n'avea trebuință să -I facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El însuși știa ce este în om.

Chapter 3

¹Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al Iudeilor. ²Acesta a venit la Isus, noaptea, și I -a zis: „Învățătorule, știi că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; și că nimeni nu poate face semnele pe cari le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” ³Drept r spuns, Isus și -a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” ⁴Nicodim I -a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, și să se nască?” ⁵Isus și -a r spuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. ⁶Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh. ⁷Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou. ⁸Vântul suflă încotro vrea, și -i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge.

Tot a a este cu oricine este n scut din Duhul.``⁹Nicodim I -a zis: „Cum se poate face a a ceva?``
¹⁰Isus I -a r spus: „Tu e ti înv torul lui Israel, i nu pricepi aceste lucruri? ¹¹Adev rat, adev rat î i spun, c noi vorbim ce tim, i m rturisim ce am v zut; i voi nu primi i m rturia noastr . ¹²Dac v'am vorbit despre lucruri p mînte ti i nu crede i, cum ve i crede cînd v voi vorbi despre lucrurile cere ti?
¹³Nimeni nu s'a suit în cer, afar de Cel ce S'a pogorît din cer, adic Fiul omului, care este în cer.
¹⁴i, dup cum a în l at Moise arpele în pustie, tot a a trebuie s fie în l at i Fiul omului, ¹⁵pentruca oricine crede în El s nu piar , ci s aib via a vecinic . ¹⁶Fiindc atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, c a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede în El, s nu piar , ci s aib via a vecinic .
¹⁷Dumnezeu, în adev r, n'a trimes pe Fiul S u în lume ca s judece lumea, ci ca lumea s fie mîntuit prin El. ¹⁸Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a i fost judecat, pentruc n'a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. ¹⁹i judecata aceasta st în faptul c , odat venit Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunerecul decît lumina, pentruc faptele lor erau rele. ²⁰C ci oricine face r ul, ur te lumina, i nu vine la lumin , ca s nu i se v deasc faptele. ²¹Dar cine lucreaz dup adev r, vine la lumin , pentruca s i se arate faptele, fiindc sînt f cute în Dumnezeu.`` ²²Dup aceea Isus, i ucenicii Lui, a venit în inutul Iudeii; i st tea acolo cu ei i boteza. ²³Ioan boteza i el în Enon, aproape de Salim, pentruc acolo erau multe ape; i oamenii veneau ca s fie boteza i.
²⁴C ci Ioan înc nu fusese aruncat în temni . ²⁵Între ucenicii lui Ioan i între un Iudeu, s'a iscat o neîn elegere cu privire la cur ire. ²⁶Au venit deci la Ioan i i-au zis: „Înv torule, Celce era cu tine dincolo de Iordan, i despre care ai m rturisit tu, iat c boteaz , i to i oameni se duc la El.`` ²⁷Drept r spus, Ioan i -a zis: „Omul nu poate primi decît ce -i este dat din cer. ²⁸Voi în iv îmi sînte i martori c am zis: „Nu sînt eu Hristosul, ci sînt trimes înaintea Lui. ²⁹Cine are mireas , este mire; dar prietenul mirelui, care st i -l ascult , se bucur foarte mult cînd aude glasul mirelui: i aceast bucurie, care este a mea, este deplin . ³⁰Trebuie ca El s creasc , iar eu s m mic orez. ³¹Celce vine din cer, este mai pe sus de to i; celce este depe p mînt, este p mîntesc, i vorbe te ca de pe p mînt. Celce vine din cer, este mai pe sus de to i. ³²El m rturise te ce a v zut i a auzit, i totu nimeni nu prime te m rturia Lui. ³³Cine prime te m rturia Lui, adevere te prin aceasta c Dumnezeu spune adev rul. ³⁴C ci Acela, pe care L -a trimes Dumnezeu, vorbe te cuvintele lui Dumnezeu, pentruc Dumnezeu nu -I d Duhul cu m sur . ³⁵Tat l iube te pe Fiul, i a dat toate lucrurile în mîna Lui. ³⁶Cine crede în Fiul, are via a vecinic ; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea via a, ci mînia lui Dumnezeu r mîne peste el.``

Chapter 4

¹Domnul a aflat c Fariseii au auzit c El face i boteaz mai mul i ucenici decît Ioan. ²Îns Isus nu boteza El însu , ci ucenicii Lui. ³Atunci a p r sit Iudea, i S'a întors în Galilea. ⁴Fiindc trebuia s treac prin Samaria, ⁵a ajuns lîng o cetate din inutul Samariei, numit Sihar, aproape de ogorul, pe care -l d duse Iacov fiului s u Iosif. ⁶Acolo se afla fîntîna lui Iacov. Isus, ostenit de c l torie,

edea lângă fântînă. Era cam pe la ceasul al șaselea. ⁷A venit o femeie din Samaria să scoată apă. „Dă-mi să beau”, i-a zis Isus. ⁸Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mâncării. ⁹Femeia Samariteancă i-a zis: „Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?” -Iudeii, în adevăr, n'au legătură cu Samaritenii. ¹⁰Drept răsput, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și cine este Cel ce-ți zice: „Dă-mi să beau!” tu singur ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.” ¹¹„Doamne”, i-a zis femeia, „n'ai cu ce să scoți apă, și fântâna este adânc; de unde ai putea să ai dar această apă vie?” ¹²„Ești Tu oare mai mare decât pârintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta, și a băut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui?” ¹³Isus i-a răspuns: „Oricui bea din apă aceasta, îi va fi iar sete. ¹⁴Dar oricui va bea din apă, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apă, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într'un izvor de apă, care va izni în viaa vecinică.” ¹⁵„Doamne”, i-a zis femeia, „dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete, și să nu mai vin până aici să scot.” ¹⁶„Du-te”, i-a zis Isus, „de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici.” ¹⁷Femeia i-a răspuns: „N'am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n'ai bărbat. ¹⁸Pentru că cinci bărbai ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-i este bărbat. Aici ai spus adevărul.” ¹⁹„Doamne”, i-a zis femeia, „văd că te prooroc. ²⁰Prinții noștri s'au închinat pe muntele acesta; și voi zice că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.” ²¹„Femeie”, i-a zis Isus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. ²²Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci Mîntuirea vine de la Iudei. ²³Dar vine ceasul, și acum a venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește Tatăl. ²⁴Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să se închine în duh și în adevăr.” ²⁵„Tiu”, i-a zis femeia, „căre să vin Mesia, (căruia I se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.” ²⁶Isus i-a zis: „Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” ²⁷Atunci au venit ucenicii Lui, și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuși nici unul nu i-a zis: „Ce căuți?” sau: „Despre ce vorbești cu ea?” ²⁸Atunci femeia i-a lăsat găleata, și a dus în cetate, și a zis oamenilor: ²⁹„Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?” ³⁰Ei au ieșit din cetate, și veneau spre El. ³¹În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănânce, și ziceau: „Învățătorule, mănâncă!” ³²Dar El le-a zis: „Eu am de mâncat o mâncare, pe care voi n'o cunoașteți.” ³³Ucenicii au început să-i zică deci unii altora: „Nu cumva i-a adus cineva să mănânce?” ³⁴Isus le-a zis: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M'a trimis, și să împlinesc lucrarea Lui. ³⁵Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceri? Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii, și priviți holdele, cari sunt albe acum, gata pentru seceri. ³⁶Cine seceră, primește o plată, și strânge roada pentru viaa vecinică; pentru că și cel ce sămănește și cel ce seceră se bucură în același timp. ³⁷Căci în această privință, este adevărat zicerea: „Unul sămănește, iar altul seceră.” ³⁸Eu v'am trimis să seceră și acolo unde nu voi vă aștepta; alții s'au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor.” ³⁹Mulți Samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut.” ⁴⁰Când au venit Samaritenii la El, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile. ⁴¹Mulți mai mulți au crezut în El din pricina cuvintelor Lui. ⁴²Și ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricina că L-am auzit noi înșine, și tim că acesta este în adevăr

Hristosul, Mântuitorul lumii.`` 43Dup aceste dou zile, Isus a plecat de acolo, ca s se duc în Galilea. 44C ci El însu spusese c un prooroc nu este pre uit în patria sa. 45Când a ajuns în Galilea, a fost primit bine de Galileeni, cari v zuser tot ce f cuse la Ierusalim în timpul praznicului; c ci fuseser i ei la praznic. 46Isus S'a întors deci în Cana din Galilea, unde pref cuse apa în vin. În Capernaum era un slujba împ r tesc, al c rui fiu era bolnav. 47Slujba ul acesta a aflat c Isus venise din Iudea în Galilea, s'a dus la El, i L -a rugat s vin i s t m duiasc pe fiul lui, care era pe moarte. 48Isus i -a zis: „Dac nu vede i semne i minuni, cu niciun chip nu crede i!” 49Slujba ul împ r tesc I -a zis: „Doamne, vino pîn nu moare micu ul meu.” 50„Du-te”, i -a zis Isus, „fiul t u tr ie te.” i omul acela a crezut cuvintele pe cari i le spusese Isus, i a pornit la drum. 51Pe când se pogora el, l-au întâmpinat robii lui, i i-au adus vestea c fiul lui tr ie te. 52El i -a întrebat de ceasul în care a început s -i fie mai bine. i ei i-au zis: „Ieri, în ceasul al aptelea, l-au l sat frigurile.” 53Tat l a cunoscut c tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: „Fiul t u tr ie te”. i a crezut el i toat casa lui. 54Acesta este iar al doilea semn, f cut de Isus, dup ce S'a întors din Iudea în Galilea.

Chapter 5

1Dup aceea era un praznic al Iudeilor; i Isus S'a suit la Ierusalim. 2În Ierusalim, lâng Poarta Oilor, este o sc ld toare, numit în evreie te Betesda, care are cinci pridvoare. 3În pridvoarele acestea z ceau o mul ime de bolnavi, orbi, chiopi, usca i, cari a teptau mi carea apei. 4C ci un înger al Domnului se pogora, din când în când, în sc ld toare, i turbura apa. i cel dintîi, care se pogora în ea, dup turburarea apei, se f cea s n tos, orice boal ar fi avut. 5Acolo se afla un om bolnav de treizeci i opt de ani. 6Isus, când l -a v zut z când, i, fiindc tia c este bolnav de mult vreme, i -a zis: „Vrei s te faci s n tos?” 7„Doamne”, I -a r spus bolnavul, „n'am pe nimeni s m bage în sc ld toare când se turbur apa; i, pîn s m duc eu, se pogoar altul înaintea mea. 8„Scoal -te”, i -a zis Isus, „ridic - i patul i umbl .” 9Îndat omul acela s'a f cut s n tos, i -a luat patul, i umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat. 10Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: „Este ziua Sabatului; nu- i este îng duit s - i ridici patul”. 11El le -a r spus: „Celce m'a f cut s n tos, mi -a zis: „Ridic - i patul, i umbl .” 12Ei l-au întrebat: „Cine este omul acela, care i -a zis: „Ridic - i patul, i umbl ?.” 13Dar cel vindecat nu tia cine este: c ci Isus se f cuse nev zut din norodul care era în locul acela. 14Dup aceea, Isus l -a g sit în Templu, i i -a zis: „Iat c te-ai f cut s n tos; de acum s nu mai p c tuie ti, ca s nu i se împlie ceva mai r u.” 15Omul acela s'a dus, i a spus Iudeilor c Isus este Acela care -l f cuse s n tos. 16Din pricina aceasta, Iudeii au început s urm reasc pe Isus, i c utau s -L omoare, fiindc f cea aceste lucruri în ziua Sabatului. 17Dar Isus le -a r spus: „Tat l Meu lucreaz pîn acum; i Eu de asemenea lucrez.” 18Tocmai de aceea c utau i mai mult Iudeii s -L omoare, nu numai fiindc deslega ziua Sabatului, dar i pentruc zicea c Dumnezeu este Tat l S u, i Se f cea astfel deopotriv cu Dumnezeu. 19Isus a luat din nou cuvîntul, i le -a zis: „Adev rat, adev rat v spun, c , Fiul nu poate face nimic dela Sine; El nu face decît ce vede pe Tat l f când; i

tot ce face Tat l, face i Fiul întocmai. ²⁰C ci Tat l iube te pe Fiul, i -I arat tot ce face; i -I va ar ta lucr ri mai mari decât acestea, ca voi s v minuna i. ²¹În adev r, dup cum Tat l înviaz mor ii, i le d via , tot a a i Fiul d via cui vrea. ²²Tat l nici nu judec pe nimeni, ci toat judecata a dat -o Fiului, ²³pentru ca to i s cinsteasc pe Fiul cum cinstesc pe Tat l. Cine nu cinste te pe Fiul, nu cinste te pe Tat l, care L -a trimes. ²⁴Adev rat, adev rat v spun, c cine ascult cuvintele Mele, i crede în Celce M'a trimes, are via a vecinic , i nu vine la judecat , ci a trecut din moarte la via . ²⁵Adev rat, adev rat v spun, c vine ceasul, i acum a i venit, când cei mor i vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, i ceice -l vor asculta, vor învia. ²⁶C ci, dup cum Tat l are via a în Sine, tot a a a dat i Fiului s aib via a în Sine. ²⁷i I -a dat putere s judece, întrucât este Fiu al omului. ²⁸Nu v mira i de lucrul acesta; pentru c vine ceasul când to i cei din morminte vor auzi glasul Lui, ²⁹i vor ie i afar din ele. Ceice au f cut binele, vor învia pentru via ; iar ceice au f cut r ul, vor învia pentru judecat . ³⁰Eu nu pot face nimic dela Mine însumi: judec dup cum aud; i judecata Mea este drept , pentru c nu caut s fac voia Mea, ci voia Tat lui, care M'a trimes. ³¹Dac Eu m rturisesc despre Mine însumi, m rturia Mea nu este adev rat . ³²Este un Altul, care m rturise te despre mine; i tiu c m rturisirea, pe care o face El despre Mine, este adev rat . ³³Voi a i trimes la Ioan, i el a m rturisit pentru adev r. ³⁴Nu c m rturia, pe care o primesc Eu, vine dela un om; dar spun lucrurile acestea pentru ca s fi i mîntui i. ³⁵Ioan era lumina, care este aprins i lumineaz , i voi a i vrut s v veseli i cât va vreme la lumina lui. ³⁶Dar Eu am o m rturie mai mare decât a lui Ioan; c ci lucr rile, pe cari Mi le -a dat Tat l s le s vîr esc, tocmai lucr rile acestea, pe cari le fac Eu, m rturisesc despre Mine c Tat l M'a trimes. ³⁷i Tat l, care M'a trimes, a m rturisit El însu despre Mine. Voi nu I-a i auzit niciodat glasul, nu I-a i v zut deloc fa a; ³⁸i Cuvîntul Lui nu r mîne în voi, pentru c nu crede i în Acela, pe care L -a trimes El. ³⁹Cerceta i Scripturile, pentru c socoti i c în ele ave i via a vecinic , dar tocmai ele m rturisesc despre Mine. ⁴⁰i nu vre i s veni i la Mine, ca s ave i via a! ⁴¹Eu nu umblu dup slava care vine dela oameni. ⁴²Dar tiu c n'ave i în voi dragoste de Dumnezeu. ⁴³Eu am venit în Numele Tat lui Meu, i nu M primi i; dac va veni un altul, în numele lui însu , pe acela îl ve i primi. ⁴⁴Cum pute i crede voi, cari umbla i dup slava, pe care v'o da i unii altora, i nu c uta i slava care vine dela singurul Dumnezeu? ⁴⁵S nu crede i c v voi învinui înaintea Tat lui; este cine s v învinuiasc : Moise, în care v'a i pus n dejdea. ⁴⁶C ci, dac a i crede pe Moise, M'a i crede i pe Mine, pentru c el a scris despre Mine. ⁴⁷Dar dac nu crede i cele scrise de el, cum ve i crede cuvintele Mele?`

Chapter 6

¹Dup aceea, Isus S'a dus dincolo de marea Galileii, numit marea Tiberiadei. ²O mare gloat mergea dup El, pentru c vedea semnele pe cari le f cea cu cei bolnavi. ³Isus S'a suit pe munte, i edea acolo cu ucenicii S i. ⁴Pa tele, praznicul Iudeilor, erau aproape. ⁵Isus i -a ridicat ochii, i a v zut c o mare gloat vine spre El. i a zis lui Filip: „De unde avem s cump r m pâni ca s m nînce

oamenii ace tia?` 6Spunea lucrul acesta ca s -l încerce, pentruc tia ce are de gând s fac . 7Filip i -a r spus: „Pînile, pe cari le-am putea cump ra cu dou sute de lei (Grece te: dinari.), n'ar ajunge ca fiecare s capete pu intel din ele.` 8Unul din ucenicii S i, Andrei, fratele lui Simon Petru, I -a zis: 9„Este aici un b ie el, care are cinci pîni de orz i doi pe ti; dar ce sînt acestea la atî ia?` 10Isus a zis: „Spune i oamenilor s ad jos.` În locul acela era mult iarb . Oamenii au ezut jos, în num r de aproape cinci mii. 11Isus a luat pînile, a mul mit lui Dumnezeu, le -a împ r it ucenicilor, iar ucenicii le-au împ r it celorce edeau jos; de asemenea, le -a dat i din pe ti cît au voit. 12Dup ce s'au s turat, Isus a zis ucenicilor S i: „Strînge i f r miturile cari au r mas, ca s nu se piard nimic.` 13Le-au adunat deci, i au umplut dou sprezece co uri cu f r miturile cari r m seser din cele cinci pîni de orz, dup ce mîncaser to i. 14Oamenii aceia, cînd au v zut minunea, pe care o f cuse Isus, ziceau: „Cu adev rat, acesta este proorocul cel a teptat în lume.` 15Isus, fiindc tia c au de gând s vin s -L ia cu sila ca s -L fac împ rat, S'a dus iar la munte, numai El singur. Isus umbl pe mare. 16Cînd s'a înserat, ucenicii Lui s'au coborît la marginea m rii. 17S'au suit într'o corabie, i treceau marea, ca s se duc în Capernaum. Se întunecase, i Isus tot nu venise la ei. 18Sufla un vînt puternic i marea era înt rîtat . 19Dup ce au vîslit cam dou zeci i cinci sau treizeci de stadii, v d pe Isus umblînd pe mare i apropiindu-Se de corabie. i s'au înfrico at. 20Dar Isus le -a zis: „Eu sînt, nu v teme i!` 21Voiau deci s -L ia în corabie. i corabia a sosit îndat la locul spre care mergeau. 22Norodul, care r m sese de cealalt parte a m rii, b gase de seam c acolo nu era decît o corabie, i c Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii plecaser singuri cu ea. 23A doua zi sosiser alte cor bii din Tiberiada, aproape de locul unde mîncaser ei pînea, dup ce Domnul mul mise lui Dumnezeu. 24Cînd au v zut noroadele c nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s'au suit i ele în cor biile acestea, i s'au dus la Capernaum s caute pe Isus. 25Cînd L-au g sit, dincolo de mare, I-au zis: „Înv torule, cînd ai venit aici?` 26Drept r spus, Isus le -a zis: „Adev rat, adev rat, v spun, c M c uta i nu pentruc a i v zut semne, ci pentruc a i mîncat din pînile acelea, i v'a i s turat. 27Lucra i nu pentru mîncarea peritoare, ci pentru mîncarea, care r mîne pentru via a vecinic , i pe care v'o va da Fiul omului; c ci Tat l, adic , însu Dumnezeu, pe el L -a însemnat cu pecetea Lui.` 28Ei I-au zis: „Ce s facem ca s s vîr im lucr rile lui Dumnezeu?` 29Isus le -a r spus: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: s crede i în Acela, pe care L -a trimes El.` 30„Ce semn faci Tu, deci`, I-au zis ei, „ca s -l vedem, i s credem în Tine? Ce lucrezi Tu? 31P rin ii no tri au mîncat man în pustie, dup cum este scris: „Le -a dat s m nînce pîne din cer.` 32Isus le -a zis: „Adev rat, adev rat, v spun, c Moise nu v'a dat pînea din cer, ci Tat l Meu v d adev rata pîne din cer; 33c ci Pînea lui Dumnezeu este aceea care se pogoar din cer, i d lumii via a`. 34„Doamne`, I-au zis ei, „d -ne totdeauna aceast pîne.` 35Isus le -a zis: „Eu sînt Pînea vie ii. Cine vine la Mine, nu va fl mînzii niciodat ; i cine crede în Mine, nu va înseta niciodat . 36Dar v'am spus c M'a i i v zut, i tot nu crede i. 37Tot ce-Mi d Tat l, va ajunge la Mine; i pe cel ce vine la Mine, nu -l voi izgoni afar : 38c ci M'am pogorît din cer ca s fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimes. 39 i voia Celuice M'a trimes, este s nu pierd nimic din tot ce Mi -a dat El, ci s -l înviez în ziua de apoi. 40Voia Tat lui meu este ca oricine vede pe Fiul, i crede în El, s aib via a vecinic ; i Eu îl

voi învia în ziua de apoi.`` 41Iudeii cârteau împotriva Lui, pentru că ziseseră: „Eu sînt pînea care s'a pogorît din cer.`` 42I ziceau: „Oare nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată și mamă îi cunoașteți? Cum dar zice El: „Eu M'am pogorît din cer?`` 43Isus le-a răspuns: „Nu căutați în voi. 44Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M'a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. 45În prooroci este scris: „Toți vor fi înviați de Dumnezeu.`` Așa că oricine a ascultat pe Tatăl, și a primit învierea Lui, vine la Mine. 46Nu că cineva a venit pe Tatăl, afară de Acela care vine de la Dumnezeu; da, Acela a venit pe Tatăl. 47Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viaa vecinică. 48Eu sînt Pînea vieții. 49Prin ei voi triați au mîncat mană în pustie, și au murit. 50Pînea, care se pogărește din cer, este de altă fel, că cineva s-a mîncat din ea, și s-a nuie. 51Eu sînt Pînea vieții, care s'a pogorît din cer. Dacă mîncă cineva din pînea aceasta, va trăi în veac; și pînea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viaa lumii.`` 52La auzul acestor cuvinte, Iudeii se certau între ei, și ziceau: „Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui și să-l mîncească?`` 53Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mîncă și trupul Fiului omului, și dacă nu bea sîngele Lui, n'aveți viaa în voi în via. 54Cine mîncă trupul Meu, și bea sîngele Meu, are viaa vecinică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. 55Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sîngele Meu este cu adevărat o băutură. 56Cine mîncă trupul Meu, și bea sîngele Meu, rămîne în Mine, și Eu rămîn în el. 57După cum Tatăl, care este viu, M'a trimis pe Mine, și Eu trîiesc prin Tatăl, tot așa, cine M-a mîncat pe Mine, va trăi în el prin Mine. 58Astfel este pînea, care s'a pogorît din cer, nu ca mană, pe care au mîncat-o prin ei voi triați, și totuși au murit: cine mîncă pînea aceasta, va trăi în veac.`` 59Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, cînd învia pe oameni în Capernaum. 60Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate să o sufere?`` 61Isus, care știa în sine că ucenicii Săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: „Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire? 62Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?... 63Duhul este acela care dă viaa, carnea nu folosește la nimic; cuvintele, pe cari vi le-am spus Eu, sînt duh și viaa. 64Dar sînt unii din voi cari nu cred.`` Căci Isus știa de la început cine erau cei care nu cred, și cine era cel care avea să-L vîndă. 65și a adăugat: „Totuși de aceea v'am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.`` 66Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s'au întors înapoi, și nu mai umblau cu El. 67Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?`` 68„Doamne``, I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții vecinice. 69și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfîntul lui Dumnezeu.`` 70Isus le-a răspuns: „Nu v'am ales Eu pe voi cei doisprezece? și totuși unul din voi este un drac.`` 71Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vîndă: el, unul din cei doisprezece.

Chapter 7

¹Dup aceea, Isus str b tea Galilea; nu voia s stea în Iudea, pentru c Iudeii c utau s -L omoare.
²i praznicul Iudeilor, praznicul zis al Corturilor, era aproape. ³Fra ii Lui I-au zis: „Pleac de aici, i du-Te în Iudea, ca s vad i ucenicii T i lucr rile, pe cari le faci. ⁴Nimeni nu face ceva în ascuns, când caut s se fac cunoscut: dac faci aceste lucruri, arat -Te lumii.`` ⁵Ci nici fra ii Lui nu credeau în El. ⁶Isus le -a zis: „Vremea Mea n'a sosit înc , dar vou vremea totdeauna v este prielnic . ⁷Pe voi lumea nu v poate urî; pe Mine M ur te, pentru c m rturisesc despre ea c lucr rile ei sînt rele. ⁸Sui i-v voi la praznicul acesta; Eu înc nu M sui la praznicul acesta, fiindc nu Mi s'a împlinit înc vremea.`` ⁹Dup ce le -a spus aceste lucruri, a r mas în Galilea. ¹⁰Dup ce s'au suit fra ii Lui la praznic, S'a suit i El, dar nu pe fa , ci cam pe ascuns. ¹¹Iudeii Îl c utau în timpul praznicului, i ziceau: „Unde este?`` ¹²Noroadele vorbeau mult în oapt despre El. Unii ziceau: „Este un om bun.`` Al ii ziceau: „Nu, ci duce norodul în r t cire.`` ¹³Totu , de frica Iudeilor, nimeni nu vorbea de El pe fa . ¹⁴Pela jum tatea praznicului, Isus S'a suit la Templu. i înv a norodul. ¹⁵Iudeii se mirau, i ziceau: „Cum are omul acesta înv tur , c ci n'a înv at niciodat ?`` ¹⁶Isus le -a r spus: „Înv tura Mea nu este a Mea, ci a Celuice M'a trimes pe Mine. ¹⁷Dac vrea cineva s fac voia Lui, va ajunge s cunoasc dac înv tura este de la Dumnezeu, sau dac Eu vorbesc dela Mine. ¹⁸Cine vorbe te dela sine, caut slava lui însu ; dar cine caut slava Celuice l -a trimes, acela este adev rat, i în el nu este strîmb tate. ¹⁹Oare nu v'a dat Moise Legea? Totu nimeni din voi nu ine Legea. De ce c uta i s M omorî i?`` ²⁰Norodul I -a r spus: „Ai drac. Cine caut s Te omoare?`` ²¹Drept r spus, Isus le -a zis: „O lucrare am f cut, i to i v mira i de ea. ²²Moise v'a dat porunca privitoare la t ierea împrejur-nu c ea vine dela Moise, ci dela patriarhi- i voi t ia i împrejur pe om în ziua Sabatului. ²³Dac un om prime te t ierea împrejur în ziua Sabatului, ca s nu se calce Legea lui Moise, de ce turba i de mînie împotriva Mea, pentru c am îns n to at un om întreg în ziua Sabatului? ²⁴Nu judeca i dup înf i are, ci judeca i dup dreptate.`` ²⁵Ni te locuitori din Ierusalim ziceau: „Nu este El acela, pe care caut ei s -L omoare? ²⁶i totu , iat c vorbe te pe fa , i ei nu -I zic nimic! Nu cumva, în adev r, cei mai mari vor fi cunoscut c El este Hristosul? ²⁷Dar noi tim de unde este omul acesta; îns , când va veni Hristosul, nimeni nu va ti de unde este.`` ²⁸i Isus, pe când înv a pe norod în Templu, striga: „M cunoa te i i M ti i de unde sînt! Eu n'am venit dela Mine însumi, ci Cel ce M'a trimes, este adev rat, i voi nu -L cunoa te i. ²⁹Eu Îl cunosc, c ci vin dela El, i El M'a trimes.`` ³⁰Ei c utau deci s -L prind ; i nimeni n'a pus mîna pe El, c ci înc nu -I sosise ceasul. ³¹Mul i din norod au crezut în El, i ziceau: „Cînd va veni Hristosul, va face mai multe semne decît a f cut omul acesta?`` ³²Fariseii au auzit pe norod spunînd în oapt aceste lucruri despre El. Atunci preo ii cei mai de seam i Fariseii au trimes ni te aprozi s -L prind . ³³Isus a zis: „Mai sînt cu voi pu in vreme, i apoi M duc la Cel ce M'a trimes. ³⁴Voi M ve i c uta, i nu M ve i g si; i unde voi fi Eu, voi nu pute i veni.`` ³⁵Iudeii au zis între ei: „Unde are de gînd s se duc omul acesta, ca s nu -l putem g si? Doar n'o avea de gînd s se duc la cei împr tia i printre Greci, i s înve e pe Greci? ³⁶Ce însemneaz cuvintele acestea, pe cari le -a spus: „M ve i c uta, i nu M ve i g si; i unde voi fi Eu, voi nu pute i veni?`` ³⁷În ziua de pe urm , care era ziua cea mare a praznicului, Isus a st tut în picioare, i a strigat: „Dac înseteaz cineva, s vin la Mine, i s bea.

³⁸Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.`` ³⁹Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei care vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit. ⁴⁰Unii din norod, când au auzit aceste cuvinte, ziceau: „Acesta este cu adevărat Proorocul.`` ⁴¹Alții ziceau: „Acesta este Hristosul.`` și alții ziceau: „Cum, din Galilea are să vină Hristosul? ⁴²Nu zice Scriptura că Hristosul are să vină din sămânța lui David, și din satul Betleem, unde era David?`` ⁴³S'ar fi deci desbinare în norod din pricina Lui. ⁴⁴Unii din ei voiau să-L prind; dar nimeni n'a pus mâna pe El. ⁴⁵Aprozii s'au întors deci la preoții cei mai de seamă și la Farisei. Și aceștia le-au zis: „De ce nu L-ați adus?`` ⁴⁶Aprozii au răspuns: „Niciodată n'a vorbit vreun om ca omul acesta.`` ⁴⁷Fariseii le-au răspuns: „Doar n'ați fost dușii și voi în răstăcire? ⁴⁸A crezut în El vreunul din mai marii noștri sau din Farisei? ⁴⁹Dar norodul acesta, care nu ține Legea, este blestemat!`` ⁵⁰Nicodim, cel care venise la Isus noaptea, și care era unul din ei, le-a zis: ⁵¹„Legea noastră osînde-te pe un om înainte ca să-l asculte și să-ți faci ceva?`` ⁵²Drept răspuns, ei i-au zis: „Și tu ești din Galilea? Cercetează bine, și vei vedea că din Galilea nu s'a ridicat niciun prooroc.`` ⁵³(și s'a întors fiecare acasă).

Chapter 8

¹Isus S'ar dus la muntele Măslinilor. ²Dar disdediminea, a venit din nou în Templu; și tot norodul a venit la El. El a ezuit jos, și și-a învârtit. ³Atunci cărturarii și Fariseii I-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului, ⁴și au zis lui Isus: „Învârtitorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârșea preacurvia. ⁵Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu dar ce zici?`` ⁶Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească și să-L poată învinui. Dar Isus S'ar plecat în jos, și scria cu degetul pe pământ. ⁷Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S'ar ridicat în sus, și le-a zis: „Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra în ea.`` ⁸Apoi S'ar plecat iar, și scria cu degetul pe pământ. ⁹Când au auzit ei cuvintele acestea, s'au simțit muștră și de cugetul lor, și au ieșit afară, unul câte unul, începînd dela cei mai bătrîni, pînă la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc. ¹⁰Atunci S'ar ridicat în sus; și, când n'a mai văzut pe nimeni decît pe femeie, Isus i-a zis: „Femeie, unde sînt păcîșii tăi? Nimeni nu te-a osîndit?`` ¹¹„Nimeni, Doamne``, I-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: „Nici Eu nu te osîndesc. Du-te, și să nu mai păcătuiți.``) ¹²Isus le-a vorbit din nou, și a zis: „Eu sînt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții.`` ¹³La auzul acestor vorbe, Fariseii I-au zis: „Tu mărturisești despre Tine însuși: deci mărturia Ta nu este adevărată.`` ¹⁴Drept răspuns, Isus le-a zis: „Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, totuși mărturia Mea este adevărată; căci Eu știu de unde am venit și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin nici unde Mă duc. ¹⁵Voi judecați după înfățișare; Eu nu judec pe nimeni. ¹⁶Și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sînt singur, ci Tatăl, care M'a trimis, este cu Mine. ¹⁷În Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este

adev rat : ¹⁸deci despre Mine însumi, m rturisesc Eu, i despre Mine m rturise te i Tat l, care M'a trimes.`` ¹⁹Ei I-au zis deci: „Unde este Tat l T u?`` Isus a r spus: „Voi nu M' cunoa te i nici pe Mine, nici pe Tat l Meu. Dac M'a i cunoa te pe Mine, a i cunoa te i pe Tat l Meu.`` ²⁰Isus a spus aceste cuvinte, pe când înv a pe norod în Templu, în locul unde era vistieria; i nimeni n'a pus mâna pe el, pentru c înc nu -I sosise ceasul. ²¹Isus le -a mai spus: „Eu M' duc, i M' ve i c uta, i ve i muri în p catul vostru; acolo unde M' duc Eu, voi nu pute i veni.`` ²²Atunci Iudeii au zis: „Doar n'o avea de gând s se omoare, de zice: „Unde M' duc Eu, voi nu pute i veni!`` ²³„Voi sînte i de jos``, le -a zis El; „Eu sînt de sus: voi sînte i din lumea aceasta, Eu nu sînt din lumea aceasta. ²⁴De aceea v'am spus c ve i muri în p catele voastre; c ci, dac nu crede i c Eu sînt, ve i muri în p catele voastre.`` ²⁵„Cine e ti Tu?`` I-au zis ei. Isus le -a r spus: „Ceeace dela început v' spun c sînt.`` ²⁶Am multe de zis despre voi i de osîndit în voi; dar Celce M' -a trimes, este adev rat; i Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii.`` ²⁷Ei n'au în eles c le vorbea despre Tat l. ²⁸Isus deci le -a zis: „Cînd ve i în l a pe Fiul omului, atunci ve i cunoa te c Eu sînt, i c nu fac nimic dela Mine însumi, ci vorbesc dup cum M'a înv at Tat l Meu. ²⁹Cel ce M'a trimes, este cu Mine; Tat l nu M'a l sat singur, pentru c totdeauna fac ce -I este pl cut.`` ³⁰Pe când vorbea Isus astfel, mul i au crezut în El. ³¹i a zis Iudeilor, cari crezuser în El: „Dac r mîne i în cuvîntul Meu, sînte i în adev r ucenicii Mei; ³²ve i cunoa te adev rul, i adev rul v' va face slobozi.`` ³³Ei I-au r spus: „Noi sîntem s mîn a lui Avraam, i n'am fost niciodat robii nim nui; cum zici Tu: „Ve i fi slobozi!`` ³⁴„Adev rat, adev rat, v' spun``, le -a r spus Isus, „c , oricine tr ie te în p cat, este rob al p catului. ³⁵i robul nu r mîne pururea în cas ; fiul îns r mîne pururea. ³⁶Deci, dac Fiul v' face slobozi, ve i fi cu adev rat slobozi. ³⁷tiu c sînte i s mîn a lui Avraam; dar c uta i s M' omorî i, pentru c nu p trunde în voi cuvîntul Meu. ³⁸Eu spun ce am v zut la Tat l Meu; i voi face i ce a i auzit dela tat l vostru.`` ³⁹„Tat l nostru``, I-au r spus ei, „este Avraam``. Isus le -a zis: „Dac a i fi copii ai lui Avraam, a i face faptele lui Avraam. ⁴⁰Dar acum c uta i s M' omorî i, pe Mine, un om, care v'am spus adev rul, pe care l-am auzit dela Dumnezeu. A a ceva Avraam n'a f cut. ⁴¹Voi face i faptele tat lui vostru.`` Ei I-au zis: „Noi nu sîntem copii n scu i din curvie; avem un singur Tat : pe Dumnezeu.`` ⁴²Isus le -a zis: „Dac ar fi Dumnezeu Tat l vostru, M'a i iubi i pe Mine, c ci Eu am ie it i vin dela Dumnezeu: n'am venit dela Mine însumi, ci El M'a trimes. ⁴³Pentru ce nu în elege i vorbirea Mea? Pentru c nu pute i asculta Cuvîntul Meu. ⁴⁴Voi ave i de tat pe diavolul; i vre i s împlini i poftele tat lui vostru. El dela început a fost uciga ; i nu st în adev r, pentru c în el nu este adev r. Oridecîteori spune o minciun , vorbe te din ale lui, c ci este minciunos i tat l minciunii. ⁴⁵Iar pe Mine, pentru c spun adev rul, nu M' crede i. ⁴⁶Cine din voi M' poate dovedi c am p cat? Dac spun adev rul, pentru ce nu M' crede i? ⁴⁷Cine este din Dumnezeu, ascult cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n'asculta i, pentru c nu sînte i din Dumnezeu.`` ⁴⁸Iudeii I-au r spus: „Nu zicem noi bine c e ti Samaritean, i c ai drac?`` ⁴⁹„N'am drac`` le -a r spus Isus; „ci Eu cinstesc pe Tat l Meu, dar voi nu M' cinsti i. ⁵⁰Eu nu caut slava Mea; este Unul care o caut i care judec . ⁵¹Adev rat, adev rat, v' spun, c , dac p ze te cineva cuvîntul Meu, în veac nu va vedea moartea.`` ⁵²„Acum``, I-au zis Iudeii, „vedem bine c ai drac; Avraam a murit, proorocii de asemenea au murit, i tu zici: „Dac p ze te cineva

cuvântul Meu, în veac nu va gusta moartea. ⁵³Doar n'ai fi Tu mai mare decât p rintele nostru Avraam, care a murit? i decât proorocii, cari de asemenea au murit? Cine te crezi Tu c e ti?`
⁵⁴Isus a r spus: „Dac M sl vasc Eu însumi, slava Mea nu este nimic; Tat l Meu M sl ve te, El, despre care voi zice i c este Dumnezeuul vostru; ⁵⁵i totu nu -L cunoa te i. Eu Îl cunosc bine; i dac a zice c nu -L cunosc, a fi i Eu un mincinos ca voi. Dar îl cunosc i p zesc Cuvântul Lui. ⁵⁶Tat l vostru Avraam a s ltat de bucurie c are s vad ziua Mea: a v zut -o i s'a bucurat.` ⁵⁷„N'ai nici cincizeci ce ani``, I-au zis Iudeii, ,, i ai v zut pe Avraam!`` ⁵⁸Isus le -a zis: „Adev rat, adev rat, v spun c , mai înainte ca s se nasc Avraam, sînt Eu.` ⁵⁹La auzul acestor vorbe, au luat pietre ca s arunce în El. Dar Isus S'a ascuns, i a ie it din Templu, trecînd prin mijlocul lor. i a a plecat din Templu.

Chapter 9

¹Cînd trecea, Isus a v zut pe un orb din na tere. ²Ucenicii Lui L-au întreat: „Înv torule, cine a p c tuit: omul acesta sau p rin ii lui, de s'a n scut orb?`` ³Isus a r spus: „N'a p c tuit nici omul acesta, nici p rin ii lui; ci s'a n scut a a, ca s se arate în el lucr rile lui Dumnezeu. ⁴Cît este ziu , trebuie s lucrez lucr rile Celuice M'a trimes; vine noaptea, cînd nimeni nu mai poate s lucreze. ⁵Cît sînt în lume, sînt Lumina lumii.` ⁶Dup ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe p mînt i a f cut tin din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta, ⁷i i -a zis: „Du-te de te spal în sc ld toarea Siloamului`` (care, tîlm cit, însemneaz : Trimes). El s'a dus, s'a sp lat, i s'a întors v zînd bine. ⁸Vecinii i ceice -l cunoscuser mai înainte ca cer etor, ziceau: „Nu este acesta celce edea i cer ea?`` ⁹Unii ziceau: „El este.` Al ii ziceau: „Nu; dar seam n cu el.` i el însu zicea: „Eu sînt.` ¹⁰Deci i-au zis: „Cum i s'au deschis ochii?`` ¹¹El a r spus: „Omul acela, c ruia i se zice Isus, a f cut tin , mi -a uns ochii, i mi -a zis: „Du-te la sc ld toarea Siloamului, i spal -te.` M'am dus, m'am sp lat, i mi-am c p tat vederea.` ¹²„Unde este omul acela``, I-au întreat ei. El a r spus: „Nu tiu.` ¹³Au adus la Farisei pe cel ce fusese orb mai înainte. ¹⁴i era o zi de Sabat cînd f cuse Isus tin , i -i deschisese ochii. ¹⁵Din nou, Fariseii l-au întreat i ei cum i -a c p tat vederea. i el le -a zis: „Mi -a pus tin pe ochi, m'am sp lat, i v d.` ¹⁶Atunci unii din Farisei au început s zic : „Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentruc nu ine Sabatul.` Al ii ziceau: „Cum poate un om p c tos s fac asemenea semne?`` i era desbinare între ei. ¹⁷Iar au întreat pe orb: „Tu ce zici despre El, în privin a faptului c i -a deschis ochii?`` „Este un prooroc``, le -a r spus el. ¹⁸Iudeii n'au crezut c fusese orb i c î i c p tase vederea, pîn n'au chemat pe p rin ii lui. ¹⁹i cînd i-au venit p rin ii, i-au întreat: „Acesta este fiul vostru, care spune i c s'a n scut orb? Cum dar vede acum?`` ²⁰Drept r spus, p rin ii lui au zis: „, tim c acesta este fiul nostru, i c s'a n scut orb. ²¹Dar cum vede acum, sau cine i -a deschis ochii, nu tim. Întreba i -l pe el; este în vîrst , el singur poate vorbi despre ce -l prive te.` ²²P rin ii lui au zis aceste lucruri, pentruc se temeau de Iudei; c ci Iudeii hot rîser acum c , dac va m rturisi cineva c Isus este Hristosul, s fie dat afar din sinagog . ²³De aceea au

zis p rin ii lui: „Este în vîrst , întreba i -l pe el.`` 24Fariseii au chemat a doua oar pe omul care fusese orb, i i-au zis: „D slav lui Dumnezeu: noi tim c omul acesta este un p c tos.`` 25El a r spus: „Dac este un p c tos, nu tiu; eu una tiu: c eram orb, i acum v d.`` 26Iar l-au întrebat: „Ce i -a f cut? Cum i -a deschis ochii?`` 27„Acum v'am spus``, le -a r spus el, „ i n'a i ascultat. Pentruce voi i s mai auzi i înc odat ? Doar n'a i vrea s v face i i voi ucenicii Lui!`` 28Ei l-au oc rît, i i-au zis: „Tu e ti ucenicul Lui, noi sîntem ucenicii lui Moise. 29 tim c Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar acesta nu tim de unde este.`` 30„Aici este mirarea``, le -a r spus omul acela, „c voi nu ti i de unde este, i totu , El mi -a deschis ochii. 31 tim c Dumnezeu n'ascult pe p c to i; ci, dac este cineva tem tor de Dumnezeu i face voia Lui, pe acela îl ascult . 32De cînd este lumea, nu s'a auzit s fi deschis cineva ochii unui orb din na tere. 33Dac omul acesta n'ar veni dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.`` 34„Tu e ti n scut cu totul în p cat``, i-au r spus ei, „ i vrei s ne înve i pe noi?`` i l-au dat afar . 35Isus a auzit c l-au dat afar ; i, cînd l -a g sit, i -a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?`` 36El a r spus: „ i cine este, Doamne, ca s cred în El?`` 37„L-ai i v zut``, i -a zis Isus, „ i cel care vorbe te cu tine, Acela este.`` 38„Cred, Doamne``, I -a zis el; i I s'a închinat. 39Apoi Isus a zis: „Eu am venit în lumea aceasta pentru judecat : ca ceice nu v d, s vad , i ceice v d, s ajung orbi.`` 40Unii din Fariseii cari erau lîng el, cînd au auzit aceste vorbe, I-au zis: „Doar n'om fi i noi orbi!`` 41„Dac a i fi orbi``, le -a r spus Isus, „n'a i avea p cat; dar acum zice i: ,Vedem.` Tocmai de aceea, p catul vostru r mîne.``

Chapter 10

1„Adev rat, adev rat, v spun c , cine nu intr pe u în staulul oilor, ci sare pe alt parte, este un ho i un tîlhar. 2Dar cine intr pe u , este p storul oilor. 3Portarul îi deschide, i oile aud glasul lui; el î i cheam oile pe nume, i le scoate afar din staul. 4Dup ce i -a scos toate oile, merge înaintea lor; i oile merg dup el, pentruc îi cunosc glasul. 5Nu merg deloc dup un str in; ci fug de el, pentruc nu cunosc glasul str inilor.`` 6Isus le -a spus aceast pild , dar ei n'au în eles despre ce le vorbea. 7Isus le -a mai zis: „Adev rat, adev rat, v spun c Eu sînt u a oilor. 8To i ceice au venit înainte de Mine, sînt ho i i tîlhari; dar oile n'au ascultat de ei. 9Eu sînt U a. Dac intr cineva prin Mine, va fi mîntuit; va intra i va ie i, i va g si p une. 10Ho ul nu vine decît s fure, s junghie i s pr p deasc . Eu am venit ca oile s aib via , i s'o aib din bel ug. 11Eu sînt P storul cel bun. P storul cel bun î i d via a pentru oi. 12Dar cel pl tit, care nu este p stor, i ale c rui oi nu sînt ale lui, cînd vede lupul venind, las oile i fuge; i lupul le r pe te i le împr tie. 13Cel pl tit fuge, pentruc este pl tit, i nu -i pas de oi. 14Eu sînt P storul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, i ele M cunosc pe Mine, 15a a cum M cunoa te pe Mine Tat l, i cum cunosc Eu pe Tat l; i Eu Îmi dau via a pentru oile Mele. 16Mai am i alte oi, cari nu sînt din staulul acesta; i pe acelea trebuie s le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, i va fi o turm i un P stor. 17Tat l M iube te, pentruc Îmi dau via a, ca iar

s'o iau. ¹⁸Nimeni nu Mi -o ia cu sila, ci o dau Eu dela Mine. Am putere s'o dau, i am putere s'o iau iar : aceasta este porunca, pe care am primit -o dela Tat l Meu.`` ¹⁹Din pricina acestor cuvinte, iar s'a f cut desbinare între Iudei. ²⁰Mul i dintre ei ziceau: „Are drac, este nebun; de ce -L asculta i?`` ²¹Al ii ziceau; „Cuvintele acestea nu sînt cuvinte de îndr cit; poate un drac s deschid ochii orbilor.`` ²²În Ierusalim se pr znuia atunci praznicul Înnoirii Templului. Era iarna. ²³i Isus Se plimba prin Templu, pe supt pridvorul lui Solomon. ²⁴Iudeii L-au înconjurat, i I-au zis: „Pîn cînd ne tot îi sufletele în încordare? Dac e ti Hristosul, spune-ne -o deslu it.`` ²⁵„V'am spus``, le -a r spus Isus, „, i nu crede i. Lucr rile, pe cari le fac Eu, în Numele Tat lui Meu, ele m rturisesc despre Mine. ²⁶Dar voi nu crede i, pentruc , dup cum v'am spus, nu sînte i din oile Mele. ²⁷Oile Mele ascult glasul Meu; Eu le cunosc, i ele vin dup Mine. ²⁸Eu le dau via a vecinic , în veac nu vor pieri, i nimeni nu le va smulge din mîna Mea. ²⁹Tat l Meu, care Mi le -a dat, este mai mare decît to i; i nimeni nu le poate smulge din mîna Tat lui Meu. ³⁰Eu i Tat l una sîntem.`` ³¹Atunci Iudeii iar au luat pietre ca s -Lucid . ³²Isus le -a zis: „V'am ar tat multe lucr ri bune, cari vin dela Tat l Meu: pentru care din aceste lucr ri arunca i cu pietre în Mine?`` ³³Iudeii I-au r spus: „Nu pentru o lucrare bun arunc m noi cu pietre în Tine, ci pentru o hul , i pentruc Tu, care e ti un om, Te faci Dumnezeu.`` ³⁴Isus le -a r spus: „Nu este scris în Legea voastr : ,Eu am zis: Sînte i dumnezei?`` ³⁵Dac Legea a numit ,dumnezei``, pe aceia, c rora le -a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu, - i Scriptura nu poate fi desfin at , - ³⁶cum zice i voi c hulesc Eu, pe care Tat l M'a sfin it i M'a trimes în lume? i aceasta, pentruc am zis: ,Sînt Fiul lui Dumnezeu!`` ³⁷Dac nu fac lucr rile Tat lui Meu, s nu M crede i. ³⁸Dar dac le fac, chiar dac nu M crede i pe Mine, crede i m car lucr rile acestea, ca s ajunge i s cunoa te i i s ti i c Tat l este în Mine i Eu sînt în Tat l.`` ³⁹La auzul acestor vorbe, c utau iar s -L prind ; dar El a sc pat din mînile lor. ⁴⁰Isus S'a dus iar dîncolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la început. i a r mas acolo. ⁴¹Mul i veneau la El, i ziceau: „,Ioan n'a f cut nici un semn; dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adev rat.`` ⁴²i mul i au crezut în El în locul acela.

Chapter 11

¹Un oarecare Laz r din Betania, satul Mariei i al Martei, sora ei, era bolnav. - ²Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir, i I -a ters picioarele cu p rul ei, i Laz r cel bolnav era fratele ei. - ³Surorile au trimes la Isus s -i spun : „Doamne, iat c acela pe care -l iube ti, este bolnav.`` ⁴Dar Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a zis: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu s fie prosl vit prin ea.`` ⁵i Isus iubea pe Marta, i pe sora ei, i pe Laz r. ⁶Deci, cînd a auzit c Laz r este bolnav, a mai z bovit dou zile în locul în care era; ⁷i în urm a zis ucenicilor: „Haidem s ne întoarcem în Iudea.`` ⁸„Înv torule``, I-au zis ucenicii, „,acum de curînd c utau Iudeii s Teucid cu pietre, i Te întorci în Iudea?`` ⁹Isus a r spus: „Nu sînt dou sprezece ceasuri în zi? Dac umbl cineva ziua nu se poticne te, pentruc vede lumina lumii

acesteia; ¹⁰ dar dac umbl noaptea, se poticne te, pentruc n'are lumina în el.`` ¹¹ Dup aceste vorbe, le -a zis: „Laz r, prietenul nostru, doarme: dar M duc s -l trezesc din somn.`` ¹² Ucenicii I-au zis: „Doamne, dac doarme, are s se fac bine.`` ¹³ Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau c vorbe te despre odihna c p tat prin somn. ¹⁴ Atunci Isus le -a spus pe fa : „Laz r a murit.`` ¹⁵ „i m bucur c n'am fost acolo, pentru voi, ca s crede i. Dar acum, haidem s mergem la el.`` ¹⁶ Atunci Toma, zis Geam n, a zis celorlal i ucenici: „Haidem s mergem i noi s murim cu El!`` ¹⁷ Când a venit Isus, a aflat c Laz r era de patru zile în mormânt. ¹⁸ i, fiindc Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii, ¹⁹ Mul i din Iudei veniser la Marta i Maria, ca s le mîngîie pentru moartea fratelui lor. ²⁰ Când a auzit Marta c vine Isus, I -a ie it înainte; iar Maria edea în cas . ²¹ Marta a zis lui Isus: „Doamne, dac ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu! ²² Dar i acum, tiu c orice vei cere dela Dumnezeu, Î i va da Dumnezeu.`` ²³ Isus i -a zis: „Fratele t u va învia.`` ²⁴ „tiu``, I -a r spus Marta, „c va învia la înviere, în ziua de apoi.`` ²⁵ Isus i -a zis: „Eu sînt învierea i via a. Cine crede în Mine, chiar dac ar fi murit, va tr i. ²⁶ i oricine tr ie te, i crede în Mine, nu va muri niciodat . Crezi lucrul acesta?`` ²⁷ „Da, Doamne,`` I -a zis ea, „cred c Tu e ti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia s vin în lume.`` ²⁸ Dup ce a spus aceste vorbe, s'a dus i a chemat în tain pe soru-sa Maria, i i -a zis: „A venit Înv torul i te cheam .`` ²⁹ Maria, cum a auzit, s'a sculat iute, i s'a dus la El. ³⁰ C ci Isus nu intrase înc în sat, ci era tot în locul unde Îl întîmpinase Marta. ³¹ Iudeii, cari erau cu Maria în cas i o mîngîiau, când au v zut -o sculîndu-se iute i ie ind afar , au mers dup ea, c ci ziceau: „Se duce la mormânt, ca s plîng acolo.`` ³² Maria, când a ajuns unde era Isus, i L -a v zut, s'a aruncat la picioarele Lui, i I -a zis: „Doamne, dac ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu.`` ³³ Isus, când a v zut -o plîngînd, pe ea i pe Iudeii cari veniser cu ea, S'a înfiorat în duhul Lui, i S'a tulburat. ³⁴ i a zis: „Unde l-a i pus?`` „Doamne,`` I-au r spus ei, „vino i vezi.`` ³⁵ Isus plîngea. ³⁶ Atunci Iudeii au zis: „Iat cât îl iubea de mult!`` ³⁷ i unii din ei au zis: „El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta s nu moar ?`` ³⁸ Isus S'a înfiorat din nou în Sine, i S'a dus la mormânt. Mormântul era o pe ter , la intrarea c reia era a ezat o piatr . ³⁹ „Da i piatra la o parte,`` a zis Isus. Marta, sora mortului, I -a zis: „Doamne, miroase greu, c ci este mort de patru zile.`` ⁴⁰ Isus i -a zis: „Nu i-am spus c , dac vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?`` ⁴¹ Au luat dar piatra din locul unde z cea mortul. i Isus a ridicat ochii în sus, i a zis: „Tat , Î i mul mesc c M'ai ascultat. ⁴² tiam c totdeauna M ascul i; dar vorbesc astfel pentru norodul care st împrejur, ca s cread c Tu M'ai trimes.`` ⁴³ Dup ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: „Laz re, vino afar !`` ⁴⁴ i mortul a ie it cu mînile i picioarele legate cu f ii de pînz , i cu fa a înf urat cu un tergar. Isus le -a zis: „Deslega i -l, i l sa i -l s mearg .`` ⁴⁵ Mul i din Iudeii, cari veniser la Maria, când au v zut ce a f cut Isus, au crezut în El. ⁴⁶ Dar unii din ei s'au dus la Farisei, i le-au spus ce f cuse Isus. ⁴⁷ Atunci preo ii cei mai de seam i Fariseii au adunat Soborul, i au zis: „Ce vom face? Omul acesta face multe minuni. ⁴⁸ Dac -L l s m a a, to i vor crede în El, i vor veni Romanii i ne vor nimici i locul nostru i neamul.`` ⁴⁹ Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le -a zis: „Voi nu ti i nimic; ⁵⁰ oare nu v gîndi i c este în folosul vostru s moar un

singur om pentru norod, i s nu piar tot neamul?` 51 Dar lucrul acesta nu l -a spus de la el; ci, fiindc era mare preot în anul acela, a proorocit c Isus avea s moar pentru neam. 52 i nu numai pentru neamul acela, ci i ca s adune într'un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipi i. 53 Din ziua aceea, au hot rît s -L omoare. 54 De aceea Isus nu mai umbla pe fa printre Iudei; ci a plecat de acolo în inutul de lâng pustie, într'o cetate numit Efraim; i a r mas acolo împreun cu ucenicii S i. 55 Pa tele Iudeilor erau aproape. i mul i oameni din inutul acela s'au suit la Ierusalim, înainte de Pa te, ca s se cur ease. 56 Ei c utau pe Isus, i vorbeau unii cu al ii în Templu: „Ce crede i? N'are s vin la praznic?` 57 Iar preo ii cei mai de seam i Fariseii porunciser c , dac va ti cineva unde este, s le dea de tire ca s -L prind . Maria îi toarn mir pe picioare.

Chapter 12

1 Cu ase zile înainte de Pa te, Isus a venit în Betania, unde era Laz r, care fusese mort, i pe care îl înviase din mor i. 2 Acolo I-au preg tit o cin . Marta slujea, iar Laz r era unul din ceice edeau la mas cu El. 3 Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare pre , a uns picioarele lui Isus, i i -a ters picioarele cu p rul ei; i s'a umplut casa de mirosul mirului. 4 Unul din ucenicii S i, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea s -L vînd , a zis: 5 „De ce nu s'a vîndut acest mir cu trei sute de lei, i s se fi dat s racilor?` 6 Zicea lucrul acesta nu pentru c purta grij de s raci, ci pentru c era un ho , i, ca unul care inea punga, lua el ce se punea în ea. 7 Dar Isus a zis: „Las -o în pace; c ci ea l -a p strat pentru ziua îngrop rii Mele. 8 Pe s raci îi ave i totdeauna cu voi, dar pe Mine nu M ave i totdeauna.` 9 O mare mul ime de Iudei au aflat c Isus era în Betania; i au venit acolo, nu numai pentru Isus, ci ca s vad i pe Laz r, pe care -l înviase din mor i. 10 Preo ii cei mai de seam au hot rît s omoare i pe Laz r, 11 c ci din pricina lui mul i Iudei plecau dela ei i credeau în Isus. 12 A doua zi, o gloat mare, care venise la praznic, cum a auzit c vine Isus în Ierusalim, 13 a luat ramuri de finic, i I -a ie it în întîmpinare, strigînd: „Osana! Binecuvîntat este Celce vine în Numele Domnului, Împ ratul lui Israel!` 14 Isus a g sit un m g ru , i a înc lecat pe el, dup cum este scris: 15 „Nu te teme, fiica Sionului; iat c Împ ratul t u vine c lare pe mînzul unei m g ri e.` 16 Ucenicii Lui n'au în eles aceste lucruri dela început; dar, dup ce a fost prosl vit Isus, i-au adus aminte c aceste lucruri erau scrise despre El, i c ei le împliniser cu privire la El. 17 To i ceice fuseser împreun cu Isus, cînd chemase pe Laz r din mormînt i -l înviase din mor i, m rturiseau despre El. 18 i norodul I -a ie it în întîmpinare, pentru c aflase c f cuse semnul acesta. 19 Fariseii au zis deci între ei: „Vede i c nu cî tiga i nimic: iat c lumea se duce dup El!` 20 Ni te Greci dintre ceice se suiser s se închine la praznic, 21 s'au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, i au zis: „Domnule, am vrea s vedem pe Isus.` 22 Filip s'a dus i a spus lui Andrei; apoi Andrei i Filip au spus lui Isus. 23 Drept r spus, Isus le -a zis: „A sosit ceasul s fie prosl vit Fiul omului. 24 Adev rat, adev rat, v spun, c , dac gr untele de grîu, care a c zut pe p mînt, nu moare, r mîne singur; dar dac moare, aduce mult road . 25 Cine î i iube te via a, o va pierde; i cine î i ur te via a

în lumea aceasta, o va p stră pentru via a vecinic . ²⁶Dac Îmi sluje te cineva, s M urmeze; i unde sînt Eu, acolo va fi i slujitorul Meu. ²⁷Dac Îmi sluje te cineva, Tat l îl va cinsti. ²⁷Acum sufletul Meu este tulburat. i ce voi zice?... Tat , izb ve te-M din ceasul acesta?... Dar tocmai pentru aceasta am venit pîn la ceasul acesta! ²⁸Tat , prosl ve te Numele T u! i din cer, s'a auzit un glas, care zicea: „L-am prosl vit, i -L voi mai prosl vi! i” ²⁹Norodul, care st tea acolo, i care auzise glasul, a zis c a fost un tunet. Al ii ziceau: „Un înger a vorbit cu El!” ³⁰Isus a r spus: „Nu pentru Mine s'a auzit glasul acesta, ci pentru voi. ³¹Acum are loc judecata lumii acesteia, acum st pînitorul lumii acesteia va fi aruncat afar . ³²i dup ce voi fi în l at de pe p mînt, voi atrage la Mine pe to i oamenii.” - ³³Vorbind astfel, ar ta cu ce moarte avea s moar . - ³⁴Norodul I -a r spus: „Noi am auzit din Lege c Hristosul r mîne în veac; cum dar zici Tu c Fiul omului trebuie s fie în l at? Cine este acest Fiu al omului?” ³⁵Isus le -a zis: „Lumina mai este pu in vreme în mijlocul vostru. Umbla i ca unii cari ave i lumina, ca s nu v cuprind întunerecul: cine umbl în întunerec, nu tie unde merge. ³⁶Cît vreme ave i lumina printre voi, crede i în lumin , ca s fi i fii ai luminii.” Isus le -a spus aceste lucruri: apoi a plecat i S'a ascuns de ei. ³⁷M car c f sese atîtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El, ³⁸ca s se împlineasc vorba, pe care o spusese proorocul Isaia: „Doamne, cine a dat crezare propov duirii noastre? i cui a fost descoperit puterea bra ului Domnului?” ³⁹De aceea nu puteau crede, pentru c Isaia a mai zis: ⁴⁰„Le -a orbit ochii, i le -a împietrit inima, ca s nu vad cu ochii, s nu în eleag cu inima, s nu se întoarc la Dumnezeu, i s -i vindec.” ⁴¹Isaia a spus aceste lucruri cînd a v zut slava Lui, i a vorbit despre El. ⁴²Totu , chiar dintre frunta i, mul i au crezut în El; dar de frica Fariseilor nu -L m rturiseau pe fa , ca s nu fie da i afar din sinagog . ⁴³C ci au iubit mai mult slava oamenilor decît slava lui Dumnezeu. ⁴⁴Iar Isus a strigat: „Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce M'a trimes pe Mine. ⁴⁵i cine M vede pe Mine, vede pe Cel ce M'a trimes pe Mine. ⁴⁶Eu am venit ca s fiu o lumin în lume, pentru ca oricine crede în Mine, s nu r mîn în întunerec. ⁴⁷Dac aude cineva cuvintele Mele i nu le p ze te, nu Eu îl judec; c ci Eu n'am venit s judec lumea, ci s mîntuiesc lumea. ⁴⁸Pe cine M nesocote te i nu prime te cuvintele Mele, are cine -l osîndi: Cuvîntul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osîndi în ziua de apoi. ⁴⁹C ci Eu n'am vorbit dela Mine însumi, ci Tat l, care M'a trimes, El însu Mi -a poruncit ce trebuie s spun i cum trebuie s vorbesc. ⁵⁰i tiu c porunca Lui este via a vecinic . De aceea lucrurile, pe cari le spun, le spun a a cum Mi le -a spus Tat l.”

Chapter 13

¹Înainte de praznicul Pa telor, Isus, ca Cel care tia c I -a sosit ceasul s plece din lumea aceasta la Tat l i fiindc iubea pe ai S i, cari erau în lume, i -a iubit pîn la cap t. ²În timpul cinei, dup ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gîndul s -L vînd , ³Isus, fiindc tia c Tat l îi d duse toate lucrurile în mîni, c dela Dumnezeu a venit i la Dumnezeu Se duce, ⁴S -a sculat dela mas , S'a desbr cat de hainele Lui, a luat un tergar, i S'a încins cu el. ⁵Apoi a turnat

ap într'un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le țeargă cu țergarul cu care era încins. ⁶A venit deci la Simon Petru. Și Petru i-a zis: „Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?” ⁷Drept răspuns, Isus i-a zis: „Ce faci Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.” ⁸Petru i-a zis: „Niciodată nu-mi vei speli la picioarele!” Isus i-a răspuns: „Dacă nu te speli Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.” ⁹„Doamne,” i-a zis Simon Petru, „nu numai picioarele, dar și mâinile și capul!” ¹⁰Isus i-a zis: „Cine să-l așeze la picioarele tale și să spele decât picioarele, ca să fie curat de tot; și voi să-ți faci cură, dar nu tu însuși.” ¹¹Ciția pe cel ce avea să-l vîndă; de aceea a zis: „Nu să-ți faci cură și tu însuși.” ¹²După ce le-a spălat picioarele, i-a luat hainele, și a așezat iar la masă și le-a zis: „În elegeți voi ce v'am făcut Eu?” ¹³Voi Mănumiți, Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, cițiați. ¹⁴Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v'am spălat picioarele, și voi să-ți faceți datori să vă spălați și picioarele unii altora. ¹⁵Pentru că Eu v'am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu. ¹⁶Adevărat, adevărat, vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis. ¹⁷Dacă țiați aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceți. ¹⁸Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe cari i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care zice: „Celce mă nîncă pîne cu Mine a ridicat călcîiul împotriva Mea.” ¹⁹Vă spun lucrul acesta de acum, înainte ca să se împlină, pentru că, atunci cînd se va împlini, să credeți că Eu sînt. ²⁰Adevărat, adevărat, vă spun, cine primește pe acela pe care-l trimet Eu, pe Mine mă primește; și cine mă primește pe Mine, primește pe Celce mă trimet pe Mine.” ²¹După ce a spus aceste cuvinte, Isus s'a tulburat în duhul Lui, și a murmurat, și a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că unul din voi mă va vinde.” ²²Ucenicii se uitau unii la alții, și nu în elegeau despre cine vorbea. ²³Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sînul lui Isus. ²⁴Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbea Isus. ²⁵Și ucenicul acela s'a răzemat pe pieptul lui Isus, și i-a zis: „Doamne, cine este?” ²⁶Isus a răspuns: „Acela, căruia îți vei întinge bucuria, și i-o vei da.” și a întins o bucurie, și a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul. ²⁷Cum a fost dat bucuria, a intrat Satana în Iuda. Isus i-a zis: „Ce-ai să faci, fă repede.” ²⁸Dar nimeni din cei ce stăteau la masă, n'a înțeles pentru că își ziseseră aceste vorbe. ²⁹Unii credeau că, de vreme ce Iuda avea pungă, Isus voia să-i spună: „Cumpără ce ne trebuie pentru praznic;” sau își porunca să dea ceva săracilor. ³⁰Iuda, după ce a luat bucuria, a ieșit afară în grabă. Era noapte. ³¹După ce a ieșit Iuda, Isus a zis: „Acum, Fiul omului a fost proslăvit și Dumnezeu a fost proslăvit în El. ³²Dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, și Dumnezeu Îl va proslăvi în El însuși, și-L va proslăvi îndată. ³³Copilașii, mai sînt puțin cu voi. Mă veți căuta, și cum am spus Iudeilor că, unde mă duc Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum. ³⁴Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. ³⁵Prin aceasta vor cunoaște toți că sînteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” ³⁶„Doamne,” i-a zis Simon Petru, „unde Te duci?” Isus i-a răspuns: „Tu nu poți veni acum după Mine, unde mă duc Eu; dar mai tîrziu vei veni.” ³⁷„Doamne,” i-a zis Petru, „de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine.” ³⁸Isus i-a răspuns: „Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat, îți spun, că nu va cănta cocoșul, pînă te vei lepăda de Mine de trei ori.”

Chapter 14

¹S nu vi se tulbure inima. Ave i credin în Dumnezeu, i ave i credin în Mine. ²În casa Tat lui Meu sînt multe loca uri. Dac n'ar fi a a, v'a fi spus. Eu M duc s v preg tesc un loc. ³i dup ce M voi duce i v voi preg ti un loc, M voi întoarce i v voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu, s fi i i voi. ⁴ti i unde M duc, i ti i i calea într'acolo.`` ⁵„Doamne``, I -a zis Toma, „nu tim unde Te duci; cum putem s tim calea într'acolo?`` ⁶Isus i -a zis: „Eu sînt calea, adev rul i via a. Nimeni nu vine la Tat l decît prin Mine. ⁷Dac m'a i fi cunoscut pe Mine, a i fi cunoscut i pe Tat l Meu. i deacum încolo Îl ve i cunoa te; i L-a i i v zut.`` ⁸„Doamne``, i -a zis Filip, „arat -ne pe Tat l, i ne este de ajuns.`` ⁹Isus i -a zis: „De atîta vreme sînt cu voi, i nu M'ai cunoscut, Filipe? Cine M'a v zut pe Mine, a v zut pe Tat l. Cum zici tu dar: ‚Arat -ne pe Tat l?‘ ¹⁰Nu crezi c Eu sînt în Tat l, i Tat l este în Mine? Cuvintele, pe cari vi le spun Eu, nu le spun dela Mine; ci Tat l, care locuie te în Mine, El face aceste lucr ri ale Lui. ¹¹Crede i-M c Eu sînt în Tat l, i Tat l este în Mine; crede i cel pu in pentru lucr rile acestea. ¹²Adev rat, adev rat, v spun, c cine crede în Mine, va face i el lucr rile pe cari le fac Eu; ba înc va face altele i mai mari decît acestea; pentruc Eu m duc la Tat l: ¹³i ori ce ve i cere în Numele Meu, voi face, pentruca Tat l s fie prosl vit în Fiul. ¹⁴Dac ve i cere ceva în Numele Meu, voi face. ¹⁵Dac M iubi i, ve i p zi poruncile Mele. ¹⁶i Eu voi ruga pe Tat l, i El v va da un alt Mîngîietor (Grece te: Paraclet, ap r tor, ajutor.), care s r mîn cu voi în veac; ¹⁷i anume, Duhul adev rului, pe care lumea nu -l poate primi, pentruc nu -L vede i nu -L cunoa te; dar voi Îl cunoa te i, c ci r mîne cu voi, i va fi în voi. ¹⁸Nu v voi l sa orfani, M voi întoarce la voi. ¹⁹Peste pu in vreme, lumea nu M va mai vedea, dar voi M ve i vedea; pentruc Eu tr iesc, i voi ve i tr i. ²⁰În ziua aceea, ve i cunoa te c Eu sînt în Tat l Meu, c voi sînte i în Mine, i c Eu sînt în voi. ²¹Cine are poruncile Mele i le p ze te, acela M iube te; i cine M iube te, va fi iubit de Tat l Meu. Eu îl voi iubi, i M voi ar ta lui.`` ²²Iuda, nu Iscarioteanul, I -a zis: „Doamne, cum se face c Te vei ar ta nou i nu lumii?`` ²³Drept r spus, Isus i -a zis: „Dac M iube te cineva, va p zi cuvîntul Meu, i Tat l Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, i vom locui împreun cu el. ²⁴Cine nu M iube te, nu p ze te cuvintele Mele. i cuvîntul, pe care -l auzi i, nu este al Meu, ci al Tat lui, care M'a trimes. ²⁵V'am spus aceste lucruri cît mai sînt cu voi. ²⁶Dar Mîngîietorul, adic Duhul Sfînt, pe care -L va trimete Tat l, în Numele Meu, v va înv a toate lucrurile, i v va aduce aminte de tot ce v'am spus Eu. ²⁷V las pacea, v dau pacea Mea. Nu v'o dau cum o d lumea. S nu vi se tulbure inima, nici s nu se însp imînte. ²⁸A i auzit c v'am spus: ‚M duc, i M voi întoarce la voi.‘ Dac M'a i iubi, v'a i fi bucurat c v'am zis: ‚M duc la Tat l;‘ c ci Tat l este mai mare decît Mine. ²⁹i v'am spus aceste lucruri acum, înainte ca s se întîmple, pentruca atunci cînd se vor întîmpla, s crede i. ³⁰Nu voi mai vorbi mult cu voi; c ci vine st pînitorul lumii acesteia. El n'are nimic în Mine; ³¹dar vine, pentruca s cunoasc lumea c Eu iubesc pe Tat l, i c fac a a cum Mi -a poruncit Tat l. Scula i-v , haidem s plec m de aici!

Chapter 15

¹Eu sînt adev rata vi , i Tat l Meu este vierul. ²Pe orice ml di , care este în Mine i n'aduce road , El o taie; i pe orice ml di care aduce road , o cur e te, ca s aduc i mai mult road . ³Acum voi sînte i cura i, din pricina cuvîntului, pe care vi l-am spus. ⁴R mîne i în Mine, i Eu voi r mînea în voi. Dup cum ml di a nu poate aduce road dela sine, dac nu r mîne în vi , tot a a nici voi nu pute i aduce i road , dac nu r mîne i în Mine. ⁵Eu sînt Vi a, voi sînte i ml di ele. Cine r mîne în Mine, i în cine r mîn Eu, aduce mult road ; c ci desp r i i de Mine, nu pute i face nimic. ⁶Dac nu r mîne cineva în Mine, este aruncat afar , ca ml di a neroditoare, i se usuc ; apoi ml di ele uscate sînt strînse, aruncate în foc, i ard. ⁷Dac r mîne i în Mine, i dac r mîn în voi cuvintele Mele, cere i orice ve i vrea, i vi se va da. ⁸Dac aduce i mult road , prin aceasta Tat l Meu va fi prosl vit; i voi ve i fi astfel ucenicii Mei. ⁹Cum M'a iubit pe Mine Tat l, a a v'am iubit i Eu pe voi. R mîne i în dragostea Mea. ¹⁰Dac p zi i poruncile Mele, ve i r mînea în dragostea Mea, dup cum i Eu am p zit poruncile Tat lui Meu, i r mîn în dragostea Lui. ¹¹V'am spus aceste lucruri, pentruca bucuria Mea s r mîn în voi, i bucuria voastr s fie deplin . ¹²Aceasta este porunca Mea: s v iubi i unii pe al ii, cum v'am iubit Eu. ¹³Nu este mai mare dragoste decît s - i dea cineva via a pentru prietenii s i. ¹⁴Voi sînte i prietenii Mei, dac face i ce v poruncesc Eu. ¹⁵Nu v mai numesc robi, pentruc robul nu tie ce face st pînul s u; ci v'am numit prieteni, pentruc v'am f cut cunoscut tot ce am auzit dela Tat l Meu. ¹⁶Nu voi M'a i ales pe Mine; ci Eu v'am ales pe voi; i v'am rînduit s merge i i s aduce i road , i roada voastr s r mîn , pentru ca orice ve i cere dela Tat l, în Numele Meu, s v dea. ¹⁷V poruncesc aceste lucruri, ca s v iubi i unii pe al ii. ¹⁸Dac v ur te lumea, ti i c pe Mine M'a urît înaintea voastr . ¹⁹Dac a i fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentruc nu sînte i din lume, i pentruc Eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea v ur te lumea. ²⁰Aduce i-v aminte de vorba, pe care v-am spus -o: ‚Robul nu este mai mare decît st pînul s u.‘ Dac m'au prigonit pe Mine, i pe voi v vor prigoni; dac au p zit cuvîntul Meu, i pe al vostru îl vor p zi. ²¹Dar v vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentruc ei nu cunosc pe Celce M'a trimes. ²²Dac n'a fi venit i nu le-a fi vorbit, n'ar avea p cat; dar acum n'au nicio desvinov ire pentru p catul lor. ²³Cine M ur te pe Mine, ur te i pe Tat l Meu. ²⁴Dac n'a fi f cut între ei lucr ri, pe cari nimeni altul nu le -a f cut, n'ar avea p cat; dar acum le-au i v zut, i M'au urît i pe Mine i pe Tat l Meu. ²⁵Dar lucrul acesta s'a întîmplat ca s se împlineasc vorba scris în Legea lor: ‚M'au urît f r temei.‘ ²⁶Cînd va veni Mîngîietorul, pe care -L voi trimete dela Tat l, adic Duhul adev rului, care purcede dela Tat l, El va m rturisi despre Mine. ²⁷i voi deasemenea ve i m rturisi, pentruc a i fost cu Mine dela început.

Chapter 16

¹V-am spus aceste lucruri, pentruca ele s nu fie pentru voi un prilej de c dere. ²Au s v dea afar din sinagogi: ba înc , va veni vremea când, oricine v va ucide, s cread c aduce o slujb lui Dumnezeu. ³i se vor purta astfel cu voi, pentruc n'au cunoscut nici pe Tat l, nici pe Mine. ⁴V'am spus aceste lucruri, pentruca, atunci când le va veni ceasul s se împlineasc , s v aduce i aminte c vi le-am spus. Nu vi le-am spus dela început, pentruc eram cu voi. ⁵Acum M duc la Cel ce M'a trimes; i nimeni din voi nu M întreb : „Unde Te duci?” ⁶Dar, pentruc v'am spus aceste lucruri, întristarea v'a umplut inima. ⁷Totu , v spun adev rul: V este de folos s M duc; c ci, dac nu M duc Eu, Mîngîietorul nu va veni la voi; dar dac M duc, vi -L voi trimete. ⁸i când va veni El, va dovedi lumea vinovat în ce prive te p catul, neprih nirea i judecata. ⁹În ce prive te p catul: fiindc ei nu cred în Mine; ¹⁰în ce prive te neprih nirea: fiindc M duc la Tat l, i nu M ve i mai vedea; ¹¹în ce prive te judecata: fiindc st pînitorul lumii acesteia este judecat. ¹²Mai am s v spun multe lucruri, dar acum nu le pute i purta. ¹³Cînd va veni Mîngîietorul, Duhul adev rului, are s v c l uzeasc în tot adev rul; c ci El nu va vorbi dela El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, i v va descoperi lucrurile viitoare. ¹⁴El M va prosl vi, pentruc va lua din ce este al Meu, i v va descoperi. ¹⁵Tot ce are Tat l, este al Meu; deaceea am zis c va lua din ce este al Meu, i v va descoperi. ¹⁶Peste pu in vreme, nu M ve i mai vedea; apoi iar peste pu in vreme, M ve i vedea, pentruc M duc la Tat l.`` ¹⁷La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei: „Ce însemneaz cuvintele acestea: „Peste pu in vreme, nu M ve i mai vedea;` i: „Apoi iar peste pu in vreme M ve i vedea?” i: „Pentru M duc la Tat l?”` ¹⁸Ei ziceau deci: „Ce însemneaz aceasta: „Peste pu in vreme?” Nu tim ce vrea s spun .`` ¹⁹Isus a cunoscut c voiau s -L întrebe, i le -a zis: „V întreba i între voi ce însemneaz cuvintele: „Peste pu in vreme, nu M ve i mai vedea;` i: „Apoi iar peste pu in vreme, M ve i vedea?” ²⁰Adev rat, adev rat v spun c , voi ve i plînge i, v ve i tîrgui, iar lumea se va bucura; v ve i întrista, dar întristarea voastr se va preface în bucurie. ²¹Femeia, când este în durerile na terii, se întristeaz , pentruc i -a sosit ceasul; dar dup ce a n scut pruncul, nu- i mai aduce aminte de suferin , de bucurie c s'a n scut un om pe lume. ²²Tot a a i voi: acum sînte i plini de întristare; dar Eu v voi vedea iar , inima vi se va bucura, i nimeni nu v va r pi bucuria voastr . ²³În ziua aceea, nu M ve i mai întreba de nimic. Adev rat, adev rat, v spun c , orice ve i cere dela Tat l, în Numele Meu, v va da. ²⁴Pîn acum n'a i cerut nimic în Numele Meu: cere i, i ve i c p ta, pentruca bucuria voastr s fie deplin . ²⁵V'am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul când nu v voi mai vorbi în pilde, ci v voi vorbi deslu it despre Tat l. ²⁶În ziua aceea, ve i cere în Numele Meu, i nu v zic c voi ruga pe Tat l pentru voi. ²⁷C ci Tat l însu v iube te, pentruc M'a i iubit, i a i crezut c am ie it dela Dumnezeu. ²⁸Am ie it dela Tat l, i am venit în lume; acum las lumea, i M duc la Tat l.`` ²⁹Ucenicii S i I-au zis: „Iat c acum vorbe ti deslu it, i nu spui nicio pild . ³⁰Acum cunoa tem c tii toate lucrurile, i n'ai nevoie s Te întrebe cineva; de aceea credem c ai ie it dela Dumnezeu.`` ³¹„Acum crede i?”` le -a r spus Isus. ³²„Iat c vine ceasul, i a i venit, când ve i fi risipi i fiecare la ale lui; i pe Mine M ve i l sa singur; dar nu sînt singur, c ci Tat l este cu Mine. ³³V'am spus aceste lucruri ca s ave i pace în Mine. În lume ve i avea neazuri; dar îndr zni i, Eu am biruit lumea.``

Chapter 17

¹Dup ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, i a zis: „Tat , a sosit ceasul! Prosl ve te pe Fiul T u, ca i Fiul T u s Te prosl veasc pe Tine, ²dup cum I-ai dat putere peste orice f ptur , ca s dea via a vecinic tuturor acelora, pe cari I i-ai dat Tu. ³i via a vecinic este aceasta: s Te cunoasc pe Tine, singurul Dumnezeu adev rat i pe Isus Hristos, pe care L-ai trimes Tu. ⁴Eu Te-am prosl vit pe p mînt, am sfîr it lucrarea, pe care Mi-ai dat -o s'o fac. ⁵i acum, Tat , prosl ve te-M la Tine însu i cu slava, pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea. ⁶Am f cut cunoscut Numele T u oamenilor, pe cari Mi i-ai dat din lume. Ai T i erau, i Tu Mi i-ai dat; i ei au p zit Cuvîntul T u. ⁷Acum au cunoscut c tot ce Mi-ai dat Tu, vine dela Tine. ⁸C ci le-am dat cuvintele, pe cari Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit, i au cunoscut cu adev rat c dela Tine am ie it, i au crezut c Tu M'ai trimes. ⁹Pentru ei M rog. Nu M rog pentru lume, ci pentru aceia, pe cari Mi i-ai dat Tu; pentruc sînt ai T i: - ¹⁰tot ce este al Meu, este al T u, i ce este al T u, este al Meu, - i Eu sînt prosl vit în ei. ¹¹Eu nu mai sînt în lume, dar ei sînt în lume, i Eu vin la Tine. Sfinte Tat , p ze te, în Numele T u, pe aceia pe cari Mi i-ai dat, pentruca ei s fie una, cum sîntem i noi. ¹²Cînd eram cu ei în lume, îi p zeam Eu în Numele T u. Eu am p zit pe aceia, pe cari Mi i-ai dat; i niciunul din ei n'a perit, afar de fiul pierz rii, ca s se împlineasc Scriptura. ¹³Dar acum, Eu vin la Tine; i spun aceste lucruri, pe cînd sînt înc în lume, pentruca s aib în ei bucuria Mea deplin . ¹⁴Le-am dat Cuvîntul T u; i lumea i -a urît, pentruc ei nu sînt din lume, dup cum Eu nu sînt din lume. ¹⁵Nu Te rog s -i iei din lume, ci s -i p ze ti de cel r u. ¹⁶Ei nu sînt din lume, dup cum nici Eu nu sînt din lume. ¹⁷Sfin e te -i prin adev rul T u: Cuvîntul T u este adev rul. ¹⁸Cum M'ai trimes Tu pe Mine în lume, a a i-am trimes i Eu pe ei în lume. ¹⁹i Eu însumi M sfînesc pentru ei, ca i ei s fie sfin i i prin adev r. ²⁰i m rog nu numai pentru ei, ci i pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvîntul lor. ²¹M rog ca to i s fie una, cum Tu, Tat , e ti în Mine, i Eu în Tine; ca, i ei s fie una în noi, pentru ca lumea s cread c Tu M'ai trimes. ²²Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat -o Tu, pentruca ei s fie una, cum i noi sîntem una, - ²³Eu în ei, i Tu în Mine; -pentruca ei s fie în chip des vîr it una, ca s cunoasc lumea c Tu M'ai trimes, i c i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine. ²⁴Tat , vreau ca acolo unde sînt Eu, s fie împreun cu Mine i aceia, pe cari Mi i-ai dat Tu, ca s vad slava Mea, slav , pe care Mi-ai dat -o Tu; fiindc Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii. ²⁵Neprih nitule Tat , lumea nu Te -a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, i ace tia au cunoscut c Tu M'ai trimes. ²⁶Eu le-am f cut cunoscut Numele T u, i li -L voi mai face cunoscut, pentruca dragostea cu care M'ai iubit Tu, s fie în ei, i Eu s fiu în ei.``

Chapter 18

¹Dup ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii S i dincolo de pîrîul Chedron, unde era o gr din , în care a intrat El i ucenicii Lui. ²Iuda, vînz torul, tia i el locul acela, pentruc Isus de

multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui. ³Iuda, deci, a luat ceata osta ilor i pe aprozii trime i de preo ii cei mai de seam i de Farisei, i a venit acolo cu felinare, cu f clii i cu arme. ⁴Isus, care tia tot ce avea s I se înfîmple, a mers spre ei, i le -a zis: „Pe cine c uta i?” ⁵Ei I-au r spus: „Pe Isus din Nazaret!”. Isus le -a zis: „Eu sînt!”. Iuda, vînz torul, era i el cu ei. ⁶Cînd le -a zis Isus: „Eu sînt”, ei s'au dat înapoi, i au c zut jos la p mînt. ⁷El i -a întrebat din nou: „Pe cine c uta i?” „Pe Isus din Nazaret”, I-au zis ei. ⁸Isus a r spus: „V-am spus c Eu sînt. Deci, dac M c uta i pe Mine, l sa i pe ace tia s se duc .” ⁹A zis lucrul acesta ca s se împlineasc vorba, pe care o spusese: „N-am pierdut pe niciunul dîn aceia, pe cari Mi i-ai dat.” ¹⁰Simon Petru, care avea o sabie, a scos -o, a lovit pe robul marelui preot, i i -a t iat urechea dreapt . Robul acela se numea Malhu. ¹¹Isus a zis lui Petru: „Bag - i sabia în teac . Nu voi bea paharul, pe care Mi l -a dat Tat l s -l beau?” ¹²Ceata osta ilor, c pitanul lor, i aprozii Iudeilor, au prins deci pe Isus, i L-au legat. ¹³L-au dus întîi la Ana; c ci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela. ¹⁴i Caiafa era celce d duse Iudeilor sfatul acesta: „Este de folos s moar un singur om pentru norod.” ¹⁵Simon Petru mergea dup Isus; tot a a a f cut i un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, i a intrat cu Isus în curtea marelui preot. ¹⁶Petru îns a r mas afar la u . Celalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ie it afar , a vorbit cu port ri a, i a b gat pe Petru înl untru. ¹⁷Atunci slujnica, port ri a, a zis lui Petru: „Nu cumva i tu e ti unul dîn ucenicii omului acestuia?” „Nu sînt”, a r spus el. ¹⁸Robii i aprozii cari erau acolo, f cuser un foc de c rbuni, c ci era frig: i se înc lzea. Petru st tea i el cu ei, i se înc lzea. ¹⁹Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui i despre înv tura Lui. ²⁰Isus i -a r spus: „Eu am vorbit lumii pe fa ; totdeauna am înv at pe norod în sinagog i în Templu, unde se adun to i Iudeii, i n'am spus nimic în ascuns. ²¹Pentruce M întrebi pe Mine? Întreab pe ceice M'au auzit despre ce le-am vorbit; iat , aceia tiu ce am spus.” ²²La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii, cari st teau acolo, a dat o palm lui Isus, i a zis: „A r spunzi marelui preot?” ²³Isus i -a r spus: „Dac am vorbit r u, arat ce am spus r u; dar dac am vorbit bine, dece m ba i?” ²⁴Ana L -a trimes legat la marele preot Caiafa. ²⁵Simon Petru st tea acolo, i se înc lzea. Ei i-au zis: „Nu cumva e ti i tu unul dîn ucenicii Lui?” El s'a lep dat, i a zis: „Nu sînt.” ²⁶Unul dîn robii marelui preot, rud cu acela c ruia îi t iase Petru urechea, a zis: „Nu te-am v zut eu cu El în gr din ?” ²⁷Petru iar s -a lep dat. i îndat a cîntat coco ul. ²⁸Au adus pe Isus dela Caiafa în odaia de judecat : era diminea a. Ei n'au intrat în odaia de judecat , ca s nu se spurce i s poat mânca Pa tele. ²⁹Pilat deci a ie it afar la ei, i le -a zis: „Ce pîr aduce i împotriva omului acestuia?” ³⁰Drept r spus, ei i-au zis: „Dac n'ar fi fost un f c tor de rele, nu L-am fi dat noi în mînile tale.” ³¹Atunci Pilat le -a zis: „Lua i -L voi, i judeca i -L dup legea voastr .” „Nou nu ne este îng duit de Lege s omorîm pe nimeni”, I-au zis Iudeii. ³²Aceasta s'a împliat ca s se împlineasc vorba, prin care ar tase Isus cu ce moarte avea s moar . ³³Pilat a intrat iar în odaia de judecat , a chemat pe Isus i I -a zis: „E ti Tu Împ ratul Iudeilor?” ³⁴Isus i -a r spus: „Dela tine însu i zici lucrul acesta, sau i l-au spus al ii despre Mine!” ³⁵Pilat a r spus: „Eu sînt Iudeu? Neamul T u i preo ii cei mai de seam Te-au dat în mîna mea: ce ai f cut?” ³⁶„Împ r ia Mea nu este din lumea aceasta”, a r spus Isus. „Dac ar fi Împ r ia Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei

s'ar fi luptat ca s nu fiu dat în mânile Iudeilor; dar acum, Împ r ia Mea nu este de aici.`` 37 „Atunci un Împ rat tot e ti!`` I -a zis Pilat. „Da``, a r spuns Isus. „Eu sînt Împ rat. Eu pentru aceasta M'am n scut i am venit în lume, ca s m rturisesc despre adev r. Oricine este din adev r ascult glasul Meu.`` 38 Pilat I -a zis: „Ce este adev rul?`` 39 Dar, fiindc voi ave i obicei s v slobozesc pe cineva de Pa te, vre i s v slobozesc pe Împ ratul Iudeilor?`` 40 Atunci to i au strigat din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!`` i Baraba era un tâlhar.

Chapter 19

¹Atunci Pilat a luat pe Isus, i a pus s -L bat . ²Osta ii au împletit o cunun de spini, I-au pus -o pe cap, i L-au îmbr cat cu o hain de purpur . ³Apoi, s'au apropiat de El, i ziceau: „Plec ciune, Împ ratul Iudeilor!`` i -I d deau palme. ⁴Pilat a ie it iar afar , i a zis Iudeilor: „Iat c vi -L aduc afar , ca s ti i c nu g sesc nicio vin în El.`` ⁵Isus a ie it deci afar , purtînd cununa de spini i haina de purpur . „Iat omul!`` le -a zis Pilat. ⁶Cînd L-au z rit preo ii cei mai de seam i aprozii, au început s strige: „R stigne te -I! R stigne te -I!`` „Lua i -L voi i r stigni i -L``, le -a zis Pilat, „c ci eu nu g sesc nicio vin în El.`` ⁷Iudeii i-au r spuns: „Noi avem o Lege, i dup Legea aceasta, El trebuie s moar , pentruc S'a f cut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.`` ⁸Cînd a auzit Pilat aceste cuvinte, i -a fost i mai mare fric . ⁹A intrat iar în odaia de judecat , i a zis lui Isus: „De unde e ti Tu?`` Dar Isus nu i -a dat niciun r spuns. ¹⁰Pilat I -a zis: „Mie nu-mi vorbe ti? Nu tii c am putere s Te r stignesc, i am putere s - i dau drumul!`` ¹¹„N'ai avea nicio putere asupra Mea``, i -a r spuns Isus, „dac nu i-ar fi fost dat de sus. De aceea, cine M d în mânile tale, are un mai mare p cat.`` ¹²De atunci Pilat c uta s -I dea drumul. Dar Iudeii strigau: „Dac dai drumul omului acestuia, nu e ti prieten cu Cezarul. Oricine se face pe sine împ rat, este împotriva Cezarului.`` ¹³Cînd a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afar ; i a ezut pe scaunul de judec tor, în locul numit „Pardosit cu pietre``, iar evreie te: „Gabata.`` ¹⁴Era ziua Preg tirii Pa telor, cam pela ceasul al aselea. Pilat a zis Iudeilor: „Iat Împ ratul vostru!`` ¹⁵Dar ei au strigat: „Ia -L, ia -L, r stigne te -L!`` „S r stignesc pe Împ ratul vostru?`` le -a zis Pilat. Preo ii cei mai de seam au r spuns: „Noi n'avem alt împ rat decît pe Cezarul!`` ¹⁶Atunci L -a dat în mânile lor, ca s fie r stignit. Au luat deci pe Isus, i L-au dus s -L r stigneasc . ¹⁷Isus, ducîndu- i crucea, a ajuns la locul, zis al „C p înii``, care în evreie te se cheam „Golgota.`` ¹⁸Acolo a fost r stignit; i împreun cu El au fost r stigni i al i doi, unul deoparte i altul de alta, iar Isus la mijloc. ¹⁹Pilat a scris o însemnare, pe care a pus -o deasupra crucii, i era scris: „Isus din Nazaret, Împ ratul Iudeilor.`` ²⁰Mul i din Iudei au citit aceast însemnare, pentruc locul unde fusese r stignit Isus era aproape de cetate: era scris în evreie te, latine te i grece te. ²¹Preo ii cei mai de seam ai Iudeilor au zis lui Pilat: „Nu scrie: „Împ ratul Iudeilor`. Ci scrie c El a zis: „Eu sînt Împ ratul Iudeilor.`` ²²„Ce am scris, am scris``, a r spuns Pilat. ²³Osta ii, dup ce au r stignit pe Isus, I-au luat hainele, i le-au f cut patru p r i, cîte o parte pentru fiecare osta . I-au luat i c ma a, care n'avea nici o cus tur , ci era dintr -o singur es tur de sus pîn jos. ²⁴ i au zis între ei: „S n'o

sfi iem, ci s tragem la sor i a cui s fie.`` Aceasta s'a întîmplat ca s se împlineasc Scriptura, care zice: „, i-au împ r it hainele Mele între ei, i pentru c ma a Mea au tras la sor i.`` Iat ce au f cut osta ii. ²⁵Lîng crucea lui Isus, st tea mama Lui i sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, i Maria Magdalina. ²⁶Cînd a v zut Isus pe mam -Sa, i lîng ea pe ucenicul, pe care -l iubea, a zis mamei Sale: „Femeie, iat fiul t u!`` ²⁷Apoi, a zis ucenicului: „Iat mama ta!`` i, din ceasul acela ucenicul a luat -o la el acas . ²⁸Dup aceea, Isus, care tia c acum totul s'a sfîr it, ca s împlineasc Scriptura, a zis: „Mi -e sete.`` ²⁹Acolo era un vas plin cu o et. Osta ii au pus într'o ramur de isop un burete plin cu o et, i I l-au dus la gur . ³⁰Cînd a luat Isus o etul, a zis: „S'a ispr vit!`` Apoi i -a plecat capul, i i -a dat duhul. ³¹De fric s nu r mîn trupurile pe cruce în timpul Sabatului, -c ci era ziua Preg tirii, i ziua aceea de Sabat era o zi mare-Iudeii au rugat pe Pilat s zdrobeasc fluierile picioarelor celor r stigni i, i s fie lua i de pe cruce. ³²Osta ii au venit deci, i au zdrobit fluierile picioarelor celui dintîi, apoi pe ale celuiilalt, care fusese r stignit împreun cu El. ³³Cînd au venit la Isus, i au v zut c murise, nu I-au zdrobit fluierile picioarelor; ³⁴ci unul din osta i I -a str puns coasta cu o suli ; i îndat a ie it din ea sînge i ap . ³⁵Faptul acesta este adev erit de celce l -a v zut: m rturia lui este adev rat , i el tie c spune adev rul, pentru ca i voi s crede i. ³⁶Aceste lucruri s'au întîmplat, ca s se împlineasc Scriptura: „Niciunul din oasele Lui nu va fi sf rîmat.`` ³⁷i în alt parte, Scriptura mai zice: „Vor vedea pe cine au str puns.`` ³⁸Dup aceea, Iosif din Arimatea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica Iudeilor, a rugat pe Pilat s -i dea voie s ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i -a dat voie. El a venit deci, i a luat trupul lui Isus. ³⁹Nicodim, care la început se dusesse la Isus, noaptea, a venit i el, i a adus o amestec tur de aproape o sut de litri de smirn i de aloec. ⁴⁰Au luat deci trupul lui Isus i l-au înf urat în f ii de pînz de in, cu miresme, dup cum au obicei Iudeii s îngroape. ⁴¹În locul unde fusese r stignit Isus, era o gr din ; i în gr din era un mormînt nou, în care nu mai fusese pus nimeni. ⁴²Din pricin c era ziua Preg tirii Iudeilor, pentru c mormîntul era aproape, au pus acolo pe Isus.

Chapter 20

¹În ziua dintîi a s pt mîinii, Maria Magdalina s'a dus disdediminea la mormînt, pe cînd era înc întunerec; i a v zut c piatra fusese luat de pe mormînt. ²A alergat la Simon Petru i la celalt ucenic, pe care -l iubea Isus, i le -a zis: „Au luat pe Domnul din mormînt, i nu tiu unde L-au pus.`` ³Petru i celalt ucenic au ie it, i au plecat spre mormînt. ⁴Au început s alerge amîndoi împreun . Dar celalt ucenic alerga mai repede decît Petru, i a ajuns cel dintîi la mormînt. ⁵S'a plecat i s'a uitat înl untru, a v zut f iile de pînz jos, dar n'a intrat. ⁶Simon Petru, care venea dup el, a ajuns i el, a intrat în mormînt, i a v zut f iile de pînz jos. ⁷Iar tergarul, care fusese pus pe capul lui Isus, nu era cu f iile de pînz , ci f cut sul i pus într'un alt loc singur. ⁸Atunci celalt ucenic, care ajunsese cel dintîi la mormînt, a intrat i el; i a v zut, i a crezut. ⁹C ci tot nu pricepeau c , dup Scriptur , Isus trebuia s învieze din mor i. ¹⁰Apoi ucenicii s'au întors acas . ¹¹Dar Maria edea afar lîng

mormînt, i plîngea. Pe cînd plîngea s'a plecat s se uite în mormînt. ¹² i a v zut doi îngerî în alb, ezînd în locul unde fusese culcat trupul lui Isus; unul la cap i altul la picioare. ¹³ „Femeie``, i-au zis ei, „pentruce plîngi?`` Ea le -a r spus: „Pentruca au luat pe Domnul meu, i nu tîu unde L-au pus.`` ¹⁴ Dup ce a zis aceste vorbe, s'a întors, i a v zut pe Isus stînd acolo în picioare; dar nu tia c este Isus. ¹⁵ „Femeie``, i -a zis Isus, „de ce plîngi? Pe cine cau i?`` Ea a crezut c este gr dinarul, i I -a zis: „Domnule, dac L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, i m voi duce s -L iau.`` ¹⁶ Isus i -a zis: „Marie!`` Ea s'a întors, i I -a zis în evreie te: „Rabuni!`` adic : „Înv torule!`` ¹⁷ „Nu m înea``, i -a zis Isus; „c ci înc nu M'am suit la Tat l Meu. Ci, du-te la fra ii Mei, i spune-le c M sui la Tat l Meu i Tat l vostru, la Dumnezeu l Meu i Dumnezeu l vostru.`` ¹⁸ Maria Magdalina s'a dus, i a vestit ucenicilor c a v zut pe Domnul, i c i -a spus aceste lucruri. ¹⁹ În seara aceleia zile, cea dintîi a s pt mîinii, pe cînd u ile locului unde erau aduna i ucenicii erau încuiate, de frica Iudeilor, a venit Isus, a st tut în mijlocul lor, i le -a zis: „Pace vou !`` ²⁰ i dup ce a zis aceste vorbe, le -a ar tat mîinile i coasta Sa. Ucenicii s'au bucurat, cînd au v zut pe Domnul. ²¹ Isus le -a zis din nou: „Pace vou ! Cum M'a trimes pe Mine Tat l, a a v trimet i Eu pe voi.`` ²² Dup aceste vorbe, a suflat peste ei, i le -a zis: „Lua i Duh Sfînt! ²³ Celorce le ve i ierta p catele, vor fi iertate; i celor ce le ve i înea vor fi înu te.`` ²⁴ Toma, zis Geam n, unul din cei doisprezece, nu era cu ei cînd a venit Isus. ²⁵ Ceial i ucenici i-au zis deci: „Am v zut pe Domnul!`` Dar el le -a r spus: „Dac nu voi vedea în mîinile Lui semnul cuielor, i dac nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, i dac nu voi pune mîna mea în coasta Lui, nu voi crede.`` ²⁶ Dup opt zile, ucenicii lui Isus erau iar în cas ; i era i Toma împreun cu ei. Pe cînd erau u ile încuiate, a venit Isus, a st tut în mijloc, i le -a zis: „Pace vou !`` ²⁷ Apoi a zis lui Toma: „Adu- i degetul încoace, i uit -te la mîinile Mele; i adu- i mîna, i pune -o în coasta Mea; i nu fi necredincios, ci credincios.`` ²⁸ Drept r spus, Toma I -a zis: „Domnul meu i Dumnezeu l meu!`` ²⁹ „Tomo`` i -a zis Isus, „pentruca M'ai v zut, ai crezut. Ferice de ceice n'au v zut, i au crezut.`` ³⁰ Isus a mai f cut înaintea ucenicilor S i multe alte semne cari nu sînt scrise în cartea aceasta. ³¹ Dar lucrurile acestea au fost scrise, pentruca voi s crede i c Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; i crezînd, s ave i via a în Numele Lui.

Chapter 21

¹ Dup aceea Isus S'a mai ar tat ucenicilor S i la marea Tiberiadei. Iat cum S'a ar tat: ² Simon Petru, Toma zis Geam n, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei, i al i doi din ucenicii lui Isus, erau împreun . ³ Simon Petru le -a zis: „M duc s prind pe te.`` „Mergem i noi cu tine,`` i-au zis ei. Au ie it, i au intrat într'o corabie; i n'au prins nimic în noaptea aceea. ⁴ Diminea a, Isus st tea pe rm; dar ucenicii nu tia u c este Isus. ⁵ „Copii``, le -a zis Isus, „ave i ceva de mîncare?`` Ei i-au r spus: „Nu``. ⁶ El le -a zis: „Arunca i mreaja în partea dreapt a cor biei, i ve i g si.`` Au aruncat -o deci, i n'o mai puteau trage de mul îmea pe tilor. ⁷ Atunci ucenicul, pe care -l iubea Isus, a zis lui Petru: „Este Domnul!`` Cînd a auzit Simon Petru c este Domnul i -a pus haina pe el, i s'a

încins, c ci era desbr cat, i s'a aruncat în mare. ⁸Ceialal i ucenici au venit cu cor bioara, tr gînd mreaja cu pe ti, pentruc nu erau departe de rm decît ca la dou sute de co i. ⁹Cînd s'au pogorît pe rm au v zut acolo j ratic de c rbuni, pe te pus deasupra i pîne. ¹⁰Isus le -a zis: „Aduce i din pe tii, pe cari i-a i prins acum.” ¹¹Simon Petru s'a suit în cor bioar , i a tras mreaja la rm, plin cu o sut cincizeci i trei de pe ti mari: i, m car c erau atî ia, nu s'a rupt mreaja. ¹²„Veni i de prînzi i,” le -a zis Isus. i nici unul din ucenici nu cuteza s -L întrebe: „Cine e ti?” c ci tiaua c este Domnul. ¹³Isus S'a apropiat, a luat pînea, i le -a dat; tot a a a f cut i cu pe tele. ¹⁴Aceasta era a treia oar cînd Se ar ta Isus ucenicilor S i, dup ce înviase din mor i. ¹⁵Dup ce au prînzit, Isus a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, M iube ti tu mai mult decît ace tia?” „Da, Doamne,” I -a r spus Petru, „tii c Te iubesc.” Isus i -a zis: „Pa te mielu eii Mei.” ¹⁶I -a zis a doua oar : „Simone, fiul lui Iona, M iube ti?” „Da Doamne,” I -a r spus Petru, „tii c Te iubesc.” Isus i -a zis: „Pa te oi ele Mele.” ¹⁷A treia oar i -a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, M iube ti?” Petru s'a întristat c -i zisese a treia oar : „M iube ti?” i I -a r spus: „Doamne, Tu toate le tii; tii c Te iubesc.” Isus i -a zis: „Pa te oile Mele!” ¹⁸Adev rat, adev rat, î i spun c , atunci cînd erai mai tîn r, singur te încingeai i te duceai unde voiai; dar cînd vei îmb trîni, î i vei întinde mînila, i altul te va încinge, i te va duce unde nu vei voi.” ¹⁹A zis lucrul acesta ca s arate cu ce fel de moarte va prosl vi Petru pe Dumnezeu. i, dup ce a vorbit astfel, i -a zis: „Vino dup Mine.” ²⁰Petru s'a întors, i a v zut venind dup ei pe ucenicul pe care -l iubea Isus, acela care, la cin , se rezemase pe pieptul lui Isus, i zisese: „Doamne, cine este celce Te vinde?” ²¹Petru s'a uitat la el, i a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?” ²²Isus i -a r spus: „Dac vreau ca el s r mîn pîn voi veni Eu, ce- i pas ie? Tu vino dup Mine!” ²³Din pricina aceasta, a ie it svonul printre fra i c ucenicul acela nu va muri deloc. Îns Isus nu zisese lui Petru c nu va muri deloc, ci: „Dac vreau ca el s r mîn pîn voi veni Eu, ce- i pas ie?” ²⁴Ucenicul acesta este celce adevere te aceste lucruri, i care le -a scris. i tim c m rturia lui este adev rat . ²⁵Mai sînt multe alte lucruri, pe cari le -a f cut Isus, cari, dac s'ar fi scris cu deam runtul, cred c nici chiar în lumea aceasta n'ar fi putut înc pea c r ile cari s'ar fi scris. Amin

Acts

Chapter 1

¹Teofile, în cea dintîi carte a mea, am vorbit despre tot ce a început Isus s fac i s înve e pe oameni, ²dela început pîn în ziua în care S'a în l at la cer, dup ce, prin Duhul Sfînt, d duse poruncile Sale apostolilor, pe cari -i alesese. ³Dup patima Lui, li S'a înf i at viu, prin multe dovezi, ar tîndu-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, i vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împ r ia lui Dumnezeu. ⁴Pe cînd Se afla cu ei, le -a poruncit s nu se dep rteze de Ierusalim, ci s a tepte acolo f g duin a Tat lui, „pe care,” le -a zis El, „a i auzit -o dela Mine. ⁵C ci Ioan a botezat cu ap ,

dar voi, nu dup multe zile, ve i fi boteza i cu Duhul Sfînt.`` 6Deci apostolii, pe cînd erau strîn i laolalt , L-au întreat: „Doamne, în vremea aceasta ai de gînd s a ezi din nou Împ r ia lui Israel?`` 7El le -a r spus: „Nu este treaba voastr s ti i vremurile sau soroacele; pe acestea Tat l le -a p strat supt st pînirea Sa. 8Ci voi ve i primi o putere, cînd Se va pogorî Duhul Sfînt peste voi, i-Mi ve i fi martori în Ierusalim, în toat Iudea, în Samaria, i pîn la marginile p mîntului.`` 9Dup ce a spus aceste lucruri, pe cînd se uitau ei la El, S'a în l at la cer, i un nor L -a ascuns din ochii lor. 10 i cum st teau ei cu ochii pironi i spre cer, pe cînd Se suia El, iat c li s'au ar tat doi b rba i îmbr ca i în alb, 11 i au zis: „B rba i Galileeni, de ce sta i i v uita i spre cer? Acest Isus, care S'a în l at la cer din mijlocul vostru, va veni în acela fel cum L-a i v zut mergînd la cer.`` 12Atunci ei s'au întors în Ierusalim din muntele numit al M slinilor, care este lîng Ierusalim, departe cît un drum în ziua Sabatului. 13Cînd au ajuns acas , s'au suit în odaia de sus, unde st teau de obicei. Erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zilotul, i Iuda, fiul lui Iacov. 14To i ace tia st ruiau cu un cuget în rug ciune i în cereri, împreun cu femeile, i cu Maria, mama lui Isus, i cu fra ii Lui. 15În zilele acelea, Petru s'a sculat în mijlocul fra ilor, -num rul celor aduna i laolalt era de aproape o sut dou zeci, - i a zis: 16„Fra ilor, trebuia s se împlineasc Scriptura spus de Duhul Sfînt mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care a fost c l uza celor ce au prins pe Isus. 17El era din num rul nostru, i era p rta al aceleia i slujbe. 18Omul acesta a dobîndit un ogor cu plata nelegiurii lui, a c zut cu capul în jos, a plesnit în dou prin mijloc, i i s'au v rsat toate m runtaiele. 19Lucrul acesta a ajuns a a de cunoscut de to i locuitorii din Ierusalim, încît ogorul acela a fost numit în limba lor: ‚Acheldama`, adic : ‚Ogorul sîngelui.`` - 20În adev r, în cartea Psalmilor este scris: ‚Locuin a lui s r mîn pustie, i nimeni s nu locuiasc în ea!`` i: ‚Slujba lui s'o ia altul!`` 21Trebuie deci ca, dintre ceice ne-au înso it în toat vremea în care a tr it Domnul Isus între noi, 22cu începere dela botezul lui Ioan pîn în ziua cînd S'a în l at El dela noi, s fie rînduit, unul care s ne înso easc drept martor al învierii Lui. 23Ei au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis i Iust, i pe Matia. 24Apoi au f cut urm toarea rug ciune: ‚Doamne, Tu, care cuno ti inimile tuturor oamenilor, arat -ne pe care din ace ti doi l-ai ales, 25ca s ia loc în slujba i apostolia aceasta, din care a c zut Iuda, ca s mearg la locul lui.`` 26Au tras la sor i, i sor ul a c zut pe Matia, care a fost num rat împreun cu cei unsprezece apostoli.

Chapter 2

1În ziua Cincizecimii, erau to i împreun în acela loc. 2Deodat a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic, i a umplut toat casa unde edeau ei. 3Ni te limbi ca de foc au fost v zute împ r indu-se printre ei, i s'au a ezat cîte una pe fiecare din ei. 4 i to i s'au umplut de Duh Sfînt, i au început s vorbeasc în alte limbi, dup cum le da Duhul s vorbeasc . 5 i se aflau atunci în Ierusalim Iudei, oameni cucernici din toate neamurile cari sînt supt cer. 6Cînd s'a auzit sunetul acela, mul imea s'a adunat i a r mas încremenit ; pentruc fiecare îi auzea vorbind în limba lui.

⁷To i se mirau, se minunau, i ziceau unii c tre al ii: „To i ace tia cari vorbesc, nu sînt Galileeni?
⁸Cum dar îi auzim vorbind fiec ruia din noi în limba noastr , în care ne-am n scut? ⁹Par i, Mezi, Elami i, locuitori din Mesopotamia, Iudea, Capadocia, Pont, Asia, ¹⁰Frigia, Pamfilia, Egipt, p r ile Libiei dinspre Cirena, oaspe i din Roma, Iudei sau prozeli i, ¹¹Cretani i Arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!` ¹²To i erau uimi i, nu tia u ce s cread , i ziceau unii c tre al ii: „Ce vrea s zic aceasta?` ¹³Dar al ii i b teau joc, i ziceau: „Sînt plini de must!` ¹⁴Atunci Petru s'a sculat în picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul, i le -a zis: „B rba i Iudei i voi to i cei cari locui i în Ierusalim, s ti i lucrul acesta, i asculta i cuvintele mele! ¹⁵Oamenii ace tia nu sînt be i, cum v închipui i voi, c ci nu este decît al treilea ceas din zi. ¹⁶Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel: ¹⁷„În zilele de pe urm , zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice f ptur ; feciorii vo tri i fetele voastre vor prooroci, tinerii vo tri vor avea vedenii, i b trîinii vo tri vor visa visuri! ¹⁸Da, chiar i peste robii Mei i peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, i vor prooroci. ¹⁹Voi face s se arate semne sus în cer i minuni jos pe p mînt, sînge, foc i un vîrtej de fum; ²⁰soarele se va prefaca în întunec, i luna în sînge, înainte ca s vin ziua Domnului, ziua aceea mare i str lucit . ²¹Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mîntuit.` ²²B rba i Israeli i, asculta i cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevărit de Dumnezeu înainte voastr prin minunile, semnele i lucr rile pline de putere, pe cari le -a f cut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, dup cum bine ti i; ²³pe Omul acesta, dat în mîinile voastre, dup sfatul hot rît i dup tiin a mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-a i r stignit i L-a i omorît prin mîna celor f r delege. ²⁴Dar Dumnezeu L -a înviat, deslegîndu -I leg turile mor ii, pentru c nu era cu putin s fie inut de ea. ²⁵C ci David zice despre El: „Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru c El este la dreapta mea, ca s nu m clatin. ²⁶De aceea, mi se bucur inima, i mi se vesele te limba; chiar i trupul mi se va odihni în n dejde: ²⁷c ci nu-mi vei l sa sufletul în Locuin a mor ilor, i nu vei îng dui ca Sfîntul T u s vad putrezirea. ²⁸Mi-ai f cut cunoscut c ile vie ii, i M vei umplea de bucurie cu starea Ta de fa .` ²⁹Cît despre patriarhul David, s -mi fie îng duit, fra ilor, s v spun f r sfial c a murit i a fost îngropat; i mormîntul lui este în mijlocul nostru pîn în ziua de azi. ³⁰Fiindc David era prooroc, i tia c Dumnezeu îi f g duise cu jur mînt c va ridica pe unul din urma ii s i pe scaunul lui de domnie, ³¹despre învierea lui Hristos a proorocit i a vorbit el, cînd a zis c sufletul lui nu va fi l sat în Locuin a mor ilor, i trupul lui nu va vedea putrezirea. ³²Dumnezeu a înviat pe acest Isus, i noi to i sîntem martori ai lui. ³³i acum, odat ce S'a în l at prin dreapta lui Dumnezeu, i a primit dela Tat l f g duin a Duhului Sfînt, a turnat ce vede i i auzi i. ³⁴C ci David nu s'a suit în ceruri, ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: , ezi la dreapta Mea, ³⁵pîn ce voi pune pe vr jma ii T i supt picioarele Tale.` ³⁶S tie bine dar, toat casa lui Israel, c Dumnezeu a f cut Domn i Hristos pe acest Isus, pe care L-a i r stignit voi.` ³⁷Dup ce au auzit aceste cuvinte, ei au r mas str pun i în inim , i au zis lui Petru i celorlal i apostoli: „Fra ilor, ce s facem?` ³⁸„Poc i i-v ``, le -a zis Petru, „i fiecare din voi s fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea p catelor voastre; apoi ve i primi darul Sfîntului Duh. ³⁹C ci f g duin a aceasta este pentru voi, pentru copiii vo tri, i pentru to i cei ce sînt departe acum, în oricît de mare num r îi va chema

Domnul, Dumnezeu nostru.`` 40 i, cu multe alte cuvinte, mrturisea, îi îndemna, i zicea: „Mîntui i-v din mijlocul acestui neam ticlos.`` 41Cei ce au primit propovduirea lui, au fost boteza i; i în ziua aceea, la numărul ucenicilor s'au adaus aproape trei mii de suflete. 42Ei stăruiau în învățura apostolilor, în legea frăească, în frîngerea pînii, i în rugăciuni. 43Fiecare era plin de frică, i prin apostoli se făceau multe minuni i semne. 44Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, i aveau toate de obținut. 45Îi vindeau ogoarele i averile, i banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia. 46Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frîngeau pînea acasă, i luau hrana, cu bucurie i curaj de inimă. 47Ei lăudau pe Dumnezeu, i erau plini cu înaintea întregului norod. i Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mîntuiți.

Chapter 3

1Petru i Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al noulea. 2Acolo era un om olog din naștere, care era dus i pus în toate zilele la poarta Templului, numit „Frumoas``, ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu. 3Omul acesta, cînd a văzut pe Petru i pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie. 4Petru, ca i Ioan, s'a uitat întotdeauna la el, i a zis: „Uită-te la noi!“ 5i el se uita la ei cu luare aminte, i a teptă să capete ceva de la ei. 6Atunci Petru i-a zis: „Argint i aur, n'am; dar ce am, îmi dau: În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te i umblă!“ 7L-a apucat de mîna dreaptă, i l-a ridicat în sus. Îndată i s'au întărit lăpșile i glesnele; 8dintr'odată a fost în picioare, i a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblînd, s'rînd, i lăudînd pe Dumnezeu. 9Tot norodul l-a văzut umblînd i lăudînd pe Dumnezeu. 10Îl cunoșteau că era cel ce stătea la poarta „Frumoas`` a Templului, ca să ceară de pomana, i s'au umplut de uimire i de mirare pentru cele ce i se întîmplaser. 11Fiindcă el se închina de Petru i de Ioan, tot norodul, mirat, a alergat la ei în pridvorul zis al lui Solomon. 12Petru, cînd a văzut lucrul acesta, a luat cuvîntul, i a zis norodului: „Bărbați israeliți, pentru ce vă mirați de lucrul acesta? De ce vă uitați cu ochii întotdeauna la noi, ca i cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am făcut pe omul acesta să umble? 13Dumnezeul lui Avraam, Isaac i Iacov, Dumnezeu prinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus, pe care voi l-ați dat în mîna lui Pilat; i v'ați lepdat de El înaintea lui, măcar că el era de prierăsi-I dea drumul. 14Voi v'ați lepdat de Cel Sfînt i Neprihănit, i ați cerut să vi se dăruiască un ucigaș. 15Ați omorît pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat din morți; noi sîntem martori ai Lui. 16Prin credință în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care -l vedeți i -l cunoașteți; credință în El a dat omului acestuia o tîmduire deplină, cum vedeți cu toții. 17i acum, fraților, tîmduirea din neștiință a făcut așa, ca i mai marii voștri. 18Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor proorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pîrtăși. 19Pocăiți-vă dar, i întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru că să vi se teargă păcatele, ca să vindeți de la Domnul vremile de înviare, 20i să triștească pe Cel ce a fost rînduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, 21pe care cerul trebuie să -L primească, pînă la vremile aezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste

vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfin ilor S i prooroci din vechime. ²²În adev r, Moise a zis p rin ilor no tri: „Domnul, Dumnezeuul vostru, v va ridica dintre fra ii vo tri un prooroc ca mine; pe El s -L asculta i în tot ce v va spune. ²³ i oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu des vâr ire din mijlocul norodului.” ²⁴Deasemenea to i proorocii, dela Samuel i ceilal i, cari au urmat dup el, i au vorbit, au vestit zilele acestea. ²⁵Voi sînte i fiii proorocilor i ai leg mîntului, pe care l -a f cut Dumnezeu cu p rin ii no tri, cînd a zis lui Avraam: „Toate neamurile p mîntului vor fi binecuvîntate în s mîn a ta.” ²⁶Dumnezeu, dup ce a ridicat pe Robul S u Isus, L -a trimes mai întîi vou , ca s v binecuvînteze, întorcînd pe fiecare din voi dela f r delegile sale.”

Chapter 4

¹Pe cînd vorbeau Petru i Ioan norodului, au venit la ei pe nea teptate preo ii, c pitanul Templului i Saducheii, ²foarte nec ji i c înv au pe norod, i vesteau în Isus învierea din mor i. ³Au pus mîmile pe ei, i i-au aruncat în temni pîn a doua zi; c ci se înserase. ⁴Îns mul i din ceice auziser cuvîntarea, au crezut; i num rul b rba ilor credincio i s'a ridicat aproape la cinci mii. ⁵A doua zi, mai marii norodului, b trîni i c rturarii s'au adunat împreun la Ierusalim, ⁶cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru, i to i cei ce se tr geau din neamul marilor preo i. ⁷Au pus pe Petru i pe Ioan în mijlocul lor, i i-au întrebat: „Cu ce putere, sau în numele cui a i f cut voi lucrul acesta?” ⁸Atunci Petru, plin de Duhul Sfînt, le -a zis: „Mai mari ai norodului i b trîni ai lui Israel! ⁹Fiindc sîntem tra i ast zi la r spundere pentru o facere de bine, f cut unui om bolnav, i sîntem întreba i cum a fost vindecat, ¹⁰s'o ti i to i, i s'o tie tot norodul lui Israel! Omul acesta se înf i eaz înaintea voastr pe deplin s n tos, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-a i r stignit, dar pe care Dumnezeu L -a înviat din mor i. ¹¹El este ‚piatra lep dat de voi, zidarii, care a ajuns s fie pus în capul unghiului.” ¹²În nimeni altul nu este mîntuire: c ci nu este supt cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie s fim mîntui i.” ¹³Cînd au v zut ei îndr zneala lui Petru i a lui Ioan, s'au mirat, întrucît tiau c erau oameni nec rturari i de rînd; i au priceput c fuseser cu Isus. ¹⁴Dar fiindc vedeau lîng ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriv . ¹⁵Le-au poruncit doar s ias afar din Sobor, s'au sf tuit între ei, ¹⁶i au zis: „Ce vom face oamenilor acestora? C ci este tiut de to i locuitorii Ierusalimului c prin ei s'a f cut o minune v dit , pe care n'o putem t g dui. ¹⁷Dar, ca s nu se l ease vestea aceasta mai departe în norod, s -i amenin m, i s le poruncim ca de acum încolo s nu mai vorbeasc nim nui în Numele acesta.” ¹⁸i dup ce i-au chemat, le-au poruncit s nu mai vorbeasc cu nici un chip, nici s mai înve e pe oameni în Numele lui Isus. ¹⁹Drept r spus, Petru i Ioan le-au zis: „Judeca i voi singuri dac este drept înaintea lui Dumnezeu s ascult m mai mult de voi decît de Dumnezeu; ²⁰c ci noi nu putem s nu vorbim despre ce am v zut i am auzit.” ²¹I-au amenin at din nou, i i-au l sat s plece, c ci nu tiau cum s -i pedepseasc , din pricina norodului; fiindc to i sl veau pe Dumnezeu pentru cele întîmplute. ²²C ci omul cu care se f cuse aceast minune de vindecare, avea mai bine de patruzeci de ani. ²³Dup ce li s'a dat drumul, ei s'au

dus la ai lor, i le-au istorisit tot ce le spusese preo ii cei mai de seam i b trîinii. ²⁴Cînd au auzit ei aceste lucruri, i-au ridicat glasul to i împreun c tre Dumnezeu, i au zis: „St pîne, Doamne, care ai f cut cerul, p mîntul, marea i tot ce este în ele! ²⁵Tu ai zis prin Duhul Sfînt, prin gura p rintelui nostru David, robul T u: „Pentruce se înt rît neamurile, i pentruce cuget noroadele lucruri de erte? ²⁶Împ ra ii p mîntului s'au r sculat, i domnitorii s'au unit împotriva Domnului i împotriva Unsului S u. ²⁷În adev r, împotriva Robului T u celui sfînt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s'au înso it în cetatea aceasta Irod i Pilat din Pont cu Neamurile i cu noroadele lui Israel, ²⁸ca s fac tot ce hot rîse mai dinainte mîna Ta i sfatul T u. ²⁹i acum, Doamne, uit -Te la amenin rile lor, d putere robilor T i s vesteasc Cuvîntul T u cu toat îndr zneala, ³⁰i întinde- i mîna, ca s se fac t m duiri, minuni i semne prin Numele Robului T u celui Sfînt, Isus.`` ³¹Dup ce s'au rugat ei, s'a cutremurat locul unde erau aduna i; to i s'au umplut de Duhul Sfînt, i vesteau Cuvîntul lui Dumnezeu cu îndr zneal . ³²Mul imea celor ce crezuser , era o inim i un suflet. Niciunul nu zicea c averile lui sînt ale lui, ci aveau toate de ob te. ³³Apostolii m rturiseau cu mult putere despre învierea Domnului Isus. i un mare har era peste to i. ³⁴C ci nu era niciunul printre ei, care s duc lips : to i cei ce aveau ogoare sau case, le vindeau, aduceau pre ul lucrurilor vîndute, ³⁵i -l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împ r ea fiec ruia dup cum avea nevoie. ³⁶Iosif, numit de apostoli i Barnaba, adic , în tîlm cire, fiul mîngîierii, un Levit, de neam din Cipru, ³⁷a vîndut un ogor, pe care -l avea, a adus banii, i i -a pus la picioarele apostolilor.

Chapter 5

¹Dar un om, numit Anania, a vîndut o mo ioar , cu nevast -sa Safira, ²i a oprit o parte din pre , cu tirea nevestei lui; apoi a adus partea cealalt , i a pus -o la picioarele apostolilor. ³Petru i -a zis: „Anania, pentruce i -a umplut Satana inima ca s min i pe Duhul Sfînt, i s ascunzi o parte din pre ul mo ioarei? ⁴Dac n'o vindeai, nu r mînea ea a ta? i, dup ce ai vîndut -o, nu puteai s faci ce vrei cu pre ul ei? Cum s'a putut na te un astfel de gînd în inima ta? N'ai min it pe oameni, ci pe Dumnezeu.`` ⁵Anania, cînd a auzit cuvintele acestea, a c zut jos, i i -a dat sufletul. O mare fric a apucat pe to i ceice ascultau aceste lucruri. ⁶Fl c ii s'au sculat, l'au învelit, l-au scos afar , i l-au îngropat. ⁷Cam dup trei ceasuri, a intrat i nevast -sa, f r s tie ce se întîmplase. ⁸Petru i -a zis: „Spune-mi, cu atît a i vîndut mo ioara?`` „Da``, a r spus ea, „cu aîta.`` ⁹Atunci Petru i -a zis: „Cum de v'a i în eles între voi s ispiti i pe Duhul Domnului? Iat picioarele celorce au îngropat pe b rbatul t u, sînt la u , i te vor lua i pe tine.`` ¹⁰Ea a c zut îndat la picioarele lui, i i -a dat sufletul. Cînd au intrat fl c ii, au g sit -o moart ; au scos -o afar , i au îngropat -o lîng b rbatul ei. ¹¹O mare fric a cuprins toat adunarea i pe to i cei ce au auzit aceste lucruri. ¹²Prin mînile apostolilor se f ceau multe semne i minuni în norod. To i st teau împreun în pridvorul lui Solomon, ¹³i niciunul din ceilal i nu cuteza s se lipeasc de ei; dar norodul îi l uda în gura mare. ¹⁴Num rul celor ce credeau în Domnul, b rba i i femei, se m rea tot mai mult; ¹⁵pîn acolo c scoteau pe bolnavi chiar

pe uli e, i îi puneau pe paturi i pe a ternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, m car umbra lui s treac peste vreunul din ei. ¹⁶Mul imea, deasemenea, alerga la Ierusalim, din cet ile vecine, i aducea pe cei bolnavi i pe cei chinui i de duhuri necurate: i to i se vindecau. ¹⁷Îns marele preot i to i cei ce erau împreun cu el, adic partida Saducheilor, s'au sculat plini de pizm , ¹⁸au pus mânile pe apostoli, i i-au aruncat în temni a de ob te. ¹⁹Dar un înger al Domnului a deschis u ile temni ei, noaptea, i -a scos afar , i le -a zis: ²⁰„Duce i-v , sta i în Templu, i vesti i norodului toate cuvintele vie ii acesteia.`` ²¹Când au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis de diminea în Templu, i au început s înve e pe norod. Marele preot i cei ce erau cu el, au venit pe nea teptate, au adunat Soborul i pe toat b trîniea fiilor lui Israel, i au trimes la temni s aduc pe apostoli. ²²Aprozii, la venirea lor, nu i-au g sit în temni . S'au întors i au spus astfel: ²³„Temni a am g sit -o încuiat cu toat grija, i pe p zitori stînd în picioare la u i; dar, când am deschis, n'am g sit pe nimeni înl untru.`` ²⁴Când au auzit aceste vorbe, c pitanul Templului i preo ii cei mai de seam au r mas înm rmuri i, i nu tiau ce s cread despre apostoli i despre urm rile acestei întîmpl ri. ²⁵Cineva a venit i le -a spus: „Iat c oamenii, pe cari i-a i b gat în temni , stau în Templu, i înva pe norod.`` ²⁶Atunci c pitanul Templului a plecat cu aprozii, i i-au adus; dar nu cu sila, c ci se temeau s nu fie uci i cu pietre de norod. ²⁷Dup ce i-au adus, i-au pus înaintea Soborului. i marele preot i -a întrebat astfel: ²⁸„Nu v'am poruncit noi cu tot dinadinsul s nu înv a i pe norod în Numele acesta? i voi iat c a i umplut Ierusalimul cu înv tura voastr , i c uta i s arunca i asupra noastr sîngele acelu om.`` ²⁹Petru i apostolii ceial i, drept r spus, i-au zis: „Trebuie s ascult m mai mult de Dumnezeu decît de oameni! ³⁰Dumnezeul p rin ilor no tri a înviat pe Isus, pe care voi L-a i omorît, afîrnîndu -L pe lemn. ³¹Pe acest Isus, Dumnezeu L -a în l at cu puterea Lui, i L -a f cut Domn i Mîntuitor, ca s dea lui Israel poc in a i iertarea p catelor. ³²Noi sîntem martori ai acestor lucruri, ca i Duhul Sfînt, pe care L -a dat Dumnezeu celor ce ascult de El.`` ³³Când au auzit ei aceste vorbe, îi t ia la inim i s-au sf tuit s -i omoare. ³⁴Dar un Fariseu numit Gamaliel, un înv tor al Legii, pre uit de tot norodul, s'a sculat în picioare în Sobor i a poruncit s scoat pu in afar pe apostoli. ³⁵Apoi le -a zis: „B rba i Israeli i, lua i seama bine ce ave i de gînd s face i oamenilor acestora. ³⁶C ci nu de mult s'a ivit Teuda, care zicea c el este ceva, i la care s'au alipit aproape patru sute de b rba i. El a fost omorît, i to i cei ce îl urmaser , au fost risipi i i nimici i. ³⁷Dup el s'a ivit Iuda Galileanul, pe vremea înscrierii, i a tras mult norod de partea lui: a perit i el, i to i cei ce -l urmaser , au fost risipi i. ³⁸i acum, eu v spun: „Nu mai nec ji i pe oamenii ace tia, i l sa i -i în pace! Dac încercarea sau lucrarea aceasta este dela oameni, se va nimici; ³⁹dar dac este dela Dumnezeu, n'o ve i putea nimici. S nu v pomeni i c lupta i împotriva lui Dumnezeu.`` ⁴⁰Ei au ascultat de el. i, dup ce au chemat pe apostoli, au pus s -i bat cu nuiele, i-au oprit s vorbeasc în Numele lui Isus, i le-au dat drumul. ⁴¹Ei au plecat dinaintea Soborului, i s-au bucurat c au fost învrednici i s fie batjocori i, pentru Numele Lui. ⁴²i în fiecare zi, în Templu i acas , nu încetau s înve e pe oameni, i s vesteasc Evanghelia lui Isus Hristos.

Chapter 6

¹În zilele acelea, când s'a înmulțit numărul ucenicilor, Evreii cari vorbeau grecește, cărteau împotriva Evreilor, pentru că vâzducele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor de toate zilele. ²Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor, și au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăudăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese. ³De aceea, fraților, alegeți dintre voi apte bărbați, și vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe cari îi vom pune la slujba aceasta. ⁴Iar noi vom sta rugăm necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.” ⁵Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia. ⁶I-au adus înaintea apostolilor, cari, după ce s-au rugat, i-au pus mâinile peste ei. ⁷Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință. ⁸Ștefan era plin de har și de putere, și făcea minuni și semne mari în norod. ⁹Unii din sinagoga, numita Izbaviților, a Cirinenilor, și a Alexandrinilor, împreună cu niște Iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ștefan; ¹⁰dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el. ¹¹Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: „Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu.” ¹²Au întors înțelesul norodului, pe bătrâni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el, și l-au dus în Sinagoga. ¹³Au scos niște martori mincinoși, cari au zis: „Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui locaș sfânt și împotriva Legii. ¹⁴În adevăr, l-am auzit zicând că acest Isus din Nazaret va dărâma locașul acesta, și va schimba obiceiurile, pe cari ni le-a dat Moise.” ¹⁵Toți cei ce stăteau în Sinagoga, s-au uitat către Ștefan, și făcându-și din nou semn cu mâna și făcând de înșel.

Chapter 7

¹Marele preot a zis: „Așa stau lucrurile?” ²Ștefan a răspuns: „Fraților și prietenilor, ascultați! Dumnezeuul slavei Să vă arată prin mintea noastră Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran. ³Și i-a zis: „Ieși din țara ta și din familia ta, și du-te în țara, pe care îți-o voi arăta.” ⁴El a ieșit atunci din țara Haldeilor, și s'a așezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum. ⁵Din țara aceea nu i-a dat nimic în stăpânire, nici măcar o palmă de loc, ci i-a făcut cunoscându-i-o va da în stăpânire lui, și seminții lui după el, măcar că n'avea niciun copil. ⁶Dumnezeu i-a spus că sămânța lui va locui într-o țară străină, și va fi rob, și va fi chinuit patru sute de ani. ⁷Dar neamul, căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu, a zis Dumnezeu. „După aceea, vor ieși, și-Mi vor sluji în locul acesta.” ⁸Apoi i-a dat legământul tăcerii împrejur; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi. ⁹Iar patriarhii, cari pizmăiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el, ¹⁰și l-a izbăvit din toate necazurile lui; și a dat

în elepciune i trecere înaintea lui Faraon, împ ratul Egiptului, care l -a pus dreg tor peste Egipt i peste toat casa lui. ¹¹A venit o foamete în tot Egiptul i Canaanul. Nevoia era mare, i p rin ii no tri nu g seu merinde. ¹²Iacov a auzit c în Egipt era grâu, i a trimes pe p rin ii no tri întâia dat acolo. ¹³i când au venit a doua oar , Iosif a fost cunoscut de fra ii s i, i Faraon a aflat din ce neam era Iosif. ¹⁴Apoi Iosif a trimes s cheme pe tat l s u Iacov i pe toat familia lui, aptezeci i cinci de suflete. ¹⁵Iacov s'a pogorît în Egipt, unde a murit el i p rin ii no tri. ¹⁶i au fost str muta i la Sihem, i pu i în mormîntul, pe care îl cump rase Avraam cu o sum de bani dela fiii lui Emor, în Sihem. ¹⁷Se apropia vremea când trebuia s se împlineasc f g duin a, pe care o f cuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a crescut i s'a înmul it în Egipt, ¹⁸pîn când s'a ridicat un alt împ rat, care nu cuno tea pe Iosif. ¹⁹Împ ratul acesta a uneltit împotriva neamului nostru, i a chinuit pe p rin ii no tri, pîn acolo ca s - i lepede pruncii, ca s nu tr iasc . ²⁰Pe vremea aceasta s'a n scut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hr nit trei luni în casa tat lui s u. ²¹i când a fost lep dat, l -a luat fiica lui Faraon, i l -a crescut ca pe copilul ei. ²²Moise a înv at toat în elepciunea Egiptenilor, i era puternic în cuvinte i în fapte. ²³El avea patruzeci de ani, când i -a venit în inim dorin a s cerceteze pe fra ii s i, pe fiii lui Israel. ²⁴A v zut pe unul din ei suferind nedreptate; i -a luat ap rarea, a r z bunat pe cel asuprit, i a omorît pe Egiptean. ²⁵Credea c fra ii lui vor pricepe c Dumnezeu prin mâna lui le va da izb virea; dar n'au priceput. ²⁶A doua zi, când se b teau ei, Moise a venit în mijlocul lor, i i -a îndemnat la pace. ,Oamenilor` , a zis el, ,voi sînte i fra i; de ce v nedrept i i unul pe altul?` ²⁷Dar cel ce nedrept ea pe aproapele s u, l -a îmbrîncit, i i -a zis: ,Cine te -a pus pe tine st pînitor i judec tor peste noi?` ²⁸Vrei s m omori i pe mine cum ai omorît ieri pe Egiptean?` ²⁹La auzul acestor vorbe, Moise a fugit, i s'a dus de a locuit ca str în în p mîntul Madian, unde a n scut doi fii. ³⁰Peste patruzeci de ani, i s'a ar tat un înger în pustia muntelui Sinai, în para focului unui rug. ³¹Moise, când l -a v zut, s'a mirat de ar tarea aceasta; i, pe când se apropia s vad ce este, a auzit glasul Domnului, ³²care i -a zis: ,Eu sînt Dumnezeuul p rin ilor t i, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac, i Dumnezeuul lui Iacov.` i Moise, tremurînd, n'a îndr znit s se uite. ³³Domnul i -a zis: ,Scoate- i înc l mintea din picioare, c ci locul pe care stai, este un p mînt sfînt. ³⁴Am v zut suferin a poporului Meu, care este în Egipt, le-am auzit gemetele, i M'am pogorît s -i izb vesc. Acum, du-te, te voi trimete în Egipt.` ³⁵Pe acest Moise, de care se lep daser ei, când au zis: ,Cine te -a pus pe tine st pînitor i judec tor?` Dumnezeu l -a trimes ca st pînitor i izb vitor, cu ajutorul îngerului, care i se ar tase în rug. ³⁶El i -a scos din Egipt, i a f cut minuni i semne în Egipt, la Marea Ro ie, i în pustie, patruzeci de ani. ³⁷Acest Moise a zis fiilor lui Israel: ,Domnul, Dumnezeuul vostru, v va ridica dintre fra ii vo tri un prooroc ca mine: de el s asculta i.` ³⁸El este acela care, în adunarea Israeli ilor din pustie, cu îngerul, care i -a vorbit pe muntele Sinai, i cu p rin ii no tri, a primit cuvinte vii, ca s ni le dea nou . ³⁹P rin ii no tri n'au vrut s -l asculte, ci l-au nesocotit: i, în inimile lor, s'au întors spre Egipt, ⁴⁰i au zis lui Aaron: ,F -ne ni te dumnezei, cari s mearg înaintea noastr ; c ci acest Moise, care ne -a scos din ara Egiptului, nu tim ce s'a f cut.` ⁴¹i în zilele acelea, au f cut un vi el, au adus jertf idolului, i s'au bucurat de lucrul mînilor lor. ⁴²Atunci Dumnezeu S'a întors dela ei, i i -a dat s se închine o tirii cerului, dup cum este scris în cartea

proorocilor: „Mi-a i adus voi vite junghiate i jertfe timp de patruzeci de ani în pustie, cas a lui Israel?..⁴³A i purtat cortul lui Moloh i chipul stelei zeului Remfan, chipurile acelea, pe cari le-a i f cut ca s v închina i lor! De aceea v voi str muta dincolo de Babilon.”⁴⁴P rin ii no tri aveau în pustie cortul întîlnirii, a a cum îl rînduise Celce a spus lui Moise s -l fac dup chipul, pe care -l v zuse.⁴⁵ i p rin ii no tri l-au adus, la rîndul lor, supt pov uirea lui Iosua, cînd au intrat în ara st pînit de Neamurile, pe cari Dumnezeu le -a izgonit dinaintea p rin ilor no tri; i a r mas acolo pîn în zilele lui David.⁴⁶David a c p tat mil înaintea lui Dumnezeu, i a cerut s ridice o locuin pentru Dumnezeu lui Iacov.⁴⁷ i Solomon a fost acela care I -a zidit o cas .⁴⁸Dar Cel Prea Înalt nu locuie te în l ca uri f cute de mîni omene ti, cum zice proorocul:⁴⁹„Cerule este scaunul Meu de domnie, i p mîntul este a ternutul picioarelor Mele. Ce fel de cas Îmi ve i zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihn ?⁵⁰N'a f cut mîna Mea toate aceste lucruri?...”⁵¹...,Oameni tari la cerbice, net ia i împrejur cu inima i cu urechile! Voi totdeauna v împotrivi i Duhului Sfînt. Cum au f cut p rin ii vo tri, a a face i i voi.⁵²Pe cari din prooroci nu i-au prigonit p rin ii vo tri? Au omorît pe ceice vesteau mai dinainte venirea Celui Neprih nit, pe care L-a i vîndut acum, i L-a i omorît.⁵³voi, cari a i primit Legea dat prin îngerii, i n'a i p zit -o!...”⁵⁴Cînd au auzit ei aceste vorbe, îi t ia pe inim , i scrî neau din din i împotriva lui.⁵⁵Dar tefan, plin de Duhul Sfînt, i -a pironit ochii spre cer, a v zut slava lui Dumnezeu, i pe Isus stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu;⁵⁶ i a zis: „Iat , v d cerurile deschise, i pe Fiul omului stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu.”⁵⁷Ei au început atunci s r cneasc , i-au astupat urechile, i s'au n pustit to i într'un gînd asupra lui.⁵⁸L-au tîrît afar din cetate, i l-au ucis cu pietre. Marturii i-au pus hainele la picioarele unui tîn r, numit Saul.⁵⁹ i aruncau cu pietre în tefan, care se ruga i zicea: „Doamne Isuse, prime te duhul meu!”⁶⁰Apoi a îngenuncheat, i a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le inea în seam p catul acesta!” i dup aceste vorbe, a adormit.

Chapter 8

¹Saul se învoise la uciderea lui tefan. În ziua aceea, s'a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. i to i, afar de apostoli, s'au împr tiat prin p r ile Iudeii i ale Samariei.²Ni te oameni tem tori de Dumnezeu au îngropat pe tefan, i l-au j lit cu mare tînguire.³Saul de partea lui, f cea pr p d în Biseric ; intra prin case, lua cu sila pe b rba i i pe femei, i -i arunca în temni .⁴Ceice se împr tiaser , mergeau din loc în loc, i propov duiau Cuvîntul.⁵Filip s'a coborît în cetatea Samariei, i le -a propov duit pe Hristos.⁶Noroadele luau aminte cu un gînd la cele spuse de Filip, cînd au auzit i au v zut semnele, pe cari le f cea.⁷C ci din mul i îndr ci i ie eau duhuri necurate, i scoteau mari ipete; mul i sl b nogi i chiopi erau t m dui i.⁸ i a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.⁹În cetate era un om, numit Simon, care zicea c este un om însemnat; el vr jea i punea în uimire pe poporul Samariei.¹⁰To i, dela mic pîn la mare, îl ascultau cu luare aminte, i ziceau: „Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se nume te ,mare`.”¹¹Îl ascultau cu luare

aminte, pentru c mult vreme îi uimise cu vrjitoriile lui. ¹²Dar când au crezut pe Filip, care propovduia Evanghelia Împriei lui Dumnezeu i a Numelui lui Isus Hristos, au fost boteza i, atât b rba i cât i femei. ¹³Chiar Simon a crezut; i dup ce a fost botezat, nu se mai desp r ea de Filip, i privea cu uimire minunile i semnele mari cari se f ceau. ¹⁴Apostolii, cari erau în Ierusalim, când au auzit c Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimes la ei pe Petru i pe Ioan. ¹⁵Ace tia au venit la Samariteni, i s'au rugat pentru ei, ca s primeasc Duhul Sfânt. ¹⁶Ci nu Se pogorîse înc peste niciunul din ei, ci fuseser numai boteza i în Numele Domnului Isus. ¹⁷Atunci Petru i Ioan au pus mânile peste ei, i aceia au primit Duhul Sfânt. ¹⁸Când a v zut Simon c Duhul Sfânt era dat prin punerea mânilor apostolilor, le -a dat bani, ¹⁹i a zis: „Da i-mi i mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mânile, s primeasc Duhul Sfânt.” ²⁰Dar Petru i -a zis: „Bani t i s piar împreun cu tine, pentru ai crezut c darul lui Dumnezeu s'ar putea c p ta cu bani! ²¹Tu n'ai nici parte, nici sor în toat treaba aceasta, c ci inima ta nu este curat înaintea lui Dumnezeu. ²²Poc ie te-te dar de acest r utate a ta, i roag -te Domnului s i se ierte gândul acesta al inimii tale, dac este cu putin ; ²³ci v d c e ti plin de fiere amar , i în lan urile f r delegii.” ²⁴Simon a r spus: „Ruga i-v voi Domnului pentru mine, ca s nu mi se întîmple nimic din ce a i zis.” ²⁵Dup ce au m rturisit despre Cuvântul Domnului, i dup ce l-au propov duit, Petru i Ioan s'au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale Samaritenilor. ²⁶Un înger al Domnului a vorbit lui Filip, i i -a zis: „Scoal -te, i du-te spre miaz zi, pe drumul care pogoar spre Ierusalim la Gaza, i care este pustiu.” ²⁷Filip s'a sculat i a plecat. i iat c un Etiopian, un famen cu mare putere la împ r teasa Candace a Etiopienilor, i îngrijitorul tuturor vistieriilor ei, venit la Ierusalim ca s se închine, ²⁸se întorcea de acolo, i edea în carul lui, i citea pe proorocul Isaia. ²⁹Duhul a zis lui Filip: „Du-te, i ajunge carul acesta!” ³⁰Filip a alergat, i a auzit pe Etiopian citind pe proorocul Isaia. El i -a zis: „În elegi tu ce cite ti?” ³¹Famenul a r spus: „Cum a putea s în eleg, dac nu m va c l uzi cineva?” i a rugat pe Filip s se suie în car, i s ad împreun cu el. ³²Locul din Scriptur , pe care -l citea, era acesta: „El a fost dus ca o oaie la t iere; i, ca un miel f r glas înaintea celui ce -l tunde, a a nu i -a deschis gura; ³³în smerenia Lui, judecata I -a fost luat . i cine va zugr vi pe cei din timpul Lui? C ci via a I -a fost luat de pe p mînt.” ³⁴Famenul a zis lui Filip: „Rogu-te, despre cine vorbe te proorocul astfel? Despre sine sau despre vreun altul?” ³⁵Atunci Filip a luat cuvântul, a început dela Scriptura aceasta, i i -a propov duit pe Isus. ³⁶Pe când î i urmau ei drumul, au dat peste o ap . i famenul a zis: „Uite ap ; ce m împiedic s fiu botezat?” ³⁷Filip a zis: „Dac crezi din toat inima, se poate.” Famenul a r spus: „Cred c Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.” ³⁸A poruncit s stea carul, s'au pogorît amîndoi în ap , i Filip a botezat pe famen. ³⁹Când au ie it afar din ap , Duhul Domnului a r pit pe Filip, i famenul nu l -a mai v zut. În timp ce famenul î i vedea de drum, plin de bucurie, ⁴⁰Filip se afla la Azot, de unde s'a dus pîn la Cezarea. i propov duia Evanghelia în toate cet ile prin care trecea.

Chapter 9

¹Dar Saul sufla încã ameninarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S'a dus la marele preot, ² și i-a cerut scrisori către trei sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblînd pe Calea credinței, atît vorba și cît și femeii, să-i aducă legași la Ierusalim. ³Pe drum, cînd s'a apropiat de Damasc, de odată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. ⁴El a căzut la pînă, și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce mă prigonești?” ⁵„Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el. Și Domnul a zis: „Eu sînt Isus, pe care-L prigonești. „, i-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într'un epur.”

⁶Tremurînd și plin de frică, el a zis: „Doamne, ce vrei să faci?” „Scoală-te,” și-a zis Domnul, „într-o cetate, și îți se va spune ce trebuie să faci.” ⁷Oamenii cari-l însoțeau, au rămas încremeniți; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni. ⁸Saul s'a sculat de la pînă; și măcar ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mîni, și l-au dus în Damasc. ⁹Trei zile n'a văzut, și n'a mîncat, nici n'a băut nimic. ¹⁰În Damasc era un ucenic numit Anania. Domnul și-a zis într-o vedenie: „Anania!” „Iată-mă Doamne,” a răspuns el. ¹¹Și Domnul și-a zis: „Scoală-te, du-te pe ulișă care se cheamă Dreaptă, și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Când îl vei găsi, el se va roaga; ¹² și a văzut într-o vedenie pe un om, numit Anania, intrînd la el, și punîndu-i mîinile peste el, ca să-i capete iar vederea.” ¹³„Doamne,” a răspuns Anania, „am auzit de la mulți despre toate relele, pe cari le-ai făcut omului acesta sfîntilor Tîi în Ierusalim; ¹⁴ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege pe toți cari cheamă Numele Tîu. ¹⁵Dar Domnul și-a zis: „Du-te, căci el este un vas, pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Nemuritorilor, înaintea împăraților, și înaintea fiilor lui Israel; ¹⁶ și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu.” ¹⁷Anania a plecat; și, după ce a intrat în casă, a pus mîinile peste Saul, și a zis: „Frate Saule, Domnul Isus, care îți S'ar tat pe drumul pe care veneai, m'a trimis ca să capete vederea, și să te umple de Duhul Sfînt.” ¹⁸Chiar în clipa aceea, a căzut de pe ochii lui un fel de solzi; și el și-a căpatat iar vederea. Apoi s'a sculat, și a fost botezat. ¹⁹După ce a mîncat, a prins iar putere. Saul a rămas cîteva zile cu ucenicii, cari erau în Damasc. ²⁰Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu. ²¹Toți ceice-l ascultau, ră mâneau uimiți, și ziceau: „Nu este el acela care făcea prapd în Ierusalim, printre ceice chemau Numele acesta? și n'a venit el aici ca să-i ducă legași înaintea preoților celor mai de seamă?” ²²Totul Saul se întărea din ce în ce mai mult, și făcea de rușine pe Iudeii, cari locuiau în Damasc, dovedind că Isus este Hristosul. ²³După cîtva timp, Iudeii s'au sfătuit să-l omoare; ²⁴ și uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Porțile erau pînă și noaptea, ca să-l omoare. ²⁵Dar într-o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborît prin zid, dîndu-l jos într-o colină. ²⁶Cînd a ajuns în Ierusalim, Saul a căutat să se lipească de ucenici; dar toți se temeau de el, căci nu puteau să creadă că este ucenic. ²⁷Atunci Barnaba l-a luat cu el, și l-a dus la apostoli, și le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul, care și-a vorbit, și cum în Damasc propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui Isus. ²⁸De atunci se ducea și venea împreună cu ei în Ierusalim, ²⁹ și propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului. Vorba și se întărea și cu Evreii cari vorbeau grecește, dar ei căutau să-l omoare. ³⁰Cînd au aflat frații de lucrul acesta, l-au dus la Cezarea, și l-au pornit la Tars. Vindecarea lui Enea.

³¹Biserica se bucura de pace în toată Iudea, Galilea și Samaria, se înfrumusețea și umbla în frica Domnului; și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea. ³²Pe când cerceta Petru pe toți sfinții, s'a pogorât și la cei ce locuiau în Lidia. ³³Acolo găsi un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat. ³⁴„Enea,`` și-a zis Petru, „Isus Hristos te vindecă; scoală-te, și fă-ți patul.`` și Enea s'a sculat îndat. ³⁵Toți locuitorii din Lidia și din Saron, l-au văzut, și s'au întors la Domnul. ³⁶În Iope, era o ucenic numit Tabita, nume, care în tâlmăcirea se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii. ³⁷În vremea aceea, s'a îmbolnăvit, și a murit. După ce au sculdat-o, au pus-o într-o odaie de sus. ³⁸Fiindcă Lidia este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el, și-l roagă: Nu pregeta să vii până la noi. ³⁹Petru s'a sculat, și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând, și i-au arătat hainele și cămășile, pe cari le făcea Dorca, pe când era cu ele. ⁴⁰Petru a scos pe toată lumea afară, și a îngenuncheat, și s'a rugat; apoi, s'a întors spre trup, și a zis: „Tabita, scoală-te!“ Ea a deschis ochii, și, când a văzut pe Petru, a sărutat în capul oaselor. ⁴¹El și-a dat mâna, și a ridicat-o în sus. A chemat îndat pe sfinții și pe văduve, și le-a pus-o înainte. ⁴²Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, și mulți au crezut în Domnul. ⁴³Petru a rămas multe zile în Iope la un tăbăcar, numit Simon.

Chapter 10

¹În Cezarea era un om cu numele Corneliu, suta din ceata de ostași numit „Italiana``. ²Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului, și se ruga totdeauna lui Dumnezeu. ³Pela ceasul al nouălea din zi, a văzut că murise într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu care a intrat la el, și și-a zis: „Cornelie!`` ⁴Corneliu s'a uitat întru el, și s'a înfrumusețat, și a răspuns: „Ce este, Doamne?`` și îngerul și-a zis: „Rugăciunile și milosteniile tale s'au suit înaintea lui Dumnezeu, și El și-a adus aminte de ele. ⁵Trimete acum niște oameni la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru. ⁶El găsește-te la un om, numit Simon tăbăcarul, și la casa lui este lângă mare: acela îți va spune ce trebuie să faci.`` ⁷Cum a plecat îngerul, care vorbise cu el, Corneliu a chemat doi din slugile sale, și un ostaș cucernic din aceia cari-i slujeau în tot timpul; ⁸și, după ce le-a istorisit totul, și-a trimis la Iope. ⁹A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s'a suit și se roagă pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea. ¹⁰Lăsa ajuns foamea, și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, și căzuse într-o răpire sufletească. ¹¹A văzut cerul deschis, și un vas ca o farfurie mare, legat cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ. ¹²În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târtoare de pe pământ și păsările cerului. ¹³Și un glas și-a zis: „Petre, scoală-te, și mănâncă.`` ¹⁴„Nicidecum, Doamne``, a răspuns Petru. „Căci niciodată n'am mâncat ceva spurcat sau necurat.`` ¹⁵Și glasul și-a zis iarăși: „Ce are curaj Dumnezeu, și nu numești spurcat.`` ¹⁶Lucrul acesta s'a făcut de trei ori, și îndat după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer. ¹⁷Pe când Petru nu știa ce să creadă despre înălțarea vedeniei,

pe care o avusese, iat c , oamenii trime i de Corneliu, întrebînd de casa lui Simon, au st tut la poart ,¹⁸ i au întrebat cu glas tare dac Simon, zis i Petru, g zduie te acolo. ¹⁹ i pe cînd se gîndea Petru la vedenia aceea, Duhul i -a zis: „Iat c te caut trei oameni; ²⁰scoal -te, pogoar -te, i du-te cu ei, f r ov ire, c ci Eu i-am trimes.`` ²¹Petru deci s'a pogorît, i a zis oamenilor acelora: „Eu sînt acela, pe care -l c uta i; ce pricin v aduce?`` ²²Ei au r spus: „Suta ul Corneliu, om drept i tem tor de Dumnezeu i vorbit de bine de tot neamul Iudeilor, a fost în tiin at de Dumnezeu, printr'un înger sfînt, s te cheme în casa lui, i s aud cuvintele, pe cari i le vei spune.`` ²³Petru deci i -a chemat înl untru, i i -a g zduit. ²⁴A doua zi, s'a sculat, i a plecat cu ei. L-au înso it i cî iva fra i din Iope. În cealalt zi au ajuns la Cezarea. Corneliu îi a tepta cu rudele i prietenii de aproape, pe cari -i chemase. ²⁵Cînd era s între Petru, Corneliu, care -i ie ise înainte, s'a aruncat la picioarele lui, i i s'a închinat. ²⁶Dar Petru l -a ridicat, i a zis: „Scoal -te, i eu sînt om!`` ²⁷ i vorbind cu el, a intrat în cas , i a g sit aduna i pe mul i. ²⁸„, ti i``, le -a zis el, „c nu este îng duit de Lege unui Iudeu s se înso easc împreun cu unul de alt neam, sau s vin la el; dar Dumnezeu mi -a ar tat s nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat. ²⁹Deaceea am venit f r cîrtire cînd m'a i chemat; v întreb dar, cu ce gînd a i trimes dup mine?`` ³⁰Corneliu a r spus: „Acum patru zile, chiar în clipa aceasta, m rugam în casa mea la ceasul al nou lea; i iat c a st tut înaintea mea un om cu o hain str lucitoare, ³¹ i a zis: „Cornelie, rug ciunea ta a fost ascultat , i Dumnezeu i -a adus aminte de milosteniile tale. ³²Trimete dar la Iope, i cheam pe Simon, zis i Petru; el g zduie te în casa lui Simon t b carul, lîng mare; cînd va veni el, î i va vorbi.`` ³³Am trimes îndat la tine, i bine ai f cut c ai venit. Acum dar, to i sîntem aici înaintea lui Dumnezeu, ca s ascult m tot ce i -a poruncit Domnul s ne spui.`` ³⁴Atunci Petru a început s vorbeasc , i a zis: „În adev r, v d c Dumnezeu nu este p rtinitor, ³⁵ci c în orice neam, cine se teme de El, i lucreaz neprih nire este primit de El. ³⁶El a trimes Cuvîntul S u fiilor lui Israel, i le -a vestit Evanghelia p cii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor. ³⁷ ti i vorba f cut prin toat Iudea, începînd din Galilea, în urma botezului propov duit de Ioan; ³⁸cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfînt i cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, f cea bine, i vindeca pe to i cei ce erau ap sa i de diavolul; c ci Dumnezeu era cu El. ³⁹Noi sîntem martori a tot ce a f cut El în ara Iudeilor i în Ierusalim. Ei L-au omorît, atîrnîndu -L pe lemn. ⁴⁰Dar Dumnezeu L -a înviat a treia zi, i a îng duit s Se arate, ⁴¹nu la tot norodul, ci nou , martorilor ale i mai dînainte de Dumnezeu, nou , cari am mîncat i am b ut împreun cu El, dup ce a înviat din mor i. ⁴²Isus ne -a poruncit s propov duim norodului, i s m rturisim c El a fost rînduit de Dumnezeu Judec torul celor vii i al celor mor i. ⁴³To i proorocii m rturisesc despre El c oricine crede în El, cap t , prin Numele Lui, iertarea p catelor.`` ⁴⁴Pe cînd rostea Petru cuvintele acestea, S'a pogorît Duhul Sfînt peste to i cei ce ascultau Cuvîntul. ⁴⁵To i credincio ii t ia i împrejur, cari veniser cu Petru, au r mas uimi i cînd au v zut c darul Duhului Sfînt s'a v rsat i peste Neamuri. ⁴⁶Ci îi auzeau vorbind în limbi i m rind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis: ⁴⁷„Se poate opri apa ca s nu fie boteza i ace tia, cari au primit Duhul Sfînt ca i noi?`` ⁴⁸ i a poruncit s fie boteza i în Numele Domnului Isus Hristos. Atunci l-au rugat s mai r mîn cîteva zile la ei.

Chapter 11

¹Apostolii și frații, cari erau în Iudea, au auzit că în Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu. ²În când s'a suit Petru la Ierusalim, îl muștrău cei trei și împrejur, ³și ziceau: „Ai intrat în casa noastră și ai mâncat cu ei.” ⁴Petru a început să le spună pe rând cele întâmplate. El a zis: ⁵„Eram în cetatea Iope; și, pe când mă rugam, am văzut într'or pereți să se coboare din cer, și a venit pînă la mine. ⁶Cînd m'am uitat în ea, am văzut dobitoacele cu patru picioare de pe pămînt, fiarele, tîrîtoarele și păsările cerului. ⁷Și am auzit un glas, care mi-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mîncă.” ⁸Dar eu am răspuns: „Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n'a intrat vreodată în gura mea.” ⁹Și glasul mi-a zis: „Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat.” ¹⁰Lucrul acesta s'a făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iar în cer. ¹¹Și iată că îndată, trei oameni trimise din Cezarea la mine, au stat la poarta casei, în care eram. ¹²Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire. Acești trei frați m'au însoțit și ei, și am intrat în casa omului. ¹³El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stînd înaintea lui, și zicîndu-i: „Trimete la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru, ¹⁴care-ți va spune cuvinte prin cari vei fi mîntuit tu și toată casa ta.” ¹⁵Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfînt s'a pogorît peste ei ca și peste noi la început. ¹⁶Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfînt.” ¹⁷Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar, ca și nouă, cari am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?” ¹⁸După ce au auzit aceste lucruri, s'au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au zis: „Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pacea, ca să aibă viaa.” ¹⁹Ceice se împrețiaseră, din pricina prigonirii întâmplate cu prilejul lui Ștefan, au ajuns pînă în Fenicia, în Cipru și în Antiohia, și propovăduiau Cuvîntul numai Iudeilor. ²⁰Totul printre ei au fost călători oameni din Cipru și din Cirena, cari au venit în Antiohia, au vorbit și Grecilor, și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus. ²¹Mîna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s'au întors la Domnul. ²²Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba pînă la Antiohia. ²³Cînd a ajuns el, și a văzut harul lui Dumnezeu, s'a bucurat, și i-a îndemnat pe toți să se rînduiească cu inimă hotărîtă alipii de Domnul. ²⁴Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfînt și de credință. Și destul de mult norod s'a adăos la Domnul. ²⁵Barnaba s'a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul; ²⁶și, cînd l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii, și au învățat pe mulți oameni. Pentru înțîia dată, ucenicilor li s'a dat numele de creștini în Antiohia. ²⁷În vremea aceea, s'au pogorît niște proroci din Ierusalim la Antiohia. ²⁸Unul din ei, numit Agab, s'a sculat și a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în toată lumea. Și a fost, în adevăr, în zilele împăratului Claudiu. ²⁹Ucenicii au hotărît să trimească, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților, cari locuiau în Iudea, ³⁰ceea ce au și făcut; și au trimis acest ajutor la presbiteri (Sau: bătrîni.) prin mîna lui Barnaba și a lui Saul.

Chapter 12

¹Cam pe aceea vreme, împ ratul Irod a pus mâinile pe unii din Biserica , pentruca s -i chinuiasc ;
² i a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. ³Cînd a v zut c lucrul acesta place Iudeilor, a mai pus
mîna i pe Petru. -Erau zilele praznicului Azimilor. - ⁴Dup ce l -a prins, i l -a b gat în temni , l -a
pus supt paza a patru cete de cîte patru osta i, cu gînd ca dup Pa te s -l scoat înaintea norodului.
⁵Deci Petru era p zit în temni , i Biserica nu înceta s înal e rug ciuni c tre Dumnezeu pentru el.
⁶În noaptea zilei cînd avea de gînd Irod s -l înf i eze la judecat , Petru dormea între doi osta i, legat
de mîni cu dou lan uri; i ni te p zitori p zeau temni a la u . ⁷ i iat , un înger al Domnului a st tut
lîng el pe nea teptate, i o lumin a str lucit în temni . Îngerul a de teptat pe Petru, lovindu -l în
coast , i i -a zis: „Scoal -te, iute!” Lan urile i-au c zut jos de pe mîni. ⁸Apoi îngerul i -a zis:
„Încinge-te, i leag - i înc l mintele.” i el a f cut a a. Îngerul i -a mai zis: „Îmbrac -te în hain , i
vino dup mine.” ⁹Petru a ie it afar , i a mers dup el, f r s tie dac ce f cea îngerul este adev rat.
I se p rea c are o vedenie. ¹⁰Dup ce au trecut de straja întîia i a doua, au ajuns la poarta de fer,
care d în cetate, i ea li s'a deschis singur ; au ie it, i au trecut într'o uli . Îndat , îngerul a plecat
de lîng el. ¹¹Cînd i -a venit Petru în fire, a zis: „Acum v d cu adev rat c Domnul a trimes pe
îngerul S u, i m'a sc pat din mîna lui Irod i dela tot ce a tepta poporul Iudeu.” ¹²Dup ce i -a dat
bine seama de cele întîmplte, s'a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis i Marcu, unde
erau aduna i mul i laolalt , i se rugau. ¹³A b tut la u a care d dea în pridvor; i o slujnic , numit
Roda, a venit s vad cine e. ¹⁴A cunoscut glasul lui Petru: i de bucurie, în loc s deschid , a alergat
în untru s dea de veste c Petru st înaintea por ii. ¹⁵„E ti nebun !” i -a zis ei. Dar ea st ruia i
spunea c el este. Ei, dimpotriv , ziceau: „Este îngerul lui.” ¹⁶Petru îns b tea mereu. Au deschis,
i au r mas încremeni i cînd l -a v zut. ¹⁷Petru le -a f cut semn cu mîna s tac , le -a istorisit cum îl
scosese Domnul din temni , i a zis: „Spune i lucrul acesta lui Iacov i fra ilor.” Apoi a ie it, i s'a
dus într'alt loc. ¹⁸Cînd s'a f cut ziu , osta ii au fost într'o mare fierbere, ca s tie ce s'a f cut Petru.
¹⁹Irod, dup ce l -a c utat în toate p r ile, i nu l -a aflat, a luat la cercetare pe p zitori, i a poruncit
s -i omoare. În urm s'a pogorît din Iudea la Cezarea, ca s r mîn acolo. ²⁰Irod era foarte mîniat
pe cei din Tir i din Sidon. Dar ace tia au venit to i într'un gînd la el; i dup ce au cî tigat de partea
lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împ ratului, au cerut pace, pentruc ara lor
se hr nea din ara împ ratului. ²¹Într'o zi anumit , Irod s'a îmbr cat cu hainele lui împ r te ti, a ezut
pe scaunul lui împ r tesc, i le vorbea. ²²Norodul a strigat: „Glas de Dumnezeu, nu de om!” ²³Îndat
l -a lovit un înger al Domnului, pentruc nu d duse slav lui Dumnezeu. i a murit mîncat de viermi.
²⁴Îns Cuvîntul lui Dumnezeu se r spîndea tot mai mult, i num rul ucenicilor se m rea. ²⁵Barnaba
i Saul, dup ce i -a împlinit îns rcinarea, s'au întors din Ierusalim, luînd cu ei pe Ioan, zis i Marcu.

Chapter 13

¹În Biserica din Antiohia erau ni te prooroci i înv tori: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreun cu cîrmuitorul Irod, i Saul. ²Pe cînd slujeau Domnului i posteau, Duhul Sfînt a zis: „Pune i-Mi deoparte pe Barnaba i pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.” ³Atunci, dup ce au postit i s'au rugat, i-au pus mînil e peste ei, i i-au l sat s plece. ⁴Barnaba i Saul, trime i de Duhul Sfînt, s'au coborît la Seleucia, i de acolo au plecat cu corabia la Cipru. ⁵Ajun i la Salamina, au vestit Cuvîntul lui Dumnezeu în sinagogile Iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan. ⁶Dup ce au str b tut toat insula pîn la Pafos, au întîlnit pe un vr jitor, prooroc mincinos, un Iudeu, cu numele Bar-Isus, ⁷care era cu dreg torul Sergius Paulus, un om în elept. Acesta din urm a chemat pe Barnaba i pe Saul, i i -a ar tat dorin a s aud Cuvîntul lui Dumnezeu. ⁸Dar Elima, vr jitorul, -c ci a a se tîlcuie te numele lui-le st tea împotrîv , i c uta s abat pe dreg tor dela credin . ⁹Atunci Saul, care se mai nume te i Pavel, fiind plin de Duhul Sfînt, s'a uitat înt la el, ¹⁰i a zis: „Om plin de toat viclenia i de toat r utatea, fiul dracului, vr jma al oric rei neprih niri, nu mai încetezi tu s strîmbi c ile drepte ale Domnului?” ¹¹Acum, iat c mîna Domnului este împotriva ta: vei fi orb, i nu vei vedea soarele pîn la o vreme.” Îndat a c zut peste el cea i întunec, i c uta bîjbîind ni te oameni, cari s -l duc de mîn . ¹²Atunci dreg torul, cînd a v zut ce se întîmplase, a crezut, i a r mas uimit de înv tura Domnului. ¹³Pavel i tovar ii lui au pornit cu corabia din Pafos, i s'au dus la Perga în Pamfilia. Ioan s'a desp r it de ei, i s'a întors la Ierusalim. ¹⁴Din Perga i-au urmat drumul înainte, i au ajuns la Antiohia din Pisidia. În ziua Sabatului, au intrat în sinagog i au ezut jos. ¹⁵Dup citirea Legii i a Proorocilor, frunta ii sinagogii au trimes s le zic : „Fra ilor, dac ave i un cuvînt de îndemn pentru norod, vorbi i”. ¹⁶Pavel s'a sculat, a f cut semn cu mîna, i a zis: „B rba i Israeli i i voi cari v teme i de Dumnezeu, asculta i! ¹⁷Dumnezeul acestui popor Israel a ales pe p rin ii no tri. A ridicat la cinste pe norodul acesta, în timpul ederii lui în ara Egiptului, i l'a scos din Egipt cu bra ul S u cel puternic. ¹⁸Timp de aproape patruzeci de ani, le -a suferit purtarea în pustie. ¹⁹i, dup ce a nimicît apte popoare în ara Canaanului, le -a dat de mo tenere p mîntul lor, pentru aproape patru sute cincizeci de ani. ²⁰Dup aceste lucruri le -a dat judec tori, pîn la proroocul Samuel. ²¹Ei au cerut atunci un împ rat. i, timp de aproape patruzeci de ani, Dumnezeu le -a dat pe Saul, fiul lui Chis, din seminia lui Beniamin; ²²apoi l -a înl turat, i le -a ridicat împ rat pe David, despre care a m rturisit astfel: „Am g sit pe David, fiul lui Iese, om dup inima Mea, care va împlini toate voile Mele.” ²³Din s mîn a lui David, Dumnezeu, dup f g duin a Sa, a ridicat lui Israel un Mîntuitor, care este Isus. ²⁴Înainte de venirea Lui, Ioan propov duise botezul poc in ei la tot norodul lui Israel. ²⁵i Ioan, cînd era la sfîr itul îns rcin rii lui, zicea: „Cine crede i c sînt eu? Nu sînt Acela; ci iat c dup mine vine Unul, c ruia eu nu sînt vrednic s -i desleg înc l mintea picioarelor.” ²⁶Fra ilor, fii ai neamului lui Avraam, i ceice v teme i de Dumnezeu, vou v'a fost trimes Cuvîntul acestei mîntuiri. ²⁷C ci locuitorii din Ierusalim i mai marii lor n'au cunoscut pe Isus; i prin faptul c L-au osîndit, au împlinit cuvintele proorocilor, cari se citesc în fiecare Sabat. ²⁸M carc n'au g sit în El nicio vin de moarte, totu ei au cerut lui Pilat s -L omoare. ²⁹i, dup ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos depe lemn, i L-au pus într'un mormînt. ³⁰Dar Dumnezeu L -a înviat din mor i. ³¹El S'a ar tat, timp de mai multe zile

celor ce se suiser cu El din Galilea la Ierusalim, și cari acum sînt martorii Lui înaintea norodului.³² și noi v aducem vestea aceasta bună și f g duin a f cut p rin ilor no tri, ³³Dumnezeu a împlinit -o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.”³⁴ C L -a înviat din morți, și a cănu se va mai întoarce în putrezire, și spus -o cînd a zis: „Voi împlini cu toată credința în f g duin ele sfinte, pe cari le-am f cut lui David.”³⁵ De aceea mai zice și în alt psalm: „Nu vei îngădui ca Sfîntul T u s vad putrezirea.”³⁶ și David, după ce a slujit celor din vremea lui, după planul lui Dumnezeu, și murit, și fost îngropat lîngă p rin iisus, și și a v zut putrezirea.³⁷ Dar Acela, pe care L -a înviat Dumnezeu, n'a v zut putrezirea.³⁸ Și și i dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea pentru catelor; ³⁹ și oricine crede, este iertat prin El de toate lucrurile de cari n'a și putut fi iertat și prin Legea lui Moise.⁴⁰ Astfel, lua și seama și nu vi se îndeplinește ce se spune în proroci: ⁴¹„Uitați-vă, despre utorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am și fac o lucrare, pe care n'o veți crede nicidecum, dacă v'ar istorisi -o cineva.” Prigonirile Iudeilor.⁴² Cînd au ieșit afară, Neamurile și-au rugat și le vorbească și în Sabatul viitor despre acele și lucruri.⁴³ și după ce s'a împrătiat adunarea, mulți din Iudei și din prozeli și evlavioși și au mers după Pavel și Barnaba, cari stăteau de vorbă cu ei, și și-i îndemneau și să stăruiască în harul lui Dumnezeu.⁴⁴ În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s'a adunat ca să audă Cuvîntul lui Dumnezeu.⁴⁵ Iudeii, cînd au v zut noroadele, și-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, și și-l batjocoreau.⁴⁶ Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: „Cuvîntul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întîi vou; dar fiindcă voi nu și-l primiți, și singuri v judecați nevrednici de viața vecinică, și iată că ne întoarcem spre Neamuri.”⁴⁷ Căci și a și ne și-a poruncit Domnul: „Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mîntuirea pînă la marginile pămîntului.”⁴⁸ Neamurile se bucurau cînd au auzit lucrul acesta și și pream reau Cuvîntul Domnului. și și toți cei ce erau rînduiți și să capete viața vecinică, și au crezut.⁴⁹ Cuvîntul Domnului se și răspîndea în toată țara.⁵⁰ Dar Iudeii și-au întors rîta pe femeile cucernice cu vază și pe frunța și cetății, și și sfîrșit o prigonire împotriva lui Pavel și Barnaba, și și și-au izgonit din hotarele lor.⁵¹ Pavel și Barnaba și-au scuturat praful de pe picioare împotriva lor, și și și-au dus în Iconia,⁵² în timp ce ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul Sfînt.

Chapter 14

¹În Iconia, Pavel și Barnaba și-au intrat în sinagoga Iudeilor, și și au vorbit în și a și fel și o mare mulțime de Iudei și de Greci și-au crezut.² Dar Iudeii cari n'au crezut, și și-au întors rîta și și și-au și r zvr tit suflătele Neamurilor împotriva fraților.³ Totu și-au și rămas destul de multă vreme în Iconia și și vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care adevărea Cuvîntul privitor la harul S u, și și îngăduia și să se facă semne și minuni prin mîinile lor.⁴ Mulțimea din cetate și-a desbinat: unii erau cu Iudeii, alții cu apostolii.⁵ Neamurile și Iudeii, în și învoire cu mărișii lor, și și-au pus în și mî care, și și și și batjocoresc și și și și și ucid cu pietre.⁶ Pavel și Barnaba și-au în eles lucrul acesta, și și și-au fugit în și cetățile Licaoniei: Listra și Derbe, și și în și inutul de primprejur.⁷ și și și-au propovăduit Evanghelia acolo.⁸ În Listra era un om

neputincios de picioare, olog din na tere, care nu umblase niciodat . ⁹El edea jos i asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s'a uitat int la el, i fiindc a v zut c are credin ca s fie t m duit, ¹⁰a zis cu glas tare: „Scoal -te drept în picioare.” i el s'a sculat dintr'o s ritur , i a început s umble. ¹¹La vederea celor f cute de Pavel, noroadele i-au ridicat glasul, i au zis în limba licaonean : „Zei s'au pogorît la noi în chip omenesc.” ¹²Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel Mercur, pentru c mînuia cuvîntul. ¹³Preotul lui Jupiter, al c rui templu era la intrarea cet ii, a adus tauri i cununi înaintea por ilor, i voia s le aduc jertf , împreun cu noroadele. ¹⁴Apostolii Barnaba i Pavel, când au auzit lucrul acesta, i-au rupt hainele, au s rit în mijlocul norodului, i au strigat: ¹⁵„Oamenilor, de ce face i lucrul acesta? i noi sîntem oameni de aceea fire cu voi; noi v aducem o veste bun , ca s v întoarce i dela aceste lucruri de erte la Dumnezeu cel viu, care a f cut cerul, p mîntul i marea, i tot ce este în ele. ¹⁶El, în veacurile trecute, a l sat pe toate Neamurile s umble pe c ile lor, ¹⁷m car c , drept vorbind, nu s'a l sat f r m rturie, întrucît v'a f cut bine, v'a trimes ploi din cer, i timpuri roditoare, v'a dat hran din bel ug, i v'a umplut inimile de bucurie.” ¹⁸Abia au putut s împiedice, cu vorbele acestea, pe noroad, s le aduc jertf . ¹⁹Atunci au venit pe nea teptate din Antiohia i Iconia ni te Iudei, cari au a î at pe noroad. Ace tia, dup ce au împro cat pe Pavel cu pietre, l-au tîrît afar din cetate, crezînd c a murit. ²⁰Cînd l-au înconjurat îns ucenicii, Pavel s'a sculat i a intrat în cetate. A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe. ²¹Dup ce au propov duit Evanghelia în cetatea aceasta, i au f cut mul i ucenici, s'au întors la Listra, la Iconia i la Antiohia, ²²înt rind sufletele ucenicilor. El îi îndemna s st ruie în credin i spunea c în Împ r ia lui Dumnezeu trebuie s intr m prin multe necazuri. ²³Au rînduit presbiteri în fiecare Biseric , i dup ce s'au rugat i au postit, i-au încredin at în mîna Domnului, în care crezuser . ²⁴Au trecut apoi prin Pisidia, au venit în Pamfilia, ²⁵au vestit Cuvîntul în Perga, i s'au pogorît la Atalia. ²⁶De acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseser încredin a i în grija harului lui Dumnezeu, pentru lucrarea, pe care o s vîr iser . ²⁷Dup venirea lor, au adunat Biserica, i au istorisit tot ce f cuse Dumnezeu prin ei, i cum deschisese Neamurilor u a credin ei. ²⁸i au r mas destul de mult vreme acolo cu ucenicii.

Chapter 15

¹Cî iva oameni, veni i din Iudea, înv au pe fra i i ziceau: Dac nu sînte i t ia i împrejur dup obiceiul lui Moise, nu pute i fi mîntui i.” ²Pavel i Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe i p reri deosebite; i fra ii au hot rît ca Pavel i Barnaba, i cî iva dintre ei, s se suie la Ierusalim la apostoli i presbiteri, ca s -i întrebe asupra acestei neîn elegeri. ³Dup ce au fost petrecu i de Biseric pîn afar din cetate, i-au urmat drumul prin Fenicia i Samaria, istorisind întoarcerea Neamurilor la Dumnezeu; i au f cut o mare bucurie tuturor fra ilor. ⁴Cînd au ajuns la Ierusalim, au fost primi i de Biseric , de apostoli i de presbiteri, i au istorisit tot ce f cuse Dumnezeu prin ei. ⁵Atunci unii din partida Fariseilor, cari crezuser , s'au ridicat, i au zis c Neamurile trebuie s fie t iate împrejur, i s li se cear s p zeasc Legea lui Moise. ⁶Apostolii i presbiterii s'au adunat laolalt , ca s vad

ce este de făcut. ⁷Dup ce s'a făcut mult vorb , s'a sculat Petru și le -a zis: „Fra ilor, tu și c Dumnezeu, de o bun bucat de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să aud cuvântul Evangheliei, și să cread . ⁸și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mrturisit pentru ei, și le -a dat Duhul Sfânt ca și nou . ⁹N'a făcut nici o deosebire între noi și ei, întrucât le -a curățit inimile prin credin . ¹⁰Acum dar, de ce ispitiți pe Dumnezeu, și puneți pe grumazul ucenicilor un jug, pe care nici prinții noștri, nici noi nu l-am putut purta? ¹¹Ci credem că noi, ca și ei, sîntem mîntuiți prin harul Domnului Isus.” ¹²Toată adunarea a tăcut, și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, cari au istorisit toate semnele și minunile, pe cari le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor. ¹³Cînd au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvîntul, și a zis: „Fra ilor, asculta și-m ! ¹⁴Simon a spus cum mă înțîi Dumnezeu și -a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleag din mijlocul lor un popor, care să -I poarte Numele. ¹⁵și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor, după cum este scris: ¹⁶„După aceea, Mă voi întoarce, și voi ridica din nou cortul lui David din prabuirea lui, și voi zidi dîmăturile, și -l voi înălța din nou: ¹⁷pentru că răma de oameni să caute pe Domnul, ca și toate Neamurile peste cari este chemat Numele Meu, ¹⁸zice Domnul, care face aceste lucruri, și c ruia și sînt cunoscute din vecinicie.” ¹⁹De aceea, eu sînt de părere să nu se pună greutăți aceluia dintre Neamuri cari se întorc la Dumnezeu; ²⁰ci să li se scrie doar să se ferească de pîngăririle idolilor, de curvie, de dobitoace zugrumate și de sînge. ²¹Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni, cari -l propovduiesc, fiindcă este citit în sinagogi în toate zilele de Sabat.” ²²Atunci apostolii și presbiterii în întreaga Biserică au găsit cu cale să aleagă vreo cîtiva dintre ei, și să -i trimească la Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba. și au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila, oameni cu vază între frații. ²³și au scris astfel prin ei: „Apostolii, presbiterii (Sau: bîtrîni.) și frații: c tre frații dintre Neamuri, cari sînt în Antiohia, în Siria și în Cilicia, plecați acasă! ²⁴Fiindcă am auzit că unii, plecați dintre noi, frăvreo înscinare din partea noastră, v'au turburat prin vorbirile lor, și v'au zdruncinat sufletele, zicînd să vă țiați împrejur și să păziți Legea; ²⁵noi, după ce ne-am adunat cu toții laolalt , cu un gînd, am găsit cu cale să alegem niște oameni, și să -i trimetem la voi, împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel, ²⁶oamenii aceștia, cari și-au pus în joc viața pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos. ²⁷Am trimis dar pe Iuda și pe Sila, cari vor spune prin viu grai aceleași lucruri. ²⁸Căci s'a părut nimerit Duhului Sfânt și nou , să nu mai punem peste voi nicio altă greutate decît ceea ce trebuie, ²⁹adic : să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sînge, de dobitoace zugrumate, și de curvie, lucruri de cari, dacă vă veți păzi, vă fi bine de voi. Fiți și noi.” ³⁰Ei deci, și-au luat rămas bun de la Biserică , și s'au dus la Antiohia, unde au dat epistola multimii adunate. ³¹După ce au citit -o, frații s'au bucurat de înmărburarea, pe care le -o aducea. ³²Iuda și Sila, cari și ei erau prooroci, au îndemnat pe frații, și și-au întărit cu multe cuvinte. ³³După cîtva vreme, frații și-au lăsat să se întoarcă în pace la aceia de cari fuseser trimiși. ³⁴Totul Sila a găsit cu cale să rămîna acolo. ³⁵Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, și învau pe norod și propovduiau, cu mulțalții, Cuvîntul Domnului. ³⁶După cîteva zile, Pavel a zis lui Barnaba: „Să ne întoarcem, și să mergem pe la frații din toate cetățile, în cari am vestit Cuvîntul Domnului, ca să vedem ce mai fac.” ³⁷Barnaba voia să ia cu el și pe Ioan, numit Marcu; ³⁸dar Pavel socotea că nu este bine să ia cu el pe acela, cari

îi p r sise din Pamfilia, i nu -i înso ise în lucrarea lor. ³⁹Neîn elegerea aceasta a fost destul de mare, ca s -i fac s se despart unul de altul. Barnaba a luat cu el pe Marcu, i a plecat cu corabia la Cipru. ⁴⁰Pavel i -a ales pe Sila, i a plecat, dup ce a fost încredin at de fra i în grija harului Domnului. ⁴¹El a str b tut Siria i Cilicia, înt rind Bisericile.

Chapter 16

¹În urm , Pavel s'a dus la Derbe i la Listra. i iat c acolo era un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase i al unui tat Grec. ²Fra ii din Listra i Iconia îl vorbeau de bine. ³Pavel a vrut s -l ia cu el; i, dup ce l -a luat, l -a t iat împrejur, din pricina Iudeilor, cari erau în acele locuri; c ci to i tiau c tat l lui era Grec. ⁴Pe când trecea prin cet i, înv a pe fra i s p zeasc hot rîrile apostolilor i presbiterilor din Ierusalim. ⁵Bisericile se înt reau în credin , i sporeau la num r din zi în zi. ⁶Fiindc au fost opri i de Duhul Sfînt s vesteasc Cuvîntul în Asia, au trecut prin inutul Frigiei i Galatiei. ⁷Ajun i lîng Misia, se preg teau s intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le -a dat voie. ⁸Au trecut atunci prin Misia, i s'au pogorît la Troa. ⁹Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia sta în picioare i i -a f cut urm toarea rug minte: „Treci în Macedonia, i ajut -ne!” ¹⁰Dup vedenia aceasta a lui Pavel, am c utat îndat s ne ducem în Macedonia, c ci în elegeam c Domnul ne cheam s le vestim Evanghelia. ¹¹Dup ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, i a doua zi ne-am oprit la Neapolis. ¹²De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintîi cetate dintr'un inut al Macedoniei, i o colonie roman . În cetatea aceasta am stat cîteva zile. ¹³În ziua Sabatului am ie it afar pe poarta cet ii, lîng un rîu, unde credeam c se afl un loc de rug ciune. Am ezut jos, i am vorbit femeilor, cari erau adunate laolalt . ¹⁴Una din ele, numit Lidia, vînz toare de purpur , din cetatea Tiatira, era o femeie tem toare de Dumnezeu, i asculta. Domnul i -a deschis inima, ca s ia aminte la cele ce spunea Pavel. ¹⁵Dup ce a fost botezat , ea i casa ei, ne -a rugat i ne -a zis: „Dac m socoti i credincioas Domnului, intra i i r mîne i în casa mea.” i ne -a silit s intr m. ¹⁶Pe când ne duceam la locul de rug ciune, ne -a ie it înainte o roab , care avea un duh de ghicire (Grece te: Un duh al lui Piton.). Prin ghicire, ea aducea mult cî tig st pînilor ei. ¹⁷Roaba aceasta s'a luat dup Pavel i dup noi, i striga: „Oamenii ace tia sînt robii Dumnezeului Celui Prea Înalt i ei v vestesc calea mîntuirii.” ¹⁸A a a f cut ea timp de mai multe zile. Pavel, nec jit, s'a întors, i a zis duhului: „În Numele lui Isus Hristos î i poruncesc s ie i din ea.” i a ie it chiar în ceasul acela. ¹⁹Cînd au v zut st pînii roabei c s'a dus n dejdea cî tigului lor, au pus mîna pe Pavel i pe Sila i i-au tîrît în pia înaintea frunta ilor. ²⁰I-au dat pe mîna dreg torilor, i au zis: „Oamenii ace tia ne tulbur cetatea; sînt ni te Iudei, ²¹cari vestesc ni te obiceiuri, pe cari noi, Romanii nu trebuie nici s le primim, nici s le urm m.” ²²Norodul s'a ridicat i el împotriva lor, i dreg torii au pus s le smulg hainele de pe ei, i au poruncit s -i bat cu nuiete. ²³Dup ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temni , i au dat în grij temnicerului s -i p zeasc bine. ²⁴Temnicerul, ca unul care primise o astfel de porunc , i -a aruncat în temni a din l untru, i

le -a b gat picioarele în butuci. ²⁵Pe la miezul nop ii, Pavel i Sila se rugau, i cântau cânt ri de laud lui Dumnezeu; iar cei închi i îi ascultau. ²⁶Deodat , s'a f cut un mare cutremur de p mînt, a a c s'au cl tinat temeliile temni ei. Îndat , s'au deschis toate u ile, i s'au deslegat leg turile fiec ruia. ²⁷Temnicherul s'a de teptat; i, cînd a v zut u ile temni ei deschise, a scos sabia, i era s se omoare, c ci credea c cei închi i au fugit. ²⁸Dar Pavel a strigat cu glas tare: „S nu- i faci nici un r u, c ci to i sîntem aici.” ²⁹Atunci temnicherul a cerut o lumin , a s rit înl untru, i, tremurînd de fric , s'a aruncat la picioarele lui Pavel i ale lui Sila; ³⁰i -a scos afar , i le -a zis: „Domnilor, ce trebuie s fac ca s fiu mîntuit?” ³¹Pavel i Sila i-au r spus: „Crede în Domnul Isus, i vei fi mîntuit tu i casa ta.” ³²i i-au vestit Cuvîntul Domnului, atît lui cît i tuturor celor din casa lui. ³³Temnicherul i -a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le -a sp lat r nile, i a fost botezat îndat , el i to i ai lui. ³⁴Dup ce i -a dus în cas , le -a pus masa, i s'a bucurat cu toat casa lui c a crezut în Dumnezeu. ³⁵Cînd s'a f cut ziu , dreg torii au trimes pe ceice purtau nuielele (Grece te: lictori.), s spun temnicherului: „D drumul oamenilor acelora.” ³⁶i temnicherul a spus lui Pavel aceste cuvinte: „Dreg torii au trimes s vi se dea drumul; acum dar, ie i i afar , i duce i-v în pace.” ³⁷Dar Pavel le -a zis: „Dup ce ne-au b tut cu nuiele în fa a tuturor, f r s fim judeca i, pe noi, cari sîntem romani, ne-au aruncat în temni , i acum ne scot afar pe ascuns! Nu merge a a! S vin ei singuri s ne scoat afar !” ³⁸Ceice purtau nuielele, au spus aceste cuvinte dreg torilor. Ace tia s'au temut, cînd au auzit c sînt romani. ³⁹Dreg torii au venit s -i potoleasc , i-au scos afar din temni , i i-au rugat s p r seasc cetatea. ⁴⁰Ei au ie it din temni , i au intrat în casa Lidiei; i, dup ce au v zut i mîngîiat pe fra i, au plecat.

Chapter 17

¹Pavel i Sila au trecut prin Amfipoli i Apolonia, i au venit în Tesalonic, unde era o sinagog a Iudeilor. ²Pavel, dup obiceiul s u, a intrat în sinagog . Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi, ³dovedind i l murind, c Hristosul trebuia s p timeasc i s învieze din mor i. ,, i acest Isus, pe care vi -L vestesc eu``, zicea el, „este Hristosul.” ⁴Unii din ei, i o mare mul ime de Greci tem tori de Dumnezeu, i multe femei de frunte au crezut, i au trecut de partea lui Pavel i a lui Sila. ⁵Dar Iudeii cari nu crezuser , de pizm , au luat cu ei ni te oameni f r c p tîi din mul ime, au f cut gloat , i au înt rîtat cetatea. S'au n pustit asupra casei lui Iason, i c utau pe Pavel i pe Sila, ca s -i aduc afar la norod. ⁶Fiindc nu i-au g sit, au tîrît pe Iason i pe vreo cî iva fra i înainte dreg torilor cet ii, i strigau: „Oamenii ace tia, cari au r scolit lumea, au venit i aici, ⁷i Iason i -a g zduit. Ei to i lucreaz împotriva poruncilor Cezarului, i spun c este un alt Împ rat: Isus.” ⁸Prin aceste vorbe, Iudeii au turburat norodul i pe dreg torii cet ii, ⁹cari au dat drumul lui Iason i celorlal i, numai dup ce au c p tat dela ei un z log. ¹⁰Fra ii au trimes îndat , noaptea, pe Pavel i pe Sila la Berea. Cînd au sosit, au intrat în sinagoga Iudeilor. ¹¹Iudeii ace tia aveau o inim mai aleas decît cei din Tesalonic. Au primit Cuvîntul cu toat rîvna, i cercetau Scripturile în fiecare zi, ca s vad dac ce

li se spunea, este a a. ¹²Mul i dintre ei i din femeile cu vaz ale Grecilor, i mul i b rba i au crezut. ¹³Dar Iudeii din Tesalonic, cînd au aflat c Pavel vestea Cuvîntul lui Dumnezeu i în Berea, au venit acolo, ca s turbure i s a î e noroadele. ¹⁴Atunci fra ii au pornit îndat pe Pavel spre mare; Sila i Timotei au r mas în Berea. ¹⁵Cei ce înso eau pe Pavel, l-au dus pîn la Atena. Apoi s'au întors, cu îns rcinarea s duc lui Sila i lui Timotei porunca s vin cît mai curînd la el. ¹⁶Pe cînd îi a tepta Pavel în Atena, i se înt rîta duhul la vederea acestei cet i pline de idoli. ¹⁷În sinagog st tea deci de vorb cu Iudeii i cu oamenii tem tori de Dumnezeu, iar în pia st tea de vorb în fiecare zi cu aceia pe cari -i întîlnea. ¹⁸Unii din filosofii epicurieni i stoici au intrat în vorb cu el. i unii ziceau: „Ce vrea s spun palavragiul acesta?`` Al ii, cînd l-au auzit c veste te pe Isus i învierea, ziceau: „Pare c veste te ni te dumnezei str ini.`` ¹⁹Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag, i au zis: „Putem s tim care este aceast înv tur nou , pe care o veste ti tu? ²⁰Fiîndc tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea dar s tim ce vrea s zic aceasta.`` ²¹Ci to i Atenienii i str inii, cari st teu în Atena, nu- i petreceau vremea cu nimic altceva decît s spun sau s asculte ceva nou. ²²Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului, i a zis: „B rba i Atenieni! În toate privin ele v g sesc foarte religio i. ²³Ci, pe cînd str b team cetatea voastr i m uitam de aproape la lucrurile la cari v închina i voi, am descoperit chiar i un altar, pe care este scris: ‚Unui Dumnezeu necunoscut!‘ Ei bine, ceea ce voi cinsti i, f r s cunoa te i, aceea v vestesc eu. ²⁴Dumnezeu, care a f cut lumea i tot ce este în ea, este Domnul cerului i al p mîntului, i nu locuie te în temple f cute de mîni. ²⁵El nu este slujit de mîni omene ti, ca i cînd ar avea trebuin de ceva, El, care d tuturor via a, suflarea i toate lucrurile. ²⁶El a f cut ca to i oamenii, ie i i dintr'unul singur, s locuiasc pe toat fa a p mîntului; le -a a ezat anumite vremi i a pus anumite hotare locuin ei lor, ²⁷ca ei s caute pe Dumnezeu, i s se sileasc s -L g seasc bîjb ind, m car c nu este departe de fiecare din noi. ²⁸Ci în El avem via a, mi carea i fiin a, dup cum au zis i unii din poe ii vo tri: ‚Sîntem din neamul lui...‘ ²⁹Astfel dar, fiîndc sîntem de neam din Dumnezeu, nu trebuie s credem c Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu me te ugirea i iscusin a omului. ³⁰Dumnezeu nu ine seama de vremurile de ne tiin , i porunce te acum tuturor oamenilor de pretutindeni s se poc iasc ; ³¹pentruc a rînduit o zi, în care va judeca lumea dup dreptate, prin Omul, pe care L -a rînduit pentru aceasta i despre care a dat tuturor oamenilor o dovad net g duit prin faptul c L -a înviat din mor i...`` ³²Cînd au auzit ei de învierea mor ilor, unii î i b teau joc, iar al ii au zis: „Asupra acestor lucruri te vom asculta alt dat .`` ³³Astfel, Pavel a ie it din mijlocul lor. ³⁴Totu unii au trecut de partea lui, i au crezut; între ace tia era Dionisie Areopagitul, o femeie numit Damaris, i al ii împreun cu ei. Pavel la Corint.

Chapter 18

¹Dup aceea, Pavel a plecat din Atena, i s'a dus la Corint. ²Acolo a g sit pe un Iudeu, numit Acuila, de neam din Pont, venit de curînd din Italia, cu nevast -sa Priscila, de oarece Claudiu

poruncise ca toti Iudeii sa plece din Roma. A venit la ei. ³ i, fiindc avea acela me te ug, a r mas la ei, i lucrau: meseria lor era facerea corturilor. ⁴Pavel vorbea în sinagog în fiecare zi de Sabat, i îndupleca pe Iudei i pe Greci. ⁵Dar când au venit Sila i Timotei din Macedonia, Pavel s'a datat în totul propov duirii, i dovedea Iudeilor c Isus este Hristosul. ⁶Fiindc Iudeii i se împotriveau i -l batjocureau, Pavel i -a scuturat hainele, i le -a zis: „Sîngele vostru s cad asupra capului vostru; eu sînt curat. Deacum încolo, m voi duce la Neamuri.” ⁷ i dup ce a ie it de acolo, a intrat în casa unui om tem tor de Dumnezeu, numit Iust, a c rui cas era vecin cu sinagoga. ⁸Dar Crisp, frunta ul sinagogii, a crezut în Domnul împreun cu toat casa lui. i mul i dintre Corinteni, cari auziser pe Pavel, au crezut i ei, i au fost boteza i. ⁹Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într'o vedenie: „Nu te teme; ci vorbe te i nu t cea, ¹⁰c ci Eu sînt cu tine; i nimeni nu va pune mîna pe tine, ca s - i fac r u: vorbe te, fiindc am mult norod în aceast cetate.” ¹¹Aici a r mas un an i ase luni, i înv a printre Corinteni Cuvîntul lui Dumnezeu. ¹²Pe când era Galion cîrmuitor al Ahaiei, Iudeii s'au ridicat cu un gînd împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de judecat , ¹³ i au zis: „Omul acesta a î pe oameni s se închine lui Dumnezeu într'un fel care este împotriva Legii.” ¹⁴Pavel voia s înceap vorba, când Galion a zis Iudeilor: „Dac ar fi vorba de vreo fapt rea sau de vreo blestem ie, v'a asculta dup cuviin , Iudeilor!” ¹⁵Dar dac este vorba de neîn elegeri asupra unui cuvînt, asupra unor nume i asupra Legii voastre, treaba voastr : eu nu vreau s fiu judec tor peste aceste lucruri.” ¹⁶ i i -a alungat dela scaunul de judecat . ¹⁷Atunci au pus to i mîna pe Sosten, frunta ul sinagogii, i -l b teau înaintea scaunului de judecat , f r ca lui Galion s -i pese. ¹⁸Pavel a mai r mas destul de mult vreme în Corint. În urm , i -a luat ziua bun dela fra i, i a plecat cu corabia spre Siria, împreun cu Priscila i Acuila, dup ce i -a tuns capul în Chencrea, c ci f cuse o juruin . ¹⁹Au ajuns în Efes; i Pavel a l sat acolo pe înso itorii lui. A intrat în sinagog , i a stat de vorb cu Iudeii, ²⁰cari l-au rugat s r mîn la ei mai mult vreme. El îns n'a voit, ²¹ci i -a luat r mas bun dela ei, i a zis: „Trebuie numaidecît ca s rb toarea care vine, s'o fac în Ierusalim. Dac va voi Dumnezeu, m voi întoarce iar la voi.” i a plecat din Efes. ²²S'a dat jos din corabie în Cezarea, s'a suit la Ierusalim, i, dup ce a urat de bine Bisericii, s'a pogorît în Antiohia. ²³Dup ce a petrecut cît va vreme în Antiohia, Pavel a plecat, i a str b tut din loc în loc inutul Galatiei i Frigiei, înt rind pe toti ucenicii. ²⁴La Efes, a venit un Iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii i era tare în Scripturi. ²⁵El era înv at în ce prive te Calea Domnului, avea un duh înfocat, i vorbea i înv a am nun it pe oameni despre Isus, m car c nu cuno tea decît botezul lui Ioan. ²⁶A început a vorbi cu îndr zneal în sinagog . Acuila i Priscila, când l-au auzit, l-au luat la ei, i i-au ar tat mai cu deam runtul Calea lui Dumnezeu. ²⁷Fiindc el voia s treac în Ahaia, fra ii l-au îmb rb tat s se duc , i au scris ucenicilor s -l primeasc bine. Când a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe ceice crezuser ; ²⁸c ci înfrunta cu putere pe Iudei înaintea norodului, i le dovedea din Scripturi c Isus este Hristosul.

Chapter 19

¹Pe cînd era Apolo în Corint, Pavel, dup ce a trecut prin inuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întîlnit pe cîiva ucenici, ² i le -a zis: „A i primit voi Duhul Sfînt cînd a i crezut?” Ei i-au r spuns: „Nici n'am auzit m car c a fost dat un Duh Sfînt.” ³Dar cu ce botez a i fost boteza i? le -a zis el. i ei au r spuns: „Cu botezul lui Ioan.” ⁴Atunci Pavel a zis: „Ioan a botezat cu botezul poc in ei, i spunea norodului s cread în Celce venea dup el, adic în Isus.” ⁵Cînd au auzit ei aceste vorbe, au fost boteza i în Numele Domnului Isus. ⁶Cînd i -a pus Pavel mînile peste ei, Duhul Sfînt S'a pogorît peste ei, i vorbeau în alte limbi, i prooroceau. ⁷Erau cam doisprezece b rba i de to i. ⁸În urm , Pavel a intrat în sinagog , unde vorbea cu îndr zneal . Timp de trei luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la Împ r ia lui Dumnezeu, i c uta s înduplece pe cei ce -l ascultau. ⁹Dar, fiindc unii r mîneau împietri i i necredincio i, i vorbeau de r u Calea Domnului înaintea norodului, Pavel a plecat dela ei, a desp r it pe ucenici de ei, i a înv at în fiecare zi pe norod în coala unuia numit Tiran. ¹⁰Lucrul acesta a inut doi ani, a a c to i ceice locuiau în Asia, Iudei i Greci, au auzit Cuvîntul Domnului. ¹¹ i Dumnezeu f cea minuni nemaipomenite prin mînile lui Pavel; ¹²pîn acolo c peste cei bolnavi se puneau basmale sau or uri, cari fuseser atinse de trupul lui, i -i l sau boalele, i ie eau afar din ei duhurile rele. ¹³Ni te exorci ti Iudei, cari umblau din loc în loc, au încercat s scheme Numele Domnului Isus peste ceice aveau duhuri rele, zicînd: „V jur pe Isus, pe care -L propov duie te Pavel, s ie i i afar !” ¹⁴Ceice f ceau lucrul acesta, erau apte feciori ai lui Sceva, un preot Iudeu din cei mai de seam . ¹⁵Duhul cel r u le -a r spuns: „Pe Isus Îl cunosc, i pe Pavel îl tiu; dar voi, cine sînte i?” ¹⁶ i omul, în care era duhul cel r u, a s rit asupra lor, i -a biruit pe amîndoi, i i -a schingiuit în a a fel, c au fugit goi i r ni i din casa aceea. ¹⁷Lucrul acesta a fost cunoscut de to i Iudeii, de to i Grecii cari locuiau în Efes, i i -a apucat frica pe to i: i Numele Domnului Isus era prosl vit. ¹⁸Mul i din cei ce crezuser , veneau s m rturiseasc i s spun ce f cuser . ¹⁹ i unii din cei ce f cuser vr jitorii, i-au adus c r ile, i le-au ars, înaintea tuturor: pre ul lor s'a socotit la cincizeci de mii de argin i. ²⁰Cu atîta putere se r spîndea i se înt rea Cuvîntul Domnului. ²¹Dup ce s'au petrecut aceste lucruri, Pavel i -a pus de gînd s se duc la Ierusalim, trecînd prin Macedonia i Ahaia. „Dup ce voi merge acolo”, î i zicea el, „trebuie s v d i Roma.” ²²A trimes în Macedonia pe doi din ajutoarele lui, pe Timotei i Erast, iar el a mai r mas cît va vreme în Asia. ²³Pe vremea aceea, s'a f cut o mare turburare cu privire la Calea Domnului. ²⁴Un argintar, numit Dimitrie, f cea temple de argint de ale Dianei, i aducea lucr torilor s i nu pu in cî tig cu ele. ²⁵Î -a adunat la un loc, împreun cu cei de aceea meserie, i le -a zis: „Oamenilor, ti i c bog ia noastr atîrn de meseria aceasta; ²⁶ i vede i i auzi i c Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toat Asia, a înduplecat i a ab tut mult norod, i zice c zeii f cu i de mîni nu sînt dumnezei. ²⁷Primejdia, care vine din acest fapt, nu este numai c meseria noastr cade în dispre ; dar i c templul marei zei e Diana este socotit ca o nimica, i chiar m re ia aceleia, care este cinstit în toat Asia i în toat lumea, este nimicit .” ²⁸Cuvintele acestea i-au umplut de mînie, i au început s strige: „Mare este Diana Efesenilor!” ²⁹Toat cetatea s'a tulburat. Au n v lit cu to ii într-un gînd în teatru,

i au luat cu ei pe Macedonenii Gaiu și Aristarh, tovarăși de călătorie ai lui Pavel. ³⁰Pavel voia să vină înaintea norodului, dar nu l-a lăsat ucenicii. ³¹Chiar și unii din măriștii Asiei, cari și erau prieteni, au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru. ³²Unii strigau una, alții alta, căci adunarea era în învâlmăleală, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce se adunaseră. ³³Atunci au scos din norod pe Alexandru, pe care Iudeii îl împingeau înainte. Alexandru a făcut semn cu mâna, și voia să se aplece înaintea norodului. ³⁴Dar când l-au cunoscut că este Iudeu, au strigat toți într'un glas, timp de aproape două ceasuri: „Mare este Diana Efesenilor!” ³⁵Totul logofet al a potolit norodul, și a zis: „Bărbații Efeseni, cine este acela care nu ține că cetatea Efesenilor este pământul templului marelui Dianei și a chipului ei făcut din cer?” ³⁶Fiindcă nimeni nu poate să găduiască lucrul acesta, trebuiesc să potolească, și să nu facă și nimic cu pornire nehibzuită. ³⁷Căci ați adus aici pe oamenii aceștia, cari nu sînt vinovați nici de jfuirea templului, nici de hulă împotriva zeilor ei noastre. ³⁸Deci, dacă în adevăr, Dimitrie și meșterii lui au să se plîngă împotriva cuiva, sînt zile de judecată, și sînt dregători; să se pîrască unii pe alții. ³⁹Dar dacă umblați după altceva, se va hotărî într'o adunare legiuită. ⁴⁰Noi, de fapt, sîntem în primejdie și fim învinuiți de răscoală pentru cele întîmplăte astăzi, căci n'avem nici un temei, ca să putem îndrepta zarva aceasta.” ⁴¹După aceste cuvinte, a dat drumul adunării.

Chapter 20

¹Cînd a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici, și, după ce le-a dat sfaturi, și-a luat ziua bună dela ei, și a plecat în Macedonia. ²Astrăbutul acesta, și a dat ucenicilor o mulțime de sfaturi. Apoi a venit în Grecia, ³unde a rămas trei luni. Era gata să plece cu corabia în Siria, dar Iudeii și-au întins curse. Atunci s'a hotărît să se întoarcă prin Macedonia. ⁴Avea ca tovarăși pînă în Asia pe: Sopater din Berea, fiul lui Pir, Aristarh și Secund din Tesalonic, Gaiu din Derbe, Timotei, precum și Tihic și Trofim cari erau din Asia. ⁵Aceștia au luat-o înainte, și ne-au așteptat la Troa. ⁶Iar noi, după zilele praznicului Azimilor, am plecat cu corabia din Filipi, și, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat apte zile. ⁷În ziua dintîi a săptămîinii, eram adunați la o altăca să frîngem pînea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor, și și-a lungit vorbirea pînă la miezul nopții. ⁸În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini. ⁹Și un tînăr, numit Eutih, care edea pe fereastră, a adormit deabinelea în timpul lungei vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul al treilea, și a fost ridicat mort. ¹⁰Dar Pavel s'a pogorît, s'a repezit spre el, l-a luat în brațe, și a zis: „Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el.” ¹¹După ce s'a suit iar, a frînt pînea, a cinat, și a mai vorbit mult vreme pînă la ziuă. Apoi a plecat. ¹²Felcul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pricina unei mari mîngîieri. ¹³Noi am venit înaintea lui Pavel la corabie, și am plecat cu corabia la Asos, unde ne învoiserăm să ne întîlnim din nou; pentru că el trebuia să facă drumul pe jos. ¹⁴Cînd s'a întîlnit cu noi în Asos, l-am luat în corabie, și ne-am dus la Mitilene. ¹⁵De aici am mers pe mare, și a doua zi am ajuns în fața insulei Chios. În ziua următoare, deabea am atins Samos, ne-am oprit în Troghilion, și a doua zi am venit la Milet. ¹⁶Pavel se hotărî să treacă pe lîngă Efes, fără să se

opreasc aici, ca s nu peard vremea în Asia; c ci se gr bea ca, dac -i va fi cu putin , s fie în Ierusalim de ziua Cincizecimii. ¹⁷Îns din Milet, Pavel a trimes la Efes, i a chemat pe presbiterii Bisericii. ¹⁸Cînd au venit la el, le -a zis: „, ti i cum m'am purtat cu voi în toat vremea, din ziua dintîi, în care am pus piciorul pe p mîntul Asiei. ¹⁹Am slujit Domnului cu toat smerenia, cu multe lacr mi, i în mijlocul încerc rilor, pe cari mi le ridicau uneltirile Iudeilor. ²⁰ti i c n'am ascuns nimic din ce v era de folos, i nu m'am temut s v propov duiesc i s v înv înainte norodului i în case, ²¹i s vestesc Iudeilor i Grecilor: poc in a fa de Dumnezeu i credin a în Domnul nostru Isus Hristos. ²²i acum, iat c , împins de duhul, m duc la Ierusalim, f r s tiu ce mi se va întîmpla acolo. ²³Numai, Duhul Sfînt m în tiin eaz din cetate în cetate c m a teapt lan uri i necazuri. ²⁴Dar eu nu in numai decît la via a mea, ca i cum mi-ar fi scump , ci vreau numai s -mi sfîr esc cu bucurie calea i slujba, pe care am primit -o dela Domnul Isus, ca s vestesc Evaghelia harului lui Dumnezeu. ²⁵i acum, tiu c nu-mi ve i mai vedea fa a, voi to i aceia, în mijlocul c rora am umblat propov duind Împ r ia lui Dumnezeu. ²⁶De aceea v m rturisesc ast zi, c sînt curat de sîngele tuturor. ²⁷C ci nu m'am ferit s v vestesc tot planul lui Dumnezeu. ²⁸Lua i seama dar la voi în iv i la toat turma peste care v'a pus Duhul Sfînt episcopi (Sau: priveghetori.), ca s p stori i Biserica Domnului, pe care a cî tigat -o cu însu sîngele S u. ²⁹tiu bine c , dup plecarea mea, se vor vîrî între voi lupi r pitori, cari nu vor cru a turma; ³⁰i se vor scula din mijlocul vostru oameni, cari vor înv a lucruri stric cioase, ca s trag pe ucenici de partea lor. ³¹De aceea veghea i, i aduce i-v aminte c , timp de trei ani, zi i nopate, n'am încetat s sf tuiesc cu lacr mi pe fiecare din voi. ³²i acum, fra ilor, v încredin ez în mîna lui Dumnezeu i a Cuvîntului harului S u, care v poate zidi suflete te, i v poate da mo tenirea împreun cu to i cei sfin i i. ³³N'am rîvnit nici la argintul, nici la aurul, nici la hainele cuiva. ³⁴Singuri ti i c mînile acestea au lucrat pentru trebuin ele mele i ale celor ce erau cu mine. ³⁵În toate privin ele v'am dat o pild , i v'am ar tat c , lucrînd astfel, trebuie s ajuta i pe cei slabi, i s v aduce i aminte de cuvintele Domnului Isus, care însu a zis: „Este mai ferice s dai decît s prime ti.” ³⁶Dup ce a vorbit astfel, a îngenuncheat, i s'a rugat împreun cu ei to i. ³⁷i au izbucnit cu to ii în lacr mi, au c zut pe grumazul lui Pavel, i l-au s rutat. ³⁸C ci erau întrista i mai ales de vorba, pe care le -o spusese el, c nu -i vor mai vedea fa a. i l-au petrecut pîn la corabie.

Chapter 21

¹Dup ce ne-am smuls din bra ele lor, am plecat pe ap , i ne-am dus drept la Cos, a doua zi la Rodos, i de acolo la Patara. ²Am g sit o corabie, care avea s treac în Fenicia, ne-am suit în ea, i am plecat. ³Am trecut prin fa a insulei Cipru, am l sat -o la sînga, i ne-am urmat drumul spre Siria; apoi ne-am dat jos în Tir, unde avea s se descarce corabia. ⁴Acolo am g sit pe ucenici, i am r mas apte zile. Ucenicii, prin Duhul, ziceau lui Pavel s nu se suie la Ierusalim. ⁵Dar cînd s'au împlinit zilele, am plecat, i ne-am v zut de drum; i ne-au petrecut to i, cu nevestele i copiii, pîn

afar din cetate. Am îngenuncheat pe mal, i ne-am rugat. ⁶Apoi ne-am luat ziua bun unii dela al ii, i noi ne-am suit în corabie iar ei s'au întors acas . ⁷Dup ce ne-am ispr vit c l toria pe mare, din Tir am plecat la Ptolemaida, unde am urat de bine fra ilor, i am stat la ei o zi. ⁸A doua zi, am plecat i am ajuns la Cezarea. Am intrat în casa lui Filip evanghelistul, care era unul din cei apte, i am g zduit la el. ⁹El avea patru fete fecioare cari prooroceau. ¹⁰Fiindc st team de mai multe zile acolo, un prooroc, numit Agab, s'a pogorît din Iudea, ¹¹i a venit la noi. A luat brîul lui Pavel, i -a legat picioarele i mînile, i a zis: „Iat ce zice Duhul Sfînt: „A a vor lega Iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brîul acesta, i -l vor da în mînile Neamurilor.” ¹²Cînd am auzit lucrul acesta, atît noi cît i cei de acolo am rugat pe Pavel s nu se suie la Ierusalim. ¹³Atunci Pavel a r spus: „Ce face i de plînge i a a, i-mi rupe i inima? Eu sînt gata nu numai s fiu legat, dar chiar s i mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.” ¹⁴Dac am v zut c nu -l putem îndupleca, n'am mai st ruit, i am zis: „Fac -se voia Domnului!” ¹⁵Dup zilele acelea, ne-am preg tit de plecare, i ne-am suit la Ierusalim. ¹⁶Cî iva ucenici din Cezarea au venit i ei cu noi, i ne-au dus la unul numit Mnason, din Cipru, vechi ucenic, la care aveam s g zduim. Pavel la Ierusalim în Templu. ¹⁷Cînd am ajuns la Ierusalim, fra ii ne-am primit cu bucurie. ¹⁸A doua zi, Pavel a mers cu noi la Iacov, i to i presbiterii s'au adunat acolo. ¹⁹Dup ce le -a dat ziua bun , le -a istorisit cu deam runtul ce f cuse Dumnezeu în mijlocul Neamurilor prin slujba lui. ²⁰Cînd l-au auzit, au prosl vit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: „Vezi, frate, cîte mii de Iudei au crezut, i to i sînt plini de rîvn pentru Lege. ²¹Dar ei au auzit despre tine c înve i pe to i Iudeii, cari tr iesc printre Neamuri, s se lepede de Moise, c le zici s nu- i taie copiii împrejur, i s nu tr iasc potrivit cu obiceiurile. ²²Ce este de f cut? Negre it, mul imea are s se adune, c ci vor auzi c ai venit. ²³Deci, f ce- i vom spune noi. Avem aici patru b rba i, cari au f cut o juruin . ²⁴Ia -i cu tine, cur e te-te împreun cu ei, i cheltuie te tu pentru ei, ca s - i rad capul. i astfel vor cunoa te to i c nu este nimic adev rat din celece au auzit despre tine, ci c i tu umbli întocmai dup rînduial , i p ze ti Legea. ²⁵Cu privire la Neamurile, cari au crezut, noi am hot rît i le-am scris c trebuie s se fereasc de lucrurile jertfite idolilor, de sînge, de dobitoace zugrumate i de curvie.” ²⁶Atunci Pavel a luat pe oamenii aceia, s'a cur it, i a intrat cu ei a doua zi în Templu, ca s vesteasc sfîr itul zilelor cur irii cînd se va aduce jertf pentru fiecare din ei. ²⁷C tre sfîr itul celor apte zile, Iudeii din Asia, cînd au v zut pe Pavel în Templu, au înt rîtat tot norodul, au pus mînile pe el, ²⁸i au început s strige: „B rba i Israeli i, da i ajutor! Iat omul, care propov duie te pretutideni i în toat lumea împotriva norodului, împotriva Legii i împotriva loca ului acestuia; ba, înc a vîrît i pe ni te Greci în Templu, i a spurcat acest loca sfînt.” ²⁹În adev r, v zuser mai înainte pe Trofim Efeseanul, împreun cu el în cetate, i credeau c Pavel îl b gase în Templu. ³⁰Toat cetatea s'a pus în mi care, i s'a strîns norodul din toate p r ile. Au pus mîna pe Pavel, i l-au scos afar din Templu, ale c rui u i au fost încuiate îndat . ³¹Pe cînd cercau s -l omoare, s'a dus vestea la c pitanul oastei c tot Ierusalimul s'a turburat. ³²Acesta a luat îndat osta i i suta i, i a alergat la ei. Cînd au v zut pe c pitan i pe osta i, au încetat s mai bat pe Pavel. ³³Atunci c pitanul s'a apropiat, a pus mîna pe el, i a poruncit s -l lege cu dou lan uri. Apoi a întrebat cine este i ce a f cut. ³⁴Dar unii strigau într'un fel, al ii într'alt fel prin mul ime; fiindc nu putea

deci s'î n eleag' adev' rul, din pricina zarvei, a poruncit s' -l duc î n cet' uie. ³⁵Cînd a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit s' fie dus de osta'i, din pricina î mbulzelii norodului î nt rîtat; ³⁶c'ci mul' imea norodului se î nea dup' el, î i striga: „La moarte cu el!” ³⁷Tocmai cînd era s' fie b' gat î n cet' uie, Pavel a zis c' pitanului: „Î mi este î ng' duit s' - i spun ceva?” C' pitanul a r' spuns: „tii grece te?” ³⁸Nu cumva e ti Egipteanul acela, care s'a r' sculat acum î n urm' , î a dus î n pustie pe cei patru mii de tîlhari?” ³⁹„Eu sînt Iudeu”, a spus Pavel, „din Tarsul din Cilicia, cet' ean al unei cet' i nu f' r' î nsemn' tate. Te rog, d' -mi voie s' vorbesc norodului.” ⁴⁰Dup' ce î -a dat voie c' pitanul, Pavel a stat î n picioare pe trepte, î a f' cut semn norodului cu mîna. S'a f' cut o mare t' cere, î Pavel le -a vorbit î n limba evreiasc' astfel:

Chapter 22

¹„Fra ilor' î p' rin ilor, asculta î acum cuvîntul meu de ap' rare fa' de voi!” ²Cînd au auzit ei c' le vorbe te î n limba evreiasc' , au î nut' î mai mult' lini te. î Pavel a zis: ³„Eu sînt Iudeu, n' scut î n Tarsul Ciliciei; dar am fost crescut î n cetatea aceasta, am î nv' at la picioarele lui Gamaliel s' cunosc cu deam' runtul Legea p' rin ilor' no' tri, î am fost tot atî t de plin de rî vn' pentru Dumnezeu, cum sînte î i voi to' i azi. ⁴Am prigonit pîn' la moarte aceast' Cale, am legat' î am pus î n temni' b' rba î i femei: ⁵Marele preot' î tot soborul b' trî nilor' î mi sînt martori. Am luat chiar' î scrisori dela ei c' tre fra' ii din Damasc, unde m'am dus s' aduc lega' i la Ierusalim pe ceice se aflau acolo, ca s' fie pedepsi' i. ⁶Cînd eram pe drum' î m' apropiam de Damasc, deodat' , pela amiaz' , a str' lucit î mprejurul meu o mare lumin' din cer. ⁷Am c' zut la p' mînt, î am auzit un glas, care-mi zicea: „Saule, Saule, pentru ce M' prigone ti?” ⁸„Cine e ti, Doamne?” am r' spuns eu. î El mi -a zis: „Eu sînt Isus din Nazaret, pe care -L prigone ti.” ⁹Cei ce erau cu mine, au v' zut bine lumina, î s'au î nfrico' at; dar n'au auzit glasul Celui ce vorbea. ¹⁰Atunci am zis: „Ce s' fac, Doamne?” „Scoal' -te”, mi -a r' spuns Domnul, „du-te î n Damasc, î acolo' î se va spune ce trebuie s' faci.” ¹¹„Fiindc' nu puteam s' v' d' nimic, din pricina str' lucirii luminii aceleia, ceice erau cu mine, m'au luat de mîn' , î a a am ajuns î n Damasc. ¹²î a venit la mine un om, numit Anania, b' rbat tem' tor de Dumnezeu, dup' Lege, î pe care to' i Iudeii, cari locuiesc î n Damasc, î l vorbeau de bine. ¹³El mi -a zis: „Frate Saule, cap' t' - i din nou vederea!” Chiar î n clipa aceea, mi-am c' p' tat vederea, î m'am uitat le el. ¹⁴El mi -a zis: „Dumnezeul p' rin ilor' no' tri te -a ales s' cuno' ti voia Lui, s' vezi pe Cel Neprih' nit, î s' auzi cuvinte din gura Lui; ¹⁵c'ci î i vei fi martur, fa' de to' i oamenii, pentru lucrurile, pe cari le-ai v' zut' î auzit. ¹⁶î acum, ce z' bove ti? Scoal' -te, prime te botezul, î fii sp' lat de p' catele tale, chemînd Numele Domnului.” ¹⁷î mi s'a î ntî mplat c' , dup' ce m'am î ntors la Ierusalim, pe cînd m' rugam î n templu, am c' zut î ntr'o r' pire sufleteasc' ; ¹⁸î am v' zut pe Domnul care-mi zicea: „Gr' be te-te, ie î iute din Ierusalim, c'ci nu vor primi m' rturisirea ta despre Mine.” ¹⁹î am zis: „Doamne, ei' tiu c' eu b' gam î n temni' î b' team prin sinagogi pe ceice cred î n Tine: ²⁰î c' , atunci cînd se v' rsa sîngele lui tefan, marturul T' u, eram' î eu de fa' , î mi uneam î ncuviin' area mea cu a celorl' a î , î p' zeam hainele celor ce -l

omorau.`` 21 Atunci El mi -a zis: „Du-te, c ci te voi trimite departe la Neamuri..`` 22 Ei l-au ascultat pîn la cuvîntul acesta. Dar atunci i-au ridicat glasul, i au zis: „Ia de pe p mînt pe un astfel de om! Nu este vrednic s tr iasc !`` 23 i scoteau strig te, î i aruncau hainele, i asvîrleau cu rîn în v duh. 24 C pitanul a poruncit s duc pe Pavel în cet uie i s -l cerceteze, b tîndu -l cu biciul, ca s afle din ce pricin strigau a a împotriva lui. 25 Pe cînd îl legau cu curele, Pavel a zis suta ului, care era de fa : „V este îng duit s bate i pe un Roman, care nu este osîndit?`` 26 La auzul acestor cuvinte, suta ul s'a dus s dea de tire c pitanului, i a zis: „Ce ai de gînd s faci? Omul acesta este cet ean roman.`` 27 i cînd a venit c pitanul, a zis lui Pavel: „Spune-mi, e ti roman?`` „Da``, i -a r spus el. 28 C pitanul a zis: „Eu cu o mare sum de bani am dobîndit cet enia aceasta.`` „i eu``, a zis Pavel, „sînt chiar n scut Roman.`` 29 Numaidcît, cei ce aveau s -l cerceteze prin b taie, au încetat s -l mai nec jeasc : ba c pitanul, cînd a aflat c Pavel este roman, s'a temut, pentru c -l legase. 30 A doua zi, fiindc voia s tie bine pentru ce este pîrît de Iudei, l -a deslegat, i a poruncit s se adune laolalt preo ii cei mai de seam i tot Soborul; apoi, a adus pe Pavel jos, i l -a pus înaintea lor.

Chapter 23

1 Pavel s'a uitat int la Sobor, i a zis: „Fra ilor, eu am vie uit cu toat cur ia cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, pîn în ziua aceasta..`` 2 Marele preot Anania a poruncit celor ce st teau lîng el s -l loveasc peste gur . 3 Atunci Pavel i -a zis: „Te va bate Dumnezeu, p rete v ruit! Tu ezi s m judeci dup Lege, i porunce ti s m loveasc , împotriva Legii!`` 4 Cei ce st teau lîng el, i-au zis: „Î i ba i joc de marele preot al lui Dumnezeu?`` 5 i Pavel a zis: „N'am tiut, fra ilor, c este marele preot; c ci este scris: „Pe mai marele norodului t u s nu -l gr ie ti de r u.`` 6 Pavel, ca unul care tia c o parte din adunare erau Saduchei, iar alta Farisei, a strigat în plin Sobor: „Fra ilor, eu sînt Fariseu, fiu de Fariseu; din pricina n dejdii în învierea mor ilor sînt dat în judecat .`` 7 Cînd a zis vorbele acestea, s'a stîrnit o neîn elegere între Farisei i Saduchei, i adunarea s'a desbinat. 8 C ci Saduchei zic c nu este înviere, nici înger, nici duh, pe cînd Fariseii le m rturisesc pe amîndou . 9 S'a f cut o mare zarv ; i cî iva c rturari din partida Fariseilor, s'au sculat în picioare, au început o ceart aprins , i au zis: „Noi nu g sim nici o vin în omul acesta; dar dac i -a vorbit un duh sau un înger?``... 10 Fiindc gîlceava cre tea, c pitanul, se temea ca Pavel s nu fie rupt în buc i de ei. De aceea a poruncit osta ilor s se pogoare s -l smulg din mijlocul lor, i s -l duc în cet uie. 11 În noaptea urm toare, Domnul S'a ar tat lui Pavel, i i -a zis: „Îndr zne te, Pavele; c ci, dup cum ai m rturisit despre Mine în Ierusalim, tot a a trebuie s m rturise ti i în Roma.`` 12 La ziu , Iudeii au uneltit i s'au legat cu blestem c nu vor mînca, nici nu vor bea, pîn nu vor omorî pe Pavel. 13 Cei ce f cuser leg mîntul acesta, erau mai mul i de patruzeci. 14 Ei s'au dus la preo ii cei mai de seam i la b trîni, i le-au zis: „Noi ne-am legat cu mare blestem s nu gust m nimic pîn nu vom omorî pe Pavel. 15 Acum dar, voi, împreun cu Soborul, da i de tire c pitanului, i ruga i -l s -l aduc mîne jos înaintea voastr , ca i cum a i vrea s -i cerceta i pricina mai cu deam runtul; i pîn s ajung el,

noi sîntem gata s -l omorîm.`` 16Fiul serei lui Pavel a auzit de această curs , s'a dus în cet uie, i a spus lui Pavel. 17Pavel a chemat pe unul din suta i, i a zis: „Du pe tinerelul acesta la c pitan, c ci are s -i spun ceva.`` 18Suta ul a luat pe tîn r cu el, l -a dus la c pitan, i a zis: „Pavel cel întemni at m'a chemat i m'a rugat s aduc la tine pe acest tinerel, care are s -i spun ceva.`` 19C pitanul l -a apucat de mîn , l -a luat deoparte, i l -a întrebat: „Ce ai s -mi spui?`` 20El a r spuns: „Iudeii s'au sf tuit s te roage s aduci mîne pe Pavel înaintea Soborului, ca i cum ai avea s -l cercetezi mai cu deam runtul. 21Tu s nu -i ascul i, pentruc mai mul i de patruzeci dintre ei îl pîndesc, i s'au legat cu blestem s nu m nînce i s nu bea nimic pîn nu -l vor omorî; acum stau gata, i n'a teapt decît f g duala ta.`` 22Capitanul a l sat pe tinerel s plece, i i -a poruncit s nu spun nim nui c i -a descoperit aceste lucruri. 23În urm , a chemat pe doi suta i, i le -a zis: „La ceasul al treilea din noapte, s ave i gata dou sute de osta i, aptezeci de c l re i i dou sute de sul i ari, ca s mearg pîn la Cezarea.`` 24Le -a poruncit s aduc i dobitoace pentru Pavel, ca s -l pun c lare, i s -l duc s n tos i teaf r la dreg torul Felix. 25Lui Felix i -a scris o scrisoare cu urm torul cuprins: 26„Claudius Lisias c tre prea alesul dreg tor Felix: plec ciune! 27Acest om, pe care l-au prins Iudeii, era s fie omorît de ei; i eu m'am dus repede cu osta i, i l-am scos din mîna lor, c ci am aflat c este Roman. 28Am vrut s aflu pricina pentru care -l pîrau, i l-am adus înaintea Soborului lor. 29Am g sit c era pîrît pentru lucruri privitoare la Legea lor, dar c nu s vîr ise nicio nelegiuire, care s fie vrednic de moarte sau de lan uri. 30Mi s'a dat îns de tire c Iudeii îl pîndesc ca s -l omoare; l-am trimes îndat la tine, i am f cut cunoscut i celor ce -l învinuiesc, s -i spun ie ce au împotriva lui. Fii s n tos.`` 31Osta ii, dup porunca, pe care o primiser , au luat pe Pavel, i l-au dus noaptea pîn la Antipatrida. 32A doua zi au l sat pe c l re i s -i urmeze drumul înainte cu el, iar ei s'au întors în cet uie. 33Ajun i în Cezarea, c l re ii au dat scrisoarea în mîna dreg torului, i au adus pe Pavel înaintea lui. 34Dreg torul, dup ce a citit scrisoarea, a întrebat din ce inut este Pavel. Cînd a aflat c este din Cilicia, 35„te voi asculta``, a zis el, „cînd vor veni pîrî ii t i.`` i a poruncit s fie p zit în palatul lui Irod.

Chapter 24

1Dup cinci zile, a venit marele preot Anania cu unii din b trîni i cu un vorbitor, numit Tertul. Au adus înaintea dreg torului plîngere împotriva lui Pavel. 2Pavel a fost chemat, i Tertul a început s -l pîrasc astfel: „Prea alesule Felix, tu ne faci s ne bucur m de o pace mare; i neamul acesta a c p tat îmbun t iri s n toase prin îngrijirile tale. 3Lucrul acesta îl m rturisim cu toat mul mita, în toat vremea i în tot locul. 4Dar, ca s nu te in prea mult, te rog s ascul i, în bun tatea ta, cîteva cuvinte. 5Am g sit pe omul acesta, care este o cium : pune la cale r zvr tiri printre to i Iudeii de pe tot p mîntul, este mai marele partidei Nazarinenilor, 6i a cercat s spurce chiar i Templul. i am pus mîn pe el. Am vrut s -l judec m dup Legea noastr : 7dar a venit c pitanul Lisias, l -a smuls din mînile noastre cu mare sil , 8i a poruncit pîrî ilor lui s vin înaintea ta. Dac -l vei cerceta, tu

întru i vei putea afla de la el toate lucrurile de cari îl pîrîm noi.`` 9Iudeii s'au unit la învinuirea aceasta, i au spus c a a stau lucrurile. 10Dup ce i -a f cut dreg torul semn s vorbeasc , Pavel a r spus: „Fiindc tiu c de mul i ani e ti judec torul neamului acestuia, voi r spunde cu încredere pentru ap rarea mea. 11Nu sînt mai mult de dou sprezece zile, -te po i încredin a de lucrul acesta-de cînd m'am suit s m închin la Ierusalim. 12Nu m'au g sit nici în Templu, nici în sinagogi, nici în cetate, sînd de vorb cu cineva, sau f cînd r scoal de norod. 13A a c n'ar putea dovedi lucrurile de cari m pîr sc acum. 14Î i m rturisesc c slujesc Dumnezeului p rin ilor mei dup Calea, pe care ei o numesc partid ; eu cred tot ce este scris în Lege i în Prooroci, 15 i am în Dumnezeu n dejdea aceasta, pe care o au i ei în i i, c va fi o înviere a celor drep i i a celor nedrep i. 16De aceea m silesc s am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu i înaintea oamenilor. 17Dup o lips de mai mul i ani, am venit s aduc milostenii neamului meu, i s aduc daruri la Templu. 18Tocmai atunci ni te Iudei din Asia m'au g sit cur it în Templu, nu cu gloat , nici cu zarv . 19Ei în i i ar trebui s se înf i eze înaintea ta, i s m pîrasc , dac au ceva împotriva mea. 20Sau s spun ace tia singuri de ce nelegiuire m'au g sit vinovat, cînd am stat înaintea Soborului, 21afar numai doar de strig tul acesta, pe care l-am scos în mijlocul lor: „Pentru învierea mor ilor sînt dat eu în judecat ast zi înaintea voastr .`` 22Felix, care tia destul de bine despre „Calea`` aceasta, i -a amînat zicînd: „Am s cercetez pricina voastr cînd ca veni c pitanul Lisias.`` 23 i a poruncit suta ului s p zeasc pe Pavel, dar s -l lase pu in mai slobod, i s nu opreasc pe nimeni din ai lui s -i slujeasc sau s vin la el. 24Dup cîteva zile, a venit Felix cu nevast -sa Drusila, care era Iudeic ; a chemat pe Pavel, i l -a ascultat despre credin a în Hristos Isus. 25Dar, pe cînd vorbea Pavel despre neprih nire, despre înfrînare i despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a zis: „De ast dat , du-te; cînd voi mai avea prilej, te voi chema.`` 26Totodat el tr gea n dejde c Pavel are s -i dea bani; de aceea trimetea i mai des s -l cheme, ca s stea de vorb cu el. 27Doi ani au trecut astfel; i în locul lui Felix, a venit Porcius Festus. Felix a vrut s fac pe placul Iudeilor, i a l sat pe Pavel în temni .

Chapter 25

1Festus, cînd a venit în inutul s u, dup trei zile s'a suit dela Cezarea în Ierusalim. 2Preo ii cei mai de seam i frunta ii Iudeilor i-au adus plîngere împotriva lui Pavel. L-au rugat cu st ruin , 3 i i-au cerut, ca un hatîr pentru ei, s trimeat s -l aduc la Ierusalim. Prin aceasta îi întindeau o curs , ca s -l omoare pe drum. 4Festus a r spus c Pavel este p zit în Cezarea, i c el însu are s plece în curînd acolo. 5„Deci``, a zis el, „cei mai de frunte dintre voi s se coboare împreun cu mine, i, dac este ceva vinovat în omul acesta, s -l pîrasc .`` 6Festus n'a z bovit între ei decît opt sau zece zile; apoi s'a coborît la Cezarea. A doua zi, a ezut pe scaunul de judec tor, i a poruncit s fie adus Pavel. 7Cînd a sosit Pavel, Iudeii, cari veniser dela Ierusalim, l-au înconjurat, i au adus împotriva lui multe i grele învinuiri, pe cari nu le puteau dovedi. 8Pavel a început s se apere, i a zis: „N'am p c tuit cu nimic, nici împotriva Legii Iudeilor, nici împotriva Templului, nici împotriva Cezarului.``

⁹Festus, care voia să capete bun voine a Iudeilor, drept răspuns, a zis lui Pavel: „Vrei să te sui la Ierusalim, și să fii judecat pentru aceste lucruri înaintea mea?” ¹⁰Pavel a zis: „Eu stau înaintea scaunului de judecată al Cezarului; acolo trebuie să fiu judecat. Pe Iudei nu i-am nedreptățit cu nimic, după cum îți este foarte bine. ¹¹Dacă am făcut vreo nedreptate sau vreo nelegiuire vrednică de moarte, nu mă dau în luptă dela moarte; dar, dacă nu este nimic adevărat din lucrurile de care mă pârșezi, nimeni n'are dreptul să mă dea în mâinile lor. Cer să fiu judecat de Cezar.” ¹²Atunci Festus, după ce s'a chibzuit cu sfetnicii lui, a răspuns: „De Cezar ai cerut să fii judecat, înaintea Cezarului te vei duce.” ¹³După câteva zile, împăratul Agripa și Berenice au sosit la Cezarea, ca să ureze de bine lui Festus. ¹⁴Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel; și a zis: „Felix a lăsat în temniță pe un om, ¹⁵împotriva căruia, când eram eu în Ierusalim, mi s'au plâns preoții cei mai de seamă în biserica Iudeilor, și i-au cerut osândirea. ¹⁶Le-am răspuns că la Romani nu este obiceiul să se dea niciun om, înainte ca cel pârșit să fi fost pus față de pârșii lui, și să fi avut puțin a se apărea de lucrurile de care este pârșit. ¹⁷Ei au venit deci aici; și, fără întârziere, am ezut a doua zi pe scaunul meu de judecător, și am poruncit să aduc pe omul acesta. ¹⁸Pârșii, când s'au înfățișat, nu l-au învinuit de nici unul din lucrurile rele, pe care mi le închipuiam eu. ¹⁹Aveam împotriva lui numai niște neînțelegeri, cu privire la religia lor și la un oarecare Isus, care a murit, și despre care Pavel spunea că este viu. ²⁰Fiindcă nu știam ce hotărâre să iau în neînțelegera aceasta, l-am întrebat dacă vrea să meargă la Ierusalim, și să fie judecat acolo pentru aceste lucruri. ²¹Dar Pavel a cerut ca pricina lui să fie înțelesă ca să fie supus hotărârii împăratului, și am poruncit să fie prezent până ce-l voi trimite la Cezar.” ²²Agripa a zis lui Festus: „A vrea să aud și eu pe omul acela.” „Mîine”, a răspuns Festus, „îl vei auzi.” ²³A doua zi, deci, Agripa și Berenice au venit cu mult fală, și au intrat în locul de ascultare împreună cu căpitani și cu oamenii cei mai de frunte ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus acolo. ²⁴Atunci Festus a zis: „Împărate Agripa, și voi toți care sînteți de față cu noi; uitați-vă la omul acesta, despre care toată mulțimea Iudeilor m'a rugat în Ierusalim și aici, strigînd că nu trebuie să mai trăiască. ²⁵Fiindcă am înțeles că n'a făcut nimic vrednic de moarte, și fiindcă singur a cerut să fie judecat de Cezar, am hotărât să-l trimet. ²⁶Eu n'am nimic temeinic de scris domnului meu cu privire la el; de aceea l-am adus înaintea voastră, și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca, după ce se va face cercetarea, să am ce scrie. ²⁷Căci mi se pare foarte înțelept să trimet pe un înțemnițat, fără să arăt de ce este pârșit.”

Chapter 26

¹Agripa a zis lui Pavel: „Ai voie să te aperi!” Pavel a întins mîna, și a început să se apere astfel: ²„Mă socotesc fericit, împărate Agripa, că am să mă apar astăzi înaintea ta, pentru toate lucrurile de care sînt pârșit de Iudei; ³căci tu cunoști foarte bine toate obiceiurile și neînțelegerile lor. De aceea, te rog să mă asculți cu înțelegere. ⁴Via mea, din cele dintîi zile ale tinereții mele, este cunoscut de toți Iudeii, pentru că am petrecut-o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu. ⁵Dacă vor să

mrturiseasc, ei tiu dela început c am trit, ca Fariseu, dup cea mai îngust partid a religiunii noastre. ⁶ i acum, sînt dat în judecat, pentru n dejdea f g duin ei, pe care a f cut -o Dumnezeu p rin ilor no tri, ⁷ i a c rei împlinire o a teapt cele dou sprezece semin ii ale noastre, cari slujesc necurmat lui Dumnezeu, zi i noapte. Pentru aceast n dejde împ rate, sînt pîrît eu de Iudei! ⁸ Ce? Vi se pare de necrezut c Dumnezeu înviaz mor ii? ⁹ i eu, ce -i drept, credeam c trebuie s fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret, ¹⁰ i a a am i f cut în Ierusalim. Am aruncat în temni pe mul i sfin i, c ci am primit puterea aceasta dela preo ii cei mai de seam ; i, cînd erau osîndi i la moarte, îmi d deam i eu votul împotriva lor. ¹¹ I-am pedepsit adesea în toate sinagogile i îmi d deam toat silin a ca s -i fac s huleasc . În pornirea mea nebun împotriva lor, îi prigoneam pîn i în cet ile str ine. ¹² În acest scop, m'am dus la Damasc, cu putere i învoire dela preo ii cei mai de seam . ¹³ Pela amiaz , împ rate, pe drum, am v zut str lucind împrejurul meu i împrejurul tovar ilor mei o lumin din cer, a c rei str lucire întrecea pe a soarelui. ¹⁴ Am c zut cu to ii la p mînt; i eu am auzit un glas, care-mi zicea în limba evreiasc : „Saule, Saule, pentruce M prigone ti? Î este greu s arunci, cu piciorul înapoi în vîrful unui epu .” ¹⁵ „Cine e ti, Doamne?” am r spus eu. i Domnul a zis: „Eu sînt Isus, pe care -L prigone ti. ¹⁶ Dar scoal -te, i stai în picioare; c ci M'am ar tat ie, ca s te pun slujitor i martor atît al lucrurilor, pe cari le-ai v zut, cît i al lucrurilor, pe cari M vei vedea f cîndu-le. ¹⁷ Te-am ales din mijlocul norodului acestuia i din mijlocul Neamurilor, la cari te trimet, ¹⁸ ca s le deschizi ochii, s se întoarc dela întunerec la lumin , i de supt puterea Satanei la Dumnezeu; i s primeasc , prin credin a în Mine, iertare de p cate i mo tenirea împreun cu cei sfin i i.” ¹⁹ De aceea, împ rate Agripa, n'am vrut s m împotrivesc vedeniei cere ti. ²⁰ Ci am propov duit întîi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toat Iudea, i la Neamuri, s se poc iasc i s se întoarc la Dumnezeu, i s fac fapte vrednice de poc in a lor. ²¹ Iat de ce au pus Iudeii mîna pe mine în Templu, i au c utat s m omoare. ²² Dar, mul mit ajutorului lui Dumnezeu, am r mas în via pîn în ziua aceasta; i am m rturisit înaintea celor mici i celor mari, f r s m dep rtez cu nimic dela ce au spus proorocii i Moise c are s se împlinim; ²³ i anume, c Hristosul trebuie s p timeasc , i c , dup ce va fi cel dintîi din învierea mor ilor, va vesti lumin norodului i Neamurilor.” ²⁴ Pe cînd vorbea el astfel ca s se apere, Festus a zis cu glas tare: „Pavele, e ti nebun! În v tura ta cea mult te face s dai în nebunie.” ²⁵ „Nu sînt nebun, prea alesule Festus,” a r spus Pavel; „dimpotriv , rostesc cuvinte adev rate i chibzuite. ²⁶ Împ ratul tie aceste lucruri, i de aceea îi vorbesc cu îndr zneal ; c ci sînt încredin at c nu -i este nimic necunoscut din ele, fiindc nu s'au petrecut într'un col ! ²⁷ Crezi tu în Prooroci, împ rate Agripa?... tiu c crezi.” ²⁸ i Agripa a zis lui Pavel: „Curînd mai vrei tu s m îndupleci s m fac cre tin!” ²⁹ „Fie curînd, fie tîrziu”, a r spus Pavel, „s dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci to i ceice m ascult ast zi, s fi i a a cum sînt eu, afar de lan urile acestea.” ³⁰ Împ ratul, dreg torul, Berenice, i to i cei ce edeau împreun cu ei, s'au sculat. ³¹ i cînd au plecat, ziceau unii c tre al ii: „Omul acesta n'a f cut nimic vrednic de moarte sau de închisoare.” ³² i Agripa a zis lui Festus: „Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dac n'ar fi cerut s fie judecat de Cezar.”

Chapter 27

¹Dup ce s'a hot rît s plec m cu corabia în Italia, pe Pavel i pe al i cî iva întemni a i i-au dat pe mîna unui suta al cetei de osta i Augusta, numit Iuliu. ²Ne-am suit într'o corabie dela Adramit, care avea s mearg pe coasta Asiei, i am pornit. Aveam cu noi pe Aristarh Macedoneanul din Tesalonic. ³A doua zi, am ajuns la Sidon; i Iuliu, care se purta omenos cu Pavel, i -a dat voie s mearg pe la prietenii s i, i s fie îngrijit de ei. ⁴Dup ce am plecat de acolo, am plutit pe lîng Cipru, pentru vînturile erau potrivnice. ⁵Dup ce am trecut marea care scald Cilicia i Pamfilia, am ajuns la Mira în Licia. ⁶Acolo suta ul a g sit o corabie din Alexandria, care mergea în Italia, i ne -a suit în ea. ⁷Timp de mai multe zile, am mers încet cu corabia, i nu f r greutate am atins în l imea Cnid, unde nu ne -a l sat vîntul s ne oprim. Am trecut pe la cap tul Cretei, al turi de Salmona. ⁸De abia am mers cu corabia pe marginea insulei, i am ajuns la un loc numit „Limanuri bune”, de care era aproape cetatea Lasea. ⁹Trecuse destul de mult vreme, i c l toria pe mare se f cea primejdioas , pentru trecuse chiar i vremea „postului”. De aceea Pavel a în tiin at pe ceilal i, ¹⁰i le -a zis: „Oamenilor, c l toria v d c nu se va face f r primejdie i f r mult pagub , nu numai pentru înc rc tur i pentru corabie, dar chiar i pentru vie ile noastre. ¹¹Suta ul a ascultat mai mult de cîrmaci i de st pînul cor biei de cît de vorbele lui Pavel. ¹²i fiindc limanul nu era bun de iernat, cei mai mul i au fost de p rere s plece cu corabia de acolo, ca s încerce s ajung la Fenix, liman din Creta, a ezat spre miaz zi-apus i spre miaz noapte-apus, ca s ierneze acolo. ¹³Începuse s sufle un vînt u or de miaz zi; i, ca unii cari se credeau st pîni pe înt , au ridicat ancorele, i au pornit cu corabia pe marginea Cretei. ¹⁴Dar nu dup mult vreme, s'a desl n uit asupra insulei un vînt furtunos, numit Eurachilon. ¹⁵Corabia a fost luat de el, f r s poat lupta împotriva vîntului, i ne-am l sat du i în voia lui. ¹⁶Am trecut repede pela partea de jos a unui ostrov, numit Clauda, i abia am putut s punem mîna pe luntre. ¹⁷Dup ce au ridicat -o în sus, au întrebun at mijloace de ajutor, au încins corabia cu frînghii; i, de team s nu cad peste Sirta, au l sat pînzele în jos. Astfel s'au l sat mîna i de vînt. ¹⁸Fiindc eram b tu i foarte tare de furtun , a doua zi au început s arunce în mare înc rc tura din corabie, ¹⁹i a treia zi, noi, cu mînil noastre, am lep dat uneltele cor biei. ²⁰Soarele i stelele nu s'au v zut mai multe zile, i furtuna era a a de puternic în cît la urm pierdusem orice n dejde de sc pare. ²¹Oamenii nu mîncaser de mult vreme. Atunci Pavel s'a sculat în mijlocul lor, i a zis: „Oamenilor, trebuia s m asculta i, i s nu fi pornit cu corabia din Creta, ca s fi sc pat de aceast primejdie i de aceast pagub . ²²Acum v sf tuiesc s fi i cu voie bun ; pentru nici unul din voi nu va pieri; i nu va fi alt pierdere decît a cor biei. ²³Un înger al Dumnezeului, al c ruia sînt eu, i c ruia îi slujesc, mi s'a ar tat azi noapte, ²⁴i mi -a zis: „Nu te teme, Pavele; tu trebuie s stai înaintea Cezarului; i iat c Dumnezeu i -a d ruit pe to i cei ce merg cu corabia împreun cu tine.” ²⁵De aceea, oamenilor, lini ti i-v , c ci am încredere în Dumnezeu c se va întîmpla a a cum mi s'a spus. ²⁶Dar trebuie s d m peste un ostrov.” ²⁷În noaptea a patrusprezecea, pe cînd eram împin i încoace i încolo cu corabia pe marea Adriatic , pela miezul nop ii, marinarii au b nuit c se apropie de p mînt. ²⁸Au m surat adîncimea apei, i au g sit dou zeci de stînji; au mers pu in mai departe, au

m surat -o din nou, i au g sit cincisprezece stînjeni. ²⁹De team s nu se loveasc de stînci, au aruncat patru ancore înspre cîrma cor biei, i doreau s se fac ziu . ³⁰Dar deoarece cor bierii c utau s fug din corabie, i slobozeau luntrea în mare, supt cuvînt c ar vrea s arunce ancorele în spre partea dinainte a cor biei, ³¹Pavel a zis suta ului i osta ilor: „Dac oamenii ace tia nu vor r mînea în corabie, nu pute i fi sc pa i.” ³²Atunci osta ii au t iat funiile luntrii, i au l sat -o s cad jos. ³³Înainte de ziu , Pavel a rugat pe to i s m nînce, i a zis: „Ast zi sînt patrusprezece zile, decînd sta i mereu de veghe, i n'a i luat nimic de mîncare în gur . ³⁴Deaceea v rog s mîncă i, c ci lucrul acesta este pentru sc pareă voastr ; i nu vi se va pierde nici un p r din cap.” ³⁵Dup ce a spus aceste vorbe, a luat pîne, a mul mit lui Dumnezeu, înaintea tuturor, a frînt -o, i a început s m nînce. ³⁶To i s'au îmb rb tat atunci, i au luat i ei de au mîncat. ³⁷În corabie eram de to i: dou sute aptezeci i ase de suflete. ³⁸Dup ce s'au s turat, au u urat corabia, aruncînd grîul în mare. ³⁹Cînd s'a f cut ziu , n'au cunoscut p mîntul; dar au v zut de departe un golf, care avea maluri nisipoase, i au hot rît s împing corabia într'acolo, dac va fi cu putin . ⁴⁰Au t iat ancorele, ca s le sloboad în mare, i au sl bit în acela timp funiile cîrmelor; apoi au ridicat ventrila cea mic dup suflarea vîntului, i s'au îndreptat spre mal. ⁴¹Dar au dat peste o limb de p mînt, unde s'a înfipt corabia; i partea dinainte a cor biei s'a împlîntat i st tea neclintit , pe cînd partea dinapoi a început s se rup de izbitura valurilor. ⁴²Osta ii au fost de p rere s omoare pe cei întemni a i, ca s nu scape vreunul prin înot. ⁴³Suta ul îns , care voia s scape pe Pavel, i -a oprit dela gîndul acesta. A poruncit ca cei ce pot înota, s se arunce de pe corabie în ap , i s ias cei dintîi la p mînt; ⁴⁴iar ceilal i s se a eze unii pe scînduri, iar al ii pe frînturi de corabie, i a a s'a f cut c au ajuns to i teferi la uscat.

Chapter 28

¹Dup ce am sc pat de primejdie, am aflat c ostrovul se chema Malta. ²Barbarii ne-au ar tat o bun voin pu in obicinuit ; ne-au primit pe to i la un foc mare, pe care -l aprinseser din pricin c ploua, i se l sase un frig mare. ³Pavel strînsese o gr mad de m r cini, i -i pusese pe foc; o n pîrc a ie it afar din pricina c ldurii, i s'a lipit de mîna lui. ⁴Barbarii, cînd au v zut n pîrcă spînzurat de mîna lui, au zis unii c tre al ii: „Cu adev rat omul acesta este un uciga , c ci ‚Dreptatea` nu vrea s -l lase s tr iasc , m car c a fost sc pat din mare.” ⁵Pavel a scuturat n pîrcă în foc, i n'a sim it niciun r u. ⁶Oamenii aceia se a teptau s -l vad umflîndu-se sau c zînd deodat mort; dar, dup ce au a teptat mult, i au v zut c nu i se întîmpl niciun r u, i-au schimbat p rerea, i ziceau c este un zeu. ⁷În împrejurimi erau mo iile mai marelui ostrovului, numit Publius. El ne -a primit i ne -a osp tat cu cea mai mare bun voin trei zile. ⁸Tat l lui Publius z cea atunci în pat, bolnav de friguri i de urdinare. Pavel s'a dus la el, s'a rugat, a pus mînil peste el, i l -a vindecat. ⁹Atunci au venit i ceilal i bolnavi din ostrovul acela, i au fost vindeca i. ¹⁰Ni s'a dat mare cinste; i, la plecarea noastr cu corabia, ne-au dat tot ce ne trebuia pentru drum.” ¹¹Dup o edere de trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase în ostrov i care purta semnul Dioscurilor. ¹²Am ajuns la

Siracusa, i am r mas acolo trei zile. ¹³De acolo, am mers înainte pe lîng coast , i am venit la Regio; iar a doua zi, fiindc sufla vîntul de miaz zi, dup dou zile, am venit la Puzole, ¹⁴unde am dat peste ni te fra i, cari ne-au rugat s mai r mînem apte zile cu ei. i a a am ajuns la Roma. ¹⁵Din Roma ne-au ie it înainte, pîn în „Forul lui Apiu`”, i pîn la „Cele trei Cîrciumi`”, fra ii, cari auziser despre noi. Cînd i -a v zut Pavel, a mul mit lui Dumnezeu, i s'a îmbr tat. ¹⁶Cînd am ajuns la Roma, suta ul a dat pe cei întemni a i c pitanului str jerilor palatului, iar lui Pavel i s'a îng duit s r mîn într'un loc deosebit cu un osta care -l p zea. ¹⁷Dup trei zile, Pavel a chemat pe mai marii Iudeilor; i, cînd s'au adunat, le -a zis: „Fra ilor, f r s fi f cut ceva împotriva norodului sau obiceiurilor p rin ilor no tri, am fost b gat la închisoare în Ierusalim, i de acolo am fost dat în mînile Romanilor. ¹⁸Dup ce m'au supus la cercetare, ei aveau de gînd s -mi dea drumul, pentruc nu era în mine nici o vin vrednic de moarte. ¹⁹Dar Iudeii s'au împotrivit, i am fost silit s cer s fiu judecat de Cezar, f r s am dealfel niciun gînd s pîr sc neamul meu. ²⁰De aceea, v'am chemat s v v d, i s vorbesc cu voi; c ci din pricina n dejdii lui Israel port eu acest lan .` ²¹Ei i-au r spus: „Noi n'am primit din Iudea nici o scrisoare cu privire la tine, i n'a venit aici nici un frate, care s fi spus sau s fi vorbit ceva r u despre tine. ²²Dar am vrea s auzim p rerea ta, pentruc tim c partida aceasta pretutindeni stîrne te împotrivire.` ²³I-au hot rît o zi, i au venit mai mul i la locuin a lui. Pavel le -a vestit Împ r ia lui Dumnezeu, le -a adus dovezi, i a c utat s -i încredin eze, prin Legea lui Moise i prin Prooroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea inea de diminea pîn seara. ²⁴Unii au crezut ce le spunea el, iar al ii n'au crezut. ²⁵Fiindc ei au plecat acas în neîn elegere unii cu al ii, Pavel n'a ad ugat decît aceste vorbe: „Bine a spus Duhul Sfînt prin proorocul Isaia c tre p rin ii vo tri, ²⁶cînd a zis: „Du-te la poporul acesta, i zi -i: „Ve i auzi cu urechile voastre, i nu ve i în elege; cu ochii vo tri ve i privi, i nu ve i vedea. ²⁷C ci inima acestui norod s'a împietrit; ei aud greu cu urechile, i-au închis ochii, ca nu cumva s vad cu ochii, s aud cu urechile, s în eleag cu inima, s se întoarc la Dumnezeu, i s -i vindec.` ²⁸S ti i dar c mîntuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimeas Neamurilor, i o vor asculta.` ²⁹Cînd a zis aceste vorbe, Iudeii au plecat, vorbind cu aprindere între ei. ³⁰Pavel a r mas doi ani întregi într'o cas , pe care o luase cu chirie. Primea pe to i cari veneau s -l vad , ³¹propov duia Împ r ia lui Dumnezeu, i înv a pe oameni, cu toat îndr zneala i f r nicio pedic , cele privitoare la Domnul Isus Hristos

Romans

Chapter 1

¹Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat s fie apostol, pus deoparte ca s vesteasc Evanghelia lui Dumnezeu, ²pe care o f g duise mai înainte prin proorocii S i în Sfintele Scripturi. ³Ea prive te pe Fiul S u, n scut din s mîn a lui David, în ce prive te trupul, ⁴iar în ce prive te duhul sfin eniei dovedit

cu putere c este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea mor ilor; adic pe Isus Hristos, Domnul nostru, ⁵prin care am primit harul i apostolia, ca s aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credin ei pe toate Neamurile, ⁶între cari sînte i i voi, cei chema i s fi i ai lui Isus Hristos. ⁷Deci, vou tuturor, cari sînte i prea iubi i ai lui Dumnezeu în Roma, chema i s fi i sfin i: Har i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus Hristos! ⁸Mai întîi mul mesc Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi to i, c ci credin a voastr este vestit în toat lumea. ⁹Dumnezeu, c ruia Îi slujesc în duhul meu, în Evanghelia Fiului S u, îmi este martor c v pomenesc neîncetat în rug ciunile mele, ¹⁰i cer totdeauna ca, prin voia lui Dumnezeu, s am însfîr it fericirea s vin la voi. ¹¹C ci doresc s v v d, ca s v dau vreun dar duhovnicesc pentru înt rirea voastr , ¹²sau mai degrab , ca s ne îmb rb t m laolalt în mijlocul vostru, prin credin a, pe care o avem împreun , i voi i eu. ¹³Nu vreau s nu ti i, fra ilor, c , de multeori am avut de gînd s vin la voi, ca s culeg vreun rod printre voi, ca printre celealte neamuri, dar am fost împedicat pîn acum. ¹⁴Eu sînt dator i Grecilor i Barbarilor, i celor înv a i i celor neînv a i. ¹⁵Astfel, în ce m prive te pe mine, am o vie dorin s v vestesc Evanghelia vou celor din Roma. ¹⁶C ci mie nu mi -e ru ine de Evanghelia lui Hristos; fiindc ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiec ruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului; ¹⁷deoarece în ea este descoperit o neprih nire, pe care o d Dumnezeu, prin credin i care duce la credin , dup cum este scris: „Cel neprih nit va tr i prin credin .” ¹⁸Mînia lui Dumnezeu se descopere din cer împotriva oric rei necinstiri a lui Dumnezeu i împotriva oric rei nelegiuri a oamenilor, cari în du e adev rul în nelegiuirea lor. ¹⁹Fiindc ce se poate cunoa te despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, c ci le -a fost ar tat de Dumnezeu. ²⁰În adev r, însu irile nev zute ale Lui, puterea Lui vecinic i dumnezeirea Lui, se v d l murit, dela facerea lumii, cînd te ui i cu b gare de seam la ele în lucrurile f cute de El. A a c nu se pot desvinov i; ²¹fiindc , m car c au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au prosl vit ca Dumnezeu, nici nu I-au mul mit; ci s'au dedat la gîndiri de arte, i inima lor f r pricepere s'a întunecat. ²²S'au f lit c sînt în elep i, i au înebunit; ²³i au schimbat slava Dumnezelui nemuritor într'o icoan care seam n cu omul muritor, p s ri, dobitoace cu patru picioare i tîrîtoare. ²⁴De aceea, Dumnezeu i -a l sat prad necur iei, s urmeze poftetele inimilor lor; a a c î i necinstesc singuri trupurile; ²⁵c ci au schimbat în minciun adev rul lui Dumnezeu, i au slujit i s'au închinat f pturii în locul F c torului, care este binecuvîntat în veci! Amin. ²⁶Din pricina aceasta, Dumnezeu i -a l sat în voia unor patimi scîrboase; c ci femeile lor au schimbat întrebuin area fireasc a lor într'una care este împotriva firii; ²⁷tot astfel i b rba ii, au p r sit întrebuin area fireasc a femeii, s'au aprins în poftetele lor unii pentru al ii, au s vîr it parte b rb teasc cu parte b rb teasc lucruri scîrboase, i au primit în ei în i i plata cuvenit pentru r t cirea lor. ²⁸Fiindc n'au c utat s p streze pe Dumnezeu în cuno tin a lor, Dumnezeu i -a l sat în voia min ii lor blestemate, ca s fac lucruri neîng duite. ²⁹Astfel au ajuns plini de ori ce fel de neleguire, de curvie, de viclenie, de l comie, de r utate; plini de pizm , de ucidere, de ceart , de în el ciune, de porniri r ut cioase; sînt optitori, ³⁰bîrfitori, urîtori de Dumnezeu, obraznici, trufa i, l ud ro i, n scocitori de rele, neascult tori de p rin i, ³¹f r pricepere, c lc tori de cuvînt, f r dragoste fireasc , neîndupleca i, f r mil . ³²i, m car c tiu hot rîrea lui

Dumnezeu, c cei ce fac asemenea lucruri, sînt vrednici de moarte, totu , ei nu numai c le fac, dar i g sesc de buni pe cei ce le fac.

Chapter 2

¹A a dar, omule, oricine ai fi tu, care, judeci pe altul, nu te po i desvinov i; c ci prin faptul c judeci pe altul, te osînde ti singur; fiindc tu, care judeci pe altul, faci acelea i lucruri. ²tim, în adev r, c judecata lui Dumnezeu împotriva celor ce s vîr esc astfel de lucruri, este potrivit cu adev rul. ³i crezi tu, omule, care judeci pe cei ce s vîr esc astfel de lucruri, i pe cari le faci i tu, c vei sc pa de judecata lui Dumnezeu? ⁴Sau dispre uie ti tu bog iile bun t ii, îng duin ei i îndelungei Lui r bd ri? Nu vezi tu c bun tatea lui Dumnezeu te îndeamn la poc in ? ⁵Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea s se poc iasc , î i aduni o comoar de mînie pentru ziua mîniei i a ar t rii dreptei judec i a lui Dumnezeu, ⁶care va r spl ti fiec ruia dup faptele lui. ⁷i anume, va da via a vecinic celor ce, prin st ruin a în bine, caut slava, cinstea i nemurirea; ⁸i va da mînie i urgie celor ce, din duh de gîlceav , se împotrivesc adev rului i ascult de nelegiuire. ⁹Necaz i strîmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face r ul: întîi peste Iudeu, apoi peste Grec. ¹⁰Slav , cinste i pace va veni îns peste oricine face binele: întîi peste Iudeu, apoi peste Grec. ¹¹C ci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fa a omului. ¹²To i ceice au p c tuit f r lege, vor pieri f r lege; i to i ceice au p c tuit avînd lege, vor fi judeca i dup lege. ¹³Pentruc nu cei ce aud Legea, sînt neprih ni i înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc legea aceasta, vor fi socoti i neprih ni i. ¹⁴Cînd Neamurile, m car c n'au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, cari n'au o lege, î i sînt singuri lege; ¹⁵i ei dovedesc c lucrarea Legii este scris în inimile lor; fiindc despre lucrarea aceasta m rturise te cugetul lor i gîndurile lor, cari sau se învinov esc sau se desvinov esc între ele. ¹⁶i faptul acesta se va vedea în ziua cînd, dup Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor. ¹⁷Tu, care te nume ti Iudeu, care te reazimi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeul t u, ¹⁸care cuno ti voia Lui, care tii s faci deosebire între lucruri, pentruc e ti înv at de Lege; ¹⁹tu, care te m gule ti c e ti c l uza orbilor, lumina celor ce sînt în întunec, ²⁰pov uitorul celor f r minte, înv torul celor ne tiutori, pentruc în Lege ai dreptarul cuno tin ei depline i al adev rului; - ²¹tu deci, care înye i pe al ii, pe tine însu i nu te înye i? Tu, care propov duie ti: „S nu furi,`` furi? ²²Tu care zici: „S nu preacurve ti,`` preacurve ti? Tu, c ruia i -e scîrb de idoli, le j fuie ti templele? ²³Tu, care te f le ti cu Legea, necinste ti pe Dumnezeu prin c lcarea acestei Legi? ²⁴C ci „din pricina voastr este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri``, dup cum este scris. ²⁵T ierea împrejur, negre it, este de folos, dac împline ti Legea; dar dac tu calci Legea, t ierea ta împrejur ajunge net iere împrejur. ²⁶Dac deci, cel net iat împrejur p ze te poruncile Legii, net ierea lui împrejur nu i se va socoti ea ca o t iere împrejur? ²⁷Cel net iat împrejur din na tere, care împline te Legea, nu te va osîndi el pe tine, care o calci, m car c ai slova Legii i t ierea împrejur? ²⁸Iudeu nu este acela care se arat pe dinafar c este Iudeu; i t iere împrejur nu

este aceea care este pe dinafar , în carne. ²⁹Ci Iudeu este acela care este Iudeu înl untru; i t iere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slov ; un astfel de Iudeu î i scoate lauda nu dela oameni, ci dela Dumnezeu.

Chapter 3

¹Care este deci înțîietatea Iudeului, sau care este folosul t ierii împrejur? ²Oricum, sînt mari. i mai înțîi de toate, prin faptul c lor le-au fost încredin ate cuvintele lui Dumnezeu. ³i ce are a face dac unii n'au crezut? Necredin a lor va nimici ea credincio ia lui Dumnezeu? ⁴Nicidecum! Dimpotriv , Dumnezeu s fie g sit adev rat i to i oamenii s fie g si i mincino i, dup cum este scris: „Ca s fii g sit neprih nit în cuvintele Tale, i s ie i biruitor cînd vei fi judecat.” ⁵Dar, dac nelegiuirea noastr pune în lumin neprih nirea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept cînd Î i desl n uie te mînia? (Vorbescîn felul oamenilor.) ⁶Nicidecum! Pentruc , altfel, cum va judeca Dumnezeu lumea? ⁷i dac , prin minciuna mea, adev rul lui Dumnezeu str luce te i mai mult spre slava Lui, dece mai sînt eu însumi judecat ca p c tos? ⁸i de ce s nu facem r ul ca s vin bine din el, cum pretind unii, cari ne vorbesc de r u, c spunem noi? Osînda acestor oameni este dreapt . ⁹Ce urmeaz atunci? Sîntem noi mai buni decît ei? Nicidecum. Fiîndc am dovedit c to i, fie Iudei, fie Greci, sînt supt p cat, ¹⁰dup cum este scris: „Nu este nici un om neprih nit, niciunul m car. ¹¹Nu este nici unul care s aib pricepere. Nu este nici unul care s caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu. ¹²To i s'au ab tut, i au ajuns ni te netrebnici. Nu este niciunul care s fac binele, niciunul m car. ¹³Gîtlejul lor este un mormînt deschis; se slujesc de limbile lor ca s în ele; supt buze au venin de aspid ; ¹⁴gura le este plin de blestem i de am r ciune; ¹⁵au picioarele grabnice s verse sînge; ¹⁶pr p dul i pustiirea sînt pe drumul lor; ¹⁷nu cunosc calea p cii; ¹⁸frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor.” ¹⁹tîm îns c tot ce spune Legea, spune celor ce sînt supt Lege, pentruca orice gur s fie astupat , i toat lumea s fie g sit vinovat înaintea lui Dumnezeu. ²⁰C ci nimeni nu va fi socotit neprih nit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cuno tin a deplin a p catului. ²¹Dar acum s'a ar tat o neprih nire (Grece te: dreptate), pe care o d Dumnezeu, f r lege-despre ea m rturisesc Legea i proorocii- ²²i anume, neprih nirea dat de Dumnezeu, care vine prin credin a în Isus Hristos, pentru to i i peste to i cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire. ²³C ci to i au p c tuit, i sînt lipsi i de slava lui Dumnezeu. ²⁴i sînt socoti i neprih ni i, f r plat , prin harul S u, prin r scump rarea, care este în Hristos Isus. ²⁵Pe El Dumnezeu L -a rînduit mai dinainte s fie, prin credin a în sîngele Lui, o jertf de isp ire, ca s - i arate neprih nirea Lui; c ci trecuse cu vederea p catele dinainte, în vremea în delungei r bd ri a lui Dumnezeu; ²⁶pentruca, în vremea de acum, s - i arate neprih nirea Lui în a a fel în cît, s fie neprih nit, i totu s socoteasc neprih nit pe cel ce crede în Isus. ²⁷Unde este dar pricina de laud ? S'a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credin ei. ²⁸Pentruca noi credem c omul este socotit neprih nit prin credin , f r faptele Legii. ²⁹Sau, poate, Dumnezeu este numai Dumnezeul Iudeilor? Nu este i al Neamurilor? Da, este

i al Neamurilor; ³⁰deoarece Dumnezeu este unul singur i El va socoti neprih ni i, prin credin , pe cei t ia i împrejur, i tot prin credin i pe cei net ia i împrejur. ³¹Deci, prin credin desfiin m noi Legea? Nicidecum. Dimpotriv , noi înt rim Legea.

Chapter 4

¹Ce vom zice dar c a c p tat, prin puterea lui, str mo ul nostru Avraam? ²Dac Avraam a fost socotit neprih nit prin fapte, are cu ce s se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. ³C ci ce zice Scriptura? „Avraam a crezut pe Dumnezeu, i aceasta i s'a socotit ca neprih nire.” ⁴Îns , celui ce lucreaz , plata cuvenit lui i se socote te nu ca un har, ci ca ceva datorat; ⁵pe când, celui ce nu lucreaz , ci crede în Cel ce socote te pe p c tos neprih nit, credin a pe care o are el, îi este socotit ca neprih nire. ⁶Tot astfel, i David nume te fericit pe omul acela, pe care Dumnezeu, f r fapte, îl socote te neprih nit. ⁷„Ferice”, zice el, „de aceia ale c ror f r de legi sînt iertate, i ale c ror p cate sînt acoperite!” ⁸Ferice de omul, c ruia nu -i ine Domnul în seam p catul!” ⁹Fericirea aceasta este numai pentru cei t ia i împrejur sau i pentru cei net ia i împrejur? C ci zicem c lui Avraam credin a „i -a fost socotit ca neprih nire.” ¹⁰Dar cum i -a fost socotit ? Dup , sau înainte de t ierea lui împrejur? Nu când era t iat împrejur, ci când era net iat împrejur. ¹¹Apoi a primit ca semn t ierea împrejur, ca o pecete a acelei neprih niri, pe care o c p tase prin credin , când era net iat împrejur. i aceasta, pentru ca s fie tat l tuturor celor cari cred, m car c nu sînt t ia i împrejur; ca, adic , s li se socoteasc i lor neprih nirea aceasta; ¹²i pentru ca s fie i tat l celor t ia i împrejur, adic al acelora cari, nu numai c sînt t ia i împrejur, dar i calc pe urmele credin ei aceleia, pe care o avea tat l nostru Avraam, când nu era t iat împrejur. ¹³În adev r, f g duin a f cut lui Avraam sau semin ei lui, c va mo teni lumea, n'a fost f cut pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprih niri, care se cap t prin credin . ¹⁴C ci, dac mo tenitori sînt ceice se in de Lege, credin a este z darnic , i f g duin a este nimic; ¹⁵pentruc Legea aduce mînie; i unde nu este o lege, acolo nu este nici c lcare de lege. ¹⁶Deaceea mo tenitori sînt ceice se fac prin credin , pentruca s fie prin har, i pentruca f g duin a s fie chez uit pentru toat s mîn a lui Avraam: nu numai pentru s mîn a aceea care este supt Lege, ci i pentru s mîn a aceea care are credin a lui Avraam, tat l nostru al tuturor, ¹⁷dup cum este scris: „Te-am rînduit s fii tat l multor neamuri.” El, adic , este tat l nostru înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care înviaz mor ii, i care cheam lucrurile cari nu sînt, ca i cum ar fi. ¹⁸N d jduind împotriva oric rei n dejdi, el a crezut, i astfel a ajuns tat l multor neamuri, dup cum i se spusese: „A a va fi s mîn a ta.” ¹⁹i, fiindc n'a fost slab în credin , el nu s'a uitat la trupul s u, care era îmb trînit, -avea aproape o sut de ani, -nici la faptul c Sara nu mai putea s aib copii. ²⁰El nu s'a îndoit de f g duin a lui Dumnezeu, prin necredin , ci, înt rit prin credin a lui, a dat slav lui Dumnezeu, ²¹deplin încredin at c El ce f g duie te, poate s i împlineasc . ²²De aceea credin a aceasta „i -a fost socotit ca neprih nire.” ²³Dar nu numai pentru el este scris c „i -a fost socotit ca neprih nire”; ²⁴ci este scris i pentru noi, c rora de asemenea ne va fi socotit , nou celor

ce credem în Cel ce a înviat din mori pe Isus Hristos, Domnul nostru, ²⁵care a fost dat din pricina fir delegilor noastre, și a înviat din pricina că am fost socotiți neprihniți.

Chapter 5

¹Deci, fiindcă sîntem socotiți neprihniți, prin credință, avem (Sau: Să avem.) pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. ²Lui Își datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har, în care sîntem; și ne bucurăm în nedejdea slavei lui Dumnezeu. ³Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci tim că necazul aduce răbdare, ⁴răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruință aduce nedejdea. ⁵Însă nedejdea aceasta nu înălță, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfînt, care ne-a fost dat. ⁶Căci, pe cînd eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită a murit pentru cei nelegiuiți. ⁷Pentru un om neprihnit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s'ar găsi cineva să moară. ⁸Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. ⁹Deci, cu atît mai mult acum, cînd sîntem socotiți neprihniți, prin sîngele Lui, vom fi mîntuiți prin El de mînia lui Dumnezeu. ¹⁰Căci, dacă atunci cînd eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, cînd sîntem împăcați cu El, vom fi mîntuiți prin viaa a Lui. ¹¹și nu numai atît, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcare. ¹²De aceea, după cum printr'un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricina că toți au păcătuit... ¹³(Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul nu este înut în seamă cît vreme nu este o lege. ¹⁴Totul moartea a domnit, dela Adam pînă la Moise, chiar peste cei care nu păcătuiser printr'o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoană preînchipuitoare a Celuicel avea să vină. ¹⁵Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșala; căci, dacă prin greșala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul, pe care ni l-a făcut harul acesta într'un singur om, adică în Isus Hristos, s'au dat din belșug celor mulți. ¹⁶și darul fără plată nu vine ca printr'acel unul care a păcătuit; căci judecata venit delaul, a adus osînda; dar darul fără plată venit în urma multor greșeli a adus o hotărîre de iertare. ¹⁷Dacă deci, prin greșala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei care primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihniei, vor domni în viață prin acel unul singur, care este Isus Hristos!) ¹⁸...Astfel dar, după cum printr'o singură greșală, a venit osînda, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr'o singură hotărîre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărîre de neprihnie care delaul. ¹⁹Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihniți. ²⁰Ba încă și Legea a venit pentru că să se înmulțască greșala; dar unde s'a înmulțit păcatul, acolo harul s'a înmulțit și mai mult; ²¹pentru că, după cum păcatul a stăpînit dînd moartea, tot așa și harul să stăpînească dînd neprihniea, ca să dea viaa vecinică, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Chapter 6

¹Ce vom zice dar? S p c tuim mereu, ca s se înmul easc harul? ²Nicidecum! Noi, cari am murit fa de p cat, cum s mai tr im în p cat? ³Nu ti i c to i cî i am fost boteza i în Isus Hristos, am fost boteza i în moartea Lui? ⁴Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropa i împreun cu El, pentruca, dup cum Hristos a înviat din mor i, prin slava Tat lui, tot a a i noi s tr im o via nou . ⁵În adev r, dac ne-am f cut una cu El, printr'o moarte asem n toare cu a Lui, vom fi una cu El i printr'o înviere asem n toare cu a Lui. ⁶tim bine c omul nostru cel vechi a fost r stignit împreun cu El, pentruca trupul p catului s fie desbr cat de puterea lui, în a a fel ca s nu mai fim robi ai p catului; ⁷c ci cine a murit, de drept, este izb vit de p cat. ⁸Acum, dac am murit împreun cu Hristos, credem c vom i tr i împreun cu El, ⁹întrucît tim c Hristosul înviat din mor i, nu mai moare: moartea nu mai are nici o st pînire asupra Lui. ¹⁰Fiindc prin moartea de care a murit, El a murit pentru p cat, odat pentru totdeauna; iar prin via a pe care o tr ie te, tr ie te pentru Dumnezeu. ¹¹Tot a a i voi în iv , socoti i-v mor i fa de p cat, i vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru. ¹²Deci, p catul s nu mai domneasc în trupul vostru muritor, i s nu mai asculta i de poftele lui. ¹³S nu mai da i în st pînirea p catului m dul rile voastre, ca ni te unelte ale nelegiurii; ci da i-v pe voi în iv lui Dumnezeu, ca vii, din mor i cum era i; i da i lui Dumnezeu m dul rile voastre, ca pe ni te unelte ale neprih nirii. ¹⁴C ci p catul nu va mai st pîni asupra voastr , pentruc nu sînte i supt Lege, ci supt har. ¹⁵Ce urmeaz de aici? S p c tuim pentruc nu mai sîntem supt Lege ci supt har? Nicidecum. ¹⁶Nu ti i c , dac v da i robi cuiva, ca s -l asculta i, sînte i robii aceluia de care asculta i, fie c este vorba de p cat, care duce la moarte, fie c este vorba de ascultare, care duce la neprih nire? ¹⁷Dar mul miri fie aduse lui Dumnezeu, pentruc , dup ce a i fost robi ai p catului, a i ascultat acum din inim de dreptarul înv turii, pe care a i primit -o. ¹⁸i prin chiar faptul c a i fost izb vi i de subt p cat, v'a i f cut robi ai neprih nirii. - ¹⁹Vorbesc omene te, din pricina neputin ei firii voastre p mînte ti: dup cum odinioar v'a i f cut m dul rile voastre roabe ale necur iei i f r delegii, a a c s vîr ea i f r delegea, tot a a, acum trebuie s v face i m dul rile voastre roabe ale neprih nirii, ca s ajunge i la sfin irea voastr ! ²⁰C ci, atunci cînd era i robi ai p catului, era i slobozi fa de neprih nire. ²¹i ce roade aducea i atunci? Roade, de cari acum v este ru ine: pentruc sfîr itul acestor lucruri este moartea. ²²Dar acum, odat ce a i fost izb vi i de p cat i v'a i f cut robi ai lui Dumnezeu, ave i ca rod sfin irea, iar ca sfîr it: via a vecinic . ²³Fiindc plata p catului este moartea: dar darul f r plat al lui Dumnezeu este via a vecinic în Isus Hristos, Domnul nostru.

Chapter 7

¹Nu ti i, fra ilor, -c ci vorbesc unor oameni cari cunosc Legea-c Legea are st pînire asupra omului cît vreme tr ie te el? ²C ci femeia m ritat este legat prin Lege de b rbatul ei cît vreme tr ie te el; dar dac -i moare b rbatul, este deslegat de legea b rbatului ei. ³Dac deci, cînd îi tr ie te

b rbatul, ea se m rit dup altul, se va chema preacurv ; dar dac -i moare b rbatul, este deslegat de Lege, a a c nu mai este preacurv , dac se m rit dup altul. ⁴Tot astfel, fra ii mei, prin trupul lui Hristos, i voi a i murit în ce prive te Legea, ca s fi i ai altuia, adic ai Celuice a înviat din mor i; i aceasta, ca s aducem road pentru Dumnezeu. ⁵C ci, când tr iam supt firea noastr p mînteasc , patimile p catelor, a î ate de Lege, lucrau în m dularele noastre, i ne f ceau s aducem roade pentru moarte. ⁶Dar acum, am fost izb vi i de Lege, i sîntem mor i fa de Legea aceasta, care ne înca robi, pentruca s slujim lui Dumnezeu într'un duh nou, iar nu dup vechea slov . ⁷Deci ce vom zice? Legea este ceva p c tos? Nici de cum! Dimpotriv , p catul nu l-am cunoscut decît prin Lege. De pild , n'a fi cunoscut pofta, dac Legea nu mi-ar fi spus: „S nu pofte ti!” ⁸Apoi p catul a luat prilejul, i a f cut s se nasc în mine prin porunca tot felul de pofte; c ci f r Lege, p catul este mort. ⁹Odinioar , fiindc eram f r Lege, tr iam; dar când a venit porunca, p catul a înviat, i eu am murit. ¹⁰i porunca, ea, care trebuia s -mi dea via a, mi -a pricinuit moartea. ¹¹Pentruca p catul a luat prilejul prin ea m'a am git, i prin îns , porunca aceasta m'a lovit cu moartea. ¹²A a c Legea, negre it, este sfînt , i porunca este sfînt , dreapt i bun . ¹³Atunci, un lucru bun mi -a dat moartea? Nicidecum. Dar p catul, tocmai ca s ias la iveal ca p cat, mi -a dat moartea printr'un lucru bun, pentruca p catul s se arate afar din cale de p c tos, prin faptul c se slujea de aceea porunc . ¹⁴tim, în adev r, c Legea este duhovniceasc : dar eu sînt p mîntesc, vîndut rob p catului. ¹⁵C ci nu tiu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce ur sc. ¹⁶Acum, dac fac ce nu vreau, m rturisesc prin aceasta c Legea este bun . ¹⁷i atunci, nu mai sînt eu cel ce face lucrul acesta, ci p catul care locuie te în mine. ¹⁸tiu, în adev r, c nimic bun nu locuie te în mine, adic în firea mea p mînteasc , pentruca , ce -i drept, am voin a s fac binele, dar n'am puterea s -l fac. ¹⁹C ci binele, pe care vreau s -l fac, nu -l fac, ci r ul, pe care nu vreau s -l fac, iac ce fac! ²⁰i dac fac ce nu vreau s fac, nu mai sînt eu cel ce face lucrul acesta, ci p catul care locuie te în mine. ²¹G sesc dar în mine legea aceasta: când vreau s fac binele, r ul este lipit de mine. ²²Fiindc , dup omul din l untru îmi place Legea lui Dumnezeu; ²³dar v d în m dularele mele o alt lege, care se lupt împotriva legii primite de mintea mea, i m ine rob legii p catului, care este în m dularele mele. ²⁴O, nenorocitul de mine! Cine m va izb vi de acest trup de moarte?.. ²⁵Mul miri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea p mînteasc , slujesc legii p catului.

Chapter 8

¹Acum dar nu este nici o osîndire pentru ceice sînt în Hristos Isus, cari nu tr iesc dup îndemnurile firii p mînte ti, ci dup îndemnurile Duhului. ²În adev r, legea Duhului de via în Hristos Isus, m'a izb vit de Legea p catului i a mor ii. ³C ci-lucru cu neputin Legii, întrucît firea p mînteasc (Grece te: carnea, aici i peste tot unde e „firea p mînteasc ``.) o f cea f r putere-Dumnezeu a osîndit p catul în firea p mînteasc , trime înd, din pricina p catului, pe însu Fiul S u într'o fire asem n toare cu a p catului, ⁴pentruca porunca Legii s fie împlinit în noi, cari tr im nu dup îndemnurile firii

p mînte ti, ci dup îndemnurile Duhului. ⁵În adev r, ceice tr iesc dup îndemnurile firii p mînte ti, umbl dup lucrurile firii p mînte ti; pe cînd cei ce tr iesc dup îndemnurile Duhului, umbl dup lucrurile Duhului. ⁶i umblarea dup lucrurile firii p mînte ti, este moarte, pe cînd umblarea dup lucrurile Duhului este via i pace. ⁷Fiindc umblarea dup lucrurile firii p mînte ti este vr jm ie împotriva lui Dumnezeu, c ci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, i nici nu poate s se supun . ⁸Deci, ceice sînt p mînte ti, nu pot s plac lui Dumnezeu. ⁹Voi îns nu mai sînte i p mînte ti, ci duhovnice ti, dac Duhul lui Dumnezeu locuie te în adev r în voi. Dac n'are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui. ¹⁰i dac Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus mor ii, din pricina p catului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprih nirii. ¹¹i dac Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei mor i locuie te în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din mor i, va învia i trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului S u, care locuie te în voi. ¹²A a dar, fra ilor, noi nu mai dator m nimic firii p mînte ti, ca s tr im dup îndemnurile ei. ¹³Dac tr i i dup îndemnurile ei, ve i muri; dar dac , prin Duhul, face i s moar faptele trupului, ve i tr i. ¹⁴C ci to i ceice sînt c l uzi i de Duhul lui Dumnezeu sînt fii ai lui Dumnezeu. ¹⁵i voi n'a i primit un duh de robie, ca s mai ave i fric ; ci a i primit un duh de înfiere, care ne face s strig m: „Ava! adic : Tat !” ¹⁶Însu Duhul adevere te împreun cu duhul nostru c sîntem copii ai lui Dumnezeu. ¹⁷i, dac sîntem copii, sîntem i mo tenitori: mo tenitori ai lui Dumnezeu, i împreun mo tenitori cu Hristos, dac suferim cu adev rat împreun cu El, ca s fim i prosl vi i împreun cu El. ¹⁸Eu socotesc c suferin ele din vremea de acum nu sînt vrednice s fie puse al turi cu slava viitoare, care are s fie descoperit fa de noi. ¹⁹De asemenea, i firea a teapt cu o dorin înfocat descoperirea fiilor lui Dumnezeu. ²⁰C ci firea a fost supus de ert ciunii-nu de voie, ci din pricina celui ce a supus -o-cu n dejdea îns , ²¹c i ea va fi izb vit din robia stric ciunii, ca s aib parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. ²²Dar tim c pîn în ziua de azi, toat firea suspin i sufer durerile na terii. ²³i nu numai ea, dar i noi, cari avem cele dintîi roade ale Duhului, suspin m în noi, i a tept m înfierea, adic r scump rarea trupului nostru. ²⁴C ci în n dejdea aceasta am fost mîntui i. Dar o n dejde care se vede, nu mai este n dejde: pentru ce se vede, se mai poate n d jdui? ²⁵Pe cînd, dac n d jduim ce nu vedem, a tept m cu r bdare. ²⁶i tot astfel i Duhul ne ajut în sl biciunea noastr : c ci nu tim cum trebuie s ne rug m. Dar însu Duhul mijloce te pentru noi cu suspine negr ite. ²⁷i Cel ce cerceteaz inimile, tie care este n zuin a Duhului; pentru El mijloce te pentru sfîn i dup voia lui Dumnezeu. ²⁸De alt parte, tim c toate lucrurile lucreaz împreun spre binele celorce iubesc pe Dumnezeu, i anume, spre binele celorce sînt chema i dup planul S u. ²⁹C ci pe aceia, pe cari i -a cunoscut mai dinainte, i -a i hot rît mai dinainte s fie asemenea chipului Fiului S u, pentruca El s fie cel întîi n scut dintre mai mul i fra i. ³⁰i pe aceia pe cari i -a hot rît mai dinainte, i -a i chemat; i pe aceia pe cari i -a chemat, i -a i socotit neprih ni i; iar pe aceia pe cari i -a socotit neprih ni i, i -a i prosl vit. ³¹Deci, ce vom zice noi în fa a tuturor acestor lucruri? Dac Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastr ? ³²El, care n'a cru at nici chiar pe Fiul S u, ci L -a dat pentru noi to i, cum nu ne va da f r plat , împreun cu El, toate lucrurile? ³³Cine va ridica pîr împotriva ale ilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela, care -i socote te neprih ni i! ³⁴Cine -i va osîndi? Hristos a murit! Ba mai

mult, El a i înviat, st la dreapta lui Dumnezeu, i mijloce te pentru noi! ³⁵Cine ne va desp r i pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strîmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbr c minte, sau primejdia sau sabia? ³⁶Dup cum este scris: „Din pricina Ta sîntem da i mor ii toat ziua; sîntem socoti i ca ni te oi de t iat.” ³⁷Totu în toate aceste lucruri noi sîntem mai mult decît biruitori, prin Acela care ne -a iubit. ³⁸C ci sînt bine încredin at c nici moartea, nici via a, nici îngerii, nici st pînirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, ³⁹nici în l imea, nici adîncimea, nici o alt f ptur (Sau: zidire.), nu vor fi în stare s ne despart de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

Chapter 9

¹Spun adev rul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfînt, îmi este martor, ²c simt o mare întristare, i am o durere necurmat în inim . ³C ci aproape s doresc s fiu eu însumi anatema, desp r it de Hristos, pentru fra ii mei, rudele mele trupe ti. ⁴Ei sînt Israeli i, au înfierea, slava, leg mintele, darea Legii, slujba dumnezeiasc , f g duin ele, ⁵patriarhii, i din ei a ie it, dup trup, Hristosul, care este mai pe sus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvîntat în veci. Amin! ⁶Dar aceasta nu înseamn c a r mas f r putere Cuvîntul lui Dumnezeu. C ci nu to i cei ce se coboar din Israel, sînt Israel; ⁷i, m car c sînt s mîn a lui Avraam, nu to i sînt copiii lui Avraam; ci este scris: „În Isaac vei avea o s mîn , care- i va purta numele.” ⁸Aceasta însemneaz c nu copiii trupe ti sînt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii f g duin ei sînt socoti i ca s mîn . ⁹C ci cuvîntul acesta este o f g duin : „Pe vremea aceasta M voi întoarce, i Sara va avea un fiu.” ¹⁰Ba mai mult; tot a a a fost cu Rebeca. Ea a z mislit doi gemeni numai dela p rintele nostru Isaac. ¹¹C ci, m car c cei doi gemeni nu se n scuser înc , i nu f cuser nici bine nici r u, -ca s r mîn în picioare hot rîrea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se f cea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheam , - ¹²s'a zis Rebecii: „Cel mai mare va fi rob celui mai mic”, ¹³dup cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urît.” ¹⁴Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nici de cum! ¹⁵C ci El a zis lui Moise: „Voi avea mil de oricine-Mi va pl cea s am mil ; i M voi îndura de oricine-Mi va pl cea s M îndur.” ¹⁶A a dar, nu atîrn nici de cine vrea, nici de cine alearg , ci de Dumnezeu care are mil . ¹⁷Fiindc Scriptura zice lui Faraon: „Te-am ridicat înadins, ca s -Mi ar t în tine puterea Mea, i pentruca Numele Meu s fie vestit în tot p mîntul.” ¹⁸Astfel, El are mil de cine vrea i împietre te pe cine vrea. ¹⁹Dar îmi vei zice: „Atunci de ce mai bag vin ? C ci cine poate sta împotriva voiei Lui?” ²⁰Dar, mai de grab , cine e ti tu, omule, ca s r spunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l -a f cut: „Pentru ce m-ai f cut a a?” ²¹Nu este olarul st pîn pe lutul lui, ca din aceea fr mînt tur de lut s fac un vas pentru o întrebun are de cinste, i un alt vas pentru o întrebun are de ocar ? ²²i ce putem spune, dac Dumnezeu, fiindc voia s - i arate mînia i s - i descopere puterea, a suferit cu mult r bdare ni te vase ale mîniei, f cute pentru peire; ²³i s - i arate bog ia slavei Lui fa de ni te vase ale îndur rii, pe cari le -a preg tit mai

dinainte pentru slav (despre noi vorbesc)? ²⁴Astfel, El ne -a chemat nu numai dintre Iudei, ci i dintre Neamuri, ²⁵dup cum zice în Osea: „Voi numi ‚popor al Meu`, pe cel ce nu era poporul Meu, i ‚prea iubit`, pe cea care nu era prea iubit . ²⁶i acolo unde li se zicea: ‚Voi nu sînte i poporul Meu`, vor fi numi i fii ai Dumnezeului celui viu.`` ²⁷Isaia, de alt parte, strig cu privire la Israel: „Chiar dac num rul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul m rii, numai r m i a va fi mîntuit . ²⁸Ci Domnul va împlini pe deplin i repede pe p mînt cuvîntul Lui. ²⁹i, cum zisese Isaia mai înainte: „Dac nu ne-ar fi l sat Domnul Savaot o s mîn , am fi ajuns ca Sodoma, i ne-am fi asem nat cu Gomora.`` ³⁰Deci ce vom zice? Neamurile, cari nu umblau dup neprih nire, au c p tat neprih nirea i anume neprih nirea care se cap t prin credin ; ³¹pe cînd Israel, care umbla dup o Lege, care s dea neprih nirea, n'a ajuns la Legea aceasta. ³²Pentru ce Israel n'a c utat -o prin credin , ci prin fapte. Ei s'au lovit de piatra de poticnire, ³³dup cum este scris: „Iat c pun în Sion o Piatr de poticnire, i o stînc de c dere: i cine crede în El, nu va fi dat de ru ine.``

Chapter 10

¹Fra ilor, dorin a inimii mele i rug ciunea mea c tre Dumnezeu pentru Israeli i, este s fie mîntui i. ²Le m rturisesc c ei au rîvn pentru Dumnezeu, dar f r pricepere: ³pentruc , întrucît n-au cunoscut neprih nirea, pe care o d Dumnezeu, au c utat s - i pun înainte o neprih nire a lor în i i, i nu s'au supus astfel neprih nirii, pe care o d Dumnezeu. ⁴Ci Hristos este sfîr itul Legii, pentruca oricine crede în El, s poat c p ta neprih nirea. ⁵În adev r, Moise scrie c omul care împline te neprih nirea, pe care o d Legea, va tr i prin ea. ⁶Pe cînd iat cum vorbe te neprih nirea, pe care o d credin a: „S nu zici în inima ta: ‚Cine se va sui în cer?` (S pogoare adic pe Hristos din cer). ⁷Sau: ‚Cine se va pogori în Adînc?` (S scoale adic pe Hristos din mor i). ⁸Ce zice ea deci? ‚Cuvîntul este aproape de tine: în gura ta i în inima ta.`` i cuvîntul acesta este cuvîntul credin ei, pe care -l propov duim noi. ⁹Dac m rturise ti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, i dac crezi în inima ta c Dumnezeu L -a înviat din mor i, vei fi mîntuit. ¹⁰Ci prin credin a din inim se cap t neprih nirea, i prin m rturisirea cu gura se ajunge la mîntuire, ¹¹dup cum zice Scriptura: ‚Oricine crede în el, nu va fi dat de ru ine.`` ¹²În adev r, nu este nici o deosebire între Iudeu i Grec; c ci to i au acela Domn, care este bogat în îndurare pentru to i cei ce -L cheam . ¹³Fiindc ,oricine va chema Numele Domnului, va fi mîntuit.`` ¹⁴Dar cum vor chema pe Acela în care n'au crezut? i cum vor crede în Acela, despre care n'au auzit? i cum vor auzi despre El f r propov ditor? ¹⁵i cum vor propov dui, dac nu sînt trime i? Dup cum este scris: ‚Cît de frumoase sînt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!`` ¹⁶Dar nu to i au ascultat de Evanghelie. C ci Isaia zice: ‚Doamne, cine a crezut propov duirea noastr ?`` ¹⁷Astfel, credin a vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvîntul lui Hristos. ¹⁸Dar eu întreb: ‚N'au auzit ei?`` Ba da; c ci ‚glasul lor a r sunat prin tot p mîntul, i cuvintele lor au ajuns pîn la marginile lumii.`` ¹⁹Dar întreb iar : ‚N'a tiut Israel lucrul acesta?`` Ba da; c ci Moise, cel dintîi, zice: ‚V voi înt rîta la pizm prin ceeace nu este neam, v voi a î a mînia printr-un

neam f r pricepere. 20 i Isaia merge cu îndr zneala pîn acolo c zice: „Am fost g sit de ceice nu M c utau; M'am f cut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine. 21Pe când, despre Israel zice: „Toat ziua Mi-am întins mînile spre un norod r zvr tit i împotrivor la vorb .

Chapter 11

1Întreb dar: „A lep dat Dumnezeu pe poporul S u? Nicidecum! C ci i eu sînt Israelit, din s mîn a lui Avraam, din semin ia lui Beniamin. 2Dumnezeu n'a lep dat pe poporul S u, pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu ti i ce zice Scriptura, în locul unde vorbe te despre Ilie? Cum se plînge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, când zice: 3„Doamne, pe proorcii T i i-au omorît, altarele Tale le-au surpat; am r mas eu singur, i caut s -mi ia via a? 4Dar ce -i r spunde Dumnezeu? „Mi-am p strat apte mii de b rba i, cari nu i-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. 5Tot a a, i în vremea de fa , este o r m i datorit unei alegeri, prin har. 6i dac este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altmîntrelea, harul n'ar mai fi har. i dac este prin fapte, nu mai este prin har; altmîntrelea, fapta n'ar mai fi fapt . 7Deci, ce urmeaz ? C Israel n'a c p tat ce c uta, iar r m i a aleas a c p tat; pe când ceilal i au fost împietri i, 8dup cum este scris: „Dumnezeu le -a dat un duh de adormire, ochi ca s nu vad , i urechi ca s n'aud , pîn în ziua de ast zi. 9i David zice: „Masa lor s li se prefac într -o curs , într-un la , într-un prilej de c dere i într -o dreapt r spl tire. 10S li se întunece ochii ca s nu vad , i spinarea s le -o ii mereu gîrbovit . 11Întreb dar: „S'au poticnit ei ca s cad ? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s'a f cut cu putin mîntuirea Neamurilor, ca s fac pe Israel gelos; 12dac , deci, alunecarea lor a fost o bog ie pentru lume, i paguba lor a fost o bog ie pentru Neamuri, ce va fi plin tatea întoarcerii lor? 13V'o spun vou , Neamurilor: „Întrucît sînt apostol al Neamurilor, îmi sl vesc slujba mea, 14i caut, ca, dac este cu putin , s stîrnesc gelozia celor din neamul meu, i s mîntuiesc pe unii din ei. 15C ci, dac lep darea lor a adus împ carea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decît via din mor i? 16Iar dac cele dintîi roade sînt sfînte, i pl m deala este sfînt ; i dac r d cina este sfînt , i ramurile sînt sfînte. 17Iar dac unele din ramuri au fost t iate, i dac tu, care erai dintr'un m slin s lbatic, ai fost altoit în locul lor, i ai fost f cut p rta r d cinii i gr simii m slinului, 18nu te f li fa de ramuri. Dac te f le ti, s tii c nu tu ii r d cina, ci r d cina te ine pe tine. 19Dar vei zice: „Ramurile au fost t iate, ca s fiu altoit eu. 20Adev rat: au fost t iate din pricina necredin ei lor, i tu stai în picioare prin credin : Nu te îngîmfa dar, ci teme-te! 21C ci dac n'a cru at Dumnezeu ramurile fire ti, nu te va cru a nici pe tine. 22Uit -te dar la bun tatea i asprimea lui Dumnezeu: asprime fa de ceice au c zut, i bun tate fa de tine, dac nu încetezi s r mîi în bun tatea aceasta; altmîntrelea, vei fi t iat i tu. 23i chiar ei: dac nu st ruiesc în necredin , vor fi altoi i; c ci Dumnezeu poate s -i altoiasc iar . 24Fiîndc , dac tu, care ai fost t iat dintr'un m slin, care din fire era s lbatec, ai fost altoit, împotriva firii tale, într'un m slin bun, cu cît mai mult vor fi altoi i ei, cari sînt ramuri fire ti, în m slinul lor? 25Fra ilor, pentruca s nu v socoti i singuri în elep i, nu vreau s nu ti i taina aceasta: o parte din Israel a c zut într'o împietrire, care va inea

pîn va intra num rul deplin al Neamurilor. ²⁶ i atunci tot Israelul va fi mîntuit, dup cum este scris: „Izb vitorul va veni din Sion, i va îndep rta toate nelegiurile dela Iacov. ²⁷ Acesta va fi leg mîntul, pe care -l voi face cu ei, cînd le voi terge p catele.`` ²⁸În ce prive te Evanghelia, ei sînt vr jma i, i aceasta spre binele vostru; dar în ce prive te alegerea, sînt iubi i, din pricina p rin ilor lor. ²⁹C ci lui Dumnezeu nu -I pare r u de darurile i de chemarea f cut . ³⁰Dup cum voi odinioar n'a i ascultat de Dumnezeu, i dup cum prin neascultarea lor a i c p tat îndurare acum, ³¹tot a a, ei acum n'au ascultat, pentruca, prin îndurarea ar tat vou , s capete i ei îndurare. ³²Fiindc Dumnezeu a închis pe to i oamenii în neascultare, ca s aib îndurare de to i. ³³O, adîncul bog iei, în elepciunii i tiin ei lui Dumnezeu! Cît de nep trunse sînt judec ile Lui, i cît de neîn elese sînt c ile Lui! ³⁴ i în adev r, „cine a cunoscut gîndul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui? ³⁵Cine I -a dat ceva întîi, ca s aib de primit înapoi?`` ³⁶Din El, prin El, i pentru El sînt toate lucrurile. A Lui s fie slava în veci! Amin.

Chapter 12

¹V îndemn dar, fra ilor, pentru îndurarea lui Dumnezeu, s aduce i trupurile voastre ca o jertf vie, sfînt , pl cut lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastr o slujb duhovniceasc . ²S nu v potrivi i chipului veacului acestuia, ci s v preface i, prin înoirea min ii voastre, ca s pute i deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bun , pl cut i des vîr it . ³Prin harul, care mi -a fost dat, eu spun fiec ruia dintre voi, s nu aib despre sine o p rere mai înalt decît se cuvine; ci s aib sim iri cump tate despre sine, potrivit cu m sura de credin , pe care a împ r it -o Dumnezeu fiec ruia. ⁴C ci, dup cum într'un trup avem mai multe m dulare, i m dularele n'au toate aceea slujb , ⁵tot a a, i noi, cari sîntem mul i, alc tuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, sîntem m dulare unii altora. ⁶Deoarece avem felurite daruri, dup harul care ne -a fost dat: cine are darul proorociei, s -l întrebun eze dup m sura credin ei lui. ⁷Cine este chemat la o slujb , s se in de slujba lui. Cine înva pe al ii, s se in de înv tur . ⁸Cine îmb rb teaz pe al ii, s se in de îmb rb tare. Cine d , s dea cu inim larg . Cine cîrmuie te, s cîrmuiasc cu rîvn . Cine face milostenie, s'o fac cu bucurie. ⁹Dragostea s fie f r pref c torie. Fie-v groaz de r u, i lipi i-v tare de bine. ¹⁰Iubi i-v unii pe al ii cu o dragoste fr easc . În cinste, fiecare s dea întîietate altuia. ¹¹În sîrguin , fi i f r preget. Fi i plîni de rîvn cu duhul. Sluji i Domnului. ¹²Bucura i-v în n dejde. Fi i r bd tori în necaz. St rui i în rug ciune. ¹³Ajuta i pe sfin i, cînd sînt în nevoie. Fi i primitori de oaspe i. ¹⁴Binecuvînta i pe cei ce v prigonesc: binecuvînta i i nu blestema i. ¹⁵Bucura i-v cu cei ce se bucur ; plînge i cu ceice plîng. ¹⁶Ave i acelea i sim iminte unii fa de al ii. Nu umbla i dup lucrurile înalte, ci r mîne i la cele smerite. S nu v socoti i singuri în elep i. ¹⁷Nu întoarce i nim nui r u pentru r u. Urm ri i ce este bine, înaintea tuturor oamenilor. ¹⁸Dac este cu putin , întrucît atîrn de voi, tr i i în pace cu to i oamenii. ¹⁹Prea iubi ilor, nu v r sbuna i singuri; ci l sa i s se r zbune mînia lui Dumnezeu; c ci este scris: „R zburarea este a Mea; Eu voi r spl ti``, zice Domnul. ²⁰Dimpotriv : dac îi este foame

vr jma ului t u, d -i s m nînce; dac -i este sete, d -i s bea; c ci dac vei face astfel, vei gr m di c rbuni aprin i pe capul lui.`` 21Nu te l sa biruit de r u, ci biruie te r ul prin bine.

Chapter 13

¹Oricine s fie supus st pînirilor celor mai înalte; c ci nu este st pînire care s nu vin dela Dumnezeu. i st pînirile cari sînt, au fost rînduite de Dumnezeu. ²Deaceea, cine se împotrive te st pînirii, se împotrive te rînduiei puse de Dumnezeu; i ceice se împotrivesc, î i vor lua osînda. ³Dreg torii nu sînt de temut pentru o fapt bun , ci pentru una rea. Vrei dar s nu- i fie fric de st pînire? F binele, i vei avea laud dela ea. ⁴El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele t u. Dar, dac faci r ul, teme-te, c ci nu degeaba poart sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca s -L r zbune i s pedepseasc pe cel ce face r u. ⁵Deaceea trebuie s fi i supu i nu numai de frica pedepsei, ci i din îndemnul cugetului. ⁶Tot pentru aceasta s pl ti i i birurile. C ci dreg torii sînt ni te slujitori ai lui Dumnezeu, f cînd necurmat tocmai slujba aceasta. ⁷Da i tuturor ce sînte i datori s da i: cui datora i birul, da i -i birul; cui datora i vama, da i -i vama; cui datora i frica, da i -i frica; cui datora i cinstea, da i -i cinstea. ⁸S nu datora i nim nui nimic, decît s v iubi i unii pe al ii: c ci cine iube te pe al ii, a împlinit Legea. ⁹De fapt: „S nu preacurve ti, s nu furi, s nu faci nici o m rturisire mincinoas , s nu pofte ti``, i orice alt porunc mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i.`` ¹⁰Dragostea nu face r u aproapelui: dragostea deci este împlinirea Legii. ¹¹i aceasta cu atît mai mult, cu cît ti i în ce împrejur ri ne afl m: este ceasul s v trezi i în sfîr it din somn; c ci acum mîntuirea este mai aproape de noi decît atunci cînd am crezut. ¹²Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. S ne desbr c m dar de faptele întunerecului, i s ne îmbr c m cu armele luminii. ¹³S tr im frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri i în be ii; nu în curvii i în fapte de ru ine; nu în certuri i în pizm ; ¹⁴ci îmbr ca i-v în Domnul Isus Hristos, i nu purta i grij de firea p mînteasc , pentruca s -i trezi i poftele.

Chapter 14

¹Primi i bine pe cel slab în credin , i nu v apuca i la vorb asupra p rerilor îndoelnice. ²Unul crede c poate s m nînce de toate; pe cînd altul, care este slab, nu m nînc decît verde uri. ³Cine m nînc s nu dispre uiasc pe cine nu m nînc ; i cine nu m nînc , s nu judece pe cine m nînc , fiindc Dumnezeu l -a primit. ⁴Cine e ti tu, care judeci pe robul altuia? Dac st în picioare sau cade, este treaba st pînului s u; totu , va sta în picioare, c ci Domnul are putere s -l înt reasc pentru ca s stea. ⁵Unul socote te o zi mai pe sus decît alta; pentru altul, toate zilele sînt la fel. Fiecare s fie deplin încredin at în mintea lui. ⁶Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n'o face. Cine m nînc , pentru Domnul m nînc ; pentruc aduce

mul miri lui Dumnezeu. Cine nu mînc , pentru Domnul nu mînc ; i aduce i el mul miri lui Dumnezeu. ⁷În adev r, niciunul din noi nu tr ie te pentru sine, i nici unul din noi nu moare pentru sine. ⁸Ci dac tr im, pentru Domnul tr im; i dac murim, pentru Domnul murim. Deci, fie c tr im, fie c murim, noi sîntem ai Domnului. ⁹Ci Hristos pentru aceasta a murit i a înviat ca s aib st pînire i peste cei mor i i peste cei vii. ¹⁰Dar pentruce judeci tu pe fratele t u? Sau pentruce dispre uie ti tu pe fratele t u? C ci to i ne vom înf i a înaintea scaunului de judecat al lui Hristos. ¹¹Fiîndc este scris: „Pe via a Mea M jur, zice Domnul, c orice genunchi se va pleca înaintea Mea, i orice limb va da slav lui Dumnezeu.” ¹²A a c fiecare din noi are s dea socoteal despre sine însu lui Dumnezeu. ¹³S nu ne mai judec m dar unii pe al ii. Ci mai bine judeca i s nu face i nimic, care s fie pentru fratele vostru o piatr de poticnire sau un prilej de p c tuire. ¹⁴Eu tiu i sînt încredin at în Domnul Isus, c nimic nu este necurat în sine, i c un lucru nu este necurat de cît pentru cel ce crede c este necurat. ¹⁵Dar dac faci ca fratele t u s se mîhneasc din pricina unei mînc ri, nu mai umbli în dragoste! Nu nimici, prin mîncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos! ¹⁶Nu face i ca binele vostru s fie gr it de r u. ¹⁷C ci Împ r ia lui Dumnezeu nu este mîncare i b utur , ci neprih nire, pace i bucurie în Duhul Sfînt. ¹⁸Cine sluje te lui Hristos în felul acesta, este pl cut lui Dumnezeu i cinstit de oameni. ¹⁹A a dar, s urm rim lucrurile, cari duc la pacea i zidirea noastr . ²⁰S nu nimice ti, pentru o mîncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sînt curate. Totu , a mîncă din ele, cînd faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de c dere, este r u. ²¹Bine este s nu mînci carne, s nu bei vin i s te fere ti de orice lucru, care poate fi pentru fratele t u un prilej de c dere, de p c tuire sau de sl bire. ²²Încredin area pe care o ai, p streaz -o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se osînde te singur în ce g se te bine. ²³Dar cine se îndoie te i mînc , este osîndit, pentruc nu mînc din încredin are. Tot ce nu vine din încredin are, e p cat.

Chapter 15

¹Noi, cari sîntem tari, sîntem datori s r bd m sl biciunile celor slabi, i s nu ne pl cem nou în îne. ²Fiecare din noi s plac aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora. ³C ci i Hristos nu i -a pl cut Lui însu ; ci, dup cum este scris: „Oc rile celor ce Te oc r sc pe Tine, au c zut peste Mine.” ⁴i tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru înv tura noastr , pentruca, prin r bdarea i nu prin mîngîierea pe care o dau Scripturile, s avem n dejde. ⁵Dumnezeul r bd rii i al mîngîierii s v fac s ave i acelea i sim iminte, unii fa de al ii, dup pilda lui Hristos Isus; ⁶pentruca to i împreun , cu o inim i cu o gur , s sl vi i pe Dumnezeu, Tat l Domnului nostru Isus Hristos. ⁷A a dar, primi i-v unii pe al ii, cum v'a primit i pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu. ⁸Hristos a fost, în adev r, un slujitor al t ierii împrejur, ca s dovedeasc credincio ia lui Dumnezeu, i s înt reasc f g duin ele date p rin ilor; ⁹i ca Neamurile s sl veasc pe Dumnezeu, pentru îndurarea Lui, dup cum este scris: „De aceea Te voi l uda printre Neamuri, i voi cînta Numelui T u.” ¹⁰Este zis iar :

„Veseli i-v , Neamuri, împreun cu poporul Lui.”¹¹ i iar : „L uda i pe Domnul, toate Neamurile; sl vi i -L, toate noroadele.”¹² Tot astfel i Isaia zice: „Din Iese va ie i o R d cin , care se va scula s domneasc peste Neamuri; i Neamurile vor n d jdui în El.”¹³ Dumnezeu n dejdii s v umple de toat bucuria i pacea, pe care o d credin a, pentruca, prin puterea Duhului Sfânt, s fi i tari în n dejde!¹⁴ În ce v prive te pe voi, fra ilor, eu însumi sânt încredin at c sînte i plini de bun tate, plini i de orice fel de cuno tin , i astfel sînte i în stare s v sf tui i unii pe al ii.¹⁵ Totu , ici colea v'am scris mai cu îndr zneal , ca s v aduc din nou aminte de lucrurile acestea, în puterea harului, pe care mi l -a dat Dumnezeu,¹⁶ ca s fiu slujitorul lui Isus Hristos între Neamuri. Eu îmi împlinesc cu scump tate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentruca Neamurile s -I fie o jertf bine primit , sfin it de Duhul Sfânt.¹⁷ Eu dar m pot l uda în Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu.¹⁸ C ci n'a îndr zni s pomenesc nici un lucru, pe care s nu -l fi f cut Hristos prin mine, ca s aduc Neamurile la ascultarea de El: fie prin cuvîntul meu, fie prin faptele mele,¹⁹ fie prin puterea semnelor i a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfânt. A a c , de la Ierusalim i rile de primprejur, pîn la Iliric, am r spîndit cu prisosin Evanghelia lui Hristos.²⁰ i am c utat s vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca s nu zidesc pe temelia pus de altul,²¹ dup cum este scris: „Aceia, c rora nu li se propov duise despre El, Îl vor vedea, i cei ce n'auziser de El, Îl vor cunoa te.”²² Iat ce m'a împedecat de multe ori s vin la voi.²³ Dar acum, fiindc nu mai am nimic care s m in pe aceste meleaguri, i fiindc de ani de zile doresc fierbinte s vin la voi,²⁴ n d jduiesc s v v d în treac t, cînd m voi duce în Spania, i s fiu înso it de voi pîn acolo, dup ce îmi voi împlini, m car în parte, dorin a de a fi stat la voi.²⁵ Acum m duc la Ierusalim s duc ni te ajutoare sfin ilor.²⁶ C ci cei din Macedonia i Ahaia au avut bun tatea s fac o strîngere de ajutoare pentru s racii dintre sfin ii, cari sînt în Ierusalim.²⁷ Negre it, au avut bun tatea; dar era i o datorie fa de ei; pentruc , dac Neamurile au avut parte de binecuvînt rile lor duhovnice ti, este de datorie lor s -i ajute i ele cu bunurile lor p mînte ti.²⁸ Dup ce-mi voi împlini dar îns rcinarea aceasta, i le voi încredin a aceste daruri, voi pleca în Spania, i voi trece pe la voi.²⁹ tiu c dac vin la voi, voi veni cu o deplin binecuvîntare dela Hristos.³⁰ V îndemn dar, fra ilor, pentru Domnul nostru Isus Hristos, i pentru dragostea Duhului, s v lupta i împreun cu mine, în rug ciunile voastre c tre Dumnezeu pentru mine,³¹ ca s fiu izb vit de r zvr ti ii din Iudea, i pentruca slujba, pe care o am pentru Ierusalim, s fie bine primit de sfin i;³² i astfel s ajung la voi cu bucurie, cu voia lui Dumnezeu, i s m r corespun în mijlocul vostru.³³ Dumnezeuul p cii s fie cu voi cu to i! Amin.

Chapter 16

¹V dau în grij pe Fivi, sora noastr , care este diaconi (Sau: slujitoare.) a Bisericii din Chencrea;² s'o primi i în Domnul, într'un chip vrednic de sfin i, i s'o ajuta i în orice ar avea trebuin de voi; c ci i ea s -a ar tat de ajutor multora i îndeosebi mie.³ Spune i s n tate Priscilei i lui Acuila, tovar ii mei de lucru în Hristos Isus,⁴ cari i-au pus capul în joc, ca s -mi scape via a. Le mul mesc nu

numai eu, dar i toate Bisericile ie ite dintre Neamuri. - ⁵Spune i s n tate i Bisericii care se adun în casa lor. -Spune i s n tate lui Epenet, prea iubitul meu, care a fost cel dintîi rod al Asiei pentru Hristos. ⁶Spune i s n tate Mariei, care s'a ostenit mult pentru voi. - ⁷Spune i s n tate lui Andronic i lui Iunia, rudele mele i tovar ii mei de temni , cari sînt cu vaz între apostoli. Ei au venit la Hristos mai înainte de mine chiar. - ⁸Spune i s n tate lui Ampliat, prea iubitul meu în Domnul. - ⁹Spune i s n tate lui Urban, tovar ul nostru de lucru în Hristos, i lui Stache, prea iubitul meu. - ¹⁰Spune i s n tate lui Apele, încercatul slujitor al lui Hristos. -Spune i s n tate celor din casa lui Aristobul. - ¹¹Spune i s n tate lui Ierodion, ruda mea. -Spune i s n tate celor din casa lui Narcis, cari sînt ai Domnului. - ¹²Spune i s n tate Trifenei i Trifosei, cari se ostenesc pentru Domnul. -Spune i s n tate Persidei prea iubite, care s'a ostenit mult pentru Domnul. - ¹³Spune i s n tate lui Ruf, cel ales în Domnul, i mamei lui, care s'a ar tat i mama mea. - ¹⁴Spune i s n tate lui Asincrit, lui Flegon, lui Hermes, lui Patroba, lui Herma, i fra ilor cari sînt împreun cu ei. - ¹⁵Spune i s n tate lui Filolog i Iuliei, lui Nereu i surorii lui, lui Olimpa, i tuturor sfin ilor cari sînt împreun cu ei. - ¹⁶Spune i-v s n tate unii altora cu o s rutare sfînt . Toate Bisericile lui Hristos v trimet S n tate. ¹⁷V îndemn, fra ilor, s v feri i de ceice fac desbin ri i tulburare împotriva înv turii, pe care a i primit -o. Dep rta i-v de ei. ¹⁸C ci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pîntecelui lor; i, prin vorbiri dulci i am gitoare, ei în al inimile celor lesne crez tori. ¹⁹Cît despre voi, ascultarea voastr este cunoscut de to i. M bucur dar de voi, i doresc s fi i în elep i în ce prive te binele, i pro ti în ce prive te r ul. ²⁰Dumnezeul p cii va zdrobi în curînd pe Satana supt picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu voi! Amin. ²¹Timotei, tovar ul meu de lucru, v trimete s n tate; tot a a i Luciu, Iason i Sosipater, rudele mele. - ²²V trimet s n tate în Domnul eu, Ter iu, care am scris epistola aceasta. - ²³Gaiu, gazda mea i a întregei Biserici, v trimete s n tate. -Erast, vistiernicul cet ii, v trimete s n tate; tot a a i fratele Cuart. ²⁴Harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu voi cu to i! Amin. ²⁵Iar Aceluia care poate s v înt reasc , dup Evanghelia mea i propov duirea lui Isus Hristos, -potrivit cu descoperirea tainei, care a fost inut ascuns timp de veacuri, ²⁶dar a fost ar tat acum prin scrierile proorocilor, i, prin porunca Dumnezeului celui vecinic, a fost adus la cuno tin a tuturor Neamurilor, ca s asculte de credin , - ²⁷a lui Dumnezeu, care singur este în elept, s fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin

1 Corinthians

Chapter 1

¹Pavel, chemat s fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, i fratele Sosten, ²c tre Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, c tre cei ce au fost sfin i i în Hristos Isus, chema i s fie sfin i, i c tre to i cei ce cheam în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul lor i al nostru: ³Har

i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus Hristos! ⁴Mul mesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v'a fost dat în Isus Hristos. ⁵Ci în El a i fost îmbog i i în toate privin ele, cu orice vorbire i cu orice cuno tin . ⁶În felul acesta m rturia despre Hristos a fost bine înt rit în mijlocul vostru; ⁷a a c nu duce i lips de niciun fel de dar, în a teptarea ar t rii Domnului nostru Isus Hristos. ⁸El v va înt ri pîn la sfîrit, în a a fel ca s fi i fr vin în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. ⁹Credincios este Dumnezeu, care v'a chemat la p rt ia cu Fiul S u Isus Hristos, Domnul nostru. ¹⁰V îndemn, fra ilor, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, s ave i to i acela fel de vorbire, s n'ave i desbin ri între voi, ci s fi i uni i în chip des vâr it într'un gînd i o sim ire. ¹¹Ci, fra ilor, am aflat despre voi dela ai Cloei, c între voi sînt certuri. ¹²Vreau s spun c fiecare din voi zice: „Eu sînt al lui Pavel!`` -, i eu, al lui Apolo!`` -, i eu, al lui Chifa!`` -, i eu, al lui Hristos!`` ¹³Hristos a fost împ r it? Pavel a fost r stignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel a i fost voi boteza i? ¹⁴Mul mesc lui Dumnezeu c n'am botezat pe niciunul din voi, afar de Crisp i Gaiu, ¹⁵pentruca nimeni s nu poat spune c a i fost boteza i în numele meu. ¹⁶Da, am mai botezat i casa lui Stefana; încolo, nu tiu s mai fi botezat pe altcineva. ¹⁷De fapt, Hristos m'a trimes nu s botez, ci s propov duiesc Evanghelia: nu cu în elepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Hristos s fie f cut zadarnic . ¹⁸Fiindc propov duirea crucii este o nebulie pentru cei ce sînt pe calea pierz rii: dar pentru noi, cari sîntem pe calea mîntuirii, este puterea lui Dumnezeu. ¹⁹Ci este scris: „Voi pr p di în elepciunea celor în elep i, i voi nimici priceperea celor pricepu i.`` ²⁰Unde este în eleptul? Unde este c rturarul? Unde este vorb re ul veacului acestuia? N'a prostit Dumnezeu în elepciunea lumii acesteia? ²¹Ci întrucît lumea, cu în elepciunea ei, n'a cunoscut pe Dumnezeu în în elepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a g sit cu cale s mîntuiasc pe credincio i prin nebulia propov duirii crucii. ²²Iudeii, într'adev r, cer minuni, i Grecii caut în elepciune; ²³dar noi propov duim pe Hristos cel r stignit, care pentru Iudei este o pricin de poticnire, i pentru Neamuri o nebulie; ²⁴dar pentru cei chema i, fie Iudei, fie Greci, este puterea i în elepciunea lui Dumnezeu. ²⁵Ci nebulia lui Dumnezeu, este mai în eleapt decît oamenii; i sl biciunea lui Dumnezeu, este mai tare decît oamenii. ²⁶De pild , fra ilor, uita i-v la voi cari a i fost chema i: printre voi nu sînt mul i în elep i în felul lumii, nici mul i puternici, nici mul i de neam ales. ²⁷Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca s fac de ru ine pe cele în elepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca s fac de ru ine pe cele tari. ²⁸i Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, i lucrurile dispre uite, ba înc lucrurile cari nu sînt, ca s nimiceasc pe cele ce sînt; ²⁹pentruca nimeni s nu se laude înaintea lui Dumnezeu. ³⁰i voi, prin El, sînte i în Hristos Isus. El a fost f cut de Dumnezeu pentru noi în elepciune, neprih nire, sfin ire i r scump rare, ³¹pentruca, dup cum este scris: „Cine se laud , s se laude în Domnul.``

Chapter 2

¹Cît despre mine, fra ilor, cînd am venit la voi, n'am venit s v vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau în elepciune str lucit . ²C ci n'am avut de gînd s tiu între voi altceva decît pe Isus Hristos i pe El r stignit. ³Eu însumi, cînd am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos i plin de cutremur. ⁴i înv tura i propov duirea mea nu st teau în vorbirile înduplec toare ale în elepciunii, ci într'o doavad dat de Duhul i de putere, ⁵pentruca credin a voastr s fie întemeiat nu pe în elepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu. ⁶Totu ceeace propov duim noi printre cei des vîr i i, este o în elepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a frunta ilor veacului acestuia, cari vor fi nimici i. ⁷Noi propov duim în elepciunea lui Dumnezeu, cea tainic i inut ascuns , pe care o rînduise Dumnezeu, spre slava noastr , mai înainte de veci, ⁸i pe care n'a cunoscut -o niciunul din frunta ii veacului acestuia; c ci, dac ar fi cunoscut -o, n-ar fi r stignit pe Domnul slavei. ⁹Dar, dup cum este scris: „Lucruri, pe cari ochiul nu le -a v zut, urechea nu le -a auzit, i la inima omului nu s'au suit, a a sînt lucrurile, pe cari le -a preg tit Dumnezeu pentru cei ce -L iubesc.” ¹⁰Nou îns Dumnezeu ni le -a descoperit prin Duhul S u. C ci Duhul cerceteaz totul, chiar i lucrurile adînci ale lui Dumnezeu. ¹¹În adev r, cine dintre oameni cunoa te lucrurile omului, afar de duhul omului, care este în el? Tot a a: nimeni nu cunoa te lucrurile lui Dumnezeu afar de Duhul lui Dumnezeu. ¹²i noi n'am primit duhul lumii, ci Duhul care vine dela Dumnezeu, ca s putem cunoa te lucrurile, pe cari ni le -a dat Dumnezeu prin harul S u. ¹³i vorbim despre ele nu cu vorbiri înv ate dela în elepciunea omeneasc , ci cu vorbiri înv ate dela Duhul Sfînt, întrebun înd o vorbire duhovniceasc pentru lucrurile duhovnice ti. ¹⁴Dar omul firesc nu prime te lucrurile Duhului lui Dumnezeu, c ci, pentru el, sînt o nebunie; i nici nu le poate în elege, pentruc trebuiesc judecate duhovnice te. ¹⁵Omul duhovnicesc, dimpotriv , poate s judece totul, i el însu nu poate fi judecat de nimeni. ¹⁶C ci „cine a cunoscut gîndul Domnului, ca s -I poat da înv tur ?” Noi îns avem gîndul lui Hristos.

Chapter 3

¹Cît despre mine, fra ilor, nu v'am putut vorbi ca unor oameni duhovnice ti, ci a trebuit s v vorbesc ca unor oameni lume ti, ca unor prunci în Hristos. ²V'am hr nit cu lapte, nu cu bucate tari, c ci nu le putea i suferi; i nici acum chiar nu le pute i suferi, ³Pentruc tot lume ti sînte i. În adev r, cînd între voi sînt zavistii, certuri i desbin ri, nu sînte i voi lume ti i nu tr i i voi în felul celorlal i oameni? ⁴Cînd unul zice: „Eu sînt al lui Pavel!” i altul: „Eu sînt al lui Apolo”: nu sînte i voi oameni de lume? ⁵Cine este Pavel? i cine este Apolo? Ni te slujitori ai lui Dumnezeu, prin cari a i crezut; i fiecare dup puterea dat lui de Domnul. ⁶Eu am s dit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a f cut s creasc : ⁷a a c nici cel ce s de te, nici cel ce ud nu sînt nimic; ci Dumnezeu, care face s creasc . ⁸Cel ce s de te i cel ce ud , sînt tot una; i fiecare î i va lua r splata dup osteneala lui. ⁹C ci noi sîntem împreun lucr tori cu Dumnezeu. Voi sînte i ogorul lui Dumnezeu, cl direa lui Dumnezeu. ¹⁰Dup harul lui Dumnezeu, care mi -a fost dat, eu, ca un me ter-zidar în elept, am pus temelii, i

un altul cl de te deasupra. Dar fiecare s ia bine seama cum cl de te deasupra. ¹¹C ci nimeni nu poate pune o alt temelie decît cea care a fost pus , i care este Isus Hristos. ¹²Iar dac cl de te cineva pe aceast temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn, fîn, trestie, ¹³lucrarea fiec ruia va fi dat pe fa : ziua Domnului o va face cunoscut, c ci se va descoperi în foc. i focul va dovedi cum este lucrarea fiec ruia. ¹⁴Dac lucrarea zidit de cineva pe temelia aceea, r mîne în picioare, el va primi o r splat . ¹⁵Dac lucrarea lui va fi ars , î i va pierde r splata. Cît despre el, va fi mîntuit, dar ca prin foc. ¹⁶Nu ti i c voi sînte i Templul lui Dumnezeu, i c Duhul lui Dumnezeu locuie te în voi? ¹⁷Dac nimice te cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; c ci Templul lui Dumnezeu este sfînt: i a a sînte i voi. ¹⁸Nimeni s nu se în ele: Dac cineva dintre voi se crede în elept în felul veacului acestuia, s se fac nebun, ca s ajung în elept. ¹⁹C ci în elepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: „El prinde pe cei în elep i în viclenia lor.” ²⁰ i iar : „Domnul cunoa te gîndurile celor în elep i. tie c sînt de arte.” ²¹Nimeni s nu se f leasc dar cu oameni, c ci toate lucrurile sînt ale voastre: ²²fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie via a, fie moartea, fie lucrurile de acum, fie cele viitoare; toate sînt ale voastre, ²³ i voi sînte i ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.

Chapter 4

¹Iat cum trebuie s fim privi i noi: ca ni te slujitori ai lui Hristos, i ca ni te ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. ²Încolo, ce se cere dela ispravnici, este ca fiecare s fie g sit credincios în lucrul încredin at lui. ³Cît despre mine, prea pu în îmi pas dac sînt judecat de voi sau de un scaun omenesc de judecat . Ba înc , nici eu însumi nu m mai judec pe mine. ⁴C ci n'am nimic împotriva mea; totu nu pentru aceasta sînt socotit neprih nit: Cel ce m judec , este Domnul. ⁵De aceea s nu judeca i nimic înainte de vreme, pîn va veni Domnul, care va scoate la lumin lucrurile ascunse în întunerec, i va descoperi gîndurile inimilor. Atunci, fiecare î i va c p ta lauda dela Dumnezeu. ⁶Fra ilor, pentru voi am spus aceste lucruri, în icoan de vorbire, cu privire la mine i la Apolo, ca prin noi în ine, s înv a i s nu trece i peste „ce este scris”: i nici unul din voi s nu se f leasc de loc cu unul împotriva celuilalt. ⁷C ci cine te face deosebit? Ce lucru ai, pe care s nu -l fi primit? i dac l-ai primit, de ce te lauzi ca i cum nu l-ai fi primit? ⁸O, iat -v s tui! Iat -v ajun i boga i! Iat -v împ r ind f r noi! i m car de a i împ r i cu adev rat ca s putem împ r i i noi împreun cu voi! ⁹C ci parc Dumnezeu a f cut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urm , ni te osîndi i la moarte; fiindc am ajuns o priveli te pentru lume, înger i oameni. ¹⁰Noi sîntem nebuni pentru Hristos: voi, în elep i în Hristos! Noi, slabi: voi, tari! Voi, pu i în cinste: noi, dispre ui i! ¹¹Pîn în clipa aceasta suferim de foame i de sete, sîntem goi, chinui i, umbl m din loc în loc, ¹²ne ostenim i lucr m cu mînile noastre; cînd sîntem oc rî i, binecuvînt m; cînd sîntem prigoni i, r bd m; ¹³cînd sîntem vorbi i de r u, ne rug m. Pîn în ziua de azi am ajuns ca gunoiul lumii acesteia, ca lep d tura tuturor. ¹⁴Nu v scriu aceste lucruri, ca s v fac ru ine; ci ca s v sf tuiesc ca pe ni te copii prea iubi i ai mei. ¹⁵C ci

chiar dac a i avea zece mii de înv tóri în Hristos, totu n'ave i mai mul i p rin i; pentruc eu v'am n scut în Hristos Isus, prin Evanghelie. ¹⁶Deaceea v rog s c lca i pe urmele mele. ¹⁷Pentru aceasta v'am trimes pe Timotei, care este copilul meu prea iubit i credincios în Domnul. El v va aduce aminte de felul meu de purtare în Hristos i de felul cum înv eu pe oameni pretutindeni în toate Bisericile. ¹⁸Unii s'au îngîmfat, i i-au închipuit c n'am s mai vin la voi. ¹⁹Dar dac va voi Domnul, voi veni în curînd la voi, i atunci voi vedea nu vorbele, ci puterea celorce s'au îngîmfat. ²⁰Ci Împ r ia lui Dumnezeu nu st în vorbe, ci în putere. ²¹Ce voi i? S vin la voi cu nuiaua, sau cu dragoste i cu duhul blînde ei?

Chapter 5

¹Din toate p r ile se spune c între voi este curvie; i înc o curvie de acelea, cari nici chiar la p gîni nu se pomenesc; pîn acolo c unul din voi tr ie te cu nevasta tat lui s u. ²i voi v'a i f lit! i nu v'a i mîhnit mai degrab , pentruca cel ce a s vîr it fapta aceasta, s fi fost dat afar din mijlocul vostru! ³Cît despre mine, m car c n'am fost la voi cu trupul, dar fiind de fa cu duhul, am i judecat, ca i cînd a fi fost de fa , pe celce a f cut o astfel de fapt . ⁴În Numele Domnului Isus, voi i duhul meu, fiind aduna i la olalt , prin puterea Domnului nostru Isus, ⁵am hot rît ca un astfel de om s fie dat pe mîna Satanei, pentru nimicirea c rni, ca duhul lui s fie mîntuit în ziua Domnului Isus. ⁶Nu v l uda i bine. Nu ti i c pu in aluat dospe te toat pl m deala? ⁷M tura i aluatul cel vechi, ca s fi i o pl m deal nou , cum i sînte i, f r aluat; c ci Hristos, Pa tele noastre, a fost jertfit. ⁸S pr znuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de r utate i viclenie, ci cu azimele cur iei i adev rului. ⁹V'am scris în epistola mea s n'ave i nicio leg tur cu curvarii. - ¹⁰Îns n'am în eles cu curvarii lumii acesteia, sau cu cei lacomi de bani, sau cu cei r pare i, sau cu cei ce se închin la idoli, fiindc atunci ar trebui s ie i i din lume. ¹¹Ci v'am scris s n'ave i niciun fel de leg turi cu vreunul care, m carc î i zice „frate``, totu este curvar, sau lacom de bani, sau închin tor la idoli, sau def im tor, sau be iv, sau r pare ; cu un astfel de om nu trebuie nici s mînca i. ¹²În adev r, ce am eu s judec pe cei de afar ? Nu este datoria voastr s judeca i pe cei din untru? ¹³Cît despre cei de afar , îi judec Dumnezeu. Da i afar dar din mijlocul vostru pe r ul acela.

Chapter 6

¹Cum! Cînd vreunul din voi are vreo neîn elegere cu altul, îndr zne te el s se judece cu el la cei nelegiui i i nu la sfin i? ²Nu ti i c sfin ii vor judeca lumea? i dac lumea va fi judecat de voi, sînte i voi nevrednici s judeca i lucruri de foarte mic însemn tate? ³Nu ti i c noi vom judeca pe îngerii? Cu cît mai mult lucrurile vie ii acesteia? ⁴Deci, cînd ave i neîn elegeri pentru lucrurile vie ii acesteia, voi pune i judec tóri pe aceia pe cari Biserica nu -i bag în seam ? ⁵Spre ru inea voastr

zic lucrul acesta. Astfel, nu este între voi nici m car un singur om în elept, care s fie în stare s judece între frate i frate? ⁶Dar un frate se duce la judecat cu alt frate, i înc înainte necredincio ilor! ⁷Chiar faptul c ave i judec i între voi, este un cusur pe care -l ave i. Pentru ce nu suferi i mai bine s fi i nedrept i i? De ce nu r bda i mai bine paguba? ⁸Dar voi singuri sînte i aceia cari nedrept i i i p gubi i, i înc pe fra i! ⁹Nu ti i c cei nedrep i nu vor mo teni Împ r ia lui Dumnezeu? Nu v în ela i în privin a aceasta: nici curvarii, nici închin torii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomi ii, ¹⁰nici ho ii, nici cei lacomi, nici be ivii, nici def im torii, nici r pare ii nu vor mo teni Împ r ia lui Dumnezeu. ¹¹i a a era i unii din voi! Dar a i fost sp la i, a i fost sfin i i, a i fost socoti i neprih ni i, în Numele Domnului Isus Hristos, i prin Duhul Dumnezeului nostru. ¹²Toate lucrurile îmi sînt îng duite, dar nu toate sînt de folos; toate lucrurile îmi sînt îng duite, dar nimic nu trebuie s pun st pînire pe mine. ¹³Mînc rile sînt pentru pîn tece, i pîn tecele este pentru mînc ri. i Dumnezeu va nimici i pe unul i pe celelalte. Dar trupul nu este pentru curvie: el este pentru Domnul, i Domnul este pentru trup. ¹⁴i Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia i pe noi cu puterea Sa. ¹⁵Nu ti i c trupurile voastre sînt m dulare ale lui Hristos? Voi lua eu m dularele lui Hristos, i voi face din ele m dulare ale unei curve? Nicidecum! ¹⁶Nu ti i c cine se lipe te de o curv , este un singur trup cu ea? C ci este zis: „Cei doi se vor face un singur trup”. ¹⁷Dar cine se lipe te de Domnul, este un singur duh cu El. ¹⁸Fugi i de curvie! Orice alt p cat, pe care -l face omul, este un p cat s vîr it afar din trup; dar cine curve te, p c tuie te împotriva trupului s u. ¹⁹Nu ti i c trupul vostru este Templul Duhului Sfînt, care locuie te în voi, i pe care L-a i primit dela Dumnezeu? i c voi nu sînte i ai vo tri? ²⁰C ci a i fost cump ra i cu un pre . Prosl vi i dar pe Dumnezeu în trupul i în duhul vostru, cari sînt ale lui Dumnezeu.

Chapter 7

¹Cu privire la lucrurile despre cari mi-a i scris, eu cred c este bine ca omul s nu se ating de femeie. ²Totu , din pricina curviei, fiecare b rbat s - i aib nevasta lui, i fiecare femeie s - i aib b rbatul ei. ³B rbatul s - i împlineasc fa de nevast datoria de so ; i tot a a s fac i nevasta fa de b rbat. ⁴Nevasta nu este st pîn pe trupul ei, ci b rbatul. Tot astfel, nici b rbatul nu este st pîn peste trupul lui, ci nevasta. ⁵S nu v lipsi i unul pe altul de datoria de so i, decît doar prin bun învoial , pentru un timp, ca s v îndeletnici i cu postul i cu rug ciunea; apoi s v împreuna i iar , ca s nu v ispiteasc Satana, din pricina nest pînirii voastre. ⁶Lucrul acesta îl spun ca o îng duin ; nu fac din el o porunc . ⁷Eu a vrea ca to i oamenii s fie ca mine; dar fiecare are dela Dumnezeu darul lui: unul într'un fel, altul într'altul. ⁸Celor neînsura i i v duvelor, le spun c este bine pentru ei s r mîn ca mine. ⁹Dar dac nu se pot înfrîna, s se c s toreasc ; pentruc este mai bine s se c s toreasc decît s ard . ¹⁰Celor c s tori i, le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta s nu se despart de b rbat. ¹¹(Dac este desp r it , s r mîn nem ritat , sau s se împace cu b rbatul ei.) i nici b rbatul s nu- i lase nevasta. ¹²Celorlal i le zic eu, nu Domnul: Dac un frate are o nevast necredincioas ,

i ea voie te s tr iasc înainte cu el, s nu se despart de ea. ¹³i dac o femeie are un b rbat necredincios, i el voie te s tr iasc înainte cu ea, s nu se despart de b rbatul ei. ¹⁴Ci b rbatul necredincios este sfin it prin nevasta credincioas i nevasta necredincioas este sfin it prin fratele; altmintrelea, copiii vo tri ar fi necura i, pe cînd acum sînt sfin i. ¹⁵Dac cel necredincios vrea s se despart , s se despart ; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sînt lega i: Dumnezeu ne -a chemat s tr im în pace. ¹⁶Ci ce tii tu, nevast , dac î i vei mîntui b rbatul? Sau ce tii tu, b rbate, dac î i vei mîntui nevasta? ¹⁷Încolo, fiecare s r mîn în starea în care l -a a ezat Domnul, i în care l -a chemat Dumnezeu. Aceasta este rînduiala pe care am a ezat -o în toate Bisericile. ¹⁸Dac cineva a fost chemat pe cînd era t iat împrejur, s r mîn t iat împrejur. Dac cineva a fost chemat pe cînd era net iat împrejur, s nu se taie împrejur. ¹⁹T ierea împrejur nu este nimic, i net ierea împrejur nu este nimic, ci p zirea poruncilor lui Dumnezeu. ²⁰Fiecare s r mîn în chemarea pe care o avea cînd a fost chemat. ²¹Ai fost chemat cînd erai rob? S nu te nelini te ti de lucrul acesta; dar dac po i s ajungi slobod, folose te-te. ²²Ci robul chemat în Domnul, este un slobozit al Domnului. Tot a a, cel slobod, care a fost chemat, este un rob al lui Hristos. ²³Voi a i fost cump ra i cu un pre . Nu v face i dar robi oamenilor. ²⁴Fiecare, fra ilor, s r mîn cu Dumnezeu în starea în care era cînd a fost chemat. ²⁵Cît despre fecioare, n'am o porunc dîn partea Domnului. Le dau îns un sfat, ca unul care am c p tat dela Domnul harul s fiu vrednic de crezare. ²⁶Iat dar ce cred eu c este bine, avînd în vedere strîmtorarea de acum: este bine pentru fiecare s r mîn a a cum este. ²⁷E ti legat de o nevast ? Nu c uta s fii deslegat. Nu e ti legat de o nevast ? Nu c uta nevast . ²⁸Îns , dac te însori, nu p c tuie ti. Dac fecioara se m rit , nu p c tuie te. Dar fiin ele acestea vor avea necazuri p mînte ti, i eu a vrea s vi le cru . ²⁹Iat ce vreau s spun, fra ilor: de acum vremea s'a scurtat. Spun lucrul acesta, pentruca ceice au neveste, s fie ca i cum n'ar avea; ³⁰cei ce plîng, ca i cum n'ar plînge; cei ce se bucur ca i cum nu s'ar bucura; cei ce cump r , ca i cum n'ar st pîni; ³¹cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca i cum nu s'ar folosi de ea; c ci chipul lumii acesteia trece. ³²Dar eu a vrea ca voi s fi i f r griji. Cine nu este însurat, se îngrije te de lucrurile Domnului, cum ar putea s plac Domnului. ³³Dar cine este însurat, se îngrije te de lucrurile lumii, cum s plac nevestei. ³⁴Tot a a, între femeia m ritat i fecioar este o deosebire: cea nem ritat se îngrije te de lucrurile Domnului, ca s fie sfînt i cu trupul i cu duhul; iar cea m ritat se îngrije te de lucrurile lumii, cum s plac b rbatului ei. ³⁵V spun lucrul acesta pentru binele vostru, nu ca s v prind într'un la , ci pentru ceace este frumos, i ca s pute i sluji Domnului f r piedici. ³⁶Dac crede cineva c este ru inos pentru fata lui s treac de floarea vîrstei, i nevoia cere a a, s fac ce vrea: nu p c tuie te; s se m rite. ³⁷Dar cine a luat o hot rîre tare, i nu este nevoit ci este slobod s lucreze cum vrea, i a hot rît în inima lui s -i p streze pe fiic -sa fecioar , face bine. ³⁸Astfel, cine î i m rit fata, bine face, i cine n'o m rit , mai bine face. ³⁹O femeie m ritat este legat de lege cît vreme îi tr ie te b rbatul; dar dac -i moare b rbatul, este slobod s se m rite cu cine vrea; numai în Domnul. ⁴⁰Dar, dup p rerea mea, va fi mai fericit dac r mîne a a cum este. i cred c i eu am Duhul lui Dumnezeu.

Chapter 8

¹În ce prive te lucrurile jertfite idolilor, tim c to i avem cuno tin . Dar cuno tin a îngîmf pe cînd dragostea zide te. ²Dac crede cineva c tie ceva, înc n'a cunoscut cum trebuie s cunoasc . ³Dar dac iube te cineva pe Dumnezeu, este cunoscut de Dumnezeu. ⁴Deci, cît despre mîncarea lucrurilor jertfite idolilor, tim c în lume un idol este tot una cu nimic, i c nu este decît un singur Dumnezeu. ⁵Ci chiar dac ar fi a a numi i „dumnezei”, fie în cer, fie pe p mînt (cum i sînt în adev r mul i „dumnezei” i mul i „domni”), ⁶totu pentru noi nu este decît un singur Dumnezeu: Tat l, dela care vin toate lucrurile i pentru care tr im i noi, i un singur Domn: Isus Hristos, prin care sînt toate lucrurile i prin El i noi. ⁷Dar nu to i au cuno tin a aceasta. Ci unii, fiind obicinui i pîn acum cu idolul, m nînc un lucru ca fiind jertfit unui idol; i cugetul lor, care este slab, este întinat. ⁸Dar nu carnea ne face pe noi pl cu i lui Dumnezeu: nu cî tig m nimic dac mînc m din ea, i nu perdem nimic dac nu mînc m. ⁹Lua i seama îns ca nu cumva aceast slobozenie a voastr s ajung o piatr de poticnire pentru cei slabi. ¹⁰Ci dac te vede cineva pe tine, care ai cuno tin , c ezi la mas într'un templu de idoli, cugetul lui, care este slab, nu -l va împinge pe el s m nînce din lucrurile jertfite idolilor? ¹¹i astfel, el, care este slab, va pieri din pricina acestei cuno tin e a ta: el, fratele, pentru care a murit Hristos! ¹²Dac p c tui i astfel împotriva fra ilor, i le r ni i cugetul lor slab, p c tui i împotriva lui Hristos. ¹³De aceea, dac o mîncare face pe fratele meu s p c tuiasc , nu voi mînc niciodat carne, ca s nu fac pe fratele meu s p c tuiasc .

Chapter 9

¹Nu sînt eu slobod? Nu sînt eu apostol? N'am v zut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sînte i voi lucrul meu în Domnul? ²Dac nu sînt apostol pentru al ii, sînt m car pentru voi; c ci voi sînte i pecetea apostoliei mele în Domnul. ³Iat r spunsul meu de ap rare împotriva celor ce m cerceteaz . ⁴N'avem dreptul s mînc m i s bem? ⁵N'avem dreptul s ducem cu noi o sor , care s fie nevasta noastr , cum fac ceilal i apostoli, i fra ii Domnului, i Chifa? ⁶Ori numai eu i Barnaba n'avem dreptul s nu lucr m? ⁷Cine merge la r zboi pe cheltuiala sa? Cine s de te o vie, i nu m nînc din rodul ei? Cine pa te o turm , i nu m nînc din laptele turmei? ⁸Lucrurile acestea le spun dup felul oamenilor? Nu le spune i Legea? ⁹În adev r, în Legea lui Moise este scris: „S nu legi gura bouului care treier grîul!” Pe boi îi are în vedere Dumnezeu aici? ¹⁰Sau vorbe te El înadins pentru noi? Da, pentru noi a fost scris astfel; c ci cine ar , trebuie s are cu n dejde, i cine treier grîul, trebuie s -l treiere cu n dejdea c va avea parte de el. ¹¹Dac am s m nat printre voi bunurile duhovnice ti, mare lucru este dac vom secera bunurile voastre vremelnice? ¹²Dac se bucur al ii de acest drept asupra voastr , nu ni se cade cu mult mai mult nou ? Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta; ci r bd m totul, ca s nu punem vreo piedic Evangheliei lui Hristos. ¹³Nu ti i c cei ce îndeplinesc slujbele sfinte, sînt hr ni i din lucrurile dela Templu, i c cei ce slujesc altarului, au parte dela altar?

¹⁴Tot a a, Domnul a rînduit ca cei ce propov duiesc Evanghelia, s tr iasc din Evanghelie. ¹⁵Dar eu nu m'am folosit de niciunul din aceste drepturi. i nu v scriu aceste lucruri ca s cer s se fac a a cu mine; c ci a vrea mai bine s mor decît s -mi ia cineva pricina mea de laud . ¹⁶Dac vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricin de laud , c ci trebuie s'o vestesc; i vai de mine, dac nu vestesc Evanghelia! ¹⁷Dac fac lucrul acesta de bun voie, am o r splat . Chiar dac -l fac de sil , este o ispr vnicie care mi -a fost încredin at . ¹⁸Care este atunci r splata mea? Este s vestesc f r plat Evanghelia, pe care o vestesc, i s nu m folosesc de dreptul meu în Evanghelie. ¹⁹Ci, m car c sînt slobod fa de to i, m'am f cut robul tuturor, ca s cî tig pe cei mai mul i. ²⁰Cu Iudeii, m'am f cut ca un Iudeu, ca s cî tig pe Iudei; cu ceice sînt supt Lege, m'am f cut ca i cînd a fi fost supt Lege (m car c nu sînt supt Lege), ca s cî tig pe ceice sînt supt Lege; ²¹cu ceice sînt f r Lege, m'am f cut ca i cum a fi fost f r lege (m car c nu sînt f r o lege a lui Dumnezeu, ci sînt supt legea lui Hristos), ca s cî tig pe cei f r lege. ²²Am fost slab cu cei slabi, ca s cî tig pe cei slabi. M'am f cut tuturor totul, ca, oricum, s mîntuiesc pe unii din ei. ²³Fac totul pentru Evanghelie, ca s am i eu parte de ea. ²⁴Nu ti i c ceice aleg în locul de alegare, to i aleg , dar numai unul cap t premiul? Alerga i dar în a a fel ca s c p ta i premiul! ²⁵To i ceice se lupt la jocurile de ob te, se supun la tot felul de înfrîn ri. i ei fac lucrul acesta ca s capete o cunun , care se poate vesteji: noi s facem lucrul acesta pentru o cunun , care nu se poate vesteji. ²⁶Eu, deci, alerg, dar nu ca i cum n'a ti încotro alerg. M lupt cu pumnul, dar nu ca unul care love te în vînt. ²⁷Ci m port aspru cu trupul meu, i -l în în st pînire, ca nu cumva, dup ce am propov duit altora, eu însumi s fiu lep dat.

Chapter 10

¹Fra ilor, nu vreau s nu ti i c p rin ii no tri to i au fost supt nor, to i au trecut prin mare, ²to i au fost boteza i în nor i în mare, pentru Moise; ³to i au mîncat aceea mîncare duhovniceasc , ⁴i to i au b ut aceea b utur duhovniceasc , pentruc beau dintr'o sfînc duhovniceasc ce venea dup ei; i stîncea era Hristos. ⁵Totu cei mai mul i dintre ei, n'au fost pl cu i lui Dumnezeu, c ci au pierit în pustie. ⁶i aceste lucruri s'au întîmplat ca s ne slujeasc nou drept pilde, pentruca s nu poftim dup lucruri rele, cum au poftit ei. ⁷S nu fi i închin tori la idoli, ca unii dintre ei, dup cum este scris: „Poporul a ezut s m nînce i s bea; i s'au sculat s joace.” ⁸S nu curvim, cum au f cut unii din ei, a a c într -o singur zi au c zut dou zeci i trei de mii. ⁹S nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, cari au pierit prin erpi. ¹⁰S nu cîrti i, cum au cîrtit unii din ei, cari au fost nimici i de Nimicitorul. ¹¹Aceste lucruri li s'au întîmplat ca s ne slujeasc drept pilde, i au fost scrise pentru înv tura noastr , peste cari au venit sfîr iturile veacurilor. ¹²Astfel dar, cine crede c st în picioare, s ia seama s nu cad . ¹³Nu v'a ajuns nici o ispit , care s nu fi fost potrivit cu puterea omeneasc . i Dumnezeu, care este credincios, nu va îng dui s fi i ispiti i peste puterile voastre; ci, împreun cu ispita, a preg tit i mijlocul s ie i i din ea, ca s'o pute i r bda. ¹⁴De aceea, prea iubi ii mei, fugi i de închinarea la idoli. ¹⁵V vorbesc ca unor oameni cu judecat : judeca i voi singuri ce spun.

¹⁶Paharul binecuvântat, pe care -l binecuvântăm, nu este el împotriva sîngele lui Hristos? Pînea, pe care o frîngem, nu este ea împotriva trupului lui Hristos? ¹⁷Avînd în vedere că este o pîne, noi, cari sîntem mulți, sîntem un trup; căci toți luăm o parte din aceea pîne. ¹⁸Uitați-vă la Israelul după trup: cei ce mîncă jertfele, nu sînt ei în împotriva cu altarul? ¹⁹Deci ce zic eu? Că un lucru jertfit idolilor, este ceva? Sau că un idol este ceva? ²⁰Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc Neamurile, jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. și eu nu vreau ca voi să fiți în împotriva cu dracii. ²¹Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor. ²²Sau vrem să întîrim pe Domnul la gelozie? Sîntem noi mai tari decît El? ²³Toate lucrurile sînt înguste, dar nu toate sînt de folos. Toate lucrurile sînt înguste, dar nu toate zidesc. ²⁴Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia. ²⁵Să mîncăm din tot ce se vinde pe piață, fără să cercetăm ceva din pricina cugetului. ²⁶Căci „al Domnului este pîntecul și tot ce cuprinde el.” ²⁷Dacă vă poftesc un necredincios la o masă, și voi și să vă duceți, să mîncăm din tot ce vă pune înaintea, fără să cercetăm ceva din pricina cugetului. ²⁸Dar dacă vă spune cineva: „Lucrul acesta a fost jertfit idolilor”, să nu mîncăm, din pricina celui ce v'are înaintea și din pricina cugetului; căci „al Domnului este pîntecul și tot ce cuprinde el.” ²⁹Vorbesc aici nu de cugetul vostru, ci de cugetul altuia. Căci de ce să fie judecat slobozenia mea de cugetul altuia? ³⁰Dacă mîncăm, aducînd mulțimi, de ce să fiu vorbit de rău pentru un lucru, pentru care mulțimesc? ³¹Deci, fie că mîncăm, fie că bebăm, fie că facem și altceva: să facem totul pentru slava lui Dumnezeu. ³²Să nu fim în pricina de păcătuire nici pentru Iudei, nici pentru Greci, nici pentru Biserica lui Dumnezeu. ³³După cum mă silesc și eu în toate lucrurile să plac tuturor, căutînd nu folosul meu, ci al celor mai mulți, ca să fie pîntecul și.

Chapter 11

¹Călcăm pe urmele mele, întrucît și eu calc pe urmele lui Hristos. ²Vă laudăm în toate privințele și aducem aminte de mine, și căineți în virtuturile întocmai cum vi le-am dat. ³Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui trup; că trupul este capul femeii, și că Dumnezeu este capul lui Hristos. ⁴Orice trup, care se roagă sau prooroce-te cu capul acoperit, și necinste-te Capul său. ⁵Dimpotrivă, orice femeie care se roagă sau prooroce-te cu capul descoperit, și necinste-te capul ei, pentru că este ca una care ar fi rasă. ⁶Dacă o femeie nu se învlește, să se și tunde! Iar, dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă ori rasă, să se învlească. ⁷Trupul nu este dator să-și acopere capul, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, pe cînd femeia este slava trupului. ⁸În adevăr, nu trupul a fost luat din femeie, ci femeia din trup; și nu trupul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru trup. ¹⁰De aceea femeia, din pricina îngerilor, trebuie să aibă pe cap un semn al stăpînirii ei. ¹¹Totu, în Domnul, femeia nu este fără trup, nici trupul fără femeie. ¹²Căci dacă femeia este din trup, tot așa și trupul prin femeie, și toate sînt dela Dumnezeu. ¹³Judecați voi singuri: este cuviincios ca o femeie să se roage lui Dumnezeu descoperit? ¹⁴Nu vă învațați chiar și firea că este rușine pentru un trup să poarte părul lung, ¹⁵pe cînd pentru o femeie este o podoabă să poarte părul lung? Pentru că părul și-a fost

dat ca înv litoare a capului. ¹⁶Dac iube te cineva cearta de vorbe, noi n'avem un astfel de obicei i nici Bisericile lui Dumnezeu. ¹⁷V dau aceste înv turi, dar nu v laud pentru v aduna i laolalt nu ca s v face i mai buni, ci ca s v face i mai ri. ¹⁸Mai întâi de toate, aud c atunci când veni i la adunare, între voi sînt desbin ri. i în parte o cred, ¹⁹c ci trebuie s fie i partide între voi, ca s ias la lumin cei g si i buni. ²⁰Cînd v aduna i dar în acela loc, nu este cu putin s mînca i cina Domnului. ²¹Fiindc atunci cînd sta i la mas , fiecare se gr be te s - i ia cina adus de el, înaintea altuia; a a c unul este fl mînd, iar altul este beat. ²²Ce? N'ave i case pentruca s mînca i i s be i acolo? Sau dispre ui i Biserica lui Dumnezeu, i vre i s face i de ru ine pe cei ce n'au nimic? Ce s v zic? S v laud? În privin a aceasta nu v laud. ²³C ci am primit dela Domnul ce v'am înv at; i anume c , Domnul Isus, în noaptea în care a fost vîndut, a luat o pîne. ²⁴i, dup ce a mul mit lui Dumnezeu, a frînt -o, i a zis: „Lua i, mînca i; acesta este trupul Meu, care se frînge pentru voi; s face i lucrul acesta spre pomenirea Mea.” ²⁵Tot astfel, dup cin , a luat paharul, i a zis: „Acest pahar este leg mîntul cel nou în sîngele Meu; s face i lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecîte ori ve i bea din el.” ²⁶Pentru c , oridecîteori mînca i din pînea aceasta i be i din paharul acesta, vesti i moartea Domnului, pîn va veni El. ²⁷De aceea, oricine m nînc pînea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul i sîngele Domnului. ²⁸Fiecare s se cerceteze dar pe sine însu , i a a s m nînce din pînea aceasta i s bea din paharul acesta. ²⁹C ci cine m nînc i bea, î i m nînc i bea osînda lui însu , dac nu deosebe te trupul Domnului. ³⁰Din pricina aceasta sînt între voi mul i neputincio i i bolnavi, i nu pu ini dorm. ³¹Dac ne-am judeca singuri, n'am fi judeca i. ³²Dar cînd sîntem judeca i, sîntem pedepsi i de Domnul, ca s nu fim osîndi i odat cu lumea. ³³Astfel, fra ii mei, cînd v aduna i s mînca i, a tepta i-v unii pe al ii. ³⁴Dac -i este foame cuiva, s m nînce acas , pentruca s nu v aduna i spre osînd . Celelate lucruri le voi rîndui cînd voi veni.

Chapter 12

¹În ce prive te darurile duhovnice ti, fra ilor, nu voiesc s fi i în necuno tin . ²Cînd era i p gîni, ti i c v ducea i la idolii cei mu i, dup cum era i c l uzi i. ³De aceea v spun c nimeni, dac vorbe te prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: „Isus s fie anatema!” i nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul”, decît prin Duhul Sfînt. ⁴Sînt felurite daruri, dar este acela Duh; ⁵sînt felurite slujbe, dar este acela Domn; ⁶sînt felurite lucr ri, dar este acela Dumnezeu, care lucreaz totul în to i. ⁷i fiec ruia i se d ar tarea Duhului spre folosul altora. ⁸De pild , unuia îi este dat, prin Duhul, s vorbeasc despre în elepciune; altuia, s vorbeasc despre cuno tin , datorit aceluia Duh; ⁹altuia credin a, prin acela Duh; altuia, darul t m duirilor, prin acela Duh; ¹⁰altuia, puterea s fac minuni; altuia, proorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; i altuia, tîlm cirea limbilor. ¹¹Dar toate aceste lucruri le face unul i acela Duh, care d fiec ruia în parte, cum voie te. ¹²C ci, dup cum trupul este unul i are multe m dulare, i dup cum toate m dularele trupului, m car c sînt

mai multe, sînt un singur trup, -tot a a este i Hristos. ¹³Noi to i, în adev r, am fost boteza i de un singur Duh, ca s alc tuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; i to i am fost ad pa i dintr'un singur Duh. ¹⁴Astfel, trupul nu este un singur m dular, ci mai multe. ¹⁵Dac piciorul ar zice: „Fiindc nu sînt mîn , nu sînt din trup``, -nu este pentru aceasta din trup? ¹⁶i dac urechea ar zice: „Fiindc nu sînt ochi, nu sînt din trup`` -nu este pentru aceasta din trup? ¹⁷Dac tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dac totul ar fi auz, unde ar fi mirosul? ¹⁸Acum dar Dumnezeu a pus m dularele în trup, pe fiecare a a cum a voit El. ¹⁹Dac toate ar fi un singur m dular, unde ar fi trupul? ²⁰Fapt este c sînt mai multe m dulare, dar un singur trup. ²¹Ochiul nu poate zice mîinii: „N'am trebuin de tine``; nici capul nu poate zice picioarelor: „N'am trebuin de voi.`` ²²Ba mai mult, m dularele trupului, cari par mai slabe, sînt de neap rat trebuin . ²³i p r ile trupului, cari par vrednice de mai pu in cîinste, le îmbr c m cu mai mult podoab . A a c p r ile mai pu in frumoase ale trupului nostru cap t mai mult frumuse , ²⁴pe cînd cele frumoase n'au nevoie s fie împodobite. Dumnezeu a întocmit trupul în a a fel ca s dea mai mult cîinste m dularelor lipsite de cîinste: ²⁵pentru ca s nu fie nici o desbinare în trup: ci m dularele s îngrijeasc deopotriv unele de altele. ²⁶i dac suferc un m dular, toate m dularele suf r împreun cu el; dac este pre uit un m dular, toate m dularele se bucur împreun cu el. ²⁷Voi sînte i trupul lui Hristos, i fiecare, în parte, m dularele lui. ²⁸i Dumnezeu a rînduit în Biserica , întîi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, înv ttori; apoi, pe ceice au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul t m duirilor, ajutor rilor, cîrmuirilor, i vorbirii în felurite limbi. ²⁹Oare to i sînt apostoli? To i sînt prooroci? To i sînt înv ttori? To i sînt f c tori de minuni? ³⁰To i au darul t m duirilor? To i vorbesc în alte limbi? To i t lm cesc? ³¹Umbla i dar dup darurile cele mai bune. i v voi ar ta o cale nespus mai bun .

Chapter 13

¹Chiar dac a vorbi în limbi omene ti i îngere ti, i n'a avea dragoste, sînt o aram sun toare sau un chimval zîng nitor. ²i chiar dac a avea darul proorociei, i a cunoa te toate tainele i toat tiin a; chiar dac a avea toat credin a a a încît s mut i mun ii, i n'a avea dragoste, nu sînt nimic. ³i chiar dac mi-a împ r i toat averea pentru hrana s racilor, chiar dac mi-a da trupul s fie ars, i n'a avea dragoste, nu-mi folose te la nimic. ⁴Dragostea este îndelung r bd toare, este plin de bun tate: dragostea nu pizmuie te; dragostea nu se laud , nu se umfl de mîndrie, ⁵nu se poart necuviincios, nu caut folosul s u, nu se mînie, nu se gînde te la r u, ⁶nu se bucur de neleguire, ci se bucur de adev r, ⁷acopere totul, crede totul, n d jduie te totul, suferc totul. ⁸Dragostea nu va pieri niciodat . Proorociile se vor sfîr i; limbile vor înceta; cuno tin a va avea sfîr it. ⁹C ci cunoa tem în parte, i proorocim în parte; ¹⁰dar cînd va veni ce este des vîr it, acest „în parte`` se va sfîr i. ¹¹Cînd eram copil, vorbeam ca un copil, sim eam ca un copil, gîndeam ca un copil; cînd m'am f cut om mare, am lep dat ce era copil resc. ¹²Acum, vedem ca într'o oglind , în chip întunecos; dar atunci, vom vedea fa în fa . Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoa te deplin, a a cum am

fost i eu cunoscut pe deplin. ¹³Acum dar r mîn aceste trei: credin a, n dejdea i dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

Chapter 14

¹Urm ri i dragostea. Umbla i i dup darurile duhovnice ti, dar mai ales s prooroci i. ²În adev r, cine vorbe te în alt limb , nu vorbe te oamenilor, ci lui Dumnezeu; c ci nimeni nu -l în elege, i, cu duhul, el spune taine. ³Cine prooroce te, dimpotriv , vorbe te oamenilor, spre zidire, sf tuire i mîngîiere. ⁴Cine vorbe te în alt limb , se zide te pe sine însu ; dar cine prooroce te, zide te suflete te Biserica. ⁵A dori ca to i s vorbi i în alte limbi, dar mai ales s prooroci i. Cine prooroce te, este mai mare decît cine vorbe te în alte limbi; afar numai dac tîlm ce te aceste limbi, pentruca s capete Biserica zidire sufleteasc . ⁶În adev r, fra ilor, de ce folos v'a fi eu, dac a veni la voi vorbind în alte limbi, i dac cuvîntul meu nu v'ar aduce nici descoperire, nici cuno tin , nici proorocie, nici înv tur ? ⁷Chiar i lucrurile neînsufle ite, cari dau un sunet, fie un fluier sau o al ut : dac nu dau sunete deslu ite, cine va cunoa te ce se cînt cu fluierul sau cu al uta? ⁸i dac trîmbi a d un sunet încurcat, cine se va preg ti de lupt ? ⁹Tot a a i voi, dac nu rosti i cu limba o vorb în eleas , cum se va pricepe ce spune i? Atunci parc a i vorbi în vînt. ¹⁰Sînt multe feluri de limbi în lume, totu niciuna din ele nu este f r sunete în elese. ¹¹Dar dac nu cunosc în elesul sunetului, voi fi un str in pentru cel ce vorbe te, i cel ce vorbe te, va fi un str in pentru mine. ¹²Tot a a i voi, fiindc rîvni i dup daruri duhovnice ti, s c uta i s le ave i din bel ug, în vederea zidirii suflete ti a Bisericii. ¹³De aceea, cine vorbe te în alt limb , s se roage s aib i darul s'o t lm ceasc . ¹⁴Fiindc , dac m rog în alt limb , duhul meu se roag , dar mintea mea este f r rod. ¹⁵Ce este de f cut atunci? M voi ruga cu duhul, dar m voi ruga i cu mintea; voi cînta cu duhul, dar voi cînta i cu mintea. ¹⁶Altmintrelea, dac aduci mul miri cu duhul, cum va r spunde „Amin`` la mul mirile, pe cari le aduci tu, cel lipsit de daruri, cînd el nu tie ce spui? ¹⁷Negre it, tu mul me ti lui Dumnezeu foarte frumos, dar cel lalt nu r mîne zidit suflete te. ¹⁸Mul mesc lui Dumnezeu c eu vorbesc în alte limbi mai mult decît voi to i. ¹⁹Dar în Biseric , voiesc mai bine s spun cinci cuvinte în elese, ca s înv i pe al ii, decît s spun zece mii de cuvinte în alt limb . ²⁰Fra ilor, nu fi i copii la minte; ci, la r utate, fi i prunci; iar la minte, fi i oameni mari. ²¹În Lege este scris: „Voi vorbi norodului acestuia prin alt limb i prin buze str ine; i nici a a nu M vor asculta, zice Domnul.`` ²²Prin urmare, limbile sînt un semn nu pentru cei credincio i, ci pentru cei necredincio i. Proorocia, dimpotriv , este un semn nu pentru cei necredincio i, ci pentru cei credincio i. ²³Deci, dac s'ar aduna toat Biserica la un loc, i to i ar vorbi în alte limbi, i ar intra i de cei f r daruri, sau necredincio i, n'ar zice ei c sînte i nebuni? ²⁴Dar dac to i proorocesc, i într vreun necredincios sau vreunul f r daruri, el este încredin at de to i, este judecat de to i. ²⁵Tainele inimii lui sînt descoperite, a a c va c dea cu fa a la p mînt, se va închina lui Dumnezeu, i va m rturisi c , în adev r, Dumnezeu este în mijlocul vostru. ²⁶Ce este de f cut atunci, fra ilor? Cînd v aduna i laolalt , dac unul din voi are o cîntare, altul o înv tur , altul

o descoperire, altul o vorb în alt limb , altul o t lm cire, toate s se fac spre zidirea sufleteasc .
²⁷Dac sînt unii, cari vorbesc în alt limb , s vorbeasc numai cîte doi sau cel mult trei, fiecare la rînd: i unul s t lm ceasc . ²⁸Dac nu este cine s t lm ceasc , s tac în Biseric , i s - i vorbeasc numai lui însu i lui Dumnezeu. ²⁹Cît despre prooroci, s vorbeasc doi sau trei, i ceilal i s judece. ³⁰i dac este f cut o descoperire unuia care ade jos, cel dintîi s tac . ³¹Fiindc pute i s prooroci i to i, dar unul dup altul, pentruca to i s capete înv tur i to i s fie îmb rb ta i. ³²Duhurile proorocilor sînt supuse proorocilor; ³³c ci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorînduiei, ci al p cii, ca în toate Bisericile sfin ilor. ³⁴Femeile s tac în adun ri, c ci lor nu le este îng duit s ia cuvîntul în ele, ci s fie supuse, cum zice i Legea. ³⁵Dac voiesc s capete înv tur asupra unui lucru, s întrebe pe b rba ii lor acas ; c ci este ru ine pentru o femeie s vorbeasc în Biseric . ³⁶Ce? Dela voi a pornit Cuvîntul lui Dumnezeu? Sau numai pîn la voi a ajuns el? ³⁷Dac crede cineva c este prooroc sau însuflat de Dumnezeu, s în eleag c ce v scriu eu, este o porunc a Domnului. ³⁸i dac cineva nu în elege, s nu în eleag ! ³⁹Astfel, deci, fra ilor, rîvni i dup proorocire, f r s împedeca i vorbirea în alte limbi. ⁴⁰Dar toate s se fac în chip cuviincios i cu rînduial .

Chapter 15

¹V fac cunoscut, fra ilor Evanghelia, pe care v'am propov duit -o, pe care a i primit -o, în care a i r mas, ²i prin care sînte i mîntui i, dac o ine i a a dup cum v'am propov duit -o; altfel, degeaba a i crezut. ³V'am înv at înainte de toate, a a cum am primit i eu: c Hristos a murit pentru p catele noastre, dup Scripturi; ⁴c a fost îngropat i a înviat a treia zi, dup Scripturi; ⁵i c S'a ar tat lui Chifa, apoi celor doisprezece. ⁶Dup aceea S'a ar tat la peste cinci sute de fra i deodat , dintre cari cei mai mul i sînt înc în via , iar unii au adormit. ⁷În urm s'a ar tat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor. ⁸Dup ei to i, ca unei sîrpituri, mi s'a ar tat i mie. ⁹C ci eu sînt cel mai neînsemnat dintre apostoli; nu sînt vrednic s port numele de apostol, fiindc am prigunit Biserica lui Dumnezeu. ¹⁰Prin harul lui Dumnezeu sînt ce sînt. i harul Lui fa de mine n'a fost z darnic; ba înc am lucrat mai mult decît to i: totu nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în mine. ¹¹Astfel dar, ori eu, ori ei, noi a a propov duim, i voi a a i crezut. ¹²Iar dac se propov duie te c Hristos a înviat din mor i, cum zic unii dintre voi, c nu este o înviere a mor ilor? ¹³Dac nu este o înviere a mor ilor, nici Hristos n'a înviat. ¹⁴i dac n'a înviat Hristos, atunci propov duirea noastr este z darnic , i z darnic este i credin a voastr . ¹⁵Ba înc noi sîntem descoperi i i ca martori mincino i ai lui Dumnezeu; fiindc , am m rturisit despre Dumnezeu c El a înviat pe Hristos, cînd nu L -a înviat, dac este adev rat c mor ii nu înviaz . ¹⁶C ci, dac nu înviaz mor ii, nici Hristos n'a înviat. ¹⁷i dac n'a înviat Hristos, credin a voastr este z darnic , voi sînte i înc în p catele voastre, ¹⁸i prin urmare i cei ce au adormit în Hristos, sînt pierdu i. ¹⁹Dac numai pentru via a aceasta ne-am pus n dejdea în Hristos, atunci sîntem cei mai nenoroci i dintre to i oamenii! ²⁰Dar acum, Hristos a înviat din mor i, pîrga celor

adormi i. ²¹Ci dac moartea a venit prin om, tot prin om a venit i învierea mor ilor. ²²i dup cum to i mor în Adam, tot a a, to i vor învia în Hristos; ²³dar fiecare la rândul cetii lui. Hristos este cel dintîi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sînt ai lui Hristos. ²⁴În urm , va veni sfîr itul, cînd El va da Împ r ia în mînile lui Dumnezeu Tat l, dup ce va fi nimicit orice domnie, orice st pînire i orice putere. ²⁵Ci trebuie ca El s împr r easc pîn va pune pe to i vr jma ii supt picioarele Sale. ²⁶Vr jma ul cel din urm , care va fi nimicit, va fi moartea. ²⁷Dumnezeu, în adev r, „a pus totul supt picioarele Lui``. Dar cînd zice c totul I -a fost supus, se în elege c afar de Cel ce I -a supus totul. ²⁸i cînd toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar i Fiul Se va supune Celui ce I -a supus toate lucrurile, pentrucă Dumnezeu s fie totul în to i. ²⁹Altfel, ce ar face cei ce se boteaz pentru cei mor i? Dac nu înviaz mor ii nicidecum, de ce se mai boteaz ei pentru cei mor i? ³⁰i de ce sîntem noi în primejdie în orice clip ? ³¹În fiecare zi eu sînt în primejdie de moarte; atît este de adev rat lucrul acesta, fra ilor, cît este de adev rat c am de ce s m laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru. ³²Dac , vorbind în felul oamenilor, m'am luptat cu fiarele în Efes, care-mi este folosul? Dac nu înviaz mor ii, atunci „s mînc m i s bem, c ci mîne vom muri``. ³³Nu v în ela i: „Tov r iile rele stric obiceiurile bune``. ³⁴Veni i-v în fire, cum se cuvîne, i nu p c tui i! C ci sînt între voi unii, cari nu cunosc pe Dumnezeu: spre ru inea voastr o spun. ³⁵Dar va zice cineva: „Cum înviaz mor ii? i cu ce trup se vor întoarce?`` ³⁶Nebun ce e ti! Ce sameni tu, nu înviaz , dac nu moare mai întîi. ³⁷i cînd sameni, sameni nu trupul care va fi, ci doar un gr unte, cum se întîmpl : fie de grîu, fie de alt s mîn . ³⁸Apoi Dumnezeu îi d un trup, dup cum voie te; i fiec rei semin e îi d un trup al ei. ³⁹Nu orice trup este la fel; ci altul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul p s rilor, altul al pe tilor. ⁴⁰Tot a a, sînt trupuri cere ti i trupuri p mînte ti; dar alta este str lucirea trupurilor cere ti, i alta a trupurilor p mînte ti. ⁴¹Alta este str lucirea soarelui, alta str lucirea lunii, i alta este str lucirea stelelor; chiar o stea se deosebe te în str lucire de alt stea. ⁴²A a este i învierea mor ilor. Trupul este s m nat în putrezire, i înviaz în neputrezire; ⁴³este s m nat în ocar , i înviaz în slav ; este s m nat în neputin , i înviaz în putere. ⁴⁴Este s m nat trup firesc, i înviaz trup duhovnicesc. Dac este un trup firesc, este i un trup duhovnicesc. ⁴⁵De aceea este scris: „Omul dintîi Adam a fost f cut un suflet viu.`` Al doilea Adam a fost f cut un duh d t tor de via . ⁴⁶Dar întîi vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este firesc; ce este duhovnicesc, vine pe urm . ⁴⁷Omul dintîi este din p mînt, p mîntesc; omul al doilea este din cer. ⁴⁸Cum este cel p mîntesc, a a sînt i cei p mînte ti; cum este Cel ceresc, a a sînt i cei cere ti. ⁴⁹i dup cum am purtat chipul celui p mîntesc, tot a a vom purta i chipul Celui ceresc. ⁵⁰Ce spun eu, fra ilor, este c nu poate carnea i sîngele s mo teneasc Împ r ia lui Dumnezeu; i c , putrezirea nu poate mo teni neputrezirea. ⁵¹Iat , v spun o tain : nu vom adormi to i, dar to i vom fi schimba i, ⁵²într'o clip , într'o clipeal din ochi, la cea din urm trîmbi . Trîmbi a va suna, mor ii vor învia nesupu i putrezirii, i noi vom fi schimba i. ⁵³Ci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, s se îmbrace în neputrezire, i trupul acesta muritor s se îmbrace în nemurire. ⁵⁴Cînd trupul acesta supus putrezirii, se va îmbr ca în neputrezire, i trupul acesta muritor se va îmbr ca în nemurire, atunci se va împlini cuvîntul care este scris: „Moartea a fost înghi it de biruin . ⁵⁵Unde î i este biruin a, moarte? Unde î i este boldul,

moarte?` 56Boldul mor ii este p catul; i puterea p catului este Legea. 57Dar mul miri fie aduse lui Dumnezeu, care ne d biruin a prin Domnul nostru Isus Hristos! 58De aceea, prea iubi ii mei fra i, fi i tari, neclinti i, spori i totdeauna în lucrul Domnului, c ci ti i c osteneala voastr în Domnul nu este z darnic .

Chapter 16

1Cît prive te strîngerea de ajutoare pentru sfin i, s face i i voi cum am rînduit Bisericii Galatiei. 2În ziua dintîi a s pt mîinii, fiecare din voi s pun deoparte acas ce va putea, dup cî tigul lui, ca s nu se strîng ajutoarele cînd voi veni eu. 3i cînd voi veni, voi trimite cu epistole pe cei ce îi ve i socoti vrednici, ca s duc darurile voastre la Ierusalim. 4Dac va face s m duc i eu, vor merge cu mine. 5La voi am s vin dup ce voi trece prin Macedonia, c ci prin Macedonia voi trece. 6Poate m voi opri pe la voi, sau poate chiar voi ierna la voi, ca apoi s m înso i i acolo unde voi avea s m duc. 7De data aceasta nu vreau s v v d în treac t, ci trag n dejde s mai r mîn cu voi cît va vreme, dac va îng dui Domnul. 8Voi mai r mînea totu în Efes pîn la Cincizecime, 9c ci mi s'a deschis aici o u mare i larg , i sînt mul i protivnici. 10Dac sose te Timotei, ave i grij s fie f r fric la voi; c ci el este prins ca i mine la lucrul Domnului. 11Nimeni dar s nu -l dispre uiasc . S -l petrece i în pace, ca s vin la mine, pentruc îl a tept cu fra ii. 12Cît pentru fratele Apolo, l-am rugat mult s vin la voi cu fra ii, dar n'a voit nicidecum s vin acum; va veni îns cînd va avea înlesnire. 13Veghea i, fi i tari în credin , fi i oameni, înt ri i-v ! 14Tot ce face i, s fie f cut cu dragoste! 15Înc un îndemn, fra ilor. Cunoa te i casa lui Stefana; ti i c ea este cel dintîi rod al Ahaiei, i c s'a pus cu totul în slujba sfin ilor. 16Fi i i voi supu i unor astfel de oameni i fiec ruia care ajut la lucru i se ostene te. 17M bucur de venirea lui Stefana, lui Fortunat i lui Ahaic; ei au împlinit ce lipsea din partea voastr , 18c ci mi-au r corit duhul meu i al vostru. S ti i dar s pre ui i pe astfel de oameni. 19Bisericile din Asia v trimet s n tate. Acuila i Priscila, împreun cu Biserica din casa lor, v trimet mult s n tate în Domnul. 20To i fra ii v trimet s n tate. Spune i-v s n tate unii altora cu o s rutare sfînt . 21Ur rile de s n tate sînt scrise cu îns mîna mea: Pavel. 22Dac nu iube te cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, s fie anatema! „Maranata` (Domnul nostru vine!). 23Harul Domnului Isus Hristos s fie cu voi. 24Dragostea mea este cu voi cu to i în Hristos Isus. Amin

2 Corinthians

Chapter 1

¹Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, i fratele Timotei, c tre Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, i c tre to i sfin ii, cari sînt în toat Ahaia: ²Har i pace vou dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus Hristos! ³Bindecuvîntat s fie Dumnezeu, Tat l Domnului nostru Isus Hristos, P rintele îndur rilor i Dumnezeul oric rei mîngîieri, ⁴care ne mîngîie în toate necazurile noastre, pentruca, prin mîngîierea cu care noi în ine sîntem mîngîia i de Dumnezeu, s putem mîngîia pe ceice se afl în vreun necaz! ⁵C ci, dup cum avem parte din bel ug de suferin ele lui Hristos, tot a a, prin Hristos avem parte din bel ug i de mîngîiere. ⁶A a c , dac sîntem în necaz, sîntem pentru mîngîierea i mîntuirea voastr ; dac sîntem mîngîia i, sîntem pentru mîngîierea voastr , care se arat prin faptul c r bda i acelea i suferin e ca i noi. ⁷i n dejdea noastr pentru voi, este neclintit , pentruc tim c , dac ave i parte de suferin e, ave i parte i de mîngîiere. ⁸În adev r, fra ilor, nu voim s v l s m în necuno tin despre necazul care ne -a lovit în Asia, de care am fost ap sa i peste m sur de mult, mai pe sus de puterile noastre, a a c nici nu mai tr geam n dejde de via . ⁹Ba înc ne spunea gîndul c trebuie s murim; pentruca s ne punem încrederea nu în noi în ine, ci în Dumnezeu care înviaz mor ii. ¹⁰El ne -a izb vit i ne izb ve te dintr'o astfel de moarte, i avem n dejde c ne va mai izb vi înc . ¹¹Voi în iv ne ve i ajuta cu rug ciunile voastre, pentruca binefacerea f cut nou prin rug ciunile multora s fie pentru mul i un prilej de mul miri lui Dumnezeu pentru noi. ¹²Lauda noastr este m rturia, pe care ne -o d cugetul nostru c ne-am purtat în lume, i mai ales fa de voi, cu o sfin enie i cur ie de inim date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu pe o în elepciune lumeasc , ci pe harul lui Dumnezeu. ¹³Nu v scriem altceva decît ce citi i i cunoa te i. i trag n dejde c pîn la sfîr it ve i cunoa te, ¹⁴cum a i i cunoscut în parte, c noi sîntem lauda voastr , dup cum i voi ve i fi lauda noastr în ziua Domnului Isus. ¹⁵În aceast încredin are, voiam s vin mai înainte la voi, ca s ave i un al doilea har. ¹⁶Voiam s trec pe la voi ca s m duc în Macedonia; apoi din Macedonia s m întorc la voi, i s fiu petrecut de voi în Iudea. ¹⁷În luarea hot rîrii acesteia, am lucrat eu în chip u uratic? Sau hot rîrile mele sînt ni te hot rîri, pe cari le iau în felul lumii, ca s fie în mine „Da, da`` i „Nu, nu``? ¹⁸Credincios este Dumnezeu c vorbirea noastr fa de voi n'a fost i „Da``, i „Nu``. ¹⁹C ci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propov duit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan, i prin Timotei, n'a fost „da`` i „nu``, ci în El nu este decît „da``. ²⁰În adev r, f g duin ele lui Dumnezeu, oricîte ar fi ele, toate în El sînt „da``; de aceea i „Amin``, pe care -l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu. ²¹i Cel ce ne înt re te împreun cu voi, în Hristos, i care ne -a uns, este Dumnezeu. ²²El ne -a i pecetluit, i ne -a pus în inim arvuna Duhului. ²³Iau pe Dumnezeu martor fa de sufletul meu, c n'am mai venit pîn acum la Corint tocmai ca s v cru . ²⁴Nu doar c am avea st pînire peste credin a voastr ; dar vrem s lucr m i noi împreun la bucuria voastr ; c ci sta i tari în credin .

Chapter 2

¹Am hot rît dar în mine, s nu m întorc la voi cu întristare. ²C ci, dac v întristez, dela cine s m a tept la bucurie, dac nu dela cel întristat de mine? ³i v'am scris cum v'am scris, ca, la venirea mea, s n'am întristare din partea celor ce trebuiau s -mi fac bucurie; i sînt încredin at, cu privire la voi to i, c bucuria mea este bucuria voastr a tuturor. ⁴V'am scris cu mult mîhnire, i strîngere de inim , cu ochii sc lda i în lacr mi, nu ca s v întrista i, ci ca s vede i dragostea nespus de mare, pe care o am fa de voi. ⁵Dac a fost cineva o pricin de întristare, nu m'a întristat numai pe mine, ci pe voi to i; cel pu in în parte, ca s nu spun prea mult. ⁶Este destul pentru omul acesta pedeapsa, care i -a fost dat de cei mai mul i; ⁷a a c acum, este mai bine s -l ierta i, i s -l mîng ia i, ca s nu fie doborît de prea mult mîhnire. ⁸De aceea, v rog, s v ar ta i iar dragostea fa de el; ⁹c ci v'am scris i cu gîndul ca s v pun la încercare i s v d dac sînte i ascult tori în totul. ¹⁰Dar pe cine ierta i voi, îl iert i eu. În adev r, ce am iertat eu, -dac am iertat ceva-am iertat pentru voi, în fa a lui Hristos, ¹¹ca s nu l s m pe Satana s aib un cî tig dela noi; c ci nu sîntem în ne tiin despre planurile lui. ¹²Cînd am ajuns la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, m car c mi se deschisese acolo o u în Domnul, ¹³n'am avut lini te în duhul meu, fiindc n'am g sit pe fratele meu Tit; de aceea, mi-am luat ziua bun dela fra i, i am plecat în Macedonia. ¹⁴Mul miri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poart totdeauna cu carul Lui de biruin în Hristos, i care r spînde te prin noi în orice loc mireasma cuno tin ei Lui. ¹⁵În adev r, noi sîntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasm a lui Hristos printre cei ce sînt pe calea mîntuirii i printre cei ce sînt pe calea pierz rii: ¹⁶pentru ace tia, o mireasm dela moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasm dela via spre via . i cine este deajuns pentru aceste lucruri? ¹⁷C ci noi nu stric m Cuvîntul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mul i; ci vorbim cu inim curat , din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos.

Chapter 3

¹Începem noi iar s ne l ud m singuri? Sau nu cumva avem trebuin , ca unii, de epistole de laud , c tre voi sau dela voi? ²Voi sînte i epistola noastr , scris în inimile noastre, cunoscut i citit de to i oamenii. ³Voi sînte i ar ta i ca fiind epistola lui Hristos, scris de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneal , ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe ni te table de piatr , ci pe ni te table cari sînt inimi de carne. ⁴Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos. ⁵Nu c noi prin noi în ine sîntem în stare s gîndim ceva ca venind dela noi. Destoinicia noastr , dimpotriv , vine dela Dumnezeu, ⁶care ne -a i f cut în stare s fim slujitori ai unui leg mînt nou, nu al slovei, ci al Duhului; c ci slova omoar , dar Duhul d via a. ⁷Acum, dac slujba aduc toare de moarte, scris i s pat în pietre, era cu atîta slav încît fiii lui Israel nu puteau s - i pironeasc ochii asupra fe ei lui Moise, din pricina str lucirii fe ei lui, m car c str lucirea aceasta era trec toare, ⁸cum n'ar fi cu slav mai degrab slujba Duhului? ⁹Dac slujba aduc toare de osînd , a fost sl vit , cu cît mai mult o întrece în slav slujba aduc toare de neprih nire? ¹⁰i în privin a aceasta, ce a fost sl vit nici n'a fost sl vit, din pricina slavei care o întrece cu mult. ¹¹În adev r, dac ce era trec tor, era cu slav , cu cît mai

mult va r mînea în slav ce este netrec tor! ¹²Fiindc avem dar o astfel de n dejde, noi lucr m cu mult îndr zneal ; ¹³ i nu facem ca Moise, care î i punea o m hram peste fa , pentruca fiii lui Israel s nu- i pironeasc ochii asupra sfîr itului a ceea ce era trec tor. ¹⁴Dar ei au r mas greoi la minte: c ci pîn în ziua de ast zi, la citirea Vechiului Testament, această m hram r mîne neridicat , fiindc m hrama este dat la o parte în Hristos. ¹⁵Da, pîn ast zi, cînd se cite te Moise, r mîne o m hram peste inimile lor. ¹⁶Dar oridecîteori vreunul se întoarce la Domnul, m hrama este luat . ¹⁷C ci Domnul este Duhul; i unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia. ¹⁸Noi to i privim cu fa a descoperit , ca într'o oglind , slava Domnului, i sîntem schimba i în acela chip al Lui, din slav în slav , prin Duhul Domnului.

Chapter 4

¹Deaceea, fiindc avem slujba aceasta, dup îndurarea pe care am c p tat -o, noi nu c dem de oboseal . ²Ca unii, cari am lep dat me te ugirile ru inoase i ascunse, nu umbl m cu vicle ug i nu stric m Cuvîntul lui Dumnezeu. Ci, prin ar tarea adev rului, ne facem vrednici s fim primi i de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu. ³ i dac Evanghelia noastr este acoperit , este acoperit pentru cei ce sînt pe calea pierz rii, ⁴a c ror minte necredincioas a orbit -o dumnezeul veacului acestuia, ca s nu vad str lucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. ⁵C ci noi nu ne propov duim pe noi în ine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi sîntem robii vo tri, pentru Isus. ⁶C ci Dumnezeu, care a zis: „S lumineze lumina din întunerec``, ne -a luminat inimile, pentruca s facem s str luceasc lumina cuno tin ei slavei lui Dumnezeu pe fa a lui Isus Hristos. ⁷Comoara aceasta o purt m în ni te vase de lut, pentruca aceast putere nemai pomenit s fie dela Dumnezeu i nu dela noi. ⁸Sîntem încol i i în toate chipurile, dar nu la strîmtoare; în grea cump n , dar nu desn d jdui i; ⁹prigoni i, dar nu p r si i; trînti i jos, dar nu omorî i. ¹⁰Purt m întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorîrea Domnului Isus, pentruca i via a lui Isus s se arate în trupul nostru. ¹¹C ci noi cei vii, totdeauna sîntem da i la moarte din pricina lui Isus, pentruca i via a lui Isus s se arate în trupul nostru muritor. ¹²Astfel c , în noi lucreaz moartea, iar în voi via a. ¹³Îns fiindc avem acela duh de credin , potrivit cu ceea ce este scris: „Am crezut, de aceea am vorbit!`` i noi credem, i de aceea vorbim. ¹⁴ i tim c Cel ce a înviat pe Domnul Isus, ne va învia i pe noi împreun cu Isus, i ne va face s ne înf i m împreun cu voi. ¹⁵C ci toate aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentruca harul mare, c p tat prin mul i, s fac s sporeasc mul mirile spre slava lui Dumnezeu. ¹⁶De aceea, noi nu c dem de oboseal . Ci chiar dac omul nostru de afar se trece, totu omul nostru din l untru se înoie te din zi în zi. ¹⁷C ci întrist rile noastre u oare de o clip lucreaz pentru noi tot mai mult o greutate vecinic de slav . ¹⁸Pentruc noi nu ne uit m la lucrurile cari se v d, ci la cele ce nu se v d; c ci lucrurile cari se v d, sînt trec toare, pe cînd cele ce nu se v d, sînt vecinice.

Chapter 5

¹tim, în adev r, c , dac se desface casa p mînteasc a cortului nostru trupesc, avem o cl dire în cer dela Dumnezeu, o cas , care nu este f cut de mîn ci este vecinic . ²i gemem în cortul acesta, plini de dorin a s ne îmbr c m peste el cu loca ul nostru ceresc, ³ne gre it dac atunci cînd vom fi îmbr ca i nu vom fi g si i desbr ca i de el. ⁴Chiar în cortul acesta deci, gemem ap sa i; nu c dorim s fim desbr ca i de trupul acesta, ci s fim îmbr ca i cu trupul celalt peste acesta, pentruca ce este muritor în noi, s fie înghi it de via . ⁵i Cel ce ne -a f cut pentru aceasta, este Dumnezeu, care ne -a dat arvuna Duhului. ⁶A a dar, noi întotdeauna sîntem plini de încredere; c ci tim c , dac sîntem acas în trup, pribegim departe de Domnul, - ⁷pentruc umbl m prin credin , nu prin vedere. - ⁸Da, sîntem plini de încredere, i ne place mult mai mult s p r sim trupul acesta, ca s fim acas la Domnul. ⁹Deaceea ne i silim s -I fim pl cu i, fie c r mînem acas fie c sîntem departe de cas . ¹⁰Ci to i trebuie s ne înf i m înaintea scaunului de judecat al lui Hristos, pentru ca fiecare s -i primeasc r splata dup binele sau r ul, pe care -l va fi f cut cînd tr ia în trup. ¹¹Ca unii cari cunoa tem deci frica de Domnul, pe oameni, c ut m s -i încredin m; dar Dumnezeu ne cunoa te bine, i n d jduiesc c i voi ne cunoa te i bine în cugetele voastre. ¹²Cu aceasta nu ne l ud m singuri iar înaintea voastr , ci v d m un temei de laud cu privire la noi, ca s ave i cu ce r spunde acelora cari se laud cu ce este în înf i are i nu cu ce este în inim . ¹³În adev r, dac ne-am ie it din min i, pentru Dumnezeu ne-am ie it; dac sîntem întregi la minte, pentru voi sîntem. ¹⁴Ci dragostea lui Hristos ne strînge; fiindc socotim c , dac Unul singur a murit pentru to i, to i deci au murit. ¹⁵i El a murit pentru to i, pentruca cei ce tr iesc, s nu mai tr iasc pentru ei în i i, ci pentru Cel ce a murit i a înviat pentru ei. ¹⁶A a c , de acum încolo, nu mai cunoa tem pe nimeni în felul lumii; i chiar dac am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totu acum nu -L mai cunoa tem în felul acesta. ¹⁷Ci, dac este cineva în Hristos, este o f ptur (Sau: zidire.) nou . Cele vechi s'au dus: iat c toate lucrurile s'au f cut noi. ¹⁸i toate lucrurile acestea sînt dela Dumnezeu, care ne -a împ cat cu El prin Isus Hristos, i ne -a încredin at slujba împ c rii; ¹⁹c adic , Dumnezeu era în Hristos, împ cînd lumea cu Sine, ne înîndu-le în socoteal p catele lor, i ne -a încredin at nou propov duirea acestei împ c ri. ²⁰Noi dar, sîntem trime i împuternici i ai lui Hristos; i, ca i cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, v rug m fierbinte, în Numele lui Hristos: Împ ca i-v cu Dumnezeu! ²¹Pe Cel ce n'a cunoscut niciun p cat, El L -a f cut p cat pentru noi, ca noi s fim neprih nirea lui Dumnezeu în El.

Chapter 6

¹Ca unii cari lucr m împreun cu Dumnezeu, v sf tuim s face i a a ca s nu fi primit în z dar harul lui Dumnezeu. ²Ci El zice: „La vremea potrivit , te-am ascultat, în ziua mîntuirii, te-am ajutat. Iat c acum este vremea potrivit ; iat c acum este ziua mîntuirii.” ³Noi nu d m nim nui nici un prilej de poticnire, pentruca slujba noastr s nu fie def imat . ⁴Ci, în toate privin ele, ar t m

c sîntem ni te vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin mult r bdare, în necazuri, în nevoi, în strîmtori, ⁵în b t i, în temni e, în r scoale, în osteneli, în vegheri, în posturi; ⁶prin cur ie, prin în elepciune, prin îndelung r bdare, prin bun tate, prin Duhul Sfînt, printr -o dragoste nepref cut , ⁷prin cuvîntul adev rului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire i de ap rare, pe cari le d neprih nirea; ⁸în slav i în ocar , în vorbire de r u i în vorbire de bine. Sîntem privi i ca ni te în el tori, m car c spunem adev rul; ⁹ca ni te necunoscu i, m car c sîntem bine cunoscu i; ca unii cari murim, i iat c tr im; ca ni te pedepsi i, m carc nu sîntem omorî i; ¹⁰ca ni te întrista i, i totdeauna sîntem veseli; ca ni te s raci, i totu îmbog im pe mul i; ca neavînd nimic, i totu st pînd toate lucrurile. ¹¹Am dat drumul gurii fa de voi, Corintenilor! Ni s'a l rgit inima. ¹²Voi nu sînte i la strîmtoare în noi; dar inima voastr s'a strîns pentru noi. ¹³Face i-ne i voi la fel: v vorbesc ca unor copii ai mei-l rgi i-v i voi! ¹⁴Nu v înjuga i la un jug nepotrivit cu cei necredincio i. C ci ce leg tur este între neprih nire i f r delege? Sau cum poate sta împreun lumina cu întunerecul? ¹⁵Ce în elegere poate fi între Hristos i Belial? Sau ce leg tur are cel credincios cu cel necredincios? ¹⁶Cum se împac Templul lui Dumnezeu cu idoli? C ci noi sîntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui i voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, i ei vor fi poporul Meu.” ¹⁷Deaceea: „Ie i i din mijlocul lor, i desp r i i-v de ei, zice Domnul; nu v atinge i de ce este necurat, i v voi primi. ¹⁸Eu v voi fi Tat , i voi Îmi ve i fi fii i fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.”

Chapter 7

¹Deci, fiindc avem astfel de f g duin e, prea iubi ilor, s ne cur im de orice întin ciune a c rni i a duhului, i s ne ducem sfin irea pîn la cap t, în frica de Dumnezeu. ²În elege i-ne bine! N'am nedrept it pe nimeni, n'am v t mat pe nimeni, n'am în elat pe nimeni. ³Nu spun aceste lucruri ca s v osîndesc, c ci am spus mai înainte c sînte i în inimile noastre pe via i pe moarte. ⁴Am o mare încredere în voi. Am tot dreptul s m laud cu voi. Sînt plin de mîngîiere, îmi salt inima de bucurie în toate necazurile noastre. ⁵C ci i dup venirea noastr în Macedonia, trupul nostru n'a avut nicio odihn . Am fost nec ji i în toate chipurile: de afar lupte, dinl untru temeri. ⁶Dar Dumnezeu, care mîngîie pe cei smeri i, ne -a mîngîiat prin venirea lui Tit. ⁷i nu numai prin venirea lui, ci i prin mîngîierea cu care a fost mîngîiat i el de voi. El ne -a istorisit despre dorin a voastr arz toare, despre lacr mile voastre, despre rîvna voastr pentru mine, a a c bucuria mea a fost i mai mare. ⁸M car c v'am întristat prin epistola mea, nu-mi pare r u; i chiar dac mi-ar fi p rut r u-c ci v d c epistola aceea v'a întristat (m carc pentru pu in vreme) - ⁹totu , acum m bucur, nu pentru c a i fost întrista i, ci pentru c întristarea voastr v'a adus la poc in . C ci a i fost întrista i dup voia lui Dumnezeu, ca s n'ave i nicio pagub din partea noastr . ¹⁰În adev r, cînd întristarea este dup voia lui Dumnezeu, aduce o poc in care duce la mîntuire, i de care cineva nu se c ie te niciodat ; pe cînd întristarea lumii aduce moartea. ¹¹C ci uite, tocmai întristarea aceasta a voastr dup voia lui

Dumnezeu, ce fr mîntare a trezit în voi! i ce cuvinte de desvinov ire! Ce mînie! Ce fric ! Ce dorin aprins ! Ce rîvn ! Ce pedeaps ! În toate voi a i ar tat c sînte i cura i în privin a aceasta. ¹²A a c , dac v'am scris nu v'am scris nici din pricina celuice a f cut ocară, nici din pricina celui ce a suferit ocară, ci ca s se arate marea noastr purtare de grij pentru voi înaintea lui Dumnezeu. ¹³De aceea am fost mîngîia i. Dar, pe lîng mîngîierea aceasta a noastr , ne-am bucurat i mai mult de bucuria lui Tit, al c rui duh a fost r corit de voi to i. ¹⁴i dac m'am l udat pu în cu voi înaintea lui, n'am fost dat de ru ine. Ci, dup cum în orice lucru v'am spus adev rul, tot a a i lauda noastr cu voi înaintea lui Tit, s'a adeverit. ¹⁵El are o i mai mare dragoste pentru voi, cînd î i aduce aminte de ascultarea voastr a tuturor, i de primirea pe care i-a i f cut -o, cu fric i cu cutremur. ¹⁶M bucur c m pot încrede în voi în toate privin ele.

Chapter 8

¹Fra ilor, voim s v aducem la cuno tin harul, pe care l -a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei. ²În mijlocul multelor neazuri prin cari au trecut, bucuria lor peste m sur de mare i s r cia lor lucie, au dat na tere la un bel ug de d rnicie din partea lor. ³V m rturisesc c au dat de bun voie, dup puterea lor, i chiar peste puterile lor. ⁴i ne-au rugat cu mari st ruin e pentru harul i p rt ia la aceast strîngere de ajutoare pentru sfin i. ⁵i au f cut aceasta nu numai cum n d juisem, dar s'au dat mai întîi pe ei în i i Domnului, i apoi nou , prin voia lui Dumnezeu. ⁶Noi dar, am rugat pe Tit s ispr veasc aceast strîngere de ajutoare, pe care o începuse. ⁷Dup cum spori i în toate lucrurile: în credin , în cuvînt, în cuno tin , în orice rîvn , i în dragostea voastr pentru noi, c uta i s spori i i în aceast binefacere. ⁸Nu spun lucrul acesta ca s v dau o porunc ; ci pentru rîvna altora, i ca s pun la încercare cur ia dragostei voastre. ⁹C ci cunoa te i harul Domnului nostru Isus Hristos. El, m car c era bogat, s'a f cut s rac pentru voi, pentruca prin s r cia Lui, voi s v îmbog i i. ¹⁰În aceast privin v dau un sfat. i sfatul acesta v este de folos vou , cari, de acum un an, cei dintîi a i început nu numai s face i, ci s i voi i. ¹¹Ispr vi i dar acum de f cut; pentruca, dup graba voin ei s fie i înf ptuirea, potrivit cu mijloacele voastre. ¹²Pentruc , dac este bun voin , darul este primit, avîndu-se în vedere ce are cineva, nu ce n'are. ¹³Aici nu este vorba ca al ii s fie u ura i, iar voi strîmtora i; ¹⁴ci este vorba de o potrivire: în împrejurarea de acum, prisosul vostru s acopere nevoile lor, pentruca i prisosul lor s acopere, la rîndul lui, nevoile voastre, a a ca s fie o potrivire; ¹⁵dup cum este scris: „Cel ce strînsese mult, n'avea nimic de prisos, i cel ce strînsese pu in, nu ducea lips .” ¹⁶Mul miri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus în inima lui Tit aceea rîvn pentru voi. ¹⁷C ci el a primit îndemnul nostru; ba înc , st pînit de o rîvn arz toare, a pornit de bun voie spre voi. ¹⁸Am trimes cu el i pe fratele a c rui laud în Evanghelie este r spîndit prin toate Bisericile. ¹⁹Mai mult, el a fost ales de Biserici s mearg împreun cu noi în aceast lucrare de binefacere, pe care o s vîr im spre slava Domnului i ca o dovad de bun voin a noastr . ²⁰În chipul acesta, vrem ca nimeni s nu ne defaime cu privire la acest bel ug de ajutoare, de care îngrijim. ²¹C ci c ut m s

lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor. ²²Am trimis cu ei pe fratele nostru, a cărui răvnă am încercat-o de atâtea ori în multe împrejurări, și care, de data aceasta, arată mult mai mult răvnă, din pricina marelui încredere în voi. ²³Astfel, fie având în vedere pe Tit, care este partenerul și tovarășul meu de lucru în mijlocul vostru; fie având în vedere pe frații noștri, cari sînt trimeții Bisericii și fala lui Hristos: ²⁴da-i-le înaintea Bisericilor dovadă de dragostea voastră, și arată-le că avem dreptul să ne lăudăm cu voi.

Chapter 9

¹Este de prisos să vă mai scriu cu privire la strîngerea de ajutoare pentru sfinți. ²Cunosc, în adevăr, bunăvoința voastră, cu care mă laud cu privire la voi cître Macedoneni, și le spun că Ahaia este gata de acum un an. și răvna voastră a îmbrobătat pe foarte mulți din ei. ³Am trimis totuși pe frați, pentruca lauda noastră cu voi să nu fie nimicită cu prilejul acesta, ci să fie împlinită, cum am spus. ⁴Dacă vor veni vreunii din Macedonia cu mine, și nu vă vor găsi gata, n'are vrea ca noi (ca să nu zicem voi) să fim dați de rușine în încrederea aceasta. ⁵De aceea, am socotit de trebuință, să rog pe frați să vină mai înainte la voi, și să pregătească strîngerea darurilor făcute de voi, ca ele să fie gata, fără nici o dăruire nu cu zgîrcenie. ⁶Să știți: cine sămănă puțin, puțin va secera; iar cine sămănă mult, mult va secera. ⁷Fiecare să dea după cum a hotărît în inima lui: nu cu părere de rău, sau de sil, ci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu.” ⁸Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentruca, avînd totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisași în orice fapt bun, ⁹după cum este scris: „A împărțiat, a dat săracilor, neprihănirea lui rămîne în veac.” ¹⁰„Cel ce dă sămînă sămănătorului și pînă pentru hrană, și vă da și văva înmulți și vouă sămînă de sămănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre. ¹¹În chipul acesta veți fi îmbogașiți în toate privințele, pentru orice dăruire, care, prin noi, va face să se aducă mulțimi lui Dumnezeu. ¹²Căci ajutorul dat de darurile acestea, nu numai că acoperă nevoile sfinților, dar este și o pricină de mulțimi cître Dumnezeu. ¹³Așa că dovada dată de voi prin ajutorul acesta, îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturisim și o avem în fața Evangheliei lui Hristos, și pentru dăruirea ajutorului vostru în fața ei și în fața tuturor; ¹⁴și-i face să se roage pentru voi, și să vă iubească din inimă, pentru harul nespuse de mare al lui Dumnezeu în fața voastră. ¹⁵Mulțimi fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespuse de mare!

Chapter 10

¹Eu, Pavel, vă rog, prin blînda și bună tate a lui Hristos, -eu, cel „smerit cînd sînt de față în mijlocul vostru, și plin de îndrăzneală împotriva voastră, cînd sînt departe”, ²-vă rog, dar, să nu mă faceți ca, atunci cînd voi fi de față, să alerg cu hotărîre la îndrăzneala aceea, pe care am de gînd să o întrebuienez împotriva unora, cari îmi închipuiesc că noi sîntem mîna și de firea pămîntească. ³Măcar

c tr im în firea p mînteasc , totu nu ne lupt m c l uzi i de firea p mînteasc . ⁴Ci armele cu cari ne lupt m noi, nu sînt supuse firii p mînte ti, ci sînt puternice, înt rite de Dumnezeu ca s surpe înt riturele. ⁵Noi r sturn m izvodirile min ii i orice în l ime, cari se ridic împotriva cuno tin ei lui Dumnezeu; i orice gînd îl facem rob ascult rii de Hristos. ⁶Îndat ce se va s vîr i ascultarea aceasta din partea voastr , sîntem gata s pedepsim orice neascultare. ⁷La înf i are v uita i? Dac cineva crede c „este al lui Hristos”, s aib în vedere c , dup cum el este al lui Hristos, tot a a sîntem i noi. ⁸i chiar dac m'a l uda ceva mai mult cu st pînirea, pe care mi -a dat -o Domnul pentru zidirea voastr , iar nu pentru d rîmarea voastr , tot nu mi-ar fi ru ine. ⁹Zic a a, ca s nu se par c vreau s v înfrico ez prin epistolele mele. ¹⁰„De fapt”, zic ei, „epistolele lui sînt cu greutate i pline de putere; dar cînd este de fa el însu , este moale, i cuvîntul lui n'are nici o greutate.” ¹¹Cine judec a a, s fie încredin at c , a a cum sîntem în vorb , în epistolele noastre, cînd nu sîntem de fa , tot a a vom fi i în fapt , cînd vom fi de fa ! ¹²Negre it, n'avem îndr zneala s ne punem al turi sau în rîndul unora din aceia cari se laud singuri. Dar ei, prin faptul c se m soar cu ei în i i se pun al turi ei cu ei în i i, sînt f r pricepere. ¹³Noi, îns , nu ne l ud m dincolo de m sura noastr , ci în m sura marginilor, pe cari le -a însemnat Dumnezeu cîmpului nostru ca s ajungem pîn la voi. ¹⁴Nu ne întindem prea mult, ca i cînd n'am fi ajuns pîn la voi, c ci, în adev r, pîn la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos. ¹⁵Nu ne l ud m peste m sura noastr , adic , nu ne l ud m cu ostenelelile altuia; ci avem n dejdea c , dac credin a voastr cre te, va cre te i cîmpul nostru de lucru între voi, nespus de mult, dup m sura noastr . ¹⁶A a c vom putea propov dui Evanghelia i în inuturile cari sînt dincolo de al vostru, f r s într m în cîmpul de lucru al altuia, ca s ne l ud m cu lucr ri f cute deagata. ¹⁷Ci, „oricine se laud , s se laude în Domnul.” ¹⁸Pentruc nu cine se laud singur, va fi primit, ci acela pe care Domnul îl laud .

Chapter 11

¹O, de a i putea suferi pu intic nebunie din partea mea! Ei, haide, suferi i-m ! ²Ci sînt gelos de voi cu o gelozie dup voia lui Dumnezeu, pentruc v'am logodit cu un b rbat, ca s v înf i ez înaintea lui Hristos ca pe o fecioar curat . ³Dar m tem ca, dup cum arpele a am git pe Eva cu iretlicul lui, tot a a i gîndurile voastre s nu se strice dela cur ia i credincio ia care este fa de Hristos. ⁴În adev r, dac vine cineva s v propov duiasc un alt Isus pe care noi nu l-am propov duit, sau dac este vorba s primi i un alt duh pe care nu l-a i primit, sau o alt Evanghelie, pe care n'a i primit -o, oh, cum îl îng dui i de bine! ⁵Dar socotesc c nici eu nu sînt cu nimic mai pe jos de apostolii ace tia „nespus de ale i!” ⁶Chiar dac sînt un necioplit în vorbire, nu sînt îns i în cuno tin ; i am ar tat lucrul acesta printre voi, în tot felul i în toate privin ele. ⁷Sau, am f cut un p cat, cînd m'am smerit pe mine însumi, ca s fi i în l a i voi, i v'am vestit f r plat Evanghelia lui Dumnezeu? ⁸Am despoiat alte Biserici, primind dela ele o plat , ca s v pot sluji vou . ⁹i cînd eram la voi, i m'am g sit în nevoie, n'am fost sarcin nim nui; c ci de nevoile mele au îngrijit fra ii, cînd veniser

din Macedonia. În toate m'am ferit, i m voi feri s v îngreuiez cu ceva. ¹⁰Pe adev rul lui Hristos care este în mine, nimeni nu-mi va r pi aceast pricin de laud în inuturile Ahaiei! ¹¹Pentruce?... Pentruc nu v iubesc?... tie Dumnezeu! ¹²Dar lucrez i voi lucra astfel, pentru ca s tai orice prilej celor ce caut un prilej, ca s poat fi g si i deopotriv cu mine în lucrurile cu cari se laud . ¹³Oamenii ace tia sînt ni te apostoli mincino i, ni te lucr tori în el tori, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos. ¹⁴i nu este de mirare, c ci chiar Satana se prefac într-un înger de lumin . ¹⁵Nu este mare lucru dar, dac i slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprih nirii. Sfir itul lor va fi dup faptele lor. ¹⁶Iar spun: s nu m cread nimeni nebun. Sau altmintrelea, suferi i-m m car ca nebun, ca s m laud i eu pu intel. ¹⁷Ce spun în aceast îndr sneal , ca s m laud, nu spun dup Domnul, ci ca i cum a spune din nebunie. ¹⁸De vreme ce mul i se laud dup firea p mînteasc , m voi l uda i eu. ¹⁹Doar voi suferi i cu pl cere pe nebuni, voi, cari sînte i în elep i! ²⁰Dac v robe te cineva, dac v m nînc cineva, dac pune cineva mîna pe voi, dac v prive te cineva de sus, dac v bate cineva peste obraz, suferi i! ²¹Spre ru inea mea o spun, c am fost slabi! Totu , orice poate s pun înainte cineva-vorbesc în nebunie-pot pune i eu înainte. ²²Sînt ei Evrei? i eu sînt! -Sînt ei Israeli i? i eu sînt! -Sînt ei s mîn a lui Avraam? i eu sînt! - ²³Sînt ei slujitori ai lui Hristos? -vorbesc ca un ie it din min i-eu sînt i mai mult. În osteneli i mai mult; în temni e, i mai mult; în lovituri, f r num r; de multe ori în primejdii de moarte! ²⁴De cinci ori am c p tat dela Iudei patruzeci de lovituri f r una; ²⁵de trei ori am fost b tut cu nuiele; odat am fost împro cat cu pietre; de trei ori s -a sf rîmat corabia cu mine; o noapte i o zi am fost în adîncul m rii. ²⁶Deseori am fost în c l torii, în primejdii pe rîuri, în primejdii din partea tîlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea p gînilor, în primejdii în cet i, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între fra ii mincino i. ²⁷În osteneli i necazuri, în priveghiuri adesea, în foame i sete, în posturi adesea, în frig i lips de îmbr c minte! ²⁸i, pe lîng lucrurile de afar , în fiecare zi m apas grija pentru toate Bisericile. ²⁹Cine este slab, i s nu fiu i eu slab? Cine cade în p cat, i eu s nu ard? ³⁰Dac e vorba s m laud, m voi l uda numai cu lucrurile privitoare la sl biciunea mea. ³¹Dumnezeu i Tat l Domnului nostru Isus Hristos, care este binecuvîntat în veci, tie c nu mint!... ³²În Damasc, dreg torul împ ratului Areta p zea cetatea Damascenilor, ca s m prind . ³³Dar am fost dat jos pe o fereastr , într'o co ni , prin zid, i am sc pat din mînile lor.

Chapter 12

¹E nevoe s m laud, m carc nu este de folos. Voi veni totu la vedeniile i descoperirile Domnului. ²Cunosc un om în Hristos, care, acum patrusprezece ani, a fost r pit pîn în al treilea cer (dac a fost în trup nu tiu; dac a fost f r trup, nu tiu: Dumnezeu tie). ³i tiu c omul acesta (dac a fost în trup sau f r trup, nu tiu: Dumnezeu tie), ⁴a fost r pit în rai, i a auzit cuvinte, cari nu se pot spune, i pe cari nu -i este îng duit unui om s le rosteasc . ⁵Cu un astfel de om m voi l uda; dar întrucît m prive te pe mine însumi, nu m voi l uda decît cu sl biciunile mele. ⁶Chiar dac a vrea s m laud,

n'a fi nebun, c ci a spune adev rul; dar m feresc, ca s n'aib nimeni despre mine o p rere mai înalt decât ce vede în mine, sau ce aude dela mine. ⁷ i ca s nu m umflu de mândrie, din pricina str lucirii acestor descoperiri, mi -a fost pus un epu în carne, un sol al Satanei, ca s m p lmuiasc , i s m împedec s m îngîmf. ⁸De trei ori am rugat pe Domnul s mi -l ia. ⁹ i El mi -a zis: „Harul Meu î i este de ajuns; c ci puterea Mea în sl biciune este f cut des vîr it .`` Deci m voi l uda mult mai bucuros cu sl biciunile mele, pentruca puterea lui Hristos s r mîn în mine. ¹⁰De aceea simt pl cere în sl biciuni, în def im ri, în nevoi, în prigoniri, în strîmtor ri, pentru Hristos; c ci cînd sînt slab, atunci sînt tare. ¹¹Am ajuns nebun: voi m'a i silit. Dar voi trebuia s m l uda i; c ci, m car c nu sînt nimic, totu cu nimic n'am fost mai pe jos de ace ti apostoli a a de minuna i. ¹²Semnele unui apostol le-a i avut printre voi în toat r bdarea, prin semne, puteri i minuni cari au fost f cute între voi. ¹³În adev r, în ce a i fost voi pu i mai pe jos decât celelalte Biserici, afar doar c numai eu singur nu v'am fost o sarcin ? O, ierta i-mi nedreptatea aceasta!... ¹⁴Iat c sînt gata s vin a treia oar la voi; i tot nu v voi fi o sarcin ; c ci nu caut bunurile voastre, ci pe voi în iv . Ce -i drept, nu copiii sînt datori s agoniseasc pentru p rin ii lor, ci p rin ii pentru copiii lor. ¹⁵ i eu, voi cheltui prea bucuros din ale mele, i m voi cheltui în totul i pe mine însumi pentru sufletele voastre. Dac v iubesc mai mult, sînt iubit cu atît mai pu in? ¹⁶Fie i-a a! Nu v'am fost sarcin de loc. „Dar``, zic ei, „ca un om iste ce sînt, v'am prins prin iretlic.`` - ¹⁷Dar, am tras eu oare vreun folos dela voi prin vreunul din aceia, pe cari i-am trimes la voi? ¹⁸Am rugat pe Tit s vin s v vad ; i împreun cu el am trimes i pe fratele: a cerut Tit ceva dela voi? N-am fost noi c l uzi i de acela Duh, i n-am c lcat noi pe acelea i urme? ¹⁹De mult vreme voi v închipui i c , vrem s ne ap r m înaintea voastr ! Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu în Hristos; i toate aceste lucruri, le spunem, prea iubi ilor, pentru zidirea voastr . ²⁰Fiindc m tem ca nu cumva, la venirea mea, s v g sesc a a cum n'a vrea s v g sesc, i eu însumi s fiu g sit de voi a a cum n'a i vrea. M tem s nu g sesc gîlceav , pizm , mîinii, desbin ri, vorbiri de r u, bîrfeli, îngîmf ri, tulbur ri. ²¹M tem ca, la venirea mea la voi, s m smereasc din nou Dumnezeul meu cu privire la voi, i s trebuiasc s plîng pe mul i din cei ce au p c tuit mai înainte, i nu s'au poc it de necur ia, curvia i spurc ciunile, pe cari le-au f cut.

Chapter 13

¹Vin la voi pentru a treia oar . „Orice vorb s fie sprijinit pe m rturia a doi sau trei martori.``
²Cum am spus, cînd am fost de fa a doua oar , tot a a i azi, cînd nu sînt de fa , spun iar mai dinainte celor ce au p c tuit mai înainte, i tuturor celorlal i, c , dac m voi întoarce la voi, n'am s cru deloc; ³c ci c uta i o dovad c Hristos vorbe te în mine: El care nu este slab fa de voi, ci este plin de putere între voi. ⁴În adev r El a fost r stignit prin sl biciune; dar tr ie te prin puterea lui Dumnezeu. Tot astfel i noi sîntem slabi în El, dar, prin puterea lui Dumnezeu, vom fi plini de via cu El fa de voi. ⁵Pe voi în iv încerca i-v dac sînte i în credin . Pe voi în iv cerca i-v . Nu recunoa te i voi c Isus Hristos este în voi? Afar numai dac sînte i lep da i. ⁶Dar trag n dejde c

ve i recunoa te c noi nu sîntem lep da i. ⁷Totu ne rug m lui Dumnezeu s nu face i nimic r u; nu pentru ca s ne putem ar ta noi în ine primi i, ci ca s face i ce este bine, chiar dac noi am trece drept lep da i. ⁸Ci n'avem nici o putere împotriva adev rului ci pentru adev r. ⁹În adev r, ne bucur m cînd noi sîntem slabi, iar voi sînte i tari; i ne rug m pentru des vîr irea voastr . ¹⁰Tocmai de aceea v scriu aceste lucruri, cînd nu sînt de fa , pentruca, atunci cînd voi fi de fa , s nu m port cu asprime, potrivit cu puterea pe care mi -a dat -o Domnul pentru zidire, iar nu pentru d rîmare. ¹¹Încolo, fra ilor, fi i s n to i, des vîr i i-v , îmb rb ta i-v , fi i cu un cuget, tr i i în pace, i Dumnezeul dragostei i al p cii va fi cu voi. ¹²Spune i-v unii altora s n tate, cu o s rutare sfînt . ¹³To i sfin ii v trimet s n tate. ¹⁴Harul Domnului Isus Hristos, i dragostea lui Dumnezeu, i împ rt irea Sfîntului Duh, s fie cu voi cu to i! Amin

Galatians

Chapter 1

¹Pavel, apostol nu dela oameni, nici printr'un om, ci prin Isus Hristos, i prin Dumnezeu Tat l, care L -a înviat dîn mor i, ²i to i fra ii cari sînt împreun cu mine, c tre Bisericile Galatiei: ³Har i pace vou dela Dumnezeu Tat l, i dela Domnul nostru Isus Hristos! ⁴El S'a dat pe Sine însu pentru p catele noastre, ca s ne smulg din acest veac r u, dup voia Dumnezeului nostru i Tat l. ⁵A Lui s fie slava în vecii vecilor! Amin. ⁶M mir c trece i a a de repede dela Cel ce v'a chemat prin harul lui Hristos, la o alt Evanghelie. ⁷Nu doar c este o alt Evanghelie; dar sînt unii oameni cari v tulbur , i voiesc s r stoarne Evanghelia lui Hristos. ⁸Dar chiar dac noi în ine sau un înger dîn cer ar veni s v propov duiasc o Evanghelie, deosebit de aceea pe care v'am propov duit -o noi, s fie anatema! ⁹Cum am mai spus, o spun i acum: dac v propov duie te cineva o Evanghelie, deosebit de aceea pe care a i primit -o, s fie anatema! ¹⁰Caut eu oare, în clipa aceasta, s cap t bun voin a oamenilor, sau bun voin a lui Dumnezeu? Sau caut s plac oamenilor? Dac a mai c uta s plac oamenilor, n'a fi robul lui Hristos. ¹¹Fra ilor, v m rturisesc c Evanghelia propov duit de mine, nu este de obîr ie omeneasc ; ¹²pentruc , n'am primit -o, nici n'am înv at -o dela vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos. ¹³A i auzit, în adev r, care era purtarea mea de alt dat , în religiunea Iudeilor. Cum, adic , prigoneam peste m sur de mult Biserica lui Dumnezeu, i f ceam pr p d în ea; ¹⁴i cum eram mai înaintat în religiunea Iudeilor de cît mul i dîn neamul meu, de o vîrst cu mine. Eram însufle it de o rîvn nespus de mare pentru datinile str mo e ti. ¹⁵Dar cînd Dumnezeu-care m'a pus deoparte din pîntecele maicii mele, i m'a chemat prin harul S u, -a g sit cu cale ¹⁶s descoperi în mine pe Fiul S u, ca s -L vestesc între Neamuri, îndat , n'am întrebat pe niciun om, ¹⁷nici nu m'am suit la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m'am dus în Arabia. Apoi m'am întors din nou la Damasc. ¹⁸Dup trei ani, m'am suit la Ierusalim s fac cuno tin cu

Chifa, i am r mas la el cincisprezece zile. ¹⁹Dar n'am v zut pe niciunul altul dintre apostoli, decît pe Iacov, fratele Domnului. ²⁰În cele ce v scriu, iat , înaintea lui Dumnezeu, nu mint. ²¹Dup aceea m'am dus în inuturile Siriei i Ciliciei. ²²i eram înc necunoscut la fa Bisericii lui Hristos, cari sînt în Iudea. ²³Ele auzeau doar spunîndu-se: „Cel ce ne prigonea odinioar , acum propov duie te credin a, pe care c uta s'o nimiceasc odinioar .” ²⁴i sl veau pe Dumnezeu din pricina mea.

Chapter 2

¹Dup patrusprezece ani, m'am suit din nou la Ierusalim împreun cu Barnaba; i am luat cu mine i pe Tit. ²M'am suit, în urma unei descoperiri, i le-am ar tat Evanghelia, pe care o propov duiesc eu între Neamuri, în deosebi celor mai cu vaz , ca nu cumva s alerg sau s fi alergat în z dar. ³Nici chiar Tit, care era cu mine, m car c era Grec, n'a fost silit s se taie împrejur, ⁴din pricina fra ilor mincino i, furi a i i strecura i printre noi, ca s pîndeasc slobozenia, pe care o avem în Hristos Isus, cu gînd s ne aduc la robie; ⁵noi nu ne-am supus i nu ne-am potrivit lor nicio clip m car, pentruca adev rul Evangheliei s r mîn cu voi. ⁶Cei ce sînt socoti i ca fiind ceva-orice ar fi fost ei, nu-mi pas : Dumnezeu nu caut la fa a oamenilor-ace tia, zic, ei cei cu vaz nu mi-au adaus nimic. ⁷Ba dimpotriv , cînd au v zut c mie îmi fusese încredin at Evanghelia pentru cei net ia i împrejur, dup cum lui Petru îi fusese încredin at Evanghelia pentru cei t ia i împrejur, - ⁸c ci Cel ce f cuse din Petru apostolul celor t ia i împrejur, f cuse i din mine apostolul Neamurilor- ⁹i cînd au cunoscut harul, care-mi fusese dat, Iacov, Chifa i Ioan, cari sînt privi i ca stîlpi, mi-au dat mie i lui Barnaba, mîna dreapt de înso ire, ca s mergem s propov duim: noi la Neamuri, iar ei la cei t ia i împrejur. ¹⁰Ne-au spus numai s ne aducem aminte de cei s raci, i chiar a a am i c utat s fac. ¹¹Dar cînd a venit Chifa în Antiohia, i-am st tut împotriv în fa , c ci era de osîndit. ¹²În adev r, înainte de venirea unora dela Iacov, el mînca împreun cu Neamurile; dar cînd au venit ei, s'a ferit i a stat deoparte, de teama celor t ia i împrejur. ¹³Împreun cu el au început s se prefac i ceilal i Iudei, a a c pîn i Barnaba a fost prins în la ul f rniciei lor. ¹⁴Cînd i-am v zut eu c nu umbl drept dup adev rul Evangheliei, am spus lui Chifa în fa a tuturor: „Dac tu, care e ti Iudeu, tr ie ti ca Neamurile, i nu ca Iudeii, cum sile ti pe Neamuri s tr iasc în felul Iudeilor?” ¹⁵Noi sîntem Iudei din fire, iar nu p c to i dintre Neamuri. ¹⁶Totu , fiindc tim c omul nu este socotit neprih nit, prin faptele Legii, ci numai prin credin a în Isus Hristos, am crezut i noi în Hristos Isus, ca s fim socoti i neprih ni i prin credin a în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentruc nimeni nu va fi socotit neprih nit prin faptele Legii. ¹⁷Dar dac , în timp ce c ut m s fim socoti i neprih ni i în Hristos, i noi în ine am fi g si i ca p c to i, este oare Hristos un slujitor al p catului? Nicidecum! ¹⁸C ci, dac zidesc iar lucrurile, pe cari le-am stricat, m ar t ca un c lc tor de lege. ¹⁹C ci eu, prin Lege, am murit fa de Lege, ca s tr iesc pentru Dumnezeu. ²⁰Am fost r stignit împreun cu Hristos, i tr iesc... dar nu mai tr iesc eu, ci Hristos tr ie te în mine. i via a, pe care o tr iesc acum în trup, o tr iesc în credin a în

Fiul lui Dumnezeu, care m'a iubit și s'a dat pe sine însuși pentru mine. ²¹Nu vreau să fac zădărnicele lucruri ale lui Dumnezeu; ci dacă neprihătirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos.

Chapter 3

¹O, Galateni nechibzuiți! Cine v'are fermecat, pe voi, înaintea ochilor celor răi care au fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit? ²Iată numai ce voiesc să știu de la voi: prin faptele Legii ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței? ³Sînteți așadar de nechibzuiți? După ce ați început prin Duhul, vreți acum să sfîrșiți prin firea pămîntescă? ⁴Înzădărnici ați suferit voi atît de mult? Dacă, în adevăr, e înzădărnicele lucruri! ⁵Cel ce vede Duhul și face minuni printre voi, le face oare prin faptele Legii sau prin auzirea credinței? ⁶Tot așadar „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihătire.” ⁷În elegerile voii dar, cei fii ai lui Avraam sînt cei ce au credință. ⁸Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihătirea pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvîntate în tine.” ⁹Așadar cei ce se bizuiesc pe credință, sînt binecuvîntați împreună cu Avraam cel credincios. ¹⁰Căci toți cei ce se bizuiesc pe faptele Legii, sînt supuși blestemului; pentru că este scris: „Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.” ¹¹Și cînimeni nu este socotit neprihătitor înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci „cel neprihătitor prin credință va trăi.” ¹²Însă Legea nu se întemeiază pe credință; căci ea zice: „Cine va face aceste lucruri, va trăi prin ele.” ¹³Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcîndu-se blestem pentru noi, -fiindcă este scris: „Blestemat este oricine este atîrnat pe lemn” - ¹⁴pentruca binecuvîntarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așadar ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit. ¹⁵Fraților, (vorbesc în felul oamenilor), un testament, chiar al unui om, odată întărit, totuși nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva. ¹⁶Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminției lui”. Nu zice: „și semințiile” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „și seminția ta”, adică Hristos. ¹⁷Iată ce vreau să zic: un testament, pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, așadar ca făgăduința să fie nimicită, de Legea venit după patru sute treizeci de ani. ¹⁸Căci dacă moartea ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr-o făgăduință a dat-o lui Avraam. ¹⁹Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina celor răi de lege, pînă cînd avea să vină „Sămînța”, care reia în fusese făcută făgăduință; și a fost dată prin înger, prin mîna unui mijlocitor. ²⁰Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe cînd Dumnezeu, este unul singur. ²¹Atunci oare Legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s'ar fi dat o Lege care să poată da viață, într'adevăr, neprihătirea ar veni din Lege. ²²Dar Scriptura a închis totul supușă, pentruca făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credință în Isus Hristos. ²³Înainte de venirea credinței, noi eram supuși paza Legii, închiși pentru credința care trebuia să fie descoperită. ²⁴Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihătitori prin credință. ²⁵După ce a venit credința, nu mai sîntem supuși îndrumătorul acesta. ²⁶Căci toți sînteți fii

ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. ²⁷Toi cari ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos. ²⁸Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiească, fiindcă toți sînteți una în Hristos Isus. ²⁹Și dacă sînteți ai lui Hristos, sînteți „sămînța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.

Chapter 4

¹Dar cînd vremea moștenitorului este nevrîstnic, eu spun că nu se deosebește cu nimic de un rob, pentru că este stăpînit pe tot. ²Ci este supt epitropi și îngrijitori, pînă la vremea rînduit de tatăl său. ³Tot așa și noi, cînd eram nevrîstnici, eram supt robia învîturilor începătoare ale lumii. ⁴Dar cînd a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut supt Lege, ⁵ca să răscumpere pe cei ce erau supt Lege, pentru că săcămînțim înfierea. ⁶Și pentru că sînteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Avă”, adică: „Tată!”. ⁷Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu. ⁸Odinioară, cînd nu cunoșteai pe Dumnezeu, erai robii celor ce din firea lor, nu sînt dumnezei. ⁹Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai bine zis, după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă mai întoarceți iar la acele învățuri începătoare, slabe și răscioase, căroră vreme săvăsupuneți din nou? ¹⁰Voi purtați zile, luni, vremi și ani. ¹¹Mă tem să nu mă fi ostenit degeaba pentru voi. ¹²Fraților, vă rog să fiți ca mine, căci și eu sînt ca voi. Nu mi-aș făcut nicio nedreptate. ¹³Dimpotrivă, tiică, în neputința trupului v'am propovăduit Evanghelia pentru înțîia dată. ¹⁴Și, n'asărătăți nici dispreț, nici desgust față de ceea ce era o ispită pentru voi în trupul meu; dimpotrivă, m'as primît că pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe însuși Hristos Isus. ¹⁵Unde este dar fericirea voastră? Căci vă mîrturisesc că, dacă ar fi fost cu puțin, v'as fi scos pînă în ochii și mi-ăs fi dat. ¹⁶M'as făcut oare vrăjmașul vostru, pentru că v'am spus adevărul? ¹⁷Nu cu gînd bun sînt plini de rîvnă ei pentru voi, ci vor să vă deslipească de noi, ca să fiți plini de rîvnă față de ei. ¹⁸Este bine să fiți plini de rîvnă totdeauna pentru bine, nu numai cînd sînt de față la voi. ¹⁹Copilașii mei, pentru cari iarăsimt durerile nașterii, pînă ce va lua Hristos chip în voi! ²⁰O, cum a vrea să fiu acum de față la voi, și să-mi schimb glasul; căci nu știu ce să mai cred! ²¹Spune-i-mi voi, cari voi și fiți supt Lege, n'ascultați voi Legea? ²²Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din roab, și unul din femeia slobodă. ²³Dar cel din roab s'as născut în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s'as născut prin făgăduință. ²⁴Lucrurile acestea trebuiesc luate într'alt în eles: acestea sînt două legi minți: unul de pe muntele Sinai născut pentru robie și este Agar, - ²⁵căci Agar este muntele Sinai din Arabia; - și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi. ²⁶Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este mama noastră. ²⁷Fiindcă este scris: „Bucură-te, steapo, care nu naști de loc! Izbuce-te de bucurie și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii celei purtătoare vor fi în număr mai mare decît copiii celei cu bărbat.” ²⁸Și voi, fraților, căci Isaac, voi sînteți copiii ai făgăduinței ei. ²⁹Și cum s'as împlinit atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul tot așa se împlinise acum. ³⁰Dar ce zice Scriptura? „Izgone-te pe

roab i pe fiul ei; c ci fiul roabei nu va mo teni împreun cu fiul femeii slobode.``³¹De aceea, fra ilor, noi nu sîntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne -a izb vit ca s fim slobozi.

Chapter 5

¹R mîne i dar tari, i nu v pleca i iar supt jugul robiei. ²Iat , eu, Pavel, v spun c , dac v ve i t ia împrejur, Hristos nu v va folosi la nimic. ³i m rturisesc iar înc odat oric rui om care prime te t ierea împrejur, c este dator s împlineasc toat Legea. ⁴Voi, cari voi i s fi i socoti i neprih ni i prin Lege, v'a i desp r it de Hristos; a i c zut din har. ⁵C ci noi, prin Duhul, a tept m prin credin n dejdea neprih nirii. ⁶C ci în Isus Hristos, nici t ierea împrejur, nici net ierea împrejur n'au vreun pre , ci credin a care lucreaz prin dragoste. ⁷Voi alerga i bine: cine v'a t iat calea ca s n'asculta i de adev r? ⁸Înduplecarea aceasta nu vine dela Cel ce v'a chemat. ⁹Pu in aluat face s se dospeasc toat pl m deala. ¹⁰Eu, cu privire la voi, am, în Domnul, încrederea c nu gîndi i altfel. Dar cel ce v tulbur , va purta osînda, oricine ar fi el. ¹¹Cît despre mine, fra ilor, dac mai propov duiesc t ierea împrejur, de ce mai sînt prigonit? Atunci pricina de poticnire a crucii s'a dus. ¹²i, schilodeasc -se odat cei ce v tulbur ! ¹³Fra ilor, voi a i fost chema i la slobozenie. Numai, nu face i din slobozenie o pricin ca s tr i i pentru firea p mînteasc , ci sluji i-v unii altora în dragoste. ¹⁴C ci toat Legea se cuprinde într'o singur porunc : „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i.`` ¹⁵Dar dac v mu ca i i v mînc a i unii pe al ii, lua i seama s nu fi i nimici i unii de al ii. ¹⁶Zic dar: umbra i cîrmui i de Duhul, i nu împlini i poftele firii p mînte ti. ¹⁷C ci firea p mînteasc poftete împotriva Duhului, i Duhul împotriva firii p mînte ti: sînt lucruri protivnice unele altora, a a c nu pute i face tot ce voi i. ¹⁸Dac sînte i c l uzi i de Duhul, nu sînte i supt Lege. ¹⁹i faptele firii p mînte ti sînt cunoscute, i sînt acestea: preacurvia, curvia, necur ia, desfrînarea, ²⁰închinarea la idoli, vr jitoria, vr jibile, certurile, zavistiile, mîniile, neîn elegerile, desbin rile, certurile de partide, ²¹pizmele, uciderile, be iile, îmbuib rile, i alte lucruri asem n toare cu acestea. V spun mai dinainte, cum am mai spus, c cei ce fac astfel de lucruri, nu vor mo teni Împ r ia lui Dumnezeu. ²²Road a Duhului, dimpotriv , este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga r bdare, bun tatea, facerea de bine, credincio ia, ²³blînde a, înfrînarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. ²⁴Cei ce sînt ai lui Hristos Isus, i-au r stignit firea p mînteasc împreun cu patimile i poftete ei. ²⁵Dac tr im Duhul, s i umbl m prin Duhul. ²⁶S nu umbl m dup o slav de art , înt rîtîndu-ne unii pe al ii, i pizmuindu-ne unii pe al ii.

Chapter 6

¹Fra ilor, chiar dac un om ar c dea deodat în vreo gre al , voi, cari sînte i duhovnice ti, s -l ridica i cu duhul blînde ei. i ia seama la tine însu i, ca s nu fii ispitit i tu. ²Purta i-v sarcinile unii altora, i ve i împlini astfel Legea lui Hristos. ³Dac vreunul crede c este ceva, m car c nu este nimic, se în al singur. ⁴Fiecare s - i cerceteze fapta lui, i atunci va avea cu ce s se laude numai în ce -l prive te pe el, i nu cu privire la al ii; ⁵c ci fiecare î i va purta sarcina lui însu . ⁶Cine prime te înv tura în Cuvînt, s fac parte din toate bunurile lui i celui ce -l înva . ⁷Nu v în ela i: „Dumnezeu nu Se las s fie batjocorit.” Ce sam n omul, aceea va i secera. ⁸Cine sam n în firea lui p mînteasc , va secera din firea p mînteasc putrezirea; dar cine sam n în Duhul, va secera din Duhul via a vecinic . ⁹S nu obosim în facerea binelui; c ci la vremea potrivit , vom secera, dac nu vom c dea de oboseal . ¹⁰A a dar, cît avem prilej, s facem bine la to i, i mai ales fra ilor în credin . ¹¹Uita i-v cu ce slove mari v'am scris, cu îns mîna mea! ¹²To i ceice umbl dup pl cerea oamenilor, v silesc s primi i t erea împrejur, numai ca s nu sufere ei prigonire pentru Crucea lui Hristos. ¹³C ci nici ei, cari au primit t ierea împrejur, nu p zesc Legea; ci voiesc doar ca voi s primi i t ierea împrejur, pentruca s se laude ei cu trupul vostru. ¹⁴În ce m prive te, departe de mine gîndul s m laud cu altceva decît cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este r stignit fa de mine, i eu fa de lume! ¹⁵C ci în Hristos Isus nici t ierea împrejur, nici net ierea împrejur nu sînt nimic, ci a fi o f ptur nou . ¹⁶i peste to i ceice vor umbla dup dreptarul acesta i peste Israelul lui Dumnezeu s fie pace i îndurare! ¹⁷De acum încolo nimeni s nu m mai nec jeasc , pentruc port semnele Domnului Isus pe trupul meu. ¹⁸Fra ilor, harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu duhul vostru! Amin

Ephesians

Chapter 1

¹Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, c tre sfin ii cari sînt în Efes i credincio ii în Hristos Isus: ²Har i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus Hristos. ³Binecuvîntat s fie Dumnezeu, Tat l Domnului nostru Isus Hristos, care ne -a binecuvîntat cu tot felul de binecuvînt ri duhovnice ti, în locurile cere ti, în Hristos. ⁴În El, Dumnezeu ne -a ales înainte de întemeierea lumii, ca s fim sfin i i f r prihan înaintea Lui, dup ce, în dragostea Lui, ⁵ne -a rînduit mai dinainte s fim înfia i prin Isus Hristos, dup buna pl cere a voiei Sale, ⁶spre lauda slavei harului S u, pe care ni l -a dat în Prea Iubitul Lui. ⁷În El avem r scump rarea, prin sîngele Lui, iertarea p catelor, dup bog iile harului S u, ⁸pe care l -a r spîndit din bel ug peste noi, prin orice fel de în elepciune i de pricepere; ⁹c ci a binevoit s ne descopere taina voiei Sale, dup planul pe care -l alc tuse în Sine însu , ¹⁰ca s -l aduc la îndeplinire la plinirea vremilor, spre a- i uni iar într'unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri, i cele de pe p mînt. ¹¹În El am fost f cu i i

mo tenitori, fiind rîndui i mai dinainte, dup hot rîrea Aceluia, care face toate dup sfatul voiei Sale, ¹²ca s slujim de laud slavei Sale, noi, cari mai dinainte am n d jduit în Hristos. ¹³i voi, dup ce a i auzit cuvîntul adev rului (Evanghelia mîntuirii voastre), a i crezut în El, i a i fost pecetlui i cu Duhul Sfînt, care fusese f g duit, ¹⁴i care este o arvun a mo tenirii noastre, pentru r scump rarea celor cî tîga i de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui. ¹⁵De aceea i eu, de cînd am auzit despre credin a în Domnul Isus care este în voi, i despre dragostea voastr pentru to i sfin ii, ¹⁶nu încetez s aduc mul miri pentru voi, cînd v pomenesc în rug ciunile mele. ¹⁷i m rog ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Hristos, Tat l slavei, s v dea un duh de în elepciune i de descoperire, în cunoa terea Lui, ¹⁸i s v lumineze ochii inimii, ca s pricepe i care este n dejdea chem rii Lui, care este bog ia slavei mo tenirii Lui în sfin i, ¹⁹i care este fa de noi, credincio ii, nem rginita m rime a puterii Sale, dup lucrarea puterii t riei Lui, ²⁰pe care a desf urat -o în Hristos, prin faptul c L -a înviat din mor i, i L -a pus s ad la dreapta Sa, în locurile cere ti, ²¹mai pe sus de orice domnie, de orice st pînire, de orice putere, de orice dreg torie i de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci i în cel viitor. ²²El I -a pus totul supt picioare, i L -a dat c petenie peste toate lucrurile, Bisericii, ²³care este trupul Lui, plin tatea Celui ce pline te totul în to i.

Chapter 2

¹Voi era i mor i în gre elile i în p catele voastre, ²în cari tr ia i odinioar , dup mersul lumii acesteia, dup domnul puterii v zduhului, a duhului care lucreaz acum în fiii neascult rii. ³Între ei eram i noi to i odinioar , cînd tr iam în poftele firii noastre p mînte ti, cînd f ceam voile firii p mînte ti i ale gîndurilor noastre, i eram din fire copii ai mîniei, ca i ceilal i. ⁴Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne -a iubit, ⁵m car c eram mor i în gre elile noastre, ne -a adus la via împreun cu Hristos (prin har sînte i mîntui i). ⁶El ne -a înviat împreun , i ne -a pus s edem împreun în locurile cere ti, în Hristos Isus, ⁷ca s arate în veacurile viitoare nem rginita bog ie a harului S u, în bun tatea Lui fa de noi în Hristos Isus. ⁸C ci prin har a i fost mîntui i, prin credin . i aceasta nu vine dela voi; ci este darul lui Dumnezeu. ⁹Nu prin fapte, ca s nu se laude nimeni. ¹⁰C ci noi sîntem lucrarea Lui, i am fost zidi i în Hristos Isus pentru faptele bune, pe cari le -a preg tit Dumnezeu mai dinainte, ca s umbl m în ele. ¹¹De aceea voi, cari alt dat era i Neamuri din na tere, numi i net ia i împrejur de c tre aceia cari se cheam t ia i împrejur, i cari sînt t ia i împrejur în trup de mîna omului: ¹²aduce i-v aminte c în vremea aceea era i f r Hristos, f r drept de cet enie în Israel, str ini de leg mintele f g duin ei, f r n dejde i f r Dumnezeu în lume. ¹³Dar acum, în Hristos Isus, voi, cari odinioar era i dep rta i, a i fost apropia i prin sîngele lui Hristos. ¹⁴C ci El este pacea noastr , care din doi a f cut unul, i a surpat zidul dela mijloc care -i desp r ea, ¹⁵i, în trupul Lui, a înl turat vr jm ia dintre ei, Legea poruncilor, în orînduirile ei, ca s fac pe cei doi s fie în El însu un singur om nou, f cînd astfel pace; ¹⁶i a împ cat pe cei doi cu Dumnezeu într'un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vr jm ia. ¹⁷El a venit astfel s aduc

vestea bună a păcii vou celor ce era departe, și pace celor ce erau aproape. ¹⁸Căci prin El și unii și alții avem intrare la Tatăl, într'un Duh. ¹⁹Așa dar, voi nu mai sînteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sînteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, ²⁰fiind zidiți pe temelii apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. ²¹În El toată lumea se încheagă, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. ²²Și prin El și voi sînteți zidiți împreună, ca să fiți un loc al lui Dumnezeu, prin Duhul.

Chapter 3

¹Iată de ce eu, Pavel, întemnițatul lui Isus Hristos pentru voi, Neamurilor... ²(Dacă cel puțin ați auzit de ispravnicia harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dat față de voi. ³Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta, despre care vă scrisei în puțin cuvinte. ⁴Citindu-le, vă puteați închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, ⁵care n-a fost făcut cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperit acum sfinților apostoli și prooroci ai lui Hristos, prin Duhul. ⁶Căci Neamurile sînt împreună moțenitoare cu noi, al cătuiesc un singur trup cu noi și iau parte cu noi la aceeași făgăduință în Hristos Isus, prin Evanghelia aceea, ⁷al cărei slujitor am fost făcut eu, după darul harului lui Dumnezeu, dat mie prin lucrarea puterii Lui. ⁸Da, mie, care sînt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepărăsite ale lui Hristos, ⁹și să pun în lumină înaintea tuturor care este ispravnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile; ¹⁰pentru că domniile și stăpînirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, în elepciunea nespuse de felurită a lui Dumnezeu, ¹¹după planul vecinic, pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru. ¹²În El avem, prin credință în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere. ¹³Vă rog iar să nu vă pierdeți cumpătul din pricina necazurilor mele pentru voi: aceasta este slava voastră). ¹⁴...Iată deci, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui nostru Isus Hristos, ¹⁵din care îmi trage numele oricărei familii, în ceruri și pe pământ, ¹⁶și vă rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă faceți să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul din lăuntrul, ¹⁷ca să încînt Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru că, avînd rădăcina și temelii puse în dragoste, ¹⁸să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adîncimea și înălțimea; ¹⁹și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. ²⁰Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespuse mai mult decît cerem sau gîndim noi, ²¹ca Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.

Chapter 4

¹V sf tuiesc dar eu, cel întemni at pentru Domnul, s v purta i într'un chip vrednic de chemarea, pe care a i primit -o, ²cu toat smerenia i blînde a, cu îndelung r bdare; îng dui i-v unii pe al ii în dragoste, ³i c uta i s p stra i unirea Duhului, prin leg tura p cii. ⁴Este un singur trup, un singur Duh, dup cum i voi a i fost chema i la o singur n dejde a chem rii voastre. ⁵Este un singur Domn, o singur credin , un singur botez. ⁶Este un singur Dumnezeu i Tat al tuturor, care este mai pe sus de to i, care lucreaz prin to i i care este în to i. ⁷Dar fiec ruia din noi harul i -a fost dat dup m sura darului lui Hristos. ⁸De aceea este zis: „S'a suit sus, a luat robia roab , i a dat daruri oamenilor.`` ⁹i acest: „S'a suit``, ce însemneaz decît c înainte Se pogorîse în p r ile mai de jos ale p mîntului? ¹⁰Cel ce S'a pogorît, este acela cu cel ce s'a suit mai pe sus de toate cerurile, ca s umple toate lucrurile. ¹¹i El a dat pe unii apostoli; pe al ii, prooroci; pe al ii, evangheli ti; pe al ii, p stori i înv tori, ¹²pentru des vîr irea sfin ilor, în vederea lucr rii de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, ¹³pîn vom ajunge to i la unirea credin ei i a cuno tin ei Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la în l imea staturii plin t ii lui Hristos; ¹⁴ca s nu mai fim copii, plutind încoace i încolo, purta i de orice vînt de înv tur , prin viclenia oamenilor i prin iretenia lor în mijloacele de am gire; ¹⁵ci, credincio i adev rului, în dragoste, s cre tem în toate privin ele, ca s ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. ¹⁶Din El tot trupul, bine închegat i strîns legat, prin ceiace d fiecare încheitur , î i prime te cre terea, potrivit cu lucrarea fiec rei p r i în m sura ei, i se zide te în dragoste. ¹⁷Iat dar ce v spun i m rturisesc eu în Domnul: s nu mai tr i i cum tr iesc p gîinii, în de ert ciunea gîndurilor lor, ¹⁸avînd mintea întunecat , fiind str ini de via a lui Dumnezeu, din pricina ne tiin ei în care se afl în urma împietririi inimii lor. ¹⁹Ei i-au pierdut orice pic de sim ire, s'au dedat la desfrînare, i s vîr esc cu l comie orice fel de necur ie. ²⁰Dar voi n'a i înv at a a pe Hristos; ²¹dac , cel pu in, L-a i ascultat, i dac , potrivit adev rului care este în Isus, a i fost înv a i, ²²cu privire la felul vostru de via din trecut, s v desbr ca i de omul cel vechi care se stric dup poftetele în el toare; ²³i s v înoi i în duhul min ii voastre, ²⁴i s v îmbr ca i în omul cel nou, f cut dup chipul lui Dumnezeu, de o neprih nire i sfin enie pe care o d adev rul. ²⁵De aceea, l sa i-v de minciun : „Fiecare dintre voi s spun aproapelui s u adev rul``, pentru c sîntem m dulare unii altora. ²⁶„Mînia i-v i nu p c tui i``. S n'apun soarele peste mînia voastr , ²⁷i s nu da i prilej diavolului. ²⁸Cine fura, s nu mai fure; ci mai de grab s lucreze cu mînile lui la ceva bun, ca s aib ce s dea celui lipsit. ²⁹Niciun cuvînt stricat s nu v ias din gur ; ci unul bun, pentru zidire, dup cum e nevoie, ca s dea har celor ce -l aud. ³⁰S nu întrista i pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, prin care a i fost pecetluit i pentru ziua r scump r rii. ³¹Orice am r ciune, orice iu ime, orice mînie, orice strigare, orice clevetire i orice fel de r utate s piar din mijlocul vostru. ³²Dimpotriv , fi i buni unii cu al ii, milo i, i ierta i-v unul pe altul, cum v'a iertat i Dumnezeu pe voi în Hristos.

Chapter 5

¹Urma i dar pilda lui Dumnezeu ca ni te copii prea iubi i. ²Tr i i în dragoste, dup cum i Hristos ne -a iubit, i S'a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos i ca o jertf de bun miros``, lui Dumnezeu. ³Curvia, sau orice altfel de necur ie, sau l comia de avere, nici s nu fie pomenite între voi, a a cum se cuvine unor sfin i. ⁴S nu se aud nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, cari nu sînt cuviincioase; ci mai de grab cuvinte de mul mire. ⁵C ci ti i bine c niciun curvar, niciun stricat, niciun lacom de avere, care este un închin tor la idoli, n'are parte de mo tenere în Împ r ia lui Hristos i a lui Dumnezeu. ⁶Nimeni s nu v în ele cu vorbe de erte; c ci din pricina acestor lucruri vine mînia lui Dumnezeu peste oamenii neascult tori. ⁷S nu v întov r i i dar deloc cu ei. ⁸Odinioar era i întunerec; dar acum sînte i lumin în Domnul. Umbla i deci ca ni te copii ai luminii. ⁹C ci roada luminii st în orice bun tate, în neprih nire i în adev r. ¹⁰Cerceta i ce este pl cut înaintea Domnului, ¹¹ i nu lua i deloc parte la lucr rile neroditoare ale întunerecului, ba înc mai de grab osîndi i-le. ¹²C ci e ru ine numai s spunem ce fac ei în ascuns. ¹³Dar toate aceste lucruri, cînd sînt osîndite de lumin , sînt date la iveal ; pentruc ceiace scoate totul la iveal , este lumina. ¹⁴De aceea zice: „De teapt -te tu, care dormi, scoal -te din mor i, i Hristos te va lumina.`` ¹⁵Lua i seama deci s umbla i cu b gare de seam , nu ca ni te neîn elep i, ci ca ni te în elep i. ¹⁶R scump ra i vremea, c ci zilele sînt rele. ¹⁷De aceea nu fi i nepricepu i, ci în elege i care este voia Domnului. ¹⁸Nu v îmb ta i de vin, aceasta este destr b lare. Dimpotriv , fi i plini de Duh. ¹⁹Vorbi i între voi cu psalmi, cu cînt ri de laud i cu cînt ri duhovnice ti, i cînta i i aduce i din toat inima laud Domnului. ²⁰Mul mi i totdeauna lui Dumnezeu Tat l, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. ²¹Supune i-v unii altora în frica lui Hristos. ²²Nevestelor, fi i supuse b rba ilor vo tri ca Domnului; ²³c ci b rbatul este capul nevestei, dup cum i Hristos este capul Bisericii, El, Mîntuitorul trupului. ²⁴ i dup cum Biserica este supus lui Hristos, tot a a i nevestele s fie supuse b rba ilor lor în toate lucrurile. ²⁵B rba ilor, iubi i-v nevestele cum a iubit i Hristos Biserica i S'a dat pe Sine pentru ea, ²⁶ca s'o sfin easc , dup ce a cur it -o prin botezul cu ap prin Cuvînt, ²⁷ca s înf i eze înaintea Lui aceast Biseric , sl vit , f r pat f r sbîrcitur sau altceva de felul acesta, ci sfînt i f r prihan . ²⁸Tot a a trebuie s - i iubeasc i b rba ii nevestele, ca pe trupurile lor. Cine î i iube te nevasta, se iube te pe sine însu . ²⁹C ci nimeni nu i -a urît vreodat trupul lui, ci îl hr ne te, îl îngrije te cu drag, ca i Hristos Biserica; ³⁰pentruc noi sîntem m dulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui i os din oasele Lui. ³¹De aceea va l sa omul pe tat l s u i pe mam -sa, i se va lipi de nevast -sa, i cei doi vor fi un singur trup``. ³²Taina aceasta este mare-(vorbesc despre Hristos i despre Biseric). - ³³Încolo fiecare din voi s - i iubeasc nevasta ca pe sine; i nevasta s se team de b rbat.

Chapter 6

¹Copii, asculta i în Domnul de p rin ii vo tri, c ci este drept. ²„S cinste ti pe tat l t u i pe mama ta`` -este cea dintîi porunc înso it de o f g duin - ³„ca s fii fericit, i s tr ie ti mult vreme pe

p mînt. 4 i voi, p rin ilor, nu înt rîta i la mînie pe copiii vo tri, ci cre te i -i, în musturarea i înv tura Domnului. 5 Robilor, asculta i de st pînii vo tri p mînte ti, cu fric i cutremur, în cur ie de inim , ca de Hristos. 6 Sluji i-le nu numai cînd sînte i sub ochii lor, ca i cum a i vrea s pl ce i oamenilor, ci ca ni te robi ai lui Hristos, cari fac din inim voia lui Dumnezeu. 7 Sluji i-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor, 8 c ci ti i c fiecare, fie rob, fie slobod, va primi r splat dela Domnul, dup binele pe care -l va fi f cut. 9 i voi, st pînilor, purta i-v la fel cu ei; feri i-v de amenin ri, ca unii cari ti i c St pînul lor i al vostru este în cer, i c înaintea Lui nu se are în vedere fa a omului. 10 Încolo, fra ilor, înt ri i-v în Domnul i în puterea t riei Lui. 11 Înbr ca i-v cu toat arm tura lui Dumnezeu, ca s pute i inea pept împotriva uneltirilor diavolului. 12 C ci noi n'avem de luptat împotriva c rni i sîngelui, ci împotriva c peteniilor, împotriva domniilor, împotriva st pînitorilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor r ut ii cari sînt în locurile cere ti. 13 De aceea, lua i toat arm tura lui Dumnezeu, ca s v pute i împotrivi în ziua cea rea, i s r mîne i în picioare, dup ce ve i fi biruit totul. 14 Sta i gata dar, avînd mijlocul încins cu adev rul, înbr ca i cu plato a neprih nirii, 15 avînd picioarele înc l ate cu rîvna Evangheliei p cii. 16 Pe deasupra tuturor acestora, lua i scutul credin ei, cu care ve i putea stinge toate s ge ile arz toare ale celui r u. 17 Lua i i coiful mîntuirii i sabia Duhului, care este Cuvîntul lui Dumnezeu. 18 Face i în toat vremea, prin Duhul, tot felul de rug ciuni i cereri. Veghea i la aceasta, cu toat st ruina, i rug ciune pentru to i sfin ii, 19 i pentru mine, ca, oridecîteori îmi deschid gura, s mi se dea cuvînt, ca s fac cunoscut cu îndr zneal taina Evangheliei, 20 al c rei sol în lan uri sînt; pentruca, zic, s vorbesc cu îndr zneal , cum trebuie s vorbesc. 21 Acum, ca s ti i i voi despre mine, Tihic, prea iubitul frate i slujitor credincios în Domnul, v va face cunoscut totul. 22 Vi l-am trimes înadins, ca s lua i cuno tin despre starea noastr , i s v îmb rb teze inimile. 23 Pace fra ilor, i dragoste împreun cu credin a, din partea lui Dumnezeu Tat l, i din partea Domnului Isus Hristos! 24 Harul s fie cu to i cei ce iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos în cur ie. Amin

Philippians

Chapter 1

1 Pavel i Timotei, robi ai lui Isus Hristos, c tre to i sfin ii în Hristos Isus, cari sînt în Filipi, împreun cu episcopii (Sau: priveghetori.) i diaconii: 2 Har vou i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus Hristos! 3 Mul mesc Dumnezeului meu pentru toat aducerea aminte, pe care o p strez despre voi. 4 În toate rug ciunile mele m rog pentru voi to i, cu bucurie 5 pentru partea, pe care o lua i la Evanghelie, din cea dintîi zi pîn acum. 6 Sînt încredin at c Acela care a început în voi aceast bun lucrare, o va ispr vi pîn în ziua lui Isus Hristos. 7 Este drept s gîndesc astfel despre voi to i, fiindc v port în inima mea, întrucît, atît în lan urile mele cît i în ap rarea i înt rirea

Evangeliei, voi sînte i to i p rta i acelaia har. ⁸C ci martor îmi este Dumnezeu c v iubesc pe to i cu o dragoste nespus în Isus Hristos. ⁹i m rog ca dragostea voastr s creasc tot mai mult în cuno tin i orice pricepere, ¹⁰ca s deosebi i lucrurile alese, pentruca s fi i cura i i s nu v potnici i pîn în ziua venirii lui Hristos, ¹¹plini de roada neprih nirii, prin Isus Hristos, spre slava i lauda lui Dumnezeu. ¹²Vreau s ti i, fra ilor, c împrejur rile în cari m g sesc, mai degrab au lucrat la înaintarea Evangheliei. ¹³În adev r, în toat curtea împ r teasc , i pretutindeni aiurea, to i tiu c sînt pus în lan uri din pricina lui Isus Hristos. ¹⁴i cei mai mul i din fra i, îmbr ta i de lan urile mele, au i mai mult îndr zneal s vesteasc fr team Cuvîntul lui Dumnezeu. ¹⁵Unii, este adev rat, propov duiesc pe Hristos din pizm i din duh de ceart ; dar al ii din bun voin . ¹⁶Ace tia din urm lucreaz din dragoste, ca unii cari tiu c eu sînt îns rcinat cu ap rarea Evangheliei; ¹⁷cei dintîi, din duh de ceart vestesc pe Hristos nu cu gînd curat, ci ca s mai adauge un necaz la lan urile mele. ¹⁸Ce ne pas ? Oricum: fie de ochii lumii, fie din toat inima, Hristos este propov duit. Eu m bucur de lucrul acesta i m voi bucura. ¹⁹C ci tiu c lucrul acesta se va întoarce spre mîntuirea mea prin rug ciunile voastre i prin ajutorul Duhului lui Isus Hristos. ²⁰M a tept i n d jduiesc cu t rie c nu voi fi dat de ru ine cu nimic; ci c acum, ca totdeauna, Hristos va fi prosl vit cu îndr sneal în trupul meu, fie prin via a mea, fie prin moartea mea. ²¹C ci pentru mine a tr i este Hristos i a muri este un cî tig. ²²Dar dac trebuie s mai tr iesc în trup, face s tr iesc; i nu tiu ce trebuie s aleg. ²³Sînt strîns din dou p r i: a dori s m mut i s fiu împreun cu Hristos, c ci ar fi cu mult mai bine; ²⁴dar, pentru voi, este mai de trebuin s r mîn în trup. ²⁵i sînt încredin at i tiu c voi r mînea i voi tr i cu voi to i, pentru înaintarea i bucuria credin ei voastre; ²⁶pentruca, prin întoarcerea mea la voi, s ave i în mine o mare pricin de laud în Isus Hristos. ²⁷Numai, purta i-v într'un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentruca, fie c voi veni s v v d, fie c voi r mînea departe de voi, s aud despre voi c r mîne i tari în acela duh, i c lupta i cu un suflet pentru credin a Evangheliei, ²⁸fr s v l sa i însp imînta i de protivnici; lucrul acesta este pentru ei o dovad de perzare, i de mîntuirea voastr , i aceasta dela Dumnezeu. ²⁹C ci cu privire la Hristos, vou vi s'a dat harul nu numai s crede i în El, ci s i p timi i pentru El, ³⁰i s i duce i, cum i face i, aceea lupt , pe care a i v zut -o la mine, i pe care auzi i c o duc i acum.

Chapter 2

¹Deci, dac este vreo îndemnare în Hristos, dac este vreo mîngîiere în dragoste, dac este vreo leg tur a Duhului, dac este vreo milostivire i vreo îndurare, ²face i-mi bucuria deplin , i ave i o sim ire, o dragoste, un suflet i un gînd. ³Nu face i nimic din duh de ceart sau din slav de art ; ci în smerenie fiecare s priveasc pe altul mai pe sus de el însu . ⁴Fiecare din voi s se uite nu la foloasele lui, ci i la foloasele altora. ⁵S ave i în voi gîndul acesta, care era i în Hristos Isus: ⁶El, m car c avea chipul lui Dumnezeu, totu n'a crezut ca un lucru de apucat s fie deopotriv cu Dumnezeu, ⁷ci S'a desbr cat pe sine însu i a luat un chip de rob, f cîndu-Se asemenea oamenilor.

⁸La înf i are a fost g sit ca un om, S'a smerit i S'a f cut ascult tor pîn la moarte, i înc moarte de cruce. ⁹Deaceea i Dumnezeu L -a în l at nespus de mult, i I -a dat Numele, care este mai pe sus de orice nume; ¹⁰pentruca, în Numele lui Isus, s se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe p mînt i de supt p mînt, ¹¹i orice limb s m rturiseasc , spre slava lui Dumnezeu Tat l, c Isus Hristos este Domnul. ¹²Astfel dar, prea iubi ilor, dup cum totdeauna a i fost ascult tori, duce i pîn la cap t mîntuirea voastr , cu fric i cutremur, nu numai cînd sînt eu de fa , ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea. ¹³C ci Dumnezeu este Acela care lucreaz în voi, i v d , dup pl cerea Lui, i voin a i înf ptuirea. ¹⁴Face i toate lucrurile f r cîrtiri i f r ov ieli, ¹⁵ca s fi i f r prihan i cura i, copii ai lui Dumnezeu, f r vin , în mijlocul unui neam tic los i stricat, în care str luci i ca ni te lumini în lume, ¹⁶inînd sus Cuvîntul vie ii; a a ca, în ziua lui Hristos, s m pot l uda c n'am alergat, nici nu m'am ostenit în z dar. ¹⁷i chiar dac va trebui s fiu turnat ca o jertf de b utur peste jertfa i slujba credin ei voastre, eu m bucur i m bucur cu voi to i. ¹⁸Tot a a i voi, bucura i-v , i bucura i-v împreun cu mine. ¹⁹N d jduiesc, în Domnul Isus, s v trimet în curînd pe Timotei, ca s fiu i eu cu inim bun cînd o s am tiri despre voi. ²⁰C ci n'am pe nimeni, care s -mi împ rt easc sim irile ca el, i s se îngrijeasc într'adev r de starea voastr . ²¹Ce -i drept, to i umbl dup foloasele lor, i nu dup ale lui Isus Hristos. ²²ti i rîvna lui încercat ; cum, ca un copil cu tat l lui, a lucrat ca un rob împreun cu mine pentru înaintarea Evangheliei. ²³Pe el dar, n d jduiesc s vi -l trimet, de îndat ce voi vedea ce întors tur vor lua lucrurile cu privire la mine. ²⁴i am încredere în Domnul c în curînd voi veni i eu. ²⁵Am socotit de trebuin s v trimet pe Epafrodit, fratele i tovar ul meu de lucru i de lupt , trimesul i slujitorul vostru pentru nevoile mele. ²⁶C ci dorea ferbinte s v v d pe to i; i era foarte mîhnit, pentruc aflaser i c a fost bolnav. ²⁷Ce -i drept, a fost bolnav, i foarte aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut mil de el. i nu numai de el, ci i de mine, ca s n'am întristare peste întristare. ²⁸L-am trimes dar cu atît mai în grab , ca s -l vede i i s v bucura i iar , i s fiu i eu mai pu in mîhnit. ²⁹Primi i -l deci în Domnul, cu toat bucuria; i pre ui i pe astfel de oameni. ³⁰C ci pentru lucrul lui Hristos a fost el aproape de moarte, i i -a pus via a în joc, ca s împlineasc ce lipsea slujbei voastre pentru mine.

Chapter 3

¹Încolo, fra ii mei, bucura i-v în Domnul. ²P zi i-v de cîinii aceia; p zi i-v de lucr torii aceia r i; p zi i-v de scrîjila ii aceia! ³C ci cei t ia i împrejur sîntem noi, cari slujim lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu, cari ne l ud m în Hristos Isus, i cari nu ne punem încrederea în lucrurile p mînte ti. ⁴M car c eu a avea pricin de încredere chiar în lucrurile p mînte ti. Dac altul crede c se poate încrede în lucrurile p mînte ti, eu i mai mult; ⁵eu, care sînt t iat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din semin ia lui Beniamin, Evreu din Evrei; în ce prive te Legea, Fariseu; ⁶în ce prive te rîvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprih nirea, pe care o d Legea, f r prihan . ⁷Dar lucrurile, cari pentru mine erau cî tiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos.

⁸Ba înc , i acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, fa de pre ul nespus de mare al cunoa terii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am perdut toate i le socotesc ca un gunoi, ca s cî tig pe Hristos, ⁹ i s fiu g sit în El, nu avînd o neprih nire a mea, pe care mi -o d Legea, ci aceea care se cap t prin credin a în Hristos, neprih nirea, pe care o d Dumnezeu, prin credin . ¹⁰ i s -L cunosc pe El i puterea învierii Lui i p rt ia suferin elor Lui, i s m fac asemenea cu moartea Lui; ¹¹ca s ajung cu orice chip, dac voi putea, la învierea din mor i. ¹²Nu c am i cî tigat premiul, sau c am i ajuns des vîr it; dar alerg înainte, c utînd s -l apuc, întrucît i eu am fost apucat de Hristos Isus. ¹³Fra ilor, eu nu cred c l-am apucat înc ; dar fac un singur lucru: uitînd ce este în urma mea, i aruncîndu-m spre ce este înainte, ¹⁴alerg spre int , pentru premiul chem rii cere ti a lui Dumnezeu, în Hristos Isus. ¹⁵Gîndul acesta dar s ne însufle easc pe to i, cari sîntem des vîr i i; i dac în vreo privin sînte i de alt p rere, Dumnezeu v va lumina i în aceast privin . ¹⁶Dar în lucrurile în cari am ajuns de aceea p rere, s umbl m la fel. ¹⁷Urma i-m pe mine, fra ilor, i uita i-v bine la cei ce se poart dup pilda, pe care o ave i în noi. ¹⁸C ci v'am spus de multe ori, i v mai spun i acum, plîngînd: sînt mul i, cari se poart ca vr jma i ai crucii lui Hristos. ¹⁹Sfîr itul lor va fi pierzarea. Dumenzeul lor este pîntecele i slava lor este în ru inea lor, i se gîndesc la lucrurile de pe p mînt. ²⁰Dar cet enia noastr este în ceruri, de unde i a tept m ca Mîntuitor pe Domnul Isus Hristos. ²¹El va schimba trupul st rii noastre smerite, i -l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a- i supune toate lucrurile.

Chapter 4

¹De aceea, prea iubi ii i mult dori ii mei fra i, bucuria i cununa mea, r mîne i astfel tari în Domnul, prea iubi ilor! ²Îndemn pe Evodia i îndemn pe Sintichia s fie cu un gînd în Domnul. ³ i pe tine, adev rat tovar de jug, te rog s vii în ajutorul femeilor acestora, cari au lucrat împreun cu mine pentru Evanghelie, cu Clement i cu ceilal i tovar i de lucru ai mei, ale c ror nume sînt scrise în cartea vie ii. ⁴Bucura i-v totdeauna în Domnul! Iar zic: Bucura i-v ! ⁵Blînde a voastr s fie cunoscut de to i oamenii. Domnul este aproape. ⁶Nu v îngrijora i de nimic; ci în orice lucru, aduce i cererile voastre la cuno tin a lui Dumnezeu, prin rug ciuni i cereri, cu mul miri. ⁷ i pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, v va p zi inimile i gîndurile în Hristos Isus. ⁸Încolo, fra ii mei, tot ce este adev rat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice fapt bun , i orice laud , aceea s v însufle easc . ⁹Ce a i înv at, ce a i primit i auzit dela mine, i ce a i v zut în mine, face i. i Dumnezeuul p cii va fi cu voi. ¹⁰Am avut o mare bucurie în Domnul, c , însfîr it, a i putut s v înoi i iar sim imintele voastre fa de mine. V gîndea i voi la a a ceva, dar v lipsea prilejul. ¹¹Nu zic lucrul acesta avînd în vedere nevoile mele; c ci m'am deprins s fiu mul mit cu starea în care m g sesc. ¹²tiu s tr iesc smerit, i tiu s tr iesc în bel ug. În totul i pretutindeni m'am deprins s fiu s tul i fl mînd, s fiu în bel ug i s fiu în lips . ¹³Pot totul în Hristos, care m înt re te. ¹⁴Dar bine

a i f cut c a i luat parte la strîmtorarea mea. ¹⁵ ti i voi în iv , Filipenilor, c , la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio Biserica n'a avut legatură cu mine în ce privește „darea” și „primirea” afară de voi. ¹⁶ Căci mi-a și trimis în Tesalonica, odată, și chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele. ¹⁷ Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă, umblu după câștigul care prinos este în folosul vostru. ¹⁸ Am de toate, și sînt în belșug. Sînt bogat, de când am primit prin Epafrodit ce mi-a și trimis, -un miros de bună mireasmă, o jertfă bine primită și plăcută lui Dumnezeu. ¹⁹ și Dumnezeu meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos. ²⁰ A lui Dumnezeu și Tatăl nostru să fie slava în vecii vecilor! Amin. ²¹ Spune și să nădărnicească în Hristos Isus. Frații, cari sînt cu mine, vă trimet să nădărnicească. ²² Toți sfinții vă trimet să nădărnicească, mai ales cei din casa Cezarului. ²³ Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin

Colossians

Chapter 1

¹ Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, ² cîntre sfinții și frații credincioși în Hristos, cari sînt în Colose: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos. ³ Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi, ⁴ și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus, și despre dragostea, pe care o aveți față de toți sfinții, ⁵ din pricina nădejzii care vă așteaptă în ceruri și despre care ați auzit mai înainte în cuvîntul adevărului Evangheliei, ⁶ care a ajuns pînă la voi și este în toată lumea, unde dă roade și merge crescînd, ca și între voi. Și aceasta, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu, în adevăr, ⁷ cum ați învățat de la Epafrodit, preaiubitul nostru tovarăș de slujbă. El este un credincios slujitor al lui Hristos pentru voi, ⁸ și ne-a vorbit despre dragostea voastră în Duhul. ⁹ De aceea și noi, din ziua cînd am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voiei Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; ¹⁰ pentruca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să -I fiți plăcuți în orice lucru: aducînd roade în tot felul de fapte bune, și crescînd în cunoștința lui Dumnezeu: ¹¹ întăriți-vă, cu toată puterea, potrivit cu tîria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie, ¹² mulțumind Tatălui, care vă-a învățat să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină. ¹³ El ne-a izbăvit de sub puterea întunerecului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, ¹⁴ în care avem răscumpărarea, prin sîngele Lui, iertarea păcatelor. ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întîlnit din toată zidirea. ¹⁶ Pentrucă prin El au fost făcute toate lucrurile cari sînt în ceruri și pe pămînt, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnie, fie dregătorii, fie domnie, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. ¹⁷ El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se învîrt în El. ¹⁸ El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întîlnit din scut dintre cei morți, pentruca în toate lucrurile să aibă

înțietatea. ¹⁹Cci Dumnezeu a vrut ca toată plin tatea să locuiască în El, ²⁰ și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ cât și ce este în ceruri, fiind pace, prin sângele crucii Lui. ²¹ și pe voi, cari odinioară erați străini și vărjmați prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v'a împacat acum ²²prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfășiți înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină; ²³negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la ndejdea Evangheliei, pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărui fapturi de supt cer, și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel. ²⁴Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu, împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica. ²⁵Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia, pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu. ²⁶Vreau să zic: taina ascunsă din vecinicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, ²⁷că rora Dumnezeu a voit să le facă cunoscută care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei. ²⁸Pe El Îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om, și învârm pe orice om în toată înălțimea, ca să înfășiim pe orice om, desigur în Hristos Isus. ²⁹Iată la ce lucrez eu, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine.

Chapter 2

¹Vreau, în adevăr, să știți cât de mare luptă duc pentru voi, pentru cei din Laodicea și pentru toți cei ce nu mi-au văzut fața în trup; ²pentru că săli se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste, și să capete toate bogățiile plinții de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, ³în care sînt ascunse toate comorile în alepciunii și ale tăinirii ei. ⁴Spun lucrul acesta, pentru că nimeni să nu vă înțeleagă prin vorbiri amgitoare. ⁵Căci măcar sînt departe de trupul, totuși duhul sînt cu voi, și privesc cu bucurie la buna rînduială care domnește între voi și la tăria credinței voastre în Hristos. ⁶Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa și umblați în El, ⁷fiind înrîdăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învârturile cari v'au fost date, și sporind în ea cu mulțimi către Dumnezeu. ⁸Luați seama că nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire de artă, după datina oamenilor, după învârturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos. ⁹Căci în El locuiește trupește toată plin tatea Dumnezeirii. ¹⁰Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărui domnii și stăpîniri. ¹¹În El ați fost tăiați împrejur, nu cu o tăiere împrejur, făcută de mînă, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în desbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pămîntești, ¹²fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credință în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți. ¹³Pe voi, cari erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pămîntească netăiată împrejur, Dumnezeu v'a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile. ¹⁴Atersă zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. ¹⁵A desbrăcat domniile și stăpînirile, și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce. ¹⁶Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mîncare sau băutură, sau cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o zi de luni nouă, sau cu privire la o zi de Sabat, ¹⁷cari sînt

umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos. ¹⁸Nimeni s nu v r peasc premiul alergării, f cîndu- i voia lui însu printr'o smerenie i închinare la îngeri, amestecîndu-se în lucruri pe cari nu le -a v zut, umflat de o mîndrie de art , prin gîndurile firii lui p mînte ti, ¹⁹ i nu se ine strîns de Capul din care tot trupul, hr nit i bine închegat, cu ajutorul încheieturilor i leg turilor, î i prime te cre terea pe care i -o d Dumnezeu. ²⁰Dac a i murit împreun cu Hristos fa de înv turile încep toare ale lumii, de ce, ca i cum a i tr i înc în lume, v supune i la porunci ca acestea: ²¹„Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru!“ ²²Toate aceste lucruri, cari pier odat cu întrebuin area lor, i sînt întemeiate pe porunci i înv turi omene ti, ²³au, în adev r, o înf i are de în elepciune, într'o închinare voit , o smerenie i asprime fa de trup, dar nu sînt de nici un pre împotriva gîdil rii firii p mînte ti.

Chapter 3

¹Dac deci a i înviat împreun cu Hristos, s umbla i dup lucrurile de sus, unde Hristos ade la dreapta lui Dumnezeu. ²Gîndi i-v la lucrurile de sus, nu la cele de pe p mînt. ³C ci voi a i murit, i via a voastr este ascuns cu Hristos în Dumnezeu. ⁴Cînd Se va ar ta Hristos, via a voastr , atunci v ve i ar ta i voi împreun cu El în slav . ⁵Deaceea, omorî i m dularele voastre cari sînt pe p mînt: curvia, necur ia, patima, pofta rea, i l comia, care este o închinare la idoli. ⁶Din pricina acestor lucruri vine mînia lui Dumnezeu peste fiii neascult rii. ⁷Din num rul lor era i i voi odinioar , cînd tr ia i în aceste p cate. ⁸Dar acum l sa i-v de toate aceste lucruri: de mînie, de vr jm ie, de r utate, de clevetire, de vorbele ru inoase, cari v'ar putea ie i din gur . ⁹Nu v min i i unii pe al ii, întrucît v'a i desbr cat de omul cel vechi, cu faptele lui, ¹⁰ i v'a i îmbr cat cu omul cel nou, care se înoie te spre cuno tin , dup chipul Celui ce l -a f cut. ¹¹Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici t iere împrejur, nici net iere împrejur, nici Barbar, nici Schit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul i în to i. ¹²Astfel dar, ca ni te ale i ai lui Dumnezeu, sfin i i prea iubi i, îmbr ca i-v cu o inim plin de îndurare, cu bun tate, cu smerenie, cu blînde , cu îndelung r bdare. ¹³Îng dui i-v unii pe al ii, i, dac unul are pricin s se plîng de altul, ierta i-v unul pe altul. Cum v'a iertat Hristos, a a ierta i-v i voi. ¹⁴Dar mai pe sus de toate acestea, îmbr ca i-v cu dragostea, care este leg tura des vîr irii. ¹⁵Pacea lui Hristos, la care a i fost chema i, ca s alc tui i un singur trup, s st pîneasc în inimile voastre, i fi i recunosc tori. ¹⁶Cuvîntul lui Hristos s locuiasc din bel ug în voi în toat în elepciunea. În v a i-v i sf tui i-v unii pe al ii cu psalmi, cu cînt ri de laud i cu cînt ri duhovnice ti, cîntînd lui Dumnezeu cu mul mire în inima voastr . ¹⁷ i orice face i, cu cuvîntul sau cu fapta, s face i totul în Numele Domnului Isus, i mul mi i, prin El, lui Dumnezeu Tat l. ¹⁸Nevestelor, fi i supuse b rba ilor vo tri, cum se cuvine în Domnul. ¹⁹B rba ilor, iubi i-v nevestele, i nu ine i necaz pe ele. ²⁰Copii, asculta i de p rin ii vo tri în toate lucrurile, c ci lucrul acesta place Domnului. ²¹P rin ilor, nu înt rîta i pe copiii vo tri, ca s nu- i piard n dejdea. ²²Robilor, asculta i în toate lucrurile pe st pînii vo tri p mînte ti; nu numai cînd sînte i supt ochii lor, ca cei ce caut s plac oamenilor, ci cu cur ie de inim , ca unii cari v teme i de Domnul. ²³Orice face i, s face i din toat inima, ca

pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ²⁴ca unii cari ti i c ve i primi dela Domnul r splata mo tenirii. Voi sluji i Domnului Hristos. ²⁵C ci cine umbl cu strîmb tate, î i va primi plata dup strîmb tatea, pe care a f cut -o; i nu se are în vedere fa a omului.

Chapter 4

¹St pînilor, da i robilor vo tri ce le datora i, i ce li se cuvine, c ci ti i c i voi ave i un St pîn în cer. ²St rui i în rug ciune, veghea i în ea cu mul miri. ³Ruga i-v tot odat i pentru noi, ca Dumnezeu s ne deschid o u pentru Cuvînt, ca s putem vesti taina lui Hristos, pentru care iat , m g sesc în lan uri: ⁴ca s'o fac cunoscut a a cum trebuie s vorbesc despre ea. ⁵Purta i-v cu în elepciune fa de cei de afar ; r scump ra i vremea. ⁶Vorbirea voastr s fie totdeauna cu har, dreas cu sare, ca s ti i cum trebuie s r spunde i fiec ruia. ⁷Tot ce este cu privire la mine, v va spune Tihic, fratele prea iubit i slujitorul credincios, tovar ul meu de slujb în Domnul. ⁸Vi l-am trimes înadins, ca s lua i cuno tin despre starea noastr , i s v mîngîie inimile. ⁹L-am trimes împreun cu Onisim, fratele credincios i prea iubit, care este dintr'ai vo tri. Ei v vor spune tot ce se petrece pe aici. ¹⁰Aristarh, tovar ul meu de temni , v trimete s n tate; tot a a i Marcu, v rul lui Barnaba (cu privire la care a i primit porunci... dac vine la voi, s -l primi i bine), ¹¹ i Isus, zis Iust: ei sînt din num rul celor t ia i împrejur, i singurii cari au lucrat împreun cu mine pentru Împ r ia lui Dumnezeu, oameni cari mi-au fost de mîng iere. ¹²Epaфра, care este dintr'ai vo tri, v trimete s n tate. El, rob al lui Hristos, totdeauna se lupt pentru voi în rug ciunile sale, pentruca, des vîr i i i deplin încredin a i, s st rui i în voia lui Dumnezeu. ¹³C ci v m rturisesc c are o mare rîvn pentru voi, pentru cei din Laodicea i pentru cei din Ierapole. ¹⁴Luca, doftorul prea iubit, i Dima, v trimet s n tate. ¹⁵Spune i s n tate fra ilor din Laodicea, i lui Nimfa, i Bisericii din casa lui. ¹⁶Dup ce va fi citit aceast epistol la voi, face i a a ca s fie citit i în Biserica Laodicenilor; i voi, la rîndul vostru, s citi i epistola care v va veni din Laodicea. ¹⁷ i spune i lui Arhip: „Ia seama s împline ti bine slujba pe care ai primit -o în Domnul.” ¹⁸Urarea de s n tate este cu mîna mea: Pavel. Aduce i-v aminte de lan urile mele. Harul s fie cu voi! Amin

1 Thessalonians

Chapter 1

¹Pavel, Silvan i Timotei, c tre Biserica Tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tat l i în Domnul Isus Hristos: Har i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus Hristos. ²Mul mim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi to i, pe cari v pomenim necurmat în rug ciunile noastre; ³c ci

ne aducem aminte f r încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tat l nostru, de lucrarea credin ei voastre, de osteneala dragostei voastre i de t ria n dejdii în Domnul nostru Isus Hristos! ⁴ tim, fra i prea iubi i de Dumnezeu alegerea voastr . ⁵În adev r, Evanghelia noastr v'a fost propov duit nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt i cu o mare îndr sneal . C ci ti i c , din dragoste pentru voi am fost a a printre voi. ⁶ i voi în iv a i c lcat pe urmele mele i pe urmele Domnului, întrucât a i primit Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine dela Duhul Sfânt; ⁷a a c a i ajuns o pild pentru to i credincio ii din Macedonia i din Ahaia. ⁸În adev r, nu numai c dela voi Cuvântul Domnului a r sunat prin Macedonia i Ahaia, dar vestea despre credin a voastr în Dumnezeu s'a r spîndit pretutindeni, a a c n'avem nevoie s mai vorbim de ea. ⁹C ci ei în i i istorisesc ce primire ne-a i f cut, i cum dela idoli v'a i întors la Dumnezeu, ca s sluji i Dumnezeului celui viu i adev rat, ¹⁰ i s a tepta i din ceruri pe Fiul S u, pe care L -a înviat din mor i: pe Isus, care ne izb ve te de mînia viitoare.

Chapter 2

¹Voi în iv ti i, fra ilor, c venirea noastr la voi n'a fost zadarnic . ²Dup ce am suferit i am fost batjocori i în Filipi, cum ti i, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru, s v vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte. ³C ci propov duirea noastr nu se întemeiaz nici pe r t cire, nici pe necur ie, nici pe viclenie. ⁴Ci, fiindc Dumnezeu ne -a g sit vrednici s ne încredin eze Evanghelia, c ut m s vorbim a a ca s placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cerceteaz inima. ⁵În adev r, cum bine ti i, niciodat n'am întrebuint vorbe m gulitoare, nici haina l comiei: martor este Dumnezeu. ⁶N'am c utat slav dela oameni: nici dela voi, nici dela al ii, de i, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut s cerem cinste. ⁷Dimpotriv , ne-am ar tat blînzi în mijlocul vostru, ca o doic ce- i cre te cu drag copiii. ⁸Astfel, în dragostea noastr fierbinte pentru voi, eram gata s v d m nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar i via a noastr , atît de scumpi ne ajunseser i. ⁹V aduce i aminte, fra ilor, de osteneala i munca noastr . Cum lucram zi i noapte, ca s nu fim sarcin niciunuia din voi, i v propov duiam Evanghelia lui Dumnezeu. ¹⁰Voi sînte i martori, i Dumnezeu deasemenea, c am avut o purtare sfînt , dreapt i f r prihan fa de voi, cari crede i. ¹¹ ti i iar c am fost pentru fiecare din voi, ca un tat cu copiii lui: v sf tuiam, v mîngîiam i v adeveream, ¹²s v purta i într'un chip vrednic de Dumnezeu, care v cheam la Împ r ia i slava Sa. ¹³Deaceea mul mim f r încetare lui Dumnezeu c , atunci cînd a i primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit dela noi, l-a i primit nu ca pe cuvîntul oamenilor, ci, a a cum i este în adev r, ca pe Cuvîntul lui Dumnezeu, care lucreaz i în voi cari crede i. ¹⁴C ci, fra ilor, voi a i c lcat pe urmele Bisericii lui Dumnezeu, cari sînt în Hristos Isus, în Iudea; pentruc i voi a i suferit din partea celor de un neam cu voi acelea i rele, pe cari le-au suferit ele din partea Iudeilor. ¹⁵Iudeii ace tia au omorît pe Domnul Isus i pe prooroci, pe noi ne-au prigonit, nu plac lui Dumnezeu, i sînt vr jma i tuturor oamenilor, ¹⁶c ci ne opresc s vorbim Neamurilor, ca s fie mîntuite. Astfel, ei totdeauna pun vîrf

p catelor lor. Dar, la urm , i -a ajuns mînia lui Dumnezeu! ¹⁷Noi, fra ilor, dup ce am fost desp r i i cît va vreme de voi, cu fa a dar nu cu inima, am avut cu atît mai mult dorin a s v vedem. ¹⁸Astfel, odat , i chiar de dou ori, am voit (eu, Pavel, cel pu in) s venim la voi; dar ne -a împedecat Satana. ¹⁹C ci cine este, în adev r, n dejdea, sau bucuria, sau cununa noastr de slav ? Nu sînte i voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui? ²⁰Da, voi sînte i slava i bucuria noastr .

Chapter 3

¹Deaceea, fiindc nu mai puteam r bda, am socotit mai bine s fim l sa i singuri în Atena, ² i v'am trimes pe Timotei, fratele nostru i slujitorul lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos, ca s v înt reasc i s v îmb rb teze în credin a voastr , ³pentruca nimeni din voi s nu se clatine în aceste necazuri; c ci ti i singuri c la aceasta sîntem rîndui i. ⁴ i cînd eram la voi, v'am spus mai dinainte c vom avea s suferim necazuri, ceea ce s'a i întîmplat, cum bine ti i. ⁵Astfel, în ner bdarea mea, am trimes s -mi aduc tiri despre credin a voastr , de team ca nu cumva s v fi ispitit Ispititorul, i osteneala noastr s fi fost degeaba. ⁶Dar chiar acum a venit Timotei dela voi la noi, i ne -a adus ve ti bune despre credin a i dragostea voastr , c totdeauna p stra i o pl cut aducere aminte despre noi, i c dori i s ne vede i, cum dorim i noi s v vedem pe voi. ⁷Deaceea, fra ilor, în toate strîmtor rile i necazurile noastre, am fost mîngîia i cu privire la voi, prin credin a voastr . ⁸Acum, da, tr im, fiindc voi sta i tari în Domnul. ⁹Cum putem noi oare s mul mim în deajuns lui Dumnezeu cu privire la voi, pentru toat bucuria, pe care o avem din pricina voastr , înaintea Dumnezeului nostru? ¹⁰Zi i noapte Îl rug m nespus s v putem vedea fa a, i s putem împlini ce mai lipse te credin ei voastre. ¹¹Însu Dumnezeu, Tat l nostru, i Domnul nostru Isus Hristos s ne netezeasc drumul la voi! ¹²Domnul s v fac s cre te i tot mai mult în dragoste unii fa de al ii i fa de to i, cum facem i noi în ine pentru voi, ¹³ca s vi se înt reasc inimile, i s fie f r prihan în sfin enie, înaintea lui Dumnezeu, Tat l nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreun cu to i sfin ii S i.

Chapter 4

¹Încolo, fra ilor, fiindc a i înv at dela noi cum s v purta i i s fi i pl cu i lui Dumnezeu, i a a i face i, v rug m, i v îndemn m în Numele Domnului Isus, s spori i tot mai mult în privin a aceasta. ²ti i, în adev r, ce înv turi v'am dat prin Domnul Isus. ³Voia lui Dumnezeu este sfin irea voastr : s v feri i de curvie; ⁴fiecare din voi s tie s - i st pîneasc vasul în sfin enie i cinste, ⁵nu în aprinderea poftei, ca Neamurile, cari nu cunosc pe Dumnezeu. ⁶Nimeni s nu fie cu vicle ug i cu nedreptate în treburi fa de fratele s u; pentruc Domnul pedepse te toate aceste lucruri, dup cum v'am spus i v'am adeverit. ⁷C ci Dumnezeu nu ne -a chemat la necur ie, ci la sfin ire. ⁸De aceea,

cine nesocote te aceste înv turi, nesocote te nu pe un om, ci pe Dumnezeu, care v'a dat i Duhul S u cel sfânt. ⁹Cît despre dragostea fr easc , n'ave i nevoie s v scriem; c ci voi singuri a i fost înv i de Dumnezeu s v iubi i unii pe al ii, ¹⁰i iubi i în adev r pe to i fra ii, cari sînt în toat Macedonia. Dar v îndemn m, fra ilor, s spori i tot mai mult în ea. ¹¹S c uta i s tr i i lini ti i, s v vede i de treburi, i s lucra i cu mînil voastre, cum v'am sf tuit. ¹²i astfel s v purta i cuviincios cu cei de afar , i s n'ave i trebuin de nimeni. ¹³Nu voim, fra ilor, s fi i în necuno tin despre cei ce au adormit, ca s nu v întrista i ca ceilal i, cari n'au n dejde. ¹⁴C ci dac credem c Isus a murit i a înviat, credem i c Dumnezeu va aduce înapoi împreun cu Isus pe cei ce au adormit în El. ¹⁵Iat , în adev r, ce v spunem, prin Cuvîntul Domnului: noi cei vii, cari vom r mînea pîn la venirea Domnului, nu vom lua -o înaintea celor adormi i. ¹⁶C ci însu Domnul, cu un strig t, cu glasul unui arhanghel i cu trîmbi a lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, i întîi vor învia cei mor i în Hristos. ¹⁷Apoi, noi cei vii, cari vom fi r mas, vom fi r pi i to i împreun cu ei, în nori, ca s întîmpin m pe Domnul în v zduh; i astfel vom fi totdeauna cu Domnul. ¹⁸Mîngîia i-v dar unii pe al ii cu aceste cuvinte.

Chapter 5

¹Cît despre vremi i sorooace, n'ave i trebuin s vi se scrie, fra ilor. ²Pentru voi în iv ti i foarte bine c ziua Domnului va veni ca un ho noaptea. ³Cînd vor zice: „Pace i lini te!`` atunci o pr p denie nea teptat va veni peste ei, ca durerile na terii peste femeia îns rcinat ; i nu va fi chip de sc pare. ⁴Dar voi, fra ilor, nu sînte i în întunerec, pentruca ziua aceea s v prind ca un ho . ⁵Voi to i sînte i fii ai luminii i fii ai zilei. Noi nu sîntem ai nop ii, nici ai întunerecului. ⁶De aceea s nu dormim ca ceilal i, ci s veghem i s fim treji. ⁷C ci ceice dorm, dorm noaptea; i ceice se îmbat , se îmbat noaptea. ⁸Dar noi, cari sîntem fii ai zilei, s fim treji, s ne îmbr c m cu plato a credin ei i a dragostei, i s avem drept coif n dejdea mîntuirii. ⁹Fîindc Dumnezeu nu ne -a rînduit la mînie, ci ca s c p t m mîntuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos, ¹⁰care a murit pentru noi, pentruca, fie c veghem, fie c dormim, s tr im împreun cu El. ¹¹De aceea, mîng ia i-v i înt ri i-v unii pe al ii, cum i face i în adev r. ¹²V rug m, fra ilor, s privi i bine pe ceice se ostenesc între voi, cari v cîrmuiesc în Domnul, i cari v sf tuiesc. ¹³S -i pre ui i foarte mult, în dragoste, din pricina lucr rii lor. Tr i i în pace între voi. ¹⁴V rug m, de asemenea, fra ilor, s mustra i pe ceice tr iesc în neorînduial ; s îmb rb ta i pe cei desn d jdui i; s sprijini i pe cei slabi, s fi i r bd tori cu to i. ¹⁵Lua i seama ca nimeni s nu întoarc altuia r u pentru r u; ci c uta i totdeauna s face i ce este bine atît între voi, cît i fa de to i. ¹⁶Bucura i-v întotdeauna. ¹⁷Ruga i-v neîncetat. ¹⁸Mul mi i lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; c ci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi. ¹⁹Nu stinge i Duhul. ²⁰Nu dispre ui i proorociile. ²¹Ci cerceta i toate lucrurile, i p stra i ce este bun. ²²Feri i-v de orice se pare r u. ²³Dumnezeul p cii s v sfin easc El însu pe deplin; i: duhul vostru, sufletul vostru i trupul vostru, s fie p zite întregi, f r prihan la venirea Domnului nostru Isus Hristos. ²⁴Celce v'a

chemat este credincios, și va face lucrul acesta. ²⁵Fraților, rugați-vă pentru noi. ²⁶Spuneți și în tate tuturor fraților cu o scrisoare sfântă. ²⁷În Domnul vă rog fierbinte ca epistola aceasta să fie citită tuturor fraților. ²⁸Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin

2 Thessalonians

Chapter 1

¹Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica Tesalonicenilor, care este în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Hristos: ²Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos! ³Trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, cum se și cuvine, pentru că credința voastră merge mereu crescând, și dragostea fiecăruia din voi toți față de ceilalți se mărește tot mai mult. ⁴De aceea ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu, pentru statornicia și credința voastră în toate prigonirile și necazurile, pe cari le suferiți. ⁵Aceasta este o dovadă lămurită despre dreapta judecată a lui Dumnezeu, întrucât veți fi și vrednici de Împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți. ⁶Fiindcă Dumnezeu știe că este drept să dea în tristare celor care se înfruptă, ⁷și să vă dea odihnă atât vouă, cari sunteți înfruptați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, ⁸într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei care nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei care nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. ⁹Ei vor avea ca pedeapsă o perzare vecinică, de la fața Domnului și de la slava puterii Lui, ¹⁰când va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții Săi, și privit cu uimire în toți cei care vor fi crezut; căci voi ați crezut mărturisirea făcută de noi înaintea voastră. ¹¹De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui, și să împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bună tate, și orice lucrare izvorâtă din credință, ¹²pentru că Numele Domnului nostru Isus Hristos să fie proslăvit în voi, și voi în El, potrivit cu harul Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Hristos.

Chapter 2

¹Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților, ²să nu vă lăsați înșelați de repede în mintea voastră, și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi, ca și cum ziua Domnului ar fi venit chiar. ³Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi omul fără delegii (Sau: omul păcatului), fiul pierzării, ⁴protivnicul, care se înalță mai pe sus de tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. ⁵Nu vă aduceți aminte cum v

spuneam lucrurile acestea, cînd eram înc la voi? ⁶ i acum ti i bine ce -l opre te ca s nu se descopere decît la vremea lui. ⁷ Cîci taina f r delegii a i început s lucreze; trebuie numai ca cel ce o opre te acum, s fie luat din drumul ei. ⁸ i atunci se va ar ta acel Nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, i -l va pr p di cu ar tarea venirii Sale. ⁹ Ar tarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne i puteri mincinoase, ¹⁰ i cu toate am girile nelegiurii pentru ceice sînt pe calea pierz rii, pentruc n'au primit dragostea adev rului ca s fie mîntui i. ¹¹ Din aceast pricin , Dumnezeu le trimete o lucrare de r t cire, ca s cread o minciun : ¹² pentruca to i cei ce n'au crezut adev rul, ci au g sit pl cere în nelegiuire, s fie osîndi i. ¹³ Noi îns , fra i prea iubi i de Domnul, trebuie s mul mim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, c ci dela început Dumnezeu v'a ales pentru mîntuire, în sfin irea Duhului i credin a adev rului. ¹⁴ Iat la ce v'a chemat El, prin Evanghelia noastr , ca s c p ta i slava Domnului nostru Isus Hristos. ¹⁵ A a dar, fra ilor, r mîne i tari, i ine i înv turile, pe cari le-a i primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastr . ¹⁶ i însu Domnul nostru Isus Hristos, i Dumnezeu, Tat l nostru, care ne -a iubit i ne -a dat, prin harul S u, o mîngîiere vecinic i o bun n dejde, ¹⁷ s v mîngîie inimile, i s v înt reasc în orice lucru i cuvînt bun!

Chapter 3

¹ Încolo, fra ilor, ruga iv pentru noi ca, Cuvîntul Domnului s se r spîndeasc i s fie prosl vit cum este la voi, ² i s fim izb vi i de oamenii nechibzui i i r i; c ci nu to i au credin a. ³ Credincios este Domnul: El v va înt ri i v va p zi de cel r u. ⁴ Cu privire la voi, avem încredere în Domnul c face i i ve i face ce v poruncim. ⁵ Domnul s v îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu i spre r bdarea lui Hristos! ⁶ În Numele Domnului nostru Isus Hristos, v poruncim, fra ilor, s v dep rta i de orice frate, care tr ie te în neorînduial , i nu dup înv turile, pe cari le-a i primit dela noi. ⁷ Voi în iv ti i ce trebuie s face i ca s ne urma i; c ci noi n'am tr it în neorînduial , între voi. ⁸ N'am mîncat de poman pînea nim nui; ci, lucrînd i ostenindu-ne, am muncit zi i noapte, ca s nu fim povar nim nui dintre voi. ⁹ Nu c n'am fi avut dreptul acesta, dar am vrut s v d m în noi în ine o pild vrednic de urmat. ¹⁰ Cîci, cînd eram la voi, v spuneam l murit: „Cine nu vrea s lucreze, nici s nu m nînce.” ¹¹ Auzim îns c unii dintre voi tr iesc în neorînduial , nu lucreaz nimic, ci se in de nimicuri. ¹² Îndemn m pe oamenii ace tia i -i sf tuim, în Domnul nostru Isus Hristos, s -i m nînce pînea lucrînd în lini te. ¹³ Voi, fra ilor, s nu osteni i în facerea binelui. ¹⁴ i dac n'ascult cineva ce spunem noi în aceast epistol , însemna i-vi -l, i s n'ave i nici un fel de leg turi cu el, ca s -i fie ru ine. ¹⁵ S nu -l socoti i ca pe un vr jma , ci s -l mustra i ca pe un frate. ¹⁶ Însu Domnul p cii s v dea totdeauna pacea în orice fel. Domnul s fie cu voi cu to i! ¹⁷ Urarea de s n tate este scris cu mîna mea: Pavel. Acesta este semnul în fiecare epistol ; a a scriu eu. ¹⁸ Harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu voi cu to i! Amin

1 Timothy

Chapter 1

¹Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, i a Domnului Isus Hristos, n dejdea noastr , ²c tre Timotei, adev ratul meu copil în credin : Har, îndurare i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Hristos Isus, Domnul nostru! ³Dup cum te-am rugat la plecarea mea în Macedonia, s r mîi în Efes, ca s porunce ti unora s nu înve e pe al ii alt înv tur , ⁴ i s nu se in de basme i de în ir ri de neamuri f r sfîr it, cari dau na tere mai mult la certuri de vorbe, decît fac s înainteze lucrul lui Dumnezeu prin credin , a a fac i acum. ⁵inta poruncii este dragostea, care vine dintr'o inim curat , dintr'un cuget bun, i dintr'o credin nepref cut . ⁶Unii, fiindc s'au dep rtat de aceste lucruri, au r t cit i s'au apucat de flec rii. ⁷Ei vor s fie înv tori ai Legii, i nu tiu nici m car ce spun, nici ce urm resc. ⁸Noi tim c Legea este bun dac cineva o întrebuin eaz bine, ⁹c ci tim c Legea nu este f cut pentru cel neprih nit, ci pentru cei f r delege i nesupu i, pentru cei nelegiui i i p c to i, pentru cei f r evlavie, necura i, pentru ucig torii de tat i ucig torii de mam , pentru ucig torii de oameni, ¹⁰pentru curvari, pentru sodomi i, pentru vînz torii de oameni, pentru cei mincino i, pentru cei ce jur strîmb, i pentru orice este împotriva înv turii s n toase: - ¹¹potrivit cu Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu care mi -a fost încredin at mie. ¹²Mul mesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m'a înt rit, c m'a socotit vrednic de încredere, i m'a pus în slujba Lui, ¹³m carc mai înainte eram un hulitor, un prigonitor i batjocoritor. Dar am c p tat îndurare, pentruc lucrăm din ne tiin , în necredin ! ¹⁴i harul Domnului nostru s'a înmul it peste m sur de mult împreun cu credin a i cu dragostea care este în Hristos Isus. ¹⁵O, adev rat i cu totul vrednic de primit este cuvîntul, care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca s mîntuiasc pe cei p c to i`, dintre cari cel dintîi sînt eu. ¹⁶Dar am c p tat îndurare, pentruca Isus Hristos s - i arate în mine, cel dintîi, toat îndelunga Lui r bdare, ca o pild celor ce ar crede în El, în urm , ca s capete via a vecinic . ¹⁷A Împ ratului veciniciilor, a nemuritorului, nev zutului i singurului Dumnezeu, s fie cinstea i slava în vecii vecilor! Amin. ¹⁸Porunca pe care i -o dau, fiule Timotei, dup proorociile f cute mai înainte despre tine, este ca, prin ele s te lup i lupta cea bun , ¹⁹i s p strezi credin a i un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, i au c zut din credin . ²⁰Din num rul lor sînt Imeneu i Alexandru, pe cari i-am dat pe mîna Satanei, ca s se înve e s nu huleasc .

Chapter 2

¹V îndemn dar, înainte de toate, s face i rug ciuni, cereri, mijlociri, mul miri pentru to i oamenii, ²pentru împ ra i i pentru to i cei ce sînt în l a i în dreg torii, ca s putem duce astfel o via pacinic i lini tit , cu toat evlavia i cu toat cinstea. ³Lucrul acesta este bun i bine primit înaintea lui

Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, ⁴care voie te ca to i oamenii s fie mîntui i i s vin la cuno tin a adev rului. ⁵C ci este un singur Dumnezeu, i este un singur mijlocitor între Dumnezeu i oameni: Omul Isus Hristos, ⁶care S'a dat pe Sine însu , ca pre de r scump rare pentru to i: faptul acesta trebuia adev erit la vremea cuvenit , ⁷i propov ditorul i apostolul lui am fost pus eu-spun adev rul în Hristos, nu mint-ca s înv pe Neamuri credin a i adev rul. ⁸Vreau dar ca b rba ii s se roage în orice loc, i s ridice spre cer mîni curate, f r mînie i f r îndoieli. ⁹Vreau, deasemenea, ca femeile s se roage îmbr cate în chip cuviincios, cu ru ine i sfial ; nu cu împletituri de p r, nici cu aur, nici cu m rg ritare, nici cu haine scumpe, ¹⁰ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor cari spun c sînt evlavioase. ¹¹Femeia s înve e în t cere, cu toat supunerea. ¹²Femeii nu -i dau voie s înve e pe al ii, nici s se ridice mai pe sus de b rbat, ci s stea în t cere. ¹³C ci întîi a fost întocmit Adam, i apoi Eva. ¹⁴i nu Adam a fost am git; ci femeia, fiind am git , s'a f cut vinovat de c lcarea poruncii. ¹⁵Totu ea va fi mîntuit prin na terea de fii, dac st ruiesc cu smerenie în credin , în dragoste i în sfin enie.

Chapter 3

¹Adev rat este cuvîntul acesta: „Dac rîvne te cineva s fie episcop, dore te un lucru bun.” ²Dar trebuie ca episcopul (Sau: privighetor.) s fie f r prihan , b rbatul unei singure neveste, cump tat, în elept, vrednic de cinste, primitor de oaspe i, în stare s înve e pe al ii. ³S nu fie nici be iv, nici b t u , nici doritor de cî tig mîr av, ci s fie blînd, nu gîlcevitor, nu iubitor de bani; ⁴s - i chiverniseasc bine casa, i s - i în copiii în supunere cu toat cuviin a. ⁵C ci dac cineva nu tie s - i cîrmuiasc bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu? ⁶S nu fie întors la Dumnezeu de curînd, ca nu cumva s se îngîmf e i s cad în osînda diavolului. ⁷Trebuie s aib i o bun m rturie din partea celor de afar , pentruca s nu ajung de ocar , i s cad în cursa diavolului. ⁸Diaconii, deasemenea, trebuie s fie cinsti i, nu cu dou fe e, nu b utori de mult vin, nu doritori de cî tig mîr av: ⁹ci s p streze taina credin ei într'un cuget curat. ¹⁰Trebuie cerceta i întîi, i numai dac sînt f r prihan , s fie diaconi. ¹¹Femeile, de asemenea, trebuie s fie cinstite, neclevetitoare, cump tate, credincioase în toate lucrurile. ¹²Diaconii s fie b rba i ai unei singure neveste, i s tie s - i cîrmuiasc bine copiii i casele lor. ¹³Pentru c ceice slujesc bine ca diaconi, dobîndesc un loc de cinste i o mare îndr zneal în credin a care este în Hristos Isus. ¹⁴Î i scriu aceste lucruri cu n dejde c voi veni în curînd la tine. ¹⁵Dar dac voi z bovi, s tii cum trebuie s te por i în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stîlpul i temelie adev rului. ¹⁶i f r îndoial , mare este taina evlaviei... „Celce a fost ar tat în trup, a fost dovedit neprih nit în Duhul, a fost v zut de îngerii, a fost propov duit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost în l at în slav .”

Chapter 4

¹Dar Duhul spune l murit c , în vremile din urm , unii se vor lep da de credin , ca s se alipeasc de duhuri în el toare i de înv turile dracilor, ²ab tu i de f rnicia unor oameni cari vorbesc minciuni, însemna i cu ferul ro în însu cugetul lor. ³Ei opresc c s toria i întrebuin area bucatelor, pe cari Dumnezeu le -a f cut ca s fie luate cu mul miri de c tre ceice cred i cunosc adev rul. ⁴C ci orice f ptur a lui Dumnezeu este bun : i nimic nu este de lep dat, dac se ia cu mul miri; ⁵pentruc este sfin it prin Cuvântul lui Dumnezeu i prin rug ciune. ⁶Dac vei pune în mintea fra ilor aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindc te hr ne ti cu cuvintele credin ei i ale bunei înv turi, pe care ai urmat -o pîn acum. ⁷Fere te-te de basmele lume ti i b be ti. Caut s fii evlavios. ⁸C ci deprinderea trupeasc este de pu in folos, pe când evlavia este folositoare în orice privin , întrucât ea are f g duin a vie ii de acum i a celei viitoare. ⁹Iat un cuvânt adev rat i cu totul vrednic de primit! ¹⁰Noi muncim, în adev r, i ne lupt m, pentruc ne-am pus n dejdea în Dumnezeul cel viu, care este Mîntuitorul tuturor oamenilor, i mai ales al celor credincio i. ¹¹Porunce te, i înva aceste lucruri. ¹²Nimeni s nu- i dispre uiasc tinere ea; ci fii o pild pentru credincio i: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credin , în cur ie. ¹³Pîn voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare, i la înv tura pe care o dai altora. ¹⁴Nu fi nep s tor de darul care este în tine, care i -a fost dat prin proorocie, cu punerea mînilor de c tre ceata presbiterilor (Sau: b trîni.). ¹⁵Pune- i pe inim aceste lucruri, îndeletnice te-te în totul cu ele, pentruca înaintarea ta s fie v zut de to i. ¹⁶Fii cu luare aminte asupra ta însu i i asupra înv turii, pe care o dai altora: st ruie te în aceste lucruri, c ci dac vei face a a, te vei mîntui pe tine însu i i pe cei ce te ascult .

Chapter 5

¹Nu mostra cu asprime pe un b trîn, ci sf tuie te -l ca pe un tat ; pe tineri sf tuie te -i ca pe ni te fra i; ²pe femeile b trîne, ca pe ni te mame; pe cele tinere, ca pe ni te surori, cu toat cur ia. ³Cinste te pe v duvele cari sînt cu adev rat v duve. ⁴Dac o v duv are copii sau nepo i dela copii, ace tia s se deprind s fie evlavio i întîi fa de cei din casa lor, i s r spl teasc ostenelile p rin ilor, c ci lucrul acesta este pl cut înaintea lui Dumnezeu. ⁵Cea cu adev rat v duv , care a r mas singur , i -a pus n dejdea în Dumnezeu, i st ruie te, zi i noapte, în cereri i rug ciuni. ⁶Dar cea dedat la pl ceri, m car c tr ie te, este moart . ⁷Porunce te i aceste lucruri, ca s fie f r vin . ⁸Dac nu poart cineva grij de ai lui, i mai ales de cei din casa lui, s'a lep dat de credin , i este mai r u decât un necredincios. ⁹O v duv , ca s fie înscris în lista v duvelor, trebuie s n'aib mai pu in de aizeci de ani, s nu fi avut decât un singur b rbat; ¹⁰s fie cunoscut pentru faptele ei bune; s fi crescut copii, s fi fost primitoare de oaspe i, s fi sp lat picioarele sfin ilor, s fi ajutat pe cei nenoroci i, s fi dat ajutor la orice fapt bun . ¹¹Dar pe v duvele tinere s nu le prime ti: pentruc atunci când le desparte pofta de Hristos, vor s se m rite din nou, ¹²i se fac vinovate de faptul c î i calc credin a dintîi. ¹³Totodat ,

se deprind s umble f r nici o treab din cas în cas ; i nu numai c sînt lene e, dar sînt i limbute i iscoditoare, i vorbesc ce nu trebuie vorbit. ¹⁴Vreau dar ca v duvele tinere s se m rite i s aib copii, s fie gospodine la casa lor, ca s nu dea protivnicului niciun prilej de ocar , ¹⁵c ci unele s'au i întors s urmeze pe Satana. ¹⁶Dac vreun credincios, fie b rbat, fie femeie, are v duve în familie, s le ajute, i s nu fie împov rat cu ele Biserica, pentru ca s poat veni în ajutor celor cu adev rat v duve. ¹⁷Presbiterii (Sau: b trîni.) cari cîrmuiesc bine, s fie învrednici i de îndoit cinste, mai ales ceice se ostenesc cu propov duirea i cu înv tura, pe care o dau altora. ¹⁸C ci Scriptura zice: „S nu legi gura bouului cînd treier bucate``; i: „Vrednic este lucr torul de plata lui.`` ¹⁹Împotriva unui presbiter (Sau: b trîni.) s nu prime ti învinuire de cît din gura a doi sau trei martori. ²⁰Pe cei ce p c tuiesc, mustri -i înaintea tuturor, ca i ceilal i s aib fric . ²¹Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu, înaintea lui Hristos Isus i înaintea îngerilor ale i, s p ze ti aceste lucruri, f r vreun gînd mai dinainte, i s nu faci nimic cu p rtinire. ²²S nu- i pui mînila peste nimeni cu grab : i s nu te faci p rta p catelor altora: pe tine însu i p ze te-te curat. ²³S nu mai bei numai ap , ci s iei i cîte pu in vin, din pricina stomahului t u, i din pricina deselor tale îmboln viri. ²⁴P catele unor oameni sînt cunoscute i merg înainte la judecat , iar ale altora vin pe urm . ²⁵Tot a a i faptele bune sînt cunoscute: i cele ce nu sînt cunoscute, nu pot s r mîn ascunse.

Chapter 6

¹To i cei ce sînt supt jugul robiei, s socoteasc pe st pînii lor vrednici de toat cinstea, ca Numele lui Dumnezeu i înv tura s nu fie vorbite de r u. ²Iar cei ce au st pîni credincio i, s nu -i dispre uiasc , supt cuvînt c sînt „fra i`` , ci s le slujeasc i mai bine, tocmai fiindc cei ce se bucur de binefacerile slujbei lor, sînt credincio i i prea iubi i. Înva pe oameni aceste lucruri, i spune-le ap sat. ³Dac înva cineva pe oameni înv tur deosebit , i nu se ine de cuvintele s n toase ale Domnului nostru Isus Hristos i de înv tura care duce la evlavie, ⁴este plin de mîndrie, i nu tie nimic: ba înc are boala cercet rilor f r rost i a certurilor de cuvinte, din cari se na te pizma, certurile, clevetirile, b nuielile rele, ⁵z darnicile ciocniri de vorbe ale oamenilor strica i la minte, lipsi i de adev r i cari cred c evlavia este un izvor de cî tig. Fere te-te de astfel de oameni. ⁶Negre it, evlavia înso it de mul mire este un mare cî tig. ⁷C ci noi n'am adus nimic în lume, i nici nu putem s lu m cu noi nimic din ea. ⁸Dac avem, dar, cu ce s ne hr nim i cu ce s ne îmbr c m, ne va fi de ajuns. ⁹Cei ce vor s se îmbog easc , dimpotriv , cad în ispit , în la i în multe pofte nes buite i v t m toare, cari cufund pe oameni în pr p d, i pierzare. ¹⁰C ci iubirea de bani este r d cina tuturor relelor; i unii, cari au umblat dup ea, au r t cit dela credin , i s'au str puns singuri cu o mul ime de chinuri. ¹¹Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, i caut neprih nirea, evlavia, credin a, dragostea, r bdarea, blînde a. ¹²Lupt -te lupta cea bun a credin ei; apuc via a vecinic la care ai fost chemat, i pentru care ai f cut aceea frumoas m rturisire înaintea multor marturi. ¹³Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care d via tuturor lucrurilor, i înaintea lui Hristos Isus, care a f cut acea frumoas

m rturisire înaintea lui Pilat din Pont, ¹⁴s p ze ti porunca, f r prihan i f r vin pîn la ar tarea Domnului nostru Isus Hristos, ¹⁵care va fi f cut la vremea ei de fericitul i singurul St pînitor, Împ ratul împ ra ilor i Domnul domnilor, ¹⁶singurul care are nemurirea, care locuie te într'o lumin , de care nu po i s te apropii, pe care niciun om nu L -a v zut, nici nu -L poate vedea, i care are cinstea i puterea vecinic ! Amin. ¹⁷Îndeamn pe boga ii veacului acestuia s nu se îngîmfe, i s nu- i pun n dejdea în ni te bog ii nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne d toate lucrurile din bel ug, ca s ne bucur m de ele. ¹⁸Îndeamn -i s fac bine, s fie boga i în fapte bune, s fie darnici, gata s simt împreun cu al ii, ¹⁹a a ca s - i strîng pentru vremea viitoare drept comoar o bun temelie pentru ca s apuce adev rata via . ²⁰Timotee, p ze te ce i s'a încredin at; fere te-te de flec riile lume ti i de împotrivrile tiin ei, pe nedrept numite astfel, ²¹pe care au m rturisit -o unii i au r t cit cu privire la credin . Harul s fie cu voi! Amin

2 Timothy

Chapter 1

¹Pavel, apostol al lui Hristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, dup f g duin a vie ii care este în Hristos Isus, ²c tre Timotei, copilul meu prea iubit: Har, îndurare i pace dela Dumnezeu Tat l, i dela Hristos Isus, Domnul nostru! ³Mul mesc lui Dumnezeu, c ruia Îi slujesc cu un cuget curat, din mo i str mo i, c neîntrerupt te pomenesc în rug ciunile mele, zi i noapte. ⁴C ci mi-aduc aminte de lacr mile tale, i doresc s te v d, ca s m umplu de bucurie. ⁵Îmi aduc aminte de credin a ta nepref cut , care s'a s l luit întîi în bunica ta Lois i în mama ta Eunice, i sînt încredin at c i în tine. ⁶De aceea î i aduc aminte s înfl c rezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mînilor mele. ⁷C ci Dumnezeu nu ne -a dat un duh de fric , ci de putere, de dragoste i de chibzuin . ⁸S nu- i fie ru ine dar de m rturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemni atul Lui. Ci suferे împreun cu Evanghelia, prin puterea lui Dumezeu. ⁹El ne -a mîntuit i ne -a dat o chemare sfînt , nu pentru faptele noastre, ci dup hot rîrea Lui i dup harul care ne -a fost dat în Hristos Isus, înainte de vecinicii, ¹⁰dar care a fost descoperit acum prin ar tarea Mîntuitorului nostru Hristos Isus, care a nimicit moartea i a adus la lumin via a i neputrezirea, prin Evanghelie. ¹¹Propov ditorul i apostolul ei am fost pus eu i înv tor al Neamurilor. ¹²i din pricina aceasta suf r aceste lucruri; dar nu mi -e ru ine, c ci tiu în cine am crezut. i sînt încredin at c El are putere s p zeasc ce I-am încredin at pîn în ziua aceea. ¹³Dreptarul înv turilor s n toase, pe cari le-ai auzit dela mine, ine -l cu credin a i dragostea care este în Hristos Isus. ¹⁴Lucrul acela bun care i s'a încredin at, p ze te -l prin Duhul Sfînt, care locuie te în noi. ¹⁵tii c cei ce sînt în Asia to i m'au p r sit; între al ii i Figel i Ermogen. ¹⁶Domnul s - i verse îndurarea peste casa lui Onisifor; c ci de multe ori m'a mîngîiat, i nu i -a fost ru ine de lan ul meu. ¹⁷Nu numai atît, dar, cînd a fost în Roma, m'a c utat

cu mult grijă și măgălit. ¹⁸Dea Domnul să capete îndurare de la Domnul „în ziua aceea”. Tu îți foarte bine cât ajutor mi-a dat el în Efes.

Chapter 2

¹Tu dar, copilul meu, între-te în harul care este în Hristos Isus. ²Și ce-ai auzit de la mine, în fața multor marturi, încredințată la oameni de încredere, cari să fie în stare să învețe și pe alții. ³Sufere împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Hristos. ⁴Niciun ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui care l-a scris la oaste. ⁵Și cine luptă la jocuri, nu este încununat, dacă nu s-a luptat după rânduie. ⁶Plugarul trebuie să muncească înainte ca să strângă rodiile. ⁷În elegeri ce-și spun; Domnul își va da pricepere în toate lucrurile. ⁸Adu-ți aminte de Domnul Isus Hristos, din sânul lui David, înviat din morți, după Evanghelia mea, ⁹pentru care suferă până acolo că sînt legați ca un făcător de rele. Dar Cuvîntul lui Dumnezeu nu este legat. ¹⁰De aceea răbdă totul pentru cei aleși, pentru că și ei să capete mîntuirea care este în Hristos Isus, împreună cu slava vecinică. ¹¹Adevărat este cuvîntul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El. ¹²Dacă răbdăm, vom și împărași împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El, și El Se va lepăda de noi. ¹³Dacă sîntem necredincioși, totuși El rămîne credincios, căci nu Se poate tergîși singur. ¹⁴Adu-le aminte de aceste lucruri, și roagă-i fierbinte înaintea lui Dumnezeu, să se ferească de certurile de cuvinte, cari nu duc la alt folos decît la pieirea celor ce le ascultă. ¹⁵Caută să te înfrîni înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n'are de ce să-și fie rușine, și care împarte drept Cuvîntul adevărului. ¹⁶Fere-te de vorbiri goale în lume; căci cei ce le învin, vor înainta tot mai mult în necinstirea lui Dumnezeu. ¹⁷Și cuvîntul lor va roade ca gangrena. Din numărul acestora sînt Imeneu și Filet, ¹⁸cari s'au abătut de la adevăr. Ei zic că a venit învierea, și răstoarnă credința unora. ¹⁹Totuși temelii tare a lui Dumnezeu stă nezguduit, avînd pecetea aceasta: „Domnul cunoaște pe cei ce sînt ai Lui”; și: „Oricine rostește Numele Domnului, să se depărteze de fărdelege!” ²⁰Într-o casă mare nu sînt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de pîmînt. Unele sînt pentru o întrebuire de cinste, iar altele pentru o întrebuire de ocară. ²¹Deci dacă cineva se curățește de acestea, va fi un vas de cinste, sfînit, folositor și pînului său, destoinic pentru orice lucrare bună. ²²Fugi de poftele tinereții, și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. ²³Fere-te de întrebările nebune și nefolositoare, căci îți cîntă la certuri. ²⁴Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blînd cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință și răbdare, ²⁵să îndrepte cu blîndețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocînă, ca să ajungă la cunoștința adevărului; ²⁶și, venindu-i în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-și facă voia.

Chapter 3

¹S tii c în zilele din urm vor fi vremuri grele. ²C ci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, l ud ro i, trufa i, hulitori, neascult tori de p rin i, nemul mitori, f r evlavie, ³f r dragoste fireasc , neîndupleca i, clevetitori, neînfrîna i, neîmblînzi i, neiubitori de bine, ⁴vînz tori, obraznici, îngîmfa i; iubitori mai mult de pl ceri decît iubitori de Dumnezeu; ⁵avînd doar o form de evlavie dar t g duindu -i puterea. Dep rteaz -te de oamenii ace tia. ⁶Sînt printre ei unii, cari se vîr prin case, i momesc pe femeile u uratice îngreuiate de p cate i fr mîntate de felurite pofte, ⁷cari înva întotdeauna i nu pot ajunge niciodat la deplina cuno tin a adev rului. ⁸Dup cum Iane i Iambre s'au împotrivit lui Moise, tot a a i oamenii ace tia se împotrivesc adev rului, ca unii cari sînt strica i la minte i osîndi i în ce prive te credin a. ⁹Dar nu vor mai înainta; c ci nebunia lor va fi ar tat tuturor, cum a fost ar tat i a celor doi oameni. ¹⁰Tu, îns , ai urm rit de aproape înv tura mea, purtarea mea, hot rîrea mea, credin a mea, îndelunga mea r bdare, dragostea mea, r bdarea mea, ¹¹prigonirile i suferin ele cari au venit peste mine în Antiohia, în Iconia i în Listra. tii ce prigoniri am r bdat; i totu Domnul m'a izb vit din toate. ¹²De altfel, to i ceice voiesc s tr iasc cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoni i. ¹³Dar oamenii r i i în el tori vor merge din r u în mai r u, vor am gi pe al ii, i se vor am gi i pe ei în i i. ¹⁴Tu s r mîi în lucrurile, pe cari le-ai înv at i de cari e ti deplin încredin at, c ci tii dela cine le-ai înv at: ¹⁵din pruncie cuno ti Sfintele Scripturi, cari pot s - i dea în elepciunea care duce la mîntuire, prin credin a în Hristos Isus. ¹⁶Toat Scriptura este însuflat de Dumnezeu i de folos ca s înve e, s mustre, s îndrepte, s dea în elepciune în neprih nire, ¹⁷pentruca omul lui Dumnezeu s fie des vîr it i cu totul destoinic pentru orice lucrare bun .

Chapter 4

¹Te rog ferbinte, înaintea lui Dumnezeu i înaintea lui Hristos Isus, care are s judece viii i mor ii, i pentru ar tarea i Împ r ia Sa: ²propov duie te Cuvîntul, st ruie te asupra lui la timp i ne la timp, mustr , ceart , îndeamn cu toat blînde ea i înv tura. ³C ci va veni vremea cînd oamenii nu vor putea s suferi înv tura s n toas ; ci îi vor gîdila urechile s aud lucruri pl cute, i î i vor da înv tori dup poftele lor. ⁴Î i vor întoarce urechea dela adev r, i se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. ⁵Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabd suferin ele, f lucrul unui evanghelist, i împline te- i bine slujba. ⁶C ci eu sînt gata s fiu turnat ca o jertf de b utur i clipa plec rii mele este aproape. ⁷M'am luptat lupta cea bun , mi-am ispr vit alergarea, am p zit credin a. ⁸Deacum m a teapt cununa neprih nirii, pe care mi -o va da, în „ziua aceea`, Domnul, Judec torul cel drept. i nu numai mie, ci i tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui. ⁹Caut de vino curînd la mine. ¹⁰C ci Dima, din dragoste pentru lumea de acum m'a p r sit, i a plecat la Tesalonic. Crescens s'a dus în Galatia, Tit în Dalmatia. ¹¹Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu, i adu -l cu tine; c ci el îmi este de folos pentru slujb . ¹²Pe Tihic l-am trimes la Efes. ¹³Cînd vei veni, adu-mi mantaua, pe care

am l sat -o în Troa la Carp, i c r ile, mai ales pe cele de piele. ¹⁴Alexandru, c ld rarul, mi -a f cut mult r u. Domnul îi va r spl ti dup faptele lui. ¹⁵P ze te-te i tu de el, pentruc este cu totul împotriva cuvintelor noastre. ¹⁶La întâiul meu r spus de ap rare, nimeni n'a fost cu mine, ci to i m'au p r sit. S nu li se in în socoteal lucrul acesta! ¹⁷Îns Domnul a stat lâng mine, i m'a înt rit, pentru ca propov duirea s fie vestit pe deplin prin mine, i s'o aud toate Neamurile. i am fost izb vit din gura leului. ¹⁸Domnul m va izb vi de orice lucru r u, i m va mîntui, ca s intru în Împ r ia Lui cereasc . A Lui s fie slava în vecii vecilor! Amin. ¹⁹Spune s n tate Priscilei i lui Acuila, i casei lui Onisifor. ²⁰Erast a r mas în Corint, iar pe Trofim l-am l sat bolnav în Milet. ²¹Caut de vino înainte de iarn . Eubul i Pudens, Linus, Claudia i to i fra ii î i trimet s n tate. ²²Domnul Isus Hristos s fie cu duhul t u! Harul s fie cu voi! Amin

Titus

Chapter 1

¹Pavel, rob al lui Dumnezeu, i apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credin a ale ilor lui Dumnezeu i cuno tin a adev rului, care este potrivit cu evlavia, ²în n dejdea vie ii vecinice, f g duite mai înainte de vecinicii de Dumnezeu, care nu poate s mint , ³ci i -a descoperit Cuvîntul la vremea Lui, prin propov duirea care mi -a fost încredin at , dup porunca lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru; - ⁴c tre Tit, adev ratul meu copil în credin a noastr a amîndorora: Har i pace dela Dumnezeu Tat l, i dela Isus Hristos, Mîntuitorul nostru! ⁵Te-am l sat în Creta, ca s pui în rînduial ce mai r mîne de rînduit, i s a ezi presbiteri (Sau: b trîni) în fiecare cetate, dup cum i-am poruncit: ⁶Dac este cineva f r prihan , b rbat al unei singure neveste, avînd copii credincio i, cari s nu fie învinui i de destr b lare sau neascultare. ⁷Ci episcopul (Sau: priveghetor.), ca econom al lui Dumnezeu, trebuie s fie f r prihan ; nu înc p înat, nici mînios, nici dedat la vin, nici b t u , nici lacom de cî tig mîr av; ⁸ci s fie primitor de oaspe i, iubitor de bine, cump tat, drept, sfînt, înfrînat; ⁹s se in de Cuvîntul adev rat, care este potrivit cu înv tura, pentruca s fie în stare s sf tuiasc în înv tura s n toas , i s înfrunte pe protivnici. ¹⁰În adev r, mai ales printre cei t ia i împrejur, sînt mul i nesupu i, flecari i am gitori, ¹¹c rora trebuie s li se astupe gura. Ei buim cesc familii întregi, înv înd pe oameni, pentru un cî tig urît, lucruri, pe cari nu trebuie s le înve e. ¹²Unul dintre ei, chiar prooroc al lor, a zis: „Cretanii sînt totdeauna ni te mincno i, ni te fiare rele, ni te pîntece lene e.” ¹³M rturia aceasta este adev rat . De aceea mustr -i aspru, ca s fie s n to i în credin , ¹⁴i s nu se in de basme evree ti, i de porunci date de oameni, cari se întorc dela adev r. ¹⁵Totul este curat pentru cei cura i; dar pentru cei necura i i necredincio i, nimic nu este curat: pîn i mintea i cugetul le sînt spurcate. ¹⁶Ei se laud c cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele Îl t g duiesc, c ci sînt o scîrb : nesupu i, i netrebnici pentru orice fapt bun .

Chapter 2

¹Tu îns , vorbe te lucruri cari se potrivesc cu înv tura s n toas . ²Spune c cei b trîni trebuie s fie treji, vrednici de cinste, cump ta i, s n to i în credin , în dragoste, în r bdare. ³Spune c femeile în vîrst trebuie s aib o purtare cuvincioas , s nu fie nici clevetitoare, nici dedate la vin; s înve e pe al ii ce este bine, ⁴ca s înve e pe femeile mai tinere s - i iubeasc b rba i i copiii; ⁵s fie cump tate, cu via a curat , s - i vad de treburile casei, s fie bune, supuse b rba ilor lor, pentruca s nu se vorbeasc de r u Cuvîntul lui Dumnezeu. ⁶Sf tuie te de asemenea pe tineri s fie cump ta i, ⁷i d -te pe tine însu i pild de fapte bune, în toate privin ele. Iar în înv tur , d dovad de cur ie, de vrednicie, ⁸de vorbire s n toas i f r cusur, ca protivnicul s r mîn de ru ine, i s nu poat s spun nimic r u de noi. ⁹Sf tuie te pe robi s fie supu i st pînilor lor, s le fie pe plac în toate lucrurile, s nu le întoarc vorba, ¹⁰s nu fure nimic, ci totdeauna s dea dovad de o des vîr it credincio ie, ca s fac în totul cinste înv turii lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru. ¹¹C ci harul lui Dumnezeu, care aduce mîntuire pentru to i oamenii, a fost ar tat, ¹²i ne înva s'o rupem cu p gîn tatea i cu poftele lume ti, i s tr im în veacul de acum cu cump tare, dreptate i evlavie, ¹³a teptînd fericita noastr n dejde i ar tarea slavei marelui nostru Dumnezeu i Mîntuitor Isus Hristos. ¹⁴El S'a dat pe Sine însu pentru noi, ca s ne r scumpere din orice f r delege, i s - i cur easc un norod care s fie al Lui, plin de rîvn pentru fapte bune. ¹⁵Spune lucrurile acestea, sf tuie te i mustr cu deplin putere. Nimeni s nu te dispre uiasc .

Chapter 3

¹Adu-le aminte s fie supu i st pînirilor i dreg torilor, s - i asculte, s fie gata s fac orice lucru bun, ²s nu vorbeasc de r u pe nimeni, s nu fie gata de ceart , ci cump ta i, plini de blînde fa de to i oamenii. ³C ci i noi eram alt dat f r minte, neascult tori, r t ci i, robi i de tot felul de poftes de pl ceri, tr ind în r utate i în pizm , vrednici s fim urî i i urîndu-ne unii pe al ii. ⁴Dar, cînd s'a ar tat bun tatea lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, i dragostea Lui de oameni, ⁵El ne -a mîntuit, nu pentru faptele, f cute de noi în neprih nire, ci pentru îndurarea Lui, prin sp larea na terii din nou i prin înoirea f cut de Duhul Sfînt, ⁶pe care L -a v rsat din bel ug peste noi, prin Isus Hristos, Mîntuitorul nostru; ⁷pentruca, odat socoti i neprih ni i prin harul Lui, s ne facem, în n dejde, mo tenitori ai vie ii vecinice. ⁸Adev rat este cuvîntul acesta, i vreau s spui ap sat aceste lucruri, pentruca cei ce au crezut în Dumnezeu, s caute s fie cei dintîi în fapte bune. Iat ce este bine i de folos pentru oameni! ⁹Dar de întreb rile nebune, de în ir rile de neamuri, de certuri i ciorov ieli privitoare la Lege, fere te-te, c ci sînt nefolositoare i z darnice. ¹⁰Dup întfia i a doua mustrare, dep rteaz -te de cel ce aduce dezbin ri, ¹¹c ci tim c un astfel de om este un stricat i p c tuie te, dela sine fiind osîndit. ¹²Cînd voi trimite la tine pe Artema sau pe Tihic, gr be te-te s vii la mine în Nicopoli, c ci acolo m'am hot rît s iernez. ¹³Ai grij de legiuitorul Zena i Apolo s nu duc lips

de nimic din ce le trebuie pentru c l toria lor. ¹⁴Trebuie ca i ai no tri s se deprind s fie cei dintîi în fapte bune, pentru nevoile grabnice, i s nu stea neroditori. ¹⁵To i cei ce sînt cu mine î i trimet s n tate. Spune s n tate celorce ne iubesc în credin . Harul s fie cu voi cu to i! Amin

Philemon

Chapter 1

¹Pavel, întemni at al lui Isus Hristos, i fratele Timotei, c tre prea iubitul Filimon, tovar ul nostru de lucru, ²c tre sora Apfia i c tre Arhip, tovar ul nostru de lupt , i c tre Biserica din casa ta: ³Har i pace dela Dumnezeu, Tat l nostru, i dela Domnul Isus Hristos! ⁴Mul mesc totdeauna Dumnezeului meu, oride cîte ori îmi aduc aminte de tine în rug ciunile mele, ⁵pentruc am auzit despre credin a pe care o ai în Domnul Isus i dragostea fa de to i sfin ii. ⁶Îl rog ca aceast p rt ie a ta la credin s se arate prin fapte, cari s dea la iveal tot binele ce se face între noi în Hristos. ⁷În adev r, am avut o mare bucurie i mîngîiere, pentru dragostea ta, fiindc , frate, inimile sfin ilor au fost înviorate prin tine. ⁸De aceea, m car c am toat slobozenia în Hristos s - i poruncesc ce trebuie s faci, ⁹vreau mai de grab s - i fac o rug minte în numele dragostei, eu, a a cum sînt, b trînul Pavel; iar acum întemni at pentru Hristos Isus. ¹⁰Te rog pentru copilul meu, pe care l-am n scut în lan urile mele: pentru Onisim, ¹¹care alt dat i -a fost nefolositor, dar care acum î i va fi folositor i ie i mie. ¹²i -l trimet înapoi, pe el, inima mea. ¹³A fi dorit s -l in la mine, ca s -mi slujeasc în locul t u cît sînt în lan uri pentru Evanghelie. ¹⁴Dar n'am vrut s fac nimic f r învoirea ta, pentruca binele, pe care mi -l faci, s nu fie silit, ci de bun voie. ¹⁵Poate c el a fost desp r it de tine, pentru o vreme, tocmai ca s -l ai pentru vecinicie, ¹⁶dar nu ca pe un rob, ci mult mai pe sus de cît pe un rob: ca pe un frate prea iubit, mai ales de mine, i cu atît mai mult de tine, fie în chip firesc, fie în Domnul! ¹⁷Dac m socote ti dar ca prieten al t u, prime te -l ca pe mine însumi. ¹⁸i dac i -a adus vreo v t mare sau î i este dator cu ceva, pune aceasta în socoteala mea. ¹⁹Eu, Pavel, ,,voi pl ti`` -scriu cu mîna mea-ca s nu- i zic c tu însu i te datorezi mie. ²⁰Da, frate, f -mi binele acesta în Domnul, i învioriaz -mi inima în Hristos! ²¹i-am scris bizuit pe ascultarea ta, i tiu c vei face chiar mai mult de cît î i zic. ²²Tot odat , preg te te-mi un loc de g zduire, c ci trag n dejde s v fiu d ruit, datorit rug ciunilor voastre. ²³Epafra, tovar ul meu de temni în Hristos Isus, î i trimete s n tate; ²⁴tot a a i Marcu, Aristarh, Dima, Luca, tovar ii mei de lucru. ²⁵Harul Domnului nostru Isus Hristos s fie cu duhul vostru! Amin

Hebrews

Chapter 1

¹Dup ce a vorbit în vechime prin ilor no tri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, ²la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus mo tenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile. ³El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care în toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curăirea pcatelor, și a ezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte, ⁴ajungând cu atât mai pe sus de îngeri, cu cât a mo tenit un Nume mult mai minunat decât al lor. ⁵Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut?” și iar: „Eu Îți voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiul?” ⁶și, când duce iar în lume pe Cel întâi născut, zice: „Toți înșingii lui Dumnezeu să se închine!” ⁷și despre îngeri zice: „Din vânturi face îngeri ai Lui; și dintr-o flăcără de foc, slujitori ai Lui”; ⁸pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate: ⁹Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai pe sus decât pe tovarășii Tăi.” ¹⁰și iar: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sînt lucrarea mâinilor Tale. ¹¹Ele vor pieri, dar Tu rămâi; toate se vor învechi ca o haină; ¹²le vei face sul ca pe o manta, și vor fi schimbate; dar Tu ești acela; și anii Tăi nu se vor sfârși.” ¹³și căruia din îngeri i-a zis El vreodată: „ezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi a ternut al picioarelor Tale?” ¹⁴Nu sînt oare toți duhurile slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moțeni mîntuirea?

Chapter 2

¹De aceea, cu atât mai mult trebuie să ne înținem de lucrurile, pe cari le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele. ²Căci, dacă Cuvântul vestit prin îngeri s'a dovedit nezguduit, și dacă orice abatere și orice neascultare i-a primit o dreaptă răsplătire, ³cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mîntuire a adevăratei, care, după ce a fost vestit înțele de Domnul, ne-a fost adevărat de cei ce au auzit-o, ⁴în timp ce Dumnezeu întărea mărirea lor cu semne și felurite minuni, și cu darurile Duhului Sfânt, împărtășite după voia Sa! ⁵În adevăr, nu unor îngeri a spus El lumea viitoare, despre care vorbim. ⁶Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărirea: „Ce este omul, ca să-i aduci amine de el, sau fiul omului, ca să-l cercetezi?” ⁷L-a făcut pentru puțin vreme mai pe jos de îngeri, l-a încununat cu slavă și cu cinste, l-a pus peste lucrurile mâinilor Tale: ⁸toate le-ai spus supt picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a spus toate, nu i-a lăsat nimic nespus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate acestea sînt spuse. ⁹Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puțin vreme mai pe jos decât înșingii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste”, din pricina morții, pe care a

suferit -o; pentruca, prin harul lui Dumnezeu, El s-a gustat moartea pentru toți. ¹⁰Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sînt toate, și care voia să duc pe mulți fii la slavă, să desvîrască, prin suferințe, pe Căpetenia mîntuirii lor. ¹¹Căci Cel ce sfințește și cei ce sînt sfinși, sînt dintr'unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-I numească „frații”, ¹²cînd zice: „Voi vesti Numele Tatălui și al Fraților Mei; Îmi voi cânta lauda în mijlocul adunării.” ¹³și iar: „Îmi voi pune încrederea în El.” și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și copiii, pe cari Mi i-a dat Dumnezeu!” ¹⁴Astfel dar, deoarece copiii sînt părtași sîngelui și cîrnilor, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentruca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, ¹⁵și să izbăvească pe toți aceia, cari prin frica morții erau supuși robiei toată viaa lor. ¹⁶Căci negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminiei lui Avraam. ¹⁷Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să fac ispășire pentru păcatele norodului. ¹⁸și prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sînt ispășiți.

Chapter 3

¹De aceea, frații sfinși, cari aveți parte de chemarea cerească, a întinzi-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mîntuirii noastre, adică Isus, ²care a fost credincios Celui ce L-a rînduit, cum și Moise a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu.” ³Căci El a fost găsit vrednic să aibă o slavă cu atît mai mare decît a lui Moise, cu cît cel ce a zidit o casă are mai mult cinste decît casa înșă. - ⁴Orice casă este zidită de cineva, dar Cel ce a zidit toate lucrurile, este Dumnezeu. - ⁵Cît despre Moise, el a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu”, ca slugă, ca să mînturisească despre lucrurile, cari aveau să fie vestite mai târziu. ⁶Dar Hristos este credincios ca Fiul, peste casa lui Dumnezeu. și casa Lui sîntem noi, dacă pășim pînă la sfîrșit încrederea nezguduită în dejdea cu care ne lăudăm. ⁷De aceea, cum zice Duhul Sfînt: „Astăzi, dacă auzi glasul Lui, ⁸nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie, ⁹unde pășinim voi trei Mău ispitit, și Mău pus la încercare, și au văzut lucrurile Mele patruzeci de ani! ¹⁰De aceea Mău desgustat de neamul acesta, și am zis: „Ei totdeauna se răscese în inima lor. Nău cunoscut căile Mele! ¹¹Am jurat dar în mînia Mea că nu vor intra în odihna Mea!” ¹²Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să năibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu. ¹³Căci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, cît vreme se zice: „Astăzi”, pentruca niciunul din voi să nu se împietrească prin înălțarea inimii. ¹⁴Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă pășim pînă la sfîrșit încrederea nezguduită dela început, ¹⁵cît vreme se zice: „Astăzi, dacă auzi glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.” ¹⁶Cine au fost, în adevăr, cei ce s'au răzvrătit după ce au auzit? Nău fost oare toți aceia, cari ieșiseră din Egipt prin Moise? ¹⁷și cine au fost aceia de cari Său desgustat El patruzeci de ani? Nău fost oare cei ce păcătuiseră, și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie? ¹⁸și cui Său jurat El că

n'au s între în odihna Lui? Nu S'a jurat oare celorce nu ascultaser ? ¹⁹Vedem dar c n'au putut s între din pricina necredin ei lor.

Chapter 4

¹S lu m dar bine seama, ca, atîta vreme cît r mîne în picioare f g duin a intr rii în odihna Lui, niciunul din voi s nu se pomeneasc venit prea tîrziu. ²C ci i nou ni s'a adus o veste bun ca i lor; dar lor cuvîntul care le -a fost propov duit, nu le -a ajutat la nimic, pentruc n'a g sit credin la ceice l-au auzit. ³Pe cînd noi, fiindc am crezut, intr m în „odihna``, despre care a vorbit El, cînd a zis: „Am jurat în mînia Mea, c nu vor intra în odihna Mea!`` M carc lucr rile Lui fuseser ispr vite înc dela întemeierea lumii. ⁴C ci într'un loc a vorbit astfel despre ziua a aptea: „Dumnezeu S'a odihnit în ziua a aptea de toate lucr rile Lui.`` ⁵i aici este zis iar : „Nu vor intra în odihna Mea!`` ⁶Deci, fiindc r mîne ca s între unii în odihna aceasta, i pentruc aceia c rora li s'a vestit întîi vestea buna n'au intrat în ea, din pricina neascult rii lor, ⁷El hot r te din nou o zi: „Ast zi,`` -zicînd, în David, dup atîta vreme, cum s'a spus mai sus: „Ast zi, dac auzi i glasul Lui, nu v împietri i inimile!`` ⁸C ci, dac le-ar fi dat Iosua odihna, n'ar mai vorbi Dumnezeu dup aceea de o alt zi. ⁹R mîne dar o odihn ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. ¹⁰Fiindc cine intr în odihna Lui, se odihne te i el de lucr rile lui, cum S'a odihnit Dumnezeu de lucr rile Sale. ¹¹S ne gr bim dar s intr m în odihna aceasta, pentruca nimeni s nu cad în aceea pild de neascultare. ¹²C ci Cuvîntul lui Dumnezeu este viu i lucr tor, mai t ietor decît orice sabie cu dou t i uri: p trunde pîn acolo c desparte sufletul i duhul, încheieturile i m duva, judec sim irile i gîndurile inimii. ¹³Nicio f ptur nu este ascuns de El, ci totul este gol i descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face. ¹⁴Astfel, fiindc avem un Mare Preot însemnat, care a str b tut cerurile-pe Isus, Fiul lui Dumnezeu-s r mînem tari în m rturisirea noastr . ¹⁵C ci n'avem un Mare Preot, care s n'aib mil de sl biciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca i noi, dar f r p cat. ¹⁶S ne apropiem dar cu deplin încredere de scaunul harului, ca s c p t m îndurare i s g sim har, pentruca s fim ajuta i la vreme de nevoie.

Chapter 5

¹În adev r, orice mare preot, luat din mijlocul oamenilor, este pus pentru oameni în lucrurile privitoare la Dumnezeu, ca s aduc daruri i jertfe pentru p cate. ²El poate fi îng duitor cu cei ne tiutori i r t ci i, fiindc i el este cuprins de sl biciune. ³i, din pricina acestei sl biciuni, trebuie s aduc jertfe atît pentru p catele lui, cît i pentru ale norodului. ⁴Nimeni nu- i ia cinstea aceasta singur, ci o ia dac este chemat de Dumnezeu, cum a fost Aaron. ⁵Tot a a i Hristos, nu i -a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are dela Cel ce I -a zis: „Tu e ti Fiul Meu, ast zi Te-am n scut.``

⁶i, cum zice iar într'alt loc: „Tu e ti preot în veac, dup rînduiala lui Melhisedec.” ⁷El este Acela care, în zilele vie ii Sale p mînte ti, aducînd rug ciuni i cereri cu strig te mari i cu lacr mi c tre Cel ce putea s -L izb veasc dela moarte, i fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui, ⁸m car c era Fiu, a înv at s asculte prin lucrurile pe cari le -a suferit. ⁹i dup ce a fost f cut des vîr it, S'a f cut pentru to i cei ce -L ascult , urzitorul unei mîntuiri vecinice, ¹⁰c ci a fost numit de Dumnezeu: Mare Preot „dup rînduiala lui Melhisedec.” ¹¹Asupra celor de mai sus avem multe de zis, i lucruri grele de tîlcuit; fiindc v'a i f cut greoi la pricepere. ¹²În adev r, voi cari de mult trebuia s fi i înv tori, ave i iar trebuin de cineva s v înve e cele dintîi adev ruri ale cuvintelor lui Dumnezeu, i a i ajuns s ave i nevoie de lapte, nu de hran tare. ¹³i oricine nu se hr ne te decît cu lapte, nu este obicinuit cu cuvîntul despre neprih nire, c ci este un prunc. ¹⁴Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a c ror judecat s'a deprins, prin întrebun are, s deosebeasc binele i r ul.

Chapter 6

¹De aceea, s l s m adev rurile încep toare ale lui Hristos, i s mergem spre cele des vîr ite, f r s mai punem din nou temelii poc in ei de faptele moarte, i a credin ei în Dumnezeu, ²în v tura despre botezuri, despre punerea mînilor, despre învierea mor ilor i despre judecata vecinic . ³i vom face lucrul acesta, dac va voi Dumnezeu. ⁴C ci cei ce au fost lumina i odat , i au gustat darul ceresc, i s'au f cut p rta i Duhului Sfînt, ⁵i au gustat Cuvîntul cel bun al lui Dumnezeu i puterile veacului viitor- ⁶i cari totu au c zut, este cu neputin s fie înoi i iar , i adu i la poc in , fiindc ei r stignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, i -L dau s fie batjocorit. ⁷Cînd un p mînt este ad pat de ploaia care cade adesea pe el, i rode te o iarb folositoare celor pentru cari este lucrat, cap t binecuvîntare dela Dumnezeu. ⁸Dar dac aduce spini i m r cini, este lep dat i aproape s fie blestemat, i sfîr e te prin a i se pune foc. ⁹M car c vorbim astfel, prea iubi ilor, totu dela voi a tept m lucruri mai bune i cari înso esc mîntuirea. ¹⁰C ci Dumnezeu nu este nedrept ca s uite osteneala voastr i dragostea, pe care a i ar tat -o pentru Numele Lui, voi, cari a i ajutorat i ajutama i pe sfin i. ¹¹Dorim îns ca fiecare din voi s arate aceea rîvn , ca s p streze pîn la sfîr it o deplin n dejde, ¹²a a încît s nu v lenevi i, ci s c lca i pe urmele celor ce, prin credin i r bdare, mo tenesc f g duin ele. ¹³Dumnezeu, cînd a dat lui Avraam f g duin a, fiindc nu putea s Se jure pe unul mai mare decît El, s'a jurat pe Sine însu , ¹⁴i a zis: „Cu adev rat te voi binecuvînta, i î i voi înmul i foarte mult s mîn a.” ¹⁵i astfel, fiindc a a teptat cu r bdare, a dobîndit f g duin a. ¹⁶Oamenii, ce -i drept, obicinuiesc s jure pe cineva mai mare; jur mîntul este o chez ie, care pune cap t ori ic rei neîn elegeri dintre ei. ¹⁷De aceea i Dumnezeu, fiindc voia s dovedeasc cu mai mult t rie mo tenitorilor f g duin ei nestr mutarea hot rîrii Lui, a venit cu un jur mînt; ¹⁸pentruca, prin dou lucruri cari nu se pot schimba, i în cari este cu neputin ca Dumnezeu s mint , s g sim o puternic îmb rb tare noi, a c ror sc pare a fost s apuc m n dejdea care ne era pus înainte, ¹⁹pe care o avem ca o ancor a sufletului; o n dejde tare i neclintit , care p trunde dincolo de perdeaua dinl untrul

Templului, ²⁰unde Isus a intrat pentru noi ca înainte mergător, când a fost făcut „Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”.

Chapter 7

¹În adevăr, Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Prea Înalt, -care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la muntele împăraților, care l-a binecuvântat, ²care a primit de la Avraam zeciuial din tot, -care, după însemnarea numelui său, este întâi, „Împărat al neprihănit”, apoi și „Împărat al Salemului”, adică „Împărat al păcii”; ³frat, frate, frate de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, -dar care a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu, -rămâne preot în veac. ⁴Vedeți bine dar cât de mare a fost el, dacă până la patriarhul Avraam i-a dat zeciuial din prada de război! ⁵Aceia dintre fiii lui Levi, cari îndeplinesc slujba de preoți, după Lege, au poruncă să ia zeciuial de la norod, adică de la frații lor, cu toate că ei se coboară din Avraam. ⁶Tare el, care nu se coboară din familia lor, a luat zeciuial de la Avraam, și a binecuvântat pe cel ce avea fructele. ⁷Dar fratru înșelător cel mai mic este binecuvântat de cel mai mare. ⁸și apoi aici, cei ce iau zeciuial, sînt niște oameni muritori; pe când acolo, oia cineva, despre care se murmură că este viu. ⁹Mai mult, însuși Levi, care ia zeciuial, a plătit zeciuiala, ca să zicem așa, prin Avraam; ¹⁰căci era încă în coapsele strămoșului său, când a întâmpinat Melhisedec pe Avraam. ¹¹Dacă, dar, desvîrșirea ar fi fost cu puțin prin preoții Leviților, -căci supt preoții aceasta a primit poporul Legea-ce nevoie mai era să se ridice un alt preot „după rânduiala lui Melhisedec”, și nu după rânduiala lui Aaron? ¹²Pentru că, odată schimbat preoția, trebuia numaidecît să aibă loc și o schimbare a Legii. ¹³În adevăr, Acela despre care sînt zise aceste lucruri, face parte dintr-o altă seminție, din care nimeni n-a slujit altarului. ¹⁴Căci este vădit că Domnul nostru a ieșit din Iuda, seminție, despre care Moise n-a zis nimic cu privire la preoție. ¹⁵Lucrul acesta se face și mai luminos când vedem ridicându-se, după asemnarea lui Melhisedec, un alt preot, ¹⁶pus nu prin legea unei porunci pămîntii, ci prin puterea unei vieți neperitoare. ¹⁷Fiindcă iată ce se murmură despre El: „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”. ¹⁸Astfel, pe deoparte, se desființează aici o poruncă de mai înainte, din pricina neputinței și zădărniceții ei- ¹⁹căci Legea n-a făcut nimic desvîrșit-și pe de alta, se pune în loc o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu. ²⁰și fiindcă lucrul acesta nu s-a făcut fără jurământ, - ²¹căci, pe când Leviții se făceau preoți fără jurământ, Isus S-a făcut preot prin jurământul Celui ce I-a zis: „Domnul a jurat, și nu Se va căi: „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”, - ²²prin chiar faptul acesta, El s-a făcut căruia unui legământ mai bun. ²³Mai mult, acolo au fost preoți în mare număr, pentru că moartea îi împiedică să rămână pururea. ²⁴Dar El, fiindcă rămîne „în veac”, are o preoție, care nu poate trece de la unul la altul. ²⁵De aceea și poate să rămîniască în chip desvîrșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trebuie să pururea ca să mijlocească pentru ei. ²⁶și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfînt, nevinovat, frate, desprins de păcat, și înălțat mai pe sus de ceruri, ²⁷care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți,

s aduc jertfe în fiecare zi, întâi pentru p catele sale, i apoi pentru p catele norodului, c ci lucrul acesta l -a f cut odat pentru totdeauna, când S'a adus jertf pe Sine însu . ²⁸În adev r, Legea pune mari preo i pe ni te oameni supu i sl biciunii; dar cuvântul jur mântului, f cut dup ce a fost dat Legea, pune pe Fiul, care este des vâr it pentru vecinicie.

Chapter 8

¹Punctul cel mai însemnat al celor spuse este c avem un Mare Preot, care S'a a ezat la dreapta scaunului de domnie al M ririi, în ceruri, ²ca slujitor al Locului prea sfânt i al adev ratului cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul. ³Orice mare preot este pus s aduc lui Dumnezeu daruri i jertfe. De aceea era de trebuin ca i celalt Mare Preot s aib ceva de adus. ⁴Dac ar fi pe p mânt, nici n'ar mai fi preot, fiindc sânt ceice aduc darurile dup Lege. ⁵Ei fac o slujb , care este chipul i umbra lucrurilor cere ti, dup poruncile primite de Moise dela Dumnezeu, când avea s fac cortul: „Ia seama``, i s'a zis, „s faci totul dup chipul care i -a fost ar tat pe munte``. ⁶Dar acum Hristos a c p tat o slujb cu atât mai înalt cu cât leg mântul al c rui mijlocitor este El, e mai bun, c ci este a ezat pe f g duin e mai bune. ⁷În adev r, dac leg mântul dintîi ar fi fost f r cusur, n'ar mai fi fost vorba s fie înlocuit cu un al doilea. ⁸C ci ca o mustrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iat , vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel i cu casa lui Iuda un leg mânt nou; ⁹nu ca leg mântul, pe care l-am f cut cu p rin ii lor, în ziua când i-am apucat de mân , ca s -i scot din ara Egiptului. Pentruc n'au r mas în leg mântul Meu, i nici Mie nu Mi -a p sat de ei, zice Domnul. ¹⁰Dar iat leg mântul, pe care -l voi face cu casa lui Israel, dup acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor i le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, i ei vor fi poporul Meu. ¹¹i nu vor mai înv a fiecare pe vecinul sau pe fratele s u, zicînd: „Cunoa te pe Domnul!` C ci to i M vor cunoa te, dela cel mai mic pîn la cel mai mare dintre ei. ¹²Pentruc le voi ierta nelegiuirile, i nu-Mi voi mai aduce aminte de p catele i f r delegile lor``. ¹³Prin faptul c zice: „Un nou leg mânt``, a m rturisit c cel dintîi este vechi; iar ce este vechi, ce a îmb trînit, este aproape de peire.

Chapter 9

¹Leg mântul dintîi avea i el porunci privitoare la slujba dumnezeiasc i la un loca p mîntesc de închinare. ²În adev r, s'a f cut un cort. În partea dinainte, numit „Locul Sfînt``, era sfe nicul, masa i pînile pentru punerea înaintea Domnului; ³dup perdeaua a doua se afla partea cortului care se chema „Locul prea sfînt``. ⁴El avea un altar de aur pentru t mîie, i chivotul leg mântului, ferecat peste tot cu aur. În chivot era un vas de aur cu man , toiagul lui Aaron, care înfrunzise, i tablele leg mântului. ⁵Deasupra erau heruvimii slavei, cari acopereau capacul isp irii cu umbra lor. Nu

este vremea s vorbim acum cu deam runtul despre aceste lucruri. ⁶ i dup ce au fost întocmite astfel lucrurile acestea, preo ii cari fac slujbele, într totdeauna în partea dintîi a cortului. ⁷ Dar în partea a doua într numai marele preot, odat pe an, i nu f r sînge, pe care îl aduce pentru sine însu i pentru p catele din ne tiin ale norodului. ⁸ Prin aceasta, Duhul Sfînt ar ta c drumul în Locul prea sfînt, nu era înc deschis cît vreme sta în picioare cortul dintîi. ⁹ Aceasta era o asem nare pentru vremurile de acum, cînd se aduc daruri i jertfe, cari nu pot duce pe cel ce se închin în felul acesta, la des vîr irea cerut de cugetul lui. ¹⁰ Ele sînt doar ni te porunci p mînte ti, date, ca toate cele privitoare la mînc ri, b uturi i felurite sp l turi, pîn la o vreme de îndreptare. ¹¹ Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare i mai des vîr it, care nu este f cut de mîni, adic nu este din zidirea aceasta; ¹² i a intrat, odat pentru totdeauna, în Locul prea sfînt, nu cu sînge de api i de vi ei, ci cu însu sîngele S u, dup ce a c p tat o r scump rare vecinic . ¹³ C ci dac sîngele taurilor i al apilor i cenu a unei vaci, stropit peste cei întina i, îi sfin e te i le aduce cur irea trupului, ¹⁴ cu cît mai mult sîngele lui Hristos, care, prin Duhul cel vecinic, S'a adus pe Sine însu jertf f r pat lui Dumnezeu, v va cur i cugetul vostru de faptele moarte, ca s sluji i Dumnezeului cel viu! ¹⁵ i tocmai de aceea este El mijlocitorul unui leg mînt nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru r scump rarea din abaterile f ptuite supt leg mîntul dintîi, cei ce au fost chema i, s capete vecinica mo tenire, care le -a fost f g duit . ¹⁶ În adev r, acolo unde este un testament, trebuie neap rat s aib loc moartea celui ce l -a f cut. ¹⁷ Pentruc un testament nu cap t putere decît dup moarte. N'are nici o putere cît vreme tr ie te cel ce l -a f cut. ¹⁸ De aceea i întîiul leg mînt n'a fost sfin it f r sînge. ¹⁹ i într'adev r, Moise, dup ce a rostit înaintea întregului norod toate poruncile Legii, a luat sînge de vi ei i de api, cu ap , lîn stacojie i isop, a stropit cartea i tot norodul, ²⁰ i a zis: „Acesta este sîngele leg mîntului, care a poruncit Dumnezeu s fie f cut cu voi.” ²¹ De asemenea, a stropit cu sînge cortul i toate vasele pentru slujb . ²² i, dup Lege, aproape totul este cur it cu sînge; i f r v rsare de sînge, nu este iertare. ²³ Dar, deoarece chipurile lucrurilor cari sînt în ceruri, au trebuit cur ite în felul acesta, trebuia ca înse i lucrurile cere ti s fie cur ite cu jertfe mai bune decît acestea. ²⁴ C ci Hristos n'a intrat într'un loca de închinare f cut de mîn omeneasc , dup chipul adev ratului loca de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca s Se înf i eze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. ²⁵ i nu ca s Se aduc de mai multe ori jertf pe Sine însu , ca marele preot, care într în fiecare an în Locul prea sfînt cu un sînge, care nu este al lui; ²⁶ fiindc atunci ar fi trebuit s p timeasc de mai multe ori dela întemeierea lumii; pe cînd acum, la sfîr itul veacurilor, S'a ar tat o singur dat , ca s tearg p catul prin jertfa Sa. ²⁷ i, dup cum oamenilor le este rînduit s moar o singur dat , iar dup aceea vine judecata, ²⁸ tot a a, Hristos, dup ce S'a adus jertf o singur dat , ca s poarte p catele multora, Se va ar ta a doua oar , nu în vederea p catului, ca s aduc mîntuirea celor ce -L a teapt .

Chapter 10

¹În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișează în area adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe, cari se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desvârșiri pe cei ce se apropie. ²Altfel, n'ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți odată, n'ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate? ³Dar aducerea aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin aceste jertfe; ⁴caci este cu neputință să sângete taurilor și alăpilor să teargă păcatele. ⁵De aceea, când intră în lume, El zice: „Tu n'ai voit nici jertfă, nici prinos; căci Mi-ai pregătit un trup; ⁶n'ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat. ⁷Atunci am zis: „Iată -Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Tatălui, Dumnezeule!“ ⁸După ce a zis întâi: „Tu n'ai voit și n'ai primit nici jertfe, nici prinoase, nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat“, (lucruri aduse toate după Lege), ⁹apoi zice: „Iată -Mă, vin să fac voia Tatălui, Dumnezeule.“ El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. ¹⁰Prin această „voie“ am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna. ¹¹Și, pe când orice preot face slujba în fiecare zi, și aduce de multe ori aceleași jertfe, cari niciodată nu pot terge păcatele, ¹²El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S'au ezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, ¹³și a teaptă de acum ca vrăjmașii Lui să -I fie făcuți aternuți al picioarelor Lui. ¹⁴Ca și printr-o singură jertfă El a făcut desvârșiri pentru totdeauna pe cei ce sînt sfințiți. ¹⁵Lucrul acesta ni-l adevăratește și Duhul sfânt. Căci, după ce a zis: ¹⁶„Iată legământul pe care -l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor“, ¹⁷adaugă: „și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărâșele lor.“ ¹⁸Dar acolo unde este iertare de păcate, nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat. ¹⁹Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângelul lui Isus avem o intrare slobodă în Locul preasfânt, ²⁰pe calea cea nouă și vie, pe care ne-o deschisă -o El, prin perdeaua din lăuntru, adică trupul Său: - ²¹și fiindcă avem un Mare preot pus peste casa lui Dumnezeu, ²²să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău, și cu trupul spălat cu apă curată. ²³Să înțelegem frățovire la mântuiră și nădejdea noastră, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduință. ²⁴Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. ²⁵Să nu prăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; căci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vede și că ziua se apropie. ²⁶Căci, dacă păcătăm cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ²⁷ca doar o așteptare înfricoșată a judecării, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrătiți. ²⁸Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărțuria a doi sau trei martori. ²⁹Cu cât mai aspră pedeapsă crede și că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pășuri sângelul legământului, cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului? ³⁰Căci întrebăm cine este Cel ce a zis: „A Mea este răzbușnărea, Eu voi răsplăti!“ și în altă parte: „Domnul va judeca pe poporul Său.“ ³¹Grozăv lucrul este să căziți în mâinile Dumnezeului celui viu! ³²Aduce și-vă aminte de zilele dela început, când, după ce a fost lumina, și a dus o mare luptă de suferință: ³³pe de o parte, era și pușca și priveliștea în mijlocul ocărilor și necazurilor, și pe de alta, vă și făcuți părtași cu aceia cari aveau aceeașoartă ca voi. ³⁴În adevăr, și ați avut milă de cei din temniță și ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre, ca unii cari șiți și aveți în ceruri o viață mai bună, care dăinuiește. ³⁵Să nu vă prăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteptați o mare răsplătitură! ³⁶Căci aveți nevoie de

rbdare, ca, dup ce a împlinit voia lui Dumnezeu, s pute i c p ta ce v'a fost f g duit. ³⁷„Înc pu in , foarte pu in vreme``, i „Cel ce vine va veni, i nu va z bovi. ³⁸i cel neprih nit va tr i prin credin : dar dac d înapoi, sufletul Meu nu g se te pl cere în el.`` ³⁹Noi îns nu sîntem din aceia cari dau înapoi ca s se peard , ci din aceia cari au credin pentru mîntuirea sufletului.

Chapter 11

¹i credin a este o încredere neclintit în lucrurile n d jduite, o puternic încredin are despre lucrurile cari nu se v d. ²Pentru c prin aceasta, cei din vechime au c p tat o bun m rturie. ³Prin credin pricepem c lumea a fost f cut prin Cuvîntul lui Dumnezeu, a a c tot ce se vede n'a fost f cut din lucruri cari se v d. ⁴Prin credin a adus Abel lui Dumnezeu o jertf mai bun decît Cain. Prin ea a c p tat el m rturia c este neprih nit, c ci Dumnezeu a primit darurile lui. i prin ea vorbe te el înc , m car c este mort. ⁵Prin credin a fost mutat Enoh de pe p mînt, ca s nu vad moartea. i n'a mai fost g sit, pentru c Dumnezeu îl mutase. C ci înainte de mutarea lui, primise m rturia c este pl cut lui Dumnezeu. ⁶i f r credin este cu neputin s fim pl cu i Lui! C ci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie s cread c El este, i c r spl te te pe cei ce -L caut . ⁷Prin credin Noe, cînd a fost în tiin at de Dumnezeu despre lucruri cari înc nu se vedeau, i, plin de o team sfînt , a f cut un chivot ca s - i scape casa; prin ea, el a osîndit lumea, i a ajuns mo tenitor al neprih nirii care se cap t prin credin . ⁸Prin credin Avraam, cînd a fost chemat s plece într'un loc, pe care avea s -L ia ca mo tenere, a ascultat, i a plecat f r s tie unde se duce. ⁹Prin credin a venit i s'a a ezat el în ara f g duin ei, ca într'o ar care nu era a lui, i a locuit în corturi, ca i Isaac i Iacov, cari erau împreun mo tenitori cu el ai aceleia f g duin e. ¹⁰C ci el a tepta cetatea care are temelii tari, al c rei me ter i ziditor este Dumnezeu. ¹¹Prin credin i Sara, cu toat vîrsta ei trecut , a primit putere s z misleasc , fiindc a crezut în credincio ia Celui ce -i f g duise. ¹²De aceea, dintr'un singur om, i înc un om aproape mort, s'a n scut o s mîn în mare num r, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul m rii, care nu se poate num ra. ¹³În credin au murit to i ace tia, f r s fi c p tat lucrurile f g duite: ci doar le-au v zut i le-au urat de bine de departe, m rturisind c sînt str ini i c l tori pe p mînt. ¹⁴Cei ce vorbesc în felul acesta, arat deslu it c sînt în c utarea unei patrii. ¹⁵Dac ar fi avut în vedere pe aceea din care ie iser , negre it c ar fi avut vreme s se întoarc în ea. ¹⁶Dar doreau o patrie mai bun , adic o patrie cereasc . De aceea lui Dumnezeu nu -I este ru ine s Se numeasc Dumnezeu lor, c ci le -a preg tit o cetate. ¹⁷Prin credin a adus Avraam jertf pe Isaac, cînd a fost pus la încercare: el, care primise f g duin ele cu bucurie, a adus jertf pe singurul lui fiu! ¹⁸El c ruia i se spusese: „În Isaac vei avea o s mîn care- i va purta numele!`` ¹⁹C ci se gîndea c Dumnezeu poate s învieze chiar i din mor i: i, drept vorbind, ca înviat din mor i l -a primit înapoi. ²⁰Prin credin a dat Isaac lui Iacov i Esau o binecuvîntare, care avea în vedere lucrurile viitoare. ²¹Prin credin Iacov, cînd a murit, a binecuvîntat pe fiecare din fiii lui Iosif, i „s'a închinat, rezemat pe vîrful toiagului s u.`` ²²Prin credin a pomenit Iosif, cînd i s'a apropiat sfîr itul, de ie irea fiilor lui

Israel din Egipt, i a dat porunci cu privire la oasele sale. ²³Prin credin a fost ascuns Moise trei luni de p rin ii lui, cînd s'a n scut: pentruc vedeau c era frumos copilul, i nu s'au l sat însp imînta i de porunca împ ratului. ²⁴Prin credin Moise, cînd s'a f cut mare, n'a vrut s fie numit fiul fiicei lui Faraon, ²⁵ci a vrut mai bine s sufere împreun cu poporul lui Dumnezeu decît s se bucure de pl cerile de o clip ale p catului. ²⁶El socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bog ie decît comorile Egiptului, pentruc avea ochii pironi i spre r spl tire. ²⁷Prin credin a p r sit el Egiptul, f r s se team de mînia împ ratului; pentruc a r mas neclintit, ca i cum ar fi v zut pe Cel ce este nev zut. ²⁸Prin credin a pr znuit el Pa tele i a f cut stropirea sîngelui, pentruca Nimicitorul celor întîi n scu i s nu se ating de ei. ²⁹Prin credin au trecut ei marea Ro ie ca pe uscat, pe cînd Egiptenii, cari au încercat s'o treac , au fost înghi i i. ³⁰Prin credin au c zut zidurile Ierihonului, dup ce au fost ocolite apte zile. ³¹Prin credin n'a perit curva Rahav împreun cu cei r zvr ti i, pentruc g zduise iscoadele cu bun voiu . ³²i ce voi mai zice? C ci nu mi-ar ajunge vremea, dac a vrea s vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel i de prooroci! ³³Prin credin au cucerit ei împ r ii, au f cut dreptate, au c p tat f g duin e, au astupat gurile leilor, ³⁴au stins puterea focului, au sc pat de ascu i ul s biei, s'au vindecat de boli, au fost viteji în r zboaie, au pus pe fug o tirile vr jma e. ³⁵Femeile i-au primit înapoi pe mor ii lor învia i; unii, ca s dobîndeasc o înviere mai bun , n'au vrut s primeasc izb virea, care li se d dea, i au fost chinui i. ³⁶Al ii au suferit batjocuri, b t i, lan uri i închisoare; ³⁷au fost uci i cu pietre, t ia i în dou cu ferestr ul, chinui i; au murit uci i de sabie, au pribegit îmbr ca i cu cojoace i în piei de capre, lipsi i de toate, prigoni i, munci i, - ³⁸ei, de cari lumea nu era vrednic -au r t cit prin pustiuri, prin mun i, prin pe teri i prin cr p turile p mîntului. ³⁹To i ace tia, m carc au fost l uda i pentru credin a lor, totu n'au primit ce le fusese f g duit; ⁴⁰pentru c Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca s n'ajung ei la des vîr ire f r noi.

Chapter 12

¹ i noi, dar, fiindc sîntem înconjura i cu un nor a a de mare de martori, s d m la o parte orice pedic , i p catul care ne înf oar a a de lesne, i s alerg m cu st ruin în alergarea care ne st înainte. ²S ne uit m înt la C petenia i Des vîr irea credin ei noastre, adic la Isus, care, pentru bucuria care -I era pus înainte, a suferit crucea, a dispre uit ru inea, i ade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. ³Uita i-v dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea p c to ilor o împotrivire a a de mare fa de Sine, pentruca nu cumva s v pierde i inima, i s c de i de oboseal în sufletele voastre. ⁴Voi nu v'a i împotrivit înc pîn la sînge, în lupta împotriva p catului. ⁵ i a i uitat sfatul, pe care vi -l d ca unor fii: „Fiule, nu dispre ui pedeapsa Domnului, i nu- i pierde inima cînd e ti mustrat de El. ⁶C ci Domnul pedepse te pe cine -l iube te, i bate cu nuiaua pe orice fiu pe care -l prime te.`` ⁷Suferi i pedeapsa: Dumnezeu Se poart cu voi ca i cu ni te fii. C ci care este fiul pe care nu -l pedepse te tat l? ⁸Dar dac sînte i scuti i de pedeaps , de care to i au parte, sînte i ni te

feciori din curvie, iar nu fii. ⁹ i apoi, dac p rin ii no tri trupe ti ne-au pedepsit, i tot le-am dat cinstea cuvenit , nu trebuie oare cu atît mai mult s ne supunem Tat lui duhurilor, i s tr im? ¹⁰C ci ei în adev r ne pedepseau pentru pu ine zile, cum credeau ei c e bine; dar Dumnezeu ne pedepse te pentru binele nostru, ca s ne fac p rta i sfin eniei Lui. ¹¹Este adev rat c orice pedeaps , deocamdat pare o pricin de întristare, i nu de bucurie; dar mai pe urm aduce celor ce au trecut prin coala ei, roada d t toare de pace a neprih nirii. ¹²Înt ri i-v dar mînile obosite i genunchii sl b nogi i; ¹³croi i c r ri drepte cu picioarele voastre, pentruca cel ce chiop teaz s nu se abat din cale, ci mai de grab s fie vindecat. ¹⁴Urm ri i pacea cu to i i sfin irea, f r care nimeni nu va vedea pe Domnul. ¹⁵Lua i seama bine ca nimeni s nu se abat dela harul lui Dumnezeu, pentruca nu cumva s dea l stari vreo r d cin de am r ciune, s v aduc turburare, i mul i s fie întina i de ea. ¹⁶Veghea i s nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care pentru o mîncare i -a vîndut dreptul de întîi n scut. ¹⁷ti i c mai pe urm , cînd a vrut s capete binecuvîntarea n'a fost primit; pentruc , m car c o cerea cu lacr mi, n'a putut s'o schimbe. ¹⁸Voi nu v'a i apropiat de un munte care se putea atinge i care era cuprins de foc, nici de negur , nici de întunec, nici de furtun , ¹⁹nici de sunetul de trîmbi , nici de glasul, care vorbea în a a fel c ceice l-au auzit, au cerut s nu li se mai vorbeasc , ²⁰(pentruca nu puteau suferi porunca aceasta: „Chiar un dobitoc dac se va atinge de munte, s fie ucis cu pietre, sau str puns cu s geata``. ²¹i priveli tea aceea era a a de înfrico toare încît Moise a zis: „Sînt îngrozit i tremur!``). ²²Ci v'a i apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în s rb toare a îngerilor, ²³de Biserica celor întîi n scu i, cari sînt scri i în ceruri, de Dumnezeu, Judec torul tuturor, de duhurile celor neprih ni i, f cu i des vîr i i, ²⁴de Isus, Mijlocitorul leg mîntului celui nou, i de sîngele stropirii, care vorbe te mai bine decît sîngele lui Abel. ²⁵Lua i seama ca nu cumva s nu voi i s asculta i pe Cel ce v vorbe te! C ci dac n'au sc pat ceice n'au vrut s asculte pe Cel ce vorbea pe p mînt, cu atît mai mult nu vom sc pa noi, dac ne întoarcem dela Cel ce vorbe te din ceruri, ²⁶al c rui glas a cl tinat atunci p mîntul, i care acum a f cut f g duin a aceasta: „Voi mai cl tina înc odat nu numai p mîntul, ci i cerul``. ²⁷Cuvintele acestea „înc odat `` arat c schimbarea lucrurilor cl tinate, adic a lucrurilor f cute, este f cut tocmai ca s r mîn lucrurile cari nu se clatin . ²⁸Fiindc am primit dar o împ r ie, care nu se poate cl tina, s ne ar t m mul mitori, i s aducem astfel lui Dumnezeu o închinare pl cut , cu evlavie i cu fric ; ²⁹fiindc Dumnezeul nostru este „un foc mistuitor``.

Chapter 13

¹St rui i în dragostea fr easc . ²S nu da i uit rii primirea de oaspe i, c ci unii, prin ea au g zduit, f r s tie, pe îngeri. ³Aduce i-v aminte de cei ce sînt în lan uri, ca i cum a i fi i voi lega i cu ei; de cei chinui i, ca unii cari i voi sînte i în trup. ⁴C s toria s fie inut în toat cinstea, i patul s fie nespurcat, c ci Dumnezeu va judeca pe curvari i pe preacurvari. ⁵S nu fi i iubitori de bani. Mul mi i-v cu ce ave i, c ci El însu a zis: „Nicidecum n'am s te las, cu nici un chip nu te voi

p r si.`` ⁶A a c putem zice plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu, nu m voi teme: ce mi-ar putea face omul?”` ⁷Aduce i-v aminte de mai marii vo tri, cari v'au vestit Cuvîntul lui Dumnezeu; uita i-v cu b gare de seam la sfîr itul felului lor de vie uire, i urma i-le credin a! ⁸Isus Hristos este acela ieri i azi i în veci! ⁹S nu v l sa i am gi i de orice fel de înv turi str ine; c ci este bine ca inima s fie înt rit prin har, nu prin mînc ri, cari n'au slujit la nimic celorce le-au p zit. - ¹⁰Noi avem un altar, din care n'au drept s m nînce ceice fac slujb în cort. ¹¹În adev r, trupurile dobitoacelor, al c ror sînge este adus de marele preot în Locul prea sfînt, pentru p cat, „sînt arse de tot afar din tab r.”` ¹²De aceea i Isus, ca s sfîn easc norodul cu însu sîngele S u, a p timit dincolo de poart . ¹³S ie im dar afar din tab r la El, i s suferim ocară Lui. ¹⁴C ci noi n'avem aici o cetate st t toare, ci sîntem în c utarea celei viitoare. ¹⁵Prin El, s aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertf de laud , adic , rodul buzelor cari m rturisesc Numele Lui. ¹⁶i s nu da i uit rii binefacerea i d ncia; c ci lui Dumnezeu jertfe ca acestea Îi plac. ¹⁷Asculta i de mai marii vo tri, i fi i-le supu i, c ci ei privegheaz asupra sufletelor voastre, ca unii cari au s dea socoteal de ele; pentruca s poat face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinînd, c ci a a ceva nu v'ar fi de niciun folos. ¹⁸Ruga i-v pentru noi; c ci sîntem încredin a i c avem un cuget bun, dorind s ne purt m bine în toate lucrurile. ¹⁹Mai ales v rog cu st ruin s face i lucrul acesta, ca s v fiu înapoiat mai curînd. ²⁰Dumnezeul p cii, care, prin sîngele leg mîntului celui vecinic, a sculat din mor i pe Domnul nostru Isus, marele P stor al oilor, ²¹s v fac des vîr i i în orice lucru bun, ca s face i voia Lui, i s lucreze în noi ce -I este pl cut, prin Isus Hristos. A Lui s fie slava în vecii vecilor! Amin. ²²V rog, fra ilor, s primi i bine acest cuvînt de sf tuire, c ci v'am scris pe scurt. ²³S ti i c fratelui Timotei i s'a dat drumul. Dac vine curînd, voi veni împreun cu el s v v d. ²⁴Spune i s n tate tuturor mai marilor vo tri i tuturor sfîn ilor. Cei din Italia v trimet s n tate. ²⁵Harul s fie cu voi cu to i! Amin

James

Chapter 1

¹Iacov, rob al lui Dumnezeu i al Domnului Isus Hristos, c tre cele dou sprezece semin ii cari sînt împr tiate: s n tate! ²Fra ii mei, s privi i ca o mare bucurie cînd trece i prin felurite încerc ri, ³ca unii cari ti i c încercarea credin ei voastre lucreaz r bdare. ⁴Dar r bdarea trebuie s - i fac des vîr it lucrarea, pentruca s fi i des vîr i i, întregi, i s nu duce i lips de nimic. ⁵Dac vreunua dintre voi îi lipse te în elepciunea, s'o cear dela Dumnezeu, care d tuturor cu mîn larg i f r mustrare, i ea îi va fi dat . ⁶Dar s'o cear cu credin , f r s se îndoiasc deloc: pentruc cine se îndoie te, seam n cu valul m rii, turburat i împins de vînt încoace i încolo. ⁷Un astfel de om s nu se a tepte s primeasc ceva dela Domnul, ⁸c ci este un om nehot rît i nestatornic în toate c ile sale. ⁹Fratele dintr'o stare de jos s se laude cu în l area lui. ¹⁰Bogatul, dimpotriv , s se laude cu smerirea

lui: c ci va trece ca floarea ierbii. ¹¹R sare soarele cu c ldura lui arz toare, i usuc iarba: floarea ei cade jos, i frumuse ea înf i rii ei piere: a a se va vesteji bogatul în umbletele lui. ¹²Ferice de cel ce rabd ispita. C ci dup ce a fost g sit bun, va primi cununa vie ii, pe care a f g duit -o Dumnezeu celor ce -L iubesc. ¹³Nimeni, când este ispitit, s nu zic : „Sînt ispitit de Dumnezeu”. C ci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca s fac r u, i El însu nu ispitate pe nimeni. ¹⁴Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însu i momit. ¹⁵Apoi pofta, când a z mislit, d na tere p catului; i p catul odat f ptuit, aduce moartea. ¹⁶Nu v în ela i prea iubi ii mei fra i: ¹⁷orice ni se d bun i orice dar des vâr it este de sus, pogorîndu-se dela Tat l luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbr de mutare. ¹⁸El, de bun voia Lui, ne -a n scut prin Cuvîntul adev rului, ca s fim un fel de pîrg a f pturilor Lui. ¹⁹ti i bine lucrul acesta, prea iubi ii mei fra i! Orice om s fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, z bavnic la mînie; ²⁰c ci mînia omului nu lucreaz neprih nirea lui Dumnezeu. ²¹De aceea lep da i orice necur ie i orice rev rsare de r utate i primi i cu blînde Cuvîntul s dit în voi, care v poate mîntui sufletele. ²²Fi i împlinitori ai Cuvîntului, nu numai ascult tori, în elîndu-v singuri. ²³C ci dac ascult cineva Cuvîntul, i nu -l împline te cu fapta, seam n cu un om, care î i prive te fa a fireasc într'o oglind ; ²⁴i, dup ce s'a privit, pleac i uit îndat cum era. ²⁵Dar cine î i va adînci privirile în legea des vâr it , care este legea slobozeniei, i va st rui în ea, nu ca un ascult tor uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui. ²⁶Dac crede cineva c este religios, i nu -i înfrîneaz limba, ci î i în eal inima, religiunea unui astfel de om este z darnic . ²⁷Religiunea curat i neîntinat , înaintea lui Dumnezeu, Tat l nostru, este s cercet m pe orfani i pe v duve în necazurile lor, i s ne p zim neîntina i de lume.

Chapter 2

¹Fra ii mei, s nu ine i credin a Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, c utînd la fa a omului. ²C ci, de pild , dac într în adunarea voastr un om cu un inel de aur i cu o hain str lucitoare, i într i un s rac îmbr cat prost; ³i voi pune i ochii pe celce poart haina str lucitoare, i -i zice i: „Tu ezi în locul acesta bun!” i apoi zice i s racului: „Tu stai colo în picioare!” Sau: „ezi jos la picioarele mele!” ⁴Nu face i voi oare o deosebire în voi în iv , i nu v face i voi judec tori cu gînduri rele? ⁵Asculta i, prea iubi ii mei fra i: n'a ales Dumnezeu pe cei ce sînt s raci în ochii lumii acesteia, ca s -i fac boga i în credin i mo tenitori ai Împ r iei, pe care a f g duit -o celor ce -L iubesc? ⁶i voi înjosi i pe cel s rac! Oare nu boga ii v asupresc i v tîr sc înaintea judec toriilor? ⁷Nu batjocoresc ei frumosul nume pe care -l purta i? ⁸Dac împlini i Legea împ r teasc , potrivit Scripturii: „S iube ti pe aproapele t u ca pe tine însu i”, bine face i. ⁹Dar dac ave i în vedere fa a omului, face i un p cat, i sînte i osîndi i de Lege ca ni te c lc tori de lege. ¹⁰C ci, cine p ze te toat Legea, i gre e te într'o singur porunc , se face vinovat de toate. ¹¹C ci, Cel ce a zis: „S nu preacurve ti”, a zis i: „S nu ucizi”. Acum, dac nu preacurve ti, dar ucizi, te faci c lc tor al Legii. ¹²S vorbi i i s lucra i ca ni te oameni cari au s fie judeca i de o lege a slobozeniei: ¹³c ci judecata

este f r mil pentru celce n'a avut mil ; dar mila biruie te judecata. ¹⁴Fra ii mei, ce -i folose te cuiva s spun c are credin , dac n'are fapte? Poate oare credin a aceasta s -l mîntuiasc ? ¹⁵Dac un frate sau o sor sînt goi i lipsi i de hrana de toate zilele, ¹⁶ i unul dintre voi le zice: „Duce i-v în pace, înc lzi i-v i s tura i-v !`` f r s le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? ¹⁷Tot a a i credin a: dac n'are fapte, este moart în ea însa . ¹⁸Dar va zice cineva: „Tu ai credin a, i eu am faptele.`` „Arat -mi credin a ta f r fapte, i eu î i voi ar ta credin a mea din faptele mele.`` ¹⁹Tu crezi c Dumnezeu este unul, i bine faci; dar i dracii cred... i se înfioar ! ²⁰Vrei dar s în elegi, om nesocotit, c credin a f r fapte este z darnic ? ²¹Avraam, p rintele nostru, n'a fost el socotit neprih nit prin fapte, cînd a adus pe fiul s u Isaac jertf pe altar? ²²Vezi c credin a lucra împreun cu faptele lui, i, prin fapte, credin a a ajuns des vîr it . ²³Astfel s'a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, i i s'a socotit ca neprih nire``; i el a fost numit „prietenu l lui Dumnezeu.`` ²⁴Vede i dar c omul este socotit neprih nit prin fapte, i nu numai prin credin . ²⁵Tot a a, curva Rahav: n'a fost socotit i ea neprih nit prin fapte, cînd a g zduit pe soli i i -a scos afar pe alt cale? ²⁶Dup cum trupul f r duh este mort, tot a a i credin a f r fapte este moart .

Chapter 3

¹Fra ii mei, s nu fi i mul i înv tori, c ci ti i c vom primi o judecat mai aspr . ²To i gre im în multe feluri. Dac nu gre e te cineva în vorbire, este un om des vîr it, i poate s - i in în frîu tot trupul. ³De pild , dac punem cailor frîul în gur , ca s ne asculte, le cîrmuim tot trupul. ⁴Iat , i cor biile, cît de mari sînt, i, m car c sînt mînate de vînturi iu i, totu sînt cîrmuite de o cîrm foarte mic , dup gustul cîrmaciului. ⁵Tot a a i limba, este un mic m dular, i se f le te cu lucruri mari. Iat , un foc mic ce p dure mare aprinde! ⁶Limba este i ea un foc, este o lume de nelegiuri. Ea este aceea dintre m dularele noastre, care întineaz tot trupul i aprinde roata vie ii, cînd este aprins de focul gheenei. ⁷Toate soiurile de fiare, de p s ri, de tîrîtoare, de vie uitoare de mare se îmblînzesc, i au fost îmblînzite de neamul omenesc, ⁸dar limba niciun om n'o poate îmblînzi. Ea este un r u, care nu se poate înfrîna, este plin de o otrav de moarte. ⁹Cu ea binecuvînt m pe Domnul, i Tat l nostru, i tot cu ea blestem m pe oameni cari sînt f cu i dup asem narea lui Dumnezeu. ¹⁰Din aceea gur iese i binecuvîntarea i blestemul! Nu trebuie s fie a a, fra ii mei! ¹¹Oare din aceea vîn a izvorului î ne te i ap dulce i ap amar ? ¹²Fra ii mei, poate oare un smochin s fac m sline, sau o vi s fac smochine? Nici apa s rat nu poate da ap dulce. ¹³Cine dintre voi este în elept i priceput? S - i arate, prin purtarea lui bun , faptele f cute cu blînde a în elepciunii! ¹⁴Dar dac ave i în inima voastr pizm amar i un duh de ceart , s nu v l u da i i s nu min i i împotriva adev rului. ¹⁵În elepciunea aceasta nu vine de sus, ci este p mînteasc , fireasc (Grece te: sufleteasc .), dr ceasc . ¹⁶C ci acolo unde este pizm i duh de ceart , este tulburare i tot felul de fapte rele. ¹⁷În elepciunea care vine de sus, este, întîi, curat , apoi pacinic , blînd , u or de înduplecat, plin de îndurare i de

roduri bune, fr p rtinire, nef arnic .¹⁸ i roada neprih nirii este s m nat în pace pentru cei ce fac pace.

Chapter 4

¹De unde vin luptele i certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, cari se lupt în m dularele voastre? ²Voi pofti i, i nu ave i; ucide i, pizmui i, i nu izbuti i s c p ta i; v certa i, i v lupta i; i nu ave i, pentruc nu cere i. ³Sau cere i i nu c p ta i, pentruc cere i r u, cu gând s risipi i în pl cerile voastre. ⁴Suflete prea curvare! Nu ti i c prietenia lumii este vr jm ie cu Dumnezeu? A a c cine vrea s fie prieten cu lumea se face vr jma cu Dumnezeu. ⁵Crede i c degeaba vorbe te Scriptura? Duhul, pe care L -a pus Dumnezeu s locuiasc în noi, ne vrea cu gelozie pentru Sine. ⁶Dar, în schimb, ne d un har i mai mare. De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu st împotriva celor mândri, dar d har celor smeri i.” ⁷Supune i-v dar lui Dumnezeu. Împotrivi i-v diavolului, i el va fugi dela voi. ⁸Apropia i-v de Dumnezeu, i El Se va apropia de voi. Cur i i-v mânile, p c to ilor; cur i i-v inima, oameni cu inima împ r it ! ⁹Sim i i-v tic lo ia; tîngui i-v i plînge i! Rîsul vostru s se prefac în tînguire, i bucuria voastr în întristare: ¹⁰Smeri i-v înaintea Domnului, i El v va în l a. ¹¹Nu v vorbi i de r u unii pe al ii, fra ilor! Cine vorbe te de r u pe un frate, sau judec pe fratele s u, vorbe te de r u Legea sau judec Legea. i dac judeci Legea, nu e ti împlinitor al Legii, ci judec tor. ¹²Unul singur este d t torul i judec torul Legii: Acela care are putere s mîntuiasc i s piard . Dar tu cine e ti de judeci pe aproapele t u? ¹³Asculta i, acum, voi cari zice i: „Ast zi sau mîne ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie, i vom cî tiga!” ¹⁴i nu ti i ce va aduce ziua de mîne! C ci ce este via a voastr ? Nu sînte i decît un abur, care se arat pu intel, i apoi pier. - ¹⁵Voi, dimpotriv , ar trebui s zice i: „Dac va vrea Domnul, vom tr i i vom face cutare sau cutare lucru.” ¹⁶Pe cînd acum v f li i cu l ud ro iile voastre! Orice laud de felul acesta este rea. ¹⁷Deci, cine tie s fac bine i nu face, s vîr e te un p cat!

Chapter 5

¹Asculta i acum voi, boga ilor! Plînge i i tîngui i-v , din pricina nenorocirilor, cari au s vin peste voi. ²Bog iile voastre au putrezit, i hainele voastre sînt roase de molii. ³Aurul i argintul vostru au ruginit; i rugina lor va fi o dovad împotriva voastr : ca focul are s v m nînce carnea! V'a i strîns comori în zilele din urm ! ⁴Iat c plata lucr torilor, cari v'au secerat cîmpiile, i pe care le-a i oprit -o, prin în el ciune, strig ! i strig tele secer torilor au ajuns la urechile Domnului o tirilor. ⁵A i tr ite pe p mînt în pl ceri i în desf t ri. V'a i s turat inimile chiar într'o zi de m cel. ⁶A i osîndit, a i omorît pe cel neprih nit, care nu vi se împotriva! ⁷Fi i dar îndelung r bd tori, fra ilor, pîn la venirea Domnului. Iat c plugarul a teapt roada scump a p mîntului, i o a teapt cu r bdare, pîn

prime te ploaie timpurie și târzie. ⁸Fiți și voi îndelung răbdători, întru răbdarea inimilor, căci venirea Domnului este aproape. ⁹Nu vă plîngeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă. ¹⁰Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe proorocii, cari au vorbit în Numele Domnului. ¹¹Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Aici auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov, și aici văzută ce sfârșit i-a dat Domnul, și cum Domnul este plin de milă și de îndurare. ¹²Mai pe sus de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun altfel de jurământ. Ci „da” al vostru să fie „da”; și „nu” să fie „nu”, ca să nu cădeți supt judecată. ¹³Este vreunul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă! ¹⁴Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe presbiterii (Sau: bătrâni). Bisericii; și să se roage pentru el, după ce și-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. ¹⁵Rugăciunea făcută cu credință va mîntui pe cel bolnav, și Domnul îl va înșențoși; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. ¹⁶Mărturisiți-i-vă unii altora păcatele, și rugați-i-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit. ¹⁷Ilie era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi; și s'a rugat cu stăruință să nu ploaie, și n'a plouat deloc în trei ani și ase luni. ¹⁸Apoi s'a rugat din nou, și cerul a dat ploaie, și pământul și-a dat rodul. ¹⁹Fraților, dacă s'a răstăcit vreunul dintre voi dela adevăr, și-l întoarce un altul, ²⁰să știți cine întoarce pe un păcătos dela răstăcirea lui, va mîntui un suflet dela moarte, și va acoperi o sumedenie de păcate

1 Peter

Chapter 1

¹Petru, apostol al lui Isus Hristos, către aleșii cari trăiesc ca străini, împreună întru prințipal în Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, ²după ce înainte a mai dinaintea lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrărilor de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sîngele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite! ³Binecuvîntat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nouă dejde viață, ⁴și la o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. ⁵Voi sfințitiți și prin puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mîntuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi! ⁶În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sfințitiți întru tristă și pentru puțină vreme, prin felurite încercări, ⁷pentruca încercarea credinței voastre, cu mult mai scump decît aurul care piere și care totuși este cercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos, ⁸pe care voi îl iubiți frumos -Lă văzută, credeți în El, frumos -Lă vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, ⁹pentru că veți dobîndi, ca sfârșit al credinței voastre, mîntuirea sufletelor voastre. ¹⁰Proorocii, cari au proorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mîntuirea aceasta întăritura cercetărilor și cutărierii lor stăruitoare. ¹¹Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în

vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate. ¹²Lor le -a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe cari vi le-au vestit acum cei ce v'au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în cari chiar îngerii doresc să privească. ¹³De aceea, încinge-i-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată atenția în harul, care vă va fi adus, la împlinirea lui Isus Hristos. ¹⁴Ca niște copii ascultați, nu vă lăsați să fiți în poftă, pe cari le aveați altădată, când erăți în neștiință

2 Peter

Chapter 1

¹Simon (Sau: Simeon.) Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au crezut în credința de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos: ²Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos! ³Dumnezeiasca Lui putere ne-a descoperit tot ce privește viața și evlaviază, prin cunoașterea Celui care ne-a chemat prin slava și puterea Lui, ⁴prin cari El ne-a dat fructele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poftă. ⁵De aceea, dați-vă seama de toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; ⁶cu cunoștința, înfrînarea; cu înfrînarea, răbdarea; cu răbdarea, evlaviază; ⁷cu evlaviază, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. ⁸Căci, dacă aveți din belug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplină cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos. ⁹Dar cine nu are aceste lucruri, este orb, umblă cu ochii închiși, și a uitat că a fost curățit de vechile lui păcate. ¹⁰De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. ¹¹În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belug intrare în Împărăția vecinică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. ¹²De aceea voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți, și sântețitați în adevărul pe care îl aveți. ¹³Dar socotesc că este drept, cât voi mai fi în cortul acesta, să vă înțelegă aducându-vă aminte; ¹⁴căci știți că desbrăcarea de cortul meu va veni deodată, după cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Hristos. ¹⁵Îmi voi da osteneala dar, ca, și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri. ¹⁶În adevăr, v'am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugite, ci ca unii cari am văzut noi în ochii noștri mărirea Lui. ¹⁷Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s'a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” ¹⁸Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt. ¹⁹Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într'un loc întunecos, până se va creșterea și va răsplăni luceafărul

de diminea în inimile voastre. ²⁰Fiindc mai întâi de toate, s ti i c nicio proorocie din Scriptur nu se tâlcuie te singur . ²¹C ci nici o proorocie n'a fost adus prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mîna i de Duhul Sfînt.

Chapter 2

¹În norod s'au ridicat i prooroci mincino i, cum i între voi vor fi înv tori mincino i, cari vor strecura pe furi erezii nimicitoare, se vor lep da de St pînul, care i -a r scump rat, i vor face s cad asupra lor o pierzare n praznic . ²Mul i îi vor urma în destr b l rile lor. i, din pricina lor, calea adev rului va fi vorbit de r u. ³În l comia lor vor c uta ca, prin cuvînt ri în el toare, s aib un cî tig dela voi. Dar osînda îi pa te de mult vreme, i pierzarea lor nu dormitez . ⁴C ci dac n'a cru at Dumnezeu pe îngerii cari au p c tuit, ci i -a aruncat în Adînc, unde stau înconjura i de întunerec, lega i cu lan uri i p stra i pentru judecat ; ⁵dac n'a cru at El lumea veche, ci a sc pat pe Noe, acest propov ditor al neprih nirii, împreun cu al i apte in i, cînd a trimes potopul peste o lume de nelegiui i; ⁶dac a osîndit El la peire i a pref cut în cenu cet ile Sodoma i Gomora, ca s slujeasc de pild celor ce vor tr i în nelegiuire, ⁷i dac a sc pat pe neprih nitul Lot, care era foarte întristat de via a destr b lat a acestor strica i; ⁸(c ci neprih nitul acesta, care locuia în mijlocul lor, î i chinuia în toate zilele sufletul lui neprih nit, din pricina celor ce vedea i auzea din faptele lor nelegiuite;) - ⁹însemneaz c Domnul tie s izb veasc din încercare pe oamenii cucernici, i s p streze pe cei nelegiui i, ca s fie pedepsi i în ziua judec ii: ¹⁰mai ales pe ceice, în pofta lor necurat , umbl poftind trupul altuia, i dispre uiesc st pînirea. ¹¹pe cînd îngerii, cari sînt mai mari în t rie i putere, nu aduc înaintea Domnului nicio judecat batjocoritoare împotriva lor. ¹²Dar ace tia, ca ni te dobitoace f r minte, din fire sortite s fie prinse i nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în îns stric ciunea lor, ¹³i î i vor lua astfel plata cuvenit pentru nelegiuirea lor. Fericirea lor este s tr iasc în pl ceri ziua nameaza mare. Ca ni te întina i i spurca i, se pun pe chefuit la mesele lor de dragoste, cînd osp teaz împreun cu voi. ¹⁴Le scap r ochii de preacurvie, i nu se satur de p c tuit. Momesc sufletele nestatornice, au inima deprins la l comie, sînt ni te blestema i! ¹⁵Dup ce au p r sit calea cea dreapt , au r t cit, i au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata f r delegii. ¹⁶Dar a fost mustrat aspru pentru c lcareia lui de lege: o m g ri necuvînt toare, care a început s vorbeasc cu glas omenesc, a pus frîu nebuniei proorocului. ¹⁷Oamenii ace tia sînt ni te fîntîni f r ap , ni te nori, alunga i de furtun : lor le este p strat negura întunerecului. ¹⁸Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele c rnii i cu desfrîn ri, pe cei ce de abia au sc pat de cei ce tr iesc în r t cire. ¹⁹Le f g duiesc slobozenia, în timp ce ei în i i sînt robi ai stric ciunii. C ci fiecare este robul lucrului de care este biruit. ²⁰În adev r, dac , dup ce au sc pat de întin ciunile lumii, prin cunoa terea Domnului i Mîntuitorului nostru Isus Hristos, se încurc iar i sînt birui i de ele, starea lor de pe urm se face mai rea decît cea dintîi. ²¹Ar fi fost mai bine pentru ei s nu fi cunoscut calea neprih nirii, decît, dup ce au cunoscut -o, s se întoarc dela porunca sfînt , care le fusese dat . ²²Cu ei s'a întîmplat

ce spune zicala adevrat : „Cînele s'a întors la ce vrsase``, i „scroafa sp lat s'a întors s se t v lease iar în mocirl .``

Chapter 3

¹Prea iubi ilor, aceasta este a doua epistol , pe care v'o scriu. În amîndou , caut s v trezesc mintea s n toas , prin în tiin ri, ²ca s v fac s v aduce i aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfîn ii prooroci, i de porunca Domnului i Mîntuitorului nostru, dat prin apostolii vo tri. ³Înainte de toate, s ti i c în zilele din urm vor veni batjocoritori plini de batjocuri, cari vor tr i dup poftele lor, ⁴i vor zice: „Unde este f g duin a venirii Lui? C ci de cînd au adormit p rin ii no tri, toate r mîn a a cum erau dela începutul zidirii!`` ⁵C ci înadins se fac c nu tiu c odinioar erau ceruri i un p mînt scos prin Cuvîntul lui Dumnezeu din ap i cu ajutorul apei, ⁶i c lumea de atunci a perit tot prin ele, înecat de ap . ⁷Iar cerurile i p mîntul de acum sînt p zite i p strate, prin acela Cuvînt, pentru focul din ziua de judecat i de peire a oamenilor nelegiui i. ⁸Dar, prea iubi ilor, s nu uita i un lucru: c , pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, i o mie de ani sînt ca o zi. ⁹Domnul nu întîrzie în împlinirea f g duin ei Lui, cum cred unii; ci are o îndelung r bdare pentru voi, i dore te ca nici unul s nu piar , ci to i s vin la poc in . ¹⁰Ziua Domnului îns va veni ca un ho . În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cere ti se vor topi de mare c ldur , i p mîntul, cu tot ce este pe el, va arde. ¹¹Deci, fiindc toate aceste lucruri au s se strice, ce fel de oameni ar trebui s fi i voi, printr'o purtare sfînt i evlavioas , ¹²a teptînd i gr bind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, i trupurile cere ti se vor topi de c ldura focului? ¹³Dar noi, dup f g duin a Lui, a tept m ceruri noi i un p mînt nou, în care va locui neprih nirea. ¹⁴De aceea, prea iubi ilor, fiindc a tepta i aceste lucruri, sili i-v s fi i g si i înaintea Lui f r prihan , f r vin , i în pace. ¹⁵S crede i c îndelunga r bdare a Domnului nostru este mîntuire, cum v'a scris i prea iubitul nostru frate Pavel, dup în elepciunea dat lui, ¹⁶ca i în toate epistolele lui, cînd vorbe te despre lucrurile acestea. În ele sînt unele lucruri grele de în eles, pe cari cei ne tiutori i nestatornici le r stîlm cesc ca i pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor. ¹⁷Voi deci, prea iubi ilor, tiind mai dinainte aceste lucruri, p zi i-v ca nu cumva s v l sa i tîrî i de r t cirea acestor nelegiui i, i s v pierde i t ria; ¹⁸ci cre te i în harul i în cuno tin a Domnului i Mîntuitorului nostru Isus Hristos. A Lui s fie slava, acum i în ziua veciniciei. Amin

1 John

Chapter 1

¹Ce era dela început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, - ²pentru că viața a fost arătată, și noi am văzut-o, și merriturisim despre ea, și vă vestim viața vecinică, viața care era la Tatăl, și care ne-a fost arătată; - ³deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți parte cu noi. și partea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos. ⁴și vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină. ⁵Vestea, pe care am auzit-o dela El și pe care v'o propovăduim, este că Dumnezeu este lumină, și în El nu este întunecare. ⁶Dacă zicem că avem parte cu El, și umblăm în întunecare, mințim, și nu trăim adevărul. ⁷Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem parte unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat. ⁸Dacă zicem că n'avem parte, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. ⁹Dacă ne merriturisim pe căte, El este credincios și drept, ca să ne ierte pe căte și să ne curățească de orice nelegiuire. ¹⁰Dacă zicem că n'am parte, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.

Chapter 2

¹Copila ilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu parteți. Dar dacă cineva a partețit, avem la Tatăl un mijlocitor (Sau Advocat. Grecește: Paraclet, adică apărător, ajutor.), pe Isus Hristos, Cel neprihănit. ²El este jertfa de ispășire pentru pe căte noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi. ³și prin această țim că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui. ⁴Cine zice: „Îl cunosc”, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el. ⁵Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desvârșită; prin această țim că sîntem în El. ⁶Cine zice că rămîne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. ⁷Prea iubi ilor nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care a avut-o dela început. Porunca această veche este Cuvântul, pe care l-a și auzit. ⁸Totul vă scriu o poruncă nouă, lucru care este adevărat atît cu privire la El, cît și cu privire la voi; căci întunecarea se împărtășește și lumina adevărată și răsară chiar. ⁹Cine zice că este în lumină, și urte pe fratele său, este încă în întunecare pînă acum. ¹⁰Cine iubește pe fratele său, rămîne în lumină, și în el nu este niciun prilej de poticnire. ¹¹Dar cine urte pe fratele său, este în întunecare, umblă în întunecare, și nu ține încotro merge, pentru că întunecarea și-a orbit ochii. ¹²Vă scriu, copila ilor, fiindcă pe căte vă sînt iertate pentru Numele Lui. ¹³Vă scriu, părinților, fiindcă a și cunoscut pe Cel ce este dela început. Vă scriu, tinerilor, fiindcă a și biruit pe cel rău. V'am scris, copila ilor, fiindcă a și cunoscut pe Tatăl. ¹⁴V'am scris, părinților, fiindcă a și cunoscut pe Cel ce este dela început. V'am scris, tinerilor, fiindcă sînteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămîne în voi, și a și biruit pe cel rău. ¹⁵Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. ¹⁶Căci tot ce este în lume: pofta firii pă mîntuirea ta, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este dela Tatăl, ci din lume. ¹⁷și lumea și pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămîne în veac. ¹⁸Copila ilor, este ceasul cel de pe urmă. și, după cum a și auzit că are să vină anticrist, să ție și acum s'au ridicat mulți anticristi: prin această cunoaștem că este ceasul de pe urmă. ¹⁹Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre

ai no tri. C ci dac ar fi fost dintre ai no tri, ar fi r mas cu noi; ci au ie it, ca s se arate c nu to i sînt dintre ai no tri. ²⁰Dar voi a i primit ungerea din partea Celui sînt, i ti i orice lucru. ²¹V'am scris nu c n'a i cunoa te adev rul, ci pentru c î l cunoa te i, i ti i c nicio minciun nu vine din adev r. ²²Cine este minciunosul, dac nu cel ce t g duie te c Isus este Hristosul? Acela este Anticristul, care t g duie te pe Tat l i pe Fiul. ²³Oricine t g duie te pe Fiul, n'are pe Tat l. Oricine m rturise te pe Fiul, are i pe Tat l. ²⁴Ce a i auzit dela început, aceea s r mîn în voi. Dac r mîne în voi ce a i auzit dela început, i voi ve i r mînea în Fiul i în Tat l. ²⁵i f g duin a, pe care ne -a f cut -o El, este aceasta: via a vecinic . ²⁶V'am scris aceste lucruri în vederea celor ce caut s v r t ceasc . ²⁷Cît despre voi, ungerea, pe care a i primit -o dela El, r mîne în voi, i n'ave i trebuin s v înve e cineva; ci, dup cum ungerea Lui v înva despre toate lucrurile i este adev rat , i nu este o minciun , r mîne i în El, dup cum v'a înv at ea. ²⁸i acum, copila ilor, r mîne i în El, pentruca atunci cînd Se va ar ta El, s avem î ndr sneal , i, la venirea Lui, s nu r mînem de ru ine i dep rta i de El. ²⁹Dac ti i c El este neprih nit, s ti i i c oricine tr ie te în neprih nire este n scut din El.

Chapter 3

¹Vede i ce dragoste ne -a ar tat Tat l, s ne numim copii ai lui Dumnezeu! i sîntem. Lumea nu ne cunoa te, pentru c nu L -a cunoscut nici pe El. ²Prea iubi ilor, acum sîntem copii ai lui Dumnezeu. i ce vom fi, nu s'a ar tat înc . Dar tim c atunci cînd Se va ar ta El, vom fi ca El; pentru c Î l vom vedea a a cum este. ³Oricine are n dejdea aceasta în El, se cur e te, dup cum El este curat. ⁴Oricine face p cat, face i f r delege; i p catul este f r delege. ⁵i ti i c El S'a ar tat ca s ia p catele; i în El nu este p cat. ⁶Oricine r mîne în El, nu p c tuie te; oricine p c tuie te, nu L -a v zut, nici nu L -a cunoscut. ⁷Copila ilor, nimeni s nu v în ele! Cine tr ie te în neprih nire, este neprih nit, cum El însu este neprih nit. ⁸Cine p c tuie te, este dela diavolul, c ci diavolul p c tuie te dela început. Fiul lui Dumnezeu S'a ar tat ca s nimiceasc lucr rile diavolului. ⁹Oricine este n scut din Dumnezeu, nu p c tuie te, pentru c s mîn a Lui r mîne în el; i nu poate p c tui, fiindc este n scut din Dumnezeu. ¹⁰Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu i copiii diavolului. Oricine nu tr ie te în neprih nire, nu este dela Dumnezeu; nici cine nu iube te pe fratele s u. ¹¹C ci vestirea, pe care a i auzit -o dela început, este aceasta: s ne iubim unii pe al ii; ¹²nu cum a fost Cain, care era dela cel r u, i a ucis pe fratele s u. i pentru ce l -a ucis? Pentru c faptele lui erau rele, iar ale fratelui s u erau neprih nite. ¹³Nu v mira i, fra ilor, dac v ur te lumea. ¹⁴Noi tim c am trecut din moarte la via , pentru c iubim pe fra i. Cine nu iube te pe fratele s u, r mîne în moarte. ¹⁵Oricine ur te pe fratele s u, este un uciga ; i ti i c niciun uciga n'are via a vecinic r mînînd în el. ¹⁶Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea c El i -a dat via a pentru noi; i noi deci trebuie s ne d m via a pentru fra i. ¹⁷Dar cine are bog iile lumii acesteia, i vede pe fratele s u în nevoie, i î i închide inima fa de el, cum r mîne în el dragostea de Dumnezeu? ¹⁸Copila ilor, s nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta i cu adev rul. ¹⁹Prin aceasta vom cunoa te c sîntem din adev r, i ne vom lini ti inimile înaintea

Lui, ²⁰ori în ce ne osînde te inima noastr ; c ci Dumnezeu este mai mare decît inima noastr , i cunoa te toate lucrurile. ²¹Prea iubi ilor, dac nu ne osînde te inima noastr , avem îndr zneal la Dumnezeu. ²² i orice vom cere, vom c p ta dela El, fiindc p zim poruncile Lui, i facem ce este pl cut înaintea Lui. ²³ i porunca Lui este s credem în Numele Fiului S u Isus Hristos, i s ne iubim unii pe al ii, cum ne -a poruncit El. ²⁴Cine p ze te poruncile Lui, r mîne în El, i El în el. i cunoa tem c El r mîne în noi prin Duhul, pe care ni L -a dat.

Chapter 4

¹Prea iubi ilor, s nu da i crezare oric rui duh; ci s cerceta i duhurile, dac sînt dela Dumnezeu; c ci în lume au ie it mul i prooroci mincino i. ²Duhul lui Dumnezeu s -L cunoa te i dup aceasta: Orice duh, care m rturise te c Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu; ³ i orice duh, care nu m rturise te pe Isus, nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a c rui venire a i auzit. El chiar este în lume acum. ⁴Voi, copila ilor, sînte i din Dumnezeu; i i-a i biruit, pentruc Cel ce este în voi, este mai mare decît cel ce este în lume. ⁵Ei sînt din lume; deaceea vorbesc ca din lume, i lumea îi ascult . ⁶Noi îns sîntem din Dumnezeu; cine cunoa te pe Dumnezeu, ne ascult ; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascult . Prin aceasta cunoa tem duhul adev rului i duhul r t cirii. ⁷Prea iubi ilor, s ne iubim unii pe al ii; c ci dragostea este dela Dumnezeu. i oricine iube te, este n scut din Dumnezeu, i cunoa te pe Dumnezeu. ⁸Cine nu iube te, n'a cunoscut pe Dumnezeu; pentruc Dumnezeu este dragoste. ⁹Dragostea lui Dumnezeu fa de noi s'a ar tat prin faptul c Dumnezeu a trimes în lume pe singurul S u Fiu, ca noi s tr im prin El. ¹⁰ i dragostea st nu în faptul c noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul c El ne -a iubit pe noi, i a trimes pe Fiul S u ca jertf de isp ire pentru p catele noastre. ¹¹Prea iubi ilor, dac astfel ne -a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie s ne iubim i noi unii pe al ii. ¹²Nimeni n'a v zut vreodat pe Dumnezeu; dac ne iubim unii pe al ii, Dumnezeu r mîne în noi, i dragostea Lui a ajuns des vîr it în noi. ¹³Cunoa tem c r mînem în El i c El r mîne în noi prin faptul c ne -a dat din Duhul S u. ¹⁴ i noi am v zut i m rturisim c Tat l a trimes pe Fiul ca s fie Mîntuitorul lumii. ¹⁵Cine va m rturisi c Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu r mîne în el, i el în Dumnezeu. ¹⁶ i noi am cunoscut i am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu fa de noi. Dumnezeu este dragoste; i cine r mîne în dragoste, r mîne în Dumnezeu, i Dumnezeu r mîne în el. ¹⁷Cum este El, a a sîntem i noi în lumea aceasta: astfel se face c dragostea este des vîr it în noi, pentru ca s avem deplin încredere în ziua judec ii. ¹⁸În dragoste nu este fric ; ci dragostea des vîr it izgone te frica; pentruc frica are cu ea pedeapsa; i cine se teme, n'a ajuns des vîr it în dragoste. ¹⁹Noi Îl iubim pentruc El ne -a iubit întîi. ²⁰Dac zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu``, i ur te pe fratele s u, este un mincinos; c ci cine nu iube te pe fratele s u, pe care -l vede, cum poate s iubeasc pe Dumnezeu, pe care nu -L vede? ²¹ i aceasta este porunca, pe care o avem dela El: cine iube te pe Dumnezeu, iube te i pe fratele s u.

Chapter 5

¹Oricine crede c Isus este Hristosul, este n scut din Dumnezeu; i oricine iube te pe Celce L -a n scut, iube te i pe cel n scut din El. ²Cunoa tem c iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea c iubim pe Dumnezeu i p zim poruncile Lui. ³C ci dragostea de Dumnezeu st în p zirea poruncilor Lui. i poruncile Lui nu sînt grele; ⁴pentruc oricine este n scut din Dumnezeu, biruie te lumea; i ceeace cî tig biruin asupra lumii, este credin a noastr . ⁵Cine este celce a biruit lumea, dac nu celce crede c Isus este Fiul lui Dumnezeu? ⁶El, Isus Hristos, este Celce a venit cu ap i cu sînge; nu numai cu ap , ci cu ap i cu sînge; i Duhul este Celce m rturise te despre lucrul acesta, fiindc Duhul este adev rul. ⁷(C ci trei sînt cari m rturisesc în cer: Tat l, Cuvîntul i Duhul Sfînt, i ace ti trei una sînt.) ⁸i trei sînt cari m rturisesc (pe p mînt): Duhul, apa i sîngele, i ace ti trei sînt una în m rturisirea lor. ⁹Dac primim m rturisirea oamenilor, m rturisirea lui Dumnezeu este mai mare; i m rturisirea lui Dumnezeu este m rturisirea, pe care a f cut -o El despre Fiul S u. ¹⁰Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, are m rturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu, Îl face mincinos, fiindc nu crede m rturisirea, pe care a f cut -o Dumnezeu despre Fiul S u. ¹¹i m rturisirea este aceasta: Dumnezeu ne -a dat via a vecinic , i aceast via este în Fiul S u. ¹²Cine are pe Fiul, are via a; cine n'are pe Fiul lui Dumnezeu, n'are via a. ¹³V'am scris aceste lucruri ca s ti i c voi, cari crede i în Numele Fiului lui Dumnezeu, ave i via a vecinic . ¹⁴Îndr zneala, pe care o avem la El, este c , dac cerem ceva dup voia Lui, ne ascult . ¹⁵i dac tim c ne ascult , orice i-am cere, tim c sîntem st pîni pe lucrurile pe cari I le-am cerut. ¹⁶Dac vede cineva pe fratele s u s vîr ind un p cat care nu duce la moarte, s se roage; i Dumnezeu îi va da via a, pentru ceice n'au s vîr it un p cat care duce la moarte. Este un p cat care duce la moarte; nu -i zic s se roage pentru p catul acela. ¹⁷Orice nelegiuire este p cat; dar este un p cat, care nu duce la moarte. ¹⁸tim c oricine este n scut din Dumnezeu, nu p c tuie te, ci Cel n scut din Dumnezeu îl p ze te, i cel r u nu se atinge de el. ¹⁹tim c sîntem din Dumnezeu i c toat lumea zace în cel r u. ²⁰tim c Fiul lui Dumnezeu a venit, i ne -a dat pricepere s cunoa tem pe Celce este adev rat. i noi sîntem în Celce este adev rat, adic în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adev rat i via a vecinic . ²¹Copila ilor, p zi i-v de idoli. Amin

2 John

Chapter 1

¹Presbiterul (Sau: b trînul.) c tre aleasa Doamn i c tre copiii ei, pe cari -i iubesc în adev r- i nu numai eu, ci to i cei ce cunosc adev rul, - ²pentru adev rul acesta care r mîne în noi, i care va fi cu noi în veac: ³Harul, îndurarea i pacea s fie cu voi din partea lui Dumnezeu Tat l, i din partea

Domnului Isus Hristos, Fiul Tat lui, în adevăr și în dragoste! ⁴M'am bucurat foarte mult când am aflat pe unii din copiii tăi umblând în adevăr, după porunca pe care am primit-o de la Tatăl. ⁵Și acum, te rog, Doamne, nu ca și cum și-a scris o poruncă nouă, ci cea, pe care am avut-o de la început: să ne iubim unii pe alții! ⁶Și dragostea stă în viața după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblăm, după cum ați auzit de la început. ⁷Căci în lume s'au răspândit mulți amăgitori, cari nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul! ⁸Păzi-v bine să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplătire deplină. ⁹Oricine o ia înainte, și nu rămâne în învierea lui Hristos, n'are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învierea aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul. ¹⁰Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învierea aceasta, să nu-l primiți în cas, și să nu-i ziceți: „Bun venit!” ¹¹Căci cine-i zice: „Bun venit!” se face părtaș faptelor lui rele. ¹²Avrea să vă spun multe lucruri; dar nu voiesc să vi le scriu pe hârtie și cu cerneală; ci nedejduiesc să vin la voi, și să vă vorbesc gură-către-gură, pentru că bucuria noastră să fie deplină. ¹³Copiii surorii tale alese îți trimet să nărate. Amin

3 John

Chapter 1

¹Presbiterul (Sau: bătrânul.) către preaiubitul Gaiu, pe care-l iubesc în adevăr. ²Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-și mearg bine, și să năratea ta să sporască tot așa cum sporește sufletul tău. ³A fost o mare bucurie pentru mine, când au venit frații și am mărturisit că eți credincios adevărului și că umblă în adevăr. ⁴Eu n'am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă în adevăr. ⁵Preaiubitule, tu lucrezi cu credințioasă în tot ce faci pentru frații; și pentru străini totodată. ⁶Ei am mărturisit despre dragostea ta înaintea Bisericii. Vei face bine să îngrijești de călătoriilor lor, într'un chip vrednic de Dumnezeu; ⁷căci au plecat pentru dragostea Numelui Lui, fără să primească ceva de la Neamuri. ⁸Este datorია noastră, dar, să primim bine pe astfel de oameni, ca să lucrăm împreună cu adevărul. ⁹Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, căruia îți place să aibă întâietatea între ei, nu vrea să știe de noi. ¹⁰De aceea, când voi veni, îți voi aduce aminte de faptele pe cari le face, căci ne clevetește cu vorbe rele. Nu se mulțumește cu atât; dar nici el nu primește pe frații, și împiedecă și pe cei ce voiesc să-și primească, și-și dă afară din Biserică. ¹¹Preaiubitule, nu urma răului, ci binele. Cine face binele, este din Dumnezeu: cine face răul, n'are viață pe Dumnezeu. ¹²Țoți, chiar și Adevărul, mărturisesc bine despre Dimitrie; și noi mărturisim despre el: și ții că mărturisirea noastră este adevărată. ¹³Avrea să-și spun multe lucruri, dar nu voiesc să vi le scriu cu cerneală și condei. ¹⁴Nedejduiesc să te văd în curând, și atunci vom vorbi gură-către-gură. Pacea să fie cu tine. Prietenii îți trimet să nărate. Spune să nărate prietenilor, fiecărui pe nume. Amin

Jude

Chapter 1

¹Iuda, rob al lui Isus Hristos, i fratele lui Iacov, c tre cei chema i, cari sînt iubi i în Dumnezeu Tat l, i p stra i pentru Isus Hristos: ²îndurarea, pacea i dragostea s v fie înmul ite. ³Prea iubi ilor, pe cînd c utam cutot dinadinsul s v scriu despre mîntuirea noastr de ob te, m'am v zut silit s v scriu ca s v îndemn s lupta i pentru credin a, care a fost dat sfin ilor odat pentru totdeauna. ⁴C ci s'au strecurat printre voi unii oameni, scri i de mult pentru osînda aceasta, oameni neevlavio i, cari schimb în desfrînare harul Dumnezeului nostru, i t g duiesc pe singurul nostru St pîn i Domn Isus Hristos. ⁵Vreau s v aduc aminte, m car c ti i odat pentru totdeauna toate aceste lucruri, c Domnul, dup ce a izb vit pe poporul S u din ara Egiptului, în urm a nimicit pe cei ce n'au crezut. ⁶El a p strat pentru judecata zilei celei mari, pu i în lan uri vecinice, în întunerec, pe îngerii cari nu i-au p strat vrednicia, ci i-au p r sit locuin a. ⁷Tot a a, Sodoma i Gomora i cet ile dimprejurul lor, cari se d duser ca i ele la curvie i au poftit dup trupul altuia, ne stau înainte ca o pild , suferind pedeapsa unui foc vecinic. ⁸Totu oamenii ace tia, tîrî i de vis rile lor, î i pîng resc la fel trupul, nesocotesc st pînirea i batjocoresc dreg toriile. ⁹Arhanghelul Mihail, cînd se împotriva diavolului i se certa cu el pentru trupul lui Moise, n'a îndr znit s rosteasc împotriva lui o judecat de ocar , ci doar a zis: „Domnul s te mustre!” ¹⁰Ace tia, dimpotriv , batjocoresc ce nu cunosc, i se pierd singuri în ceeace tiu din fire, ca dobitoacele f r minte. ¹¹Vai de ei! C ci au urmat pe calea lui Cain! S'au aruncat în r t cirea lui Balaam, din dorin a de cî tig! Au pierit într'o r scoal ca a lui Core! ¹²Sînt ni te stînci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se osp teaz f r ru ine împreun cu voi, i se îndoap deabinele; ni te nori f r ap , mîna i încoace i încolo de vînturi, ni te pomi tomnatici f r rod, de dou ori mor i, desr d cina i; ¹³ni te valuri înfuriate ale m rii, cari î i spumeg ru inile lor, ni te stele r t citoare, c rora le este p strat negura întunerecului pentru vecie. ¹⁴i pentru ei a proorocit Enoh, al aptelea patriarh dela Adam, cînd a zis: „Iat c a venit Domnul cu zecile de mii de sfin i ai S i, ¹⁵ca s fac o judecat împotriva tuturor, i s încredin eze pe to i cei nelegiui i, de toate faptele nelegiuite, pe cari le-au f cut în chip nelegiuit, i de toate cuvintele de ocar , pe cari le-au rostit împotriva Lui ace ti p c to i nelegiui i.” ¹⁶Ei sînt ni te cîrtitori, nemul mi i cu soarta lor; tr iesc dup poftele lor; gura le este plin de vorbe trufa e, i sl vesc pe oameni pentru cî tig. ¹⁷Dar voi, prea iubi ilor, aduce i-v aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos. ¹⁸Cum v spuneau c în vremurile din urm vor fi batjocoritori, cari vor tr i dup poftele lor nelegiuite. ¹⁹Ei sînt aceia cari dau na tere la dezbin ri, oameni supu i poftelor firii, cari n'au Duhul. ²⁰Dar voi, prea iubi ilor, zidi i-v suflete te pe credin a voastr prea sfînt , ruga i-v prin Duhul Sfînt, ²¹ine i-v în dragostea lui Dumnezeu, i a tepta i îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru via a vecinic . ²²Mustra i pe cei ce se despart de voi; ²³c uta i s mîntui i pe unii, smulgîndu -i din foc; de al ii iar fie-v mil cu fric , urînd pîn i c ma a mînjit de carne. ²⁴Iar a Aceluia, care poate s v p zeasc de orice c dere, i s v fac s v înf i a i f r prihan i plini de

bucurie înaintea slavei Sale, ²⁵singurului Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, s fie slav , m re ie, putere i st pînire, mai înainte de to i vecii, i acum i în veci. Amin

Revelation

Chapter 1

¹Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l -a dat -o Dumnezeu, ca s arate robilor S i lucrurile cari au s se întîmple în curînd. i le -a f cut -o cunoscut, trime înd prin îngerul S u la robul S u Ioan, -²care a m rturisit despre Cuvîntul lui Dumnezeu i despre m rturia lui Isus Hristos, i a spus tot ce a v zut. ³Ferice de cine cite te, i de cei ce ascult cuvintele acestei proorocii, i p zesc lucrurile scrise în ea! C ci vremea este aproape! ⁴Ioan, c tre cele apte Biserici, cari sînt în Asia: Har i pace vou din partea Celui ce este, Celui ce era i Celui ce vine, i din partea celor apte duhuri, cari stau înaintea scaunului S u de domnie, ⁵i din partea lui Isus Hristos, martorul credincios, cel întîi n scut din mor i, Domnul împ ra ilor p mîntului! A Lui, care ne iube te, care ne -a sp lat de p catele noastre cu sîngele S u, ⁶i a f cut din noi o împ r ie i preo i pentru Dumnezeu, Tat l S u: a Lui s fie slava i puterea în vecii vecilor! Amin. ⁷Iat c El vine pe nori. i orice ochi Îl va vedea; i cei ce L-au str puns. i toate semin iile p mîntului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin. ⁸„Eu sînt Alfa i Omega, Începutul i Sfîr itul``, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era i Cel ce vine, Cel Atotputernic. ⁹Eu, Ioan, fratele vostru, care sînt p rta cu voi la necaz, la Împ r ie i la r bdarea în Isus Hristos, m aflam în ostrovul care se cheam Patmos, din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu i din pricina m rturiei lui Isus Hristos. ¹⁰În ziua Domnului eram în Duhul. i am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trîmbi e. ¹¹care zicea: „Eu sînt Alfa i Omega, Cel dintîi i Cel de pe urm . Ce vezi, scrie într -o carte, i trimete -o celor apte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia i Laodicea.`` ¹²M'am întors s v d glasul care-mi vorbea. i cînd m'am întors, am v zut apte sfe nice de aur. ¹³i în mijlocul celor apte sfe nice pe cineva, care sem na cu Fiul omului, îmbr cat cu o hain lung pîn la picioare, i încins la piept cu un brîu de aur. ¹⁴Capul i p rul Lui erau albe ca lîna alb , ca z pada; ochii Lui erau ca para focului; ¹⁵picioarele Lui erau ca arama aprins , i ars într-un cuptor; i glasul Lui era ca vuietul unor ape mari. ¹⁶În mîna dreapt inea apte stele. Din gura Lui ie ea o sabie ascu it cu dou t i uri, i fa a Lui era ca soarele, cînd str luce te în toat puterea lui. ¹⁷Cînd L-am v zut, am c zut la picioarele Lui ca mort. El i -a pus mîna dreapt peste mine, i a zis: „Nu te teme! Eu sînt Cel dintîi i Cel de pe urm , ¹⁸Cel viu. Am fost mort, i iat c sînt viu în vecii vecilor. Eu in cheile mor ii i ale Locuin ei mor ilor. ¹⁹Scrie dar lucrurile, pe cari le-ai v zut, lucrurile cari sînt i cele cari au s fie dup ele. ²⁰Taina celor apte stele, pe cari le-ai v zut în mîna dreapt a Mea i a celor apte sfe nice de aur: cele apte stele sînt îngerii celor apte Biserici; i cele apte sfe nice, sînt apte Biserici.

Chapter 2

¹Îngerului Bisericii din Efes scrie -i: „Iată ce zice Cel ce ține cele apte stele în mîna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul celor apte sfeșnice de aur: ²„, tiu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și cum nu poți suferi pe cei răi; cum ai pus la încercare pe cei ce zic că sînt apostoli și nu sînt, și i-ai găsit mincinosi. ³Tiu cum ai răbdare, cum ai suferit din pricina Numelui meu, și cum n-ai obosit. ⁴Dar ce am împotriva ta, este că i-ai pierdut dragostea dinții. ⁵Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pociește-te, și întoarce-te la faptele tale dinții. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pociești. ⁶Ai înșel lucrul acesta bun: cum urăști faptele Nicolaiilor, pe cari și Eu le urăsc. ⁷Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui, îi voi da sămânțe din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.“ ⁸Îngerului Bisericii din Smirna scrie -i: „Iată ce zice Cel dinții și Cel de pe urmă, Cel ce a murit și a înviat: ⁹„, tiu necazul tău și rătăciția ta (dar ești bogat), și batjocurile, din partea celor ce zic că sînt Iudei și nu sînt, ci sînt o sinagogă a Satanei. ¹⁰Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temnițe pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios pînă la moarte, și-ți voi da cununa vieții.“ ¹¹Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte.“ ¹²Îngerului Bisericii din Pergam scrie -i: „Iată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tălăzuri: ¹³„, tiu unde locuiești: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu și Numele Meu, și n-ai lepdat credința Mea nici chiar în zilele acelea cînd Antipa, marturul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana. ¹⁴Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo niște oameni cari în denădătură lui Balaam, care a învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca sămânțe din lucrurile jertfite idolilor, și să se dedea la curvie. ¹⁵Tot așa, și tu ai călăvii cari, deasemenea, în denădătura Nicolaiilor, pe care Eu o urăsc. ¹⁶Pociește-te dar. Altfel, voi veni la tine curînd, și Mă voi război cu ei cu sabia gurii Mele.“ ¹⁷Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui, îi voi da sămânțe din mîna ascunsă, și-ți voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decît acela care-l primește.“ ¹⁸Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie -i: „Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului, și ale cărui picioare sînt ca arama aprinsă: ¹⁹„, tiu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, și răbdarea ta și faptele tale de pe urmă, care sînt mai multe decît cele dinții. ²⁰Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Iezabela, femeia aceea, care se zice prooroci, să învețe și să amăgască pe robii Mei să se dedea la curvie, și sămânțe din lucrurile jertfite idolilor. ²¹I-am dat vreme să se pociască, dar nu vrea să se pociască de curvia ei! ²²Iată că am să-ți arunc bolnav în pat; și celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimet un necaz mare, dacă nu se vor pocii de faptele lor. ²³Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile vor cunoaște că „Eu sînt Cel ce cercetez rîndurile inimii: și voi răsplăti fiecarei din voi după faptele lui. ²⁴Voi, înșel, tuturor celorlalți din Tiatira, cari nu aveți în denădătura aceasta, și n'ați cunoscut „adîncimile Satanei“, cum le numesc ei, vă zic: „Nu pun peste voi altă greutate. ²⁵Numai țineți cu tărie ce aveți, pînă voi veni! ²⁶Celui ce va birui și celui ce va păzi pînă la sfîrșit lucrurile Mele, îi voi da să pînărească peste Neamuri. ²⁷Le va cărmui cu un toiag de fer, și le va zdrobi

ca pe ni te vase de lut, cum am primit i Eu putere dela Tat l Meu. ²⁸ i -i voi da luceaf rul de diminea .²⁹ Cine are urechi, s asculte ce zice Bisericilor Duhul.

Chapter 3

¹„Îngerului Bisericii din Sardes, scrie -i: „Iat ce zice Cel ce are cele apte Duhuri ale lui Dumnezeu i cele apte stele: „, tiu faptele tale: c î i merge numele c tr ie ti, dar e ti mort. ²Vegheaz , i înt re te ce r mîne, care e pe moarte, c ci n'am g sit faptele tale des vîr ite înaintea Dumnezeului Meu. ³Adu- i aminte dar cum ai primit i auzit! ine, i poc ie te-te! Dac nu veghezi, voi veni ca un ho , i nu vei ti în care ceas voi veni peste tine. ⁴Totu ai în Sardes cîteva nume, cari nu i-au mînjit hainele. Ei vor umbla împreun cu Mine, îmbr ca i în alb, fiindc sînt vrednici. ⁵Cel ce va birui, va fi îmbr cat astfel în haine albe. Nu -i voi terge nicidecum numele din cartea vie ii, i voi m rturisi numele lui înaintea Tat lui Meu i înaintea îngerilor Lui.⁶ Cine are urechi, s asculte ce zice Bisericilor Duhul.⁷ Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie -i: „Iat ce zice Cel Sfînt, Cel Adev rat, Celce ine cheia lui David, Celce deschide, i nimeni nu va închide, Celce închide, i nimeni nu va deschide: ⁸„, tiu faptele tale: iat i-am pus înainte o u deschis , pe care nimeni n'o poate închide, c ci ai pu in putere, i ai p zit Cuvîntul Meu, i n'ai t g duit Numele Meu. ⁹Iat c î i dau din ceice sînt în sinagoga Satanei, cari zic c sînt Iudei i nu sînt, ci mint; iat c îi voi face s vin s se închine la picioarele tale, i s tie c te-am iubit. ¹⁰Fiindc ai p zit cuvîntul r bd rii Mele, te voi p zi i Eu de ceasul încerc rii, care are s vin peste lumea întreag , ca s încerce pe locuitorii p mîntului. ¹¹Eu vin curînd. P streaz ce ai, ca nimeni s nu- i ia cununa. ¹²Pe celce va birui, îl voi face un stîlp în Templul Dumnezeului Meu, i nu va mai ie i afar din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu i numele cet ii Dumnezeului Meu, noul Ierusalim, care are s se pogoare din cer dela Dumnezeuul Meu, i Numele Meu cel nou. ¹³Cine are urechi, s asculte ce zice Bisericilor Duhul.¹⁴ Îngerului Bisericii din Laodicea scrie -i: „Iat ce zice Celce este Amin, Marturul credincios i adev rat, începutul zidirii lui Dumnezeu: ¹⁵„, tiu faptele tale: c nu e ti nici rece, nici în clocot. O, dac ai fi rece sau în clocot! ¹⁶Dar, fiindc e ti c ldicel, nici rece, nici în clocot, am s te v rs din gura Mea. ¹⁷Pentru c zici: „Sînt bogat, m'am îmbog it, i nu duc lips de nimic`, i nu tii c e ti tic los, nenorocit, s rac, orb i gol, ¹⁸te sf tuiesc s cumperi dela Mine aur cur it prin foc, ca s te îmbog e ti; i haine albe, ca s te îmbraci cu ele, i s nu i se vad ru inea goliciunii tale; i doftorie pentru ochi, ca s - i ungi ochii, i s vezi. ¹⁹Eu mustru i pedepsesc pe to i aceia, pe cari -i iubesc. Fii plin de rîvn dar, i poc ie te-te! ²⁰Iat Eu stau la u , i bat. Dac aude cineva glasul meu i deschide u a, voi intra la el, voi cina cu el, i el cu Mine. ²¹Celui ce va birui, îi voi da s ad cu Mine pe scaunul Meu de domnie, dup cum i Eu am biruit i am ezut cu Tat l Meu pe scaunul Lui de domnie. ²²Cine are urechi, s asculte ce zice Bisericilor Duhul.

Chapter 4

¹Dup aceste lucruri, m'am uitat, i iat c o u era deschis în cer. Glasul cel dintîi, pe care -l auzisem ca sunetul unei trîmbe e, i care vorbea cu mine, mi -a zis: „Suie-te aici, i- i voi ar ta ce are s se întîmple dup aceste lucruri!”²Numaidecît am fost r pit în Duhul. i iat c în cer era pus un scaun de domnie, i pe scaunul acesta de domnie edea Cineva. ³Cel ce edea pe el, avea înf i area unei pietre de iaspis i de sardiu; i scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatr de smaragd la vedere. ⁴Împrejurul scaunului de domnie st teau dou zeci i patru de scaune de domnie; i pe aceste scaune de domnie st teau dou zeci i patru de b trîni, îmbr ca i în haine albe; i pe capete aveau cununi de aur. ⁵Din scaunul de domnie ie eau fulgere, glasuri i tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau apte l mpi de foc, cari sînt cele apte Duhuri ale lui Dumnezeu. ⁶În fa a scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticl , asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie i împrejurul scaunului de domnie stau patru f pturi vii, pline cu ochi pe dinainte i pe dinapoi. ⁷Cea dintîi f ptur vie seam n cu un leu; a doua seam n cu un vi el; a treia are fa a ca a unui om; i a patra seam n cu un vultur care zboar . ⁸Fiecare din aceste patru f pturi vii avea cîte ase aripi, i erau pline cu ochi de jur împrejur i pe dinl untru. Zi i noapte, ziceau f r încetare: „Sfînt, Sfînt, Sfînt, este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!”⁹Cînd aceste f pturi vii aduceau slav , cinste i mul miri Celui ce edea pe scaunul de domnie, i care este viu în vecii vecilor, ¹⁰cei dou zeci i patru de b trîni c deau înaintea Celui ce edea pe scaunul de domnie, i se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, î i aruncau cununile înaintea scaunului de domnie, i ziceau: ¹¹„Vrednic e ti Doamne i Dumnezeul nostru, s prime ti slava, cinstea i puterea, c ci Tu ai f cut toate lucrurile, i prin voia Ta stau în fiin i au fost f cute!”

Chapter 5

¹Apoi am v zut în mîna dreapt a Celuice edea pe scaunul de domnie o carte, scris pe dinl untru i pe dinafar , pecetluit cu apte pece i. ²i am v zut un înger puternic, care striga cu glas tare: „Cine este vrednic s deschid cartea i s -i rup pece ile?”³ i nu se g sea nimeni nici în cer, nici pe p mînt, nici supt p mînt, care s poat deschide cartea, nici s se uite în ea. ⁴i am plîns mult, pentruc nimeni nu fusese g sit vrednic s deschid cartea i s se uite în ea. ⁵i unul din b trîni mi -a zis: „Nu plînge: Iat c Leul din semin ia lui Iuda, R d cina lui David, a biruit ca s deschid cartea, i cele apte pece i ale ei. ⁶i la mijloc, între scaunul de domnie i cele patru f pturi vii, i între b trîni, am v zut sînd în picioare un Miel. P rea jungheat, i avea apte coarne i apte ochi, cari sînt cele apte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimese în tot p mîntul. ⁷El a venit, i a luat cartea din mîna dreapt a Celuice edea pe scaunul de domnie. ⁸Cînd a luat cartea, cele patru f pturi vii i cei dou zeci i patru de b trîni s'au aruncat la p mînt înaintea Mielului, avînd fiecare cîte o al ut i potire de aur, pline cu t mîie, cari sînt rug ciunile sfin ilor. ⁹i cîntau o cîntare nou , i ziceau: „Vrednic e ti tu s iei cartea i s -i

rupi pece ile: c ci ai fost jungheat, i ai r scump rat pentru Dumnezeu, cu sângele T u, oameni din orice semin ie, de orice limb , din orice norod i de orice neam. ¹⁰Ai f cut din ei o împ r ie i preo i pentru Dumnezeu nostru, i ei vor împ r i pe p mînt!`` ¹¹M'am uitat, i împrejurul scaunului de domnie, în jurul f pturilor vii i în jurul b trînilor am auzit glasul multor îngerii. Num rul lor era de zece mii de ori zece mii i mii de mii. ¹²Ei ziceau cu glas tare: „Vrednic este Mielul, care a fost jungheat, s primeasc puterea, bog ia, în elepciunea, t ria, cinstea, slava i lauda!`` ¹³i pe toate f pturile, cari sînt în cer, pe p mînt, supt p mînt, pe mare, i tot ce se afl în aceste locuri, le-am auzit zicînd: „A Celui ce ade pe scaunul de domnie, i a Mielului s fie lauda, cinstea, slava i st pînirea în vecii vecilor!`` ¹⁴i cele patru f pturi vii ziceau: „Amin!`` i cei dou zeci i patru de b trîni s'au aruncat la p mînt, i s'au închinat Celui ce este viu în vecii vecilor!

Chapter 6

¹Cînd a rupt Mielul cea dintîi din cele apte pece i, m'am uitat, i am auzit pe una din cele patru f pturi vii zicînd cu un glas ca de tunet: „Vino i vezi!`` ²M'am uitat, i iat c s'a ar tat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s'a dat o cunun , i a pornit biruitor, i ca s biruiasc . ³Cînd a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua f ptur vie zicînd: „Vino i vezi.`` ⁴i s'a ar tat un alt cal, un cal ro . Cel ce sta pe el a primit puterea s ia pacea depe p mînt, pentru ca oamenii s se junghie unii pe al ii, i i s'a dat o sabie mare. ⁵Cînd a rupt Mielul pecetea a treia, am auzit pe a treia f ptur vie zicînd: „Vino i vezi!`` M'am uitat, i iat c s'a ar tat un cal negru. Cel ce sta pe el, avea în mîn o cump n . ⁶i în mijlocul celor patru f pturi vii, am auzit un glas care zicea: „O m sur de grîu pentru un leu. Trei m suri de orz pentru un leu! Dar s nu vat mi untdelemnul i vinul!`` ⁷Cînd a rupt Mielul pecetea a patra, am auzit glasul f pturii a patra zicînd: „Vino i vezi!`` ⁸M'am uitat, i iat c s'a ar tat un cal g lbui. Cel ce sta pe el, se numea Moartea, i împreun cu el venea dup el Locuin a mor ilor. Li s'a dat putere peste a patra parte a p mîntului, ca sucid cu sabia, cu foamete, cu molim i cu fiarele p mîntului. ⁹Cînd a rupt Mielul pecetea a cincea, am v zut supt altar sufletele celor ce fuseser junghia i din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, i din pricina m rturisirii, pe care o inuser . ¹⁰Ei strigau cu glas tare, i ziceau: „Pîn cînd, St pîne, Tu, care e ti sfînt i adev rat, z bove ti s judeci i s r zbuni sângele nostru asupra locuitorilor p mîntului?`` ¹¹Fieci ruia din ei i s'a dat o hain alb , i li s'a spus s se mai odihneasc pu in vreme, pîn se va împlini num rul tovar ilor lor de slujb i al fra ilor lor, cari aveau s fie omorî i ca i ei. ¹²Cînd a rupt Mielul pecetea a asea, m'am uitat, i iat c s'a f cut un mare cutremur de p mînt. Soarele s'a f cut negru ca un sac de p r, luna s'a f cut toat ca sângele, ¹³i stelele au c zut din cer pe p mînt, cum cad smochinele verzi din pom, cînd este scuturat de un vînt puternic. ¹⁴Cerul s'a strîns ca o carte de piele, pe care o faci sul. i to i mun ii i toate ostroavele s'au mutat din locurile lor. ¹⁵Împ ra ii p mîntului, domnitorii, c pitanii o tilor, cei boga i i cei puternici, to i robii i to i oamenii slobozi s'au ascuns în pe teri i în stîncile mun ilor. ¹⁶i ziceau mun ilor i stîncilor: „C de i peste noi, i ascunde i-ne de Fa a Celui ce ade

pe scaunul de domnie și de mînia Mielului; ¹⁷ Cîci a venit ziua cea mare a mîniei Lui, și cine poate sta în picioare?`

Chapter 7

¹ După aceea am văzut patru îngerii, cari stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei înneau cele patru vînturi ale pământului, ca să nu sufle vînt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac. ² Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsritul soarelui, și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngerii, că rora le fusese dat să vătaze pe pământ și marea, ³ zicînd: „Nu vă tăiați pământul, nici marea, nici copacii, pînă nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” ⁴ Și am auzit numărul celor ce fuseser pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel. ⁵ Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiți; din seminția lui Ruben, douăsprezece mii; din seminția lui Gad, douăsprezece mii; ⁶ din seminția lui Așer, douăsprezece mii; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii; din seminția lui Manase, douăsprezece mii; ⁷ din seminția lui Simeon, douăsprezece mii; din seminția lui Levi, douăsprezece mii; din seminția lui Isahar, douăsprezece mii; ⁸ din seminția lui Zabulon, douăsprezece mii; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii; din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii, au fost pecetluiți. ⁹ După aceea m-am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea să o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mîni; ¹⁰ și strigau cu glas tare, și ziceau: „Mîntuirea este a Dumnezeului nostru, care așeză pe scaunul de domnie, și a Mielului!” ¹¹ Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătărilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s'au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie, și s'au închinat lui Dumnezeu, ¹² și au zis: „Amin.” „A Dumnezeului nostru, să fie lauda, slava, înălțarea, mulțumirea, cinstea, puterea și înălțarea, în vecii vecilor! Amin.” ¹³ Și unul din bătărilor a luat cuvîntul, și mi-a zis: „Aceștia, cari sînt îmbrăcați în haine albe, cine sînt oare? și de unde au venit?” ¹⁴ „Doamne”, i-am răspuns eu, „Tu știi”. Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sîngele Mielului. ¹⁵ Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, și -I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce așeză pe scaunul de domnie, și va întinde peste ei cortul Lui. ¹⁶ Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu -i va mai dogori nici soarele, nici vreun alt arși. ¹⁷ Cîci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Pstorul lor, și va duce la izvoarele apelor vii, și Dumnezeu va terge orice lacrimă din ochii lor.”

Chapter 8

¹Cînd a rupt Mielul pecetea a aptea, s'a f cut în cer o t cere de aproape o jum tate de ceas. ²i am v zut pe cei apte îngerî, cari stau înaintea lui Dumnezeu; i li s'au dat apte trîmbi e. ³Apoi a venit un alt înger, care s'a oprit în fa a altarului, cu o c delni de aur. I s'a dat t mîie mult , ca s'o aduc , împreun cu rug ciunile tuturor sfin ilor, pe altarul de aur, care este înaintea scaunului de domnie. ⁴Fumul de t mîie s'a ridicat din mîna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreun cu rug ciunile sfin ilor. ⁵Apoi îngerul a luat c delni a, a umplut -o din focul de pe altar, i l -a aruncat pe p mînt. i s'au sîrnit tunete, glasuri, fulgere i un cutremur de p mînt. ⁶i cei apte îngerî, cari aveau cele apte trîmbi e, s'au preg tit s sune din ele. ⁷Îngerul dintîi a sunat din trîmbi . i a venit grindin i foc amestecat cu sînge, cari au fost aruncate pe p mînt: i a treia parte a p mîntului a fost ars, i a treia parte din copaci au fost ar î, i toat iarba verde a fost ars . ⁸Al doilea înger a sunat din trîmbi . i ceva ca un munte mare de foc aprins a fost aruncat în mare; i a treia parte din mare s'a f cut sînge; ⁹i a treia parte din f pturile, cari erau în mare i aveau via , au murit; i a treia parte din cor bii au pierit. ¹⁰Al treilea înger a sunat din trîmbi . i a c zut din cer o stea mare, care ardea ca o f clie; a c zut peste a treia parte din rîuri i peste izvoarele apelor. ¹¹Steaua se chema „Pelin``; i a treia parte din ape s'au pref cut în pelin. i mul i oameni au murit din pricina apelor, pentru c fuseser f cute amare. ¹²Al patrulea înger a sunat din trîmbi . i a fost lovit a treia parte din soare, i a treia parte din lun , i a treia parte din stele, pentruca a treia parte din ele s fie întunecat , ziua s - i piard a treia parte din lumina ei, i noaptea de asemenea. ¹³M'am uitat, i am auzit un vultur, care zbura prin mijlocul cerului, i zicea cu glas tare: „Vai, vai, vai de locuitorii p mîntului, din pricina celorlalte sunete de trîmbi ale celor trei îngerî, cari au s mai sune.``

Chapter 9

¹Îngerul al cincelea a sunat din trîmbi . i am v zut o stea care c zuse din cer pe p mînt. I s'a dat cheia fîntîinii Adîncului, ²i a deschis fîntîna Adîncului. Din fîntîn s'a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare. i soarele i v zdahul s'au întunecat de fumul fîntîinii. ³Din fum au ie it ni te l custe pe p mînt. i li s'a dat o putere, ca puterea pe care o au scorpiile p mîntului. ⁴Li s'a zis s nu vat me iarba p mîntului, nici vreo verdea , nici vreun copac, ci numai pe oamenii, cari n'aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu. ⁵Li s'a dat putere nu s -i omoare, ci s -i chinuiasc cinci luni; i chinul lor era cum e chinul scorpiei, cînd în eap pe un om. ⁶În acele zile, oamenii vor c uta moartea, i n'o vor g si; vor dori s moar , i moartea va fugi de ei. ⁷L custele acelea sem nau cu ni te cai preg ti i de lupt . Pe capete aveau un fel de cununi, cari p reau de aur. Fe ele lor sem nau cu ni te fe e de oameni. ⁸Aveau p rul ca p rul de femeie, i din ii lor erau ca din ii de lei. ⁹Aveau ni te plato e ca ni te plato e de fer; i vuietul, pe care -l f ceau aripile lor, era ca vuietul unor care trase de mul i cai, cari se arunc la lupt . ¹⁰Aveau ni te cozi ca de scorpii, cu bolduri. i în cozile lor st tea puterea, pe care o aveau ca s vat me pe oameni cinci luni. ¹¹Peste ele aveau ca împ rat pe îngerul Adîncului, care pe evreie te se cheam Abadon iar pe grece te Apolion. ¹²Cea dintîi nenorocire a trecut. Iat

c mai vin înc dou nenorociri dup ea. ¹³Îngerul al aselea a sunat din trâmbi . i am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu, ¹⁴ i zicînd îngerului al aselea, care avea trâmbi a: „Desleag pe cei patru îngeri, cari sînt lega i la rîul cel mare Euftrat!” ¹⁵ i cei patru îngeri, cari st teau gata pentru ceasul, ziua, luna i anul acela, au fost deslega i, ca s omoare a treia parte din oameni. ¹⁶O tîrea lor era în num r de dou zeci de mii de ori zece mii de c l re i; le-am auzit num rul. ¹⁷ i iat cum mi s'au ar tat în vedenie caii i c l re ii: aveau plato e ca focul, iacintul i pucioasa. Capetele cailor erau ca ni te capete de lei, i din gurile lor ie ea foc, fum i pucioas . ¹⁸A treia parte din oameni au fost uci i de aceste trei urgii: de focul, de fumul i de pucioasa, cari ie eau din gurile lor. ¹⁹C ci puterea cailor st tea în gurile i în cozile lor. Cozile lor erau ca ni te erpi cu capete, i cu ele v t mau. ²⁰Ceilal i oameni, cari n'au fost uci i de aceste urgii, nu s'au poc it de faptele mînilor lor, ca s nu se închine dracilor i idolilor de aur, de argint, de aram , de piatr i de lemn, cari nu pot nici s vad , nici s aud , nici s umble. ²¹ i nu s'au poc it de uciderile lor, nici de vr jitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furti agurile lor.

Chapter 10

¹Apoi am v zut un alt înger puternic, care se pogora din cer, înv luit într'un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fa a lui era ca soarele, i picioarele lui erau ca ni te stîlpi de foc. ²În mîn inea o c rticic deschis . A pus piciorul drept pe mare, i piciorul stîng pe p mînt, ³ i a strigat cu glas tare, cum r cne te un leu. Cînd a strigat el, cele apte tunete au f cut s se aud glasurile lor. ⁴ i cînd au f cut cele apte tunete s se aud glasurile lor, eram gata s m apuc s scriu; i am auzit din cer un glas, care zicea: „Pecetluie te ce au spus cele apte tunete, i nu scrie ce au spus!” ⁵ i îngerul, pe care -l v zusem stînd în picioare pe mare i pe p mînt, i -a ridicat mîna dreapt spre cer, ⁶ i a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a f cut cerul i lucrurile din el, p mîntul i lucrurile de pe el, marea i lucrurile din ea, c nu va mai fi nicio z bav , ⁷ci c în zilele în cari îngerul al aptelea va suna din trâmbi a lui, se va sfîr i taina lui Dumnezeu, dup vestea bun vestit de El robilor S i proorocilor. ⁸ i glasul, pe care -l auzisem din cer, mi -a vorbit din nou, i mi -a zis: „Du-te de ia c rticica deschis din mîna îngerului, care st în picioare pe mare i pe p mînt!” ⁹M'am dus la înger, i i-am cerut s -mi dea c rticica. „Ia -o”, mi -a zis el, „i m nînc -o; ea î i va am rî pîntecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.” ¹⁰Am luat c rticica din mîna îngerului, i am mîncat -o: în gura mea a fost dulce ca mierea; dar, dup ce am mîncat -o, mi s'a umplut pîntecele de am r ciune. ¹¹Apoi mi-au zis: „Trebuie s prooroce ti din nou cu privire la multe noroad, neamuri, limbi i împ ra i.”

Chapter 11

¹Apoi mi s'a dat o trestie asemenea unei pr jini, i mi s'a zis: „Scoal -te i m soar Templul lui Dumnezeu, altarul i pe cei ce se închin în el. ²Dar curtea de afar a Templului las -o la o parte nem surat ; c ci a fost dat Neamurilor, cari vor c lca în picioare sfînta cetate patruzeci i dou de luni. ³Voi da celor doi marturi ai mei s prooroceasc , îmbr ca i în saci, o mie dou sute ase zeci de zile. ⁴Ace tia sînt cei doi m slini i cele dou sfê nice, cari stau înaintea Domnului p mîntului. ⁵Dac umbl cineva s le fac r u, le iese din gur un foc, care mistuie pe vr jma ii lor; i dac vrea cineva s le fac r u, trebuie s piar în felul acesta. ⁶Ei au putere s închid cerul, ca s nu cad ploaie în zilele proorociei lor; i au putere s prefac apele în sînge, i s loveasc p mîntul cu orice fel de urgie, oridecîteori vor voi. ⁷Cînd î i vor ispr vi m rturisirea lor, fiara, care se ridic din Adînc, va face r zboi cu ei, îi va birui i -i va omorî. ⁸i trupurile lor moarte vor z cea în pia a cet ii celei mari, care, în în eles duhovnicesc, se cheam „Sodoma`` i „Egipt``, unde a fost r stignit i Domnul lor. ⁹i oameni din orice norod, din orice semin ie, de orice limb i de orice neam, vor sta trei zile i jum tate, i vor privi trupurile lor moarte, i nu vor da voie ca trupurile lor moarte s fie puse în mormînt. ¹⁰i locuitorii de pe p mînt se vor bucura i se vor veseli de ei; i î i vor trimete daruri unii altora, pentruc ace ti doi prooroci chinuier pe locuitorii p mîntului. ¹¹Dar dup cele trei zile i jum tate, duhul de via dela Dumnezeu a intrat în ei, i s'au ridicat în picioare, i o mare fric a apucat pe ceice i-au v zut. ¹²i au auzit din cer un glas tare, care le zicea: „Sui i-v aici!`` i s'au suit într'un nor spre cer; iar vr jma ii lor i-au v zut. ¹³În clipa aceea s'a f cut un mare cutremur de p mînt, i s'a pr bu it a zecea parte din cetate. apte mii de oameni au fost uci i în cutremurul acesta de p mînt. i cei r ma i, s'au îngrozit i au dat slav Dumnezeului cerului. ¹⁴A doua nenorocire a trecut. Iat c a treia nenorocire vine curînd. ¹⁵Îngerul, al aptelea a sunat din trîmbi . i în cer s'au auzit glasuri puternice, cari ziceau: „Împ r ia lumii a trecut în mînil Domnului nostru i ale Hristosului S u. i El va împ r i în vecii vecilor.`` ¹⁶i cei dou zeci i patru de b trîni, cari st teau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, s'au aruncat cu fe ele la p mînt, i s'au închinat lui Dumnezeu, ¹⁷i au zis: „Î i mul mim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care e ti i care erai i care vii, c ai pus mîna pe puterea Ta cea mare, i ai început s împ r e ti. ¹⁸Neamurile se mîniaser , dar a venit mînia Ta; a venit vremea s judeci pe cei mor i, s r spl te ti pe robii T i prooroci, pe sfin i i pe cei ce se tem de Numele T u, mici i mari, i s pr p de ti pe cei ce pr p desc p mîntul!`` ¹⁹i Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis: i s'a v zut chivotul leg mîntului S u, în Templul S u. i au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de p mînt, i o grindin mare.

Chapter 12

¹În cer s'a ar tat un semn mare: o femeie înv luit în soare, cu luna supt picioare, i cu o cunun de dou sprezece stele pe cap. ²Ea era îns rcinat , ipa în durerile na terii, i avea un mare chin ca s nasc . ³În cer s'a mai ar tat un alt semn: iat , s'a v zut un mare balaur ro , cu apte capete, zece coarne, i apte cununi împ r te ti pe capete. ⁴Cu coada tr gea dup el a treia parte din stelele cerului,

i le arunca pe p mînt. Balaurul a st tut înaintea femeii, care sta s nasc , pentruca s -i m nînce copilul, cînd îl va na te. ⁵Ea a n scut un fiu, un copil de parte b rb teasc . El are s cîrmuiasc toate neamurile cu un toiag de fer. Copilul a fost r pit la Dumnezeu i la scaunul Lui de domnie. ⁶i femeia a fugit în pustie, într'un loc preg tit de Dumnezeu, ca s fie hr nit acolo o mie dou sute ase zeci de zile. ⁷i în cer s'a f cut un r zboi. Mihail i îngerii lui s'au luptat cu balaurul. i balaurul cu îngerii lui s'au luptat i ei, ⁸dar n'au putut birui; i locul lor nu li s'a mai g sit în cer. ⁹i balaurul cel mare, arpele cel vechi, numit Diavolul i Satana, acela care în eal întreaga lume, a fost aruncat pe p mînt; i împreun cu el au fost arunca i i îngerii lui. ¹⁰i am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mîntuirea, puterea i împ r ia Dumnezeului nostru, i st pînirea Hristosului Lui; pentruc pîrî ul fra ilor no tri, care zi i noaptea îi pîra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. ¹¹Ei l-au biruit, prin sîngele Mielului i prin cuvîntul m rturisirii lor, i nu i-au iubit via a chiar pîn la moarte. ¹²De aceea bucura i-v , ceruri, i voi cari locui i în ceruri! Vai de voi, p mînt i mare! C ci diavolul s'a pogorît la voi, cuprins de o mînie mare, fiindc tie c are pu in vreme. ¹³Cînd s'a v zut balaurul aruncat pe p mînt, a început s urm reasc pe femeia, care n scuse copilul de parte b rb teasc . ¹⁴i cele dou aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca s zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hr nit o vreme, vremi, i jum tatea unei vremei, departe de fa a arpelui. ¹⁵Atunci arpele a aruncat din gur ap , ca un rîu, dup femeie, ca s'o ia rîul. ¹⁶Dar p mîntul a dat ajutor femeii. P mîntul i -a deschis gura, i a înghi it rîul, pe care -l aruncase balaurul din gur . ¹⁷i balaurul, mîniat pe femeie, s'a dus s fac r zboi cu r m i a semin ei ei, cari p zesc poruncile lui Dumnezeu, i in m rturia lui Isus Hristos.

Chapter 13

¹Apoi am st tut pe nisipul m rii. i am v zut ridicîndu-se din mare o fiar cu zece coarne i apte capete; pe coarne avea zece cununi împ r te ti, i pe capete avea nume de hul . ²Fiara, pe care am v zut -o, sem na cu un leopard; avea labe ca de urs, i gur ca o gur de leu. Balaurul i -a dat puterea lui, scaunul lui de domnie i o st pînire mare. ³Unul din capetele ei p rea r nit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecat . i tot p mîntul se mira dup fiar . ⁴i au început s se închine balaurului, pentruc d duse puterea lui fiarei. i au început s se închine fiarei, zicînd: „Cine se poate asem na cu fiara, i cine se poate lupta cu ea?`` ⁵I s'a dat o gur , care rostea vorbe mari i hule. i i s'a dat putere s lucreze patruzeci i dou de luni. ⁶Ea i -a deschis gura, i a început s rosteasc hule împotriva lui Dumnezeu, s -I huleasc Numele, cortul i pe ceice locuiesc în cer. ⁷I s'a dat s fac r zboi cu sfin ii, i s -i biruiasc . i i s'a dat st pînire peste orice semin ie, peste orice norod, peste orice limb i peste orice neam. ⁸i to i locuitorii p mîntului i se vor închina, to i aceia al c ror nume n'a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vie ii Mielului, care a fost jungheat. ⁹Cine are urechi, s aud ! ¹⁰Cine duce pe al ii în robie, va merge i el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie s fie ucis cu sabie. Aici este r bdarea i credin a sfin ilor. ¹¹Apoi am v zut ridicîndu-se din p mînt o alt fiar ,

care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur. ¹²Ea lucra cu toată puterea fiarei dinții înaintea ei; și făcea ca poporul mîntului și locuitorii lui să se închine fiarei dinții, a cărei rană de moarte fusese vindecată. ¹³Să văd ea semne mari, pînă acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe poporul mîntului, în fața oamenilor. ¹⁴Și am găsit pe locuitorii poporului prin semnele, pe cari și se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor poporului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trîntă. ¹⁵Și s'a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorîți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. ¹⁶Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte, ¹⁷și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numele numelui ei. ¹⁸Aici este în elepciunea. Cine are pricepere, să socotească numele fiarei. Căci este un nume de om. Și numele ei este: așa sute așazeci și așa.

Chapter 14

¹Apoi m'am uitat, și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, cari aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său. ²Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul, pe care l-am auzit, era ca al celor ce cântă cu aluta, și cântau din alutele lor. ³Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrînilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, cari fuseseră răscumpărați de pe poporul mîntului. ⁴Ei nu s'au întinat cu femei, căci sînt verguri și urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați și dintre oameni, ca cel dinții rod pentru Dumnezeu și pentru Miel. ⁵Și în gura lor nu s'a găsit minciună, căci sînt fără vin înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu. ⁶Și am văzut un alt înger care sbură prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie vecinică, pentru că s'o vestească locuitorilor poporului, oricui neam, oricui seminție, oricui limbi și ori cui norod. ⁷El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecii Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și poporul mîntului, marea și izvoarele apelor!” ⁸Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mîniei curviei ei!” ⁹Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mîină, ¹⁰va bea și el din vinul mîniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mîniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngerilor și înaintea Mielului. ¹¹Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n'au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei! ¹²Aici este răbdarea sfinților, cari pot zăcea poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. ¹³Și am auzit un glas din cer, care zicea: „Scrie: Ferice de acum încolo de morții, cari mor în Domnul!” -, „Da”, zice Duhul; „ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!” ¹⁴Apoi m'am uitat, și iată un nor alb; și pe norădea cineva care semna cu un fiu al omului; pe cap avea o cunună de aur; iar în mîină, o

secere ascu it .¹⁵ i un alt înger a ie it din Templu, i striga cu glas tare Celuice edea pe nor: „Pune secerea Ta i secer : pentruc a venit ceasul s seceri, i seceri ul p mîntului este copt.”¹⁶ Atunci Celce edea pe nor, i -a aruncat secerea pe p mînt. i p mîntul a fost secerat.¹⁷ i din Templul, care este în cer, a ie it un alt înger, care avea i el un cosor ascu it.¹⁸ i un alt înger, care avea st pînire asupra focului, a ie it din altar, i a strigat cu glas tare c tre cel ce avea cosorul cel ascu it: „Pune cosorul t u cel ascu it, i culege strugurii viei p mîntului, c ci strugurii ei sînt cop i.”¹⁹ i îngerul i -a aruncat cosorul pe p mînt, a cules via p mîntului, i a aruncat strugurii în teascul cel mare al mîniei lui Dumnezeu.²⁰ i teascul a fost c lcat în picioare afar din cetate; i din teasc a ie it sînge, pîn la z balele cailor, pe o întindere de o mie ase sute de stadii.

Chapter 15

¹Apoi am v zut în cer un alt semn mare i minunat: apte îngeri, cari aveau apte urgii, cele din urm , c ci cu ele s'a ispr vit mînia lui Dumnezeu.² i am v zut ca o mare de sticl amestecat cu foc; i pe marea de sticl , cu al utele lui Dumnezeu în mîn , st teau biruitorii fiarei, ai icoanei ei, i ai num rului numelui ei.³ Ei cîntau cîntarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, i cîntarea Mielului. i ziceau: „Mari i minunate sînt lucr rile tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte i adev rate sînt c ile Tale, Împ rate al Neamurilor!”⁴ Cine nu se va teme, Doamne, i cine nu va sl vi Numele T u? C ci numai Tu e ti Sfînt, i toate Neamurile vor veni i se vor închina înaintea Ta, pentruc judec ile Tale au fost ar tate!”⁵ Dup aceea, am v zut deschizîndu-se în cer Templul cortului m rturiei.⁶ i din Templu au ie it cei apte îngeri, cari ineau cele apte urgii. Erau îmbr ca i în in curat, str lucitor, i erau încin i împrejurul pieptului cu brîie de aur.⁷ i una din cele patru f pturi vii a dat celor apte îngeri apte potire de aur, pline de mînia lui Dumnezeu, care este viu în vecii vecilor.⁸ i Templul s'a umplut de fum, din slava lui Dumnezeu i a puterii Lui. i nimeni nu putea s intre în Templu, pîn se vor sfîr i cele apte urgii ale celor apte îngeri.

Chapter 16

¹ i am auzit un glas tare, care venea din Templu, i care zicea celor apte îngeri: „Duce i-v , i v rsa i pe p mînt cele apte potire ale mîniei lui Dumnezeu!”² Cel dintîi s'a dus i a v rsat potirul lui pe p mînt. i o ran rea i dureroas a lovit pe oamenii, cari aveau semnul fiarei i cari se închinau icoanei ei.³ Al doilea a v rsat potirul lui în mare. i marea s'a f cut sînge, ca sîngele unui om mort. i a murit orice f ptur vie, chiar i tot ce era în mare.⁴ Al treilea a v rsat potirul lui în rîuri i în izvoarele apelor. i apele s'au f cut sînge.⁵ i am auzit pe îngerul apelor zicînd: „Drept e ti Tu, Doamne, care e ti i care erai! Tu e ti Sfînt, pentruc ai judecat în felul acesta.”⁶ Fiindc ace tia au v rsat sîngele sfin ilor i al proorocilor, le-ai dat i Tu s bea sînge. i sînt vrednici.”⁷ i am auzit

altarul zicînd: „Da, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, adev rate i drepte sînt judec ile Tale!``
⁸Al patrulea a v rsat potirul lui peste soare. i soarelui i s'a dat s dogoreasc pe oameni cu focul lui.
⁹i oamenii au fost dogori i de o ar i mare, i au hulit Numele Dumnezeului care are st pînire peste aceste urgii, i nu s'au poc it ca s -I dea slav . ¹⁰Al cincilea a v rsat potirul lui peste scaunul de domnie al fiarei. i împ r ia fiarei a fost acoperit de întunerec. Oamenii î i mu cau limbile de durere.
¹¹i au hulit pe Dumnezeu cerului, din pricina durerilor lor i din pricina r nilor lor rele, i nu s'au poc it de faptele lor. ¹²Al aselea a v rsat potirul lui peste rîul cel mare, Eufrat. i apa lui a secat, ca s fie preg tit calea împ ra ilor, cari au s vin din R s rit. ¹³Apoi am v zut ie ind din gura balaurului, i din gura fiarei, i din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate, cari sem nau cu ni te broa te.
¹⁴Acestea sînt duhuri de draci, cari fac semne nemaipomenite, i cari se duc la împ ra ii p mîntului întreg, ca s -i strîng pentru r zboiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. - ¹⁵„Iat , Eu vin ca un ho . Ferice de celce vegheaz i î i p ze te hainele, ca s nu umble gol i s i se vad ru inea!`` - ¹⁶Duhurile cele rele i-au strîns în locul care pe evreie te se cheam Armaghedon. ¹⁷Al aptelea a v rsat potirul lui în v zduh. i din Templu, din scaunul de domnie, a ie it un glas tare, care zicea: „S'a ispr vit!`` ¹⁸i au urmat fulgere, glasuri, tunete, i s'a f cut un mare cutremur de p mînt, a a de tare, cum, de cînd este omul pe p mînt, n'a fost un cutremur a a de mare. ¹⁹Cetatea cea mare a fost împ r it în trei p r i, i cet ile Neamurilor s'au pr bu it. i Dumnezeu i -a adus aminte de Babilonul cel mare, ca s -i dea potirul de vin al furiei mîniei Lui. ²⁰Toate ostroavele au fugit, i mun ii nu s'au mai g sit. ²¹O grindin mare, ale c rei boabe cînt reau aproape un talant, a c zut din cer peste oameni. i oamenii au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinii, pentruc această urgie era foarte mare.

Chapter 17

¹Apoi unul din cei apte îngeri, cari ineau cele apte potire, a venit de a vorbit cu mine, i mi -a zis: „Vino s - i ar t judecata curvei celei mari, care ade pe ape mari. ²Cu ea au curvit împ ra ii p mîntului; i locuitorii p mîntului s'au îmb tat de vinul curviei ei!`` ³i m'a dus, în Duhul, într'o pustie. i am v zut o femeie, ezînd pe o fiar de culoare stacojie, plin cu nume de hul , i avea apte capete i zece coarne. ⁴Femeia aceasta era îmbr cat cu purpur i stacojiu; era împodobit cu aur, cu pietre scumpe i cu m rg ritare. inea în mîn un potir de aur, plin de spurc ciuni i de necur iile curviei ei. ⁵Pe frunte purta scris un nume, o tain : „Babilonul cel mare, mama curvelor i spurc ciunilor p mîntului.`` ⁶i am v zut pe femeia aceasta, îmb tat de sîngele sfin ilor i de sîngele mucenicilor lui Isus. Cînd am v zut -o, m'am mirat minune mare. ⁷i îngerul mi -a zis: „De ce te miri?`` Î i voi spune taina acestei femei i a fiarei care o poart , i care are cele apte capete i cele zece coarne. ⁸Fiara, pe care ai v zut -o, era, i nu mai este. Ea are s se ridice din Adînc, i are s se duc la perzare. i locuitorii p mîntului, ale c ror nume n'au fost scrise dela întemeierea lumii în cartea vie ii, se vor mira cînd vor vedea c fiara era, nu mai este, i va veni. - ⁹Aici este mintea plin

de în elepciune. -Cele apte capete sînt apte mun i, pe cari ade femeia. ¹⁰Sînt i apte împ ra i: cinci au c zut, unul este, celalt n'a venit înc , i cînd va veni, el va r mînea pu în vreme. ¹¹i fiara, care era, i nu mai este, ea îns este al optulea împ rat: este din num rul celor apte, i merge la perzare. ¹²Cele zece coarne, pe cari le-ai v zut, sînt zece împ ra i, cari n'au primit înc împ r ia, ci vor primi putere împ r teasc timp de un ceas împreun cu fiara. ¹³To i au acela gînd, i dau fiarei puterea i st pînirea lor. ¹⁴Ei se vor r zboi cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentruc El este Domnul domnilor i Împ ratul împ ra ilor. i cei chema i, ale i i credincio i, cari sînt cu El, de asemenea îi vor birui. ¹⁵Apoi mi -a zis: „Apele, pe cari le-ai v zut, pe cari ade curva, sînt noroade, gloate, neamuri i limbi. ¹⁶Cele zece coarne, pe cari le-ai v zut, i fiara, vor urî pe curv , o vor pustii, i o vor l sa goal . Carnea i -o vor mînca, i o vor arde cu foc. ¹⁷Ci Dumnezeu le -a pus în inim s -I aduc la îndeplinire planul Lui: s se învoiasc pe deplin i s dea fiarei st pînirea lor împ r teasc , pîn se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu. ¹⁸i femeia, pe care ai v zut -o, este cetatea cea mare, care are st pînire peste împ ra ii p mîntului.``

Chapter 18

¹Dup aceea, am v zut pogorîndu-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; i p mîntul s'a luminat de slava lui. ²El a strigat cu glas tare, i a zis: „A c zut, a c zut, Babilonul cel mare! A ajuns un loca al dracilor, o închisoare a oric rui duh necurat, o închisoare a oric rei p s ri necurate i urîte; ³pentru c toate neamurile au b ut din vinul mîniei curviei ei, i împ ra ii p mîntului au curvit cu ea, i negustorii p mîntului s'au îmbog it prin risipa desf t rii ei.`` ⁴Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ie i i din mijlocul ei, poporul Meu, ca s nu fi i p rta i la p catele ei, i s nu fi i lovi i cu urgiile ei! ⁵Pentru c p catele ei s'au îngr m dit, i au ajuns pîn în cer; i Dumnezeu i -a adus aminte de nelegiuirile ei. ⁶R spl ti i -i cum v'a r spl tit ea, i întoarce i -i de dou ori cît faptele ei. Turna i -i îndoit în potirul în care a amestecat ea!`` ⁷Pe cît s'a sl vit pe sine îns , i s'a desf tat în risip , pe atît da i -i chin i tînguire! Pentru c zice în inima ei: „, ed ca împ r teas , nu sînt v duv , i nu voi ti ce este tînguirea!`` ⁸Tocmai pentru aceea, într'o singur zi vor veni urgiile ei: moartea, tînguirea i foametea. i va fi ars de tot în foc, pentru c Domnul Dumnezeu, care a judecat -o, este tare. ⁹i împ ra ii p mîntului, cari au curvit i s'au dezmiardat în risip cu ea, cînd vor vedea fumul arderii ei, o vor plînge i o vor boci. ¹⁰Ei vor sta departe, de fric s nu cad în chinul ei, i vor zice: „,Vai! vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într'o clip i -a venit judecata!`` - ¹¹Negustorii p mîntului o plîng i o j lesc, pentru c nimeni nu le mai cump r marfa: ¹²marf de aur, de argint, de pietre scumpe, de m rg ritare, de in sup ire, de purpur , de m tas i de stacojiu; nici feluritele lor soiuri de lemn de tiin, tot felul de vase de filde , tot felul de vase de lemn foarte scump, de aram , de fer i de marmor ; ¹³nici scor i oara, nici mirodeniile, nici miroznela, nici mirul, nici t mîia, nici vinul, nici untdelemnul, nici f ina bun de tot, nici grîul, nici boii, nici oile, nici caii, nici c ru ele, nici robii, nici sufletele oamenilor. ¹⁴i roadele atît de dorite sufletului t u s'au dus dela tine. Toate

lucrurile alese, str lucite, sînt pierdute pentru tine, i nu le vei mai g si. ¹⁵Ceice fac nego cu aceste lucruri, cari s'au îmbog it de pe urma ei, vor sta departe de ea, de frica chinului ei. Vor plînge, se vor tîngui, ¹⁶ i vor zice: „Vai! vai! Cetatea cea mare, care era îmbr cat cu in foarte sup ire, cu purpur i cu stacojiu, care era împodobit cu aur, cu pietre scumpe i cu m rg ritare! ¹⁷Atîtea bog ii într'un ceas s'au pr p dit!`` - i to i cîrmacii, to i ceice merg cu corabia pe mare, marinarii, i to i ceice cî tig din mare, st teau departe; ¹⁸ i, cînd au v zut fumul arderii ei, strigau: „Care cetate era ca cetatea cea mare?`` ¹⁹ i i aruncau rîn în cap, plîngeau, se tînguiau, ipau i ziceau: „Vai! Vai! Cetatea cea mare, al c rei bel ug de scumpeturi a îmbog it pe to i ceice aveau cor bii pe mare, într'o clip a fost pref cut într'un pustiu!`` ²⁰ „Bucur -te de ea, cerule! Bucura i-v i voi, sfin ilor, apostolilor i proorocilor! Pentru c Dumnezeu v'a f cut dreptate, i a judecat -o.`` ²¹ Atunci un înger puternic a ridicat de jos o piatr ca o mare piatr de moar , a aruncat -o în mare, i a zis: „Cu a a repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, i nu va mai fi g sit! ²² i nu se va mai auzi în tine nici sunet de al ute, nici cîntece din instrumente, nici cînt tori din fluiere, nici cînt tori din trîmbi e; nu se va mai g si la tine niciun me ter în vreun me te ug oarecare. Nu se va mai auzi în tine vuietul morii. ²³ Lumina l mpii nu va mai lumina în tine, i nu se va mai auzi în tine glasul mirelui i al miresei, -pentru c negustorii t i erau mai marii p mîntului, pentru c toate neamurile au fost am gite de vr jitoria ta, ²⁴ i pentru c acolo a fost g sit sîngele proorocilor i al sfin ilor i al tuturor celor ce au fost junghea i pe p mînt.``

Chapter 19

¹Dup aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloat mult , care zicea: „Aliluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mîntuirea, slava, cinstea i puterea! ²Pentru c judec ile Lui sînt adev rate i drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica p mîntul cu curvia ei, i a r zbunat sîngele robilor S i, din mîna ei.`` ³ i au zis a doua oar : „Aliluia!.. Fumul ei se ridic în sus în vecii vecilor!`` ⁴ i cei dou zeci i patru de b trîni i cele patru f pturi vii s'au aruncat la p mînt i s'au închinat lui Dumnezeu, care edea pe scaunul de domnie. i au zis: „Amin! Aliluia!`` ⁵ i din scaunul de domnie a ie it un glas, care zicea: „L uda i pe Dumnezeul nostru, to i robii Lui, voi cari v teme i de El, mici i mari!`` ⁶ i am auzit, ca un glas de gloat mult , ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aliluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început s împ r easc . ⁷ S ne bucur m, s ne veselim, i s -I d m slav ! C ci a venit nunta Mielului; so ia Lui s'a preg tit, ⁸ i i s'a dat s se îmbrace cu in sup ire, str lucitor, i curat.`` -(Inul sub ire sînt faptele neprih nite ale sfin ilor.) ⁹ Apoi mi -a zis: „Scrie: Ferice de cei chema i la osp ul nun ii Mielului!`` Apoi mi -a zis: „Acestea sînt adev ratele cuvinte ale lui Dumnezeu!`` ¹⁰ i m'am aruncat la picioarele lui ca s m închin lui Dar el mi -a zis: „Fere te-te s faci una ca aceasta! Eu sînt un împreun slujitor cu tine i cu fra ii t i, cari p streaz m rturia lui Isus. Lui Dumnezeu închin -te! (C ci m rturia lui Isus este duhul proorociei.``) ¹¹ Apoi am v zut cerul deschis, i iat c s'a ar tat un cal alb! Cel ce sta pe

el, se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat”, și El judecă și se luptă cu dreptate. ¹²Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununii împărite, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur. ¹³Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu.” ¹⁴O țile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu înșurire, albi și curăți. ¹⁵Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe cari le va cârmui cu un toiag de fier. și va călca cu picioarele teascului vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. ¹⁶Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.” ¹⁷Apoi am văzut un înger, care stătea în picioare în soare. El a strigat cu glas tare, și a zis tuturor presbiterilor, cari sbureau prin mijlocul cerului: „Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu, ¹⁸ca să mîncăți și carnea împăraților, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea căilor și a călăreților, și carnea a tot felul de oameni, slobozi și robi, mici și mari!” ¹⁹și am văzut fiara și pe împărații pământului și o țile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce edea călare pe cal și cu oastea Lui. ²⁰și fiara a fost prinsă și împreună cu ea, a fost prinsă proorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu cari am gise pe cei ce primiseră semnul fiarei, și se închinaseră icoanei ei. Amîndoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă. ²¹Iar ceilalți au fost uciși cu sabia, care ieșea din gura Celui ce edea călare pe cal. și toate presbiterii s'au scuturat din carnea lor.

Chapter 20

¹Apoi am văzut pogorîndu-se din cer un înger, care ținea în mînă cheia Adîncului și un lan mare. ²El a pus mîna pe balaur, pe arpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. ³L-a aruncat în Adînc, și l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înțele Neamurile, pînă se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme. ⁴și am văzut niște scaune de domnie; și celorce au ezutat pe ele, li s'a dat judecata. și am văzut sufletele celorce li se tăia capul din pricina mîrturiei lui Isus și din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, și ale celorce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mînă. Ei au înviat, și au împărat cu Hristos o mie de ani. ⁵Ceilalți mor și n'au înviat pînă nu s'au sfîrșit cei o mie de ani. Aceasta este înțîia înviere. ⁶Ferici și sfinții sînt cei ce au parte de înțîia înviere! Asupra lor a doua moarte n'are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărați cu El o mie de ani. ⁷Cînd se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi deslegat; ⁸și va ieși din temnița lui, ca să înțele Neamurile, cari sînt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. ⁹și ei s'au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s'a pogorît un foc care i-a mistuit. ¹⁰și diavolul, care-i înțîia, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și proorocul mincinos. și vor fi muncii și zi și noapte în vecii vecilor. ¹¹Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce edea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s'a mai găsit loc pentru ele. ¹²și am văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie.

Ni te c r i au fost deschise. i a fost deschis o alt carte, care este cartea vie ii. i mor ii au fost judeca i dup faptele lor, dup cele ce erau scrise în c r ile acelea. ¹³Marea a dat înapoi pe mor ii cari erau în ea; Moartea i Locuin a mor ilor au dat înapoi pe mor ii cari erau în ele. Fiecare a fost judecat dup faptele lui. ¹⁴i Moartea i Locuin a mor ilor au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua. ¹⁵Oricine n'a fost g sit scris în cartea vie ii, a fost aruncat în iazul de foc.

Chapter 21

¹Apoi am v zut un cer nou i un p mînt nou; pentru c cerul dintîi i p mîntul dintîi pieriser , i marea nu mai era. ²i eu am v zut coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, cetatea sfînt , noul Ierusalim, g tit ca o mireas împodobit pentru b rbatul ei. ³i am auzit un glas tare, care ie ea din scaunul de domnie, i zicea: „Iat cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, i ei vor fi poporul Lui, i Dumnezeu însu va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. ⁴El va terge orice lacrim din ochii lor. i moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tînguire, nici ip t, nici durere, pentru c lucrurile dintîi au trecut.” ⁵Cel ce edea pe scaunul de domnie a zis: „Iat , Eu fac toate lucrurile noi.” i a ad ugat: „Scrie, fiindc aceste cuvinte sînt vrednice de crezut i adev rate.” ⁶Apoi mi -a zis: „S'a ispr vit! Eu sînt Alfa i Omega, Începutul i Sfir itul. Celui ce îi este sete, îi voi da s bea f r plat din izvorul apei vie ii. ⁷Cel ce va birui, va mo teni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, i el va fi fiul Meu. ⁸Dar cît despre frico i, necredincio i, scîrbo i, uciga i, curvari, vr jitori, închin torii la idoli, i to i mincino ii, partea lor este în iazul, care arde cu foc i cu pucioas , adic moartea a doua.” ⁹Apoi unul din cei apte îngeri, cari ineau cele apte potire, pline cu cele din urm apte urgii, a venit i a vorbit cu mine, i mi -a zis: „Vino s - i ar t mireasa, nevasta Mielului!” ¹⁰i m'a dus, în Duhul, pe un munte mare i înalt. i mi -a ar tat cetatea sfînt , Ierusalimul, care se pogora din cer dela Dumnezeu, ¹¹avînd slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatr prea scump , ca o piatr de iaspis, str vezie ca cristalul. ¹²Era înconjurat cu un zid mare i înalt. Avea dou sprezece por i, i la por i, doisprezece îngeri. i pe ele erau scrise ni te nume: numele celor dou sprezece semin ii ale fiilor lui Israel. ¹³Spre r s rit erau trei por i; spre miaz noapte, trei por i; spre miaz zi, trei por i; i spre apus trei por i. ¹⁴Zidul cet ii avea dou sprezece temelii, i pe ele erau cele dou sprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului. ¹⁵Îngerul, care vorbea cu mine, avea ca m sur toare o trestie de aur, ca s m soare cetatea, por ile i zidul ei. ¹⁶Cetatea era în patru col uri, i lungimea ei era cît l rgimea. A m surat cetatea cu trestia, i a g sit aproape dou sprezece mii de pr jini. Lungimea, l rgimea i înal imea erau deopotriv . ¹⁷I -a m surat i zidul, i -a g sit o sut patruzeci i patru de co i, dup m sura oamenilor, c ci cu m sura aceasta m sura îngerul. ¹⁸Zidul era zidit de iaspis, i cetatea era de aur curat, ca sticla curat . ¹⁹Temeliile zidului cet ii erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintîi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia de halchedon; a patra, de smaragd; ²⁰a cincea de sardonix; a asea, de sardiu; a aptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a dou sprezecea, de ametist. ²¹Cele dou sprezece

por i erau dou sprezece m rg ritare. Fiecare poart era dintr'un singur m rg ritar. Uli a cet ii era de aur curat, ca sticla str vezie. ²²În cetate n'am v zut niciun Templu; pentruc Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca i Mielul, sânt Templul ei. ²³Cetatea n'are trebuin nici de soare, nici de lun , ca s'o lumineze; c ci o lumineaz slava lui Dumnezeu, i f clia ei este Mielul. ²⁴Neamurile vor umbla în lumina ei, i împ ra ii p mîntului î i vor aduce slava i cinstea lor în ea. ²⁵Por ile ei nu se vor închide ziua, fiindc în ea nu va mai fi noapte. ²⁶În ea vor aduce slava i cinstea Neamurilor. ²⁷Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care tr ie te în spurc ciune i în minciun ; ci numai cei scri i în cartea vie ii Mielului.

Chapter 22

¹ i mi -a ar tat un rîu cu apa vie ii, limpede ca cristalul, care ie ea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu i al Mielului. ²În mijlocul pie ii cet ii, i pe cele dou maluri ale rîului, era pomul vie ii, rodind dou sprezece feluri de rod, i dînd rod în fiecare lun ; i frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor. ³Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu i al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji. ⁴Ei vor vedea fa a Lui, i Numele Lui va fi pe frun ile lor. ⁵Acolo nu va mai fi noapte. i nu vor mai avea trebuin nici de lamp , nici de lumina soarelui, pentruc Domnul Dumnezeu îi va lumina. i vor împ r i în vecii vecilor. ⁶ i îngerul mi -a zis: „Aceste cuvinte sînt vrednice de crezare i adev rate. i Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimes pe îngerul S u s arate robilor S i lucrurile, cari au s se întîmple în curînd. - ⁷ i iat , Eu vin curînd! -Ferice de cel ce p ze te cuvintele proorociei din cartea aceasta!`` ⁸Eu, Ioan, am auzit i am v zut lucrurile acestea. i dup ce le-am auzit i le-am v zut, m'am aruncat la picioarele îngerului, care mi le ar ta, ca s m închin lui. ⁹Dar el mi -a zis: „Fere te-te s faci una ca aceasta! Eu sînt un împreun slujitor cu tine, i cu fra ii t i, proorocii, i cu cei ce p zesc cuvintele din cartea aceasta. Închin -te lui Dumnezeu.`` ¹⁰Apoi mi -a zis: „S nu pecetluie ti cuvintele proorociei din cartea aceasta. C ci vremea este aproape. ¹¹Cine este nedrept, s fie nedrept i mai departe; cine este întinat, s se întineze i mai departe; cine este f r prihan s tr iasc i mai departe f r prihan . i cine este sfînt, s se sfin easc i mai departe! ¹²Iat , Eu vin curînd; i r splata Mea este cu Mine, ca s dau fiec ruia dup fapta lui. ¹³Eu sînt Alfa i Omega, Cel dintîi i Cel de pe urm , Începutul i Sfîr itul. ¹⁴Ferice de cei ce î i spal hainele, ca s aib drept la pomul vie ii, i s intre pe por i în cetate! ¹⁵Afar sînt cîinii, vr jitorii, curvarii, uciga ii, închin torii la idoli, i oricine iube te minciuna i tr ie te în minciun ! ¹⁶Eu, Isus, am trimes pe îngerul Meu s v adevereasc aceste lucruri pentru Biserici. Eu sînt R d cina i S mîn a lui David, Luceaf rul str lucitor de diminea . ¹⁷ i Duhul i Mireasa zic: „Vino!`` i cine aude, s zic : „Vino!`` i celuice îi este sete, s vin ; cine vrea, s ia apa vie ii f r plat ! ¹⁸M rturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta c , dac va ad uga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va ad uga urgiile scrise în cartea aceasta. ¹⁹ i dac scoate cineva ceva din cuvintele c r ii acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui dela pomul vie ii i din

cetatea sfânt , scrise în cartea aceasta.`` ²⁰Cel ce adevere te aceste lucruri, zice: „Da, Eu vin curînd.``
Amin! Vîno, Doamne Isuse! ²¹Harul Domnului Isus Hristos s fie cu voi cu to i! Amin